

Dã Man Vương Tọa

Contents

Dã Man Vương Tọa	5
1. Chương 1: Man Chuy Nhị Thế.	5
2. Chương 2: Lãnh Chúa Vực Sâu.	11
3. Chương 3: Kidd Mập Mạp.	15
4. Chương 4: Thiếu Niên Có Vấn Đề.	20
5. Chương 5: Tri Chu Sâm Lâm.	24
6. Chương 6: Long Mông Bảo Tượng.	28
7. Chương 7: Thương Đoàn Đà Linh.	32
8. Chương 8: Săn Bắn Trong Rừng Cây.	37
9. Chương 9: Naga Tám Tay.	42
10. Chương 10: Lựa Chọn Tâm Pháp.	45
11. Chương 11: Đại Phách Quan Thủ.	48
12. Chương 12: Tổng Sư Tương Lai.	51
13. Chương 13: Mưa Gió Đến.	54
14. Chương 14: Thắng Cấp Nhanh Chóng.	57
15. Chương 15: Đuổi Giết Phản Nghịch.	60
16. Chương 16: Tâm Pháp Tệ Đoan.	63
17. Chương 17: Tử La Thiên Trưng.	67
18. Chương 18: Đường Lang Bộ Thiên.	70
19. Chương 19: Viện Trưởng Tinh Viện.	73
20. Chương 20: Trao Đổi Cảm Tình.	77
21. Chương 21: Song Đầu Giao Mãng.	80
22. Chương 22: Mê Hoặc Không Thể Kháng Cự.	83
23. Chương 23: Rời Khỏi Rừng Rậm.	86
24. Chương 24: Ký Gửi Khó Khăn.	89
25. Chương 25: Ban Ma Pháp Chiêu Sinh Đặc Biệt.	92
26. Chương 26: Lấy Lực Phá Lực.	95
27. Chương 27: Kinh Hiện Cổ Địch.	98
28. Chương 28: Đại Sư Grand.	100
29. Chương 29: Tinh Thần Phong Bạo.	104
30. Chương 30: Nhất Tức Thúc Pháp.	107
31. Chương 31: Man Đấu Khí.	109
32. Chương 32: Bích Tỳ Ma Dao.	112
33. Chương 33: Lịch Lâm Vực Sâu.	115
34. Chương 34: Đấu Khí Như Dao.	118
35. Chương 35: Một Dao Giết Địch.	121
36. Chương 36: Vực Sâu Trầm Luân.	124
37. Chương 37: Nguy Cơ Tứ Phía.	127
38. Chương 38: Sát Khí Đại Động.	130
39. Chương 39: Phách Quan Thánh Thủ.	133
40. Chương 40: Tà Linh Thánh Điển.	136
41. Chương 41: Cổ Thư Thần Bí.	138

42. Chương 42: Chuẩn Bị Báo Thù.	141
43. Chương 43: Máu Thánh Long.	144
44. Chương 44: Âm Soa Dương Thác.	146
45. Chương 45: Đoán Cốt Dịch Cân.	149
46. Chương 46: Thái Ca Phát Uy.	152
47. Chương 47: Cao Thủ Như Mây.	154
48. Chương 48: Thương Hội Bị Diệt.	157
49. Chương 49: Hai Gã Bại Gia Tử.	160
50. Chương 50: Nữ Tử Thần Bí.	163
51. Chương 51: Tái Ngộ Cổ Nhân.	166
52. Chương 52: Thảo Nguyên Lang Ky.	168
53. Chương 53: Chém Giết Đêm Khuya.	171
54. Chương 54: Phong Tục Trên Thảo Nguyên.	173
55. Chương 55: Hoang Mạc Thần Vắn.	176
56. Chương 56: Người Trung Nguyên Dã Man.	179
57. Chương 57: Đánh Lén Trong Sa Mạc.	181
58. Chương 58: Ra Sức Giết Cường Địch.	184
59. Chương 59: Thu Phục Lôì Ứng.	186
60. Chương 60: Đột Phá Thập Cấp.	188
61. Chương 61: Tu Luyện Bên Hồ.	191
62. Chương 62: Tệ Đoan Sơ Hiện	193
63. Chương 63: Tiểu Hắc Tiến Hóa	195
64. Chương 64: Tuyệt Sắc Giai Nhân	198
65. Chương 65: Tinh Thần Lực Bí Tân	201
66. Chương 66: Vào Nhầm Chiến Trường	205
67. Chương 67: Cuộc Chiến Sử Thi	208
68. Chương 68: Đấu Khí Hóa Hình	210
69. Chương 69: Cướp Sạch Thần Miếu	213
70. Chương 70: Thần Chi Cốt Tủy	216
71. Chương 71: Ma Thần Xích Thiên	219
72. Chương 72: Trở Lại Thôn Xóm	221
73. Chương 73: Tu Luyện Tà Linh	225
74. Chương 74: Trở Lại Thần Miếu	228
75. Chương 75: Khai Phóng Võ Học	230
76. Chương 76: Thánh Địa Chân Chính	233
77. Chương 77: Đấu Thánh Quyền Thần	236
78. Chương 78: Sinh Tử Chi Kiều	239
79. Chương 79: Nam Cương Quật Khởi	241
80. Chương 80: Lấy Thần Tủy Ra	245
81. Chương 81: Dung Hợp Huyết Mạch	247
82. Chương 82: Nửa Đường Chặn Giết.	250
83. Chương 83: Ta Là Vô Địch	253
84. Chương 84: Quý Tộc Cùng Binh Lính Càn Quấy	255
85. Chương 85: Đấu Khí Như Cương	258
86. Chương 86: Âm Sát	260
87. Chương 87: Long Ky Cầm Quân	263
88. Chương 88: Thánh Long Ky Sĩ	265
89. Chương 89: Tọa Mai Long Lý Kì (cameron Ridge)	268
90. Chương 90: Loa Toàn Đấu Khí	271
91. Chương 91: Hai Vị Thái Tử.	275
92. Chương 92: Chuyện Tốt Liên Tục	278
93. Chương 93: Tiểu Hắc Tiến Hóa	281
94. Chương 94: Chó Và Cục Xương	284
95. Chương 95:bát Môn Kim Tỏa	288

96. Chương 96: Trở Mặt Thành Thù	292
97. Chương 97: Nguyên Tổ Chi Kiếm	295
98. Chương 98: Đánh Chính Là Người	299
99. Chương 99: Ma La Thế Gia	304
100. Chương 100: : Chúng Ta Kết Bái	307
101. Chương 101: Vạn Dao Tề Phát	310
102. Chương 102: Tiến Người Lên Đường	314
103. Chương 103: Kim Khẩu Ngọc Ngôn (miệng Vàng Lời Ngọc)	317
104. Chương 104: Chiếu Trạch Ngô Công(*con Rết)	321
105. Chương 105: Các Lộ Cao Thủ	324
106. Chương 106: Tế Đàn Thần Bí	328
107. Chương 107: Không Gian Chủng Tộc	332
108. Chương 108: Hoàng Kim Bỉ Mông	336
109. Chương 109: Bách Thánh Sát Tràng.	339
110. Chương 110: Thái Ca Thức Tỉnh.	342
111. Chương 111: Cung Điện Tế Tự	346
112. Chương 112: Khổng Chế Không Gian	350
113. Chương 113: Thánh Nguyên Vương Toạ	353
114. Chương 114: Cha Con Sean	357
115. Chương 115: Thành Tâm Thành Ý	361
116. Chương 116: Bôn Lôi Liệt Thiên	366
117. Chương 117: Đại Uy Thiên Long	369
118. Chương 118: Sát Cơ Trọng Trọng	372
119. Chương 119: Tham Ngộ Võ Học	376
120. Chương 120: Sát Lục	379
121. Chương 121: Ma Diễm Phần Thân	383
122. Chương 122: Tâm Pháp Dung Hợp	386
123. Chương 123: Hậu Tuyển Thánh Nữ	390
124. Chương 124: Hám Nhật Trường Huyền Cung	393
125. Chương 125: Lâu Thuyền Nhập Hải	397
126. Chương 126: Thâm Uyên Cốt Long	401
127. Chương 127: Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư	404
128. Chương 128: Duy Khắc Đa Tây Mông	407
129. Chương 129: Mâu Và Thuần Mạnh Nhất	411
130. Chương 130: Thú Tộc Cuồng Đấu Sĩ	414
131. Chương 131: Đường Lang Bộ Thiên (bọ Ngựa Bất Ve)	420
132. Chương 132: Hoàng Tước Tại Hậu	424
133. Chương 133: Mâu Thuần Chi Tranh	428
134. Chương 134: Kiếm Ý Kiếm Thánh	431
135. Chương 135: Nhục Trư (thịt Heo)	435
136. Chương 136: Cường Địch Xuất Hiện Lốp Lốp	438
137. Chương 137: Ác Chiến	441
138. Chương 138: Hắc Thạch Thiết Ngục	446
139. Chương 139: Thiết Ngục Phong Ma	449
140. Chương 140: Như Ngã Thân Lâm	452
141. Chương 141: Đan Điền Bí Mật	457
142. Chương 142: Cảnh Giới Nhập Vi	460
143. Chương 143: Chích Thủ Già Thiên (một Tay Che Trời)	464
144. Chương 144: Thoát Khốn	467
145. Chương 145: Thiết Ngục Tầng Năm	470
146. Chương 146: Man Tộc Thánh Phụ	474
147. Chương 147: Minh Vương Chi Tâm	478
148. Chương 148: Ký Sinh Chủ.	482
149. Chương 149: Trưởng Lão Long Tộc	486

150. Chương 150:	Vô Vọng Chi Kiếm	489
151. Chương 151:	Đấu Khí Như Sơn	493
152. Chương 152:	Tinh Thần Lực Hoá Hình	496
153. Chương 153:	Thần Điện Thất Lạc	500
154. Chương 154:	Thần Bí Thạch Đầu	503
155. Chương 155:	Chia Cửa	506
156. Chương 156:	Thú Tộc Nữ Vương	510
157. Chương 157:	Thánh Cấp Tinh Thần Lực	513
158. Chương 158:	Lợi Dụ	517
159. Chương 159:	Trưởng Lão Hội Nghị	520
160. Chương 160:	Cái Đuôi Hồ Nữ	524
161. Chương 161:	Quyền Ý Biến Hóa	527
162. Chương 162:	Hung Ác	530
163. Chương 163:	Chó Cây Gắn Nhà, Gà Cây Gắn Chuồng	534
164. Chương 164:	Luyện Kim Đại Tông Sư	537
165. Chương 165:	Châm Ngòi	540
166. Chương 166:	Châm Ngòi (2)	543
167. Chương 167:	Kỳ Phùng Địch Thủ.	547
168. Chương 168:	Giải Trừ Phong Ấn	550
169. Chương 169:	Phát Triển Vô Hạn	554
170. Chương 170:	Bất Tử Bất Diệt	558
171. Chương 171:	Phì Long Rooted	562
172. Chương 172:	Sát Cơ Nảy Mầm	566
173. Chương 173:	Hình Dáng Chiến Thần	572
174. Chương 174:	Kiểm Thánh Đột Kích	576
175. Chương 175:	Ác Chiến Trên Biển	580
176. Chương 176:	Hung Uy Cái Thế	584
177. Chương 177:	U Hồn Chi Hải	589
178. Chương 178:	Địa Ngục Chi Tử	593
179. Chương 179:	Ngư Tầm Ngư, Mã Tầm Mã	598
180. Chương 180:	Thượng Cổ Pháp Sư Tháp	603
181. Chương 181:	Bí Mật Kinh Thiên	607
182. Chương 182:	Cao Thủ Xuất Hiện Lớp Lớp	612
183. Chương 183:	Thiên Ma Ngoại Tương	616
184. Chương 184:	Cao Thủ Long Tộc	620
185. Chương 185:	Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh Cùng Nghĩa Bạc Vân Thiên	625
186. Chương 186:	Di Tích Yên Diệt	629
187. Chương 187:	Kiểm Thánh Thi Vương	634
188. Chương 188:	Chân Thật Chi Nhân	638
189. Chương 189:	Tam Túc Đỉnh Lập (thể Chân Vạc)	642
190. Chương 190:	Ma Thần Chân Thân	646
191. Chương 191:	Khách Không Mời Mà Đến	651
192. Chương 192:	Quyền Ý Hoành Không	655
193. Chương 193:	Ngu Xuân Cùng Thiên Tài	659
194. Chương 194:	Bao Giáo Bao Hội	663
195. Chương 195:	A Nhĩ Đan Man Chuy	667
196. Chương 196:	Tiến Quân Đấu Thánh	672
197. Chương 197:	Cường Giả Quyết Đấu	676
198. Chương 198:	Liệp Long Liên Hoan	680
199. Chương 199:	Kì Công Đấu Khí Bảng	685
200. Chương 200:	Thiên Phạt Chi Hải	688
201. Chương 201:	Quyền Phá Hư Không	693
202. Chương 202:	Cửu Tử Nhất Sinh	697
203. Chương 203:	Hy Vọng Không Phải Thái Ca	701

204. Chương 204: Ma Thú Triều Dân	705
205. Chương 205: Đuổi Giết A Lạp Cố	709
206. Chương 206: Ma Thần Thái Ca	713
207. Chương 207: Theo Đuổi Lực Lượng	717
208. Chương 208: Đánh Sâu Vào Đấu Thánh	721
209. Chương 209: Hồn Độn Hồi Tản	726
210. Chương 210: Ma Pháp Tàn Niệm Của Ma Thần Mạt Tổ	730
211. Chương 211: Thần Vương Bất Diệt Kim Thân	734
212. Chương 212: Ma Thần Thủ Vệ	739
213. Chương 213: Đồ Thần Không Sai (thượng)	743
214. Chương 214: Đồ Thần Không Sai (hạ)	748
215. Chương 215: Cướp Lấy Thần Cách	751
216. Chương 216: Chuyển Sinh Ma Thai	755
217. Chương 217: Tam Đầu Địa Ngục Khuyển	759
218. Chương 218: Lực Tể Đan Mã Sĩ (Thượng)	763
219. Chương 219: Lực Tể Đan Mã Sĩ (Hạ)	767
220. Chương 220: Mặc Dù Chết Chấp Niệm Vẫn Còn	771
221. Chương 221: Hoàn Toàn Thể Địa Ngục Khuyển	775
222. Chương 222: Cũng Dám Ngăn Chặn Tiểu Hắc Cùng Thái Ca	778
223. Chương 223: Đại Trọng Lực Trùng	784

Dã Man Vương Tọa

Giới thiệu

Ta: tên Trương Đức Bưu này là một người thuộc bộ lạc của Nam Cương, vóc người cao lớn, mạnh mẽ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/da-man-vuong-toa>

1. Chương 1: Man Chuy Nhị Thế.

Tác giả: Thạch Trư

Chương 1: Man Chuy Nhị Thế.

Dịch: Thảm Thăng Y

Nhóm dịch : Kiếm Giới

Nguồn : Kiếm Giới

Sáng sớm cuối thu, thôn Man Chuy vẫn u tĩnh như trước, trong những căn phòng đá to lớn thỉnh thoảng truyền đến tiếng làm bầm trong cơn ngủ mê, trên ống khói vài hộ gia đình đã có khói trắng lượn lờ.

Trong sương mù, vài con Trư La thú kêu ột ột, đi qua đi lại trên ngã tư bản thủ, một con Trư La thú đào bới được một củ cải trắng nát vụn trong góc tường, vừa mới ăn được hai miếng, bỗng nhiên, một con Thiết Bối man ngưu chạy lại húc bay con Trư La thú đi, nhàn nhã cuốn củ cải trắng vào trong miệng.

Đúng lúc này, trong căn phòng bên cạnh đột nhiên truyền tới tiếng hét lớn:

- A Man, rời khỏi giường mau!

- Biết rồi!

Tiếng âm thanh trẻ con non nớt vọng ra. Một lúc sau, cửa phòng mở ra, một đứa trẻ khoảng sáu bảy tuổi bước ra, vừa ngáp vừa rời khỏi phòng, đứng trước cửa lười biếng đuổi thắt lưng.

Mặc dù tuổi còn nhỏ nhưng đứa trẻ này đã có được một thân thể cường tráng đến lạ kỳ, tám khối cơ bụng liên tiếp rõ ràng, chỉ cần nhẹ nhàng cử động thì những cơ bắp cuộn cuộn trên cánh tay khẽ rung lên.

Một nam tử khôi ngô xuất hiện phía sau đứa trẻ, giơ chân đạp hần văng ra ngoài, hùng hùng hổ hổ nói:

- Còn đứng đây làm gì? Sao còn không đi luyện tập hả?

Lực lượng nam tử khôi ngô rất lớn, một cước đá bay đứa trẻ dính vào bức tường đối diện, hình thành một chữ 'Đại' thật lớn ở trên tường rồi từ từ rớt xuống đất. Nhưng đứa trẻ đó cũng không tổn thương chút nào, chậm rãi đứng dậy, mặt trắng không còn chút máu, liếc nhìn nam tử khôi ngô, thấp giọng thì thầm nói:

- A Ba, nếu như ta đang ở trong thế giới trong mơ kia thì tội của người là ngược đãi trẻ em, đáng đem đi xử bắn!

Đứa trẻ này tên là Đứơc Bưu Man Chuy, nữ danh A Man, còn nam tử khôi ngô kia là cha hần - Nham Thạch Man Chuy, vốn là trưởng thôn Man Chuy, đệ nhất dũng sĩ của bộ lạc Mông Chuyên. Thôn Man Chuy nằm ở Nam Cương, thuộc đế quốc Bắc Chu, trong Lạc Nhật sâm lâm, thuộc về Nam Cương, Man tộc. Trong Lạc Nhật sâm lâm này có vô số thôn nhỏ như vậy.

Khi A Man sinh ra, mẹ hần do khó sinh đã mất, còn lại hai cha con nương tựa nhau mà sống.

Nham Thạch Man Chuy đương nhiên không nhận thức được thế nào là 'ngược đãi trẻ em', lấy ra từ trong góc tường hay cây gậy làm bằng gỗ thiết hoa, đường kính cỡ quả trứng vịt, quăng ra một cây, nói

- Đi, đi ra sân rộng giữa thôn!

Hai cha con, một trước một sau đi ra sân rộng giữa thôn, hiện tại trong sân không có một bóng người. Nham Thạch Man Chuy nhẹ nhàng rung gậy gỗ lên, quát:

- Bắt đầu!

A Man không nói một lời, cầm gậy gỗ lên ném mạnh về phía đỉnh đầu lão cha mình, cây gậy ném ra mang theo một cỗ kinh phong! Nham Thạch Man Chuy nhẹ nhàng vung tay đỡ cây gậy, cau mày nói:

- Không được, lực lượng quá nhỏ, làm lại!

- Vẫn còn quá nhỏ, như thế làm sao người trở thành một gã thợ săn xuất sắc được? Làm lại!

- A Man, người là đàn bà à! Sao yếu sức vậy! Làm lại!

Trong mảnh sân rộng vang lên tiếng quát tháo, đánh nhau của hai cha con, không lâu sau, mọi người trong thôn đều tỉnh giấc, dần ông mang theo con cháu của mình đến khoảng sân rộng, bắt đầu buổi huấn luyện hôm nay. Trong sân bắt đầu trở nên nhộn nhịp, thỉnh thoảng có vài đứa trẻ bị đánh cho thương tích đầy mình, kêu khóc không ngừng.

Đây chính là phương thức bồi dưỡng con cái đặc biệt của Man tộc Nam Cương, ngoài thôn là rừng rậm ngàn dặm, tràn ngập các loại ma thú hung tàn, vì sinh tồn trong hoàn cảnh ác liệt như vậy, cho nên huấn luyện con mình trở thành chiến sĩ dũng mãnh nhất chính là truyền thống của người Nam Cương.

Cũng chính vì truyền thống này, hầu như người dân Nam Cương đều vô cùng khỏe mạnh, kiêu dũng thiện chiến, thậm chí ngay cả phụ nữ cũng mạnh mẽ như hổ báo.

Huấn luyện khoảng lúc lâu, ánh mặt trời dần dần ló dạng, xuyên thấu qua những tán cây, chiếu rọi lên khắp thôn xóm, lúc này buổi huấn luyện vất vả mới chấm dứt, chỉ còn hai cha con Nham Thạch Man Chuy vẫn quất tháo luyện tập. Qua nửa canh giờ sau, Nham Thạch Man Chuy mới dừng tay, khẽ gật đầu nói:

- Hôm nay luyện tập đến đây được rồi, lão tử còn phải đi săn, buổi tối chúng ta tiếp tục.

A Man đặt mông ngồi xuống, thở hồng hộc, đánh nhau lâu như vậy làm cho cánh tay hằn mủi rã rời. Một đám con nít vây quanh hần, cực kỳ hâm mộ, nói:

- Nhị Thế, người thật lợi hại, không ngờ người có thể kiên trì trên tay Nhất Thế lâu như vậy! Ta thì bị A Ba của ta đánh cho thâm thối rồi.

Nhị Thế là tên đám trẻ trong thôn xưng hô với Đức Bư Man Chuy, Man tộc có rất ít dòng họ riêng, thường dùng tên thôn xóm làm họ. Nham Thạch Man Chuy là trưởng thôn Man Chuy, vì vậy được gọi là Man Chuy Nhất Thế, đương nhiên, đến đời A Man được gọi là Man Chuy Nhị Thế.

Lúc nhỏ, A Man đã từng bệnh nặng một trận, hôn mê hơn nửa năm, khi khỏi bệnh hần bỗng thông minh hơn rất nhiều, lại còn tự đặt cho mình một cái họ cổ quái, họ Trương. Nhưng đám con nít trong thôn vẫn gọi hần là Nhị Thế như trước chứ không gọi là Trương Đức Bư.

- Nhị Thế, người kể cho chúng ta nghe về giấc mơ của người đi.

Một đứa trẻ ngẩng đầu lên, chờ mong nói:

- Kể về giấc mơ của người đi, có những con chim sắt lớn biết bay, những con rết chạy cực nhanh ấy!

A Man, cũng là Trương Đức Bư, nhẹ nhàng gật đầu, hần bắt đầu kể chuyện về thế giới trong giấc mơ. Thế giới trong giấc mơ của hần vô cùng kỳ quái, trong mơ, hần đi vào một thế giới không có ma pháp, nhưng trên bầu trời lại có những con chim sắt biết bay, mọi người gọi đó là ‘máy bay’, trên mặt đất có những con rết chạy rất nhanh, người ta gọi nó là ‘xe lửa’, trên biển còn có những con thuyền không cần chèo vãn có thể chạy...

Đủ loại chuyện khó tin, nhưng thoát nhìn lại hết sức chân thật, bởi vậy Trương Đức Bư cũng không rõ đó có phải là giấc mơ hay không. Hơn nữa, trong mơ hần có một thân phận khác, họ Trương, có cha mẹ hòa ái dễ gần, hần đến trường, đi học, học một số kiến thức rất lạ, tốt nghiệp ra trường, trở thành một gã Trung y.

Sau đó hần lấy vợ, sinh con, thời gian cứ từ từ trôi qua, hần an hưởng tuổi già rồi qua đời. Trong mơ, lúc hần chết đi, Trương Đức Bư rốt cục tỉnh lại, bệnh không chữa mà tự khỏi, nhưng những gì phát sinh trong mơ hần đều nhớ kỹ, tựa như giấc mơ đó là sự thật.

Chuyện này làm hần vô cùng hoang mang, thậm chí hần chạy đi thỉnh giáo Vu sư Đại tể ti của bộ lạc Mông Chuyên.

Người dân Nam Cương sinh sống trong rừng rậm, trời sinh tính tình thuần khiết, người bên ngoài thường cười nhạo bọn họ là một đám ‘dã man’ chưa được khai hóa, còn nói rằng đầu bọn họ lớn hơn đầu Trư La thú, nhưng não không lớn hơn não Tùng nhân bao nhiêu, toàn bộ não của bọn họ đều phát triển thành cơ bắp hết rồi.

Mặc dù những lời này quá mức khoa trương, nhưng theo sự quan sát của Trương Đức Bư trong mấy năm nay, hần không thể không xấu hổ thừa nhận, A Ba cùng những vị thúc bá trong xóm, đích xác trong não toàn cơ bắp, tinh khiết thuần phác nhưng cũng đầy bạo lực, chất xám xem ra cũng không nhiều.

Nhưng Vu sư Đại tể ti đều được mọi người công nhận là người thông minh, bọn họ cũng là người dân Man tộc chính thống, nhưng để trị liệu đau ốm cho tộc nhân, họ đem sức mạnh của mình, hiến tế cho nữ thần Sinh Mệnh để đổi lấy trí tuệ của nữ thần cùng với những ma pháp trị liệu.

Nhưng ngay cả Vu sư của bộ lạc Mông Chuyên cũng không thể giải thích được rõ ràng, thế giới trong mơ của Trương Đức Bư có phải là một thế giới chân thật hay không. Đại tể ti vô cùng bất đắc dĩ đành phải nói:

- Đứa nhỏ Man Chuy, có thể trong lúc người ốm đau, đã được nữ thần Sinh Mệnh chiếu cố, linh hồn người rời khỏi thể xác, đi đến một thế giới ở vị diện khác. Như vậy, giấc mơ của người chính là sự thật. Đến đây, con trai, hãy nói theo ta: “Ca ngợi nữ thần Sinh Mệnh!”

- Ca ngợi nữ thần Sinh Mệnh!

Sau đó Trương Đức Bưu cố gắng dùng y thuật Trung y trọng giấc mơ, dùng thảo dược để trị bệnh cho tộc nhân đau ốm, suýt nữa đã hại chết người bệnh, lúc này hần chợt tỉnh ngộ: “Lão thần côn Vu sư này, chắc chắn là đã nói dối ta.”

Phía sau Vu sư, tiểu man tử tổn không biết bao nhiêu nước bọt, về không biết bao nhiêu quyền trục nguyên rửa lão già kia vì đã lừa dối mình.

Mặc dù biết thế giới trong mơ là giả, nhưng bọn nhỏ trong thôn Man Chuy vẫn hết sức tò mò, lúc rảnh rỗi liền quần quít bên cạnh hần, hỏi đủ mọi chuyện trên trời dưới đất.

- Nhị Thế, người nói những ‘tòa cao ốc’ trong mơ cao bằng thành Thiên Mang sao? Ta nghe A Ba của ta nói, lầu cao nhất của thành Thiên Mang cao hơn 20 thước đấy!

Trương Đức Bưu bĩu môi:

- Đúng là ‘đồ nhà quê’, cứ cho rằng tòa nhà cao 20 thước là cao à, trong giấc mơ ta còn thấy những tòa nhà cao hàng trăm thước đây này! Đáng tiếc....

Thiếu niên thở dài, ánh mắt nhìn về phương xa:

- Tất cả chỉ là giả, thậm chí, ngay cả những kiến thức ta đã học được cũng là giả...

Tất cả trong giấc mơ đều là giả sao?

Lại một buổi sáng sớm như mọi ngày, Trương Đức Bưu mệt đến mức không thở nổi, xụi lơ trên mặt đất, Nham Thạch Man Chuy cầm theo cây gậy, cả giận nói:

- Nam nhân, phải tàn nhẫn với chính mình một ít! Mau đứng dậy, tiếp tục luyện tập.

Trương Đức Bưu cố gắng đứng lên, đang muốn tiếp tục huấn luyện, thì nghe một âm thanh cười nói:

- Nhất Thế, vừa rồi người nói sai rồi? Không phải là nam nhân phía đối với mình tàn nhẫn một ít mà là phải đối với người khác tàn nhẫn một ít.

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã quê chống gậy đang đứng dưới tán cây, trên mặt có một vết sẹo khiến người khác phải giật mình, kéo dài từ mắt trái đến tận cằm phải. Trương Đức Bưu nhận ra gã quê này, hần tên là Lãng Đồ Man Chuy, từng rời khỏi thôn Man Chuy, ra ngoài làm lính đánh thuê mấy năm, sau khi bị tàn phế hần mới trở về thôn định cư.

Trương Đức Bưu vẫn cho rằng gã quê vốn là một người đã từng trải qua nhiều chuyện trong quá khứ, nhất là câu nói ‘phải đối với người khác tàn nhẫn một chút’ càng khiến cho người khác phải suy nghĩ, bất quá người trong thôn cũng không thích tính tìn quái dị của hần, bởi vậy không thích nói chuyện, Trương Đức Bưu cũng chưa bao giờ tiếp xúc với hần.

Nham Thạch Man Chuy nhíu mày, không hờn không giận nói:

- Lãng Đồ, ta đang dạy con ta, không đến lượt người ý kiến.

Gã quê Lãng Đồ cười khẩy nói:

- Người nói sai rồi, lại không cho người khác sửa? Người dạy con mình như thế thì cả đời hần cũng không thể trở thành cao thủ được.

Nói xong hần cũng không thèm nhìn nét mặt Nham Thạch Man Chuy, chống gậy lộc cộc, tiêu sái rời đi.

Nham Thạch Man Chuy tím mặt, quay đầu nói:

- A Man, nhìn cái gì? Tiếp tục luyện tập đi!

Sau khi huấn luyện chấm dứt, Trương Đức Bưư lặng lẽ đi đến chỗ gã què Lãng Đồ Man Chuy, gã què hừ lạnh nói:

- Người tới đây làm gì? Chẳng lẽ không sợ A Ba của người đánh người một trận sao?

Trương Đức Bưư cười nói:

- Nhị thúc, ta có cảm giác câu nói kia của thúc rất có đạo lý, cho nên ta đến đây để nghe người dạy bảo, làm thế nào để trở thành một cao thủ?

Sắc mặt Lãng Đồ Man Chuy khê hòa hoãn:

- Không nghĩ Nham Thạch Man Chuy lại sinh được một đứa con thông minh như vậy, nên biết rằng cứ luyện tập theo phương pháp A Ba người chỉ, cả đời người cũng không thể trở thành cao thủ được.

Gã què nhìn hẩn từ trên xuống dưới, một chốc hẩn nói:

- Bây giờ người còn chưa phải Man chiến sĩ đúng không?

Trương Đức Bưư mở miệng hỏi:

- Man chiến sĩ là gì?

- Cái tên Nham Thạch này, ngay cả chuyện này cũng không nói cho người à? Tên hẩn dẫn này, quả nhiên nào toàn thật!

Gã què hừ một tiếng, giải thích nói:

- Man chiến sĩ là người Nam Cương chúng ta, là cách gọi của những người đã kích phát được kỹ năng thiên phú Dã Man kinh, chỉ cần người có thể luyện được Dã Man kinh, có thể xưng là Man chiến sĩ.

Trương Đức Bưư càng thêm mở miệng:

- Dã Man kinh là gì?

Gã què gần như không biết nói gì:

- Tên hẩn dẫn Nham Thạch này, thật sự vô tâm quá mức rồi.

Trương Đức Bưư âm thầm đồng ý với đánh giá của Lãng Đồ về Nham Thạch Man Chuy, phụ thân của hẩn thật sự vô tâm quá mức. Năm hẩn ba bốn tháng tuổi đã từng bị cha hẩn ‘lỡ chân’ dẫm lên bảy lần, ngồi lên người hẩn chín lần, vút lên trời hơn 10 m rồi không bắt được khoảng mười tám lần, may mà thể phách người dân Nam Cương trời sinh mạnh mẽ, nếu không, hẩn đã bị lão cha ‘đùa giỡn’ mà chết rồi.

Giờ đây ngồi nghĩ lại, Trương Đức Bưư có chút rung mình hoảng sợ, mình có thể ‘sống sót’ trong tay A Ba cho đến tận bây giờ, quả thật là một kỳ tích.

Gã què run rẩy đứng dậy, giơ gậy nhắm về phía tảng đá lớn nặng hàng trăm cân phía trước, sắc mặt nghiêm nghị nói:

- Nhị Thế, người hãy nhìn cho kỹ đây, đây chính là Dã Man kinh.

Cây gậy trong tay hẩn đánh xuống nhanh như chớp, trong bóng tối bỗng hiện lên ánh đao, ‘Rắc’ một tiếng, tảng đá dĩ nhiên bị chia thành hai nửa bằng nhau.

Trương Đức Bưư trố mắt đứng nhìn, một hồi lâu vẫn không nói nên lời. Gã què thở hển hển, nói:

- Dã Man kinh chính là kỹ năng thiên phú của Man tộc chúng ta, là hình thái nguyên thủy của Man đấu khí, càng kích thích sớm, tư chất càng cao. Trong tương lai, khi đạt đến thập cấp Man chiến sĩ, Dã Man kinh sẽ chuyển hóa trở thành Man đấu khí. Trong thô, đại bộ phận người trưởng thành đều là tam, tứ cấp Man chiến sĩ, chỉ có một mình A Ba của người là nhất cấp Man đấu sĩ.

Trương Đức Bưư không khỏi hoảng sợ:

- A Ba của ta còn mạnh hơn ngài sao?

Gã què cười lạnh, nói:

- Hắn là một trong những người có thiên phú cao nhất ta từng biết. Bảy tuổi đã kích phát được Dã Man kinh, năm mười hai tuổi, khi làm lễ trưởng thành hắn đã là ngũ cấp Man chiến sĩ. Đáng tiếc, sau lễ trưởng thành hắn phải ở lại trong thôn làm trưởng thôn, nếu không, với tư chất của hắn, nếu ra ngoài lịch lãm mấy năm, chắc chắn có thể trở thành cao thủ nhất lưu.

Trương Đức Bưu không nhận được, hỏi:

- Nhị thúc, ngài còn chưa nói Dã Man kinh là gì?

- Dã Man kinh chính là một luồng khí nóng trong đan điền, chỉ cần dẫn thông thông đạo đầu khí, có xu hướng chảy khắp tứ chi bách hải, trong chiến đấu khiến uy lực tăng gấp bội.

Trương Đức Bưu ngẩn ngơ, sắc mặt cổ quái nói:

- Thứ ngài nói có phải là luồng nhiệt lưu dưới bụng, chạy tới chạy lui giống con chuột đúng không?

Lăng Đồ Man Chuy nhìn chằm chằm hắn như đang nhìn một con quái vật, chán nản nói:

- Thì ra thiên phú kỹ năng của ngươi đã thức tỉnh rồi, lúc bảy tuổi Nham Thạch Man Chuy thức tỉnh thiên phú kỹ năng, đã được công nhận là thiên tài, mà bây giờ ngươi chỉ mới sáu tuổi! Khó trách người khác vẫn thường nói, hổ phụ không sinh khuyển tử...

Trương Đức Bưu cười thẹn thùng, bây giờ hắn mới phát hiện ra gã què kỳ thực là một người rất tốt, chỉ là mồm miệng hắn quá tùy tiện, bởi vậy người trong thôn mới không thích hắn.

- Nhị thúc, thông đạo đầu khí gì đó người vừa mới nói là gì?

- Thông đạo đầu khí chính là những thông đạo trong cơ thể được khai thông, là những thông đạo chuyên dùng để vận hành đầu khí.

Lăng Đồ Man Chuy kiên nhẫn giải thích, nói:

- Đầu khí vốn được vận hành trong thông đạo đầu khí, có thể tăng cường tổ chất thân thể trên diện rộng, đề cao tốc độ phản ứng, cường độ cơ thể, nhưng phải có tâm pháp phù hợp mới được. Hơn nữa, mỗi một loại tâm pháp, khai thông những thông đạo đầu khí không giống nhau. Man tộc chúng ta có Dã Man kinh, chính là hình thái nguyên thủy nhất của Man đầu khí, không hề thua kém so với đầu khí của những người bên ngoài, khi ngươi đạt đến thập cấp Man chiến sĩ, đầu khí của ngươi sẽ được chuyển hóa thành Man đầu khí. Bây giờ ngươi chính là nhất cấp Man chiến sĩ, có thể tu luyện tâm pháp đầu khí rồi.

- Tâm pháp khác nhau khai thông ra những thông đạo đầu khí khác nhau?

Trương Đức Bưu kỳ quái hỏi:

- Chẳng lẽ tâm pháp không phải là cách vận dụng dựa vào kinh mạch huyết vị hay sao?

- Kinh mạch huyết vị là gì?

Lăng Đồ Man Chuy trừng to mắt, nghi hoặc hỏi:

- Tiểu tử kia, ngươi đừng có tu luyện lung tung, đầu khí thông đạo không phải là thứ có thể nghịch ngợm đâu, nếu tu luyện nhầm, nhẹ thì bị bại liệt, nặng thì thậm chí có thể tử vong.

Trương Đức Bưu lắc đầu:

- Không có gì, ngài cứ tiếp tục nói.

Kinh mạch huyết vị là những tri thức trong thế giới trong mơ, những tri thức y học hắc học được không thể áp dụng trong thế giới này. Có thể lý luận kinh mạch huyết vị cũng không chính xác.

Lăng Đồ Man Chuy lấy ra một quyển sách từ trong ngực, nói:

- Đây là một bộ tâm pháp đầu khí cấp thấp, chỉ có ba đường thông đạo đầu khí, sau khi tu luyện sẽ để lại tệ đoạn rất lớn. Người xem chơi thì được, ngàn vạn lần đừng tu luyện, chân trái của ta cũng vì tu luyện thứ này nên mới...

Trương Đức Bưu mở quyển sách ra, nhìn thật kỹ, trong lòng hắn đột nhiên kinh hoàng.

Thông đạo đầu khí trong quyển tâm pháp cấp thấp này hoàn toàn trùng khớp với những tri thức về kinh mạch huyết vị mà hắn đã học được trong giấc mơ!

Hơn nữa, dựa vào kinh nghiệm Trung y của hắn, chỗ thông đạo đầu khí đi sai sẽ làm cho chân trái bị tê liệt.

“Chẳng lẽ nói....” Thân thể Trương Đức Bưu khẽ run rẩy, trong lòng không khỏi điên cuồng kêu gào: “Không! Không có khả năng! Chuyện nằm mơ sao có thể tin được? Kinh mạch huyết vị không có thật!”

Nhưng hết lần này đến lần khác một âm thanh trong đầu cứ vang lên như muốn ‘đầu độc’ hắn: “Thử một lần đi, không chừng là thật thì sao? Thử một lần đi...”

2. Chương 2: Lãnh Chúa Vực Sâu.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 2: Lãnh chúa vực sâu.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nhóm dịch : Kiếm Giới

Nguồn : Kiếm Giới

Lại một buổi sáng sớm khác, Nham Thạch Man Chuy hét lớn làm nổ tung thôn xóm đang yên tĩnh.

- A Man, rời giường đi.

- Biết rồi.

Trương Đức Bưu lớn tiếng, mặt qua loa một chút, mở cửa phòng, đứng trước cửa đuổi thắt lưng một cách lười biếng.

Nham Thạch Man Chuy xuất hiện phía sau hắn như u linh, theo thói quen đá một phát, nhưng Trương Đức Bưu không giống trước, hắn nhẹ nhàng lách sang bên trái, một đá ‘nhất định trúng’ như mọi ngày hôm nay lại thất bại.

Nham Thạch Man Chuy nao nao, khóe miệng lộ ra một nụ cười không hề thay đổi, gật đầu nói:

- Phản ứng lần này không tệ lắm.

Trương Đức Bưu gật gật đầu, cười khúc khích không thôi.

Mấy ngày nay, rốt cục hắn đã quyết định dựa theo kiến thức về kinh mạch trong giấc mơ để vận hành Dã Man kinh, hơn nữa hắn đã thuận lợi đã thông được một kinh mạch, thái âm tỳ kinh. Sau khi thông đạo đầu khí này được đã thông Trương Đức Bưu dẫn Dã Man kinh vận hành một chu thiên, mỗi lần vậy chuyển hắn đều cảm nhận được Dã Man kinh trong cơ thể mạnh mẽ thêm một phần.

Hơn nữa, theo số lần vận chuyển Dã Man kinh ngày càng tăng, hắn có thể cảm thấy tố chất thân thể của mình ngày càng được nâng cao, phản ứng của thân thể càng ngày càng nhanh nhẹn.

Ngày trước, một đá này của lão cha hắn không thể nào tránh khỏi, thậm chí không có cách nào phát hiện, nhưng giờ đây hắn có thể nghe được tiếng gió khá rõ ràng, hơn nữa có thể dễ dàng né tránh.

- Xem ra kỳ kinh bát mạch thập nhị đang kinh thật sự có thể dùng làm thông đạo đầu khí rồi, hơn nữa không hề có chút tác dụng phụ. Chẳng lẽ lão thần côn Vu sư kia nói đúng, trong lúc ta bị ốm đã được nữ thần Sinh Mệnh chiếu cố, linh hồn đi đến một thế giới khác?

Trương man tử lúc này tỏ ra vô cùng thành kính, vô cùng thần côn.

- Ca ngợi nữ thần Sinh Mệnh

- Ủa? Nhất Thế đại ca hôm nay hình như ra tay nhanh hơn ngày thường, cũng đánh mạnh hơn một chút!

Trên khoảng sân rộng, những Man chiến sĩ trưởng thành đã huấn luyện cho con mình xong, đứng một bên quan sát Nham Thạch Man Chuy cùng với Trương Đức Bưu giao thủ. Chỉ trong chốc lát, một Man chiến sĩ rất cục phát hiện được điểm lạ, không nhận được nói:

- Càng khó tin hơn là A Man lại có thể kiên trì trên tay hắc lâu đến vậy.

Một Man chiến sĩ khác cũng chú ý đến điểm này, sắc mặt ngưng trọng nói:

- A Y, khi người trở thành nhất cấp Man chiến sĩ, có thể chống đỡ mức độ công kích cỡ này của Nhất Thế đại ca được bao lâu.

A Y suy nghĩ một lúc rồi nói:

- Chắc là có thể chống đỡ được khoảng một thời thần.

Hắn đột nhiên tỉnh ngộ, lộ ra thần sắc khó tin:

- Chẳng lẽ kỹ năng thiên phú của A Man đã thức tỉnh rồi, hắn đã trở thành Man chiến sĩ.

Man chiến sĩ kia gật đầu nói:

- Khẳng định là như thế, nếu không Nhất Thế đại ca sẽ không tăng mạnh cường độ huấn luyện.

- Hắc hắc, sáu tuổi đã thức tỉnh kỹ năng thiên phú, xem ra thôn Man Chuy của chúng ta lại có thêm một thiên tài rồi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Nham Thạch Man Chuy theo thói quen đến gọi Trương Đức Bưu rời khỏi giường, chứng kiến tiểu man tử đứng dưới thất lưng một cách lười biếng, hắn liền đá một cước. Bất quá, lúc này, Trương Đức Bưu không thể né tránh, kết quả bị đá thật mạnh vào hông, la to một tiếng rồi bay đi, dính vào bức tường đối diện thành một chữ ‘Đại’.

Nham Thạch Man Chuy nhún nhún vai, đi đến sân rộng như chưa hề xảy ra chuyện gì, nhỏ giọng thì thầm:

- Ngày hôm qua không đá trúng, cả ngày không thoải mái, hôm nay thật sự sướng khoái rồi...

Trương Đức Bưu ủ rũ cúi đầu đi theo phía sau lão cha, trong lòng hắn ảo não không thôi, hắn nghe được tiếng gió khi lão cha đá đến, thân thể muốn né tránh, nhưng tốc độ một cước đó của Nham Thạch Man Chuy quá nhanh, căn bản không cho hắn cơ hội phản ứng.

Từ đó về sau, hai cha con giống như hai con mèo đang vờn nhau.

Mỗi ngày, sau khi luyện tập xong, Trương Đức Bưu đều lao đầu vào tu luyện một cách điên cuồng, đồng thời đánh sâu vào kinh mạch, biến kinh mạch thành thông đạo dẫn khí, bên cạnh đó dùng dẫn khí trong thông đạo ăn cần bồi dưỡng Dã Man kinh, tự cường hóa bản thân.

Hai cha con âm thầm đấu đá lẫn nhau, nếu ngày đầu tiên Nham Thạch Man Chuy không đá trúng hông Trương Đức Bưu thì ngày thứ hai nhất định sẽ đá trúng, nhưng qua ngày thứ ba thì sẽ đá hụt.

Thực lực Trương Đức Bưu cũng nhờ loại tranh đấu biến tướng này mà tăng lên nhanh chóng. Mà những Man chiến sĩ trong thôn cũng dần dần phát hiện tốc độ ra tay của Nham Thạch Man Chuy càng ngày càng nhanh, cây gậy trong tay càng ngày càng trầm trọng hơn.

Điều càng làm cho bọn họ giật mình chính là Trương Đức Bưu lại có thể chống đỡ được, mặc dù sau mỗi lần huấn luyện hắn luôn mệt đến kiệt sức, nhưng loại tốc độ tiến bộ kinh khủng như vậy làm cho mọi người không thể không kinh ngạc.

Đông qua xuân đến, thời gian thấm thoát đã trôi qua hai năm, sáng sớm trên thôn Man Chuy vẫn không có thay đổi gì, điều khác biệt duy nhất là những thiếu niên năm xưa giờ đây đã cao hơn một chút. Sáng sớm, sau khi huấn luyện xong, mọi người không tản đi mà tụm năm tụm ba lại cùng một chỗ, khẩn trương quan sát chiến đấu trong sân.

Điều làm cho bọn họ quan tâm chỉ có một, đó chính là: “Tên tiểu tử A Man kia, lần này rốt cục có thể kiên trì được bao lâu?”

Giữa khoảng sân rộng, hai thân ảnh lướt qua như điện, gây gỗ làm bằng thiết hoa trong tay bọn họ phát ra những tiếng gió rít bén nhọn, mỗi lần va chạm với nhau, âm thanh vang vọng, giống như hai cây chùy sắt lớn hung hăng chạm nhau, cực kỳ kinh khủng.

- Thật sự lợi hại! Nhất Thế đại ca đã sử dụng thực lực tam cấp Man Chiến sĩ rồi sao?

Địch Hồ Man Chuy giật mình nói:

- Tam cấp Man chiến sĩ, cơ hồ đã gần bằng thực lực của ta rồi.

- Không phải thực lực tam cấp Man chiến sĩ.

Không biết từ khi nào, gã què Lãng Đồ đã xuất hiện bên sân, cười lạnh nói:

- Là tứ cấp! Tên hồn đần Nham Thạch kia phải sử dụng thực lực tứ cấp Man chiến sĩ mới có thể ngăn chặn A Man một hồi.

Người trong thôn không khỏi hoảng sợ, mặc dù gã què nói năng tùy tiện, nhưng lại là người có kiến thức nhất trong thôn Man Chuy, ánh mắt rất chuẩn xác, hẳn nói tứ cấp thì chắc chắn là tứ cấp.

A Y lẩm bẩm nói:

- A Man mới tám tuổi, mà lại có thực lực tứ cấp Man chiến sĩ, trời ạ, tư chất của hắn thật sự quá tốt...

Người dân trong thôn đồng cảm gật đầu. Gã què liền cười khẩy, nói:

- Một đám ếch ngồi đáy giếng! Các ngươi chỉ hâm mộ thiên phú trời cho của A Man, nhưng lại không thấy được sự cố gắng của hắn! Tiểu gia hỏa này tu luyện đến mức liều mạng, còn dám trùng làm biếng các ngươi có làm được như vậy không?

Mọi người trong thôn đều trừng mắt nhìn gã què, mặc dù lão gia hỏa này nói đúng, nhưng ngữ khí khi nói chuyện thật đáng ăn đòn!

Giữa sân, hai người giao thủ càng ngày càng quyết liệt, ánh mắt những người quan sát đều sáng ngời, Địch Hồ cười hắc hắc, nói:

- Lần này A Man lại bị Nhị Thế đại ca đánh ngã nữa rồi.

Lời nói chưa dứt, giữa sân đột nhiên truyền đến hai tiếng rống giận dữ.

- Dã Man kinh!

- Dã Man Bạo Phá!

Chỉ nghe ‘Ầm’ một tiếng thật lớn, trung tâm sân rộng nổi lên một trận khói, tỏa ra bốn phía, chỉ thấy một thân ảnh nhỏ nhắn bị lực lượng lớn mạnh đánh bay ra khỏi sân, hắn trở mình linh hoạt trên không trung rồi đáp xuống, hai chân tiếp đất vững vàng như bàn thạch, đứng thẳng tắp như trường thương. Đá lót sân cứng rắn như vậy lại bị hắn giẫm nứt ra, trông giống như hai mạng nhện, có thể thấy được lực đánh vào hắn kinh người cỡ nào.

Thiếu niên này chính là Trương Đức Bư, mặc dù bây giờ chỉ mới tám tuổi, nhưng hai năm tu luyện đã làm cho hắn cao bằng những thiếu niên mười hai – mười ba tuổi, trên khuôn mặt non nớt nhiều thêm một phần dũng khí. Vừa trải qua một trận chiến đấu kịch liệt làm cho ngực hắn phập phồng liên tục, da thịt màu màu cổ đồng đầy mồ hôi.

“Thực lực của A Ba quá mạnh mẽ, ta đã đã thông được sáu đường kinh mạch trong ‘thập nhị tạng kinh’, hai bên trái phải đối xứng, có được mười hai đường thông đạo đầu khí, vậy mà vẫn không thể buộc hắn xuất toàn lực!”

Giữa sân rộng, Nham Thạch Man Chuy chậm rãi đi ra từ trong màn khói, trên khuôn mặt trở như đá của nam tử tên Nham Thạch lộ ra một nét tươi cười hiếm thấy:

- A Man, ngươi đã tiếp được hai thành thực lực công kích của ta, hơn nữa không bị đánh ngã, xem ra ngươi đã đủ tư cách để trở thành một gã Man chiến sĩ rồi. Ngày mai, ngươi có thể theo chúng ta đi săn thú.

Trương Đức Bưư vui vẻ trong lòng, hắn đã sớm muốn ra khỏi thôn để quan sát, bắt quá trong Lạc Nhật sâm lâm ma thú đầy dẫy, bên ngoài thôn thường xuyên có những đàn Ma lang dạo quanh, tùy thời len vào thôn bắt trộm gia súc cùng những đứa trẻ, khi đói quá, thậm chí chúng còn tấn công vào thôn xóm. Cho nên, trong bộ lạc có quy định bất thành văn, thiếu niên chưa trưởng thành nghiêm cấm rời khỏi thôn xóm, chỉ khi nào trở thành Man chiến sĩ mới được phép ra khỏi thôn săn bắn.

Nét mặt Nham Thạch Man Chuy căng thẳng lại như trước, ‘hừ’ một tiếng:

- Không nên đắc ý, thực lực bây giờ của ngươi là ‘số 1 từ dưới đếm lên’ trong thôn, còn kém cỏi lắm, sau này phải tiếp tục luyện tập.

Nghe hắn nói vậy, mọi người trong thôn buồn bực không thôi, Địch Hồ Man Chuy sờ sờ bộ râu, lẩm bẩm nói:

- Không biết trong lòng Nhất Thế đại ca, ta xếp hạng bao nhiêu...

Gã què cười lạnh nói:

- A Man xếp số 1 từ dưới đếm lên thì ngươi đương nhiên xếp số 0 rồi.

Địch Hồ đột nhiên giận dữ:

- Các ngươi đừng ngăn cản ta, ta nhất định phải làm thịt gã què này mới được!

Mọi người liền vội vàng tránh xa hắn một tí, Địch Hồ nhất thời choáng váng:

- Con bà nó, tại sao các ngươi không ngăn cản ta?

Mọi người trợn trắng mắt nhìn, A Y cười nói:

- Không phải ngươi bảo bọn ta không được ngăn cản ngươi sao?

Địch Hồ càng thêm buồn bực, mặc dù Lăng Đồ què một chân, nhưng thực lực của hắn vẫn xếp thứ hai trong thôn, Nham Thạch Man Chuy đã từng nói thẳng:

- Nếu Lăng Đồ không bị què, ta không chắc có thể là đối thủ của hắn.

Nói vậy cũng đủ biết thực lực của gã què.

Sau mấy lần đi theo Nham Thạch Man Chuy săn bắn, A Man đã nhanh chóng trở thành thợ săn trẻ tuổi nhất trong thôn Man Chuy, có được thiết thương cùng đoản đao của riêng mình. Thương dùng để công kích tầm trung, còn đoản đao dùng để đề phòng ma thú đến gần người.

Trong săn bắn, Trương Đức Bưư phát hiện, vào sáng sớm, những buổi huấn luyện giữa cha và con của người dân Nam Cương, kỳ thực không phải là huấn luyện côn pháp, mà là một loại thương thuật tàn nhẫn và đơn giản. Trong săn bắn, loại thương thuật này được phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, đối phó với ma thú cấp thấp vốn là một kích trí mạng.

Bất quá, lần đầu tiên Trương Đức Bưư đi săn một mình lại không có thu hoạch gì, chỉ nhặt được một con chó nhỏ mang về nhà, vì thế hắn bị các thúc bá trong thôn cười nhạo thật lâu.

Lúc đó, hắn lẻ loi một thân một mình đi hơn hai mươi dặm trên núi Noeller để săn bắn, phát hiện một đàn Ma lang đang vây bắt một con chó đen nhỏ, mắt nhìn chăm chăm, chuẩn bị tùy thời nhảy vào vồ lấy vật nhỏ.

Con chó đen nọ đứng giữa vòng vây bảy sói, sợ run run không ngừng, chứng kiến Trương Đức Bưư tới, liền giương hai tròng mắt đen láy, phe phẩy cái đuôi, kêu ư ử khẩn cầu.

Nhất thời thiện tâm của Trương Đức Bưư phát tác, ra tay đuổi đàn Ma lang đi, con chó nhỏ này dường như nhận hắn là chủ, sống chết cũng không chịu rời đi, chạy theo sau đít hắn về nhà. Bất đắc dĩ, Trương Đức Bưư không thể làm gì khác hơn liền đem nó trở về thôn Man Chuy.

Tại lúc hắn thu dưỡng con chó đen nhỏ không bao lâu, bên ngoài Lạc Nhật sâm lâm xảy ra một trận đại bạo động, một thành phố của nhân loại phải chịu cảnh đô thành. Nghe những thôn xóm Man tộc vắng lại

đi buôn bán kể lại, đầu mối tai họa của trận thảm sát này là một con ma thú mạnh mẽ đến từ thâm uyên ma vực, Tam Đầu Địa Ngục khuyến.

Tam Đầu Địa Ngục khuyến vốn là lãnh chúa vực sâu, là ma thú cấp bậc Truyền Kỳ, cho dù kiêu ngạo như Cự long, đứng trước mặt loại ma thú mạnh mẽ này cũng chỉ có nước cúi đầu đi đường vòng, may mắn là Địa Ngục khuyến chỉ thích sinh hoạt ở thâm uyên ma vực, không thường xuyên du lịch trong thế giới loài người.

Mà con Địa Ngục khuyến này không hiểu vì lý do gì lại rời khỏi vực sâu, xông loạn ngoài biên giới Lạc Nhật sâm lâm, tựa hồ như đang tìm kiếm vật gì. Một đám dong binh đoàn ngu ngốc bỗng dưng công kích nó, cố gắng đạt được vinh dự còn vang dội hơn những anh hùng ‘Đồ Long’, rốt cục đã chọc giận con lãnh chúa vực sâu này, sau khi giết sạch đám dong binh ngu xuẩn, trong cơn giận dữ nó đã san bằng thành Philina. Cuối cùng, phải nhờ tới hai vị Kiếm thánh, ba vị Thánh ma đạo sư, cùng một vị Hồng Y giáo chủ liều chết ngăn cản, con Tam Đầu Địa Ngục khuyến này mới lui về vực sâu, không tiếp tục phá hủy những thành thị của nhân loại nữa.

Sau đó, thành viên hội điều tra nguyên nhân trận thảm án này đã đưa ra kết luận rằng, căn cứ vào biểu hiện ban đầu của Tam Đầu Địa Ngục khuyến, nhất trí cho rằng con lãnh chúa vực sâu này đang làm mẹ, đứa con không biết vì lý do gì bị mất tích, hơn nữa, địa điểm mất tích có khả năng ở ngay biên giới Lạc Nhật sâm lâm, cho nên nó mới rời vực sâu đi tìm con mình, lúc đó mới phát sinh xung đột với nhân loại.

“ Chẳng lẽ Tiểu Hắc nhà ta chính là con của Tam Đầu Địa Ngục khuyến?”

Trương Đức Bưu lập tức chối bỏ ý nghĩ này.

Tam Đầu Địa Ngục khuyến, cũng giống như tên gọi, nó có ba cái đầu, phân biệt tượng trưng cho tàn bạo, giết chóc, cùng trung thành, mà Tiểu Hắc chỉ có một cái đầu, đương nhiên không giống Địa Ngục khuyến rồi.

Nham Thạch Man Chuy cũng có hứng thú với Tiểu Hắc, hỏi:

- Đực hay cái?

Dường như Tiểu Hắc nghe hiểu được lời hắn nói, ‘thẹn thùng’ khép hai chân sau lại. Nham Thạch Man Chuy tiện tay vạch ra xem, con chó nhỏ liền nổi giận đùng đùng, há mồm cắn đầu ngón tay hắn, sống chết cũng không chịu buông.

Nham Thạch Man Chuy vẫy hai cái, vật nhỏ vẫn dính cứng ngắc trên đầu ngón tay hắn.

Đệ nhất dũng sĩ bộ lạc Mông Chuyên không chút thay đổi, nói:

- Là đực, mép vừa dài vừa rộng, hàm răng rất sắc bén, chắc là giống lai giữa chó và sói. Nuôi nó cho tốt, khi nó lớn lên nói không chừng khi nó lớn lên sẽ giúp ích rất nhiều khi người đi săn thú.

3. Chương 3: Kidd Mập Mạp.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 3: Kidd mập mạp.

Dịch: Thảm Thăng Y

Nhóm dịch : Kiếm Giới

Nguồn : Kiếm Giới

Bốn năm sau, hạp cốc Tự Lãng.

Sáng sớm, hạp cốc Tự Lãng còn bao phủ sương mù dày đặc, vách đá hai bên bờ sông bén nhọn như dao, một thác nước dài hơn hai dặm đổ từ trên xuống, giống như dải ngân hà treo giữa không trung, ‘ầm ầm’ đổ xuống hạp cốc ngay giữa sông Tang Kiền, mạnh mẽ chảy về phía Đông.

Bên bờ sông Tang Kiền, Đại Giác lộc cùng Cửu Vĩ linh dương sống thành từng đàn lớn, trong nước có rất nhiều Cự Xỉ ngạc đang sinh hoạt, hai tròng mắt luôn quan sát trên mặt sông, tùy thời đánh lên những con ma thú xuống uống nước.

Gần đó, trong bụi cỏ và rừng cây, có những con Vân Sinh báo còn nhỏ đang chơi đùa với nhau, hai tròng mắt thỉnh thoảng hẳn liên những tia máu, gắt gao nhìn chăm chăm cái mông phì nộn của Cửu Vĩ linh dương, đầu lưỡi hồng nho nhỏ liếm nước miếng bên mép. Những con Vân Sinh báo trưởng thành thì nấp dưới những gốc cây, quan sát kỹ lưỡng những động tĩnh xung quanh.

Nơi đây chính là thiên đường săn bắn, da lông Vân Sinh báo, sừng của Đại Giác lộc, nhưng mao của Cửu Vĩ linh dương, cùng với da của Cự Xỉ ngạc, đó đều là những mặt hàng được các thương đội bên ngoài Lạc Nhật sâm lâm nguyện ý trả giá cao. Bất quá, người dân Nam Cương cũng không thích săn bắn ở nơi này lắm, bởi vì hạp cốc Tự Lãng không phải lãnh địa của những con thú trên cạn, mà là lãnh địa của những bá chủ trong nước, cho dù người dân Nam Cương có khí lực mạnh mẽ cũng rất khó thu hoạch được nhiều.

Lúc này, bên bờ sông Tang Kiền, vài con Cửu Vĩ linh dương nghiêng đầu, tò mò nhìn về phía giữa sông, gần bờ sông cũng có mấy con Cự Xỉ ngạc, loại ma thú hung tàn này không nhào về phía con mồi mà xoay người, kinh ngạc nhìn về mặt sông.

Chỉ thấy mặt sông Tang Kiền sủi bọt như nồi nước sôi, từng cột nước bắn lên không, trông như những con rắn bạc, phát ra tiếng nổ mãnh liệt không ngừng, thanh thể làm cho người khác kinh hãi đến cực điểm, phảng phất dưới nước có một đầu mãnh thú to lớn đang gây sóng gió. Một con Cự Xỉ ngạc không nhìn được tò mò, lắc đuôi bơi sang, mới đến giữa sông, đột nhiên chìm vào trong nước như bị vật gì kéo xuống, sao đó, chỉ thấy máu loang lổ trên mặt sông.

Sau một lúc sau, thi thể Cự Xỉ ngạc trôi lên trên mặt nước, tấm da cá sấu cứng cỏi không ngờ lại bị thủng hàng trăm lỗ, giống như bị cự thú cắn xé. Những con Cự Xỉ ngạc khác chứng kiến tình trạng của đồng bạn liền vội vàng lao lên bờ, trốn chung một chỗ với đám Cửu Vĩ linh dương, nhìn chăm chăm vào mặt sông mà lạnh run.

Qua chừng nửa khắc thời gian, mặt nước dần dần khôi phục lại vẻ yên tĩnh, Trương Đức Bưu cảm thiết thương chậm rãi bước lên từ dưới nước.

Mới vừa rồi, sông Tang Kiền náo động như vậy là do hắn đang luyện thương dưới nước.

Bốn năm ma luyện làm cho thiếu niên Man tộc này trở nên cao lớn khôi ngô, trên người không có tí thịt thừa, vì huấn luyện dưới nước với cường độ cao nên Dã Man kinh trong cơ thể hắn không ngừng tuần hoàn trong thông đạo đầu khí. Mỗi lần Dã Man kinh chạy qua kinh mạch, huyết vị trên kinh mạch đó liền chấn động không ngớt, giống như dưới da đang có một con ếch xanh đang nhảy chồm chồm, làm cho mặt sông rung động, hình thành những gợn sóng nhỏ.

Cự Xỉ ngạc liền trở mắt ra nhìn, không ngờ kẻ gây động tĩnh lớn vậy trong nước lại là một nhân loại nhỏ yếu, một con Cự Xỉ ngạc không tin được, mở rộng cái miệng lớn như bồn máu, đánh về phía thiếu niên.

Trương Đức Bưu cũng không thèm nhìn tới, một quyền đánh xuống, chỉ nghe ‘Bốp’ một tiếng, não tương Cự Xỉ ngạc liền bắn ra, cái bụng trắng hếu ngửa ra trên mặt nước, nằm im không nhúc nhích.

Tứ cấp ma thú, thế mà lại bị hắn đánh chết trong một quyền. Những con Cự Xỉ ngạc khác thấy vậy đâu còn dám trêu chọc hắn, vội vàng lặn vào trong nước, Cửu Vĩ linh dương cũng chạy trốn khỏi đây.

“Bây giờ ta đã đã thông được mười hai chính kinh, hai mươi bốn đường đầu khí thông đạo hình thành nên một chu thiên, tu luyện có thể rút ngắn được một nửa, hơn nữa Dã Man kinh cực kỳ hùng hậu, đạt đến mức thất cấp Man chiến sĩ, nhưng rèn luyện thương thuật dưới đáy nước vẫn còn rất miễn cưỡng.”

Trương Đức Bưu khoác tấm da thú vào, trầm nghĩ trong lòng.

Bốn năm đã trôi qua, thực lực của gã thiếu niên đột nhiên tăng nhanh, trở thành thất cấp Man chiến sĩ, thực lực bài danh thứ ba trong thôn Man Chuy, chỉ thấp hơn phụ thân Man Chuy cùng gã què Lãng Đồ. Sau khi trở thành thất cấp Man chiến sĩ, tốc độ tu luyện của hắn chậm rãi lại, để tìm kiếm đột phá Trương Đức Bưu đến hạp cốc Tự Lãng này rèn luyện thương thuật.

Luyện thương trong nước, nghe thì đơn giản nhưng khi làm thì mới thấy khó khăn vô cùng. Mặt sông Tang Kiến nước chảy êm đềm, nhưng phía dưới là những dòng chảy ngầm mãnh liệt, xung lực thật lớn, muốn dừng vũng trong nước vô cùng khó khăn, đừng nói chi đến việc thi triển thương thuật.

Lúc này, hay tay Trương Đức Bưu đã có được ngàn cân lực, nội tức dài, có thể lặn vào trong nước gần nửa canh giờ, nhưng nếu thi triển thương thuật trong nước, hẳn chỉ có thể kiên trì trong nửa phút. Sau nửa phút, nội tức tiêu hao sạch, hơn nữa, thể lực tiêu hao rất nhiều, không thể không rời khỏi mặt nước nghỉ ngơi chốc lát.

“Mặc dù thông đạo đấu khí của ta hoàn mỹ vô khuyết, nhưng đáng tiếc, đấu khí đạo dẫn thuật vẫn là đạo dẫn thuật cấp thấp trong tâm pháp đấu khí nhị thức Lăng Đồ đưa cho ta, nếu như có đạo dẫn thuật cao cấp, chỉ sợ thực lực của ta lúc này đã ngang bằng thực lực của A Ba rồi!”

Tâm pháp đấu khí, hay còn gọi là đấu khí đạo dẫn thuật, vốn là kỹ xảo vận hành đấu khí dọc theo thông đạo đấu khí trong cơ thể, đạo dẫn thuật càng cao cấp, tốc độ vận chuyển của đấu khí càng nhanh, tu vi tự nhiên cũng sẽ tăng nhanh.

Mặc dù thông đạo đấu khí của Trương Đức Bưu đã đạt đến trạng thái hoàn mỹ, nhưng đạo dẫn thuật thật sự quá kém, thời gian đầu tu luyện không có vấn đề gì, nhưng càng về sau, khi tu vi càng cao, điểm yếu của đạo dẫn thuật cấp thấp thể hiện càng ngày càng rõ ràng.

Bây giờ hẳn đã là thất cấp Man chiến sĩ rồi, Dã Man kinh trong cơ thể cuộn cuộn mạnh mẽ, khi vận chuyển như sông lớn chảy ào ào, đạo dẫn thuật cấp thấp đã không đủ để điều động Dã Man kinh nữa.

Nghỉ ngơi một lúc, Trương Đức Bưu đang muốn lặn vào trong nước tiếp tục tu luyện, đột nhiên, mặt đất dưới chân rung chuyển, sau đó âm thanh ‘rầm rầm’ từ phía xa truyền đến hạp cốc.

Thiếu niên vội vàng nhảy lên trên những bờ đá, nhìn về phía xa, không khỏi cả kinh. Chỉ thấy cách hạp cốc khoảng ba bốn dặm, khói bụi mù trời, mấy trăm con Cự Giác tê vung sừng húc lung tung, chạy như điên về phía hạp cốc.

Cự Giác tê có thân hình khổng lồ, nặng mười mấy tấn, lực lớn vô cùng, người Nam Cương đứng trước mặt nó quả thực chỉ giống như một cục gạch nhỏ, dẫm xuống một cái là lún vào trong đất.

Loại ma thú này sống thành đàn, da dày thịt thô, trong Lạc Nhật sâm lâm này không có bao nhiêu sinh vật dám trêu chọc bọn chúng, giờ phút này không hiểu tại sao cả đàn lại cuồng loạn, tạo nên một xu thế đánh đầu thẳng đó, không gì có thể ngăn cản được, thậm chí ngay cả những tảng đá lớn nặng hàng tấn bên bờ sông Tang Kiến cũng bị những con súc sinh này húc bay.

“Cả bầy Cự Giác tê điên cuồng? Thật sự kỳ lạ, chẳng lẽ có con gì trêu chọc chúng nó? Một, hai con Cự Giác tê ta còn đối phó được, nhưng đánh nhau với mấy trăm con Cự Giác tê, đó tuyệt đối là hành vi tự sát!”

Thiếu niên nhảy xuống khỏi mỏm đá, thừa dịp cả đàn Cự Giác tê chưa tới rời khỏi nơi này, đột nhiên, hẳn thấy phía trước đàn Cự Giác tê có một thân ảnh mập mập chạy như điên.

Một con Cự Giác tê đực hùng tráng cúi đầu húc tới, sừng nhọn húc tới vô cùng mạnh mẽ, làm cho tên mập kia kêu lớn ‘oa oa’ văng lên không trung, sau đó ngã xuống mặt đất. Mấy trăm con Cự Giác tê âm âm nghiêm qua. Trương Đức Bưu vốn tưởng rằng thằng nhãi này chết chắc rồi, không ngờ, trong nháy mắt lại thấy một thân ảnh mập mập nhảy tới nhảy lui, tránh né giữa những cái chân to như cây cột, vô cùng linh hoạt.

Tên mập nọ chứng kiến thiếu niên đứng trên mỏm đá, không khỏi vui mừng đến phát khóc, cao giọng hô:

- Man tộc huynh đệ phía trước, xin cứu mạng!

Trương Đức Bưu không nói một lời nào, nhảy xuống dưới nhanh chân bỏ chạy.

Thiếu niên mặc dù kế thừa sự dũng mãnh của Man tộc, nhưng hẳn không phải là kẻ ngu, mấy trăm con Cự Giác tê xông tới, đừng nói là cứu người, cho dù là tự bảo vệ mình đã khó khăn rồi, cho dù Nham Thạch Man Chuy tới, cũng chỉ có thể nhìn mà thở dài.

Tên mập nọ ngẩn ngơ, theo kinh nghiệm xưa nay của hắn, chỉ cần hướng người Nam Cương mở miệng cầu cứu, những man tử thuần phác đó sẽ liều mạng tương trợ, vậy mà tên man tử trước mặt lại chạy trốn còn nhanh hơn hắn.

“Chẳng lẽ chiêu này hết xài được rồi?”

Dưới chân tên mập thoáng hiện một đạo bạch quang, tốc độ đột nhiên nhanh gấp đôi, vọt tới bên người Trương Đức Bưu, rút chủy thủ sau lưng đâm tới, nghe răng cười nói:

- Huỳnh đệ, ngươi chịu ủy khuất một tí nhé, thay ta ngăn cản một chút đi.

Trương Đức Bưu cười lạnh, đầu vai khẽ rung một chút, thiết thương đang đeo sau lưng khẽ di động, chỉ nghe ‘đinh’ một tiếng, chủy thủ đâm vào trên thân thương, cùng lúc đó, chân trái hắn vô thanh vô tức đá vào đầu gối tên mập.

“Phản ứng của tên man tử này quá nhanh!”

Tên mập nọ lại càng hoảng sợ, vội vàng nhảy tránh ra, sau đó lập tức chạy tới như gió lốc, Trương Đức Bưu rút đoản đao bên hông đó đó, hai người một mặt giao thủ, một mặt chạy trốn chết, ai cũng muốn để lại vết thương trên người đối phương trước khi đàn tề ngư chạy tới, để đối phương ở lại phía sau ngăn cản đàn Cự Giác tề.

- Không đánh nữa!

Qua mấy chiêu, tên mập thu chủy thủ lại, cả giận nói:

- Hôm nay thật xui xẻo, gặp phải đàn Cự Giác tề điên cuồng không nói, không ngờ cả nơi ‘khỉ ho cò gáy’ thế này lại gặp phải cao thủ.

Thân thủ tên mập bỗng trở nên linh hoạt không ngờ, chân hắn lại gia tốc một lần nữa, vọt qua phía trước Trương Đức Bưu, quay đầu lại cười ‘khắc, khắc’ quái dị:

- Cao thủ huỳnh đệ, lão tử vốn là đạo tặc, am hiểu nhất chính là gia tốc trong đoạn ngắn, ta không nhất định phải chạy trốn khỏi đàn Cự Giác tề, chỉ cần chạy nhanh hơn ngươi là được.

Trương Đức Bưu liền giơ mũi chân, nhẹ nhàng hất một tảng đá bay lên, hòn đá bay ra đánh ngã tên mập, sau đó hắn liền vọt lên phía trước, gật đầu nói:

- Ngươi nói đúng!

Tên mập nọ suýt nữa tức hộc máu, quay đầu nhìn lại liền thấy Cự Giác tề tiến lại gần hơn, vội càng đứng lên, liều mạng chạy như điên, hắn tận lực giữ khoảng cách với Trương Đức Bưu, không có can đảm chạy lên phía trước hắn nữa.

- Ta tên Kidd, vốn là thất cấp dong binh của công hội Đạo Tặc trong thành Philina, là đạo tặc có tốc độ nhanh nhất, mọi người hay gọi ta là Kidd ‘nhanh chân’.

Đôi con ngươi của tên mập xoay chuyển không ngừng, hì hì cười hỏi:

- Cao thủ huỳnh đệ, ngươi tên gì vậy?

- Đức Bưu Man Chuy.

Trương Đức Bưu nhìn hắn vài lần, chỉ thấy thằng nhãi này bụng bự, béo tốt, không thể tin được hắn lại là kẻ chạy nhanh nhất thành Philina, hơn nữa công phu của tên mập này cũng không tệ, một tay chủy thủ xuất quỷ nhập thần, mới vừa rồi giao thủ, hắn suýt nữa thua trong tay tên mập.

- Tên mập, tại sao ngươi lại trêu chọc đàn Cự Giác tề này?

- Nói ra thật xấu hổ.

Tên mập Kidd khi nhắc đến chuyện này tức giận không thôi, nói:

- Ta chịu ủy thác của bộ lạc Cuồng Lang, bắt Cự Giác tề nhỏ về cho bọn hắn huấn luyện thành thú cưỡi, trước đó ta đều rình ở bên cạnh ổ Cự Giác tề, thừa dịp sáng sớm sẽ động thủ, vận khí tốt thì cũng bắt được

một hai con Cự Giác tê nhỏ. Cũng may là vận khí của ta cũng tốt, nhưng ngay lúc ta định ra tay thì không biết từ nơi nào, một con chó đen lớn nhảy ra, ngậm lấy một con Cự Giác tê nhỏ mang đi. Đi thì đi cho rồi, trước khi đi còn quay lại nhìn ta, sủa ‘gâu gâu’ hai tiếng...

“Con chó đen? Chẳng lẽ là...”

Trương Đức Bưu trong lòng bỗng có cảm giác không ổn, chỉ nghe tên mập Kidd tiếp tục nói:

- Mà kỳ quái, ta chưa bao giờ được thấy một con chó đen lớn như vậy, so với Thiết Bối man ngư không kém bao nhiêu, chạy không một tiếng động, tốc độ lại nhanh vô cùng. Con chó đen kia chạy mất tăm mất tích, bỏ lại ta một mình hứng chịu lửa giận của đàn Cự Giác tê...

Hai người nói chuyện một lúc lâu thì đàn cự tê đã kéo đến gần, cơ hồ có thể nghe được tiếng thở phì phò từ lỗ mũi những con súc sinh này. Tốc độ chạy trốn của Trương Đức Bưu tuy nhanh nhưng còn kém Cự Giác tê vài phần, còn về phần Kidd, hấn giỏi chạy nước rút, không được bền bỉ, chạy lầy như vậy liền thở hồng hộc như ông bề rồi.

Đôi con ngươi gã mập chớp động, dút tay vào trong tay áo, tính toán xem trước khi mình kiệt sức có nên cho Trương Đức Bưu một đòn hiểm hay không.

“Bỏ đi, cho dù làm hấn bị thương ta cũng không thoát được. Ta không trốn được nữa rồi...”

Kidd chán nản, buông tha cho ý nghĩ muốn đánh lén, chỉ thấy man tử bên cạnh hít thở khí vào lồng ngực không khỏi cả kinh.

Hơi của gã thiếu niên này thật dài, hai người chạy về phía trước hơn mấy trăm thước, hấn vẫn còn chưa dừng.

Chỉ thấy lồng ngực hấn căng lên như một trái bóng da, dần dần, cơ bắp nửa người trên của hấn rung động không ngừng, gân xanh cùng mạch máu cũng hiện lên, tim đập thành thịch.

Tân mập không khỏi hoảng sợ:

- Tên này khỏe quá! Nhưng hấn định làm gì?

Đàn tê ngư đã đến gần không ít, nhất là con Cự Giác tê cầm đầu, trong con ngươi đột nhiên lóe lên hung quang, đột nhiên gia tốc xông về phía trước.

Kidd vội vàng dùng một tia khí lực cuối cùng, chạy nhanh vọt lên trước Trương Đức Bưu. Nhưng hấn cũng chỉ có thể dừng lại ở đây, hay chân lúc này giống như dính lại với nhau, nhắc chân gian nan vô cùng.

“Thôi, dù sao ta cũng chạy không thoát rồi, coi như làm chuyện tốt trước khi chết vậy, chỉ hi vọng tên man tử này có thể chạy thoát...” Tên mập dừng chân, nhẹ nhàng xoay cổ tay, chủ thủ liền xuất hiện trong tay hấn, xoay người đối diện với đàn tê ngư càng ngày càng tới gần, trong lòng hấn thì thầm mặc niệm: “Cầu Chúa, xin hãy tha thứ cho những tội lỗi trong cuộc đời con...”

Nhưng ngay lúc này, chỉ thấy Trương Đức Bưu dùng hơi thở hít vào, đột nhiên hấn xoay người nhảy lên, cầm thiết thương đâm về phía con Cự Giác tê cầm đầu!

Một âm thanh lớn như tiếng sấm nổ bạo xuất từ trong miệng hấn, tiếng gầm của hấn ảnh hưởng đến tất cả sinh vật trong phạm vi ba dặm xung quanh, trong nháy mắt đại não trống rỗng.

Dã – Man – Kính – A a a!

Theo tiếng hét lớn, một tràng cảnh xuất hiện làm cho người khác phải trở mắt nhìn, thiết thương của Trương Đức Bưu cùng với cái đầu cứng rắn của Cự Giác tê va chạm với nhau.

Đây chỉ là thuần túy cạy mạnh đánh mạnh, lực lượng mà Man tộc luôn kiêu ngạo cùng với lực xung kích cường đại của Cự Giác tê, trần trụi va chạm với nhau!

‘Ầm!’, sau âm thanh nổ mạnh, Kidd giật mình, mở to mắt đến mức cảm có thể rơi xuống đất, chỉ thấy cái đầu khổng lồ của Cự Giác tê bị man tử một thương đập nát, cầm đầu vào trong đất, nhưng lực quán tính chưa hết, con Cự Giác tê nặng mười mấy tấn này văng lên không trung, quay mấy vòng, rơi xuống đất xa

hơn chục thước, chiếc sừng lớn cứng rắn vô cùng đã bị gãy, thân thể nằm im không nhúc nhích, hiển nhiên đã bị gã thiếu niên Man tộc đánh chết!

“Lạy Chúa! Gã thiếu niên Man tộc này là một đầu bạo long đội lốt người hay sao? Đây chính là Cự Giác tê đầu linh mà, dĩ nhiên lại bị hắn đánh chết trong một đòn!”

Tên mập vừa mừng vừa sợ, vội vàng nói:

- Đức ca, Bưu ca, thừa dịp cả đàn tê ngư đang hôn mê, nhanh đánh thêm vài phát, đánh chết chúng nó đi!

- Đánh thêm vài phát? Muốn thì ngươi đến đánh thử đi!

Trương Đức Bưu hốt hển thở ra vài ngụm khí thô, vứt bỏ thiết thương cong queo trong tay do sử dụng lực lượng quá mạnh mẽ, không hồn không giận nói.

Giờ phút này hắn chỉ cảm thấy cánh tay phải đau đớn vô cùng, không chỉ cơ bắp đau đớn mà thậm chí trên bộ xương cũng xuất hiện vài vết nứt nhỏ.

Song, điều làm hắn kinh ngạc chính là Dã Man kinh trong cơ thể, sau một kích toàn lực vừa rồi đã lớn mạnh hơn vài phần, dĩ nhiên thành công đột phá, trở thành bát cấp Man chiến sĩ!

Nhưng sau khi đột phá, Dã Man kinh càng thêm hùng hậu, tâm pháp đấu khí cấp thấp mang theo cảm giác trì trệ ngày càng mãnh liệt, việc vận chuyển Dã Man kinh trong thông đạo đấu khí trở nên gian nan.

“Nếu như lần này thành công chạy thoát, ta nhất định phải tìm một bộ đạo dẫn thuật cao cấp.”

Đang suy nghĩ, đột nhiên trong bụi rậm, một con chó lớn bằng man ngư chui ra, vọt tới bên người Trương Đức Bưu, sủa ‘gâu gâu’ hai tiếng.

Cự khuyến toàn thân một màu đen thuần khiết, không có một sợi lông hỗn tạp, mép giống chó sói, trong mắt hung quang lóe ra, vừa nhìn đã thấy cực kỳ hung ác.

4. Chương 4: Thiếu Niên Có Vấn Đề.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 4: Thiếu niên có vấn đề.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nhóm dịch : Kiếm Giới

Nguồn : Kiếm Giới

Tên mập cả giận nói:

- Chính là con chó này, hại ta bị cả đàn tê ngư đuổi giết...

Chưa nói xong đã thấy Trương Đức Bưu ngồi trên lưng cự khuyến, Kidd không khỏi ngẩn ngơ, vội vàng cười nịnh nói:

- Thú cười đẹp quá! Đức ca, Bưu ca, có thể cho ta đi ké một đoạn không?

“Tên mập này thật sự không phải loại vô sỉ bình thường.”

Trương Đức Bưu vung tay nắm lấy áo của Kidd, mang theo tên mập, quát:

- Tiểu Hắc, chạy!

Thủ Sơn khuyến liền chạy nhanh như tên bắn, giờ phút này đàn Cự Giác tê mới tỉnh lại, lỗ mũi phun khói, mạnh mẽ vung chân đuổi theo, nhưng càng đuổi càng xa, đến khi không thấy bóng dáng bọn họ đâu, đàn tê ngư lúc này mới chân dừng chân lại.

Sau khi lao ra khỏi hạp cốc Tự Lãng, Trương Đức Bưu ra lệnh cho Tiểu Hắc giảm tốc độ, dừng bên cạnh một cây cổ thụ, quăng tên mập xuống đất, sau đó thân mập vỗ vỗ trán cự khuyển. Thử sơn khuyển hưng phấn vẩy đuôi, trùng hợp quét trúng móng tên mập vừa mới hoàn hồn sau cơn hoảng sợ, bị cái đuôi cứng như chổi sắt quét phải, tên xui xẻo này la to một tiếng, cắm đầu vào cây đại thụ.

- Hôm nay, thật sự quá xui xẻo...

Tên mập nói được một câu rồi ngất đi.

Cự khuyển này chính là con chó đen nhỏ năm đó Trương Đức Bưu nhặt được trong núi Noeller, lúc ấy chỉ to bằng bàn tay, nhưng lúc nhỏ sức ăn của nó thật kinh người, mỗi bữa ăn tươi mười mấy cân thịt, so với thể hình nó còn lớn hơn, thật không biết bụng nó chứa chỗ nào. Mà vật nhỏ ‘ăn nhiều chóng lớn’, chỉ trong bốn năm đã lớn ngang với Thiết Bối man ngư, nhưng vẫn còn đang tiếp tục trưởng thành, không biết đến khi nào mới trưởng thành hoàn toàn.

Tại thôn Man Chuy, gia cảnh nhà Đức Bưu cũng được coi như có của ăn của để, cha hắn – Nham Thạch – vốn là trưởng thôn, hơn nữa còn là đệ nhất dũng sĩ bộ lạc Mông Chuyên, hằng năm, hai cha con săn thú kiếm được không ít tiền, nhưng trong mấy năm này, đã bị con chó này ăn sạch đến mức nhà chỉ có bốn bức tường, mỗi lần Nham Thạch Man Chuy nhìn thấy con chó đen thì trông mắt có chút đỏ ửng, bộ dáng hận không thể làm thịt nó đi cho rồi.

Bất quá, sau này khi đi săn, Tiểu Hắc đã thể hiện bản lĩnh của mình, thậm chí có thể một mình đánh nhau với Vân Sinh báo mà không rơi vào thế yếu, rốt cục đã làm Nham Thạch Man Chuy thay đổi cách nhìn, quyết định giữ lại con chó vừa trung thành, tận tâm và siêng năng này làm chó giữ nhà.

Phải biết rằng Vân Sinh báo chính là ma thú cấp năm, Man chiến sĩ tầm thường không phải đối thủ của nó, cho dù là Nham Thạch Man Chuy, gặp phải loại ma thú này cũng phải đau đầu một phen.

Hơn nữa, da lông của Vân Sinh báo cực kỳ quý giá, mê hoặc được nhiều thương nhân đến mua, bán một bộ da Vân Sinh báo thôi cũng đủ để khôi phục lại gia cảnh nhà Trương Đức Bưu.

Lần này Trương Đức Bưu đến hạp cốc Tự Lãng tu luyện, không ngờ Tiểu Hắc cũng theo lại đây, không nghĩ nó lại không biết an phận, dĩ nhiên lại chạy đến sâu trong hạp cốc, gây ra chuyện động trời như vậy.

Sau khi Kidd tỉnh lại, giơ tay bóp bóp đầu, chỉ thấy man tử Nam Cương đang lặng lẽ trao đổi cùng với ác khuyển của hắn. Đầu cự khuyển nọ cứ nhìn chăm chăm vào gã mập mà chảy nước miếng, sau đó quay đầu về phía man tử Man Cương, man tử khẽ lắc đầu, làm cho cự khuyển ảo não vạn phần, cúi đầu xuống hỗn dỗi.

Tên mập Kidd nghi ngờ, hỏi:

- Các người đang bàn chuyện gì thế?

Trương Đức Bưu thật thà nói:

- Vừa rồi Tiểu Hắc nói thoát nhìn người rất ngon miệng, có thể ăn được không? Ta nói không thể ăn.

Tên mập rùng mình một cái, thầm nghĩ trong lòng: “Hai chủ tớ này thoát nhìn đôn hậu thật thà, nhưng trên thực tế chẳng phải loại tốt lành gì, chỉ chút xíu nữa là hại chết ta rồi, ở cùng với bọn họ một lúc nữa, coi chừng chết không có chỗ chôn, hay là thừa dịp chuẩn sớm là an toàn nhất!”

Tên mập đứng dậy, định đi về phía sâu trong rừng rậm, bỗng nghe thiếu niên Man tộc kêu lên:

- Kidd huynh đệ, xin dừng bước!

Nghe vậy, tên mập y như bị ai đốt mông, nhanh chân bỏ chạy, còn quay lại nói một câu tàn nhẫn:

- Đức Bưu Man Chuy, lão tử nhớ ngày hôm nay, non xanh còn đó, nước biếc chảy đầy, chúng ta còn có dịp gặp lại....

Câu sau còn chưa kịp nói xong thì Tiểu Hắc đã nhảy chồm tới, cắn hai chân Kidd, kéo lê hắn về. Tên mập vội vàng ôm một gốc cây dương liễu lớn, nhưng lại bị Tiểu Hắc nhổ bật gốc cây, mang cả người và cây lại, hắn khóc lóc rầm trời:

- Cứu mạng a, con chó của Đức Bư Man Chuy muốn ăn thịt người!

Kêu khóc một hồi lâu, tên mập vẫn không thấy trăng cảnh trong tường tượng. Chỗ rừng sâu hoang tàn vắng vẻ thế này, làm sao có dũng sĩ tràn ngập chính khí đi qua, để cứu hần từ tay Ma vương Man tộc này? Cho dù có, chứng kiến Man Chuy cùng ác khuyến của hần, kẻ có đầu óc một chút đều phải tính toán xem mình có phải là đối thủ của bọn họ hay không.

Trương Đức Bư mỉm cười nói:

- Huynh đệ Kidd, vùng đất phương viên năm mươi dặm gần đây, là do Hoàng đế bệ hạ của nước Đại Chu cấp cho bộ lạc Mông Chuyên làm nơi săn bắn. Bộ lạc Cuồng Lang thì săn bắn ở biên giới rừng rậm, huynh đệ lại đi đến lãnh địa của bộ lạc Mông Chuyên, giúp bộ lạc Cuồng Lang săn bắn, như vậy đã vi phạm luật trong rừng rậm. Chẳng lẽ huynh đệ Kidd cứ định như vậy mà đi sao?

Năm đó, sau khi Thái tông Hoàng đế của đế quốc Đại Chu đăng quang, phân phong lãnh chúa, vì trấn an công lớn của Man tộc, lại không muốn bọn họ gây rối trong thành thị của nhân loại, nên đã đem Lạc Nhật thâm lâm rộng lớn hàng ngàn dặm cấp cho Man vương. Man tộc sở hữu năm Chủ thành, ba mươi ba bộ lạc, một trăm năm mươi bảy thôn xóm tự do, trong đó đất phong của bộ lạc Mông Chuyên chính là ở nơi này, kể cả tư nguyên phong phú tại hạp cốc Tự Lăng.

Kidd đi đến hạp cốc Tự Lăng săn bắn giúp bộ lạc Cuồng Lang, chính xác đã xâm phạm quy củ trong rừng rậm, Trương Đức Bư chỉ trích hần việc này không có gì không đúng, bất quá, câu sau của man tử Nam Cương làm cho tên mập nổi trận lôi đình.

- Dựa theo tập tục của bộ lạc Mông Chuyên, người có hai lựa chọn, một là đấu tay đôi với ta, hai là trở thành nô lệ của ta, người chọn một đi!

Tên mập Kidd giận đỏ cả mặt, nói:

- Lính đánh thuê ở thành Philina chính là lính đánh thuê tự do, người không thể yêu cầu một lính đánh thuê tự do bỏ qua quyền lợi của hần, trở thành nô lệ của một người Nam Cương được.

Trương Đức Bư khẽ nhủ mảy, lạnh nhạt nói:

- Người cũng có thể lựa chọn đấu tay đôi với ta mà, đánh bại ta rồi, người vẫn còn là lính đánh thuê tự do.

Tên mập chán nản, Cự Giác tê đầu lĩnh nặng mười mấy tấn, đứng trước mặt tên hỗn đản này còn bị hần đập vỡ đầu, có ngu mới đi đấu tay đôi với tên bạo long đội lột người này.

- Người vừa không muốn trở thành nô lệ, vừa không muốn đấu tay đôi với ta, điều này khiến ta thật khó xử!

Trương Đức Bư nhăn mày nhăn mặt, bất đã dĩ nói:

- Người biết đấy, người dân Man tộc đều là người nói chuyện đạo lý, chỉ khi nào nói không lại người ta mới dùng tới nắm đấm thôi. Ta cũng không muốn làm khó dễ người, nhưng cũng không thể phá hủy quy củ trong rừng rậm. Như vậy đi....

“Nói không lại người ta mới dùng tới nắm đấm, như vậy chẳng phải là không nói đạo lý sao.”

Giờ khắc này, Kidd cảm giác được cái đuôi lớn của cự khuyến phải mọc trên lưng Trương Đức Bư lúc này, chỉ nghe gã thiếu niên Man tộc ‘đôn hậu’ nói tiếp:

- Không bằng người bỏ ủy thác của bộ lạc Cuồng Lang, đến thôn Man Chuy của chúng ta, cứ mỗi hộ gia đình thì săn cho ta một đầu Cự Giác tê nhỏ. Về phần tiền thuê, cứ tính theo giá tiền như ở bộ lạc Cuồng Lang, một đồng cũng không thiếu, huynh đệ Kidd nghĩ như thế nào?

Đôi con người ti hí của gã mập chớp liên tục, rốt cục hần cũng đã biết ý định của Trương Đức Bư. Mấy năm gần đây, Lạc Nhật thâm lâm cũng không yên ổn, những bộ lạc Man tộc thường xuyên công phạt lẫn nhau, cướp đoạt tài sản cùng phụ nữ của đối phương. Nghe nói nửa năm trước, bộ lạc Cuồng Lang đánh lên bộ lạc Mông Chuyên, hai bên hỗn chiến cách sườn núi năm dặm, bất quá, trong trận chiến này, bộ lạc Cuồng Lang không chiếm được chút tiện nghi nào, ngược lại còn bị bộ lạc Mông Chuyên dùng kỳ binh đánh lên vào tận chỗ ở, cướp đi không ít nữ nhân cùng da thú quý giá.

Bộ lạc Cuồng Lang ủy thác hấn săn Cự Giác tê nhỏ, hơn phân nửa chính là muốn huấn luyện một chi kỵ binh, trả thù bộ lạc Mông Chuyên. Mà thiếu niên trước mắt muốn hấn bắt Cự Giác tê nhỏ, chỉ sợ cũng có tâm tư tương tự.

Một chi kỵ binh do người Nam Cương kiêu dũng thiện chiến kết hợp với Cự Giác tê, lực chiến đấu thật sự kinh khủng, chỉ nghĩ thôi đã làm người khác chưa chiến mà lạnh run.

Nghĩ tới đây, tên mập không khỏi nâng cao sĩ khí:

- Man tử, con chó của người hôm nay thiếu chút nữa đã hại chết ta, bắt quá niem tình người cứu ta một mạng, đại gia Kidd này sẽ không truy cứu nữa, nhưng người phải xin lỗi ta một cách trịnh trọng.

Trương Đức Bưu im lặng, tên mập hoảng sợ phát hiện, thủ sơn khuyến to lớn kia lại nhìn hấn chăm chăm, chảy nước miếng, sau đó lại nhìn về phía chủ nhân. Trương Đức Bưu chần chờ một chút, nhẹ nhàng gật đầu.

Tên mập vội vàng nhảy dựng lên, ôm lấy tay Trương Đức Bưu, cười nói ha hả:

- Đức ca, Bưu ca, xem người nghiêm trọng chưa kia! Ta chỉ nói giỡn thôi mà, chúng ta chính là huynh đệ tốt cùng chung hoạn nạn, chẳng phải chỉ là vài con Cự Giác tê nhỏ thôi sao? Được rồi, được rồi, ...huynh đệ à, có thể bảo con chó của người cách xa ta ra một chút được không...

Khi Trương Đức Bưu mang tên mập Kidd về thôn, kể cho mấy bà mấy cô nghe tên mập này nguyện ý vì con cái các nàng, nên sẽ bắt Cự Giác tê nhỏ về. Nhất thời, nhiệt tình bộc phát, họ mang tới thật nhiều thịt khô cùng hoa quả. Nam nhân trong thôn cũng hết sức phấn khởi, uống rượu say mềm, ngã lăn lóc bết nhè.

Khi đi săn có sự hỗ trợ của Cự Giác tê, lực chiến đấu của người Nam Cương sẽ bạo tăng gấp đôi, bảo sao bọn họ không vui mừng được?

Không tới nửa năm, Kidd đã bắt được sáu mươi con Cự Giác tê nhỏ cho thôn Man Chuy.

Không thể không nói tên mập này mặc dù là một tên đạo tặc béo phì, nhưng kỹ xảo tiềm hành có điểm đặc biệt. Hạp cốc Tự Lãng nguy hiểm như vậy, mà hấn ra ra vào vào cả trăm lần vẫn không mất một sợi tóc.

Cùng với những người dân Nam Cương thuần phác sống chung nửa năm, Kidd không khỏi yêu mến những con người thô lỗ, chất phác trong thôn xóm này, vì vậy hấn ở lại thêm ba tháng, trợ giúp dân trong thôn thu phục những con Cự Giác tê nhỏ, sau đó mới lấy tiền công, lưu luyến rời đi.

- Man Chuy Nhị Thế!

Trước cửa thôn, Kidd cười trên tuần mã, hai bên mang đầy lông và da thú quý hiếm. Tên mập tháo mũ xuống, hướng Trương Đức Bưu thi lễ, cười nói:

- Tương lai người sẽ trở thành một dũng sĩ trong rừng rậm khiến mọi người phải kính sợ, lúc đó, đừng quên tại thành Philina không xa, có người bạn tận tâm và trung thành với người, Kidd ‘nhanch chân’!

Trương Đức Bưu vội vàng hoàn lễ, trải qua nửa năm sống chung, hai người đã phá bỏ chướng ngại trước kia, trở thành bằng hữu tốt, hấn cười nói:

- Sau lễ trưởng thành ta nhất định sẽ đến thành Philina tìm người.

Kidd phóng ngựa chạy như điên, cười ha hả nói:

- Ta nghe Nhất Thế nói, chờ qua lễ trưởng thành sẽ giới thiệu cho người một người con gái để thành thân. Nhị Thế, khi nào người kết hôn nhớ nói cho ta biết nhé!

“Thành thân...” Trong óc Trương Đức Bưu trống rỗng, hoàn cảnh sinh tồn ở Nam Cương ác liệt, tuổi thọ trung bình của người dân Nam Cương là năm mươi năm, cho lên qua lễ trưởng thành năm mười hai tuổi xem như là ‘người lớn’ rồi, có thể thành gia lập nghiệp, cưới vợ đẻ con. Đây là niềm vui lớn nhất của các thiếu niên Nam Cương, nhưng Trương Đức Bưu lại vui không nổi.

Khi còn bé, mắc phải căn bệnh kỳ quái, sinh hoạt trong giấc mơ, bất tri bất giác làm đắm mĩ của hấn khác người. Đối với quan niệm đắm mĩ của dân Nam Cương, mĩ nữ thì phải mỏng lớn eo thô, lưng hùm vai gấu, hai tay có ngàn cân khí lực, có thể ăn thịt miếng to, uống rượu bát lớn.

Mà trong giấc mơ của Trương Đức Bưu, phụ nữ như vật được gọi là ‘khủng long’.

Ngược lại, hẳn thích những cô gái có vòng eo nhỏ mềm mại, cái mông tròn trịa vểnh lên, bộ ngực sữa đàn hồi, âm thanh êm ái, chăm sóc mình ôn nhu, chu đáo.

Ý nghĩ này hẳn không dám nói với người trong thôn, nếu như mọi người biết được hẳn thích loại phụ nữ này, khẳng định người dân trong thôn sẽ hoài nghi tâm lý hẳn có khác thường hay không.

“Có lẽ, ta nên tìm Vu sư nói chuyện, nhưng cái miệng oang oang của Vu sư sẽ kể chuyện này khắp nơi, đến lúc đó trong mắt mọi người, ta chính là một gã thiếu niên có vấn đề...”

‘Thiếu niên có vấn đề’ khổ não vạn phần, chậm rãi trở về thôn. Lúc này Nham Thạch Man Chuy đang dắt một con Hắc Thán mã ra khỏi thôn, miệng lầm bầm:

- Tháo dây cương buộc trên bờm con ngựa hoang ra, sau đó dắt ra ngoài phối giống, mùa xuân năm sau nhất định sẽ sinh được lứa ngựa con rất khỏe mạnh.

Trương Đức Bưu hồ nghi nói:

- A Ba, người đang nói cái gì vậy?

- À! Không có gì, ta định ngày mai dẫn ngựa sang thôn bên cạnh phối giống...

Nham Thạch Man Chuy buộc con ngựa vào cọc, liếc mắt nhìn Trương Đức Bưu một cái. Ánh mắt tràn ngập quỷ dị, phẳng phất như không phải đang nhìn con mình, mà đang nhìn một con gia súc mang thương hiệu ‘Ngựa giống siêu cấp nhà A Man’.

5. Chương 5: Tri Chu Sâm Lâm.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 5: Tri Chu sâm lâm.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nhóm dịch : Kiếm Giới

Nguồn : Kiếm Giới

Sơn mạch Hồ Gầm, trên đường nhỏ dưới chân núi, Trương Đức Bưu cười Tiểu Hắc phóng như bay, một con Vân Sinh báo đang nấp dưới gốc cây ven đường nhanh chóng nhào ra, định bất ngờ vồ lấy thiếu niên, nhưng khi nó vừa chạm chân xuống đất thì cự khuyển đã chạy xa mấy chục thước ở ngoài. Vân Sinh báo lắc đầu đầy kinh ngạc, tựa hồ như ngạc nhiên vì có ma thú tốc độ nhanh hơn nó nhiều.

Con Vân Sinh báo này hồn nhiên không biết mình vừa dạo qua Quỷ Môn quan một vòng, lại nhảy vào gốc cây, tiếp tục ẩn nấp chờ đợi con mồi kế tiếp.

- Hy vọng lần hành trình đi đến Thánh sơn này có thể mang lại cho ta nhiều vui mừng cùng ngạc nhiên.

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng mở bản đồ, chỉ thấy trên bức tranh có vẽ địa hình Lạc Nhật sâm lâm, bao gồm núi, sông v.v, có một đường màu lam, bắt đầu từ thôn Man Chuy kéo xuống dưới, cuối đường màu lam là một ngọn núi lớn, do người dùng bút hồng viết lên, bên cạnh là hai chữ viết méo mó ‘Thánh sơn’.

Tám bản đồ này đương nhiên xuất phát từ tay Nham Thạch Man Chuy, Trương Đức Bưu muốn đi Thánh sơn để tham gia lễ trưởng thành của người dân Man tộc, đệ nhất dũng sĩ bộ lạc Mông Chuyên liền dựa vào trí nhớ của mình, thức trắng hai ngày hai đêm để vẽ ra tám bản đồ này.

Lễ trưởng thành vốn là phong tục đặc biệt của Man tộc Nam Cương, là việc trọng đại nhất trong cuộc đời người Nam Cương, cũng là khảo nghiệm tàn khốc nhất. Trong lễ trưởng thành, thiếu niên từ các bộ tộc sẽ xuất phát, trên trán vẽ những hoa văn quái dị, đi về phía Nam Lạc Nhật sâm lâm đến Thánh sơn. Đường đến Thánh sơn xa xôi hiểm trở, tràn ngập biết bao nhiêu nguy hiểm không lường trước được. Bọn họ phải

dựa vào thực lực bản thân, lên đến đỉnh Thánh sơn, hưởng thần của bọn họ - mẹ Mặt Đất Gaia - thành kính cầu khẩn.

Hàng năm đều có gần một phần ba thiếu niên chết trên đường đi làm lễ trưởng thành, những thiếu niên còn lại là cường giả trong những bạn bè cùng lứa, nhưng vẫn có một số người ý chí không kiên định, không thể thông qua khảo nghiệm. Sau khi thất bại trở về thôn xóm, liền bị trưởng thôn đuổi ra ngoài đi lưu vong.

Năm đó gã què Lãng Đồ cũng không thông qua lễ trưởng thành, nên mới phải đi lưu vong bên ngoài, sau này mới trở lại thôn Man Chuy, người dân trong thôn có chút xem thường hắn.

Mạnh được yếu thua, đây chính là luật rừng rậm, chỉ có loại bỏ những kẻ yếu mới có thể đảm bảo người dân Nam Cương sinh sôi nảy nở không ngừng.

Sau khi thông qua lễ trưởng thành, thiếu niên có thể vào trong Thần miếu Gaia, nghe nói trên tấm thạch bích trong thần miếu có khắc đầy đủ các loại võ học, vốn là kết tinh trí tuệ của vô số tiền bối Man tộc Nam Cương. Những thiếu niên thông qua lễ trưởng thành có thể lựa chọn cho mình một loại võ học thích hợp. Bất quá, trong Thần miếu Gaia có rất ít tâm pháp cao đẳng, còn tâm pháp cấp thấp thì rất nhiều, làm sao để chọn được tâm pháp cũng là một loại khảo nghiệm đối với các thiếu niên.

“Lần này đi Thánh sơn, nói không chừng có thể tìm được dấu khí đạo dẫn thuật cao cấp.”

Từ sau khi trở thành bát cấp Man chiến sĩ, Dã Man kinh trong cơ thể Trương Đức Bưu đã tăng gấp đôi lúc trước, cảm giác trì trệ do đạo dẫn thuật cấp thấp mang lại ngày càng trầm trọng hơn.

Nếu như không giải quyết được vấn đề đạo dẫn thuật, đừng nói đến việc trở thành Man đấu sĩ, coi như trở thành cửu cấp Man chiến sĩ cũng khó khăn.

Tốc độ Tiểu Hắc cực nhanh, chỉ trong nửa ngày đã đi được hai trăm dặm, với tốc độ này, nhiều nhất chỉ trong bốn ngày là có thể tới Thánh sơn. Lúc này, Trương Đức Bưu đột nhiên chứng kiến phía trước có ba người nắm cương tuấn mã đứng ở bên đường.

Nhìn trang phục của ba người này cũng là những thiếu niên tham gia lễ trưởng thành, bất quá Totem trên trán là của những bộ lạc khác, Trương Đức Bưu cũng không thêm để ý, đang muốn phóng qua. Bỗng, trong đó có một thiếu niên vui vẻ nói:

- Man Chuy Nhị Thế, quả nhiên là người, ta nói trong rừng rậm còn có ai cười một con chó đen lớn nữa đây!

Trương Đức Bưu vội vàng dừng lại, nghi hoặc nhìn hắn. Thiếu niên nọ cười nói:

- Ta là A Bộ Căn ở thôn Mạc Chuy, từng đánh nhau với người, người quên rồi sao?

Trương Đức Bưu nhất thời nhớ ra, A Bộ Căn là con trai của trưởng thôn Mạc Chuy kể bên, khi còn bé hắn đã gặp qua, còn đánh nhau một trận nữa.

Trưởng thôn Mạc Chuy vốn là một kẻ thích tranh đấu tàn nhẫn, vì bất mãn Nham Thạch Man Chuy là dũng sĩ đệ nhất trong bộ lạc nên hắn mang A Bộ Căn đến thôn Man Chuy khiêu chiến, bị Nham Thạch Man Chuy hung hăng đánh cho một trận. Mà A Bộ Căn vì muốn báo thù cho phụ thân, khiêu chiến Trương Đức Bưu, vì vậy cũng bị đánh một trận no đòn.

Trương Đức Bưu nhớ tới chuyện thú vị lúc nhỏ, liền cười mỉm, gật đầu nói:

- Thì ra là người. Các người dừng ở đây làm gì? Sao không tiếp tục đi tới.

- Phía trước chính là Tri Chu sâm lâm, ít người thì không thể đi qua được, chúng ta chờ thêm vài người để cùng nhau xông qua.

A Bộ Căn cười nói:

- Nhị Thế, mặc dù người lợi hại nhưng dù sao cũng một thân một mình, không bằng đi cùng chúng ta nhé?

Trương Đức Bưu chần chờ một lúc, còn chưa kịp nói chuyện, phía sau truyền đến từng đợt âm thanh, chỉ thấy một kỵ sĩ thiếu niên phóng ngựa chạy như điên tới. Thiếu niên nọ choàng một chiếc áo choàng lớn, mặc áo giáp đen, trên ngực giáp có hình một lá cờ, mơ hồ lộ ra sát khí.

Thú cười của thiếu niên lại càng kinh người, không ngờ lại là một đầu Sư Hổ thú dài hơn một trượng.

Sư Hổ thú vốn là lục cấp ma thú, đầu sư tử mình hổ, tốc độ cùng sức chịu đựng hết sức kinh người, có thể chở hai ba người trưởng thành một cách bình thường, sau khi trải qua huấn luyện sẽ không sợ hãi chiến trường, vốn là loại thú cười rất khó có được.

A Bộ Căn kinh hô một tiếng:

- Đây là Hắc Kỳ cấm quân ở Chủ thành! Chẳng lẽ có người còn chưa thông qua lễ trưởng thành mà đã được gia nhập Hắc Kỳ cấm quân rồi sao?

Trương Đức Bưu hiểu kỳ hỏi:

- Hắc Kỳ cấm quân là gì?

A Bộ Căn thấp giọng nói:

- Nghe nói khi khai quốc hoàng đế Đại Chu bình định thiên hạ, đem thiên hạ quân mã phân thành tám trấn, do bát trụ quốc là tám vị đại tướng phân biệt quản lý. Trong đó, chưởng quân Man tộc chính là Hắc Kỳ Trấn Man Binh, gọi là Hắc Kỳ cấm quân. Quân binh ở đây không tới hai vạn, nhưng quân mã tinh nhuệ trong tinh nhuệ, nghe nói cứ trong mười Hắc Kỳ cấm quân sẽ có một người là Man đấu sĩ.

- Cứ mười người là có một Man đấu sĩ?

Trương Đức Bưu cũng kinh hô một tiếng, trong lòng chỉ cảm thấy khó tin. Lão cha hắn – Nham Thạch Man Chuy – vốn là đệ nhất dũng sĩ bộ lạc Mông Chuyên, cũng là Man đấu sĩ duy nhất trong bộ lạc, nhưng Hắc Kỳ cấm quân lại có đến hai ngàn Man đấu sĩ, điều này không phải quá mức khoa trương rồi sao?

- Đấu khí truyền thừa ở Chủ thành rất trọn vẹn, những bộ lạc nông thôn như chúng ta sao có thể so sánh được? Nhị Thế, mặc dù người lợi hại, nhưng chỉ sợ rằng tùy tiện bất kỳ người nào trong Hắc Kỳ cấm quân cũng có thể đánh bại người.

Thiếu niên Hắc Kỳ cấm quân nọ nhanh chóng vọt qua trước mặt năm người, A Bộ Căn vội vàng dừng giữa đường, cao giọng hô:

- Huynh đệ trên ngựa, xin dừng lại cùng chúng ta...

- Nông thôn tiện dân, mau cút ra!

Thiếu niên kia hừ lạnh một tiếng, một thương đâm ra, một đạo hàn quang bắn thẳng vào cổ họng A Bộ Căn.

Trương Đức Bưu nhú mày, thiết thương trong tay nhẹ nhàng đâm tới, mũi thương va chạm kịch liệt với mũi thương, phát ra tiếng kim loại va chạm giòn vang.

- Hả?

Thiếu niên họ có chút ngạc nhiên, cười lạnh nói:

- Không nghĩ ở nông thôn khỉ ho cò gáy này mà cũng gặp được cao thủ, hôm nay lão tử đang bận, không có thời gian chơi đùa với các người, trước tiên tha cho các người một con đường sống.

Dứt lời, hắn thúc ngựa chạy vào trong Tri Chu sâm lâm.

A Bộ Căn vừa mới bình tĩnh lại, cả giận nói:

- Tên này là ai thế? Như thế nào không nói không rằng đã tùy tiện giết người.

- Ta biết người này, hắn là quý tộc trong thành, con trai thành chủ thành Thiên mang, tên là Thiếu Điển Già La.

Thiếu niên da ngăm đen tên Quỳ Bá Trùng bên cạnh mở miệng nói.

Bộ lạc Bá Trùng ở biên giới thành Thiên Mang, bởi vậy hắn hiểu rõ về thành Thiên Mang.

Man tộc Nam Cương sở hữu năm Chủ thành, phân biệt là Thiên Mang, Vân Tước, Hắc Thủy, Huyền Hộc, Yến Ly, mỗi thành có một thành chủ, thành chủ được gọi là Man vương, mà thành chủ thành Thiên mang chính là Man vương Hầu Già La.

A Bộ Cầm hãm hực nói:

- Thì ra là con trai thành chủ, chẳng trách lại hoành hành bá đạo như thế... Nhị Thế, mới vừa rồi may nhờ có người ra tay ngăn cản dùm ta. Được rồi, thực lực của người bây giờ tăng cường không ít nhỉ, không ngờ có thể đỡ được một kích của Hắc Kỳ cầm quân, lúc nào hai chúng ta tái đấu một hồi đây?

Thiếu niên tên Ba Lỗ Đồ ở bộ lạc Cuồng Lang hừ lạnh một tiếng, nói:

- Tên Hắc Kỳ cầm quân kia rõ ràng chưa xuất toàn lực, nếu không hai người các người sớm đã chết rồi.

Bộ lạc Cuồng Lang vốn có thù với bộ lạc Mông Chuyên, Ba Lỗ Đồ nhìn Trương Đức Bưu kiêu gì cũng thấy khó chịu.

Quỳ Bá Trùng cũng gật đầu nói:

- May mắn là như thế.

A Bộ Cầm mặc dù biết Trương Đức Bưu cực kỳ lợi hại, nhưng năm đó đánh nhau, Trương Đức Bưu mới là ngũ cấp Man chiến sĩ, trong lòng cũng nghĩ hắc không phải đối thủ của Thiếu Điển, cười nói:

- Mới vừa rồi Thiếu Điển xông vào Tri Chu sâm lâm, với bản lĩnh của hắc khẳng định có thể xông qua, không bằng chúng ta theo sau hắc, như vậy sẽ dễ dàng hơn nhiều.

- Ý kiến hay!

Ba Lỗ Đồ cùng Quỳ Bá Trùng mừng rỡ, chạy về phía Tri Chu sâm lâm. Trương Đức Bưu cũng cỡi Tiểu Hắc chạy theo sau, đoàn người theo dấu vết Thiếu Điển lưu lại tiến vào trong rừng.

Dọc đường đi đầy rẫy thi thể ma thú do Thiếu Điển đánh chết, làm đám người A Bộ Cầm kinh hãi không thôi. Trương Đức Bưu buồn bực trong lòng: “Những ma thú này đều là ma thú cấp thấp bình thường, giết chết chúng nó thì có gì đáng kinh ngạc?”

Đi thêm một đoạn đường dài, thi thể ma thú trên mặt đất dần dần ít đi, đám người A Bộ Cầm thở phào nhẹ nhõm, vừa cười vừa nói, nhưng Trương Đức Bưu lại càng cảnh giác hơn. Thi thể ma thú trên mặt đất giảm bớt không có nghĩa là nơi này an toàn, ngược lại càng ẩn giấu nhiều nguy hiểm hơn, căn cứ vào bốn năm kinh nghiệm của hắc, ma thú cấp thấp đột nhiên giảm mạnh chỉ có hai nguyên nhân, nếu không phải là bị thợ săn mạnh mẽ giết sạch thì do chúng sợ hãi uy áp của ma thú cường đại, dời địa bàn sống sang nơi khác.

- Là lá la, la..la..la

Đi sâu vào bên trong, bỗng phía trước truyền đến những tiếng ca du dương trầm bổng. Tiếng ca ở gần làm cho người ta không khỏi suy nghĩ miên man, phảng phất như ở gần đây có một khe suối trong xanh, bên cạnh bờ suối hoa sen thơm ngát, những cô thiếu nữ đang đùa giỡn ca hát trong nước, dùng làn nước trong xanh tẩy rửa da thịt.

Đám người A Bộ Cầm sắc mặt cổ quá, Ba Lỗ Đồ ha ha cười nói:

- Tiếng ca thật sự mê người, khiến cho người khác không nhận được phải chạy đến liếc nhìn xem...

Bốn người đi về phía trước, Trương Đức Bưu lặng lẽ tháo thiết thương xuống, cầm chặt trong tay. Đi về phía trước hơn trăm thước, tiếng ca càng ngày càng gần, quanh quẩn đi qua một đám cây rậm rạp, trước mắt liền trống trải, chỉ thấy phía trước là một bãi cỏ xanh, ba con nhện quái vật hình người đang vây bắt một con Sư Hồ thú để làm bữa ăn.

Đây chính là bá chủ trong Tri Chu sâm lâm, nhện Lati.

Những con nhện quái vật này có tám chân sắc nhọn, nửa thân dưới là con nhện, nửa thân trên là phụ nữ trần như nhộng, thân thể uyển chuyển đầy nữ tính. Nếu như không phải nửa thân dưới các nàng không

phải là con nhện thì hình dáng nhện Lati đủ để biến tất cả nam nhân thành cầm thú, làm cho tất cả nữ nhân đổ kị. Loại ma thú này chính là loại sinh vật làm người khác sợ hãi nhất trong Tri Chu sâm lâm.

Một con nhện Lati đang lăm bằm, tiếng ca ưu nhã động lòng người, hai tay nhẹ nhàng nâng lên một đồ vật hình cầu, dường như dùng đồ vật đó để xin thần linh trong tín ngưỡng các nàng ban phúc.

- A!

Quỳ Bá Trùng thấp giọng hô, hoảng sợ nói:

- Đó chính là đầu Thiếu Điển.

Trương Đức Bưu hung hăng trừng mắt liếc hần một cái, thấp giọng nói:

- Nhanh đưa thiết thương của các người cho ta.

Ba người A Bộ Căn còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy ba con nhện Lati giật giật lỗ tai, ngẩng đầu nhìn về phía bên này.

- Là lá la, la...la...la.

Con nhện Lati cầm đầu thấy được nhiều con mồi tươi ngon như vậy không khỏi hưng phấn cất lên bài ca săn bắn. Cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi mê người của nàng khi ca hát không ngờ lại rộng đến mang tai, lộ ra hàm răng trắng nhọn sắc bén, ánh sáng lập lòe.

Ba Lỗ Đồ rùng mình, vội vàng quay đầu ngựa bỏ chạy. Nhưng lúc này, một con nhện Lati mở miệng rộng ra, phun một tấm tơ nhện trắng như tuyết, trói chặt cả Ba Lỗ Đồ lẫn ngựa, kéo về phía này.

Trương Đức Bưu hừ giận một tiếng, trường thương trong tay cắm giữa hai chân Ba Lỗ Đồ, trường thương hai thước không ngờ cắm sâu xuống mặt đất một nửa.

Ba Lỗ Đồ bị kéo dẹt phải thiết thương, không khỏi kêu thảm một tiếng, Dã Man kinh phát huy vượt xa ngày thường, ra sức giãy ra khỏi đám tơ nhện, hai tay ôm lấy thiết thương, thở hồng hộc.

Con nhện Lati nọ thấy kéo không động đây, liền kéo mạnh hơn, ‘cây thương nhỏ’ của Ba Lỗ Đồ lại đập mạnh vào cán thương một lần nữa, vị hán tử anh dũng của bộ tộc Cuồng Lang lúc này không kiên trì nổi nữa, hai mắt trắng dã, hôn mê trong hạnh phúc.

Hai con nhện Lati còn lại triển khai tám chân chạy đến nhanh như chớp, trong đó thậm chí có một con nhện Lati cầm thiết thương của Thiếu Điển, xoay vù vù, không ngờ còn biết sử dụng vũ khí.

6. Chương 6: Long Mông Bảo Tượng.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 6: Long Mông Bảo Tượng.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nhóm dịch : Kiếm Giới

Nguồn : Kiếm Giới

“Bản thân Sư Hổ thú là lục cấp ma thú, thực lực không kém, mà Thiếu Điển có thể gia nhập Hắc Kỳ cầm quân, đương nhiên bởi vì hần vốn là con của Man vương Hầu Già La, nhưng đồng thời hần cũng có chút thực lực, ba con nhện Lati liên thủ, dĩ nhiên có thể giết chết bọn họ, xem ra quái vật này thấp nhất cũng là lục cấp ma thú!”

Trương Đức Bưu đột nhiên nhảy xuống từ trên lưng Tiểu Hắc, một quyền nện xuống cổ ngựa A Bộ Căn, tuần mã này không kịp rên một tiếng, bị một quyền của hần đánh chết ngay tại chỗ.

A Bộ Căn từ trên lưng ngựa ngã xuống, lập tức bật người đứng dậy, cả giận nói:

- Man Chuy Nhị Thế, người muốn làm gì?

Trương Đức Bưu không nói một lời, bàn tay to lớn nắm lấy chân sau con ngựa chết, rít gào quát:

- Lên!

Thốt Hắc Thán mã nặng hai nghìn cân dĩ nhiên bị hấn mạnh mẽ giơ lên, hô một tiếng hướng nhện Lati ném tới!

“Tên này, so với ba năm trước càng thêm lợi hại...”

Ánh mắt A Bộ Căn có chút thất thần, ngay lúc này trong tay đột nhiên trống rỗng, thiết thương trong tay không biết đã bị Trương Đức Bưu đoạt mất từ lúc nào.

Hai con nhện Lati thấy một con ngựa từ trên cao rớt xuống, vội vàng triển khai tám chân trốn tránh, nếu như bị vật nặng như vậy đè ở trên người, cho dù thân thể mạnh mẽ của lục cấp ma thú cũng sẽ bị tổn thương.

Trong lúc một con nhện Lati vừa mới tránh được con ngựa, ngay lập tức liền thấy một cây thiết thương phóng nhanh tới, dường như đoán chắc được vị trí nàng né tránh, ‘Vù’ một tiếng, thiết thương đâm thẳng vào bộ ngực sữa của nàng, lực quán tính mạnh mẽ đâm thẳng vào cơ thể nàng, ‘đóng đinh’ nàng trên mặt đất!

Con nhện Lati này kêu rên không thôi, vẫn như trước giây dựa không ngớt, ánh mắt oán độc nhìn về phía Trương Đức Bưu, trong miệng lầm bầm cầu nhàu, tựa hồ như đang nguyện rửa hấn.

Sắc mặt Trương Đức Bưu không chút thay đổi, từ năm tám tuổi đã bắt đầu săn bắn, trải qua hơn một ngàn trận chiến đấu trong bốn năm, kinh nghiệm phong phú hơn xa những tay ‘gà mờ’ như Thiếu Điển cùng A Bộ Căn.

Từ khi nhìn thấy những con nhện Lati, chỉ cần trong một thoáng thời gian, hấn cũng đã bình tĩnh suy nghĩ được phương án tác chiến tốt nhất, trước tiên xác ngựa ném tới, khiến cho nhện Lati tránh né, cơ hồ cùng lúc đó, hấn dùng hết sức lực toàn thân ném ra cây thiết thương, không nghi ngờ gì liền ‘đóng đinh’ được một con nhện quái vật.

Con nhện bên cạnh lại càng hoảng sợ, quay đầu lại gọi hai tiếng, một con nhện khác lập tức dừng lại kéo Ba Lỗ Đồ, cắn đứt sợi tơ nhện, cười hai tiếng quái dị, cước bộ ‘xoạt xoạt’ hướng Trương Đức Bưu vọt tới!

Ma thú khi gặp phải địch nhân, thông thường sẽ đối phó với đối thủ có lực uy hiếp lớn nhất đầu tiên, Trương Đức Bưu chỉ dùng một chiêu đã làm cho đồng bạn các nàng mất đi khả năng chiến đấu, vô hình chung, hai con nhện Lati đã xem hấn là đối thủ cần giải quyết đầu tiên!

Quỳ Bá Trùng vội vàng ném đại thương trong tay ra, kêu lên:

- Nhị Thế, tiếp thương!

Trương Đức Bưu nắm thương trong tay, trong lòng càng thêm bình tĩnh, nhìn chăm chăm vào con nhện quái vật đang vọt tới, Dã Man kinh bát tri bất giác vận hành trong cơ thể, lạnh lùng nói:

- Tiểu Hắc!

Cự khuyến lặng lẽ không một tiếng động xuất hiện sau hai con nhện quái vật, con nhện quái vật cầm thiết thương trong tay cảm giác được nguy hiểm, vội vàng xoay người, đối mặt với thủ sơn khuyến.

Tình thế nhất thời nghịch chuyển, Trương Đức Bưu cùng Tiểu Hắc một trước một sau kẹp hai con nhện Lati ở giữa, khiến cho hai con nhện cảm giác được, các nàng không còn là kẻ đi săn, ngược lại đã trở thành con mồi!

“Đây mới là thợ săn trong rừng rậm, biết thời khắc nắm quyền chủ động!”

Quỳ Bá Trùng lộ ra vẻ kinh ngạc, kỹ xảo săn bắn thuần thực như vậy, hấn chỉ gặp qua ở trên người những thợ săn nổi danh bậc nhất ở bộ lạc Bá Trùng, mà những thợ săn này phần lớn đều có kinh nghiệm hơn hai mươi năm!

Trương Đức Bưu không quay đầu lại nói:

- A Bộ Cẩn, hai con quái vật này giao cho ta, hai người các người giải quyết con bị thương kia trước đi!

Bị thương thương ‘đóng đinh’ trên mặt đất nhưng con nhện Lati vẫn như cũ không chết, đang ra sức rút thương, mỗi khi rút ra được một đoạn, liền phát ra một tiếng kêu rên kinh thiên động địa.

Nếu như để nàng rút thiết thương ra được, sau đó gia nhập chiến trường, như vậy tình thế càng thêm nguy hiểm!

Quỳ Bá Trùng cùng A Bộ Cẩn liếc nhau, rút đoản đao ở bên hông vọt tới, lưỡi đao chém lên người con nhện quái vật, không ngờ lại phát ra những tiếng ‘đinh đinh, keng keng’.

Da nhện Lati thoát nhìn như rất mềm mại, giống như da thịt nữ tử, nhưng kỳ thật phủ đầy chất sừng màu trắng sữa cứng rắn như thép, đao kiếm tầm thường căn bản chém không ăn thua.

Hai người bộc phát ra Dã Man kinh, liên tục chém mười mấy đao, mới chém rụng đầu nàng xuống.

A Bộ Cẩn hỗn hà hỗn hển thở vài ngụm khí thô, thế mới biết vừa rồi lực ném của Trương Đức Bưu rất mạnh, xa như vậy mà lực lượng vẫn còn mạnh mẽ, trong lòng uể oải vạn phần: “Ta còn muốn tìm hắc tái đầu một lần, không thể tin được tên này đã mạnh mẽ đến loại tình trạng này rồi...”

Khi hai người bọn họ chặt đứt đầu con nhện quái vật, cũng là lúc Trương Đức Bưu và Tiểu Hắc phát động thế công. Thiếu niên dậm chân thật mạnh, thân ảnh giống như mũi tên nhọn bắn ra, đại thương trong tay phát ra thương hoa, mũi thương phá không, phát ra từng tiếng xuy xuy, hướng đầu con nhện quái vật đâm tới.

Con nhện quái vật nọ vội vàng triển khai cước bộ, dùng tốc độ cực nhanh vọt sang một bên, cái miệng sắc bén há rộng ra, một đao tơ nhện hướng đại thương cuốn lại. Không ngờ Trương Đức Bưu đột nhiên đổi hướng, không đánh về phía nàng, thiết thương trong tay trở ngược lại, đâm về phía con nhện quái vật đang đối mặt với Tiểu Hắc. Mà cự khuyển Tiểu Hắc cũng bỏ lại địch nhân trước mặt, hướng con nhện quái vật đâm bên cạnh Trương Đức Bưu mà đánh tới!

Tấn công chéo nhau!

Đây là chiến thuật đi săn trong rừng rậm mà mọi người thường xuyên sử dụng, khiến con mồi lâm vào thế phòng thủ sơ hở, giờ phút này lại bị Trương Đức Bưu cùng Tiểu Hắc áp dụng thuần thục trên người hai con nhện quái vật này.

Chỉ thấy cự khuyển từ bên cạnh lao ra, như một con hổ vồ lấy mồi, mạnh mẽ bổ nhào trên thân con nhện, làm cho tám chân bén nhọn của con nhện Lati bị ép xuống, đâm sâu vào trong bùn đất nửa thước!

Con nhện Lati vội vàng quay đầu lại, miệng máu ngoác ra hướng Tiểu Hắc ngoạm tới, nhưng nghênh đón nó cũng là cái miệng máu lớn hơn nữa, răng nanh lần lượt giao nhau, răng rắc cắn trên cổ nó.

Cùng lúc đó, đại thương trong tay Trương Đức Bưu rốt cục cũng đâm trúng con nhện quái vật cầm thiết thương phía sau.

Đinh!

Đầu thương cùng da nhện cứng rắn ngạnh kháng vào nhau, phát ra một tiếng giòn vang, lập tức đầu mũi thương đột nhiên xoay tròn, ‘phốc xuy’ một tiếng, mũi thương từ phía sau nàng đâm lại, đầu thương xuyên qua yết hầu, mang theo một cổ máu tươi nóng bỏng.

Con nhện Lati này bị đâm xuyên yết hầu vậy mà còn chưa chết, xoay người huy vũ thiết thương rồi đập xuống. Con nhện này đứng lên, cao khoảng chừng hai thước, còn cao hơn cả ngựa, hô một tiếng lớn bắt đầu huy động thiết thương, cùng đại thương của Trương Đức Bưu mạnh mẽ giao nhau!

Khí lực thật lớn!

Cánh tay Trương Đức Bưu tê dại, lui từng bước về phía sau. Nhện Lati không hổ là lực cấp ma thú, lực lượng so với hắc không kém hơn chút nào, cơ hồ có thể so với Cự Giác tê nổi tiếng về lực lượng!

Bất quá, lực lượng nhện Lati tuy lớn, nhưng dù sao chỉ là ma thú, thiết thương trong tay không hề theo thương pháp, sơ hở trăm bề, chỉ biết đập xuống đâm tới.

Hơn nữa vết hầu của nó đã bị Trương Đức Bưu đâm thủng, không cách nào phun ra tơ nhện có tính uy hiếp nhất, thực lực đã hao tổn phân nửa, không đủ gây uy hiếp lớn.

Con nhện Lati lại tiến lên từng bước, bắt đầu vận khởi thiết thương lần nữa nên xuống. Trương Đức Bưu lại từng bước lùi về phía sau, né tránh công kích của nó, thuận thế đâm ra một thương, trên thân nhện Lati nhất thời lại nhiều thêm một lỗ máu.

Nhện Lati từng bước ép sát về phía trước, thiết thương đập xuống đâm tới, thanh thế làm cho người khác run sợ, mà Trương Đức Bưu từng bước lùi về phía sau, nhưng mỗi bước lui, trên thân thể nhện Lati lại nhiều thêm một vết thương.

Nhện Lati tiến về phía trước gần mười bước, trên thân thể liền thêm không biết bao nhiêu lỗ thủng, rốt cuộc máu chảy sạch sẽ, không cam lòng ngã trong vũng máu!

“Tri Chu thâm lâm này thật sự nguy hiểm, may mà Tiểu Hắc phối hợp cùng ta vô cùng hoàn mỹ, nếu không hai con nhện Lati đồng thời tấn công ta, chỉ sợ ta chỉ có một biện pháp là chạy trốn chết.”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng phun ra một ngưng trọc khí, nhìn về bên phía Tiểu Hắc, con nhện Lati kia đã bị Tiểu Hắc cắn cho hấp hối, bị cự khuyến kéo lê vào trong rừng đánh chén, so ra, cự khuyến này còn hung tàn hơn nhện Lati nhiều.

A Bộ Căn cùng Quỷ Bá Trùng đi tới, ngẩng nhìn thi thể con nhện, một hồi lâu nói không ra lời. Hai người bọn họ vừa mới giải quyết xong con nhện bị thương kia, vậy mà bên này cũng đã kết thúc chiến đấu.

“Chênh lệch rất lớn... A Man nhà Man Chuy, nhất định là một đầu bạo long đội lột người!”

Trương Đức Bưu vứt bỏ thiết thương trong tay, nói:

- Các người đi xem một chút Ba Lô Đồ, trước hết đỡ hấn đây, ta đi chôn cất thi thể Thiếu Điển. Chúng ta phải mau rời khỏi, nơi này khắp nơi đều là vết máu, sớm muộn cũng hấp dẫn những ma thú khác lại đây.

Hai người gật đầu tán thành, Trương Đức Bưu đi tới bên cạnh thi thể Thiếu Điển, không khỏi nhú nhú đầu mày, thiếu gia quý tộc này đã bị ba con nhện Lati gặm chỉ chừa lại cái đầu lâu, thậm chí ngay cả đầu khớp xương cũng không lưu lại mấy cái.

Nếu như Thiên Mang thành chủ Hầu Già La biết con hấn chết tại đây, còn không biết rốt cuộc nổi giận đến mức nào. Càng thêm kỳ quái chính là, Thiếu Điển thân là thiếu chủ Thiên Mang thành, khi xuất môn lại không mang theo tùy tùng...

Thở dài vài tiếng, Trương Đức Bưu nhặt lên vài tảng đá, chôn đầu lâu Thiếu Điển xuống một cách đơn giản. Ngay lúc hấn chuẩn bị rời khỏi, đột nhiên nhìn thấy một quyển sách hơi mỏng nằm trong vũng máu, vươn tay nhặt lên, chỉ thấy quyển sách này chỉ có vài tờ, chất liệu sách lại do một loại tài liệu kỳ quái tạo thành, giống như tơ vàng, nhưng lại mềm mại dị thường, vừa nhìn là biết cực kỳ quý giá.

Trên trang đầu viết năm chữ Man cổ: Long Mông Bảo Tượng quyết!

Long Mông Bảo Tượng quyết? Chẳng lẽ là đấu khí tâm pháp của Thiên Mang - Già La gia?

Trương Đức Bưu thoáng lật xem một chút, chỉ thấy văn tự trong sách này cực kỳ cổ phác, nội dung tối nghĩa khó hiểu, suy nghĩ hồi lâu, hấn mới đọc hiểu được đoạn thứ nhất: “Đấu khí đạo dẫn thiên.”

Long Mông Bảo Tượng quyết đấu khí đạo dẫn thiên chính là phương pháp dẫn đạo đấu khí, cực kỳ xảo diệu, cao minh hơn đấu khí đạo dẫn thuật cấp thấp của hấn không biết bao nhiêu lần.

Trương Đức Bưu dựa theo phương pháp đoạn văn tự này giới thiệu, thử dẫn đạo Dã Man kinh trong cơ thể, đột nhiên cảm thấy Dã Man kinh trong cơ thể giống như vạn mã bồn dâng, gào thét lao ra khỏi đan điền, cuộn cuộn như sóng biển hướng thông đạo đấu khí phóng đi, cảm giác trì trệ lúc trước không cánh mà bay, thay thế chính là cảm giác nhẹ nhàng thoải mái đầy tính bạo phát!

- Đây...

Trương Đức Bưu toàn thân ngây dại, hấn dấm khẳng định, Long Mông Bảo Tượng chắc chắn là cao đẳng tâm pháp, thậm chí có thể vượt phạm trù cao đẳng tâm pháp!

Từ từ thở ra, thiếu niên sắc mặt khôi phục như thường, dường như không có chuyện gì xảy ra, hấn đem Long Mông Bảo Tượng quyết nhét vào trong ngực, đứng dậy đi về phía ba người Quỷ Bá Trùng.

- Đi thôi, chúng ta phải đi ra khỏi Tri Chu sớm lắm trước khi mặt trời lặn, nếu không, cũng chỉ có thể qua đêm cùng với mắt con nhện quái vật này thôi.

Bốn người Trương Đức Bưu rời đi không lâu, lại có lại có ba gã Hắc Kỳ cầm quân cười Sư Hổ thú tiến vào Tri Chu sớm lắm, ba gã Hắc Kỳ cầm quân này rõ ràng không phải là loại ăn chơi trác táng như Thiếu Điển có thể so sánh, quanh thân sát khí ngưng tụ, giống như thực chất, đoạn đường đi tới dĩ nhiên không có một đầu ma thú nào có can đảm trêu chọc bọn họ, đều bị sát khí bức lui.

- Dừng lại, có mùi máu tươi!

Đầu lĩnh Hắc Kỳ quân kỵ đột nhiên giơ tay lên, kéo mặt nạ mũ giáp lên, hướng bốn phía dò xét. Đột nhiên ánh mắt hấn nhẹ nhàng run lên, nhìn trên thân thể con Sư Hổ thú bị ăn mất một nửa.

- Có phải là thiếu gia hấn...

Một tên Hắc Kỳ quân kỵ run giọng nói.

Quan quân kia không nói được một lời, nhảy khỏi lưng Sư Hổ thú, bước đi tới, hai gã kia vội vã đuổi theo. Ba người dễ dàng tìm được Thiếu Điển được Trương Đức Bưu chôn dưới vài hòn đá, nhấc mấy hòn đá lên, liền lộ ra thủ cấp Thiếu Điển, khuôn mặt cương nghị của vị quan quân kia đột nhiên trở nên chán nản:

- Thiếu gia, đã chết...

Hai gã kỵ sĩ kia vội vàng tìm kiếm xung quanh, thất vọng vạn phần, nói:

- Long Mông Bảo Tượng quyết cũng không cánh mà bay rồi...

- Làm sao bây giờ? Thiếu gia lần này len lén chạy trốn ra khỏi thành tham gia lễ trưởng thành, thậm chí còn mang theo Long Mông Bảo Tượng quyết, thành chủ đại nhân lệnh cho chúng ta phải tìm hấn trở về, nếu như thành chủ biết thiếu gia đã chết, Long Mông Bảo Tượng quyết cũng biến mất, chúng ta đây ...

- Chúng ta

Vị quan quân kia sắc mặt lại khôi phục vẻ cương nghị, dứt khoát nói:

- Chúng ta trốn đi! Hầu Già La tàn bạo thành tánh, chúng ta cứ như vậy trở về, khẳng định hấn phải chết không thể nghi ngờ! Trốn đi, chỉ có trốn mới có sinh lộ!

- Đại nhân, vậy còn Long Mông Bảo Tượng quyết

- Chúng ta thân mình lo chưa xong, làm gì có cơ hội đi tìm quyển sách kia chứ?

Vị quan quân tức giận hừ một tiếng, xoay người nhảy lên lưng Sư Hổ thú, lắc đầu nói:

- Đáng tiếc thật, công pháp bài danh thứ bảy trên Kỳ Công Đẩu Khí bảng, nếu như có thể có được công pháp này...

7. Chương 7: Thương Đoàn Đà Linh.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 7: Thương đoàn Đà Linh.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nhóm dịch : Kiếm Giới

Nguồn : Kiếm Giới

- Vừa rồi thật sự nguy hiểm!

Trước khi mặt trời lặn, bốn người Trương Đức Bưu đã ra khỏi Tri Chu sâm lâm, A Bộ Căn trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Mới vừa rồi bọn họ gặp phải một con nhện Lati nữ hoàng, con nhện hình người vô cùng xinh đẹp này đang tắm rửa trong hồ nước, có ít nhất hơn sáu mươi con nhện Lati canh gác trên bờ. May mà cái mũi Tiểu Hắc linh mẫn, đã ngửi được mùi nhện Lati từ xa, trong lòng bốn người kinh sợ vòng sang một bên đi qua, mới không kinh động đến đám ma thú này.

Nhện Lati nữ hoàng vốn là Vương cấp ma thú, là vương giả tại Tri Chu sâm lâm. Vương cấp ma thú cũng là do ma thú bình thường tiến hóa mà thành, nhưng ma thú bình thường không sử dụng ma pháp được, chỉ sau khi tiến giai thành Vương cấp ma thú, chúng mới có thể lĩnh ngộ ma pháp.

Sinh vật đó không chỉ có khí lực cường đại vượt xa đồng loại, hơn nữa lĩnh ngộ đối với ma pháp dường như là bản năng, căn bản không cần ngâm xướng là có thể phóng xuất ra ma pháp, dễ dàng có thể đánh bại, giết chết nhân loại đồng cấp. Điểm mấu chốt chính là, bên cạnh Vương cấp ma thú thường thường có hàng trăm hàng ngàn tộc loại, nếu như muốn giết chết loại cường giả trong rừng rậm này, sợ rằng cho dù có hàng trăm quân nhân cũng không nhất định có thể làm được.

Quỳ Bá Trùng nói:

- Nơi này thật không an toàn, đi thêm một đoạn đường nữa, chúng ta nên dừng lại nghỉ ngơi. Đi đường buổi tối không phải là một chuyện tốt!

Ba Lỗ Đồ hưng phấn nói:

- Nghỉ ngơi xong ta sẽ đi săn thú.

Hán tử bộ lạc Cuồng Lang này, có hệ thần kinh thép cùng với khả năng khôi phục người thường không thể tưởng tượng được, sau khi tĩnh dưỡng một thời gian, liền khôi phục lại như ban đầu, quần quít bên cạnh Trương Đức Bưu.

Trương Đức Bưu cứu hãn một mạng, Ba Lỗ Đồ trong lòng tự nhiên cảm kích vạn phần, nhưng lại không biết nói cái gì, cuối cùng nghĩ ra cách luôn thể hiện bản thân trước mặt hãn.

Trương Đức Bưu theo dõi nhất cử nhất động của hãn, mỉm cười, cũng không để ý tới hãn.

Người dân Nam Cương tính tình thuần phác, mồm miệng không trơn tru, cho dù có trong bụng cực kỳ cảm kích, nhưng để bọn họ nói ra so với giết họ còn khó khăn hơn nhiều.

Bọn họ chỉ giỏi dùng hành động để biểu đạt tâm trạng của mình, Nham Thạch Man Chuy là như vậy, Ba Lỗ Đồ cũng như vậy.

Thiếu niên ngồi ở trên lưng Tiểu Hắc, thân thể xóc nảy lên xuống theo nhịp chạy của thủ sơn khuyển, hai tròng mắt hãn nheo nheo theo thói quen. Bên trong cơ thể hãn, Dã Man kinh đang vận chuyển mạnh mẽ thứ sương trong thông đạo đầu khí, tựa hồ tất cả tế bào trong thân thể hãn đang hoan hô, liều mạng hấp thu Dã Man kinh để cường kiện bản thân.

“Nhà Già La không ngờ lại có loại tâm pháp đầu khí thần kỳ như Long Mông Bảo Tượng quyết, không hổ là thế gia thống trị Thiên Mang thành! Đợi đến khi dừng lại nghỉ ngơi, nhất định phải đem tâm pháp này nghiên ngâm một phen.”

Trương Đức Bưu còn chưa kịp xem qua hết Long Mông Bảo Tượng quyết một lần, nhưng chỗ tốt tâm pháp này mang lại cho hãn đã rất rõ ràng. Hãn không cần phải khai thông thêm thông đạo đầu khí mới, chỉ cần nghiên cứu triệt để Long Mông Bảo Tượng quyết, khẳng định thu hoạch còn hơn xa bây giờ.

Đi được mười mấy dặm trên sơn mạch Hồ Gầm, đám người Trương Đức Bưu dừng lại nghỉ tạm, đột nhiên thủ sơn khuyển đứng ngồi không yên, ngửa đầu hướng về phía cây sồi phía trước, điên cuồng sủa gâu gâu không ngừng.

- Có người!

Thiếu niên nheo mắt lại, nhìn về phía tán cây, chỉ thấy trong đám lá cây rậm rạp lộ ra một bộ quần áo. Trương Đức Bưu vừa mới rút đoản đao ra, Ba Lỗ Đồ đã vội vàng hô lớn:

- Ta đến!

Hắn nghiêng thân thể đánh về phía cây sồi, ầm một tiếng, cây sồi nọ bị hắn đánh đến mức rung lên không ngừng, ngay cả rễ cây cũng bị bật lên khỏi mặt đất!

Ba Lỗ Đồ nghiêng người đánh tiếp, người ở trên cây ứng phó không kịp liền té xuống, lập tức nhanh nhẹn tiếp đất rồi nhảy phốc lên như một con báo. Người nọ vừa muốn chạy đi, ba thanh đoản đao đã gác ở trên cổ hắn, nhất thời hắn sợ hãi đến mức không dám nhúc nhích.

- Là người bên ngoài rừng rậm?

Trương Đức Bưu đánh giá người này vài lần, nhíu nhíu đầu mày, nói:

- Tại sao ngươi lại xuất hiện trong Lạc Nhật sâm lâm, là mạo hiểm đoàn hay lính đánh thuê?

Sau lưng người nọ đeo một bộ cường cung, một bao tên, so với hắn hơi thấp hơn một chút, khuôn mặt đen gầy, một đôi tròng mắt sáng ngời lấp lánh có thần, có vẻ cực kỳ tinh minh mạnh mẽ, cười hì hì đẩy đoản đao trên cổ, nói:

- Bằng hữu Man tộc, đừng kích động, ta không có ác ý...

A Bộ Căn cùng Quỷ Bá Trùng hừ lạnh một tiếng, đoản đao trong tay vững vàng bất động:

- Nói rõ ý đồ của ngươi đi, tại sao giám thị chúng ta?

Cung tiễn thủ nọ kêu khổ nói:

- Ta đâu có giám thị các ngươi? Mà là sắc trời đã tối rồi, thương đội chúng ta đóng quân ở phía trước, phái ta đi canh giới, vừa mới leo lên trên cây, liền nhìn thấy các ngươi đi tới! Nếu như không tin, các ngươi đi theo ta đến phía trước nhìn xem một chút!

Trương Đức Bưu thu hồi đoản đao, cười nói:

- Huynh đệ đừng trách, ở trong Lạc Nhật sâm lâm không thể không hành sự cẩn thận. Các ngươi thuộc thương đội của quốc gia nào?

Hai người A Bộ Căn thấy thế cũng thu hồi vũ khí lại. Trong Lạc Nhật sâm lâm mà gặp phải thương đội của nhân loại cũng không hiếm thấy, thường có thương đội của quốc gia khác mang theo hàng hóa xuyên qua rừng rậm, người Nam Cương cũng thường xuyên giao lưu với bọn họ, dùng da thú đổi lấy một ít vật phẩm cần thiết cho cuộc sống.

Cung tiễn thủ nọ lau mồ hôi lạnh trên trán, cười nói tiếp:

- Ta là Tamo, hiện là hộ vệ thương đoàn Đà Linh, đến từ công quốc Nam Minh. Phía trước nửa dặm đường, chính là chỗ đóng quân của chúng ta, vốn định nghỉ tạm ở chỗ này qua đêm nay, ngày mai lên đường đi sớm. Bằng hữu Man tộc, buổi tối các ngươi cũng phải nghỉ ngơi, không bằng đi đến doanh trại của chúng ta, buổi tối mọi người có thể hỗ trợ cho nhau. Man tộc vũ dũng vô địch, nếu có ma thú xâm nhập, còn muốn nhờ các ngươi bảo vệ an toàn cho thương đoàn. Hơn nữa chúng ta mang đến rất nhiều hàng hóa quý hiếm, còn có không ít rượu ngon đây!

Người này mồm mép cực kỳ lanh lợi, nói chuyện rất khéo, đám người Ba Lỗ Đồ nhất thời như được tung lên tận mây xanh, tưởng rằng mình thật sự đứng trước vô địch. A Bộ Căn thích uống rượu, con sâu rượu đã bị dụ dỗ ra rồi, không nhịn được nuốt trái cổ ừng ực.

- Nhị Thế, mọi người gặp nhau trên đường cũng coi như có chút quan hệ, không bằng cùng những người thương đoàn này ở một chỗ nghỉ ngơi buổi tối, ngươi cảm thấy thế nào?

Trương Đức Bưu chần chừ một chút, lặn lội đường xa cũng làm cho hắn có chút mệt mỏi, gật đầu nói:

- Được rồi. Tamo huynh đệ, mời người đi trước dẫn đường. Được rồi các đến người từ công quốc Nam Minh, có nhìn thấy những người Nam Cương khác đi qua nơi này không?

Tamo dẫn đầu đi về phía trước, cười nói:

- Đường này chưa từng thấy, có thể lễ trưởng thành của Man tộc các người, không chỉ đi qua một tuyến đường này.

Trương Đức Bưu ‘ồ’ lên một tiếng, không thềm nhắc lại.

Tamo cực kỳ dẻo miệng, dọc theo đường đi miệng như khẩu súng liên thanh nhả đạn không ngừng, ngẫu nhiên dừng lại ‘cục ta cục tác’ kêu lên hai tiếng, liền thấy cung tiễn thủ khác từ trên cây nhô đầu ra, hai người giao nhau vài cái thủ thế, Tamo cao giọng nói:

- Đây là huynh đệ Man tộc Nam Cương, không phải địch nhân!

Cung tiễn thủ nọ liền vừa lui vừa quay đầu lại.

Dọc theo đường đi gặp bốn năm điểm bố trí ngầm, Trương Đức Bưu không khỏi âm thầm kinh hãi, nửa dặm lộ trình mà an bài bố trí nhiều trạm gác ngầm như vậy, xem ra thương đoàn Đà Linh này quy mô không nhỏ.

Đám người Trương Đức Bưu theo Tamo bước cao bước thấp, đi thêm vài bước đột nhiên thấy trước mắt thông suốt, ba hàng lều vải chỉnh thể phân bố trên một giải đất bằng. Mười mấy kiếm sĩ tinh tráng phụ trách vận chuyển củi đốt, đốt lên vài đồng lửa tại lều vải. Lều vải này sắp hàng chỉnh tề, mơ hồ tạo thành trận thế, dễ dàng chống đỡ ma thú, hiển nhiên hộ vệ của thương đoàn Đà Linh đã trải qua huấn luyện, rất có tổ chất, có thể so sánh với quân đội.

Trương Đức Bưu đếm được đại khái, ước chúng có hơn tám mươi cái lều vải quân dụng, loại lều vải này hoàn toàn có thể chứa được hơn mười người trưởng thành, vì vậy hướng Tamo nói:

- Thương đội các người quy mô không nhỏ a, có bao nhiêu người vậy?

- Đại khái hơn một trăm năm mươi người.

Tamo thờ ơ nói:

- Có hai người tại trên đường, bị một đám ma lang kéo đi.

Hắn bước nhanh về phía trước, cao giọng nói:

- Bọn hậu cần, ta gặp được mấy vị bằng hữu Man tộc ở phía trước, mau tới đây khoản đãi khách quý của chúng ta!

“Hơn một trăm năm mươi người, hai mươi cái đại lều vải quân dụng đủ để cho bọn họ nghỉ ngơi, lều vải còn lại dùng làm gì đây?”

Trương Đức Bưu híp hai con mắt lại, đầu vai lơ đãng rung động một chút, đem thiết thương sau lưng điều chỉnh đến vị trí thuận lợi nhất có thể rút ra. Chỉ thấy trong lều vải xuất hiện một nhóm người, có người mang theo bình rượu, có người tay cầm bộ bài, trông bộ dáng như đang ăn chơi ca hát. Những người này có kiếm sĩ, cung tiễn thủ, cũng có cả mục sư, ma pháp sư, thậm chí còn có cả thương nhân, thoạt nhìn cùng nhân loại trong thương đội không có gì khác nhau.

“Chẳng lẽ ta quá đa tâm rồi”

Trương Đức Bưu âm thầm thở phào nhẹ nhõm, mà cung tiễn thủ Tamo bước nhanh đi tới trước người một lão giả tinh thần tráng kiện, thấp giọng nói hai câu. Lão giả này nhân thần sáng lên, cười ha ha nói:

- Bằng hữu Man tộc, khó có cơ hội gặp nhau trong rừng rậm, không bằng chúng ta cùng nhau uống hai chén?

A Bộ Căn nhất thời không nhin nổi, đi nhanh tới gần bọn họ, lớn tiếng:

- Thật sự có rượu sao? Có miễn phí hay không? Ta nghe người lớn trong nhà nói, thương nhân các người ở bên ngoài đều là đồ lường gạt, thích dùng một ít đồ vô dụng, đổi lấy đồ tốt của chúng ta!

- Đương nhiên đều là miễn phí!

Lão giả này cười ha hả, nói:

- Chúng ta khi đi ngang qua thôn xóm của các người, Man tộc huynh đệ nhiệt tình hiếu khách đem ra thức ăn ngon chiêu đãi chúng ta, hôm nay chúng ta đương nhiên cũng phải nhiệt tình chiêu đãi các người.

Nhóm thiếu niên vui mừng khôn xiết, đều đi về phía doanh trại, thành viên thương đội này cũng tươi cười chào đón. Trương Đức Bưu lại có chút hoài nghi, hẳn chung quy cảm giác được thương đội này có chút cổ quái, nhưng lại không hiểu nổi điểm cổ quái đó ở chỗ nào.

Từ trên lưng thủ sơn khuyển nhảy xuống, khi hai chân chạm đất, Trương Đức Bưu không khỏi nao nao, bùn đất dưới chân có vẻ hơi xốp. Hắn giơ chân lên, chỉ thấy giày cỏ dính một ít tro bụi, dùng chân bới bới lên, dưới lớp đất lộ ra một mảng tro bụi do một đồng lửa lớn đã tắt lưu lại.

“Tro bụi còn rất mới, hẳn là dấu vết đồng lửa vài ngày gần đây lưu lại.”

Trương Đức Bưu dừng chân lại, nhìn quanh bốn phía doanh địa, chỉ thấy một ít cây tùng đại thụ tán lá thưa thớt, không có bộ dáng xanh tốt um tùm, chắc là bị thương đoàn Đà Linh chặt làm củi đốt rồi.

“Cái tên cung tiễn thủ Tamo nói, bọn họ vừa mới đến nơi này, chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm rồi sáng mai lên đường, nhưng xem ra bọn họ đã trú ở chỗ này một khoảng thời gian khá lâu rồi. Ta căn bản không có nói cho hẳn chúng ta vốn là đang làm gì, mà hẳn lại biết chúng ta tham gia lễ trưởng thành...”

Thiếu niên hít chặt con mắt, thầm nghĩ: “Bây giờ căn bản không phải thời gian thuận lợi buôn bán, chỉ thương đội này đột nhiên xuất hiện trên đường đi lễ trưởng thành, phòng thủ chu đáo, đa số đều là lực lượng chiến đấu, chỉ có vài tên thương nhân, chỉ sợ không phải là một thương đội đơn giản...ừ, thế nào lại không thấy hàng hóa của bọn họ? Tám mươi đại lều vải quân dụng, đến tận cùng hàng hóa của bọn họ là cái gì...”

Trương Đức Bưu đột nhiên chứng kiến lão giả kia, khoe miệng lộ ra nét tươi cười quỷ dị, mồ hôi lạnh trên trán không khỏi chảy xuống ròng ròng: “Chúng ta chính là hàng hóa! Nhưng người này căn bản không phải là thương đội!”

- A Bộ Căn, mau quay lại! Bọn họ vốn là đoàn săn bắt nô lệ!

A Bộ Căn mờ mịt đứng im tại chỗ, không biết nên làm thế nào cho phải.

- Phát hiện ra rồi sao?

Lão giả kia ha hả cười, đột nhiên vẽ tươi cười trên mặt biến mất, lạnh giọng nói:

- Động thủ!

Hai đại ma pháp sư từ phía sau lão giả đột ngột xuất hiện, đồng thời giơ cao ma pháp trượng trong tay, nhanh chóng ngâm xướng một đoạn chú ngữ, ma pháp trượng trong tay nhẹ nhàng vung lên, ma lực ba động nhanh chóng phủ xuống đỉnh đầu các thiếu niên Nam Cương!

- Trớ chú, vi ám linh thị!

- Trớ chú, suy lão hư nhược!

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy trước mắt tất cả mọi vật đột nhiên biến thành một màu đen, giơ lên không nhìn thấy năm đầu ngón tay, ngay sau đó lực lượng thân thể nhanh chóng trôi đi, tứ chi vô lực, trong lòng không khỏi cả kinh.

Người Nam Cương vũ lực đích thực cường đại không ai địch nổi, đây là sự thật mà tất cả các chủng tộc trên đại lục không cách nào phủ nhận, nhưng ông trời vốn công bằng, giao cho họ cường đại vũ lực đồng thời cũng tước đoạt trí tuệ bọn họ, bởi vậy tất cả sức đề kháng của người Nam Cương đối với ma pháp nguyên rủa hết sức thấp, thậm chí so với Trư La thú không hơn được bao nhiêu.

- Nếu như ta không có được Long Mông Bảo Tượng quyết, lần này thật sự thua trong tay bọn họ rồi!

Dã Man kinh trong cơ thể Trương Đức Bưu rộng lớn mạnh mẽ, giống như sông dài chảy cuộn cuộn, nhanh chóng chạy một vòng trong cơ thể, xua tan ảnh hưởng của trở chú, hai mắt hẳn chậm rãi khôi phục thị lực, lực lượng bị hư thoát cũng quay trở lại từng chút.

Vệ sĩ thương đội tiến lên bắt giữ, trong tay đã chuẩn bị sẵn gân trâu rừng, chuẩn bị tiến lên trói mấy thiếu niên man tộc đã mất đi lực phản kháng. Trong đó hai người đi thẳng đến chỗ Trương Đức Bưu, còn chưa đến gần, liền thấy thiếu niên này đột nhiên bạo khởi, thiết thương trong tay điểm nhanh vào cổ họng hai người!

- Tiểu Hắc, xông ra ngoài!

8. Chương 8: Săn Bắn Trong Rừng Cây.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 8: Săn bắn trong rừng cây.

Dịch: Thiên Không

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Mọi người trong đoàn săn bắn chuẩn bị không kịp, căn bản suy nghĩ chắc chắn không ai có thể trong nháy mắt thoát khỏi tinh thần nguyên rửa của ma pháp sư, liền bị Trương Đức Bưu giết mất hai người, cười cực khuyển lao ra bên ngoài!

Căn cứ vào kinh nghiệm trước đó của bọn họ, bọn man tử Nam Cương sống ở nơi nông thôn này ngu ngốc không chịu nổi, không có chút sức lực phản kháng tinh thần nguyên rửa của ma pháp sư, đâu nghĩ lại gặp phải một gã Man tộc 'khác người' như Trương Đức Bưu?

Lão giả kia vội vàng cao giọng quát:

- Bắn tên! Nhanh bắn tên, bắn chết hắn!

Sau lưng liền tiếp những mũi tên nhọn bắn ra, Trương Đức Bưu vội vàng cúi thấp thân mình, có vài mũi còn bay vèo qua bên tai hắn, cắm vào thân cây phía trước, đuôi tên run rẩy không thôi!

Cũng may tốc độ chạy trốn của Tiểu Hắc cực nhanh, các cung tiễn thủ căn bản không kịp bắn ra đợt tên thứ hai, chỉ trong nháy mắt đã trốn thoát không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- Một đám phế vật! Đem mấy con Trư La tử này trói lại, giải vào trong trướng bông đi, bịt mồm chúng nó lại, một ngày ba bữa chỉ cho bọn chúng nước uống, miễn cho bọn chúng khôi phục lại sức khỏe.

Lão giả này hiển nhiên là thủ lĩnh đoàn săn bắt nô lệ, rất rành mạch phân phó nói:

- Trư La thú này đều là kim tệ, bán ở kinh thành mỗi con cũng có giá hơn một ngàn! Chết một con, ta sẽ hỏi tội các ngươi! Những người khác thu dọn chiến trường, người chết tiện thể đốt xác luôn, chờ mấy con Trư La thú khác tự mình chui đầu vào rọ. Thời điểm làm lễ trưởng thành của người Nam Cương, thật sự là thời kỳ thu hoạch kim tệ thật là tốt, ha ha!

Đại ma pháp sư mặc áo bào tro ở bên cạnh cung kính nói:

- Tổng quản Malue đại nhân, còn có một con Trư La tử chạy mất, nếu như hắn trốn về bộ lạc Man tộc, có thể mang đến cho chúng ta phiền toái...

- Hắn chạy không thoát!

Lão giả tổng quản Malue kia hừ lạnh một tiếng nói:

- Khoa Long!

- Có thuộc hạ.

Một kiếm sĩ to lớn như thiết tháp sử dụng song kiếm đứng ra, âm thanh oanh oanh nói.

Đại kiếm sĩ này một thân áo giáp, vũ trang hạng nặng, thậm chí mặt cũng được mũ giáp che đi, chỉ lộ ra một đôi con ngươi sắc bén, hai tay cầm hai thanh kiếm to bản, chiều rộng một thước có thừa, dài hơn hai thước!

Chỉ riêng sức nặng của bộ quần áo này, chỉ sợ cũng phải bốn năm trăm cân!

- Khoa Long, người mang theo chín hộ vệ xuất sắc nhất, nhất định phải bắt con Trư La thú kia về, vô luận sống hay chết!

Đại kiếm sĩ song kiếm Khoa Long xốc mặt nạ lên, lộ ra nụ cười tàn nhẫn, liếm liếm môi, nhe răng cười nói:

- Trước song kiếm của ta, cho dù đệ nhất dũng sĩ bộ lạc của bọn chúng có đến, cũng không thoát khỏi cái chết!

Lập tức hân tuyền ra chín người từ trong đám hộ vệ, chạy như bay trong rừng, đi theo dấu tích Trương Đức Bưu lưu lại.

Trương Đức Bưu rất nhanh phát hiện ra phía sau có người truy đuổi theo mình, giờ phút này trời chiều đã ngã về tây, màn đêm bắt đầu buông xuống, trong thâm lâm u ám mờ mịt, khó phân biệt phương hướng, hân căn bản không nắm chắc có thể dựa theo đường cũ phản hồi thôn Man Chuy. Nếu như chạy loạn trong rừng rậm, khả năng lạc đường vô cùng lớn, có khi còn xông vào địa bàn Vương cấp ma thú!

“Lạc Nhật thâm lâm là địa bàn của người Nam Cương chúng ta, muốn ở trong rừng rậm quyết đấu với ta, thật sự là không biết sống chết!”

Thiếu niên từ trên lưng Tiểu Hắc nhảy xuống, cúi người xuống, dán lỗ tai trên mặt đất, yên lặng nghe trong chốc lát, lẩm bẩm nói:

- Mười người...nghe trong đó có tiếng bước chân nặng, nhẹ. Nặng nhất là bốn người kiếm sĩ, ba gã cung tiễn thủ bước chân hơi nhẹ, lại có một bước chân như hư như ảo, khẳng định là ma pháp sư! Cuối cùng bước chân hai người cơ hồ không có tiếng, nhất định là đạo tặc rồi!

‘Địa thính thuật’ này Trương Đức Bưu học được từ Kidd ‘nhanh chân’, mặc dù so ra còn kém tên mập xuất thần nhập hóa, nhưng để lắng nghe mấy bước chân của người chạy toàn lực vẫn rất dễ dàng.

- Có ma pháp sư ở đây, chuyện này không tốt rồi...

Thiếu niên nhíu nhíu đầu mày, thoáng thấy bên cạnh có rừng cây thiết hoa, trong lòng nhất thời có chủ ý. Cây thiết hoa vốn là loại cây thường gặp trong Lạc Nhật thâm lâm, loại cây này thân cứng rắn vô cùng, thẳng tắp như thương, người Nam Cương thường dùng nó để thay thế vũ khí kim loại.

Trương Đức Bưu dùng gỗ thiết hoa đẽo thành mười cây đoản mâu, đeo ở sau người, sau đó đem đoản đao cột trên lưng thủ sơn khuyển, nhẹ giọng nói:

- Tiểu Hắc, tiếp tục chạy trốn về phía trước, không được quay lại.

Thủ sơn khuyển giống như mũi tên rời cung lập tức chạy nhanh về phía trước.

Trương Đức Bưu cũng bắt đầu hành động, xóa đi dấu chân mình lưu lại, hai tay leo lên, giống như một con vượn lớn linh hoạt, dán sát vào một thân cây đại thụ bên đường mà bò lên, ẩn mình trong tán cây ở giữa thân cây, nhẹ nhàng lấy hai cây đoản mâu bằng gỗ thiết hoa đang đeo trên lưng xuống, hai tròng mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào con đường phía dưới, mắt không chớp lấy một cái.

Sở dĩ hân để cho Tiểu Hắc mang đoản đao đi, vì sợ rằng sợ ánh chiều chiếu vào lưỡi đao phát ra ánh sáng phản quang. Tại trong rừng rậm bất kể vũ khí lạnh nào cũng đều phản quang, khả năng bị địch nhân phát hiện rất lớn, mà sử dụng gỗ thiết hoa sẽ không gặp phải vấn đề này.

“Trước hết phục kích ma pháp sư, tinh thần nguyên rửa của ma pháp sư chính là khắc tinh của người Nam Cương chúng ta! Phải diệt trừ tên ma pháp sư này đầu tiên, sau đó đối phó những người khác mới có vài phần thắng!”

Truy binh rồi cuộc đi tới, chạy ở phía trước chính là trọng trang đại kiếm sĩ Khoa Long, hai tay đại kiếm sĩ khi chạy vung lên, giống như là một con ngựa hoang, ầm ầm ầm, một cước giẫm qua, dưới chân liền xuất hiện vết nứt như mai rùa, tốc độ tuyệt luân.

Nhất thời thần sắc Trương Đức Bưu ngưng trọng hẳn lên, thực lực người này, đã có thể đem đầu khí phát ra toàn thân, hình thành cương khí hộ thể, thực lực chỉ sợ có thể so với Man đấu sĩ!

Nhân loại cùng với người Nam Cương khác với nhau, trời sinh khí lực yếu đuối, tuy nhiên ưu điểm của bọn họ là có thể trực tiếp tu luyện đầu khí, không giống như người Nam Cương, chỉ khi đạt trình độ thập cấp Man chiến sĩ, Dã Man kinh trong cơ thể mới chậm rãi hóa thành Man đấu khí.

Hiển nhiên gã Khoa Long này đã đem đầu khí luyện đến tinh thuần vô cùng, hơn nữa khí lực mạnh mẽ, không thua kém người Nam Cương chút nào, Trương Đức Bưu so sánh với những người khác, ngoại trừ phụ thân Nham Thạch Man Chuy, thực lực của hắn không thể nghi ngờ là kẻ mạnh nhất!

Theo sát phía sau Khoa Long chính là hai đạo tặc cao cấp, thân ảnh nhẹ nhàng thấp thoáng, thỉnh thoảng dừng lại xem xét dấu tích trên mặt đất, vừa dừng lại vài bước, liền thấy bạch quang trên người bọn họ chợt hiện, đột nhiên tăng tốc xông tới. Đây chính là kỹ năng đặc thù của đạo tặc, Tật Phong Thần Hành, trong những đoạn chạy nước rút có thể có được ưu thế tốc độ không gì sánh được, tên mập Kidd nhờ vào kỹ năng này mới trở thành đệ nhất nhanh nhẹn tại thành Philina.

Sau đó chính là ba kiếm sĩ trang bị vũ khí hạng nhẹ, một trước hai sau, cúi đầu toàn lực đuổi theo, bộ pháp trước sau không rối loạn, hiển nhiên ba người này phối hợp vô cùng mật thiết với nhau, thường xuyên chiến đấu kiểu đoàn đội.

“Đây nhất định không phải là đoàn săn bắt nô lệ thường, đoàn săn bắt bình thường, làm gì có nhiều thành viên cường đại như vậy chứ? Cái thương đoàn Đà Linh này, chỉ sợ lai lịch không nhỏ...”

Trương Đức Bưu nhìn mặt nhú mày, phía dưới bốn tốp người đuổi theo đã xuất hiện. Mục tiêu của hắn là trung niên ma pháp sư trên đường truy theo, trên người hiển nhiên thêm phiêu phù thuật cùng các loại ma pháp, mới có thể miễn cưỡng đuổi theo cước bộ mọi người. Mà ba cung tiễn thủ thì được bố trí làm nhân vật hộ vệ, bảo hộ ma pháp sư ở giữa, khoảng cách trước sau không vượt quá năm mươi thước!

Trong khoảng cách này nếu có bất cứ địch nhân nào tiến tới công kích một ai đó, đủ để cho cung tiễn thủ cùng ma pháp sư phản ứng kịp thời, nhanh chóng dùng tên và ma pháp phản kích địch nhân!

Đồng tử Trương Đức Bưu dần co rút nhanh, hẹp dài như lá lúa, trong lòng không ngừng tính toán khoảng cách những người này.

Đợi đến khi gã cung tiễn thủ đi cuối cùng sắp sửa xuất hiện dưới tàng cây, thiếu niên vô thanh vô tức nhảy từ trên cây xuống!

Răng rắc!

Hai chân thiếu niên rơi đứng trên vai cung tiễn thủ đi cuối cùng, trọng lực cường đại ép bộ xương hắn nát vụn từng khúc, trong nháy mắt cả người biến thành một đống bầy nhầy!

Cùng lúc đó, đoản mâu thiết hoa mộc trong tay phải Trương Đức Bưu phóng nhanh ra, mà đoản mâu trong tay trái cơ hồ cũng đồng thời bắn ra, một mâu bắn về phía ma pháp sư đang chạy, còn mâu khác bắn thẳng về phía tên cung tiễn thủ thứ hai!

Khoảng cách năm mươi thước nháy mắt đã đến gần, đoản mâu cơ hồ bay đến phía sau người ma pháp sư trong nháy mắt. Ma pháp sư kia thân kinh bách chiến, nghe được phía sau truyền đến thanh âm xương cốt vỡ vụn liền biết tình huống không ổn, cũng không vội vàng xoay người ứng địch, mà giờ ma pháp trượng lên, nhanh chóng đọc một đoạn chú ngữ ngắn gọn.

Bằng Sương Hộ Thuần!

Ma pháp sư vừa mới niệm xong đoạn chú ngữ, chỉ cảm thấy thân thể chấn động, đoản mâu đen nhánh từ ngực hắn bắn ra mang theo một đạo máu tươi, ‘phụp’ một tiếng cắm vào trong đất ở phía trước xa vài chục bước, chỉ thấy trên mặt đất lưu lại lỗ nhỏ, đoản mâu chui hẳn vào trong đất, không còn bóng dáng!

Ngay lúc này, ma pháp lực Bằng Sương Hộ Thuần hoàn toàn kích phát xuất ra, ‘ba’ một tiếng, chậm rãi hình thành một bức tường bằng xoay tròn ở phía sau hắn, xa hoa lộng lẫy. Tường bằng rầm một tiếng vỡ tan, che đi thi thể trung niên ma pháp sư.

Còn một đoàn mâu khác của Trương Đức Bưu lại không đạt được hiệu quả, những người đuổi giết hần quả thực là những hộ vệ xuất sắc nhất, thấy cảm giác có chút không ổn liền lập tức phản ứng, tên cung tiễn thủ số thứ hai nhanh chóng nhảy phốc vào trong rừng cây, né tránh được đoàn mâu trong gang tấc. Mà cung tiễn thủ còn lại nhanh chóng rút tên đặt lên cung, xoay người bắn ngay lập tức!

Trương Đức Bưu còn chưa kịp khởi phát đợt công kích thứ hai, mũi tên nọ đã bắn tới trước mặt, hần vội vàng nhảy vào rừng cây bên trái. Cung tiễn thủ thứ ba lập tức bắn tên không ngừng, làm cho hần không thể không liên tục thay đổi vị trí. Bắn tên liên tiếp cực kỳ hao tổn thể lực, cung tiễn thủ thứ ba nhanh chóng kiệt sức, thiếu niên đang định ném mạnh đoàn mâu để đưa hần vào chỗ chết, không ngờ cung tiễn thủ kia cũng di động thân thể chui vào rừng cây, trốn mất tăm mất tích.

Sau khi Trương Đức Bưu trốn ở một cây đại thụ, lúc này mới kịp thở dốc. Trận chiến vừa rồi kể ra thì dài, nhưng chỉ phát sinh trong chớp mắt. Chỉ trong nháy mắt công phu, liền có hai người chết, bất luận kẻ nào chỉ cần sơ sẩy một chút, khó tránh khỏi kết quả cuối cùng là tử vong ngay tại chỗ!

“Những người này đều là hảo thủ nhất lưu, phối hợp với nhau thật sự quá lợi hại! Coi như là đoàn săn bắt nô lệ khổng lồ cũng không có khả năng có nhiều cường giả thân thủ tốt đến như vậy, chẳng lẽ thương đoàn Đà Linh này thật sự là quân đội?”

Hắn chỉ kịp nghỉ ngơi trong chốc lát, liền nghe được hai bên truyền đến tiếng bước chân rất nhẹ nhàng, hiển nhiên hai cung tiễn thủ không những không rời đi, mà ngược lại còn mặt bao vây hai mặt, tìm đến chỗ hắn. Trương Đức Bưu thò đầu ra phía bên phải dò xét, lập tức tiếng buông cung vang lên, một đạo tiễn quang bắn thẳng đến, làm hần vội vàng giật đầu lại.

Bên trái căn bản không cần nhìn, kết quả cũng đồng dạng như vậy, Trương Đức Bưu dám khẳng định, nếu mình có can đảm chạy ra từ phía sau cây đại thụ, chắc chắn chỉ trong chốc lát sẽ bị bắn thành con nhím! Nhưng nếu như cứ trốn mãi sau cây đại thụ thế này, để cho hai cung tiễn thủ bao vây hoàn toàn, khẳng định mình cũng sẽ bị bắn thành con nhím!

Nghĩ tới đây, hần ngẩng đầu, nhìn nhìn lên ngọn cây.

Hai gã cung tiễn thủ sau khi bao vây hoàn toàn, nhìn thấy phía sau cây đại thụ không có thân ảnh địch nhân, mới biết tình thế không ổn, lập tức lẩn mình trốn vào phía sau cây đại thụ gần đó. Hai người này cũng là những kẻ thân kinh bách chiến, tự nhiên đoán được Trương Đức Bưu đã nhân cơ hội trèo lên trên cây, chỉ là thời gian quá ngắn, không biết rõ hần trốn ở vị trí nào.

Trương Đức Bưu cũng sợ hãi than thầm không thôi, hai người này phản ứng nhanh như vậy, dĩ nhiên làm cho hần không một chút cơ hội nào để xuất thủ, đã kịp thời né tránh, nhanh chóng tìm được chỗ ẩn nấp.

Vị trí hai gã cung tiễn thủ thứ hai và thứ ba ẩn nấp, vừa vặn có thể nhìn thấy nhau, hai người cùng nhau làm ra mấy thủ thế kỳ quái, vô thanh vô tức trao đổi với nhau ngay lúc đó về phương thức tác chiến, rồi nhất trí với nhau. Hai người đồng loạt xuất hiện từ sau cây đại thụ, giương cung bắn tên, nhắm vào tán cây đại thụ chỗ Trương Đức Bưu đang ẩn nấp, nhưng điều làm cho bọn họ ngoài ý muốn, chính là địch nhân dĩ nhiên không có nhân cơ hội bắn ra trường mâu!

Nếu mà Trương Đức Bưu hơi có động tác, bọn họ liền phát hiện ra vị trí đối thủ, một tiễn có thể bắn xuyên qua sọ hần, thuận lợi kết thúc cuộc chiến, nhưng định nhân không có dựa theo kế hoạch bọn họ hành động, nhất thời làm cho hai người khẩn trương hẳn lên, vội vàng lùi về sau gốc đại thụ. Bọn họ mặc dù tự tin vào tiễn pháp có thể bắn chết địch nhân, nhưng đối với đoàn mâu của Trương Đức Bưu trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Sức mạnh và tính chính xác của đoàn mâu Trương Đức Bưu ném ra, hoàn toàn có thể so sánh với cường cung của bọn họ, hơn nữa trong cùng một lúc song thủ có thể đồng thời bắn ra, tuyệt đối có thể cùng lúc đưa bọn họ vào con đường chết!

Hai gã cung tiễn thủ lại đánh lên thủ thế, thương nghị lại kế hoạch tác chiến, không ngờ cây đại thụ sau

lưng cung tiễn thủ thứ hai rung lên mãnh liệt, truyền đến một tiếng bạo liệt. Cung tiễn thủ thứ hai giật mình nhìn thấy từ ngực mình lòi ra một đầu đoản mâu nhọn hoắt, ánh mắt lộ ra vẻ khó tin, lắp bắp nói:

- Lực cánh tay thật mạnh...

Đầu hắc lệch sang một bên chết ngay tại chỗ, thân thể không nhúc nhích dính trên thân cây, trên đầu mâu nhọn hoắt nhỏ xuống từng giọt máu tươi.

Thì ra trước một khắc bọn họ hiện thân dụ địch, trong nháy mắt, Trương Đức Bưu liền xác định được phương vị tránh né của bọn họ, sau khi hai người trở lại đại thụ hắc liền vận đủ khí lực, ném ra một cây mộc mâu thiết hoa, kinh lực mạnh mẽ, sức mạnh không ngờ có thể bắn xuyên qua gốc đại thụ hai người ôm, biến cung tiễn thủ số hai đang sống khỏe mạnh trở thành một cỗ tử thi!

“Ai nói trốn ở phía sau đại thụ, thì sẽ nhất định an toàn?”

Lúc này, Trương Đức Bưu cùng cung tiễn thủ thứ ba không hẹn mà cùng nhau chạy ra từ chỗ ẩn nấp, vị trí của hai người bọn họ đều đã bại lộ, không còn an toàn nữa, đương nhiên điều đầu tiên họ muốn làm là thay đổi vị trí. Hai người cơ hồ đồng thời phát hiện ra đối phương, cung tiễn thủ thứ ba không dừng bước, cung trong tay giương lên, tiễn vũ không ngừng bắn ra, mà Trương Đức Bưu cũng ném ra đoản mâu đáp lễ.

Hai người một bên tránh né công kích đối phương, một bên mãnh liệt công kích về phía đối phương, căn bản không có cách nào dừng lại để nghỉ ngơi, chỉ cần động tác hơi chậm lại một chút, hơi có một tia sơ hở, liền bị đối phương hạ gục. Trong Lạc Nhật sâm lâm, nhất thời diễn ra một trận chiến đấu bằng vũ khí lạnh y như đại chiến bằng súng ống, cung tiễn thủ thứ ba vô luận là bắn tên hay né tránh, đều chuẩn xác kín đáo giống hệt như trong sách vở mà Trương Đức Bưu thì thuần túy giống như một con dã thú nhanh nhẹn nhạy cảm, thật khó có thể tưởng tượng, thân hình người này như bạo long vậy mà linh hoạt có thể sánh ngang với Vân Sinh báo.

Trương Đức Bưu lướt đi trong rừng, tùy thời có thể phát động đòn công kích cuối cùng để giải quyết đối phương, trải qua một phen chiến đấu, mười cây đoản mâu mà hắc chuẩn bị chỉ còn lại có một cây cuối cùng.

Mà tình huống cung tiễn thủ thứ ba cũng không khác biệt lắm, sau lưng hắc chỉ có một mũi tên, một ống có thể chứa được ba mươi mũi tên, vì đối phó với Trương Đức Bưu nên hắc phải thường xuyên bắn tên liên tiếp, cũng tới tình trạng cạn kiệt rồi.

Càng nghiêm trọng hơn chính là, thể lực của hắc đã bắt đầu chống đỡ không nổi, mũi miệng như hai ống bễ hít thở từng ngụm từng ngụm, mà vẫn không thể dừng lại nghỉ ngơi, chỉ cần hơi dừng lại, hắc dám khẳng định đoản mâu của đối thủ không chút do dự xuyên qua lồng ngực của mình!

“Thể lực hắc chống đỡ không được rồi, hơn nữa tên cũng còn không nhiều lắm, thắng bại chính là vào lúc này!”

Trương Đức Bưu thấy cung tiễn thủ thứ ba trốn ở sau một tảng đá lớn, tinh quang trong mắt chớp động, giống như một con báo to lớn yên lặng không một tiếng động tới gần. Đến khi hắc tiến tới phía sau tảng đá, nhìn thấy thân ảnh cung tiễn thủ, không khỏi ngẩn người. Chỉ thấy đầu cung tiễn thủ đã lệch về một bên, hồn lìa khỏi xác từ lâu. Trên ngực hắc cắm một mũi tên, ống tên phía sau đã trống không, hiển nhiên cung tiễn thủ thứ ba tự biết bản thân không phải là đối thủ của hắc, cho nên giữ lại mũi tên cuối cùng cho chính mình, tự sát mà chết, miễn cho rơi vào trong tay địch nhân.

- Một đối thủ đang được tôn kính, đáng tiếc ta còn chưa biết tên của người...

Trương Đức Bưu đem trường mâu đặt ở bên cạnh thi thể, tay phải nắm thành quyền đặt ở trên ngực, hướng tới cung tiễn thủ không biết tên thi lễ một cái, đây là lễ tiết khi hạ táng dũng sĩ của người Nam Cương. Mặc dù bọn họ là địch nhân của nhau, không chết không thôi, nhưng trong lòng Trương Đức Bưu, cung tiễn thủ này là một dũng sĩ đáng kính.

“Nếu như người không phải thành viên đoàn săn bắt nô lệ, mà là một hộ vệ thương đội bình thường, nói không chừng chúng ta đang ngồi bên cạnh đồng lửa, vừa uống rượu vừa cười nói với nhau...”

Trương Đức Bưu cảm khái một tiếng, đứng dậy đi về phía rừng rậm.

Bây giờ, trò chơi săn bắn đã bắt đầu, chỉ là người đuổi giết giờ đây đã biến thành người bị đuổi giết.

9. Chương 9: Naga Tám Tay.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 9: Naga tám tay.

Dịch: Thiên Không

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Tình huống không đúng!

Đột nhiên một tên đạo tặc dừng lại, sắc mặt ngưng trọng nói.

Khoa Long không nhịn được hỏi:

- Cái gì không đúng? Mau đuổi nhanh đi, chậm một bước là tên Trư La Man tộc lại bỏ xa!

- Đại nhân, người xem! Dấu chân thủ sơn khuyến lưu lại, nông hơn rất nhiều so với lúc trước!

Khoa Long vội vàng cúi người người xuống, cẩn thận xem xét một lát, ngẩng đầu nói:

- Xem ra đúng là có vấn đề. Tên Trư La Man tộc kia không cỡi thủ sơn khuyến nữa, chắc chắn là mai phục trên đường chúng ta truy đuổi! Không xong, tình huống lão Mellin bọn họ không ổn rồi, mau quay trở về!

Sáu người vội vàng chạy trở về, đột nhiên đạo tặc vừa nãy dừng chân lại, Khoa Long cả giận quát:

- Làm sao vậy?

- Phía trước có người...

Khoa Long ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước một người thân ảnh cao lớn chậm rãi đi lại trên đường, giờ phút này sắc trời đã trở nên hôn ám, mờ mờ mịt mịt, nhìn chẳng phân biệt được rõ ràng.

- Quan tâm hần làm gì!

Khoa Long nhe răng cười nói:

- Nếu như là man tử, giết ngay tại chỗ, nếu như là ma thú, cũng chém chết luôn, tối nay chúng ta mở tiệc! Tại địa phương tôi tàn như Nam Cương này, còn chưa có người nào là đối thủ của ta!

Sáu người gào thét xông lên phía trước, sát ý trong lòng Khoa Long càng ngày càng nóng rực, 'keng keng' rút ra hai thanh cự kiếm to như hai cánh cửa, không nói không rằng đánh xuống đầu người kia!

- Địa Liệt trăm!

Hai đạo kiếm quang tinh luyện quấn quýt nhau xuất hiện, đầu khí hùng hậu ở mũi kiếm hình thành kiếm mang dài hai thước, loại đầu khí hình thành kiếm quang cơ hồ cứng rắn không gì phá hủy được, vậy mà khi rơi xuống thân ảnh cao lớn kia, lại như tuyết tan, ngay cả một chút dấu vết cũng không lưu lại!

Thân ảnh cao lớn chậm rãi quay đầu, ba loại âm thanh khác nhau ong ong phát ra:

- Các người có nhìn thấy con của Già Địch không? Con của Già Địch mất tích rồi...

Ánh mắt sáu người nhất thời ngốc trệ, trong lòng dâng lên một luồng hơi lạnh, không nhịn được run rẩy cả người.

Chỉ thấy thân ảnh lực lượng này là một quái vật đầu người mình rắn, cao hơn ba thước, dài hơn mười thước, Khoa Long cũng được coi là cao to, nhưng đứng trước quái vật kia hẳn không khác gì một đứa bé vừa tập đi. Quái vật kia có tám cánh tay trắng kiện vô cùng, ba cái đầu cứng rắn như bàn thạch, đỉnh đầu mọc chỉ chít những gai xương bén nhọn, trên thân thể trần trụi lộ ra hoa văn giống như những đám mây đen, hoa văn này tạo thành một ma pháp trận tự nhiên, làm cho toàn thân nó dâng trào lên ma pháp ba động dị thường khủng bố.

Mới vừa rồi, chính ma pháp ba động này dễ dàng khu trừ đầu khí Khoa Long.

- Naga tám tay ...

Khoa Long khó nhọc phun ra một ngụm trọc khí. Naga tám tay được coi là cường giả đứng đầu rừng rậm, là thập ngũ cấp Vương cấp ma thú, hơn nữa có trí tuệ cực cao. Hắc sắc ban văn trên thân thể vốn là một loại phòng ngự ma pháp trận hình thành một cách tự nhiên, đừng nói đến song thủ đại kiếm sĩ nhỏ nhỏ như Khoa Long không cách nào công phá phòng ngự của nó, cho dù có là Kiếm đấu sĩ Man đấu sĩ, cũng đừng mơ động đến một sợi tóc gáy của con quái vật này.

- Con của Già Dịch mất tích rồi, các người có nhìn thấy con của Già Dịch hay không?

Ba cái đầu Naga tám tay vẫn ồm ồm liên tục hỏi không ngừng.

- Không, không thấy...

Khoa Long lấp bắp nói.

- Ah...

Naga tám tay chậm rãi xoay người, tiếp tục bò về phía trước:

- Các người, có thể chết được rồi...

Đám người Khoa Long biến sắc, đột nhiên bên cạnh người xuất hiện vô số đạo điện quang, diên cuồng chuyển động như cơn lốc, trong chớp mắt hình thành một lời trì phạm vị hơn mười trượng, ầm ầm một tiếng nổ mạnh bắn ra. Đám người Khoa Long bên trong lời bạo đã tan xương nát thịt, trên mặt đất chỉ lưu lại một cái hố to, khói vẫn bốc lên nghi ngút.

Naga tám tay một bên ngửi ngửi mùi trong không khí, một bên chậm rãi chạy về phía trước, lẩm bẩm nói:

- Nhân loại đáng chết, trộm con của Già Dịch, Già Dịch hận nhân loại, Già Dịch muốn giết sạch nhân loại...

Ở đầu đường khác, Trương Đức Bưu nghe được tiếng lời bạo phát nổ, quay đầu lại nhìn thoáng qua, tiếp tục hướng doanh địa thương đoàn Đà Linh đi tới. Trong lòng hắn ôm một khóa trứng lớn. Khóa trứng lớn này bên mặt ngoài đầy hắc sắc ban văn hình đám mây, mơ hồ tản ra ma lực ba động kỳ lạ, đúng là hải tử của Naga tám tay bị trộm đi.

“Một mình ta căn bản không phải là đối thủ của thương đoàn Đà Linh, không thể làm gì khác hơn là ‘mời’ người đến trợ giúp. Đáng tiếc Tri Chu thâm lâm quá xa, nếu không có thể ‘mời’ được nhện Lati nữ hoàng cùng hộ vệ đoàn của nàng, thì càng thêm hoàn mỹ rồi.”

- Người nào? Đứng lại!

- Là Nam Cương man tử kia! Dịch tập!

- Mọi người không cần khẩn trương, man tử bị dọa sợ chạy mất tiêu rồi!

Tổng quản Malue đi ra khỏi trường bông, không vui nói:

- Ấm ỉ cái gì thế?

Một hộ vệ thương đoàn cười cười nói:

- Tổng quản đại nhân, mới vừa rồi có man tử nọ đến quấy rối, ném ra vật kia rồi bỏ chạy.

Tổng quản Malue hừ lạnh một tiếng:

- Cái tên phế vật Khoa Long này, vậy mà còn chưa giết chết tên Trư La tử. Vừa rồi Trư La tử ném ra cái gì?

- Một cái trứng, đã nát.

- Trứng?

Tổng quản Malue nhíu mày, nói:

- Cái trứng gì? Đưa ta đi xem một chút!

Tổng quản dưới sự hộ tống của hộ vệ đi tới trước doanh địa, ngồi chồm hổm nhặt lên một mảnh vỏ trứng, phía trên còn một ít lòng trứng màu vàng nhạt.

- Thật vớ vẩn!

Tổng quản Malue vội vàng ném mảnh vỏ trứng sang một bên, lấy ra khăn lau lau hai tay, cười nói:

- Những man tử này đúng thật là quá thô bỉ, ném đồ bỏ linh tinh, chẳng lẽ hẳn tưởng rằng một quả trứng là có thể đánh bại chúng ta sao?

Các hộ vệ khác cười ha ha lên, cười đến không thở nổi, dần dần tiếng cười càng ngày càng thấp, có vài người thậm chí bắt đầu run rẩy. Malue không hề không giận hỏi:

- Làm sao vậy?

Tổng quản đại nhân ngẩng đầu liền quái vật to lớn, đầu người thân rắn, quái vật không biết xuất hiện trước doanh địa từ khi nào, ba cái đầu, sáu con mắt, nhất tề phun ra lửa giận.

- Naga tám tay...

Tổng quản Malue không còn thông dong như trước, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

- Con của Già Địch đã chết...

Ba cái đầu Naga tám tay giận dữ hét lên, thanh âm cuộn cuộn như sấm:

- Nhân loại ti bỉ giết chết con của Già Địch!

Tổng quản Malue giật mình một cái, vội vàng cao giọng nói:

- Không phải chúng ta làm!

- Các ngươi đều phải chết!

Diên cuồng hét lên một tiếng, Naga tám tay diên cuồng phẫn nộ rút lên một đại thụ chọc trời bên cạnh, nện xuống đầu thành viên thương đoàn Đà Linh!

Tổng quản Malue vội lui về phía sau, lạnh lùng nói:

- Phản kích, nhanh phản kích!

Các hộ vệ ngay lập tức tỉnh ngộ lại, vội vàng rút ra đao kiếm lao về phía Naga tám tay chém giết.

Không thể nói đây là một trận chiến đấu, tốt hơn hết nên nói là một hồi 'ngược sát', đòn tấn công của các hộ vệ căn bản không cách nào tạo thành bất cứ tổn thương gì đối với con Vương cấp ma thú mạnh mẽ này, Naga tám tay không cần phòng ngự, ra tay chém giết không kiêng nể. Chỉ thấy ba cái đầu của nó liên tục tưng niêm ma pháp chú ngữ, đầu bên trái ngưng tụ hỏa hệ pháp lực, sóng lửa bốc lên, đầu bên phải hội tụ băng sương tiêm thứ, phóng đốt loạn xạ, cái đầu ở giữa xuất ra lôi hệ ma pháp, khắp nơi lôi điện cuộn cuộn, lại phối hợp với đại thụ trong tay nện xuống, đánh giết người của thương đoàn Đà Linh không còn mảnh giáp, không hề có khả năng hoàn thủ!

"Đây căn bản không phải lực lượng nhân loại có khả năng chống lại. Thương đoàn Đà Linh, xem như đã hoàn toàn bị diệt..."

Ở trong rừng cây, Trương Đức Bưu nhìn trong chốc lát, hơn trăm người thương đoàn Đà Linh đã tử vong hơn phân nửa, những người còn lại hầu như cũng bị thương, căn bản không có người nào có thể chống đỡ được một hiệp dưới tay Naga tám tay, thậm chí ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

"Thừa dịp này, trước tiên cứu đám A Bộ Căn ra rồi tính sau!"

Trương Đức Bưu lên tới trước như một con mèo, lặng lẽ chui vào một cái trướng bông, chỉ thấy trong doanh trướng những thiếu niên Man tộc thuộc nhiều bộ lạc khác nhau đang cuộn mình nằm một chỗ, bị gân trâu rừng trói chặt.

Trương Đức Bưu rút đoản đao ra, cắt đứt gân trâu rừng trên người một thiếu niên:

- Không nên nhiều lời, nhanh cứu những người khác đi ra!

Hơn tám mươi cái trưởng bông quân dụng có lớn, ngoại trừ người thương đoàn Đà Linh, còn lại trong trưởng bông chất đầy thiếu niên Man tộc, những người này đến từ các bộ lạc khác nhau ở Nam Cương, nếu như không có sự xuất hiện của Trương Đức Bưu, bọn họ có lẽ sẽ bị bán tại trường đấu nô lệ hoặc bán cho những trang viên lớn, cuộc sống sau này sống không bằng chết.

Bên ngoài, thành viên thương đoàn Đà Linh chết thảm trọng, rốt cục cũng không kiên trì được nữa, bảo vệ tổng quân Malue chạy trốn, Naga tám tay ở phía sau đuổi theo chém giết, nhất thời doanh địa an tĩnh lại.

- Mọi người rời khỏi nơi này thật nhanh, Naga tám tay kia sau khi giết sạch thương đoàn Đà Linh khẳng định còn quay lại nơi này!

Hơn hai trăm thiếu niên theo Trương Đức Bưu lục đục kéo nhau ra khỏi doanh địa, thẳng hướng sông Aergan mà đi.

Lần cứu viện này, khiến cho Trương Đức Bưu thu được tình hữu nghị của ba mươi ba bộ lạc Man tộc Nam Cương, cùng với một trăm năm mươi bảy thôn xóm, trước mắt những thiếu niên Man tộc này còn rất ngây thơ nhỏ yếu, nhưng tương lai không lâu bọn họ sẽ trở thành trụ cột các thôn trang, bộ lạc, lúc Trương Đức Bưu cần bọn họ, những người này sẽ không ngần ngại mang theo tộc nhân của mình đứng ra, điều đó tương đương với một lực lượng khổng lồ đủ để làm cho mọi người khiếp sợ!

10. Chương 10: Lựa Chọn Tâm Pháp.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 10: Lựa chọn tâm pháp.

Dịch: Thiên Không

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

“Long Mông Bảo Tượng quyết, tên như ý nghĩa, loại công pháp này tu luyện đến cảnh giới cao thâm, sẽ có long tượng chi lực.”

Sau khi vượt qua sông Aergan, Trương Đức Bưu lập tức cùng những người khác tách ra, một mình một đường cưỡi Tiểu Hắc đi về hướng Thánh Sơn. Trong khoảng thời gian này, hắn rút cuộc tĩnh tâm, đem Long Mông Bảo Tượng quyết đọc tỉ mỉ một lần, suy nghĩ: “Trong sách này dùng long, mông, tượng, hùng, ngư để phân chia lực lượng, long là Cự long, mông là Behemoth, tượng là voi Mammoth, hùng là Đại Địa bạo hùng, ngư là Thiết Bối man ngư. Năm loại này đều là sinh vật có lực lượng thật lớn.”

“Long Mông Bảo Tượng quyết có mười tầng cảnh giới, tầng thứ nhất có tam ngư chi lực, tầng thứ hai có cửu ngư chi lực, tầng thứ ba có tam hùng chi lực...tới tầng thứ tám liền có cửu đầu Bì Mông cự thú chi lực, tầng thứ chín càng có thể so sánh với ba đầu Cự Long! Loại lực lượng này, cho dù không vận dụng đấu khí, cũng đã là đỉnh phong tại nhân gian! Mà sở học của ta chính là Long Mông Bảo Tượng quyết đạo dẫn thuật, chắc hẳn cũng có mười tầng cảnh giới, nếu ta dựa theo kinh mạch lộ tuyến tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết, sau khi lên đến tầng mười...”

Trương Đức Bưu suy nghĩ tới đây, không khỏi rung mình một cái, nếu hắn thật sự đem Long Mông Bảo Tượng quyết luyện đến tầng thứ mười, đến lúc đó hắn sẽ có sức mạnh hơn xa cửu long chi lực, nhắc tay có thể di sơn đảo hải, dậm chân thì đất rung núi chuyển, lực lượng cường đại, tuyệt đối là ‘tiên vô cổ nhân, hậu vô lai giả’*!

[*Trước đây không có ai, sau này cũng không có.]

“Tuyệt không có khả năng này! Thân thể nhân loại căn bản không có cách nào thừa nhận lực lượng cường đại như vậy!”

Trương Đức Bưu xem hết quyển sách này, cảm giác đầu tiên chính là bản Long Môn Bảo Tượng quyết này là giả, căn cứ vào kinh nghiệm tại thế giới trong mơ kia, cho dù thân thể có bằng sắt thép, cũng không cách nào thừa nhận lực lượng mạnh mẽ như vậy.

“Có lẽ cũng có khả năng...dù sao lực lượng chủ đạo ở thế giới trong mơ kia là khoa học kỹ thuật, thậm chí ngay cả thượng đế cũng là giả, mà thế giới thực tế lại tồn tại ma pháp cùng đấu khí, hơn nữa thần linh cũng là một tồn tại chân thật, kinh nghiệm tại thế giới trong mơ cũng không thể hoàn toàn sử dụng trong hiện thực...”

Tâm tình Trương Đức Bưu bình tĩnh trở lại, tiếp tục nghiền ngẫm Long Môn Bảo Tượng quyết, lại phát hiện ra một số chỗ kỳ quái, bản bí tịch này tổng cộng khai thông mười sáu điều thông đạo đấu khí, những thông đạo đấu khí này vận hành xoay quanh lục phủ ngũ tạng, rèn luyện nội tạng, có thể vận hành xung quanh tứ chi ngũ thể, rèn luyện da dẻ cơ bắp, đạt tới hiệu quả nội ngoại kiêm tu, so với bản tâm pháp đấu khí cấp thấp gã què Lăng Đồ cho hắn càng thêm xuất sắc.

Bản tâm pháp kia vốn là tâm pháp đấu khí cấp thấp, chỉ có ba đường thông đạo đấu khí, mà Long Môn Bảo Tượng quyết thì đạt tới mười sáu đường, so sánh với nhau, bản tâm pháp đấu khí cấp thấp kia quả thực như là công trình đậu hũ cặn bã!

Nhưng nếu đem so sánh Long Môn Bảo Tượng quyết cùng với lý luận kinh mạch tại thế giới trong giấc mơ, thì thông đạo đấu khí trong Long Môn Bảo Tượng quyết, quả thực cũng như công trình đậu hũ cặn bã!

Trong lý luận kinh mạch có mười hai chính kinh, trái phải đối xứng nhau, cùng sở hữu hai mươi bốn đường kinh mạch, kỳ kinh có tám đường kinh mạch, hợp lại cùng một chỗ chính là ba mươi hai điều thông đạo đấu khí, gấp hai lần Long Môn Bảo Tượng quyết!

Hơn nữa, khi Trương Đức Bưu tinh tế nghiên cứu mười sáu điều thông đạo đấu khí Long Môn Bảo Tượng quyết, nếu so với bản tâm pháp đấu khí cấp thấp tinh tế hơn rất nhiều, nhưng mà cũng có không ít tỳ vết, cùng lý luận kinh mạch huyết vị có khác nhau nho nhỏ.

“Chẳng lẽ nói lý luận kinh mạch, so với Long Môn Bảo Tượng quyết còn cao cấp hơn?”

Sắc mặt Trương Đức Bưu càng ngày càng cổ quái, dù sao tri thức về kinh mạch của hắn đến từ thế giới trong giấc mơ.

Thiếu niên bắt đầu dựa theo tâm pháp Long Môn Bảo Tượng quyết vận chuyển Dã Man kinh trong cơ thể, mỗi khi Dã Man kinh vận hành đến một địa phương nào, liền cảm thấy địa phương đó tràn ngập mệnh môn bùng bùng phần chấn lực lượng!

Sau một chu thiên, hắn phát hiện một chuyện cực kỳ quái dị: Dã Man kinh trong cơ thể lại giảm bớt rất nhiều!

Hơn nữa theo số lần vận chuyển gia tăng, Dã Man kinh trong cơ thể cũng ngày càng ít đi, sau mấy chu thiên tuần hoàn, hắn lại từ bát cấp Man chiến sĩ hạ xuống trình độ thất cấp Man chiến sĩ !

Trương Đức Bưu tỉ mỉ quan sát loại biến hóa này, nhưng lại phát hiện Dã Man kinh cũng không phải là giảm bớt đi, mà là theo tâm pháp, ngược lại đang dần dần ngưng tụ, trước đây Dã Man kinh trong cơ thể hắn tuy nhiều, nhưng tương đối phân tán rời rạc, mà bây giờ lại cứng cỏi giống như cương ti!

Sau bảy ngày, Trương Đức Bưu cuối cùng cũng đi tới Thánh sơn, cước bộ Tiểu Hắc cực nhanh, dĩ nhiên hắn là người thứ nhất thành công hoàn thành lễ trưởng thành thiếu niên.

- Lễ trưởng thành năm này thật sự không có lời nào để diễn tả được, người đầu tiên đi vào Thần miếu lại là nhất cấp Man chiến sĩ!

Trước Thánh sơn – Thần miếu Gaia, sáu vị trưởng lão Man tộc đi tới đi lui vây quanh Trương Đức Bưu, ánh mắt bất thiện.

Đồ Mông đại trưởng lão không nhìn được dựng râu tròng mắt, cả giận nói:

- Chẳng lẽ Man tộc chúng ta không có người sao?

Trương Đức Bưu cười cầu tình nói:

- Trưởng lão, người đầu tiên đến có thưởng không?

- Không có!

Đồ Mông nhìn hần khó chịu ra mặt, lẽ trưởng thành những năm trước, người đầu tiên đi vào tháp nhất cũng là tứ cấp Man chiến sĩ, thậm chí còn có thiên tài đạt tới lục cấp Man chiến sĩ, mà tiểu tử trước mắt kia không ngờ mới đạt tới trình độ nhất cấp, đại trưởng lão vô cùng bi quan cho rằng tương lai Man tộc đã không có tiền đồ.

Trương Đức Bưu cũng buồn bực vạn phần, bảy ngày trước hần vẫn còn là bát cấp Man chiến sĩ, nhưng tu luyện bảy ngày liên tục Long Mông Bảo Tượng quyết, thiếu niên phát hiện ra một kết quả làm cho hần dở khóc dở cười, hần bây giờ không ngờ lại thành công ‘tấn cấp’ thành nhất cấp Man chiến sĩ!

Long Mông Bảo Tượng quyết, thật sự là một loại tâm pháp quý dị...

Mặc dù chậm rãi rơi xuống nhất cấp Man chiến sĩ, nhưng thực lực hần bây giờ càng cường đại hơn so với lúc trước, Long Mông Bảo Tượng quyết tầng thứ nhất đã bị hần hoàn toàn luyện thành, lúc này hần có thể cảm nhận được trong cơ thể có một cỗ lực lượng mệnh mông, rộng lớn!

Tam ngũ lực, suốt một vạn cân lực lượng!

Lực lượng vạn cân, cho dù là nhất cấp Man đấu sĩ hoặc là Kiếm đấu sĩ, đều không thể hoàn toàn tiếp được cỗ lực lượng này!

- Tiểu tử kia, vào trong Thần miếu lựa chọn một bộ công pháp, sau đó tìm ta lấy bí tịch!

Đồ Mông trưởng lão càng nhìn hần càng thấy chán ghét, trực tiếp đá tiểu man tử vào trong Thần miếu.

Trương Đức Bưu đứng lên, xoa xoa cái mông, ngẩng đầu nhìn quanh, chỉ thấy thạch bích bên trong Thần miếu khắc đầy một bộ tâm pháp tổng cương, tương đương với mục lục tâm pháp, để thiếu niên tham gia lễ trưởng thành có thể lựa chọn một cách thuận lợi. Tuy nhiên muốn nhìn thấy bản đầy đủ, nhất định còn phải tìm sáu vị trưởng lão mới được.

“Liệt Hỏa Đấu Khí quyết, tu luyện giả đấu khí như hỏa, uy lực không thua hỏa hệ ma pháp cấp cao...Hàn Băng Đấu Khí quyết, đấu khí lạnh lẽo giống như huyền băng...”

Trương Đức Bưu đọc lướt qua nhanh như gió, sau một lúc lâu, cuối cùng quyết định chọn ra một bộ tâm pháp đấu khí tên là “Bôn Lôi quyết”, ra khỏi cửa tìm Đồ Mông trưởng lão.

Đại trưởng lão nhẹ nhàng ‘hử’ một tiếng, gật đầu nói:

- Tiểu tử kia vận khí không tồi, mặc dù Bôn Lôi quyết này chỉ là tâm pháp trung cấp, nhưng so với tâm pháp cao cấp không thua kém bao nhiêu.

Dứt lời hần đi vào tầng thư khố bên trong Thần miếu mang tới một quyển bí tịch, nói:

- Tự mình sao chép lấy một bản, sau khi sao chép hết nhớ đem sách hoàn trả lại!

Trương Đức Bưu rất nhanh đem Bôn Lôi quyết lật xem một lần, mặt mang theo vẻ nghi hoặc, lại đem Bôn Lôi quyết trở về:

- Đại trưởng lão, ta có thể đổi lại một bộ tâm pháp khác hay không?

Đồ Mông trưởng lão tính tình nhàn nhạt, phát tay nói:

- Đi nhanh về nhanh!

Trương Đức Bưu lại vào trong Thần miếu, sau một lát đi vào, chọn ra một bộ tâm pháp tên là “Càn Khôn quyết”. Đồ Mông trưởng lão kinh ngạc liếc nhìn hần, vuốt cằm nói:

- Thực lực ngươi mặc dù thấp, nhưng ánh mắt thật không kém, Càn Khôn quyết so với Bôn Lôi quyết tốt hơn một chút, vốn là cao cấp tâm pháp.

Trương Đức Bưu đem Càn Khôn quyết đại khái lật xem một lần, vẻ nghi hoặc trên mặt càng ngày càng nặng, nói:

- Đại trưởng lão, ta chọn lại một lần nữa có thể hay không?

Đồ Mông trưởng lão nhin tức giận xuống, phát tay nói:

- Đi chọn lại đi!

Sau năm lần như vậy, thiếu niên vẫn chưa chọn được tâm pháp hợp ý, Đại trưởng lão rốt cuộc chịu không nổi, rít gào nói:

- Tiểu tử thú! người đùa bỡn với ta có phải không? Cái này không hài lòng, cái kia cũng không hài lòng, người rốt cuộc muốn cái gì!

- Những tâm pháp đó, cấp bậc rất thấp...

Trương Đức Bưu nhỏ giọng nói.

- Cấp bậc rất thấp...

Đồ Mông trưởng lão tức giận đến mức cả người run lên, mở miệng mắng to:

- Cái gì cấp bậc rất thấp? Tâm pháp Bôn Lôi quyết là Bôn Lôi kiếm thánh sáng tạo ra từ hai ngàn năm trước, Càn Khôn quyết cũng là tâm pháp do Đẩu thánh sáng lập, thế này còn gọi là thấp sao? Con bà nó, người rốt cuộc là muốn cái gì đây hả?

Trương Đức Bưu tủi thân vạn phần, nhỏ giọng thầm thì nói:

- Rõ ràng là cấp bậc rất thấp mà, bộ tâm pháp tốt nhất, cũng chỉ có mười hai đường thông đạo đầu khí...

11. Chương 11: Đại Phách Quan Thủ.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 11: Đại Phách Quan thủ.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Kỳ thật Trương Đức Bưu cũng không muốn nói khích Đồ Mông trưởng lão, từ nhỏ đến lớn tiểu man tử chỉ mới tiếp xúc qua hai loại đầu khí tâm pháp, một loại là đầu khí đạo dẫn thuật cấp thấp vốn do gã què Lãng Đồ cho hắn, còn loại khác chính là Long Mông Bảo Tượng quyết. Bỏ qua đầu khí đạo dẫn thuật cấp thấp, còn lại Long Mông Bảo Tượng quyết thì hiện tại trong lòng tiểu man tử cũng không có bao nhiêu phân lượng.

So sánh với lý luận về kinh mạch, thông đạo đầu khí của Long Mông Bảo Tượng quyết thật sự rất thô thiển.

Hắn tràn ngập mong đợi đối với võ học của Thánh địa Man tộc – Thần miếu Gaia, vậy mà thay đổi hết năm loại tâm pháp vẫn chưa có loại nào có thể so sánh được với Long Mông Bảo Tượng quyết, chứ đừng ảo tưởng đến bộ lý thuyết về kinh mạch tại thế giới kia.

- Cái gì gọi ‘chỉ có mười hai đường thông đạo đầu khí’.....

Đồ Mông trưởng lão tức giận đến mức hai tay run rẩy, một vị trưởng lão khác là Đề Thản phát hiện ra, hắn đã nóng nảy đến mức có thể giết người bất cứ lúc nào, lo lắng hắn thật thật sự một chương kết thúc tên tiểu man tử này, vội vàng nói:

- Ông bạn già, người hãy nguôi giận trước đã, cứ để ta đến ứng phó hắn!

Đồ Mông trưởng lão tức giận ‘hừ’ một tiếng, phát tay áo rời đi. Đề Thản trưởng lão ha hả cười nói:

- Đồ Mông lão gia hỏa này, công phu dưỡng tức càng ngày càng kém rồi, ngay cả một tên tiểu quỷ cũng không đối phó được. Tiểu tử kia, người cho rằng tâm pháp bậc cao thì có bao nhiêu đường thông đạo đấu khí?

Trương Đức Bưu tính toán trong bụng một chút, thử dò xét hỏi lại:

- Ba mươi bảy đường?

Ánh mắt Đề Thản trưởng lão thờ ra trong chốc lát, thể mới biết vì sao Đồ Mông trưởng lão có thể tức giận đến mức muốn giết người, hẳn kiểm chế cơn giận xuống kiên nhẫn giải thích:

- Mặc dù là Kỳ Công Đấu Khí bằng vang danh đệ nhất Đấu Chiến Thắng quyết cũng không thể mở ra ba mươi bảy đường thông đạo đấu khí như thế! Thông đạo đấu khí không phải mở càng nhiều càng tốt, ngược lại khai mở lung tung còn phản tác dụng. Trong Thần miếu có một quyển tâm pháp, khai mở được năm mươi hai đường thông đạo đấu khí, trưởng lão năm đó đánh giá bộ tâm pháp này chỉ với một chữ!

Nhân tình Trương Đức Bưu rực sáng, năm mươi hai đường thông đạo đấu khí đích xác đã vượt xa tổng số kinh mạch, chẳng lẽ có đấu khí tâm pháp còn hoàn thiện hơn so với lý luận kinh mạch?

- Chữ gì?

- Cạn bã!

- Người sáng lập ra bộ tâm pháp này vốn là người điên, tự mình dựa theo tâm pháp lộ tuyển tu luyện một lần, kết quả bạo thể chết ngay tại chỗ! Cho nên trưởng lão năm đó lưu lại bộ tâm pháp này, lấy đó làm gương, người thật sự còn muốn sao?

Đề Thản trưởng lão vô cùng đau đớn nói.

Trương Đức Bưu vội vàng lắc đầu, hồ nghi nói:

- Trưởng lão, Thần miếu chúng ta vốn là thánh địa võ học Man tộc, thật sự không có thêm tâm pháp cao cấp nào sao? Không phải là các người ngầm cất giấu sao?

Đề Thản lúc này mới phát hiện công phu tu dưỡng của mình cũng không thể so được với Đồ Mông trưởng lão, bây giờ hẳn có thể phát nộ mà giết người, tức giận nói:

- Rốt cuộc người có chọn hay không?

- Chọn, đương nhiên là chọn rồi! Trong Thần miếu chúng ta ngoài tâm pháp ra, còn có võ học khác không?

Trương Đức Bưu lại càng hoảng sợ, vội vàng gật đầu nói.

- Đã có tâm pháp, đương nhiên cũng có kỹ xảo sử dụng đấu khí, trong Thần miếu tổng cộng thu được ba trăm hai mươi bảy loại đấu kỹ, trong đó đấu kỹ cao cấp có mười hai loại.

Trên khuôn mặt Đề Thản trưởng lão mang theo một nụ cười quỷ dị:

- Tiểu tử kia, ta xem người cũng vừa mắt, người cũng không cần đi chọn, ta trực tiếp chọn cho người một đấu kỹ cao cấp, thấy thế nào?

Trương Đức Bưu gật đầu theo bản năng, Đề Thản trưởng lão vào phòng sách cầm một quyển đấu kỹ bí tịch đi ra, thần bí hề hề nói:

- Quyển sách này tên là Đại Phách Quan thủ, vốn là một loại đấu kỹ cực kỳ cao thâm, vốn mấy trăm năm trước do một vị cao thủ Man tộc chúng ta sáng chế. Vị cao thủ này biết được cừu nhân của mình đã chết, đi vào bái tế, nghe ra trong quan mộc có tiếng hít thở, biết cừu nhân giả chết, cố gắng trốn ở trong quan tài, thừa dịp hẳn đến bái tế mà ra tay ám toán, bởi vậy nhẹ nhàng chường một cái lên phía trên quan mộc.

- Một chường này hạ xuống, quan mộc không chút tổn hại, nhưng cừu nhân trong quan mộc lại bị âm kinh chấn đến tan vỡ xương cốt, lực phủ ngũ tạng biến thành một bãi thịt nát, chết giả thành chết thật! Sau này vị cao thủ đi đến Thần miếu, đem bộ đấu kỹ sao chép lại, tiện thể đặt tên là Đại Phách Quan!

Trương Đức Bưu tìm đáp thành thịch, bộ Đại Phách Quan thủ này quả thực là loại võ công chuyên dùng để giết người!

Đề Thần trưởng lão nhìn tiểu man tử tìm hiểu Đại Phách Quan thủ hết sức cao hứng đi đến phòng sao chép sách, trên mặt lại lộ ra nét tươi cười quỷ dị. Đồ Mông trưởng lão đột nhiên lắc mình xuất hiện bên người hắn, nghi hoặc nói:

- Người cho hắn một bộ đấu kỹ cao cấp sao?

Đề Thần trưởng lão gật đầu nói:

- Tiểu tử này thật đáng ghét, còn nói Thần miếu chúng ta cất chứa cấp bậc quá thấp, ngay cả ta cũng không nhận được muốn một chưởng giết chết hắn! Nhưng dù sao cũng là Man tộc trưởng lão lại không thể tự mình động thủ, nếu không các Vu sư trong bộ lạc sẽ đề nghị trục xuất ta, nên không thể làm gì khác ngoài việc cho tiểu tử này ‘tự mình hại mình’ một chút.

Nét mặt già nua Đồ Mông trưởng lão đổi sắc, hỏi:

- Người cho hắn chính là Đại Phách Quan thủ?

Đề Thần trưởng lão tủm tỉm cười nói:

- Không sai. Đại Phách Quan thủ âm nhu quỷ bí, hoàn toàn có thể nói là bậc nhất bây giờ, bất quá có một khuyết điểm lớn, chính là chưa đủ thương người, trước tự thương mình, có lực phản chấn cực kỳ cường đại, nếu như lực phủ ngũ tạng không đủ cứng cỏi thì có khả năng tự hại chết mình. Người yên tâm, tiểu tử này thực lực kém cỏi, ta chỉ làm cho hắn ném mùi đầu khổ, chứ không để hắn thật sự tu luyện đến chết đâu.

Đồ Mông trưởng lão thở phào nhẹ nhõm, hắc hắc cười nói:

- Tiểu tử này đáng ghét như vậy, làm cho hắn tự ném mùi đầu khổ như thế cũng tốt.

Hai trưởng lão nhìn nhau cười âm hiểm, cùng nhau xem Trương Đức Bưu chịu đau khổ.

Sau khi Trương Đức Bưu đem Đại Phách Quan thủ sao chép hoàn toàn liền chăm chú nghiên ngẫm một lần, không khỏi cảm khái loại đấu kỹ này hướng dẫn vận dụng kỹ xảo lực lượng thật khéo léo.

Đại Phách Quan thủ vốn đem đấu khí trong cơ thể biến thành rất nhiều nguồn lực đạo âm nhu cực đoan, lực đạo đó khi đánh vào da thịt địch nhân sẽ không bộc phát, nhưng khi vào đến nội tạng bên trong, sẽ từ nhiều hướng khác nhau tụ lại, đem lực phủ ngũ tạng địch nhân quấy loạn đến nát bấy, dù vậy bên ngoài không có chút thương tích!

Trương Đức Bưu thử dựa theo tâm pháp Đại Phách Quan thủ vận chuyển Dã Man kinh, nguyên Dã Man kinh cũng coi bá đạo nhất thời cũng trở nên âm nhu quỷ bí, dần dần phân liệt bên trong thông đạo đấu khí, hình thành ba cổ lực đạo quanh quẩn cùng một chỗ với nhau.

Đại Phách Quan thủ vốn dựa theo lực đạo này nhiều hay ít để phân chia theo cấp độ, tầng thứ nhất chỉ có một luồng lực đạo âm nhu, tầng thứ hai có hai luồng, cứ thế suy ra. Lần đầu Trương Đức Bưu tu luyện đã đem Đại Phách Quan thủ luyện đến tầng cảnh giới thứ ba, tốc độ này quả thực chỉ có thể dùng từ ‘thần tốc’ để hình dung!

Đại Phách Quan thủ sở dĩ có thể dễ dàng bắt đầu như vậy có lẽ do Long Mông Bảo Tượng quyết đã làm cho Dã Man kinh hắn tu luyện được hết sức tinh thuần, đấu khí tâm pháp là ‘học’, mà Đại Phách Quan thủ vốn là ‘dùng’, học để dùng, hai loại công pháp kết hợp hoàn mỹ không tỳ vết!

- Ra ngoài thử một lần, để xem uy lực Đại Phách Quan thủ thế nào!

Trương Đức Bưu bị kích động đi ra khỏi phòng sao chép, đã thấy người trên quảng trường của Thần miếu Gaia vô cùng tập nập, nguyên lai là thiếu niên của các bộ lạc khác cũng thành công đến được Thánh sơn, hoàn tất lễ trưởng thành của mình.

Hắn đi vòng qua phía trước quảng trường, đi tới rừng ngân tùng phía sau núi. Hai vị trưởng lão Đồ Mông cùng Đề Thần thấy thế vội vàng gác những chuyện vặt vãi, lặng yên theo sau.

Hai vị trưởng lão tới phía sau núi, chỉ thấy Trương Đức Bưu đứng trước một gốc ngân tùng, nhẹ nhàng tung một chưởng lên cây đại thụ cao ngất trời này, ba loại lực đạo bất đồng trút vào thân cây sau đó đột nhiên bộc phát.

Gốc ngân tùng nọ bỗng lay động một chút rồi lập tức khôi phục như thường.

Hai vị trưởng lão nhìn tiểu man tử rời đi, vô cùng nghi hoặc liếc nhìn nhau:

- Tiểu gia hỏa này tại sao không có chút dị trạng? Chẳng lẽ hắn không tu luyện Đại Phách Quan thủ? Hay là lực phủ ngũ tạng hắn đã cường đại đến nỗi coi nhẹ lực phản chấn của Đại Phách Quan thủ?

Đề Thủ trưởng lão đi tới trước cây ngân tùng, bàn tay nhẹ nhàng vung, lên chỉ thấy một đạo dấu khí giống như đao mang chọt lóe sáng trên không trung, nhất thời cây đại thụ chọc trời kia đứt ngang khúc giữa rồi ầm ầm ngã xuống.

Hai vị trưởng lão đến gần liếc nhìn vết cắt trên thân cây mà không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy vòng tuổi trên mặt cắt tại thân cây đại thụ kia bừa bộn hỗn loạn, hơn nữa vòng tuổi ngay trung tâm quả thực giống như một đồng bùi nhùi, bị ba loại lực đạo khác nhau tàn phá nát bấy!

Nhưng quỷ dị nhất chính là năm vòng tuổi bên ngoài lại không một chút thương tổn, bình thường như không có chuyện gì.

Loại tình huống này chỉ có kinh lực âm nhu nổi tiếng do Đại Phách Quan thủ tạo ra!

Hai vị trưởng lão liếc nhau, hai người cùng nhìn ra vẻ mặt hoảng sợ tột cùng của nhau. Đề Thủ trưởng lão từ từ nhỏ ra ngậm trọc khí, lẩm bẩm nói:

- Tiểu tử này chỉ trong thời gian ngắn đã luyện Đại Phách Quan thủ đến tầng thứ ba, thật sự là.....

- Thiên tài!

codon.tra

12. Chương 12: Tông Sư Tương Lai.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 12: Tông sư tương lai.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Ta cảm giác được trên người tiểu tử này còn có bí mật.

Ánh mắt Đề Mông trưởng lão chớp động, khẽ nói:

- Cho dù hắn là thiên tài cũng khó có thể trong khoảng thời gian ngắn đã luyện Đại Phách Quan thủ đến tầng thứ ba, bởi vì loại đấu kỹ này đòi hỏi yêu cầu cực cao đối với người tu luyện, phải có đấu khí hùng hậu chống đỡ mới có thể tu luyện, nếu nội tạng không có đấu khí bảo vệ sẽ bị chấn thương. Nhưng không ngờ tiểu tử này dường như không có việc gì, phương diện này khẳng định chắc chắn có vấn đề!

- Chẳng lẽ hắn tu luyện qua một loại đấu khí tâm pháp cực kỳ cao thâm?

Đề Thủ trưởng lão tự suy nghĩ trông chốc lát nói

- Cái này cũng có khả năng, vừa rồi ta nhìn qua tư liệu về hắn, tiểu gia hỏa này vốn là con trai của Nham Thạch Man Chuy – đệ nhất dũng sĩ bộ lạc Mông Chuyên. Năm đó Nham Thạch Man Chuy cũng là người đầu tiên đi tới Thần miếu, lúc ấy hắn chọn Thương Lan Đấu Khí quyết, có thể Nham Thạch Man Chuy đem bộ đấu khí này truyền cho hắn rồi.

Thương Lan đấu khí lúc mới luyện thì tiến bộ rất chậm, nhưng có lợi ở chỗ căn cơ được củng cố, luyện đến cảnh giới cao thâm, đấu khí như đại dương mênh mông rộng lớn, sâu không lường được, vốn là một trong vài loại đấu khí cao minh nhất được Thần miếu cất dấu.

Đồ Mông trưởng lão lắc đầu nói:

- Mặc dù Nham Thạch Man Chuy đi ngược lại quy định Thần miếu, tự mình truyền Thương Lan đấu khí cho Đức Bưu Man Chuy, tiểu gia hỏa này cũng không có khả năng chỉ đạt đến nhất cấp Man chiến sĩ. Nhất cấp Man chiến sĩ luyện Đại Phách Quan thủ đạt đến tầng thứ ba, người cảm giác có khả năng sao?

- Nhất cấp Man chiến sĩ

Hai vị trưởng lão nghĩ đến Trương Đức Bưu vẫn là nhất cấp Man chiến sĩ, sắc mặt bỗng nhiên trở nên khó coi dị thường. Thần miếu tồn tại từng từng tại Nam Cương hơn ba nghìn năm, cử hành vô số lễ trưởng thành, đây là lần đầu tiên chứng kiến có người lấy thực lực nhất cấp Man chiến sĩ đến được Thánh Sơn sớm nhất.

- Thật sự không nghĩ ra mà!

Đến lúc này hai vị Man tộc trưởng lão vì chuyện này mà u sầu đến sứt đầu mẻ trán, Trương Đức Bưu đã trở lại Thần miếu trước, không phải hẳn không cảm giác được cỗ lực lượng phản chấn khi Đại Phách Quan thủ bộc phát, chẳng qua cỗ lực lượng phản chấn này không thể gây ra bất cứ thương tổn nào đối với lục phủ ngũ tạng của hắn, chỉ có thể coi là một loại chấn động nhẹ.

Hắn đã đả thông hai mươi bốn đường đấu khí thông đạo, những đấu khí thông đạo này không có ngoại lệ đều xuất phát từ đan điền, trải qua lục phủ ngũ tạng, sau đó dẫn đến tứ chi ngũ thể, mỗi một đường đấu khí thông đạo, cũng có thể được xưng tụng nội ngoại kiêm tu, so với Long Mông Bảo Tượng quyết cao minh hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Ở trong cơ thể hắn, Dã Man kinh mỗi khi vận chuyển một lần, sẽ đem phế phủ rèn luyện một lần, bất tri bất giác, nội tạng của hắn đã trở nên cường đại dị thường, cho dù là lực phản chấn của Đại Phách Quan thủ, cũng vô pháp tạo thành tổn thương đối với hắn.

- Man Chuy Nhị Thế! Đức Bưu Man Chuy!

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ba Lỗ Đồ hồng quang đầy mặt đã chạy tới, cười nói:

- Nhị Thế, ta mới vừa chọn được một loại tâm pháp, trưởng lão nói là tâm pháp cao cấp!

- Chúc mừng người rồi. – Trương Đức Bưu tự đáy lòng nói ra.

- Người chọn tốt lắm không? Nếu như chọn được tâm pháp không hài lòng, ta đem của ta cho người! – Ba Lỗ Đồ hắc hắc cười nói.

Trương Đức Bưu lắc đầu nói:

- Thần miếu có quy định, cấm chúng ta truyền thụ Thần miếu bí tịch cho nhau, nếu không trưởng lão sẽ tiện tay thu hồi võ học đó.

- Thật là đáng tiếc.....

Ba Lỗ Đồ vẫn nghĩ làm thế nào để trả ơn cho hắn, thở dài nói.

Ngay lập tức, hán tử bộ lạc Cuồng Lang lại cao hứng trở lại, đỉnh đạc nói:

- Ta chọn được bộ tâm pháp tên là Bôn Lôi quyết, đấu khí vận chuyển, xu thế như sấm đánh, khi ra tay sẽ xuất hiện tiếng sấm nổ mạnh! Ta vừa mới tu luyện một chút, quả nhiên lợi hại! Nhị Thế, hiện tại ta đã mạnh hơn xưa nhiều rồi, người xem!

Ba Lỗ Đồ nhin thở một hơi, đột nhiên đánh ra một quyền, đừng nói là lôi âm, mà ngay cả quyền phong cũng không có.

Hán tử bộ lạc Cuồng Lang đỏ mặt, lúng túng cười nói:

- Người chẳng phải đã biết ta lợi hại hơn xưa rồi sao? Sau này gặp phải chuyện gì bất bình, người cứ việc đến bộ lạc Cuồng Lang tìm ta!

Trương Đức Bưu nhìn cười, vội vàng gật đầu cho có, nhưng trong lòng lại không tự chủ được nhớ tới tâm pháp Bôn Lôi quyết.

Võ học đầu tiên hần chọn là Bôn Lô quyết, gần như đơn giản chỉ nhìn sơ qua một lần, mà các loại bí quyết vận chuyển đấu khí cũng đã được hần học thuộc lòng.

Người Nam Cương cũng không thông minh, nhưng đánh giá này không thể áp dụng đối với con người Trương Đức Bư, từ lúc bệnh nặng một lần, trí nhớ của hần liền trở nên càng ngày càng tốt, cơ hồ có thể chuyển gì đã gặp qua là không quên được. Hơn nữa mẫu chốt là, hần cũng không phải học bằng cách nhớ, mà là lý giải, tiêu hóa, đem những kiến thức kia hoàn toàn biến thành kiến thức của mình.

Chỗ tốt này, bị hần kết luận là điều thần kì do giấc mơ kỳ quái khi hần bị bệnh nặng mang lại.

Ba Lỗ Đồ vẫn lải nhải khoe khoang như trước, Trương Đức Bư gật đầu không thôi, tâm thần lại lặng yên xuống, suy tư kỹ xảo vận chuyển Bôn Lô bí quyết. Đột nhiên, hần thấy trong đan điền Dã Man kinh lại bắt đầu rục rịch, không tự chủ được dựa theo Bôn Lô quyết vận chuyển, khi cánh tay đâm tới liền phát ra một trận tiếng sấm rất nhỏ.

- Thanh âm gì thế? - Ba Lỗ Đồ mờ mịt nói.

Trương Đức Bư trong lòng cả kinh, cười nói:

- Thời tiết thay đổi, có thể là trời muốn mưa rồi. Ba Lỗ Đồ, hiện tại ta cũng muốn xuống núi, muốn cùng đi không?

Ba Lỗ Đồ ngẩng đầu nhìn bầu trời một chút, chỉ thấy bầu trời quang đặng không một chút mây, nghi ngờ nói:

- Thời tiết quái dị thật! Người đi trước đi, ta còn muốn chờ bọn A Bộ Căn. A Bộ Căn không biết chữ, trưởng lão nói, có thể truyền cho hần một quyển bản sao tâm pháp tốt, nhưng buộc hần phải lưu lại Thần miếu quét dọn một lần.

Trương Đức Bư nhìn một chút tòa Thần miếu to lớn hùng vĩ này, không khỏi rung mình một cái. Đem Thần miếu quét dọn một lần, quả thật là tốn rất nhiều công sức, không có mười ngày nửa tháng căn bản không thể nào quét xong!

- A Bộ Căn thật đáng thương.....

Cùng Ba Lỗ Đồ cáo biệt, Trương Đức Bư cười cự khuyển dọc theo Thánh Sơn uốn lượn mà đi xuống, vào lúc này các thiếu niên khác vẫn còn ở trong Thần miếu để sao chép võ học, trên đường đi hoàn toàn im ắng chỉ có một mình hần.

Khi đi đến giữa sườn núi, thiếu niên rốt cục kìm nén không nổi, một quyền đánh ra về phía trước, đâm ra như thế Bôn Lô, thoáng một cái gây ra lôi âm chấn động!

Tuy rằng âm thanh không lớn, nhưng thật rõ ràng là tiếng ầm ầm của lôi âm!

Bôn Lô quyết!

Trương Đức Bư biến quyền thành chưởng, lôi âm nhất thời biến mất, chỉ thấy lúc này bàn tay to của hần càng thêm ngưng trọng, phảng phất như mang theo một cỗ lực lượng hùng hậu của đất trời!

Người thiếu niên chụp xuống một chưởng, 'ba' một tiếng, chưởng phong in trên mặt đất một dấu ấn lớn bằng bàn tay, năm ngón tay hiện ra rõ ràng!

Càn Khôn quyết!

Trương Đức Bư thay đổi tâm pháp lần nữa, Dã Man kinh nhất thời trở nên nóng rực lên, tựa hồ giống Liệt Hỏa thiêu đốt.

Người tu luyện đấu khí đều biết, tu luyện đấu khí tâm pháp khác nhau là một việc vô cùng khó khăn, nhất là việc chuyển đổi giữa các loại tâm pháp, chỉ cần hơi không cẩn thận sẽ dẫn đến kết quả tẩu hỏa nhập ma, nhưng điểm này đối Trương Đức Bư mà nói cũng không thích hợp.

Hần đã thông mười hai chính kinh, hai mươi bốn đường đấu khí thông đạo trong cơ thể thông suốt hoàn toàn, một hệ thống đấu khí được hình thành bao phủ toàn thân, đấu khí tâm pháp đều trở nên giống nhau cứ như thế tự nhiên mà vận hành, không có một chút gì gọi là không thích ứng.

Trương Đức Bưu thay đổi cả năm loại đấu khí tâm pháp, cuối cùng trở về Long Môn Bảo Tượng quyết, chỉ cảm thấy lục phủ ngũ tạng trong cơ thể chấn động không ngừng, nhin không nổi hô to một một tiếng, lồng ngực giống như chuông đồng, ong ong vang lên không dứt!

- Nếu là ta có thể đem những tâm pháp Bôn Lôi quyết, Đại Phách Quan, Càn Khôn quyết cùng đấu kỹ hợp lại cùng một chỗ, chẳng phải là sáng tạo ra một loại võ học càng thêm cao minh sao? Loại võ học này âm dương cùng có lợi, ra tay như sấm rung gió giật, có trong có ngoài, nhân tiện gọi là Bôn Lôi thủ!

Nghĩ đến đây, Trương Đức Bưu bật cười khanh khách, lắc đầu nói:

- Trong lịch sử, có loại võ học nào mà các vị tiền bối cao nhân không phải qua nhiều lần gọt giũa, đúc kết tinh hoa, mới có thể lưu truyền hậu thế. Ý nghĩ của ta quá ngây thơ rồi...

Người thiếu niên quay đầu lại, nhìn Thần miếu Gaia sừng sững đứng trên đỉnh núi, ánh mắt chợt hoảng hốt.

- Chẳng qua, nếu ta thật sự có thể sáng tạo ra Bôn Lôi thủ, nhất định phải đưa nó vào trong Thần miếu, để cho con cháu Man tộc đời sau có thể học tập võ học mà ta sáng lập ra!

13. Chương 13: Mưa Gió Đến.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 13: Mưa gió đến.

Dịch: nhakky

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Thất Già La, con trai ta đã chết rồi!

Thành Thiên Mang chủ phủ, đột nhiên truyền ra một tiếng rít gào, cuộn cuộn như sấm, các nha hoàn hạ nhân đang vui cười chơi đùa bỗng nghe được âm thanh này, liền lập tức câm như hến, thậm chí có vài thị nữ Hồ tộc được mua lại từ tay con người, bị chấn động đến nỗi thất khiếu chảy máu, kêu nhẹ một tiếng lập tức té xỉu.

Bên trong phủ thành chủ, một bóng người cao lớn uy mãnh không ngừng đi tới đi lui. Người này đầu báo mắt tròn, không giận mà uy, lúc này lại tức giận, khí thế càng kinh người hơn, đấu khí bất giác phát tiết ra ngoài.

Đấu khí của hắn nặng như núi mà lại còn sắc bén như đao, nguyên tảng đá xanh dưới chân bị ép thành bột mịn, cước bộ hạ xuống, khối bụi bốc lên bốn phía.

Loại dị tượng này, đúng dấu hiệu đã tu luyện Long Môn Bảo Tượng quyết đến cảnh giới đấu khí như núi!

Người này chính là Đại Chu quốc Nam Man ngũ thành, thành chủ Thiên Mang thành, tộc trưởng Già La Man tộc, Hầu Già La.

Hầu Già La lạnh lùng nhìn người đàn ông trung niên ngồi ở một bên, trong mắt hàn quang chớp động:

- Thất Già La, thân đệ đệ của ta! Có người nói cho ta biết phải giết người trước tiên, bởi vì người là người có nhiều khả năng giết con của ta nhất, là hung thủ cướp đoạt Long Môn Bảo Tượng quyết! Tự người nói đi, ta nên xử trí người như thế nào?

Trung niên nam tử kia chính là Thất Già La vốn là đệ đệ Hầu Già La, một trong năm vị Đô Chỉ Huy Sứ, Đại Chu quốc, Hắc Kỳ Trần Man Bình, chủ quản Thiên Mang sương quân, cũng là cao thủ vang danh lừng lẫy, nghe vậy sắc mặt bình tĩnh, ngẩng đầu lạnh nhạt nói:

- Nhị ca, nếu ta muốn chiếm Long Môn Bảo Tượng quyết, mười sáu năm trước ta đã cướp rồi, cần gì chờ tới bây giờ? Mười sáu năm trước, người cùng đám huynh đệ của ta tranh đoạt chức vị tộc trưởng, nếu lòng dạ ta độc ác, đừng nói Long Môn Bảo Tượng quyết, mà ngay cả vị trí tộc trưởng cũng là của ta.

Hầu Già La hừ lạnh một tiếng, con mắt chăm chú nhìn thẳng khuôn mặt của hắn, tựa hồ muốn từ nét mặt hắn nhìn ra ý đồ thật sự, nhưng quả thật chỉ làm cho hắn càng thêm thất vọng, Thất Già La trước sau vẫn giữ nguyên một nét mặt lạnh nhạt.

- Mười sáu năm trước ta và người liên thủ trừ bỏ đại ca, người giúp ta đi lên vị trí tộc trưởng, sau đó ta trở thành tộc trưởng, lại giúp người đi lên vị trí một trong năm vị Đô Chỉ Huy Sứ, một mình thống lĩnh một đạo quân. Lần này ta tạm thời tin người, đứa con ngu xuẩn kia của ta, chết thì chết, cùng lắm thì lại sinh đứa khác, có điều Long Môn Bảo Tượng quyết là chí bảo của Già La tộc ta truyền lại cho đời sau, tuyệt đối không thể rơi vào tay người ngoài được! Mấy ngày nay điều tra được gì rồi?

Sắc mặt Thất Già La không chút thay đổi, nói:

- Thi thể Thiệu Điển phát hiện ở rừng rậm Tri Chu, mà ba cấm quân kia cũng biến mất ở đó, ta hoài nghi Long Môn Bảo Tượng quyết đang nằm trong tay bọn họ. Ba người này lại lịch đã được điều tra rõ, cùng với bọn quý tộc trong thành có ít nhiều quan hệ. Bởi vậy ta nghĩ, có thể là bọn quý tộc này sai khiến bọn chúng, nếu quả thật là như vậy, thật sự không thể tra xét được.....

- Không tra xét được cũng phải làm, cái chó má gì mà quý tộc? Đám Trư La thú đã sớm không quen nhìn Già La tộc chúng ta thống trị Thiên Mang thành, Luôn dòm ngó đến đầu khí gia truyền của nhà ta! - Hầu Già La mắt lộ ra hung quang, lạnh giọng nói:

- Thất Già La, bản Long Môn Bảo Tượng quyết kia, hễ ai sờ qua một chút liền chặt đứt tay hắn, liếc mắt nhìn liền móc cặp mắt của hắn ra, nếu là dám can đảm tu luyện liên giết toàn tộc hắn! Hiểu chưa?

- Vâng! - Trong mắt Thất Già La hiện lên một đạo tinh quang, cúi đầu nói, rồi yên lặng đứng dậy đi ra ngoài. Đợi đến khi đi ra khỏi phủ thành chủ, Thất Già La mới nhẹ nhàng thở ra, sau lưng ớn lạnh, dùng tay sờ khắp thân thể một hồi, khắp nơi đều ướt sũng mồ hôi lạnh, không khỏi lẩm bẩm nói:

- Long Môn Bảo Tượng quyết luyện đến tầng thứ sáu, dĩ nhiên có năng lực tỏa ra uy áp làm cho người ta sợ hãi, thật không hổ là công pháp đứng hàng thứ bảy trên Kỳ Công Đấu Khí bảng. Năm đó ta bỏ qua việc tranh đoạt vị trí tộc trưởng, chẳng lẽ thật sự là một sai lầm...

- Đô Chỉ Huy Sứ đại nhân, năm đó đáng lẽ người phải nghe lời của lão phu, tranh đoạt chức vị tộc trưởng này!

Từ góc tường, một vị lão giả nhân loại tóc trắng xóa chậm rãi đi ra, mặc bộ ma pháp bào tím đậm, ngực thêu bốn đóa Bạch Vân. Bốn đóa Bạch Vân này, tượng trưng cho thực lực của hắn, tứ cấp Ma đạo sư.

Sau cấp mười, Ma pháp sư trở thành Ma đạo sư, thực lực có biến hóa nghiêng trời lệch đất, có thể đem thủy phong hỏa địa ám năm hệ ma pháp tùy ý dung hợp, uy lực vô cùng. Ma đạo sư mỗi khi tăng lên một cấp, liền thêu thêm trên ngực một đóa Bạch Vân. Trước mắt, lão Ma pháp sư ngực thêu bốn đóa Bạch Vân này, hoàn toàn có thể được xưng tụng là một cường giả lợi hại.

- Hiện giờ cũng không tính là muộn, không đúng sao? - Khuôn mặt trắng nõn của Thất Già La lộ ra một tia mỉm cười nói:

- Ta chỉ cần cẩn thận tỉ mỉ chấp hành mệnh lệnh của Nhị ca là được. Chẳng qua, phương pháp thực thi cụ thể, đương nhiên do ta - thân tín của Nhị ca ra mặt, giờ cao đại kỳ của hắn, tận lực đắc tội với quý tộc trong thành, thậm chí chạy đến những chủ thành như Hắc Thủy, Vân Tước, v.v..., tùy ý lung bắt nghi phạm. Từ đó, uy tín Nhị ca toàn bộ không còn, đám quý tộc này cũng không ủng hộ hắn nữa, thậm chí tứ đại Chủ thành khác cũng sẽ cùng nhau công khai lên án hắn. Đến lúc đó ta lấy thân phận Đô Chỉ Huy Sứ vùng tay hô hào, nếu hắn không ngoan ngoãn thoái vị nhường hiền, chính là phản nghịch, chỉ còn một con đường chết!

Sama kính nể nhìn hắn, cũng không phải là 'kính nể', không bằng nói rằng 'kính sợ'.

Nam tử trước mắt này tay cầm quyền lớn, tâm tư kín đáo, thủ đoạn độc ác, mặc nhiên không giống những người Nam Cương khác. Mặc dù ở trong mắt người ngoài, hắn là quân sư Thất Già La, nhưng trong lòng Sama rất rõ ràng, thật ra nam nhân này không cần đến một quân sư, đối với hắn chỉ là khoa tay múa chân, hắn chỉ cần một người nghe hắn nói chuyện mà thôi.

Nịnh hót, cũng là một nghệ thuật, cảnh giới cao thâm nhất cũng không phải là người tận lực cố ý lấy lòng đối phương, mà chỉ lắng lắng nghe đối phương nói chuyện, làm cho hắn mặc sức nói ra những lý giải của bản thân.

- Mặc dù bức Hầu Già La thoái vị, để cho đại nhân ngài ngồi trên vị trí tộc trưởng, nhưng nếu hắn không giao ra Long Môn Bảo Tượng quyết, thì nên làm thế nào?

Thất Già La chấp hai tay sau lưng, cười khanh khách nói:

- Long Môn Bảo Tượng quyết thật sự đối với ta quan trọng như vậy sao? Năm đó ta sở dĩ không tranh vị trí tộc trưởng, là vì ta chiếm được một loại tâm pháp thần kỳ khác không thua kém Long Môn Bảo Tượng quyết. Long Môn Bảo Tượng quyết, ta còn thật sự nghĩ muốn đấu một trận đây...

- A Man, thực lực của ngươi càng ngày càng yếu, thật sự làm cho người ta thất vọng!

Sáng sớm ở Man Chuy thôn, vẫn giống như sáu năm về trước, trên quảng trường Nham Thạch Man Chuy cầm theo thiết hoa mộc côn, đánh tới Trương Đức Bưu như mưa sa bão táp. Thiết hoa mộc côn ở trong tay hắn, như con rắn độc to lớn, sắc bén như đại thương, lại hung ác giống như cự chùy, đơn giản, trực tiếp, bá đạo, luôn ép Trương Đức Bưu không thở nổi.

Sau khi trở về từ Thánh Sơn, Trương Đức Bưu liền quay lại cuộc sống đơn giản ngày xưa, mỗi sáng sớm rèn luyện nửa canh giờ, buổi chiều mang theo Tiểu Hắc đi vào hạp cốc Tự Lăng săn bắn.

Đương nhiên, lúc này việc săn bắn mọi thứ đều giao cho thủ sơn khuyển Tiểu Hắc trông coi, còn Trương Đức Bưu lại lặn xuống sông Tang Kiền, ở dưới nước rèn luyện thương thuật của mình, những lúc khác, thì dùng để tu luyện Long Môn Bảo Tượng quyết, rèn luyện Dã Man kinh.

Đôi khi, hắn còn thử dung hợp Đại Phách Quan Thủ cùng những công pháp như Càn Khôn quyết, Bôn Lôi quyết, hoàn thiện Bôn Lôi thủ, mặc dù có chút ít thu hoạch, nhưng hiệu quả không lớn.

Với việc Trương Đức Bưu điên cuồng tu luyện, thực lực đã tiến rất xa so với trước lễ trưởng thành, nhưng tu vi của hắn càng tăng lên, liền càng là phát hiện, lão cha Nham Thạch Man Chuy của hắn vẫn như vậy, cao sâu không lường được.

Thực lực của hắn càng cao, loại cảm giác này càng phát ra mãnh liệt.

Vị đệ nhất dũng sĩ bộ lạc Mông Chuyên này, trước những đòn tấn công của hắn, dường như vĩnh viễn ung dung như vậy, giống một quả núi lớn không cách nào vượt qua được.

- Thực lực của A Ba, rốt cuộc đến mức nào rồi? Chẳng lẽ giữa Man chiến sĩ cùng Man đấu sĩ thật sự có chênh lệch to lớn như vậy sao?

Trương Đức Bưu nín thở một hơi, mỗi ngày trừ ăn uống cùng với ngủ ra, những lúc khác đều điên cuồng tu luyện. Trong khoảng thời gian này, là khoảng thời gian hắn tiến bộ nhanh nhất, thực lực dường như biến hóa từng ngày. Chẳng qua mỗi lần Trương Đức Bưu đem Dã Man kinh tăng lên tới nhị cấp Man chiến sĩ, không lâu liền ảo não phát hiện, Long Môn Bảo Tượng quyết lại làm hắn trở về nhất cấp Man chiến sĩ.

Loại tâm pháp kỳ lạ này, dường như kiên trì rèn luyện Dã Man kinh, muốn đem loại đấu khí nguyên thủy này gọt dũa nhiều lần, từ sắp tạt thành thép tinh luyện!

Lại qua một ngày tu luyện, Trương Đức Bưu nghỉ ngơi xong, như bình thường vẫn đem thiết thương vác sau lưng, nhảy lên trên lưng Tiểu Hắc.

- A Ba, ta phải ra ngoài săn thú đây!

Nét mặt Nham Thạch Man Chuy không chút thay đổi gặt đầu, đưa mắt nhìn hấn đi ra khỏi thôn. Gã què Lãng Đồ chống gậy từ từ đi tới sau lưng hấn, cười như không cười nói:

- Duy trì vẻ mặt này, người có mệt mỏi không?

Nham Thạch Man Chuy thả lỏng khuôn mặt cương nghị xuống, lộ ra một tia bi ai, cười khổ nói:

- Mệt chứ! Tên A Man hỗn đản này, sức mạnh càng lúc càng to lớn, ta phải xuất toàn lực, mới có thể ổn định mà đón lấy một đòn của hấn!

Gã què lấy làm kinh hãi:

- Chẳng lẽ tiểu tử này đã trở thành Man đấu sĩ rồi?

- Không phải! – Nham Thạch Man Chuy lắc đầu, sắc mặt cổ quái nói:

- Hấn vẫn là Man chiến sĩ, hơn nữa lại là nhất cấp Man chiến sĩ, chẳng qua sức mạnh to lớn, ngay cả Man đấu sĩ như ta so ra cũng thua kém....

Gã què thở ra một hơi lạnh khí:

- Tiểu tử A Man này, đến cuối cùng đã chọn tâm pháp nào từ trong Thần miếu? Thật là kỳ lạ, không ngờ lại có thể khiến hấn từ bát cấp Man chiến sĩ hạ xuống nhất cấp! Đúng rồi, người có nghe những người bán đạo nói chuyện không? Trong thành Thiên Mang gần đây hết sức nguy hiểm, Hầu Già La đuổi bắt giết người khắp nơi.

Nham Thạch Man Chuy gặt gặt đầu:

- Nghe nói rồi, có cái gì mà lớn chứ? Trong thành quý tộc, mỗi ngày vẫn đều giết người mà.

- Theo ý của người, khẳng định trong đó hoàn toàn là tin vịt! - Lãng Đồ nhìn bầu trời, thần nhiên nói:

- Huynh đệ tranh chấp, xem ra Thiên Mang chủ thành muốn đổi chủ rồi đây...

- Liên quan đến lão tử cái rắm!

Nham Thạch Man Chuy hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

14. Chương 14: Thăng Cấp Nhanh Chóng.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 14: Thăng cấp nhanh chóng.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Răng rắc!

Khúc eo Tự Lãng, sông Tang Kiền đột nhiên phát sinh một tiếng vang thật lớn, sóng lớn tách ra, bọt nước văng khắp nơi, Trương Đức Bưu từ trong nước nhảy lên cao, quát lên một tiếng lớn, xoay thân hình, đại thương trong tay thẳng tắp hướng đâm về phía sau!

Một con quái vật to lớn từ dưới nước đột nhiên nhảy ra, giống cá mà không phải cá, như tôm lại không phải tôm, có thân mình như cá, nhưng tại vây cá lại mọc ra cái càng cua to lớn như hai cái kìm sắt, dưới bụng mọc ra mười cái chân tôm cứng rắn, nhảy ra khỏi mặt nước, vung hai càng to lớn lên hướng thân mình thiếu niên kẹp thật mạnh!

Toàn thân quái ngư bao bọc bởi vảy sắt màu đen, đen tuyền như mực, lớp vảy cực kỳ rộng, giống như khôì giáp khoác trên người, phía trên phủ đầy màu vàng lấm tấm, giống như hoa văn báo đốm, bởi vậy được gọi

là Báo Vân niêm, thân hình có thể đạt đến sáu bảy thước, là một trong những loài cá nước ngọt ăn thịt hung mãnh nhất.

Mà con vật phía sau Trương Đức Bưu đã tiến hóa thành Vương cấp ma thú, không chỉ ăn thịt các ma thú tới bờ sông uống nước, thậm chí ngay cả Cự Xỉ ngạc cũng là con mồi của nó. Trương Đức Bưu ở dưới nước luyện thương, thanh thể kinh người, Báo Vân niêm dựa theo tiếng động liền bơi tới, bất ngờ tấn công thiếu niên.

May mắn khi Báo Vân niêm bơi lội trong nước, vẩy chạm vào nhau phát ra âm thanh leng keng, Trương Đức Bưu liền phát giác, mới không có bị nó dắc thủ, nếu không đã bị hai càng sắt kẹp trúng, cho dù người thân hình Nam Cương cường hãn, cũng sẽ bị cắt thành hai đoạn ngay lập tức!

Trương Đức Bưu đâm thiết thương lên trên càng sắt Báo Vân niêm, tia lửa bật ra liên tiếp, càng cua bị đâm rách một lỗ lớn to bằng cái bát, mà đầu thương của Trương Đức Bưu cũng bị cường lực phản chấn đánh gãy!

Thiếu niên từng thử nghiệm qua, với một thương toàn lực hắn có thể đâm thủng miếng sắt dày ba tấc, nhưng cặp càng này, so với sắt thép còn cứng rắn hơn, dĩ nhiên có thể bẻ gãy đầu thương của hắn!

Báo Vân niêm đau nhức ‘hí’ một tiếng, giơ cái càng khác lên nện xuống thật mạnh, Trương Đức Bưu vội vàng giơ thương ngăn cản, thiết thương lập tức bị đập cong, cả người nhất thời như đạn pháo ầm ầm rơi vào đáy nước.

Báo Vân niêm cũng lặn theo xuống nước, thấy thiếu niên đã nhanh chóng hướng bên bờ bơi vào, vội vàng lắc đầu vẫy đuôi đuổi theo. Hai chân Trương Đức Bưu dẫm lên bên bờ đất vững chắc, tâm tình nhất thời ổn định lại, hai tay phát lực, đem thiết thương bị cong kéo thẳng trở lại, ánh mắt chăm chú nhìn vào mặt nước.

“Ở dưới nước người là Bá Vương, đi vào bờ người sẽ mặc ta xâu xé! Chẳng qua Vương cấp ma thú quả thật cường hãn, lớp vảy so với thép tinh còn cứng rắn hơn nhiều, nếu như có thể giết nó, hoàn toàn có thể tạo ra một bộ Ngự Lân giáp!”

Ầm!!!

Mặt nước đột nhiên nổ tung, Báo Vân niêm giương nanh múa vuốt từ dưới nước lao ra, mười chân tôm chống đỡ thân thể cao lớn, đi lại nhanh chóng trên mặt đất, tốc độ so với ở dưới nước không chậm hơn bao nhiêu.

Trương Đức Bưu nhìn Báo Vân niêm phóng thẳng tới, hừ lạnh một tiếng, ở dưới nước hắn bị thua thiệt về địa thế, không thể phát huy toàn bộ thực lực, nhưng trên bờ, tình thế nghịch chuyển, ngược lại cực kỳ bất lợi đối với con Vương cấp ma thú này.

Báo Vân niêm tuy rằng hung ác, hai càng sắt uy lực lớn đến kinh người, nhưng đối với hắn, ma thú dù sao cũng là ma thú, ra tay không hề có phép tắc bài bản gì, nơi nơi đều sơ hở.

Báo Vân niêm vung hai càng vọt tới, Trương Đức Bưu hơi lắc nhẹ thương, Báo Vân niêm đối với đại thương của hắn có thể đâm thủng càng sắt của mình, hiển nhiên lòng còn sợ hãi, vội vàng giấu càng sắt đi, không ngờ Trương Đức Bưu sử dụng căn bản là hư chiêu, thương thế vừa chuyển, đâm vào trong hốc mắt quái ngư.

- Đại Phách Quan!!!

Trương Đức Bưu nổi giận gầm lên một tiếng, ba cổ lực đạo âm nhu của Đại Phách Quan thủ quanh quẩn cùng một chỗ, theo thân thương hướng đại não Báo Vân niêm công kích tới, chỉ cần ba cổ lực đạo âm nhu này đánh vào đại não của nó, thuận thế khuấy động, đại não con Vương cấp ma thú sẽ biến thành một bãi tương hồ, chết đến mức không thể chết thêm!

Đúng vào lúc này, trong lòng thiếu niên đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, vội vàng thu hồi sức mạnh nhảy về phía sau.

- Phốc!

Ngay tại vị trí ban đầu hần đứng, đột nhiên một cây băng nhọn thật lớn từ trên trời giáng xuống, hung hãn cắm xuống, dĩ nhiên đâm thủng một khối đá ngầm, cắm thẳng tắp trên tảng đá, dưới nắng chiều chiếu rọi xuống có vẻ long lanh trong suốt bội phần!

Trương Đức Bưu kinh ngạc toàn thân đầy mồ hôi lạnh, nếu không phải hần tránh né kịp thời, nhất định sẽ bị gốc băng dài hai thước ghim thành mứt quả, sau đó bị con Vương cấp ma thú khiêng về nhà làm thành món điểm tâm ngọt cho bữa tối!

- Vương cấp ma thú đều có trí tuệ rất cao, con Báo Vân niêm xông lên bờ, chỉ là vì hấp dẫn chú ý của ta, nhưng cũng đang âm thầm thúc dục ma pháp. May mắn ta sẵn thú hàng năm, có một loại trực giác của thợ săn đối với nguy hiểm, nếu không thật sự chết trên tay con súc sinh này!

Báo Vân niêm đánh một đòn không trúng, chậm rãi lui về phía sau, thân thể dần dần biến mất trong nước, biến mất không thấy tăm hơi.

Trong lòng Trương Đức Bưu thầm đáng tiếc, Vương cấp ma thú cả người đều là bảo vật, lớp vảy con Báo Vân niêm có thể tạo ra thành Ngự Lâm giáp, có lực phòng ngự cực cao, càng cưa sau khi trải qua mài gia công, cũng có thể chế thành vũ khí công kích. Mẫu chốt nhất vẫn là não Vương cấp ma thú, tồn tại một viên ma lực tinh thuần nhất ngưng tụ thành ma hạch. Loại ma hạch này là vật phẩm cần thiết tạo ra vũ khí ma pháp, Ma pháp sư rất thích, giá trị một viên tương đương với thu hoạch một năm của thiếu niên săn thú!

- Đáng tiếc, con Vương cấp ma thú đã chịu thiệt, khẳng định sẽ không bao giờ lên bờ nữa, trong nước ta cũng không phải đối thủ của nó. Ma pháp lực lượng thật sự quá kinh khủng, làm cho người ta khó lòng phòng bị!

Trương Đức Bưu nghỉ ngơi một lát, lại dựa theo Long Mông Bảo Tượng quyết vận chuyển Dã Man kinh trong cơ thể, sau một lúc lâu, đột nhiên trong lòng thiếu niên mừng như điên một trận!

Lần này tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết, Dã Man kinh trong cơ thể hần lại không giảm bớt chút nào!

Chẳng những không có giảm bớt, ngược lại dùng một loại tốc độ tăng nhanh như bay, trải qua mười mấy chu thiên, dĩ nhiên tu vi của hần trở lại nhị cấp Man chiến sĩ!

- Chẳng lẽ quá trình cải tạo Dã Man kinh của Long Mông Bảo Tượng quyết đã hoàn thành?

Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ, vội vàng tĩnh tâm lại, vận chuyển tâm pháp tiếp tục tu luyện.

Long Mông Bảo Tượng quyết không hổ là chi bảo gia truyền của Thiên Mang – Già La tộc, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy Dã Man kinh của mình mỗi vận chuyển một chu thiên, liền lớn mạnh một phần, bất tri bất giác, tu vi của hần trực tiếp đột phá cấp ba, sau đó thể như chẻ tre, phá tan cấp bốn, sau khi đột phá cấp năm thì thẳng tiến lên trình độ Man chiến sĩ cấp sáu!

Khi Dã Man kinh đạt tới tu vi thất cấp Man chiến sĩ, tốc độ tăng trưởng mới dần dần chậm lại, Trương Đức Bưu chậm rãi ngưng vận chuyển tâm pháp, nhẹ nhàng thở ra một hơi khí bần, mở to mắt nhìn lại, đã thấy mặt trời mọc lên từ phương đông, căn bản hần không để ý thời gian tu luyện đã qua một đêm.

- Thật là sơ ý, chẳng may trong đêm có ma thú đánh lén, nhất định ta đã phải bỏ mạng!!!

Trương Đức Bưu giương mắt nhìn quanh bốn phía, chỉ thấy xung quanh hần, khắp nơi đều có thi thể ma thú, cách đó không xa tên cự khuyến Tiểu Hắc kia đang nằm ở chính giữa, hết nhìn đông tới nhìn tây, cẩn thận nhìn chằm chằm bốn phía. Hiển nhiên thủ sơn khuyến trung thành và tận tâm sau khi săn thú trở về, ở bên cạnh hần phòng vệ suốt một đêm, đám ma thú này ra ngoài kiếm ăn buổi tối hướng chủ nhân nó phát động tấn công, hết thấy bị nó cắn chết!

- Tên Tiểu Hắc này.... – Trương Đức Bưu trong lòng dâng lên một cỗ ám áp, đi tới ôm lấy cổ con chó lớn, thủ sơn khuyến vung vẩy cái đuôi, gâu gâu kêu hai tiếng. Đột nhiên, Tiểu Hắc lại vênh tai lên, ngẩng đầu nhìn hướng cửa vào Tự Lăng cốc, da lông đen thui bóng mượt toàn thân bỗng dựng thẳng lên, trong cổ họng phát ra tiếng ừ ừ.

Đây là biểu hiện thủ sơn khuyến gặp phải cường địch mạnh mẽ!

Trương Đức Bưu cả kinh trong lòng, cũng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cửa vào hạp cốc Tự Lăng bụi mù cuồn cuộn, giống như một con rồng dài, một đội kỵ sĩ giáp đen chạy san sát nhau từ trong đám khói bụi lao ra, gào thét chạy về phía này!

Những kỵ sĩ này mặc quần áo xa hoa, giáp đen phát sáng, dưới chân là Sư Hổ thú, tốc độ chạy nhanh đứng hàng đầu, nhanh như lốc xoáy vọt tới bên người Trương Đức Bưu, khoảng chừng trên dưới một trăm tên, khí thế như rồng!

- Hắc Kỵ cấm quân!

Những người này đúng là danh vang lừng lẫy Hắc Kỳ Trấn Man binh, chẳng biết vì sao trông thật vội vàng, đi ngang qua bên cạnh thiếu niên căn bản không ngừng lại, một lát liền bỏ xa hẳn trăm mét, đi thẳng đến chỗ sâu trong hạp cốc Tự Lăng.

- Một con thủ sơn khuyển rất lớn!

Kỵ sĩ này tuy rằng cưỡi trên lưng Sư Hổ thú chạy như điên, nhưng đội hình lại không loạn chút nào, đột nhiên một gã kỵ sĩ quay đầu, ánh mắt dạo qua một vòng trên người Tiểu Hắc, lộ ra vẻ tham lam.

- Hắc khuyển này, vốn là loại dị chủng hoang dã, cự kỳ hung ác, sau khi thuần phục đối chủ nhân luôn trung thành và tận tâm, so với bất kỳ thú cưỡi nào đều xuất sắc!

Kỵ sĩ kia ghì chặt Sư Hổ thú, thoát ly đội ngũ, gào thét hướng Trương Đức Bưu vọt tới, người chưa đến sát khí uy nghiêm đã đập vào mặt, mùi máu tanh điên cuồng, ép tới Trương Đức Bưu cơ hồ thở không nổi, hiển nhiên ý niệm trong đầu chính là giết người đoạt chó!

15. Chương 15: Đuổi Giết Phản Nghịch.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 15: Đuổi giết phản nghịch.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Loại khí thế này, sát khí lạnh lạnh, Trương Đức Bưu chỉ gặp qua khi phụ thân Nham Thạch Man Chuy tức giận, xem ra kỵ sĩ này thực lực hẳn là cấp bậc Man đầu sĩ!

Cùng là Hắc Kỵ cấm quân, kỵ sĩ này so với Thiếu Điển Già La mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần, so ra, Thiếu Điển quả thực chỉ là một đứa trẻ mới biết đi, chết trong tay nhện Lati cũng là chuyện đương nhiên.

- Người không có vũ khí, nếu ta dùng binh khí giết người, người cũng không phục!

Kỵ sĩ kia nhảy xuống khỏi Sư Hổ thú, hướng Trương Đức Bưu đi nhanh tới, nhe răng cười nói:

- Tên tiểu tử quê mùa kia, hôm nay coi như ngươi xui xẻo, đã làm cho lão gia ta coi trọng thủ sơn khuyển của ngươi!

Gần cốt Trương Đức Bưu giãn ra một chút, mỉm cười nói:

- Người thích Tiểu Hắc nhà ta, đáng tiếc Tiểu Hắc nhà ta lại không thích người, nó vẫn muốn muốn tìm một con chó cái để phối ngẫu, chứ không phải một con chó đực.

- Người muốn chết!

Kỵ sĩ kia giận tím mặt, tung người tiến lên, một luồng hướng Trương Đức Bưu bỗ tới. Chỉ thấy bàn tay của hắn đột nhiên lớn gấp đôi, mở ra như quạt hương bồ, mang theo kinh phong, mặc dù tay không, lại như đang cầm binh khí nặng mấy trăm cân trong tay, sức mạnh kinh người, khó trách hắn đồng dạng tuyên bố không cần binh khí, tay hắn chính là binh khí nặng mấy trăm cân!

- Cỗn Dao kính!

Trương Đức Bưu trong lòng rồi đột nhiên dâng lên một cỗ hào khí:

- Ta vẫn biết ta cùng A Ba chênh lệch, người này cũng là Man đầu sĩ, vừa lúc lấy hấn làm chỗ để kiểm tra!
Nghĩ đến đây, cũng tung về phía trước một chưởng!

Một chưởng này bổ ra, Dã Man kinh trong cơ thể nhất thời như vạn con tuấn mã nhảy chồm, đầu khí gào thét tuôn trào trong thông đạo đầu khí ở cánh tay, nháy mắt phân tách thành ba cỗ lực đạo âm nhu, sự dụng phương thức chấn động kỳ lạ của Bôn Lôi quyết, nhất thời sinh ra phong lôi mãnh liệt!

- Thì ra là luyện trung cấp đầu khí Bôn Lôi quyết! – Trên mặt kỵ sĩ lộ vẻ châm biếm, không chút do dự đón nhận chưởng của Trương Đức Bưu, cười lạnh nói:

- Mở to mắt ra mà nhìn, cho người biết một chút về chênh lệch giữa võ học Thần miếu cùng võ học quân đội!

Hai bàn tay chạm vào nhau, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng tuôn vào trong tay, nhất thời ống tay áo ‘xoẹt’ một tiếng chia năm xẻ bảy, cánh tay phải giống như bị vô số bả đao xẹt qua, xé ra vô số miệng vết thương nhỏ, máu tươi đầm đìa.

- Không hổ là Man đầu sĩ, một đòn khiến cho cánh tay ta chịu trọng thương, mà Đại Phách Quan của ta chỉ có thể đánh tới khuỷu tay hấn, đã bị Man đầu khí hấn ngăn cản lại.

Kỵ sĩ kia cũng thét lớn một tiếng, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, thần sắc bất định. Trương Đức Bưu cũng không có sử dụng sức mạnh long tượng gì, nhưng cánh tay hấn vẫn bị một cỗ lực đạo âm nhu xâm nhập.

Kỵ sĩ kia vốn cũng không thêm để ý, điều động Man đầu khí ngăn trở, nào biết cỗ lực đạo kia quỷ dị vô cùng, sau khi bị ngăn trở đột nhiên chia ra làm ba, đi theo ba hướng khác nhau dùng sức khuấy đảo, làm đầu khí thông đạo trên tay hấn bị bùng nổ tứ phân ngũ liệt!

Tên thiếu niên quê mùa trước mắt thoát nhìn bị thắm hơn nhiều so với hấn, nhưng trong lòng của hấn rất rõ ràng, cánh tay đối phương qua vài ngày nữa sẽ khỏi hấn, mà cánh tay của mình thì đã tàn phế rồi!

Cỗn Dao kính của hấn cũng là một loại đầu kỹ cao cấp, nhưng đi theo hướng cương mãnh, còn Bôn Lôi thủ của Trương Đức Bưu là kết hợp giữ Bôn Lôi quyết cùng sự âm nhu của Đại Phách Quan thủ.

Kỵ sĩ kia không gia tăng đề phòng, nhất thời bị tổn thất nặng.

- Đột La trở về! – Trong Hắc Kỳ cấm quân đột nhiên truyền ra một tiếng quát to, một đại tướng Man tộc thân cao hai thước đột nhiên ghim cương thú cười, quay đầu tức giận nói:

- Phản tặc Hầu Già La từ phía Đông trốn vào eo sông Tự Lãng, Quân Đô Chỉ Huy Sứ đại nhân ra lệnh cho ta đứng đợi ở phía Tây hợp cốc để chặn đường, không thể chậm trễ!

- Đô Đầu, con chó đen này trông thần tuấn* như thế, nhất định là dị chủng khó tìm trong rừng rậm, có thể so với thú cưỡi vương cấp! Kẻ này là dân đen quê mùa, thừa dịp này giết đi, cướp lấy hắc khuyển! Đợi giết Hầu Già La xong, thằng nhãi này đã sớm chạy mất không còn thấy tăm hơi bóng dáng, biết đi đâu mà tìm hấn bây giờ?

[*đẹp đẽ, có thần]

Hắc Kỳ tướng quân giận tím mặt, gầm thét lên:

- Thằng ngu! Để Hầu Già La chạy thoát, người có mười cái đầu cũng không đủ cho Đô Chỉ Huy Sứ đại nhân chém! Thời gian trước mắt không còn nhiều, đã không thể trì hoãn, nhanh chóng xuất phát!

Đột La do dự một chút, hung hăng trừng mắt liếc nhìn Trương Đức Bưu một cái, xoay người theo đội ngũ chạy như điên rồi đi, cánh tay phải của hấn vẫn buông thông xuống bên người, giống như đã bị chặt đứt.

Trương Đức Bưu chứng kiến bọn họ đi xa, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hấn nắm chắc cùng với Hắc Kỳ Trấn Man Binh đầu tay đôi, nhưng cùng một đội ngũ trăm người phát sinh xung đột, tuyệt đối là tìm chết.

Làm cho Trương Đức Bưu kinh ngạc là, một đội quân này vừa mới đi qua, lại có một đội trăm người từ trong rừng rậm đuổi theo, gào thét chạy chỗ sâu trong hạp cốc. Ngay sau đó lại là một đội trăm người khác, chỉ trong chốc lát, đã có năm đội trăm người chạy vào hạp cốc Tự Lãng.

“Nghe bọn chúng nói chuyện, Hắc Kỳ cấm quân đang vội vã đuổi giết phản tặc Hầu Già La. Nhưng ta từng nghe tù trưởng nói, Man tộc sở hữu năm đại Chủ thành, phân biệt là Thiên Mang, Vân Tước, Hắc Thủy, Huyền Hộc, Yến Ly, mà thành chủ Thiên Mang thành chính là Hầu Già La. Hơn nữa Hầu Già La cũng là tộc trưởng Già La tộc – đệ nhất đại gia tộc tại Thiên Mang thành, thế lực gia tộc Già La ở trong thành Thiên Mang rất lớn, Hầu Già La lại là thành chủ chí tôn, bây giờ thế nào lại trở thành phản tặc?”

Sau khi Trương Đức Bưu trở về từ Thánh Sơn, từng có ý định theo Vu sư hỏi thăm thông tin về năm đại Chủ thành cùng Hắc Kỳ cấm quân, để có chút hiểu biết đối với sự phân bố thế lực trong Man tộc.

Man tộc năm đại Chủ thành, từng Chủ thành đều có một thành chủ, thành chủ gọi là Man vương, do đại quý tộc tộc trưởng trong thành đảm nhiệm. Mà Hắc Kỳ cấm quân, phân chia làm năm sương quân, mỗi sương bốn ngàn binh lực, do Quân Đô Chỉ Huy Sứ thống lĩnh, phân biệt đóng quân trong năm Chủ thành.

Cấp trên Quân Đô Chỉ Huy Sứ là Đô Chỉ Huy Sứ, thống soái toàn quân, phía dưới là Quân Đô Ngụ Hầu, Đô Đầu cùng Binh Mã sứ. Binh Mã sứ thống lĩnh hai mươi người, Đô Đầu thống lĩnh trăm người, Quân Đô Ngụ Hầu quản lý năm doanh, tổng cộng năm trăm người, vừa rồi đi qua, chính là binh lực một doanh.

Trải qua thời gian dài, đấu khí cao thâm của Man tộc được truyền lại, ngoài trừ Thần miếu, đều do quý tộc Chủ thành nắm giữ trong tay, bình dân cũng có vô số truyền thừa, nhưng khắp nơi đều là pháp quyết đấu khí cấp thấp. Quý tộc đệ tử sau khi trưởng thành, liền dựa vào thế lực gia tộc, tiến vào Hắc Kỳ cấm quân, đảm nhiệm vị trí tướng lĩnh trong quân.

Cho nên, lúc đó quý tộc trong thành, khắp nơi hình thành một loại quan hệ lợi ích đan xen, cùng quang vinh hoặc cùng tổn hại, nên rất ít khi xuất hiện xung đột lớn.

“Mà bây giờ kỳ quái là, thành chủ Thiên Mang thành, Già La tộc tộc trưởng, lại trở thành phản nghịch!”

Trương Đức Bưu vỗ vỗ lão đại hắc khuyển, lẩm bẩm nói:

- Tiểu Hắc, người nói chúng ta có nên đi xem một chút hay không? Long Mông Bảo Tượng quyết là trấn tộc chi bảo của gia tộc Già La, Hầu Già La khổ tu nhiều năm như vậy, khẳng định đạt tới thành tựu không thể tưởng tượng được! Đây chính là kỳ ngộ khó có thể nắm bắt được, nhìn hắn ra tay, nói không chừng có thể làm cho ta đột phá...

Bất luận Trương Đức Bưu thông minh lanh lợi thế nào, chỉ sợ cũng không nghĩ được rằng, Hầu Già La sở dĩ trở thành ‘Phản nghịch’, tất cả đều do ‘công lao’ hắn cướp đi bản gốc Long Mông Bảo Tượng quyết.

Trong đó còn có đủ loại âm mưu quỷ kế, không ai có thể biết được.

Trương Đức Bưu đi theo dấu Hắc Kỳ Trấn Man Binh, đuổi vào chỗ sâu trong hạp cốc Tự Lãng. Hạp cốc Tự Lãng dài chừng hơn năm mươi dặm, đủ loại ma thú cường đại sinh sống thành đàn, Vương cấp ma thú cũng không hiếm thấy, đây là lần đầu tiên hắn xâm nhập nơi nguy hiểm này.

Chẳng qua lúc này, có năm trăm Hắc Kỳ cấm quân mở đường, sát khí tận trời, không có bất kỳ một con ma thú nào dám can đảm trên chọc đại quân này, cho dù là loại nào toàn gân như đàn Cự Giác tê ngư cũng ý thức được mà sợ hãi tránh xa, e sợ đụng đầu vào nòng súng.

Trương Đức Bưu đi vào trung du sông Tang Kiền, chỉ thấy hai bên vách đá san sát, bén nhọn như dao như búa, cực kỳ hiểm ác. Hắn không dám bám theo quá gần, chỉ dám bám đuôi xa xa Hắc Kỳ cấm quân, đột nhiên trong hạp cốc phát ra một âm thanh như sấm rền, gầm hét lên:

- Thất Già La, người chỉ dám phái ra tiểu lâu la này để tìm chết sao? Mau ra đây! Cùng ta đường đường chính chính quyết chiến một trận!

Thanh âm kia giống như cự lôi, quanh quẩn bên trong hai bờ sông hạp cốc, loạn thạch từ đỉnh núi rơi xuống ào ào, tiếng vang chấn động sông Tang Kiền làm sóng lớn nổi lên cuộn cuộn, bọt sóng văng khắp nơi, tất cả ma thú trong hạp cốc đều cảm như hén, cho dù là Vương cấp ma thú, cũng sợ hãi nằm sấp trên mặt đất, không dám nhúc nhích.

Còn đám ma thú cấp thấp, thậm chí bị tiếng vang lớn đánh chết trực tiếp!

Trương Đức Bưu kêu lên một tiếng đau đớn, ngực như bị một thanh đại chùy đánh trúng, khổ sở đến mức suýt nữa không thở nổi, không khỏi hoảng sợ nói:

- Phát ra thanh âm này, chẳng lẽ chính là Hầu Già La? Thật lợi hại, không hổ là Man vương thống trị Thiên Mang thành! Thất Già La trong miệng hẳn là người nào? Không lẽ cũng là tộc nhân Già La tộc?

codon.traí

16. Chương 16: Tâm Pháp Tệ Đoan.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 16: Tâm pháp tệ đoan.

Dịch: nhakky

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Lúc này, một âm thanh âm nhu vang lên, nhỏ giọng giận dữ nói:

- Nhị ca, một tháng nay ngươi làm điều ngang ngược, giết người chung quanh, làm cho người người oán trách, ngu đệ dẫn quân đến đây đuổi bắt ngươi cũng là bất đắc dĩ, kính xin nhị ca thứ lỗi.

Âm thanh này tuy âm nhu nhẵn nhụi, nhưng đã có lực xuyên thấu rất mạnh, giữa lời âm cuộn cuộn của Hầu Già La vẫn có thể truyền vào trong tai Trương Đức Bưu rõ ràng, hiển nhiên một thân tu vi của Thất Già La, so với Hầu Già La không kém bao nhiêu!

Trương Đức Bưu xoay người từ trên lưng thủ sơn khuyển nhảy xuống, vỗ vỗ cái trán Tiểu Hắc, ý bảo nó trốn xa một tý, hẳn lẻ loi một mình, lặng yên hướng về âm thanh phát ra đi đến. Sở dĩ hắn không mang theo Tiểu Hắc, là vì hình thể nó quá lớn, dễ dàng bị người phát giác.

Đi về phía trước một đoạn, vượt qua một khe núi nhỏ, Trương Đức Bưu vội vàng trốn ở phía sau một tảng đá lớn, hướng về phía trước nhìn thăm dò.

Chỉ thấy phía trước hơn vài trăm thước, khắp nơi đều có thi thể Hắc Kỳ cấm quân cùng Sư Hồ thú, chân cụt tay đứt, máu tươi theo khe đá chảy tới giữa sông, nhuộm đỏ một mảnh nước sông.

Gió nhẹ thổi đến, mang theo một mùi máu tanh nồng đậm.

Năm trăm Hắc Kỳ cấm quân, thế nhưng trong nháy mắt chỉ còn lại không tới trăm người, nơi này không còn là một hồi chiến đấu nữa, rõ ràng là một trường giết chóc!

Chính giữa đồng thi thể hài cốt, là một đầu voi Mammoth màu vàng kim, cao hơn ba thước, giống như một tòa núi nhỏ, bốn chân vừa to lớn vừa khỏe mạnh như bốn cái cột đồng, vững vàng đứng ở nơi đó.

Đầu voi Mammoth này vốn là Vương cấp ma thú, gọi là Kim Cương mãnh tượng, cả người che phủ bởi da lông mềm mại mà cứng cỏi, đao thương không thủng, không sợ liệt hỏa, da lông dệt thành nhụy giáp giáp tơ vàng, lại càng vô giá, so với Ngự Lâm giáp tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Chẳng qua Kim Cương mãnh tượng lực lớn vô cùng, cả thân cứng rắn như sắt, hơn nữa lại là thập tam cấp Vương cấp ma thú, thổ hệ ma pháp là thiên phú bẩm sinh, quả thực là một tòa pháo đài di động, đừng nói giết chết nó, mà ngay cả công phá phòng ngự của nó cũng đều có chút khó khăn!

Trên lưng đầu Kim Cương mãnh tượng là một viên đại tướng đang ngồi ngay ngắn, cầm trong tay hai thanh búa hai lưỡi, lưỡi búa lớn như hai cánh cửa, sắc bén lấp lánh, hung quang bắn ra bốn phía, máu tươi vẫn còn nhỏ từng giọt từng giọt từ lưỡi búa xuống đất.

Người này đúng là Man vương Thiên Mang thành, Hầu Già La.

Trương Đức Bưu đảo mắt nhìn phía sau Hào Già La, chỉ thấy cách hắt khoảng ngoài trăm bước, từng dãy Hắc Giáp cầm quân cười Sư Hổ thú cần thận nhìn chăm chăm Hào Già La, trường thương rậm rạp giống như rừng cây, lạnh lẽo sắc nhọn.

Phía trước Hắc Kỳ cầm quân còn có tám viên tướng lãnh, cùng cười Vương cấp ma thú Ma Sư vương, toàn thân mặc áo giáp hạng nặng, có người cầm một cây đại thương, có người sử dụng thực đồng côn, có người trong tay cầm hai cây kiếm lớn, lại có người sử dụng hai cây chùy tám cánh hoa.

Điều làm cho Trương Đức Bưu ngoài ý muốn, đó là chính giữa Vạn tộc tướng lãnh, có một vị Ma pháp sư nhân loại tóc trắng xoá, vừa già lại thấp lùn, đứng giữa đám người Vạn Cương hùng tráng, quả thực là gà đứng giữa bầy hạc.

“Nói vậy, đây chắc là tám vị Đô Ngu Hào trong Thiên Mang sương quân rồi. Có thể trở thành Đô Ngu Hào của đội quân mạnh mẽ nhất trong thiên hạ, khẳng định đều là cao thủ trải qua trăm ngàn trận chiến!”

Điều làm cho Trương Đức Bưu kinh hãi là người đứng phía trước tám vị Đô Ngu Hào, thống soái Thiên Mang sương quân, Đô Chỉ Huy Sử Hắc Kỳ Trấn Vạn Bình, Thất Già La.

Bề ngoài Thất Già La thanh tú nhỏ nhắn, cho dù so sánh với những người ở ngoài rừng rậm, cũng có thể xưng tụng là mỹ nam tử hiếm thấy. Ánh mắt của hắt ôn nhuận như ngọc, dáng người so với người Vạn Cương bình thường còn thấp hơn vài phân, hai má cao gầy, mặt trắng không râu, nhìn vẻ ngoài mà đánh giá, chắc chắn không cường tráng bằng người dân Vạn Cương.

- Nhị ca! – Âm thanh Thất Già La vẫn âm nhu như trước, nhỏ giọng nhẹ nhàng nói:

- Binh lính Thiên Mang phủ của ngươi, đã bị Thất đại gia tộc trong thành liên thủ tiêu diệt, tướng lãnh thân tín, không phải bị giết thì cũng quy hàng ta. Long Mông Bảo Tượng quyết mất trong tay ngươi, hội nguyên lão trong tộc cũng không ủng hộ ngươi nữa, hiện tại có thể nói ngươi đã bị mọi người xa lánh. Chỉ cần ngươi buông Bích Tỳ Đàm Kim phủ đầu hàng, nói ra tâm pháp Long Mông Bảo Tượng quyết, ngu đệ có thể bảo vệ ngươi khỏi chết.

- Hắc hắc, Thất Già La, ngươi cho ta là đứa trẻ lên ba sao? Bỏ vũ khí xuống, người đầu tiên giết ta chính là ngươi!

Sắc mặt Hào Già La âm trầm, hừ lạnh nói:

- Muốn Bích Tỳ Đàm Kim phủ cùng Long Mông Bảo Tượng quyết, ngươi tự qua đây mà lấy!

- Đại huynh chấp mê không chịu tỉnh ngộ, thật là làm khó cho ngu đệ. - Thất Già La thở dài một tiếng, sắc mặt lạnh nhạt nói:

- Giết!

- Giết!!!

Ngoại trừ lão Ma pháp sư tóc trắng xoá, còn lại bảy đại Đô Ngu Hào cùng hét to lên, dùng sức vỗ mạnh lên móng thú cười đang ngồi, lao như tên bắn đến chỗ Hào Già La. Hắc Kỳ cầm quân phía sau bọn họ, cùng với tàn binh đang ngăn trở Hào Già La cũng huy động đại thương, thẳng hướng mà đến, hét to như sấm nổ!

- Giết!!!

Hai cánh đại quân giống như nước lũ chảy cuộn cuộn, hướng Hào Già La giáp công tới, hết như đại chùy của thiên lôi, muốn kẹp chết Hào Già La ngay lập tức rồi đánh cho tan nát!

Trương Đức Bưu trừng to mắt nhìn lại, chỉ thấy trong thế công của Hắc Kỳ cầm quân, từng đạo quang mang đầu khí chớp hiện, hiển nhiên là binh lính trong Hắc Kỳ cầm quân cũng có không ít người đã đạt tới tiêu chuẩn nhị cấp Vạn đầu sĩ, có thể phóng đầu khí ra ngoài.

Bên trong đám Vạn đầu sĩ, lại có mấy người hào quang đầu khí không giống người thường, lớn mạnh hùng hậu, có thể phân bố một đạo cương khí phòng ngự mơ hồ quanh thân, đúng là dấu hiệu tu luyện đầu khí đến cảnh giới ‘đầu khí như cương’!

Mà hộ thể đấu khí của mấy gã Đô Ngụ Hầu thì sắc bén hào hùng, từ trong vũ khí phun ra ánh bạc, dĩ nhiên đã đạt đến cảnh giới ‘đấu khí như đao’!

Đấu khí người Nam Cương cùng nhân loại khác nhau, nhất cấp kiếm sĩ của nhân loại đã có thể tu luyện đấu khí, đến cấp năm liền có thể phóng đấu khí ra ngoài, cấp mười liền có thể đạt tới cảnh giới đấu khí như cương, qua cấp mười liền có thể chuyển chức trở thành Kiếm đấu sĩ.

Mà người Nam Cương trước cấp mười, đều tu luyện Dã Man kinh, chỉ có đạt tới thập cấp Man chiến sĩ, Dã Man kinh trong cơ thể mới bắt đầu chuyển hóa thành Man đấu khí, sau đó chuyển chức, trở thành Man đấu sĩ.

Chính vì thế, đấu khí của Man đấu sĩ thường hùng hậu tinh thuần, cương liệt bá đạo.

Đấu khí của nhất cấp Man đấu sĩ có lẽ không hùng hậu bằng Kiếm đấu sĩ cùng cấp, nhưng lượng đấu khí của nhị cấp Man đấu sĩ bắt đầu ngang bằng với nhị cấp Kiếm đấu sĩ, hơn nữa lực lượng của người dân Nam Cương rất kinh người, Kiếm đấu sĩ đấu với Man đấu sĩ đồng cấp, người thắng thông thường là Man đấu sĩ.

Khó trách trong lịch sử từng có một vị Kiếm thánh đạt tới đẳng cấp Truyền Kỳ, không nhận được phải cảm thán:

- Giống Nam Cương mọi rợ này, trời sinh chính là cường giả tu luyện đấu khí, nếu không phải đầu bọn chúng không được thông minh, Man tộc sớm đã có Đấu thánh đi đầy đất rồi.

“Lợi hại, thật lợi hại! Trong nhánh đại quân đuổi giết này, ít nhất cũng có hơn hai trăm vị Man đấu sĩ, đạt tới đấu khí ngoại phóng ít nhất ba mươi người, luyện thành đấu khí như cương cũng có mười người, đạt tới cảnh giới đấu khí như đao cũng có bảy người, thật sự quá mức khoa trương!”

Trương Đức Bưu không khỏi cảm khái liên tục, bởi võ học của Man tộc Chủ thành đã phát triển đến trình độ này, mà người dân Nam Cương ở Lạc Nhật sâm lâm, trước giờ vẫn tối tăm u muội, cả bộ lạc Mông Chuyên vốn vẹn cũng chỉ có Nham Thạch Man Chuy là một Man đấu sĩ, chênh lệch này quả thật quá lớn.

“Nhiều cao thủ như vậy, hoàn toàn có thể quét sạch cả Lạc Nhật sâm lâm, cho dù Naga tám tay gặp phải lực lượng mạnh mẽ như vậy, cũng đành nuốt hận cho xong việc! Gã Hầu Già La này không biết sẽ ứng phó như thế nào...”

Trương Đức Bưu vừa nghĩ đến đây, Hầu Già La rốt cục đã có động tĩnh, cười lạnh nói:

- Thất Già La, không phải ngươi vẫn muốn lấy được Long Mông Bảo Tượng quyết sao? Lúc này ta sẽ cho ngươi biết một chút uy lực thật sự của Long Mông Bảo Tượng!

Lời còn chưa dứt, Hầu Già La há miệng hút khí, giống như muốn nuốt chửng cầu vồng, thân hình bành trướng kịch liệt, qua mỗi một hơi, thân thể liền bành trướng gấp đôi!

Qua ba hơi, thân hình Hầu Già La bành trướng thành một pho tượng khổng lồ cao tới ba bốn thước, áo giáp nổ tung, uy phong凛冽 ngồi ngay ngắn trên Kim Cương mãnh tượng, cơ bắp đan xen thật dữ tợn, giống như một pho tượng Ma thần thượng cổ!

Hắc Kỳ Trấn Man Binh đã đuổi giết đến trước mặt, vô số trường thương đâm tới, Hầu Già La cũng không thèm liếc nhìn tới một cái, vung hai thanh Bích Tỳ Đàm Kim phủ quét một vòng, nhất thời chân tay cùng trường thương gãy bay tứ tung, xung quanh là một mảnh trống không!

Cho dù là trường thương của Man chiến sĩ hay là Man đấu sĩ cũng không cách nào phá vỡ được cương khí hộ thể của hắn!

Kim Cương mãnh tượng bắt đầu bước tới, thẳng hướng Thất Già La mà đến, trong biển người, tiếng chém giết rung trời, nhưng thường thì một vài Hắc Kỳ cầm quân còn chưa kịp đánh tới trước người Hầu Già La, đột nhiên bị Bích Tỳ Đàm Kim phủ chém tới, ngay cả người lẫn thú cưỡi đều bị chẻ làm hai khúc.

Một người một voi, như một cái cối xay thịt khổng lồ, ‘xay’ Hắc Kỳ cầm quân tinh nhuệ đến mức thịt nát xương tan, căn bản không thể dựa vào số đông để thủ thắng!

- Nghịch tặc đã luyện thành tầng thứ sáu của Long Mông Bảo Tượng quyết, sức mạnh bằng cả chín con voi, phát tay như sức nặng của cả ngọn núi đè xuống! Các người không phải là đối thủ của nghịch tặc, tất cả tránh ra!

- Cao thủ xuất trận rồi! – Nhân tình Trương Đức Bưu sáng lên.

Đô Ngu Hầu tay cầm chùy tám cánh hoa giện dữ quát một tiếng, nhất thời tất cả Hắc Kỳ cầm quân như thủy triều cùng nhau lui bước, chỉ còn lại có bảy vị Đô Ngu Hầu, bảy binh khí đồng loạt tuôn ra một mảnh hào quang đầu khí, hướng Hầu Già La công tới!

Chỉ nghe liên tiếp tiếng nổ mạnh dày đặc, Bích Tỳ Đàm Kim phủ trong tay Hầu Già La rốt cục đã bị binh khí của bảy vị tứ cấp Man đầu sĩ ngăn cản lại.

Đầu khí nổi lên, dấy lên từng trận cuồng phong, những mảnh đầu khí tàn dư trong trận cuồng phong giống như một loại ma pháp ‘phong nhận’, bắn qua bắn lại. Mấy khối đá lớn bên sông Tang Kiền, bị dư âm đầu khí nổ mạnh nhẹ nhàng quét qua, nhất thời xuất hiện mấy chục lỗ nhỏ bén nhọn sâu đến ba tấc!

Bảy đại Đô Ngu Hầu rống giện liên tục, chuyển động vây quanh Hầu Già La như cưỡi ngựa xem hoa, binh khí trong tay công kích về phía hắc không ngừng.

Bất quá so với vẻ mặt ngưng trọng của bảy vị Đô Ngu Hầu, Hầu Già La lại có vẻ nhẹ nhàng thoải mái, Bích Tỳ Đàm Kim phủ nặng cả ngàn cân, ở trong tay hắc hệt như rơm rạ, dễ dàng huy động, không chút nào có vẻ đã cố hết sức.

Nhưng bước chân của Hầu Già La, cũng bởi vậy mà bị ngăn cản, lâm vào trong vòng vây.

Phía sau chiến trường, Thất Già La vẻ mặt lạnh nhạt, hướng lão Ma đạo sư Sama bên cạnh khẽ cười nói:

- Lão già kia, có nhìn ra gì không?

Hai mắt Sama chăm chú nhìn chiến trường, trên mặt mang vẻ nghi hoặc, nói:

- Thuộc hạ đã nhìn ra, chẳng qua lại không rõ. Hầu Già La bản lĩnh quả thật rất mạnh mẽ, nhưng có chút hữu danh vô thực. Theo lý mà nói, hắc luyện Long Mông Bảo Tượng khí đến tầng thứ sáu, sức mạnh ngang chín voi, giờ tay nhắc chân chính là lực lượng mạnh mẽ ngang với hai trăm bốn mươi ba vạn cân! Lúc này Hầu Già La ra tay tuy rằng kinh người, nhưng căn bản không có lực lượng mạnh mẽ như thế, thậm chí so với lúc hắc luyện Long Mông Bảo Tượng quyết đến mức cao nhất của tầng thứ năm, có khi còn không bằng!

Giọng nói hai người tuy nhỏ, Trương Đức Bưu lại có thể nghe rõ ràng, trên chiến trường tiếng chém giết căn bản áp chế không nổi. Thiếu niên hơi cân nhắc chốc lát, trong lòng giật mình.

“Hai người bọn họ đang đả kích lòng tin Hầu Già La, cố ý làm cho hắc nghe thấy! Chẳng qua nói thật, Long Mông Bảo Tượng quyết quả thật không lợi hại như trong tưởng tượng của ta...”

- Sức mạnh hai trăm bốn mươi ba vạn cân...

Thất Già La lộ ra thần sắc mê mẩn, thần nhiên nói:

- Trên lý thuyết, Long Mông Bảo Tượng quyết tầng thứ sáu chính xác có lực lượng mạnh mẽ như thế, vốn dĩ cơ thể nhân loại căn bản không cách nào chịu đựng nổi, tầng thứ năm Long Mông Bảo Tượng quyết cũng đã cực hạn rồi! Loại công pháp này quả thật kỳ diệu, nhưng chỉ đả thông mười sáu đường thông đạo đầu khí, sức chịu đựng cơ thể không thể đuổi kịp sức mạnh gia tăng, cưỡng ép tu luyện sẽ nổ tan xác mà chết. Nhị ca luyện Long Mông Bảo Tượng khí đến tầng thứ sáu, sức mạnh quá lớn, thân thể chịu không nổi, khiến cơ thể xuất toàn lực sẽ phải chịu tổn thương trí mạng, cho nên uy lực ngược lại không bằng tầng thứ năm.

Thân thể Trương Đức Bưu chấn động.

“Long Mông Bảo Tượng quyết lại có khuyết điểm như vậy sao? Cứ việc ta đả thông mười hai chính kinh, hơn xa so với thông đạo đầu khí trong Long Mông Bảo Tượng quyết, nhưng chỉ sợ cũng không thể đem cường độ thân thể tăng lên vô hạn...”

- Trong lịch sử, đạt thành tựu cao nhất Long Mông Bảo Tượng quyết, là người sáng lập ra môn công pháp này.

Thất Già La cười nói:

- Nghe nói vị tiền bối này trời cho tư chất lạ kỳ, có được huyết thống cự thú Behemoth, trời sinh mình đồng da sắt, khi sinh ra có thể giờ đỉnh lớn ngàn cân lên, hẳn cũng là người duy nhất luyện Long Mông Bảo Tượng quyết đến tầng thứ tám. Kỳ thật, tầng thứ bảy đã là cực hạn cơ thể hẳn. Sở dĩ hẳn có thể luyện đến tầng thứ tám, bởi vì hẳn chém giết hơn mười con Song Đầu cự long, nhờ Thánh Ma đạo sư dùng luyện kim thuật, đem máu Song Đầu cự long dung hợp cùng huyết mạch của mình, thân thể mạnh mẽ, có thể so với Cự Long. Vị tiền bối này tung hoành thiên hạ vài chục năm, cho dù là Kiếm thánh hay Đấu thánh cũng không phải là đối thủ của hẳn, đáng tiếc khi tu luyện tầng thứ chín, cũng bị nổ tan xác mà chết! Kỳ Công Đấu Khí bằng, trừ bỏ Đấu Chiến Thắng quyết đứng hàng thứ nhất, chín loại đấu khí pháp quyết khác, đều có tệ đoan...

Ánh mắt Sama chớp động, cười nói:

- Nói như vậy, tâm pháp của Chỉ Huy Sứ đại nhân cũng có nhược điểm?

- Lão già kia, người quá tò mò rồi! - Thất Già La mỉm cười, nhưng lại không trả lời, nói:

- Sama, nếu nhị ca ta không dám sử dụng sức mạnh tầng thứ sáu, vậy người liền trợ giúp hẳn một tay, đánh cho hẳn không thể không bộc phát ra lực lượng mạnh nhất!

17. Chương 17: Tử La Thiên Trưng.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 17: Tử La Thiên Trưng.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

“Không nghĩ tới khuyết điểm của Long Mông Bảo Tượng quyết lại lớn như vậy, đến giai đoạn sau cần dùng đến máu Cự Long để gia tăng sức chịu đựng của cơ thể!”

Sau tảng đá lớn bên sườn núi nhỏ, ánh mắt Trương Đức Bưu lập lòe, thầm nghĩ: “Long Mông Bảo Tượng quyết tổng cộng có mười sáu đường thông đạo đấu khí, nội ngoại kiêm tu, nếu ta đã thông kinh mạch toàn thân, cùng sở hữu ba mươi bảy đường thông đạo đấu khí, không biết có năng lực luyện loại công pháp này tăng lên tới tầng thứ mấy?”

Nghĩ đến đây, hẳn lại đưa ánh mắt chuyển hướng giữa sân: “Xem ra Hầu Già La hẳn là đem đấu khí bản thân mình để áp chế sức mạnh trong cơ thể, nếu không lấy thực lực Long Mông Bảo Tượng quyết tầng thứ sáu, hẳn là sớm giải quyết bảy tên Đô Ngu Hầu kia rồi!”

Từ bên ngoài theo dõi, sức mạnh Hầu Già La quả thật vô địch, nhưng Trương Đức Bưu trong tay có một bộ Long Mông Bảo Tượng quyết, biết rõ lợi hại của loại công pháp này.

Long Mông Bảo Tượng quyết tu luyện tới tầng thứ sáu, tuyệt đối không đơn giản chỉ có được sức mạnh chín voi như vậy, mặt khác bản thân vẫn còn một lượng Man đấu khí hùng hậu tinh khiết, cho dù chống lại cao thủ cùng cấp bậc, cũng có thể lấy mạng đối thủ như là chém dưa thái rau.

Mà Hầu Già La lại quần đấu với bảy vị Đô Ngu Hầu thấp hơn hẳn hai bậc rất lâu, tuy rằng chiếm hết thượng phong, nhưng có chút hữu danh vô thực.

Trương Đức Bưu đối với Long Mông Bảo Tượng quyết rõ như lòng bàn tay, trong nháy mắt liền hiểu được tình cảnh Hầu Già La hiện tại, sức mạnh của hẳn quá mạnh mẽ, làm cho cơ thể không chịu nổi, cho nên không cách nào xuất sử toàn lực, ngược lại muốn đem phần lớn đấu khí điều động, trấn áp cổ sức mạnh này!

Long Môn Bảo Tượng quyết mỗi lần tăng lên một cảnh giới, sức mạnh liền tăng lên gấp ba, xét về mức độ gia tăng sức mạnh to lớn, trên Kỳ Công Đẩu Khí bảng xếp hàng thứ nhất.

Nhưng đồng thời cũng xảy ra vấn đề, sức chịu đựng của cơ thể theo không kịp mức độ gia tăng sức mạnh, loại tình huống này ở tu vi thấp không thể hiện rõ ràng, nhưng tu vi đạt đến cảnh giới của Hầu Già La, cơ thể đã không chịu nổi cỗ sức mạnh bạo tăng này.

Ầm ầm!

Bầu trời hập cốc Tự Lãng, chẳng biết lúc nào tụ tập một đám mây lôi hệ nguyên tố cuồng bạo, lôi điện ‘ầm ầm’ một tiếng trên cao giáng xuống, chuẩn xác bổ vào sau gáy Hầu Già La, chỉ nghe một tiếng kêu nhỏ, tóc Hầu Già La bị cháy sạch sẽ, cả người trong ngoài đều bị điện giật cháy sém!

Lôi điện hạ xuống lần nữa, Hầu Già La nổi giận gầm lên một tiếng, Bích Tỳ Đàm Kim phủ trong tay đột nhiên phóng ra quang mang đẩu khí kinh khủng, rời tay bay ra, phóng lên cao đón đỡ đạo lôi điện kia, sau khi bay đến bên trong đám mây lôi hệ nguyên, đẩu khí tàng trữ bên trong Bích Tỳ Đàm Kim phủ nhất thời nổ mạnh!

Ầm!

Đám mây lôi hệ nguyên tố cuồng bạo, gặp phải Long Môn Bảo Tượng khí càng thêm cuồng bạo, lập tức bùng nổ tan rã, tan biến giữa không trung, vô số dòng điện ‘chì chì lạp lạp’ nhảy nhảy toán loạn, sau một lúc thì hoàn toàn tiêu tán!

Bảy vị Đô Ngu Hầu nhân cơ hội này tấn công về phía hắn, Hầu Già La dùng chuôi Bích Tỳ Đàm Kim phủ còn lại đỡ lấy năm thanh binh khí, hai kiện binh khí còn lại đánh thật mạnh trên người hắn. Sức mạnh tứ cấp Man đẩu sĩ khủng bố cỡ nào? Hai thanh binh khí này đều là loại binh khí cực mạnh trong quân đội, đánh cho hắn thét lớn một tiếng, nhin không được phải phun ra một ngụm máu tươi!

- Băng Long Giáo Sát!

Lôi hệ ma pháp vừa bị xua tan, lão Ma đạo sư Sama lập tức ngưng tụ ma pháp lực một lần nữa, mặt sông Tang Kiền truyền đến một tiếng nổ thật lớn, một đạo Thủy Long xoắn thành cột nước thật lớn từ mặt sông phóng lên cao, mãnh liệt vây quanh Hầu Già La cùng Kim Cương mãnh tượng, nhanh chóng ngưng kết thành băng, cả người lẫn thú cưỡi cùng nhau bị đóng băng lại!

- Cuộn lại!

Lão Ma đạo sư quát lên một tiếng lớn, trụ băng long từ hai hướng đầu đuôi dùng sức xoắn lại, nhất thời tách Hầu Già La cùng Kim Cương mãnh tượng ra. Sama cũng biết, chỉ bằng sức mạnh ma pháp, tuyệt đối không thể giết chết Hầu Già La, cho nên mục đích hắn thi triển Băng Long Giáo Sát, chỉ là tách Hầu Già La cùng mãnh tượng ra. Sau khi đạt thành mục đích, Sama lập tức cao giọng nói:

- Ta tới ngăn cản hắn một lát, các ngươi hãy giết Kim Cương mãnh tượng trước đi!

- Dựa vào người, chống đỡ nổi sao?

Băng Long đột nhiên vỡ vụn, vô số mảnh băng bắn nhanh ra bốn phương tám hướng, Hầu Già La ngửa mặt lên trời gào rít, áp lực Long Môn Bảo Tượng khí bị kìm từ lâu rốt cục không chịu đựng được nữa, hoàn toàn bộc phát ra!

Một mảnh đẩu khí đỏ thẫm đột nhiên xuất hiện quanh thân hắn, giống như một con giao long, quay quanh thân Hầu Già La một vòng, tiếp theo ‘răng rắc’ một tiếng rồi phóng lên cao, chấn động mạnh mẽ làm không gian hập cốc Tự Lãng dao động, tạo ra những vân nước giữa hồ, nhộn nhạo không ngừng!

Ngay dưới chân hắn, đá cuội cùng đá ngầm ở hai bên bờ sông lộn xộn giống như bị một quả chùy lớn vô hình nện một cái, tất cả đều hóa thành bụi phấn, nát đến mức không thể nát hơn!

Loại đẩu khí này, ngưng tụ giống như thực chất, rõ ràng còn cao hơn cảnh giới đẩu khí như núi một bậc, đạt đến đẳng cấp đẩu khí hóa hình!

Đẩu khí mạnh mẽ, sức mạnh vô địch bạo ngược, rốt cục được thể hiện hoàn toàn!

Chẳng qua, khi Trương Đức Bưu trốn trên đỉnh núi nhỏ lại quan sát rất rõ ràng, đầu khí của Hầu Già La cũng không phải màu đỏ đậm, mà lực lượng của hắn đã không còn chịu áp chế của đầu khí, làm cho lỗ chân lông toàn thân nổ tung ra, máu trong người theo lỗ chân lông thẩm thấu ra ngoài, lập tức bị đầu khí cường đại nung đốt sôi trào, bốc hơi lên thành huyết vụ, lại bị đầu khí cuộn cuộn nổi lên, mới hình thành cảnh tượng hoành tráng như thế!

- Với tốc độ mất máu như vậy, Hầu Già La phải tốc chiến tốc thắng, nếu không hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Ngay sau đó, Hầu Già La quả nhiên đem sức mạnh của chính mình phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, vung đại phủ lên ra sức đánh một đòn, Long Mông Bảo Tượng khí đỏ đậm như dải lụa bắn nhanh ra.

Với một đòn này, bảy vị Hắc Kỳ cấm quân Đô Ngu Hầu, đạt tới tứ cấp Vạn đầu sĩ, dĩ nhiên có ba người bị chém ngang eo, còn lại bốn người cũng bị trọng thương, hộc máu bay ngược ra hơn mấy chục thước, bình khí trong tay bị lực lượng mạnh mẽ nện cho tê dại, vạn vạn không chịu nổi!

Thú cười của bảy vị Đô Ngu Hầu, vương cấp Ma sư vương cũng không ngoại lệ, bị đầu khí mạnh mẽ của Hầu Già La ép tới tan xương nát thịt!

Hầu Già La vừa mới chém giết ba người, đánh bị thương nặng bốn người, đột nhiên vung đại phủ trong tay lên, phần nộ quát:

- Đi!

Bích Tỳ Đàm Kim phủ rời tay bay ra, phát ra tiếng vang bạo liệt, thế nhưng vừa rời tay một chút liền đột phá âm chướng, xẹt qua không trung như một mũi nhọn màu xanh, đi thẳng đến chỗ Ma đạo sư Sama, tốc độ nhanh đến mức không cách nào tưởng tượng được!

Sama kinh hãi gần chết, trong nháy mắt liền mạng liên tục phát ra sáu bảy đạo lá chắn ma pháp, chỉ thấy mặt đất ầm ầm run rẩy một trận, trước người hắn nhanh chóng dựng đứng ba đạo tường đá dày, một đạo hàng rào ma pháp, một đạo tường gió, một đạo băng nguyên hộ thuẫn, trong chớp mắt bảo vệ chính mình, giống hệt như con rùa đen rụt đầu.

Mặc dù nhiều đạo tấm chắn ma pháp như vậy nhưng không cách nào ngăn cản được khí thế một đòn của Hầu Già La, trên đường đi của Bích Tỳ Đàm Kim phủ vang lên âm thanh 'rầm, rầm, rầm' không ngừng, cơ hồ không kịp bất kỳ trở ngại gì, đánh xuyên qua tất cả tấm chắn, đi đến trước mặt Sama, hàn quang lóe lên, đánh thẳng vào đầu hắn.

Ma pháp hộ thuẫn mạnh mẽ như vậy, nhưng trước sức mạnh của Hầu Già La, quả thực như là gà đất chó ngói, không chịu nổi một đòn. Mỗi lần cự phủ đánh tan một tầng phòng ngự, Sama liền bị ma lực phản phệ, mở miệng phun ra một ngụm máu tươi. Sáu đạo hộ thuẫn bị phá vỡ, ma pháp lực toàn thân Sama hỗn loạn, vạt áo trước ngực máu tươi đầm đìa, Hầu Già La còn chưa giao phong chính diện cùng hắn, hắn đã bị trọng thương!

Mắt thấy Bích Tỳ Đàm Kim phủ sắp đem lão Ma đạo sư chém thành hai khúc, đột nhiên một bàn tay trắng nõn như ngọc đột nhiên vươn ra, nhẹ nhàng nắm chặt, bắt được cán búa, xung lực Bích Tỳ Đàm Kim phủ cường đại như thế nhưng bị bắt lấy một cách nhẹ nhàng lãnh đạm như gió như mây!

Thất Già La nhẹ nhàng vứt bỏ Bích Tỳ Đàm Kim phủ, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiện lên một tia tử khí yêu dị, hiển nhiên bắt được Bích Tỳ Đàm Kim phủ cũng không nhẹ nhàng như hắn biểu hiện, mỉm cười nói:

- Nhị ca, Long Mông Bảo Tượng khí của ngươi cũng không hơn gì cái này, xem ra sức mạnh bảy mươi ba vạn cân bá đạo tuyệt luân kia đã đem nhục thể của ngươi ăn mòn không nhẹ! Hiện tại thực lực của ngươi có thể phát huy mấy thành?

- Thất Già La, ngươi tự mình thử một lần chẳng phải sẽ biết sao?

Hầu Già La quát giận một tiếng, hai chân phát lực, ầm ầm chạy thẳng về phía hắn, giống như một đầu voi Mammoth, chân chạy như bay, đến mức nham thạch dưới chân hắn đều vỡ vụn, hóa thành bột mịn!

- Khách khách, ngu đệ đang muốn lĩnh giáo một chút, thử xem Long Mông Bảo Tượng xếp thứ bảy trên Kỳ Công Đầu Khí bảng, cùng với Tử La Thiên Trưng xếp thứ tám, rốt cuộc chênh lệch cỡ nào!

Hai bàn tay trắng nõn như ngọc của Thất Già La vẽ ra phía trước một đường cong huyền diệu đến cực điểm, đột nhiên quanh thân trên dưới bắn ra hàng trăm đạo tử khí, tạo thành một vòng tròn mỹ lệ khổng lồ.

Trương Đức Bưu nhìn chăm chăm vào vòng tròn đấu khí màu tím thật lớn vừa được hình thành kia, tựa hồ cảm thấy không gian quanh người Thất Già La bị vòng tròn này kéo vào trong rồi nát vụn, hình thành một mảng chân không, cơ hồ ngay cả ánh mắt cũng bị hấp dẫn vào, không khỏi hoảng sợ:

- Đấu khí màu tím của Thất Già La thật không ngờ âm nhu, nhần nhụi đến cực hạn như vậy, hẳn có thể tự khống chế sức mạnh của mình, thật sự tinh vi đến cực điểm, khi chiến đấu cùng người khác thì đấu khí trong cơ thể không hề tiêu hao một chút nào, chỉ biết càng đánh càng hăng! Tử La Thiên Trưng, không hổ là công pháp tinh xảo xếp thứ tám trên Kỳ Công Đấu Khí bảng, so ra không thua kém Long Mông Bảo Tượng bao nhiêu!

Long Mông Bảo Tượng quyết cùng Tử La Thiên Trưng quyết, một cái cực kỳ bá đạo, một cái cực kỳ âm nhu, dẫn đến hai loại bất đồng cực đoan, chênh lệch giữa hai loại công pháp cực kỳ bé nhỏ.

Thân hình Thất Già La đột nhiên di động, hướng đến nghênh đón Hầu Già La, tốc độ không ngờ nhanh hơn vài phần so với Hầu Già La, mắt thường chỉ có thể nhìn thấy một bóng người vụt sáng chợt hiện ra, thân pháp vô cùng quỷ dị, hết lần này đến lần khác âm thanh âm nhu của hắn truyền ra thật xa và rõ ràng.

- Nhị ca, cừu tượng lực của ngươi có thể chống đỡ lực kéo Tử La Thiên Trưng của ta được bao lâu?

Ầm!

Hai bóng người nhanh chóng đụng vào nhau, quyền chưởng giao tranh, nhất thời truyền đến tiếng đấu khí nổ mạnh kịch liệt, trung tâm hai người giao thủ, lõm xuống một cái hố ngay tại chỗ, sâu đến mấy thước. Sông Tang Kiền bên cạnh, bọt sóng quay cuồng, dâng trào mãnh liệt, nước sông giống hệt như đang bị đun nóng.

Âm thanh kia truyền vào tai Trương Đức Bưu, làm hắn chấn động đến mức đổ máu mũi máu miệng, lỗ tai lùng bùng, trong lồng ngực cực kỳ khó chịu, cơ thể không còn một tí sức mạnh nào.

- Không xong, chỉ sợ trước khi hai người bọn họ phân rõ thắng bại, ta đã bị đánh chết trước rồi!

Trong cơ thể Trương Đức Bưu trống rỗng, khí lực trước đây vẫn thường kiêu ngạo giờ đây lại bị âm thanh như cự lôi lúc hai người giao thủ đánh cho xơ xác, miễn cưỡng đứng dậy, lão đảo bước xuống chân núi hai bước, ngay lúc đó một tiếng nổ lớn nữa lại truyền đến.

Trương Đức Bưu ói ra một ngụm máu tươi, chán nản ngã xuống đất, ngay cả sức động dậy ngón tay cũng không có.

Trương Thiểu

18. Chương 18: Đường Lang Bộ Thiên.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 18: Đường lang bộ thiên.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Giữa chiến trường, Hắc Kỳ cầm quân may mắn còn sống sót cũng không khá hơn bao nhiêu so với Trương Đức Bưu, hai người lần đầu tiên giao thủ phát nổ, liền đã thương mười mấy người, lần thứ hai giao thủ càng thêm kịch liệt, Sư Hổ thú dưới chân Hắc Kỳ cầm quân đương nhiên không ngoại lệ, bị âm thanh bạo liệt đánh chết!

May mà lão Ma đạo sư Sama may mắn ra tay kịp thời, tổn hao hết một chút ma pháp lực cuối cùng, bố trí một màn chắn âm thanh ma pháp bốn phía hạp cốc, lúc này mới không xuất hiện thương vong trầm trọng.

Màn chắn ma pháp cũng không thể che hoàn toàn tiếng vang lớn khi hai người giao thủ, nhưng chút âm thanh này sau khi trải qua che chắn đã không tạo thành uy hiếp với mọi người, Trương Đức Bưu cũng thở phào nhẹ nhõm, nếu không phải Sama ra tay, chỉ sợ người đang xem cuộc chiến là hắn cũng sẽ chết thảm.

Tâm trạng thiếu niên trầm xuống, kiểm tra thương thế chính mình, không khỏi cười khổ. Dã Man kinh trong cơ thể hắn tán loạn kinh khủng, giống như một đồng lộn xộn, hai người này giao thủ, chỉ là dư âm chấn động đã gây ra thương tổn cho hắn lớn như vậy, nếu là ở trung tâm chiến trường, chẳng phải là ngay cả chết cũng không biết vì sao lại chết?

Sau khi ổn định lại Dã Man kinh, Trương Đức Bưu lại lên lút nhìn thoáng qua chiến trường, chỉ thấy hai bên đánh nhau càng ngày càng mãnh liệt, màu sắc Long Mông Bảo Tượng khí quanh mình Hầu Già La càng ngày càng đỏ đậm, ra tay càng ngày càng nặng, cơ hồ có thể đánh nát hư không. Mà trên mặt Thất Già La tử khí cũng phát ra nồng đậm hơn, lĩnh vực lực lượng Tử La Thiên Trùng theo công lực tăng cường mà chấn động không ngừng.

Giao thủ đến lúc này, hai người đều không thể giữ lại một chút thực lực nào!

Giữa chiến trường hai người giao thủ càng ngày càng mạnh mẽ, thiếu niên lúc này không còn ý nghĩ muốn tiếp tục theo dõi cuộc chiến này, lặng yên đứng dậy đi xuống phía dưới sườn núi.

Vậy mà ngay khoảnh khắc lúc hắn xoay người, đột nhiên một bóng xám hạ xuống bên cạnh hắn, bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái ngay đầu vai hắn, Trương Đức Bưu không tự chủ được ngồi xuống, chỉ nghe một âm thanh đĩnh đạc nói:

- Thật là một tiểu man tử kỳ quái! Thực lực thấp đáng sợ, thế mà cũng học người ta đi hôi của, hơn nữa còn chưa chết, không biết nên khen người vận khí tốt hay là hay mắn người đầu to mà óc như trái nho!

Trương Đức Bưu vô cùng ngạc nhiên, vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy người kia là lão giả vừa xấu lại vừa gầy, cầm một chòm râu dê, mặc áo vải gai xám, dưới chân đi một đôi giày rơm, nhìn thế nào cũng là một lão già nhà quê bình thường.

Bất quá bên hông lão già nhà quê bình thường này lại giắt một trường kiếm tinh xảo, còn đang nhỏ máu tươi lộp độp trên mặt đất, nhìn thế nào cũng không giống một người tốt.

Trương Đức Bưu giật mình, vội vàng nói:

- Lão bá, ta chỉ tới săn thú, không phải đến kiếm tiện nghi...

- Săn thú? Tại sao không nói người đến khuấy tương mỡ?

Lão giả kia cười lạnh nói:

- Tiểu man tử còn giả bộ à, lão phu trốn trên vách đá, chú ý người rất lâu rồi! Hừ, Thiên Mang Già La tộc hai đại cao thủ huynh đệ tương tàn, hôm nay những người định đoạt sinh ý của lão phu thật sự không ít, may mắn lão phu thông minh, hai huynh đệ Thất Già La Hầu Già La đánh sống đánh chết phía dưới, lão phu cũng không nhân rồi, trước tiên xuống tay giết hết những người đó, bây giờ chỉ còn lại một mình người.

Trương Đức Bưu rung mình, huynh đệ Hầu Già La Thất Già La tương tàn, không nghĩ tới trong hạp cốc diễn ra một hồi chiến đấu yên lặng, nhìn vết máu loang lổ trên thân kiếm lão giả này, khẳng định đã giết không ít người.

“Đúng rồi, Thất Già La đoạt quyền, chắc chắn không ít người có thể nhìn ra mảnh khóc bên trong, đến đây kiếm tiện nghi, những người này hắn cũng không phải là kẻ yếu, một người ta cũng không phát hiện được. Lão đầu này càng làm cho người ta cảm thấy kinh khủng, có thể vô thanh vô tức giết hết bọn họ, thật sự là lợi hại! Chết tiệt! Hắn giết chết hết những người đó, người kế tiếp hắn muốn giết, nhất định là ta. Sở dĩ không giết ta trước, chắc là chứng kiến thực lực của ta yếu nhất...”

Nghĩ đến đây, tiểu man tử đứng lên, hướng chân chân núi đi xuống. Âm thanh lão giả u ám xuất hiện ở bên tai:

- Đứng lại! Người định làm gì?

Tiểu man tử quay đầu, vẻ mặt đôn hậu thuận phác, chớp chớp hai mắt:

- Ta phải về nhà chăn trâu, trong nhà trâu không còn cọng cỏ nào để ăn.

- Ngồi xuống!

- Dạ!

‘Em bé chăn trâu’ lại ngồi xuống, lão giả từ trên xuống dưới đánh giá hẩn mấy lần, vẻ mặt ôn hoà nói:

- Tiểu man tử, lão phu nhìn người thuận mắt, sẽ không giết người. Người tên là gì?

- Đồ Mông Di Lặc. - Chẳng biết tại sao, Trương Đức Bưu giờ phút này cảm thấy cái tên của Thần miếu Đại trưởng lão đặc biệt dễ gọi.

Lão giả gật gật đầu, mỉm cười nói:

- Ta nói không giết người, nhất định sẽ không giết người, nói không chừng còn có thể cho người thứ tốt. Đồ Mông Di Lặc, để ta nhìn xem người tu luyện là tâm pháp gì...

Đột nhiên lão chìa tay bắt lấy tay hẩn, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy một cổ đầu khí thuận hậu từ trong tay lão giả kia truyền vào trong cơ thể mình, không khỏi lắp bắp kinh hãi:

- Lão giả này, vậy mà cũng là cao thủ tinh tu đầu khí!

- Dã Man kinh trong cơ thể người có điểm cổ quái, có chút giống Long Mông Bảo Tượng quyết, nhưng lại không giống nhau hoàn toàn...

Đầu khí lão giả hùng hậu dạo qua một vòng trong cơ thể Trương Đức Bưu, sắc mặt trở nên cực kỳ cổ quái, vuốt vuốt chòm râu dê, lẩm bẩm nói:

- Dã Man kinh mặc dù không hóa thành đầu khí, nhưng xác thực là Long Mông Bảo Tượng khí không thể nghi ngờ... Ta biết rồi! Nhà Già La bị mất một quyển Long Mông Bảo Tượng quyết, nhất định là rơi vào trong tay của người!

Lão giả hai mắt sáng ngời, chăm chú nhìn Trương Đức Bưu, giống như hẩn là bảo bối hiếm thấy.

- Hai tên ngu xuẩn phía dưới đánh sống đánh chết, cũng bởi vì bản Long Mông Bảo Tượng quyết này, thật không ngờ bản kỳ thư này lại lọt vào trong tay của người!

Lão giả sắc mặt âm tình bất định, lẩm bẩm nói:

- Có nên giết hẩn rồi cướp đi Long Mông Bảo Tượng quyết hay không... Ta mới vừa hứa không giết hẩn, làm người há có thể nói không giữ lời? Nhưng mà, dù sao đây cũng là tâm pháp xếp hàng thứ bảy trên Kỳ Công Đầu Khí bảng, nếu ta có thể cầm lấy nghiên cứu một thời gian ngắn, nói không chừng ta có thể đề thăng tâm pháp đầu khí do mình sáng tạo ra thêm một bậc! Giết hay là không giết...

Trương Đức Bưu trong lòng bất an không yên, Long Mông Bảo Tượng quyết có bao nhiêu quý trọng, trong lòng của hẩn rành mạch. Công pháp xếp hàng thứ bảy trên Kỳ Công Đầu Khí bảng, riêng cái tên cũng đủ để làm cho người ta động tâm thêm thường.

- Lão bá, Long Mông Bảo Tượng quyết là cái gì? - Tiểu man tử chớp chớp hai mắt, từ trong lòng ngực lấy ra Long Mông Bảo Tượng quyết, vẻ mặt đôn hậu hồn nhiên, nói:

- Lão bá, người nói có phải quyển sách này hay không?

Ánh mắt lão giả không nháy không chớp nhìn chăm chăm vào Long Mông Bảo Tượng quyết, yết hầu chuyển động lên xuống, trong mắt hung quang đại thịnh, hiển nhiên trong đầu xuất hiện ý niệm giết người đoạt sách. Nào ngờ hẩn còn chưa kịp động thủ, tiểu man tử đã đem sách nhét vào trong tay hẩn, chẳng thêm để ý:

- Lão bá, người muốn xem, thì lấy đi đi!

Lão giả cảm thấy ngạc nhiên, vô cùng ngạc nhiên. Man tộc đấu khí bảo điển tối cao, Long Môn Bảo Tượng quyết vô cùng quý báu, lại bị thất lạc tại đây, trong tay tiểu tử trong sáng trước mắt!

- Thật sự là tiểu tử Man tộc thuần phác...

Lão giả không khỏi muôn vàn xúc động, đồng thời lại hổ thẹn vạn phần. Đối mặt thiếu niên quê mùa thuần phác như vậy, vậy mà vừa rồi hắn nảy sinh ý niệm giết người đoạt bảo trong đầu, thật sự quá mất thể diện!

Lão giả cảm thấy xấu hổ, vô cùng xấu hổ. Thiếu niên này tuy rằng tu vi so với hắn thấp xa vạn dặm, nhưng phẩm hạnh đã đường đường chính chính đánh bại hắn.

“Chẳng lẽ nói, gần đây ta làm quá nhiều chuyện xấu, phẩm hạnh đã tụt tệ mức độ này rồi?”

Khóe mắt Trương Đức Bưu giật giật, ý xấu định xấu xa trong bụng bắt đầu rục rịch, giống như sóng triều cuộn cuộn về phía trước. Bản Long Môn Bảo Tượng quyết này với hắn mà nói giống như than lửa phỏng tay, hắn ước gì có thể tổng ra ngoài, dù sao tâm pháp hắn đã ghi nhớ kỹ càng trong lòng.

“Bản tâm pháp này, ta giữ lại cũng chỉ tự chuốc lấy họa, tốt hơn hết là đưa cho hắn. Lão gia hỏa này thoát nhìn giống một đại nhân vật, có được tâm pháp, như vậy sẽ không ra tay giết ta.”

Tiểu tử Man tộc ‘đôn hậu thuần phác’ thầm nghĩ trong lòng: “Sau khi trở về ta sẽ đem tướng mạo của hắn vẽ thành bức tranh, sau đó dán ảnh của hắn lên khắp Thiên Mang thành, phao tin xung quanh, nói rằng hắn đã cướp đi Long Môn Bảo Tượng quyết. Đến lúc đó, mọi chú ý nhà Già La sẽ chuyển dời đến trên người lão gia hỏa này, tìm mọi cách nhằm vào hắn đuổi giết. Hắc hắc, cứ như vậy, sẽ không còn ai chú ý đến tiểu nhân vật như ta rồi...”

Vậy mà ngoài ý muốn của Trương Đức Bưu, lão giả kia lại đem Long Môn Bảo Tượng quyết nhét vào trong tay hắn, xấu hổ vạn phần nói:

- Quyền sách này, ta không thể nhận, nhận rồi có lẽ lương tâm ta sẽ bất an, áy náy cả đời... Hơn nữa, quyền sách này vốn là tâm pháp tu luyện của Man tộc, khi tu luyện càng ngày càng vững mạnh, không hợp với tâm pháp của ta, cho dù nghiên cứu thấu triệt, cũng không có bao nhiêu tác dụng. Nếu lan truyền ra ngoài, người khác còn tưởng rằng ta vừa lừa lọc lại cướp đoạt từ tay một thiếu niên Man tộc hồn nhiên ngây thơ, mới có được bản tâm pháp vô dụng này, danh dự của ta, lúc đó đều kết thúc!

Lão giả kiên quyết từ chối, Trương Đức Bưu đành phải thu hồi Long Môn Bảo Tượng quyết, trong lòng ảo não vạn phần, đồng thời cũng có vài phần bội phục đối với trí tuệ lão giả này. Long Môn Bảo Tượng quyết xếp hàng thứ bảy trên Kỳ Công Đấu Khí bảng, loại mê hoặc này không thể bảo là không mạnh, nhưng lão giả này vì lương tâm bình an của mình, nói không cần là không cần, quả thật có vài phần phong thái cao thủ.

- Cùng lắm... - Lão giả kia nói nhỏ:

- Nếu sau khi ta giết người, cướp đi Long Môn Bảo Tượng quyết, như vậy sẽ không còn ai nói được ta. Vấn đề duy nhất là, vừa rồi ta đáp ứng không giết người, có nên nuốt lời hay không đây...

Trương Đức Bưu rung mình một cái, một chút bội phục đối với lão nhân này cũng không cánh mà bay.

- Mới vừa rồi ta còn muốn chỉ điểm cho người một ít, chẳng qua người đã tu luyện Long Môn Bảo Tượng quyết, nhất định là không cần. - Sắc mặt lão giả trở nên hòa hoãn xuống, nói:

- Đồ Mông Di Lạc, người trốn ở chỗ này nhìn lên cũng được một lúc rồi, nói thử chút xem, hai người phía dưới người nào sẽ thắng?

Trương Đức Bưu hơi hơi cân nhắc một lát, nói:

- Hầu Già La phải thua không thể nghi ngờ!

19. Chương 19: Viện Trưởng Tinh Viện.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 19: Viện trưởng Tinh Viện.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Ánh mắt lão giả lộ ra một tia kinh dị, nói:

- Làm sao ngươi biết Hầu Già La thất bại?

Trương Đức Bưu ngốc nghếch cười:

- Ta đoán.

- Ngươi đoán không sai! - Lão giả cười hắc hắc nói:

- Long Mông Bảo Tượng quyết cùng Đại La Thiên Trưng quyết ở trên bảng đấu khí, phân biệt xếp hạng thứ bảy thứ tám, uy lực hai loại công pháp, cũng không chênh lệch bao nhiêu. Mà công lực Thất Già La cùng Hầu Già La không hơn kém nhau bao nhiêu, Thất Già La hẳn là kém hơn một chút, bất quá cũng không kém là bao.

- Nhưng Hầu Già La đem Long Mông Bảo Tượng khí luyện đến tầng thứ sáu, ngược lại hạn chế thực lực của chính mình, không cách nào chiến đấu lâu dài. Mà Thất Già La tuy rằng kém hơn một chút, nhưng mà Đại La Thiên Trưng khí âm nhu vô cùng, lực bền bỉ tất nhiên vượt xa Hầu Già La. Cho nên trận chiến này, Hầu Già La hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Trương Đức Bưu yên lặng gật đầu, lão giả nói cùng suy đoán của hắn giống hệt nhau, nhưng mà rõ ràng lão giả này thiếu suy nghĩ đến một khía cạnh. Nếu trên bảng đấu khí, Long Mông Bảo Tượng quyết so với Đại La Thiên Trưng quyết xếp hạng cao hơn, Long Mông Bảo Tượng quyết có sơ hở chết người như thế, như vậy Đại La Thiên Trưng quyết sơ hở khẳng định lớn hơn nữa!

Thất Già La cho dù thắng được, sợ rằng thực lực cũng phải tổn thất lớn!

- Đã đến lúc phân định thắng bại rồi sao? - Lão giả đột nhiên đứng dậy, ánh mắt càng lúc càng sáng ngời, hữu thần lấp lánh, chăm chú nhìn chiến trường, cũng không quay đầu lại nói:

- Đồ Mông Di Lạc, ngươi ở chỗ này chờ ta, lão phu đi tí nữa sẽ trở lại, còn muốn tặng ngươi một ‘lễ gặp mặt’ nho nhỏ!

Trương Đức Bưu vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy giữa chiến trường Thất Già La cùng Hầu Già La như trước vẫn quấn lấy nhau không ngớt, trên mặt Thất Già La tử khí mù mịt, lực lượng lĩnh vực Đại La Thiên Trưng càng ngày càng mạnh mẽ. Mà Long Mông Bảo Tượng khí của Hầu Già La vẫn hùng mạnh như trước, nhưng huyết khí đỏ thẫm đang ngày càng nhạt dần.

Lần này ngay cả Trương Đức Bưu cũng có thể nhìn ra được, Hầu Già La đã không xong rồi, máu tươi trong cơ thể hắn đang cạn dần, sắp sửa bỏ mạng tới nơi rồi!

- Lúc này, hẳn là lần cuối cùng hai người giao thủ rồi...

Hầu Già La cùng Thất Già La giao thủ lần cuối cùng, không có cảnh tượng kinh thiên động địa như trong tưởng tượng của Trương Đức Bưu, quyền chưởng giao nhau, ngược lại vô thanh vô tức. Chỉ thấy thân hình lực lưỡng của Hầu Già La dần dần thu nhỏ lại, trong cơ thể cao lớn ba bốn thước phát ra tiếng nổ vang ‘bùm bùm’, trong nháy mắt xương cốt không thể trấn áp sức mạnh cuồng bạo bị chấn động gãy từng khúc, ngay lập tức bị ép nát bấy!

Thất Già La nhìn huynh trưởng chết trước mặt mình, tâm thần bồi hồi một lúc, Hầu Già La cuối cùng cũng không chết trong tay hắn, mà là bị sức mạnh bản thân đánh chết.

- Nhị ca, ngươi từ nhỏ cố chấp háo thắng, trước khi chết thà rằng tự sát, cũng không muốn để cho ta thắng người một lần sao...

Bên cạnh Trương Đức Bưu, lão giả từ trong lòng lấy ra một tấm khăn đen, thuần thực che mặt lại, chỉ lộ ra hai con ngươi có hồn sáng ngời, thấy vậy Trương Đức Bưu trở mắt đứng nhìn, một hồi lâu nói không ra lời.

- Lão gia hỏa này đến rồi cuộc có lai lịch thế nào đây? Thủ pháp che mặt thuần thực như vậy, xem ra chuyện đục nước béo cò làm không ít rồi!

Ầm!

Lão giả kia đột nhiên ngồi xổm xuống, cơ bắp hai chân kéo căng, gân cốt giống hệt như sắt thép, sau đó dùng sức bắn lên, chỗ hai chân đập xuống, loạn thạch rạn nứt từng khúc, hình thành một cái hố to!

Đấu khí lão giả này, dĩ nhiên cũng đạt tới cùng đẳng cấp với Thất Già La, Hầu Già La!

Lão giả giống như một con bọ chét to lớn, nhảy lên rồi xuống, đi tới giữa chiến trường, một tay thò ra, thanh Bích Tỳ Đàm Kim phủ như bị một vô hình đấu khí lôi kéo, rít lên một tiếng, rồi rơi vào trong lòng bàn tay của hắn!

- Cầm Long thủ! Người là ai, sao dám cướp bảo vật Già La tộc ta?

Thất Già La nhìn bảo vật của gia tộc mình bị người khác đoạt đi, hơn nữa người nọ lại lén lút lút, trùm đầu che mặt, ngang nhiên đem Bích Tỳ Đàm Kim phủ đi, rõ ràng định bụng bỏ hai thanh binh khí vào trong túi, không khỏi tức giận đến trợn mắt, trên mặt tử khí đại thịnh, thân ảnh hóa thành một đạo bụi khói, hướng người bịt mặt kia bay tới!

- Tiện nhân, tiếp ta một chiêu Tử La Thiên Trung khí!

Lão giả kia ha ha cười, rút ra mảnh kiếm, trở tay đâm ra, chỉ thấy mấy trăm đạo quang kiếm rậm rạp, điên cuồng đón nhận lĩnh vực sức mạnh Tử La Thiên Trung của Thất Già La.

Ầm thanh đấu khí nổ mạnh truyền đến dày đặc, hai người cùng hét lớn một tiếng.

Lĩnh vực sức mạnh Đại La Thiên Trung của Thất Già La, lại bị mấy trăm đạo quang kiếm cứng rắn phá vỡ, nhất thời phun ra một ngụm máu tươi, trên mặt tử khí đột nhiên lúc đó vụt sáng, càng thêm yêu dị. Mà lão giả kia cũng không chịu nổi, mảnh kiếm trong tay gãy từng khúc, trên miệng máu tươi đầm đìa, khoe miệng cũng trào ra một ngụm bọt máu.

- Tử La Thiên Trung quả nhiên danh bất hư truyền, nếu không phải người cùng Hầu Già La đánh nhau sống chết một hồi, bản thân đã bị trọng thương, ta thật không phải là đối thủ! Đại trượng phu đi không đổi danh ngồi không đổi họ, lão tử tên là Đồ Mông Di Lặc! Thất Già La, người có gan thì cứ tới tìm ta báo thù!

Thất Già La giận tím mặt:

- Đồ Mông Di Lặc? Đó là tên Man tộc đại trưởng lão tại Thánh sơn Thần miếu của chúng ta, lão tiện nhân cũng dám vu oan giá họa à!

Lão giả kia ngẩn ngơ, cũng giận tím mặt:

- Tiểu tiện nhân cũng dám gạt ta!

Hắn nhắc hai thanh Bích Tỳ Đàm Kim phủ lên, hoạt bát như con bọ chét lớn nhảy bỏ đi.

Thất Già La giận dữ, cất bước muốn đuổi theo, thế nhưng ngực đau nhức, lại phun ra một ngụm máu tươi, hắn biết bản thân cùng Hầu Già La đánh nhau sống chết kéo dài đã bị trọng thương, nếu lại cùng người bịt mặt kia liều mạng, thương thế càng thêm nặng, nếu không trị liệu chỉ sợ có nguy cơ phải bỏ mạng, vội vàng khoanh chân ngồi xuống.

- Người bịt mặt này, đấu khí hùng hậu, giống như sông dài đối chiều, cuộn trào mãnh liệt, một tay kiếm pháp xuất chúng, không ngờ có thể phá vỡ lĩnh vực sức mạnh Tử La Thiên Trung của ta, nhất định không phải nhân vật tầm thường! Hắn cố tình che mặt, không thấy rõ bộ mặt, hơn nữa vô cùng đề tiện, thậm chí ngay cả thăm dò cũng không lại còn dám vu oan Thánh miếu Đại trưởng lão, thật sự là đáng giận!

Lão giả kia vác hai thanh cự phủ, nhảy lên đồi núi nhỏ, nhìn thoáng qua bốn phía, phía sau tảng đá trống không, thiếu niên Man tộc đôn hậu thuần phác kia quả nhiên không nghe theo lời của hắn, ngoan ngoãn ngồi ở chỗ này chờ ‘lễ gặp mặt’, ngược lại nhân cơ hội vô tung vô ảnh chạy trốn!

Lão giả ngậy ngốc đứng chết đứng giữa gió lạnh, sau một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần:

- Tiểu Man tử kia, nhất định đã nhìn ra ta muốn hắn lưu lại là không có hảo ý, cho nên len lén chuồn mất. Tiểu tử này không giống bộ dạng thành thật của hắn, lão phu nói chuyện, trong ba câu có hai câu thật một câu giả, hắn trả lời lại trong ba câu có hai câu rườì là giả!

Đột nhiên, lão giả kéo khăn che mặt, hít vào một hơi thật dài, xương cốt tay chân bùm bùm rung động, thân hình cao lên hai thước có thừa, khung xương mặt biến đổi xê dịch, trong chớp mắt tướng mạo thay đổi cân xứng, mày rậm mắt to, cao lớn uy mãnh, thậm chí ngay cả chòm râu dê ở cằm cũng thay đổi hình dạng, tự dưng trẻ ra thêm mười mấy tuổi!

Đơn thuần nói về hình thể, thậm chí hắn không kém hơn Man tộc Nam Cương!

Lão giả đem Bích Tỳ Đàm Kim phủ thu vào trong không gian giới chỉ, lại thay đổi áo choàng màu tím, nhất thời toát ra vài phần nho nhã, tác phong nhanh nhẹn đi về phía thôn Man Chuy.

“Tiểu man tử hành vi đầy bí ẩn, rất có phong cách của lão phu năm xưa, là một nhân tài, đáng tiếc không biết tên thật của hắn là gì...”

Phía tây hạp cốc Tự Lăng, Trương Đức Bưư cười Tiểu Hắc đi ra khỏi cốc, chỗ sâu trong hạp cốc, âm thanh lão giả thần bí kiều ngạo xa xa truyền đến:

- ... đại trưởng phu đi không đổi danh ngồi không đổi họ, lão tử tên là Đồ Mông Di Lạc...

Khóe miệng thiếu niên không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười, người Nam Cương vốn không thông minh, nhưng hắn thì khác. Tiểu man tử từng sống cả đời tại thế giới trong giấc mơ, quen nhìn người với người lừa gạt lẫn nhau, cho nên trong tính cách vô tình lây nhiễm vài phần giảo hoạt.

Đối đãi thân nhân của mình, hắn tự nhiên vô cùng chân thành, nhưng gặp được người ở bên ngoài rừng rậm, lúc đó hắn liền nhiều thêm vài phần tâm tư.

“Lão già này quả thật thông minh, nhưng so với ta còn kém cõi hơn một chút. Thế giới này thật sự nhiều cao thủ, không thông minh một chút, chết cũng không biết chết như thế nào...”

- Tiểu Hắc, chúng ta về nhà!

Trương Đức Bưư chạy về thôn Man Chuy, chỉ thấy trong thôn rất nhiều người trẻ tuổi. Những nam nữ trẻ tuổi mặc đồng phục kiếm sĩ, tinh thần bọn họ phấn chấn sôi nổi, đang có lòng hảo tâm giúp đỡ dân làng tu sửa đường.

- Nhị thúc, bọn họ là ai thế? - Trương Đức Bưư nhìn thấy Lăng Đồ Man Chuy, liền vội vàng hỏi.

- Những người này là đệ tử ban Kiếm sĩ của học viện Tinh Mang thành Philina, nhân dịp trước kỳ nghỉ đông đến núi Noeller rèn luyện, tính ở chúng ta thôn nghỉ ngơi một ngày để hồi phục, ngày mai sẽ đi tới ngọn núi. Thật sự là một đám người tốt a! – Gã què thở dài khen:

- Đáng tiếc không biết có mấy người có thể còn sống trở về...

Trương Đức Bưư không phải không lo lắng nói:

- Nhị thúc, người nói với chúng ta thì không sao, ngàn vạn lần không nên nói vậy trước mặt bọn họ, nếu không người ta sẽ liều mạng với người đó!

Gã què đang muốn nói chuyện thì bên cạnh một âm thanh cười nói:

- Không quan hệ, vị lão bá này cũng có hảo ý. Rèn luyện tại Lạc Nhật sâm lâm quả thật là có chút nguy hiểm, nhưng chúng ta đã chuẩn bị tâm lý cả rồi, hơn nữa đi rèn luyện chuyến này còn có viện trưởng Bane Claren của chúng ta đi theo, cho dù gặp phải Vương cấp ma thú, viện trưởng Bane cũng sẽ ra tay giải quyết.

Người nói chuyện vốn là một kiếm sĩ còn trẻ tuổi, nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng nõn, sáng chói vô cùng, đưa tay về phía Trương Đức Bưu nói:

- Ta gọi là Donaldson, vốn là đệ tử Tinh viện cấp năm.

- Đức Bưu Man Chuy, người có thể gọi ta là Trương Đức Bưu hay là A Man. – Trương Đức Bưu bắt tay với hắn. Lúc này, bỗng nghe tiếng mừng rỡ của một nữ sinh:

- Viện trưởng Bane đã trở về!

Một đám người trẻ tuổi vội vàng ngừng mọi việc lại, tất cả cùng đi về hướng cửa thôn.

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn theo, chỉ thấy một lão giả mặc áo bào tím từ bên ngoài thôn đi nhanh tới. Lão giả này có khí lực, cao lớn cực kỳ, hàng lông mày uy nghiêm, nhưng không biết vì sao, vị viện trưởng Tinh viện này, luôn tạo cho Trương Đức Bưu một loại cảm giác quen thuộc, phảng phất như đã gặp qua ở nơi nào.

Lão giả Bane Claren cùng đám đệ tử vừa đi vừa trò chuyện, lại thỉnh thoảng dừng lại chào hỏi dân làng, có vẻ cực kỳ thân thiết. Trương Đức Bưu trong lòng càng lúc càng nghi hoặc, đột nhiên viện trưởng Bang Claren nhìn thấy Trương Đức Bưu, nhất thời ngây ngốc, buột miệng nói:

- Thì ra tiểu tử người!

Trương Đức Bưu cũng giật mình tỉnh ngộ:

- Hóa ra là người!

Donaldson nghi hoặc nói:

- Hai người các người nhận ra nhau?

Hai người vội vàng lắc đầu, cùng nhau đồng thanh đáp:

- Không nhận ra!

20. Chương 20: Trao Đổi Cảm Tình

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 20: Trao đổi cảm tình

Dịch: nhatty

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Lão tiện nhân này... - Trương Đức Bưu lột tiếp một bản đá xanh, dùng sức hai chân giẫm, nhỏ giọng mắng một câu. Donaldson bên cạnh nghe xong, không nhận được nói:

- A Man, ai trêu chọc người?

- A, không có gì. - Trương Đức Bưu lắc lắc đầu, tiếp tục cùng đệ tử Tinh viện trải đường. Đường xá trong thôn chưa từng tu sửa qua, đến mùa mưa liền trở nên lầy lội không chịu nổi, có những tảng đá lót đường này, sau này cuộc sống cũng sẽ thuận lợi hơn.

- Đúng rồi, Bane Claren là viện trưởng Tinh viện các người, đến tột cùng là loại người như thế nào? - Trương Đức Bưu hỏi băng quơ.

Trên khuôn mặt Donaldson lập tức lộ ra vẻ sùng bái cuồng nhiệt, vô cùng kính ngưỡng nói:

- Viện trưởng Bane là người ta sùng bái nhất, lão nhân gia không chỉ có thực lực cường đại, hơn nữa còn bình dị gần gũi, càng thêm vui vẻ với việc giúp người, không có một tí gì ra vẻ cao quý!

- Bốn năm trước Tam Đầu Địa Ngục khuyến tàn sát hàng loạt dân trong thành, Tinh viện rơi vào tình trạng nguy khốn, suy bại thành học viện tam lưu, không người nào sẵn lòng tới Tinh viện giảng dạy, chỉ có viện trưởng Bane không đòi hỏi lương bổng không nề hà cực khổ, ngậm đắng nuốt cay dạy chúng ta, kỳ vọng chúng ta thành tài, đem Tinh viện phát dương quang đại! Trong lòng chúng ta, viện trưởng Bane chỉ thấp hơn lão viện trưởng, cũng là tấm gương cho chúng ta suốt đời...

Theo Donaldson miêu tả, trong đầu Trương Đức Bưu dần dần hiện ra hình ảnh một lão giả ‘Quang – Vĩ – Chính’, lão giả kia thân ảnh cao lớn, làm cho người ta ngưỡng mộ, hấn ngẩng đầu lẳng lặng nhìn phía xa, trong ánh mắt thâm thúy của hắn, tràn đầy kiên nghị, dũng cảm, nhân ái, tinh thần phấn đấu bất khuất không thay đổi.

Tiểu man tử thật sự khó có thể đem hình tượng này đặt cùng một chỗ với hình tượng một lão đầu hèn hạ vô sỉ ở hạp cốc Tự Lãng kia.

- Lão gia hỏa này, che dấu thật là kỹ... - Trương Đức Bưu lắc lắc đầu, đem hình ảnh Bane Claren ‘Quang – Vĩ – Chính’ xua tan, hiểu kỳ nói:

- Vậy lão viện trưởng các ngươi là người nào nữa?

Donaldson trầm mặc một lát, khổ sở nói:

- Lão viện trưởng, là anh hùng chân chính... Năm ấy Tam Đầu Địa Ngục khuyến tàn sát hàng loạt dân trong thành, ta vừa học năm nhất, lúc ấy thành chủ bỏ chạy, quý tộc trong thành bỏ chạy, liên quân phòng ngự thành cũng chạy. Vì che chở những học sinh chúng ta rút lui, lão viện trưởng cùng tất cả giáo viên Tinh viện, toàn bộ hy sinh, không ai sống sót...

Trương Đức Bưu dâng lên sự kính trọng, những người như vậy, mới thật sự là đại anh hùng!

- Người có biết khi nhậm chức viện trưởng Bane nói gì không?

Donaldson lại lộ ra vô cùng vẻ sùng bái, nói:

- Viện trưởng Bane nói: ‘Cho dù anh hùng Tinh viện mất đi, nhưng tinh thần Tinh viện tồn tại vĩnh viễn!’ Từ lúc đó, ta liền quyết định, sau khi tốt nghiệp ta cũng muốn trở thành một giáo viên tại Tinh viện như vậy, đem tinh thần Tinh viện truyền thụ lại!

- Không ngờ lão đầu lại có thể nói ra những lời này... - Trong lòng Trương Đức Bưu không khỏi dâng lên một chút cảm xúc bội phục nho nhỏ, quay đầu nhìn về phía Bane Claren. Lão đầu kia đang nói chuyện cùng phụ thân Nham Thạch Man Chuy, ánh mắt hơi chút chú ý tới hắn, lặng lẽ gờ tay phải lên, từ trên cổ chém xuống.

Trương Đức Bưu khẽ rung mình, một chút hảo cảm vừa nảy sinh đối với lão gia hỏa này đã không cánh mà bay.

- Lão tiện nhân!

- A Man, lại đây một chút! – Nham Thạch Man Chuy ngoắc hắn gọi.

- A Ba, chuyện gì thế?

Trương Đức Bưu miễn cưỡng quay trở lại, Nham Thạch Man Chuy ha ha cười nói:

- Vị này là viện trưởng Bane Claren, ngày mai muốn dẫn theo đệ tử đến núi Noeller rèn luyện, không được người quen thuộc địa hình dẫn đường thì không được. Cho nên ta nghĩ...

Trong lòng thiếu niên hiện dâng lên một cảm giác bất ổn, quả nhiên, chỉ nghe phụ thân tiếp tục nói:

- Cho nên ta nghĩ ngày mai người đi dẫn đường cho bọn họ, cùng đi theo bọn họ tới núi Noeller.

- A Ba, liệu không đi có được hay không?

Nham Thạch Man Chuy trừng mắt nói:

- Không được! Người ta tận tâm tận lực giúp chúng ta sửa đường, chúng ta cũng nên biết điều! Ngày mai lão tử còn phải đi săn, những người khác trong thôn thì cũng không có người nào có bản lĩnh cao, cho nên

để cho người dẫn đường là an toàn nhất. Người muốn không đi, hay lại muốn để cho gã chú què của người đi sao?

- Được rồi. – Trương Đức Bưu cúi đầu ủ rũ nói.

Bane Claren tủm tủm cười nói:

- Người tên là Đức Bưu Man Chuy sao? Ta còn nghĩ người tên là Đồ Mông Di Lặc đấy!

Nham Thạch Man Chuy cười ha hả:

- Viện trưởng Bane không biết sao? Đồ Mông Di Lặc là Đại trưởng lão Man tộc ta, tiểu tử này nào xứng được gọi tên đấy chứ!

Trương Đức Bưu cười khan hai tiếng, thầm nói:

- Ta cũng tưởng rằng viện trưởng Bane hẳn là một người vừa già vừa xấu, không hề nghĩ rằng viện trưởng lại khôi ngô cao lớn như thế.

Nham Thạch Man Chuy vừa cười nói:

- Thằng nhóc hỗn láo, lại đang nói mê sảng à! Từ Bane này ý tứ chính là ‘cao lớn, khôi ngô’ ! Viện trưởng, ngài đừng chấp nhặt nó, tiểu tử này cái gì cũng tốt, chỉ là không có văn hóa, rất thô bỉ! Để cho hắn làm dẫn đường không sao, ta chỉ lo lắng hắn rất ngu xuẩn, lại thêm phiền toái cho ngài!

Khóe miệng Bane Claren lộ ra một tia nụ cười quỷ dị:

- Trưởng thôn yên tâm, ngày mai có ta ở đây, hắn dẫn đường tuyệt đối sẽ không có một chút ‘nguy hiểm’ !
- Hắn đem hai chữ ‘nguy hiểm’ gắn thật nặng, tựa hồ nhấn mạnh điều gì đó.

Đến lúc này, trong lòng Trương Đức Bưu ngược lại lại bình tĩnh, cười nói:

- Có viện trưởng, ta cũng rất yên tâm. Trong sơn cốc Noeller chỉ có một con Lục Dực Kim Quang tê, với bản lãnh của viện trưởng Bane, cho dù gặp phải thập lục cấp Vương cấp ma thú, chắc hẳn cũng có thể an toàn trở ra.

Nét mặt Nham Thạch Man Chuy tối sầm lại, khiển trách:

- A Man, người đừng dọa nạt khách nhân!

Quay đầu hướng Bane Claren cười nói:

- Viện trưởng, ngài đừng để ý, núi Noeller đúng là có một con Lục Dực Kim Quang tê, chẳng qua nó cùng con chó nuôi của tiểu tử A Man này là bằng hữu, có A Man cùng Tiểu Hắc, Lục Dực Kim Quang tê khẳng định sẽ không làm hại các người.

Để đề cao tính an toàn chuyến rèn luyện lần này, Đệ nhất dũng sĩ bộ lạc Mông Chuyên cũng đem từ ‘khẳng định’ này gắn thật mạnh.

Nụ cười trên mặt Bane Claren như cứng lại, cười khan nói:

- Khó nói, khó nói. Thập lục cấp Vương cấp ma thú, không nên trêu chọc thì vẫn tốt nhất không nên trêu chọc...

Trương Đức Bưu lại cười nói:

- Đương nhiên là vậy rồi. Nếu không, bây giờ ta cho Tiểu Hắc tới núi Noeller, tìm con Lục Dực Kim Quang tê kia tâm sự một chút, ‘bồi dưỡng’ thêm tình cảm?

Tiểu Man tử đem từ ‘bồi dưỡng’ này, cũng gắn thật sự mạnh.

- Việc này, cũng không cần vậy chứ... – Bane Claren dám khẳng định, nếu để cho Tiểu Man tử thả đại hắc cầu kia ra, chỉ sợ ngày hôm sau còn không ra được khỏi cửa thôn, Lục Dực Kim Quang tê liền sẽ chặn ở cửa thôn chờ ăn thịt người.

- A Man! – Bane Claren nghiêm mặt nói:

- Vì an toàn của người và ta ngày mai, ta cảm thấy, chúng ta nên tìm chỗ để nói chuyện một chút!

Trương Đức Bưu cười nói:

- Ta cũng đang có ý này.

Nham Thạch Man Chuy nhìn thấy một già một trẻ đi đến chỗ hẻo lánh trong thôn, thấp giọng thì thầm nói chuyện với nhau, không khỏi lắc đầu tán thán nói:

- A Man đã trưởng thành, cũng học được cách cùng người khác trao đổi cảm tình rồi. Gã què này, người nói có phải không?

Gã què đứng bên cạnh đảo cặp mắt trắng dã:

- Bản thân ta lại cảm thấy hai người bọn họ không giống như là trao đổi cảm tình, trái lại giống như đã sớm biết nhau, đang cùng nhau tiến hành đàm phán!

- Người thật ngớ ngẩn, A Man chưa từng qua khỏi rừng rậm, làm thế nào đã sớm quen biết cùng viện trưởng Bane? Hẳn làm gì có tư cách, có thể cùng viện trưởng Bane đàm phán?

- Điều này cũng đúng. – Gã què gật đầu nói.

Trương Thiều

21. Chương 21: Song Đầu Giao Mãng.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 21: Song Đầu Giao Mãng.

Dịch: nhakky

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Sáng sớm ngày thứ hai, Trương Đức Bưu dẫn theo đệ tử Ban Kiếm sĩ học viện Tinh Mang, rời khỏi thôn Man Chuy, đi tới núi Noeller. Donaldson bước nhanh đuổi theo hắn, hiệu kỳ nói:

- A Man, ngày hôm qua người cùng Viện trưởng nói gì với nhau thế?

Trương Đức Bưu lắc đầu cười nói:

- Không có gì, Viện trưởng chỉ hỏi ta đường đến núi Noeller, xem thử có gì nguy hiểm gì không.

- Hiệu trưởng thật sự quá quan tâm đến chúng ta rồi! – Donaldson một câu cảm khái, lập tức hào khí sang sảng:

- Chẳng qua, vốn đã là rèn luyện, sao có thể không có một chút nguy hiểm chứ? Chúng ta là kiếm sĩ, phải ở trong chiến đấu mà phát triển!

- Người này, thật đúng là một tên cuồng chiến...

Trương Đức Bưu quay đầu lại liếc mắt nhìn Bane Claren, chỉ thấy lão đầu đang cùng mấy đệ tử đang bàn tán chú ý đến việc rèn luyện trong rừng rậm.

Hôm qua lão đầu cùng hắn đàm phán rất thành công, Trương Đức Bưu hứa hẹn tuyệt đối không đem chuyện đã xảy ra ở eo Tự Lăng truyền ra ngoài, cũng sẽ không để Lục Dực Kim Quang tê quấy rối hành trình rèn luyện, mà Bane Claren cũng nghĩ ý sẽ không giết người diệt khẩu, lấy làm điều kiện trao đổi, lão đầu đồng ý dùng Bích Tỳ Đàm Kim phủ rèn cho hắn thành một món vũ khí.

Trương Đức Bưu đã gặp qua Bích Tỳ Đàm Kim phủ, chính là cây búa lớn như hai tấm ván cửa trong tay Hầu Già La, ánh xanh lấp lánh, toàn thân được chế tạo từ Bích Tỳ Đàm Kim, cực kỳ nặng nề.

Loại kim khí Bích Tỳ Đàm Kim này, hình thành từ tầng dưới cùng ở vực sâu Ma vực trong Bích Tỳ đàm, trân quý vô cùng, trong vực sâu Vương cấp ma thú nhiều như lông trâu, Thánh cấp ma thú cũng không ít, tới tầng dưới cùng, thậm chí cả Tam Đầu Địa Ngục khuyến loại Ma thú cấp Truyền Kỳ này cũng không thiếu.

Cho dù là đạo tặc tài giỏi nhất, cũng không dám nói mình có thể bình an tới Bích Tỳ đàm, lại càng không cần phải nói lấy Bích Tỳ Đàm Kim về, có thể thấy được mức độ khan hiếm của loại kim khí này.

Mấu chốt nhất chính là Bích Tỳ Đàm Kim có tính dẫn truyền đấu khí rất tốt, có thể làm cho đấu khí không hề gặp trở ngại mà dũng mãnh tiến vào bên trong vũ khí, là thứ vũ khí mà toàn bộ Kiếm đấu sĩ luôn mơ tưởng đến.

Tính truyền dẫn đấu khí giống như kim loại dẫn điện, điện khí truyền trong kim loại ít nhiều đều gặp phải điện trở, trong quá trình truyền dẫn sinh ra hao tổn, đấu khí cũng vậy, cho nên việc sở hữu một vũ khí có tính dẫn truyền đấu khí tốt, đối với người tu luyện đấu khí mà nói cực kỳ quan trọng.

Mà Bích Tỳ Đàm Kim vốn là loại có tính dẫn truyền đấu khí tốt nhất trong tất cả các kim loại, chế tạo ra một thanh vũ khí từ Bích Tỳ Đàm Kim, có thể tự nhiên gia tăng sức mạnh của Kiếm đấu sĩ lên hai thành.

Hai thành mặc dù thoát nhìn không nhiều lắm, nhưng nếu như nằm trong tay cao thủ như Bane Claren, như vậy liền có vẻ cực kỳ khủng khiếp.

Thực lực mạnh mẽ như Bane Claren, tu vi bản thân muốn lại tiến thêm một bước, cho dù có trải qua ngàn vạn lần khổ luyện cũng chưa chắc làm được, cho nên có thể hiểu tầm quan trọng của Bích Tỳ Đàm Kim đối với hắn, vì vậy không lạ khi hắn bất chấp hết thảy cướp đoạt bảo vật của nhà Già La.

“Bích Tỳ Đàm Kim, không thể tưởng tượng trên đời còn có lại kim loại kỳ quái như vậy, đúng lúc ta đang thiếu một thanh vũ khí tốt nhất.”

Vũ khí Trương Đức Bưu sử dụng chỉ là một thiết thương chế tạo từ thứ kim loại bình thường, đối phó với một ma thú bình thường thì còn có thể, nhưng gặp phải Vương cấp ma thú thì chắc chắn thua thiệt. Ở sông Tang Kiền gặp được con Báo Văn niêm, thiết thương hắn khi đâm rách cang lớn của Vương cấp ma thú liền bị đứt đoạn, bởi vậy một thanh vũ khí hoàn mỹ với hắn mà nói cũng cực kỳ quan trọng.

“Bây giờ sức lực của ta càng lúc càng lớn, mà thiết thương vốn là vũ khí hạng trung, trọng lượng quá nhẹ, sợ rằng không thể phát huy toàn bộ sức mạnh của ta được, nếu dùng Bích Tỳ Đàm Kim chế tạo vũ khí, khẳng định không thể chọn đại thương như trước, chắc hẳn là nên chế tạo một loại binh khí nặng khác. Nên chọn loại binh khí nào cho tốt đây?”

Trương Đức Bưu vừa đi vừa nghĩ, đột nhiên một con Ma lang vô thanh vô tức từ trong rừng nhào tới, Donaldson thấy thế mừng rỡ, vội vàng rút kiếm, vậy mà không chờ hắn rút trường kiếm ra, đã thấy tiểu hỏa Man tộc bên cạnh theo phản xạ đâm ra một thương, một cỗ nhiệt huyết từ vết hầu Ma lang phun ra, thì thể ngã xuống ven đường.

Donaldson cả giận nói:

- Man Chuy Nhị Thế, ngươi có để yên hay không? Đây cũng không phải là lần đầu tiên, chúng ta tới đây rèn luyện, không phải đến du lịch! Một con Ma thú đi ra ngoài liền giết chết một con, đi ra hai con người liền giết chết một cặp, ngươi giết hết đám ma thú này, vậy chúng ta còn có việc gì để làm?

- Xin lỗi, xin lỗi... – Trương Đức Bưu cười khan hai tiếng. Trong rừng lại vừa truyền đến âm thanh sần sật, Trương Đức Bưu theo bản năng đâm tới một thương, lại lấy ra từ trong bụi cỏ một con ma thú mất hồng xui xẻo.

Mặt Donaldson tối sầm lại, nhìn con thú trên mũi thương, không nói được lời nào.

Trương Đức Bưu lau mồ hôi lạnh:

- Ha ha, lần sau nhất định sẽ không vậy nữa...

- Tiểu tử này thật sự là chiến sĩ trời sinh... – Ở hàng ngũ phía sau, Bane Claren chú ý tới mọi thứ, khẽ gật đầu, trong lòng trầm nghĩ:

- Đệ tử Tinh viện chúng ta, mặc dù có không ít người thực lực hơn hẳn, nhưng tuyệt đối không có ý thức chiến đấu nhảy cảm như vậy! Huống chi tiểu tử này tâm tư lại kín đáo, không để lại một chút sơ hở, thật sự là một nhân tài khó tìm...

Viện trưởng Bane quay đầu lại liếc nhìn một cái, ánh mắt lộ ra một tia vẻ kiêng kỵ. Thân là lục cấp Kiếm đấu sĩ, hẳn có thể cảm nhận rõ ràng có một cỗ sức mạnh cường đại đang âm thầm đi theo bọn họ, không tách không rời.

Cỗ sức mạnh này cực kỳ hung bạo, ma lực dao động đã tràn ngập làm cho người ta ngạt thở, hiển nhiên là một con Vương cấp Ma thú mạnh mẽ.

- Ngày hôm qua đã trao đổi điều kiện với hắn xong xuôi rồi, buổi tối đại hắc cầu của tiểu tử đã không thấy tăm hơi, hẳn vẫn không yên lòng với ta, sai con chó kia đi tìm Lục Dực Kim Quang tê theo sau giám thị chúng ta. Giảo hoạt, thật sự là rất giảo hoạt! Chẳng qua nếu như đối lại là ta, ta cũng phải làm như vậy. Tiểu tử này, làm cho ta càng ngày càng yêu thích...

Trương Đức Bưu cũng không biết ý nghĩ trong lòng Bane Claren, cho dù biết, hẳn cũng nhất định sẽ sai Tiểu Hắc đi tìm Lục Dực Kim Quang tê gây dựng tình cảm. Dù sao, hẳn cùng với Bane Claren cũng chỉ mới quen, lão đầu này tạo cho hắn ấn tượng đầu tiên cực kỳ không tốt, đã đề tiện xấu xa, lại lòng dạ độc ác, trên người dường như không có một điểm tốt.

Người như thế, không thể không đề phòng!

- Mọi người cẩn thận!

Trương Đức Bưu đột nhiên dừng bước lại, cái mũi ngửi ngửi trong không khí dường như có mùi hôi thối, sắc mặt khẽ biến, vội vàng nhắc nhở:

- Phía trước có một đại gia hỏa, mọi người cẩn thận đề phòng!

- Đề phòng cái rắm!

Donaldson leng keng rút trường kiếm ra, gào thét phóng về phía trước, cất tiếng cười to:

- A Man, lần này ngươi đừng nghĩ muốn một thương đâm chết nó, con Ma thú này là của ta! Ha ha ha!

Chỉ nghe một tiếng nổ, đồng học Donaldson bay ngược về với tốc độ nhanh hơn, ngã sòng xoài trên mặt đất.

Tiếp đó, trong rừng xuất hiện một cái đầu rắn thật lớn, từ trên trời giáng xuống, mở ra một cái miệng máu rộng, hướng hẳn căn tới!

Donaldson kinh sợ muốn chết, cái đầu rắn to lớn suýt cắn trúng ngay tại nơi hắn đứng, đột nhiên chỉ cảm thấy cổ chân phải cứng ngắc, cười mây đạp gió bay lên, thì ra là bị Trương Đức Bưu nắm lấy cổ chân ném ngược về.

Donaldson trong lúc vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái đầu rắn to lớn nện mạnh trên mặt đất, đất đá bay tán loạn, bất ngờ bể ra một cái hố to!

Cự xà đánh một đòn không trúng, chậm rãi ngẩng đầu lên, không ngờ còn cao hơn so với rừng cây, đứng vững trên bầu trời của khu rừng, dùng ánh mắt như đèn lồng nhìn bọn hắn chằm chằm.

Mọi người ban Kiếm sĩ hít một hơi lạnh khí, mấy nữ sinh nhất thời sợ tới mức hét rầm lên, vào đúng lúc này, lại thấy cây cối trong rừng cây rung lên, một cái đầu rắn thật lớn từ trong rừng cây chậm rãi dâng lên.

Con rắn lớn này, không ngờ lại mọc thêm một cái đầu thứ hai!

Hai cái đầu của con cự xà đột nhiên mở miệng rộng ra, cùng gầm rú kêu lên, cái lưỡi chữ chi dài ba bốn mét trong miệng nó rung lên đến phát ra sóng âm mạnh mẽ, như gợn sóng run run không ngừng!

- Ngang...

- Đây là quái vật gì thế... – Donaldson khẽ rùng mình, run giọng nói.

- Song Đầu Giao Mãng. – Trương Đức Bưu nhìn chăm chăm hai tròng mắt con mãng xà, chậm rãi lui về phía sau bên cạnh hắn, thấp giọng nói:

- Con này vốn là thập cấp Ma thú, không thể phóng thích ma pháp, nhưng nếu chỉ so sánh sức mạnh, so với Vương cấp Ma thú nó còn nguy hiểm hơn!

Trương Thiếu

22. Chương 22: Mê Hoặc Không Thể Kháng Cự.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 22: Mê hoặc không thể kháng cự.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Thôn Man Chuy đã từng phái đi tất cả Man chiến sĩ, săn giết một con Song Đầu Giao Mãng, Trương Đức Bưu cũng có tham gia, nên biết rõ loại ma thú này.

Lần đó là một con Song Đầu Giao Mãng cực kỳ dói chạy đến thôn Man Chuy, không kiêng nể gì cắn nuốt cả người lẫn vật, vì bảo vệ người già cùng phụ nữ và trẻ em trong thôn, Nham Thạch Man Chuy đã chỉ huy thôn dân điên cuồng tấn công Song Đầu Giao Mãng, ngay cả gã què cũng tự mình ra trận, bất quá, rất nhanh đã có người chết dưới công kích của Song Đầu Giao Mãng, thậm chí còn có hai người bị nó ăn sống.

Cuối cùng, cũng may Trương Đức Bưu phát hiện nhược điểm của loại ma thú này, tiếp nhận quyền chỉ huy trong tay phụ thân, dưới sự chỉ huy của hắn, thôn dân đã dễ dàng giết chết con Song Đầu Giao Mãng.

Kỳ thật Song Đầu Giao Mãng cũng không khó đối phó, mặc dù lực công kích của nó cực kỳ mạnh mẽ, nhưng nó có một khuyết điểm trí mạng, đó là thân thể quá lớn khiến động tác của nó chậm chạp, chỉ cần thân thể đủ nhanh nhẹn là có thể tránh khỏi công kích của nó.

Hơn nữa, hai cái đầu của nó có lối suy nghĩ không thống nhất, làm cho thân thể không phối hợp được, chỉ cần công kích vào vị trí nối liền giữa hai cái đầu và thân thể, cả hai cái đầu cùng lúc bị đau, liền cắn xé mù quáng, thậm chí còn công kích cả cái đầu kia của mình.

Trương Đức Bưu nhanh chóng kể nhược điểm của con Song Đầu Giao Mãng cho đám người Donaldson, sau đó lui về phía sau.

- Này, người không giúp chúng ta sao? – Một nữ kiếm sĩ không nhịn được, nói.

Trương Đức Bưu lắc đầu:

- Ta chỉ là người dẫn đường, các người muốn thuê ta ra tay, thù lao phải tính riêng.

- Đồ quỷ hẹp hòi! – Nữ kiếm sĩ nọ cả giận nói:

- Con người người, chỉ biết khi dễ con thỏ nhỏ đáng yêu thôi sao?

Trương Đức Bưu nhún nhún vai, vừa rồi hắn một thương đâm chết ma thỏ mắt hồng, trong mắt nữ kiếm sĩ này liền biến thành tên hung thủ biến thái hành hạ đến chết một con động vật nhỏ bé. Thiếu niên nhìn ra nữ kiếm sĩ đang căng thẳng, bèn an ủi:

- Yên tâm, các người chỉ cần có thể né tránh lần công kích đầu tiên của Song Đầu Giao Mãng, là đã hơn phân nửa không gặp nguy hiểm, hình thể Song Đầu Giao Mãng quá lớn, lần đầu tiên tiến công cực mạnh, sau đó thể lực của nó sẽ càng ngày càng yếu.

Đám người Donaldson nhanh chóng rút ra trường kiếm, khẩn trương nhìn chăm chăm. Từ trong rừng Song Đầu Giao Mãng chậm rãi bò ra, chỉ thấy quái vật kèn càng đến mức ngay cả cây đại thụ hai người ôm đều bị đung gãy!

Giao Mãng giơ cái đầu thật lớn lên, trên cao nhìn xuống thấy mấy con kiến nhỏ trước mắt, trong lòng mắt hình tam giác lộ ra thần sắc thích thú.

Nữ kiếm sĩ nọ không khỏi rùng mình một cái, run giọng nói:

- Nếu không tránh khỏi thì sao?
- Không tránh khỏi cũng không quan trọng. – Trương Đức Bưu tiếp tục an ủi nói:
- Bởi vì lúc đó người đã chết rồi, cũng chẳng cần vì việc này mà sầu muộn.
- ... người Man tộc các người đều an ủi người khác như thế này sao?

Trương Đức Bưu gật đầu, lần đầu tiên hấn ra ngoài săn bắn, phụ thân Nham Thạch Man Chuy cũng an ủi hấn như thế này.

Nữ kiếm sĩ lườm hấn một cái, tay phải đột nhiên đè lại chuôi kiếm, đầu khí dũng mãnh điên cuồng vào bên trong trường kiếm, phóng nhanh về phía Song Đầu Giao Mãng.

Trương Đức Bưu ánh mắt lộ ra thần sắc kinh ngạc, hấn có thể cảm giác được đầu khí dao động trong tay nữ kiếm sĩ này, loại dao động này mạnh mẽ dị thường, cơ hồ có thể so sánh với Man đầu sĩ!

Ầm!

Võ kiếm của nữ kiếm sĩ rốt cục không chịu nổi đầu khí dũng mãnh điên cuồng tiến vào, ầm một tiếng, bùng nổ tan rã hoàn toàn, một đạo kiếm quang cam đậm phóng lên cao!

Kiếm quang nữ kiếm sĩ phóng ra, cao sáu bảy thước, thẳng tắp đâm về phía Song Đầu Giao Mãng, kiếm quang ma sát kịch liệt với không khí, thế nhưng phát ra tiếng vang nho nhỏ.

Chỉ thấy cổ tay nàng run lên kịch liệt, kiếm quang chia ra làm hai, hai phân bốn, bốn phân tám, trong chớp mắt kiếm quang rậm rạp hình thành một kiếm vòng hình nón, phần đuôi hình nón đang nằm trong tay phải của nàng, giống như tay nàng cầm không còn là một thanh kiếm mà là một trận gió lốc xoáy, mở cái miệng rộng ra, muốn đem Song Đầu Giao Mãng còn sống lóc xuống từng miếng thịt!

Cụ Phong kiếm thuật!

- Nữ nhân này thật dũng mãnh, chẳng lẽ đệ tử học viện Tinh Mang đều lợi hại như vậy sao?

Trương Đức Bưu đột nhiên biến sắc, loại phương pháp công kích cường độ cao thế này, so với một kích toàn lực của hấn thật sự xuất sắc hơn, thêm nữa bề mặt công kích càng rộng, kiếm quang càng thêm sắc bén!

Theo sau đòn công kích của nữ kiếm sĩ nọ, đám người Donaldson cũng ào ào phát động tấn công về phía Song Đầu Giao Mãng, phương pháp công kích của bọn hấn khác nhau, nhưng đều sử dụng đầu kỹ hùng mạnh, không ngừng gây nên những vết thương sâu tới xương trên thân thể kèn càng của Song Đầu Giao Mãng, làm cho Trương Đức Bưu mở rộng tầm mắt!

Song Đầu Giao Mãng liên tục giận dữ gầm rống, hai đầu cắn tới tấp lui, cái đuôi quất đánh tứ tung, quét ngã một mảng cây cối, thanh thế khiến người ta sợ hãi. Nhưng đám người Donaldson so với chuột đồng còn nhanh nhẹn hơn, luôn có thể né tránh đòn công kích hiểm độc của nó.

Bane Claren chậm rãi đi đến bên cạnh hấn, mỉm cười nói:

- Tiểu tử kia, võ học Tinh viện chúng ta như thế nào?

Trương Đức Bưu gật đầu nói:

- Quả thật rất mạnh!

Trong mắt lão nhân đột nhiên lộ ra một tia tha thiết:

- Tiểu tử, đến Tinh viện đi, sau vài năm, ta cam đoan có thể đào tạo ngươi thành một cao thủ xuất sắc hơn so với bọn hần!

Trương Đức Bưu lắc đầu nói:

- Bây giờ, so với bọn hần ta đã là cao thủ xuất sắc hơn rồi. Bọn người Donaldson quả thật rất mạnh, nhưng nếu như ta với bọn họ đấu tay đôi một chọi một, ta nắm chắc bảy thành có thể hạ gục bọn họ. Hơn nữa...

Tiểu Man tử hồ nghi nói:

- Ngươi mời chào ta gia nhập học viện Tinh Mang, không phải là muốn giết người giết khẩu đó chứ?

Bane Claren chán nản:

- Nhìn lão tử giống như loại người này sao?... Được rồi, lão tử giống loại người này. Chẳng qua tiểu tử, đơn giản là người dựa vào kinh nghiệm chiến đấu cùng cự lực kinh khủng của Long Mông Bảo Tượng quyết, nếu để Donaldson bọn hần tiếp tục rèn luyện hai năm, ngươi còn có thể là đối thủ của bọn họ sao? Đừng nói người nắm giữ cái gì gọi là Long Mông Bảo Tượng quyết, Long Mông Bảo Tượng quyết đối với lão tử mà nói chỉ là trò hề, ngay cả người sáng tạo ra thứ công pháp này cũng không luyện đến tầng cao nhất được, người cho rằng người có cơ hội không?

- Sau khi tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết, ngươi giống như con Song Đầu Giao Mãng này, tuy rằng thật lớn, tuy rằng lực công kích cường hãn vô cùng, nhưng không đánh trúng được người khác cũng là vô dụng. Nếu người gia nhập Tinh viện chúng ta, người từ Song Đầu Giao Mãng, sẽ tiến hóa thành Cửu Đầu Giao Long!

Song Đầu Giao Mãng tiến hóa thành Vương cấp Ma thú, chính là Cửu Đầu Giao Long, một trong những Ma thú cấp Truyền Kỳ kinh khủng nhất Vực sâu.

Không thể không nói, ngôn ngữ của lão Bane rất có tính hấp dẫn, ít nhiều làm cho Trương Đức Bưu có cảm giác rung động.

“Học viện, nhân tiện tương đương với Man tộc Thần miếu chúng ta, chẳng qua học viện so với Thần miếu càng thêm mở rộng, võ học cất giấu bên trong cũng rất phong phú. Đi Tinh viện nghiên cứu học hỏi, hần là lựa chọn không sai...”

Bane Claren thừa dịp rèn sắt khi còn nóng lại tiếp tục:

- Nếu ngươi đồng ý đến Tinh viện nghiên cứu học hỏi, lão phu sẽ nói cho ngươi biết một bí mật?

- Bí mật gì? – Trương Đức Bưu hiếu kỳ nói.

- Ngươi xem đi! – Bane Claren vươn tay trái, chỉ thấy đầu ngón áp út tay trái, mang một cái nhẫn bạch kim nạm ngọc, lấp lánh rực rỡ.

- Cái này vốn là không gian giới chỉ. – Bane Claren vô cùng thần bí nói.

Thiếu niên xem thường nói :

- Không gian giới chỉ có cái gì mà ngạc nhiên? Ma đạo sư cũng có thể sử dụng... - Nói tới đây, Tiểu Man tử đột nhiên giật mình, chăm chú nhìn chăm chăm không gian giới chỉ trên tay lão nhân, lắp bắp nói:

- Ngươi là Chiến sĩ, sao có thể... Chẳng lẽ nói, ngươi cũng là một Ma đạo sư?

Sử dụng không gian giới chỉ, phải có tinh thần lực cường đại mới được, đây là kiến thức thông thường. Bane Claren có thể sử dụng không gian giới chỉ, cho thấy rằng tinh thần lực của hần cũng rất cường đại.

Trương Đức Bưu nhất thời ngu muội, lão đầu này rõ ràng là một lực cấp Kiếm đấu sĩ, mà lại còn có được đại tinh thần lực cường đại, chẳng lẽ hần là ma vũ song tu?

Lão Bane hắc hắc cười nói :

- Tiểu tử, đừng có nghĩ sai, lão tử đích thật là Chiến sĩ, không phải là Ma đạo sư cái gì cả. Sở dĩ ta có thể sử dụng không gian giới chỉ, đương nhiên là bởi vì tinh thần lực của ta cũng đủ cường đại, đã muốn đạt tới trình độ Ma đạo sư.

Trương Đức Bưu thở phào nhẹ nhõm, dùng ánh mắt ngu ngốc nhìn lão Bane:

- Tinh thần lực cường đại có tác dụng cái rắm? Ngay cả một quả cầu lửa nho nhỏ người cũng không phóng ra được!

Ma pháp cùng đấu khí, giống như nước với lửa, chưa từng có một ai có thể kiêm tu hai loại cùng lúc, Bane Claren cho dù có được tinh thần lực không thua Ma đạo sư, cũng đừng hòng phát ra được ma pháp cấp thấp nhất.

Bane Claren lần nữa tức giận, nắm tay lại nện một cái thật mạnh xuống đỉnh đầu Tiểu Man tử, cả giận nói:

- Người mới ngu ngốc! Đấu khí tâm pháp tại sao được gọi là đạo dẫn thuật đấu khí? Chính là bởi vì cần dùng tinh thần lực để dẫn đường cho đấu khí, vận chuyển dọc theo thông đạo đấu khí, tinh thần lực nhỏ yếu, tốc độ vận chuyển đấu khí cũng chậm, tinh thần lực càng cường đại, tốc độ vận chuyển đấu khí lại càng nhanh chóng. Tinh thần lực lão tử có thể so với Ma đạo sư, tốc độ tu luyện lão tử chính là gấp trăm lần người thường!

- Một trăm lần? – Trương Đức Bưu thở ngược ra một hơi lạnh khí, hoàn toàn ngây người.

Trong rừng rậm cách hai người bọn họ không xa, một con chó đen lớn đang quỳ rạp trên mặt đất, coi chừng cận kề động tĩnh Bane Claren. Nhìn thấy lão nhân nện cho Trương Đức Bưu một đấm, con chó đen lập tức đứng lên, trong cổ họng phát ra tiếng ô ô đe dọa.

- Hấn đánh chủ nhân người rồi, hấn đánh chủ nhân người rồi!

Bên cạnh con chó đen còn có một tiểu lão hổ màu vàng kim, thoát nhìn mới khoảng ba bốn tháng tuổi, hoạt bát đáng yêu. Nhưng kỳ lạ là, trên lưng tiểu lão hổ này vậy mà mọc lên ba đôi cánh chim, mềm mại mọc trên người. Hổ con đang nhảy nhót vây quanh con chó đen lớn, la lên the thé:

- Tiểu Hắc, ta nhìn thấy hấn đánh chủ nhân người, chúng ta cùng đi làm thịt hấn đi!

Nói xong, đột nhiên thân hình nổ vang một trận bùm bùm, chỉ thấy thân thể con hổ con kia dần dần trở nên càng lúc càng lớn, giống như một con cự long, phát động sáu cánh mở ra, hô một tiếng phóng lên trời cao, một âm thanh to lớn từ không trung cuộn cuộn truyền đến.

- Chúng ta cùng đi làm thịt hấn đi!

Tiểu Hắc nghi hoặc quơ quơ đầu, lại nằm úp sấp xuống. Lực dực quái hổ kia đành phải hạ xuống, thân thể thu nhỏ lại, chạy đến bên người chó đen nằm úp lên, cầu nhàu nói :

- Nhân loại thật là phức tạp, nếu có người dám đánh đầu ta, ta sẽ làm thịt hấn. Trước đó không lâu một con Naga tám tay ngu ngốc chạy đến chỗ ta tìm nhĩ tử, ta liền bắt nó ăn thịt...

23. Chương 23: Rời Khỏi Rừng Rậm.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 23: Rời khỏi rừng rậm.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Bây giờ người biết ta rất hung bạo rồi chứ? – Tiểu lão hổ dường như tổng kết lại gật đầu nói:

- Cả núi Noeller, người nào không biết Thái ca ta vốn hung bạo nhất? Ta đã hung bạo có lẽ không còn nhân tính...

Đại hắc cẩu giữ im lặng, đầu cúi rạp trên mặt đất, móng vuốt buồn chán khuấy động hòn đá nhỏ trước mắt, Lực Dực Kim Quang tê Thái Ca quay đầu lại liếm liếm lông vũ của mình, lải nhải không ngừng như trước:

- Đương nhiên, ta cũng không phải nhân loại, cho nên ta không có nhân tính, chẳng qua ta vẫn cực kỳ hung bạo, cả núi Noeller cũng biết...

Bên kia, Bane Claren run sợ kinh hãi thu hồi nắm tay trên đầu Trương Đức Bưu, mới vừa rồi thập lục cấp Vương cấp ma thú đột nhiên bộc phát, thật sự làm cho hắn càng thêm hoảng sợ.

Tuy rằng hắn nắm chắc an toàn thoát khỏi nanh vuốt Lục Dực Kim Quang tê, nhưng đám người Donaldson tuyệt đối khó có thể may mắn thoát khỏi!

- Tiểu tử A Man này quả thật là là con nhím, không thể dễ dàng sờ vuốt được mà...

Ngay lúc Lục Dực Kim Quang tê bộc phát, Song Đầu Giao Mãng kia sợ tới mức hồn vía thất lạc, lập tức vứt bỏ đám người Donaldson, quay đầu bỏ chạy. Các kiếm sĩ cũng sợ tới mức ngậy người, đợi tinh thần phục hồi lại, Song Đầu Giao Mãng sớm đã bỏ chạy không còn tăm hơi.

- Mới vừa xảy ra chuyện gì vậy? - Donaldson trong lòng vẫn còn sợ hãi nói.

- A, không có gì. - Trương Đức Bưu khôi phục tinh thần, nói:

- Chúng ta tiếp tục đi thôi.

Nữ kiếm sĩ Tina nhìn thấy hắn đi đến một con đường khác, vội vàng nói:

- Đây! Chúng ta đã đánh Song Đầu Giao Mãng khắp người thương tích, không đuổi theo giết chết nó sao?

- Song Đầu Giao Mãng mất máu nhiều lắm, chắc chắn sẽ dẫn một kẻ săn mỗi cường đại đến, nếu như các người không muốn bị một đám Vương cấp ma thú vây công, tốt nhất là hãy theo ta rời đi.

Trong mấy ngày rèn luyện sau này, Trương Đức Bưu ít nhiều có chút hồn vía thất lạc, mấy lần suýt nữa mang bọn họ dẫn tới trong đàn Vương cấp ma thú, cũng may phát giác kịp thời, nhờ vậy mới không có gây ra đại họa.

Chuyến rèn luyện chấm dứt, sau khi Bane Claren mang theo đám người Donaldson, Tina rời khỏi thôn Man Chuy, Trương Đức Bưu vẫn còn vẻ mặt ngẩn ngơ.

Sở dĩ hắn không yên lòng như vậy, tất nhiên là cái bí mật do Bane Claren nói kia gây ra.

Từ trong miệng Bane Claren, tinh thần lực cùng tốc độ tu luyện trong đó có quan hệ, ước chừng tinh thần lực gấp mười lần là có thể nâng cao gấp đôi tốc độ tu luyện.

Nếu như lời hắn nói là thật, vậy có nghĩa là, nếu tinh thần lực của người gấp mười đối phương, thì như vậy tốc độ tu luyện của người sẽ liền gấp đôi đối phương!

Tinh thần lực gấp trăm lần, liền tròn gấp mười lần đối phương!

Lão Bane có được tinh thần lực cao gấp ngàn lần so với người thường, tốc độ tu luyện của hắn liền gấp trăm lần người thường!

- Chẳng phải quá cường hãn rồi sao... - Trương Đức Bưu vẫn cảm thấy được có chút gì đó khó có thể tin, chẳng qua cẩn thận nghĩ đến, đấu khí tâm pháp xác thật được gọi là đấu khí đạo dẫn thuật, dùng tinh thần lực dẫn dắt vận chuyển đấu khí dọc theo thông đạo, tinh thần lực càng cường đại, tốc độ vận chuyển đấu khí đương nhiên cũng càng nhanh, tu vi nâng cao chắc chắn cũng càng nhanh.

Kỳ thật tìm hiểu lịch sử Man tộc, bí mật này cũng là có căn cứ có thể tin theo.

Trong truyền thuyết anh hùng Man tộc, thường xuyên có người trước ba mươi tuổi đã trở thành Đấu thánh, thực lực cường đại chưa từng có, được xưng là thiên tài tuyệt thế, nghìn đời truyền tụng.

Những người này có một điểm giống nhau, chính là bọn họ khi còn bé, đều có một con ma thú Thánh cấp mạnh mẽ thậm chí cấp Truyền Kỳ ký kết khế ước chủ tớ với bọn họ.

Trương Đức Bưu bây giờ nhìn lại, những người này cũng không phải cái gì gọi là thiên tài tuyệt thế, mà là bọn hắn đã lấy được tinh thần lực cường đại từ trên người ma thú, tốc độ tu luyện nhanh hơn gấp trăm nghìn lần người khác, cho nên mới có thể đạt được thành tựu kinh người ngay lúc tuổi trẻ như thế!

- Xem ra, ta hẳn là phải rời bộ lạc, đi ra thành thị bên ngoài nhìn qua một tý rồi...

Vài ngày sau, Trương Đức Bưu rốt cục hạ quyết tâm, đến học viện Tinh Mang nghiên cứu học hỏi.

Không bao lâu sau khi hẳn ra quyết định, một thương đội buôn bán đi tới thôn Man Chuy, mang đến cho hẳn một lá thư thông báo nhập học của Tinh viện.

Học trò Đức Bưu Man Chuy:

Dựa theo nguyên tắc tuyển chọn sát hạch toàn diện chọn nhân tài, người đã được Ban giáo học Ma pháp học viện Tinh Mang thành Philina tuyển chọn, thỉnh mời vào nhập học ngày 15 tháng 2 năm 17 đến ngày 18 tháng 2, khi nhập học cầm theo thư thông báo này đến đăng ký báo danh.

Phía sau là ấn chương chiêu sinh của Tinh Mang học viện.

Theo cùng lá thư thông báo này là một gói đồ nhỏ, bên trong là hai bộ áo choàng Ma pháp học đồ, còn có một cây ma pháp trường thô sơ.

Sắc mặt gã thương nhân mang đến lá thư thông báo cùng ma pháp bào cực kỳ cổ quái, từ lúc vào thôn liền luôn luôn lắc đầu không ngừng, miệng thì thầm lẩm bẩm không biết nói cái gì đó.

Từ xưa đến nay, Man tộc chưa từng xuất hiện một Ma pháp sư, đây là bởi vì người Man tộc trời sinh chính đã là chiến sĩ, trong cơ thể Dã Man kinh là hình thái nguyên thủy của Man đấu khí, cùng ma pháp “thủy hỏa bất dung”, cũng khó trách vị thương nhân này kinh ngạc, tinh thần có chút thất thường.

Hoàn toàn trái ngược lại với thái độ vị thương nhân, người dân thôn Man Chuy đều xông xáo lên, kích động chạy nhanh khắp nơi bấm báo, lão thần côn Vu sư thậm chí len lén tìm được tiểu man tử, tuyên dương hẳn sở dĩ hẳn có thể trở thành Ma pháp sư đầu tiên của Man tộc Nam Cương, tất cả đều là công lao của nữ thần Sinh Mệnh.

- Nhị Thế, từ viễn cổ man hoang tới nay người là Ma pháp sư đầu tiên của Nam Cương ta, đây tuyệt đối là vinh quang của nữ thần Sinh Mệnh! Hài tử đến đây, theo ta cùng nhau nói: ca ngợi nữ thần Sinh Mệnh!

- Ca ngợi cái rắm!

Gã què cười nhạt trước thuyết pháp của Vu sư, kéo tiểu man tử đến một bên, lời nói thành khẩn:

- A Man, nghe Nhị thúc, người đến ban Ma pháp nghiên cứu học hỏi ngàn vạn lần không thể đem nữ thần Sinh Mệnh tụng ngoài miệng, nếu không hội Ma pháp sư cho rằng người lập dị liền đốt chết người! Người phải nói, ca ngợi nữ thần Ma Pháp!

Trong thôn một người duy nhất được gọi vẫn bình tĩnh là thôn trưởng Nham Thạch Man Chuy, đệ nhất dũng sĩ bộ lạc Mông Chuyên đối với kích động của thôn dân thật chẳng thèm ngó tới, câu nói đầu tiên trên miệng luôn là:

- Đại sự cái rắm, đáng để cao hứng như thế sao?

Trương Đức Bưu không ngờ phát hiện vẻ trầm mặc ít lời ngày thường của phụ thân so với ai cũng phải kích động, vội trộm chạy đến trên nắm mộ mẫu thân khóc cả buổi, sau khi trở về con mắt đều là đỏ hoe, cổ tình còn làm ra một bộ dạng cay nghiệt.

- Ôi... – Thiếu niên thở dài, thầm nghĩ:

- Nếu như bọn họ biết mục đích của ta đến ban Ma pháp là để học tập đấu khí, không biết bọn họ còn có thể kích động được như vậy hay không...

Ba ngày sau, thiếu niên mặc ma pháp bào vào, cỡi một con chó đen lớn, cuối cùng bước vào hành trình tới thành Philina.

Bên cạnh hẳn, một con cọp nhỏ lông vàng vôi vàng vỗ cánh, bay tới bay lui vây quanh Tiểu Hắc, miệng lải nhải không ngừng:

- Tiểu Hắc người biết không? Kỳ thật ta ban đầu cũng không phải ở tại núi Noeller, ban đầu ta ở tại đỉnh một địa phương không có ban ngày, có một ngày mù mù mang ta đi ra ngoài chơi, nhìn thấy nhiều nhân

loại ngon miệng. Mẹ ta bắt đầu ăn thịt nhân loại, đang ăn vài cái nhân loại liền đem mẹ ta giết chết, bọn hắn vốn đang muốn giết luôn ta, nhưng bị chủ nhân trước của ta cản lại. Chủ nhân trước của ta là một Thánh ma đạo lợi hại, về sau chủ nhân trước của ta lại chết...

Trương Đức Bưu vỗ vỗ cái trán thủ sơn khuyển, không nhịn được nói:

- Tiểu Hắc, kêu bằng hữu của ngươi cầm miệng đi!

Kim Mao lão hổ kêu lên the thé:

- Ngươi dám bảo ta cầm miệng? Ngươi có biết ta là ai hay không? Cả núi Noeller cũng biết, Thái ca ta vốn là hung bạo nhất!

Thủ sơn khuyển khịt mũi một tiếng, Lục Dực Kim Quang tê lúc này mới an tĩnh lại, trông mắt loạn chuyển, đột nhiên nhìn thấy bên đường có hai con Vân Sinh báo ngồi chồm hổm trên cây, con cạp nhỏ lông vàng hưng phấn bay qua, đầu trở nên to lớn giống như một núi nhỏ, há miệng nuốt luôn một con vào trong bụng, sau đó vỗ vỗ cánh hù dọa Vân Sinh báo đến ngây ngốc, tha cho nó một mạng, dương dương tự đắc bay trở về.

- Bây giờ, cả Lạc Nhật sâm lâm ai cũng biết, Thái ca ta vốn hung bạo nhất rồi!

24. Chương 24: Ký Gửi Khó Khăn.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 24: Ký gửi khó khăn.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Nơi này chính là học viện Tinh Mang?

Giữa trưa hai ngày sau, cuối cùng Trương Đức Bưu cũng tới học viện Tinh Mang thành Philina, học viện này nằm ở vị trí trung tâm thành thị, đã từng là một trong những trường học tốt nhất phía Nam, chẳng qua do Tam Đầu Địa Ngục khuyển tàn sát hàng loạt dân trong thành, làm cho học viện tổn thất nghiêm trọng, trước mắt đã rất xuống trường học hạng hai.

Đường đi vào học viện có dãy tượng điêu khắc đồng thau dựng hai bên, những bức điêu khắc đồng thau này có nam có nữ, có bi có hài, có chấn chú nghiêm túc, có nghịch ngợm đáng yêu.

Bọn họ là các đạo sư vì bảo vệ cho đệ tử rút lui lúc Địa Ngục khuyển tàn sát hàng loạt dân trong thành mà hy sinh, khi xây lại học viện, Bane Claren mời đến đại sư điêu khắc xuất sắc nhất, ghi chép lại hình dáng các anh hùng khi còn sống.

Pho tượng dựng giữa quảng trường chính là viện trưởng đời trước, đó là một lão nhân tóc trắng xoá, bình yên ngồi ở trên ghế, trong tay đang cầm quyển sách, nhưng ánh mắt không đặt ở trên sách, mà là hơi nghiêng đầu, mặt mỉm cười, tựa hồ đang nghe người bên cạnh nói chuyện gì rất thú vị.

- Kỳ quái, tướng mạo lão viện trưởng rất giống Bane Claren, chẳng qua nhân phẩm hai người bọn họ thật sự chênh lệch quá lớn...

Trương Đức Bưu đi tới chỗ giáo vụ báo danh, giao nộp học phí. Chủ nhiệm giáo vụ là một lão Ma pháp sư, nhìn chằm chằm hắn thật lâu, sau một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần, dò xét nói :

- Người Nam Cương?

Trương Đức Bưu gật đầu.

- Từ khi nào Man tộc Nam Cương đã có Ma pháp sư rồi? - Lão giả nghĩ mãi không ra, phân phó người ghi chép bên cạnh phát cho hắn đồ dùng hàng ngày, đột nhiên thoáng nhìn thấy thủ sơn khuyển phía sau tiểu man tử, hảo tâm nói:

- Người mang theo ma sủng tới sao? Người có thể đem ma sủng ký gửi chỗ hậu cần tự dưỡng, chẳng qua chỗ tự dưỡng là dựa theo hình thể ma sủng để thu phí, thủ sơn khuyển này không nhỏ, chỉ sợ phí ký gửi không thấp.

- Tinh viện có chỗ tự dưỡng ma thú? - Trương Đức Bưu mừng rỡ, đi tới trong thành nghiên cứu học hỏi, chung quy không thể không mang theo cự khuyển Tiểu Hắc? Hơn nữa còn thêm Lục Dực Kim Quang tê chuyên gây rắc rối này.

- Cảm ơn đạo sư!

Lão Ma pháp sư đưa mắt nhìn theo Trương Đức Bưu rời xa, lắc đầu thở dài nói:

- Một nhân tài tốt, thật đáng tiếc...

Người ghi chép bên cạnh hiếu kỳ nói:

- Đạo sư đại nhân, người mới vừa rồi, tại sao ngài lại nói hắn đáng tiếc?

Lão giả nọ lắc đầu nói:

- Ta nghe nói người Nam Cương chính là chiến sĩ trời sinh, trong cơ thể bọn họ ẩn chứa một loại sức mạnh thần kỳ, gọi là Dã Man kinh. Dã Man kinh vốn là hình thái nguyên thủ của Man đấu khí, nằm trong vòng phạm trù đấu khí. Mọi người đều biết, đấu khí cùng ma pháp không thể kiêm tu, người Nam Cương vừa đứng nơi đó, ta có thể cảm nhận được Dã Man kinh trong cơ thể hắn lao nhanh không ngớt, nồng hậu khác thường, chỉ sợ hắn cả đời này cũng đừng mơ tưởng đến việc tu luyện ma pháp. Mà hắn lại vừa tiến vào ban ma pháp, chỉ sợ tu vi đấu khí cũng bởi vậy mà bị trì hoãn, cuộc đời này nhất định là kẻ vô tích sự!

Người ghi chép không khỏi bội phục vạn phần:

- Đạo sư đại nhân thật sự là con mắt tinh tường, quả thật là đáng tiếc rồi...

Lúc này Trương Đức Bưu cũng không biết lão giả nọ đang đánh giá hắn, cho dù biết, Man tử Nam Cương cũng sẽ cười nhạt:

- Bản thân đại gia cũng không phải đến học ma pháp, đại gia vào ban Ma pháp vốn chỉ muốn học đấu khí!

Tìm được chỗ hậu cần tự dưỡng, Trương Đức Bưu mỉm cười nói với người quản lý:

- Ta muốn ký gửi ma sủng.

Gã quản lý nọ lười biếng ngẩng đầu, bưng chén trà lên nhấp một cái, nói:

- Chúng loại gì?

- Chó nhà tự nuôi dưỡng, còn có một con cạp kích cỡ xấp xỉ con mèo.

- Con chó mỗi tháng một kim tệ, con cạp ba kim tệ. Giao tiền, tự mình dắt chó đến khu tự dưỡng.

- Đắt vậy sao? - Man tử Nam Cương trừng to mắt, cả giận nói.

Gã quản lý dùng loại ánh mắt ‘muốn chôn sống người’ liếc nhìn hắn, lười biếng nói:

- Muốn ký gửi thì ký gửi, không ký gửi thì mang theo cũng được, coi chừng buổi tối kẻ khác đem con chó nhà người làm thành nồi lẩu!

- Xem như người lợi hại, ký gửi trước sáu năm!

Trương Đức Bưu lấy túi tiền ra, nhanh gọn đổ ra một đồng kim tệ, tất cả số tiền này đều do hắn cùng Tiểu Hắc săn thú tích góp mà có.

Gã quản lý vừa mừng vừa sợ, từng gặp qua nhiều kẻ tiêu xài hoang phí, nhưng còn chưa gặp ai coi tiền như rác giống tên này, người khác đều chỉ ký gởi từng tháng, chỉ có tên Man tử này lại ký gởi sáu năm, vội vàng nói:

- Đây là hợp đồng, ký tên vào, ma sủng của ngươi tuyệt đối sẽ không bị đói mà bệnh, hơn nữa ngươi còn có thể lấy ra và đem về bất cứ lúc nào. Tốt lắm, ngươi có thể dắt con chó vào. Huỳnh đệ, ta nhắc nhở ngươi một chút, phần hợp đồng này chính là có hiệu quả pháp luật, ngươi cũng không thể đổi ý!

Trương Đức Bưu gật đầu, bĩu môi lâu lâu khẽ nói:

- Vật giá trong thành quá mắc rồi, chỉ cần lão gia ta đem Tiểu Hắc ném vào trong rừng rậm, tự mình ăn no còn có thể săn được không ít con mồi... Tiểu Hắc, mau vào, đây là ổ mới của ngươi!

Gã quản lý cười lạnh một tiếng, bưng chén trà nhấp một cái, thâm nghĩ:

- Mọi rợ Nam Cương chưa từng thấy qua thành phố... Sặc!

Một cái bóng râm thật lớn đi vào chỗ ký gởi, hai mắt gã quản lý tròn tròn, không nhìn được nữa, phun ra toàn bộ ngụm trà.

- Đây là voi Mommoth sao...

Trương Đức Bưu dùng ánh mắt ‘muốn chôn sống ngươi’ liếc nhìn hắn, quơ quơ hiệp ước trong tay. Gã quản lý mặt xám như tro tàn, đành phải mở cánh cửa chỗ ký gởi ra, để cho bọn họ đi vào, trong miệng không ngừng chửi:

- Lỗ nặng, lỗ nặng...

Đi vào chỗ ký gởi, chỉ thấy một bãi cỏ rộng lớn bị rất nhiều lưới sắt ngăn cách, bên trong nuôi đủ loại ma sủng, bay trên trời, chạy dưới đất, cái gì cần có đều có, bên trong thậm chí còn có một ao nước, nuôi mấy con Hà Mã mập mạp trẻ mồi.

Con cạp nhỏ lông vàng bỗng nhiên hưng phấn lên, nhảy đến đỉnh đầu Tiểu Hắc, hai chân sau đứng lên, oa oa kêu to:

- Cái thành Philina này, cũng biết Thái ca ta hung bạo rồi!

Trương Đức Bưu gõ gõ đầu tên này thật mạnh, cả giận nói:

- Ngươi yên tĩnh một chút cho ta, không nên gây chuyện dùm ta!

- Ngươi dám gõ đầu ta! Ta lớn như vậy cũng không ai dám gõ đầu ta! – Tiểu lão hồ nể giận đứng lên, giương nanh múa vuốt, đe dọa nói:

- Ngươi có biết hay không, lần trước có một tên muốn gõ đầu ta, hậu quả ra sao không?

- Biết, không phải bị ngươi làm thịt sao? Suốt đường đi ngươi cũng đã nói một trăm lần rồi! – Trương Đức Bưu lại vươn tay, sờ sờ cái ót Lục Dực Kim Quang tê, tiểu lão hồ thoải mái cọ cọ vào lòng bàn tay hắn, cực kỳ hài lòng:

- Tính ngươi cũng biết điều, biết lấy lòng ta mà vuốt ve nhẹ nhàng. Tiểu tử, chỉ cần ngươi hầu hạ Thái ca ta được thoải mái, Thái ca cho phép ngươi sờ sờ cái bụng đó.

Viên quản lý chỉ vào tiểu lão hồ, run giọng nói:

- Vương cấp Ma thú?

Trương Đức Bưu gật đầu, áy náy nói:

- Thập lục cấp Lục Dực Kim Quang tê, phiền ngài lo lắng rồi.

Đồng!

Viên quản lý lập tức té xỉu.

- Ký túc xá số 328...

Trương Đức Bưu ổn định tốt cho hai ma thú, rốt cục thở phào nhẹ nhõm, cầm ma pháp mật thực bài đi vào tòa nhà ký túc xá, tại khóa ma pháp ký túc xá 328 lại nhẹ nhàng vẽ một cái, cửa ký túc xá mở ra, vừa đi vừa nhìn, thì ra là một gian túc xá đơn, cũng không giống trong tưởng tượng của hắn là phòng ngủ tập thể.

Man tử Nam Cương cẩn thận suy nghĩ một chút, quả thật đúng là như thế, dù sao Ma pháp sư cần thường xuyên minh tường để thăng tiến tinh thần lực, nếu ở tại trong ký túc xá đông người, nhất định sẽ ảnh hưởng đến việc tu luyện của nhau.

Hắn vừa mới dọn dẹp xong giường chiếu, đột nhiên nghe tiếng đập cửa truyền đến, mở cửa nhìn lại, chỉ thấy một Ma pháp học đồ gầy yếu đứng ở cửa, ngẩng đầu giắt mình nhìn hắn.

- Chuyện gì?

Ma pháp học đồ bị hắn trên cao trừng mắt liếc nhìn xuống, cảm thấy vóc người mình lại vài phần thấp bé, sợ hãi nhu nhược nói:

- Người cũng là học sinh mới năm nhất ban hai sao? Ta vừa mới nghe tiếng cửa mở, liền tới đây lên tiếng hỏi thăm... Ta là Amos, mới đến trước người hai ngày, đạo sư để cho ta tạm làm lớp trưởng ban hai...

- Thì ra là lớp trưởng đại nhân! – Trên mặt Trương Đức Bưu tràn ngập thiện ý tươi cười, vỗ vỗ vai của hắn, ha hả cười nói:

- Ta là Đức Bưu Man Chuy, người Nam Cương, người có thể gọi ta là A Man hay Trương Đức Bưu!

- Không dám, không dám... – Trên trán Amos từng giọt mồ hôi to như hạt đậu lăn xuống, bị người cao to trước mặt nhẹ nhàng vỗ vỗ, hắn cảm giác xương bả vai mình dường như sắp nát ra.

- Đúng rồi, Amos lớp trưởng, sao đạo sư lại chọn người làm trưởng lớp? - Trương Đức Bưu quan sát hắn từ trên xuống dưới, Amos là điển hình mắc chứng bệnh thiếu máu của Ma pháp sư, bởi vì quanh năm không vận động, sắc mặt trắng bệch, thân thể gầy yếu, hơn nữa tính cách của hắn còn có chút hướng nội. Trương Đức Bưu nhìn thế nào, cũng không thấy được hắn có tố chất làm lớp trưởng.

Amos ngượng ngùng cười, lắp bắp nói:

- Mức độ tinh thần lực của ta đạt đến hai mươi, cho nên...

- Mức độ tinh thần lực bằng hai mươi... – Trương Đức Bưu hít một hơi lạnh khí, Amos trước mắt mặc dù nhỏ gầy, không thể tưởng tinh thần lực hắn gấp hai mươi lần người thường!

Trước khi Man tử đến nghiên cứu học hỏi, từng hỏi qua Vu sư một ít tình hình của Ma pháp sư, điều kiện cần có để Ma pháp sư thăng cấp là tinh thần lực, nhất cấp Ma pháp sư có mức độ tinh thần lực là hai, nhị cấp Ma pháp sư có mức độ tinh thần lực là bốn, tam cấp Ma pháp sư là tám, cứ như vậy tính ra.

Amos có được tinh thần lực gấp hai mươi lần người thường, đại khái tương đương tinh thần lực của tứ cấp Ma pháp sư, chỉ cần hơi chăm chỉ học tập liền có thể xuất ra ma pháp cấp bốn, thật sự là nhân vật thiên tài, khó trách đạo sư cho hắn làm lớp trưởng.

- Amos lớp trưởng, làm thế nào người biết mức độ tinh thần lực của mình là hai mươi?

- Tân sinh trước khi nhập học đều trải qua khảo sát, ngay tại chỗ giáo vụ trong đại sảnh, người không biết sao? – Amos hiểu kỳ nói:

- Không trải qua khảo sát, làm thế nào người trở thành học sinh ban Ma pháp được?

Trương Đức Bưu nhúc nhích đầu, nói một cách không rõ ràng:

- Có thể do ta được chiêu sinh đặc biệt... Lớp trưởng, người có thể dẫn ta đi trải nghiệm thử tinh thần lực của ta một chút không?

25. Chương 25: Ban Ma Pháp Chiêu Sinh Đặc Biệt.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 25: Ban Ma pháp chiêu sinh đặc biệt.

Dịch: nhakky

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Người là chiêu sinh đặc biệt?

Amos không khỏi nghiêm túc ngưỡng mộ, Ban Ma pháp đặc biệt chiêu sinh cũng là những người có thêm sở trường đặc thù, hoặc là bọn họ có ưu thế phóng thích ma pháp không gì sánh nổi, hoặc là có tinh thần lực thiên phú dị thường, cũng có người trời sinh thân thể đã là nguyên tố hòa cùng thể chất, tốc độ tu luyện nhanh chóng làm cho người khác không thể nào tưởng tượng được.

Nói tóm lại, chiêu sinh đặc biệt chính là một đám quái vật đội lốt người, Amos mặc dù có tinh thần lực gấp hai mươi lần người thường, có thể xưng tụng là thiên tài, nhưng nếu so sánh đám quái vật này với hắn thì thiên tài này chỉ có thể đứng sang một bên.

Sau khi từ sảnh kiểm trắc đi ra, Amos không thể khẳng định Trương Đức Bưu có phải là đặc biệt chiêu sinh không, bởi vì tinh thần lực của hắn thê thảm chỉ ở mức độ một. Mức độ một vốn là tinh thần lực người thường, xem ra trí lực người Nam Cương không thể nào cao hơn nữa, con số này đã rất cao rồi, nhưng đối với Ma pháp sư mà nói, con số này còn kém rất xa so với yêu cầu, chỉ có tinh thần lực đạt tới mức độ năm, mới miễn cưỡng đạt tới điều kiện nhập học ở ban Ma pháp.

- Tinh thần lực không có sở trường đặt biệt, khẳng định là khả năng phóng thích ma pháp có ưu thế vượt qua người thường rồi, hoặc là, thân thể hắn là nguyên tố hòa cùng thể chất hiếm thấy...

Hai ngày say, cuối cùng Tỉnh viện chính thức khai giảng, chương trình học năm nhất tổng cộng có sáu môn, phân ra là Ma pháp lý luận căn bản, tu dưỡng tinh thần lực nền tảng, ma được học, luyện kim thuật, ma pháp thực hành căn bản cùng cao cấp tinh linh ngữ sơ tu.

Trải qua một tháng học tập, đại bộ phận đệ tử ban Ma pháp năm nhất cũng đã nắm vững ma pháp cấp một, tu vi thấp nhất cũng có thể thi triển ra Hỏa Cầu thuật. Amos trưởng lớp lại bất đắc dĩ phát hiện, bạn học Đức Bưu Man Chuy căn bản không có khả năng phóng thích ma pháp hơn người, càng không phải là cái gì thân thể nguyên tố hòa cùng thể chất, tư chất ma pháp của hắn kém đến đáng thương, đừng nói phóng xuất ra ma pháp cấp thấp như Hỏa Cầu thuật, cho dù để cho hắn cảm ứng được nguyên tố lưu động trong không khí cũng không có cách nào làm được.

Càng làm cho Amos dở khóc dở cười chính là, Man tử thậm chí ngây thơ, khờ khạo nghĩ rằng tín ngưỡng của Ma pháp sư là nữ thần Ma Pháp, cả ngày lúc nào mở miệng ra cũng ‘ca ngợi nữ thần Ma Pháp’.

Trời ơi, chẳng lẽ hắn không biết tín ngưỡng của Ma pháp sư chính là nữ thần Trí Tuệ sao?

- A Man, tín ngưỡng của Ma pháp sư chúng ta không phải là cái gì nữ thần Ma Pháp, mà chính là nữ thần Trí Tuệ, ngươi chưa nghe ai nói qua sao? ‘Không nên hoài nghi trí tuệ của Ma pháp sư, bởi vì bọn họ chính là con cưng của nữ thần Trí Tuệ!’.

Amos có ý tốt, sửa lại cho đúng cái sai lầm đáng sợ của này hắn, nói:

- Trong trường học ngươi nói vậy không sao, nhưng ngoài trường học nếu như ngươi nói thế, mấy lão già ngoan cố trong hiệp hội Ma Pháp sẽ đem ngươi đóng đinh trên thập tự giá, đốt sống ngươi đấy!

Man tử Nam Cương rùng mình một cái, từ nay về sau phải sửa lại miệng mình, đổi thành ‘ca ngợi nữ thần Trí Tuệ’, một bên thầm mắng gã quê sáng Lãng Đồ, không biết hai người bọn họ có thâm cừu đại hận gì không.

Chẳng qua, cho dù tư chất ma pháp của bạn học Đức Bưu Man Chuy yếu kém thê thảm vô cùng, nhưng ở ban Ma pháp hắn quan hệ với mọi người lại vô cùng tốt, ngay cả Amos không thừa nhận cũng không được, trong lòng các học sinh, một lớp trưởng như hắn mà tầm ảnh hưởng còn không bằng tên man tử kia.

Trương Đức Bưu mang trên người lòng hào sảng nghĩa khí chỉ có ở những bộ lạc trong rừng rậm, vui với việc giúp người, có một lần ban Kiểm sĩ trêu chọc nữ pháp sư ban Ma pháp, hai ban đã xảy ra xung đột, diễn biến thành một trận ẩu đả.

Đệ tử ban Ma pháp dù sao cũng vừa mới nhập học, chưa học được bao nhiêu ma pháp, thân thể tổ chất càng không thể so sánh với ban Kiểm sĩ ngang bướng thô bạo được, chiến đấu vốn nghiêng hẳn về một phía.

Bạn học Đức Bưu cuối cùng nổi giận, vác một cây mộc côn lớn ra mặt, một mình quét ngang bốn gã kiểm sĩ năm nhất, mấy gã kiểm sĩ học năm hai đến trợ oai, cũng bị man tử đánh cho tan tác. Sau đó Man tử vác gậy gộc đi tới ban Kiểm sĩ năm hai, toàn thể học sinh ban Kiểm sĩ năm hai tất cả đều khuất nhục bị hạ dưới gậy gộc, thê thảm vô cùng.

Để trả thù ban Kiểm sĩ, Man tử lại trêu chọc mấy nữ kiểm sĩ năm hai, kiểm sĩ năm ba nghe được tin tức giận không kiềm chế được, tuyên bố đây không còn là ẩu đả giữa các đệ tử, mà là vì giữ gìn danh dự ban Kiểm sĩ.

Lập tức, học sinh đến đây giữ gìn danh dự, cũng khuất nhục gục ngã dưới gậy gộc.

Cuối cùng, lúc Man tử Nam Cương đánh tới năm ba, không ngờ đạo sư Hamas ban Kiểm sĩ ra tay, hai người tay không được một chiêu, Trương Đức Bưu không địch lại đấu khí của Hamas, bị đánh cho ói ra ngụm máu, lúc này mới không thể không dừng kế hoạch càn quét luôn cả năm bốn lại.

Sau đó man tử nghỉ ngơi mất hai ngày, lại khỏe mạnh chạy tới chạy lui, còn đạo sư Hamas đã ba ngày không giảng bài, nghe nói hẳn đã bị tổn thương thông đạo đấu khí ở cánh tay.

Chuyện này làm cho học trò Trương Đức Bưu bị ghi lại lỗi nặng đầu tiên, trường học dán thông báo phê bình khắp nơi. Chẳng qua bởi vậy đại danh Trương Đức Bưu lan nhanh, toàn bộ giáo viên cùng học sinh đều biết ban Ma pháp năm nhất có một Man tử Nam Cương, mặc chiếc áo bào Ma pháp học đồ, chiếc ma pháp bào màu đen cơ bản dùng che dấu khối cơ thể cường tráng của hắn.

- Nhị Thế, ta cảm thấy kỳ thật ngươi thích hợp làm một kiểm sĩ hơn... – Amos chần chừ một chút, không ngờ lấy hết dũng khí nói:

- Khí lực của ngươi lớn như vậy, thậm chí có thể cùng đạo sư Hamas liều mạng một chiêu, không đi làm kiểm sĩ thật sự rất đáng tiếc mà.

- Lớp trưởng Amos, ngươi thật quá coi thường ta! – Trương Đức Bưu cười lạnh một tiếng, hào khí kiên định nói:

- Nữ thần Trí Tuệ là tín ngưỡng suốt đời của ta, thề không thay đổi, từ nhỏ ta đã quyết chí muốn trở thành một Ma pháp sư vĩ đại, đem vinh quang nữ thần Trí Tuệ chiếu rọi khắp mọi ngõ ngách trên thế giới!

- Thì ra ngươi còn có lý tưởng cao cả như vậy! – Amos một chút ngưỡng mộ nhỏ nhỏ, oán thầm nói:

- Một tháng trước, ngươi còn tín ngưỡng không biết cái gì là nữ thần Ma Pháp... Chẳng trách mọi người đều nói, người Nam Cương vốn dĩ là tên đại ngốc, đầu óc chỉ toàn có cơ bắp, quả nhiên là như vậy...

Kỳ thật Amos vẫn rất bội phục Trương Đức Bưu, man tử Nam Cương tuy có ma pháp thiên phú thấp đến đáng sợ, nhưng đối với việc tăng cường tinh thần lực thì lại có nhiệt tình khác thường, sau khi học được phương pháp rèn luyện tinh thần lực sơ cấp, phần lớn thời gian hắn dùng để minh tưởng, rèn luyện tinh thần lực của mình.

Thời gian thi kiểm tra giữa kỳ, tinh thần lực của hắn đã đột nhiên tăng cao vượt bậc, tinh thần lực đạt mức độ mười, đạt tới tiêu chuẩn tam cấp Ma pháp sư. Chẳng qua năm môn học khác, ngoại trừ cao cấp Tinh linh ngữ miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn, còn lại toàn bộ như đèn lồng đổ thắm treo trên cao.

Trải qua thời gian học tập dài như vậy, Trương Đức Bưu không thể không thừa nhận, Ma pháp quả thật là một hệ thống khổng lồ, thậm chí một phân nhánh trong đó, tu dưỡng tinh thần lực, hệ thống lý luận bao hàm bên ngoài, cũng đủ để so sánh cùng với lý luận đấu khí!

Khó trách trong hai loại hệ thống lực lượng bất đồng, ma pháp áp đảo vượt lên trên đấu khí, được mọi người tôn sùng, mà đấu khí thì đành phải xếp thứ hai.

Từng có một vị Ma pháp sư vĩ đại nói một câu ví dụ:

- Tinh thần lực chính là đường sinh mệnh của ma pháp sư, tinh thần lực càng khổng lồ, thì tính mạng lại càng dài, tinh thần lực càng cứng cỏi, tính mạng lại càng được củng cố.

Bởi vậy có thể thấy được tầm quan trọng của tinh thần lực đối với Ma pháp sư.

Những lời này đối với người tu luyện đấu khí, cũng áp dụng như nhau.

Tinh thần lực sau khi đạt đến mức độ mười, Trương Đức Bưu có thể rõ ràng cảm giác được khi chính mình tu luyện, tốc độ vận chuyển Dã Man kinh trở nên nhanh hơn, gần như tăng lên gấp đôi!

Tốc độ tăng trưởng Dã Man kinh trong cơ thể hắn cũng lần nữa đạt đến một đỉnh cao mới, thời gian ngắn ngủi vài ngày, Dã Man kinh đã đạt tới trạng thái bão hòa, thuận lợi đột phá, trở thành cửu cấp Man chiến sĩ!

Hơn nữa tốc độ tăng trưởng Dã Man kinh không giảm chút nào, dần dần tiến vào thập cấp Man chiến sĩ, nếu đột phá thập cấp, đây mới thật sự là bắt đầu, Dã Man kinh dần dần hóa thành Man đấu khí vô cùng thuần khiết, Long Môn Bảo Tượng quyết cũng có thể bắt đầu tu luyện tầng thứ hai, có được sức mạnh bằng chín con trâu, Đại Phách Quan thủ, Càn Khôn quyết, Bôn Lôi quyết tâm pháp cũng có thể tăng lên cấp độ càng cao hơn!

Khi đó, hắn giống như hổ thả về rừng, rồng về biển lớn!

26. Chương 26: Lấy Lực Phá Lực.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 26: Lấy lực phá lực.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Sáng sớm, trên quảng trường Tinh viện, Trương Đức Bưu cũng dậy thật sớm như thường ngày, bắt đầu một ngày rèn luyện. Rèn luyện vào sáng sớm là thói quen hắn được dưỡng thành ở thôn Man Chuy, mỗi sáng sớm nếu không hoạt động một chút liền cảm thấy không được thoải mái trong người, đáng tiếc trong học viện không có người nào như phụ thân Nham Thạch làm đối thủ của hắn.

Chẳng qua một mình tự huấn luyện cũng có điểm tốt, có người đối luyện, có thể đem động tác của người biến thành bản năng, mà lúc một mình lại có thể thỉnh thoảng suy tư, đem võ học sở trường ra tự mình dung hòa.

Trương Đức Bưu thử tu luyện trước tiên chính là Bôn Lôi quyết, chỉ thấy từng chiêu từng thức của hắn, giờ tay nhắc chân, đều mang theo lôi âm rất nhỏ, bây giờ đã thấy loại tâm pháp này vô cùng dương cương bá đạo. Quyền cước hắn đại khai đại hợp, lôi âm cũng càng ngày càng vang to, về sau lôi âm oanh vang ầm ầm, giống như sấm rền từng trận liên tiếp nhau.

Trên quảng trường, chuyện học sinh rèn luyện vào sáng sớm là chuyện thường ngày, chỉ có mấy đệ tử ban Kiếm sĩ đứng một bên quan sát học tập, thỉnh thoảng lại phát ra một tiếng thán phục.

Sau khi đem Bôn Lôi quyết vận chuyển thành thạo, Trương Đức Bưu đột nhiên lại đồng thời vận chuyển Càn Khôn quyết, quyền cước nhanh như bôn lôi, thể nhưng lúc này có vẻ ngưng trọng chắc nịch, tay chân hắn giống như biến thành bốn thanh Khai Sơn phủ, cao thấp tung bay, một quyền một cước, phân minh rõ ràng, đánh vào trong không khí, phát ra một tiếng trống vang lên, giống như đại lực sĩ cầm song chùy đánh trống lớn, cước bộ đạp trên mặt đất, người bên cạnh liền có thể cảm giác được mặt đất run lên nhẹ nhẹ.

Nhắm mắt lại, chỉ nghe được tiếng bước chân, giống như một con voi Mammoth đang chạy đến như điên!

Đột nhiên, Trương Đức Bưu lại biến đổi tâm pháp, nhưng lần này lại là Càn Khôn - Bôn Lôi quyết làm nên tăng thêm vào tâm pháp Liệt Hỏa quyết, Dã Man kinh lao nhanh nhất thời nóng rực lên, lúc này dường như hần biến thành một cái lò lửa lớn cháy hừng hực, bên trong quyền cước mang theo từng luồng hơi nóng, không khí bị nung nóng đến mức phát ra những tiếng nổ tí tách.

Bôn Lôi quyết, Càn Khôn quyết cùng Liệt Hỏa quyết cùng thuộc về tâm pháp dương cương bá đạo, chưa từng có người nào thử đem chúng dung hợp lại với nhau, bởi vì ba loại tâm pháp này có thông đạo đấu khí hoàn toàn khác biệt, nếu như ép buộc hòa hợp toàn thể, chỉ có thể bị tẩu hỏa nhập ma. Cũng chỉ có mỗi mình Trương Đức Bưu khác thường dẫn thông hai mươi bốn đường thông đạo đấu khí hoàn mỹ nhất, mới có thể không cần kiêng nể gì cố gắng đem ba loại tâm pháp dung hòa lại làm một.

“ Nếu như sau đó, ta lại thêm Đại Phách Quan thủ vào thì sẽ thế nào?”

Trương Đức Bưu nghĩ là làm, giữa quyền pháp cương mãnh đột nhiên nhiều hơn vài phần âm nhu bí hiểm, nhiều hơn một loại phong thái khác. Chẳng qua vừa mới xuất ra mấy chiêu thì hần đã không thể không ngừng lại, vội vàng bình tâm tĩnh khí, đem Dã Man kinh thu hồi vào đan điền.

Phía trước ba loại tâm pháp đều là tâm pháp cương mãnh, mà Đại Phách Quan lại là kỹ xảo vận dụng đấu khí âm nhu đến tận cùng, dùng tâm pháp cương mãnh thôi động đấu khí âm nhu, âm dương không cách nào kết hợp, suýt nữa làm cho đấu khí thông đạo của hần không chịu nổi mà bùng nổ nứt ra!

“Nguy hiểm thật, tâm pháp đấu khí của ta đều là cương mãnh bá đạo, Long Mông Bảo Tượng quyết cũng như vậy. Dùng ba loại tâm pháp cương mãnh thúc động đấu khí âm nhu, ta chỉ có thể gượng ép xuất ra một chiêu, chiêu thứ hai liền gây thương tổn cho thông đạo đấu khí của ta, chiêu thứ ba liền gây thương tổn đến nội tạng! Nếu như dùng một loại tâm pháp cương mãnh, thì chỉ có thể là...”

Trương Đức Bưu dừng lại tạm nghỉ chốc lát, trầm nghĩ: “Trong thế giới trong mơ có một lý thuyết âm dương cũng có lợi, âm dương phải phối hợp lẫn nhau mới có thể đạt tới trạng thái hoàn mỹ, xem ra ta phải có được loại tâm pháp âm nhu như Tử La Thiên Trưng, mới có thể đem Bôn Lôi thủ hoàn thiện hoàn toàn!”

Tử La Thiên Trưng quyết được Thất Già La thành Thiên Mang nắm giữ trong tay, Trương Đức Bưu nhớ tới Thất Già La nọ một thân tu vi cực kỳ kinh khủng, liền không khỏi rung mình một cái.

- Tiểu man tử xem kiếm!

Sau lưng đột nhiên vang lên một tiếng quát rõ ràng, Trương Đức Bưu vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo kiếm quang đấu khí hình thành cự vồng, phô thiên cái địa kéo đến. Kiếm quang rậm rạp tạo thành một trận gió lốc xoáy, sắc bén vô cùng, muốn nuốt chửng cả người hần!

- Cụ Phong kiếm thuật? Thật nhanh!

Trên quảng trường có dựng không ít cột đèn ma pháp, được chế tạo từ thép tốt, đường kính khoảng cái chén ăn cơm, cao ba bốn thước, ban ngày hấp thu ma pháp nguyên tố từ bên ngoài, đến tối sẽ tự động sáng lên. Trương Đức Bưu không cần nghĩ ngợi, nắm lấy cột đèn ma pháp bên cạnh, một tay đem cột đèn nhỏ tận gốc, giậm quát một tiếng, biến cột đèn dài ba bốn mét thành đại thương, hướng giữa trung tâm gió lốc xoáy đâm tới!

Đâm tới nửa đường, chỉ thấy cánh tay hần đột nhiên xoay tròn, hơi hướng sang phải, cự lực ngàn cân bộc phát, cột đèn trên không trung vụn vỡ theo quán tính, nổ vang bùm bùm một trận, trong nháy mắt liền bị vụn thành một cây thiết ma hoa dài ba bốn thước, biến thành một cây đại thương đặc ruột, thẳng tắp đâm vào giữa lốc xoáy kiếm khí!

- Dã Man phách!

Một bên là kiếm quang đấu khí vô cùng sắc bén, một bên là man lực cương liệt bá đạo kinh khủng, hai loại sức mạnh va chạm, nhất thời truyền ra một trận âm vang chói tai, va chạm liên tiếp tạo ra vô số hoa lửa phóng ra dày đặc như pháo hoa !

Lấy lực phá lực, lấy mạnh mẽ phá mạnh mẽ!

Cơn lốc kiếm khí cùng thiết ma hoa đại thương gặp nhau, lập tức kiếm khí bắn ra bốn phía, đem thiết ma hoa tước thành từng mảnh nhỏ, cùng lúc đó, Dã Man kinh của Trương Đức Bưu cũng bộc phát ra, cự lực

ngàn cân phá nátбет trường kiếm của người đánh lén!

Trên không mảnh sắt bay đầy trời, Trương Đức Bưu tức giận hừ một tiếng:

- Dám đánh lén ta!

Tâm pháp đột nhiên chuyển biến thành Càn Khôn quyết, một chưởng đánh về phía trước rất nặng nề, chỉ nghe ầm một tiếng, bàn tay vỗ vào không khí, giống như hồng chung đại lữ chấn vang, lập tức bắn nhanh mảnh sắt vụn trên không bay ngược ra, bay về phía kẻ đánh lén!

Đột nhiên, lại một đạo kiếm quang chợt hiện, không giống như cơn lốc kiếm thuật, kiếm pháp này không có khí thế táo bạo, nhưng vô cùng tinh tế, bay nhanh điem qua giữa không trung, tiếu kêu leng keng như mưa rơi trên lá chuối, ngăn cản tất cả mảnh sắt lại.

- Thì ra còn có người giúp đỡ!

Tinh quang trong mắt Trương Đức Bưu chợt lóe, nhún người nhảy qua một bên, vươn bàn tay to, lại rút lên một cây cột đèn ma pháp, thiết mã ngạch kiều[*một thể tấn], dùng sức chấn động, cột đèn dài ba bốn thước nhưng giống như cương thương không ngừng run rẩy, phát ra tiếng vang ong ong!

- A Man, đừng động thủ, là chúng ta đây!

Kiếm quang biến mất, Donaldson cùng Tina xuất hiện trước mặt, trường kiếm trong tay Tina chỉ còn lại cái chuôi kiếm, sắc mặt tái nhợt, vẫn còn chút kinh hãi còn chưa bình tĩnh trở lại. Vừa rồi chính nàng phát ra cơn lốc kiếm khí đánh lén Trương Đức Bưu, không ngờ trường kiếm trong tay bị phá hủy, suýt nữa bị mảnh vụn bắn nhanh tới xuyên thành con nhím, nếu như không phải Donaldson phản ứng kịp lúc, hậu quả thật khó lường.

Trương Đức Bưu thu hồi cột đèn ma pháp, giậm chân thật mạnh trên mặt đất, không vui nói:

- Tại sao lại đánh lén ta?

Donaldson cười khan hai tiếng, nói:

- Còn không phải tại Lạc Nhật sâm lâm, viện trưởng nói chúng ta cũng không phải đối thủ của người, Tina không phục, lại vừa nhìn thấy người đang tu luyện quyền thuật, mới muốn thử động thủ với người một lần.

Tina hít vào một hơi, cuối cùng cũng ổn định tinh thần, miễn cưỡng cười nói:

- Ý thức chiến đấu của người so với chúng ta thật sự mạnh mẽ hơn một chút, nhưng tu vi đấu khí lại không bằng ta...

- Được rồi được rồi! Đừng tự dấy vàng lên mặt chúng ta nữa. – Donaldson cười nói:

- A Man, Dã Man kinh của người so với đấu khí của chúng ta không kém, chẳng lẽ người đã trở thành Man đấu sĩ rồi sao?

Trương Đức Bưu đem cột đèn ma pháp bỏ lại chỗ cũ, lắc đầu nói:

- Vẫn chưa, ta vừa mới trở thành cửu cấp Man chiến sĩ. Được rồi, khai giảng lâu như vậy tại sao lại không nhìn thấy các người đâu?

- Chúng ta đi Đông Bình vệ thành tham gia ‘học thuật trao đổi’, sớm biết người cũng trở thành đệ tử Tinh viện, cũng đã đem người đi cùng, bằng không Tinh viện chúng ta cũng đã không thua thắm như vậy...

Trên mặt Donaldson cùng Tina đều lộ ra một tia xấu hổ, theo lời bọn hắn, ‘học thuật trao đổi’ là trận đấu giữa các trường học, từ vẻ mặt xem ra, rõ ràng trận ‘học thuật trao đổi’ này học viện Tinh Mang thất bại thắm hại.

Trương Đức Bưu nhận thấy hai người xấu hổ, vội vàng tránh qua chủ đề này, không hề hỏi thêm nữa. Đông Bình vệ thành vốn là thành thị phụ cận thành Philina, bên trong cũng có một học viện, tên là học viện Đông Thành, cùng học viện Tinh Mang nổi danh, chẳng qua học viện Tinh Mang sau khi trùng kiến, lực lượng giáo viên không nhiều bằng trước, trước mắt học viện Đông Thành là ưu tú nhất ở Nam Cương

- Được rồi A Man, vừa rồi lúc chúng ta từ bên ngoài trở về, gặp viện trưởng Bane đứng trước bức tượng điêu khắc lão viện trưởng. Hắn nói, nếu như chúng ta gặp người thì nhắn lại, bảo người đến gặp hắn một lúc.
- Bane Claren? Hắn tìm ta có việc gì? – Trương Đức Bưu trong lòng nghi hoặc, từ biệt hai người, đi đến bức tượng điêu khắc lão viện trưởng.

27. Chương 27: Kinh Hiện Cố Định.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 27: Kinh hiện cố định.

Dịch: nhatty

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đi qua con đường nhỏ đầy bóng râm trong vườn trường, bức tượng điêu khắc anh hùng xuất hiện ở trước mắt, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh cao lớn đứng ở bên trái bức tượng lão viện trưởng, cúi đầu mỉm cười, tựa hồ đang nói cái gì. Mà bức tượng cũng nghiêng đầu, ánh mắt cũng không đặt trong sách, tựa hồ đang nghe hắn hứng thú kể chuyện xưa.

Trương Đức Bưu trong lòng chấn động:

- Hai người kia, càng nhìn bộ dạng càng giống, chẳng lẽ...
- A Man, người đã đến rồi.

Bane Claren thẳng người lên, cũng không nhìn về phía hắn, mà cứ như trước nhìn chăm chú vào bức tượng nọ, nhẹ giọng nói:

- A Man, người thông minh lạnh lợi, người hãy nói ta biết, hắn có gốc không?

Bane Claren giống như đang lăm bằm lâu bầu, tiếp tục nói:

- Lúc ấy thành chủ chạy, liên quân phòng ngự thành chạy, quý tộc trong thành cũng chạy, chỉ có hắn cố tình không chạy, hắn lại còn muốn ngăn cản đường đi của Tam Đầu Địa Ngục khuyến, hắn còn muốn cứu những học sinh kia cùng với bình dân trong thành! Người nói, hắn gốc hay không gốc?

Trương Đức Bưu liền lắc đầu nói:

- Thật đúng là một đấng anh hùng, trong lòng anh hùng luôn có lòng tin của chính mình, bản thân cố chấp, trong mắt người khác có lẽ rất ngu, nhưng đây mới là anh hùng!
- Cố chấp sao? Khó trách...

Bane Claren xoay đầu lại, mỉm cười nói:

- Ta sinh ra trong gia đình dân nghèo, cha mẹ sớm qua đời, chính hắn đã nuôi dưỡng ta thành người, tuy ta gọi hắn là ca ca, nhưng trong lòng coi hắn như phụ thân. Hắn là thiên tài chân chính, từ nhỏ đã bộc lộ ra ma pháp thiên phú vô cùng xuất sắc, vô luận ma pháp gì, hắn chỉ cần xem qua một lần là có thể sử dụng, hắn cũng hi vọng ta có thể trở thành ma pháp sư, ta lại không có tiền đồ, chỉ có thể trở thành kiếm sĩ.
- Về sau danh tiếng của hắn càng lúc càng lớn, mà ta vẫn như cũ, là một kiếm sĩ nho nhỏ không gặp thời, hắn vẫn đối với ta tử tế chu đáo, giống như một tiểu đệ cần hắn chiếu cố năm xưa. Ha ha, có một ca ca như vậy, ta cảm thấy áp lực rất nặng, ép tới ta không thở nổi. Rốt cục, ta quyết định bỏ đi...

Trương Đức Bưu lặng lặng nghe, chỉ thấy Bane Claren sắc mặt cổ quái, tiếp tục nói:

- Ta trốn ra bên ngoài, thế mới biết một người muốn sống sót ở cái thế giới này, khó khăn gian khổ đến cỡ nào, huống chi còn muốn chống đỡ cho cả một gia đình, chiếu cố một tên đệ đệ phế vật? Trong thời điểm đó, ta đã làm tên trộm, đã làm sát thủ, đã làm sơn tặc, đã giết người, cướp qua đường, cũng ngồi qua ngục lớn... Cuối cùng có một ngày, ta đột nhiên nhận ra, một mảnh trời mênh mông cuộn cuộn trong lòng, giống như thấy được đất trời rộng lớn. Ta mang theo những tâm pháp đấu khí do mình trộm cướp lừa gạt chiếm được, một mình trốn trong núi sâu, làm bạn cùng một đám ma thú. Ba năm đi qua, rốt cục ta đã dung hợp hoàn toàn những tâm pháp đó, sáng tạo ra tâm pháp của chính mình.

Bane Claren nhẹ nhàng thở ra một ngụm trọc khí, nói:

- Từ đây về sau tu vi của ta tiến triển cực nhanh, liên tiếp đột phá, trở thành ngũ cấp Kiếm đấu sĩ. Đến lúc đó ta mới đi tìm hắc hắc, hắc hắc đã là Viện trưởng học viện Tinh Mang, lúc ấy hắc hắc khoa trương an vị trên ghế mây, giống như một phụ thân đang lắng nghe nhi tử khoe câu chuyện hắc hắc đắc ý nhất. Cái vẻ mặt kia, cả đời ta đều không thể quên...

Nói tới đây, Bane Claren đột nhiên dừng lại, xoay người đi ra phía ngoài trường học, nói:

- Dĩ nhiên nói nhiều như vậy với người, xem ra ta đã thật sự già rồi. Tiểu tử, đi thôi.

Trương Đức Bưu vội vàng đuổi theo:

- Đi đâu thế?

- Người không phải muốn một thanh Bích Tỳ Đàm Kim để rèn vũ khí sao? – Bane Claren cười nói:

- Chúng ta đi ra ngoài, đương nhiên là tìm người có thể chế tạo ra vũ khí như vậy.

Hai người ra khỏi trường học, đi dọc theo ngã tư đường về phía Tây.

Đột nhiên, một chiếc xe ngựa chạy qua sát hai người, dừng lại bên đường trước sân một ngôi nhà lớn, tiếp theo một vị lão giả từ trên xe ngựa đi xuống, đi thẳng vào trong trạch viện.

Trương Đức Bưu dừng bước lại, nhìn theo bóng lưng lão giả kia dường như nghĩ đến một người nào.

- Làm sao vậy? – Bane Claren quay đầu lại nói.

- Không có gì. Tòa trạch viện này chiếm vị trí không nhỏ, là tòa nhà của ai vậy?

Lão Bane liếc mắt một cái, lơ đãng nói:

- Đây là phân bộ thương hội Hogan, thương hội lớn trong thành.

- Thương hội Hogan sao... – Trương Đức Bưu đem tên này nhớ vào trong lòng, đuổi theo bước chân Bane Claren, tiếp tục đi tới phía trước. Lão giả vừa đi vào thương hội Hogan kia, Trương Đức Bưu nhìn hết sức quen mắt, chính lão giả này tại lễ trưởng thành đã mang theo thương đoàn Đà Linh vây bắt thiếu niên Man Cương, ý đồ bán nô lệ cho sân đấu sĩ và đại trang viên ở phía Nam.

Trương Đức Bưu còn nhớ rõ, thương đoàn Đà Linh gọi tên lão giả này là ‘Malue tổng quản’.

“Những người này dĩ nhiên không chết toàn bộ trong tay Naga tám tay, bọn họ tự xưng là người công quốc Nam Minh, không nghĩ tới là người của thương hội Hogan!”

Trương Đức Bưu trong mắt hiện lên một đạo sát khí, trầm nghĩ:

- Thương hội Hogan chắc chắn không phải lần đầu tiên săn bắn người Nam Cương chúng ta, năm nay có ta ở đây, bọn hắc hắc không thực hiện được, nhưng sang năm thì sao đây? Rồi năm sau? Những năm kế tiếp thế nào?... Thương hội Hogan vốn là mầm mống tai họa, không thể giữ lại được!

Bane Claren càng đi càng nghèo, dần dần đi đến khu xóm nghèo phía Tây thành Philina.

Thành Philina mặc dù là thành thị mới xây lại, thế nhưng bên trong nơi này không tránh khỏi tình trạng phân chia làm khu quý tộc cùng xóm nghèo, chênh lệch giàu nghèo là vấn đề tồn tại ở mỗi thành thị.

Cho dù tại thế giới trong giấc mơ của Trương Đức Bưu cũng như vậy.

Lão Bane hiển nhiên đối với địa hình xóm nghèo rất tinh tường, mang theo Trương Đức Bưu chui tới chui lui trong ngõ hẻm nhỏ.

Phòng ốc xóm nghèo thường được đắp cao thấp không đều, ngã tư đường cũng thật sự chật chội, hai bên không phải là nhà dân, mà lại là quán rượu xiêu vẹo, khách sạn cùng tiệm tạp hóa, các loại hương vị kỳ quái trộn cùng một chỗ, làm Trương Đức Bưu nhin không được nhãn mặt cau mũi.

Trước quán rượu, thường thường có mấy tên lính đánh thuê lười nhác nghiêng ngả tựa vào bên cánh cửa, trong tay bưng một chén rượu dỏm, dùng ánh mắt xấu xa đánh giá người qua đường. Lính đánh thuê sinh là đám người sinh hoạt ở tầng thấp nhất trong xã hội, thành phần long xà hỗn tạp, có kẻ mới xuất đạo không bao lâu, vì kế sinh nhai mà tranh đấu, cũng có người thân mang tuyết kỷ, là cao thủ nhưng không cam lòng đầu nhập quyền quý.

Mà bưng ly rượu dựa bên cạnh cửa, hơn phân nửa là đạo tặc, chỉ cần nhìn thấy miếng mồi ngon đi ngang qua liền xuống tay, thậm chí sẵn sàng giết người cướp của. Chẳng qua bất kể là lão Bane hay là Trương Đức Bưu, thoát nhìn đều không hề dễ chọc, ánh mắt bọn đạo tặc chỉ quan sát trên người bọn họ một chút, liền dời đi, tìm kiếm mục tiêu mới.

Hai người xuyên qua mấy cái hẻm nhỏ, đi tới trước một tòa tháp pháp sư, cuối cùng Bane Claren cũng dừng bước.

Trương Đức Bưu tỉ mỉ đánh giá tòa tháp pháp sư này, so sánh với tháp pháp sư tại khu quý tộc nổi tiếng hùng vĩ, tòa tháp này có vẻ rất nghèo túng, trên vách tháp tường vôi tróc ra loang lổ, ngói lưu ly trên đỉnh tháp cũng rách nát tả tơi, trên ngói ném đầy các thứ đồ bỏ đi.

Hai hàng dây kẽm kéo căng ven móng tháp pháp sư, phía trên treo đầy mấy cái quần lót cùng áo lót phụ nữ cỡ lớn, một con chó đốm xám đang nâng cái chân cà thọt lên, không chút kiêng nể gì đi tiểu nơi góc tường.

Phía trên con chó đen không tới hai thước, không biết bị ai dùng vôi vẽ trên tường một vòng tròn, chính giữa viết một chữ ‘Hủy’ thật to.

Bane Claren ngẩng đầu, cao giọng nói:

- Đại sư Grand có nhà không?

Còn chưa dứt lời, tầng bốn tháp pháp sư đột nhiên nổ mạnh một tiếng dữ dội, tháp pháp sư bị chấn động trên dưới run rẩy. Cửa sổ tầng bốn mở ra, khói đặc cuộn cuộn, một cái đầu rối bời bên trong cửa sổ thò ra, ho khan hai tiếng, giận giữ nói:

- Con chó hoang nào ầm ĩ phía dưới, báo hại lão tử vừa mới bị được thủy nổ tung, chán sống rồi phải không?

28. Chương 28: Đại Sư Grand.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 28: Đại sư Grand.

Dịch: nhakky

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Khói đặc tan đi, đại sư Grand thấy rõ khuôn mặt phía dưới, lập tức giận dữ biến mất, cười nói:

- Bane Claren, thì ra là cái lão cóc tía này, ta nói ai dám ở trước mặt chúng ta lớn giọng la to đây! Đứng đứng phía dưới nữa, mau lên đây!

- Viện trưởng, sao hằm lại gọi người là lão cóc tía? – Trương Đức Bưu không nhin được liền hỏi.

Sắc mặt Bane Claren trở nên cực kỳ khó coi, nện một quyền thật mạnh xuống đầu Man tử:

- Chuyện không nên hỏi thì không nên hỏi nhiều, ở đâu ra lại nói nhảm nhiều như vậy chứ?

Tiểu Man tử che đầu, trong lòng ảo não vạn phần:

- Sớm biết vậy đã đem Thái ca theo rồi...

Hai người vừa đi vào tháp pháp sư, đột nhiên nghe từ lầu bốn truyền tới một giọng nữ, lớn giọng quát:

- Grand, ngươi lại làm trong nhà biến thành như thế này, có phải sửa chữa chưa đủ hay không?

- Eve, phía dưới vốn là bằng hữu chúng ta, ngươi nhỏ giọng một chút, mặt mũi ta đều bị ngươi làm cho mất hết!

- Lão già chết tiệt, ngươi mà còn mặt mũi sao?

- Bà tám chết bầm, đừng tưởng ta không dám đánh phụ nữ nha!

Trên tầng bốn tháp pháp sư, tiếng ồn ào ngày càng kịch liệt, cuối cùng biến thành tiếng đánh nhau loạn xạ, sau đó một bóng người như bao bố lủng bị người ta ném từ cửa sổ lầu bốn xuống, trước tiên rớt xuống mái hiên lầu ba, mang theo một đồng rác rưởi trượt xuống lầu hai, lại từ lầu hai rơi bệch xuống lầu một, thành hình chữ đại gục dưới chân Trương Đức Bưu.

Đại sư Grand giãy dụa một chút, vừa muốn đứng lên, lập tức bị một đồng rác từ trên trời giáng xuống, đè hẳn thật chặt.

Tiểu Man tử chớp chớp mắt, liếc nhìn Bane Claren một cái:

- Viện trưởng, đại sư Grand không có nhà, chúng ta đi thôi.

- Có nhà, có nhà! – Người nọ vội vàng bò ra từ trong đồng rác, trừng mắt liếc nhìn dân sống ở các phòng vây quanh xem, vạn phần ra vẻ nói:

- Nhìn cái gì? Chưa từng thấy lão tử đánh phụ nữ của mình hả?

Quay đầu vừa cười nói:

- Lão cóc tía, xin mời vào trong!

Trương Đức Bưu liếc mắt quan sát đại sư Grand một cái, chỉ thấy hắn là một người đàn ông trung niên vừa cao lại vừa gầy, trên người khoác một bộ ma pháp bào vô cùng bản, trên ma pháp bào không có dấu hiệu cấp bậc.

Hai người đi theo đại sư Grand vào trong tháp pháp sư, Trương Đức Bưu tò mò quan sát chung quanh, chỉ thấy tầng thứ nhất chất đầy dụng cụ cổ quái với mấy chai dược thủy, trong không khí tràn ngập mùi quái dị, đi tới tầng thứ hai, lại là từng dãy giá sách.

Trương Đức Bưu vội liếc mắt một cái, trên giá sách đều là bộ sách nói về thuật luyện kim, xem ra vị đại sư Grand này hẳn là một vị luyện kim sư rồi.

Luyện kim thuật cũng có trong hệ thống ma pháp, ban ma pháp năm nhất bắt buộc có một môn ma dược học, chính là nền tảng luyện kim thuật, về phần phù văn, phụ ma cùng ma pháp trận còn lại là luyện kim thuật cao thâm hơn nữa.

Tới tầng ba tháp pháp sư, đột nhiên trước mắt một mảng trống trải, trên đất hoa cỏ khắp nơi, thơm mê người, dĩ nhiên là một vườn hoa. Hơn nữa không gian tầng ba, thậm chí không chỉ lớn hơn gấp mười lần so với nền tháp ma pháp!

“Đây hẳn là hiệu quả khi dùng ma pháp trận kết nối nhiều không gian với nhau, xem ra vị đại sư Grand lại còn tinh thông không gian ma pháp.”

Tới tầng thứ tư, cuối cùng Trương Đức Bưu nhìn thấy phu nhân Eve của đại sư Grand, không khỏi ngẩn ra. Eve không ngờ cường tráng khác thường, gần như thân cao hai thước, tứ chi mạnh mẽ cường tráng, vạm vỡ, mái tóc màu lam trên đỉnh đầu do nổ mạnh vẫn bốc lên từng đợt khói nhẹ.

“Khó trách đại sư Grand bị ném từ lầu bốn xuống...”

Trương Đức Bưu tràn ngập cảm thông nhìn thân thể nhỏ bé của Đại sư Grand, thầm nghĩ: “Không nghĩ tới thẩm mỹ của đại sư Grand cùng người Nam Cương chúng ra không khác nhau lắm.”

- Lão cóc tía, người dụ dỗ một đứa trẻ người Nam Cương ở đâu ra thế? – Eve liếc mắt nhìn Trương Đức Bưu, ánh mắt lộ ra vẻ mặt cảnh giác, thanh âm to lớn nói:

- Dựa vào miệng lưỡi sao? Nếu như không phải dựa vào miệng lưỡi thì...

Bộ mặt luyện kim sư phu nhân trở nên dữ tợn, vươn tay lên cổ mình vạch qua một chút, nhe răng cười nói:

- Có muốn lão nương thay người giải quyết không?

Trương Đức Bưu tròn mắt nhìn nàng, Bane Claren cười mắng:

- Miệng lưỡi của người so ra còn hơn ta nhiều! A Man, khi ta còn ngồi tù đã nhận bọn họ làm bằng hữu, Grand có tài nghệ cực cao trong luyện kim thuật, Eve chính là thợ rèn xuất sắc nhất thành Philina!

Đại sư Grand nhìn Trương Đức Bưu khề gật đầu, vội vàng nói:

- Hãy bớt nói lời thừa đi, lão cóc tía, người tìm ta chắc là đoạt được rồi, mau đưa ra đồ vật cầm đến đây đi!

Bane Claren nhẹ nhàng kiểm tra không gian giới chỉ của mình, hai thanh chiến phủ xanh lóng lánh tự động hạ xuống, nện xuống mặt đất run nhẹ, đúng là Bích Tỳ Đàm Kim phủ, nói:

- Hai thanh chiến phủ này, một thanh nặng một ngàn hai trăm cân, một thanh nặng một ngàn lẻ bảy mươi cân, vốn là một trong ba đại bảo vật của Thiên Mang Già La tộc!

Eve vươn cánh tay, nắm lấy một thanh Bích Tỳ Đàm Kim phủ, ung dung cầm cây búa nặng ngàn cân lên, người phụ nữ mạnh mẽ như trâu nước này dĩ nhiên có được một thân quái lực kinh khủng!

Đại sư Grand tập trung trí nhớ, cẩn thận đánh giá hoa văn trên lưỡi búa, gật đầu nói:

- Hoa văn trên lưỡi búa vốn là điều khắc ma pháp trận trong hệ thống luyện kim thuật của Van Luxembourg, có thể gia tăng độ cứng cự phủ, độ dai mềm cùng khả năng tự tu phục, khiến búa không bị hư hao. Phủ rộng mà không có lưỡi, đây là đặc thù khác, thật là không biết tính chất đầu khí như thế nào.

Trương Đức Bưu lúc này mới chú ý tới, hai thanh cự phủ này cũng không có lưỡi, cùn như sống đao:

- Búa rộng mà không có lưỡi, lại nặng như thế, cho dù đạt tới đầu khí ngoại phóng, đầu khí như cương, cho dù là hảo thủ cũng không có cách nào sử dụng, chỉ có thể tu luyện đến cảnh giới đầu khí như đao, mới có thể hình thành một đạo đầu khí quang nhận trên búa, đem uy lực Bích Tỳ Đàm Kim phủ khai triển ra!

Đột nhiên chiến phủ phát ra tiếng ong ong nhỏ, là do đầu khí của Eve dũng mãnh tiến vào trong phủ, cùng cự phủ sinh ra cộng hưởng, chỉ thấy một đạo quang nhận hình quạt giống như một vòng bán nguyệt thật lớn xuất hiện trên lưỡi búa, người khác trông thấy phải khiếp sợ.

Đầu khí của nàng, không ngờ thâm hậu vô cùng, đạt đến cảnh giới đầu khí như đao!

Đại sư Grand thấy thế, gật đầu nói:

- Đúng thật là Bích Tỳ Đàm Kim phủ không nghĩ ngờ gì nữa rồi! Bích Tỳ Đàm Kim, loại kim loại này cực kỳ mềm mại, chỉ có thể dùng hệ thống luyện kim thuật Van Luxembourg mới có thể gia tăng độ cứng cùng độ mềm, hiện tại trên đời hiểu được loại thuật luyện kim này, gần như cũng chỉ còn một mình ta thôi. Lão cóc tía, lần này người tìm đúng người rồi! Lần trước người đưa cho ta bản vẽ, Eve đã làm phơi tốt rồi, chỉ cần một tháng là có thể chế tạo ra trang bị này!

Bane Claren cười nói:

- A Man, người cần loại vũ khí nào? Thương hay đại kiếm?

Trương Đức Bưu lắc đầu:

- Ta muốn chế tạo một cây đao.

- Đao? – Bane Claren cùng đại sư Grand cùng nở một nụ cười, ở thế giới này, kiếm cùng thương mới là chủ lưu, là chính thống, cực ít người sử dụng loại vũ khí là đao. Eve hèn mọn nói:

- Tiểu tử chưa từng trải qua mùi đời. Người là người Nam Cương sao? Người Nam Cương am tường sử dụng côn, thương, cho người một thanh đại thiết côn vui đùa là được, không nên lãng phí Bích Tỳ Đàm Kim!

Trương Đức Bưu dần cơn tức giận xuống, móc trong lòng ra một tấm bản vẽ, nói:

- Ta đã vẽ ra khuôn đao rồi.

Đại sư Grand tiếp nhận bản vẽ, nhìn thoáng qua, không khỏi hít vào một hơi lạnh khí, khen:

- Đao tốt!

Bane Claren hiếu kỳ nhìn qua, ngỡ ngàng một chút, không nhận được cũng tán dương:

- Hảo hung khí! Một đao này chém xuống, chỉ sợ cả người cùng ma thú cũng bị chém thành hai đoạn! Ngay cả ta xem qua, cũng không nhận được tưởng nghĩ muốn tạo ra một thanh, đáng tiếc ta lại học kiếm thuật, đối với đao pháp dốt đặc cán mai. A Man, loại đao này do người thiết kế? Không tin được, người lại có bản lãnh thế này!

Eve trong lòng nghi hoặc, cầm lấy bản vẽ nhìn qua, cũng không khỏi ngây dại.

Trên bản vẽ phác họa một thanh trường đao kỳ lạ, độ dày cây đao này có thể so với đại kiếm, so với đại kiếm còn dài hơn, cán đao ước chừng nửa thước, thân đao gần hai thước, thẳng tắp như kiếm, chỉ tại vị trí mũi đao hơi cong một chút.

Loại đao này là Trảm Mã đao tại thế giới trong giấc mơ của Trương Đức Bưu, khi ở trong thế giới trong giấc mơ hắn cực kỳ thích binh khí lạnh cổ đại, nhất là khuôn mẫu Trảm Mã đao này, bởi vậy trong lúc suy tư sử dụng vũ khí nào hắn tự mình vẽ xuống Trảm Mã đao.

- Vừa nhìn tiểu tử người cũng biết sức mạnh đi theo hướng chiến sĩ, thân đao của cây đao này hơi nhỏ, sợ rằng chặt chém mạnh sẽ bị gãy, dù sao Bích Tỳ Đàm Kim không phải kim loại cứng rắn. – Eve suy tư chốc lát nói:

- Nếu như dùng phù văn gia cố thân đao, sẽ không cần lo lắng nữa.

Bane Claren liếc mắt nhìn Trương Đức Bưu, hướng đại sư Grand nói:

- Bả đao này nhất định phải nặng, càng nặng càng tốt, không nên lo lắng tiểu tử này không đủ khí lực cầm lấy!

Eve mặt nhăn mày nhíu:

- Càng nặng càng tốt? Cái này cũng không thể làm được, dựa theo thể tích bả đao, nhiều nhất cũng chỉ có thể sử dụng chừng trăm cân Bích Tỳ Đàm Kim...

- Có lẽ, trong lúc đoán tạo, sẽ thêm vào một ma pháp trận trọng lực. – Đại sư Grand tiếp lời:

- Bất quá ma pháp trận trọng lực cần có tinh thần lực kích thích, tinh thần lực càng mạnh, đao sẽ càng nặng! Tinh thần lực kiếm sĩ các người thật yếu đến đáng thương...

Trương Đức Bưu thở phào nhẹ nhõm, cười nói:

- Hai vị đại sư chỉ để ý đến việc chế tạo là được, phương diện tinh thần lực ta tự có biện pháp.

Hai người từ biệt vợ chồng Grand, dựa theo đường cũ quay về, đột nhiên Trương Đức Bưu nói:

- Viện trưởng, ta còn có chút việc...

Ánh mắt Bane Claren lộ vẻ mặt hiểu biết, phát tay nói:

- Người nên cẩn thận một chút, nơi này không phải trường học.

Trương Đức Bưu đưa mắt nhìn lão Bane đi xa, lúc này mới chậm rãi đi đến một quán rượu nhỏ. Hắn đi tới trước mặt đạo tặc dựa cạnh cửa, ngón tay búng nhẹ, một mai kim tẹ leng keng trong bát rượu tên đạo tặc, mỉm cười nói:

- Ta tìm Kidd, Kidd đệ nhất nhanh chân thành Philina. Người nói cho hần, bằng hữu trong rừng rậm muốn hần trợ giúp, đang chờ hần ở chỗ này.

29. Chương 29: Tinh Thần Phong Bạo.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 29: Tinh thần phong bạo.

Dịch: nhakky

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Đạo tặc bưng rượu uống một hơi cạn sạch, cầm đồng tiền vàng trong chén rượu lên, huyết sáo rời đi. Trương Đức Bưu đi vào quán rượu nhỏ, chỉ thấy trong quán khách nhân không nhiều lắm, rời rạc phân tán ngồi trước mấy bàn rượu. Ở góc tường, một vị lão niên ngâm thơ rong đang vừa gảy đàn vừa hát, còn có một nữ lang Hồ tộc nhảy trên bàn rượu, nhảy những vũ điệu kiều diễm tươi đẹp, y phục trên người đã cởi ra bảy tám phần, chỉ còn lại đồ lót bên trong, trên cái mông trắng nõn như tuyết lộ ra một cái đuôi hồ ly mượt mà.

Cái đuôi của nàng đang đưa theo vũ đạo, thỉnh thoảng nhẹ nhàng vuốt ve cầm khách xem bên cạnh, Hồ nữ quay đầu lại cười quyến rũ, thân thể lại như rắn nước đứng lên, cái mông căng tròn phập phồng như sóng cuộn.

Mấy hán tử bộ dáng giống lính đánh thuê ngồi bên cạnh bàn, cười ha hả, thỉnh thoảng ném dưới chân nàng mấy cái ngân tệ, mê hoặc nàng cởi hết quần áo còn lại ra.

Trương Đức Bưu chọn một cái bàn bên trong ngồi xuống, gọi hai món điểm tâm với một vò rượu, bảo người hầu rượu mang tới hai bộ đồ ăn, phía đối diện để bát hâm rượu, một mình vừa uống rượu, vừa thưởng thức Hồ nữ tươi đẹp nhảy múa.

Một lúc lâu sau, một thân ảnh mập mạp béo phì chợt hiện ở cửa quán rượu rồi tiến vào, đặt mông phía đối diện hần, ép cái ghế dựa vang lên kéo kẹt, bưng rượu lên làm một hơi cạn sạch, quẹt quẹt miệng nói:

- Nhị Thế, người đến thành Philina lúc nào? Sao bây giờ mới nhớ tìm ta... Ồi, sao người lại mặc áo choàng Ma pháp học đồ thế?

- Bây giờ ta là Ma pháp học đồ Tinh viện năm nhất. – Trương Đức Bưu hạ thấp âm thanh, nói:

- Kidd, giúp ta thu xếp một việc.

- Có chuyện gì người cứ nói, ở thành Philina mà không có Kidd nhanh chân ta thì chẳng làm nên chuyện gì hết! – Mập mạp hướng Hồ nữ ném một tia mị nhãn, tiết tố nam tính nhanh chóng bay lên, hào khí vạn phần nói.

- Giúp ta điều tra thương hội Hogan.

Mập mạp sắc mặt lập tức ngưng trọng đứng lên, thu hồi ánh mắt từ trên người Hồ nữ, nói:

- Người muốn đối phó thương hội Hogan? Đây là một vụ làm ăn lớn đó! Thương hội Hogan vốn là một trong mấy đại thương hội ít ỏi trong thành, bên trong cao thủ nhiều như mây. Ta nghe một bằng hữu nói, cách làm việc của bọn họ giống trong quân đội, thương hội có thể là thuộc hạ của một đại nhân vật nào đó của thủ đô đế quốc, thậm chí có khả năng lại liên quan đến quân bộ đế quốc!

Trương Đức Bưu gật đầu, tại lễ trưởng thành, hần sớm được chứng kiến qua tác phong của thương hội Hogan và quân đội giống nhau, trong đoàn săn bắn thực lực mỗi người cũng không có chênh lệch nhiều, hơn nữa trong đội ngũ còn có Ma pháp sư đẳng cấp mạnh mẽ.

Mập mạp tiếp tục nói:

- Thương hội Hogan làm ăn buôn bán rất phức tạp, ngoài mặt làm ăn buôn bán đàng hoàng, nhưng lại buôn lậu quân giới, buôn bán nô lệ, kinh doanh kỹ viện, chuyện gì cũng dính líu... Ta biết rồi!

Kidd cũng là người thông minh, lập tức nghĩ ra điều mấu chốt:

- Có phải thương hội Hogan buôn bán nô lệ Man tộc các người, cho nên người mới muốn đối phó với bọn họ?

Khuôn mặt mập mạp hưng phấn đỏ bừng, run giọng nói:

- Buôn bán lớn, buôn bán lớn mà! Bộ lạc Mông Chuyên hơn ba nghìn Man chiến sĩ chung ý nghĩ đi vào trong thành, một loạt đầu chém xuống, giết hại sạch sẽ thương hội Hogan, cuốn đi ngàn vạn tài sản, đây chính là cuộc mua bán lớn khó lường, một tác phẩm lớn!

Trương Đức Bưu vội vàng cắt đứt dòng suy nghĩ của hắn, nói:

- Đừng hiểu lầm, chỉ là có mình ta!

- Mình người? – Mập mạp chán nản nói:

- Một mình người đi thương hội Hogan gì đó không thích hợp lắm? Không phải là đi chịu chết sao?

- Ta bây giờ là đệ tử năm nhất ban Ma pháp Tinh viện, nào có hơn ba nghìn Man chiến sĩ đi theo? Chuyện này chỉ là ý của mình ta.

Trương Đức Bưu lạnh nhạt nói:

- Người chỉ cần lấy giúp ta bản đồ địa hình thương hội Hogan, với lại bọn họ có những người nào, làm rõ hai chuyện này là được, chuyện còn lại cứ giao cho ta! Người yên tâm, chuyện này hoàn thành, ta tuyệt đối sẽ có phần tốt cho người!

Kidd không vui nói:

- Đều là huynh đệ, nói đến chỗ tốt là khách khí rồi. Trong thành ta còn có mười mấy huynh đệ, đều là đạo tặc, bản đồ địa hình Hogan cùng tư liệu về nhân viên ta có thể chuẩn bị cho người, chẳng qua người cũng nên suy nghĩ kỹ, một người đối chọi với một thương hội Hogan to lớn, rõ ràng chính là chịu chết!

Trương Đức Bưu cười nói:

- Ta giống người ngu xuẩn đi chịu chết sao?

- Không giống. – Mập mạp đàng hoàng nói:

- Nếu người ngu xuẩn, trên đời không còn kẻ thông minh rồi. Chẳng qua mình người... Quên đi, cùng lắm thì bất cứ giá nào hai trăm tám chục cân thịt mỡ của lão tử cũng liều mình cùng người!

- Chuyện này là chuyện riêng của Man tộc ta, không cần người nhúng tay vào đâu! – Trương Đức Bưu cảm động trong lòng, đứng dậy cười nói:

- Chuyện điều tra ta nhờ cậy người, giờ ta phải trở về trường học.

Dứt lời, đi đến cửa quán rượu, đi ngang qua Hồ nữ, tiểu man tử nhện không được néo cái móng Hồ nữ một phen, trong lòng cũng dâng lên một cỗ cảm xúc khác lạ, khá là tà ác.

Hồ nữ ‘hứ’ lên một tiếng, ánh mắt ướt ươn ướt lườm hắn một cái, quyến rũ động lòng người.

- Chết tiệt, quan niệm thẩm mỹ của ta, trải qua thế giới trong giấc mơ bị bóp méo rồi, thậm chí thích nữ nhân yếu đuối. Lão tử là người Nam Cương, hẳn là thích nữ nhân bộ dạng hùng tráng giống như Đại Địa bạo hùng mới đúng!

Trương Đức Bưu trở về Tinh viện, trong đầu vẫn xuất hiện Hồ nữ với cái móng trắng ngần như tuyết quay tới quay lui, mất nửa ngày mới loại bỏ được cảm giác khác thường này, tâm trạng ổn định lại.

“Ban năm nhất toàn dạy phương pháp rèn luyện tinh thần lực cấp thấp, đạo sư nói, tu luyện tinh thần lực phải dần dần tiến vào, nếu không sẽ gây ra tổn thương cho đại não. Chẳng qua ta bây giờ đâu có thời gian, phải học được phương pháp rèn luyện tinh thần lực cao cấp, nhanh chóng gia tăng thực lực chính mình!”

Trương Đức Bưu không đến lớp học năm nhất, mà đi đến ban Ma pháp năm thứ sáu, học môn chuyên tu phương pháp rèn luyện tinh thần lực cao cấp.

Đạo sư của ban Ma pháp năm thứ sáu, vốn là một vị lão Ma đạo sư học thức uyên bác, giảng bài từ đơn giản đến thâm sâu, bên cạnh dẫn chứng phong phú, thường xuyên xen kẽ một ít chuyện xưa thú vị, làm cho Trương Đức Bưu hưởng lợi rất nhiều, đối với phương pháp rèn luyện cao cấp cũng có bước đầu nhận thức.

Phương pháp rèn luyện cấp thấp chỉ là nền tảng cho phương pháp rèn luyện cấp cao, tốc độ gia tăng tinh thần lực vừa ổn định mà lại thông thả, thế nhưng phương pháp rèn luyện cao cấp một bên vẫn duy trì tinh thần lực tăng trưởng rất nhanh, một bên lại đem tinh thần lực bản thân không ngừng rèn luyện, khiến tinh thần lực trở nên ngày càng cứng cỏi.

Cái này giống như nghề rèn, một khối phôi thiết, trải qua nhiều lần rèn giũa, mới có thể nện ra thép tinh!

Chỉ có làm cho tinh thần lực cứng cỏi như sắt thép, Ma pháp sư mới có thể chính xác khống chế sắp xếp mỗi một ma pháp nguyên tố, làm cho ma pháp của bản thân phát huy uy lực cường đại hơn!

Tinh thần lực cứng cỏi đến mức như sắt như thép, Ma pháp sư liền có thể xưng là Ma đạo sư rồi, dưới khả năng khống chế tinh thần lực cường đại của bọn họ, bất cứ một loại ma pháp nào cũng có thể phát huy uy lực cực mạnh, hơn nữa đến lúc đó, bọn họ có thể đem thổ thủy phong hỏa quang âm sáu hệ ma pháp tùy ý dung hợp, hình thành ma pháp kết hợp uy lực càng thêm mạnh mẽ!

Trương Đức Bưu đang mê mẩn lắng nghe, đột nhiên vang lên bên tai một âm thanh cực kỳ kiêu ngạo:

- Loại biểu diễn đầy rẫy tai hại rách nát này, cũng dám lấy ra dạy người khác nữa!

Tiểu man tử hoảng sợ, nhìn lại nơi phát ra tiếng, Lục Dực Kim Quang tê chẳng biết lúc nào từ chỗ ký gởi chạy đến, đứng ở trên cửa sổ phòng học, chậm rãi sửa sang lại lông chim, vạn phần xem thường nói.

Phía bên ngoài cửa sổ, một cự khuyến màu đen cao ngang ngực Thiết Bối man ngư đang ngồi ngoan ngoãn, đầu lưỡi thè ra thở. Thấy chủ nhân nhìn ra hướng nó, cự khuyến liền hưng phấn vẫy đuôi loạn xạ. Một vị Ma pháp sư trùng hợp đi qua bên người nó, bị cái đuôi nhẹ nhàng đảo qua, Ma pháp sư bị thấm kêu một tiếng, không biết bị đánh bay tới đâu.

“Này hai ‘ông nội’ này, sao lại chạy đến đây rồi?”

Trương Đức Bưu trong lòng thầm nghĩ không ổn, nhìn lại lên bục giảng, quả nhiên thấy sắc mặt lão Ma đạo sư tức giận đến xanh mét, phần nộ quá:

- Biểu diễn rách nát? Người nào dám can đảm đồng dạng như vậy?

Trương Đức Bưu đột nhiên cảm thấy một cỗ tinh thần lực to lớn, ùn ùn kéo đến phía hắn đè xuống, không khỏi hoảng sợ:

- Tinh thần phong bạo!

Tinh thần phong bạo vốn Ma đạo sư khi tỷ thí tu vi tinh thần lực, dùng một loại phương thức so sánh tương đối nhã nhặn, hai bên đều tự phóng ra tinh thần lực bản thân, dùng tinh thần lực giao phong, để khảo nghiệm tu vi lẫn nhau.

Chẳng qua phương thức này có vẻ ôn hòa, nhưng lại tồn tại nguy hiểm tương đối lớn, nếu như hai người lúc đó tu vi cách xa nhau, người có tu vi kém có khả năng sẽ bị tinh thần lực cường đại của đối phương chấn thành ngu ngốc!

Một cỗ tinh thần lực cường đại hơn từ bên người Trương Đức Bưu bộc phát ra, so với lão Ma đạo sư còn mạnh hơn, càng thêm hung mãnh, thần uy giống như ngục tù, thoáng một cái đã tràn ngập khắp phòng học!

Hai cỗ tinh thần lực đụng nhau, phát ra tiếng vang nặng nề, trong phòng học nhất thời như cuồng phong quét qua, sách vở bay khắp trời.

Trương Đức Bưu nhìn lại bốn phía, chỉ thấy đám Ma pháp sư năm thứ sáu hai mắt trắng dã, té khắp mặt đất, mà lão Ma đạo sư trên bục giảng sắc mặt càng lúc càng đỏ, như thể bị lấy máu, thân thể lão đảo muốn ngã, dễ nhận thấy lần đầu hai bên giao phong, đã khiến cho tinh thần lực của hắn cạn kiệt tới cực điểm!

Kim mao lão hổ hưng phấn đứng lên hai cái chân sau, tinh thần uy áp càng lúc càng mạnh, hét to:

- Loài người vô tri, dám khiêu chiến với Thái ca hung tàn, cả thành Philina, người nào không biết ta Thái...

Chữ ‘ca’ còn chưa ra khỏi miệng, Trương Đức Bưu đưa tay gãi trên cái bụng trắng của nó hai cái.

- Đừng gãi, ngứa... tha mạng! Ha ha ha ha...

Lục Dực Kim Quang tê nhẹn không được cười ha hả, lặn lội qua lại ở trên cửa sổ, hai chân không ngừng đánh vào bệ cửa sổ. Nó thu hồi tinh thần lực, nét mặt lão Ma đạo sư buông lỏng, rốt cục không cầm cự nổi, hai mắt khẽ nhắm, cũng đã hôn mê.

Tiểu man tử một tay bắt được cái da ót mềm của Thái ca, xách đầu lão hổ gây rắc rối lên, kinh hồn bạt vía chạy ra khỏi phòng học.

Sau lưng, mọi người bên trong ban Ma pháp năm thứ sáu kể cả đạo sư, toàn thể ‘tử trận’, ngã đầy mặt đất.

- Ai ya, lần này gây ra họa lớn rồi...

30. Chương 30: Nhất Tức Thức Pháp.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 30: Nhất Tức thức pháp.

Dịch: nhatký

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Lục Dực Kim Quang tê bị Trương Đức Bưu bắt lấy lớp da mềm sau cổ, thể nhưng im lặng lạ kỳ, bốn chân cùng ba đôi cánh đều rũ xuống, vẫn không thềm nhúc nhích, hai con mắt quay tròn chuyển tới chuyển lui, đột nhiên ồm ồm, cả giận nói:

- Mụ mụ ta mới mang ta theo như vậy.

Thiếu niên tối sầm mặt lại, không để ý tới nó, trầm nghĩ: “Lần này bị yêu tinh gây rối hại thể thảm rồi! Lần trước cũng bởi vì ấu đả với ban Kiếm sĩ, ta bị ghi lại lỗi nặng một lần, lần này khiến mọi người trong ban kể cả đạo sư đều biến thành ngu ngốc, chỉ sợ ta cũng bị đuổi ra trường học, có thể còn sống để trở lại rừng rậm hay không là cả một vấn đề...”

Ánh mắt Trương Đức Bưu không thiện cảm liếc nhìn Lục Dực Kim Quang tê, trong lòng tính toán có nên tìm một sào huyết Cự long, đem vật nhỏ này ném vào làm bữa ăn ngon cho Cự long.

Kim mao lão hổ trong tay hắn cự tuyệt gãy dựa đi ra, ‘soạt’ một tiếng mở ra ba đôi cánh, bay tới bay lui xung quanh hắn:

- Người yên tâm, bọn hắn tuyệt đối sẽ không biến thành ngu ngốc, Thái ca ta xuống tay rất có chừng mực. Hơn nữa, bọn họ dạy đều là phương pháp rèn luyện tinh thần lực cấp thấp, nếu người muốn học, ta cũng có thể dạy người mà!

- Người biết cách tu luyện tinh thần lực sao? – Trương Đức Bưu lập tức nhét mối lo lắng vào đầu, vội vàng hỏi.

Lục Dực Kim Quang tê tuy rằng hay gây rắc rối chung quanh, nhưng tinh thần lực quả thật cường hãn, dĩ nhiên có thể một hiệp xử lý đạo sư Tinh viện năm thứ sáu, nếu như có thể học được phương pháp rèn luyện tinh thần lực của nó, nói vậy hẳn là không thua kém so với Tinh viện giảng dạy.

Thái ca kiêu ngạo vạn phần nói:

- Cái này đương nhiên, chủ nhân trước của ta là một vị Thánh ma đạo không có gì không làm được, riêng phương pháp tu luyện tinh thần lực thì có hơn mười loại! Chẳng qua, tinh thần lực của người quá yếu, tu luyện phương pháp rèn luyện cấp cao chỉ sợ sẽ gây ra tổn thương cho đầu óc người, ta chỉ có thể chọn cho người một loại rác rưởi nhất.

Trương Đức Bưu lúc này mới nhớ tới, trên đường đến đây, con cạp này đã từng đề cập qua chủ nhân trước của nó là một vị Thánh ma đạo sư. Loại cấp bậc như Thánh ma đạo sư, đối với hắn mà nói cầu mà không được, cho dù là cao thủ như Bane Claren, cũng rất khó mà nhìn thấy bóng lưng này!

- Phương pháp rèn luyện tinh thần lực do Thánh ma đạo sư cất giữ, cho dù là loại thấp nhất, so với Tinh viện cũng cao cấp hơn không ít. Con cạp có cánh này, thật sự có không ít bí mật mà!

Lục Dực Kim Quang tên đem phương pháp rèn luyện tinh thần lực tên gọi Nhất Tức thức một hơi giảng giải tỉ mỉ cho Trương Đức Bưu nghe, mặc dù trong miệng nó loại tâm pháp này lúc nào cũng là đồ bỏ đi, nhưng rơi vào trong tai Trương Đức Bưu thì càng nghe càng kinh ngạc, vội vàng trở lại phòng học năm thứ sáu, mang bút ký của mình tới, ghi lại nội dung của Nhất Tức thức

Trong phòng học, Ma pháp sư năm thứ sáu cùng Ma đạo sư lục dực tĩnh lại, thấy hắn tiến vào, cả đám không lạnh mà run, giống như thấy Đại ma vương chạy ra từ vực sâu Ma vực.

Trương Đức Bưu không rảnh giải thích cùng bọn họ, hiện tại đầu óc của hắn hoàn toàn chìm đắm trong phương thức rèn luyện Nhất Tức thức kỳ diệu, thỉnh thoảng lại thốt lên một tiếng thần phục.

Phương pháp rèn luyện tinh thần lực Nhất Tức thức cùng với phương pháp rèn luyện minh tướng chủ lưu có những khác biệt rõ ràng, phương pháp rèn luyện tinh thần học viện dạy đều là dựa vào minh tướng để cạo xát, tăng cường tinh thần lực, tiêu hao trí tuệ của người tu luyện, sau khi tu luyện, đại não người tu luyện thường mệt mỏi cực kỳ.

Thế nhưng Nhất Tức thức lại đi theo hướng khác, chủ yếu tiêu hao thể lực người tu luyện, người không có thể lực cường đại, tu luyện Nhất Tức thức ngược lại có khả năng sẽ bị mệt chết, điều này cùng hoàn toàn trái ngược với thuật minh tướng chủ lưu.

Đây là một loại phương pháp rèn luyện tinh thần cường độ cao, cần một Ma pháp sư có tinh thần lực cường đại phối hợp, lợi dụng tinh thần gió lốc làm tiêu hao tinh thần lực người tu luyện đến cực hạn, chỉ giữ lại một tia cuối cùng, sau đó nhân cơ hội dùng tâm pháp Nhất Tức thức đem một tia tinh thần lực này phát triển mạnh mẽ một cách thoải mái.

Một quá trình như vậy, vừa có thể khiến tinh thần lực tăng trưởng nhanh chóng, lại có thể dựa vào áp bức của cường giả, khiến tinh thần lực bản thân trở nên tinh thuần, cứng cõi hơn!

“Tinh thần lực của ta không cao, không có cách nào tu luyện thuật minh tướng cao cấp của học viện, nhưng thể lực ta cường đại, có công pháp thần kỳ Long Mông Bảo Tượng quyết chống đỡ, ta có thể khôi phục thể lực trong thời gian ngắn! Nhất Tức thức này, chính là thuật minh tướng được chế tạo riêng cho bản thân ta!”

Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ, trong lòng quyết tâm, đem loại thuật minh tướng này nghiền ngẫm thông suốt. Nhất Tức thức đối với Ma pháp sư mà nói có thể như cái gân gà, vì dù sao Ma pháp sư thân thể yếu đuối, căn bản không cách nào chịu đựng việc tiêu hao thể lực to lớn, nhưng đối với Trương Đức Bưu, Nhất Tức thức chính là tâm pháp vô thượng!

Tu luyện Nhất Tức thức cần có Ma pháp sư cường đại phối hợp, Trương Đức Bưu đưa mắt nhìn về phía Lục Dực Kim Quang tên.

Có thập lục cấp Vương cấp ma thú Thái ca này, tinh thần lực hắn rất nhanh đã bị nghiền ép đến cực hạn, chỉ bảo tồn lại một tia cuối cùng, Trương Đức Bưu vội vàng vận hành tâm pháp minh tướng Nhất Tức thức, chỉ cảm thấy sau cực hạn, não vực hắn càng thêm rộng lớn, một tia tinh thần lực kia sinh sôi nảy nở nhanh chóng, bành trướng với một tốc độ cực nhanh!

Cùng lúc đó, tinh thần gió lốc của Lục Dực Kim Quang tê như trước liên tục không ngừng đè xuống, lại đem tinh thần lực hần tiêu hao tới cực điểm.

Loại thuật minh tưởng này quả thực giống như chạy trên dây, người phối hợp hơi không cẩn thận thì có khả năng đem tinh thần lực người tu luyện áp bức sụp đổ hoàn toàn, biến thành ngu ngốc. Cũng may tinh thần lực Thái ca so với Trương Đức Bưu cường đại hơn rất nhiều, khả năng khống chế tinh thần lực của nó vô cùng tinh vi, lúc này mới có thể đảm bảo an toàn cho Trương Đức Bưu.

Cuối cùng, tu luyện Nhất Tức thức chấm dứt, Trương Đức Bưu có cảm giác như người chết đuối bò được đến bờ, mở rộng miệng thở hồng hộc, toàn thân mồ hôi đầm đìa, thậm chí trong giày cũng toàn mồ hôi!

Không chỉ như thế, hần cảm thấy sức lực tứ chi không cánh mà bay, cự lực ngàn cân, cứ như vậy mà tiêu hao không còn trong quá trình tu luyện Nhất Tức thức!

- Đói quá... – Trương Đức Bưu vận hành Long Môn Bảo Tượng quyết, rất nhanh khôi phục thể lực, bụng vang như trống, trong lòng nổi lên cảm giác đói khát mãnh liệt. Nhất Tức thức tiêu hao là thể lực hần, mà Long Môn Bảo Tượng quyết có thể khôi phục thể lực cực nhanh, nhưng lại tiêu hao thức ăn, cho nên hần mới có cảm giác quá đói như thế.

Man tử Nam Cương đi tới phòng ăn trường học, chọn một bàn thức ăn, mặc dù đồ ăn ở phòng ăn nổi tiếng là dơ dáy bẩn thỉu, chẳng qua được cái giá cả không cao, Trương Đức Bưu ăn một hồi như hổ đói, đem tất cả thức ăn ‘tiêu diệt’ sạch sẽ.

Qua hơn nửa canh giờ, đại thẩm ở phòng ăn giật mình chứng kiến, tiểu man tử lần nữa với bộ dạng đói khát đi không nổi tiến vào phòng ăn, lại chọn một bàn thức ăn, vẫn ăn như hổ đói, ‘tiêu diệt’ toàn bộ lượng thức ăn của sáu bảy người.

Đợi đến lần thứ tư Trương Đức Bưu đi vào phòng ăn, đại thẩm phòng ăn cuối cùng đã cảm thấy sợ hãi, một vài ma thú mạnh mẽ trong truyền thuyết, có thể tùy ý thay đổi hình thể, thậm chí huyền hóa thành nhân loại, chẳng lẽ thiếu niên luôn trong tình trạng đói khát này là một con ma thú đội lốt người?

Lần thứ năm Trương Đức Bưu tu luyện xong, lần nữa chân thấp chân cao, lê lét đi đến phòng ăn, vậy mà tới nơi, lại phát hiện phòng ăn đã đóng cửa nghỉ bán, đành phải tới quán ăn nhỏ ngoài trường.

“ Sau này không thể cứ ăn cơm ở một quán được, nếu không quán cơm trường học sẽ đóng cửa trước tiên.”

Thủ sơn khuyến cáo bộ nhẹ nhàng không một tiếng động bước đi theo sau chủ nhân, Lục Dực Kim Quang tê thì ngồi trên đầu Tiểu Hắc, nhìn theo bóng lưng Trương Đức Bưu, thì thầm to nhỏ bên tai Tiểu Hắc:

- Tiểu Hắc, chủ nhân ngươi cũng thật lợi hại nha, chủ nhân trước của ta tu luyện Nhất Tức thức cũng chỉ có thể kiên trì hai lần, còn phải nghỉ ngơi từ ba đến năm ngày có thể phục hồi như cũ. Chủ nhân nói, tu luyện Nhất Tức thức nhất định phải có Mục sư bên cạnh sự dụng Thần Thánh thuật hồi phục thể lực cho người mới được. Chủ nhân ngươi thể mà có thể kiên trì liên tục năm lần, còn không mệt mỏi mà suy sụp, nếu như hần có thể tu luyện ma pháp, khẳng định là dị thường ...

31. Chương 31: Man Đấu Khí.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 31: Man đấu khí.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Mức độ tinh thần lực của ta đạt giá trị hai mươi bốn?

Trong phòng giáo vụ, chỗ kiểm tra mức độ tinh thần lực, Trương Đức Bưu giật mình nhìn kiểm tra viên, nói với giọng khó tin.

Kiểm tra viên nợ không nhin được phát phát tay, không hồn không giận nói:

- Gấp người bình thường hai mươi bốn lần thì có gì đáng kinh ngạc? Vừa mới đạt đến tứ cấp Ma pháp sư trung kỳ thôi, chờ khi người đạt đến Ma đạo sư rồi thì hãy dùng đến vẻ mặt giật mình này! Đừng đứng ở đây nữa, phía sau còn nhiều người khác đang chờ kiểm tra đấy!

Trương Đức Bưu rời khỏi phòng kiểm tra, trong lòng thầm nghĩ:

- Nếu người biết mười ngày trước mức độ tinh thần lực của ta bằng mười, không biết người có kinh ngạc hay không?

Mười ngày trước, trong kỳ thi giữa kỳ, tinh thần lực của Trương Đức Bưu đạt được mức độ mười, đó là kết quả sau ba tháng rèn luyện tinh thần lực, vậy mà bây giờ hắn cùng Nhất Tức thức, mình tưởng không tới năm ngày, tinh thần lực không ngờ tăng trưởng gấp đôi có thừa, đạt được mức độ hai mươi bốn!

Mức độ hai mươi bốn, tứ cấp Ma pháp sư, cho dù là thiên tài Amos, khi vừa nhập học cũng chỉ đạt được mức độ hai mươi mà thôi!

“Bây giờ Amos đã trở thành ngũ cấp Ma pháp sư, hắn là thiên tài ma pháp, sau thời gian ba tháng trở thành ngũ cấp Ma pháp sư là điều đương nhiên. Bất quá, ta cũng sắp đuổi kịp hắn rồi, hắn cũng cực kỳ dễ dàng, dù sao Amos đang tu luyện phương pháp rèn luyện tinh thần lực cấp thấp, mà ta đang tu luyện Nhất Tức thức!”

Kỳ thật, nếu đổi lại là người khác sử dụng phương pháp rèn luyện Nhất Tức thức cũng không có khả năng đạt được tốc độ tăng trưởng kinh khủng giống như Trương Đức Bưu, Nhất Tức thức tiêu hao thể lực quá lớn, có Ma pháp sư nào có được thể lực mạnh mẽ như người dân Nam Cương, có Ma pháp sư nào lại đi tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết.

Cho dù có mục sư đứng bên cạnh, tùy thời có thể dùng Thần Thánh thuật để trị liệu, Ma pháp sư bình thường cũng chỉ có thể tu luyện hai lần, nếu tu luyện nhiều hơn, thân thể yếu ớt của bọn họ sẽ không chịu đựng nổi.

Cũng chỉ có tên Man tử Trương Đức Bưu đến từ Nam Cương mới dám tu luyện không kiêng nể gì, cũng không lo lắng vì tiêu hao sức lực quá độ làm thân thể hỏng mất.

Tinh thần lực tăng trưởng gấp đôi có thừa, bây giờ tốc độ tu luyện Dã Man kinh của hắn đã tăng lên gấp đôi, đấu khí vận chuyển như ý, cơ hồ cần đến là đến, chỉ cần trong lòng hơi khẽ có ý niệm, Dã Man kinh liền phóng tới, nhanh chóng vô cùng.

Mấy ngày gần đây, hắn đều tu luyện Nhất Tức thức chứ không tận lực tăng cường tu vi đấu khí bản thân. Bất quá, sau mỗi lần rèn luyện tinh thần lực xong, Trương Đức Bưu đều phải vận hành Long Mông Bảo Tượng quyết để khôi phục thể lực, bởi vậy, tu vi đấu khí chẳng những không chút thụt lùi, ngược lại còn tinh tiến không ít.

Tu vi của hắn đã đạt đến cửu cấp Man chiến sĩ đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá trở thành thập cấp Man chiến sĩ.

“Bây giờ ta vẫn không được phép tự mãn, phải tăng cường tốc độ tu luyện. Tinh thần lực của lão Bane hơn người bình thường hàng ngàn lần, tốc độ tu luyện của hắn hơn người khác cả trăm lần, thật sự là một con số kinh khủng! Một ngày hắn tu luyện chẳng khác nào người bình thường tu luyện cả trăm ngày, với tốc độ tu luyện của ta bây giờ, cả đời cũng đừng mơ tưởng đuổi theo hắn, phải nâng cao tinh thần lực đến đẳng cấp đó, thậm chí phải vượt qua, mới có hi vọng trở thành cao thủ như hắn!”

Nhớ tới Bane Claren, Trương Đức Bưu không khỏi sinh ra lòng kính phục đối với lão đầu này, lão Bane không có loại pháp quyết thần kỳ như Long Mông Bảo Tượng quyết, cũng không gặp được nhiều kỳ ngộ như mình, nhưng lão nhân này dám dùng một đồng công pháp nhị lưu chiếm đoạt lửa gặt được, sáng tạo ra tâm pháp đặc biệt dành riêng cho mình, suốt đoạn đường tự mình mài mòn, trở thành lục cấp Kiếm đấu sĩ, có thể cùng cao thủ như Thất Già La tranh cao thấp.

“Bane Claren mới là tông sư chân chính, nếu tương lai lão tặc này không bị trời phạt, tu vi của hắn nhất định sẽ vượt xa Thất Già La, thậm chí có thể bước vào lĩnh vực Thánh cấp!”

Sau vài ngày, Trương Đức Bưu đến giảng đường xin lão sư nghỉ ngơi một tháng ‘dưỡng bệnh’, sau đó không nghe không thấy không biết gì xung quanh, toàn tâm toàn ý tu luyện Nhất Túc thức.

Loại tu luyện với cường độ cao này mang đến hiệu quả rõ rệt, tinh thần lực của hắn ngày càng cứng cõi, càng ngày càng mạnh mẽ, cơ hồ tăng trưởng từng ngày.

Thập lục cấp Vương cấp ma thú Thái ca cũng bắt đầu trở nên tò mò, dần dần tăng cường tinh thần uy áp đối với Trương Đức Bưu, muốn xem cực hạn của hắn tới đâu.

“Chủ nhân cũ của ta sau khi tu luyện Nhất Túc thức, chỉ thử tu luyện hai lần, liền mệt đến chết đi sống lại, sau khi nghỉ ngơi ba ngày mới khôi phục lại, sau này không bao giờ luyện Nhất Túc thức nữa. Chẳng lẽ hắn còn lợi hại hơn so với chủ nhân của ta?”

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy tinh thần uy áp của Lục Dực Kim Quang tê ngày càng mạnh, ép hắn đến mức không thở nổi, tinh thần lực của hắn bị nén quá chặt, tùy thời có thể đứt gãy.

Nếu như một tia tinh thần lực này bị đứt gãy, đại não của hắn khẳng định sẽ bị tinh thần phong bạo của đối phương xâm nhập, chỉ cần một lần oanh kích sẽ biến hắn thành ngu ngốc.

“Tên Thái ca chết tiệt này!”

Trương Đức Bưu cắn chặt răng, cố gắng chống cự tinh thần uy áp của Lục Dực Kim Quang tê, chỉ cảm thấy thể lực toàn thân tiêu hao nhanh chóng, tinh thần uy áp nặng như núi ép bộ xương hắn đến mức phát ra âm thanh ‘cọt kẹt, cọt kẹt’.

“Không ổn, thể lực tiêu hao gần hết rồi!”

Tứ chi Trương Đức Bưu dần dần trở nên vô lực, trong lòng thầm nghĩ không ổn. Lúc này, ngược lại hắn trở nên vô cùng bình tĩnh, phân tâm thành hai phần, một bên tiếp tục minh tưởng bằng Nhất Túc thức, một bên lợi dụng tinh thần lực mới sinh ra để điều động Dã Man kinh, vận chuyển Long Mông Bảo Tượng quyết.

Nhất Túc thức cùng Long Mông Bảo Tượng quyết đều thuộc về hệ thống tâm pháp khác nhau, đồng thời vận chuyển hai loại tâm pháp này đối với bất kì kẻ nào cũng là một loại khảo nghiệm, bất quá Trương Đức Bưu không rảnh để suy nghĩ nhiều, đồng thời vận dụng hai loại tâm pháp một cách tự nhiên, không hề bài xích lẫn nhau.

Nhất Túc thức không ngừng cuộn cuộn tiêu hao thể lực, sinh ra tinh thần lực mới, mà tinh thần lực này lại thúc dục Long Mông Bảo Tượng quyết, cuộn cuộn không ngừng khôi phục thể năng, Trương Đức Bưu dĩ nhiên có thể chống đỡ, duy trì trước uy áp của Lục Dực Kim Quang tê.

Trong cơ thể hắn, tốc độ vận chuyển của Dã Man kinh càng ngày càng nhanh, hơn nữa tinh thần phong bạo càng ngày càng mạnh mẽ, loại tốc độ tăng trưởng này vẫn tiếp tục tăng nhanh hơn.

“Còn có thể kiên trì?”

Thái ca nhẹ nhàng ‘di’ một tiếng, tăng cường tinh thần phong bạo đến trình độ Ma đạo sư, nhất thời tản mát ra tinh thần ba động mãnh liệt, lập tức bị Tiểu Hắc phát giác ra. Thủ sơn khuyển nổi giận gầm lên một tiếng, Lục Dực Kim Quang tê mới chịu dừng lại, tinh thần phong bạo lúc này mới hoàn toàn biến mất.

Mặc dù tinh thần uy áp đã rút lui, song, Dã Man kinh trong cơ thể Trương Đức Bưu vẫn vận chuyển không ngừng như trước, tốc độ ngược lại còn có xu thế càng ngày càng nhanh.

Rốt cục, Dã Man kinh đã vận chuyển đến tốc độ đột phá một điểm giới hạn, Trương Đức Bưu phảng phất nghe được trong cơ thể có tiếng nổ âm âm, tựa hồ đột phá được một cửa ải. Dã Man kinh đột nhiên bùng nổ, bạo liệt, chỉ trong một thoáng tràn đầy toàn thân, vô luận đan điền hay hai mươi bốn đường đầu khí thông đạo đều trở nên tràn đầy!

Một loại cảm giác sung mãn không gì tả được.

Trương Đức Bưu có thể cảm giác rõ ràng được lực lượng chậm rãi lưu động trong cơ thể chính mình, trong bình tĩnh lại ẩn chứa một lực lượng bạo phát kinh khủng hơn xa trước.

Hơn nữa, trong Dã Man kinh, hắn phát hiện một loại lực lượng mới. Cổ lực lượng này mặc dù rất nhỏ, nhưng so với Dã Man kinh được Long Mông Bảo Tượng quyết rèn luyện thì càng thêm tinh thuần, càng thêm cứng cỏi, càng thêm có lực, đồng thời càng thêm bá đạo!

Phảng phất mới vừa rồi trong lúc đấu khí nổ mãnh, Dã Man kinh rốt cục phát sinh biến hóa về ‘chất’, hình thành một cổ năng lượng đấu khí mới.

Man đấu khí!

Tại thời khắc này, trong lòng Trương Đức Bưu là một mảnh trời mênh mông rộng lớn, tựa hồ như thấy được trời đất càng thêm cao xa rộng lớn như lời Bane Claren từng nói.

Dựa vào tinh thần uy áp của thập lục cấp Vương cấp ma thú, Trương Đức Bưu rốt cục đã đột phá, trở thành thập cấp Man chiến sĩ!

Thập cấp Man chiến sĩ vốn là một lần ranh, chỉ cần tiếp tục tu luyện, Dã Man kinh sẽ không ngừng cuộn cuộn chuyển thành Man đấu khí, đến lúc tất cả Dã Man kinh trong cơ thể chuyển hóa hoàn toàn, khi đó Trương Đức Bưu sẽ trở thành Man đấu sĩ thứ hai của bộ lạc Mông Chuyên.

Man tử Nam Cương chưa kịp vui mừng vì bản thân đột phá thì đã bị cơn đói bụng cùng đau đầu mãnh liệt đánh bại.

Lục Dực Kim Quang tê dùng tinh thần phong bạo đẳng cấp Ma đạo sư ép về phía hắn, không thể không tạo thành tổn thương đối với hắn. Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy huyết Thái Dương đau nhức như muốn sưng lên, đau đến mức đầu muốn nứt ra, lại còn đói bụng đến bủn rủn tay chân, tứ chi vô lực, thoáng cái co quắp tê liệt ngã xuống đất.

- Thái ca, ta muốn giết người!

32. Chương 32: Bích Tỳ Ma Dao.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 32: Bích Tỳ ma dao.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu nghỉ ngơi hai ba ngày mới hết cơn đau đầu, ngay sau đó liền bị gọi đến phòng viện trưởng làm việc.

Thiếu niên đẩy cửa ra, chỉ thấy Bane Claren đang nghịch một thanh trường đao. Chuôi đao dài hơn nửa thước, chiều rộng ước chừng năm ngón tay, toàn thân đen thui không phát ra một tia sáng, phát ra một cỗ hàn khí bức người.

Bây giờ đang là lúc giao mùa giữa xuân và hè, khí trời dần dần nóng bức nhưng nhiệt độ trong phòng làm việc của viện trưởng lại giống như đầu xuân, có thể nhìn thấy miệng thở ra khói trắng.

Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ:

- Viện trưởng, chẳng lẽ binh khí đã được chế tạo xong rồi?

Sau đó vừa nghi hoặc, nói:

- Bích Tỳ đàm kim vốn màu xanh biếc, tại sao thanh đao này lại đen như mực vậy?

Bane Claren khẽ cười một tiếng, đấu khí điên cuồng dũng mãnh tiến vào thanh trường đao, chỉ nghe thanh đao phát ra những tiếng ‘vù vù’, đột nhiên đao mang màu bích mạnh mẽ phóng ra, một đạo đấu khí hình thành lưỡi đao bám trên thân đao, làm cho thanh đao trở nên to lớn vô cùng, tựa như một thanh đại đao dài ba thước, rộng một thước.

Thân đao đen thùi, giờ phút này đã mang màu lục bích, thậm chí ngay cả lưỡi đao do đầu khí hình thành cũng nhuốm màu xanh biếc, giống như một khối phỉ thúy trong suốt một nửa, mang theo hơi thở mùa xuân.

- Bả đao này khi chế tạo, được bao bọc bên ngoài một lớp ô kim hàn thiết, che lấp quang mang của Bích Tỳ đàm kim đi. Giá trị ô kim hàn thiết cũng xa xỉ, cũng là một dạng kim loại truyền dẫn đầu khí tốt

Bane Claren nhẹ nhàng vuốt ve thân đao, nói:

- Nếu như không che đi quang mang của Bích Tỳ đàm kim, chỉ cần người cầm thanh đao này đi ra ngoài, ba ngày sau có lẽ ta phải nhặt xác giúp người rồi!

Trương Đức Bưu suy nghĩ một chút, cảm thấy quả thật như vậy, Bích Tỳ đàm kim vốn là kim loại dẫn đầu khí tốt nhất, giá trị liên thành, chính mình mang theo một thanh đao làm bằng Bích Tỳ đàm kim ra ngoài, chắc chắn sẽ bị người khác đuổi giết tranh đoạt. Cho dù người khác giết hắn không được, nhưng cao thủ Thiên Mang – Già La tộc cũng sẽ nghe tiếng mà đến.

Dù sao, Bích Tỳ Đàm Kim phủ vốn là một trong tam đại gia truyền chí bảo của tộc Già La, nghe nói vì tìm kiếm hai thanh chiến phủ này, ngay cả những cao thủ lánh đời của Già La tộc cũng xuất động, Trương Đức Bưu ghi nhận bản thân mình không thể chống lại cả thành Thiên Mang được.

- Đến khi người trở thành Man đấu sĩ, đạt đến cảnh giới đầu khí như đao, lúc đó ô kim hàn thiết cũng không thể che lấp quang mang Bích Tỳ đàm kim được, đến lúc đó cho dù người gặp người tộc Già La cũng có khả năng tự bảo vệ mình. Bất quá, thanh đao này quá dài, không có biện pháp chế tạo vỏ đao, ô kim hàn thiết cũng cực kỳ quý trọng, người xuất môn cũng nên cẩn thận một tí.

Bane Claren giao thanh đao cho Trương Đức Bưu, cười nói:

- A Man, thanh đao này còn chưa có tên, không bằng gọi nó là ‘Ô Lý Dương Xuân*’ nhé?

[*mùa xuân màu đen]

- Ô Lý Dương Xuân quá tao nhã, gọi nó là Bích Tỳ đi!

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng vuốt ve thân đao, yêu thích không rời tay, chỉ thấy trên thân Bích Tỳ đao có rất nhiều ký hiệu kỳ lạ, hoa văn được sinh ra khi rèn nên thanh đao này bị một lực lượng kỳ diệu tổ hợp lại một chỗ, hình thành nên bảy đạo ma pháp trận quỷ dị.

Đao cũng không nặng, chỉ khoảng trăm cân, Trương Đức Bưu thử ngưng tụ tinh thần lực, tập trung vào thanh đao, nhất thời kích thích ma pháp trận trong Bích Tỳ đao, khiến sức nặng đột nhiên tăng thêm vài lần.

Trương Đức Bưu không khỏi khen hay, sau đó lại điều động một cỗ Dã Man kinh trong cơ thể truyền vào trong Bích Tỳ đao, chỉ cảm thấy đầu khí thông suốt, không hề gặp trở ngại, tựa như cánh tay của chính mình.

Trường đao bị đầu khí kích thích, phát ra âm thanh vù vù rất nhỏ, mặt ngoài đen nhánh lộ ra một tia xanh biếc.

Bane Claren chứng kiến cảnh tượng này, trong mắt không khỏi lộ ra vẻ kinh dị: “Tiểu tử này tiến cảnh thật nhanh, không tới thời gian nửa năm, hắn đã bắt đầu luyện hóa Dã Man kinh thành Man đấu khí rồi! Điều này có thể nói...”

Lão Bane sờ sờ chòm râu quai nón của mình, âm thầm tự đắc trong lòng: “Con mẹ nó, ánh mắt của lão tử thật sự quá tốt!

- A Man, người không muốn thử đao sao?

- Thử đao? – Trương Đức Bưu nghi hoặc nhìn về phía Bane Claren.

Lão đầu nhìn bức tượng điêu khắc trong phòng, thuận miệng nói:

- Nếu như ta có một thanh bảo đao như vậy, khẳng định trong lòng ngựa ngáy khó chịu, muốn tìm vật gì đó chém một cái, tâm tình mới vui sướng thoải mái.

Nghe hần nói vậy, trong lòng Trương Đức Bưu thật sự có một loại dự cảm muốn thử đao, tay vừa lộn, một đạo ánh sáng màu đen hiện lên, bức tượng điêu khắc trong phòng làm việc viện trưởng vô thanh vô tức chia thành hai nửa, nửa trên đổ xuống, ngã ‘ầm’ trên mặt đất!

- Thật sự là một thanh ma đao!

Trương Đức Bưu không nhận được khen, thở dài nói:

- Một đạo này ta chém vào bức tượng đồng, ta lại không hề cảm nhận được tí lực cản nào!

Bane Claren mỉm cười nói:

- Chém xong thấy hưng phấn không?

Trương Đức Bưu dùng sức gật đầu:

- Hưng phấn! Sau khi thử đao xong quả thật có một loại cảm giác vui vẻ sung sướng! Viện trưởng, trước kia ta nghĩ sai về ngài rồi, ngày quả thật là một người tốt!

- Đừng có vội cảm kích ta sớm quá, bây giờ chúng ta bắt đầu tính toán sổ sách với nhau.

Bane Claren cầm một quyển sổ kế toán trên bàn làm việc, cười tủm tỉm nói:

- Bích Tỳ đao là vũ khí ta đáp ứng cung cấp cho người, phần tài liệu Bích Tỳ đàm kim này cũng không tính, phí rèn đao cùng phí gia công cũng không tính, nhưng mà tiền ô kim hàn thiết người phải trả, đại sư Grand cũng nỗ lực ta nên bớt cho người tám phần, cộng hai ngàn kim tệ.

- Đắt vậy sao.... – Trương Đức Bưu ngây người.

- Còn nữa, từ khi khai giảng đến giờ đã được bốn tháng hai tuần, người phá hủy hai cái đèn đường ma pháp, trong giáo quy quy định, cố ý phá hư tài sản chung bị phạt gấp ba, một cây đèn đường trị giá ba trăm kim tệ, hai cây đèn đường nhân ba, vậy người nợ trường học một ngàn tám trăm kim tệ.

- Hả?

- Được rồi, một tháng trước, ma súng của người đại náo ban ma pháp lớp sáu, làm cho ba mươi vị học sinh năm lớp sáu bị hôn mê, thậm chí cả đạo sư cũng bị, làm cho toàn thể giáo viên rất có ác cảm. Chuyện này ta đã sắp xếp ổn thỏa cho người, nhưng bọn đệ tử cùng giáo viên lớp sáu yêu cầu người phải bồi thường ‘tinh thần phí’ cho bọn họ, tổng cộng năm nghìn kim tệ.

Trương Đức Bưu vội vàng chối:

- Đó là do Thái ca làm, chính là con Lục Dục Kim Quang tên đó, liên quan gì đến ta.

Bane Claren hừ lạnh một tiếng, nói:

- Lục Dục Kim Quang tên không phải do người mang đến sao? Chỗ ký gửi đã ghi vào trong sổ sách, điều đó người phải nhận được sao? Còn nữa, khi người ký gửi súng vật, khu tự dưỡng liên tiếp có ma súng mất tích, tổng cộng bảy con Tê ngư, tám con Đại Cước thú, hai con Griffin, ba con Giác ưng, năm con Hà mã, mười hai con Thảo Nguyên Hỏa Thán câu, cùng với....

Nghe tính toán như vậy Trương Đức Bưu hãi hùng kinh sợ, dùng chân nghĩ cũng ra, những thú cưỡi do học sinh cùng giáo viên ký gửi, khẳng định đã bị một con cạp lớn có cánh mang đi đánh chén rồi!

- À, còn nữa, người quản lý tại nơi ký gửi cũng mất tích rồi!

Trương Đức Bưu chết đứng ngay tại chỗ, cũng may Bane Claren kịp thời bổ sung một câu:

- Căn cứ điều tra, người quản lý đã chạy trốn, chạy về quê cũ ở nông thôn. Theo lời kể của hần, mỗi buổi tối hần đều thấy một con cạp sáu cánh to lớn, xé rách lông sắt nhốt thú ở chỗ hậu cần, vừa ăn thú cưỡi của người khác vừa nói....

- Bây giờ cả thành Philina, ai cũng biết Thái ca ta hung tàn rồi!

- Còn điều cuối cùng!

Bane Claren không ngại ‘ra đòn’ chưa đủ, mỉm cười nói:

- Bước tượng điêu khắc bằng đồng người vừa mới chém, chính là đồ cổ do viện trưởng đầu tiên của Tinh viện sưu tầm, nghe nói là một đại tác phẩm của một vị đại sư ngàn năm trước, giá trị không thể nào tính toán được. Ta rất chán ghét đồ cổ, mỗi ngày đều nhìn thấy nó thật bức mình, bất quá người một đao phá hủy nó, ta cũng đành phải theo luật mà làm việc, người đóng phạt cho ta mười vạn kim tệ đi nhé.

Trương Đức Bưu không nhịn được nữa, ủy khuất nói:

- Viện trưởng, là người bảo ta chém mà!
- Ta nói thật sao? Ta chỉ thuận miệng thôi mà, ai bảo người chém thật...

Rốt cục Bane Claren cũng lộ ra cái đuôi hồ ly, rút một tờ giấy trên bàn ra, mỉm cười nói:

- Đến đây đi tiểu tử, ký vào hiệp ước này đi, sau khi ký rồi, người chính là người của Tinh viện chúng ta, mấy cái thứ tiền bồi thường thiệt hại gì đó cũng không cần người trả đâu.

- Có loại chuyện tốt này? – Trương Đức Bưu lộ vẻ cảnh giác:

- Đây là hiệp ước gì?

Bane Claren cười tủm tỉm nói:

- Nếu như người muốn nghe nói dối thì bản hiệp ước này chính là thư cam kết, cam kết Đức Bưu Man Chuy các hạ trở thành chấp sự danh dự cho học viện Tinh Mang, làm việc trong mười năm. Còn nếu như nghe nói thật thì bản hiệp ước này chính là khế ước bán thân, người làm công cho lão tử mười năm, nhưng một đồng lão tử cũng không trả cho người.

Trương Đức Bưu hoàn toàn bá phục, đã sớm biết lão nhân này không phải người tốt, thật không nghĩ tới mình lại vô tri vô giác trúng phải kế sách ‘dùng để lừa trẻ con’ như vậy, vạn phần không cam lòng ký tên vào hiệp ước.

Bane Claren thu hồi hiệp ước, an ủi nói:

- Đừng cuối đầu ủ rũ như vậy, sau khi người trở thành chấp sự như vậy đã trở thành người Tinh viện chúng ta rồi. Tinh viện chúng ta chỗ tốt khác không nói, chỉ là lòng người luôn đoàn kết, tiến cùng tiến lui cùng lui. Người có gây chuyện ở bên ngoài, sau đó trốn vào trong Tinh viện, tuyệt đối không ai dám động đến người!

“Đây là học viện hay xã hội đen vậy trời?”

Một hồi lâu Trương Đức Bưu không nói gì, đột nhiên nói:

- Viện trưởng, ta vẫn còn muốn hỏi ngài một việc, ngài cũng không nên tức giận...
- Chuyện gì?

Trương Đức Bưu hạ giọng xuống, hỏi nhỏ:

- Ngài làm nhiều chuyện xấu như vậy, chẳng lẽ không sợ trời phạt sao?

33. Chương 33: Lịch Lãm Vực Sâu.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 33: Lịch lãm vực sâu.

Dịch: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

“Tên hỗn đản Thái ca này, báo hại ta làm công cho Tinh viện mười năm!”

Trương Đức Bưư rời khỏi phòng làm việc của viện trưởng, gác Bích Tỳ đao trên vai, lửa giận đầy bụng, suy tư nói:

- Bắt nó ném vào sào huyết Cự long là quá tiện nghi cho nó rồi, ta thay nó làm công cho Tinh viện mười năm, vậy nhỏ này phải làm công miễn phí cho ta cả đời!

Tiểu man tử nợ trường học gần năm mươi vạn kim tệ, trong đó hơn phân nửa là tiền bồi thường cho hậu cần, chỗ ký gửi ma súng, Griffin vốn là tọa kỵ trên không trung chỉ kém Dực long, cũng là Vương cấp ma thú, chỉ cần hai con Griffin đã đến mười vạn kim tệ rồi.

Năm mươi vạn kim tệ, đây chính là một con số khủng bố, cho dù hẳn làm Trung Y cả đời tại thế giới trong giấc mơ cũng không thể kiếm được nhiều tiền như vậy, dù sao tiền giấy và tiền vàng cách xa nhau một trời một vực!

- Lão Bane đã hứa, nếu ta có thể trả hết nợ, hiệp ước này xem như bãi bỏ. Lão nhân này bụng toàn âm mưu quỷ kế, khẳng định biết rõ ta không có cách nào trả một số tiền lớn như vậy, cho nên mới làm ra vẻ rộng rãi.

Trương Đức Bưư thở dài, bóp bóp cái túi tiền càng ngày càng mỏng của mình, nội chỉ phụ trách mảng ăn uống của hai con ma thú Thái ca và Tiểu Hắc cũng đã tốn kém biết bao nhiêu tiền bạc của hắn. Huống chi Trương Đức Bưư còn tu luyện thuật minh tướng ‘thần kỳ’ Nhất Túc thức, sức ăn của hắn càng thêm ‘thần kỳ’, mỗi ngày phải ăn bảy tám bữa, mỗi bữa ăn ít nhất bằng sức ăn bảy người, không kém sức ăn khủng khiếp của ma thú là bao.

Trong thời gian một tháng ngắn ngủi, bốn năm tiền săn thú của Trương Đức Bưư đã sạch sẽ không còn một đồng, nhưng lại gánh thêm một khoản nợ cao ngất ngưỡng, món nợ khổng lồ năm mươi vạn kim tệ!

- Chẳng trách mọi người lại nói Ma pháp sư vốn là nghề thiêu tiền.... – Man tử thở dài, bất đắc dĩ nói.

Những lời này nếu để những Ma pháp sư khác nghe được, khẳng định bọn họ sẽ không nhận được mà ‘nước mắt tuôn trào’, Ma pháp sư đúng là nghề nghiệp thiêu tiền, nhưng tuyệt đối không có cách nào tiêu trong bốn tháng hết năm mươi vạn kim tệ như hắn, cho dù là Thánh ma đạo sư cũng không có bản lĩnh này!

- A Man, Đức Bưư Man Chuy!

Sau lưng hắn đột nhiên vang lên âm thanh của một người quen, Trương Đức Bưư quay đầu nhìn lại liền thấy lớp trưởng Amos đang chạy về phía hắn. Tiểu tử này mặt mày sáng rỡ, thay một bộ ma pháp bào mới màu xanh, tinh thần có vẻ cực kỳ phấn chấn. Trên ngực tấm ma pháp bào có gắn năm ngôi sao, đại biểu cho thân phận Amos – ngũ cấp Ma pháp sư. Trước kỳ thi giữa kỳ, hắn là tứ cấp Ma pháp sư, không nghĩ rằng chỉ qua một tháng ngắn ngủi, hắn đã thăng cấp thêm một bậc, thật không hổ danh là ‘thiên tài ma pháp’.

Trương Đức Bưư nhìn ma pháp bào của hắn, sau đó cúi đầu nhìn ma pháp bào của mình, buồn bực không thôi. Những học sinh năm nhất đều đã lên lớp, trở thành Ma pháp sư chính thức, chỉ còn mỗi mình hắn đến giờ vẫn là Ma pháp học đồ.

Xem ra, đối với thiên phú ma pháp của Man tộc, cho dù là nữ thần Trí Tuệ vạn năng cũng phải bó tay!

Amos đã làm lớp trưởng hơn bốn tháng, có vẻ tự tin hơn lúc trước rất nhiều, cười nói:

- A Man, người đã nghỉ học một thời gian dài, thầy giáo nói, hắn đã hoàn toàn tuyệt vọng với người rồi, chỉ cần kỳ khảo hạch cuối năm người không kéo cả lớp lại là được.

Trương Đức Bưư nhún nhún vai, Đức Bưư đại gia bây giờ còn phải sợ giáo viên à? Đức Bưư đại gia giờ đây đã trở thành chấp sự danh dự của Tinh viện. Nói về địa vị còn phải cao hơn giáo viên vài bậc, mặc dù cái danh chấp sự danh dự của hắn thật ra là cu li không công.

- Thanh đao thật lớn! – Amos rút cục chú ý đến thanh Bích Tỳ đao trên vai hắn, cảm thán một câu, sau đó mới nói rõ ý đồ của mình:

- A Man, thầy giáo nói tu vi của ta tăng trưởng quá nhanh, sợ rằng cảnh giới không được ổn định, chuẩn bị mang ta cùng một số bạn học đi ra ngoài lịch lãm, thuận tiện ‘kiếm chác’ thêm ít tiền sinh hoạt hằng ngày.

Bên trong vực sâu Ma vực rất nguy hiểm, chúng ta chuẩn bị đi mạo hiểm trong Lạc Nhật sâm lâm, A Man, người rất quen thuộc đường trong rừng rậm, hay là người đi cùng chúng ta đi?

- Vực sâu Ma vực? – Thần sắc Trương Đức Bưu vừa động, hiếu kỳ hỏi:

- Bên cạnh thành Philina có cửa vào vực sâu Ma vực sao?

- Chuyện này mà người cũng không biết sao?

Amos kinh ngạc nói:

- Vực sâu Ma vực có rất nhiều cửa vào. Trong đó có một cửa cách thành hơn một trăm dặm về phía Đông, trong hạp cốc Trầm Luân, bốn năm trước Tam Đầu Địa Ngục khuyến tàn sát hàng loạt dân trong thành, cũng chính từ nơi này chạy đến. Vực sâu Ma vực rất nguy hiểm, Vương cấp ma thú đầy dất, chỉ có những học sinh năm cuối cùng với giáo viên lập thành nhóm, đi săn ma hạch Vương cấp ma thú, hơn nữa cũng chỉ dám hoạt động ở tầng thứ nhất trong vực sâu...

- Thì ra là thế!

Trương Đức Bưu bừng tỉnh hiểu ra, chẳng lạ khi năm đó Địa Ngục khuyến lại lựa thành Philina để đồ thành, thì ra nơi đây gần với cửa vào vực sâu. Bất quá, điều làm người khác khó nghĩ là con non Địa Ngục khuyến cực kỳ nhỏ yếu, làm sao có thể một mình chạy từ vực sâu đến đây được?

Chuyện này có phải còn nhiều điều bí mật không muốn người khác biết?

- Lớp trưởng Amos, thật xin lỗi, ta không thể đi Lạc Nhật sâm lâm cùng các người được rồi.

Quang mang trong mắt Trương Đức Bưu chợt chuyển, mỉm cười nói:

- Gần đây ta có nhu cầu cấp bách muốn dùng tiền, muốn đi vực sâu săn một ít Vương cấp ma thú để lấy ma hạch.

- Như vậy à... - Amos hơi thất vọng, bất quá hắn cũng biết thực lực Trương Đức Bưu, gã man tử đang mặc áo bào Ma pháp học đồ nhưng thực lực của hắn không chút thua kém những chiến sĩ năm cuối, tuyệt đối có tư cách thành lập tổ đội cùng người khác đi lịch lãm vực sâu.

Nếu đã quyết định đi vực sâu Ma vực, Trương Đức Bưu liền bắt đầu chuẩn bị cho chuyến đi lần này, Amos không biết rõ tình huống vực sâu, hắn không thể làm gì khác hơn là đến thư viện để thăm dò tư liệu.

Trong một quyển sách có tên [Burson Thánh ma đạo du ký], Trương Đức Bưu đã tìm được vài điểm thú vị. Tác giả Thánh ma đạo Burson vốn là một vị Thánh ma đạo sư đam mê mạo hiểm thời Trung cổ, từng đi đến vực sâu nhiều lần, trong sách, hắn miêu tả về vực sâu rất rõ ràng.

Theo lời hắn, vực sâu đã có từ xa xưa, thậm chí có thể gần đến lúc thế giới này bắt đầu hình thành.

Trong sách có nói, khi thế giới vừa hình thành, nguyên tố ma pháp không yên ổn, làm cho không gian trong vị diện ma pháp bị uốn khúc, vì thế sinh ra một vị diện khác nối liền với vị diện này, mà thông đạo giữa hai vị diện đó chính là vực sâu.

Vực sâu tổng cộng có chín tầng, phân biệt là chín không gian độc lập với nhau, giữa những không gian đó có thông đạo nối với nhau, trong đó có rất nhiều tài phú làm cho người khác không thể tưởng tượng được, đồng thời cũng nguy hiểm đến mức không thể tưởng tượng được. Nơi đây chính là nơi sinh hoạt của đủ loại ma thú mạnh mẽ như Vương cấp ma thú, còn có Thánh cấp ma thú, thậm chí ở những tầng sâu nhất của vực sâu còn có những dị chủng hoang dã còn sống sót từ thời đại thần thoại, bất kỳ một con vật nào cũng có thực lực thấp nhất là đẳng cấp Truyền Kỳ, thậm chí, có một vài con ma thú hoàn toàn có thể xưng là Bán thần.

Tầng thứ nhất của vực sâu có rất nhiều cửa vào, phân bố tại các quốc gia trên đại lục, bởi vì nguyên nhân không gian uốn khúc, cho dù vào từ những cửa khác nhau, nhưng đều rơi xuống cùng một khu vực.

Đọc đến đây, Trương Đức Bưu trấn định tinh thần, ngừng đầu lẩm bẫm:

- ‘Cửa vào khác nhau nhưng cùng rơi xuống một khu vực’, nói cách khác, trong vực sâu có nhiều khả năng sẽ gặp người quốc gia khác. Xem ra, nguy hiểm trong vực sâu không chỉ có ma thú, đôi khi, nhân loại càng thêm hung tàn hơn so với Vương cấp ma thú...

Lịch trình thám hiểm của Thánh ma đạo sư Burson dừng lại ở tầng thứ ba, ở nơi này, bọn họ tình cờ gặp phải một con Hồng long đang ‘tan nát trái tim’ vì thất tình. Vị Thánh ma đạo sư xui xẻo cùng đồng bạn của mình bị Hồng long Ani Jones chộp lại, bắt bọn họ phải hát những bài tình ca thất tình trong ba tháng mới thả bọn họ về nhà.

Trong sách, Thánh ma đạo sư Burson u oán kể lại:

- Mọi người chỉ chú ý đến hào quang của những anh hùng Đồ Long, nhưng không một ai chứng kiến nước mắt của kẻ thất bại...

Thời gian thích hợp nhất để đi mạo hiểm ở vực sâu là lúc giao mùa giữa xuân và hạ, ma thú sau khi ngủ đông thường đi săn vào mùa xuân, mùa thu lại ăn tạp không chừa bất cứ thứ gì để ngủ đông, mà mùa đông, vì thức ăn khan hiếm nên ma thú sẽ trở nên tàn nhẫn sẵn giết người, chỉ có thời điểm dồi dào thức ăn như lúc giao mùa giữa xuân và hạ mới là thời điểm an toàn nhất cho những người đi mạo hiểm.

Nhưng mức độ ‘an toàn’ đó cũng chỉ là tương đối, vực sâu vẫn là một trong những nơi có tỉ lệ tử vong cao nhất khi đi mạo hiểm.

“Đi đến loại địa phương như vực sâu sợ rằng phải chuẩn bị một lượng lớn thức ăn cùng nước uống mới được, đáng tiếc, bây giờ ta không có cách nào sử dụng không gian giới chỉ, nếu tinh thần lực đạt đến cấp bậc Ma đạo sư, cứ trực tiếp bỏ thức ăn cùng nước uống vào trong không gian giới chỉ, thậm chí cả Bích Tỳ đao cũng bỏ vào, chỉ cầm trong tay một cây ma pháp trượng...”

Mặc ma pháp trường nào, cầm trong tay ma pháp trượng, nhìn Trương Đức Bưu giống hệt như những ma pháp học đồ bình thường, nhưng trong nháy mắt đổi thành Bích Tỳ đao, hẳn chính là chiến sĩ hung ác nhất!

“Đáng tiếc, tinh thần lực của ta bây giờ kém Ma đạo sư mười vạn tám ngàn dặm....

codon.tra

34. Chương 34: Đấu Khí Như Đao.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 34: Đấu khí như đao.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu dắt theo Tiểu Hắc cùng Lục Dực Kim Quang tê ra chợ mua một ít lương khô cùng bình chứa nước làm bằng da dê, sau khi xong xuôi đang định ra khỏi thành thì đột nhiên một đạo tặc đến bên cạnh hắn, che thấp vành nón xuống, thấp giọng nói:

- Đức Bưu thiếu gia, đại ca Kidd sai ta mang đến cho ngài vật này.

Một cái túi da trâu được nhét nhanh vào trong tay hắn, tên đạo tặc nọ lập tức rời đi, biến mất tầm trong biển người.

- Tên mập này làm trò gì mà thần thần bí bí như vậy... - Trương Đức Bưu mở túi da trâu ra, chỉ thấy trong đó có một bức thư được viết qua loa, nhìn sơ qua một lần, trong thư đại khái nói đạo này thương hội Hogan xuất hiện một nhân vật thần bí, vài ngày gần đây thương hội canh phòng rất nghiêm ngặt. Dưới tay cao thủ thần bí nọ có rất nhiều thị vệ, mỗi người đều là cao thủ, thậm chí còn có cả tứ cấp Ma đạo sư. Kidd cùng mấy tên đạo tặc đi đến phân bộ dò đường, đụng phải bầy ma pháp, kết quả chết đi một vị huynh đệ.

Không biết thương hội Hogan sử dụng thủ đoạn gì, không ngờ có thể điều động liên quân phòng ngự thành, truy lùng bọn họ khắp nơi. Kidd cùng đồng bạn không thể làm gì hơn là tìm nơi khác để ẩn nấp, trốn tránh tạm thời, chờ gã đại nhân vật kia đi rồi mới tính tiếp.

- Nhân vật thần bí!?

Hai tay Trương Đức Bưu nhẹ nhàng vãn vè, bức thư hóa thành những mảnh nhỏ bay đầy trời, suy tư nói:

- Chẳng lẽ là nhân vật cao tăng trong thương hội Hogan? Đô ngu hầu Sama của Hắc Kỵ cầm quân bắt quá cũng chỉ là tứ cấp Ma đạo sư, xem ra lai lịch nhân vật thần bí này không nhỏ, không ngờ có thể làm cho tứ cấp Ma đạo sư trở thành thủ hạ của hắn, ta đã đánh giá thực lực thương hội Hogan quá thấp rồi.

“ Từ bây giờ đến lễ trưởng thành còn vài tháng, ta tạm thời nhẫn nại thêm chút nữa, chờ đại nhân vật này rời khỏi đây!”

Trương Đức Bưu xoay người cười thủ sơn khuyến, vác trường đao trên vai, ra khỏi thành đi về hướng hạp cốc Trầm Luân. Bích Tỳ đao trên vai bị hắn dùng vải lụa trắng quấn lại vài lớp, bọc kín mít thanh đao. Thanh đao này quá dài, lại không có vỏ đao, ô kim hàn thiết bên ngoài lưỡi đao cũng có giá trị liên thành, để tránh gặp phải những tính huống phiền toái không cần thiết, cho nên hắn mới quấn thanh đao lại.

Sau khi ra khỏi thành, bốn chân Tiểu Hắc đột nhiên phát lực, chỉ thấy cây cối hai bên đường lui nhanh về phía sau, quả nhiên nhanh như điện! Trên đường gặp phải vài nhóm người cười Đại Cước thú cùng một màu, cũng đi vực sâu để lịch lãm, bọn họ chỉ nhìn thấy một luồng gió đen lướt qua, không nhìn thấy gì khác.

- Hả, phía trước có một đơn vị thương đội!

Đột nhiên Trương Đức Bưu nhìn thấy xa xa phía trước có sáu bảy cỗ xe ngựa, trên xe chở hàng hóa rất nặng, có hơn ba mươi hán tử hộ vệ cười tuấn mã, hộ tống hai bên đoàn xe ngựa, trong đó có một vị Ma đạo sư trung niên, trước ngực có thêu hai đám mây trắng thản nhiên phiêu lãng.

- Nhị cấp ma đạo sư.

Trương Đức Bưu ghìm cương, trụ Tiểu Hắc lại, đứng ở bên đường. Thương đội này đã thấy hắn từ xa, liền lập tức cảnh giác đề phòng, đều lấy vũ khí ra. Chiến sĩ cầm đầu đột nhiên đẩy mặt nạ mũ giáp ra, hung hãn liếc mắt nhìn hắn, ánh mắt hung ác, dường như đang uy hiếp hắn đừng coi thường mà hành động ngu xuẩn.

Trương Đức Bưu mỉm cười, cũng không để ý.

Thành Philina vốn là tòa thành lớn hay giao lưu buôn bán với Nam Cương, thương đội thường xuyên lai vãng đến đây, dọc đường cũng không bình yên, chẳng trách bọn họ trở nên khẩn trương như vậy.

Ma đạo sư nọ cười ha hả, nói:

- Sam, người sợ cái gì? Tên kia chỉ là một tên Ma pháp học đồ thôi, phong ba trên đường cũng đã trải qua hết rồi, sắp đến thành Philina, còn có ai dám động thủ với chúng ta hả....

Lời nói còn chưa ra khỏi miệng, đầu tên Ma đạo sư nọ đột nhiên bùng nổ, một mũi tên chui ra từ trong mưa máu, lực đạo không hề giảm, gào thét ghim vào người một tên kỵ sĩ mặc giáp, ‘đình’ một tiếng liền xuyên thấu qua áo giáp của tên kỵ sĩ, mũi tên máu me đầu đĩa đâm xuyên ra sau lưng hắn!

- Định tập kích – bảo vệ phía sau!

Kỵ sĩ cầm đầu – Sam – lớn tiếng gọi, hơn ba mươi kỵ sĩ đồng thời ghìm cương ngựa, xoay người ‘xoát’ một tiếng đồng loạt giong khiên lên, chỉ thấy sau đó hai bên đường xuất hiện hơn trăm gã cung tiễn thủ, kéo ngạnh cung đồng loạt bắn tên, một mảng tên phóng tới đen kịt bầu trời, đụng vào tấm khiên nghe vang lên những tiếng ‘đình, đình’.

Một vài kỵ sĩ ứng phó không kịp, để những mũi tên lọt vào khoảng trống, nhất thời bị thương mười mấy người, ngựa kéo xe cũng chết không ít, sáu bảy cỗ xe ngựa lập tức dừng lại.

Đám cung tiễn thủ này bản lĩnh cũng không cao, nếu như bọn họ cũng có thể bắn ra được những mũi tên mạnh mẽ như mũi tên ban đầu, chỉ cần một loạt tên vừa rồi đã có thể tiêu diệt toàn bộ hộ vệ đoàn!

Những cung tiễn thủ này thấy đối phương đã có chuẩn bị, lập tức bỏ ngạnh cung, leng keng rút bội kiếm ra, liều chết xông đến!

Trương Đức Bưu không khỏi cảm thấy buồn cười, lần đầu xuất môn không ngờ lại gặp được tràng cảnh máu lửa như thế này.

“Xem ra hẳn là sơn tặc đánh cướp thương đội, thương mai tại thành Philina phát đạt, những ngọn núi xung quanh đều có không ít sơn tặc, loại chuyện này tốt nhất ta không nên nhúng tay vào!”

Sau khi thành Philina được xây dựng lại, những thế lực xung quanh phân bố khá hỗn tạp, rất nhiều dân nghèo trong thành không thể kiếm ăn liền chạy lên núi làm thổ phỉ, chuyên môn cướp bóc những thương hội lai vãng, đám sơn tặc này đều có tai mắt trong thành, có thể không đắc tội thì tốt nhất không nên đắc tội.

Thủ lĩnh hộ vệ đoàn Sam hừ lạnh một tiếng, đột nhiên vung kiếm chém vào đồng hàng hóa, nhất thời vài cái rương rơi xuống đường, không biết bao nhiêu kim tệ văng ra, rơi vãi khắp nơi.

- Thật nhiều tiền, mau cướp đi!

Không biết người nào hét to một tiếng, nguyên bản đám sơn tặc còn có chút kỷ luật nhất thời loạn cả lên, ào ào chạy đi cướp kim tệ, thậm chí có kẻ còn buông vũ khí trong tay, liều mạng ôm tiền vào trong lòng!

Trương Đức Bưu thấy rất rõ ràng, kẻ nói những lời vừa rồi chính là một gã kỵ sĩ trong hộ vệ đoàn, không khỏi than thầm. Kỵ sĩ hộ vệ đoàn này phản ứng thật nhanh nhẹn, làm cho người khác mở rộng tầm mắt.

- Một đám ô hợp, giết!

Gần hai mươi kỵ sĩ trong hộ vệ đoàn vung kiếm lên, nhất thời không biết bao nhiêu đầu lâu bắn lên cao, máu tươi đầy đất.

- Kẻ địch lợi hại quá, mọi người mau chạy đi!

Tên kỵ sĩ nọ lại hét toáng lên, đột nhiên không biết một mũi tên bắn ra từ nơi nào, bắn thẳng vào miệng hắn, xuyên qua đầu!

Tên kỵ sĩ nọ liền ngã từ trên ngựa xuống đất.

Trương Đức Bưu nhìn lại, chỉ thấy ba người từ trong rừng cây đi ra, cầm đầu là một nữ tử áo lục, trong tay cầm một cây trường cung, bên cạnh là hai nam tử, bên trái là một gã râu rập, cầm trong tay một thanh kiếm to bản như cánh cửa, cơ thể mạnh mẽ, tên còn lại mặt trắng nhợt nhạt, cầm trong tay hai thanh kiếm mỏng.

Ba người này hiển nhiên là đầu mục của đám sơn tặc, bọn sơn tặc thấy họ xuất hiện liền phấn chấn tinh thần, quần lấy hộ vệ đoàn chém giết!

- Ta tưởng là đám cướp nào dám chặn cướp thương đội Hogan, hóa ra là dư nghiệt của thương hội Grace Doyle năm đó, bây giờ là đám Lục Y tặc! Hôm nay, sẽ là ngày thương hội Grace Doyle bị xóa tên vĩnh viễn.

Sam cười dài một hơi, nhảy xuống ngựa, đi về phía ba người, đầu khí đột nhiên bạo phát, đất đai dưới chân hắn nứt ra từng khe, biểu hiện tu vi cực kỳ cao thâm.

Hai nam đầu mục nọ liếc nhìn nhau, sắc mặt âm trầm, nắm chặt kiếm trong tay, cũng đi về phía hắn.

- Kane, Sandi, niệm tình năm đó chúng ta từng là đồng sự, ta cho các ngươi chết toàn thân. Nhưng mà... - Sam nhìn về phía nữ tử áo lục, cười ha hả, nói:

- Nhưng mà, đại tiểu thư thì không được chết toàn thân rồi, tiểu nhân còn muốn mượn đầu của ngài để mang đến thương hội linh trưởng.

- Ngươi thật sự là một tên tiểu nhân!

Gã mặt râu Kane đột nhiên gào to, nhắm về phía Sam, hai tay vung đại kiếm chém xuống, phần nộ quát:

- Năm đó Địa Ngục khuyến đồ thành, thương hội Grace Doyle rút lui, không ngờ người lại ‘ăn cây táo rào cây sung’, âm thầm cấu kết với thương hội Hogan thiết lập mai phục, ám toán lão chủ nhân!

- Thật sự là hai con chó trung thành của nhà Grace Doyle!

Sam cười ha hả, hai thanh kiếm đồng thời bạo phát quang mang đầu khí, ‘đinh’ một tiếng rồi tách ra.

Trên mặt Kane đột nhiên nhiều hơn một vết thương sâu đến tận xương, tức giận nói:

- Đầu khí như đao?

Sam trở tay vung kiếm, nhẹ nhàng đón đỡ hai thanh kiếm mỏng của Sandi, mỉm cười nói:

- Sau khi ám toán lão thất phu Grace Doyle. Ta nhận được phần thưởng của thương hội Hogan, đạt được một quyển tâm pháp đầu khí cao đẳng. Năm đó, tu vi của ba người chúng ta không sai biệt lắm, nhưng hôm nay các người không ai có thể là đối thủ của ta, thật sự làm người khác thương tâm! Đương nhiên, kẻ thương tâm chính là các người!

Kane, Sandi đột nhiên đánh về phía hắn, Sam lắc đầu, cười nói:

- Các người còn chưa rõ sao? Đầu khí như đao cùng đầu khí như cương mặc dù chỉ hơn kém nhau một cấp bậc nhưng chênh lệch trong đó hết sức rõ ràng! Đầu khí của ta thâm hậu hơn các người gấp mấy lần, tinh thuần hơn mấy lần, có thể hóa thành đao mang rời khỏi cơ thể, còn các người chỉ có thể vung kiếm chém giết lung tung mà thôi.

Hai người Kane, Sandi im lặng không nói, điên cuồng công kích về phía hắn, hai người bọn họ một người thì chủ công phía trước, lực đạo rất nặng, một người dùng kiếm không theo bất kỳ quy tắc nào, kiếm pháp quỷ dị, hai người phối hợp với nhau cực kỳ hoàn mỹ. Nhưng bất đắc dĩ, thực lực của bọn họ cùng Sam chênh lệch quá lớn, trên người liên tiếp xuất hiện những vết thương.

Nữ tử áo lục kia thừa dịp sơ hở lúc ba người chiến đấu, bắn tới một mũi tên, so với hai mũi tên đầu càng mạnh mẽ hơn, tốc độ nhanh hơn.

Nhưng mũi tên này bắn đến bên cạnh Sam lại phảng phất như gặp phải một trở ngại vô hình, tốc độ đột nhiên giảm xuống, bị hắn nhẹ nhàng bắt lấy, cầm mũi tên trong tay.

Cả người Kane lúc này đã nhuốm đầy máu tươi, cao giọng nói:

- Chúng ta không ngăn cản hắn được bao lâu nữa rồi, tiểu thư mau chạy đi!

Nữ tử áo lục khẽ cắn môi, không chịu rời đi, ngược lại chạy quanh ba người bọn họ, bắn tên liên tục, không ngừng tạo phiền toái cho Sam.

Phía bên kia chiến trường, Trương Đức Bưu cầm Bích Tỳ đao, chậm rãi gỡ bỏ lớp vải trắng, một tầng rồi lại một tầng. Lớp vải trắng rốt cục cũng đã gỡ xong, thiếu niên nhẹ nhàng búng vào thân đao, thân đao vang lên tiếng ngân rõ ràng, mỉm cười nói:

- Thương hội Hogan, các người đã bán không biết bao nhiêu đồng tộc của ta....vậy thì nhận trước một chút lợi tức đi.

- Lão Bane nói thử đao, dùng đồ cổ bằng đồng thử đao sao đủ sáng khoáy? Thử đao, chính là làm cho đao được nếm máu tươi!

Cửu Lôi Thần Long

35. Chương 35: Một Đao Giết Dịch.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 35: Một đao giết dịch.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu vác Bích Tỳ đao, nhảy từ trên lưng thủ sơn khuyển xuống, đi nhanh về phía Sam.

Thái ca hiểu kỳ hỏi:

- A Man, người đi đâu thế?

- Giết người!

Trong tay thiếu niên, Bích Tỳ đao phát ra những tiếng vang nho nhỏ, tinh thần lực dần dần ngưng tụ, thanh đao càng ngày càng nặng, những ký hiệu trên thân đao lần lượt sáng rực lên từng cái một, tựa hồ như đang lưu động không ngừng trên thân đao.

Rốt cục, tinh thần lực của hắn đã ngưng tụ đến cực hạn, đột nhiên trong đầu mà một mảng trống không nhưng rõ ràng, tựa hồ những tiếng chém giết thảm thiết xung quanh đang dần dần cách xa hắn, đao quang kiếm ảnh xuất hiện bên người cũng càng ngày càng chậm.

Dần dần, trong mắt hắn chỉ có một mình Sam, tựa như thế giới xung quanh mình bỗng dưng biến mất, chỉ còn một con đường thẳng tắp, nơi cuối đường chính là địch nhân!

Đây là một loại cảm giác kỳ diệu, một cảnh giới Trương Đức Bưu chưa bao giờ tiếp xúc qua!

Một hộ vệ thương đội Hogan chừng kiến một Ma pháp học đồ khiêng một thanh đao dài hai ba thước xuất hiện giữa chiến trường, không coi ai ra gì tiến lên phía trước không khỏi phần nộ hét lên một tiếng, vung kiếm chém xuống đầu hắn.

Một kiếm tướng chừng như trúng đích vậy mà lại thất bại, Ma pháp học đồ nọ chỉ nhích qua nửa bước, công kích của hắn bị né tránh một cách hời hợt. Hộ vệ nọ vội vàng lên ngựa đuổi theo, vung kiếm định chém lần nữa, bỗng bốn năm thanh kiếm sắc đậm qua, làm trên thân tuần mã dưới chân hắn nhiều thêm không biết bao nhiêu lỗ thủng.

Tên hộ vệ ngã xuống ngựa, lập tức có một gã sơn tặc nhào tới ôm lấy hắn, dùng sức giữ chặt, mấy gã sơn tặc khác cầm kiếm, đâm loạn xạ vào thân thể đồng bọn mình, nhất thời chết đến mức không thể chết thêm.

Trên chiến trường vô cùng hỗn loạn, không chỉ có hộ vệ thương hội Hogan động thủ với Trương Đức Bưu, ngay cả sơn tặc cũng giết đến đỏ mắt rồi, bất quá, giờ phút này Trương Đức Bưu đang lâm vào một cảnh giới kỳ diệu, trong mắt hắn bây giờ chỉ có một mình thủ lĩnh hộ vệ đoàn – Sam, mỗi khi nguy hiểm cận kề, hắn luôn tránh thoát như chỉ mảnh treo chuông.

Cũng không có bao nhiêu người chú ý đến hắn, chiến trường chính là chiến trường, chỉ cần vung đao về phía địch nhân, người sẽ chết rất nhanh, chết rất thảm!

Trong vô thức, Bích Tỳ đao trên vai Trương Đức Bưu đã nằm trong tay hắn, Dã Man kinh cùng đấu khí đem Bích Tỳ đao cùng thân thể quyện lại thành một khối, giống như một chỉnh thể thống nhất.

Khí thế của hắn càng ngày càng mạnh, rốt cục đã lên đến đỉnh điểm, bước chân dần dần nhanh hơn, ban đầu như đi bộ bước lớn, lúc sau đã thành chạy nhanh, xu thế như mãnh hổ, nhào thẳng về phía Sam.

Lúc này Kane cùng Sandi đang lâm vào tuyệt cảnh, bị một kiếm của Sam chắn bay, thủ lĩnh hộ vệ đoàn thương hội Hogan cười lớn, chạy nhanh về phía trước, rồi đột nhiên tung người nhảy lên cao, như một con chim lớn trên không trung, đánh về phía nữ tử áo lục.

Hai tay Sam cầm kiếm, gờ qua khỏi đỉnh đầu, đấu khí toàn thân dưng mãnh tiến vào thân kiếm, thanh bảo kiếm nọ chấn động không ngừng, mũi kiếm bắn ra kiếm mang dài ba thước, hàn quang bốn phía.

Một kiếm này chém xuống, hắn tuyệt đối tự tin có thể lấy đầu nàng!

Đột nhiên, Sam cảm giác được sau lưng có một cổ sát khí đang bao phủ hắn, trong lòng hoảng sợ, vội vàng xoay người giữa không trung, chỉ thấy gã Ma pháp học đồ vừa rồi còn đứng ở ven đường, không biết từ khi nào đã xuất hiện phía sau, nhảy cao hơn hắn, xu thế mạnh hơn hắn, trường bào ma pháp bị kinh phong thổi tốc lên vù vù, giống như chim ưng vô mối, đánh về phía hắn.

Trong tay Ma pháp học đồ cầm một thanh trường đao chưa thấy bao giờ, đen thui một mảnh, đồng dạng cũng giờ cao quá đầu.

- Đây là do ngươi tự tìm đường chết!

Sam giận dữ hét lớn, thể kiếm vừa chuyển, nghênh đón.

Nữ tử áo lục chứng kiến một màn làm cho nàng khó quên cả đời, chỉ thấy trên không trung có hai bóng đen xẹt qua, không có chiêu thức hoa lệ, không có tiếng vang bạo lực, chỉ có một đao, một kiếm, sau đó một đóa hoa máu nóng rực nở ra trên không trung!

Trương Đức Bưu rơi mạnh xuống đất, thân hình không khỏi lảo đảo, hần ngưng tụ tinh thần lực cùng đấu khí toàn thân, sử dụng vận căn cự lực Long Mông Bảo Tượng, mới có thể chém ra một đao hoàn mỹ như vậy.

Một đao này, đã đem hảo thủ cảnh giới đấu khí như đao – Sam – chém thành hai mảnh, nhưng sau một đao, tất cả lực lượng trong cơ thể hần tiêu hao hầu như không còn tí gì, thân thể nhũn như con chi chi.

“Sảng khoái! Tu luyện đao pháp cùng Long Mông Bảo Tượng quyết chính là như thế này, mặc kệ đấu khí đối phương mạnh mẽ đến đâu, chiêu thức có tinh diệu đến đâu, ta chỉ một đao chém xuống, giết chết đối phương giống như chém chuối, thái rau!”

Trương Đức Bưu lấy tấm lụa trắng ra, chậm rãi từ tốn lau vết máu, sao đó quần Bích Tỳ đao lại, vác lên vai như trước, đột nhiên huyết sáo một tiếng, Tiểu Hắc liền chạy tới như bay.

Thiếu niên xoay người nhảy lên lưng thủ sơn khuyển, đang chuẩn bị chạy đi, nữ tử áo lục nọ vội ném cung tên trên lưng xuống, chặn ngang đường thủ sơn khuyển, chân thành nói:

- Toàn thể trên dưới Lục Y tộc tạ ơn các hạ đã giúp đỡ, xin hỏi tôn tính đại danh của các hạ?

Trong lòng Trương Đức Bưu vừa động, đang định báo tên Bane Claren, đột nhiên nghĩ đến nếu mình nói tên lão Bane ra, đám Lục Y tộc này chẳng phải lại cảm kích lão đầu đến rơi nước mắt sao, hần lắc đầu nói:

- Chặn đường giết người trong thương đội như vậy không phải danh tiếng hay ho gì, tên ta không cần phải nói ra. Các ngươi nhanh chóng xử lý chỗ này đi, nơi đây cách thành Philina không xa, liên quân phòng ngự thành rất nhanh sẽ nhận được tin tức rồi chạy tới đây. Tiểu Hắc, chúng ta đi!

Thủ sơn khuyển gầm lên một tiếng, nhảy qua khỏi đỉnh đầu nàng, chạy điên cuồng về hướng hạp cốc Trầm Luân. Lục Dực Kim Quang tê ló đầu ra trên bãi vai Trương Đức Bưu, le lưỡi về phía nàng kia, lớn giọng kêu:

- Hần gọi là Đức...

Câu tiếp theo chưa kịp nói gì, tiểu lão hổ đã bị Trương Đức Bưu bịt miệng, kéo về. Lục Dực Kim Quang tê nhảy lên trán Tiểu Hắc, cả giận nói:

- Tại sao ngươi không cho ta nói chuyện? Ngươi còn dám bịt miệng ta, ngươi có biết ta là ai không? Ta là...

- Ngài là Thái ca, cả Lạc Nhật sâm lâm cùng thành Philina có ai mà không biết ngài là Thái ca hung tàn?

Trương Đức Bưu khen nó một câu, giải thích:

- Đám sơn tộc đó lòng dạ độc ác, chúng ta không thể có quan hệ cùng bọn họ, kiên quyết không quan hệ cùng bọn họ.

Thái ca cũng mặc kệ có quan hệ cùng đám sơn tộc hay không, điều nó ảo não bây giờ là Trương Đức Bưu đã cướp mất vai diễn của nó, khiến nó không biết làm gì. Con cạp lớn bằng con mèo này lại sinh hồn sinh giận trên trán Tiểu Hắc, một lúc sau đột nhiên ngồi dậy, đứng bằng hai chân, ‘xoát’ một tiếng mở ra sáu đôi cánh, Thái ca nhìn cánh của mình ánh mắt lộ ra nét tươi cười, nhe hàm răng bén nhọn, cái đuôi nhỏ vẩy qua vẩy lại, nói:

- Ngươi xem, Thái ca ta có được đôi cánh đẹp nhất trên đời...

Trương Đức Bưu còn chưa kịp nói chuyện, một con Liệt Hỏa điều bay qua đỉnh đầu bọn họ, lông vũ năm màu, đuôi chim dài rực lửa, sáng lạn giống hệt như sao chổi.

Lục Dực Kim Quang tê thẹn quá hóa giận, đột nhiên rít gào một tiếng, uy áp của thập lục cấp Vương cấp ma thú bạo phát, một cỗ ma pháp ba động mãnh liệt dâng lên, mười đạo lôi điện bổ vào ba bốn lần trên người con chim xui xẻo kia, con Liệt Hỏa điều này từ nay biến mất trên nhân gian.

- Tiểu thư, người vừa rồi là ai vậy?

Kane cùng Sandi đang dìu dờ lẫn nhau, đi về phía nữ tử áo lục.

- Hắn không nói.

Nữ tử áo lục lắc đầu nói tiếp:

- Bất quá bộ dáng của hắn khẳng định là người trong thành, hơn nữa đã từng va chạm với thương hội Hogan, ra lệnh cho người trong thành âm thầm điều tra xem hắn là ai. Chúng là vốn là sơn tặc, có ân báo ân có thù báo thù, thù của thương hội Hogan sẽ báo, nhưng phần ân đức này cũng nhất định phải hoàn trả lại.

Sandi nhin đau, cúi người nói:

- Vâng.

Nữ tử áo lục nhìn lại chiến trường vẫn còn người đang chém giết, nâng trường cung trong tay, liên châu tiễn bắn ra giết chết hết những hộ vệ thương hội Hogan còn sót lại, phát tay nói:

- Mang thi thể huynh đệ nhà mình lên xe ngựa, mang theo tất cả hàng hóa đi. Nhanh lên! Nơi này không thể ở lâu, liên quân phòng ngự thành sẽ tới ngay!

Bọn sơn tặc quét dọn chiến trường rất nhanh chóng và sạch sẽ, trên đường chỉ còn lại thi thể hộ vệ đoàn thương hội Hogan.

Cửu Lôi Thần Long

36. Chương 36: Vực Sâu Trầm Luân.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 36: Vực sâu Trầm Luân.

Dịch: Thiên Không

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trên đường đi hạp cốc Trầm Luân, Trương Đức Bưu thí nghiệm lại vài lần, hi vọng có thể lần nữa phát ra một đạo như lúc chém chết Sam, tuy nhiên không thành công được một lần.

Một đạo kia chẳng những ngưng tụ tất cả tinh thần lực cùng đấu khí của hắn, mà đồng thời còn có vạn cân lực lượng Long Mông Bảo Tượng, hơn nữa Bích Tỳ đạo đã kích hoạt trọng lực ma pháp trận, có sức nặng ngàn cân, Sam không kịp đề phòng, mặc dù hắn có thực lực mạnh mẽ ‘đấu khí như đao’, cũng bị chém chết giữa không trung.

Trương Đức Bưu cũng dựa theo phương pháp này thí nghiệm, nhưng thủy chung không thành công, trước sau vẫn thiếu một chút cảm giác thoải mái vô cùng lúc đó, trong lòng âm thầm suy tư: “Trong Càn Khôn quyết có một câu, nói cảnh giới võ đạo cao thâm chính là tinh, khí, thần ba loại hợp nhất. Trước kia ta chỉ biết ‘khí’ là chỉ đấu khí, sau khi lão Bane nói tầm quan trọng của tinh thần lực, mới biết được ‘tinh’ chính là tinh thần lực, chỉ còn không biết ‘thần’ có ý tứ gì. Chẳng lẽ nói, ta tiến vào trạng thái này không đảm chiêu không suy nghĩ, cảnh giới trong lòng chỉ có một đạo, đó chính là ‘thần’?”

Hắn có cảm giác rất rõ ràng, khi mình chém giết Sam, đó quả thực là một loại cảnh giới kỳ diệu, đem tinh thần lực và đấu khí hợp cùng một chỗ, nhưng loại cảnh giới này chỉ như hư vô mờ ảo, sau một đao ấy, cảnh giới tan biến, sau đó rất khó nắm bắt lại được cảm giác này.

Trong thời gian Trương Đức Bưu đến Tinh viện cầu học, đã từng đặc biệt chuyên tâm đi thư viện tra cứu tư liệu, nhưng cũng không tìm được giải thích cụ thể về ‘thần’, có lẽ đối với người tu luyện đấu khí mà nói, loại cảnh giới này chỉ có thể tự hiểu mà không thể diễn đạt bằng lời, cho nên mới không ghi lại chi tiết kĩ càng.

“Quên đi, cái gì tới tự nhiên sẽ tới, một khi yêu cầu quá đáng lại rơi xuống mức tầm thường.”

Tâm niệm Trương Đức Bưu vừa động, tinh thần lực dẫn theo Dã Man kinh vận chuyển trong thông đạo đấu khí, tuần hoàn một chu thiên, cuộn cuộn không ngừng chuyển hóa Dã Man kinh thành Man đấu khí.

Cho tới bây giờ hắn mới hiểu được, tại sao người bên ngoài rừng rậm đều nói người Man tộc là chiến sĩ trời sinh, không phải bởi vì khí lực bọn họ so với người thường cường hãn gấp hai gấp ba lần, cũng không phải bọn họ có loại thiên phú Dã Man kinh, mà là sau khi đạt tới thập cấp Man chiến sĩ, loại nguyên thủy đấu khí Dã Man kinh chuyển hóa thành Man đấu khí, dĩ nhiên vô cùng tinh thuần!

Lấy bản thân Trương Đức Bưu làm ví dụ, Dã Man kinh hắn đã bão hòa, nhưng đem Dã Man kinh này hoàn toàn luyện hóa thành Man đấu khí, chỉ ngay cả một thông đạo đấu khí cũng không lấp đầy!

Tiểu Hắc chạy cực nhanh, qua gần nửa canh giờ, liền đi tới hạp cốc Trầm Luân. Nhìn hạp cốc Trầm Luân từ bên ngoài, giống như khi thiên thạch rơi xuống, đập xuống mặt đất tạo thành cái hố, bất quá cái hố này cũng không nhỏ, sâu tới mấy trăm thước, phương viên hơn năm mươi dặm.

‘Burson Thánh ma đạo du ký’ có ghi, hạp cốc Trầm Luân không phải do thiên thạch rơi xuống đất hình thành, mà cửa vào vực sâu nằm ở nơi này, đem mặt ngoài đại lục khoét đi một khối, mưa gió xối giội tẩy rửa ăn mòn, cho nên mới hình thành một cái hạp cốc lớn.

Trương Đức Bưu tiến vào hạp cốc, chỉ thấy nơi này hương hoa thơm ngát, chim hót líu lo, cây cối rậm rạp, bốn phía một mảnh bình yên tĩnh lặng, không chút nào có loại không khí âm trầm của cửa vào Ma vực, không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Đi tới đáy cốc, Tiểu Hắc dần dần thả chậm cước bộ, phía trước có không ít mạo hiểm giả, túm năm tụm ba cùng một chỗ, Trương Đức Bưu nhìn thấy trong số đó có không ít người mặc đồng phục Tinh viện, hẳn là đệ tử Tinh viện đến đây rèn luyện. Trong đám người hỗn tạp đó có không ít dong binh, những người này so với đám đệ tử trưởng thành hơn rất nhiều, chuyện trò vui vẻ, tựa hồ đối với nguy hiểm của vực sâu không thêm để ý.

P phía trước bọn họ, là một tòa vách đá, trên vách đá rất đột ngột xuất hiện một cửa động sâu thẳm thẳm, giữa cửa động là một dòng suối ma pháp màu đen thật lớn, vận chuyển lặng yên không một tiếng động, mơ hồ toát ra một luồng áp lực vô hình.

Bên cạnh cửa động, không biết ai đó viết lên hai hàng chữ.

‘Tiến nhập vực sâu, sinh tử do trời!’

Nơi này chính là cửa vào vực sâu.

Tiểu Hắc nhìn thấy dòng suối ma pháp này, đột nhiên lỗ mũi mở rộng, cổ sức đánh hơi, chợt gầm nhẹ một tiếng, chân trước cào trên mặt đất di chuyển không ngừng.

- Dòng suối ma pháp này, hình như rất quen thuộc a....

Thái ca thò đầu ra, lầm bầm nói, làm bộ dáng dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

- Đức Bưu Man Chuy!

Trương Đức Bưu theo tiếng gọi nhìn lại, chỉ thấy ba nam hai nữ đi về phía hắn, đi đầu chính là một nam giới mặc đồng phục Ma pháp sư Tinh viện, cười nói:

- Đức Bưu đồng học, quả nhiên là người!

Trương Đức Bưư cười nói:

- Thì ra là Jonhson học trưởng.

Jonhson là thập cấp Ma pháp sư, khi Man tử nghe giảng bài ở lớp sáu đã gặp qua, Trương Đức Bưư đã từng hỏi hần về vấn đề ‘phương pháp rèn luyện tinh thần lực cao cấp’, xem như cũng có điểm giao tình.

Còn hai nam sinh kia lại mặc trang phục kiếm sĩ, cùng hai nữ hài tử khác cùng mặc đồng phục nhưng không phải kiểu dáng của Tinh viện, hần là đệ tử học viện khác.

Jonhson có vẻ cực kỳ nhiệt tình, nói:

- Đây là mấy vị bạn cũ của ta tại học viện Đông Thành, Mitch, Cole, Hepburn còn lại là Betty. Đức Bưư đồng học ngươi tới đây một mình sao? Trong vực sâu cực kỳ nguy hiểm, không bằng sáu người chúng ta lập thành một tiểu đội sáu người đi? Có thể trợ giúp lẫn nhau...

Trương Đức Bưư còn chưa kịp nói chuyện, nữ tử tên là Hepburn lập tức nói:

- Jonhson, như vậy không được rồi? Đội ngũ chúng ta thực lực không cao, tự bảo vệ mình còn có chút khó khăn, đừng làm phiền đến người khác!

Dứt lời, liếc mắt lên áo choàng ma pháp học đồ của Trương Đức Bưư. Ba người Mitch lộ ra thần thái tự nhiên, cười cười ngạo mạn.

Trương Đức Bưư nhìn thấy hết, mỉm cười nói:

- Jonhson học trưởng, ta quen một mình độc lai độc vãng rồi, quên chuyện tổ đội đi. Được rồi, tại sao các ngươi chưa vào?

- Bây giờ còn ít người, chờ nhiều người rồi cùng nhau tiến vào, như vậy mới thuận lợi.

Jonhson còn muốn tìm lời khuyên giải, Hepburn lôi hần xoay người đi ra, nhỏ giọng oán giận nói:

- Jonhson, ngươi cũng thiệt là, một cái ma pháp học đồ cũng cầu người ta gia nhập đội ngũ chúng ta, ngươi không sợ thêm trời buộc sao?

Jonhson quay đầu nhìn Trương Đức Bưư cười khổ một cái, thấp giọng giải thích:

- Hần là cao thủ, không phải là một ma pháp học đồ thông thường...

Cole cười nhạo nói:

- Jonhson, ngươi càng ngày càng thụt lùi rồi. Trước đây ta nói thế nào nhỉ? Tinh viện sớm đã rơi xuống hàng tam lưu học viện rồi, ngươi lại hoàn toàn không tin, vẫn cứ đi Tinh viện học, bây giờ thì hay rồi, ngay cả một ma pháp học đồ cũng trở thành cao thủ trong học viện các ngươi! Nghe ta nói này, hay là ngươi nhanh chóng chuyển trường, đến Đông viện chúng ta đi...

Chuyện này chỉ như một khúc nhạc đệm, Trương Đức Bưư không thềm để trong lòng, hần cũng không hề có ý định cùng người khác thành lập tiểu đội.

Ma hạch là tài liệu cần thiết để chế tạo ma pháp trượng, chỉ có Vương cấp ma thú mới có ma hạch, nhưng Vương cấp ma thú không phải là thứ mà bất luận kẻ nào cũng có thể săn bắt, đại bộ phận người đến đây mạo hiểm vực sâu cũng chỉ đặt mục tiêu trên tài liệu luyện kim quý hiếm cùng được thảo, ngoài một số tiểu đội thực lực mạnh mẽ, rất ít người có chủ ý đến Vương cấp ma thú.

Trương Đức Bưư là một ngoại lệ, có Tiểu Hắc cùng Lục Dục Kim Quang tề hỗ trợ, lúc này đây hành trình đi vực sâu của hần chính là đến thu hoạch kim tệ, cùng người khác hợp lại thành tổ đội còn phải chia chác thành quả, cái được không đủ bù cho cái mất.

“Tên gia hỏa Thái ca này báo hại ta nợ học viện nhiều kim tệ như vậy, lần này lão tử muốn kiếm đủ cả vốn lẫn lời!”

Trương Đức Bưư nhẹ nhàng vuốt ve sau gáy Thái ca, khóe miệng lộ ra một tia cười mỉm.

Con vật nhỏ kia không biết đã sớm bị người tính kế rồi, thoải mái ngã xuống, duỗi lưng một cái, sau đó xoay thân hình, ý bảo hẳn có thể vượt ve cái bụng nhỏ Thái ca.

Người đến vực sâu mạo hiểm ngày càng nhiều, dù sao đây cũng là thời kỳ thích hợp nhất trong năm để tiến vào vực sâu, ngay cả không khí cũng tràn ngập mùi vị kim tệ, không biết người nò đó hô to một tiếng:

- Nhân số đủ rồi, chúng ta tiến vào thôi!

Ngay lập tức đầu người di chuyển, từng kẻ mạo hiểm biến mất trong dòng suối ma pháp màu đen.

Trương Đức Bưu nhìn một chút mấy lão dong binh kia, chỉ thấy bọn họ vẫn cười cười nói nói, không chút nào khẩn trương. Man tử Nam Cương suy nghĩ một chút, lập tức biết dụng ý của bọn họ: “Vực sâu dù sao cũng cực kỳ nguy hiểm, có thể còn gặp phải người quốc gia khác, để cho những người này đi trước dò đường cũng tốt.”

Sau một lúc lâu, mấy lão dong binh kia rút cuộc cũng đứng dậy, nhanh chóng tạo thành trận hình phòng ngự, đồng loạt đi đến giữa trung tâm vòng xoáy. Trương Đức Bưu cũng vội vàng đi vào, xuyên qua vòng xoáy, đột nhiên trước mắt tối sầm lại, rồi lại đột nhiên sáng trưng lên, dường như trong nháy mắt xuyên qua một cái thời không khác.

Chỉ thấy đây là một thế giới rộng lớn bát ngát, không biết rộng bao nhiêu, trên đỉnh đầu là một mảnh tầm tối, không có bầu trời, giữa không trung tồn tại không ít vết nứt không gian, những dòng nham thạch nóng chảy không biết bắt nguồn từ đâu từ trên không trung đổ xuống, giống như từng dòng thác đỏ rực, rơi trên mặt đất phát ra tiếng vang ầm ầm.

Trên mặt đất ngọn núi cao thấp nhấp nhô, khắp nơi đều có cột đá bén nhọn, thẳng tắp như thương, mũi nhọn sắc bén đến dọa người, trên một cây cột đá còn lưu lại một cổ thi thể, nhìn quần áo hẳn là mạo hiểm giả quốc gia khác.

- Địa phương không có bầu trời...

Thái ca đột nhiên bay dựng lên, vừa mừng vừa sợ, kêu lên:

- A Man, A Man, nơi này là nhà của ta, ta về đến nhà rồi!

stevenqb1890

37. Chương 37: Nguy Cơ Tứ Phía.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 37: Nguy cơ tứ phía.

Dịch: Thiên Không

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Từ khi tiến vào vực sâu, vẻ nôn nóng bất an của Tiểu Hắc ngày càng mãnh liệt, không ngừng đi đi lại lại, thường phát ra âm thanh trầm thấp uy hiếp mạo hiểm giả xung quanh. Trương Đức Bưu vội vàng nhảy xuống, vượt vượt cái đầu to lớn của nó:

- Ông bạn già, rốt cuộc làm sao vậy?

- Gâu, gâu gâu gâu gâu, gâu.....

- Được rồi, ngươi không cần phải nói nữa.

Trương Đức Bưu tối sầm mặt, Tiểu Hắc nói nửa ngày hẳn nghe một câu cũng không hiểu, thủ sơn khuyến này vẫn như cũ chưa nói hết ý, há cái miệng ngoác ra, bộ dáng muốn nói rồi lại thôi.

- Thái ca, người phiên dịch giúp ta một chút.

- Tiểu Hắc nói... - Lục Dực Kim Quang tê nghi hoặc nói:

- Nó đối với nơi này cũng có một loại cảm giác quen thuộc, hình như cũng là từ nơi này đi ra.

Thái ca nhất thời hưng phấn lên, tiến tới bên tai thủ sơn khuyển, thì thầm nói:

- Ngay từ lần đầu tiên ta nhìn thấy người đã nói, trên người hai chúng ta có một loại khí tức giống nhau. Người xem, quả nhiên đúng chứ? Chúng ta ở cùng một nhà, lớn lên anh tuấn như vậy, khẳng định là anh em ruột một mẹ sinh ra!

“.....”

Thủ sơn khuyển chớp chớp đôi mắt to, tựa hồ có chút hoang mang.

Trương Đức Bưu cũng một hồi lâu không nói được gì, chúng nó một tên là cự khuyển, một tên là con cạp có cánh đại bàng, cũng không hiểu Thái ca từ chỗ nào nhìn ra được chúng nó là hai anh em ruột.

Đại bộ phận người thám hiểm cũng đã tiến vào, mọi người lục tục phân tán rời đi. Trương Đức Bưu tiến nhanh về phía trước, người chung quanh càng ngày càng ít. Đột nhiên, Tiểu Hắc cố gắng đánh hơi trong không khí, Trương Đức Bưu trong lòng tựa hồ cũng cảm giác được một tia khí tức nguy hiểm, càng đi nhanh về phía trước, khí tức nguy hiểm càng nồng đậm.

- A Man, thì ra là người, dọa chúng ta giật mình!

Trên con đường phía trước có vài người dừng lại, trong đó một người thở phào nhẹ nhõm, cười nói.

Trương Đức Bưu đến gần nhìn lại, thì ra là Jonhson cùng bốn người học viện Đông Thành, nghi hoặc nói:

- Tại sao các người lại đứng ở chỗ này?

Jonhson xấu hổ nói:

- Ta thoáng cảm giác được, hình như có người đang theo dõi chúng ta, cho nên dừng lại.

Trương Đức Bưu không khỏi nhiều ít đánh giá hấn vài lần, hấn cùng Jonhson cũng không quá thân thuộc, không nghĩ tới một ma pháp sư thoát nhìn có chút yếu ớt vậy mà cũng có độ nhạy cảm như thế.

Cô gái tên Hepburn không vui nói:

- Jonhson, đây là nguy hiểm theo lời người đấy à? Một cái ma pháp học đồ mà thôi, cũng dám vào vực sâu, chẳng lẽ người Tinh viện các người...

Lời của nàng chưa nói ra hết, sắc mặt Trương Đức Bưu kịch biến, đầu khí trong cơ thể âm âm vận chuyển, trong nháy mắt đem Bôn Lô quyết, Càn Khôn quyết, Liệt Hỏa quyết ba loại tâm pháp hợp cùng một chỗ, hóa thành một cỗ lực lượng mệnh mông, bàn tay mang theo lôi âm âm âm, đột nhiên chụp xuống dưới đất!

- Bôn Lô thủ!

Thủ chưởng hấn ấn trên mặt đất, nhất thời phát ra tiếng nổ nặng nề.

Đám người Hepburn lại càng hoảng sợ, hai cô gái vội vàng giơ ma pháp trượng lên, Mitch, Cole cũng rút kiếm chỉ vào Trương Đức Bưu, nhìn hấn với ánh mắt bất thiện, chỉ cần hấn có hành động lạ, chắc chắn một kiếm sẽ đâm tới.

Thế nhưng đúng lúc này, dưới đất đột nhiên mọc ra vô số gốc ‘thổ thứ’ bén nhọn, ‘phốc xuy’ mấy tiếng, xuyên qua thân thể năm người như những miếng thịt dẽ, xiên thẳng lên trời !

Ma pháp công kích quần thể cấp mười, Địa Thứ!

Ngoại trừ bên cạnh Trương Đức Bưu trống rỗng, còn lại không ai chạy thoát, trên mặt đám người Mitch, tự hồ vẫn như cũ, lộ ra ánh mắt khó tin, đến chết cũng không rõ đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì!

Cách đó không xa đột nhiên truyền đến tiếng ho khan kịch liệt, một bóng người chạy như điên về phía xa, tiếng cười không ngừng:

- Man tử thật là lợi hại, thiếu chút nữa cắt đứt ma pháp của ta, làm hại lão tử bị bộ phận nhỏ ma pháp phản phệ. Chờ lão tử dưỡng thương tốt rồi sẽ trở lại giết ngươi!

Người nọ khẩu âm mang theo giọng điệu cổ quái, dường như chủ yếu nói chuyện bằng đầu lưỡi, hẳn không phải là người Bắc Chu cùng Nam Minh, mà là ma pháp sư đến từ thảo nguyên phía tây!

- Ngươi không còn cơ hội rồi!

Trương Đức Bưu rút lên một cây địa thứ, đang muốn ném mạnh ra xa, đột nhiên một xúc tua thật lớn lộ ra giữa dòng dung nham bên cạnh tên ma pháp sư thảo nguyên, dùng sức quần lấy, kéo tên ma pháp sư nọ vào trong dòng sông dung nham.

Ma pháp sư thảo nguyên kêu một tiếng bi thảm, lập tức không còn tiếng động.

“Nơi này chính là tầng thứ nhất của vực sâu, vực sâu Trầm Luân vô cùng nguy hiểm...”

Trương Đức Bưu buông địa thứ, sắc mặt phức tạp năm người chế thảm, nhất là Jonhson, thầm nghĩ: “Nếu như mà nói Jonhson học trưởng không chết đi, lấy tư chất của hắn, tương lai chắc chắn trở thành một vị Ma đạo sư có thành tựu cao. Đáng tiếc, kinh nghiệm lịch lãm của hắn quá ít, nếu đổi lại là đám người Donaldson, sẽ không quá sợ ý như vậy...”

Thiếu niên rất nhanh phục hồi lại tâm tình, tiếp tục tiến về phía trước.

Tại loại địa phương nguy hiểm như vực sâu này, vẫn có một ít thực vật sinh tồn, chỉ là những thực vật này hết sức cổ quái, ở bên ngoài cực kỳ hiếm thấy, có giá trị không thấp. Bất quá Trương Đức Bưu không có hứng thú với luyện kim thuật, không phân biệt được thực vật tốt hay xấu, đành phải buông tha.

- Hình như phía trước có con mồi!

Thái ca đột nhiên hưng phấn hẳn lên, đập cánh xông lên phía trước, kêu gào:

- Để Thái ca làm thịt chúng nó!

Sau một hồi lâu, Lục Dực Kim Quang tê lại bay nhanh quay trở về, theo sau đuôi nó là mấy trăm con Vương cấp ma thú. Sáu hệ ma pháp địa, thủy, phong, hỏa, quang, âm không ngừng cuộn cuộn đánh về phía nó, quả thật kinh thiên động địa!

Trương Đức Bưu thấy thế, không nói hai lời vọt lên trên lưng Tiểu Hắc, xoay người bỏ chạy. Cũng may Tiểu Hắc cùng Lục Dực Kim Quang tốc độ cực nhanh, lúc này mới bỏ lại phía sau đám Vương cấp ma thú.

- Quá nguy hiểm, trong Lạc Nhật sâm lâm Vương cấp ma thú chỉ mang theo đồng loại ma thú cấp thấp, mà nơi này Vương cấp ma thú lại sống thành đàn!

Trong lòng Trương Đức Bưu vẫn còn sợ hãi nói.

Đối phó với một con Vương cấp ma thú Trương Đức Bưu hoàn toàn có vài phần nắm chắc, nhưng mấy trăm con cùng tiến đến, cho dù mạnh mẽ hung tàn như Thái ca, cũng không thể không chạy trốn chết.

Trước hết tìm những con đơn độc giết chết, thu hoạch vài cái ma hạch, kiếm một ít chi phí sinh hoạt!

Trương Đức Bưu càng chạy càng xa, rốt cuộc đi sâu vào trong vực sâu, nơi này chỉ thấy thừa thớt vài mạo hiểm giả, bất quá hẳn vẫn còn gặp mấy cường giả, quanh thân tản ra đấu khí khủng bố hoặc là ma pháp ba động, thậm chí có người đấu khí mạnh mẽ giống như Bane Claren.

Những người này tốc độ cực nhanh, căn bản không dừng lại ở vực sâu Trầm Luân, Trương Đức Bưu chỉ có thể nhìn thấy thân ảnh bọn họ thoáng qua một cái trên hoang nguyên, liền biến mất vô tung vô ảnh, chắc chắn càng vào sâu trong vực sâu đều là cao thủ có kinh nghiệm.

Dọc đường đi, Trương Đức Bưu gặp không ít ma thú vương cấp đơn độc, không cần hắn ra tay, những tên xui xẻo này đều bị lão gia Thái ca hung tàn tuyên cho án ‘tử’, cuối cùng trong túi Trương Đức Bưu nhiều thêm mười mấy ma hạch, trong lòng âm thầm tính toán một chút.

“Giá cả ma hạch tại thị trường, đại khái khoảng chừng một trăm kim tệ, trong tay ta có mười ba viên, trong đó còn có một viên ma hạch ma thú mười hai cấp. Mỗi một cấp bậc ma hạch tăng lên, giá cả ước chừng

tăng lên gấp mười lần. Ma hạch này mà bán đi, có lẽ sẽ thu được khoảng hơn hai ngàn kim tệ! Ông trời ơi, ta cho dù cướp bóc, cũng không thể nào chỉ trong một thời gian ngắn kiếm được năm mươi vạn kim tệ, Bane Claren, người quá độc ác!”

Ầm!

Phía trước đột nhiên truyền đến tiếng nổ mạnh kịch liệt, một cây nấm màu hồng từ từ mọc lên, lập tức mấy chục đạo phong nhận dài hơn hai thước từ trong đám mây lửa bắn nhanh ra, rít gào trên không trung, toàn bộ hướng mặt đất cắt tới!

- Khả năng điều khiển ma pháp thật mạnh!

Ánh mắt Trương Đức Bưu sáng lên, khả năng điều khiển ma pháp được thể hiện trên tinh thần lực, người phóng ra hỏa vân cùng ma pháp phong nhận, thực lực tuyệt đối đạt tới tiêu chuẩn nhị cấp Ma đạo sư!

Trương Đức Bưu lặng lẽ đi qua, chỉ thấy trước đó không xa một mảnh hỗn độn, một đầu Thạch cự ma té trên mặt đất, đứng bên cạnh là một vị trung niên Ma đạo sư cùng một cung tiễn thủ vóc dáng cao gầy.

Năm quả cầu lửa di chuyển bên người vị trung niên Ma đạo sư, không ngừng xoay tròn quanh thân hắn, đang tối sầm mặt răn dạy đồng bạn của mình:

- Agan Brooky, lão tử bảo ngươi bắn đầu Thạch cự ma, tại sao ngươi lại bắn ngược lão tử? Nếu như không phải lão tử phản ứng nhanh, không bị Thạch cự ma đập chết, cũng bị ngươi bắn chết!

Cung tiễn thủ kia sắc mặt lạnh lùng, đột nhiên cái lỗ tai thon dài giật giật, xoàn xoạt kéo ngạnh cung, lạnh lẽo quát:

- Người nào ở bên đó? Đi ra!

Trung niên Ma đạo sư cũng nhìn thấy Trương Đức Bưu, bất đắc dĩ âm âm chọc chọc đồng bạn của mình:

- Agan Brooky, mũi tên của ngươi nhắm sai phương hướng rồi...

Trương Đức Bưu cũng vô cùng ngạc nhiên, vị cung tiễn thủ Agan Brooky vừa kéo ngạnh cung này, vừa nghiêm trang nói chuyện với một cây cột đá.

Trung niên Ma đạo sư thở dài, phát tay nói:

- Ma pháp học đồ kia, nếu như ngươi không có dụng ý xấu, cứ tới đây đi. Không nên lo lắng tên đồng bạn của ta, người đứng ở trước mặt hắn cũng không thấy người đâu, hắn là một cung tiễn thủ bị cận thị...

codon.traí

38. Chương 38: Sát Khí Đại Động.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 38: Sát khí đại động.

Dịch: Thiên Không

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đi tới trước mặt hai người, vẫn như trước không buông lỏng cảnh giác, bất quá trung niên Ma đạo sư nọ cũng rất hòa ái dễ gần, tự mình giới thiệu một phen, nguyên lai hắn tên là Jiamon Richie, là một gã nhị cấp Ma đạo sư ở xóm nghèo thành Philina.

Mà cung tiễn thủ Agan Brooky, lại là bằng hữu của Ma đạo sư Jiamon, nghe nói hắn muốn đi vực sâu lịch lãm, liền xung phong đi theo để bảo vệ cho hắn.

Trương Đức Bưu cũng giới thiệu khái quát về mình, nghi hoặc nói:

- Jiamon đạo sư, tại sao người lại chiêu mộ một cung tiễn thủ cận thị đi vực sâu lịch lãm?

Agan Brooky trợn mắt nhìn Tiểu Hắc, Trương Đức Bưu ho khan một tiếng, nhắc nhở nói:

- Ta ở bên này.

Agan Brooky quay đầu lại, tiếp tục trợn mắt với cây cột đá đối diện.

Jiamon Richie nhún nhún vai, bất đắc dĩ nói:

- Bằng hữu Agan của ta, có được huyết thống Tinh linh, là một cung tiễn thủ mạnh mẽ, tài bắn cung của hắn không kém chút nào so với ma pháp của ta. Đáng tiếc mẫu thân hắn bị cận thị, nên di truyền cho hắn...

Jiamon đạo sư không nói gì nữa, nhưng Trương Đức Bưu đã hiểu rõ. Biệt danh của Tinh linh là ‘thần xạ thủ’, Agan có huyết mạch Tinh linh, tài bắn cung khẳng định mạnh mẽ, nhưng hai con mắt lại di truyền từ mẫu thân, không kể thừa được đôi mắt tinh tường của Tinh linh.

Tuy nhiên tài bắn cung cùng uy lực của Agan Brooky có thể so sánh với nhị cấp Ma đạo sư, điều này nói rõ thực lực của hắn tương đối lợi hại, chỉ là độ chuẩn xác kém một chút.

- Tại sao không đi tìm một luyện kim sư làm một bộ kính mắt?

- Kính mắt? Kính mắt là cái gì?

Agan cùng Jiamon đều cảm thấy mờ mịt.

“Chẳng lẽ trên đại lục không có loại kính mắt này? Tuy nhiên rõ ràng ta thấy tại nơi ở của đại sư Grand, hắn tinh chế được thủy tinh, theo lý mà nói, hắn là chế tạo được kính mắt.”

Trương Đức Bưu suy nghĩ một lát, đem nguyên lý của kính cận nói ra một lần, chỉ cần trở lại thành Philina, lấy trình độ luyện kim của đại sư Grand, hoàn toàn có thể chế tạo được kính cận.

- Dùng khối băng thay thế thủy tinh có được hay không?

Tâm niệm Jiamon Richie vừa động, một thấu kính lõm làm bằng miếng băng lớn bằng chậu nước xuất hiện ngay trước mặt cung tiễn thủ.

- Ta có thể nhìn thấy tay của ta rồi, chúng rất nhỏ!

Cung tiễn thủ giơ hai tay mình lên trước miếng băng, ánh sáng bị thấu kính khúc xạ, tay của hắn cỡ vẻ rất nhỏ, hưng phấn nói:

- Chỉ còn có chút mờ mờ...

Trương Đức Bưu đối với khả năng khống chế ma pháp lực tinh vi của Jiamon không khỏi bội phục vạn phần, nói:

- Ma đạo sư, làm cho ở giữa miếng băng mỏng đi một chút.

Jiamon Richie không chế miếng băng mỏng dần lại, chỉ chốc lát sau nghe Agan kêu lên:

- Dừng dừng! Được rồi, dày lại một ít, ta có cảm giác đầu óc choáng váng...tốt rồi, cứ như vậy!

- Thế giới này thật rõ ràng a...

Cung tiễn thủ đưa mắt nhìn lại, không khỏi cảm khái nói.

Thái ca tò mò thò đầu qua, nhìn xuyên qua miếng băng một hồi, con Vương cấp ma thú cường hãn lập tức choáng đầu hoa mắt, không nhìn được chạy sang một bên ọ ọ ọ ọ nôn mửa.

Ma đạo sư Jiamon chân thành vạn phần nói:

- A Man đồng học, rất cảm ơn người, đệ tử Tinh viện thật sự học rộng tài cao, ngay cả Ma pháp học đồ cũng có bản lĩnh này!

Lập tức, Ma đạo sư đổi sắc, lộ ra vẻ tươi cười âm hiểm giảo hoạt:

- Tuy nhiên sinh ý vẫn phải tiếp tục làm, A Man đồng học, đem tất cả thu hoạch của người toàn bộ giao ra đây! Niệm tình người chữa hai mắt cho đồng bạn của ta, chúng ta tuyệt sẽ không đả thương đến người, nhưng nếu người không hợp tác, chúng ta không thể làm gì khác hơn là phải ra tay rồi!

Sắc mặt Trương Đức Bưư khê biến:

- Ma đạo sư Jiamon, người nói vậy là có ý gì?

- Đánh cướp!

Trên mặt Agan Brooky bị che khuất bởi miếng băng lớn, làm cho mặt hắn có vẻ vô cùng nhỏ bé, hưng phấn vạn phần nói:

- Chúng ta chính là một tổ cướp hai người nổi tiếng thành Philina!

Ma đạo sư Jiamon hắc hắc cười nói:

- A Man đồng học, người vẫn còn ‘xanh và non’ lắm, ta gọi người tới đây, tại sao người lại thực sự chạy qua? Tại loại địa phương như vực sâu này, không có biên giới quốc gia, không có vương pháp, chuyện giết người giống như ăn bữa cơm hằng ngày. Lần này chúng ta sẽ không giết người, coi như người vấp ngã một lần. Nhanh, đem toàn bộ đồ vật giao ra đây!

- Không có biên giới quốc gia, không có vương pháp sao?

Trương Đức Bưư im lặng trong chốc lát, cũng chân thành vạn phần nói:

- Cám ơn các người đã dạy bảo...Thái ca!

.....

Trải qua một hồi lâu, Ma đạo sư Jiamon cùng cung tiễn thủ Agan chỉ còn lại có một cái khối nhỏ miễn cưỡng che đi thân thể, vô cùng thê lương đứng trên hoang nguyên, đưa mắt nhìn Trương Đức Bưư rời đi.

- Quá giáo hoạt rồi...

Năm hỏa cầu trên người Ma đạo sư Jiamon vẫn như trước chuyển động không ngừng, nhổ ra một ngụm nước miếng, chán nản nói:

- Tiểu tử kia dĩ nhiên lại mặc áo choàng Ma pháp học đồ đi đánh cướp, làm cho người ta khó lòng phòng bị, ngay cả chúng ta cũng nhìn không ra, thật sự là quá giáo hoạt rồi! Agan, chúng ta nên đi theo hắn học tập đi!

- Đúng vậy, lại còn mang theo thập lục cấp Vương cấp ma thú ...Jiamon, ta lại nhìn không rõ rồi.

Agan xoa xoa miếng băng gấn trên mặt mình, ảo não nói.

- Sau khi trở về chúng ta đi tìm đại sư Grand, chế tạo cho người một bộ kính mắt.

Trương Đức Bưư cười trên lưng Tiểu Hắc, mở cái bọc vừa cướp được ra, chỉ thấy tám khối ma hạch nằm lặng yên bên trong, còn có một ít dược thảo không biết tên, nhưng có thể được vị nhị cấp Ma đạo sư Jiamon nhìn trúng, chắc hẳn đều là tài liệu luyện kim trân quý.

“Chỉ chút xíu thời gian đã kiếm chác được tám trăm kim tệ, tài liệu luyện kim cũng có thể bán được không ít tiền, còn có ngành cung cùng ma pháp trượng, đều là thứ tốt! Xem ra, đây quả thật là một cách phát tài nhanh chóng...”

Nghĩ tới đây, trong lòng Trương Đức Bưư chợt dâng lên một tia dự cảm, từ trên lưng Tiểu Hắc nhảy lên, một đạo phong nhận lướt qua dưới chân hắn!

Hưu!

Phong nhận đụng vào cây cột đá phía sau, nhất thời đất đá bay tán loạn!

“Chẳng lẽ trong lòng bọn Jiamon còn cảm thấy không phục, nên chạy tới đánh lén ta?”

Ở giữa không Trương Đức Bưu trung quay đầu lại nhìn, chỉ thấy ba người hình dáng kỳ quái đứng ở phía trước, cầm đầu chính là một Ma đạo sư, phía sau là hai tên chiến sĩ, trong tay không có đao không có kiếm, hai bàn tay trần. Những người này có điểm khác biệt với dân Bắc Chu, mũi to cao, tóc quần màu rậm nắng, hiển nhiên là người bộ lạc thảo nguyên.

Ma đạo sư cầm đầu hiển nhiên không ngờ tới Trương Đức Bưu lại có thể tránh thoát phong nhận của hắn, lập tức trong miệng buông ra vài câu chữ thề nhỏ nhỏ, mười đạo phong nhận từ đỉnh ma pháp trượng tiếp tục bắn ra, cắt chém ngang dọc, chém về phía Trương Đức Bưu đang ở giữa không trung!

- Bôn Lôi thủ!

Trương Đức Bưu tức giận quát một tiếng, bàn tay đánh về phía trước, ngay lập tức sấm sét chấn động, răng rắc một tiếng, đánh nát tất cả phong nhận!

Trong nháy mắt, lúc Ma đạo sư thảo nguyên ra tay tập kích Trương Đức Bưu, Tiểu Hắc như tên rời cung bắn thẳng đến hắn, Ma đạo sư nộ hờ lạnh một tiếng, nói với khẩu âm cứng nhắc:

- Ta đối phó với con súc sinh này, các người giết chết tên chiến sĩ mặc ma pháp bào kia đi!

Hai tên chiến sĩ thảo nguyên cùng rút gào kêu lên, chạy như bay về phía Trương Đức Bưu, một cổ sát khí mãnh liệt đầy máu tanh toát ra từ trên thân thể họ!

Trong lòng Trương Đức Bưu cực kỳ tức giận, hai người Jiamon và Agan Brooky chỉ cướp tiền đoạt vật, không làm hại tính mạng người khác, cho nên hắn mới buông tha cho hai người một lần. Mà những người bộ lạc thảo nguyên này lại trước tiên giết người, sau đó cướp đoạt tài vật!

- Thái ca, người không nên động thủ!

Trương Đức Bưu nặng nề rơi xuống mặt đất, nhanh chóng nhìn hai gã chiến sĩ thảo nguyên tới gần, trong nháy mắt sát khí đại động.

Cửu Lôi Thần Long

39. Chương 39: Phách Quan Thánh Thủ.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 39: Phách Quan thánh thủ.

Dịch: Thiên Không

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Tuy nói Trương Đức Bưu thông minh hơn nhiều so với những đồng tộc của mình, nhưng hắn vẫn thuộc về Man tử kiêu dũng hiếu chiến, cho dù đã sống cả đời tại thế giới trong mơ, cũng không có cách nào thay đổi nhân tố bạo lực trong huyết mạch hắn, huống chi thế giới trong mơ cùng thế giới thật vốn là hai nền văn minh khác nhau, dùng cách tại thế giới trong mơ để xử lý chuyện tại thế giới này, chỉ có nước đụng phải cảnh đầu rơi máu chảy.

Cũng như tất cả người Nam Cương, hắn thờ phụng chính là bạo lực, tuy rằng không thể giải quyết được tất cả vấn đề, nhưng có thể giải quyết được đại đa số vấn đề.

Hai chiến sĩ thảo nguyên chạy song song cùng vọt tới, tốc độ hơn kém nhau không nhiều, nhưng động tác lại hoàn toàn khác biệt. Người có thân hình khôi vĩ chạy đến, giống như một con bạo hùng, chân giẫm xuống làm cho mặt đất rung chuyển, còn người kia bước chân phiêu hốt bất định, làm cho người ta khó có thể nắm được trọng tâm của hắn.

Hai người này thực lực không tệ, đều là hảo thủ, hẳn là cùng cấp với bọn Donaldson, Tina, tuy nhiên so với Donaldson, bọn họ hơn nhiều về mặt khí thế, chỉ có người lòng dạ độc ác giết người như cỏ rác mới có loại khí thế này!

Mặc dù là cùng cấp bậc, nhưng nếu Donaldson, Tina cùng bọn họ giao thủ, khẳng định là phải chết không thể nghi ngờ!

- Triều Ti kinh!

- Cồn Dao kinh!

Trương Đức Bưu trực diện đón đỡ nắm tay hai người, bỗng nhiên cảm thấy không ổn, chiến sĩ thảo nguyên thân hình cao lớn nắm đấm lại mềm nhũn không có bao nhiêu lực lượng, ngược lại nhiều hơn vài cổ lực đạo âm nhu như tơ tằm, vặn xoắn liên tục cánh tay phải của hắn, suýt nữa trộn lẫn xương cốt gân thịt, ngay cả cánh tay cũng thiếu chút bị tháo xương.

Mà chiến sĩ thảo nguyên vóc người thấp bé, nhưng lại sử dụng Cồn Dao kinh vô cùng cương mãnh, quyền phong sắc bén ‘xuy’ một tiếng, cắt ống tay trên cánh tay trái của hắn thành từng mảnh, cánh tay giống như bị một lưỡi dao sắc bén xẹt qua, đã nhiều hơn mười đạo vết thương!

Hai tên chiến sĩ thảo nguyên cười âm trầm, thân hình nhướn lên, đánh về phía Trương Đức Bưu. Hai tay chiến sĩ thấp bé phảng phất giống như hai thanh búa lớn, mở ra hợp lại, sinh ra một trận gió lớn, Cồn Dao kinh sinh ra dao khí như tiếng xé gió, phát ra tiếng vang ben nhộn.

Mà chiến sĩ khôi ngô lại vô cùng linh hoạt, tả xung hữu đột, hai tay giống như đang hái hoa, mang theo một luồng khí âm nhu phiêu hốt.

- Tiểu tử, cảm giác không dễ chịu phải không? Đừng nói đến người, mà ngay cả những cao thủ đều chịu thua dưới sự liên thủ của huynh đệ ta!

Chiến sĩ thảo nguyên vóc người thấp bé ha ha cười, âm thanh khàn khàn chói tai.

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, hắn không né không tránh Cồn Dao kinh, tiến nhanh về phía trước, nắm tay như thương, ‘xuy’ một tiếng nghênh đón. Bôn Lôi thủ và Cồn Dao kinh đụng cùng một chỗ, phát ra một tiếng nổ, chiến sĩ vóc dáng thấp bé kia lão đảo như say rượu lui về phía sau, tay phải mềm oặt, buông thõng xuống, đã bị Đại Phách Quan thủ vô cùng âm nhu phá hủy đi thông đạo đầu khí ở cánh tay!

Cùng lúc đó, hai tay chiến sĩ khôi ngô lần lượt đánh ở trên lưng Trương Đức Bưu, phát ra hai tiếng ‘bình bình’ trầm muộn.

Ma pháp bào sau lưng Trương Đức Bưu nhất thời xuất hiện hai dấu chữ long ẩn, lớp vải sau lưng bị xé rách, bay tán loạn như những con bướm.

Thiếu niên không thèm để ý tới tên chiến sĩ sau lưng, một mực tiến nhanh đuổi theo, một chữ long đánh xuống, phong lôi nổi dậy, tức giận nói:

- Cảm giác dễ chịu chứ?

Chiến sĩ thấp bé kia kinh hãi vạn phần, vội vàng giơ tay trái lên chống đỡ, ‘răng rắc’ một tiếng, cánh tay trái cũng mềm nhũn buông thõng xuống dưới.

- Ta đang hỏi người cảm giác dễ chịu chứ!

Trương Đức Bưu vừa trúng hai chữ long Triều Ti kinh sau lưng, một ngụm máu tươi trào lên cổ họng, lại bị hắn cưỡng ép nuốt ngược vào trong bụng, lần nữa tiếp tục vùng tay chụp lấy đối phương, giận dữ hét:

- Trả lời ta!

Chiến sĩ thảo nguyên thấp bé kia đã bị phế hai tay, trơ mắt nhìn một chữ long của hắn đặt trên đỉnh đầu mình, nhất thời trong đầu vang lên tiếng nổ âm âm, bị lực đạo âm nhu Đại Phách Quan thủ phá hủy đại não hoàn toàn, không còn biết chuyện gì nữa.

Sau ba quyền Trương Đức Bưu đã đánh chết tên chiến sĩ thấp bé, đột ngột xoay người, hướng về phía địch nhân còn lại.

Chiến sĩ thảo nguyên khô ngô chứng kiến hần không tiếp chiêu chấp nhận trả giá, ngạnh kháng nhận đòn, đồng bọn lại bị ba quyền của hần đánh chết, sợ đến hồn phi phách tán, lập tức xoay người bỏ chạy, hô lên:

- Kankan Mitch, nhanh tới cứu ta!

Đột nhiên, bên tai hần truyền đến âm thanh:

- Người đánh ta bốn chưởng, ta trả lại cho người một chưởng, nếu người không chết, ta để cho người một con đường sống!

Chiến sĩ khô ngô chỉ cảm thấy sau lưng bị đối thủ ấn một chưởng, ba cổ lực đạo âm nhu quỷ dị hướng phế phủ của mình chui vào, vội vàng điều động đầu khí, hóa thành Triền Ti kinh ngăn trở.

Ba cổ lực đạo âm nhu kia bị Triền Ti kinh bao vây tầng tầng, nhưng vẫn như cũ chui vào nội tạng hần, rồi đột nhiên bộc phát, đem Triền Ti kinh chấn tới nát bấy, lực phủ ngũ tạng cũng bị đảo lộn dập nát!

- Ấc, ặc...Man tộc Phách Quan thánh thủ...

Chiến sĩ khô ngô kia tiến về phía trước hai bước, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, đổ ầm xuống đất.

Trương Đức Bưu giết chết hai kinh địch, khí thể tiêu tan, đặt mông ngồi xuống, phun ra một ngụm máu đen.

Vừa rồi nhìn hần uy phong lẫm lẫm, giống như thiên thần hạ phàm, nhưng dù sao tu vi không cao, gần như dựa vào sự dũng mãnh chịu thương thể đối lấy thương thể mới giết chết được hai địch nhân. Sau khi kết thúc chiến đấu, tinh thần thả lỏng, chỉ cảm thấy trên dưới toàn thân chỗ nào cũng đau, nhất là phía sau lưng, nơi bị dính bốn chưởng Triền Ti kinh, dường như cơ thịt nơi đó đều bị dập nát, lực phủ ngũ tạng mơ hồ cũng có cảm giác đau đớn, hơn nữa cánh tay phải bị Cồn Đạo kinh chém bị thương, máu vẫn đang tiếp tục chảy.

“Sau này không thể tùy tiện sinh cường, muốn đường đường chính chính cùng người khác giao thủ một lần, nhưng lại khiến cho cả người bị thương.”

Thái ca vỗ cánh bay đến trước mặt hần, đứng giữa không trung, trong ánh mắt lại lộ chút kính sợ.

- A Man, người vừa rồi rất hung tàn a... - Thái ca nghiêng đầu nói, thái độ lập tức cương ngạnh lên:

- Đương nhiên, so với Thái ca ta còn kém một chút!

Trương Đức Bưu đột nhiên nhớ tới một chuyện, nhảy bật lên, động đến vết thương sau lưng, đau đến nhe răng nhếch miệng, hần hần nhón nhác nói:

- Người luôn chú ý đến ta? Vậy còn Tiểu Hắc thì sao? Sao người lại để Tiểu Hắc cùng Ma đạo sư kia đấu tay đôi chứ?

- Tên Ma đạo sư kia à? – Thái ca bĩu môi, hừ lạnh nói:

- Ta còn chưa đi đến trước mặt hần, hần đã bị Tiểu Hắc giết chết rồi, thật sự yếu ớt! Hai người các người đều hung tàn, làm Thái ca không có phần. Lần sau Thái ca cũng muốn hung tàn một lần!

Trương Đức Bưu không để ý đến vẻ oán giận của lão hổ, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa cự khuyến màu đen đang nằm bên cạnh Ma đạo sư thảo nguyên, thấy chủ nhân nhìn về phía nó, hưng phấn vẫy đuôi loạn xạ, sau đó hung ác trừng mắt nhìn thì thể tên Ma đạo sư, tựa hồ lo lắng hần sống lại.

Tên Ma đạo sư thảo nguyên kia bị cắn đứt cổ, đầu cùng cổ chia lìa, đương nhiên đã chết đến mức không thể chết thêm.

Trương Đức Bưu đi qua, chỉ thấy trên mặt đất bừa bộn kinh khủng, đầy những mảnh băng nhỏ, cách đó không xa lại dựng thẳng lên một bức tường đá, trên tường đá lại xuất hiện một lỗ to bằng một con chó lớn, hiển nhiên là do Tiểu Hắc cậy mạnh đánh vỡ thạch bích hộ thuẫn, vọt tới bên người Ma đạo sư, sau đó dùng vỡ băng nguyên hộ thuẫn, cắn chết hần!

Trương Đức Bưu khó có thể tưởng tượng được, lực trùng kích như vậy mạnh mẽ đến mức nào, hai mắt không khỏi nhìn Tiểu Hắc: “Tên Tiểu Hắc này, lúc này đã lợi hại hơn rất nhiều so với hồi còn ở Lạc Nhật

sâm lâm, đổi lại nếu là ta đối chiến với Ma đạo sư cũng có chút khó khăn, nhưng nó lại có thể dễ dàng giết chết đối thủ, chẳng lẽ nó thật sự là Tam Đầu Địa Ngục khuyến?”

- Hắc tử, đứng lên, ngoan ngoãn biến thành ba đầu cho chủ nhân nào!

Cự khuyến màu đen đứng lên, cúi đầu nhìn chăm chú vào một tảng đá trên mặt đất, dường như đang tập trung tinh thần, cố gắng biến ra hai cái đầu khác. Trương Đức Bưu chờ mong hồi lâu, vẫn như cũ không hề phản ứng.

Tiểu Hắc chán nản ngồi phịch xuống, cúi đầu ủ rũ, dùng hai chân trước che lấy mặt mình, có chút xấu hổ không dám gặp ai.

Trương Đức Bưu vỗ vỗ đầu nó, an ủi nói:

- Biến không được cũng không sao, nhiều thêm hai cái đầu cùng cũng chỉ tổ cãi nhau loạn xạ thôi? Trước hết chúng ta xem một chút thu hoạch được cái gì.

Vừa nói, vừa lấy ma pháp trường của Ma đạo sư thảo nguyên kia xuống, nhét vào trong bọc của mình.

Trên người Ma đạo sư thảo nguyên kia cũng không còn vật nào khác, Trương Đức Bưu lục soát hồi lâu, cuối cùng phát hiện trên ngón tay hắc có một chiếc nhẫn, ánh mắt không khỏi sáng lên: “Không gian giới chỉ? Thứ tốt nhất định là để ở trong này...nhưng mà tinh thần lực của ta lại không đủ để mở không gian giới chỉ, tuy nhiên một vật nhỏ lại có thể. Thái ca!”

Cửu Lôi Thần Long

40. Chương 40: Tà Linh Thánh Điển.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 40: Tà Linh thánh điển.

Dịch: Thiên Không

Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Dưới sự tấn công mạnh mẽ bằng tinh thần lực của Lục Dực Kim Quang tê, khối không gian giới chỉ kia dễ dàng bị mở ra, từ bên trong rút ra một đồng ma hạch cùng được thảo, hơn rất nhiều so với sự ‘cống hiến’ của Jiamon và Agan, khoảng chừng hơn bốn mươi khối ma hạch, tính ra giá trị cũng được mấy nghìn kim tệ!

Hiển nhiên gã Ma đạo sư Kankan Mitch này cùng đồng bạn đã giết không ít mạo hiểm giả, có thể xâm nhập vào vực sâu Trầm Luân, thực lực mạo hiểm giả tiêu chuẩn thấp nhất cũng là Ma đạo sư hoặc là Kiếm đấu sĩ, có năng lực lập sát Vương cấp ma thú cũng chẳng có gì lạ, nhưng nếu ba người bọn họ tận lực đánh lên, sợ rằng rất ít người có thể còn sống mà chạy thoát.

Hai người đồng bạn của Kankan Mitch hẳn là đạt tới tiêu chuẩn nhất cấp Kiếm đấu sĩ, một người cao lớn khôi ngô, một người thì thấp bé có năng lực cao, nhưng người cao lớn lại sử dụng công pháp âm nhu Triền Ti kinh, mà chiến sĩ thấp bé ngược lại dùng Cổn Đao kinh cương mãnh vô cùng, mặc dù Trương Đức Bưu đã gia tăng đề phòng mà vẫn ăn không ít đau khổ.

Nếu đổi là một người khác, sau một kích sẽ mất lực công kích, mặc cho người ta giày vò.

Khắc sâu trong trí nhớ Trương Đức Bưu là thủ lĩnh Lục Y tộc gặp trên đường đi tới vực sâu, tài bắn cung của nàng chỉ bằng nửa Agan Brooky, nhưng khi đánh lên, lại có thể giết chết một gã nhị cấp Ma đạo sư!

Có thể thấy được, nếu bị đánh lên, cho dù là cao thủ cũng có khả năng mất mạng!

Trương Đức Bưu nhìn đi nhìn lại không gian giới chỉ trên tay mình mấy lần, trong lòng yêu thích vô cùng. Cái giới chỉ này tạo hình kì lạ, từ khối lam bảo thạch lớn được điêu khắc thành đầu sói, rất có phong cách cuồng dã của thảo nguyên Tây Vực.

“Tình thần lực của ta chưa đạt tới trình độ Ma đạo sư, không có cách nào sử dụng không gian giới chỉ này, có nên đem thứ này bán để trả nợ hay không?”

Trương Đức Bưu do dự một chút, không gian giới chỉ có giá trị cực cao, chỉ có số ít luyện kim đại sư mới có thể ngưng luyện ra loại đạo cụ ma pháp thần kỳ này, hơn nữa xác suất thành công cực thấp, bởi vậy có thể nói một cái không gian giới chỉ trân quý vô cùng, có tiền chưa chắc đã mua được.

“Quên đi, cái giới chỉ này ta giữ lại, tiền bất cứ lúc nào cũng có thể kiếm được, nhưng loại đạo cụ ma pháp trân quý này chỉ có thể ngộ mà không thể cầu!”

Loại địa phương như vực sâu Trầm Luân này, phát huy lòng hiểm ác của con người đến mức tận cùng. Sau thời gian bốn ngày, Trương Đức Bưu gặp phải không biết bao nhiêu lần tập kích, thậm chí có một lần bị tên đạo tặc tiềm hành đến gần bên người, thiếu chút nữa đã cắt đứt yết hầu hần. Cũng may Tiểu Hắc đánh hơi thấy mùi của tên đạo tặc, cắn hần một cái chết tươi!

Tiểu Hắc vừa mới giết được đạo tặc này, lại có bóng đen từ bên này vọt tới, trong miệng cục cục lú lú, nói loại ngôn ngữ khiến người khác không hiểu gì, chỉ chỉ vào túi nước của Trương Đức Bưu.

- Thái ca dừng tay! Người này hình như đến đây xin nước uống, không có ác ý, đợi ta hỏi xong...

Khi Trương Đức Bưu còn chưa kịp nói hết câu, Thái ca đã hưng phấn tiến qua, một trận lôi điện vang dội, người nọ té trên mặt đất.

- A Man, người này hình dáng rất kì quái, hình như ta đã gặp ở đâu rồi...

Thái ca giết xong kẻ xui xẻo này, nhìn nhìn thi thể, đột nhiên nghiêng đầu nói.

Đây là một chiến sĩ thân hình cao lớn, tướng mạo rất kì quái, da tay trắng nõn, hốc mắt sâu lõm, khác với dân du mục thảo nguyên, cùng người Trung Nguyên và Man tộc cũng rất khác nhau. Sau khi chết, máu huyết trong thân thể hần tự động chảy ra trên mặt đất, dần dần hình thành một cái Ngũ Giác Tinh Mang.

- Thật sự là đã từng thấy ở đâu...

Thái ca đau khổ suy nghĩ, nhìn Ngũ Giác Tinh Mang dưới cơ thể, đột nhiên kêu lên:

- Ta nhớ rồi! A Man, không nên di chuyển thi thể kia!

Trương Đức Bưu ngậm ngùi cho tên xui xẻo này trong chốc lát, liền bắt đầu lục tìm tiền tài của tên xui xẻo này, lấp đầy bảo tải của mình, nghe vậy nao nao, đột nhiên Ngũ Giác Tinh Mang kia chui vào mu bàn tay hần, hình thành lên một ngũ giác tinh trần kì dị.

Trương Đức Bưu trong lòng cả kinh:

- Đây là ma pháp gì?

- Đây là ma huyết trở chú, không phải là ma pháp, mà là thiên phú huyết mạch chủng tộc ở vực sâu. Hần không phải là người bình thường, mà là người bản xứ ở vực sâu, đệ tử Tà Linh thần miếu! Sau khi bọn họ chết sẽ lưu lại Ngũ Giác Tinh Mang, cao thủ trong Thần miếu xa ngàn dặm cũng có thể cảm ứng được! A Man, chúng ta nhanh rời nơi này!

Lục Dực Kim Quang tê bỏ qua nét đùa cợt thường ngày, sắc mặt ngưng trọng hiếm thấy, nói:

- Cao thủ Tà Linh thần miếu đông đảo, giờ phút này chắc chắn là biết đệ tử bọn họ bị giết, nếu không đi ngay thì sẽ chậm mất!

Trương Đức Bưu giật mình hỏi:

- Trong vực sâu còn có cư dân bản xứ?

- Đương nhiên là có, bởi vì bọn họ thờ phụng Tà Linh, người bên ngoài gọi họ là Ma tộc vực sâu, tuy nhiên bề ngoài tương đối giống loài người các ngươi, nghe nói là ngàn năm trước, một nhóm nhân loại thờ phụng

Tà Linh bị đuổi và vực sâu, sinh sôi nảy nở ở nơi đây. Khi đó người thống trị nhân loại hạ xuống một đạo trở chú trong huyết mạch, làm cho bọn họ không có cách nào rời khỏi vực sâu. Cái Tà Linh thần miếu này tương đương với Thần miếu Man tộc các ngươi, cũng là một thánh địa võ học. Chủ nhân trước đây của ta từng giết một trưởng lão của bọn họ, kết quả là tập thể trưởng lão hội Tà Linh thần miếu xuất động, tìm hấn báo thù, vất vả vô cùng!

Sau khi nghe được Trương Đức Bưu kinh hãi run sợ, hỏi:

- Sau đó thì sao?

- Sau đó thì chủ nhân trước của ta chết rồi!

Thái ca trả lời một cách cực kỳ đơn giản.

Trương Đức Bưu thiếu chút nữa hộc máu. Chủ nhân của con Lục Dực Kim Quang tê này là một vị Thánh ma đạo sư, là nhân vật đứng đầu, cho dù có là Bane Claren, Thất Già La mạnh mẽ ngang ngược gặp phải Thánh ma đạo sư, cũng không thể không đi đường vòng, một vị Thánh ma đạo sư cường đại như vậy, lại chết trong sự trả thù điên cuồng của Tà Linh thần miếu, vậy thực lực Tà Linh thần miếu cũng quá cường đại rồi?

- Thái ca, người này bị người giết, không liên quan gì đến ta!

Kim mao lão hổ chớp chớp hai mắt, vô tội nhìn cánh tay hấn một chút.

Trương Đức Bưu chán nản, cái ma huyết trở chú đang ở trên mu bàn tay hấn, lần này có miệng cũng không cãi được.

- Tà Linh thần miếu vũ lực rất mạnh, một trong những thánh địa võ học nổi danh lừng lẫy. Tà Linh thánh điển của bọn họ bao gồm hai bộ phận là đấu khí cùng ma pháp, công pháp đấu khí bài danh thứ tư trên Kỳ Công Đấu Khí bảng...không ổn! Cao thủ Thần miếu đã đến gần đây!

Thái ca đột nhiên nhìn phía xa, sắc mặt Trương Đức Bưu cũng thay đổi, hấn có thể cảm giác được mấy cỗ đấu khí cùng ma pháp ba động cường đại dâng lên từ xa xa làm cho người ta hít thở không được, vọt tới với tốc độ cực nhanh về phía này!

Rống!

Lục Dực Kim Quang tê rít gào một tiếng, thân hình bạo trưởng, trong nháy mắt biến thành một con mãnh hổ thật lớn, mở ra sáu cái cánh, che khuất phạm vi hơn mười thước trên mặt đất.

Trương Đức Bưu và Tiểu Hắc vội vàng nhảy lên trên lưng nó. Lục Dực Kim Quang tê ngửa mặt lên trời rống giận, sáu cánh mở ra đột nhiên vung lên, trong nháy mắt đột phá tốc độ âm thanh, phát ra tiếng vang ầm ầm, hướng cửa vực sâu điên cuồng bay đi!

Phía sau, có vài đạo nhân ảnh bay nhanh tới, dừng lại nơi chiến sĩ tử vong bàn bạc một chút, lập tức đuổi theo hướng Trương Đức Bưu vừa rời đi.

- Thánh điển không có trên người tên phản đồ này, khẳng định bị người lấy đi, mau đuổi theo!

Cửu Lôi Thần Long

41. Chương 41: Cổ Thư Thần Bí.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 41: Cổ thư thần bí.

Dịch: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Lục Dực Kim Quang tê có ba đôi cánh đại bàng, trời sinh chính là phi hành cường giả, phi hành toàn lực quả nhiên nhanh như tia chớp, những kẻ mạo hiểm trong vực sâu chỉ có thể nhìn thấy một đám mây cuộn qua, lưu lại âm thanh cuồng bạo ‘ầm ầm’, liền biến mất không còn tăm hơi bóng dáng.

Mà tốc độ đuổi giết của cao thủ Tà Linh thần miếu cũng không chậm, bắt qua so với Thái ca còn kém một chút, đám người Trương Đức Bưư vừa bước một chân ra khỏi cửa vào vực sâu, đám cao thủ Thần miếu đã đuổi đến gần sát nút, cầm đầu là một vị chiến sĩ trung niên, rống giận một tiếng, một chưởng đánh về phía dòng chảy ma pháp màu đen.

Ở phía bên kia dòng chảy, Trương Đức Bưư cùng Tiểu Hắc vừa nhảy xuống từ trên người Lục Dực Kim Quang tê, lúc này Thái ca liền biến trở về hình dạng con cạp nhỏ chỉ to bằng con mèo nhà, một người hai thú vừa trút được gánh nặng, ngồi thở phì phò hổn hển.

Đang lúc này, chỉ thấy dòng chảy ma pháp màu đen bành trướng ra ngoài, ‘xoẹt’ một tiếng liền bao bọc chưởng ấn màu đen lại, chưởng ấn này lớn khoảng sáu bảy thước, hiển nhiên đây chính là ‘tác phẩm’ của một vị cao thủ Tà Linh thần miếu.

“Đấu khí quả thật hùng hậu!”

Trương Đức Bưư lại càng hoảng sợ, thấy chưởng ấn nọ ngày càng bành trướng ra ngoài, tựa hồ như muốn đột phá dòng chảy ma pháp màu đen kia, nhưng giòng chảy ma pháp nọ lại như một lớp cao su, thủy chung không cách nào xé rách được.

Rốt cục, uy lực một chưởng này hoàn toàn suy kiệt, dòng chảy ma pháp lại khôi phục nguyên trạng.

Tiểu lão hổ Thái Ca bèn đứng bằng hai chân, hướng về phía dòng chảy ma pháp mà nhe nanh múa vuốt, la hét khản cổ:

- Người định giết ta à, người định cắn ta à! Ra đây xem nào! Lần trước người không giết được ta, lần này người cũng đừng hòng giết được ta nhé!

“Lần trước’ theo lời nói nói hấn chính là lần chủ nhân trước của nó gặp phải sự truy sát của trưởng lão Tà Linh thần miếu, xem ra lần đó bọn hấn gặp phải truy sát có cao thủ đánh ra đại thủ ấn như thế này!

Con cạp sáu cánh này hiển nhiên vì chủ nhân bị giết nên mới chịu đả kích nghiêm trọng, những chuyện xảy ra trước kia đã quên nhiều rồi, nên mới hành sự bừa bãi, nếu không lần này cũng sẽ không nói không rằng mà giết chết gã đệ tử Thần miếu kia, lại đắc tội với cao thủ Tà Linh thần miếu lần nữa.

Sau khi Thái ca phát tiết xong xuôi, chạy chạy về nằm cạnh Tiểu Hắc, không nói một tiếng nào, chỉ ngây người, nhìn chằm chằm vào con kiến đang bò trên mặt đất.

Trương Đức Bưư chỉ nghỉ ngơi một chút, sau đó ngồi lên lưng Tiểu Hắc, nhắc con cạp nhỏ lên, đặt phía trên đầu Tiểu Hắc.

“Có ma huyết trở chú ở đây, chắc không thể trở lại vực sâu được nữa rồi.”

- Được rồi, Thái ca. Người vừa mới giết tên đệ tử Thần miếu, tại sao cao thủ Thần miếu lại tới nhanh như vậy? Hình như đặc biệt đến để đối phó với người thì phải!

- Làm sao ta biết được? – Con cạp rầu rĩ không vui trả lời.

- Tỉnh táo lại đi! – Trương Đức Bưư gõ gõ đầu nó.

- Người dám gõ đầu ta? – Con cạp nhỏ lông vàng nhất thời nổi giận, giương nanh múa vuốt nói:

- Người có biết không, lần trước tên kia gõ đầu ta rốt cục kết quả bi thảm đến thế nào biết không?

- Người nói ‘tên kia’ chính là ta đó. – Trương Đức Bưư cười hì hì, nhắc nhở nó.

Thái ca chớp chớp hai mắt, tiến đến bên tai Tiểu Hắc, thì thào thì thào nói thầm:

- Tiểu Hắc, người có biết kết quả người gõ đầu ta lần trước không? Hấn đã bị trúng ma huyết trở chú rồi, cũng bị trưởng lão Tà Linh thần miếu đuổi giết cả đời đó! Bây giờ người đã biết ta hung tàn đến mức nào rồi đúng không...

Trương Đức Bưu dở khóc dở cười, bất quá chứng kiến tiểu lão hổ này lại vui vẻ chơi đùa như lúc trước hẳn cũng cảm thấy an tâm, điều duy nhất làm hắn buồn phiền chính là cao thủ Tà Linh thần miếu có thật sự bị hạn chế huyết mạch, không cách nào rời khỏi vực sâu hay không?

Nếu như những cao thủ đó có thể rời khỏi vực sâu, chẳng phải mình sẽ bị đuổi giết cả đời hay sao?

Chỉ với một chương vừa chứng kiến, thực lực của trưởng lão Tà Linh thần miếu quả thực hơn xa Bane Claren cùng Thất Già La, bị một nhân vật như vậy đuổi giết, đây nhất định không phải là một chuyện dễ chịu gì!

- Thái ca, bộ lạc dưới vực sâu có biện pháp nào để rời khỏi vực sâu hay không?

- Ta từng nghe chủ nhân trước nói qua một lần, có một số biện pháp, nhưng những biện pháp này cơ bản đều giống nhau, đó là trước hết tẩy rửa đi huyết mạch trở chú trong máu bọn họ. Bất quá, nếu tẩy rửa huyết mạch trở chú của Ma tộc vực sâu thì bọn họ không có cách nào để cảm ứng được ma huyết trở chú trên người người.

Trương Đức Bưu rất cục thờ phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng vẫn còn một nghi vấn lớn.

“Tên chiến sĩ kia vừa mới chết thì trưởng lão Tà Linh thần miếu lại đuổi giết đến ngay, sao lại có chuyện trùng hợp đến vậy? Thật giống như...”

Sắc mặt Trương Đức Bưu cổ quái, tự nghĩ ngợi nói:

- Thật giống như không phải bọn họ truy giết chúng ta mà là đang đuổi bắt tên chiến sĩ Thần miếu kia.

Trong lòng hắn có trăm tâm tư chưa giải thích được, cho đến tận lúc về đến thành Philina cũng chưa nghĩ ra được điều gì.

“Hay là không thèm suy nghĩ nữa, trước hết đem ma hạch cùng được thảo đến Ma Pháp công hội bán đi, đổi lại một ít kim tệ!”

Ma hạch cùng được thảo đều là ‘tiêu hao phẩm’ ở Ma Pháp công hội, luôn luôn ‘cung không đủ cầu’, vô luận là chế tạo ma pháp trực hay được thủy dùng để luyện kim đều cần phải có mấy thứ này.

Lão Ma đạo sư tại điểm mua bán hàng chứng kiến tiểu man tử khiêng vào một bao thật lớn không khỏi cười ha hả, nói:

- Tiểu huynh đệ vừa mới từ vực sâu Ma vực về đúng không? Chắc là thu được nhiều thứ tốt lắm đây... giết không ít người rồi đúng không?

- Làm gì có chuyện đấy? Người không nên ngậm máu phun người chứ!

Trương Đức Bưu cả giận nói:

- Những thứ này đều là hàng hóa có lai lịch rõ ràng!

Lời nói còn chưa dứt, man tử đã lôi một cây ma pháp trượng trong bao ra.

- Người nhìn quần áo của ta thì biết, ta là một ma pháp sư, ma pháp sư cầm theo ma pháp trượng là rất bình thường đúng không?

Bịch!

Lại thêm một cây cung ma pháp rớt xuống.

Sắc mặt man tử không đổi, hắn nhặt lên, cười nói:

- Mọi người đều biết ta là dân Nam Cương, khí lực rất lớn, ngẫu nhiên cũng là một tay cung tiễn thủ. Một ma pháp học đồ khí lực rất lớn mang theo một cây cung ma pháp cũng là chuyện bình thường đúng không?

- Tốt lắm, người cũng không cần giải thích, ta đã rõ ràng rồi.

Lão Ma đạo sư lộ ra thần sắc ‘ta đã hiểu rồi’, nói:

- Người yên tâm, vũ khí của người công hội sẽ mua, cũng sẽ có cách ‘tiêu thụ’, tuyệt đối không gây phiền toái đến người. Trừ vũ khí ra người còn thứ gì tốt không?

Trương Đức Bưu lồi trong bao ra một đồng ma hạch cùng thảo dược, lão giả không hỏi hít một hơi lãnh khí:

- Đến tột cùng người giết bao nhiêu người mới cướp được nhiều đồ vật như vậy?

- Làm gì có chuyện đấy? Người không nên ngậm máu

Trương Đức Bưu còn chưa kịp nói xong, ngay lúc đó một quyển sách màu đen từ trong bao rơi xuống đất. Lần này sắc mặt man tử thay đổi, vội vàng nhét vào trong ngực, trong lòng kinh hoàng không thôi.

Hắn nhớ rõ quyển sách kia tựa hồ mình lấy từ trong ngực tên chiến sĩ Tà Linh thần miếu, lúc đó ngay cả xem qua hắn cũng không có thời gian nên tiện tay nhét vào trong bao bố.

Tất cả mọi chuyện trôi qua nhanh chóng trong đầu hắn một lần nữa, Trương Đức Bưu bình tĩnh ngộ, rốt cục đã biết vì sao trưởng lão Thần miếu lại đuổi giết chiến sĩ của mình, cũng biết vì sao bọn họ đuổi theo mình không tha.

Tất cả căn nguyên, cũng chỉ sợ bởi vì quyển sách ma pháp này!

“Chẳng lẽ nói, quyển sách này chính là...Tà Linh thánh điển?” Tâm trạng Trương Đức Bưu không khỏi trở nên khẩn trương, muốn cấp bách tìm một địa phương không có người nào, nghiên cứu tỉ mỉ Tà Linh thánh điển một lần!

42. Chương 42: Chuẩn Bị Báo Thù.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 42: Chuẩn bị báo thù.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Lão Ma đạo sư này đã sớm liệt Trương Đức Bưu vào loại mạo hiểm giả ‘lòng dạ độc ác’, đối với những người như thế Ma Pháp công hội cũng không chán ghét, trên thực tế, công hội rất thích giao dịch cùng bọn họ vì bọn họ thường cung cấp cho công hội một ít tài liệu luyện kim hi hữu cùng với những vũ khí ma pháp khác.

Đương nhiên, những thứ này thường có lai lịch không minh bạch, bất quá Ma Pháp công hội tự nhiên sẽ có cách tiêu thụ riêng, có thể ‘rửa’ sạch những trang bị này.

Lão Ma đạo sư tính toán kỹ càng kim tệ, sai người đổi thành tinh tạp, cung kính giao cho Trương Đức Bưu.

‘Tinh tạp’ là loại đồ vật tương tự như ‘thẻ tín dụng’ tại thế giới trong mộng, có thể rút tiền trong những ngân hàng, cực kỳ tiện lợi, không cần phải mang theo một đồng kim tệ trong người. Lần thu hoạch này của Trương Đức Bưu tính ra cũng được khoảng một vạn kim tệ, nếu mang hết đồng kim tệ này trên người cũng không phải là một chuyện sướng ích gì.

Lão Ma đạo sư nọ đưa tinh tạp ra, cười nói:

- Khách nhân không thử kiểm tra tài khoản sao?

Trương Đức Bưu lắc đầu nói:

- Không cần phiền toái!

Hắn tiếp nhận tinh tạp, tầm tinh tạp nọ nhất thời biến mất, vốn do Thái ca âm thầm mở không gian giới chỉ thu vào.

Hai tròng mắt lão Ma đạo sư nọ sáng ngời, lại gắn thêm những ‘nhãn hiệu’ cho Trương Đức Bưu như ‘hoang phí’, ‘âm hiểm’, cùng ‘thực lực mạnh mẽ’.

Không thèm kiểm tra xem tinh tạp có bao nhiêu tiền chừng tổ già này không thiếu thốn tiền bạc, ra tay hoang phí, mà thực lực mạnh mẽ vì hắn có thể vô thanh vô tức thu tinh tạp vào trong không gian giới chỉ, ít nhất hắn phải có tu vi Ma đạo sư.

Về phần âm hiểm, hắn luôn miệng nói mình là dân Nam Cương, nhưng lại mặc quần áo Ma pháp sư, man tử Nam Cương có thể tu luyện ma pháp từ khi nào vậy?

Hơn nữa, rất rõ ràng thực lực của hắn vốn đã là Ma đạo sư, vậy mà vẫn mặc áo bào của Ma pháp học đồ, hơn phân nữa là muốn giả heo ăn thịt cọp, tiện tay đánh cướp, điều này không gọi là âm hiểm thì gọi là gì?

Nếu như Trương Đức Bưu biết trong lòng lão giả này nghĩ về hắn như vậy nhất định sẽ không chịu nổi, chắc chắn hắn sẽ mở miệng kêu oan.

Từ đầu đến chân hắn triệt để là một man tử, huống hồ hắn quả thực là một Ma pháp học đồ, hơn nữa còn là một Ma pháp học đồ vĩnh viễn không thể thăng cấp thành Ma pháp sư.

Về phần hoang phí ư, cái này càng phải nói cho rõ rồi, Trương mỗi hôm nay đang công trên lưng một khoản nợ như núi, đang cày khổ cực như trâu để trả nợ đây!

Hắn vội vàng như vậy không phải chỉ vì quyền sách ma pháp kia thôi sao?

Tà Linh thánh điển vốn là trấn phái chí bảo của bộ lạc dưới vực sâu, bao hàm hai hệ thống đấu khí và ma pháp.

Trong đó, hệ thống đấu khí xếp hàng thứ tư trên Kỳ Công Đấu Khí bảng, Long Mông Bảo Tượng quyết đem lại cực nhiều lợi ích cho Trương Đức Bưu chỉ xếp hàng thứ bảy, mà Tà Linh thánh điển lại được xếp hàng thứ tư, có thể thấy được quyền công pháp này tuyệt đối lợi hại hơn so với Long Mông Bảo Tượng quyết!

Trương Đức Bưu trở lại ký túc xá ban ma pháp, mở cửa phòng của mình, để cho Tiểu Hắc cùng Thái ca đứng bên ngoài canh gác, hắn vội đóng chặt cửa phòng lại, lấy cuốn sách cổ kia ra xem, vừa mới nhìn vào nhất thời hai mắt hắn tối sầm, suýt nữa ngất ngay tại chỗ.

Quyển sách cổ ma pháp kia được viết bằng một loại chữ viết kỳ quái hắn chưa gặp bao giờ, chắc là hệ thống ngôn ngữ của Ma tộc vực sâu!

Trương Đức Bưu mò tới mò lui một hồi lâu, nửa chữ cũng không phân biệt được, hắn đành phải mở cửa phòng, nhờ lão nhân gia Thái ca đọc giúp, vậy mà con cọp cũng đành trợn trừng đôi mắt nhỏ, một chữ cũng không nhận ra.

- Văn tự của dân bản xứ vực sâu, bảo ta đọc thế nào được? Sợ rằng trên cả đại lục này cũng không ai nhận ra!

Thái ca giơ móng vuốt nhỏ, vuốt vuốt râu mình, suy tư nói:

- Nếu không, chúng ta quay lại vực sâu một lần nữa, bắt một người dân bản xứ vực sâu rồi tra hỏi?

Trương Đức Bưu lắc đầu, vất vả lắm mới từ vực sâu trốn ra được, giờ trở về chẳng khác nào tự chui đầu vào rọ?

“Ma tộc vực sâu nguyên bản là một thành viên của nhân loại, bởi vì tín ngưỡng Tà Linh lên mới bị khoát cho cái áo ‘Ma tộc’, bị đuổi vào tận vực sâu. Những người này đã biến mất trên đại lục hơn mấy vạn năm, lịch sử của bọn họ đã sớm bị những người đương quyền xóa sạch, không ai nhận ra được văn tự của bọn họ là bình thường. Đáng tiếc, đây chính là Tà Linh thánh điển...”

Trương Đức Bưu giao Tà Linh thánh điển cho Thái ca, để nó cất vào trong không gian giới chỉ, mang theo Tiểu Hắc ra khỏi ký túc xá ban ma pháp, suy tư một chút liền đi ra ngoài.

“Trước hết phải đi tìm tên mập Kidd cái đã, bây giờ cũng đã gần đến thời điểm diễn ra lễ trưởng thành năm nay rồi, chuyện thương hội Hogan cũng phải giải quyết nhanh chóng một chút!”

“Thương hội Hogan sẵn bắt người Nam Cương chúng ta để buôn bán nô lệ, chuyện này tuyệt đối không thể để cho tộc nhân biết, nếu không với tính tình nóng nảy của bọn họ, nhất định họ sẽ trực tiếp chạy đến thành Philina, đem thương hội Hogan giết sạch sẽ từ trên xuống dưới!”

Trương Đức Bưu vừa đi vừa nghĩ: “Thực lực thương hội Hogan không kém, cao thủ đông đúc, Man tộc ta không biết sẽ chết bao nhiêu người. Hơn nữa bọn họ lại cấu kết với liên quân phòng ngự thành, nếu chúng ta xung đột với liên quân phòng ngự thành thì sẽ bị gán cho tội danh ‘mưu phản’, có nguy cơ diệt tộc. Cho nên chuyện này chỉ có thể hành động âm thầm, phải diệt sạch phân hội của thương hội Hogan tại thành Philina, còn phải không để cho bọn chúng biết được địch nhân chân chính là ai!”

Trương Đức Bưu liếc nhìn Thái ca một chút, trong lòng lại có chủ ý khác, nếu như tên mập Kidd không có cách nào biết rõ căn cơ của thương hội Hogan, lúc này hẳn liền cho Lục Dực Kim Quang tê xuất trận, dùng ma pháp oanh tạc trên diện rộng, san thành bình địa chi nhánh thương hội tại thành Philina.

“Bất quá, nếu thương hội Hogan có Ma đạo sư ngang cấp với Thái ca thì thật không ổn. Phải tìm thêm trợ thủ mới được...”

Đi tới khu dân nghèo, Trương Đức Bưu y như trước, gọi một tên đạo tặc đi tìm Kidd, còn mình ngồi trong quán chờ đợi. Một lúc sau, lỗ tai thiếu niên bỗng giật nhẹ, chỉ nghe trong quán rượu có ba tiếng chân nặng nhẹ bất đồng, quay đầu nhìn lại thì thấy ba người đang đi về phía mình.

Bên trái là một tráng hán râu rậm, vác một thanh cự kiếm trên vai, bên phải là một năm tử mặt trắng nõn, bên hông đeo hai thanh bội kiếm dài và nhỏ, ở giữa là một nữ tử áo lục, trên lưng khoác một cây cung cứng.

“Lục Y tặc hay đánh cướp ngoài thành?” Trương Đức Bưu giật mình, thầm nghĩ: “Đám sơn tặc này sao lại xuất hiện trong thành Philina?”

Tráng hán Kane nọ đứng trước cửa quán, chống đại kiếm xuống, phảng phất như thần giữ cửa, nhắm mắt dưỡng thần nói:

- Không muốn chết thì cút hết ra ngoài!

Khách nhân trong quán nhìn nhau, lần lượt rời đi, tại khu dân nghèo này, chuyện tìm nhau trả thù thường xuyên phát sinh, bọn họ sớm đã quen thuộc.

- Man Chuy thiếu gia!

Sandi bước lên một bước, đi tới trước mặt hắn, cười nói:

- Tiểu thư nhà ta muốn nói chuyện cùng với Man Chuy thiếu gia. Tiểu thư, xin mời!

Nữ tử áo lục ngồi đối diện với Trương Đức Bưu, nhẹ nhàng đẩy ra một tấm tinh tạp, mỉm cười nói:

- Ngày đó đa tạ Man Chuy thiếu gia ra tay cứu giúp, nơi này chỉ là một chút thành ý, cũng không được kính ý cho lắm!

Trương Đức Bưu nhú nhú mày, không xem tấm tinh tạp kia mà nhìn ra phía sau nàng, nói:

- Tên mập, mi còn định trốn tới lúc nào nữa?

Phải sau nữ tử áo lục lóe lên một ánh chớp, một thân ảnh mập mạp mũm mĩm hiện ra từ trong không khí, trong tay cầm một thanh chủy thủ hàn quang lấp lánh, gác trên yết hầu nữ tử áo lục, đúng là tên mập Kidd, hắn cười hắc hắc, nói:

- Chẳng phải là ta lo lắng người gặp mai phục sao? Nhìn thấy ba người này ta đã nấp vào rồi, ai ngờ người đến nhà lại là bạn tốt...

Mồm miệng Kidd nói xàm một hồi, thu lại chủy thủ, đứng dậy ngồi xuống, cười nói:

- A Man, sao người lại biết được ta đã đến vậy?

Sắc mặt đám người Sandi kịch biến, mồ hôi trên trán chảy xuống ròng ròng, bọn họ đương nhiên không biết tên đạo tặc béo này vào đây lúc nào, nếu hắn có ác ý, vẽ một đao trên yết hầu nữ tử áo lục, lúc đó hậu quả thiết tưởng không thể chịu đựng được!

43. Chương 43: Máu Thánh Long.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 43: Máu Thánh Long.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu mỉm cười, cũng không giải thích cho tên mập Kidd, trên thực tế hắn đã thấy Tiểu Hắc vẩy vẩy đuôi, nhìn về phía khoảng không, mới biết được tên mập đã đi vào quán rượu.

Khúc giác Tiểu Hắc cực kỳ linh mãnh, hoàn toàn có thể nói là khắc tinh của đạo tặc, có thể dễ dàng biết rõ vị trí đạo tặc đang ẩn nấp, hiệu quả hơn nhiều so với quang sáng trinh thám của Ma pháp sư.

Tiểu Hắc nhận ra Kidd, mới nhìn về phía hắn vẩy đuôi, nếu đổi lại là người khác, nó đã sớm phóng qua cắn chết đối phương rồi.

Điều làm Trương Đức Bưu cảm thấy hứng thú nhất chính là ý đồ của đám sơn tặc khi đến đây, tiền thân của Lục Y tặc vốn là thương hội Grace Doyle, một thương hội lớn nổi danh ở thành Philina, từng là đối thủ cạnh tranh chính của thương hội Hogan. Khi Địa Ngục khuyến đồ thành, nghe nói thương hội Grace Doyle rút lui không kịp làm cho toàn quân bị diệt, bây giờ xem ra sự thật cũng không phải như vậy.

Tình hình lúc đó hẳn là thương hội Grace Doyle đã rút lui an toàn, nhưng nội bộ xuất hiện kẻ phản bội, nói lộ tuyến bỏ chạy của thương hội cho đối thủ cạnh tranh, bởi vậy thương hội Hogan thiết lập mai phục, một lưới bắt hết bọn họ, chỉ còn lại vài người trước mặt.

Có một câu nói rất đúng, ‘kẻ thù của kẻ thù chính là bằng hữu’, nếu Lục Y tặc cũng muốn đối phó với thương hội Hogan như vậy có thể hợp tác rồi.

Nữ tử áo lục nọ nhìn Kidd một cách cẩn thận, cúi đầu giới thiệu một lúc, nàng vốn là con gái của Tổng hội trưởng thương hội Grace Doyle, tên là Eileen Grace Doyle, trên khuôn mặt nàng nở một nụ cười, hỏi:

- Vị tiên sinh này là...

Trong mắt Eileen thoáng hiện lên một đạo sát khí, nháy mắt cho Sandi một cái, nếu như Trương Đức Bưu nói không quen gã mập này, liền lập tức động thủ, làm thịt gã mập này ngay, để tránh lộ thông tin ra ngoài.

Trương Đức Bưu thấy vậy liền thân thiết giới thiệu tên mập Kidd một phen, cười nói:

- Đại tiểu thư Eileen đã đến đây tìm ta, nói vậy cũng không chỉ đơn giản là cảm tạ thôi đúng không? Nơi này cũng không có người ngoài, có việc gì thì cứ nói đi.

Eileen nhìn Kidd một chút, rồi hướng Trương Đức Bưu nói:

- Ta muốn cùng các hạ liên thủ, cùng đối phó với thương hội Hogan.

“Thì ra là chuyện này.” Trương Đức Bưu trầm ngâm trong chốc lát, áy náy nói:

- Đại tiểu thư hiểu nhầm rồi, đối phó với thương hội Hogan chỉ là ý nghĩ nhất thời khi ta cao hứng thôi, không liên quan đến tộc nhân của ta. Về phần liên thủ thì thật buồn cười, thực lực của các ngươi ta đã chứng kiến rồi, mặc dù không tệ lắm, nhưng...

Trương Đức Bưu không nói tiếp, Eileen im lặng, mặc dù trong lòng nàng cực kỳ không phục nhưng nàng biết những điều Trương Đức Bưu nói là sự thật.

Sau khi thương hội Grace Doyle bị diệt, chỉ có nàng sống sót trốn thoát, mang theo Kane cùng Sandi, hai hộ vệ tận tâm và trung thành đi làm sơn tặc, chuyên môn cướp bóc thương đội của thương hội Hogan, nhưng những tổn thất đó đối với một thương hội khổng lồ như Hogan quả thật là muối chích, không đau không ngứa, thậm chí ngay cả ý muốn đối phó với bọn họ thương hội Hogan cũng chẳng thèm nghĩ tới.

Trong cuộc sống chuyện bí ai nhất là gì?

Đó là chuyện mang thù không đội trời chung trong người, nhưng bản thân không có cách nào báo thù, thậm chí ngay cả người có cùng mục đích với mình cũng khinh thường không hợp tác với mình.

Sam đã tu luyện đấu khí đến cảnh giới đấu khí như đao nhưng lại bị Trương Đức Bưư một đao chém chết. Trong lòng Eileen đã sớm xem hấn là một cao thủ giấu mặt trong Tinh viện, sự xuất hiện của Trương Đức Bưư không thể nghi ngờ là ngọn cỏ cứu mạng duy nhất đối với nàng lúc này. Nàng khẽ cắn môi, nói:

- Man Chuy thiếu gia có thể xem thường vàng bạc của cải, nhưng thứ cha ta để lại, nói không chừng có thể làm cho Man Chuy thiếu gia cảm thấy hứng thú.

Eileen ngừng lại một chút, tiếp tục nói:

- Ba bình máu Thánh long, chính xác là máu Thánh long! Chỉ cần Man Chuy thiếu gia đáp ứng báo thù cho ta, nhờ tận gốc thương hội Hogan, ba bình máu Thánh long này chắc chắn là của ngài! Để thể hiện thành ý, một bình này xem như tiền đặt cọc!

Nói xong liền lấy trong lòng ra một bình ngọc, nhẹ nhàng đặt trên bàn.

Bên trong bình ngọc có chứa một chất lỏng màu đỏ như hổ phách, tỏa ra một luồng hơi áp áp, phảng phất như chất lỏng đó có tánh mạng, vẫn tuần hoàn lưu động trong bình ngọc, mơ hồ tỏa ra một luồng ma lực kỳ dị.

Bất quá, cỗ ma lực này đã bị ma pháp trận bên ngoài bình ngọc che giấu đi, cũng không mạnh mẽ, nhưng nó làm người ta có cảm giác, nếu không có ma pháp trận áp chế, ma lực ba động sẽ nồng đậm giống như lang yên*, phóng lên tận trời cao.

[*khói do đốt phân sói, rất đậm đặc]

- A Man, đây thật sự là máu Thánh long, khi ta còn ở với chủ nhân lúc trước có gặp qua một lần!

Con cọc lông vàng đột nhiên nhảy lên bàn, tinh thần lực đảo qua, mở không gian giới chỉ trên tay Trương Đức Bưư ra thu bình ngọc vào bên trong không gian giới chỉ, hung hăng nhìn chăm chăm Eileen, up hiệp nói:

- Cô bé, còn không mau giao hai bình máu Thánh long còn lại ra đây, Thái ca ta tha chết cho người...

Trương Đức Bưư vươn tay nắm gáy Thái ca, nhắc nó lên, áy náy nói:

- Thật sự không có ý tứ, tiểu gia hỏa này đôi khi ta cũng không dạy dỗ được.

Đám người Eileen, Sandi nhìn con cọc nhỏ vô cùng 'hiền lành' trong tay hấn, không khỏi nhất thời biến sắc.

Bọn họ sớm đã chú ý đến con cọc có cánh bên cạnh Trương Đức Bưư, vẫn tưởng rằng đây là ma sủng cấp thấp do Trương Đức Bưư nuôi dưỡng, mà vừa rồi tinh thần lực Thái ca bộc phát, y như thực chất, ép bọn họ đến mức không cách nào thở mạnh, ngay cả tâm tư phản kháng cũng không có, thể mới biết được con cọc thoát nhìn hết sức đáng yêu này không ngờ lại là một Vương cấp ma thú có được ma pháp lực siêu cường!

Hơn nữa, con cọc này còn có thể mở miệng nói chuyện, khẳng định chính là Vương cấp ma thú cao cấp nhất!

"Có thể thu phục được Vương cấp ma thú hung tàn, xem ra chúng ta đã đánh giá thấp thực lực của Đức Bưư Man Chuy rồi!" Ba người Eileen nhìn Trương Đức Bưư, trong lòng không khỏi kính sợ. Trong miệng Thái ca, nó đã từng gặp qua máu Thánh long khi ở với chủ nhân cũ? Điều này có nghĩa gì?

Chẳng lẽ là Đức Bưư Man Chuy đã giết chết chủ cũ của nó, dùng vũ lực ngang nhiên ép con ma thú hung tàn này phải khuất phục, trở thành ma sủng?

Sắc mặt Eileen không khỏi thay đổi, thầm nghĩ: "Nghe nói khi tu luyện đấu khí đến mức siêu phàm nhập thánh, tốc độ già yếu của cơ thể sẽ giảm bớt, Đức Bưư Man Chuy tiền bối thoát nhìn không lớn tuổi nhưng tuổi thật có lẽ đáng tuổi ông nội ta rồi..."

Trương Đức Bưư cũng không biết những hành động này giờ đã để lại ấn tượng sâu đậm cho Eileen như thế nào, vừa rồi hấn uyển chuyển cự tuyệt Eileen, chưa chắc đã có tí ý tốt nào, chỉ là man tử đang muốn làm

khó, mục đích cũng chỉ để cho đám sơn tặc này đưa ra được ít tiền để bồi dưỡng Đức Bưu đại gia. Vậy mà cái giá Eileen đưa ra quá cao, tưởng rằng tiền bạc không lọt vào mắt Đức Bưu đại gia nên lại đem long huyết ra làm thù lao, hơn nữa lại là máu Thánh long!

Rồng là gì?

Rồng đã sớm không dùng để chỉ ma thú, mà là một biểu tượng sức mạnh.

Vô luận ma pháp hay vũ lực nó đều đại biểu cho tồn tại đỉnh cao, nó có lực lượng cường đại nhất trên thế giới, phòng ngự chắc chắn nhất, thân thể mạnh mẽ nhất, ma pháp lực mạnh mẽ nhất!

Trên đại lục có một câu ngạn ngữ: “Thánh giả như rồng”, ý nói những người bước vào cảnh giới Kiếm thánh, Thánh ma đạo, giống như rồng, là một tồn tại vô cùng mạnh mẽ.

Nhưng mọi người cũng không biết, Thánh giả, trước mặt rồng cũng không đáng nhắc tới. Ví dụ như trong cuốn Thánh ma đạo Burson du ký, tác giả cùng bạn đồng hành đã bị Hồng long Ani Jones bắt lại, buộc bọn họ phải hát bài ca thất tình trong vòng ba tháng trời rồi mới thả đi hay sao?

Máu Thánh long, giá trị của nó không thể dùng kim tệ để đánh giá, hoàn toàn có thể nói là vật báu vô giá. Giao cho tông sư luyện kim, bọn họ thậm chí có thể chế tạo ra vũ khí ma pháp vô cùng mạnh mẽ.

“Xem ra, năm đó thương hội Grace Doyle có tài sản vô cùng lớn, để lại không ít thứ tốt, cũng không bị thương hội Hogan cướp đoạt sạch sẽ. Máu Thánh long giao cho luyện kim sư nhiều nhất cũng chỉ có thể chế tạo vũ khí ma pháp, nhưng giao cho ta, nếu ta có thể dung hợp long huyết vào trong huyết mạch có thể gia tăng cường độ thân thể!”

Tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết đến tầng thứ sáu, thân thể người Nam Cương đã không có cách nào thừa nhận nguồn sức mạnh bạo tăng, khiến bản thân khi xuất toàn lực có thể bị bạo thể mà chết. Trương Đức Bưu đã tự mình chứng kiến Man vương Thiên Mang thành – Hầu Già La bị sức mạnh của chính mình ép mình thành một đồng thịt vụn, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Tệ đoạn này chỉ thể thể dùng máu Thánh long để loại trừ, người sáng lập ra Long Mông Bảo Tượng quyết có thể tu luyện công pháp này đến tầng thứ bảy vì hắn có huyết thống Behemoth cự thú, thân thể mạnh mẽ hơn nhiều so với người Nam Cương. Mặc dù vậy, khi vị tiền bối này tu luyện đến tầng thứ tám, huyết thông Behemoth cự thú cũng không có cách nào thừa nhận được lực lượng bạo tăng, cho nên phải tìm đường khác, dùng phương pháp khác để gia tăng cường độ thân thể.

Đường hắc của hắn là cùng Đấu thánh liên thủ, giết chết mười con Song Đầu cự long, dùng máu cự long để dung nhập vào huyết mạch bản thân, mới có thể tu luyện tầng thứ tám của Long Mông Bảo Tượng quyết đến tầng thứ tám đỉnh phong, có thể nói là truyền kỳ.

Song Đầu cự long còn gọi là Chimera, huyết thống cũng không thuần khiết, vốn là cường giả trong hệ Á long mà Thánh long, lại là tồn tại mạnh mẽ như Hồng Long Ani Jones vậy!

- Các người đã có thành ý ... như vậy chuyện này ta sẽ đáp ứng!

Trương Đức Bưu mỉm cười, tận lực bảo trì phong độ cao thủ của mình, nhưng trông lòng thì hoan hô không ngừng, hận không thể bắt chước tên hỗn đản Thái ca, nằm xuống để người khác gãi gãi bụng mình.

codon.tra

44. Chương 44: Âm Soa Dương Thác.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 44: Âm soa dương thác.

Dịch: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Sau khi đám người Eileen rời khỏi quán rượu, Trương Đức Bưu lại cùng tên mập Kidd nói chuyện một lát, kể lại động tĩnh thương hội Hogan trong những ngày hấn đi lịch lãm đại vực sâu.

Mấy ngày nay, liên quân phòng ngự thành một mực lùng bắt đám người Kidd, tên mập không thể làm gì khác hơn là cùng những bằng hữu trong Đạo Tặc công hội ẩn nấp, bất quá trong thời gian này, không phải bọn họ ở không, mà dùng tiền mua chuộc được một tên tạp dịch trong thương hội Hogan, nghe được một số bí mật người ngoài không biết được.

Nhân vật bí ẩn kia tên là Gardon, đến từ Ngự Kinh hoa thành phương Bắc. Ngự Kinh hoa thành vốn là thành thị thủ đô của Bắc Chu, là nơi dưới chân thiên tử, chỗ phồn hoa hưng thịnh, nghe nói ngay cả một người đi tẩy rửa nhà vệ sinh cũng là quý tộc. Vị tiên sinh Gardon này cũng không phải quý tộc bình thường, sau khi hấn đến vài ngày, thành chủ thành Philina liên tiếp đến thăm viếng, tự mình bái phỏng đối phương, đối với hấn như cung kính như lãnh đạo.

Tên tạp dịch nọ còn nói, thương hội Hogan là do một tay Gardon sáng lập nên, nhưng Gardon lại không phải ông chủ chính thức, ông chủ là một người khác. Về phần người đó đến tột cùng là ai, tạp dịch cũng không dám nói rõ nên không biết được.

Kidd giao lại cho Trương Đức Bưu một phần danh sách, đều là những thành viên cốt yếu trong phân bộ thương hội Hogan tại thành Philina, điều làm cho Trương Đức Bưu cảm thấy kinh hãi là thương hội Hogan lại có một hộ vệ đoàn không lồ như vậy, nhiều hơn một ngàn người!

Trong đó những kẻ đạt đến cảnh giới đấu khí như đao giống Sam ước chừng nhiều hơn mười người!

Về phần nhị cấp, tam cấp Ma đạo sư cũng không ít.

Bất quá, trong bản danh sách này còn chưa liệt kê đám thị vệ của Gardon, một nhóm cường giả đạt đến cấp độ tứ cấp Ma đạo sư, tứ cấp Kiếm đấu sĩ.

Nếu như tính cả bọn họ, phân bộ thương hội Hogan tại thành Philina có được lực lượng võ trang cơ hồ có thể sánh được với liên quân phòng ngự thành.

Thực lực khủng bố như vậy, sợ rằng đối phó với Thái ca cũng dư dả!

Đương nhiên, nếu Thái ca ‘vĩ đại’ không thường xuyên nói một đằng làm một nẻo, biểu hiện đáng tin cậy một chút, Trương Đức Bưu dám chắc có thể lợi dụng sức mạnh của con thập lục cấp Vương cấp ma thú này, biến toàn bộ thương hội Hogan thành bình địa.

“Đáng tiếc...” Trương Đức Bưu liếc nhìn con cạp nhỏ đang nghiên cứu làm sao để uống trộm long huyết, không khỏi lắc đầu nói:

- Thái ca thật không đáng tin cậy rồi...thương hội Hogan có thực lực mạnh mẽ như vậy, xem ra bình máu Thánh long này cũng không dễ dàng cầm được....không suy nghĩ nữa, điều cần thiết nhất bây giờ là ta phải nhanh chóng tăng cường thực lực bản thân, dung nhập long huyết vào trong huyết mạch bản thân. Bất quá, làm thế nào để dung nhập long huyết cũng là một nan đề, trong Long Mông Bảo Tượng quyết căn bản không đề cập đến phương pháp này.

Long Mông Bảo Tượng quyết trong tay Trương Đức Bưu chỉ có một bộ công pháp đầy đủ, cũng không đề cập đến vấn đề phải làm thế nào để bản thân dung hợp được long huyết, có lẽ người khai sáng ra bản Long Mông Bảo Tượng quyết căn bản không lưu truyền loại phương pháp này cho đời sau.

- Thái ca, người có biết phương pháp để dung hợp long huyết cùng với huyết mạch bản thân không?

Sau khi chia tay Kidd, Trương Đức Bưu lập tức hỏi.

Con cạp lông vàng đang đặt chú ý trên long huyết, nghe vậy liền đảo hai con mắt tròn xoe vài vòng, nói:

- Cần gì có phương pháp? Đương nhiên là cứ uống trực tiếp vào bụng rồi, nếu như người giống như chủ nhân cũ của ta thì chỉ có một con đường chết thôi.

Trương Đức Bưu lắc đầu:

- Dung hợp huyết mạch khẳng định không chỉ đơn giản là đem long huyết uống vào trong bụng. Được rồi, chủ nhân cũ của người dùng long huyết để làm gì vậy?

- Lão gia hỏa kia muốn dùng long huyết để khỏe mạnh sống lâu, bất quá hắn đã thất bại rồi.

Thái ca nói tới đây liền tức giận nói tiếp:

- Ta đã sớm nói trước rồi, cái luyện kim ma pháp trận hắn làm thật không ổn, tốt hơn hết là cứ đem long huyết cho ta nếm thử, hắn lại hết lần này đến lần khác không tin, kết quả chưa tới nửa năm đã bị người ta đánh chết! Lão gia hỏa kia vốn có thể sống thêm được mấy năm, nhưng bởi vì dung hợp long huyết nên mới chết nhanh như vậy.

Trương Đức Bưu không nhịn được nhắc nhở nói:

- Chủ nhân của người hình như bị Trưởng lão Tà Linh thần miếu đánh chết cơ mà? Có quan hệ trực tiếp gì đến long huyết?

- đương nhiên là có! Người xem, sau khi hắn dung hợp long huyết, cảm thấy mình như trẻ ra mấy trăm tuổi, sau đó chạy như điên như khùng đi mạo hiểm, sau đó thì bị người ta đánh chết. Cho nên, dung hợp long huyết, chẳng khác nào sắp sửa bị người khác đánh chết!

Hiển nhiên Thái ca có cách giải thích người bình thường không thể nào hiểu được, hắn nhìn chăm chăm vào không gian giới chỉ trên tay Trương Đức Bưu, vẻ mặt không có chút ý tốt, mở to miệng, nghe bộ răng cộp ra, oai phong凛冽 nói:

- A Man, nếu như người cũng muốn dung hợp long huyết, đó chính là tự mình tìm đường chết, không bằng giao bình long huyết đó cho ta đi, ta giúp người giải quyết nó!

Trương Đức Bưu lắc đầu nói:

- Một lọ này ta muốn dùng để tăng cường thực lực, không thể cho người. Bất quá khi diệt trừ thương hội Hogan xong, Eileen lại đem tới hai bình long huyết nữa, đến lúc đó ta sẽ cho người một lọ, như thế nào?

- Vậy chúng ta còn chần chờ gì nữa?

Thái ca hưng phấn bay tới bay lui, hét to:

- Chúng ta đi làm cỏ sạch sẽ bọn chúng ngay bây giờ đi!

Mọi người trên đường đều ghé mắt nhìn, man tử làm ra vẻ mặt ‘ta chẳng biết gì cả’, mặt mày tối sầm đi về phía trường học.

- A Man, chúng ta không đi giết chết hết bọn chúng sao? Nếu không...

Thái ca rơi xuống trên trán Tiểu Hắc, gắt gao nhìn chăm chăm vào không gian giới chỉ trên tay hắn, thử dò xét hỏi:

- Vậy người đưa bình long huyết cho ta đi, cho ta ném trước một chút đi? Một chút thôi, đi mà ...

Trong ký túc xá ban ma pháp, Trương Đức Bưu đang ở trong phòng, nhẹ nhàng mở bình ngọc đựng máu Thánh long ra, nhất thời một cỗ ma pháp ba động làm người khác phải sợ hãi tuôn ra từ trong bình, giống như lang yên, phóng lên trời thẳng tắp, ma pháp phòng ngự đề phòng quấy nhiễu trong ký túc xá không cách nào ngăn cản được, liền bị luồng ma pháp ba động này xông lên giữa không trung!

Đây là long uy, long uy chỉ trong một bình nho nhỏ chứa máu Thánh long.

Lúc này Thái ca đã nghiền nát một miếng ma hạch bố trí thành ma pháp trận – miếng ma hạch này là miếng ma hạch của thập nhị cấp Vương cấp ma thú duy nhất bọn họ kiếm được khi lịch lãm dưới vực sâu – sau đó dùng tinh thần lực không lồ của bản thân, kích hoạt ma pháp trận, chỉ thấy hàng loạt ký hiệu phát sáng trên không trung, tạo thành ba vòng tròn liên tiếp, chậm rãi chuyển động xung quanh Trương Đức Bưu.

Trên lớp học, Trương Đức Bưu cũng học qua phương diện tri thức về luyện kim, nhưng những ký hiệu này hắn không nhận ra được cái nào, không thể không cảm khái chủ nhân trước của Thái ca học thức uyên bác.

Vòng tròn trung gian có mười hai loại ma thú khác nhau, phân biệt là Âm Ảnh thú, Trì Quỷ thú, Kim Quang hồng, Vọng Nguyệt thảo, Cự long, Đại xà, Bán Nhân mã, Dương ma, Liệt viên, Hỏa phượng, Địa Ngục khuyến cùng với Cự Hi thú.

Đồ án mười hai loại ma thú dần dần chuyển động, long uy lập tức bị áp chế xuống, chỉ thấy long huyết trong bình ngọc chậm rãi bay lên, có xu hướng dung nhập vào trong đồ án, trong nháy mắt liền đem đồ án nhuộm thành màu đỏ.

Trương Đức Bưu nhìn đồ án ma pháp trận luyện kim này, mơ hồ cảm thấy có chỗ không đúng, chủ nhân Thái ca vốn là Thánh ma đạo sư, dùng long huyết để khỏe mạnh sống lâu, mà người khai sáng ra Long Mông Bảo Tượng quyết lại là chiến sĩ, dùng long huyết để đề cao cường độ thân thể, trình tự sắp xếp kí hiệu trên ma pháp trận có khác biệt hay không?

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu không khỏi giật mình một cái, vội vàng nói:

- Thái ca, chờ chút đã!

Lời nói còn chưa dứt, chỉ thấy những kí hiệu này xoay nhanh đến mức chóng mặt, ba vòng tròn dần dần thu nhỏ lại, gắt gao dán vào trán hắn, đột nhiên đồ án ma thú này chui thẳng vào trong óc hắn.

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy đại não nổ ầm một tiếng, tinh thần lực của hắn tăng nhanh theo cấp số nhân, cứ tăng trưởng với tốc độ điên cuồng như thế này, trong chớp mắt, tinh thần lực của hắn đã đạt đến một độ cao không thể tưởng tượng được.

Ma hạch của thập nhị cấp Vương cấp ma thú đã tiêu hao hầu như không còn, hoàn toàn biến thành bột phấn, còn Trương Đức Bưu thì dờ dẫm đứng ngay tại chỗ.

- Trật tự sắp xếp ký hiệu của ma pháp trận này hình như có điểm khác biệt so với chủ nhân trước của ta, chẳng lẽ ta làm sai rồi...

Tiểu lão hồ vươn móng vuốt gãi gãi đầu, chứng kiến Trương Đức Bưu vẫn không nhúc nhích, vội vàng cảnh cáo nói:

- Được rồi, A Man, vừa rồi ngươi nói gì?

- Không có gì!

Sắc mặt Trương Đức Bưu cổ quái, lắc đầu nói.

- Thái ca, ta nghĩ tinh thần lực của ta đã nhanh chóng đạt gần đến mức độ Ma đạo sư rồi...

45. Chương 45: Đoán Cốt Dịch Cân.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 45: Đoán cốt dịch cân.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đi đến lầu giáo vụ kiểm tra tinh thần lực của mình một chút, khi trở về chân nặng chân nhẹ như bước đi trong mây mù. Kết quả kiểm tra lần này tinh thần lực của hắn đã đạt đến chuẩn thập cấp Ma pháp sư, tinh thần lực khắc độ là một ngàn, tương đương với gấp một ngàn lần tinh thần lực người thường!

Thật sự là một con số kinh khủng.

Trước khi Trương Đức Bưu gia nhập Tinh viện, tinh thần lực khắc độ của hắn bằng một, tương đương với một người bình thường. Trải qua ba tháng khổ tu, trong kỳ khảo hạch đầu tiên, tinh thần lực khắc độ của

hắn bằng mười, sau đó lại tu luyện ‘Nhất Tức thức’ hơn một tháng, kết quả tinh thần lực đột nhiên tăng mạnh, ước chừng đạt đến đẳng cấp ngũ – lục cấp Ma pháp sư, nhiều nhất cũng chỉ cao hơn Amos một chút.

Tinh thần lực của Ma pháp sư muốn tăng cấp càng ngày càng khó, bởi vì mỗi lần bọn họ muốn tăng cấp tinh thần lực phải đột phá một lần. Ví dụ như nhất cấp Ma pháp sư có tinh thần lực khắc độ bằng hai, nhị cấp Ma pháp sư có tinh thần lực khắc độ là bốn, cũng không tính là nhiều, nhưng khi đạt đến cửu cấp Ma pháp sư tinh thần lực khắc độ phải đạt được con số năm trăm mười hai, mà thập cấp Ma pháp sư phải đột phá được tinh thần lực khắc độ một ngàn.

Tinh thần lực của Trương Đức Bưu trong thời gian ngắn đột nhiên tăng trưởng nhanh chóng, cơ hồ có thể ngang bằng với Bane Claren.

Bất quá, tinh thần lực sau này muốn tinh tiến chính là một quá trình lâu dài, một quá trình tu luyện buồn chán, trừ phi hắn dung nhập thật nhiều long huyết vào trong huyết mạch của mình, nếu không mặc dù Trương Đức Bưu có được phương pháp tu luyện Nhất Tức thức tinh diệu như vậy, chỉ sợ cũng phải mất mấy năm khổ tu mới có thể đạt đến chuẩn Ma đạo sư.

“Còn có một biện pháp chính là thiết lập khế ước cùng với ma thú cao cấp, chia đôi tinh thần lực của ma sủng. Lục Dực Kim Quang tê Thái ca vốn là thập lục cấp Vương cấp ma thú, nếu ta có thể ký kết ma sủng khế ước với nó, chỉ sợ tinh thần lực của ta tăng trưởng đến mức tương đương ngũ cấp Ma đạo sư.”

Trương Đức Bưu không có ý tốt nhìn Thái ca, thầm nghĩ: “Bất quá loại phương pháp này gây ra tổn thương lớn đối với ma sủng, sau khi ký kết khế ước ma sủng, tinh thần lực cùng sức mạnh của Thái ca sẽ bị giảm xuống, việc sau này tấn cấp thành Vương cấp ma thú cao cấp hơn sẽ bị chậm lại vô cùng. Quên đi, mặc dù tiểu gia hỏa này vẫn ‘có lòng tốt’ thường xuyên làm chuyện sai trái, nhưng dù sao cũng đối tốt với ta...”

Nguyên ý định của Trương Đức Bưu, chỉ dùng long huyết dung nhập vào trong huyết mạch bản thân để nâng cao cường độ thân thể mình, nhưng tên Thái ca hồ đồ này lại sắp xếp sai ký hiệu luyện kim ma pháp trận, mới dẫn đến tình trạng dùng long huyết cường hóa tinh thần lực của hắn.

Mặc dù lần này dung hợp long huyết phạm sai lầm, nhưng chưa chắc đây không phải là một chuyện tốt.

Dùng long huyết cường hóa thân thể, ước chừng có thể khiến cơ thể hắn ngăn cản được công kích từ Kiếm đấu sĩ trở xuống, mà cường hóa tinh thần, khiến tinh thần lực của hắn đạt đến chuẩn thập cấp Ma pháp sư, cũng có nghĩa rằng tốc độ tu luyện của hắn sẽ biến hóa nghiêng trời lệch đất, sẽ nhanh chóng trở thành Man đấu sĩ.

Thậm chí Trương Đức Bưu cảm giác được lần sai lầm này ngược lại là một chuyện tốt, có thể nhanh chóng nâng cao thực lực bản thân.

Dù sao, bây giờ hắn đối mặt chính là một thương hội vô cùng khổng lồ.

“Tư liệu Kidd mang đến cho ta về thương hội Hogan không rõ ràng, ngay cả lai lịch Gardon cũng mơ hồ, ta có cần buổi tối tự mình đi dò đường hay không? Lấy thực lực của ta bây giờ, mang theo Thái ca, hoàn toàn có thể bình yên trở ra! Nhưng vấn đề là loại chuyện ‘trộm gà bắt chó’ này ta chưa làm lần nào, không nhiều kinh nghiệm, nếu để thương hội Hogan biết được, chỉ sợ sẽ mang lại phiền toái cho Tinh viện...”

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu không khỏi nở một nụ cười, loại chuyện ‘trộm gà bắt chó’ này trong Tinh viện có một vị chuyên gia.

Lúc Bane Claren đoạt lấy Bích Tỳ Đàm Kim phủ, đã khoác lên mình hai ba lớp ngục trang, đầu tiên thay đổi vóc người khiến mình vừa già vừa lùn, sau đó thay đổi diện mạo, cuối cùng tìm một kẻ thể mạng.

Mặc dù ‘kẻ thể mạng’ hôm đó lại là Man tộc Trưởng lão Đồ Mông Di Lặc, bị Thất Già La nhận ra, nhưng phương diện này lão Bane có rất nhiều kinh nghiệm, tuyệt đối có thể gọi là Đại tông sư!

“Long Mông Bảo Tượng quyết không có cách nào để thay đổi tướng mạo, viện trưởng Bane khẳng định phải sử dụng tâm pháp đặc biệt, cũng không biết hắn có nguyện ý dạy ta hay không...”

Trương Đức Bưu đi tới phòng làm việc của viện trưởng, nghĩ đến việc sắp phải đối mặt với lão viện trưởng Bane, bỗng dưng trong lòng cảm thấy bất an, lúc này chỉ thấy một người trẻ tuổi bước từ trong phòng làm

việc ra, bước đi rất nặng. Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy một cổ áp lực kỳ lạ ập vào mặt, phẳng phất như khi người tuổi trẻ này đi lại giống hệt như một ngọn núi nguy nga đồ sộ đang di động!

Tuổi hần không lớn, khoảng tầm mười sáu mười bảy tuổi, nhưng khi di chuyển, đã bộc lộ một cổ khí chất cao quý không thể nghi ngờ, còn cao nhã hơn vẻ quý tộc gượng ép không biết bao nhiêu lần, giống như loại khí chất cao quý này, trời sinh ra đã thấm vào trong tận cốt tủy của hần.

Người trẻ tuổi liếc nhìn hần một cái, ánh mắt như đao, sắc bén dị thường, lập tức ánh mắt trở nên ôn hòa, mỉm cười, nhanh chóng rời khỏi.

Tốc độ tu luyện của Trương Đức Bưu so với thiên tài trong Tinh viện tuyệt đối không chậm, thậm chí còn muốn nhanh hơn không ít, nhất là sau khi tu luyện Long Môn Bảo Tượng quyết, tu vi của hần tăng nhanh, nhưng hần tự so sánh mình với người trẻ tuổi khi này cảm thấy vẫn xa xa không bằng, trong lòng không khỏi cảm thán vạn phần.

“Người này là ai vậy? Xem bộ dáng thực lực so với ta cao minh hơn rất nhiều, thậm chí có thể đạt đến cảnh giới đấu khí như đao...hần chỉ mới mười sáu mười bảy tuổi, sao lại có thể có thực lực mạnh mẽ như vậy được? Nhưng dù sao ta cũng chỉ mới mười ba tuổi, hơn nữa tốc độ tu luyện cũng đã gần ngang bằng lão Bane, chưa chắc kém hơn hần!”

Trương Đức Bưu đi vào phòng làm việc của viện trưởng, nói rõ ý đồ với lão Bane, nhất thời lão đầu vui vẻ:

- A Man, người học cái kia để làm gì? Chẳng lẽ ngươi cũng chuẩn bị đi đánh cướp? Lão tử quả nhiên không nhìn lầm ngươi, quả thật ngươi có tác phong năm đó của ta!

Trương Đức Bưu nhăn mặt nhíu mày, trong lòng không khỏi buồn bực: “Lão già này đang khen ta hay đang mắng ta đây?”

Bane Clare nhẹ nhàng xoay chiếc nhẫn đeo trên ngón trỏ tay trái, một quyển sách cổ phác xuất hiện trong tay, nói:

- Đây là tâm pháp trung cấp ta có được khi làm lính đánh thuê hồi trẻ, tên là Đoán Cốt Dịch Cân quyết, không có bao nhiêu uy lực, nhưng lại có thể dễ dàng thay đổi hình dáng. Nếu ngươi thích ta tặng luôn cho ngươi.

Trương Đức Bưu vội vàng ‘cảm ơn’, nhận lấy cuốn Đoán Cốt Dịch Cân quyết, xem sơ qua một lần, chỉ thấy loại tâm pháp đấu khí này hoàn toàn khác biệt với những loại tâm pháp đấu khí khác.

Những loại tâm pháp đấu khí khác có loại vận hành vây quanh lục phủ ngũ tạng, dùng trong dưỡng ngoại, cũng có loại vận hành quanh tứ chi ngũ tạng, rèn luyện gân cốt cơ bắp, thậm chí như Long Môn Bảo Tượng quyết nội ngoại kiêm tu, nhưng không có cái nào giống cái này.

Đoán Cốt Dịch Cân quyết có những đường vận hành xung quanh bộ xương, khó trách tại sao lão Bane nói bộ tâm pháp này chẳng có bao nhiêu uy lực.

Đoán Cốt Dịch Cân quyết sở hữu bảy tầng, sau khi tu luyện đến tầng thứ tư liền có thể thay đổi cốt cách tướng mạo.

Trương Đức Bưu thu Đoán Cốt Dịch Cân quyết vào lòng, hỏi:

- Viện trưởng, người trẻ tuổi vừa bước ra khỏi phòng là ai vậy?

- Hần à? – Trong mắt lão Bane hiện lên một đạo quang mang kỳ dị, mỉm cười nói:

- Là giáo viên ban Kiểm sĩ mới tới học viện chúng ta.

Trương Đức Bưu mang theo nghi hoặc bước ra khỏi phòng làm việc, thầm nghĩ:

- Lời nói của lão Bane tuyệt đối không phải là thật, xem khí chất người này liền biết ngay xuất thân bất phàm, như thế nào có thể chạy đến địa phương như Tinh viện để làm giáo viên được?

Sau khi trở lại kí túc xá, man tử đã sớm quăng người trẻ tuổi kia ra khỏi đầu.

“Quan tâm hần là ai làm gì? Trước hết ta cứ luyện Đoán Cốt Dịch Cân quyết đến tầng thứ tư đã!”

46. Chương 46: Thái Ca Phát Uy.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 46: Thái ca phát uy.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trong kí túc xá Tinh viện, Trương Đức Bưu chậm rãi mở mắt, đầu khí trong thông đạo dao động với một quy luật kỳ lạ, chấn động khung xương, phát ra âm thanh ‘oong oong’, sắc mặt hắn cổ quái, lẩm bẩm nói:

- Chỉ với nhiều đó thời gian mà ta đã luyện Đoán Cốt Dịch Cân quyết đến tầng cao nhất rồi, điều này có thể sao?

Hắn lập tức mở lại quyển tâm pháp Bane Claren đưa cho, tỉ mỉ đọc qua một lần, sắc mặt càng thêm cổ quái:

- Không sai, dấu hiệu của tầng thứ bảy là ‘gân cốt tề minh’, xem ra ta đã hoàn toàn luyện thành Đoán Cân Dịch Cốt quyết rồi. Chỉ là tốc độ tu luyện này thật quá mức kinh khủng!

Mặc dù Đoán Cân Dịch Cốt quyết cũng không có bao nhiêu uy lực, nhưng dù sao cũng là tâm pháp trung cấp, muốn hoàn toàn luyện thành tâm pháp này tuyệt đối không thể không tốn một hai năm công phu, nhưng Trương Đức Bưu chỉ luyện tập đến buổi chiều đã luyện nó đến tầng cao nhất, điều này quả thật hết sức khó tin.

Nhưng suy nghĩ lại một chút, bây giờ tinh thần lực của hắn đã ngang bằng thập cấp Ma pháp sư, tốc độ tu luyện nhanh hơn người bình thường gấp trăm lần, hướng hồ thông đạo đầu khí của hắn đã ‘tứ thông bát đạt’*, căn bản không cần lo lắng đến việc khai mở thông đạo đầu khí mới, cho nên tu luyện với tốc độ như vậy cũng không đến mức quá kỳ lạ.

[*ý nói hắn đã khai thông rất nhiều thông đạo đầu khí]

- Trước hết thử xem hiệu quả Đoán Cốt Dịch Cân quyết đã!

Trương Đức Bưu vận chuyển tâm pháp, nhất thời xương cốt toàn thân phát ra tiếng ‘bùm bùm’, giống hệt như pháo nổ vang lên không dứt, chỉ thấy vóc người hắn cao lên, ngay cả đầu cũng vừa ngọn vừa dài, cao lên được hai thước ba rồi dừng lại, cả người vừa cao vừa gầy, hệt như một cây gậy trúc, nguyên bốn ma pháp bào rộng thùng thình, giờ chỉ mặc đến hông hắn.

Tâm niệm Trương Đức Bưu vừa động, thân thể càng thu nhỏ lại, càng ngày càng lùn, ma pháp bào kéo dài quét đất hơn một thước.

“Xem ra Đoán Cân Dịch Cốt quyết cũng không thể làm thân thể to lớn hay thu nhỏ vô hạn được, môn tâm pháp này chỉ có tác dụng thay đổi tướng mạo, hình thể, ngoài ra không có tác dụng gì lớn.”

Tối nửa đêm, Trương Đức Bưu thay đổi một thân y phục dạ hành, giờ phút này tướng mạo của hắn thay đổi hoàn toàn, vừa lùn vừa béo, mặt vuông đầy thịt, một đôi mắt nhỏ hình tam giác bắn ra hung quang bốn phía, vừa nhìn đã biết ngay không phải người tốt.

- Thái ca, người đi theo bên cạnh ta để bảo vệ, ngàn vạn lần không được rời đi, biết chưa?

Trương Đức Bưu đi đến bên ngoài cửa thương hội Hogan, quan sát sân đá rộng lớn chiếm hầu hết diện tích, dạn dò Lục Dục Kim Quang tề.

Bích Tỳ đao hắn để trong không gian giới chỉ, mặc dù tinh thần lực tăng một bước dài nhưng vẫn chưa đủ để sử dụng không gian giới chỉ, có Thái ca bên người để nó có thể tùy thời mở ra, hơn nữa vật nhỏ này còn là thập lục cấp Vương cấp ma thú, có nó bên người cũng an toàn hơn rất nhiều.

- Người cứ yên tâm đi.

Thái ca thuận miệng nói, hưng phấn nhìn tòa nhà rộng lớn, đây là lần đầu tiên nó làm chuyện này, trong đầu tràn ngập những ý nghĩ không thực tế.

Trương Đức Bưu nhảy lên như một con chim lớn, nhẹ nhàng rơi xuống vườn hoa trong phân bộ thương hội Hogan, khi chân hắn sắp chạm đất thì một trận gió lốc rất nhỏ, vô thanh vô tức nâng bàn chân hắn lên, khi rơi xuống đất không hề phát ra một tiếng động. Trương Đức Bưu xoay người giơ ngón cái về phía Thái ca, lão hổ họ kiều ngạo gật đầu, vỗ cánh bay đi.

- Không phải chứ? – Trương Đức Bưu nhất thời hoảng hồn:

- Thái ca! Tên hỗn đản chết tiệt này!

Lúc này có một đội hộ vệ tuần tra đi lại, Trương Đức Bưu vội vàng trốn sau toàn núi giả trong vườn hoa. Một ma pháp sư trong đoàn hộ vệ tiện tay phóng ra một quang sáng trình trặc phạm vi, không thèm để ý chỉ nhìn thoáng qua, tiếp tục cười nói:

- Nghe nói ngày trước tổng quản Malue từ Lạc Nhật sâm lâm trở về bị thảm đến mức không thể bị thảm hơn, khi trở về chỉ còn mười người. Chỉ sau khi đại nhân Gardon tới, lão tổng quản này mới có lại chút can đảm, dẫn người đồ sát một thôn xóm của đám man tử Nam Cương, bắt được không ít nô lệ, cũng xem như đoái công chuộc tội.

Một kiếm sĩ cười nói:

- Nghe nói tổng quản bị một tên man tử làm cho khiếp sợ, sau khi bắt được đám man nô này liền nhốt chúng vào địa lao, lập tức ép cung tra khảo, đánh đập dã man, ép hỏi xem tên man tử kia là ai, chuẩn bị đồ sát thôn đó. Mà đám man nô này cũng thật lý lợm, trước sau không chịu hé răng một lời, cuối cùng bị đánh chết vài tên...

Trương Đức Bưu chờ đội hộ vệ đi xa, mới đứng dậy rời khỏi tòa núi giả, trong lòng hắn lửa giận đang hùng hực thiêu đốt, một cỗ sát ý dâng lên trong lòng.

Tên hỗn đản Thái ca không biết đã chạy đến địa phương nào rồi, nguyên bản Trương Đức Bưu cứ định như vậy rồi đi, miễn cho bản thân rơi vào vòng nguy hiểm, nhưng nghe bọn chúng nói chuyện với nhau, sát khí trong lòng nhất thời không thể áp chế được.

“Mấy ngày nay ta đã bị thứ ‘văn hóa’ trong thành ăn mòn rồi, làm việc rào trước đón sau, sợ đầu sợ đuôi, bởi vậy mới để cho Malue có cơ hội ra tay, giết tộc nhân ta trả thù. Lão tử không phải dân làm ăn, cũng không phải là chính trị gia, lão tử là một man tử, làm việc sợ đầu sợ đuôi không phải là tác phong của dân Nam Cương! Malue dám giết tộc nhân ta, lão tử sẽ giết hắn! Thương hội Hogan có can đảm bắt tộc nhân ta trở thành nô lệ buôn bán, lão tử sẽ hủy diệt nó, không để cho nó một con đường sống!”

Trương Đức Bưu đi dọc theo hành lang, tiêu sái thẳng bước, đột nhiên đến góc cửa, một kiếm sĩ đụng vào người hắn. Kiếm sĩ nọ vội vàng khom người:

- Xin lỗi, ta không nhìn thấy ngài đi qua...ủa, người là ai?

Kiếm sĩ nọ vừa định cao giọng hô to, một chuông của Trương Đức Bưu đã chụp lên đầu hắn, ‘bốp’ một tiếng, đem đầu hắn hung hăng đánh thụt vào trong lồng ngực.

Sau một lúc, Trương Đức Bưu mặc quần áo của tên kiếm sĩ nọ, mang bội kiếm của hắn, nghênh ngang đi giữa đường. Thì thể tên kiếm sĩ nọ hắn đã vất lên nóc nhà, đợi đến khi thương hội Hogan phát hiện được cổ thi thể đó thì cũng là chuyện ngày mai rồi.

Thỉnh thoảng có một đội hộ vệ tuần tra lại đây, thấy hắn cũng không hỏi han gì, tùy ý để hắn đi lại tự do. Thương hội Hogan có rất nhiều người, hơn nữa gần đây có không ít người mới, lúc này mới để cho hắn như cá gặp nước vậy.

Trong tư liệu Kidd cho hắn, có một phần bản đồ thương hội Hogan, ghi rõ vị trí địa lao. Trương Đức Bưu đã nhớ kỹ trong đầu tấm bản đồ này, đi dọc theo hướng tấm bản đồ ghi rõ, chỉ trong chốc lát đã đến trước địa lao.

Chỉ thấy hai gã kiếm sĩ đang kiêng một thi thể người Nam Cương từ trong địa lao ra, trong đó một người cười nói:

- Đám man nô này cũng thật cứng miệng, đánh chết cũng không nói một lời...

Ngẩng đầu lên nhìn thấy Trương Đức Bưu đi đến, vội vàng hỏi:

- Người là ai? Nơi này không thể xông loạn.

Sát khí trong lòng Trương Đức Bưu di chuyển mãnh liệt, đang muốn động thủ, đột nhiên trong không trung truyền đến tiếng người hét lớn, giống hệt như tiếng sấm 'oanh oanh, ầm ầm' rung động không trung.

- Thái ca muốn uống long huyết, cho nên các người chết cả đi!

Trương Đức Bưu vội vàng ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy một bóng đen khổng lồ như cự long đang phiêu phù trên bầu trời thương hội Hogan, một cỗ ma pháp ba động làm người khác hít thở không nổi đột nhiên xuất hiện, ma pháp lực mênh mông đang dần dần ngưng tụ thành hình.

Theo một tiếng sấm rền, một đạo lôi điện từ trên không trung rầm rầm đánh xuống, điện quang làm cả thành Philina sáng rực như ban ngày, trong chớp mắt đã biến trung tâm kiến trúc thương hội Hoagan trong phạm vi trăm dặm thành một tòa lôi trì!

Trong lôi điện còn có một đạo gió lốc màu đen, đang gào thét muốn phóng xuống dưới, trong chớp mắt đã ập xuống mặt đất, rồi đột nhiên cơn lốc ngưng tụ, hóa thành hơn trăm đạo phong nhận lớn vô cùng, cắt hết tất cả mọi vật trên đường nó đi qua, nhất thời phá hủy không biết bao nhiêu phòng ốc, nhà cửa, kể cả người trong đó cũng bị cắt thành hai nửa!

Đây là ma pháp kết hợp hai hệ phong – lôi, cao tới thập lục cấp – Phong Lôi Luyện Ngục!

- Băng Sương Hộ Thuần, Phòng Ngự Tuyệt Đối!

Trong phòng nghị sự hùng vĩ nhất tại trung tâm thương hội truyền ra một âm thanh già nua, tiếp theo đó một âm thanh 'xoát' thật lớn, một tấm khiên băng xuất hiện, bao bọc nghiêm ngặt phòng nghị sự, trong Phong Lôi Luyện Ngục vẫn đứng im bất động.

"Tư liệu Kidd cho ta sai lầm rồi, người phóng thích Phòng Ngự Tuyệt Đối chắc chắn phải đạt chuẩn lục cấp Ma đạo sư! Thái ca gặp phải đối thủ rồi!"

Hai kiếm sĩ kia bị dị biến trên không trung làm cho ngây người, vội vàng bỏ lại thi thể, chạy trốn bên trong cửa địa lao, kinh hãi run sợ nhìn nguyên tổ ma pháp phong lôi tàn phá bờ bãi bên ngoài. Đợi bọn họ khôi phục tinh thần mới phát hiện bên cạnh mình nhiều hơn một người, vội vàng quát:

- Người là ai? Sao chúng ta chưa từng gặp qua người?

Trương Đức Bưu chẳng muốn nói nhảm, vươn bàn tay to nắm lấy đầu hai người, đập mạnh vào tường, nhất thời não tương bắn ra. Man tử vứt bỏ thi thể, đi nhanh dọc theo thông đạo xuống dưới địa lao.

47. Chương 47: Cao Thủ Như Mây.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 47: Cao thủ như mây.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đi xuống tầng chót địa lao, đột nhiên một nhìn thấy một gã Ma pháp sư cầm gậy, liền lập tức rút trở về, ngay sau đó thổ hệ ma pháp dưới chân hắn bắt đầu chuyển động, hiển nhiên tên Ma pháp sư kia phát hiện ra gã béo lùn mặt vuông này không phải người nhà, âm thầm thi triển ma pháp loại địa thứ để chuẩn bị đánh lên.

Trương Đức Bưư dậm mạnh chân lên mặt đất, nhất thời đầu khí đánh tan tành ma pháp nguyên tố thổ hệ, Ma pháp sư nọ kêu lên một tiếng đau đớn, khoe miệng rướm máu, do ma pháp không thi triển được nên bị ma lực phản phệ, vội vàng xoay người bỏ chạy.

- Càn Khôn quyết!

Trương Đức Bưư đánh ra một chưởng, chưởng phong trầm trọng ‘vù’ một tiếng rời tay bay ra, đánh mạnh vào sau lưng tên Ma pháp sư, nhất thời đánh bay hẳn, ‘bốp’ một tiếng văng vào bức tường đối diện, biến thành một bãi thịt nát.

Trong địa lao có hơn hai trăm người dân Nam Cương bị nhốt trong hơn mười mấy lồng giam nhỏ, nam nữ già trẻ đều bị trói chung với nhau, tay chân đều bị gân trâu rừng buộc chặt, nghe tiếng vang bọn họ liền ngẩng đầu lên, thấy một tên kiếm sĩ vừa lùn vừa béo của thương hội Hogan, hung ác đánh chết đồng bạn của mình, không khỏi kinh hoàng cùng nghi hoặc.

- Thì ra là người của bộ lạc Cuồng Lang!

Trương Đức Bưư chú ý trong đó có một người quen, chính là thiếu niên Ba Lỗ Đồ của bộ lạc Cuồng Lang đã gặp ở Tri Chu thâm lâm.

Hàng rào nhà lao là một trụ thép thô cỡ cánh tay, Trương Đức Bưư cầm hai tay hai trụ, dùng sức kéo mạnh ra ngoài, lực lượng vạn cân bạo phát, cột sắt dễ dàng bị hấn bể cong thành một lỗ lớn, khom người chui vào.

- Người là ai? – Trương Đức Bưư rút bội kiếm, cắt đứt gân trâu rừng trên tay Ba Lỗ Đồ, hấn liền vội vàng hỏi.

- Ba Lỗ Đồ, người không nhận ra ta sao?

Ba Lỗ Đồ lắc đầu, lúc này Trương Đức Bưư mới nhớ đến chính mình đang dùng Đoán Cân Dịch Cốt quyết để thay đổi tướng mạo, hấn vội vàng vận chuyển tâm pháp, khuôn mặt lại dần dần biến trở về nguyên trạng. Ba Lỗ Đồ không khỏi vừa mừng vừa sợ:

- A Man, như thế nào lại là người?

Trương Đức Bưư giao chuôi kiếm cho hẳn, nói:

- Người cầm kiếm, tự mình đi cứu người đi, ta lên trên kia xem một chút!

Ba Lỗ Đồ vội vàng cắt đứt gân trâu rừng trên chân một tộc nhân, trả lại kiếm cho hẳn, nói dứt khoát:

- A Man, ta đi cùng người, nửa năm nay ta vẫn luyện Bôn Lôi quyết, đã không còn kém cỏi như trước rồi.

Trương Đức Bưư không khỏi hồ nghi nhìn hẳn, liền hỏi lại:

- Lúc đầu khi ở Thần miếu Man tộc, chẳng phải người đã nói người không kém cỏi như trước nữa mà...được rồi, người đã kiên quyết như vậy, thế thì đi theo ta!

Ba Lỗ Đồ đỏ chín mặt, lăm lăm nói:

- Ta thật sự đã không kém cỏi như trước nữa mà.

Trương Đức Bưư lắc đầu, đi ra khỏi địa lao, Ba Lỗ Đồ vội vàng theo sau, vừa đến cửa hai người liền gặp người ngay tại chỗ, chờ đợi thật lâu không nói nên lời.

Chỉ thấy hàng loạt phòng ốc trong thương hội Hogan dấy lên liệt hỏa hừng hực, nhưng không có một Ma pháp sư nào thi triển thủy hệ ma pháp cứu hỏa, ngược lại khắp nơi đều là ánh lửa cùng tiếng chém giết, đao quang kiếm ảnh, băng hỏa đầy trời. Không biết bao nhiêu hảo thủ che mặt mang khăn trùm đầu chạy tới chạy lui, dùng đao kiếm và ma pháp ‘nói chuyện’ với thành viên thương hội Hogan.

Một cổ đầu khí mạnh mẽ phóng lên cao, còn có không ít tinh thần lực cô đọng như thực chất mang theo ma pháp ba động, tàn phá bữa bãi không ngừng phía trên bầu trời thương hội Hogan.

Ba Lỗ Đồ nhìn Trương Đức Bưư, không khỏi bội phục vạn phần, lăm lăm nói:

- A Man, người dẫn theo bao nhiêu người đến đây cứu chúng ta...

Trương Đức Bưu đã sớm chết lặng rồi, mồ mịt lắc đầu, những người này đều là hảo thủ, thấp nhất cũng đạt đến chuẩn Kiếm đấu sĩ cùng Ma đạo sư, thậm chí có vài kẻ mạnh mẽ, đấu khí như đao, một kiếm bổ qua, liền thấy trong không trung tràn ngập quang mang đấu khí, kiếm khí tung hoành.

Giữa không trung, có một con Lục Dực Kim Quang tê khổng lồ, quanh thân mang theo ma diễm hùng hực thiêu đốt, bay múa xung quanh từng đoàn từng đoàn, đúng là Thái ca đã giết đến đỏ mắt rồi.

Chỉ thấy nó đột nhiên từ không trung vỗ xuống, nhắm ngay bằng sương hộ thuẫn bao phủ bên trên phòng nghị sự thương hội Hogan, ‘ầm’ một tiếng đánh vào hộ thuẫn được xưng là phòng ngự tuyệt đối. Bốn móng vuốt của nó cạy cứng đâm thẳng vào trong lớp băng, dùng sức kéo ra ngoài. Lớp băng sương hộ thuẫn phát ra âm thanh ‘kéo kẹt kéo kẹt’, dĩ nhiên bị nó thuận túy cạy mạnh kéo đến mức lung lay muốn ngã.

- Súc sinh, ngươi muốn chết!

Lão lục cấp Ma đạo sư trong phòng nghị sự đột nhiên rống giận, chỉ thấy một đạo xạ tuyến từ trong phòng nghị sự bắn ra, Lục Dực Kim Quang tê cũng không dám đón đỡ, gương cánh bay lên trời cao tránh né.

- Thất Trọng Trọng Lực thuật!

Âm thanh lão Ma đạo sư nọ lại vang lên, nhất thời thân thể Thái ca trở nên nặng nề vô cùng, rơi là đà từ trên trời xuống đất, khi rơi quay cuồng không biết bao nhiêu lần, làm ngã không biết bao nhiêu phòng ốc, bao nhiêu người đang chém giết né tránh không kịp liền bị nó nghiền thành bãi thịt vụn.

Thái ca vọt tới dưới chân Trương Đức Bưu, khó khăn lắm mới dừng lại được, trừng hai tròng mắt thật lớn nhìn hắn, mở cái miệng rộng, cười nói:

- A Man, thì ra ngươi ở chỗ này, ta tìm ngươi một lúc lâu rồi!

Trương Đức Bưu hoàn toàn không nói gì, thả người nhảy lên trên trán con Vương cấp ma thú, nói:

- Thái ca, mau đưa đao cho ta!

Tâm niệm Thái ca vừa động, Bích Tỳ đao lập tức xuất hiện trong tay Trương Đức Bưu.

Trương Đức Bưu đứng trên trán nó, hai tay cầm thanh đại đao dài hơn hai thước, tinh thần trấn tĩnh lại, Dã Man kinh trong cơ thể cùng Man đấu khí vận chuyển ngày càng nhanh, điên cuồng dưng mãnh truyền vào thân đao, nhất thời Bích Tỳ đao truyền đến một trên âm thanh ‘vù vù’ rất nhỏ.

Lớp băng sương hộ thuẫn bên ngoài phòng nghị sự của thương hội Hogan đột nhiên vỡ vụn, một thân ảnh phóng lên cao, vừng vàng đứng giữa không trung, tóc bạc đón gió bay múa, không giận mà uy. Trương Đức Bưu chứng kiến khuôn mặt lão giả không khỏi cả kinh, lão Ma đạo sư này chính là chủ nhân Gardon của thương hội Hogan, trong bức họa Kidd giao cho hắn có hình lão Gardon, không nghĩ lão đầu này lại là lục cấp Ma đạo sư!

Gardon nhìn xung quanh đánh giá một cái, đột nhiên nhìn về hướng Trương Đức Bưu, ánh mắt dừng lại trên người Lục Dực Kim Quang tê bên cạnh hắn, không khỏi giật dử:

- Súc sinh, thì ra ngươi ở chỗ này!

Gardon đang muốn vọt tới chỗ Trương Đức Bưu, đột nhiên linh cảm cảnh báo, vội vàng xuất ra một đạo bằng sương hộ thuẫn bảo vệ cơ thể. Trên không trung đột nhiên hiện ra một đạo kiếm quang thật lớn, hung hăng bổ thẳng vào bằng sương hộ thuẫn, nhất thời đánh nát bảy lớp hộ thuẫn được xưng là phòng ngự tuyệt đối.

Kiếm quang không chút lưu tình tiếp tục chém tới, lập tức đục lỗ bằng sương hộ thuẫn thứ hai mới ngừng, mà lão Ma đạo sư Gardon bị cự lực đánh rơi xuống như một viên đạn, ‘ầm’ một tiếng té xuống một căn phòng đang cháy phía dưới.

Trương Đức Bưu vội vàng ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy trên không trung có một con chim ưng màu đen khổng lồ, một nam tử mặc quần áo đẹp đẽ quý giá đang đứng trên trán con chim ưng, trong tay cầm một thanh kiếm lớn, cất cao giọng nói:

- Nam Minh thập tam thái tử, vấn an Tàì Vận sứ dưới trướng Khảo Sơn vương Bắc Chu – Gardon đại nhân.

Trương Đức Bưu nhìn thấy gương mặt người trẻ tuổi không khỏi nao nao:

- Thì ra là hần!

Gã Nam Minh thập tam thái tử này đúng là người trẻ tuổi mà Trương Đức Bưu đã gặp trong phòng viện trưởng, loại khí độ ung dung hòa nhã cao quý của hần bất luận kẻ nào cũng không thể bắt chước được!

“Tại phía Nam Lạc Nhật sâm lâm có sơn mạch Già Lam vô cùng hiểm trở, được xưng là thiết bích hùng quan vĩnh viễn không thể phá hủy được, do hần tướng nổi danh lòng lấy trong Bắc Chu Bát Trụ Quốc – Khảo Sơn vương trấn thủ, gã Nam Minh thập tam thái tử này như thế nào lại chạy đến Bắc Chu?”

Trong lòng Trương Đức Bưu vô cùng khiếp sợ: “Hơn nữa, hần cũng với lão Bane có mối quan hệ không rõ ràng...”

48. Chương 48: Thương Hội Bị Diệt.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 48: Thương hội bị diệt.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Thập tam thái tử quả nhiên có dũng có mưu, dám mang theo tử sĩ đơn độc tới thành Philina giết ta.

Căn phòng Gardon rơi xuống bỗng tứ phân ngũ liệt, lão Ma đạo sư đi ra từ trong lửa cháy, cười to nói:

- Chỉ cần Tài Vận sứ như ta vừa chết, tài chính của Thiết Bích Hùng Quan sẽ như trứng chọi đá, binh lính không được phát quân lương sẽ sa sút tinh thần, thậm chí có thể xôn xao gây biến, đến lúc đó đại quân các người có thể từ bên ngoài mà tiến vào! Điện hạ có ý tưởng thật độc đáo!

Ma đạo sư Gardon cười cười, ma pháp quanh thân ba động với một tốc độ kinh khủng, đứng giữa không trung cười lạnh nói:

- Bất quá, điện hạ không thể ngờ được người người muốn ám sát lại là lực cấp Ma đạo sư, còn điện hạ bất quá chỉ là tử cấp Kiếm đấu sĩ, chẳng lẽ người cho rằng bảy binh tằm tướng cá kia có thể giết chết được cường giả như ta? Người tới giết ta nhưng ngược lại mang đến cho ta một công lao lớn bằng trời, chỉ cần bắt được người, thậm chí ta có thể được phong vương phong hầu!

Thập tam thái tử vẫn giữ bộ dáng bình tĩnh như trước, ung dung để mặc hần ngưng tụ ma lực toàn thân, mỉm cười nói:

- Bỏn vương chưa bao giờ làm chuyện gì mà không nắm chắc, Tài Vận sứ đại nhân muốn giam giữ ta, chỉ sợ không được rồi.

- Phải không? Thất Trọng Trọng Lực thuật!

Trương Đức Bưu nhìn Nam Minh thập tam thái tử rơi từ không trung xuống, sắc mặt âm thầm bất định: “Lần này lớn chuyện rồi, ngay cả Công quốc Nam Minh cũng dính dáng vào, nếu hơi có chút không cẩn thận, kết quả chính là diệt tộc!”

Hần tuyệt đối không ngờ Tài Vận sứ tại Thiết Bích Hùng Quan chính là hội trưởng thương hội Hogan, càng thêm bất ngờ là Thái tử Nam Minh không ngờ lại âm thầm lên vào địch quốc, cố gắng phá hủy nơi phát ra tài lực của đối phương.

“Thập tam thái tử tới Bắc Chu ám sát Tài Vận sứ Gardon, khẳng định đã nắm chắc, thương hội Gardon bị diệt là chuyện tất nhiên, bất quá ta không thể để tộc nhân ta dính dáng vào, nếu không chính là tạo phản! Người của bộ lạc Cuồng Lang không thể tiếp tục ở chỗ này, phải nhanh chóng đưa bọn họ đi.”

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưư lập tức nhảy từ trên trán Lục Dực Kim Quang tê xuống, phân phó Thái ca chở hết người bộ tộc Cuồng Lang về Lạc Nhật sâm lâm. Giờ phút này, toàn bộ người bộ lạc Cuồng Lang đã được cứu ra, rời khỏi địa lao, dưới sự chỉ huy của hắc lữ lướt leo lên lưng Lục Dực Kim Quang tê. Ba Lỗ Đồ kêu lên:

- A Man, người không rời đi cùng chúng ta sao?

- Ta còn phải giết một người – Trương Đức Bưư mang theo Bích Tỳ đao đi về phía chiến trường.

- Ta giúp người! – Ba Lỗ Đồ vừa định nhảy xuống, Lục Dực Kim Quan hồng đột nhiên giương cánh bay lên trời cao, hắc vôi vàng tím lấy da lông nó, để khỏi té xuống, nếu té từ độ cao này xuống đất, mặc dù thân thể người Nam Cương trời sinh mạnh mẽ, cũng sẽ trở thành bánh thịt.

Trương Đức Bưư tiến vào chiến trường mới biết hành động tùy tiện xông vào của mình có bao nhiêu sai lầm, không chỉ có người của thương hội Hogan không nhận ra hắc, phát động công kích về phía hắc, mà Nam Minh tử sĩ cũng nhận định hắc là địch nhân, không chút lưu tình hướng hắc chém giết tới.

Hắc tao ngộ mấy lần nguy hiểm, trên người nhiều thêm mấy vết thương, cũng giết đến đỏ mắt rồi, man kính phát tác, mặc kệ là Nam Minh tử sĩ hay hộ vệ thương đội Hogan, chỉ cần người nào có dũng khí tới gần đều bị hắc một đao chém chết.

Đột nhiên, một Nam Minh tử sĩ vóc người thấp bé xông đến trước mặt Trương Đức Bưư, vung kiếm chém tới, chỉ thấy một đạo kiếm khí từ dưới đất bắn nhanh ra, lưu lại trên sân đá một vết chém thật sâu!

- Liệt Địa trảm!

Trương Đức Bưư đột nhiên giận dữ, gã Nam Minh tử sĩ này hình như nhận ra hắc, đã không ngừng ra tay với hắc một lần, mấy lần suýt nữa đã chém chết hắc dưới kiếm, lập tức huy đao nghênh đón luồng kiếm khí.

- Dã Mạn kinh!

Bích Tỳ đao cùng kiếm khí chạm vào nhau, nhất thời phát ra một tiếng vang bạo liệt, một luồng sức mạnh lớn từ thân đao truyền lên người Trương Đức Bưư làm hắc không tự chủ được phải lui về sau vài bước, mà Nam Minh tử sĩ nọ ngay cả rừng mình cũng không, hiển nhiên thực lực vượt qua hắc không biết bao nhiêu lần.

Trong lòng Trương Đức Bưư không khỏi hồ nghi: “Một đao này ta đã dùng đến vạn cân cự lực của Long Mông Bảo Tượng, còn có lực đạo âm nhu của Đại Phách Quan, hắc lại có thể tiếp được mà không đổi sắc mặt, thực lực thâm sâu không lường được. Lấy thực lực của hắc đủ để chém chết ta trong một kiếm, tại sao lại hết lần này đến lần khác sử dụng lực đạo vừa vặn ta có thể chịu đựng được?”

Gã Nam Minh tử sĩ kia đang buồn bực không thôi, vừa lại bổ xuống một chiêu ‘Liệt Địa trảm’ thì một gã tử sĩ bên cạnh nhìn thấy, cao giọng nói:

- Ta đến giúp người!

Liên huy kiếm giáp công Trương Đức Bưư, tử sĩ Nam Minh vóc người thấp bé đột nhiên chuyển thể kiếm, chặn ngang đồng bạn của mình chém thành hai đoạn, sau đó lại đánh về phía hắc.

Trương Đức Bưư ngây người ngẩn ngơ, cả giận nói:

- Viện trưởng Bane, người đang làm cái quỷ gì vậy?

Gã tử sĩ Nam Minh vóc người thấp bé nọ vôi vàng dùng thể kiếm, lột tấm khăn đen che mặt ra, lộ ra một khuôn mặt già nua, gầy gò, trên cằm là một bộ râu dê già, đúng là bộ dạng lão già gian trá gặp ở hạp cốc Tự Lăng, hắc hắc cười nói:

- A Man, lão tử biến thành như vậy mà người cũng có thể nhận ra sao?

- Người có hóa thành tro ta cũng nhận ra!

Trương Đức Bưư một đao chém chết một tên hộ vệ thương hội Hogan nhào tới, hỗn hển nói:

- Viện trưởng, ngay cả người Nam Minh người cũng giết, rốt cuộc người là người bên nào?
- Chẳng bên nào cả, ta chỉ thiếu Thái tử Nam Minh một cái nhân tình thôi, lần này trả hết nhân tình cho hần, không chừng lần sau gặp lại chính là địch nhân.

Bane Claren lúi húi vào góc tường, nói:

- Nếu như không phải con Lục Dực Kim Quang tề của người đột nhiên tập kích, Thái tử Nam Minh còn phải chuẩn bị vài ngày nữa mới có thể động thủ với thương hội Hogan, lần này hần thiếu người một nhân tình, thậm chí còn có chút ý tứ mời chào người. Được rồi, tại sao người cũng dính dáng đến chuyện này? Nếu người không cầm Bích Tỳ đao trên tay, ta thật sự cũng không nhận ra người.

Đối với chuyện Thái tử Nam Minh có ý muốn mời chào mình hay không Trương Đức Bưu không để trong lòng, hần nhanh chóng đem ngọn nguồn sự việc kể qua một lần, nói:

- Viện trưởng, người có thấy lão tổng quản Malue kia đâu không?
- Lão đầu này hình như ngồi xe ngựa chạy ra khỏi thành rồi.

Bane Claren lại đeo khăn đen che mặt, nhìn một chút Thái tử Nam Minh đang chiến đấu với Ma đạo sư Gardon trên không trung, phóng nhanh tới, nói:

- A Man, người hãy cẩn thận, ta đi giết người!

Ầm!

Đất đai dưới chân Bane Claren đột nhiên lõm xuống một hố to, người đã phóng lên cao, hướng thẳng đến phía Ma đạo sư Gardon, bay tới giữa không trung đột nhiên rút bội kiếm, nhẹ nhàng rung lên, chỉ thấy kiếm quang giống như sao trời đổ xuống, vây quanh Gardon!

Bỗng đột nhiên ánh sao đầy trời điên cuồng hội tụ tại trung tâm, làm lão Ma đạo sư Gardon đang chà đạp Thái tử Nam Minh sợ hãi gần chết, vội vàng ngưng tụ ma pháp lực toàn thân, khoác lên mình không biết bao nhiêu tầng phòng ngự, nhưng cho dù là bằng sương hộ thuẫn cũng không ngoại lệ, tất cả đều bị nghiền nát trong kiếm quang vô tận.

Kiếm quang xuyên qua cơ thể Ma đạo sư Gardon, nhất thời huyết vũ rơi xuống đầy trời.

Bane Claren thu kiếm, hạ xuống đất, cười to nói:

- Nhân tình trả hết rồi!

Xong, tung chân nhảy như bay rời khỏi, quay trở lại Tinh viện làm một vị viện trưởng ‘Quang – Vĩ – Chính’*.

[*quang minh, vĩ đại, chính trực]

Thái tử Nam Minh thấy cường địch đã chết, không khỏi hăng hái, phát tay nói:

- Giết sạch dư孽 thương hội Hogan, cướp sạch tất cả tài vật, thứ gì mang đi không được thì đốt đi! Chúng ta lập tức lui về Ma vực thâm uyên, thử xem liên quân phòng ngự thành Philina có dám ngăn cản hay không!

Mà vào lúc này, Trương Đức Bưu đã rời khỏi thương hội Hogan, hô to một tiếng, nhất thời một con chó lớn từ trong bóng tối chạy ra. Trương Đức Bưu xoay người cười trên lưng cự khuyến, xông về phía trước của thành Philina.

Thành chủ thành Philina – Matthews nhát gan như chuột, nghe nói Thái tử Nam Minh vào thành giết người đã sớm trốn từ lúc nào, liên quân phòng ngự thành không ngờ lại mở rộng cổng thành, tùy ý để người ra vào.

Trương Đức Bưu chạy ra khỏi thành, Tiểu Hắc dựa vào mùi tổng quản Malue lưu lại, đuổi theo về hướng Đông, bất quá chỉ chạy được chừng được hai – ba mươi dặm, đã thấy từ xa có một chiếc xe ngựa dọc đường chạy như điên.

- Thương hội Hogan, từ nay xóa tên!

Rất nhanh Tiểu Hắc đuổi theo, Trương Đức Bưu đột nhiên nhảy lên, gươm cao Bích Tỳ đao dài hơn hai thước chém xuống, ánh đao đen thùi xuất hiện, chém vào xe ngựa, nhất thời cả xe lẫn ngựa đều chia thành hai nửa!

Vài lời của tác giả:

Về vấn đề phân chia cấp bậc đấu khí, đại khái ví dụ như sau, còn cụ thể tỉ mỉ xin mời độc giả xem những chương tiếp theo.

Bắt đầu tính từ Man đấu sĩ.

Tầng thứ nhất: Đấu khí ân cần chăm sóc tứ chi ngũ tạng, lục phủ ngũ tạng trong cơ thể, khiến người tu luyện tăng cường sức mạnh.

Tầng thứ hai [đấu khí ngoại phóng]: Có thể phóng đấu khí ra ngoài, có thể hình thành kiếm quang yếu ớt trên thân kiếm.

Tầng thứ ba [đấu khí như cương]: Đấu khí ngoại phóng được tinh luyện, hình thành cương khí bảo vệ cơ thể.

Tầng thứ tư [đấu khí như đao]: Đấu khí như cương được tinh luyện, hóa thành đao khí đả thương người, khác hẳn kiếm quang, kiếm quang không rời khỏi cơ thể được, còn đao khí có thể rời khỏi cơ thể, hình thành phong nhận vô cùng hung hiểm.

Tầng thứ năm [đấu khí như núi]: Cao thủ đạt đến cảnh giới này, đấu khí hùng hậu dị thường, nặng nề như núi.

Tầng thứ sáu [đấu khí hóa hình]: cảnh giới này đã thể hiện trên người Hầu Già La, cứ tưởng tượng như Kiều Phong đang dùng Hàng Long Thập Bát chương.

Về phần những cảnh giới phía sau, lão Trư xin phép không giới thiệu trước, sẽ chậm rãi thể hiện.

Còn về Ma pháp sư, từ cấp 1 – cấp 10 là đều gọi là Ma pháp sư. Chủ yếu dựa vào tinh thần lực tăng trưởng. Sau cấp 10 là Ma đạo sư, chủ yếu là tinh thần lực ngưng luyện, sau khi đột phá cấp 10 là Thánh ma đạo.

Thiên Không

49. Chương 49: Hai Gã Bại Gia Tử.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 49: Hai gã bại gia tử.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đi ra khỏi quán rượu, nhẹ nhàng vuốt ve không gian giới chỉ trên tay, trong giới chỉ này nhiều thêm hai bình máu Thánh long. Nghĩ đến tác dụng kỳ diệu của máu Thánh long, tâm tình man từ không khỏi tốt đẹp hơn, cười nói với Eileen cùng Kane đang đứng phía sau:

- Thương hội Hogan bị diệt rồi, mấy vị đương gia định làm gì tiếp theo đây? Hay lại tiếp tục làm nghề nghiệp có ‘tiền đồ’ như sơn tặc?

Eileen cười duyên nói:

- Đức Bưu tiền bối nói đùa, thù lớn đã báo được, chúng ta quyết định sẽ theo nghiệp cũ, trùng kiến lại thương hội Grace Doyle. Sơn tặc ngoài thành cũng có chút giao tình với chúng ta, đi buôn bán giao hàng cũng thuận tiện rất nhiều, làm sơn tặc mấy năm nay chưa chắc đã là chuyện xấu. Đến lúc đó còn muốn Đức Bưu tiền bối chiếu cố nhiều hơn đến sinh ý của chúng ta!

“Chiếu cố sinh ý của các người? Thật ra ta muốn lắm chứ...”

Trương Đức Bưu phát tay áo, xem như cáo biệt ba người, một bên thì ảo não lắm lắm: “Thành Philina này, ta không ở lại được nữa rồi...”

- Thật sự là phong phạm của cao nhân!

Kane chống đại kiếm, nhìn bóng lưng Trương Đức Bưu mà cảm khái.

Đám người Eileen đã sớm phục Trương Đức Bưu sát đất, trận đại chiến ban đêm cách đây hai ngày, âm thanh bạo liệt của ma pháp cùng đấu khí ngay cả hơn mười dặm bên ngoài cũng có thể nghe thấy rõ ràng, thời gian chém giết cũng không dài, không tới nửa canh giờ, thương hội Hogan vô cùng khổng lồ liền hôi phi yện diệt, từ này về sau không còn tồn tại nữa.

Ngày thứ hai, bọn họ cải trang vào thành, chỉ nhìn thấy phân bộ thương hội Hogan trở thành một mảnh đất chết, thi thể hài cốt khắp nơi đều có thể thấy. Đống đổ nát đó trở nên náo nhiệt vô cùng, mà tên mập Kidd đã huy động không biết bao nhiêu đạo tặc đi hôi của trong đống đổ nát này, túi tiền bọn họ trong nháy mắt căng phồng lên, còn có mấy tên dùng xe kút kít, chất tiền bạc hàng đống trên xe mà chạy.

Về phần liên quân phòng ngự thành Philina giờ phút này còn đang bảo vệ thành chủ Matthews chạy trốn, nghe nói chỉ trong tối hôm đó, vị thành chủ đại nhân này đã bỏ chạy được vài trăm dặm, đi tị nạn ở Đông Bình vệ thành, đến giờ vẫn chưa thấy trở về.

Đám người Eileen hỏi qua tai mắt trong thành, mới biết được đại khái chuyện trải qua, chuyện là thái tử Nam Minh vào thành giết người, mang theo thiên quân vạn mã, xuất động không biết bao nhiêu cao thủ, còn có một con Vương cấp ma thú hình thể thật lớn quyết đấu với lục cấp Ma đạo sư trên không trung, y hệt như trăng căng gặp phải trong sử thi, thần thoại.

Những lời này vào tai bọn Eileen tự nhiên thay đổi mùi vị.

Chân tướng sự việc khẳng định là Đức Bưu tiền bối thần thông quảng đại đã mời tới cao thủ Nam Minh, mang theo ma sủng cường đại của hắn, vùng tay một cái đã, chỉ trong nửa canh giờ đã hủy diệt hoàn toàn thương hội Hogan, kể cả lão bản đứng sau thương hội Hogan, vị lục cấp Ma đạo sư kia cũng bị giết chết!

- Vị Đức Bưu tiền bối này không ngờ có thể mời được thái tử Nam Minh, thật sự là thần thông quảng đại.

San đi cũng không nhìn được, cảm khái hàng nghìn hàng vạn lần.

Eileen gật đầu nói:

- Không ngờ thương hội Hogan còn có lục cấp Ma đạo sư tọa trấn, ba bình máu Thánh long này quả thực đáng giá.

Từ Man Chuy thiếu gia vinh quang thăng chức lên Đức Bưu tiền bối, Trương Đức Bưu không để trong lòng, giờ phút này man tử đang sầu não làm sao để sử dụng tốt bình Long huyết này. Một lọ khác đương nhiên giao cho ‘công thần’ Thái ca làm thù lao rồi, dùng ngón chân suy nghĩ cũng biết, Thái ca đại nhân đồng ý, kêu ngạo cười to ba tiếng, sau đó uống ực hết bình Long huyết quý giá vào trong bụng.

Sau khi Trương Đức Bưu giao cho Thái ca lọ Long huyết, chỉ thấy vật nhỏ quả nhiên cười to ba tiếng, xoay người uống cái ực, sau đó ợ một tiếng rõ to.

- Mùi vị thế nào?

Trương Đức Bưu khản trương vạn phần, hỏi.

- Không nếm ra mùi.

Con cạp đáng thương cười hề hề, nhìn vào không gian giới chỉ của Trương Đức Bưu, thử dò xét nói:

- Hay là, cho ta thêm một lọ nhé?

Một lọ máu Thánh long, cứ như vậy bị một ‘bại gia chi hổ’ phá hư, ngay cả mùi vị thế nào cũng không biết.

Trương Đức Bưu đau nhức từng thớ thịt, đây là máu Thánh long đó nha! Một lọ thôi đã tăng cường tinh thần lực của mình đến cảnh giới thập cấp Ma pháp sư rồi, nếu dùng thêm một bình nữa để tăng cường tinh

thần lực của mình, tốc độ tu luyện của hắn sẽ đạt đến một đỉnh cao mới, sau mấy năm nữa man tử có thể đi ngang như cua, cho dù gặp phải Bane Claren cũng có thể dùng lỗ mũi mà nhìn hắn.

Bất quá, khi tốc độ tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết tăng nhanh, tề đoàn cũng thể hiện ngày càng rõ ràng, nếu luyện đến tầng thứ sáu, lúc này man tử có thể chơi trò ‘tự bạo’ được rồi.

“Long huyết dung nhập huyết mạch bản thân, dùng để nâng cao cường độ thân thể mới là mấu chốt!”

Trương Đức Bư nhìn bình máu Thánh long trên tay mình, trong lòng do dự không quyết, tên hỗn đản Thái ca này đầu óc không minh bạch, làm việc lộn lên lộn xuống, căn bản không biết ma pháp trận luyện kim nâng cao cường độ thân thể, mà Trương Đức Bư nhìn đến mờ cả mắt rồi, bình máu Thánh long này chẳng lẽ chỉ có thể nhìn mà không thể dùng?

Trương Đức Bư lại nhìn Tiểu Hắc, trong lòng đột nhiên có một chủ ý:

- Không bằng cấp cho Tiểu Hắc cường hóa tinh thần lực, xem rốt cục nó có phải con của Tam Đầu Địa Ngục khuyến không? Cho dù không phải cũng không sao, một lọ Long huyết này cũng đủ để nó tiến hóa thành Vương cấp ma thú.

Tiểu Hắc chính là con chó lai sói man tử nhặt được trên núi khi còn bé, Nham Thạch Man Chuy nói nó là giống lai giữa chó và sói, bất quá khi Tiểu Hắc lớn bằng Thiết Bối man ngưu, Nham Thạch Man Chuy liền đánh chính lại, nói nó là biến chủng của chó và sói.

Kỳ thật, trong lòng Trương Đức Bư vẫn cố chấp cho rằng Tiểu Hắc chính là con của Tam Đầu Địa Ngục khuyến, bốn tuổi đã lớn bằng Thiết Bối man ngưu, có thể đấu tay đôi với Cự Giác tê, gặp Vương cấp ma thú cũng không sợ hãi, quả thực là bá chủ sơn lâm, nhà ai có nuôi được một con chó giữ nhà oai phong như vậy?

Cho dù Tiểu Hắc không phải Địa Ngục khuyến, sau khi trở thành Vương cấp ma thú cũng sẽ không thua kém Địa Ngục khuyến bao nhiêu.

Trương Đức Bư quyết định chủ ý, đi đến Ma Pháp công hội mua vài cái ma hạch, bảo Thái ca bố trí ma pháp trận luyện kim dung hợp, lệnh cho Tiểu Hắc ngồi chính giữa.

Thủ sơn khuyến ngồi xuống, tò mò nhìn chủ nhân bận rộn chạy tới chạy lui.

Thái ca liếm liếm móng vuốt, hiếu kỳ nói:

- A Man, người xác định làm như vậy sao.

Trương Đức Bư gật đầu dứt khoát, Tiểu Hắc theo hắn nhiều năm như vậy, trung thành và tận tâm, trong lòng hắn so ra còn quan trọng hơn thực lực cường đại của Thái ca, làm cho Tiểu Hắc tăng cường thực lực, cũng là một cách để Trương Đức Bư báo đáp ‘ông bạn già’ này.

Những ký hiệu kỳ lạ trong ma pháp trận luyện kim dần dần chuyển động, một cỗ lực lượng ma pháp kì diệu cuộn long huyết lên, dung nhập vào trong đồ án mười hai ma thú. Máu Thánh long từ từ dung nhập vào trong trán Tiểu Hắc, một lúc lâu sau, ma lực long huyết mới hoàn toàn phát huy.

Trương Đức Bư khẩn trương nhìn chăm chăm Tiểu Hắc, vội vàng nói:

- Hắc tử, cảm giác thế nào? Có cảm giác sắp mọc ra thêm hai cái đầu không?

Tiểu Hắc đứng dậy, nhìn chăm chăm vào mũi chân Trương Đức Bư, hiển nhiên nó đang cố gắng tập trung tinh thần lực để mọc ra hai cái đầu, qua hồi lâu, con chó đen này mệt đến mức lè lưỡi ra thở hồng hộc, dĩ nhiên cố gắng đã thất bại.

- Không mọc được cũng không sao?

Trương Đức Bư ôm cổ nó an ủi nói:

- Bây giờ người có thể cảm nhận được nguyên tố ma pháp chung quanh không? Địa thủy phong hỏa quang âm, sáu loại nguyên tố, người có thể cảm giác được loại nào?

Tiểu Hắc mở miệng trề to mắt, không biết phải làm sao.

Trong lòng Trương Đức Bưu nhất thời nguội lạnh: “Chẳng lẽ máu Thánh long không có hiệu quả? Không có khả năng? Cho dù là một con Trư La thú nếu dung hợp huyết mạch long tộc cũng sẽ trở thành Vương cấp ma thú! Chẳng lẽ Tiểu Hắc nhà ta căn bản không có thiên phú ma pháp, vĩnh viễn không có khả năng trở thành Vương cấp ma thú...

- Tiểu Hắc, chủ nhân nhà ngươi thật sự là một gã bại gia tử!

Thái ca hèn mọn nhìn man tử đang ăn năn hối hận, kê miệng vào tai cự khuyển, thấp giọng nói:

- Không ngờ hần lại cố gắng dùng huyết mạch thấp hơn để dung nhập vào huyết mạch cao đẳng, chẳng lẽ hần không biết, cho dù có dung hợp được, máu của ngươi cũng sẽ bài trừ máu Thánh long thấp kém sao?

50. Chương 50: Nữ Tử Thần Bí.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 50: Nữ tử thần bí.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

“Hai bình long huyết cứ như vậy không không bị Thái ca cùng Tiểu Hắc phá hư rồi!”

Sau hồi lâu, Trương Đức Bưu vẫn chưa hồi phục tinh thần lại, hần liệu mạng mới có được hai bình long huyết, vậy mà một lọ bị Thái ca uống vào trong bụng một lọ dung nhập vào trong huyết mạch Tiểu Hắc, kết quả một cái rắm cũng chả đánh ra được, cứ như vậy mà lãng phí không không.

Đó chính là máu Thánh long đó nha!

Tùy tiện cầm một lọ ra ngoài đấu giá cũng đủ để hần trả món nợ năm mươi vạn kim tệ cho Tinh viện rồi.

“Nếu không, mình ‘xin tí huyết’ tên hỗn đản Thái ca này, sau đó mang ra ngoài đấu giá trả nợ? Máu của thập lục cấp Vương cấp ma thú. Có thể dùng để chế tạo ma pháp trượng cao cấp và sử dụng trong thuật luyện kim, rất nhiều Ma đạo sư trong Tinh viện tình nguyện dùng nhiều tiền để mua sắm...”

Trương Đức Bưu không có ý tốt nhìn chằm chằm về phía Lục Dực Kim Quang tê, chỉ thấy vật nhỏ hung tàn đang rất phấn khởi nói chuyện với Tiểu Hắc, buổi tối hôm trước khi nó bay trên bầu trời thương hội Hogan chứng kiến nhà quý tộc Matt Houston bên cạnh có nuôi một đầu Vương cấp ma thú Đại Địa bạo hùng, không bằng đêm nay đến thưởng thức mùi vị thịt hoang dã.

Cự khuyển nghiêm túc suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu.

“Tiểu Hắc bị Thái ca dạy hư rồi...Thái ca hung tàn như vậy, bảo nó cho tí máu? Chỉ sợ rằng nó xin ta tí huyết trước thì có!”

Trương Đức Bưu liền bỏ đi ý nghĩ này, đi đến thư viện tìm hiểu thêm về tư liệu phương pháp dung hợp huyết mạch, trong thư viện Tinh viện chỉ ghi lại những thông tin liên quan về dung hợp huyết mạch, cũng không ghi rõ chi tiết về tri thức này.

Trong tư liệu có nói, dung hợp huyết mạch là một thuật luyện kim cực kỳ cao thâm, thuộc một hệ thống khác biệt hoàn toàn so với thuật luyện kim thông thường.

Thuật luyện kim bình thường chủ yếu chế tạo những loại thuốc nước, vũ khí cùng những công cụ trong cuộc sống, mà dung hợp huyết mạch là đem thuật luyện kim tác động trực tiếp lên cơ thể.

Loại thuật luyện kim này khởi nguồn từ thời kỳ thượng cổ, ngay từ đầu đã trở thành đề tài nguyên cứu chính của Tử Linh ma pháp sư. Tử Linh ma pháp sư rất thích dùng người sống để tiến hành thí nghiệm, bởi vậy loại thuật luyện kim này được người khác gọi là ‘Nhân Thể Luyện Kim thuật’ đầy tà ác, bị người đương quyền chèn ép.

Sau này, một số Thánh ma đạo sư vì tìm kiếm đột phá của bản thân nên cũng bắt đầu cẩn thận nghiên cứu về việc tiến hành dung hợp huyết mạch bản thân, lúc này mới thoát khỏi tiếng xấu.

Thuật luyện kim dung hợp huyết mạch chính thức phát triển vào thời kỳ cuối cùng của thời đại Thượng Cổ ma pháp.

Khi đó xuất hiện một nhóm Ma pháp sư Truyền Kỳ, cuồng nhiệt muốn đột phá đẳng cấp, trở thành ma pháp Thần Linh vĩnh hằng. Bọn họ phát huy học vấn của mình đến cực hạn, đi đến vực sâu bất về đủ loại ma thú cường đại, vì thế mới phát triển ra hệ thống ký hiệu mười hai ma thú.

Sau này có cường giả Bán thần tiến vào tầng sâu nhất trong vực sâu, sao đó không thấy xuất hiện nữa. Cường giả này biến mất, đại biểu cho sự huy hoàng của thời đại ma pháp thượng cổ kết thúc.

Phương diện tri thức về hệ thống ký hiệu mười hai ma thú, bây giờ chỉ có một ít võ học Thánh địa cũng mới một vài luyện kim tông sư đẳng cấp Thánh ma đạo sư mới có tư liệu cụ thể, Tinh viện cũng không có sách ma pháp về phương diện này.

“Chủ nhân cũ của Thái ca vốn là một vị Thánh ma đạo sư có tài nghệ cao thâm trong lĩnh vực dung nhập huyết mạch, đáng tiếc hắn đã bị trưởng lão Tà Linh thần miếu giết chết, mà kẻ kế thừa trí thức của hắn là Thái ca lại không đáng tin...”

Trương Đức Bưu thở dài, đi ra khỏi thư viện, thầm nghĩ: “Bây giờ khoảng cách của ta với cảnh giới tầng thứ sáu của Long Môn Bảo Tượng quyết còn quá xa xôi, bây giờ suy nghĩ về phương diện này không khỏi quá sớm, lúc này điều quan trọng ta cần làm là tăng cường thực lực bản thân.”

Trương Đức Bưu lại trở về cuộc sống đơn điệu mà phong phú trước đây, mỗi sáng sớm rèn luyện nửa canh giờ, thời gian còn lại, một nửa dùng để luyện hóa Dã Man kinh thành Man đấu khí, một nửa thời gian còn lại dùng để tu luyện Nhất Túc thức.

Nửa tháng sau, trong cơ thể hắn rốt cục đã tràn ngập Man đấu khí, khoảng cách đến Man đấu sĩ chỉ còn một bước.

Trong cơ thể tràn ngập Man đấu khí cũng không có nghĩa là đã tấn cấp thành công trở thành Man đấu sĩ, đây là một cảnh giới thật xấu hổ, đấu khí khi tiêu hao thì cơ thể bổ sung vẫn là Dã Man kinh chứ không phải Man đấu khí, chỉ có đột phá được hạn chế này, mới có thể khiến cho Dã Man kinh từ bốn nguyên chuyển hóa thành Man đấu khí, như vậy mới là chân chính đột phá.

Làm cách nào để đột phá hạn chế này, thậm chí ngay cả cao thủ như Bane Claren cũng không có cách nào hướng dẫn cho hắn, dù sao Man tộc có khí lực cực kỳ đặc thù, Dã Man kinh là thiên phú của bọn họ, làm thế nào để chuyển hóa hoàn toàn Dã Man kinh thành Man đấu khí, chỉ sợ rằng chỉ có cao thủ Man tộc mới có thể biết được.

Trương Đức Bưu từng nghe phụ thân Nham Thạch Man Chuy nhắc qua, trong một lần hắn đi săn đã gặp Hắc Lang vương, thống lĩnh mấy trăm con Ma lang tấn công hắn, dưới tình trạng kiệt sức hắn đã thành công đột phá, trở thành Man đấu sĩ.

“Chẳng lẽ nói, muốn trở thành Man đấu sĩ chính thức phải dưới áp lực lớn đánh vỡ chương ngại sinh tử, mới có thể thay đổi Dã Man kinh từ bốn nguyên, chuyển hóa hoàn toàn thành Man đấu khí?”

Trương Đức Bưu nghĩ tới đây, quay đầu nói với Lục Dực Kim Quang tên:

- Thái ca, đến đây, đánh nhau với ta một hồi!

- Người chắc chắn? – Thái ca hồ nghi nhìn hắn.

Trương Đức Bưu gật đầu, không kiên nhẫn nói:

- Cho người đánh thì cứ đánh, không cần phải nói nhảm nhiều như vậy.

Đầu Thái ca nhất thời to ra như một ngọn núi nhỏ, cắn một cái đã ngậm man tử ở trong miệng, chỉ còn một đôi chân đang giãy dụa bên ngoài.

- Thả ta ra ngoài! Thả ta ra ... Tiểu Hắc, cứu mạng!

Sau khi thoát hiểm khỏi miệng cọp, Thái ca hưng phấn liếm liếm miệng, vờn Trương Đức Bưư nhảy tới nhảy lui, kêu lên:

- Làm lại lần nữa nào! A Man chúng, chúng ta chơi đùa một lần nữa nhé!

Trương Đức Bưư sầm mặt lại, không bao giờ yêu cầu quá chiều với con Lục Dực Kim Quang tê này nữa.

“Con bà nó, quá uất ức rồi, thậm chí ta còn chưa kịp làm gì đã bị con cọp kia cắn vào trong miệng! Hắc Kỳ cầm quân nhiều Man đâu sẽ như vậy, khẳng định có phương pháp khác để đột phá, không bằng đi tới vài Chủ thành Man tộc du lịch vài ngày...”

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưư đi vào phòng làm việc của viện trưởng, từ biệt Bane Claren.

- Người phải rời khỏi Tinh viện? Như vậy cũng tốt....

Sắc mặt Bane Claren ngưng trọng, trầm giọng nói:

- Thiết Bích Hùng Quan đã phái người đến rồi, phỏng chừng rất nhanh sẽ chú ý đến người.

Trong lòng Trương Đức Bưư cả kinh, sau khi tiêu diệt thương hội Hogan, những người biết hắn có tham gia cũng không nhiều, Bane Claren cùng những người trong bộ lạc Cuồng Lang chắc chắn sẽ không nói việc này ra ngoài, mà Lục Dực Kim Quang tê lại có không ít người chứng kiến, tuy nói giờ phút này Thái ca đã biến thành một con mèo nhỏ, nhưng những người có tâm ý chỉ cần chứng kiến nó sẽ khó tránh khỏi liên tưởng đến cự thú phát động công kích vào thương hội Hogan đêm đó.

“Chỉ sợ không thể ở mãi tại thành Philina được rồi, thương hội Hogan buôn bán nô lệ, vốn là hành vi bổ sung tài chính vùng trộm của Kháo Sơn vương, vì danh dự, hắn cũng chưa chắc dám quang minh chính đại để đối phó ta, nhưng phái mấy cao thủ đi giết ta thì dư sức. Lạc Nhật thâm lâm cũng không thể trở về, không thể mang nguy hiểm đến cho tộc nhân, không bằng ta đi Huyền Cốt thành.”

Trương Đức Bưư thu dọn đồ đạc đơn giản một chút, thay đổi dung mạo của mình thành một gã Ma pháp học đồ vừa cao vừa gầy, bảo Thái ca cùng Tiểu Hắc chờ mình ở ngoài thành trước, hắn đi bộ một mình thản nhiên rời khỏi thành Philina.

Sau khi tìm được Tiểu Hắc cùng Thái ca, Trương Đức Bưư khôi phục diện mạo cũ, đi về hướng Huyền Cốt thành. Đi chưa được bao xa, đột nhiên Tiểu Hắc đặt chân dừng bước, ngẩng đầu lên cao ngẩng ngẩng trong không khí, đột nhiên rít gào một tiếng, nhanh chân chạy nước rút về phía trước.

Trong lòng Trương Đức Bưư khó hiểu, chỉ nghe sau lưng truyền đến tiếng nổ ầm ầm, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy địa phương bọn họ vừa đứng bây giờ đã hoàn toàn trở thành một biển lửa, ngọn lửa cuộn cuộn nổi lên cao hơn mười thước.

Một vốc dáng yếu điệu chậm rãi bước ra từ trong biển lửa, đầu khí cường đại giống như thực chất, hình thành một cỗ gió lốc đầu khí bao quanh người, đẩy ngọn lửa sang một bên.

Mà ở bầu trời phía trên biển lửa, một Ma pháp sư đang đứng giữa không trung, giật mình nhìn người nọ.

Từ trong biển lửa bước ra là một cô gái thoát nhìn không tới hai mươi tuổi, mặc một bộ quần áo trắng tinh khiết, đôi chân trần đang đạp trên lửa mà đi, giống hệt như thiên sứ hạ phàm.

- Người là ai? – Ma pháp sư trên không trung hiển nhiên không cùng một phe với cô gái này, lập tức lạnh lùng nói:

- Người của Kháo Sơn vương đang làm việc....

Nàng kia nhẹ nhàng phát tay, lời Ma pháp sư kia còn chưa dứt, nhất thời giống như một bả đao vô hình chém qua, đầu lia khỏi cổ.

Trương Đức Bưư cảm thấy da đầu tê dại, đột nhiên cảm thấy bàn tay mình vừa đau vừa ngứa, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy ma huyết trở chú trên tay mình đang phát sáng lên, máu đen lưu động dưới da không ngừng, sắc mặt không khỏi kịch biến, lớn tiếng kêu lên:

- Thái ca!

51. Chương 51: Tái Ngộ Cổ Nhân.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 51: Tái ngộ cổ nhân.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Hô!

Thân hình Lục Dực Kim Quang tê đột nhiên trở nên thật lớn, sáu cánh ra sức vỗ mạnh, cuồng phong gào thét, Trương Đức Bưu cùng Tiểu Hắc không tự chủ được bị cuốn lên không trung, khi hạ xuống thì thấy dưới chân mềm nhũn, thì ra đã rơi xuống trên người Thái ca.

- Phong Lôi Luyện Ngục!

Tinh thần lực mạnh mẽ của Thái ca bộc phát, ngưng tụ giống như thực chất, trong một thoáng đã tập hợp tất cả nguyên tố ma pháp xung quanh, bao phủ trên đỉnh đầu nữ tử thần bí, chỉ thấy một đám mây tích điện hình thành rất nhanh, lôi điện cùng phong nhận lưu chuyển trong đám mây, thanh thế làm cho người khác sợ hãi.

Sắc mặt nữ tử áo trắng nọ khẽ biến, đột nhiên hít vào một hơi, ngọc thủ thon thả xoay về phía không trung, một đại thủ ấn thuần túy do đấu khí màu đen hình thành phá không bay ra, càng lúc càng lớn, trong chớp mắt hình thành một bàn tay to phương viên năm sáu thước, nghênh đón Phong Lôi Luyện Ngục!

[Nguyên văn là ‘tổ y nữ tử, =tổ=trắng nồn, để dễ hiểu từ nay sẽ dịch là nữ tử áo trắng]

Chỉ nghe một tiếng nổ ầm, cự chưởng màu đen tiếp xúc với Phong Lôi Luyện Ngục, đấu khí cùng nguyên tố ma pháp va chạm kịch liệt với nhau rồi nổ mạnh, trong chớp mắt đã quét sạch sẽ Phong Lôi Luyện Ngục.

Trương Đức Bưu âm thầm sợ hãi, một chưởng của nàng này so với một búa phá lôi vân của Hầu Già La năm đó càng thêm mạnh mẽ, là cao thủ đấu khí Trương Đức Bưu chứng kiến gần đây nhất, sợ rằng đã đạt đến cảnh giới đấu khí hóa hình đỉnh phong!

“Cô nàng này thật cường hãn, tuổi thoát nhìn không lớn, nhưng đấu khí lại quá mạnh mẽ, Tà Linh thánh điển thật sự lợi hại như vậy sao? Hay là, thoát nhìn tuổi nàng còn trẻ, nhưng tuổi thực tế đã đủ làm bà nội ta rồi...khẳng định là như vậy!”

Cũng giống như đám sơn tặc Eileen không tin Bức Bưu ‘tiền bối’ là một thiếu niên mười ba tuổi, Trương Đức Bưu cũng không thể tin được nữ tử này chưa tới hai mươi tuổi.

Thái ca kêu lên một tiếng đau đớn, ba đôi cánh chim cuộn cuộn nổi lên gió lốc, gào thét xông thẳng lên trời cao, hóa thành một đạo kim quang bay về phía Tây!

Nữ tử áo trắng nọ nhìn thấy thân ảnh Thái ca càng ngày càng nhỏ, chớp chớp hai mắt, ảo não nói:

- Khi trưởng lão tiễn ta đi sao không nghĩ đến việc cho ta một con thú cưỡi? Hơn nữa tiền mua giày cũng chẳng cho người ta, hại người ta đi chân không mà đuổi theo kẻ trộm sách...

Đột nhiên một luồng khói đen chui ra từ trên người nàng, hình thành một cái đầu lâu thật lớn trên không trung, miệng há ra ngậm vào, phát ra âm thanh giận dữ:

- Không tốt! Thánh nữ Aier, tốc độ con Lục Dực Kim Quang tê kia quá nhanh, trong thời gian ngắn như vậy Thánh điển đã vượt ra khỏi phạm vi cảm ứng của ta rồi!

Nữ tử áo trắng Aier không vội đuổi theo, mà ngẩng đầu lên, hai tròng mắt long lanh, nói:

- Đại tể ti Mike Hughes, người nói xem nếu ta lấy lại được Thánh điển, Hội trưởng lão sẽ mua cho ta một đôi giày xinh đẹp đúng không? Người ta nghe nói giày của nhân loại bên ngoài rất xinh đẹp đó!

Khô lâu chờ người, im lặng một lúc, sau đó hỏn hà hỏn hỏn nói:

- Trước hết đi giết kẻ trộm sách đã, sau đó sẽ đi mua giày cho người? Người muốn mua bao nhiêu ta sẽ mua cho người bấy nhiêu!

Tốc độ Thái ca cực nhanh, Trương Đức Bưu bám trên lưng nó, nhìn xuống chỉ thấy sông ngòi, rừng rậm, hồ nước, thành trì trôi nhanh về phía sau, sau nửa canh giờ cũng không biết đã bay được bao xa, ma huyết trở chú trên mu bàn tay cũng dần dần khôi phục bình thường.

“Con bé hung hãn vừa rồi khẳng định là cao thủ Tà Linh thần miếu, nếu không ma huyết trở chú sẽ không đột nhiên nóng rực như vậy. Kỳ quái, Ma tộc không phải đời đời kiếp kiếp đều không thể rời khỏi do trở chú vực sâu sao? Con bé này sao lại có thể chạy đến đây? Chẳng lẽ huyết mạch của nàng không tinh thuần, hoặc căn bản nàng không phải chủng tộc vực sâu?”

- A Man, ta không gắng gượng được nữa rồi...

Tốc độ phi hành của Thái ca đột nhiên dần dần chậm lại, trong lòng Trương Đức Bưu thầm biết không ổn, mới vừa rồi Thái ca phát động thập lục cấp ma pháp Phong Lôi Luyện Ngục, lại bị một chưởng của Aier đánh tan nguyên tố ma pháp, khẳng định đã làm cho Lục Dực Kim Quang tê bị ma pháp phản phệ.

Thập lục cấp ma pháp phản phệ, nghĩ tới thôi cũng đủ làm cho người khác tê dại da đầu, cho dù tinh thần lực của Thái ca mạnh mẽ như vậy cũng không thể chống đỡ nổi, gắng gượng bay lâu như vậy, rốt cục nó đã kiệt sức.

Thái ca chậm rãi rơi xuống, còn chưa rơi xuống đất thân thể liền khôi phục lại nguyên hình, Trương Đức Bưu cùng Tiểu Hắc đã sớm tiếp đất, nhanh chóng đỡ lấy nó, đã thấy vật nhỏ này ngủ say, trong bụng ‘ột ọc ọc’ rung động liên hồi, giống như có một trận sấm rền đang bùng nổ trong cơ thể nó.

Trong lòng Trương Đức Bưu biết tinh thần lực của nó hao tổn quá lớn, lúc này mới mê man bất tỉnh, vì vậy liền ôm nó vào trong ngực, cưỡi Tiểu Hắc tiếp tục chạy về phía trước.

Thái ca đã bay được vài trăm dặm, bây giờ Trương Đức Bưu cũng không biết địa điểm cụ thể của bọn họ là ở đâu, đưa mắt nhìn quanh, chỉ thấy bốn phía bầu trời mênh mông rộng lớn, là một thảo nguyên rộng mênh mông bát ngát, những đám mây có vẻ rất thấp, phẳng phất như đang bay trên đầu những ngọn cỏ xanh.

“Chẳng lẽ Thái ca đã bay ra khỏi biên giới quốc gia, đi tới thảo nguyên chư quốc rồi?”

Thảo nguyên chư quốc là tên gọi chung mà người Bắc Chu thường dùng để gọi những quốc gia lớn nhỏ trên thảo nguyên phía Tây.

Trên thảo nguyên phía Tây có rất nhiều chủng tộc, rất nhiều bộ lạc, đều tự mình tín ngưỡng những thần linh khác nhau, hằng năm đều đánh tới đánh lui, chiến loạn không ngừng. Nơi này, con người ở đây cũng giống như Man tộc Man Cương, hoàn cảnh sinh tồn hiểm ác đã hình thành trong người bọn họ một cổ khí thể cường hãn dũng mãnh. Thời kỳ Bắc Chu khai quốc, thảo nguyên quy phục, năm đó thảo nguyên Man vương cũng được phong làm Trụ Quốc đại tướng quân, là một trong Bát Trụ quốc, năm đó quân đội của hắn cưỡi thảo nguyên cự lang, bởi vậy được gọi là Lang Kỳ cấm quân.

Bất quá Lang Kỳ cấm quân đã trở thành lịch sử, vinh quang của thời kỳ Bắc Chu khai quốc đang dần dần lụi tàn, thảo nguyên chư quốc lần lượt tách rời độc lập, cơ hồ mỗi quốc gia đều cho rằng những quốc gia trung nguyên là do một lũ ‘dị giáo đồ’ thống trị, bởi vậy trong thâm tâm luôn xem thường những dân tộc trung nguyên.

Đương nhiên, điều này cũng bởi vì trên thảo nguyên căn bản không có tín ngưỡng thống nhất.

[chú ý: trung nguyên ở đây dùng để chỉ vị trí địa lý, là nơi nằm ở giữa bản đồ thế giới này, không hề liên quan đến TQ hay bất cứ quốc gia thực tế nào khác.]

Khi còn ở vực sâu Trầm Luân, Trương Đức Bưu đã thấy được sự mạnh mẽ của Ma pháp sư trên thảo nguyên, bọn họ tinh táo mà tàn nhẫn, trong kỹ xảo sử dụng ma pháp để chiến đấu có nét độc đáo riêng, luôn dùng phương pháp đơn giản nhất nhưng hiệu quả và ít tổn sức nhất để giết chết địch nhân.

- Phía trước là ai? Mau ra đây, ta đã nhìn thấy người rồi!

Trương Đức Bưu đang lơ đãng ngắm nhìn bầu trời thảo nguyên mênh mông bát ngát, đột nhiên từ xa xa truyền đến một âm thanh quen thuộc, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy các vài trăm thước, trên bình tuyến có một thương đội Trung Nguyên lai vãng về phương Tây, trên xe ngựa trong thương đội có một vị cung tiễn thủ sắc mặt lạnh lùng, tay giương trường cung, lạnh giọng quát.

Trương Đức Bưu nhìn thân ảnh cung tiễn thủ nọ vô cùng quen mắt, lại nhìn thấy một Ma pháp sư trung niên có năm tiểu hỏa cầu xoay quanh bên người, đứng lên nói chuyện với cung tiễn thủ:

- Bình tĩnh, bình tĩnh, ...mũi tên của người chỉ sai phương hướng rồi! Agan Brooky, phiền người lần sau mang mắt kính vào được không?

“Hình như là Ma đạo sư Jiamon cùng gã cung tiễn thủ bị cận thị.”

Trương Đức Bưu liền đi qua, linh đánh thuê hộ vệ thương đoàn liền trở nên khẩn trương, tất cả cùng rút trường kiếm, mấy Ma pháp sư trong đội ngũ đã đọc chú ngữ, tùy thời có thể phóng thích ma pháp.

“Bọn họ chẳng phải tổ cướp hai người vô cùng nổi tiếng sao, như thế nào lại chạy đến đây làm lính đánh thuê?”

Ma đạo sư Jiamon thấy rõ Trương Đức Bưu cùng con chó đen của hắn, sắc mặt khê biến, vội vàng quát:

- Buông vũ khí xuống đi, phía trước là bằng hữu của ta!

Sau đó quay đầu nhìn Trương Đức Bưu cười tủm tỉm:

- Anh bạn Đức Bưu Man Chuy, chúng ta lại gặp mặt nhau, à mà, con cạp kia của người đâu rồi nhỉ?

52. Chương 52: Thảo Nguyên Lang Ky.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 52: Thảo nguyên Lang ky.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu dám khẳng định nếu mình nói Thái ca không ở bên người, khuôn mặt đang cười tủm tỉm của Ma đạo sư Jiamon sẽ rất nhanh đổi sắc, trước tiên sẽ trở mặt báo thù.

Tính cách của những người xuất thân từ khu dân nghèo đều như vậy, Jiamon Richie cũng thế, tên mập Kidd cũng thế, thậm chí ngay cả Bane Claren cũng thế.

Đây là tập tính chung của những con người không quyền không thế, cũng không thể nói bản tính của bọn họ xấu xa, mà bọn họ bị cuộc sống áp bức, không thể không tự làm cho bản thân mình tồi tệ hơn, chỉ có xấu xa như vậy, bọn họ mới có thể sinh tồn trên thế giới này.

Thử nghĩ mà xem, sống tại địa phương như khu dân nghèo, nếu không đối trá một ít, không giả hoạt một ít, người có thể sống được bao lâu?

Trương Đức Bưu để cho hắn nhìn thấy tiểu lão hổ trong lòng mình một chút, cười nói:

- Tại sao hai vị lại trở thành lính đánh thuê rồi?

Jiamon Richie chứng kiến Thái ca xong, nét cười trên mặt càng thêm sáng lạn, nói:

- Tại vực sâu Trầm Luân đã được Man Chuy đồng học dạy bảo một phen, chúng ta biết rõ mình là những con sơn dương lạc lối, ngài chính là ánh sáng nữ thần Trí Tuệ chiếu sáng tâm hồn chúng ta, làm cho chúng ta thấy được sai trái của bản thân, từ nay quyết tâm sửa đổi nhân cách, một lần nữa làm con người đàng hoàng. Nhưng mà, trước khi làm một con người đàng hoàng.....

Miệng gã Ma đạo sư thao thao bất tuyệt, Trương Đức Bưư không khỏi rùng mình: “Người này thật sự là một con hổ đang cười.”

Từ trong lời kể của Ma đạo sư Jiamon, rốt cục Trương Đức Bưư đã hiểu rõ đầu đuôi câu chuyện, thì ra sau khi hai người này bị hấn cướp bóc liền trở nên nghèo rớt mồng tơi, để chế tạo cặp kính mắt cho Agan, đại sư Grand ra giá cực cao, hai người không có tiền, không cách nào khác hơn là chia nhau đi tìm ‘sinh ý’.

Kết quả, vị bán Tinh linh cung tiền thủ, khí thể hiên ngang, anh dũng tiêu sái tiến vào công viện liên quân phòng ngự thành – tương đương với văn phòng cảnh sát tại thế giới trong mơ của Trương Đức Bưư, phụ trách giữ gìn trật tự trị an trong thành phố.

Cung tiền thủ tiên sinh tay kéo ngạnh cung, quát to:

- Cướp đây!

Sự tình sau đó cực kỳ đơn giản, Jiamon Richie nghe tin dữ vội vàng chạy đến ứng cứu, hai người làm nổ tung công viện liên quân phòng ngự thành lên trời, rốt cục mở một đường máu, trốn thoát. Đại sư Grand bội phục dũng khí của bọn họ, miễn phí chế tạo cho Agan một bộ kính mắt. Bất quá, liên quân phòng ngự thành lại lòng bắt bọn họ, hai người cũng không thể ở không mãi, không thể làm gì khác hơn đành phải trốn ra khỏi thành, gặp một thương đội đang chiêu mộ lính đánh thuê, cho nên sẵn dịp gia nhập thương đội chuẩn bị đi thảo nguyên buôn bán này.

- Các người không phải ngay cả cổ chủ cũng định đánh cướp sao?

Trương Đức Bưư không khỏi hồ nghi, nói.

Sắc mặt Agan Brooky đỏ bừng, đẩy mắt kính lên, hèn mọn liếc mắt nhìn hấn một cái, kiêu hãnh nói:

- Chúng ta là lính đánh thuê, không phải quý tộc!

Trương Đức Bưư không khỏi có chút kính trọng, đây là hán tử sinh hoạt ở tầng đáy của xã hội, mặc dù giáo hoạt, mặc dù gian trá, nhưng trọng tình trọng nghĩa, chỉ cần đáp ứng chuyện gì, coi như liều chết cũng sẽ làm được, Kidd là như vậy, Bane Clare cũng như vậy.

Đó chính là cốt khí cùng tôn nghiêm của bọn họ.

- Xin lỗi. – Trương Đức Bưư chân thành xin lỗi hai người.

Ma đạo sư Jiamon vội vàng nói:

- Không có gì, không có gì. Đức Bưư Man Chuy, tại sao người cũng chạy đến thảo nguyên vậy?

- Gọi ta là A Man được rồi. – Trương Đức Bưư chần chờ một lúc, nói thật nguyên nhân:

- Ta bị người khác đuổi giết, bắt đắc dĩ mới chạy đến đây tị nạn.

Agan cùng Jiamon không khỏi hoảng sợ, trong lòng bọn họ, tên tiểu tử mặc áo bào Ma pháp học đồ này chính là một cao thủ mà người khác chỉ có thể kỳ vọng nhìn vào bóng lưng hấn, nhưng cao thủ bậc này lại bị đuổi chạy trốn chết đến thảo nguyên, vậy người đuổi giết hấn rốt cục lợi hại đến mức nào?

- A Man, một mình người tới thảo nguyên, sợ rằng cũng không biết đi đâu đúng không?

Ma đạo sư Jiamon cười nói:

- Không bằng người đi theo thương đội, đến bộ lạc Cự Mang ở tạm vài ngày? Ta sẽ nói chuyện cùng cổ chủ một chút, nhất định có thể cho người ở lại.

Trương Đức Bưư suy nghĩ một chút, hấn tùy tiện đi tới thảo nguyên, đích xác không có địa phương đặt chân, gật đầu nói:

- Phiền toái người rồi.

Ma đạo sư Jiamon mừng rỡ, đang muốn tìm chủ nhân thương đội nói chuyện, Agan vội vàng kéo hấn sang một bên, thấp giọng hỏi:

- Tại sao muốn lôi kéo hấn ở lại? Người này có thù oán với chúng ta mà.

- Có thù cái rắm! Chúng ta cướp hắc, hắc cướp lại chúng ta, đó là chuyện thiên kinh địa nghĩa! Hơn nữa, không phải là hắc không giết chúng ta đó sao?

Jiamon vỗ vỗ bả vai Agan, mỉm cười nói:

- Mặt khác, trên thảo nguyên mã tặc đông đúc, có một cao thủ như vậy ở đây, cuộc sống của chúng ta sẽ dư dả một chút.

Ánh mắt Agan sáng lên, vội vàng gật đầu. Ma đạo sư Jiamon đi đến bên cạnh một chiếc xe ngựa, nói khẽ với người trong đó vài câu, sau một lúc, cửa sổ xe ngựa mở ra, một lão giả lèch nhếch nhìn Trương Đức Bưu một cái, nhẹ nhàng gật đầu, sau đó đi xuống xe ngựa, nhìn Lục Dực Kim Quang tê trong lòng hắc, lộ ra vẻ kinh ngạc, cười nói:

- Ta tên là Gaelle, là tổng quản của thương hội này, con ma thú này của ngươi bị thương đúng không?

Trương Đức Bưu cả kinh trong lòng, không khỏi đánh giá lão giả này vài lần, nhưng lại không thể phát hiện ra hắc có chỗ nào thần kỳ, gật đầu nói:

- Lão nhân gia quả là có ánh mắt tinh tường, tinh thần lực của nó bị tổn thương, mê man bất tỉnh.

Tổng quản Gaelle ha hả cười nói:

- Ta hành thương hơn ba chục năm nay, điểm nhân lực ấy đương nhiên phải có. Lần này chúng ta đi đến bộ lạc Cự Mang buôn bán, trong bộ lạc của bọn họ có Đại tế ti Shaman, rất có tay nghề đối với việc trị liệu thương thế cho ma thú. Ta cùng tộc trưởng của bọn họ có điểm giao tình, đến lúc đó ta sẽ giúp ngươi nói vài lời.

Trương Đức Bưu mừng rỡ vạn phần, vội vàng tạ ơn.

Tổng quản Gaelle lại đi vào trong xe ngựa, thương đội lại tiếp tục đi về phía trước. Đến lúc mặt trời lặn, lính đánh thuê dừng lều vải lên, chuẩn bị đánh lửa nướng thức ăn, lập tức Trương Đức Bưu đá một cái dập tắt sạch sẽ. Đốm lửa bắn ra tung tóe, trúng vào người một lính đánh thuê có bộ râu quai nón rậm rậm, thiêu rụi sạch sẽ bộ râu hắc luôn quý như trân bảo.

Tên lính đánh thuê nọ đột nhiên giận dữ, nhảy dựng lên định liều mạng với hắc, tổng quản Gaelle vội vàng ngăn trở lại, nói:

- A Man làm đúng đấy, buổi tối không thể nhóm lửa ở ngoài, trên thảo nguyên có rất nhiều mã tặc cưỡi cự lang, nếu chúng chứng kiến ánh lửa, chắc chắn sẽ theo dấu vết mà đến.

Tên lính đánh thuê râu rậm nọ lầm lầm chửi mấy câu, nói:

- Giờ cơm tối phải làm sao bây giờ?

- Ăn thịt sống, uống rượu.

Đám lính đánh thuê đều nhăn mặt ăn thịt sống, vài người bao tử yếu không thể chịu được vị tanh tưởi, chạy sang một bên nôn ọe. Trương Đức Bưu cũng không quen ăn thịt sống, đang định cau mày nuốt đại, miễn cho buổi tối đói bụng, Ma đạo sư Jiamon liền ngoắc hắc lại:

- A Man, đến bên này!

Trương Đức Bưu đi qua, đã thấy hai người đang quanh quẩn bên cạnh Ma đạo sư Jiamon, những hỏa cầu đang xoay tròn nướng thịt, mùi thịt nướng thơm phức xông lên mũi, cười nói:

- Jiamon, năm cái hỏa cầu này của ngươi lúc nào cũng tồn tại vậy sao?

Ma đạo sư Jiamon đưa cho hắc một khối thịt bò đã nướng chín, ha hả cười nói:

- Đạo sư của ta đã từng dạy, trong bất kỳ thời khắc nào cũng phải rèn luyện ma pháp lực cùng tinh thần lực, năm hỏa cầu này cho dù trong lúc ta minh tưởng cũng sẽ không bị tắt, vô luận ăn, uống, ngủ, nghỉ v.v chúng nó vẫn xoay tròn quanh thân ta. Cho nên, khi ta ba mươi tuổi đã trở thành nhị cấp Ma đạo sư, chỉ nói riêng về việc khống chế ma pháp lực, cho dù là ngũ cấp Ma đạo sư cũng không bằng ta, hơn nữa hôm nay ta đã chạm đến cánh cửa tam cấp Ma đạo sư rồi...

Trương Đức Bưu cắn một miếng thịt nướng, có ý tốt nhắc nhở:

- Ma đạo sư à, ta có cảm giác bây giờ người đập tắt năm cái hỏa cầu này thì tốt hơn.

- Sợ gì chứ....

Ma đạo sư Jiamon còn chưa kịp dứt lời, Trương Đức Bưu đột nhiên vung tay chop trước mặt hắn.

Tranh!

Một mũi tên sắc nhọn bắn ngay vào hốc mắt Ma đạo sư Jiamon, chỉ kém khoảng cách một đốt ngón tay nữa liền bắn thẳng vào hốc mắt hắn. Đuôi mũi tên đang kịch liệt run rẩy, hiển nhiên có thể thấy được sức mạnh kinh khủng của người bắn, một mũi tên có thể bắn nát đầu Ma đạo sư!

- Dịch tập kích! – Ma đạo sư Jiamon còn không kịp cảm ơn Trương Đức Bưu, vội vàng hô to một tiếng, năm hỏa cầu kịch liệt xoay tròn, gáo thét phóng về phương hướng người bắn tên, phản kích!

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ ‘ầm’, năm hỏa cầu kia lần lượt đánh vào một mục tiêu, kịch liệt nổ mạnh. Trương Đức Bưu thật không ngờ năm hỏa cầu nhìn chẳng có gì đặc biệt này lại ẩn chứa ma lực lớn như vậy, chỉ thấy vị trí năm hỏa cầu nổ tung mọc lên năm đám mây hình cây nấm, chiếu sáng rực cả khoảng không. Thế mới biết Jiamon Richie không bốc phét, khả năng khống chế ma pháp lực của hắn đã vượt qua ngũ cấp Ma đạo sư!

53. Chương 53: Chém Giết Đêm Khuya.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 53: Chém giết đêm khuya.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trong nháy mắt năm hỏa cầu nổ mạnh, Trương Đức Bưu cùng đám lính đánh thuê chứng kiến rõ ràng trên sườn núi không xa trước mặt, có một loạt kỵ sĩ đang sắp hàng, cầm trong tay mã đao dài hơn thân người, dưới chân đang cưỡi cự lang không nhỏ hơn tuần mã bao nhiêu. Loại cự lang này vốn là ma thú hay lai vãng trên thảo nguyên, Tật Phong cự lang, tốc độ còn nhanh hơn liệt mã trên thảo nguyên, từng tỏa sáng trong tay Lang Kỵ cầm quân, chạy nhanh như gió, là thú cưỡi mạnh mẽ trong cuộc chiến tranh thống nhất thiên hạ của Bắc Chu.

Sau này, Lang Kỵ cầm quân giải tán, không ít Lang Kỵ cầm quân trở thành mã tặc, loại thú cưỡi này dần dần được lưu hành ra ngoài, trở thành loại mã tặc thích nhất.

Ánh sáng do hỏa cầu phát nổ nhanh chóng tán đi, Lang Kỵ mã tặc lại biến mất trong bóng tối. Đám lính đánh thuê nhanh chóng phản ứng, vội vàng đạp đổ xe ngựa, hình thành một cái công sự đơn giản, mọi người trốn sau xe, leng keng rút bội kiếm ra, khẩn trương nhìn chằm chằm về địa phương mã tặc biến mất.

Năm hỏa cầu của Ma đạo sư Jiamon đã bắn tên mã tặc kia tan xác ngay tại chỗ, bên người hắn lập tức xuất hiện thêm năm hỏa cầu, một cái trong đó gáo thét xông thẳng về phía bầu trời sườn núi đối diện, nổ mạnh ‘ầm’ một tiếng.

Cùng lúc đó, cung tiễn thủ đã mang mắt kính, kéo trường cung bắn nhanh, liên châu tiễn bạo phát hai ba lần, trong chớp mắt bắn ra mười mấy mũi tên.

Cung tiễn thủ mà một nghề nghiệp chuyên môn, bọn họ cũng tu luyện đấu khí, nhưng chủ yếu dùng cho công kích tầm xa, khi gặp phải đoàn săn bắt nô lệ trong Lạc Nhật sâm lâm, Trương Đức Bưu đã từng kiến thức qua uy lực của cung tiễn thủ, mà tốc độ bắn của Agan nhanh hơn nhiều, đấu khí truyền vào cung tên lại càng mạnh mẽ hơn, chỉ nghe bên sườn núi truyền ra hơn mười tiếng kêu thảm thiết, dĩ nhiên không có một mũi tên nào không trúng đích!

Cho đến khi ánh sáng do nổ mạnh biến mất, Agan mới dừng tay, thở dốc một hơi, Ma đạo sư Jiamon lập tức chuẩn bị hỏa cầu thứ hai, bắn về phía trời cao.

Hai người phối hợp với nhau hoàn mỹ không sơ hở, không khỏi làm cho Trương Đức Bưu mở rộng nhãn giới. Jiamon Richie đã từng nói qua, tài bắn cung của Agan không chút thua kém ma pháp của hắn, xem ra không phải nói ngoa!

- Zara [tiếng thảo nguyên, nghĩa là ‘giết’]

Trên sườn núi truyền đến một âm thanh rất nặng, một đạo đầu khí sinh ra đao mang hiện lên trong trời đêm, ‘phốc xuy’ một tiếng, đầu khí đã chém nguyên tố ma pháp trong hỏa cầu của Jiamon Richie, hỏa cầu bị dập tắt.

Một luồng lửa cháy bắn ra từ bên sườn núi, giống như một con rắn lửa, ầm ầm đánh vào xe ngựa, nhất thời đốt cháy xe ngựa, lửa thiêu hừng hực. Ma pháp sư trong đội ngũ lính đánh thuê vội vàng sử dụng thủy hệ ma pháp để dập lửa, vậy mà ngay lúc này, một thanh mã đao bay ra từ trong bóng tối, chém gã Ma pháp sư thành hai đoạn.

- Zara!

Thảo nguyên lang kỵ nhất tề gầm lên giận dữ, thúc mạnh chân vào bụng cự lang, gào thét phóng về phía doanh địa thương đội! Tất Phong cự lang nhẹ nhàng nhún chân, liền vọt qua khỏi xe ngựa, nhảy vào giữa đám người, kỵ sĩ phía trên liền vung đao chém xuống.

Bản thân thú cưỡi đã tạo cho kỵ sĩ một lực xung kích mạnh mẽ, hơn nữa mã đao vừa nặng vừa dày. Xung lực của Tất Phong cự lang cùng với mã đao nặng hơn trăm cân chém xuống, có thể dễ dàng chém rách áo giáp lính đánh thuê, không ít lính đánh thuê bị chém thành hai đoạn, chỉ đợt trùng kích đầu tiên đã làm cho hàng phòng ngự bố trí sơ sài của thương hội bị chia năm xẻ bảy.

Tọa kỵ của bọn họ – Tất Phong cự lang – cực kỳ hung ác, nếu một đao của kỵ sĩ chém không trúng, cự lang sẽ nhân tiện cắn một cái, rất ít người có thể trốn thoát khỏi đòn tấn công song song này.

Hai người Jiamon cùng Agan cũng không phải là những người chiến đấu tầm gần, đối với việc mã tặc đánh sâu vào cũng không biết làm thế nào. Ma đạo sư Jiamon vội vàng tạo ra một nguyên tố hộ thuẫn, bảo vệ Agan cùng bản thân. Mặc dù hắn rất muốn trợ giúp những lính đánh thuê khác, nhưng đã có tám lang kỵ sớm bao vây lấy hắn, tám con cự lang bao vây xung quanh hắn, kỵ sĩ không ngừng vung đao chém vào nguyên tố hộ thuẫn!

Đám Lang Kỵ mã tặc này thấp nhất cũng là thập cấp kiếm sĩ, luyện thành kiếm mang đầu khí, giết chóc quanh năm, chiêu thức cực kỳ sắc bén, thậm chí trong đó có hai người đầu khí như cương, huy vũ mã đao hàng trăm cân, nặng nề như núi đập vào nguyên tố hộ thuẫn, hộ thuẫn tùy thời có thể tan vỡ.

Ma đạo sư Jiamon liều mạng duy trì nguyên tố hộ thuẫn, chỉ cảm thấy ma lực bản thân nhanh chóng trôi đi. Khoảng cách gần như vậy cung tên cũng không có bao nhiêu tác dụng, Agan rút một thanh kiếm nhỏ ra, khẩn trương đến gần bên người Ma đạo sư, mặc dù đầu khí của hắn không kém, nhưng kiếm thuật cũng không cao minh, đối phó với hai ba lang kỵ còn miễn cưỡng chống đỡ, nhưng tám lang kỵ cùng tiến lên, tuyệt đối chỉ có một kết quả.

Chết!

Trong lòng hai người đang lo lắng dị thường, ngay vào lúc này, chỉ thấy một đạo ánh đao điều luyện đột nhiên hiện lên, chém một gã lang kỵ hung ác làm hai, đao thế nặng vô cùng, dĩ nhiên thuận thể đem Tất Phong cự lang lớn bằng man ngưu gã kỵ sĩ đang ngồi, chém ngang thành hai đoạn!

Hai người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy Trương Đức Bưu đang cười con chó đen, trong tay cầm một thanh mã đao, chém về phía lang tặc. Gã lang kỵ nọ vội kêu to một tiếng, vội vàng giơ đao ngăn cản, chỉ nghe thấy một tiếng nổ, mã đao thảo nguyên được chế tạo rất hoàn mỹ, dĩ nhiên không bị sụt mẻ, nhưng lang kỵ cùng Tất Phong cự lang không có thân thể sắt thép, cứng rắn chịu đựng sức đánh ngàn cân cự lực, kết quả bị đánh nát thành một bãi thịt vụn!

Trông mắt hai người Jiamon sớm đã rớt xuống đất, bọn họ vốn cho rằng Trương Đức Bư là một vị Ma pháp sư tu vi cao thâm khó lường, mặc áo bào Ma pháp học đồ chỉ để tiện tay ‘giả heo ăn thịt cợn’, không nghĩ tới Ma pháp sư thần bí này không cần dùng đến sở trường của mình là ma pháp, mà lại cầm mã đao cùng mã tặc chơi trò đấu tay đôi.

Hơn nữa, vũ lực của người này không ngờ lại mạnh mẽ đến vậy, lang kỵ kiêu dũng trong nháy mắt đã bị hấn giết chết hai người.

Nét mặt Ma đạo sư Jiamon sầm lại, nói:

- Ai dám nói Ma pháp sư chúng ta thân thể yếu nhược, lão tử sẽ cắt đầu lưỡi của hấn nhét vào trong mắt!

Agan đẩy đẩy kính mắt, nghi hoặc nói:

- Nhưng ta cảm giác được, hình như hấn là một chiến sĩ...

- Sao có thể như vậy được? Chiến sĩ có thể thần phục được con ma thú hung tàn như Thái ca sao?

- Điều này cũng đúng, con cợn kia, đúng là rất hung tàn.

Hai người nhớ tới tào ngộ khi còn ở vực sâu Trầm Luân, không khỏi rung mình một cái.

Sáu gã lang kỵ còn lại thấy đồng bạn mình trong nháy mắt bị một gã Ma pháp học đồ vung đao giết chết, nhất thời cảnh giác, ghì cương chuyển đầu sói, vọt qua chỗ Trương Đức Bư.

Sáu con sói, sáu thanh đao, đồng loạt đánh giết về phía hấn.

Trương Đức Bư không hề sợ hãi, chỉ thấy bảy đạo ánh đao trước lửa cháy hừng hực va chạm với nhau, kiếm quang tung hoành, phát ra âm thanh ‘xuy, xuy’ xé gió, trong đó còn có tiếng gầm gừ của cự lang, cự khuyển, thú cưỡi của bọn họ cũng không nhận được mà cắn xé lẫn nhau. Thỉnh thoảng có một con Tật Phong cự lang bị Tiểu Hắc cắn đứt yết hầu, mã tặc té từ trên lưng sói xuống, lập tức bị một đao chém chết!

Jiamon cùng Agan nhìn nhau, mặt không còn chút máu, so với mã tặc, Trương Đức Bư càng giống một mã tặc hung tàn hơn, trong chớp mắt đã giết chết ba người.

Càng nhiều lang kỵ chứng kiến tình hình bên này, gia nhập vào trong chiến trường, vây lấy Trương Đức Bư hô hào chém giết, nhưng vô luận tiến đến bao nhiêu người, luôn thường xuyên có cảnh cả người lẫn thú cưỡi bị chém thành hai đoạn. Chỉ cần không luyện tới cảnh giới đấu khí như đao, không một ai có thể tiếp được ngàn cần cự lực, uy lực một đao của hấn.

Đột nhiên, trên sườn núi cách đó không xa truyền ra một tiếng quát, mã tặc nhất thời rút lui như thủy triều, một con cự lang màu hồng như lửa xuất hiện trước mắt mọi người, trên lưng sói là một kỵ sĩ cao hơn hai thước, trong tay cầm một thanh lang nha bổng dài hơn hai thước, gai nhọn tua tủa, trong ánh lửa lập lòe quang mang lạnh lẽo.

Con Tật Phong cự lang màu hỏa hồng hấn đang ngồi có thể hình lớn hơn nhiều so với cự lang thông thường, cũng ngang ngửa với Tiểu Hắc, giống như một con Hỏa Thần câu, mép sói vừa dài vừa rộng, há miệng hung tàn nhìn Tiểu Hắc, đột nhiên gầm gừ một tiếng, một đạo phong nhận mang theo lửa cháy phóng tới bên Tiểu Hắc.

- Tật Phong lang vương?

Ánh mắt Trương Đức Bư ngưng trọng, đang muốn đem đạo phong hỏa nhận này đánh nát, đã thấy Tiểu Hắc đột nhiên giơ chân lên, móng vuốt chộp xuống, nhất thời đánh nát bảy đạo phong hỏa nhận dài hơn một thước, ngọn lửa bắn vào người Tiểu Hắc, nhưng ngay đóm lửa nhỏ cũng không thoát ra.

54. Chương 54: Phong Tục Trên Thảo Nguyên.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 54: Phong tục trên thảo nguyên.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

“Con Tật Phong lang vương này thật là một phiên toái!”

Trương Đức Bưu nhìn con Tật Phong cự lang màu hỏa hồng, trầm nghĩ trong lòng.

Vương cấp ma thú tinh thông ma pháp, Vương cấp ma thú cấp bậc càng cao, có thể sử dụng được càng nhiều hệ thống ma pháp khác nhau, như con Tật Phong lang vương này có thể đồng thời thao túng hai loại nguyên tố phong hỏa, mặc dù không phải Vương cấp ma thú cao đẳng như Thái ca, nhưng cũng mạnh hơn nhiều so với Vương cấp ma thú thông thường.

Trong đội mã tặc không có Ma pháp sư, ngọn lửa vừa đốt cháy xe ngựa vừa rồi, chỉ sợ là ma pháp do con Lang vương này phóng ra.

- Là một đối thủ!

Thủ lĩnh kỵ sĩ đang cười Tật Phong lang vương liếc mắt nhìn Trương Đức Bưu một cái, Lang Nha bổng trong tay vung lên, nhất thời phát ra những âm thanh nặng nề. Những lang kỵ vừa rút lui nhanh chóng trọng tổ lại đội hình, tùy thời tấn công bất ngờ một lần nữa.

Mà lính đánh thuê bên này cũng đang bận rộn không ngừng, chất tử thi lên cao làm lá chắn phòng ngự, cho dù thảo nguyên lang kỵ kiêu dũng nhưng bọn họ cũng giết chết không ít địch nhân. Ánh mắt Ma đạo sư Jiamon cùng cung tiễn thủ lóe sáng, hai người thấp giọng thương lượng, chuẩn bị phản kích.

Trương Đức Bưu nhìn một chút Lang Nha bổng trong tay tên thủ lĩnh lang kỵ, ước chừng thanh Lang Nha bổng này ít nhất cũng nặng bốn năm trăm cân, người có thể sử dụng loại vũ khí nặng như vậy, khẳng định rất tự tin đối với lực lượng bản thân, ra sức huy vũ, một kích chỉ sợ cũng có ngàn cân lực lượng.

Trong tay hắn đang cầm là mã đao đoạt được, so sánh với thanh Lang Nha bổng kia, quả thật chỉ như món đồ chơi con nít, mà Bích Tỳ đao lại còn đang ở trong không gian giới chỉ, Thái ca thì lâm vào hôn mê, hắn cũng không có cách nào mở không gian giới chỉ ra được.

Trương Đức Bưu nhảy từ trên lưng Tiểu Hắc xuống, nhặt thêm bốn năm thanh mã đao, đặt cùng một chỗ, dùng sức vận mạnh, đem những thanh mã đao này ngành sanh niết thành một khối sắt, sau đó kéo dài ra, trở thành một cây gậy sắt dài hai ba thước, sức nặng không kém chút nào so với thanh Lang Nha bổng của gã thủ lĩnh.

Thủ lĩnh lang kỵ nọ đang chuẩn bị công kích, đột nhiên chứng kiến cử động của hắn, không khỏi lộ ra thần sắc kiêng kỵ, hắn dừng lại, phát tay nói:

- Chúng ta rút lui!

Một gã lang kỵ sĩ cả giận nói:

- Thủ lĩnh, tại sao lại rút lui? Bọn chúng đã giết rất nhiều huynh đệ của chúng ta!

- Ác lang không gặm hòn đá, coi chừng gãy hết hàm răng!

Thủ lĩnh lang kỵ nọ nói một câu thành ngữ trên thảo nguyên, xoay người đi, nói:

- Ta không nắm chắc có thể đối phó với nam nhân cười con chó đen kia, tọa kỵ của ta cũng không chắc lợi hại hơn tọa kỵ của hắn, hơn nữa đám lính đánh thuê kia đã có chuẩn bị rồi, Ma đạo sư cùng gã cung tiễn thủ kia cũng là kinh địch, cho dù có thể gặm nát tảng đá này chúng ta cũng tổn thất hơn một nửa nhân thủ.

Một đám mã tặc thần sắc phức tạp nhìn trận địa sẵn sàng đón địch của thương đội, lúc này mới thấy thủ lĩnh nói không sai, bọn họ liền cười cự lang biến mất trong bóng tối, trong chớp mắt không thấy bóng dáng, quả nhiên đi nhanh như gió.

“Gã thủ lĩnh mã tặc này là một người thông minh.”

Trương Đức Bưư ném cây gậy sắt trong tay xuống, trong lòng có chút tiếc nuối, thực lực của gã thủ lĩnh lang kỵ này hoàn toàn có thể so sánh với hắn, nếu như có thể giao thủ cùng với người này, nói không chừng hắn có thể đột phá thập cấp Man chiến sĩ.

“Thật sự muốn đuổi theo, cùng hắn đánh nhau thống khoái một trận.”

Đám lính đánh thuê thấy mã tặc rời đi liền thở phào nhẹ nhõm, bọn họ vốn đã quen nhìn chuyện này, sau khi chôn xong thì thể đồng bạn liền cười nói như bình thường, không có ý định truy kích địch nhân.

Tổng quản Gaelle thấy Trương Đức Bưư khó hiểu, cười giải thích, nói:

- Đám cường đạo này đều dân du mục trên thảo nguyên, ban ngày bọn họ trung thực, ban đêm trở thành mã tặc. Loại chuyện này cực kỳ quen thuộc trên thảo nguyên, chỉ cần thương đội đi đến phạm vi bộ lạc của bọn họ, bọn họ sẽ không công kích nữa, ngược lại rất hòa thuận cùng người buôn bán. Nếu như đuổi giết bọn họ, đến lúc đó cả bộ lạc sẽ đuổi giết người.

- Thật sự là một phong tục cổ quái.

Trương Đức Bưư không khỏi ngạc nhiên.

- Còn có nhiều phong tục càng thêm cổ quái đấy!

Tổng quản Gaelle cười nói:

- Người có biết Man tộc Nam Cương trong Lạc Nhật sâm lâm không? Nghe nói nam nhân ở đó không xem hài tử là con của mình, mỗi buổi sáng thức dậy đều cho ăn một trận no đòn...

- Hả hả, có chuyện này sao? – Trương Đức Bưư cười khan hai tiếng.

Tổng quản Gaelle hăng hái bưng bưng, đặc biệt kể về những phong tục của Man tộc Nam Cương:

- ...ta nghe nói tuổi trưởng thành của bọn họ là mười hai tuổi, mười hai tuổi đó! Phía dưới còn chưa mọc đủ lông nữa là...

Sắc mặt Trương Đức Bưư tối sầm lại, cố gắng nhẫn nại ngăn xúc động muốn một gậy đập chết lão nhân này, thầm mắng trong lòng: “Cái lão già chết tiệt này sao vừa rồi không bị đám lang kỵ kia loạn đao chém chết nhỉ?”

Ngày thứ hai, thương đội rốt cục đã đi đến một thôn trang nhỏ thuộc bộ lạc Cự Mang, cách chỗ thành khoảng hơn một trăm dặm. Mục dân nơi đây đón tiếp thương đội nồng hậu, nhiệt tình dùng kim sa cùng những đặc sản hiếm thấy để đổi lấy hàng hóa, trong đó có gã thủ lĩnh lang kỵ đánh lén bọn họ đêm qua.

Gã thủ lĩnh lang kỵ nọ là một thanh niên thảo nguyên hai mươi tuổi, tên là Đồ La, giờ phút này hiền như bụt, phảng phất không nhận ra bọn họ, mồm miệng luống cuống cùng tổng quản Gaelle bàn bạc giá cả, có ý mua lại một xe ngựa hàng hóa của bọn họ. Phía sau Đồ La có mấy gương mặt quen thuộc, cũng giống như hắn, tỏ ra dường như không hay biết việc gì, nhưng ánh mắt hung ác cứ nhìn chằm chằm vào Trương Đức Bưư cùng đám Jiamon, Agan.

“Mẹ! Chúng ta tiến vào ổ sói rồi!” Đám dong binh cũng trở nên khẩn trương, bất quá, đám dân du mục này cũng cực kỳ có quy củ, dĩ nhiên không phát sinh bất kỳ xung đột nào.

Sau khi rời khỏi thôn, Đồ La cười cự lang màu đỏ đi theo thương hội, tổng quản Gaelee liếc mắt nhìn đám người Trương Đức Bưư đầy thâm ý, cười nói:

- Đồ La là đệ tử của đại Shaman* Delaney, hắn theo chúng ta đến gặp đạo sư. Đại Shaman Delaney là một vị trưởng lão trong thảo nguyên Thần miếu, có uy vọng cực cao tại bộ lạc Cự mang.

Ngụ ý nhắc nhở bọn họ không nên làm điều xằng bậy.

[*Shaman là một chức nghiệp trên thảo nguyên, giống như Vu sư của Man tộc]

Trương Đức Bưư ‘oh’ một tiếng, nhìn về phía nam tử vóc dáng khôi ngô, Đồ La cũng nhìn về phía hắn, trong ánh mắt cũng lóe ra chiến ý, nóng lòng muốn thử tài nhau. Đồ La tuân theo phong tục bộ lạc trên

thảo nguyên, không muốn tấn công thương đội trong phạm vi lãnh địa bộ lạc, mà Trương Đức Bưu lại kiên ky, không dám đánh hấn bị thương, sợ rằng đại Shaman Delaney sẽ không chữa trị thương thế cho Thái ca.

Mà Jiamon cùng Agan Brooky lại không bắn khoắn như vậy, hai người hăng hái từng bừng thương nghị làm cách nào để giết chết tên mọi rợ thảo nguyên này, hơn nữa không kiêng nể mặt mũi Đồ La, nói oang oang trước mặt hấn.

Trương Đức Bưu cũng hứng thú, tham gia cùng thảo luận, các loại âm mưu thủ đoạn lần lượt được bọn họ nghĩ ra.

Vị thủ lĩnh lang kỵ ban đầu cười lạnh khi nghe bọn họ định tìm biện pháp đối phó mình, nhưng càng nghe sắc mặt càng ngày càng trắng bệch, trong khoảng thời gian ngắn mà ba tên hấn kia đã nghĩ ra không dưới một trăm kiểu hãm hại hấn, mỗi một kiểu đều vô cùng hiệu quả, đều có thể dễ dàng giết chết hấn.

Mồ hôi trên trán Đồ La cuồn cuộn nhỏ xuống, buổi tối cũng không dám nhắm mắt đi ngủ, ngày thứ hai, đôi mắt đã đỏ ngầu giống như con thỏ.

Cũng may, ngày thứ hai thương đội cũng đã đến được thành Cự Mang, Đồ La như trút được gánh nặng, gấp gáp chào tạm biệt tổng quản Gaelle.

Bỗng, Trương Đức Bưu cười nói:

- Đồ La huynh đệ, ta với ngươi cùng đi gặp đại Shaman Delaney nhé.
- Chúng ta cũng đi – Ma đạo sư Jiamon cùng cung tiễn thủ Agan vội vàng đứng ra, tiến đến nói thầm bên tai Trương Đức Bưu:
- Ngươi chuẩn bị giết chết hấn ở đâu vậy?

Nhất thời Đồ La đổ mồ hôi đầm đìa, tổng quản Gaelle vội vàng mỉm cười giải thích một phen, lúc này mới có chút yên tâm.

codon.tra

55. Chương 55: Hoang Mạc Thần Vĩ.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 55: Hoang mạc Thần Vĩ.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Đi tới thành Cự Mang, Trương Đức Bưu phát hiện thảo nguyên cùng trung nguyên có những khác biệt rõ ràng, trung nguyên sử dụng cơ chế ‘thành chủ phân phong’, thành thị do lãnh chúa thống trị, lãnh chúa có thể có quân đội của chính mình, thậm chí ngay cả Man tộc Nam Cương cũng bị ảnh hưởng của nền văn hóa này, chia thành ngũ đại Man vương.

Mà thảo nguyên phương Tây thì không có loại quy củ này, thống trị thảo nguyên chính là Thần miếu của các bộ lạc, cho dù to hay nhỏ, bởi vì tín ngưỡng bất đồng nên Thần miếu cung phụng những thần linh bất đồng. Tín ngưỡng của bộ lạc Cự Mang là Lang thần, bọn họ tin tưởng rằng tổ tiên của mình là một con sói lớn, có được ma pháp lực phi thường không gì sánh được.

Thần miếu có Hội trưởng lão, các trưởng lão xử lý công việc hằng ngày trong nội bộ bộ lạc, đám trưởng lão này đều là phần tử cuồng nhiệt hiếu chiến, luôn muốn khai chiến cùng những bộ lạc khác, tiêu diệt Thần miếu của đối phương, ép buộc bộ lạc của đối phương phải thay đổi tín ngưỡng.

- Tín ngưỡng Lang thần đi, kẻ dị giáo đồ đến từ trung nguyên!

Đại Shaman Delaney cũng là một thành viên của nhóm ‘phần tử cuồng nhiệt hiếu chiến’, nghe được Trương Đức Bưư nói rõ ý đồ khi đến, quanh thân hắn liền bao phủ một cỗ khí tức u ám, giống như có một con sói đói đang âm thầm dõi theo, lớn tiếng nói:

- Tín ngưỡng Lang thần, ta sẽ giúp người trị liệu cho ma sủng.

- Ca ngợi Lang thần!

Trương Đức Bưư lập tức vứt bỏ nữ thần Trí Tuệ, đầu phục Lang thần chưa hề hay biết, man tử vốn chẳng có bao nhiêu tôn kính với thần linh, từ trước đến giờ đã từ bỏ nữ thần Gaia, nữ thần Sinh Mệnh cùng với nữ thần Trí Tuệ.

Đại Shaman Delaney cực kỳ hài lòng, tiếp nhận Lục Dực Kim Quang tê từ trong lòng hắn, giao cho một đệ tử Thần miếu trị liệu, hướng Đồ La nói:

- Đệ tử của ta, người đến tìm ta có việc gì?

Đồ La cúi đầu xuống, cung kính nói:

- Đạo sư, ta muốn đi hoang mạc Thần Vãn một lần nữa, giúp Hồng Ngọc tăng cường thực lực.

Hồng Ngọc chính là tên con sói cái màu hồng, Jiamon cùng Agan đã vì cái tên ‘phụ nữ’ này mà cười nhạo hắn thật lâu.

Đại Shaman Delaney ‘oh’ một tiếng, nói:

- Hồng Ngọc đã trở thành thập nhị cấp Vương cấp ma thú, đã đạt tới mức tiến hóa cao nhất của Tật Phong cự lang, tỉ lệ tiến hóa thêm lần nữa rất thấp, nếu như không tiến hóa thành công, có lẽ sẽ chết. Người cùng Hồng Ngọc đã ký kết khế ước sinh mệnh cộng hưởng, hãy suy nghĩ cho kỹ rồi quyết định.

Đồ La do dự một chút, cắn răng nói:

- Đệ tử nguyện ý.

Đại Shaman Dalaney gật đầu nói:

- Lang thần sẽ phù hộ cho người.

Đồ La cúi người lui xuống, ánh mắt Trương Đức Bưư liền sáng lên, vội vàng đuổi theo hắn, nói:

- Đồ La huynh đệ, mới vừa rồi các người nói ma thú tiến hóa, đến tột cùng là chuyện gì vậy?

Đồ La cẩn thận liếc hắn một cái, nói:

- Người không phải người bộ lạc Cự Mang, tại sao ta lại phải nói cho người biết?

- Ca ngợi Lang thần!

Trương Đức Bưư cực kỳ thần côn, vuốt đuôi Lang thần một cái, vì Tiểu Hắc, man tử cũng không ngại mặt dày, cười nói:

- Chúng ta đều là con dân của Lang thần, cần gì phải nhỏ mọn như vậy?

Jiamon cùng Agan cũng rất hứng thú với chuyện có thể gia tăng tốc độ tiến hóa của ma thú, vội vàng chạy đến gần, hai người thấy thú cười của Trương Đức Bưư, đã sớm hâm mộ vạn phần, đều tự tính toán sẽ bắt cho mình một con Vương cấp ma thú.

Đồ La dùng ánh mắt hoài nghi liếc nhìn hai người một cái, Ma đạo sư cùng cung tiễn thủ lập tức nói:

- Chúng ta vừa mới thần phục Lang thần rồi!

“...thật là ba tên vô sỉ! Bất quá hoang mạc Thần Vãn cũng không phải bí mật gì trên thảo nguyên, nói cho bọn họ cũng chẳng sao. Hơn nữa, một mình ta đi vào hoang mạc Thần Vãn rất nguy hiểm, cần phải có người hỗ trợ mới được, ba người bọn họ đều là cao thủ, có bọn họ ở đây, hành trình đi đến hoang mạc sẽ an toàn hơn rất nhiều.”

Nghĩ tới đây, Đồ La cười nói:

- Chúng ta vừa đi vừa nói chuyện.

Đám người Trương Đức Bưư cùng đi theo Đồ La mua một ít nước sạch cùng lương khô, Đồ La nói:

- Hoang mạc Thần Vãn là cấm địa trên thảo nguyên chúng ta, tương truyền từ rất lâu rồi, trên bầu trời rớt xuống một quả cầu lửa lớn thiêu đốt hừng hực, rơi xuống chỗ sâu trong thảo nguyên. Ngày thứ hai, khi mọi người phát hiện được, tại địa phương nơi quả cầu lửa rơi xuống toàn bộ cây cỏ trong một đêm đều chết khô. Đất đá biến thành những hạt cát màu đỏ hồng, trong chớp mắt, thảo nguyên rộng lớn liền trở thành hoang mạc ngàn dặm...

Đây là một truyền thuyết đã có từ xa xưa, sau khi thảo nguyên biến thành hoang mạc, lúc đó vài vị đại Shaman, Ma pháp sư cùng Kiếm sĩ có thực lực cường đại nhất trên thảo nguyên liền thủ đi vào sâu trong hoang mạc, dò xét nguyên nhân xảy ra kịch biến. Tại trung tâm của hoang mạc, bọn họ phát hiện được một bộ hài cốt nhân loại còn lớn hơn cả cự long, giống hệt như một ngọn núi nhỏ, chung quanh bao phủ một nguồn năng lượng mệnh mệnh, kinh khủng, làm người khác hít thở không thông.

Chính nguồn năng lượng do bộ hài cốt này phát ra, trong một đêm đã biến thảo nguyên thành hoang mạc, hơn nữa khiến sinh vật nơi đây phát sinh dị biến, trở nên cường đại dị thường.

Mấy vị cường giả đứng đầu thảo nguyên đã nhận thức được bộ xương này là của thần linh trên bầu trời vẫn lạc, sau khi tử vong đã rơi xuống nhân gian. Vì vậy, họ gọi phiên hoang mạc này là hoang mạc Thần Vãn. Khối hài cốt thần linh này đã bị những cường giả khác trên thảo nguyên nghe tin mà tới, cướp đoạt sạch sẽ, đều đặt ở Thần miếu của mình mà thờ cúng, hoặc chế thành vũ khí ma pháp cường đại, hoặc chế thành áo giáp v.v. Trong một cuộc chiến tranh sau đó, thần cốt lần lượt lưu lạc khắp nơi trên thế giới, trên thảo nguyên bây giờ đã không còn tìm được bất kỳ khối thần cốt nào nữa rồi.

Sau đó mọi người lại phát hiện ra ma thú trong hoang mạc đều tiến hóa, trong ma hạch của chúng có một loại lực lượng thần kỳ, có thể gia tốc khả năng tiến hóa của ma thú khác. Bất quá, hoang mạc Thần Vãn vô cùng nguy hiểm, các loại ma thú mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng được thường xuyên lui tới, những người đi mạo hiểm lúc trước đều chết thảm trọng, bởi vậy mới được gọi là thảo nguyên cấm địa.

Cứ cho là hoang mạc Thần Vãn có thể đẩy nhanh quá trình tiến hóa của ma sủng, nhưng tỷ lệ tiến hóa thất bại vẫn có, hằng năm đều phát sinh chuyện cả người lẫn thú đều tử vong, Đồ La có thể làm cho Hồng Ngọc tiến hóa thành thập nhị cấp Vương cấp ma thú, chủ yếu nhờ vận khí chiếm phần lớn.

- Nói đại khái, lần đầu ma sủng tiến hóa khẳng định có thể thành công 100%. Lần thứ hai tỷ lệ tiến hóa chỉ còn 50%, lần thứ ba chỉ còn lại 25%, trừ phi dùng ma hạch đẳng cấp càng cao mới có thể nâng cao tỷ lệ, cấp bậc ma hạch càng cao, tỷ lệ thành công càng lớn. Hồng Ngọc của ta đã tiến hóa ba lần rồi.

Đồ La nhìn cự khuyển đi theo sau Trương Đức Bưư, nói:

- Con chó lớn này của ngươi đã là Vương cấp ma thú rồi à? Vương cấp ma thú, thấp nhất phải dùng thập nhị cấp ma hạch mới có thể thành công.

Trương Đức Bưư lắc đầu, nói:

- Tiểu Hắc còn chưa trở thành Vương cấp ma thú.

- Còn chưa trở thành Vương cấp ma thú...

Đồ La nhìn Tiểu Hắc, rồi lại nhìn hồng lang của mình, không nhịn được có cảm giác muốn khóc một hồi, đầu cự khuyển này còn chưa trở thành Vương cấp ma thú, vậy mà có thể đấu ngang ngửa với Tật Phong lang vương, nói vậy chẳng phải Lang vương do mình trăm ngàn khổ sở bồi dưỡng ra lại là đồ phế vật sao?

Sau khi bốn người chuẩn bị xong liền xuất phát về hướng hoang mạc Thần Vãn, mà trong Thần miếu Lang thần, đại Shaman Delaney nhíu chặt mày nhìn đám đệ tử đang bất tỉnh, vì trị liệu cho Thái ca mà tinh lực tiêu hao sạch. Thủ đoạn trị liệu ma thú của Shama rất đa dạng, chia làm ba loại lần lượt là trị liệu ngoại thương, trị liệu ma hạch cùng trị liệu tinh thần lực.

Ánh mắt đại Shaman Delaney trở nên độc ác, liếc mắt nhìn con cạp quái dị vì hao tổn tinh thần lực mà hôn mê, tinh thần lực hao tổn đương nhiên cần phải dùng tinh thần lực để tu bổ, đại Shaman không nghĩ rằng

liên tục phái ra bốn đệ tử, cũng không thể hoàn toàn chữa trị tinh thần lực cho con cọp này, ngược lại bốn gã đệ tử của mình lại cạn kiệt tinh thần lực, mệt đến mức hôn mê bất tỉnh.

- Chẳng lẽ con cọp này lại là Vương cấp ma thú? Vương cấp ma thú, không phải bốn trưởng lão ra tay thì không xong!

Đại Shaman Dalaney tự mình xuất trận, mới phát hiện được con cọp này có tinh thần lực kinh khủng khác thường, đến khi chữa trị tinh thần lực cho nó xong, đại Shaman cũng mệt mỏi đến mức gần bất tỉnh, cũng may là con cọp này cũng đã tỉnh lại, dùng móng vuốt che miệng ngáp một cái, tò mò đánh giá chung quanh.

- Sinh mệnh nhỏ bé, thấp kém kia!

Đại Shaman Delaney cười ngạo nghễ, nói:

- Là Lang thần đã cứu mạng nhỏ của ngươi, tín ngưỡng Lang thần đi! Đến đây, nói theo ta, ca ngợi Lang thần!

56. Chương 56: Người Trung Nguyên Dã Man.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 56: Người trung nguyên dã man.

Dịch: Thẩm Thắng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trên đoạn đường Trương Đức Bưu đi cùng Đồ La đến đây, chỉ thấy trên thảo nguyên sát phạt không ngừng, các bộ lạc công kích lẫn nhau, so với tình hình man tộc Nam Cương tại Lạc Nhật sâm lâm càng thêm nghiêm trọng.

Các bộ lạc man tộc Nam Cương khai chiến với nhau là vì cướp đoạt hài tử cùng phụ nữ của bộ lạc đối địch, không có khả năng diễn ra những cuộc chiến tranh quy mô lớn.

Mà chiến tranh trên thảo nguyên lại là chiến tranh tín ngưỡng, trên thảo nguyên, tín người không thống nhất, mỗi bộ lạc đều coi bộ lạc khác là dị giáo đồ, là đối tượng cần phải tiêu diệt, một khi khai chiến, các chiến sĩ dưới sự chỉ huy của Thần miếu từng bộ lạc, kết quả thường là không chết không ngừng.

“Tín ngưỡng trên thảo nguyên quá nhiều, quốc gia quá nhiều, chiến loạn vẫn cứ kéo dài mãi như vậy.”

Trương Đức Bưu trầm nghĩ: “Trừ phi thành lập một chính quyền mạnh mẽ, áp đảo quyền lực Thần miếu, mới có thể thống nhất thảo nguyên. Đến lúc đó, thảo nguyên sẽ trở thành một đế quốc mạnh mẽ, đủ để uy hiếp đến Bắc Chu cùng Nam Minh.”

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu lắc đầu, trầm nghĩ: “Ta cũng không phải là man tộc trên thảo nguyên, quan tâm nhiều đến chuyện của bọn họ làm gì!”

Hai ngày sau, rốt cục bọn họ đã đến trước hoang mạc Thần Vãn, đưa mắt nhìn quanh, chỉ thấy phía trước là một sa mạc rộng lớn mênh mông, hạt cát đỏ rực một màu, giống như nhuộm đầy máu tươi.

Bốn người đi vào trong sa mạc, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy đầu khí trong cơ thể có chút trầm xuống, tốc độ vận chuyển đầu khí bỗng dừng trở nên chậm chạp, vận chuyển có vẻ cực kỳ khó khăn, làm hắn không khỏi kinh hãi: “Thần linh này không biết đã chết bao lâu, hài cốt cũng đã bị người khác mang đi, không ngờ lại vẫn còn uy thế như vậy, không ngờ làm tốc độ vận chuyển đầu khí của ta chậm lại.”

Từ khi nghe Ma đạo sư Jiamon nói về chỗ tốt của việc không thời khắc nào không rèn luyện tinh thần lực, mấy ngày nay, lúc nào Trương Đức Bưu cũng không ngừng vận chuyển đầu khí trong cơ thể, khi vừa đi vào hoang mạc Thần Vãn, hắn liền phát hiện ra chỗ khác biệt của phiến sa mạc này.

Ngay lập tức, chỉ nghe thấy ‘phốc, phốc’ mấy tiếng, năm quả cầu lửa của Ma đạo sư Jiamon lần lượt bị giập tắt, thì ra uy thế còn sót lại của vị thần linh này sau khi tử vong không những có thể áp chế đầu khí, thậm chí cũng có tác dụng khắc chế đối với ma pháp lực của Ma pháp sư.

Đồ La cười nói:

- Uy thế còn sót lại của thần linh trên hoang mạc Thần Vãn, cho dù là ma pháp hay đầu khí ở chỗ này cũng đều bị khắc chế, những người lần đầu tiên bước vào hoang mạc Thần Vãn rất khó điều động đầu khí cùng ma pháp. Lần đầu tiên ta vào đây, một hồi lâu mới thích ứng được, uy lực đầu khí bị trực tiếp suy yếu hai cấp bậc!

Trương Đức Bưu khẽ nhíu hai mắt, dùng tinh thần lực vận chuyển Man đầu khí chảy nhanh trong thông đạo đầu khí, cảm giác trì trệ nhất thời bị quét sạch. Tinh thần lực của hắn đã đạt đến chuẩn thập cấp Ma pháp sư, dùng tinh thần lực vận chuyển đầu khí, tốc độ vận chuyển đương nhiên nhanh hẳn lên.

Cũng không quá lâu, bên người Jiamon Richie lại lần lượt xuất hiện từng quả cầu lửa nhỏ, tiếp tục chậm rãi xoay tròn xung quanh vị Ma đạo sư. Khả năng khống chế ma pháp lực của Jiamon Richie đã hơn ngũ cấp Ma đạo sư, rất nhanh hắn đã thích ứng được với áp chế của thần uy tại hoang mạc Thần Vãn.

Về phần Agan Brooky, hắn là cung tiễn thủ, mặc dù đầu khí bị hạn chế đôi chút, nhưng đối với lực công kích của hắn cũng không ảnh hưởng bao nhiêu.

Bốn người đi vào hoang mạc Thần Vãn, thần uy mang đến một cảm giác áp bức mãnh liệt, bất quá, rất nhanh Trương Đức Bưu đã phát hiện ra, ở dưới loại áp lực này, tốc độ tăng trưởng của đầu khí mặc dù không bằng trước, nhưng trải qua sự ma luyện của thần uy, dĩ nhiên càng ngày càng trở nên tinh thuần, phẳng phiu như được thần uy tôi luyện qua một lần.

Đầu khí trong cơ thể càng ngày càng tinh thuần, thậm chí còn làm hắn có một loại cảm giác mơ hồ, nếu áp lực thần uy mạnh hơn một chút nữa, chính mình sẽ tùy thời đột phá chướng ngại Man chiến sĩ, chính thức trở thành Man đầu sĩ.

Trương Đức Bưu liếc mắt nhìn Đồ La, thầm nghĩ: “Hắn còn trẻ tuổi như vậy mà đã có bản lĩnh mạnh mẽ, sợ rằng nguyên nhân là do đã đến hoang mạc Thần Vãn mấy lần.”

Jiamon cùng Agan hiển nhiên cũng phát hiện ra chỗ tốt do thần uy mang lại, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Bốn người đi trong hoang mạc một hồi lâu, ánh mặt trời trên đỉnh đầu càng ngày càng gắt gỏng. Ma pháp sư Jiamon thì triển một ma pháp thủy hệ đơn giản để tắm rửa qua một lần, sau đó tạo ra một ít tảng băng cho mỗi người một ít, cười nói:

- Có ta ở đây thì lo gì thiếu nước sạch để dùng? Đồ La huynh đệ, ném quách túi da dê xuống đi, để cho tiểu mẫu lang của ngươi bớt chút gánh nặng.

Đồ La lắc đầu nói:

- Nước sạch trong túi da dê không thể bỏ, vạn nhất người chết đi, chẳng phải chúng ta chịu chết khát trong sa mạc sao?

Ma đạo sư Jiamon đột nhiên giận dữ:

- Người có chết đi thì lão tử vẫn còn sống sờ sờ!

Chính ngay lúc này, đột nhiên cát dưới chân ma đạo sư đùn lên một khối, một cây roi đen thui, thẳng tắp quất vào người hắn.

Mắt thấy Jiamon sắp bị quất trúng, Trương Đức Bưu vươn tay bắt lấy cây roi nọ, dùng sức kéo lên, một con quái vật lớn chui lên từ trong cát, đó là một con Bọ cạp to lớn, trên dưới toàn thân toát ra ánh kim lấp lờ, hai cái càng thép kẹp kẹp trong không trung, vì đuôi của nó đang bị Trương Đức Bưu nắm nên thủy chung không cách nào xoay người lại được.

Jiamon Richie giật mình hoảng sợ:

- Con gì vậy?

- Đây là Bọ cạp sa mạc.

Đồ La nâng Lang Nha bổng lên, gõ gõ vào người con Bọ cạp, cười nói:

- Một loại ma thú cấp thấp thôi, nó thích trốn dưới lớp cát, bắt ngờ đánh lên con mồi. Loại ma thú này mặc dù không thể sử dụng ma pháp, nhưng móc câu trên đuôi chứa toàn kịch độc, bị chích trúng cho dù không chết thì cũng muốn mất nửa cái mạng. Nếu là Bọ cạp vua thì khác, loài Vương cấp ma thú này thân hình còn lớn hơn cả voi, lớp vỏ ngoài cứng rắn vô cùng, thích ẩn nấp dưới lớp cát, lại còn tinh thông ma pháp đánh lén, làm người khác khó lòng đề phòng! Bọ cạp vua rất dễ phân biệt, khi chúng chôn mình trong cát thường để lộ cái đuôi ra ngoài, trông giống như một cột cờ to lớn.

Agan Brooky đẩy đẩy hai tròng mắt kính, chỉ về phía trước nói:

- Người nói chính là thứ kia sao?

Trương Đức Bưu vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hơn mấy trăm thước, trên mặt cát sa mạc bằng phẳng, một cây cột màu đen, đường kính thô như thùng nước, dựng lên thẳng đứng, ước chừng cao ba bốn thước, trên đỉnh cây cột uốn cong lại, rõ ràng là một cái móc câu khổng lồ màu đen huyền, lóe sáng dưới ánh mặt trời.

Đồ La thấp giọng, vui vẻ nói:

- Cái đuôi này chắc chắn là đuôi của Bọ cạp vua rồi, phía dưới chính là thân hình của nó. Chúng ta gặp may rồi, vừa vào hoang mạc đã gặp phải loại ma thú Vương cấp này. Con Bọ cạp vua này còn lớn hơn những con Bọ cạp vua bình thường, hẳn là Vương cấp ma thú đã tiến hóa ít nhất một lần! Mọi người cẩn thận, đừng đến quá gần, khi ta nói động thủ hãy đồng loạt ra tay...

Lời nói còn chưa dứt, cung tiễn thủ đã hưng phấn bắn ra một mũi tên, năm quả cầu lửa của Ma đạo sư cũng nhanh chóng bắn sang!

Đồ La vừa sợ vừa giận:

- Các người làm gì vậy? Chọc giận con Bọ cạp vua này chúng ta cũng không tốt lành gì đâu...

Hắn còn chưa kịp nói xong, chỉ thấy Trương Đức Bưu quát lên một tiếng lớn, quơ cây gậy sắt lớn trong tay, cũng cười cự khuyển vọt qua.

- Ba gã chết tiệt này!

Đồ La không khỏi hối hận khi mang theo bọn họ đi mạo hiểm, nhưng ngay lúc này, chỉ thấy mũi tên bắn trúng cái đuôi Bọ cạp vua, đầu khí tàng trử bên trong đột nhiên bạo phát, nhất thời làm cái đuôi nổ tung, nát bấy.

Năm quả cầu lửa của Ma đạo sư Jiamon rơi vào trong cát, sau đó liền nghe năm tiếng nổ vang trời, vô số cát bụi bay lên, con bọ cạp nọ không ngờ bị ép văng lên trên trời.

Con Bọ cạp vua nọ còn chưa kịp hạ xuống, Trương Đức Bưu đã phóng lên giữa không trung, vung đại thiết côn trong tay, hung hăng đập xuống, ngàn cân cự lực bộc phát, con Bọ cạp vua nọ còn chưa biết trời trăng mây gió gì, cứ như vậy mà đi đời nhà ma!

Đồ La thấy vậy trở mắt nhìn, một hồi lâu mới khôi phục tinh thần, hồi lâu mới mở miệng thốt ra được một câu:

- Đám người trung nguyên này...thật sự quá dã man...

57. Chương 57: Đánh Lén Trong Sa Mạc.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 57: Đánh lên trong sa mạc.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu móc ma hạch trong người con Bọ cạp vua ra, sau khi bốn người thương nghị trong chỗ lát, cuối cùng quyết định giao khối ma hạch này cho hắn sử dụng. Tật Phong lang vương của Đồ La đã tiến hóa ba lần, nếu sử dụng vương cấp ma hạch thấp hơn thì tỷ lệ tiến hóa sẽ rất thấp, hắn có ý định sẵn một con thập tam cấp Vương cấp ma thú, như vậy mới có thể nắm nhiều phần chắc để Lang Vương Hồng Ngọc tiến hóa một lần nữa.

Còn Agan cùng Jiamon không có thú cười, đơn giản tiện tay tặng cho Trương Đức Bưu, hai người bọn họ định sẵn một con Vương cấp ma thú trong hoang mạc, sau đó mạnh mẽ ký kết ước ma sủng, đến lúc đó mới cho thú cười của mình sử dụng ma hạch.

Trương Đức Bưu dò hỏi Đồ La một lần nữa, xác nhận ma thú lần đầu tiên dùng ma hạch của Vương cấp ma thú trong hoang mạc Thần Vĩ, trăm phần trăm sẽ tiến hóa thành công, lúc này hắn mới yên tâm đem ma hạch của Bọ cạp vua đưa cho Tiểu Hắc.

Tiểu Hắc nuốt miếng ma hạch nọ vào, bốn người liền khấn trương nhìn nó, đợi một lúc lâu, song cự khuyển còn mờ mịt hơn bọn hắn, không có chút phản ứng nào.

Cuối cùng, Tiểu Hắc không chịu được ánh mắt ‘lấp lánh’ của bốn người đang nhìn chăm chăm mình, nó liền cúi thấp đầu, mặt buồn thiu, đi nghiên cứu thi thể con Bọ cạp vua nọ.

Trương Đức Bưu nghi hoặc nói:

- Đồ La huynh đệ, người khẳng định lần đầu tiên, cơ hội tiến hóa thành công là một trăm phần trăm?

Giờ phút này, Đồ La cũng không dám khẳng định, hắn lúng túng cười nói:

- Thật sự kỳ quái, Lang vương của ta đã tiến hóa thành công ngay lần đầu tiên, tại sao con chó lớn của người một chút động tĩnh cũng không có? Chẳng lẽ cấp bậc ma hạch quá thấp, không đủ làm nó tiến hóa? Điều này không đúng, thể hình con Bọ cạp vua này lớn hơn mức bình thường, hắn là thập nhị cấp ma thú. Ta nghe đạo sư đại Shaman – Delaney nói quá, ma hạch của Vương cấp ma thú trong hoang mạc Thần Vĩ có ẩn chứa một chút thần linh lực, đủ để bất kỳ ma thú nào tiến hóa. Cho dù là ma thú truyền thuyết, chỉ cần đầy đủ thần linh lực cũng có thể tiến hóa!

Trương Đức Bưu thở dài, trầm nghĩ: “Máu Thánh long không thể làm cho Tiểu Hắc tiến hóa, chẳng lẽ ngay cả thần linh lực cũng không cách nào làm nó tiến hóa? Một viên ma hạch không đủ thì hai viên, hai viên không đủ thì ba viên, bốn viên! Ta không tin Tiểu Hắc vĩnh viễn không thể tiến hóa!”

Sau vài ngày, bốn người liên thủ săn được không ít ma thú, trong đó Vương cấp ma thú có nhiều đến mười lăm con, chia đều xuống mỗi người có được bốn khối ma hạch.

Jiamon cùng Agan cẩn thận nhận phần của mình, loại ma hạch này ẩn chứa thần linh lực sung túc, có thể làm cho ma sủng tiến hóa. Nếu bán tại thành Philina tuyệt đối cung không đủ cầu, đủ để cho hai người trở thành phú ông chỉ trong một đêm.

Còn Trương Đức Bưu đem toàn bộ phần của mình cho Tiểu Hắc, nuốt ba khối ma hạch Vương cấp ma thú vào trong bụng mà Tiểu Hắc cũng không có bất cứ phản ứng gì, Trương Đức Bưu quyết tâm muốn nó tiến hóa nên không chút đau lòng.

Trải qua mấy ngày chiến đấu, bốn người phối hợp với nhau càng ngày càng ăn ý, cứ việc trong hoang mạc Thần Vĩ tràn ngập thân uy, có tác dụng áp chế thực lực những người mạo hiểm, nhưng bốn người bọn hắn liên thủ, đối phó với Vương cấp ma thú không vượt quá thập nhị cấp dễ như trở bàn tay.

Đồ La, Jiamon cùng Agan là những người đều đạt đến thập nhị cấp, có khả năng khống chế tinh vi đối với ma pháp cùng đấu khí của bản thân là điều đương nhiên. Mà Trương Đức Bưu chỉ là thập cấp Man chiến sĩ, đối với việc điều khiển đấu khí không bằng họ, nhưng hắn có công pháp Long Mộng Bảo Tượng, lực công

kích so với ba người kia chỉ hơn không kém, đó là trong tình huống hấn chưa sử dụng Bích Tỳ đao, nếu có Bích Tỳ đao trên tay, chỉ sợ hấn có thể đấu tay đôi với thập nhị cấp ma thú.

Ngày hôm đó, đám người Trương Đức Bưu giết chết một con Thiết Tí ma viên, cung tiễn thủ lấp tức chạy vào móc ra ma hạch, Thiết Tí ma viên là thập nhị cấp ma thú, giỏi sử dụng hỏa thổ song hệ ma pháp, vung tay là xuất ra ma pháp kết hợp Lưu Tinh Hỏa Vũ. Hơn nữa thân thể vô cùng linh hoạt, hành động nhanh như thiểm điện, quả thật làm bọn họ tổn không ít công sức mới có thể giết chết nó.

Đồ La quyết định, nếu như không thể săn được ma hạch thập tam cấp ma thú, hấn sẽ dùng ma hạch của con Thiết Tí ma viên này để giúp Tật Phong lang vương tiến hóa.

Đang lúc này, Tiểu Hắc vênh tai nhìn về phía cồn cát cách đó không xa, thấp giọng ư ử, Trương Đức Bưu vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía sau cồn cát có mấy con kền kền đầu trọc lượn quanh, trong không khí mơ hồ có mùi máu tanh tươi. Trương Đức Bưu cùng đám người Jiamon liếc nhìn nhau, lặng lẽ đi về phía cồn cát, khi đến nơi liền thấy một cỗ thi thể xuất hiện trước mặt, xem trang phục chính là người trên bộ lạc thảo nguyên, nói vậy người này cũng là người đến mạo hiểm tại hoang mạc Thần Vĩ, nhưng bất hạnh gặp phải tai ương.

Đồ La xem xét thi thể một cách cẩn thận, chỉ thấy nửa dưới của người này bị vùi vào trong lớp cát, sau đó bị một lưỡi đao sắc bén chém ngang, tình trạng tử vong vô cùng thê thảm, hấn cau mày nói:

- Ta nhận ra kẻ này, hấn là người của bộ lạc Tartar Gou, tên là Salto, trước kia có cùng ta giao thủ vài lần, không phân biệt thắng thua, không nghĩ tới hấn lại chết tại nơi này.
- Là những kẻ mạo hiểm khác hạ thủ.

Trương Đức Bưu xem xét thi thể, không tìm được bất cứ tài vật gì, sắc mặt ngưng trọng, nói:

- Trên người hấn không còn bất kỳ vật gì đáng giá, trên hoang mạc này không chỉ có mấy người chúng ta, chúng ta phải cẩn thận...

Nói tới đây, sắc mặt Trương Đức Bưu đột nhiên thay đổi, đột nhiên hấn giơ tay chộp trong không trung, chỉ nghe ‘choang’ một tiếng, một lưỡi đao gió thật lớn bị hấn chộp trong tay, sau đó dùng sức niết mạnh, lưỡi đao gió liền vỡ vụn như thủy tinh!

Càng nhiều lưỡi đao gió phá không bay tới, vang lên tiếng ma sát của kim loại trong không trung, chỉ trong chớp mắt liền tiến sát đến người bọn họ, xu thế muốn cắt bốn người thành thịt vụn.

- Càn Khôn quyết!

Trương Đức Bưu hét lớn một tiếng, đấu khí trong cơ thể vận chuyển theo Càn Khôn quyết, phóng nhanh ra mười chiêu, Mạn đấu khí điên cuồng tuôn ra, vang lên những tiếng đinh tai nhức óc như chuông đồng, đem không khí xung quanh mọi người ép thành một bức tường khí cứng rắn, những lưỡi đao gió đụng phải bức tường đều bị nghiền nát!

Mấy ngày nay, hấn vẫn dựa vào thần tuy còn sót lại trong hoang mạc Thần Vĩ để rèn luyện Mạn đấu khí, mặc dù còn chưa tấn cấp thành Mạn đấu sĩ, nhưng trình độ tinh thuần của đấu khí hơn xa so với lúc trước, bởi vậy hôm nay mới có biểu hiện kinh người như vậy!

- Mọi người cẩn thận, kẻ giết chết Salto còn chưa rời đi!

Jiamon Richie phản ứng ngay, năm quả cầu lửa gào thét bắn về phía kẻ phóng ra lưỡi đao gió phản kích lại, năm quả cầu lửa này quanh năm suốt tháng quay quanh người hấn, mặc dù chỉ là hỏa cầu thuật cấp thấp, nhưng bất kỳ kẻ nào xem thường năm quả cầu lửa này đều đã bị tiễn xuống địa ngục.

Với khả năng thao túng ma pháp lực kinh khủng của mình, hấn đã sớm nâng uy lực của năm quả cầu lửa này lên vô cùng, không chút thua kém ma pháp cấp mười hai.

Jiamon Richie không đợi năm quả cầu lửa nổ mạnh, trong miệng đã thấp giọng lẩm bẩm, phát động ma pháp khác. Đột nhiên sắc mặt hấn khê biến, cảm nhận được thổ hệ ma pháp dưới chân bắt đầu rục rịch, biết địch nhân dùng thổ hệ ma pháp để đánh lên. Người của bộ lạc Tartar Guo – Salto, hấn đã bị người ta

dùng thổ hệ ma pháp nhốt chặt trong cát, sau đó mới bị lưỡi đao gió cát thành hai đoạn, nếu không, với tiêu chuẩn nhị cấp Kiếm đấu sĩ của hắn, lẽ nào không có chút thủ đoạn phòng thân?

Xem ra địch nhân muốn làm lại trò cũ, dùng phương pháp tương tự để giết chết bọn họ!

Jiamon vội vàng ngừng phát động ma pháp, dùng khả năng thao túng ma pháp mạnh mẽ để hạn chế ma pháp phản phệ đến mức thấp nhất, trong miệng thay đổi một loại chú ngữ khác, quát:

- Năng lượng thạch hóa!

Thổ hệ nguyên tố đang chuẩn bị bộc phát trong nền cát lập tức bị ngưng kết lại, ‘năng lượng thạch hóa’ cũng là thổ hệ ma pháp, hai gã ma pháp sư trong nháy mắt dùng ma pháp lực đấu một hồi, Jiamon Richie không hề bắn khoan, áp chế được đối thủ đang ẩn nấp ở một nơi bí mật.

58. Chương 58: Ra Sức Giết Cường Địch.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 58: Ra sức giết cường địch.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Sau khi Jiamon Richie ngăn cản đối phương đánh lên, lập tức tán đi ma pháp lực, giải trừ hiệu quả ‘năng lượng thạch hóa’. Kẻ đang ẩn nấp ở một nơi bí mật nọ phát giác được ma lực hắn tán đi, không khỏi mừng rỡ, đang muốn phóng thích thổ hệ ma pháp của mình để đánh lên. Lúc này, chỉ thấy bàn tay to của Trương Đức Bưu úp xuống, mạnh mẽ đánh xuống mặt đất.

Cùng lúc đó, Lang Nha bổng của Đồ La cũng hung hăng đập xuống, một kích toàn lực của hai người, hai cổ đấu khí lập tức xua tan thổ hệ ma pháp dưới chân, nhất thời làm cho kẻ đánh lên bị ma lực phản phệ thật nghiêm trọng!

Ma lực phản phệ là lúc ma pháp sắp phóng thích ra, đột nhiên bị cắt đứt hoặc bị xua tan, làm cho tinh thần lực bị trùng kích và ma pháp lực rối loạn. Jiamon Richie dùng ‘năng lượng thạch hóa’ chính là để tranh thủ thời gian, mục tiêu chính là để cho Trương Đức Bưu cùng Đồ La đồng thời ra tay, sợ dĩ vãng rồi hắn thu hồi ma pháp của mình, chính là vì sợ đấu khí của hai người vô tình làm mình bị thương.

Trong khoảng thời gian này, bốn người bọn họ phối hợp với nhau vô cùng ăn ý, trong tích tắc đã phá vỡ đợt tấn công của gã ma pháp sư đang ẩn nấp ở một nơi bí mật, lại còn làm cho đối phương bị trọng thương.

Lập tức, năm quả cầu lửa đã bay đến phía sau còn sót lại, nổ mạnh ầm ầm, một bóng xám được bao bọc trong băng nguyên hộ thuẫn bị thổi bay lên không trung, đúng là gã Ma đạo sư thảo nguyên đánh lên bọn họ.

Gã Ma đạo sư này cũng là một kẻ lợi hại, sau khi chịu ma lực phản phệ vẫn có thể thi triển băng nguyên hộ thuẫn để bảo vệ mình, tránh cho bị ma pháp hỏa cầu của Jiamon Richie nổ chết.

Song, ngay lúc này, kẻ này giờ vẫn giương sẵn dây cung – Agan – đã tìm ra mục tiêu của mình, liên tiếp bắn tên, ba phát liên hoàn bắn vào trên băng nguyên hộ thuẫn.

Tầm băng nguyên hộ thuẫn nọ là pháp thuẫn của tứ cấp Ma đạo sư, sau khi bị uy lực mạnh mẽ của năm quả cầu lửa oanh tạc đã có dấu hiệu tan vỡ, liên châu tiễn của Agan bắn ra, lần lượt bắn vào cùng một vị trí, tập trung lực công kích vào một điểm, lập tức, băng nguyên hộ thuẫn bị bắn nát bươm, một mũi tên nhọn hoắt xuyên thẳng vào lồng ngực gã Ma đạo sư, đâm ra phía sau, mang theo một mảng huyết vụ!

Gã Ma đạo sư nọ liên tiếp chịu ba đợt công kích, lại bị bắn thủng lồng ngực, không ngờ vẫn còn chưa chết, mạnh mẽ thi triển thêm Phi Tường thuật cho bản thân, bay về phía không trung. Chỉ cần thoát ra khỏi tầm bắn của cung tiễn thủ, hắn nắm chắc có thể sống sót bỏ chạy, về phần thương thế trên người, với thân phận và địa vị của hắn, khi trở lại Thần miếu trong bộ lạc của mình, tự nhiên sẽ có người cứu trị.

Ma đạo sư nọ vừa bay đến đỉnh cồn cát, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đám người Trương Đức Bưu đứng yên tại chỗ, không có chút ý định truy sát hắn, không khỏi cảm thấy nghi hoặc: “Bọn người kia rốt cục định làm gì? Chẳng lẽ thấy ta là tứ cấp Ma đạo sư nên không dám đuổi giết....không đúng! Con chó đen lớn đầu mất rồi?”

Ma đạo sư nọ vội vàng quay đầu, chỉ thấy con chó đen lớn đã chạy đến phía sau đỉnh cồn cát, gầm một tiếng rồi nhảy lên, mở cái miệng rộng cắn về phía hắn.

Soạt!

Gã Ma đạo sư nọ không kịp tránh né, bị Tiểu Hắc cắn ngang thân, cái miệng của nó thật lớn, ngoạm cả thân thể hắn vào trong, dùng sức nghiền mạnh, hàm răng sắc bén cắt thân thể của hắn ra thành ba đoạn.

Cho dù đám người Jiamon Richie biết con chó đen này của Trương Đức Bưu vô cùng lợi hại, nhưng vẫn không nhịn được thở dài một phen, Đồ La thì hâm mộ vạn phần, thầm nghĩ: “Con chó này còn thông minh hơn Lang vương của ta, nó còn chưa phá vỡ Vương cấp ma thú, nhưng thực lực không thua kém Vương cấp ma thú là mấy. Nếu như nó có thể tiến hóa, đến tận cùng sẽ kinh khủng như thế nào?”

Nghĩ tới đây, hắn tử thảo nguyên không khỏi rung mình một cái, nếu như Tiểu Hắc có thể tiến hóa thành Vương cấp ma thú, Tập Phong lang vương của mình đứng trước mặt nó chỉ sợ không đáng một xu!

Trương Đức Bưu chứng kiến tên Ma đạo sư nọ bị Tiểu Hắc cắn chết, sắc mặt không khỏi cổ quái, thầm nghĩ: “Bằng nguyên hộ thuần là ma pháp cấp mười bốn, xem ra kẻ đánh lén chúng ta là một gã tứ cấp Ma đạo sư, thật không ngờ chúng ta lại có thể giết chết một gã tứ cấp Ma đạo sư!”

Tứ cấp Ma đạo sư trong thế giới này đã có thể được gọi là cường giả, cho dù đi đến đâu cũng được mọi người tôn kính.

Thực lực của bọn họ so mới tam cấp Ma đạo sư mạnh hơn đến vài lần, đối phó với đám người Trương Đức Bưu thật sự rất nhẹ nhàng giết chết đối phương, ai có thể ngờ được một tứ cấp Ma đạo sư ngay cả cơ hội đối mặt cũng không có, nhân tiện chết trong đợt phản kích của bọn họ?

Cho dù là gã tứ cấp Ma đạo sư này bị Tiểu Hắc cắn chết nhưng Trương Đức Bưu vẫn cảm giác được có chút khó tin.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận lại một chút, mọi chuyện cũng hết sức bình thường.

Uy thế của thần linh còn sót lại trong hoang mạc Vãn Thần có thể hạn chế mọi người phát huy thực lực, cho dù tứ cấp Ma đạo sư rất cường đại, sợ rằng cũng sẽ bị hạn chế một phần thực lực, ngoài việc bọn họ phối hợp với nhau hoàn mỹ không tỳ vết, trong đó còn có nguyên nhân sâu xa hơn.

Ba người xung quanh hắn, mỗi người đều xứng đáng với cái tên gọi ‘thiên tài’, ban đầu Trương Đức Bưu cũng không phát hiện ra điểm này, bởi vì hắn cũng là một thiên tài, thậm chí so với đám người Đồ La, Agan, Jiamon càng thêm xuất sắc!

Thiên tài đánh giá thiên tài, tựa như người bình thường đánh giá người bình thường, cũng sẽ không cảm giác được có gì kỳ lạ.

Nhưng bây giờ tĩnh tâm cẩn thận suy nghĩ một chút, Trương Đức Bưu mới cảm giác được kỳ thật bốn người không ai kém cỏi.

Jiamon Richie, hai mươi lăm năm, mọi ngày như một ngày, lúc nào cũng rèn luyện khả năng khống chế ma pháp lực cũng như tinh thần lực của mình, đã sắp trở thành tam cấp Ma đạo sư, mà chỉ riêng về khả năng khống chế ma pháp của hắn đã đủ sức sánh ngang với ngũ cấp Ma đạo sư. Không kể thiên phú của hắn, chỉ bằng loại nghị lực này cũng đủ để cho người khác khâm phục.

Mặc dù Jiamon không nhắc đến đạo sư của hắn, nhưng suy nghĩ kỹ cũng biết, đạo sư của hắn phải là một nhân vật tài giỏi.

Còn cung tiễn thủ Agan, bản thân hắn là Bán tinh linh, có được huyết thống tinh linh, gã cung tiễn thủ cận thị này có thể ‘lăn lộn giang hồ’ cùng với Jiamon Richie, nói vậy lại lịch cũng không đơn giản.

Còn có hán tử thảo nguyên Đồ La, hán đã là thủ lĩnh Lang kỵ, đồng thời cũng là đệ tử của Lang vương thần miếu đại Shaman – Delaney. Chưa tới hai mươi tuổi đã có được thành tựu nhị cấp Kiếm đấu sĩ, có được lực lượng đủ để sánh ngang với Long Mông Bảo Tượng quyết tầng thứ nhất, loại đấu khí hán tu luyện tuyệt đối không phải là loại đấu khí thông thường, mặc dù chưa nhất định có thể sánh ngang với những công pháp thần kỳ trong Kỳ Công Đấu Khí bảng, nhưng cũng không thua kém là bao.

Về phần Trương Đức Bưu thì không cần phải nói nhiều, bản thân người Nam Cương chính là những thiên tài tu luyện đấu khí, hơn nữa hán còn có được công pháp thần kỳ Long Mông Bảo Tượng quyết, mặc dù bây giờ còn chưa trở thành Man đấu sĩ, nhưng đủ sức để sánh ngang với nhị cấp Kiếm đấu sĩ, có năng lực khiêu chiến vượt cấp. Càng huống chi, Trương Đức Bưu còn có kinh nghiệm tại thế giới trong mộng, đã thông được hai mươi bốn đường thông đạo đấu khí hoàn mỹ.

Tên tứ cấp Ma đạo sư này đánh lên ai thì chả đánh, hết lần này tới lần khác lại đánh lên bốn tên ‘khác người’ này, chẳng phải là tự tìm đường chết?

Trong khi Trương Đức Bưu đang lâm vào suy tư, Jiamon Richie cùng Agan đã tìm được thi thể gã Ma đạo sư kia, hai người bọn họ vốn xuất thân ‘ăn cướp’, rất nhanh chóng đã lột sạch thi thể, tất cả đồ vật đáng giá một thứ cũng không còn, trong đó đáng kể nhất là một ma pháp bào đã trải qua quá trình luyện kim bằng phương pháp đặc thù, một cây ma pháp trượng có nạm một quả thập tứ giai ma hạch, còn có một không gian giới chỉ điêu khắc hình đầu sói.

- Gã Ma đạo sư này, hình như chính là trưởng lão của Thần miếu Ngân Nguyệt cự lang, bộ lạc Vương Đình...

Đồ La nhìn thi thể một chút, sắc mặt khê biến, nói:

- Bộ lạc Vương Đình là bộ lạc lớn nhất trên thảo nguyên, nếu như biết trưởng lão của bọn họ bị chúng ta giết, sợ rằng...

- Quân hán là trưởng lão cái gì!

Jiamon Richie cười nói:

- Trước tiên chúng ta hãy xem trong không gian giới chỉ này còn có những thứ tốt gì nữa!

59. Chương 59: Thu Phục Lôi Ưng.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 59: Thu phục Lôi ưng.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu chú ý đến miếng không gian giới chỉ này cùng với miếng không gian giới chỉ của hán giống nhau, đều là bảo thạch màu lam điêu khắc hình đầu sói, không khỏi âm thầm cảm thấy kỳ lạ, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ mấy tên Ma đạo sư thảo nguyên ta gặp tại vực sâu Trầm Luân cũng là người bộ lạc Vương Đình? Chỗ bộ lạc Cự Mang của Đồ La chiến sĩ đông đúc, ma pháp sư rất thưa thớt, mà bộ lạc Vương Đình lại có nhiều Ma pháp sư như vậy, không hổ là đại bộ lạc đệ nhất trên thảo nguyên.”

Mọi người đều biết, Ma pháp sư khó bồi dưỡng hơn chiến sĩ rất nhiều, hơn nữa tại địa phương như thảo nguyên, không có phương thức giáo dục phát triển như tại trung nguyên, hao tổn gấp bội tiền tài cũng chưa chắc có thể đào tạo ra được Ma pháp sư. Bộ lạc Vương Đình có được nhiều Ma pháp sư như vậy chứng tỏ bộ lạc này có một nguồn tài lực thâm hậu cùng văn hóa phát triển.

Jiamon Richie mở miếng không gian giới chỉ ra, nhất thời trong giới chỉ có thứ gì đùn lên, xếp thành một ngọn núi nhỏ, trong đó hầu hết là kết quả thu hoạch của gã trưởng lão Thần miếu Ngân Nguyệt cự lang trong hoang mạc Thần Vĩ. Vương cấp ma hạch nằm lẫn lộn, còn có da lông, xương cốt ma thú chưa qua

xử lý, tài liệu luyện kim, cùng với những loại thuốc nước ma pháp, mặt khác còn có trang bị của những mạo hiểm giả bị hấn giết chết.

Làm cho người khác không thể tưởng tượng được là trong miếng không gian giới chỉ này có chứa một con Lôi ưng!

Lôi ưng được gọi là ‘Male Kourou’, hay là ‘Costin’. Trong ngôn ngữ thảo nguyên, ‘Male Kourou’ có nghĩa là loài chim bay cao nhất, nhanh nhất thế giới, mà ‘Costin’ có nghĩa là vua của vạn loài chim ưng.

Lôi ưng trưởng thành có sải cánh ước chừng bốn năm thước, kiêu dũng thiện chiến, mới sinh ra không lâu liền có thể thao túng phong hệ ma pháp, sau khi trưởng thành có thể diễn sinh ra lôi hệ ma pháp, có thể đánh nhau với Vương cấp ma thú trên không trung như Griffin, cực kỳ lợi hại, là một loại cao giai Vương cấp ma thú tương đối mạnh mẽ.

Con Lôi ưng trong không gian giới chỉ này vừa mới trưởng thành, hình thể không quá lớn, đứng lên chỉ cao một thước, hiển nhiên vị trưởng lão Ngân Nguyệt thần miếu này bắt được chưa bao lâu, còn chưa kịp ký kết ma sủng khế ước nhân tiện đã tạo ngộ đám người Trương Đức Bưu, không thể làm gì khác hơn là bắt nó nhốt vào trong không gian giới chỉ.

Bên trong không gian giới chỉ còn có không ít thi thể ma thú, mới đầu thấy con Lôi ưng này mọi người vốn tưởng rằng cũng chỉ là một cỗ thi thể, cũng không để tâm, vậy mà súc sinh này lập tức làm khó làm dễ, một luồng lôi quang điện hình cung bao bọc cả đám người lại, mọi người phía trong lập tức bị điện giật toàn thân tê dại, không thể nhúc nhích!

Lôi ưng nọ kêu lên một tiếng lanh lảnh, hai cánh vỗ mạnh, vô số phong nhận bắn nhanh ra!

Khoảng cách gần như thế, uy lực phong nhận không thể triển khai hoàn toàn, nhưng do khoảng cách quá gần nên khó né tránh, mấy người lập tức bị phong nhận làm bị thương. Trương Đức Bưu cùng Đồ La, Agan đều tu luyện đấu khí, cũng không bị tổn thương nghiêm trọng, chỉ có Ma đạo sư Jiamon bị phong nhận cắt qua, trên người bị cắt hơn mười vết thương, cũng may Trương Đức Bưu thấy tình hình không ổn, cố gắng chịu đựng tê liệt, lấy thân thể cản bớt cho hấn một chút, nếu không, không thể nghĩ ngờ giờ này Ma đạo sư đã phải về châu ông bà!

Con Lôi ưng nọ thấy đánh lén không thành công, lập tức hai ưng trảo thật lớn chộp về phía hai mắt Đồ La, Đồ La liền vội vàng giơ cánh tay trái lên bảo vệ hai tròng mắt, bị Lôi ưng nọ chộp trúng cánh tay, kéo xuống một mảng thịt, máu tươi đầm đìa.

Đồ La đau đớn kêu lên một tiếng, cánh tay phải vận sức ném Lang Nha bóng tối, Lôi ưng lập tức giương cánh bay lên, tránh được công kích của hấn, bỏ chạy về phía xa.

- Còn muốn chạy?

Đột nhiên Trương Đức Bưu nhảy lên, bắt được móng vuốt Lôi ưng, hung hăng đập nó xuống đất, chỉ nghe ‘Rầm’ một tiếng, con Lôi ưng nọ bị sức mạnh ngàn cân của hấn quật xuống đất không ngờ không chết, gào thét một tiếng, xoay đầu mổ về phía tay hấn.

Trương Đức Bưu không khỏi cả kinh, lập tức nâng nó lên, đập xuống đất một lần nữa, cát bay đầy trời, ‘thịch, thịch, bịch bịch’ liên tiếp bốn năm lần, con Lôi ưng khổng lồ rốt cục không chịu đựng nổi, đã chết ngất từ lúc nào.

Không thể không nói, sức sống của con súc sinh này quả thật mạnh mẽ đến đáng sợ!

Trương Đức Bưu bỏ lại Lôi ưng, hấn hấn hít thở vài ngụm khí thô, quay đầu nhìn thoáng qua, không khỏi lắc đầu cười khổ.

Chỉ thấy trên người Jiamon Richie toàn thân đều nhuốm máu, suýt chút nữa bị phong nhận chém rách bụng, cánh tay trái của Đồ La đầm đìa máu tươi, bị Lôi ưng kéo xuống một mảng thịt, mà kính mắt của cung tiễn thủ đã bị con Lôi ưng dùng ma pháp lôi quang điện hình cung đánh nát, Agan Brooky vẫn giữ nguyên khuôn mặt lạnh lùng, nhưng trong lòng Trương Đức Bưu rất rõ ràng, lúc này hai mắt của hấn chẳng nhìn thấy gì, cho dù một đầu Cự long đứng ngay trước mặt hấn cũng không thấy rõ ràng.

Về phần Trương Đức Bư, trên người hắn cũng đầy những vết thương lớn nhỏ, bốn người bọn họ trông chật vật không chịu nổi!

Trưởng lão Thần miếu Ngân Nguyệt cự lang đánh lén chẳng làm bọn họ tổn thương tí nào, ngược lại một con Lôi ưng vừa trưởng thành, chỉ trong nháy mắt, khiến cho Jiamon Richie cơ hồ suýt chết, Agan hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, Trương Đức Bư cùng Đồ La bị thương không nhẹ, nhất là cánh tay trái của Đồ La, nếu không trị liệu kịp, sợ rằng cánh tay trái này sẽ bị tàn phế!

- Con súc sinh này quả thật mạnh mẽ!

Khuôn mặt Đồ La âm trầm, cầm Lang Nha bỗng tiến về phía Lôi ưng, Jiamon Richie vội vàng nói:

- Không nên giết nó, để đó cho ta!

Ma đạo sư cố gắng đứng dậy, đi tới bên cạnh con Lôi ưng đang bất tỉnh, lấy ra một viên ma hạch, dùng bột phấn vẽ ra một đạo ma pháp trận, sau đó kích hoạt trận pháp, cười 'hắc hắc' không ngừng, nhưng không nhờ lại động đến vết thương, đau đến mức suýt nữa chết ngất.

Qua một lúc sau, con Lôi ưng nọ đã tỉnh lại, cực kỳ ngoan ngoãn đứng cạnh Ma đạo sư, không hề phòng bị đối với hắn.

Sắc mặt Trương Đức Bư cùng Đồ La tối sầm lại: "Tên Jiamon hỗn đản này, không ngờ thừa dịp con chim ưng đang bị hôn mê liền ký kết ma sủng khế ước với nó, nếu không, với sự lợi hại của Lôi ưng, nghĩ muốn chờ nó tỉnh lại rồi ký kết khế ước, chỉ sợ là khó khăn vô cùng."

Jiamon có thể thu phục được Lôi ưng, Trương Đức Bư chân thành cao hứng cho hắn, con Lôi ưng này vừa mới trưởng thành mà đã mạnh mẽ như vậy, sau này khẳng định còn có thể tiến giai, tương lai sẽ trở thành một cánh tay đắc lực cho Ma đạo sư.

Lôi ưng được Ma đạo sư Jiamon đặt một cái tên thú vị, gọi là Tiểu Lôi, toàn thân trắng như tuyết, đôi mắt ưng nhìn quanh sinh uy.

Mặc dù Tiểu Lôi cực kỳ thuần phục chủ nhân, nhưng đối với ba người còn lại cũng không thân thiện cho lắm, hung quanh lấp lánh, nhìn chăm chăm vào bọn họ, nhất là Trương Đức Bư, hiển nhiên bị hắn 'đập' cho một trận tới tả đau đốn, từ đó ghi hận trong lòng.

Trương Đức Bư liền hung ác liếc nó một cái, con Lôi ưng nọ giật thót người một cái, bị hắn dọa sợ mất mật, vội vàng quay đầu riu ra riu rít với Ma đạo sư Jiamon, dường như muốn nói cái gì, thỉnh thoảng lại liếc mắt nhìn Trương Đức Bư một cái, hiển nhiên là đang 'tố cáo kẻ xấu' với chủ nhân.

- Bốn người chúng ta đều bị thương, không thể tiếp tục đi vào hoang mạc Thần Vĩ nữa, trước hết trở về thành Cự Mang để điều trị thương thế cho Jiamon cùng Đồ La đã.

Trong lòng Trương Đức Bư có chút tiếc nuối, đi trong hoang mạc Thần Vĩ chỉ ngắn ngủi vài ngày, hắn thì có dấu hiệu đột phá, nếu như có thể đi sâu vào trong hoang mạc, nói không chừng hắn có thể nhân tiện mà đột phá, chính thức trở thành một gã Man đấu sĩ.

Bốn người rời đi hoang mạc Thần Vĩ, phản hồi thành Cự Mang. Thương thế của Ma đạo sư Jiamon ngày càng nghiêm trọng, khi đi tới thành Cự Mang đã hấp hối, vết thương trên cánh tay trái của Đồ La cũng đã bắt đầu thối rữa, bốn người đi thẳng đến Thần miếu, đại Shaman Delaney nghe tin, vội vàng từ trong Thần miếu chạy ra, bộ dạng vô cùng hấp tấp.

- Đại Shaman quả thật nhiệt tình...

Trương Đức Bư cảm khái một câu, đang định mở miệng mời đại Shaman Delaney trị liệu cho Jiamon cùng Đồ La, chỉ thấy trưởng lão nọ chạy thẳng về phía hắn, ôm chặt tay hắn, kích động trào nước mắt.

- Ca ngời Thái ca! A Man, rốt cục người đã trở về!

60. Chương 60: Đột Phá Thập Cấp.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 60: Đột phá thập cấp.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Vài ngày không gặp, Đại Shaman Delaney trở nên gầy gò rất nhiều, hai tròng mắt đỏ bừng, bắt được Trương Đức Bưư liền khóc lóc kể khổ. Nguyên lai, ngày đó sau khi đại Shaman giúp Lục Dực Kim Quang tề chỉnh trị tinh thần lực, liền bắt đầu theo thói quen, tuyên dương giáo lý của Lang vương Thần miếu cho con cộc nhỏ này nghe, nói cho ‘sinh mạng nhỏ bé thấp kém’ này biết Lang thần vĩ đại như thế nào.

Sự tình tiếp theo có thể tự nghĩ ra, Thái ca hỗn đản này trước mặt Trương Đức Bưư cũng ngang ngược vô cùng, man tử ra sức lấy lòng nó cũng chỉ được phép sờ sờ cái bụng nhỏ của Thái ca, sao nó có thể chịu đựng ngửi khí của đại Shaman được?

Càng hướng chỉ trong mắt con cộc này, lang – loại ma thú này căn bản là một loại sinh mạng thấp kém hơn nó, cho nên mới cãi nhau cùng với đại Shaman.

Đại Shaman dù sao cũng làm ‘lão thần côn’ hơn vài chục năm, Thái ca cãi không lại hần, rốt cuộc hung tính đại phát, dùng hành động thực tế để chứng minh nó tuyệt đối mạnh mẽ hơn Lang thần hư ảo kia, đánh cho lão Shaman một trận nhừ tử.

Mấy vị trưởng lão khác nghe tin liền chạy đến, cùng nhau đối phó với nó, nhưng cũng không ngoại lệ đành nuốt nước mắt chịu khổ, bị con cộc này ‘dẫm nát dưới chân’.

Ban đầu, Thái ca vốn chỉ định chứng tỏ mình mạnh mẽ, sau đó lại thay đổi chủ ý: nếu như lang thấp kém có thể trở thành thần linh, như thế nào Thái ca vĩ đại lại không thể?

Thế là dưới dâm uy của Lục Dực Kim Quang tề, đại Shaman cùng mấy vị trưởng lão khác không thể tạm thời ‘đầu hàng có tính chất chiến lược’, bắt đầu tung hô ‘ca ngời Thái ca’, con cộc này lại ra lệnh cho mọi người tu kiến một tòa Thần miếu khác bên cạnh Lang vương Thần miếu, có ý định tạo một bức tượng đồng giống mình.

Trương Đức Bưư nghe đến đó liền nhìn về phía bên cạnh Lang vương Thần miếu, quả nhiên Lục Dực Kim Quang tề đang bay lượn trên cao, chỉ huy mục dân dùng bùn đất tu kiến Thần miếu. Những mục dân này dùng đắp thành kiến trúc Thần miếu, sau đó mấy Ma pháp sư của bộ lạc Cự Mang cùng ma pháp Cổ Thổ Vi Thạch, biến bùn đất thành đá tảng, như vậy chỉ mất vài ngày là có thể kiến tạo một tòa Thần miếu hùng vĩ.

Trên trán Trương Đức Bưư không khỏi toát mồ hôi lạnh, liên tục xin lỗi đại Shaman Delaney. Sắc mặt đại Shaman cổ quái, khoát tay nói:

- Điều này cũng chẳng sao, mấu chốt là trong bộ lạc đã có mấy lão nhân, mở miệng ngậm miệng là ca ngời nó rồi...

Cứ như việc tín ngưỡng trên thảo nguyên phức tạp, có hơn trăm ngôi Thần miếu, bắt quá trong mỗi thần miếu đều sùng bái một loại ma thú. Ví dụ như bộ lạc Cự Mang tín ngưỡng Lang thần, nguyên bản chính là Tật Phong cự lang, bởi vì xung quanh bộ lạc Cự Mang thường xuyên có Tật Phong cự lang thường xuyên lui tới, dần dần liền hình thành nên sự sùng bái của bộ tộc Cự Mang đối với ma lang.

Trong mắt Trương Đức Bưư, con Lục Dực Kim Quang tề – Thái ca này cũng chẳng có gì kỳ lạ, nhưng trong mắt những người dân man tộc thảo nguyên bình thường, con cộc này có ba đôi cánh đại bàng, có thể mở miệng nói chuyện, có thể biến hóa lớn nhỏ, có thể bay lên trời cao, có thể gọi về lôi điện phong hỏa, đây chính là thần linh thần thông quảng đại, bởi vậy tín ngưỡng nó cũng không có gì lạ.

Trương Đức Bưư lập tức lau mồ hôi lạnh, vội vàng gọi Thái ca trở về bên mình, nói với đại Shaman Delaney:

- Trưởng lão có thể yên tâm rồi, có ta ở đây tuyệt đối nó sẽ không hồ đồ.

Thái ca lập tức nhìn đại Shaman, ánh mắt bất thiện dõi theo hần:

- Tiểu Đức, có phải ngươi vừa mới nói xấu ta trước mặt A Man phải không?

Đại Shaman rung mình một cái, vội vàng lắc đầu, Thái ca lại tiếp tục uy hiếp hấn, Trương Đức Bư liên tục cúi đầu, xin lỗi đại Shaman một lần nữa, nói:

- Trưởng lão yên tâm, nó làm chuyện gì cũng chỉ nhiệt tình trong ba ngày thôi, rất nhanh sẽ cảm thấy chán.

- A Man, ngươi thả ta xuống ngay!

Trương Đức Bư gõ gõ đầu nó, không khỏi tức giận, nói:

- Ngươi an phận một tí cho ta!

- Ngươi dám gõ đầu ta? Cả đại lục không ai không biết...

Trương Đức Bư đau đầu không thôi, trực tiếp ném Thái ca cho Tiểu Hắc trông chừng, tránh cho nó lại đi gây họa khắp nơi. Đối với con Lục Dực Kim Quang tê này Trương Đức Bư cũng hết cách, cũng may nó còn có bằng hữu là Tiểu Hắc, đối với Tiểu Hắc cũng rất nghe lời.

Chỉ thấy Thái ca tiến đến bên tai Tiểu Hắc, nói thầm rầm rì rầm rì một hồi, Trương Đức Bư nghe được, thì ra tên hỗn đản này lại khuyên Tiểu Hắc ‘bỏ nhà đi bụi’ với nó, cùng tìm một bộ lạc nhỏ nhỏ để làm thần linh.

Đến bộ lạc Cự Mang, thương thế của đám người Jiamon Richie rất cực ổn định trở lại, có đại Shaman Delaney ở đây, bọn họ muốn chết cũng có chút khó khăn.

Bất quá, Ma đạo sư Jiamon cùng Đồ La mất máu khá nhiều, phải điều dưỡng một thời gian, tạm thời không xuất môn lịch lãm được, mà cung tiễn thủ Agan không có kính mắt, cả ngày đứng một chỗ giả vờ lạnh lùng.

Thương thế của Trương Đức Bư nhẹ nhất, rất nhanh chóng đã khôi phục như cũ, hấn đem phần ma hạch mình kiếm được quyên góp cho Lang thần Thần miếu, tính là bồi thường thiệt hại do Thái ca gây ra trong thời gian qua. Đại Shaman Delaney mặt mày hớn hớn, nhìn A Man cũng trở nên thuận mắt hơn, Trương Đức Bư giao cho hấn mười mấy miếng ma hạch, có số ma hạch này, Thần miếu có thể tăng cường thực lực cho mười mấy con thú cưỡi.

“Thái ca hỗn đản này, báo hại ta tổn hại mất mười mấy miếng ma hạch, lần này nhất định phải bắt nó bổ sung lại mới được.”

Trương Đức Bư mang theo thủ sơn khuyến cùng Lục Dực Kim Quang tê đến hoang mạc Thần Vĩ, mục đích lần này của hấn rất đơn giản, chính là đi sâu vào trong hoang mạc, đến chỗ thần linh vẫn lạc, mượn thần uy cường đại ở đó để bản thân đột phá.

Có Thái ca ở đây, trong suốt cả đoạn đường đi, hoang mạc Thần Vĩ được xưng là nguy hiểm vô cùng cũng trở nên bình yên. Có câu ‘Nơi nào Thái ca đi qua, nơi đó cỏ mọc không được’. Rất nhanh chóng, Trương Đức Bư đã có thêm mười mấy miếng ma hạch, toàn bộ đều đem cho Tiểu Hắc ăn.

Bất quá, điều làm cho Trương Đức Bư cảm thấy thất vọng chính là Tiểu Hắc không có chút dấu hiệu tiến hóa nào.

- Thần uy nơi này thật mạnh mẽ!

Trương Đức Bư đi suốt một ngày, rốt cục đã đi đến chỗ sâu nhất trong hoang mạc Thần Vĩ, mỗi bước đi về phía trước, chỉ thấy thần uy ép lên cơ thể càng ngày càng nặng, ép đến mức đầu khí trong cơ thể hấn càng ngày càng nặng nề, đầu khí di chuyển trong thông đạo giống như thủy ngân, nặng nề khó di chuyển.

Bất quá, chỗ tốt cũng rõ ràng, theo đầu khí vận chuyển. Trương Đức Bư phát hiện nguyên lai Man đầu khí tràn ngập trong đan điền cùng thông đạo đầu khí, giờ phút này đã bị nén thành một luồng nhỏ, vận hành gian nan. Hơn nữa, cứ theo mỗi chu thiên vận hành mà tăng trưởng, năng lượng mới sinh ra trong kinh mạch đã dần dần hình thành Man đầu khí, mặc dù Dã Man kinh còn chiếm tỷ lệ nhiều, nhưng Man đầu khí đã bắt đầu sinh ra, điều này có nghĩa hấn đã chính thức bước vào ngưỡng cửa Man đầu sĩ!

Đi đến đây, không chỉ có thực lực của Trương Đức Bưu bị áp chế nghiêm trọng, ngay cả thực lực của Thái ca cũng giảm xuống kịch liệt, bây giờ, nó không có cách nào phóng thích ma pháp thập lục cấp, thậm chí ngay cả phóng thích ma pháp thập ngũ cấp cũng có chút miễn cưỡng.

Trương Đức Bưu lại đi về phía trước hơn trăm thước, chỉ thấy trong phương viên mười dặm hơn, một hồ nước đột nhiên xuất hiện giữa sa mạc, phía trên hồ nước, thần uy phảng phất như sương mù, ngưng tụ không tiêu tán!

- Nơi này có lẽ chính là hồ nước được sinh ra khi thần linh kia vẫn lạc, rót xuống thảo nguyên này!

Tinh quang trong mắt Trương Đức Bưu chợt lóe, thận trọng đi về phía trước từng bước, nhất thời, một cỗ uy áp mạnh mẽ vô cùng ép về phía hắn, Man đấu khí trong cơ thể trong phút chốc như bị ngưng kết lại, tựa hồ như bị đóng băng!

Trương Đức Bưu lập tức điều động tất cả tinh thần lực, mạnh mẽ thúc dục Man đấu khí. Rốt cục, Man đấu khí bắt đầu chậm rãi di chuyển, thông thả như kiến đang bò, một ít một ít đi ra khỏi đan điền.

Tại thời điểm đấu khí thoát khỏi đan điền, Trương Đức Bưu phảng phất cảm thấy tựa hồ như có một đạo quan tạp trong cơ thể đột nhiên mở ra, một cảm giác thoải mái vô cùng thấm sâu vào từng lỗ chân lông, làm hắn không nhận được hết lớn một tiếng, âm thanh quanh quẩn tại bầu trời trên mặt hồ, chấn tan lớp thần uy phiêu tán như sương mù, thật lâu không dứt!

61. Chương 61: Tu Luyện Bên Hồ.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 61: Tu luyện bên hồ.

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trong lòng Trương Đức Bưu dâng lên một niềm vui sướng đến mức phát điên, Man đấu khí trong cơ thể hắn cứ theo mỗi chu thiên tuần hoàn mà tăng trưởng từng giọt từng giọt, mặc dù tốc độ tăng trưởng không nhanh, nhưng năng lượng sinh ra chính là Man đấu khí hàng thật giá thật, hơn nữa vô cùng tinh thuần!

Quan tạp làm khó hắn bao nhiêu lâu nay, rốt cục nương theo thần uy đặc biệt tại hoang mạc Thần Vĩ mà đột phá, bây giờ Trương Đức Bưu đã trở thành Man đấu sĩ, một con đường lớn khang trang đang rộng mở trước mặt hắn!

Khí lực của người Nam Cương cùng những chủng tộc khác bất đồng, bọn họ trời sinh nhân tiện đã có loại thiên phú Dã Man kinh. Dã Man kinh chính là một loại hình thái nguyên thủy của đấu khí, mỗi người có thể nói là thiên tài tu luyện đấu khí.

Bất quá, thập cấp Man chiến sĩ là một chương ngại lớn, đại bộ phận người Nam Cương bị ngăn cản ở trong đạo quan tạp này, những người cả đời không thể nào đột phá không phải là số ít. Bộ lạc Mông Chuyên có gần cả ngàn Man chiến sĩ nhưng có thể đột phá đạo quan tạp này, bất quá chỉ có một mình Nhanh Thạch Man Chuy mà thôi, bây giờ có thêm một người nữa là Trương Đức Bưu.

Chỉ có người đang đối mặt với đạo quan tạp này mới biết nó tốt cùng có bao nhiêu khó khăn, Trương Đức Bưu cũng xem như kỳ ngộ liên tiếp, nhưng để đột phá đạo quan tạp này không thể không dựa vào áp lực thật lớn mà hoang mạc Thần Vĩ gây ra cho hắn.

Sau khi đột phá, thiên phú của người Nam Cương sẽ được thể hiện hoàn toàn, mặc dù không thể nói sau này tu luyện sẽ thuận buồm xuôi gió, nhưng so với những chủng tộc khác thì nhanh hơn rất nhiều.

“Đấu khí truyền thừa của ngũ đại Chủ thành Man tộc được giữ rất đầy đủ, khẳng định có bí quyết đột phá quan tạp, bất quá Chủ thành bị những quý tộc cùng Man vương thống trị, vì giữ vững địa vị thống trị của mình nên bọn họ sẽ không tiết lộ phương pháp này cho những bộ lạc trong rừng rậm.”

Trương Đức Bưu nhớ tới văn minh đấu khí sáng lạn tại Chủ thành, đối lập với những bộ lạc trong rừng rậm, so ra những bộ lạc của người Nam Cương trong rừng rậm thật mông muội và hoang dã. Nguyên nhân của kết quả này đương nhiên là do năm Chủ thành tiến hành phong tỏa văn hóa của nông thôn Nam Cương, nếu như không làm vậy để cho trong rừng rậm khắp nơi đều có Man đấu sĩ mạnh mẽ, điều đó là một mối uy hiếp lớn đối với Chủ thành.

Chỉ có thể làm cho người người Nam Cương trong rừng rậm trở nên yếu ớt, ‘nuôi nhốt’ như gia súc, như vậy mới có lợi cho sự thống trị của bọn họ.

Trương Đức Bưu trầm hạ quyết tâm: “Nếu như ta có thể tìm được mấu chốt để đột phá thập cấp Man chiến sĩ, nhất định ta sẽ truyền bá rộng rãi trong rừng rậm, để cho mỗi người đều có hi vọng trở thành Man đấu sĩ!”

Trong không gian giới chỉ còn lương khô cùng nước uống đủ dùng trong hơn mười ngày, hần liền quyết định tạm thời ở lại bên cạnh hồ nước, ngày đêm không ngừng tu luyện. Ở chỗ này tu luyện, mặc dù tốc độ vận chuyển đấu khí chậm chạp, nhưng vì áp lực của thần uy, tốc độ tăng trưởng của đấu khí không chậm hơn bên ngoài chút nào, hơn nữa, Man đấu khí được thần uy rèn luyện, so với bên ngoài lại càng thêm tinh thuần hơn.

Vừa mới đột phá trở thành Man đấu sĩ, trụ cột là điều trọng yếu nhất, mục đích khi Trương Đức Bưu ở lại hoang mạc Thần Vãn chính là muốn rèn luyện trụ cột của mình cho thật ổn định.

Tu luyện là một quá trình hết sức buồn tẻ, Thái ca cùng Tiểu Hắc liền bỏ mặc hần tại chỗ này, hai con ma thú liền đi ‘dạo chơi’ những địa phương khác trong hoang mạc, liệp sát Vương cấp ma thú, sau đó đem ma hạch cho Tiểu Hắc ăn tươi.

Thái ca vốn là thập lục cấp Vương cấp ma thú, cấp bậc rất cao, loại ma hạch của ma thú cấp thấp này chẳng có mấy tác dụng đối với nó, trừ phi trong hoang mạc Thần Vãn có ma thú cao hơn thập lục cấp. Sở dĩ, đại nhân ‘Thái ca vĩ đại’ trợ giúp Tiểu Hắc là vì bản tính hung tàn bạo lực trong từng mạch máu của nó thúc dục.

Đã không có Thái ca làm phiền bên cạnh, rốt cục Trương Đức Bưu đã có thể tĩnh tâm, hoàn toàn đắm chìm vào trong quá trình tu luyện, dùng đạo dẫn thuật để điều khiển đấu khí trong cơ thể, vận hành theo tâm pháp Long Mông Bảo Tượng quyết, một mặt nuôi dưỡng đấu khí một cách cẩn thận, một mặt dùng Long Mông Bảo Tượng khí để rèn luyện lực phủ ngũ tạng cùng tứ chi ngũ thể.

Chỉ tích lũy ngắn ngủi trong thời gian bốn năm ngày, trong cơ thể hần lúc này đã tràn ngập lực lượng mạnh mẽ, hùng hồn to lớn, mơ hồ làm cho Trương Đức Bưu có cảm giác như một đại dương mênh mông.

Đây chính là lực lượng mạnh mẽ của Man đấu sĩ.

Long Mông Bảo Tượng quyết vận hành được một chu thiên trong cơ thể, Trương Đức Bưu từ từ phun ra một ngụm trọc khí, không khí chung quanh liền chấn động, phát ra tiếng chuông như ‘chuông Đại Hồng’, ‘Ong’ một tiếng, hùng hồn và du dương.

Ngụm trọc khí vừa phun ra hình thành một luồng khí năm màu, mang theo mùi hôi thối.

Luồng khí năm màu này chính là những độc tố do Long Mông Bảo Tượng khí bài tiết ra từ trong cơ thể. Khi đã tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết đến tầng thứ hai, thân thể được rèn luyện mạnh mẽ, khiến cho lực lượng tăng trưởng nhảy vọt, về phương diện khác rèn luyện lực phủ ngũ tạng, mỗi một lần hô hấp, độc tố trong lực phủ ngũ tạng được bài tiết ra một ít, dần dần nội tạng sẽ trở nên tráng kiện, mạnh mẽ.

Từ hai công hiệu này có thể thấy được Long Mông Bảo Tượng quyết quả thật là tâm pháp nổi danh trên Kỳ Công Đấu Khí bảng, nội ngoại kiêm tu, hỗ trợ nhau rèn luyện.

Trương Đức Bưu phun ra một ngụm trọc khí xong liền biến đổi tâm pháp, sử dụng Liệt Hỏa quyết. Thông đạo đấu khí của hần đã ‘tứ thông bát đạt’, nhiều và rộng lớn, không giống như những người khác chỉ có mười mấy đường thông đạo đấu khí.

Trong thời gian mấy ngày này, ngoại trừ tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết, Trương Đức Bưu còn dùng thời gian để nghiên cứu Liệt Hỏa quyết. Hần phát hiện được khi tu vi đã đạt đến đẳng cấp Man đấu sĩ, loại

tâm pháp Liệt Hỏa quyết tưởng chừng như khá yếu không ngờ lại có uy lực rất mạnh.

Liệt Hỏa quyết chính là tâm pháp hần vô ý ghi nhớ trong Thần miếu Man tộc, Trương Đức Bưu đã từng tu luyện một thời gian. Môn tâm pháp này chỉ có thể làm đầu khí cực nóng, cũng không có điểm đặc thù gì nên hần không để Liệt Hỏa quyết trong lòng. Nhưng bây giờ, khi đã trở thành Man đầu sĩ, đầu khí dần dần hùng hậu, uy lực của Liệt Hỏa quyết nhất thời được phát huy ra.

Môn tâm pháp này cực kỳ dương cương, thông đạo đầu khí toàn bộ đều là dương mạnh. Trương Đức Bưu liền hạ quyết tâm, rất nhanh chóng đã tu luyện Liệt Hỏa quyết đến tầng thứ hai, Man đầu khí hùng hậu, thể như chẻ tre, liền tiếp đột phá tầng thứ ba, sau đó đến tầng thứ tư, lúc này mới dừng lại.

- Tầng thứ tư của Liệt Hỏa quyết – đầu khí như hỏa, không biết uy lực như thế nào!

Hần vươn bàn tay to ra, Man đầu khí vận chuyển theo tâm pháp Liệt Hỏa quyết, chỉ thấy lòng bàn tay trở nên nóng rực, Liệt Hỏa đầu khí hình thành một quả cầu lửa nhỏ trong lòng bàn tay. Quả cầu lửa này không phải ma pháp nguyên tố hỏa hệ, mà thuần túy là do đầu khí nóng rực hình thành, không có loại cảm giác mơ hồ muốn nổ mạnh như hỏa hệ nguyên tố, ngược lại có vẻ cực kỳ ổn định.

- Dựa vào quả cầu lửa này, sau khi trở lại thành Philina ta có thể vượt qua khảo hạch nhất cấp Ma pháp sư rồi.

Trên mặt Trương Đức Bưu lộ ra vẻ tươi cười nghịch ngợm, thầm nghĩ: “Không biết uy lực của Liệt Hỏa quyết như thế nào...”

Đột nhiên hần ấn quả cầu lửa xuống mặt đất, quả cầu lửa hoàn toàn do đầu khí tạo thành này khi tiếp xúc với hạt cát màu đỏ đậm như máu liền nhất thời bộc phát. Sắc mặt Trương Đức Bưu khẽ biến, vội vàng lui về phía sau, chỉ nghe ‘Ầm’ một tiếng, tại nơi hần ấn quả cầu xuống, mặt đất liền nổ tung, hình thành một hố to đường kính hơn một thước, lớp cát đỏ bị đầu khí làm nóng chảy, hình thành những hạt thủy tinh lỏng lách như hồng ngọc!

Trương Đức Bưu trở mắt đứng nhìn:

- Môn tâm pháp này...Thật sự quá mức bá đạo. Dựa vào chiêu thức này, ta hoàn toàn có thể trở thành một gã Ma pháp sư cận chiến rồi!

62. Chương 62: Tệ Đoan Sơ Hiện

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 62: Tệ đoan sơ hiện

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

“Liệt Hỏa quyết quả thật rất lợi hại, bất quá tiêu hao cũng thật lớn.”

Trương Đức Bưu từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, xem xét tình trạng thân thể, không khỏi lộ ra vẻ cười khổ. Một đòn vừa rồi đã làm Man đầu khí trong cơ thể hần tiêu hao hết một nửa, sử dụng Liệt Hỏa quyết chỉ sợ hần chỉ có thể phóng xuất ra hai tiểu hỏa cầu.

Bất quá quả cầu lửa này không giống như Hỏa Cầu thuật của Ma pháp sư, Hỏa Cầu thuật chỉ là nhất cấp ma pháp, đơn giản là đem hỏa hệ nguyên tố ngưng tụ lại một chỗ, sinh ra hiệu quả nổ mạnh cùng tổn thương, khuyết điểm chính là lực lượng quá mức phân tán, không thể hình thành thương tổn lớn.

Mà quả cầu lửa của Trương Đức Bưu lại thuần túy do Man đầu khí ngưng tụ thành, lực lượng tập trung, uy lực của Hỏa Cầu thuật không thể so sánh cùng được. Nếu chỉ nói về lực công kích đơn thể, so với thập tứ cấp ma pháp còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Hỏa cầu do Liệt Hỏa quyết hình thành, cho dù là cao thủ ‘đầu khí như đao’ cũng không thể đón đỡ nổi.

Điểm đáng tiếc duy nhất chính là tiêu hao quá lớn, dùng để đánh lén thì còn được, nhưng nếu kẻ địch có phòng bị thì Liệt Hỏa quyết quả thật là ‘gân gà’.

Trương Đức Bưu tạm gác Liệt Hỏa quyết sang một bên, chuyên tâm tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết, môn tâm pháp này uy lực tuy mạnh, nhưng với tu vi của hắn chỉ có thể công kích hai lần, nếu như hai lần công kích không thể giết chết địch nhân, như vậy hắn chỉ có nước nằm im cho người khác muốn làm gì thì làm.

Mà Long Mông Bảo Tượng quyết bất đồng, chỉ cần luyện thành đến tầng thứ hai của tâm pháp, hắn liền có được ‘cửu ngư lực’, có hơn ba ngàn cân sức mạnh, cho dù là Vương cấp ma thú, nếu ăn một đòn của hắn cũng chỉ có nước gãy xương đứt gân mà chết!

Hơn nữa môn công pháp này có lực bạo phát mạnh mẽ cùng khả năng khôi phục sức khỏe nhanh chóng, lực cũ chưa hết, lực mới đã sinh. Như vậy xem ra, uy lực của Long Mông Bảo Tượng quyết còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Trong Long Mông Bảo Tượng quyết tổng cộng có mười sáu đường thông đạo đầu khí, tám đường chăm sóc lực phủ ngũ tạng, khiến cho nội tạng trở nên vô cùng tráng kiện, tám đường rèn luyện tứ chi ngũ thể, khiến cho cơ thể có khả năng thừa nhận khi lực lượng tăng cường.

Trương Đức Bưu đã khai thông được hai mươi bốn đường thông đạo đầu khí, so với số thông đạo đầu khí trong Long Mông Bảo Tượng quyết càng thêm hoàn mỹ, mỗi đường thông đạo đều đạt được hai hiệu quả của Long Mông Bảo Tượng quyết, vừa có thể ăn cần chăm sóc phế phủ, vừa có thể rèn luyện khí lực, tu vi càng thêm nhanh chóng tăng trưởng.

Cơ hồ cứ mỗi một chu thiên, Trương Đức Bưu cảm thấy được lực lượng trong cơ thể tăng trưởng nhanh chóng, chỉ ngắn ngủi trong thời gian vài ngày, hắn đã hoàn toàn luyện thành tầng thứ hai.

Trong nháy mắt khí luyện thành Long Mông Bảo Tượng quyết tầng thứ hai, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy lực lượng trong cơ thể bộc phát như núi lửa phun trào, lực phủ ngũ tạng, cơ thịt gân cốt đều bị chấn động, ngay cả da tay cũng bị luồng lực lượng mạnh mẽ đó đánh vào từng đợt làm đau đớn, thậm chí còn có nguy cơ bị xé rách!

Luồng lực lượng bạo tăng này làm cho mạch máu hắn cũng trở nên sôi trào!

Trương Đức Bưu vội vàng vận chuyển tâm pháp một lần nữa, Long Mông Bảo Tượng khí tẩy sạch thông đạo đầu khí một lần nữa, khiến cho thân thể dần dần củng cố trở lại, loại cảm giác nguy hiểm này mới chậm rãi biến mất.

“Trong nháy mắt khi luyện thành Long Mông Bảo Tượng quyết không ngờ lực lượng tăng cường nhanh chóng đến như vậy, thiếu chút nữa khiến cho thân thể ta không thể chịu nổi! Chẳng lạ khi vị tiền bối khai sáng ra môn tâm pháp này cũng bạo thể mà chết...”

Lúc này Trương Đức Bưu mới hiểu được, vì sao vị tiền bối kia cố gắng gượng ép tu luyện đến tầng thứ chín, đây cũng là lý do khiến công pháp Long Mông Bảo Tượng quyết không thể nào hoàn toàn luyện thành, lực lượng tăng trưởng mặc dù nhanh, nhưng thân thể không thể thừa nhận nội, mà sau mỗi lần luyện thành, lực lượng liền bạo tăng một cách nhảy vọt.

Cho dù vị tiền bối kia đã dung hợp huyết mạch cự long, tự cho rằng cường độ thân thể của mình đủ để thừa nhận lực lượng khi tu luyện đến tầng thứ chín, không ngờ rốt cuộc cũng không chịu đựng nổi.

“Tệ đoạn khi tu luyện đến Long Mông Bảo Tượng quyết tầng thứ hai, chỉ cần không ngừng rèn luyện thân thể liền có thể khôi phục như cũ. Ba tầng sau cũng thế, chỉ là thời gian rèn luyện dài hơn thôi. Bất quá, khi tu luyện tâm pháp đến tầng thứ sáu, cho dù không ngừng rèn luyện cũng không thể giải quyết hoàn toàn tệ đoạn này, chỉ có thể dùng đầu khí trong cơ thể áp chế lực lượng ngo ngoe muốn bạo phát, mới không bị bạo thể mà chết. Tựa như Hầu Già La vậy, sử dụng toàn lực chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!”

Sắc mặt Trương Đức Bưu biến đổi không ngừng, trong lòng âm thầm cân nhắc: “Ta đã thông đạo hai mươi bốn đường thông đạo đầu khí một cách hoàn mỹ, đủ để bao hàm đại bộ phận công pháp đầu khí trên đời, nhưng cho dù là vậy, nhiều nhất cũng chỉ có thể tu luyện đến tầng thứ sáu, có thể sử dụng ‘cửu tượng lực’ mà không cần kiêng dè, nhưng nếu tu luyện đến tầng thứ bảy, chắc hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Hai mươi bốn đường thông đạo đấu khí hoàn mỹ, cũng không thể khiến cho thân thể mạnh mẽ vô hạn, nếu muốn giải quyết vấn đề này, sợ rằng cũng chỉ còn mỗi biện pháp dung nhập huyết mạch chủng tộc khác mà thôi.

“Chẳng lẽ phải đi giết rồng?”

Trương Đức Bưu rùng mình một cái, vội vàng bỏ ngay ý niệm này trong đầu.

Giết rồng! Hắn cũng chỉ có chút dũng khí để nghĩ một chút thôi. Trong Lạc Nhật sâm lâm đích xác cũng có vài con rồng ‘làm biếng’, chỉ cần không quấy nhiễu giấc ngủ của nó, loài sinh vật này tuyệt đối sẽ không tìm người gây phiền phức, nhưng mặc dù là loài Á long có cấp bậc thấp nhất như Địa Hành long, cũng không phải là thứ Trương Đức Bưu có thể đối phó, huống hồ huyết mạch Địa Hành long cũng không tinh khiết, tốt hơn hết là cự thú Behemoth.

Về phần Song Đầu Cự Long mạnh mẽ nhất trong Á long hệ, đó là loài có huyết mạch gần với Thánh long nhất, nhưng Song Đầu Cự Long hiếm hoi vô cùng, hơn nữa võ lực cùng ma pháp lực cũng mạnh mẽ đáng sợ, cho dù Trương A Man cùng Thái ca ‘quát tháo hò hét’ tiến lên cũng chỉ đủ cho cự long nhét kẽ răng.

“Long Mông Bảo Tượng quyết là tâm pháp tốt nhất của ta, trong không gian giới chỉ thật ra còn một quyển Tà Linh thánh điển nữa, đáng tiếc xem không hiểu.”

Lúc này Trương Đức Bưu mới nhớ tới trong không gian giới chỉ của mình còn có một quyển Tà Linh thánh điển, Tà Linh thánh điển bài danh thứ tư trên Kỳ Công Đấu Khí bảng, so với Long Mông Bảo Tượng quyết càng thêm thần kỳ, đáng tiếc văn tự của Ma tộc vực sâu đã thất truyền trên đại lục, người duy nhất hiểu được văn tự vực sâu là nữ tử áo trắng kia, nhưng nàng không thể không giết hắn.

“Quên đi, không nghĩ nữa.”

Trương Đức Bưu đứng dậy, nhìn hồ nước tràn ngập sương trắng, trong lòng có chút ý tưởng: “Ta rèn luyện đấu khí ven hồ đã có hiệu quả như thế, nếu như tiến vào trong hồ, không biết sẽ như thế nào?”

Hồ nước này vốn là cái hồ lớn do vị thần linh vẫn lạc kia ngã xuống thảo nguyên mà tạo thành, ở trong sa mạc mà không hề khô cạn, chắc hẳn là do lực lượng của thần uy.

Trương Đức Bưu liền nhảy vào trong hồ nước, áp lực thần uy nhất thời trở nên nặng nề vô cùng, lúc này hắn mới cảm giác được tinh thần lực của mình nhỏ yếu, tinh thần lực gấp người thường một ngàn lần, tốc độ tu luyện gấp một trăm lần, ở chỗ này cũng chỉ có thể miễn cưỡng điều động một ít Man đấu khí, vận chuyển trong đấu khí thông đạo với tốc độ ‘nhẹ như lông chim’.

Thần uy chủ yếu chỉ ảnh hưởng đến đấu khí cùng tinh thần lực, hành động cũng không có chút trở ngại nào. Trương Đức Bưu liền lặn xuống hồ, lặn xuống càng sâu thần uy càng nặng, Trương Đức Bưu lặn xuống hơn mười thước, đấu khí trong cơ thể liền bị ép lui về đan điền, tinh thần lực cũng bị áp súc thành một điểm, căn bản không có cách nào điều động.

Trương Đức Bưu vội vàng bơi lên bờ, chỉ thấy áp lực biến mất, nhất thời đấu khí từ trong đan điền phun ra mãnh liệt, vận chuyển nhanh chóng trong thông đạo đấu khí, rộng lớn và mãnh liệt, còn tinh thần lực bị áp súc đến cực hạn cũng đột nhiên bành trướng ra, càng cứng cỏi hơn so với lúc trước!

“Hồ nước này quả là ‘Thánh địa tu luyện’ trời sinh!”

Trong lòng Trương Đức Bưu mừng như điên, đang muốn lặn tiếp vào trong hồ, đột nhiên chỉ thấy Lục Dục Kim Quang tê kinh hoàng thất thổ bay tới, kêu lên:

- A Man, Tiểu Hắc đã xảy ra chuyện rồi!

63. Chương 63: Tiểu Hắc Tiến Hóa

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 63: Tiểu Hắc tiến hóa

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu nhìn thủ sơn khuyển đang ngủ say, lông mày nhú chặt, ngọn nguồn mọi chuyện hẳn đã hiểu rõ ràng từ trong miệng Thái ca. ‘Hai vị’ này đi liệt sát Vương cấp ma thú trong hoang mạc Thần Vãn, ma hạch toàn bộ đều đem cho thủ sơn khuyển ăn tươi, Tiểu Hắc vẫn không xuất hiện dấu hiệu tiến hóa. Kết quả, ngay lúc này, chúng nó gặp phải một con thập tứ cấp Quỷ Diện Sơn Tiêu vương.

Tại loại địa phương như hoang mạc Thần Vãn này, ma thú lợi hại hơn so với bên ngoài, thập tứ cấp Sơn Diện Quỷ Tiêu có thực lực tương đương với thập ngũ cấp Vương cấp ma thú, hơn nữa thần uy đặc biệt ở nơi này có tác dụng áp chế đối với thực lực những kẻ đến từ bên ngoài, song cho dù Sơn Diện Quỷ Tiêu vương hết sức lợi hại đi chăng nữa nhưng vẫn chênh lệch rất nhiều so với Thái ca, dù sao Kim Quang tê là mọi loại ma thú hết sức cao cấp, so với nó mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Ma hạch Sơn Tiêu vương đương nhiên rơi vào trong bụng Tiểu Hắc. Nhưng khi Tiểu Hắc ăn khối ma hạch này vào thì bỗng dưng xảy ra vấn đề, đột nhiên mê man bất tỉnh, Thái ca dùng mọi phương pháp đều không cách nào làm nó tỉnh lại.

Trương Đức Bưu nhớ lại lúc mình đến Tinh viện cầu học, có đọc qua một cuốn sách nói về chủ đề ‘Ma sủng’, thăm nghĩ: “Trạng thái bây giờ của Tiểu Hắc có chút giống tình hình ma thú tiến hóa như trong sách miêu tả.”

Trong quyển sách nọ có ghi lại, khi ma sủng tiến hóa sẽ xuất hiện hai loại tình huống, một loại là tiến hóa thất bại, ma sủng lâm vào trạng thái điên cuồng, tấn công tất cả sinh vật nó nhìn thấy, thậm chí chủ nhân của chính mình, cho đến khi kiệt sức mà chết.

Một loại tình huống khác là ma sủng lâm vào trạng thái hôn mê, điều này thường có nghĩa là tinh thần lực của ma sủng có xu thế tăng trưởng cấp tốc, tiến tới việc kích thích ma hạch trong đại não tiến hóa, cho nên mới hôn mê tạm thời. Căn cứ vào cấp bậc cùng phẩm chất của ma thú, thời gian tiến hóa cũng dài hay ngắn, phẩm bậc càng cao, thời gian tiến hóa càng dài.

Tiểu Hắc hẳn là đang ở trong tình trạng thứ hai, nó ăn vào ma hạch của thập tứ cấp Vương cấp ma thú, khẳng định tinh thần lực tăng trưởng nhảy vọt, vì thế kích thích ma hạch trong đại não.

Trương Đức Bưu nghĩ đến đây, trong lòng vừa động:

- Thái ca, đến tột cùng người đưa cho Tiểu Hắc ăn bao nhiêu Vương cấp ma hạch?

Thái ca suy nghĩ trong chốc lát, lắc đầu nói:

- Không nhớ nổi, ta với Tiểu Hắc đi qua bên này, từ biên giới hoang mạc dạo qua một vòng, giết vài chục con, sau đó thu hẹp bán kính, lại dạo một vòng, lại giết mất chục con. Sau đó....

Trương Đức Bưu cuối cùng cũng hiểu rõ ràng, thì ra hai vị này thừa lúc hắn đang tu luyện, đem hoang mạc Thần Vãn quét ngang một lần!

“Vương cấp ma thú trong hoang mạc Thần Vãn sợ rằng đã hoàn toàn tuyệt chủng rồi ...”

Trương Đức Bưu không khỏi có chút mong chờ, Vương cấp ma thú nơi này khác với bên ngoài, bởi vì chúng nó hấp thu thần uy nơi này nên ma hạch có tác dụng thúc đẩy quá trình tiến hóa của các ma thú khác. Ăn tươi nhiều ma hạch như Tiểu Hắc thì cho dù là một con Smile cũng sẽ tiến hóa cực kỳ cường hãn!

“Không biết bao lâu nữa Tiểu Hắc mới có thể tỉnh lại, ta không thể cứ ở bên cạnh trông chừng nó mãi, không bằng trước tiên thu nó vào không gian giới chỉ đã.”

Miếng không gian giới chỉ này của Trương Đức Bưu có dung lượng cũng không lớn, đem bỏ Tiểu Hắc vào trong không gian trống cũng không còn được bao nhiêu, hắn không thể làm gì khác hơn là đem Bích Tỳ đao cùng lương khô và những vật dụng linh tinh khác bỏ ra ngoài, chỉ để lại hai quyển sách Long Mông Bảo Tượng quyết và Tà Linh thành điển.

Thái ca đem Tiểu Hắc bỏ vào không gian giới chỉ, sau một lúc nó suy nghĩ rồi cười nói:

- A Man, ta đi vào trong chơi với Tiểu Hắc cho nó đỡ buồn!

Dứt lời liền mở không gian giới chỉ, thu chính bản thân mình vào trong.

Trương Đức Bưu cũng không quá để tâm, lương khô ba ngày đã ăn hết rồi, hắn đang chuẩn bị quay về thành Cự Mang để bổ sung thực vật, lúc này mới nhớ tới Thái ca không thể đi ra từ không gian giới chỉ, bỗng nhiên cảm thấy không ổn.

- Tên Thái ca chết tiết này, tự nhốt mình vào trong không gian giới chỉ, làm sao thả nó ra bây giờ...

Không gian giới chỉ ngoài tác dụng chứa đồ vật còn có tác dụng khác chính là để an trí ma sủng.

Ma pháp sư thường có thói quen cho ma sủng của mình ở trong không gian giới chỉ, lúc cần thiết thì thả chúng nó ra, thậm chí có một số ít ma pháp sư 'biến thái' còn bỏ người hầu nữ của mình vào trong giới chỉ, nuôi dưỡng như sủng vật.

Trong không gian giới chỉ là một không gian độc lập, nhiệt độ ôn hòa, chỉ cần có lượng thức ăn đầy đủ thì không cần lo ma sủng chết đói. Bất quá, nếu ma sủng muốn từ bên trong đi ra, ngoại trừ chủ nhân mở ra thì chỉ có một biện pháp suy nhất là dùng lực lượng thuần túy đánh vỡ không gian, nếu không thì chỉ có nước ở yên bên trong.

Thái ca làm việc không suy trước tính sáu, mà Trương Đức Bưu cũng không phải là một ma pháp sư chính thức, hai vị này đều không nghĩ đến việc Thái ca tự nhốt mình vào không gian giới chỉ rồi, ai có thể thả nó ra ngoài bây giờ?

“Quên đi, trở lại thành Cự Mang rồi nhờ Jiamon Richie giúp đỡ vậy.”

Trương Đức Bưu rời khỏi hồ nước, đi vào sa mạc, đi về hướng thành Cự Mang.

Đột nhiên, hắn chú ý đến một chuyện hết sức thú vị, trên sa mạc có một dãy dấu chân của con người. Dấu chân không lớn, khoảng chừng bàn chân của nữ hài tử, ngón út có chút uốn lượn, ngón chân cái thỉnh thoảng nhếch lên, hiển nhiên là không mang giày mà rõ ràng là đi chân không trên sa mạc.

Hạt cát màu đỏ tươi bị hai dấu chân này dẫn lên, không ngờ trở thành một màu đen kịt, phẳng phất giống hệt như bị ma khí xâm nhập!

“Kỳ quái, sao lại có người đi chân không trong sa mạc? Chẳng lẽ không sợ hạt cát làm rách da chân...”

Trương Đức Bưu đang cười đột nhiên biến sắc, hắn nhớ tới cô gái áo trắng đến từ vực sâu đang truy giết mình, hình như cũng đi chân không.

Sau đó, hắn chứng kiến bên cạnh mình đột nhiên nhiều hơn một bóng người, không khỏi rùng mình: “Ca ngơ nữ thần Trí Tuệ, không trùng hợp như vậy chứ?”

Trương Đức Bưu khó khăn quay đầu lại, quả nhiên chứng kiến một cô gái áo trắng đang đứng phía sau hắn, màu áo như tuyết, quần bó, tay áo dài, một đôi chân không mang giày, bởi vì tu luyện Tà Linh thánh điển nên cát đỏ dưới chân dần dần biến thành màu đen, không phải cô gái đến từ Tà Linh thần miếu đang truy sát hắn thì còn ai vào đây nữa!

“Nữ thần Trí Tuệ ới!”

Da đầu Trương Đức Bưu có chút tê dại.

Cô gái áo trắng nọ nhìn hắn một cái, lắc đầu nói:

- Thật khó khăn lắm mới gặp được một người, không ngờ là một ma pháp học đồ...

Xoay người một cái, trong chớp mắt nàng đã biến mất trong sa mạc.

“Ca ngơ nữ thần, chẳng lẽ cô nàng bưu hãn này không nhận ra ta?”

Trương Đức Bưu thở phào nhẹ nhõm, trong lòng vừa mừng vừa sợ, lúc này mới nhớ tới lúc đầu hắn cùng cô gái này chỉ thấy nhau từ xa, cũng không thấy rõ tướng mạo lẫn nhau, hơn nữa ma pháp bào của hắn đã bị Lôi Diệu đánh nát, nên lúc trước hắn đến chợ trong thành Cự Mang mua một bộ quần áo dân du mục thảo nguyên, nàng không nhận ra cũng không có gì kỳ quái.

“Lạ thật, tại sao ta không cảm giác được ma huyết trở chú trên tay có dị trạng nhỉ?”

Trương Đức Bưu nhìn lên mu bàn tay một chút, trên mu bàn tay hắn có một đạo ma huyết trở chú, lần trước khi gặp phải cô gái này, ma huyết trở chú liền phát sáng, nóng rực lên. Mà lúc này đây, ma huyết trở chú không hề có bất kỳ phản ứng gì.

Đột nhiên, một luồng gió thơm ập vào mặt, cô gái kia lại xuất hiện trước mặt hắn lần nữa, nhìn hắn từ trên xuống dưới, hai tròng mắt sáng lên:

- Vị tiên sinh này, nhìn người trông có chút quen quen!

Tâm lý Trương Đức Bưu hồi hộp, lặng lẽ giấu tay vào trong áo, ha hả cười nói:

- Cô nương, chúng ta mới gặp nhau lần đầu, hơn nữa gương mặt của ta cũng rất phổ thông mà...

Cô gái nọ ‘oh’ một tiếng, cười nói:

- Ta tên là Aier, tới tìm một gã Ma pháp sư, hắn mặc bộ quần áo ma pháp học đồ, bên cạnh còn có một con chó lớn cùng với một con cọp trên lưng có cánh đại bàng, người có gặp người nào như vậy không?

“Ca ngợi nữ thần Gaia, nữ thần Sinh Mệnh, nữ thần Trí Tuệ cùng Lang thần! May mắn tên Thái ca hôn dân kia đã tự nhốt mình vào trong không gian giới chỉ rồi!”

Tâm tình Trương Đức Bưu sáng khoái vô cùng, lắc đầu cười nói:

- Ta không nhìn thấy. Aier cô nương, cô tìm người kia có việc gì?

64. Chương 64: Tuyệt Sắc Giai Nhân

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 64: Tuyệt sắc giai nhân

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Aier cũng không trả lời vấn đề này, mà đôi mắt khẽ híp lại như hai mảnh trăng khuyết, cười nói:

- Xin hỏi, người có biết nơi nào có đạo sư Shaman có thể trị liệu tổn thương linh hồn hay không?

Người con gái này cười rộ lên như một người đẹp trong tranh, hồn nhiên không nhiễm bụi trần. Trái tim Trương Đức Bưu không khỏi nhảy lên kịch liệt, vội vàng xua tan tâm tình khác thường trong lòng, nói:

- Ta chỉ biết được đại Shaman Delaney, thực lực của hắn có thể trị liệu tổn thương tinh thần lực, đối với tổn thương linh hồn chỉ sợ cũng bất lực.

Shaman trên thảo nguyên cũng giống như mục sư tại trung nguyên, đồng dạng được gọi là Thần Chức giả, bất quá bọn họ có điểm khác mục sư là trị thương tinh thần lực là chủ yếu, trị thương thân thể là phụ. Đồng thời, Shaman còn có thể chiến đấu, Lang Kỵ cầm quân năm đó có không ít Shaman phục vụ trong quân đội, bọn họ có thể thi triển những ma pháp Thị Huyết thuật hoặc Linh Hồn Cuồng Bạo v.v, làm cho quân đội trở nên mạnh mẽ không gì phá được.

Shaman cũng có thể trị liệu linh hồn thể, bất quá cấp bậc phải rất cao, phải là Shaman hơn thập ngũ cấp mới có thể làm được, đại Shaman Delaney ở thành Cự Mang chỉ là đạo sư Shaman thập tứ cấp, hắn không có được thực lực này.

- Vậy à... - Aier có vẻ có chút thất vọng, cặp lông mày khẽ nhíu lại, lời nói cử chỉ của nàng cho dù là nhăn mày hay cười nói đều có thể làm người khác bồi hồi, tựa hồ như có một loại mị hoặc trời sinh.

Trương Đức Bưu lại có một loại cảm giác tim đập nhanh thành thịch, vội vàng ngưng tụ tinh thần lực, mạnh mẽ đè nén loại tâm tình này, cười nói:

- Người tìm đạo sư Shaman có việc gì?

- Ta có một người thân là linh hồn thể, mới vừa rồi đi qua phiên sa mạc kỳ quái này, nhất thời không cẩn thận, bị thần uy nơi này làm trọng thương.

Sắc mặt Aier buồn bã, nhìn hẩn một cách đáng thương, cầu khẩn nói:

- Người có thể dắt ta đi tìm một đạo sư Shaman có thể trị liệu linh hồn không?

- Được, được!

Trương Đức Bưư vừa mới mở miệng liền cảm thấy hối hận, trước mặt cô gái này hẩn thật bó tay bó chân, như thế nào mà lại không hề suy nghĩ đã đáp ứng nàng rồi?

“Yên nữ này nếu không phải có mệnh trời sinh thì khẳng định cũng là do tu luyện tâm pháp đấu khí ‘tà ma ngoại đạo’ trong Tà Linh thánh điển, có thể mệnh hoặc thần trí người khác!”

Aier nghe hẩn đáp ứng liền mặt mày hớn hở, nói:

- Người tên là gì?

Trương Đức Bưư âm thầm cảnh giác trong lòng, định đem cái tên Bane Claren ra báo danh, nghĩ vậy nhưng trong miệng lại biến thành:

- Ta tên là Đức Bưư Man Chuy, nhũ danh A Man, nhà ở Nam Cương, trong Lạc Nhật sâm lâm, trong nhà có chút sản nghiệp, đến nay vẫn chưa kết hôn...

Dưới sự mệnh hoặc của nàng, Trương Đức Bưư càng nói càng nhiều, thiếu chút nữa lão cha mình tên gì cũng khai ra. Hẩn liền vội vàng ngưng tụ tinh thần lực, dùng phương thức tinh thần phong bạo đột nhiên bộc phát, thần trí nhất thời trở nên thanh tỉnh, thoát ra khỏi mệnh hoặc, sắc mặt tái nhợt, trên trán mồ hôi lã xuống từng hạt như hạt đậu.

Tinh thần lực của hẩn đạt tới chuẩn thập cấp ma pháp sư, sau khi phóng thích tinh thần phong bạo liền hao tổn hết sức nghiêm trọng, cũng may mấy ngày nay nhờ thần uy tai hồ nước trong hoang mạc Thần Vãn rèn luyện làm cho tinh thần lực cứng cỏi vô cùng.

Aier khẽ ‘oh’ một tiếng, ánh mắt lộ ra một tia thần sắc kinh ngạc, cười nói:

- A Man ca ca, chúng ta đi đâu tìm đạo sư Shaman?

“A Man ca ca?” Sắc mặt Trương Đức Bưư cổ quái, khẽ nói trong lòng: “Nói không chừng tuổi thực của người đủ để làm bà nội ta rồi!”

Mặc dù nghĩ vậy nhưng man tử cũng không dám nói ra, cười nói:

- Bái Chiêm vương đình là bộ lạc lớn nhất thảo nguyên, nơi đó hẩn có đạo sư Shaman.

Trương Đức Bưư cũng chỉ nghe nói qua bộ lạc Vương Đình, cũng chỉ biết phương hướng đại khái, cũng không biết vị trí chính xác. Hai người kết bạn đồng hành, dọc theo đường đi, Trương Đức Bưư nói bóng nói gió, Aier mặc dù thông minh lanh lợi, nhưng dù sao cũng chỉ mới từ vực sâu đi ra không bao lâu, sao biết được ‘lòng người hiểm ác’, trong lời nói hay để lộ ra không ít thông tin bí mật Trương Đức Bưư muốn biết.

Aier là Thánh nữ của Tà Linh thần miếu, cũng không có huyết thống vực sâu mà là một đứa trẻ mồ côi do trưởng lão Thần miếu nhặt được ở vực sâu, chắc là do người đi lịch lãm mạo hiểm ở vực sâu bỏ lại, bởi vậy nàng mới có thể tự do ra vào vực sâu.

Bởi vì không có huyết thống của Ma tộc vực sâu, nàng không có cách nào cảm ứng được vị trí cụ thể của kẻ trộm sách, cho nên Đại tể ti Mike Hughes của Thần miếu mới hủy bỏ thân thể, dùng ma pháp hắc ám, lấy trạng thái linh hồn bám vào ngọc bội trên cổ nàng.

Đại tể ti Mike Hughes trên đường truy lùng kẻ trộm sách liền đi vào thảo nguyên, khi tiến vào hoang mạc Thần Vãn, bản thân thần uy có tác dụng khắc chế đối với linh hồn thể, vừa lại ‘thủy hỏa bất dung’ đối với ma pháp hắc ám, nhất thời làm cho Đại tể ti bị thương nặng, trốn ở trong linh hồn ngọc bội, lâm vào tình trạng ngủ say, Thánh nữ Aier cũng không thể làm hẩn thức tỉnh, lại mất dấu kẻ trộm sách một lần nữa.

Cho nên nàng không thể làm gì khác hơn là đi tìm đạo sư Shaman có thể trị liệu linh hồn thể, trị hết thương thể cho Đại tế ti Mike Hughes mới có thể hoàn thành nhiệm vụ Tà Linh thần miếu giao cho nàng.

Trong lòng Trương Đức Bưư âm thầm rầu rĩ: “Nếu như tiểu yêu nữ biết kẻ trộm sách đang đứng trước mặt nàng, chắc chắn nàng sẽ không do dự giết chết ta. Mà sau khi linh hồn Đại tế ti Mike Hughes trị hết, lập tức có thể phát hiện ra ta, sau đó tiểu yêu nữ cũng sẽ không chút do dự giết chết ta...”

Đằng nào cũng chết, Trương Đức Bưư tàn nhẫn quyết định, dù sao tiểu yêu nữ này cũng không biết đường, cứ đem nàng đưa đến Lạc Nhật sâm lâm tại Nam Cương, tìm một hang cự long, dụ cho Tà Linh thánh nữ này chui vào, làm bữa sáng cho cự long.

Trong Lạc Nhật sâm lâm có mắt con cự long, cho dù Thánh nữ Aier rất lợi hại, những chẳng lẽ có thể lợi hại hơn cự long được?

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưư đột nhiên dừng chân, cầm Bích Tỳ đao trong tay, quay đầu nhìn lại.

Aier hiểu kỳ, nói:

- Sao vậy?

Lời nói còn chưa dứt, nàng đã biết vì sao Trương Đức Bưư dừng bước.

Chỉ thấy phía sau bọn họ, năm mạo hiểm giả xuất hiện trong sa mạc, cưỡi các loại ma thú khác nhau, trong đó có một thiếu niên cưỡi một con Ô Chuy thú, trên người mọc lân giáp đen bóng như thép, khi chạy vang lên tiếng lân giáp cọ sát nào nhau, vang lên âm thanh ‘kèn kẹt’.

Ô Chuy thú là một loại Vương cấp ma thú có hình dáng giống như một con thằn lằn thật lớn, tứ chi vừa lùn vừa thô, kéo theo một cái đuôi dài hai thước, cả người vô cùng cứng rắn, trên đầu mọc hai cái sừng bén nhọn, miệng rất lớn, hiện ra ba tầng hàm răng, thẳng tắp giống như cương đỉnh, sắc bén lạnh người.

Những người này đều là người Man tộc thảo nguyên, tuổi cũng không lớn nhưng thực lực lại không kém, Trương Đức Bưư chứng kiến bọn họ, không ngờ toàn bộ đều là chức nghiệp giả đẳng cấp tương đương Ma đạo sư, có Kiếm đấu sĩ, có Ma đạo sư, thậm chí trong đội ngũ còn có một nữ Shaman không tới hai mươi tuổi.

Nhóm người nọ hiển nhiên thường xuyên ra ngoài lịch lãm mạo hiểm, chứng kiến hai người Trương Đức Bưư cùng Aier xa xa liền bắt đầu đề phòng. Ma đạo sư thi triển ma pháp hộ thuẫn cho mình, sau đó mặc niệm khẩu quyết ma pháp, chuẩn bị thật tốt đề phòng bất trắc. Shaman thì lấy ra trụ Totem, mà hai Kiếm đấu sĩ bảo hộ bên người Ma đạo sư cùng Shaman, về phần thiếu niên cưỡi Ô Chuy thú thì lao ra khỏi đội ngũ, đi tới trước mặt Trương Đức Bưư khoảng một trăm thước, cao giọng hỏi:

- Usak, Boer xi? [tiếng thảo nguyên]

Aier vô cùng tò mò, thấp giọng hỏi:

- Hắn đang nói gì vậy?

Trương Đức Bưư cao giọng nói ‘Boer xi’, quay đầu nhìn Aier cười nói:

- Hắn đang nói ngôn ngữ thảo nguyên, ‘usak’ có nghĩa là ‘địch nhân’, ‘boer xi’ có nghĩa là ‘bằng hữu’. Hắn đang hỏi chúng ta là địch hay là bạn.

Đi tới thảo nguyên cũng được một khoảng thời gian, Trương Đức Bưư ở cùng đám người Đồ La, cũng đã biết chút ngôn ngữ phổ thông nơi này.

Thiếu niên nọ nghe nói thế liền quay đầu hướng đồng bạn hô to vài câu, bốn người nọ lúc này mới thúc thú cưỡi chậm rãi đi tới, như trước vẫn không buông lỏng cảnh giác.

- Chúng ta là những mạo hiểm giả đến từ Bái Chiêm vương đình, mới từ hoang mạc Thần Vãn trở về, không có ác ý!

Năm người đến bên cạnh hai người Trương Đức Bưư, thiếu niên nọ liền nhảy xuống Ô Chuy thú, khi nhìn thấy Aier không khỏi có chút ngẩn ngơ, ánh mắt không thể nào rời đi được.

Bốn người khác cũng chú ý đến dung mạo Aier, hai tròng mắt như muốn rớt ra ngoài, thậm chí ngay cả nữ Shaman cũng lộ ra thần sắc si mê.

“Aier quả thật có mệnh trời sinh, thật sự là ‘nam nữ thông sát!’”

Trương Đức Bưu ho khan một tiếng nhắc nhở, lúc này năm người mới tỉnh lại, chỉ cảm thấy khó có thể tin được: “Trên đời lại có một tuyệt sắc giai nhân động lòng người như vậy sao?”

Sau đó lại nhìn sang A Man, chứng kiến thân hình bư hân cùng khuôn mặt của hắn bỗng sinh ra cảm giác hắn là một ‘bãi cứt trâu’.

65. Chương 65: Tinh Thần Lực Bí Tân

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 65: Tinh thần lực bí tân

Dịch: Thẩm Thắng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Năm người nọ đi đến trước mặt hai người, bỗng dưng Aier đang tươi cười bỗng nhiên trở mặt, Thiên Ma đầu khí màu đen liền phóng ra, nhất thời cuồng phong gào thét, đem cả năm người toàn bộ nhốt vào trong chướng phong.

Năm người nọ vốn không bỏ qua cảnh giác, thấy tuyệt sắc giai nhân nọ bỗng dưng trở mặt giết người liền lập tức trở tay tấn công, ý định lấy cứng chọi cứng. Không ngờ đầu khí của Aier quả thật sự quý dị, cơ hồ trong nháy mắt liền đem đóng băng toàn bộ ma pháp nguyên tố trong phương viên mười trượng, Ma pháp sư cùng Shaman bỗng trở nên vô dụng, mà ba Kiếm đầu sĩ mạnh mẽ đề thăng đầu khí, nhưng lại hoảng sợ phát hiện ra luồng đầu khí kỳ quái này lại gắt gao áp chế đầu khí trong cơ thể mình, đừng nói ra tay, cho dù là điều động đầu khí thoát ra khỏi đan điền cũng trở nên khó khăn!

Đây là áp chế hoàn toàn của cao đẳng đầu khí với đầu khí cấp thấp hơn, làm cho người ta có lòng phản kháng nhưng không có năng lực phản kháng!

Nhưng ngay lúc này, chỉ thấy người trẻ tuổi cường tráng mạnh mẽ bên cạnh tuyệt sắc giai nhân đột nhiên giận dữ quát lên một tiếng, đầu khí trong cơ thể bùng bùng chấn động, nháy mắt đột phá sự áp chế của đầu khí màu đen, đầu khí điên cuồng vận chuyển trong thông đạo đầu khí của hắn, phát ra âm thanh ‘ầm ầm, rầm rầm’ giống như tiếng sấm, bàn tay to lớn đón nhận đại thủ ấn của nàng kia!

Hai bàn tay chạm vào một chỗ , ‘Ầm’ một tiếng, làm cho người ta không khỏi nhớ tới âm thanh tiếng chuông âm vang tại Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu, đình tại nhứt ốc!

Trương Đức Bưu kêu lên một tiếng đau đớn, lão đảo lui về sau vài bước, sắc mặt đỏ hồng như sắp xuất huyết, Long Mông Bảo Tượng Khí vận chuyển vài chu thiên mới có thể khôi phục nguyên trạng, bất quá chỗ bàn tay lại có một đạo hắc khí, theo thông đạo đầu khí tấn công về hướng lục phủ ngũ tạng của hắn.

Hắn vội điều động Long Mông Bảo Tượng khí trấn áp luồng đầu khí hắc ám này. Cũng may Long Mông Bảo Tượng khí cùng Thiên Ma đầu khí của Aier đều là tâm pháp nổi danh trên Kỳ Công Đầu Khí bảng, chênh lệch cũng không phải quá lớn, rốt cục cũng bị hắn trấn áp xuống, phần nộ quát:

- Aier, ngươi làm gì vậy? Bọn họ cũng không có ác ý, sao ngươi lại muốn ra tay giết người?

Aier chớp chớp mắt, có vẻ ủy khuất vạn phần, nhỏ giọng nói:

- Bọn họ không có ác ý nhưng người ta có mà. Không đoạt thú cưỡi của bọn họ, làm sao chúng ta có thể đi tới bộ lạc Vương Đình...

- Ngươi thật là ngang ngược!

Trương Đức Bưu cũng không dám răn dạy nàng quá đáng, tiểu yêu nữ này một phút trước còn cười nói thản nhiên, vậy mà nói trở mặt liền trở mặt ngay, không hổ là Thánh nữ Tà Linh thần miếu, nếu chọc nàng tức giận, không khéo nàng ra tay giết chết mình cũng nên, hắn quay đầu hướng năm người nọ, lúng túng cười nói:

- Năm vị bằng hữu, chúng ta cũng muốn đi đến bộ lạc Vương Đình, các người xem, có thể cho chúng ta mượn hai con thú cưỡi ...

- Được, được!

Thiếu niên cười Ô Chuy thú nọ lập tức đồng ý, trong lòng vẫn còn sợ hãi, vội vàng nhảy xuống Ô Chuy thú, hướng đồng bạn mình nói:

- Logan, người cũng xuống đi, cho bọn họ mượn Tất Phong thú của người.

- Chúng ta chỉ mượn tạm thôi, tới Bái Chiêm vương đình sẽ trả lại cho các người.

Trương Đức Bưu thiện ý an ủi bọn họ một câu, hướng Aier nói:

- Bọn họ cũng đi tới bộ lạc Vương Đình, người đi cùng với bọn họ là được, ta còn có việc, chúng ta chia tay ở đây đi...

Đi cùng Aier đến bộ lạc Vương Đình, đợi đạo sư Shaman chữa trị hết cho Đại tế ti Mike Hughes chẳng phải mình tự tìm đường chết sao? Bởi vậy Trương Đức Bưu cấp bách nghĩ cách rời khỏi yêu nữ này.

- A Man ca ca, người muốn vứt bỏ người ta sao?

Aier ôm chặt tay hắn, cầu khẩn nói:

- Bọn họ nhìn không giống người tốt, người không có ở đây, vạn nhất bọn họ làm chuyện xấu đối với người ta thì sao?

Trương Đức Bưu thiếu chút nữa học máu, hận không thể bạo phát ngay tại chỗ: “Bà cô nhỏ, đừng có gọi ta là A Man ca ca, lão tử với người không thân thiết đến như vậy!”

Đương nhiên những lời này hắn không dám thốt ra khỏi miệng, bà cô nhỏ này dùng một chưởng đánh nát thập lục cấp phục hợp ma pháp Phong Lôi Luyện Ngục của Thái ca, làm cho tinh thần lực của Thái ca hao tổn cực kỳ nghiêm trọng, man tử đến giờ vẫn nhớ kỹ.

Vạn nhất chọc giận Thánh nữ đại nhân, tiểu nữ nhân nọ một chưởng đánh xuống, ‘đồng chí’ A Man chẳng phải sẽ ‘hi sinh anh dũng’ sao.

Năm người nọ cũng vội vàng cầu khẩn, nói:

- Vị đại ca này, hay là người cũng ở lại đi nhé!

Vị kiếm đấu sĩ Logan nhìn Aier một chút, nuốt nước miếng, nức nở nói:

- Vạn nhất trên đường vị cô nương này nghĩ chúng ta định làm chuyện xấu với nàng, chẳng phải chúng ta chết cả sao...

Trương Đức Bưu bất đắc dĩ, nếu hắn vẫn cương quyết rời đi, nói không chừng Aier sẽ lập tức trở mặt ‘làm thịt’ mình, đành phải ngồi trên Ô Chuy thú, để Aier cưỡi Tất Phong thú.

Đội trưởng đoàn mạo hiểm thì ngồi cùng một chỗ với Ma pháp sư, Logan ngồi cùng với kiếm sĩ kia, bảy người đều mang tâm tư riêng, đi về phía bộ lạc Vương Đình.

Trên đoạn đường đi, Trương Đức Bưu cùng đám người Logan trở nên quen thuộc, nữ Shaman có một cái tên dễ nghe, Figure Monte, cùng Ma pháp sư Bruzzo Monte là anh em, hai gã kiếm sĩ Logan cùng Cage là anh em thân thiết, còn thiếu niên hành xử lão luyện – Manla Gen, là đội trưởng của bọn hắn.

- A Man, người thật lợi hại!

Manla Gen đầy vẻ hâm mộ, cười nói:

- Lúc này thật sự muốn dọa chết ta mà, nhưng người có thể thần nhiên tiếp được một chưởng ấy, tu vi thực sự cao thâm.

Trương Đức Bưu cười khổ trong lòng: “Tiểu yêu nữ nọ cũng không muốn giết các người, căn bản không xuất toàn lực, nhiều nhất chỉ có hai phần lực đạo. Nếu ta nói ra, chỉ sợ quá đả kích người khác...”

Hai anh em Logan cùng Cage cũng khen không dứt miệng, mặc dù bọn họ đều là Kiếm đấu sĩ, nhưng trong mắt bọn họ, Trương Đức Bưu có thể tiếp được một chưởng đáng sợ của Aier, rõ ràng là cao thủ tu vi cao thâm hơn bọn họ.

Trương Đức Bưu nhìn ánh mắt hâm mộ của bọn họ, trong lòng bỗng nhiên cả kinh.

Lúc trước, chính mình cũng đã từng hâm mộ những cao thủ như Manla Gen vậy, nhưng không biết từ khi nào, mình đã vượt lên trước những người này.

Từng sùng bái người khác, biến thành người khác sùng bái mình, cảm giác đó chỉ có chính bản thân mình mới nhận thức rõ ràng.

“Thì ra mình cũng được coi là cao thủ...đương nhiên so với Aier, ta còn thua kém mười vạn tám nghìn dặm...”

Trong lòng Trương Đức Bưu cảm khái vạn phần, hướng bọn họ tỏ vẻ xin lỗi, nói:

- Mới vừa rồi chuyện Aier, thật sự xin lỗi.

- Không có gì, không có gì.

Manla Gen vội vàng khoát tay, trong lòng có chút cảm giác không đúng: “Ngay cả nữ nhân của mình cũng không dạy dỗ được, cao thủ như người cũng thật sự uất ức.”

Trong lòng năm người, Trương Đức Bưu cùng Aier ‘thân mật’ ở chung một chỗ, không phải là một đôi tình lữ con nhà quý tộc bỏ trốn thì là gì. Sợ dĩ bọn họ nghĩ vậy chủ yếu vì Aier có một loại khí chất cao quý tinh khiết tự nhiên, về phần Trương Đức Bưu cao to vạm vỡ thì trở thành ‘chàng trai bất lương bất cộc cô gái quý tộc’, bọn họ hồn nhiên không biết rằng man tử mới là ‘chàng trai đáng thương cô gái bất lương uy hiếp’.

- Manla Gen, các người đi đến hoang mạc Thần Vĩn sẵn ma hạch Vương cấp ma thú sao?

- Nói đến cũng thật xui xẻo!

Manla Gen nhắc tới việc này liền tức giận không thôi, cả giận nói:

- Hoang mạc Thần Vĩn không biết xảy ra chuyện gì, xuất hiện hai con ma thú mạnh mẽ dị thường, giết sạch những con ma thú khác, hại chúng ta không thu hoạch được chút gì.

Cage cũng cả giận nói:

- Chúng ta đang công kích một con hoang mạc Bạo Hùng đơn lẻ, mắt thấy Bạo Hùng sắp chết, vậy mà con cọp cánh dài kia bay lại, cắn chết Bạo Hùng, sau đó một con chó lớn chạy lại, tha Bạo Hùng đi mất. Con cọp nọ trước khi đi còn đánh rầm một câu ‘có gan dám cũng Thái ca tranh giành thức ăn à, cả hoang mạc Thần Vĩn không ai không biết...’ nó bay nhanh quá nên ta không nghe được hết câu nó nói gì.

- Sau đó chúng ta lại đi đến địa phương khác, không ngờ một con ma thú cũng không tìm thấy, khẳng định bị hai con ma thú này ăn mất rồi.

Một bên, Ma đạo sư Abruzzo Monte sắc mặt ngưng trọng, nói:

- Có thể mở miệng nói chuyện, chắc chắn không phải Vương cấp ma thú bình thường, khẳng định cấp bậc rất cao, có thể là dị chủng từ thời đại hoang dã. Loại ma thú này không phải chúng ta có thể đối phó được, khi trở về chúng ta phải xin trưởng lão Thần miếu ra tay, diệt trừ hai mầm họa này.

Trương Đức Bưu nghe xong trở mắt ra nhìn, qua ngữ khí thì biết, làm ra loại chuyện này đương nhiên chính là hai tên chết tiệt Thái ca cùng Tiểu Hắc.

Bất quá hai tên hồn dân này, một tên thì đang trong quá trình tiến hóa, một tên tự nhốt mình vào không gian giới chỉ, sống chết cũng không ra được, cho dù toàn bộ trưởng lão Thần miếu Ngân Nguyệt cự lang xuất động thì có thể làm gì được chứ!

“Sợ rằng bọn Manla Gen còn không biết, một gã trưởng lão Thần miếu của bọn họ đã bị Tiểu Hắc cắn chết...”

Trên đoạn đường đi, Trương Đức Bưu vẫn như trước, không chút nào bỏ qua tu luyện, Long Mông Bảo Tượng quyết đã tu luyện đến tầng thứ hai, hẳn có thể nghe thấy âm thanh đấu khí lưu động trong cơ thể người khác, hai người Cage cùng Logan là nhị cấp Kiếm đấu sĩ, đấu khí giống như khe suối nhỏ, róc rách không dứt, tu vi Manla Gen cao hơn bọn hắn, đấu khí như một con sông dài, có chỗ chảy xuất, có chỗ bình thản.

Aier kinh khủng nhất, đấu khí của nàng mệnh mông trong cơ thể, giống như biển rộng, sâu không lường được, ngẫu nhiên trong biển cuộn lên từng cơn gió lốc, giống như phong ba bão táp, ầm ầm rầm rộ.

Về phần bản thân Trương Đức Bưu, đương đương với Cage và Logan, thậm chí chót chút không bằng, nhưng Ma đấu khí của hắn rất nặng, giống như thủy ngân đang lưu động, ẩn chứa lực bạo phát thật lớn.

Nếu chỉ xét điểm đó, Aier cũng có chỗ thua kém hắn vài phần!

“Đám người Manla Gen hình như cũng hiểu được điểm tốt của việc tu luyện tinh thần lực, tốc độ vận chuyển đấu khí của bọn họ không chậm hơn ta chút nào.”

Trương Đức Bưu nghe xong cảm thấy kỳ quái, đấu khí của ba người Manla Gen cùng Cage, Logan vận chuyển với tốc độ cực nhanh, xem ra tinh thần lực của họ cũng đã đạt tới trình độ rất cao, chẳng lẽ bọn họ cũng biết bí mật theo lời lão Bane nói, cho nên tuổi còn trẻ mà đã có tu vi như vậy?

Trương Đức Bưu nói ra nghi hoặc trong lòng, Manla Gen sang sảng cười nói:

- Tinh thần lực có thể làm tăng tốc độ tu luyện, chuyện này sớm đã không còn là bí mật trên thảo nguyên. Bất quá, tốc độ đề thăng tinh thần lực cũng có hạn độ, không thể tăng lên vô hạn, nhiều nhất chỉ có thể tăng lên gấp trăm lần tốc độ tu luyện. Cho nên đại bộ phận mọi người lựa chọn cùng Vương cấp ma thú ký kết ma sủng khế ước, chia sẻ tinh thần lực của ma sủng, chỉ cần tinh thần lực đạt đến chuẩn thập cấp Ma pháp sư là được, tinh thần lực càng cao đối với chiến sĩ căn bản cũng vô dụng.

Cage cười nói:

- Chúng ta đã ký kết ma sủng khế ước từ rất sớm, như vậy quá trình tu luyện có thể rút ngắn được một nửa. A Mam, người vẫn chưa có ma sủng sao? Trời ạ, tu vi của người sao lại cao đến như vậy, rốt cuộc người tu luyện như thế nào?

Trong lòng Trương Đức Bưu càng thêm nghi hoặc, dựa theo lời Manla Gen nói, tinh thần lực chỉ có thể tăng tốc độ lên trăm lần, như vậy xem ra đem tinh thần lực tăng đến mức độ sao sẽ không có điểm hữu dụng. Nhưng lão Bane biết rõ như vậy vẫn đem tinh thần lực của mình tăng cường đến mức độ Ma đạo sư, vẫn luôn chuyên cần rèn luyện, lão già thành tinh kia vẫn chưa từng nói qua tinh thần lực đến tu vi thập cấp Ma pháp sư sẽ không có chỗ dùng.

“Lão Bane không có đây, không có biện pháp thỉnh giáo hắn, bất quá, nơi này không phải còn có một cao thủ sao?”

Trương Đức Bưu thúc nhanh thú cười, chạy song song với Aier, cô gái này đang cùng nữ Shaman Figure Monte nói chuyện gì đó, khi thấy hắn chạy đến, gương mặt tươi cười có chút đỏ lên, hai cô gái đang nói chuyện lập tức im lặng.

Shaman Figure là một cô gái béo ú, cực kỳ hào sảng, không có bao nhiêu tâm cơ, đã đem chuyện không thoải mái lúc đầu vứt đi đâu mất, trong chớp mắt đã trở thành chị em tốt với Aier, không chuyện gì không nói.

Trương Đức Bưu đem nghi hoặc của mình nói qua một lần, Aier khẽ nhún mày, nói:- Chiến sĩ bên ngoài đã xuống dốc đến mức này rồi sao? Ngay cả tác dụng của tinh thần lực cũng không biết? Ký kết khế ước cùng

ma sủng, đương nhiên có thể dễ thắng tinh thần lực nhất thời, chỉ là khi đạt đến trình độ đấu khí hóa hình, tu vi sẽ rất khó tiến bộ.

Đám người Manla Gen cũng vội vàng chạy lại đây, hỏi:-Tại sao?

66. Chương 66: Vào Nhầm Chiến Trường

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 66: Vào nhầm chiến trường

Dịch: kiemgioi - Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu không khỏi tập trung tinh thần, chỉ sợ nghe sót một chữ, dù sao so với Bane Claren, Aier là một cao thủ còn lợi hại hơn nhiều, Bane Claren cũng không nói rõ ràng dụng của tinh thần lực ở mức độ cao, chỉ sợ là bởi vì chính hắn cũng ở vào giai đoạn tìm kiếm, mà Aier đã có thể sử dụng một cách hữu ích rồi.

Tà Linh thần miếu nơi vực sâu Ma Vực, từ vạn năm nay không hề trải qua chiến tranh, không giống các nước trên đại lục, cứ qua mấy trăm năm lại trải qua một lần chiến tranh thay đổi Vương triều, rất nhiều nền văn minh đều đánh mất trong chiến tranh.

Vực sâu Ma tộc không có chiến loạn quấy nhiễu, bọn họ tích lũy học thuật, chắc hẳn đã đạt tới trình độ kinh khủng!

Aier là Thánh nữ Tà Linh thần miếu, nàng thừa kế truyền thừa Thần miếu, về phương diện tu luyện đấu khí hoàn toàn có thể nói là một đại hành gia!

- Tinh thần lực quả thật có thể gia tăng tốc độ tu luyện, nhưng đó cũng không phải là chính yếu, điểm mấu chốt nhất của nó là từ cảnh giới ‘đấu khí như sơn’ trở về sau, không thể không cần đại lượng tinh thần lực chống đỡ.

Aier cười nói:

- Các ngươi có thể không rõ cái gì gọi là đấu khí hóa hình, điều kiện tiên quyết của đấu khí hóa hình chính là tinh thần lực hóa hình, tinh thần lực nhất định có thể ngưng tụ thành thực chất, đấu khí mới có thể hóa hình thành công. Ký kết khế ước cùng Vương cấp ma thú, tất nhiên có thể rút ngắn quá trình tu luyện tinh thần lực, nhưng sau khi ký kết khế ước tỷ lệ tiến hóa của ma sủng giảm đi rất nhiều, gần như không có khả năng tiến hóa, làm hạn chế sự phát triển sau này.

Nguyên nhân xác suất ma sủng tiến hóa cực thấp, chủ yếu bởi vì nó cùng chủ nhân chia sẻ tinh thần lực, mà tinh thần lực tăng trưởng trên diện rộng mới là điều kiện cần thiết để ma thú tiến hóa.

Tất nhiên, cũng có tinh thần lực chủ nhân so với bản thân ma sủng cao hơn nhiều, vì thế nảy sinh tình huống ma sủng tiến hóa cấp tốc, chẳng qua loại tình cảnh như thế quả thật hiếm hoi, thỉnh thoảng xuất hiện trên người Ma pháp sư.

Ví dụ như Thái ca, chủ nhân cũ của nó là một vị Thánh ma đạo sư, tuổi của Thái ca cũng không lớn, gần đến trăm tuổi, tính theo tuổi thọ Kim Quang tê nó còn chưa trưởng thành, sở dĩ bây giờ trở thành là thập lục cấp Vương cấp ma thú, nguyên nhân chính là do Thánh ma đạo sư đem tinh thần lực bản thân chia sẻ cho nó.

Trương Đức Bưu nghe đến đó, không khỏi thầm nhủ may mắn, lúc trước không có ham muốn tiện nghi nhất thời, cùng Thái ca ký kết khế ước ma sủng, nếu không chẳng những làm hạn chế khả năng tiến hóa của Thái ca, hơn nữa tương lai cũng hạn chế sự phát triển của chính mình.

“Lúc đầu Bane Claren khiến cho ta đi Tinh viện nghiên cứu học tập, rèn luyện tinh thần lực, mà không phải trực tiếp ký kết khế ước với một Vương cấp ma thú, chỉ sợ cũng chính vì nguyên nhân này. Nói vậy, lão nhân này đối với ta thật sự cũng không tệ...”

Đám người Manla Gen thần sắc buồn bã, nếu như theo lời Aier nói là thật, như vậy cảnh giới đấu khí như sơn chính là cực hạn của bọn hắn rồi, trừ khi ma sủng bọn họ có thể liên tục tiến hóa, nhất cử trở thành thập lục cấp Vương cấp ma thú hoặc hơn nữa, chẳng qua khả năng này cực kỳ nhỏ bé.

Mặc dù Ô Chuy thú của Manla Gen này là thập cấp, khả năng tiến hóa ba lần liên tục vô cùng nhỏ.

Từ điểm này có thể nhìn thấy được, hướng dẫn của danh sư đối với người tu luyện đấu khí trọng yếu đến mức nào, một người thường xuyên tìm tòi lung tung sẽ đi theo đường vòng, thậm chí không có cách nào quay đầu lại nữa!

Trên hành trình tu luyện, đi nhầm một bước, sẽ không có khả năng lần nữa làm lại từ đầu!

Đồng thời cũng nói lên rõ ràng, vì sao Thánh Địa võ học cùng Thần miếu có thể bồi dưỡng được nhiều nhân tài như vậy, nguyên nhân chính vì bọn họ đã có kinh nghiệm tích lũy hơn ngàn năm, đệ tử của bọn họ được đi đường ít quanh co, tu vi tăng trưởng tự nhiên sẽ nhanh hơn, đương nhiên tiền đồ so với những người khác càng thêm rộng mở.

Figure Monte nhìn thấy sắc mặt đồng đội ảm đạm, đột nhiên cười nói:

- Đội trưởng, các người nghĩ những việc này có ích lợi gì? Trên thảo nguyên nhiều người như vậy, chân chính đạt tới đấu khí hóa hình có được mấy người? Người đạt tới cảnh giới đấu khí như sơn cũng không nhiều! Các người thật sự nghĩ rằng bản thân mình có thể trở thành cao thủ như vậy sao!

Đám người Manla Gen tỉnh ngộ, cười to nói:

- Figure giáo huấn rất đúng, chúng ta cũng không phải thiên tài tuyệt thế, tư chất chỉ là tốt hơn một chút so với người thường, đời này có thể đạt tới cảnh giới đấu khí như sơn, cũng đã là bá chủ hùng bá một phương rồi, nghĩ nhiều như vậy làm gì!

Trương Đức Bưư cũng cười nói, Shaman nói cũng không sai, cho dù cả đại lục ai ai cũng biết những tri thức này của Aier, như vậy thì sao chứ? Có bao nhiêu người có thể đem tinh thần lực bản thân luyện đến cảnh giới Ma đạo sư thậm chí Thánh ma đạo sư?

Cho dù có cấp người bình thường một quyển Đấu Chiến Thắng quyết thần kỳ nhất, gặp phải người tầm thường vô vi, cuộc đời này vẫn là tầm thường vô vi.

Nếu như Ma đạo sư trong vạn người có một, như vậy Thánh ma đạo sư chính là một trong trăm vạn, một trong ngàn vạn!

Hơn nữa Đấu thánh cùng Kiếm thánh có được tinh thần lực giống như Thánh ma đạo sư lại càng thêm hiếm hoi, bọn họ mỗi một người đều là truyền thuyết trong lịch sử, mà trong lịch sử mờ mịt, hàng vạn tỉ chúng sanh, chân chính có thể trở thành người trong truyền thuyết, có thể được mấy người?

Trong những người Trương Đức Bưư quen biết, có khả năng trở thành truyền thuyết, e rằng chỉ có hai người Bane Claren cùng Aier mà thôi.

Aier chính là nhờ vào Tà Linh thánh điển cùng trí tuệ vực sâu Ma tộc tích lũy ngàn năm, còn Bane Claren nhờ vào bản thân hắn tài hoa hơn người.

Lão đầu đáng khinh kia, khởi đầu từ khu dân nghèo, trong quá trình lăn lộn giang hồ, dựa vào một mớ đấu khí tâm pháp nhị lưu, tam lưu lừa gạt trộm cắp được, sáng tạo ra công pháp thần kỳ không thua kém trên công pháp trên Kỳ Công Đấu Khí bảng, chỉ như vậy cũng đủ để lưu tên mình lại trong lịch sử!

Lão Bane mới chân chính là tuyệt thế kỳ tài!

“Đương nhiên, điều kiện tiên quyết để lão Bane trở thành truyền thuyết lịch sử, lão đầu hư hỏng này sinh thời sẽ không bị trời phạt. Bane Claren, bại hoại đến mức không còn thiên lý rồi...”

Đám người Manla Gen đối với kiến thức đấu khí hóa hình trở nên không còn hứng thú, nhưng Trương Đức Bưu lại hăng hái bừng bừng, tiếp tục hướng tới Aier hỏi. Aier không hề giấu diếm, Thánh nữ này ngoại trừ tính tình có chút cổ quái, nhưng cũng không keo kiệt, làm cho Trương Đức Bưu thu lợi rất nhiều.

Phương diện kiến thức đấu khí hóa hình, quả thật có thể viết thành một quyển sách lớn trăm vạn chữ!

Kiến thức đó mặc dù hiện tại hắn còn không dùng tới, nhưng chắc chắn trong tương lai sẽ giúp hắn ít đi đường vòng rất nhiều, đây cũng tài phú vô cùng trân quý!

Trương Đức Bưu có chút khó xử, ban đầu hắn dự định đơn thuần và tà ác là đem Thánh nữ tới hang rồng, giao cho cự long làm bữa ăn ngon, bây giờ mới phát hiện thực ra Aier cũng là một người không tệ, nhưng nếu như nàng phát hiện ra mình chính là cái kẻ trộm sách kia, nhất định sẽ trở mặt truy sát.

Bản tính người Nam Cương có ơn tất báo, mặc dù Trương Đức Bưu đôi khi cũng rất tà ác, nhưng trong lòng tự có một cái cân thiên bình để cân nhắc chuyện thị phi.

“Cùng lắm thì đem nàng đưa đến Bái Chiêm vương đình ta lập tức rời đi, sau này lần trốn thật xa, cũng sẽ không thấy lại nàng nữa!”

Nghĩ tới đây, thế nhưng trong lòng Trương Đức Bưu có một chút nhàn nhạt không đành lòng, không khỏi cả kinh: “Không phải ta có tình cảm với tiểu yêu nữ rồi sao? Lão tử là người Nam Cương, chỉ yêu thích phụ nữ cao to cường tráng mà thôi!”

Phía trước trên thảo nguyên, thành trì Bái Chiêm vương đình hùng vĩ trong tầm mắt, Aier nghiêng đầu nhìn hắn, thản nhiên cười nói:

- Chúng ta nên tách ra. A Man, tương lai ngươi sẽ đến vực sâu gặp ta chứ?

Trương Đức Bưu nhảy xuống Ô Chuy thú, cười to nói:

- Gặp, đương nhiên gặp rồi!

Nhưng trong lòng yên lặng nói: “Lần chia tay này, chính là vĩnh biệt, đừng nghĩ lão tử đi Tà Linh thần miếu chịu chết...”

Trương Đức Bưu đang định rời đi, đột nhiên nghe tiếng kèn truyền đến ngân nga một hồi, sau đó tiếng chuông lanh lảnh mênh mông. Đám người Manla Gen xúc động tinh thần, chỉ thấy trên thảo nguyên đột nhiên trào ra thiên quân vạn mã, chia ra làm hai toán phe cánh, đằng đằng sát khí.

Bên trái là thuần sắc Lang Kỳ cầm quân, bên dưới Ngân Nguyệt cự lang đi tới đi lui không yên, mũi phun ra khói, kỵ sĩ trên lưng sói toàn thân mặc giáp lớn, mặt nạ gắn chặt vào mặt, vền vền lộ ra một đôi mắt hàn quang lóe sáng.

Bên phải thú cười lại quái lạ, hùng lang hổ báo, không gì không có, mặc dù là quân hỗn tạp, nhưng không có chỗ nào mà không phải là chức nghiệp giả cao cấp!

Hai toán nhân mã cũng chia làm ba phương trận, ma pháp sư, kiếm sĩ cùng Shaman, nhịp trống nặng nề truyền đến, lay động tâm linh, đại chiến hết sức căng thẳng.

Mà bảy người bọn Trương Đức Bưu đang sắp trở thành tiêu điểm ở giữa trung tâm chiến trường!

Đám người Manla Gen nhìn nhau biến sắc, sắc mặt xám ngoét, lẩm bẩm nói:

- Battle vương cuối cùng đã động thủ với Thần miếu rồi sao...

- Chúng ta nên làm gì bây giờ?

Figure ngơ ngàng nhìn lại đồng đội mình, bất lực nói:

- Ta là người mang thần chức Thần miếu, Abruzzo ca ca lại nhậm chức trong quân Battle vương, chúng ta nên giúp thần miếu hay là Battle vương...

Trương Đức Bưu cấp tốc cởi bỏ bọc lụa trắng trên Bích Tỳ đao, trầm giọng nói:

- Người nào cũng không giúp, trước tiên chúng ta phải giúp chính mình, có thể giữ được mạng sống trên chiến trường rồi nói sau! Mặc kệ là ai, chỉ cần đến gần chúng ta, giết không tha!

Đám người ManLa Gen nhất thời tỉnh ngộ, vội vàng bày ra trận hình phòng ngự, đem Shaman cùng Ma đạo sư bảo vệ ở bên trong, kêu lên:

- A Man nói đúng! Chúng ta lại ở giữa trung tâm chiến trường, đối mặt hai phía giáp công, bảo toàn tính mạng mình trước đã!

codon.traí

67. Chương 67: Cuộc Chiến Sử Thi

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 67: Cuộc chiến sử thi

Dịch: kiemgioi - Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

- Battle vương, cuối cùng người cũng không nhịn được đã ra tay với Thần miếu rồi!

Trương Đức Bưu vừa mới bố trí vòng phòng ngự xong, đột nhiên nghe một tiếng thở dài truyền đến, âm thanh rất nặng áp chế tiếng trống trận âm âm, khắp nơi trên chiến trường có thể nghe thấy, giống như người nọ đang nói bên tai, vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy quân trận Thần miếu ào ào mở ra một con đường, một con Cửu Đầu Giao Long vô cùng to lớn từ trong chập chập bò ra, đầu rắn có phần giống rồng dựng thẳng lên cao mấy chục thước, ánh mắt sâu kín nhìn khắp cả chiến trường, tỏa ra một cỗ hơi thở mang áp lực chỉ hoang dã dị chủng mới có.

Con Cửu Đầu Giao Long này hiển nhiên còn vị thành niên, chỉ mọc ra năm cái đầu, trên đầu khớp xương lởm chởm, từng cái gai xương sau ót tạo thành hình dáng cây quạt, cái miệng tam giác to lớn mở ra, lộ ra cái miệng với hàm răng sắc bén đâm ngược, đột nhiên năm cái đầu đồng loạt vung lên.

- Ô ô ô!

Tiếng rống to như rống ngăm, nhất thời đem không khí xơ xác tiêu điều của chiến trường quét sạch, nhiều hơn một phần hơi thở cuồng dã của thời đại hoang dã!

Khác với cự long chính là, đầu lưỡi Cửu Đầu Giao Long chính là lưỡi rắn chữ chi, loại ma thú này là do ma thú Song Đầu Giao Mãng tiến hóa mà thành, bất quá so với Song Đầu Giao Mãng cường đại hơn rất nhiều, quanh thân ma pháp lực dâng trào kinh khủng, trên thảo nguyên mệnh mông đột nhiên xuất hiện một quái vật to lớn như vậy, không khỏi làm người ta hoảng hốt nghĩ rằng mình đã đi vào chiến trường Thần Ma thời viễn cổ!

Trương Đức Bưu nhìn thấy ở giữa đỉnh đầu Cửu Đầu Giao Long, một vị trưởng giả đầu đội vương miện thân mặc tử bào đang đứng, hai tay chống một thanh đại kiếm, ở giữa thân kiếm một màu hồng thuần túy, cuối chuôi kiếm khảm một cái mắt sói thật lớn.

Mắt sói vẫn như vẫn đang chớp mở, rất có hồn, mà chuôi kiếm lại là một cái đầu sói, tượng trưng cho thân phận người nắm giữ.

Âm thanh vang vọng đất trời vừa rồi đúng là từ lão giả này phát ra.

- Hẳn chính là Giáo Hoàng đại nhân Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu chúng ta!

ManLa Gen tiến đến nói nhỏ bên tai Trương Đức Bưu.

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng gật đầu, làm cho hắn kinh ngạc thật sự chính là không ngờ Giáo Hoàng thần miếu Lang vương lại là chiến sĩ, mà không phải Shaman!

Hắn suy nghĩ một lát, lập tức chợt hiểu ra rằng trên thảo nguyên, Shaman tuy có địa vị cao nhưng lực cao kích lại không có bao nhiêu, chỉ có chiến sĩ có vũ lực vô cùng cường đại mới đủ tư cách đứng đầu Thần miếu thống trị một phương!

Giáo Hoàng thở dài một tiếng, âm thanh rõ ràng lần nữa vang lên, chấn triệt toàn trường:

- Battle vương, người phản bội lại chính thần của mình, chẳng lẽ lại muốn binh lính của người phản lại tín ngưỡng thần linh? Bây giờ người đầu hàng vẫn còn kịp, sau khi đầu hàng thì người vẫn là vua Bái Chiêm vương đình!

- Đầu hàng? Ha ha ha ha!

Trương Đức Bưu nghe thấy tiếng cười khí phách hào hùng ấy, vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một quái thú to lớn khoác đầy tảo giáp từ trong Battle vương đi ra, bốn cánh tay kéo theo bốn cây Lang Nha bổng to lớn vô cùng, Lang Nha bổng nhọn hoắt cày mặt đất thành cái rãnh dài hẹp sâu hơn nửa thước!

Đây là một con cự thú Behemoth, là quái vật có sức mạnh đơn thuần chỉ thua cự long, gọi nó là quái vật vì Behemoth tuy có hình dáng con người nhưng lại mọc ra bốn cánh tay, thân người đầu sói, miệng to nanh lớn!

- Gràoooo... – Từ trong miệng cự thú Behemoth bắn ra một dòng khí tanh hôi, ồm ồm gào thét.

Trương Đức Bưu phát hiện. Battle vương đang đứng trên vai cự thú Behemoth, giống như một đứa bé, nhưng thật ra vị Battle vương này vóc người cực kỳ cao lớn, gần hai thước, chẳng qua so sánh với cự thú Behemoth thì có vẻ cực kỳ nhỏ bé.

- Giáo Hoàng đại nhân, không cần tiếp tục ấu trĩ như thế!

Battle vương trong tay mang theo một cây cự chùy tám cánh dài gần hai thước, rõ ràng là một loại vũ khí ma pháp, chớp động lam quang âm u, đầu chùy chậm rãi xoay tròn xung quanh chuôi chùy.

Cự chùy của hắn cùng với Lang Vương chi kiếm trong tay Giáo Hoàng đều là vũ khí cấp Truyền Thuyết, chỉ có những nhân vật cao cao tại thượng như thế mới có thể có được loại vũ khí như vậy.

Trương Đức Bưu tuy trong tay có Bích Tỳ đao sắc bén như vậy, nhưng so sánh với vũ khí cấp Truyền Thuyết thì vẫn còn thua kém rất nhiều.

Battle vương cất tiếng cười to:

- Giáo Hoàng đại nhân, nếu như ngươi là vua Bái Chiêm vương đình, còn có thể hy vọng có một Thần miếu bao trùm trên cả đế vương sao? Ta chẳng những phải đánh hạ Thần đàn Thần miếu bộ lạc Bái Chiêm vương đình, mà còn phải đánh hết tất cả Thần miếu trên thảo nguyên! Từ nay về sau, đại thảo nguyên nhất thống, thành lập một lực thượng thần quốc, Thần miếu chỉ có thể ở dưới Vua! Mà ta chính là...

Battle vương nhẹ nhàng phun ra một bãi nước bọt, nói:

- Thần Vương thống trị chư thần thảo nguyên!

“Battle này, thật sự là người có dã tâm!” Trương Đức Bưu sắc mặt khê biến, Battle vương Bái Chiêm vương đình tất nhiên đã nhận ra trở ngại lớn nhất khi thống nhất thảo nguyên chính là làm sao bao phủ vương quyền trên thần quyền, chỉ có đánh hạ các thần đàn của Thần miếu, mới có thể thống nhất thảo nguyên!

“Nếu như Battle Vương không thất bại, đây chính là cơ hội thống nhất thảo nguyên! Ta cùng hắn có lối suy nghĩ giống nhau, chẳng lẽ ta cũng như hắn, là ‘kiêu hùng’?”

Trương Đức Bưu khê lắc đầu, mặc dù hắn cũng nhận thấy muốn thống nhất thảo nguyên, trước hết phải thống nhất tất cả các loại tín ngưỡng bất đồng trên thảo nguyên, nhưng Trương Đức Bưu rất rõ ràng, bản thân cũng không có dã tâm xưng vương xưng bá, nếu không hiện tại hắn đã có thể thống nhất Lạc Nhật sâm lâm trong Nam Cương Man tộc, làm chút vốn tranh bá đại lục.

- Zara! [giết]

Đột nhiên có tiếng trống trận ập tới cao điểm, dồn dập đáng sợ, tướng sĩ hai quân đồng thời phát ra tiếng gầm giận dữ, như thủy triều dâng mãnh lao về phía trước, chạy ngay phía trước không ngờ lại là Shaman không có bao nhiêu lực công kích!

Trong lòng Trương Đức Bưu thầm lấy làm kỳ lạ, đã thấy Shaman vọt đến vị trí khoảng tầm bắn một mũi tên, chợt cùng lúc ném trụ Totem cầm trong tay về phía trước!

Trên không hiện lên một bóng đen như con quạ đè xuống, trụ Totem đáp xuống mặt đất một cách quái gở, từng quãng sáng màu trắng bập bênh phát ra từ trên trụ Totem, nhanh chóng lan ra chung quanh.

Quầng sáng này mất đi, lập tức sinh ra quầng sáng khác, cứ như thế liên tục không dứt.

Shaman nhanh chóng lùi lại, Lang Kỵ kiểm sĩ liền xông lên đầu tiên, chỉ thấy bọn họ nhảy vào trong quầng sáng của trụ Totem, sát khí trên người đột ngột tăng lên dữ dội, các loại dấu khí tập trung lại một chỗ, xông thẳng lên trời!

Ngân Nguyệt cự lang cùng thú cưỡi dưới sự trợ giúp của quầng sáng Totem trong nháy mắt tốc độ đã tăng lên, gào thét chạy vào giữa chiến trường, va chạm vào nhau ầm ầm, máu thịt lập tức bay tứ tung!

Ngay sau đó là quân đoàn ma pháp với các loại ma pháp từ trên không bay qua, từng đạo ma pháp mang theo ánh sáng lờ lờ rơi vào phía sau trận địa quân địch nổ không dứt!

Đây là thời đại chiến tranh ma pháp!

Lúc này Trương Đức Bưu không có thời gian để chiêm ngưỡng quang cảnh chói lòa này, hiện tại hắn cũng giống đám người Manla Gen, đều có chung mục đích là phải sống sót giữa cuộc chiến này!

Trong bảy người bọn họ, chỉ có thánh nữ Aier vẫn là tâm tình ổn định, đối với thiên binh vạn mã đang xông tới cũng không thèm để ý. Trương Đức Bưu nhìn thấy nàng trấn định như vậy, tâm tình cũng ổn định lại, nhìn đại quân hai bên đang xông tới càng lúc càng gần, lại reu re nói:

- Thánh nữ đại nhân, người cùng Figure trên đường đi đã nói gì thế? Thế nào mà thấy ta lại đỏ mặt? Người mà không nói, ta chết sẽ không nhắm mắt.

Aier cười khanh khách nói:

- Figure nói, nếu ta tới thảo nguyên mua giày ‘tiểu mã’ hay giày ‘tinh khiết bạch vân’ cho nữ đấu sĩ, có thể kêu người trả tiền.

Trương Đức Bưu không nhịn được cười ha hả, dùng sức rung Bích Tỳ đao lên, lưỡi đao dài hơn ba thước nhất thời âm thanh vang xa, các loại ma pháp trận trên thân đao đồng thời kích động, một đám phù văn quỷ dị phát sáng, cười nói:

- Được thôi! Chỉ cần có thể còn sống ra ngoài, người muốn mua bao nhiêu đôi ta liền mua bấy nhiêu!

codon.tra

68. Chương 68: Đấu Khí Hóa Hình

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 68: Đấu khí hóa hình

Dịch: kiemgioi - Biên tập: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Kỳ thật, lúc ấy Figure Monte cùng Aier đang nghiên cứu về cách làm giày ‘cao thâm’ kia, nữ Shaman thảo nguyên mập mập vừa nhìn đôi chân trần nhỏ nhắn của Thánh nữ Aier vừa nói:

- Nói về chất lượng tốt nhất phải nói đến giày của Bái Chiêm vương đình chúng ta, dùng da trâu thượng đỉnh để tạo ra giày ‘đoàn đầu tiểu mã’, có thể chống lạnh lại đẹp đẽ, còn rắn chắc và bền bỉ.

- Loại giày ‘tinh khiết bạch vân’ giành cho nữ đấu sĩ cũng không tồi, chân của cô nhỏ, chắc chắn mang rất đẹp mắt, chẳng qua giá tiền hơi đắt một tí. Nam nhân của cô thật là keo kiệt, có đôi giày mà cũng không mua cho cô, trở về Vương đình, ta sẽ dẫn cô đi dạo, sẵn tiện mua vài đôi để cho hần trả tiền!

Những lời này gây ra nhiều hiểu lầm, Aier chưa kịp giải thích thì Trương Đức Bưư đã đi tới, làm cho Thánh nữ đỏ hết mặt mũi.

Chẳng qua nguyên văn lời nói của Figure Monte, khẳng định Trương A Man không hề hay biết.

Thần miếu cùng Battle Vương rốt cuộc cũng hung hăng đối đầu nhau, sĩ khí hai bên tăng vọt nhất quyết phân thắng bại tại nơi này. Nhưng bảy người Trương Đức Bưư ở chính giữa chiến trường, phải chịu toàn bộ lực công kích cả hai bên hay sao?

Bọn họ dàn trận phòng ngự, trong nháy mắt đã bị đánh tan. Lúc này, Trương Đức Bưư không còn nhìn thấy chiến hữu của mình!

Bây giờ hần mới biết, không trở thành cường giả chân chính mà muốn sống sót trên chiến trường chính là chuyện khó khăn đến cỡ nào. Nếu hần có được sức mạnh bá đạo tuyệt luân của Hầu Già La kia, sáu tầng Long Môn Bảo Tượng khí, thì có thể hoàn toàn tung hoành nơi sa trường, nhưng bây giờ hần cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo vệ được tính mạng của bản thân mà thôi!

“Nếu như vậy, như vậy...” – Tinh thần lực cùng Man đấu khí của Trương Đức Bưư điên cuồng mạnh mẽ tiến vào trong Bích Tỳ đao khiến nó càng lúc càng nặng nề, càng sáng ngời, trong ánh hàn thiết vàng đen lộ ra từng đạo quang mang xanh biếc!

- Long Môn Bảo Tượng, sức mạnh ba ngàn cân, hoàn toàn bộc phát đi!

Ba lang kỵ quơ mã đao xông lên cùng lúc, chỉ thấy bích quang chọi lóe, ba con Ngân Nguyệt cự lang khổng lồ đầu lia khỏi cổ, ba kỵ sĩ trên lưng nhất thời té xuống. Ba người này cũng là hảo thủ trải qua ngàn trận chiến, lập tức xoay người nhảy lên, mã đao đồng thời chém xuống!

Chẳng qua mã đao còn chưa xuống tới, ba cái đầu liền bay lên cao, thi thể gục xuống mặt đất!

Vừa lúc một bả đao chém xuống sau lưng, thừa dịp hần chưa chuẩn bị liền chém xuống bả vai. Trương Đức Bưư kêu lên đau đớn, bấp thịch bả vai đột nhiên kẹp lại, mã đao không cách gì xuống tiếp. Lang kỵ sĩ dùng sức rút đao nhưng cũng không nhúc nhích tí nào, không khỏi rống lên một tiếng kinh hãi, từ cự lang nhảy lên hướng hần đánh tới.

Trương Đức Bưư dùng chuôi đao đánh về phía sau ngay tại trên mũ giáp của kỵ sĩ. Mũ giáp tinh cương lồm xuống một lỗ nhìn ghê người, máu tươi từ trong cương khô chảy ra cuộn cuộn!

Nam Cương Man tộc trời sinh hiếu chiến ngang tàng, rốt cuộc đã bộc phát ra từ trong cơ thể hần, Trương Đức Bưư giết đỏ cả mắt, mặc kệ đại quân Thần miếu hay là Battle vương, chỉ cần có dũng khí đến gần phạm vi hần ba thước liền bị một đao chém chết!

Bên trong phạm vi sáu thước hoàn toàn biến thành một trường giết chóc, trong vòng sáu bước, Trương A Man chính là bộ chiến vô địch!

Địch nhân xông lên càng lúc càng nhiều, vết thương trên người hần càng lúc cũng càng nhiều hơn, cơ bắp toàn thân Trương Đức Bưư cũng đã căng ra, hoàn toàn phong bế vết thương, làm cho mạch máu trong người tiếp tục lưu thông.

Nếu như hần có can đảm thả lỏng toàn thân, vết thương trên cơ thể nhất định sẽ vỡ tung ra, trong nháy mắt sẽ mất máu mà chết!

Phạm vi sáu thước này, bỗng dưng trở thành tâm điểm của toàn chiến trường. Battle vương cùng tướng lĩnh của hần đứng trên đầu Behemoth, chỉ vào Trương Đức Bưư nói:

- Kẻ kia là ai?

Một tên cận vệ liếc mắt nhìn qua, cung kính nói:

- Thừa Đại vương, hình như là một mạo hiểm giả bị cuốn vào, xem bộ dáng hắc hắc là Man nhân Nam Cương.

- Tại sao bộ hạ của ta không có mãnh tướng như vậy? – Battle Vương cảm khái thốt ra.

- Đại Vương không nên xem thường người khác!

Một tướng lĩnh mặt mày đầy râu quai nón nhảy xuống từ đầu vai cự thú Behemoth, phần nộ quát:

- Để thuộc hắc đi giết hắc, đem đầu của hắc đến gặp Đại vương!

Battle vương nhìn lại, ha hả cười nói:

- Mạc Nhật Căn đúng là hổ tướng của ta!

Các tướng lĩnh khác cũng có chút không phục.

Sau một lúc lâu, cận vệ hồi báo nói:

- Đại Vương, Mạc Nhật Căn cùng Man tử Nam Cương đấu với nhau mười mấy hiệp, đã bị Man tử Nam Cương giết chết rồi!

- Mạc Nhật Căn bình thường thích khoác lạc, thì ra cũng không chịu nổi một đòn.

Battle Vương cau mày nói:

- Ai sẽ tiến ra đây?

- Mặt tướng Saren nguyện xung trận! – Một nữ man tướng thảo nguyên cao hơn hai thước đứng ra, toét miệng cười hắc hắc nói:

- Mặt tướng nghe nói người Man Cương thích loại hình phụ nữ như ta, lần này bắt hắc, đem về nhà bắt làm ‘busu gai’ của ta!

[Tiếng thảo nguyên, ‘busu gai’ là ‘chồng’]

- Saren thật đúng là nữ trung hào kiệt! – Battle Vương cười to nói:

- Nếu như ngươi có thể bắt giữ hắc, dưới trướng ta chẳng phải lại có thêm một mãnh tướng nữa sao?

Không bao lâu sau, cận vệ hồi báo:

- Đại vương, Saren cùng man tử Nam Cương nói vài, chỉ thấy man tử nộ nổi giận, đem Saren một đao chém chết!

Battle Vương có chút biến sắc, kiềm nén tức giận nói:

- Saren cùng hắc đấu được mấy hiệp?

Cận vệ chần chờ, ấp a ấp úng nói:

- Man nhân nổi giận, thực lực tăng gấp bội, Đại tướng Saren một hiệp cũng không chịu nổi...

Chư tướng thảo nguyên nhìn nhau biến sắc, Battle vương im lặng trong chốc lát, đột nhiên cười nói:

- Tốt lắm, giao lại tên Man tử đáng ghét kia cho Giáo Hoàng đại nhân đi thôi, các người gặp hắc thì tránh ra một tít.

- Hừ!

Trương Đức Bưu nặng nề phun ra một ngụm bọt máu, nhìn lướt qua xung quanh, bây giờ xu thế hai quân đã trở nên chậm lại, bắt đầu cận chiến giao phong, xung quanh hắc thi thể chất đầy, man binh thảo nguyên không có bao nhiêu người có dũng khí đặt chân đến vòng phòng ngự của hắc. Chẳng quá áp lực Trương Đức Bưu đều không giảm bớt, ngược lại càng lúc càng lớn, thỉnh thoảng có một man tướng thảo nguyên thực lực cường đại hướng hắc khiêu chiến.

Những người này là cao thủ khó gặp, so với Kiếm đấu sĩ Manla Gen còn mạnh mẽ hơn nhiều, cũng may kinh nghiệm chiến đấu của Trương Đức Bưu cũng không ít hơn so với bọn hắn, dựa vào sự sắc bén cùng sức nặng của Bích Tỳ đao, mới có thể sống sót trên chiến trường.

Làm hắn tức giận chính là không biết từ nơi nào nhảy ra một nữ tướng cao lớn như Đại Địa Bạo Hùng, tự nhiên mở miệng hỏi hắn:

- Bộ dáng ta có xinh đẹp không?

Man tử liền nổi giận, phát huy thực lực vượt xa người thường, một đao làm thịt ngay con gấu mẹ vĩ đại kia.

- Dám lấy khiêu thẩm mỹ của người Nam Cương chúng ta ra đùa giỡn hay sao, thật đáng chết mà...

- Bái Chiêm vương đình không hổ danh là bộ lạc đệ nhất thảo nguyên, cao thủ nơi này đông như kiến, so với đại thành thị Trung Nguyên không hề thua kém, dường như có thể sánh ngang với Hắc Kỳ Trấn Man binh!

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy Cửu Đầu Giao Long của Giáo Hoàng cùng cự thú Behemoth của Battle vương là vẫn chưa ra tay, thầm nghĩ: “Hai người thực lực cao thâm không lường được, lại có siêu cấp ma sủng, tinh thần lực chắc hẳn vô cùng cường đại, khẳng định có năng lực đấu khí hóa hình! Không biết so với Aier, ai cao ai thấp...”

Ngay lúc này, đột nhiên một cây trụ Totem lao đến, rơi xuống ngay chân hắn, từng đạo ánh sáng hồi phục nhộn nhạo không ngớt. Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy vết thương trên người hắn chậm rãi khép lại, quay đầu nhìn, chỉ thấy đám người Figure Monte ở gần đấy, đang được một mảng Thiên Ma đấu khí màu đen bảo vệ.

Thiên Ma đấu khí này như con độc xà cự mãng, trong phạm vi bốn năm trượng xung quanh Aier bốc lên, bỗng nhiên quay lại, nhanh như tia chớp, khiến bạch y Thánh nữ có vẻ yêu dị gấp bội.

Bất luận kẻ nào bị Thiên Ma đấu khí đảo nhẹ qua, đều bị tan xương nát thịt!

“Đây là uy lực của đấu khí hóa hình sao?”

Ánh mắt Trương Đức Bưu có chút thất thần, thầm nghĩ: “Công dụng của đấu khí hóa hình, chắc chắn không chỉ là như thế.”

Linh quang trong đầu hắn chợt lóe, xuất hiện một tình cảnh kinh khủng, giống như Ma thần từ địa ngục phủ xuống, bức tranh trong đầu này chính là đấu khí hóa hình đỉnh phong cực hạn!

Trương Đức Bưu cũng bị chính tướng tượng của mình hù dọa, vội vàng lắc đầu: “Không có khả năng, như vậy thì quá mức kinh khủng rồi!”

- A Man! – Manla Gen cao giọng nói:

- Người đuổi đánh quá xa rồi, mau quay lại đây, thừa dịp bây giờ chúng ta cùng lao ra ngoài!

69. Chương 69: Cướp Sạch Thần Miếu

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 69: Cướp sạch Thần miếu

Dịch: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đang định đi về phía đám người Manla Gen, đột nhiên nghe thấy âm thanh ‘ầm ầm’ truyền đến, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cửa thành Bái Chiêm vương đình mở ra, lại thêm một đội đại quân từ trong thành lao ra, gào thét xông vào chiến trường.

Đây chính là đội quân do Battle vương mai phục, tại thời điểm hai quân lâm vào tình trạng giằng co thì lao ra, nhất thời trở thành điểm mấu chốt áp đảo đội quân Thần miếu, quét ngang chiến trường như chẻ củi mục.

Vốn đội quân Thần miếu có vẻ chiếm ưu thế hơn, dù sao những chức nghiệp giả cao cấp đầu nhập vào Thần miếu rất nhiều, nếu như ban đầu Battle vương dùng đội quân này thì hai bên có lẽ sẽ đánh ngang tay, nhưng bây giờ, một đạo quân đầy đủ sức lực đột nhiên gia nhập chiến trường, một bên tinh thần đại thịnh, một bên tinh thần suy kiệt, dưới tình huống này, đã thu được hiệu quả ‘xuất binh bất ngờ để giành thắng lợi’.

Trương Đức Bưu trầm nghĩ: “Xem ra Battle vương cũng am hiểu một ít binh pháp, mà điểm này Thần miếu thua kém rất nhiều.”

Đến lúc này, Giáo Hoàng rốt cục cũng không nhẫn nại nổi nữa, nắm cái đầu của Cửu Đầu Giao Long đồng loạt hí rống, tham gia vào trong chiến trường, từng đạo hỏa trụ từ không trung ập xuống, trong chớp lát mặt đất nóng chảy, biến thành từng dòng chảy nham thạch cuộn cuộn.

Loại hoang dã cự thú này gia nhập chiến trường, một con thôi cũng đủ vượt qua ngàn vạn binh lực!

Battle vương cất tiếng cười to, thúc dục cự thú Behemoth nghênh chiến, cự thú Behemoth nọ huy động Lang Nha bổng nặng vạn cân, chỉ cần bị loại vũ khí này quét phải, cho dù là cao thủ đấu khí như cương, đấu khí như đao cũng sẽ biến thành một bãi thịt vụn!

Cự thú Behemoth nọ đi ngang qua chỗ Trương Đức Bưu, một cây Lang Nha bổng đột nhiên đánh về phía hắn, cảm giác nguy cơ mãnh liệt nổi lên trong lòng, Trương Đức Bưu nổi giận gầm lên một tiếng, bộ xương rung động rầm rầm, chính là do Long Mông Bảo Tượng khí vận chuyển trong cơ thể, làm bộ xương chấn động, không tự chủ được phát ra tiếng vang, hắn huy động Bích Tỳ đao, nặng nề đón đỡ cây Lang Nha bổng to lớn như ngọn núi kia!

Cây Lang Nha bổng nọ chỉ bị cản trở một chút, lập tức một tiếng hô vang, đánh hay bay xa tít mù mấy trăm thước, đụng vào tường thành một cái ‘Rầm’.

- Đã sớm chương mắt ngươi rồi!

Battle vương hừ lạnh một tiếng, đột nhiên Cửu Đầu Giao Long nọ đã chạy tới, liệt hỏa phun ra như thác nước, phun từ đầu xuống chân cự thú Behemoth.

Sức nóng cực lớn nhất thời làm nóng chảy bộ giáp trên người cự thú Behemoth, hóa thành từng dòng nước đỏ rực chảy xuống.

- Mẽ đoàn...mông mông, ăn mẽ đoàn! Chết!

[tiếng Behemoth, chịu -.-!]

Con cự thú Behemoth nọ rống lên giận giữ, cái miệng rộng như miệng sói gào thét không thôi, bốn cánh tay trắng kiện hươu Lang Nha bổng, ném về phía một cái đầu của Cửu Đầu Giao Long.

Cái đầu nọ bị ném trúng, tia lửa bắn ra khắp nơi, máu thịt văng tứ tung. Ma thú mạnh mẽ này bị đau đớn như vậy, cái đuôi liền vùng lên, quấn chặt hai chân cự thú Behemoth, lập tức nó điều khiển thân hình quần lại, cuốn chặt lấy, nắm cái miệng khổng lồ tấp về phía Behemoth!

Mà hai vị cường giả - Giáo Hoàng cùng Battle vương - tùy ý để mặc ma sủng đánh nhau, hai người đều đứng yên bất động trên đỉnh đầu ma sủng, cho đến khi hai con ma thú vật lộn. Lúc này mới thấy bả vai Giáo Hoàng run lên, chỉ thấy trong không trung xuất hiện một đạo kiếm quang dài mấy chục thước, vô số mắt sói quỷ dị xuất hiện trong kiếm quang, chém về phía đầu Battle vương.

Battle vương cười ha hả, cự chùy trong tay kịch liệt bành trướng, đấu khí của hắn kích thích các loại ma pháp trận phức tạp trên vũ khí làm thanh cự chùy nhất thời nặng nề như núi, đầu chùy ong ong chuyển động quanh cán chùy, sấm gió nổi lên âm âm, đón nhận cự kiếm.

Thời điểm hai vị cường giả chiến đấu, Trương Đức Bưu đã từ dưới tường thành đứng lên, dường như không có việc gì, phỉ phỉ tro bụi bám trên người. Thân thể người Nam Cương trời sinh hết sức mạnh mẽ, hơn

nửa hần chuyên cần tu luyện Long Mông Bảo Tượng, không ngừng rèn luyện thân thể, thân thể hần lúc này hoàn toàn có thể dùng từ ‘dị chủng’ để hình dung.

Một kích vừa rồi của cự thú Behemoth suýt chút nữa lấy đi mạng nhỏ của hần, nhưng chỉ qua một đoạn thời gian, Trương Đức Bưu lại lập tức có thể bật dậy, chạy nhảy lung tung.

Một gã thị vệ trưởng trong Thần miếu tình cờ đứng cạnh cửa thành nhìn thấy hần nhảy loi choi, lập tức huy kiếm vọt tới, cả giận nói:

- Vừa rồi chính ngươi đã giết chết đệ đệ của ta!

- Đệ đệ của ngươi là ai?

Thị vệ trưởng Thần miếu nọ không thèm trả lời, kiếm thế điên cuồng, giống như một quả cầu tuyết tỏa ra ngân quang lấp lờo quẩn lầy hần. Trương Đức Bưu vội vàng vung đao đón đỡ, chỉ nghe một tiếng nổ, kiếm quang như cầu tuyết nọ bị đánh tan, nhưng kiếm của thị vệ trưởng Thần miếu nọ không ngờ không hao tổn chút nào!

Bích Tỳ đao sắc bén như vậy, không ngờ không thể chặt đứt kiếm của hần, có thể thấy được thanh kiếm này cũng là một bảo vật!

Hai người giao thủ lần nữa, chỉ thấy đao quang kiếm ảnh tung hoành, trên đường vừa đánh vừa chạy, thoáng chốc đã vào trong thành Bái Chiêm vương đình.

Trương Đức Bưu ra tay, càng đánh càng nhanh, càng đánh càng mạnh. Hần chỉ cảm thấy đầu khí trong cơ thể mình tùy ý vận chuyển mãnh liệt, đây chính là chỗ thần diệu của Long Mông Bảo Tượng quyết, lực cũ chưa hết, lực mới đã sinh, chỉ cần vận hành đầu khí, liên viên viên không biết mệt mỏi, viên viên có thể chiến đấu kéo dài!

Khó có cơ hội có thể đánh nhau với một đối thủ ngang tay, Trương Đức Bưu càng đánh càng thoải mái, đầu khí trong cơ thể phảng phất như hưởng ứng tâm tình của hần, vui sướng vận chuyển.

Bỗng đột nhiên, ô kim hàn thiết cũng không thể áp chế kim quang long lẫy của Bích Tỳ đàm kim nữa, một đạo kiếm quang màu xanh biếc xuất hiện trên thân Bích Tỳ đao!

Bảo kiếm của thị vệ trưởng Thần miếu nọ va chạm cùng Bích Tỳ đao đã ngưng tụ quang mang, nhất thời bị gãy thành hai đoạn, ngay cả người cũng bị chém làm đôi.

Trương Đức Bưu không nhận được huyết sáo dài một tiếng, trong lòng vui sướng vận phần.

Tại thời khắc này, rốt cục hần đã ngưng tụ xuất ra kiếm mang, sơ bộ bước vào hàng ngũ nhị cấp Man đầu sĩ.

“Chiến trường không hổ là địa phương ma luyện người tốt nhất, chẳng lạ cứ mỗi thời kỳ chiến tranh thay đổi Vương triều lại xuất hiện nhiều cao thủ đến vậy!”

Thời gian hần cầu học tại Tinh viện, từng nghiên cứu qua lịch sử thay đổi các triều đại trên đại lục, chỉ là thời kỳ Đại Chu khai quốc, lúc đó đã xuất hiện không dưới mười vị Đẩu thánh cùng Thánh ma đạo sư, đương thời Bát Trụ quốc – những người thống lĩnh bát đại cấm quân – đều là những nhân vật Thánh cấp nổi danh lừng lẫy. Giống như những ngôi sao sáng lạn, tỏa sáng một thời, chắc phải chém giết trên chiến trường thường xuyên mới xuất hiện nhiều kỳ tài đến như vậy.

Lần này, Trương Đức Bưu bị cuốn vào chiến trường, đương nhiên trải qua rất nhiều nguy hiểm, nhiều lần suýt chết, nhưng đồng thời cũng là một quá trình ma luyện, làm cho ‘ngọc thô’ đã bắt đầu tỏa ra ánh sáng.

“Nơi này chính là Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu của Bái Chiêm vương đình?”

Trương Đức Bưu ổn định tâm tình, ngẩng đầu chứng kiến một tòa Thần miếu hùng vĩ trước mặt, trong lòng vừa động, nhất thời nảy sinh ra một chủ ý lớn mật.

“Bên ngoài mọi người đang chém giết, không bằng ta nhân cơ hội này đánh cướp Thần miếu một phen! Bái Chiêm vương đình là bộ lạc lớn nhất thảo nguyên, mà Thần miếu Ngân Nguyệt cự lang cũng là Thần miếu lớn nhất thảo nguyên, bảo tàng bên trong chắc chắn cực kỳ phong phú!”

Trương Đức Bưu đi tới Thần miếu, không ngờ bên trong Thần miếu còn có một Ma đạo sư canh giữ, đánh lên suýt chút nữa giết chết hẳn. Trương Đức Bưu phí một hồi công phu, mới có thể bắt giữ Ma đạo sư này, buộc hắn mở ra không gian giới chỉ của mình.

Không gian giới chỉ vừa mở ra, một con cọp cánh đại bàng bay ra, hỗn hển nhón nhác nói:

- A Man, người dám nhốt ta lâu như vậy, Thái ca rất tức giận, ta muốn ăn tươi người!

Trương Đức Bưu không hồn không giận, nói:

- Là ai nhốt ngươi vào?

Thái ca chớp chớp mắt, đuối tình đuối lý, liền xoay đầu nhìn Ma đạo sư xui xẻo kia, quát:

- Có dũng khí nhốt ta lâu như vậy, ta muốn ăn tươi ngươi.

Ma đạo sư nọ trợn trừng hai mắt, hôn mê bất tỉnh.

Thái ca chiếm được một chút thể diện, không hề để ý đến Ma đạo sư kia nữa, nhìn chung quanh đánh giá một hồi, hiểu kỳ hỏi:

- A Man, nơi này là nơi nào?

- Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu.

- Ngươi đến đây làm gì?

- Đánh cướp!

Tiểu lão hổ nhất thời trở nên hưng phấn, bay qua bay lại, hét to:

- Chúng ta còn chờ ở đây là gì? Nhanh lên, nhanh lên! Cướp sạch bọn họ, không cướp được thì đốt hết!

70. Chương 70: Thần Chi Cốt Tủy

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 70: Thần chi cốt tủy

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu nhìn bộ dáng vui mừng khôn xiết của Lục Dực Kim Quang tê, trong lòng không khỏi buồn bực: “Chủ nhân cũ của Thái ca đến tột cùng là Thánh ma đạo sư hay là thổ phỉ? Sao lại dạy dỗ được Thái ca thành một kẻ đầy ‘phẩm chất trộm cướp’ thế này?”

Mẫu thân Lục Dực Kim Quang tê đã chết sớm, nó được chủ nhân cũ thu lưu, trẻ con mới sinh thuần khiết như một khối ngọc, cho dù là ma thú mới sinh cũng thế. Thái ca dưới sự ‘mở mang đầu óc’ của vị Thánh ma đạo sư kia, biến thành một con cọp lưu manh lời nói và hành động đều mang tác phong trộm cướp, thể tướng tượng ra được tác phong của vị Thánh ma đạo sư kia như thế nào.

Trương Đức Bưu cùng Thái ca vọt vào trong Thần miếu, cướp đoạt xung quanh, đối với việc đánh cướp, Thái ca còn lão luyện hơn hẳn nhiều, phóng xuất tinh thần lực ra đảo quét bên trong Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu mấy lần, rốt cục đã tìm được chỗ cất giấu bảo vật.

Đại quân Thần miếu còn đang giằng co cùng với đại quân của Battle vương ngoài thành, hai bên đánh giết không thể tách rời, giờ phút này, Thần miếu giống như một ‘thiếu nữ thoát y’ mặc cho man tử ‘muốn làm gì thì làm’.

Bất quá chỉ một chốc thời gian, mười ngón tay của Trương Đức Bưu đều đã đeo đầy không gian giới chỉ, hận không thể đeo đầy lên đầu ngón chân của mình, thậm chí trên cổ Thái ca, cũng dùng một sợi dây chuyền, khâu mười mấy cái nhẫn ở trên, một người một thú đều mang bộ dáng ‘nhà giàu mới nổi’.

Không gian giới chỉ có giá trị cực cao, chỉ riêng giá một cái nhẫn đã đủ để cho hắn trả sạch nợ cho Tinh viện, hơn nữa còn dư thừa.

- Nhẫn này một cái cũng sẽ không bán, nó dùng để chứa những thứ này...

Thái ca liền mở một cái Tàng Bảo thất ra, nhất thời màu vàng rực từ trong toát ra. Trương Đức Bưu đỡ dẫn đứng trước Tàng Bảo thất, chỉ thấy kim tệ bên trong chất đầy như núi nhỏ. Thái ca hoan hô một tiếng, thả người nhảy lên trên đồng kim tệ, lặn qua lộn lại, hét to:

- Là của ta! Tất cả là của ta!

- Nhìn bộ dạng không có tiền đồ của người kia! Đừng có vui sướng vội, mau đem mấy thứ này thu hết vào không gian giới chỉ đã.

Trương Đức Bưu nghiêm mặt khiển trách, sau đó man tử cầm lấy một đồng kim tệ, thổi vào một hơi, đặt ở bên tai liền nghe âm thanh chấn động thanh thúy, không khỏi há miệng cười khúc khích không ngừng.

- Tiền tốt, toàn bộ là tiền tốt!

Sau khi cất hết tiền vào trong không gian giới chỉ, Trương Đức Bưu cùng Kim Quang tê có cảm giác như say khướt, tâm lý phẳng phất như bị núi tiền đè bẹp.

- A Man, người sẽ không giết ta chứ?

Tiểu lão hổ đang đi theo sau mông hắn, đột nhiên chạy ra xa, nghiêng đầu nhìn Trương Đức Bưu, cẩn trọng nói:

- Chủ nhân trước của ta nói, nếu không phân chia thỏa đáng, thổ phỉ sẽ chém giết lẫn nhau.

Trương Đức Bưu gõ đầu nó một cái rõ kêu, cả giận nói:

- Chúng ta không phải thổ phỉ! Chúng ta là hiệp sĩ cướp của người giàu chia cho người nghèo, hiệp sĩ sẽ không chém giết lẫn nhau. Đương nhiên...

Dừng một chút, man tử nói tiếp:

- Chúng ta phải tự 'cứu tế' bản thân trước đã. Đến nay vẫn còn một khoản nợ khổng lồ đặt trên đôi vai yếu đuối của ta...

Tàng Bảo thất thứ hai được mở ra, bên trong chứa hơn một ngàn miếng ma hạch, mơ hồ phát ra thần uy độc hữu tại hoang mạc Thần Vĩ. Trương Đức Bưu không khỏi hít một ngụm lạnh khí, ma hạch này do Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu lưu trữ đã hơn ngàn năm, giá trị của nó vượt xa đồng kim tệ chất như núi tại Tàng Bảo thất thứ nhất.

- Đây là thập cấp ma hạch, đây là thập tứ cấp...Trời ạ! Thập ngũ cấp cũng có! Lần này phát tài rồi...

Thái ca 'đại nhân' đối với đồng ma hạch này không có hứng thú, lập tức thu hồi tất cả, đi về phía Tàng Bảo thất thứ ba.

Tàng Bảo thất này có ma pháp trận trùng trùng điệp điệp, uy lực cường đại, Thái ca liên tục phóng ra mấy cái thập cấp ma pháp, mới có thể phá hủy ma pháp trận, mở Tàng Bảo thất này ra.

Trương Đức Bưu đưa mắt nhìn quanh, chỉ thấy một loạt giá sách xuất hiện trước mắt, trên đó đều là bí tịch về ma pháp cùng đấu khí. Tay hắn không khỏi run rẩy, kim tệ cho dù có trân quý, ma hạch hoang mạc Thần Vĩ cho dù có trân quý, nhưng so với những bí tịch ma pháp cùng đấu khí này, những thứ kia như một 'bãi rác', không đáng nhắc tới!

- Bộ lạc lớn nhất thảo nguyên, văn minh tích lũy mấy ngàn năm, toàn bộ đều ở đây! Đây mới chân chính là bảo vật!

Tài phú thật lớn nhất thời làm cho Trương Đức Bưu có chút mê muội, một hồi lâu sau mới khôi phục tỉnh thần lại, lập tức ra lệnh cho Thái ca thu những quyển sách đó vào trong không gian giới chỉ, một quyển cũng không lưu lại.

Có những quyển sách này, tương đương với có được một tòa Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu! Mang đi những bí tịch ma pháp cùng đấu khí này đi, mặc dù Battle vương có thống nhất cả đại thảo nguyên, cũng tuyệt đối không có lực lượng để xâm lấn, mở rộng lãnh thổ thảo nguyên!

Một chủng tộc nếu muốn trở nên hưng thịnh, chỉ có vũ lực cường đại thôi không đủ mà còn phải có nền văn minh, văn hóa của riêng mình. Trương Đức Bưu cướp sạch toàn bộ sách trong Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu, làm cho căn cơ văn minh của bộ lạc Bái Chiêm vương đình bị chặt đứt, do dù Battle vương có thống nhất đại thảo nguyên, cũng khó có thể hoàn thành nghiệp lớn.

Những bộ sách này có ích với Trương Đức Bưu chỉ có vài loại, nhưng nếu hắt đặt vào trong Gaia thần miếu tại Nam Cương Man tộc sẽ khiến cho Gaia thần miếu trở thành Thánh địa võ học cực mạnh tại phía Nam đế quốc, tạo nên một nhóm nhân tài mới, mang lại sinh cơ bùng bùng cho Lạc Nhật sâm lâm.

Trương Đức Bưu liền đi tới Tầng Bảo thất thứ tư, Tầng Bảo thất này có thể tích cũng không lớn, không đặt ra những ma pháp trận để ngăn cản người lạ, mà đặt ra ‘phong ấn’. Phong ấn là thành tựu cao nhất của ma pháp trận, thứ cất giấu bên trong khẳng định không phải vật tầm thường.

Thái ca vất vả một phen công phu mới có thể mở phong ấn này ra, mặc dù mạnh mẽ như Lục Dực Kim Quang tê cũng bị đại phong ấn này làm cho mệt mỏi đến mức hoa mắt chóng mặt.

Lúc phong ấn này được mở ra, một cỗ thần uy mạnh mẽ đến cực điểm bộc phát, trong nháy mắt đóng băng đấu khí trong cơ thể Trương Đức Bưu, ma pháp nguyên tố trong phương viên vài trăm mét cũng nhất thời trở nên trầm lắng, cho dù là Thái ca cũng không thể điều động ma pháp lực!

Luồng thần uy này, thậm chí còn mạnh mẽ hơn ở hồ nước trong hoang mạc Thần Vãn không biết bao nhiêu lần, phải biết rằng hồ nước đó là nơi thần linh vẫn lạc.

Trương Đức Bưu đè nén khiếp sợ trong lòng, nhìn xung quanh mật thật, chỉ thấy mật thất nọ không lớn, không gian lập phương tầm bốn thước. Bên trong trống trơn không có gì, ngay tại trong tâm có một bệ thờ, thờ phụng một cái đầu lâu Ngân Nguyệt cự lang, mơ hồ phát tán ra ma lực ba động kinh khủng.

Trương Đức Bưu chú ý thấy đầu lâu cự lang này có ba hốc mắt, ngoài hai mắt bình thường còn có một hốc mắt giữa trán.

Con Ngân Nguyệt cự lang này mặc dù đã chết không biết bao lâu, nhưng hai tròng mắt vẫn bảo trì hoàn hảo như trước, tại trong đầu lâu có một cái bình nhỏ chậm rãi xoay tròn, mà con mắt ở giữa đã biến mất không thấy!

Trương Đức Bưu liền nhớ tới Lang Vương chi kiếm trong tay Giáo Hoàng, trong lòng hiểu rõ: “Khẳng định là Giáo Hoàng thứ nhất của Ngân Nguyệt cự lang thần miếu đã dùng tròng mắt này để chế tạo Lang Vương chi kiếm rồi, con Lang vương này đã chết không biết bao nhiêu năm mà vẫn còn toát ra được ma lực mạnh mẽ đến vậy, khi còn sống chỉ sợ chính là Thánh cấp ma thú, so với Thái ca còn cường đại hơn biết bao nhiêu lần! Cũng chỉ có hài cốt của Thánh cấp ma thú, mới có thể rèn thành một thanh vũ khí cấp Truyền Thuyết!”

Nhưng cho dù Thánh cấp ma thú, cũng chỉ là ma thú, không cách nào tản mát ra thần uy trầm trọng đến như vậy.

Ánh mắt Trương Đức Bưu liền chú ý quan sát cái bình ngọc tinh xảo, bên trong bình ngọc có một chất lỏng màu vàng, từng đạo kim quang chớp động trong bình. Hắn vươn tay, muốn chạm vào bình ngọc nọ, Thái ca đột nhiên kêu lên:

- A Man, không nên động thủ! Hai tròng mắt chó sói này bị người ta dùng để trấn áp bình ngọc, khẳng định có ẩn chứa ma lực rất lớn.

Trương Đức Bưu vội vàng dừng tay, chỉ thấy một cái không gian giới chỉ dưới sự điều khiển bằng tinh thần lực của Thái ca, chậm rãi bay lên, bay về phía bình ngọc.

Rắc!

Một con mắt sói đột nhiên mở ra, một đạo ánh sáng âm u màu lam xuất hiện, không gian giới chỉ nhất thời như bốc hơi, biến mất không còn tung tích!

Trương Đức Bưu không khỏi thất kinh, phục hồi lại tinh thần. Man tử cả giận, nói:

- Người cảnh báo cho ta biết có nguy hiểm là được rồi, sao lại còn phá hủy một miếng không gian giới chỉ thế?

Thái ca đứng dậy bằng hai chân sau, chân trước chống nạnh, cười toe toét nhe ra hàm răng cọp, vô cùng đắc ý nói:

- Người không cảm thấy bây giờ chúng ta rất ‘tài đại khí thô’ sao? Lãng phí một cái không gian giới chỉ thì có là gì? Bây giờ ta cảm giác như thắt lưng của ta to hơn lúc trước một vòng...

- Người ăn nhiều thì béo ra chứ sao!

Trương Đức Bưu mắng một câu, sắc mặt ngưng trọng, nói:

- Thái ca, người cảm giác được thứ trong bình phóng ra chứ, đây là vật gì?

71. Chương 71: Ma Thần Xích Thiên

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 71: Ma thần Xích Thiên

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Thái ca mặc dù kiến thức rộng rãi, những cũng chưa từng thấy quá thần linh, đối với chất lỏng trong bình cũng không biết là thứ gì.

Bình ngọc này phát ra thần uy nặng nề như thế, thậm chí vượt xa hồ nước nơi thần linh vẫn lạc, lúc đầu Trương Đức Bưu nghĩ chất lỏng màu vàng trong bình là thần huyết, nhưng lập tức hấn gạt bỏ ý nghĩ này.

Bởi vì trong truyền thuyết thảo nguyên, những cường giả thảo nguyên tìm được chỉ là hài cốt của thần linh, nếu là hài cốt, vậy khẳng định không có máu tươi rồi.

“Chẳng lẽ lại là cốt tủy của thần linh?”

Hiện tại, thần uy nơi này trầm trọng như vậy, ma pháp nguyên tố cũng bị đóng băng, Thái ca cũng không có cách nào điều động ma pháp lực để phá hủy đầu lâu Lang vương trấn áp bình ngọc được.

“Nếu không phá được trấn áp thì mang đầu lâu Lang vương theo luôn vậy! Thần miếu dùng một con mắt của Ngân Nguyệt cự lang để chế tạo ra một thanh bảo kiếm cấp Truyền Thuyết, ở đây có hai con mắt sói, cũng là bảo bối vô cùng quý giá!”

Trương Đức Bưu đi nhanh về phía trước, ôm lấy bệ thờ, hét to:

- Lên!

Bệ thờ nọ chỉ nhích lên một chút, miễn cưỡng bị hấn nhấc khỏi mặt đất, Trương Đức Bưu không khỏi kinh ngạc vạn phần. Bệ thờ này bất quá chỉ cao một thước, toàn bộ làm bằng đá cẩm thạch thì nhiều nhất cũng chỉ nặng bốn năm trăm cân thôi, cho dù đầu khí của Trương Đức Bưu bị thần uy áp chế, nhưng hấn đã luyện thành Long Mông Bảo Tượng quyết tầng thứ hai, không cần sử dụng đầu khí, thân thể hấn cũng có ba vạn cân sức mạnh, có sức mạnh ngang bằng chín con trâu, không ngờ chỉ có thể miễn cưỡng nâng lên, chẳng lẽ nói bệ thờ này nặng ba vạn cân?

“Chỉ sợ không phải là bệ thờ nặng, mà là bình ngọc cùng đầu lâu Lang vương bên trên!”

Trương Đức Bưu phối hợp cùng với Thái ca, cất bệ thờ vào trong không gian giới chỉ, ánh mắt chớp động, thầm nghĩ: “Lang vương là Thánh cấp ma thú, xương sọ của nó sợ rằng nặng mấy ngàn cân, mà bình ngọc nho nhỏ kia lại nặng hơn hai vạn cân! Không biết cốt tủy thần linh có thể dùng luyện kim trện ký hiệu mười hai ma thú để dung nhập vào huyết mạch không, nếu như có thể thì...”

Trương Đức Bưu không khỏi hưng phấn mà cảm thấy run rẩy, có bình cốt tủy thần linh này, hẳn còn cần máu Thánh long làm gì?

Dem cốt tủy thần linh dung hợp với huyết mạch bản thân, hiệu quả tuyệt đối tốt hơn gấp trăm ngàn lần dùng máu Thánh long!

“Đáng tiếc bình ngọc này quá nhỏ rồi, bên trong cốt tủy thần linh nhiều nhất chỉ được vài trăm giọt, nếu ta chém giết được một đầu Thánh long, chỉ riêng long huyết không cũng thu được đến mấy trăm tấn!”

Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu đã bị bọn họ càn quét sạch sẽ, tiểu lão hổ vẫn còn hưng phấn bồng bồng, nói khích:

- A Man, nơi này còn có Thần miếu nào không? Chúng ta đến cướp đoạt đi!

Được nhiều tài phú như vậy cùng lúc, Trương Đức Bưu cũng đỏ mắt, trầm nghĩ: “Người không có tiền không giàu, ngựa không ăn cỏ khuya không mập, lần này dù sao cũng đắc tội với Battle vương rồi, hay là cướp sạch Vương cung của hắn luôn vậy!”

Thái ca vô pháp vô thiên, dùng lửa đốt sạch Thần miếu, đi theo sao mông Trương Đức Bưu, đang định kéo nhau sang Vương cung của Battle vương cướp đoạt, nhưng ngay tại lúc này, đột nhiên nghe bên ngoài thành một mảng vui sướng, vô số người điên cuồng hoan hô.

- Giáo Hoàng đã chết, Giáo Hoàng đã chết! Battle vương vạn tuế, vạn tuế!

Trương Đức Bưu vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Battle vương đứng trên đỉnh đầu cự thú Behemoth, cao cao tại thượng, nhìn những người đang hoan hô nhảy nhót, không khỏi cất tiếng cười to, vô cùng đắc ý.

Kỳ thực, lúc này trong lòng Battle vương cũng buồn bực, thực lực của hắn cùng Giáo Hoàng tương đương nhau, Cửu Đầu Giao Long cùng cự thú Behemoth cũng là kình địch, nhưng ngay lúc vừa rồi, Giáo Hoàng nhìn thấy Thần miếu bốc cháy, đột nhiên tâm thần đại loạn, mới bị hắn nhân cơ hội đập một chùy nát thành thịt vụn.

“May là Thần miếu bị đốt, làm cho Giáo Hoàng phân tâm, nếu không, với thực lực của ta muốn giết hắn chỉ sợ muôn vàn khó khăn.”

Battle vương xem xét tình hình, thấp giọng nói:

- Nhanh đi điều tra xem, ai là kẻ phóng hỏa, ta muốn trọng thưởng hắn.

Đợi đến khi Battle vương biết được bảo tàng Thần miếu đã bị người khác cướp hết không còn, ngay cả đầu lâu Lang vương cùng cốt tủy thần linh cũng biến mất, vị thảo nguyên Vương rốt cục không chịu đựng nổi, hai mắt tối sầm, suýt nữa thì chết ngất, hồi lâu mới khôi phục tinh thần, rít gào nói:

- Nhanh đi điều tra xem, ai là kẻ phóng hỏa, ta muốn làm thịt hắn.

Trương Đức Bưu đã sớm nhân cơ hội chuồn ra Bái Chiêm vương đình, cùng Thái ca chạy xa mấy chục dặm.

Hai gã thổ phỉ thống kê lại thu hoạch một chút, liền mặt mày hớn hở.

Thái ca đem tất cả những không gian giới chỉ đeo trên cổ mình, kêu lên:

- Những thứ khác đều cho người, nhưng tất cả vàng này đều là của ta!

- Người không phải cự long, muốn nhiều vàng như vậy làm gì? – Trương Đức Bưu không nhịn được hỏi.

- Ta chính là cự long! Ta muốn ôm kim tệ ngủ!

Trương Đức Bưu lắc đầu, trầm nghĩ: “Con cạp này trong mắt giờ chỉ có tiền, ngay cả chủng tộc của mình cũng không phân biệt được rồi.”

Thái ca đem những không gian giới chỉ khác dồn lại thành một, chỉ để lại một không gian giới chỉ, Trương Đức Bưu cầm đeo vào tay.

Lúc này, đột nhiên xa xa truyền đến âm thanh Ô Chuy thú gào thét, sắc mặt hắn khê biến, vội vàng nói:

- Thái ca, nhanh trốn vào không gian giới chỉ! Yêu nữ Tà Linh tần miếu tới rồi!

Thái ca giật mình một cái, vội vàng mở không gian giới chỉ chiu vào, sau khi vào không gian giới chỉ chật hẹp, con cộp này mới hồi hận: “Tự nhiên ta nghe lời A Man làm gì? Trực tiếp vỗ cánh bay đi là được rồi...”

Trương Đức Bưu đứng dậy, đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy mười mấy Lang kỵ của Bái Chiêm vương đình đang đuổi giết đám người Manla Gen, năm người đang gặp nguy hiểm, mà Aier cũng không có trong đó, hắn vội vàng chạy lại tiếp ứng.

Có hắn trợ giúp, đám người Manla Gen tinh thần phấn chấn hẳn lên, hai bên đối mặt, đội Lang kỵ bỏ lại bốn năm cỗ thi thể, gào thét quay đầu bỏ chạy. Năm người cũng không kiên trì nổi nữa, đặt mông ngồi xuống, thở hồng hộc.

Figure Monte cầm trụ Totem xuống mặt đất, từng đạo quang mang hồi phục phát ra, tẩy rửa vết thương trên người đồng đội, cảm kích nói:

- A Man, lúc này may mà có người!

Trương Đức Bưu nói:

- Aier đâu?

- Nàng quay về tìm người rồi...!

Sắc mặt Trương Đức Bưu khê biến, đang muốn quay đầu đi về phía Bái Chiêm vương đình, chỉ thấy xa xa một nữ tử áo trang bay nhanh đến, vui vẻ nói:

- A Man, người còn sống à! Làm người ta cứ tưởng người đã chết, chạy đi đánh nhau một trận với Battle vương.

Trương Đức Bưu thở phào nhẹ nhõm, cười nói:

- Thánh nữ, tình hình chiến đấu như thế nào?

Aier đi đến bên cạnh hắn, lắc đầu nói:

- Không giết được hắn!

Trương Đức Bưu cũng không quá quan tâm, nhìn bọn Manla Gen, nói:

- Các người không thể trở về Bái Chiêm vương đình được rồi, nếu như không có chỗ dừng chân, không bằng chúng ta cùng đi trung nguyên vậy?

Manla Gen nhìn đồng đội, nhẹ nhàng gật đầu.

Bái Chiêm vương đình, Battle vương đã trở lại Vương cung, đi tới đi lui, cuối cùng không nhịn nổi thương thế, ói ra một ngụm máu đen, ngụm máu đen nọ rơi trên mặt đất, nhất thời bốc cháy. Gương mặt Battle vương vàng như nghệ, chán nản nói:

- Ta tu luyện đấu khí tâm pháp chính là Kim Cương Thái Thân Phất Năng Thắng, là tâm pháp Bát Trụ quốc lưu lại từ thời kỳ Lang Kỵ cầm quân, bài danh thứ chín trên Kỳ Công Đấu Khí bảng, được xưng là phòng ngự đệ nhất. Vậy mà đấu khí hắc ám của nữ tử kia lại dễ dàng phá vỡ hộ thể đấu khí của ta, chẳng lẽ nàng cũng tu luyện tâm pháp bài danh trên bảng? Đấu khí màu đen...đúng rồi, khẳng định là tâm pháp bài danh thứ tư, Tà Linh thánh điển – Đại Xích Thiên Ma Thần quyết!

codon.tra

72. Chương 72: Trở Lại Thôn Xóm

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 72: Trở lại thôn xóm

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Battle vương tu luyện vốn là Kim Cương Thái Thân Phát Năng Thắng quyết, nghe nói là tâm pháp của tộc Titan đã diệt vong, được xưng là phòng ngự cực mạnh, không ai có thể thắng, bởi vậy mới gọi là ‘phát năng thắng’.

Bất quá, so với Tà Linh thánh điển thì môn tâm pháp này còn thua kém rất nhiều, cũng không thể chính thức trở thành ‘phát năng thắng’, thậm chí so ra còn kém Long Môn Bảo Tượng quyết của Man tộc, cho nên hẳn mới bị Aier đánh cho học máu.

Tín ngưỡng của Ma tộc vực sâu chính là Đại ma thần Xích Thiên, bị người khác coi là Tà Linh, nghe đồn Đại ma thần Xích Thiên chính là vị thần hủy diệt cùng phá hoại. Khi hắn hàng lâm, mặt đất nứt nẻ, núi lửa bộc phát, vạn vật chết khô, cả thế giới biến thành dung nham luyện ngục.

Ma tộc vực sâu cũng vì tín ngưỡng Đại ma thần Xích Thiên nên mới bị người cầm quyền trên đại lục đuổi vào vực sâu.

Tà Linh thánh điển là cách gọi của người ngoài, mang ý nghĩa châm chọc. Ma tộc vực sâu gọi quyển sách này là Quang Minh thánh điển, còn Tà Linh thần miếu trong miệng bọn họ lại trở thành Quang Minh thần miếu.

Phần đấu khí trong Quang Minh thánh điển tên là Đại Xích Thiên Ma Thần quyết, là môn tâm pháp gần với ma đạo nhất trên Kỳ Công Đấu Khí bảng.

Trương Đức Bưu cùng đám người Aier rời bộ lạc Vương Đình, đi tới bộ lạc Cự Mang nghỉ ngơi khôi phục vài ngày, chuẩn bị lương khô cùng nước uống. Jiamon Richie, Agan cùng những người lính đánh thuê khác đã hộ tống tổng quản thương đội Gaelle trở về, Đồ La cũng trở lại thôn của mình.

Trong khoảng thời gian này, Trương Đức Bưu nhân cơ hội học tập ngôn ngữ Ma tộc vực sâu với Aier, sau nửa tháng mới miễn cưỡng phân biệt được văn tự vực sâu. Trương Đức Bưu mừng rỡ như điên. Aier rất cuộc đã thỏa nguyện ước mơ được mang giày ‘đoàn đầu tiểu mã’, hưng phấn mang giày đi tới đi lui.

Giày này dùng da ‘hương ngưu’ chế tạo thành, cực kỳ tinh xảo, thường xuyên mang không nhưng không bị ghê ngược lại còn mang theo mùi thơm nhẹ nhàng tự nhiên, là thứ quý tộc thiếu phụ yêu thích nhất, nhưng giá tiền lại rất đắt. ‘Hương ngưu’ là một loại ma thú ôn thuận sống trên cao nguyên phương Tây, cực kỳ hiếm thấy, ngày nay gần như đã tuyệt chủng, cho nên một đôi giày này đắt cả vạn kim tệ.

Trên người Trương Đức Bưu còn một tấm tinh tạp, bên trong có chừng năm vạn kim tệ, liền hào phóng mua cho nàng một đôi. Aier cao hứng không được bao lâu, Thiên Ma đấu khí của nàng đã ăn mòn giày tiểu mã, không thể mang được nữa.

- Hay là mua một đôi nữa?

Trương Đức Bưu tỏ vẻ ‘đại gia’ nhưng trong tim đang rướm máu. Nếu toàn bộ số kim tệ trong không gian giới chỉ là của hắn, hẳn tuyệt đối sẽ không keo kiệt mua vài đôi giày hương ngưu đoàn đầu tiểu mã, nhưng toàn bộ số kim tệ này đều là tài sản của ‘cự long’ Thái ca đại nhân.

Muốn lấy tiền riêng của Thái ca đại nhân?

Cho dù là cự long cũng không hung tàn bằng Thái ca đại nhân nha!

- Thôi, bỏ đi, có lẽ, căn bản ta không thích hợp mang giày...

Thần sắc Aier buồn bã, đột nhiên lại cao hứng lên, cười nói:

- Ta còn phải đi tìm đạo sư Shaman, trị liệu cho Đại tể ti Mike Hughes, không thể đi cùng các người rồi.

Thánh nữ phiêu phiêu đi xa, âm thanh từ xa xa truyền đến:

- A Man, lần sau khi gặp người, người cần phải chạy trốn nhanh một chút nha! Hoặc là, bản lĩnh của người phải cao hơn ta một chút, người ta còn không muốn quay về vực sâu sớm như vậy.

Sắc mặt Trương Đức Bưu khê biến, trong lòng cười khổ:

- Thì ra nàng đã sớm nhận ra ta rồi, tiểu yêu nữ này...

- A Man, chúng ta cũng muốn xuất phát rồi!

Figure Monte đi tới trước mặt hắn, chần chờ một chút, nói:

- Đội trưởng cùng chúng ta thương nghị một hồi liền quyết định đi đến công quốc Nam Minh lập nghiệp, nghe nói thập tam thái tử ở đó đang chiêu nạp hiền tài, chúng ta định đến đó thử thời vận. Hay là người đi cùng chúng ta đi?

Trương Đức Bưu lắc đầu nói:

- Ta định trở lại bộ lạc của mình, làm vài chuyện cần thiết.

Nói đến đây, đột nhiên hắn cười:

- Figure, trước khi chia tay, người có muốn một chút ‘bắt ngờ’ không? Abruzzo huynh đệ, người giúp ta mở không gian giới chỉ này ra đi, bảo đảm các người sẽ giết mình.

Đám người Manla Gen tò mò vạn vạn, vây quanh lại đây, Abruzzo Monte mở không gian giới chỉ trên tay Trương Đức Bưu ra, nhất thời cuồng phong nổi lên cuộn cuộn, một quái vật to lớn bay ra từ không gian giới chỉ, không ngờ là một con ma thú to lớn ngang với Cửu Đầu Giao Long cùng cự thú Behemoth, ba đôi cánh đại bàng xòe ra, bay lượn trên đầu bọn họ giống như cự long.

Trương Đức Bưu cười ha ha, xoay người nhảy lên lưng ma thú nọ, cao giọng nói:

- Thái ca, chúng ta đi!

Ma thú nọ vỗ sáu đôi cánh thật mạnh, răng rắc một tiếng, trong nháy mắt phá vỡ bức tường âm thanh, mang theo tiếng sấm cuộn cuộn điên cuồng bay về phương Đông.

Đám người Manla Gen thấy vậy liền trở mắt ra nhìn, một lúc lâu không nói nên lời. Một lúc lâu sau, Cage mới lắp bắp nói:

- Đội trưởng, ma thú vừa rồi hình như là con cạp đã đánh cướp chúng ta...

Manla Gen từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, cười nói:

- Phải thì sao mà không phải thì sao? Ta chỉ biết Đức Bưu Man Chuy vĩnh viễn là bằng hữu của chúng ta! Đi thôi, chúng ta đi đến Nam Minh kiến công lập nghiệp!

Tốc độ của Thái ca cực nhanh, chỉ nửa ngày ngắn ngủi đã bay đến Lạc Nhật sâm lâm, chậm rãi đáp xuống bên cạnh núi Noeller, đi theo Trương Đức Bưu đến thôn Man Chuy, Trương Đức Bưu có chút khẩn trương, đây chính là ‘tình quê hương’, dù sao hắn rời quê cũng đã được một năm.

- A Man đã trở về, A Man đã trở về!

Mấy đứa trẻ con trước cửa thôn thấy A Man liền chạy vào trong, vừa chạy vừa la cho mọi người biết.

Khi Trương Đức Bưu đi đến cửa thôn, mấy tráng đinh cùng mấy bà cô trong thôn ra đón, gã què Lãng Đồ chống gậy đi phía trước, cười nói:

- A Man, người còn sống trở về à? Tưởng người ở bên ngoài bị người ta đánh chết rồi?

- ...Tam thúc, miệng ngài sao toàn nói chuyện xúi quẩy vậy, một chút cũng không thay đổi.

Trương Đức Bưu nhìn qua đám người một lần, không nhìn thấy phụ thân Nham Thạch Man Chuy, trong lòng căng thẳng, vội vàng hỏi:

- A Ba của ta đâu?

Gã què cười nói:

- Đang rứt rứt căng thẳng! Trốn trong phòng ‘xấu hổ’ không dám ra, kiểu gì cũng bắt người đến gặp hắn.

Trương Đức Bưu thở phào nhẹ nhõm, một thôn dân bên cạnh cười nói:

- A Man, người ra ngoài học được ma pháp rồi sao?
- Đúng rồi, đúng rồi – Một đám người nhao nhao la lớn:
- A Man, nhanh phóng xuất một cái ma pháp cho chúng ta xem với!

Trương Đức Bưu mỉm cười, vươn bàn tay to, Man đấu khí trong cơ thể vận hành theo Liệt Hỏa quyết, lòng bàn tay nhất thời xuất hiện một hỏa cầu, nhẹ nhàng ấn trên mặt đất, lập tức miếng đá xanh lót đường âm âm nổ tung thành một hố to.

Thôn dân ai cũng hít một ngụm lãnh khí, lúc này chỉ nghe âm thanh Nham Thạch Man Chuy truyền đến:

- Tiểu tử ‘bất học vô thuật’, ma pháp cái chó gì? Rõ ràng là dùng Liệt Hỏa đấu khí lừa gạt người khác, tự đi tìm một miếng đá lót đường khác đi!

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phụ thân đang nghiêm mặt đứng phía sau, trong tay cầm hai thanh mộc côn cao hơn người. Trương Đức Bưu cảm thấy tâm mình nóng lên, vội vàng đẩy đám người đi qua, cười nói:

- A Ba, ta đang giỡn cùng các thúc bá mà...

Nham Thạch Man Chuy hừ lạnh một tiếng, cầm một cây mộc côn nhét vào trong tay hắn, xoay người đi về phía sân rộng giữa thôn.

- Thằng ranh con, còn không qua đây?

Trương Đức Bưu cầm theo mộc côn, chậm rãi theo sau, mọi người vội vàng đổ xô về phía sân rộng, gã què ha hả cười nói:

- A Man lại bị ăn đòn nữa rồi, chỉ sợ hắn còn chưa biết, tên Nham Thạch chết tiệt nọ đã trở thành nhị cấp Man đấu sĩ rồi.

Ghi Chú:

Thay đổi nhỏ trong tác phẩm: Tên của Lục Dực Kim Quang tê - Thái ca từ nay mình sẽ đổi thành Lục Dực Kim Quang hồng.

Những chương cũ mình cũng sẽ sửa lại dần cho độc giả tiện theo dõi. Cũng tiện thể mình xin giới thiệu về loài thú tên ‘Hồng’ - một loài động vật trong truyền thuyết Trung Quốc.

[hǒu] [吼] cách phát âm tương tự với [hóng] [Pinyin: hǒu]

Cổ thư có nói về một loài dã thú giống chó, ăn thịt người. Tục gọi là Vọng Thiên hồng (nhìn trời mà rống), Triều Thiên hồng (hướng lên trời rống). Trong truyền thuyết là con của Long Vương, có thói quen ngược mặt lên trời. Người ta vẫn thường gọi nó là ‘Thạch sư’, thường được tạc hoặc điêu khắc trên đỉnh với ý nghĩa ‘Hướng lên trời gào thét, trên truyền thiên ý, dưới biểu đạt dân tình’.

Tương truyền Hồng là một loài động vật rất có linh tính, mỗi ngày nó đều ngồi xổm chăm chú theo dõi hành vi của Hoàng Đế.

Có hai con luôn quay mặt về hướng Nam, chuyên môn quan sát Hoàng Đế đi tuần ngoài Hoàng cung. Mỗi khi Hoàng Đế đi lâu không về, chỉ lo chơi bời bên ngoài, nó sẽ kêu gọi Hoàng Đế: “Quốc quân mau trở về xử lý quốc sự đi, chúng ta mong người về đến thăm quang cả hai mắt rồi.” Vì vậy mọi người gọi hai con Hồng này là ‘Vọng quân quy’ (mong hoàng đế trở về)

Còn hai con luôn quay về hướng Bắc, giám sát những hành động trong cung của Hoàng Đế. Nếu như Hoàng Đế chỉ biết ở trong cung hưởng lạc, không quan tâm triều chính, nó sẽ kêu gọi Hoàng Đế: “Quốc quân mau ra khỏi cung thị sát dân tình đi. Đừng có mãi ở trong cung hưởng lạc, chúng ta mong người ra đến thăm quang cả hai mắt rồi.” Vì vậy mọi người gọi hai con Hồng này là ‘Vọng quân xuất’ (mong hoàng đế đi ra).

Trong ‘Thuật Dị ký’ lại miêu tả về Hồng là một loài vật chuyên ăn thịt rồng, là tổ tiên của Kỳ Lân, là sinh vật trên đỉnh Kim Tự tháp của chuỗi thức ăn.

Lại có văn tự ghi lại, Hống là vật cưỡi của Quan Thế Âm Bồ Tát, là một loại ‘Bạt’, cũng chính là cương thi cao cấp. Trong ‘Tục từ bất ngữ’ có ghi lại: “Thường châu tương minh phủ ngôn phật sở kỵ chi sự tượng nhân sở tri dã phật sở kỵ chi hống nhân sở bất tri hống nãi cương thi sở biến.” (Thường châu tương minh phủ có lời: Phật cưỡi sư tử, voi, mọi người đều biết; Phật cưỡi Hống, mọi người không biết, hống là do cương thi biến thành.)

Sư tử, voi, hống là vật cưỡi của ‘Tam đại sĩ’, theo thứ tự là Văn Thù, Phổ Hiền cùng Quan Âm Bồ Tát. Tương truyền Hống thần thông quảng đại, miệng phun khói phun lửa, lấy rồng làm thức ăn, bởi vậy Phật mới dùng nó làm thú cưỡi để trấn áp rồng.

Trong ‘Thuật Dị ký’ còn ghi lại: Đông Hải có loài thú tên Hống, thích ăn não rồng, có thể bay lượn bơi lội, miệng phun khói lửa, mạnh mẽ khác thường. Tại Bình Dương Huyền, có Hống đuổi rồng lên tận trời cao, người ta thấy ba con giao long cùng hai con rồng, hợp sức đánh với một con Hống, đánh nhau ba ngày ba đêm, kết quả Hống giết chết một rồng hai giao.

Trong kiến trúc Trung Quốc cổ đại, Hống là một trong những loại ‘Vấn thú’ (những loại thú trong thần thoại được dùng để trang trí trên mái đình, chùa, v.v.)

Trong truyện Dã Man Vương Tọa của chúng ta, tác giả miêu tả Hống là một loài động vật giống cọp, có sáu cánh, tên gọi Lục Dực Kim Quang hống. ^^!

Còn đây là một vài hình ảnh của Hống.

73. Chương 73: Tu Luyện Tà Linh

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 73: Tu luyện Tà Linh

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đứng trên sân rộng, nhìn Nham Thạch Man Chuy đối diện ‘thanh tĩnh như hồ, vững vàng như núi’, lúc này hắn mới phát hiện so với lúc hắn rời nhà, phụ thân không những không già đi mà như trẻ ra vài tuổi, trong lòng không khỏi âm thầm cảm thấy kỳ quái.

Tuổi bình quân của người Nam Cương cũng không cao, năm mươi tuổi cũng đã xem như là sống lâu.

Nham Thạch Man Chuy năm nay đã gần bốn mươi, không những không lộ vẻ già nua, ngược lại còn trẻ ra vài tuổi, điều này nói lên đấu khí hắn đã tu luyện đến cảnh giới tinh vi, khiến cho tuổi thọ của mình được tăng cường.

“A Ba tu luyện chính là Thương Lan Đấu Khí quyết, một trong những môn tâm pháp cao thâm nhất trong Thần miếu Gaia, môn tâm pháp này khi bắt đầu thì tiến cảnh thông thả, nhưng căn cơ củng cố, hậu tích bạc phát, càng tu luyện về sau tiến cảnh càng nhanh. Tu luyện đến cảnh giới cao thâm, đấu khí sẽ giống như đại dương mênh mông, sâu không lường được.”

Trương Đức Bưu đã từng nghe Nham Thạch Man Chuy nhắc qua Thương Lan đấu khí, mặc dù không xem qua bí tịch này, nhưng hắn cũng biết được một ít về Thương Lan đấu khí.

Đối với phụ thân Nham Thạch Man Chuy, trong tâm hắn vô cùng bội phục. Nham Thạch Man Chuy không biết được tác dụng của tinh thần lực, cũng không có pháp quyết thần kỳ như Long Môn Bảo Tượng quyết, càng không gặp được nhiều kỳ ngộ như Trương Đức Bưu, nhưng bằng vào thiên phú cùng nỗ lực của mình, trở thành nhị cấp Man đấu sĩ.

Riêng điểm này Trương Đức Bưu thúc ngựa cũng không theo kịp.

“Nếu A Ba cũng biết tác dụng của tinh thần lực đối với tốc độ tu luyện, có lẽ bây giờ hắn...”

Trương Đức Bưư nghĩ đến đây, không khỏi rùng mình một cái, bây giờ Nham Thạch Man Chuy đã là nhị cấp Man đấu sĩ, nếu như tốc độ tu luyện của hắn nhanh hơn người thường gấp trăm lần, sợ rằng bây giờ cũng là cao thủ cùng đẳng cấp với Bane Claren, Aier rồi.

- A Man, bắt đầu đi.

Nham Thạch Man Chuy đột nhiên triển khai cước bộ, chỉ hai ba bước đã đi được hơn mười thước, đến trước mặt hắn, cây gậy trong tay hóa thành đại thương đâm ra, đồng thời cổ tay nhẹ nhàng run lên, tạo thành một đóa ‘côn hoa’, đánh vào không khí run lên ầm ầm.

Trương Đức Bưư nghiêng người, dừng thẳng cơn, đỡ một thương này, Nham Thạch Man Chuy ‘hử’ nhẹ một tiếng:

- Dao pháp?

- A Ba, ta đã bỏ thương dùng đao lâu rồi!

Trương Đức Bưư tiến lên, vung cơn chém xuống, cười nói:

- Côn là tổ tiên của trăm loại binh khí, đổi thành đao sử dụng cũng không tồi!

- Ra ngoài một chuyến, bản lĩnh tăng trưởng, hi vọng không phải bản lĩnh mồm miệng tăng trưởng.

Nham Thạch Man Chuy cười dài một tiếng, đầu cơn đột nhiên toát ra kiếm quang ‘ong, ong’, dài hơn hai thước, giống như một đầu thương màu xanh ngọc bích, nhất thời triển khai hoàn toàn thương pháp.

“Đấu khí của A Ba thâm hậu hơn ta nhiều!”

Cây gậy trong tay Trương Đức Bưư cũng đột nhiên toát ra kiếm quang, chiều dài mặc dù chỉ có nửa thước nhưng lại rất cứng cỏi, lập tức hóa thủ thành công.

“Nhưng độ tinh thuần của đấu khí không bằng ta, lực lượng cũng không bằng ta!”

Hai người mặc dù một người dùng cơn như đại thương, một người dùng cơn như trường đao, vũ khí khác nhau, nhưng đều đi theo lộ số ‘đại khai đại hợp’ [thể đánh mạnh mẽ], càng đánh càng mạnh, lấy cứng chọi cứng, lấy mạnh mẽ khác mạnh mẽ, thể công cực kỳ cuồng bạo.

Gã què Lãng Đồ lẩm bẩm nói:

- Không nghĩ tới A Man cũng trở thành nhị cấp Man đấu sĩ, hắn ra ngoài được bao lâu? Với trình độ của bọn họ bây giờ, một chiêu ta cũng không tiếp được...

Những thôn dân đứng dưới sân thấy vậy đều trợn mắt, há mồm, ra sức hò hét cổ vũ hai người, lúc này một âm thanh càng thêm to lớn từ ngoài sân vang lên:

- A Man, đánh chết hắn, đánh chết hắn!

Thôn dân đều trợn mắt nhìn về phía hướng âm thanh, chỉ thấy một con cọp có cánh đứng bên cạnh sân, dáng vẻ hung ác, không khỏi rùng mình một cái, rĩ tai nói thầm:

- Con cọp này, chẳng lẽ chính là ‘họa tinh’ trong núi Noeller?

Trên sân rộng, Trương Đức Bưư đột nhiên thu tay lại, nhảy ra ngoài sân:

- A Ba, không đánh nữa!

Man tử sầm mặt, mang theo cây gậy đi về phía Thái ca, gõ vào đầu nó chục cái. Thái ca cuống quýt kêu đau, cười trừ nói:

- A Man, ta đang nói giỡn mà...

Thôn dân mỗi người đều đứng ở dương trường, cho dù loại người ‘lửa cháy đến chân mày cũng không đổi sắc mặt’ như Nham Thạch Man Chuy không khỏi cảm thấy lạnh xương sống, mọi người ở đây ai chẳng biết Thái ca chính là ‘họa tinh’ trong sơn mạch Noeller? Hiện tại đang bị A Man đánh, chẳng lẽ A Man đã thu phục nó rồi?

- Còn đánh đầu ta nữa ta liền trở mặt đó! – Thái ca đột nhiên rít gào một tiếng, mọi người lại rùng mình, thâm nghĩ.

“Thì ra A Man cũng chưa hoàn toàn thu phục nó...”

Gã què đi tới bên người Nham Thạch, cười nói:

- A Man trưởng thành.

- Ừ.

- Người nói nhiều một chút không được à? Được rồi, đánh xong còn không vứt cây gậy đi?

Nham Thạch Man Chuy quay đầu đi, gã què vội vàng theo sau, khi hai người ra ngoài thôn, lúc này Nham Thạch Man Chuy mới bỏ tay ra, chỉ thấy cây côn bằng gỗ thiết mộc hoa nổ ‘bùm’ một tiếng, hóa thành ngàn vạn mảnh nhỏ bay tứ tán trong không trung.

Gã què không khỏi thất kinh, Nham Thạch Man Chuy nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, nói:

- Lực lượng của hần rất lớn, vẫn còn chưa xuất toàn lực, nếu ta không dùng Thương Lan đấu khí bảo vệ cây gậy thì sẽ bị xấu hổ ngay lúc đó. A Man đã trưởng thành, mạnh mẽ hơn so với ta, bất quá, bất quá hần giả vờ, nhất quyết không để người khác biết hần mạnh mẽ hơn ta.

Gã què Lãng Đồ bĩu môi:

- Cố sống cố chết bảo vệ mặt mũi. Hừ! Người cứ đi giữ gìn ‘tôn nghiêm’ của người đi.

Sau khi trở lại thôn Man Chuy, Trương Đức Bưu cảm thấy tinh thần trở lại, bảo Thái ca lấy quyển Tà Linh thánh điển ra để nghiên cứu tỉ mỉ, đọc xong một hồi, hần đóng quyển Thánh điển lại.

“Ngôn ngữ vực sâu Aier dạy ta là thật.”

Tâm tình Trương Đức Bưu, quyển Tà Linh thánh điển này hần đã có thể đọc hiểu được ý nghĩa bên trong, xem ra ngôn ngữ vực sâu Aier dạy hần là thật, cũng không giả trò gì, là hàng thật giá thật.

Mục đích của Aier khi dạy ngôn ngữ vực sâu cho hần là vì muốn hần chạy trốn nhanh hơn một tí, tránh bị nòng đuối giết, như vậy, nòng chỉ còn cách quay về vực sâu Ma Vực, tiếp tục làm Tà Linh thánh nữ.

Ngoài nguyên nhân đó ra, nói không chừng còn có chút ý nghĩa khác, chỉ là ngay cả bản thân Thánh nữ cũng không rõ ràng, chỉ là một loại cảm giác mông lung trong lòng mà thôi.

“Tà Linh thánh điển không hổ là tâm pháp đấu khí bài danh thứ tư, thông đạo đấu khí lên đến hai mươi bốn đường, so với lý luận kinh mạch, thông đạo đấu khí có khuyết điểm rất ít, không giống như tẻ đoạn nghiêm trọng của Long Môn Bảo Tượng quyết. Hơn nữa, trong hai mươi bốn đường thông đạo đấu khí này, không ngờ những đường thông đạo đấu khí ta đã đả thông cũng không thể hoàn toàn bao dung!”

Sau khi Trương Đức Bưu đả thông mười hai chính kinh cũng đã sở hữu hai mươi bốn đường thông đạo đấu khí. Trước mặt hần còn chưa tiếp xúc được với loại công pháp nào vượt qua phạm vi bao quát của hai mươi bốn đường thông đạo đấu khí đó, cho dù là Long Môn Bảo Tượng quyết cũng chỉ bao quát trong mười hai chính kinh, bởi vậy hần mới chưa đả thông mười ba đường thông đạo đấu khí trong kỳ kinh bát mạch.

Nhưng Tà Linh thánh điển đã phá vỡ quy tắc này, môn công pháp này có mười ba đường thông đạo đấu khí thuộc mười hai chính kinh, còn mười một đường thông đạo đấu khí khác thuộc về kỳ kinh bát mạch. Bởi vậy, nếu muốn tu luyện Đại Xích Thiên Ma Thân quyết trong Thánh điển thì phải đả thông kỳ kinh bát mạch.

“Tà Linh thánh điển bài danh thứ tư đã kinh người như thế, tâm pháp xếp hạng càng cao chẳng phải càng giống với lý luận về kinh mạch sao?”

Ánh mắt Trương Đức Bưu chớp động, một suy nghĩ đột nhiên nảy ra trong đầu, thâm nghĩ: “Đấu Chiến Thắng quyết bài danh đệ nhất, được xưng là hoàn mỹ không khuyết điểm, chẳng lẽ cùng lý luận về kinh mạch giống nhau như đúc?”

74. Chương 74: Trở Lại Thần Miếu

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 74: Trở lại Thần miếu

Dịch: uivz

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Mấy ngày trở lại thôn, ngoài việc cố gắng đả thông kỳ kinh bát mạch, Trương Đức Bưu còn hướng dẫn phụ thân rèn luyện tinh thần lực ma pháp. Đối với rèn luyện tinh thần lực, chỉ có thể tiến hành từng bước, bắt đầu từ phương pháp rèn luyện sơ cấp, tinh thần lực đạt tới trình độ nhất định mới có thể bắt đầu tu luyện phương pháp cao cấp hơn.

Nham Thạch Man Chuy vốn khinh thường đối với việc rèn luyện tinh thần lực, nghe được hần giải thích chỗ tốt khi rèn luyện tinh thần lực, lúc này mới chăm chú lắng nghe.

Hần tử Man tộc chất phác có chút rụt rè trong việc hướng con trai mình thỉnh giáo nghi vấn, Trương Đức Bưu không thể làm gì khác ngoài việc kiên nhẫn giảng giải cho phụ thân. Rốt cục làm cho hần học được cách minh tưởng, rèn luyện tinh thần lực của chính mình.

Về phần phương pháp rèn luyện tinh thần lực Nhất Tức thức, Trương Đức Bưu tuyệt không dám dạy cho phụ thân. Nhất Tức thức cực kỳ nguy hiểm, hơn nữa tại thôn Man Chuy cũng không có Ma đạo sư có khả năng khống chế tinh thần lực tinh vi.

Thái ca đối với việc thao túng tinh thần lực cực kỳ chuẩn xác, bất quá hành vi của nó cực kỳ lỗ mãng, ngay Trương Đức Bưu cũng thiếu chút nữa bị nó đùa chết, đương nhiên không dám cho nó giúp phụ thân tu luyện Nhất Tức thức.

“Nếu như Ma đạo sư Jiamon ở đây thì tốt rồi, tinh thần lực hần vô cùng cứng cỏi, dùng hỏa cầu thuật tự rèn luyện nhiều năm, đối với khống chế tinh thần lực cực kỳ chuẩn xác, rất thích hợp để bồi luyện Nhất tức thức. Đáng tiếc Ma đạo sư cùng cung tiền thủ không biết đã chạy đến nơi nào.”

Mặc dù không thể tu luyện Nhất Tức thức nhưng Trương Đức Bưu không hề nghi ngờ tốc độ tu luyện của phụ thân, so với hần, Nham Thạch Man Chuy càng thêm kiên nhẫn cùng nghị lực, cho dù cho hần phương pháp rèn luyện tinh thần lực sơ cấp, hần cũng kiên nhẫn tu luyện đến cùng.

Từ điểm đó mà nói, ai cũng kém so với hần, mà từ xưa đến nay, chỉ những người có thái độ rèn luyện như vậy mới có thể đạt được thành tựu to lớn.

Trước kia, đấu khí Trương Đức Bưu bạc nhược yếu kém, mất mấy năm mới có thể đả thông mười hai đạo chính kinh, mà bây giờ hần đã là nhị cấp Man đấu sĩ có thể sử dụng kiếm quang đấu khí, gần mười ba ngày liền đả thông mười ba đường thông đạo đấu khí trong kỳ kinh bát mạch, cộng thêm hai bốn thông đạo đấu khí trong mười hai chính kinh, tổng cộng sở hữu ba mươi bảy thông đạo đấu khí.

Ba mươi bảy đường thông đạo đấu khí, mặc dù không dám nói ‘tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả’ [trước đây không có ai, sau này cũng không có], nhưng xét về trình độ hoàn mỹ của thông đạo mà nói từ cổ chí kim hần là người duy nhất.

Sau khi hoàn thiện toàn bộ thông đạo đấu khí trong cơ thể, Trương Đức Bưu mới bắt đầu tu luyện Đại Xích Thiên Ma Thần quyết trong Tà Linh thánh điển.

Tà Linh thánh điển là trấn miếu chi bảo của Tà Linh thần miếu, đấu khí ma đạo tâm pháp bá đạo, bắt đầu tu luyện thì dừng mãnh tiến, nhưng bởi vì đấu khí vận chuyển bao hàm mười hai chính kinh cùng kỳ kinh nên đấu khí vừa có đại khí đường đường chính chính đồng thời lại mang hơi thở quỷ bí khó lường của Ma thần.

Khi tu luyện tầng thứ nhất Đại Xích Thiên Ma Thần quyết, Trương Đức Bưu chỉ thấy tiến cảnh từ từ tăng lên, cũng không dừng mãnh tiến như trong Thánh điển, tựa hồ như loại tâm pháp này trọn vẹn không đầy đủ, chung quy vẫn cảm giác được có gì đó thiếu khuyết.

Cho đến lúc hần trong vô thức nghĩ đến ma pháp bí điển trong Tà Linh thánh điển, lúc này mới đại ngộ bình tĩnh vỗ trán thốt lên ‘Tuyệt!’.

Đại Xích Thiên Ma Thần quyết trong Tà Linh thánh điển, không ngờ lại là một thể thống nhất với phương pháp rèn luyện tinh thần lực trong ma pháp bí điển. Hai loại hệ thống lực lượng bất đồng kết hợp hoàn mỹ một chỗ chỉ có một từ để hình dung.

‘Tương đắc ích chương’ [*Chỉ hai người hoặc sự vật, kết hợp cùng với nhau khiến năng lực của cả hai cùng tăng.]

Chỉ có tu luyện đồng thời hai loại tâm pháp, ma luyện lẫn nhau mới có thể đạt tới hiệu quả dừng mãnh tiến.

Hơn nữa phương thức tu luyện Tà Linh thánh điển không chỉ làm cho Thiên Ma đấu khí tăng trưởng mạnh mẽ mà tinh thần lực cũng đột nhiên tăng mạnh.

Xét từ điểm này mà nói, Đại Xích Thiên Ma Thần quyết vượt xa Long Mông Bảo Tượng quyết, bởi vì nó mở ra một đường tắt tiến tới cao thủ Thánh cấp.

“Khó trách Aier tuổi còn trẻ mà tu vi thâm hậu như vậy, đạt tới trình độ đấu khí hóa hình, phương pháp rèn luyện tinh thần lực Tà Linh thánh điển ghi lại cao minh hơn không ít so với Nhất Tức thức cho nên nàng mới có thể đạt tới tinh thần lực hóa hình, do đó khiến cho đấu khí hóa hình.”

Trương Đức Bưu đem công pháp rèn luyện tinh thần lực trong Tà Linh thánh điển cùng Đại Xích Thiên Ma quyết kết hợp lại, cùng tu hành rèn luyện lẫn nhau. Tốc độ Thiên Ma đấu khí tăng trưởng lập tức tăng mạnh, chỉ vài ngày đã tu luyện tầng thứ nhất đến viên mãn.

Không thể không hài lòng với tốc độ này, kể cả Aier năm đó cũng không thể đem Tà Linh thánh điển tầng thứ nhất luyện đến đại viên mãn trong vài ngày. Đây cũng là do tinh thần lực của Trương Đức Bưu hết sức cao minh, thông đạo đấu khí càng thêm hoàn mỹ so với thông đạo đấu khí trong Đại Xích Thiên Ma Thần quyết cho nên mới có thể ‘làm ít hưởng nhiều’.

“Dựa theo tốc độ tu luyện như vậy rất nhanh ta có thể sử dụng không gian giới chỉ rồi!”

Bất quá khi hoàn thành tu luyện tầng thứ nhất, tác hại của Thiên Ma đấu khí cũng hiển lộ.

Đây là một loại đấu khí có tính chất ăn mòn, Trương Đức Bưu còn chưa tu luyện tinh thâm, liền phát hiện ra loại đấu khí này còn có tính chất ăn mòn mãnh liệt đối với thông đạo đấu khí, cũng may trong Đại Xích Thiên Ma Thần quyết có ghi lại biện pháp tăng cường thông đạo đấu khí, nếu không tu luyện môn công pháp này đồng nghĩa với việc ‘tự sát’.

Tu luyện tới tầng thứ hai rốt cục Trương Đức Bưu cũng đạt tới trình độ đấu khí ngoại phóng. Thiên Ma đấu khí không tự chủ tràn ra phía ngoài làm cho giày của hắn bị ăn mòn rất nhanh, đành phải đi chân đất.

Hắn nhớ tới Aier lúc nào cũng lộ ra một đôi chân trần. Không khỏi lộ ra nét cười thâm nghĩ: “Thông đạo đấu khí Đại Xích Thiên Ma Thần quyết đa phần từ đan điền kéo dài tới tay và chân. Thiên Ma đấu khí có tính ăn mòn rất mạnh, trên tay thì không sao nhưng dưới chân thì không thể mang giày được, chỉ có thể đi chân đất.

Chân trần cũng không thoải mái, Trương Đức Bưu vừa tự lấy cho chính mình đôi giày mới, hắn tu luyện nhiều loại công pháp, liền đổi từ Thiên Ma đấu khí thành Long Mông Bảo Tượng khí, không có chút đình trệ.

Đây là điểm Aier không bằng hắn, Thánh nữ đáng thương chỉ có thể đi chân trần. Hết lần này tới lần khác tiểu nữ nhân này luôn có một loại yêu thích cuồng nhiệt đối với giày, không thể nghĩ ngờ đây chính là một loại hành hạ đối với nàng.

“Nên đi tới Thần miếu Gaia một chuyến.”

Trước mắt hẳn chỉ có thể tu luyện Thiên Ma đấu khí đến tầng thứ hai, tầng thứ ba cần sau này không ngừng cố gắng. Trương Đức Bưu lập tức ngừng tu luyện, cười Thái ca bay tới Thần miếu Gaia.

Hôm nay là ngày lễ trưởng thành Man tộc, đây là một hồi lịch trình kinh tâm động phách, không ngừng có thiếu niên Man tộc chết trong lễ trưởng thành, nhưng Trương Đức Bưu không giúp đỡ bọn họ, lễ trưởng thành chính là một hồi khảo nghiệm tàn khốc, chỉ có sống sót trên đường, kiên trì đến cùng mới có thể làm cho người Man tộc càng thêm kiên cường, làm cho dân tộc này vĩnh viễn sinh sôi nảy nở.

Đối với khảo nghiệm tàn khốc, Trương Đức Bưu cũng không cho rằng các vị tổ tiên sai lầm, nhưng Thần miếu hạn chế ngoại truyền võ học, thậm chí quy định ‘phụ bất truyền tử’, hẳn không ủng hộ.

“Lần này ta đi Thần miếu để thuyết phục các trưởng lão đồng ý hủy bỏ hạn chế này, để võ học Man tộc được phát dương quang đại trong tay tộc nhân! Nếu các trưởng lão không đồng ý, ta lập tức kiến tạo tòa Thần miếu khác ngay trên Thánh sơn, đứng ngang hàng cùng với Thần miếu Gaia!”

Năm nào cũng vậy, tại Thần miếu Gaia, Đại trưởng lão Đồ Mông Di Lạc suất lĩnh Đề Thản cùng các trưởng lão khác đứng ở sơn môn Thần miếu, chờ đợi thiếu niên đầu tiên hoàn thành lễ trưởng thành.

- Ta còn nhớ rõ năm ngoái, tiểu tử đầu tiên tới Thánh sơn lại là một nhất cấp Man chiến sĩ! – Nhớ tới chuyện cũ Đại trưởng lão Đồ Mông Di Lạc cười ha hả nói:

- Tiểu tử kia quả thực làm người khác đau đầu.....

Nhắc tới sự kiện kia, trưởng lão Đề Thản nghiêm mặt nói:

- Nếu như năm nay lên núi cũng là nhất cấp Man chiến sĩ, ta cho rằng Man tộc chúng ta không thể cứu vãn, sớm giải tán Thần miếu cho rồi, về nhà ôm hài tử, không có hài tử thì kiếm một nữ nhân sinh hài tử!

Một đám trưởng lão Man tộc ha ha cười nói:

- Loại chuyện này chỉ trùng hợp thôi, Man tộc Nam Cương chúng luôn có không ít thiên tài!

Đang nói chuyện trưởng lão đột nhiên nghe được âm thanh từ không trung truyền đến ầm ầm. Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một con phong lôi cự thú, từ phương xa điên cuồng xông thẳng tới Thần miếu.

- Hảo mãnh thú, là Lục Dực Kim Quang hồng! Mọi người cẩn thận!

Lục Dực Kim Quang hồng bỗng nhiên bay đến bầu trời Thần miếu, chư vị trưởng lão sẵn sàng bày trận nghênh đón, chỉ thấy đột nhiên, một thiếu niên nhảy từ trên lưng ma thú xuống, mà cự thú cũng nhanh chóng thu nhỏ lại, biến thành một tiểu lão hổ ngồi xổm trên vai hắn.

Chư vị trưởng lão nhìn lại, chỉ thấy thiếu niên mày rậm mắt to, cao lớn mạnh mẽ, đấu khí trong cơ thể không ngừng vận chuyển làm cho người ta có cảm giác mệnh mông bất tận.

Thiếu niên mang trên lưng một thanh cự đao lớn đến hai, ba thước, hướng bọn họ đi tới, vãi dài một cái rồi cất cao giọng:

- Chư vị trưởng lão, đã lâu không gặp?

Creator

75. Chương 75: Khai Phóng Võ Học

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 75: Khai phóng võ học

Dịch: uivz

Biên tập: Thảm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Đám người Đại trưởng lão Đồ Mông trở mắt đứng nhìn người thiếu niên, một hồi lâu không thấy ai nói gì, Trương Đức Bưu đành ho khan một tiếng, nói một lần nữa:

- Các vị trưởng lão, đã lâu không gặp?

- Người là Man Chuy Đức Bưu?

Đại trưởng lão Đồ Mông trước hết từ khiếp sợ tỉnh táo lại vội vàng nói:

- Nữ thần Gaia tại thượng, ta nhớ khi người xuống núi bất quá chỉ là nhất cấp Man chiến sĩ như thế nào bây giờ cứ nhiên là...

Hắn thật sự không tìm được từ ngữ nào để diễn tả sự rung động này, từ nhất cấp Man chiến sĩ nhảy lên mười hai bậc trở thành nhị cấp Man đấu sĩ. Đại trưởng lão không còn cách nào khác là gọi tên nữ thần Gaia để diễn tả sự kinh ngạc lúc này.

Không chỉ có hắn mà toàn bộ các trưởng lão lúc này cũng đều có chung một cảm xúc mãnh liệt, giống như người đứng trước mặt là thần tích của nữ thần Gaia vậy.

- Điều này không có khả năng!

Mấy vị trưởng lão rốt cục tỉnh táo lại, nhao nhao tranh cãi:

- Năm ngoái hắn mới là nhất cấp Man chiến sĩ, mà bây giờ đấu khí lưu động như sông dài, mệnh môn mãnh liệt, rõ ràng đã đạt tới cảnh giới đấu khí ngoại phóng, loại chuyện này căn bản không thể phát sinh.

- Thú lắm, nếu không có khả năng phát sinh thì cái gì ở trước mặt người kia?

- Người mới là thú! Người thử tính xem từ trước đến nay bao nhiêu người có tốc độ tu luyện như vậy? Bao nhiêu người có thể trong một năm tiến lên mười hai cấp bậc?

Mấy vị trưởng lão không ngừng đầu khẩu, Trương Đức Bưu không nhịn được đứng lên nói với Thái ca:

- Đi thiêu trụ Thần miếu.

Các vị trưởng lão rốt cục đành chỉ tranh chấp, phần nộ nhìn Lục Dực Kim Quang hống ngo ngoe muốn đi chuyển, trên người bọn họ phát ra từng cỗ hơi thở cường đại tập trung phong tỏa con cạp này lại.

Có thể nói để trở thành trưởng lão Thần miếu Gaia đều là một ít lão quái vật thực lực cực kỳ cường đại.

Thái ca rùng mình, nhỏ giọng nói:

- A Man ta đánh không lại bọn họ. Hay là người dụ mấy lão gia hỏa này ra xa, ta cướp bóc xong rồi sẽ phóng hỏa.....

Đám người Đồ Mông nhất thời đờ đờ sát khí, ánh mắt bất thiện, Trương Đức Bưu vốn không có ý định thiêu hủy Thần miếu, vội vàng nói rõ mục đích của mình nói rõ với các vị trưởng lão. Một vị trưởng lão nhất thời lâm vào trầm tư.

Nếu Trương Đức Bưu chỉ là một đứa con nít, lời hắn nói với các vị trưởng lão chỉ là rầm thú, ngay cả hứng thú nghe cũng không có. Nhưng hôm nay Trương Đức Bưu hiển lộ thực lực của hắn, tuyệt đối có tư cách đưa ra yêu cầu đối với Thần miếu.

Cho dù hiện tại thực lực của hắn chưa tính là cường đại thế nhưng theo đà này không sớm thì muộn hắn cũng trở thành Thánh cấp cao thủ, cho dù là Thần miếu cũng phải ngưỡng mộ, cho nên các vị trưởng lão không thể không suy nghĩ thận trọng.

Đây chính là tư cách.

Đại trưởng lão Đồ Mông lắc đầu nói:

- A Man, có điều này người không biết, Thần miếu sở dĩ chỉ truyền một loại tâm pháp không phải là keo kiệt mà sợ võ giả lòng tham không đáy, tu luyện nhiều môn ngược lại không đạt được những điều tinh túy.

Trưởng lão Đồ Mông cũng cười nói:

- Hơn nữa, đây là quy định của trưởng lão tiền bối, sao có thể tùy tiện sửa chữa quy định?

- Quy củ do con người lập ra tự nhiên có thể phá bỏ.

Trương Đức Bưu nói tiếp:

- Chỉ cần các vị trưởng lão nguyện ý sửa lại quy củ Thần miếu, đệ tử sẽ đem hết võ học của Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu cho vào thư khố Nam Cương Man tộc Thần miếu chúng ta.

Chư vị trưởng lão nhất thời xôn xao, Đồ Mông Di Lạc thở gấp nói:

- Là Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu trên thảo nguyên sao?

Trương Đức Bưu gật đầu.

Trưởng lão Đồ Thần lập tức hỏi:

- Tất cả võ học của Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu?

- Tất cả võ học! – Trương Đức Bưu gật đầu xác nhận nói:

- Nếu chư vị trưởng lão thấy hứng thú với ma pháp, đệ tử thậm chí có thể công hiến điển tịch ma pháp của Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu!

Chư vị trưởng lão đều hít vào một hơi lạnh khí, nhìn bộ dáng tràn đầy tự tin của hắn, khẳng định thật sự cướp sạch toàn bộ thư khố của Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu, một quyển cũng không còn!

- Nhân tài!

Đồ Mông trưởng lão không khỏi cảm khái nói:

- Chuyện năm đó ta muốn làm mà không được, không ngờ người đã hoàn thành rồi...

Mấy vị trưởng lão đương nhiên biết Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu, tòa Thần miếu này nằm trên phía Tây thảo nguyên, có địa vị tương đương với Thần miếu Gaia tại Lạc Nhật sâm lâm, cao cao tại thượng. Hệ thống võ học của Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu cũng cực kỳ cao minh, năm đó Đồ Mông đại trưởng lão trong khi du lịch đại lục cũng nhân tiện đi ngang qua thảo nguyên, từng giao thủ cùng Giáo hoàng, đương nhiên rõ ràng sự lợi hại của võ học Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu.

Nếu như có thể đem võ học của Ngân Nguyệt cự lang thần miếu làm phong phú thêm võ học của Thần miếu Gaia thì Thần miếu Gaia sẽ trở thành thánh địa võ học cường đại nhất Nam Cương!

Điều này quả thật có sự hấp dẫn rất lớn, các vị trưởng lão không khỏi động tâm, sau khi thương nghị một hồi liền đáp ứng thỉnh cầu của Trương Đức Bưu nhưng cũng có vài điểm hạn chế. Thiếu niên Nam cương sau khi hoàn thành lễ trưởng thành có thể chọn một môn đấu kỹ cùng tâm pháp, muốn học tập loại tâm pháp cùng đấu kỹ khác phải đi tới Thần miếu một lần nữa, thông qua khảo hạch của các trưởng lão mới có thể lựa chọn võ học khác.

Về phần quy định phụ bắt truyền tử, các vị trưởng lão cũng phớt bỏ.

Thiếu niên tham gia lễ trưởng thành rốt cục lục tục đi tới Thần miếu, biết được tin tức này không khỏi nhảy nhót hoan hô. Quy định mới của Thần miếu không chỉ có lợi hơn đối với bọn hắn, hơn nữa trưởng bối, người thân của bọn họ có thể đi tới Thần miếu lần nữa, gia tăng thực lực của chính mình.

Đây là một đại sự đối với Man tộc Nam Cương, trong vài tháng danh vọng của Trương Đức Bưu đã tăng lên cực điểm, giờ phút này chỉ cần hắn hô một tiếng tộc Nam Cương khẳng định sẽ hưởng ứng, tập hợp lại bên cạnh hắn, thành lập một Man tộc Chủ thành mới cũng không phải là nói quá. Đến lúc đó, kể cả hoàng đế Đại Chu cũng phải chấp nhận phong cho hắn là tân Man vương, thừa nhận hắn là bá chủ thông trị một phương!

Nhưng Trương Đức Bưu cũng không biết việc này, cho dù biết hắn cũng không lợi dụng sự cảm kích của tộc nhân để thỏa mãn dã tâm xưng hùng xưng bá. Hơn nữa, lúc này hắn đang bị các trưởng lão bắt làm cu li, chính lý lại võ học Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu.

Điển tịch võ học của Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu cực kỳ hỗn tạp, phải đọc rõ ràng một hồi mới có thể phân loại chính xác từng môn.

Trương Đức Bưu phát hiện, quá trình đọc sách cũng là một quá trình tu luyện, khiến hắn trở nên tự giác, trong đầu tự nhiên ẩn chứa tri thức võ học vô cùng bao la, tuy có vài tri thức hắn không hiểu, nhưng có những tri thức đó, con đường tu luyện trong tương lai của hắn càng thêm thuận lợi!

- A Man, bây giờ ngươi cũng là trưởng lão Thần miếu rồi!

Sau khi chỉnh lý lại toàn bộ điển tịch, Đại trưởng lão Đồ Mông Di Lạc tủm tỉm cười nói với hắn.

Trương Đức Bưu mờ mịt nói:

- Như thế nào ta lại không biết?

- Ngươi không biết? – Đồ Mông Di Lạc nhìn hắn như ‘đồ ngốc’, hãnh diện nói:

- Đó là quyết định của hội trưởng lão chúng ta! Hơn nữa trở thành trưởng lão Thần miếu, chỗ tốt cũng nhiều hơn, có thể xem mọi thứ Thần miếu lưu trữ. Hơn nữa, cũng nên cho người biết môn võ học tinh thâm nhất của Thần miếu rồi.

76. Chương 76: Thánh Địa Chân Chính

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 76: Thánh địa chân chính

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

“Trưởng lão Thần miếu Gaia đều là những kẻ độc tài, không ngờ không hỏi ta một câu liên cho ta cái chức trưởng lão!”

Trương Đức Bưu thầm oán giận một câu.

Hội trưởng lão cho hắn trở thành một vị trưởng lão mới sợ rằng cũng không có ý tốt, những ngày gần đây người Nam Cương đến khảo hạch rất nhiều, đều là cao thủ trong bộ lạc, cũng có không ít đệ nhất dũng sĩ của các bộ lạc. Thần miếu chỉ có sáu vị trưởng lão, nhân thủ không đủ, cho nên mới cho hắn thượng vị, trở thành trưởng lão.

Trong lòng Đồ Mông Di Lạc vô cùng buồn bực, đối với vị trí trưởng lão Thần miếu, khối người thềm thường mà không được, duy chỉ có mỗi tên tiểu tử này, giống như là ai đó muốn lấy mạng hắn, chỉ hận không thể chạy trốn kịp.

Cũng may Đồ Mông trưởng lão đã tính đến việc hắn sẽ từ chối, vội vàng tung chiêu ‘sát thủ’, dùng bộ võ học tinh thâm nhất Thần miếu để ‘dụ dỗ’ hắn.

Đại trưởng lão đã sớm nhận ra tiểu man tử này là một gã ‘võ sĩ’ chính hiệu, quyền lực địa vị với hắn chẳng khác gì cỏ rác, chỉ có võ học mới có thể làm cho hắn cảm thấy hứng thú.

- Thần miếu còn có môn võ học tinh thâm hơn?

Tinh thần Trương Đức Bưu rung động, đột nhiên nhớ tới chuyện năm ngoái đám người Đồ Mông trưởng lão nói với nhau, không nhịn được hỏi:

- Đại trưởng lão, không phải là đã nói ngài không có ‘của riêng’ sao? Sao tự nhiên lại lôi ra thêm một môn võ học thế?

Khuôn mặt Đồ Mông trưởng lão đỏ lên, ấp úng hồi lâu, đột nhiên giận dữ, cốc hắn mấy cái rõ kêu, cả giận nói:

- Rốt cuộc người có học hay không?

- Có, có!

Trương Đức Bưu vội vàng gật đầu, đi theo Đồ Mông trưởng lão ra phía sau Thần điện, hướng về phía sau núi, đi lòng vòng một hồi thì đến một sơn cốc. Sơn cốc này cực kỳ yên tĩnh, mọc lên một cây đại thụ che trời, cành lá xum xuê.

Đi vào giữa sơn cốc thì một vòng bảo hộ ma pháp phỉ thúy xuất hiện trước mắt, diện tích bao phủ khoảng ba bốn km², vòng bảo hộ này mơ hồ tỏa ra khí tức ma pháp sinh mệnh, bởi vậy nên thực vật trong sơn cốc mới tươi tốt như vậy.

Trương Đức Bưu không khỏi cảm thấy kỳ lạ, người Nam Cương trời sinh không thể sử dụng ma pháp, nhưng tại Thánh sơn của Man tộc, không ngờ lại xuất hiện một vòng bảo hộ lớn như vậy, khiến cho người ta cảm thấy tò mò khó hiểu.

Đồ Mông trưởng lão cười nói:

- Nơi này mới chân chính là Thần miếu, môn võ học cao thâm nhất của Man tộc Nam Cương chúng ta cũng ở chỗ này. Vòng bảo hộ ma pháp này có hiệu quả kỳ diệu, chỉ có người mang huyết thống Nam Cương mới có thể tiến vào trong đó, nếu không cho dù là Kiếm thánh hay Thánh ma đạo sư đến đây cũng không có cách nào đi vào. Trong những năm chiến tranh, nơi này chính là nơi che chở cuối cùng của người Nam Cương chúng ta.

Hai người đi xuyên qua vòng bảo hộ ma pháp to lớn này, Trương Đức Bưu không nhận được cảm thán một tiếng, chỉ thấy bức tượng thần khổng lồ đứng sừng sững giữa trung tâm vòng bảo hộ, cao hơn trăm thước, cảm giác áp bức trầm trọng nhất thời ép vào mặt.

Hai bức tượng thần này, bên trái chính là tín ngưỡng của Man tộc – nữ thần Gaia, bên phải chính là tín ngưỡng của Vu sư Man tộc – nữ thần Sinh Mệnh.

Dưới chân nữ thần Sinh Mệnh chính là Sinh Mệnh tế đàn. Tương truyền nữ thần Sinh Mệnh vì thương xót người dân Man tộc không có thiên phú ma pháp nên nàng đã buông xuống thần tích, để cho người dân Man tộc có thể thông qua phương pháp hiến tế sức mạnh, dùng lực lượng cường đại của mình để đổi lấy ma pháp sinh mệnh, điều trị cho người Nam Cương khi ốm đau.

Trong Lạc Nhật sâm lâm, trên cơ bản từng thôn xóm đều có Vu sư của riêng mình, bọn họ đều là những trưởng giả vô tư, bọn họ dâng hiến chính lực lượng của mình đổi lấy ma pháp sinh mệnh từ Sinh Mệnh tế đàn, làm cho người dân Nam Cương thoát khỏi bệnh tật.

Trương Đức Bưu tinh tế đánh giá Sinh Mệnh tế đàn, chỉ thấy trên đây có rất nhiều dạng ký hiệu, dĩ nhiên cũng cùng loại với hệ thống ký hiệu mười hai ma thú, hắn thầm nghĩ: “Thần tích cái quái gì, tổ tiên Man tộc chúng ta cũng học được cách giả dạng thần côn rồi, cái này rõ ràng là một mô hình ma pháp trận chuyển huyết mạch loại lớn! Xem ra Thần miếu Nam Cương chúng ta cũng có tư liệu về hệ thống ký hiệu mười hai ma thú!”

Về phần dưới chân bức tượng nữ thần Gaia có một con Long Quy đang quỳ, con Long Quy này cao hơn mười thước, quy xác hơn trăm thước, đầu giống ác long, mở ra cái miệng khổng lồ, có vẻ vô cùng hung ác, trên lưng công bức tượng nữ thần cao vút.

Lúc này Trương Đức Bưu mới chú ý, vòng bảo hộ ma pháp này được phát ra từ trên người Long Quy, phát ra ma pháp lực cuộn cuộn không ngừng.

“Chẳng lẽ Long Quy này là một con vật sống?”

Hắn xem xét lại kỹ càng liền phát hiện ra con Long Quy này đã sớm tử vong không biết bao lâu, chỉ còn lại một bộ quy xác, trong lòng hoảng sợ vạn phần: “Trời ạ! Long Quy này khi còn sống hẳn phải là Thánh cấp ma thú...không! Phải mạnh hơn Thánh cấp nhiều, sợ rằng đạt đến cấp Truyền Kỳ, nếu không cũng sẽ không tỏa ra ma pháp lực kinh khủng như vậy được!”

Trong không gian giới chỉ của Trương Đức Bưu cũng có một cái đầu lâu của Thánh cấp Ngân Nguyệt cự lang, hai con mắt sói trong đầu lâu cũng tỏa ra ma pháp lực, nhưng so với đầu Long Quy này quả thực

không đáng nhắc tới!

- Đầu Long Quy này là thú cưỡi của một vị tiên bối đạt đến Truyền Kỳ cấp sống trong thời đại Thượng Cổ, sau khi Long Quy chết liền được vị tiên bối đó an táng tại đây.

Trưởng lão Đồ Mông Di Lạc thần nhiên nói:

- Lại nói tiếp, chúng ta Man tộc Nam Cương mới là vùng đất khởi nguyên của đấu khí trên thế giới này, bởi vì Dã Man kinh của chúng ta chính là thiên phú kỹ năng, là đấu khí có hình thái nguyên thủy nhất. Thời kỳ Thượng Cổ, văn minh ma pháp vốn cường thịnh, trong Thần miếu Gaia của chúng ta xuất hiện những nhân vật thiên tài, truyền lại đấu khí cho những chủng tộc khác, mới hình thành nên cục diện đấu khí cùng ma pháp có sức ảnh hưởng ngang nhau. Những chủng tộc bên ngoài lại tưởng rằng đấu khí là do bọn họ sáng chế ra, thật sự buồn cười!

Trong lòng Trương Đức Bưư khiếp sợ vạn phần, Man tộc Nam Cương không ngờ là cái nôi của đấu khí trên thế giới, tinh tức này quả thực làm người khác kinh sợ!

Bất quá ngẫm nghĩ cẩn thận, chuyện Man tộc Nam Cương sáng tạo ra đấu khí cũng là chuyện hiển nhiên, bởi vì Dã Man kinh chính là thiên phú kỹ năng của bọn họ, là một loại đấu khí có hình thái nguyên thủy nhất.

Lập tức Trương Đức Bưư lại nhẹ nhàng lắc đầu, Man tộc Nam Cương quả thật là vùng đất khởi nguyên của đấu khí, nhưng những chủng tộc khác lại là người đem đấu khí phát dương quang đại, mà đấu khí Man tộc lại dần dần xuống dốc. Đây là sự thật bất luận ai cũng không thể phủ nhận, bằng chứng là trên Kỳ Công Đấu Khí bảng cũng chỉ có một tâm pháp đấu khí duy nhất do Man tộc sáng chế - Long Mông Bảo Tượng quyết.

Đồ Mông đại trưởng lão đi đến bên miệng Long Quy, nhìn Trương Đức Bưư nói:

- A Man, trong bụng Long Quy là Thánh địa võ học chính thức của Man tộc Nam Cương chúng ta, từ cổ chí kim, tổng cộng sở hữu võ học tinh thâm nhất của mười hai vị Đấu thánh lưu lại. Chỉ có trưởng lão Man tộc mới có cơ hội đi vào tìm hiểu. Nhưng cũng không ai có thể lĩnh hội được võ học của Đấu thánh, tỷ như năm đó Đề Thản trưởng lão đi vào, một cái rắm cũng chẳng tìm ra, khí trở về lại không ngừng học máu, cứ ngậy ngậy như người mất hồn, hơn nửa năm sau mới khôi phục bình thường! Nếu người cảm thấy có gì bất ổn thì ngàn vạn lần đừng miến cưỡng, lập tức rời khỏi nơi đó, hiểu chưa?

Trương Đức Bưư gật đầu, hiểu kỳ hỏi:

- Đại trưởng lão, người cũng đã đi vào sao? Có tìm hiểu được gì không?

Đồ Mông đại trưởng lão cười ngạo nghễ:

- Lão tử đâu phải loại ngu ngốc như Đề Thản, đương nhiên có thể tìm hiểu được tinh túy của võ học Thánh giả để lại, nếu không sao lão tử có thể trở thành Đại trưởng lão cao nhất Thần miếu được?

- Đại trưởng lão thật lợi hại nha!

Trương Đức Bưư nịnh nọt một câu ‘thật lòng’.

Đồ Mông trưởng lão nhìn hắn đi vào trong miệng Long Quy, khuôn mặt nhăn nhúm ngăn cản nước mắt tuôn trào: “Đến cái rắm lão tử cũng chẳng tìm được, lão thất phu Đề Thản nọ vì vậy mà cười nhạo lão tử suốt ba mươi năm...”

Lúc này, Đề Thản trưởng lão xuất hiện phía sau lưng hắn, trầm giọng nói:

- A Man vào rồi à?

- Ủ, vào rồi!

- Cho hắn vào bây giờ có phải sớm quá không?

Đề Thản trưởng lão có chút lo lắng:

- Hiện tại hắc đang tiến bộ thần tốc, nhưng nếu như không tìm hiểu được gì, võ học liền rơi xuống vực sâu ngàn trượng, sau này khó có thể tiến bộ? Đồ Mông Di Lạc, người quá hấp tấp rồi!

- Man tộc chúng ta đã bao lâu không xuất hiện Đấu thánh rồi?

Đại trưởng lão hỏi một câu, bất đắc dĩ tự trả lời:

- Từ khi Đại Chu khai quốc đến giờ, trong suốt ba trăm năm, vị Đấu thành cuối cùng chính là đại trụ quốc trong Hắc Kỳ cấm quân. Ba trăm năm không xuất hiện Đấu thánh, những chủng tộc ngoài rừng rậm sớm đã không để Man tộc Nam Cương chúng ta vào trong mắt nữa rồi, hơn nữa đại trụ quốc năm đó lại phân liệt Man tộc Nam Cương chúng ta, thành lập năm tòa Chủ thành bên ngoài rừng rậm, mang đi hơn phân nửa võ học trong Thần miếu, thậm chí Long Mông Bảo Tượng quyết cũng bị hắc mang đi! Ngày nay, những người Nam Cương trong thành, còn có bao nhiêu người để Thần miếu vào trong mắt.

Đề Thần trưởng lão lắc đầu nói:

- Dù vậy, người quả thật quá nóng lòng rồi.

- Có thể không nóng lòng sao?

Đồ Mông trưởng lão thở dài, nói:

- Người không nghe A Man nói sao? Thảo nguyên đã bắt đầu thống nhất, sau khi thống nhất chắc chắn sẽ đánh xuống phía Đông! Mà hoàng tộc Bắc Chu bây giờ chỉ toàn một đồng phế vật, chỉ biết ăn chơi hưởng lạc, cờ bạc gái gú, hơn nữa Nam Minh đang ngo ngoe muốn chuyển, qua mấy năm chiến loạn sẽ tới rất nhanh, nếu Man tộc Nam Cương chúng ta không có một vị cao thủ tu vi thông thiên tọa trấn, kết quả chỉ có -Diệt Tộc! Trong lịch sử có không ít những chủng tộc hùng mạnh vì lý do trên mà bị diệt, tỷ như tộc Titan...

Hai vị trưởng lão đứng bên cạnh miệng Long Quy, nhìn thông đạo âm u kia, thật lâu không nói nên lời.

- Hôm nay, Man tộc Nam Cương chúng ta không còn nhân tài xuất hiện lớp lớp như ba trăm năm trước, thật sự suy yếu, rất cần một vị Đấu thánh rồi...Mặc dù võ học trong Long Quy không thể khiến A Man một bước lên trời nhưng ít nhất cũng cho hắc có một cái nhìn mới, cái gì gọi là 'Đấu thánh'!

77. Chương 77: Đấu Thánh Quyền Thần

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 77: Đấu thánh quyền thần

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu không biết Đồ Mông cùng những vị trưởng lão khác kỳ vọng vào hắc nhiều như vậy, bây giờ hắc chỉ mới là nhị cấp Man đấu sĩ, gần đến mức đấu khí ngoại phóng, hình thành kiếm quang, khoảng cách đến cảnh giới Đấu thánh kia còn cách xa mười vạn tám ngàn dặm.

Đấu thánh, đó là một loại tồn tại mạnh mẽ kinh khủng đến mức nào, cho dù là Thánh ma đạo sư cùng Kiếm thánh, cùng so sánh với Đấu thánh cũng thua kém không ít, đây không chỉ bởi vì người Nam Cương trời sinh khí lực cương hãn, mà nguyên nhân quan trọng hơn là Man đấu khí của người Nam Cương là so Dã Man kinh tiến hóa thành, hơn xa những loại đấu khí 'hậu thiên' của những chủng tộc khác, càng thêm bá đạo, càng thêm cuồng dã!

Một vị Đấu thánh đỉnh phong đủ sức ngăn cản hai ba vị Kiếm thánh đỉnh phong vậy công!

Trương Đức Bưu đi vào cái miệng khổng lồ của Long Quy, dọc theo thông đạo trong cổ họng nó, đại khái khoảng hai mươi thước liền đến cuối thông đạo, chỉ thấy một dòng chảy ma pháp xuất hiện trước mặt, dòng chảy ma pháp này tương tự như dòng chảy ma pháp đã gặp ở vực sâu Trầm Luân, nhưng màu sắc không

giống, một cột sáng màu lam tinh khiết dựng thẳng đứng trong thông đạo, như một cánh cửa thông qua thế giới khác.

Trương Đức Bưu cảm thấy tò mò, đi vào trong dòng chảy ma pháp nọ, tròng cảnh trước mắt đột nhiên thay đổi, đi đến một không gian độc lập xa lạ. Phiến không gian này có phương viên ước chừng không tới một dặm, trên bầu trời có bốn năm mươi khối dạ minh châu thật lớn, từng viên từng viên giống như một mặt trời nhỏ, tỏa sáng chói mắt, mà trên mặt đất thì không có gì cả, một mảnh hoang vu yên tĩnh.

“Đây là...nửa vị diện!”

Trương Đức Bưu kinh ngạc nhìn phiến thế giới này, đột nhiên nhớ tới một quyển sách ma pháp trong thư viện Tinh viện có ghi lại thông tin về nửa vị diện, không khỏi kinh hô.

Quyển sách nọ chủ yếu nói về một số truyền thuyết thượng cổ cùng những chuyện kỳ lạ hiếm gặp, trong đó có miêu tả về nửa vị diện. Trong sách có viết, nửa vị diện là do ‘lĩnh vực’ do ma thú cấp Truyền Kỳ, thậm chí cấp Bán thần sau khi chết hình thành, ma lực của những ma thú đó không tiêu tan, đủ sức chống đỡ hình thành một không gian, mà gân cốt da thịt của chúng đã được rèn luyện vô cùng cứng rắn, ngàn năm cũng không hủ hóa, làm cho không gian này càng trở nên ổn định.

Những ma thú này khi còn sống mạnh mẽ bại nhiều thì sau khi chết hình thành nửa vị diện sẽ càng vững chắc bấy nhiêu, không gian cũng rộng lớn hơn.

Khi Trương Đức Bưu bắt đầu đọc quyển sách này cũng chỉ để giải trí tiêu khiển khi rảnh rỗi, cũng không tin là thật, vậy mà trước mắt hắn lại xuất hiện một cái nửa vị diện chân thật, dạ minh châu trong không trung cũng sợ là do ma lực của Long Quy nhưng tụ thành ma hạch bảo châu!

Con Long Quy này khi còn sống đạt đến cấp Truyền Kỳ, sau khi chết hình thành nên nửa vị diện cũng không quá lớn, phạm vi không gian khoảng một dặm, so sánh với không gian độc lập như ở vực sâu thì xa xa không bằng, nhưng chỉ dựa vào nửa vị diện này, Gaia Thần miếu cũng đủ xứng đáng với cái tên ‘Thánh địa’.

Vực sâu có chín tầng không gian độc lập, mỗi không gian có thể coi như là một thế giới, vạn vật ở trong sinh sôi nảy nở, mà nửa vị diện không có được năng lực đó, sinh vật không thể phát triển trong này, chỉ là một mảnh tĩnh mịch.

“Man tộc Nam Cương chúng ta không hổ là nơi khởi nguyên của đấu khí. Những gì Gaia Thần miếu ngầm cất giấu thực hơn xa Ngân Nguyệt cự lang Thần miếu, ngay cả thứ thần kỳ như nửa vị diện cũng có! Nhưng mà, võ học của Đấu Thánh theo lời Đề Môn trưởng lão nói, đến tột cùng để ở chỗ nào?”

Trương Đức Bưu đưa mắt nhìn quanh, xem xét nửa vị diện này không sót một chỗ nào, đừng nói cái gì bí tịch đấu khí võ học, ngay cả một con kiến cũng tìm không ra!

“Chẳng trách Đề Thần trưởng lão đến đây lại học máu quay về, nơi này thật sự chẳng có đấu khí võ học gì cả. Đề Thần trưởng lão chắc là tức giận đến học máu...”

Trương Đức Bưu đi sâu vào trong nửa vị diện, đột nhiên phảng phất như hắn cảm giác được một chỗ không thích hợp, vội vàng dừng chân.

Chỉ thấy một nơi cách hắn hơn mười thước đột nhiên phong vân hội tụ, ‘rắc’ một tiếng bạo vang, mặt đất liền bị đánh nứt ra một cái khe dài hơn trăm thước, sâu hơn mười thước!

Lập tức, dưới tác dụng của nửa vị diện hồ sâu này chậm rãi khép lại rồi biến mất.

“Đây là cái gì?”

Trương Đức Bưu kinh ngạc vạn phần, vội vàng tránh xa khu vực này ra, ở một nơi không xa bên cạnh, hắn lại gặp một cảnh tượng kinh khủng khác. Lúc này không phải là mặt đất gặp tai ương mà là không gian bị nghiền nát, giống như bị ai đó dùng đại kiếm, một kiếm xé rách không gian!

Sau đó, không gian bị xé rách cũng nhanh chóng khép lại, giống như chưa hề có chuyện gì xảy ra.

Hắn đi qua mười hai chỗ, liền gặp phải mười hai dị tượng, tựa hồ như có một cao thủ tuyệt đỉnh vô hình nào đó, ngưng tụ tinh - thần - khí của mình, dùng kiếm, thương, đao, búa, thậm chí dùng quyền đầu, toàn lực đánh ra một chiêu cực mạnh của bản thân!

Trương Đức Bưu đi xung quanh nửa vị diện một lần nữa, phát hiện chỉ có mười hai chỗ có hiện tượng lạ, những địa phương khác đều trầm lắng không sức sống, không khỏi lâm vào trầm tư.

“Mười hai loại dị tượng này chỉ sợ là võ học do Đấu thánh lưu lại theo lời Đồ Mông trưởng lão nói, những Đấu thánh này, đem chính quyền ý của mình, ngành sanh đánh vào không gian nửa vị diện, lưu lại tinh thần lạc ấn của mình, để cho con cháu sau này tham quan học tập. Quyền ý của bọn họ mãnh mẽ vô cùng, cho dù sau ngàn năm cũng sẽ không tan đi.”

“Đây chính là lực lượng của Đấu thánh sao?”

Loại lực lượng này đã vượt khỏi phạm trù nhân loại, gần với Thần minh!

“Mười hai Đấu thánh lưu lại cho con cháu, có lẽ không phải là võ học của chính mình, mà là để cho bọn họ tự lĩnh ngộ quyền ý, quyền thần của chính mình. Thứ mà ta đọc ngàn quyển sách cũng không tìm được, rốt cục đã tìm được ở đây rồi!”

Trương Đức Bưu mừng rỡ như điên, tu luyện đấu khí có ba điểm mấu chốt, đó chính là tinh, khí, thần.

‘Tinh’ chính là tinh thần lực, ‘khí’ chính là đầu khí, mà ‘thần’ thì lại hư vô mờ mịt, một vạn người tu luyện đấu khí, cũng không nhất định có một người tìm ra được ‘thần’ của mình!

Khi Trương Đức Bưu đối kháng với thương hội Hogan, ngẫu nhiên tiến vào loại cảnh giới này, lúc đó mới tiếp xúc đến thần, sau này đọc rất nhiều sách vở, nhưng thủy chung vẫn không tìm được mô tả về thần.

Trong tinh, khí, thần – thần chỉ có thể tự lĩnh hội, không thể ngôn truyền, sau khi Trương Đức Bưu tiến vào loại cảnh giới này, từ lúc đó đến giờ cũng không gặp qua một lần nào nữa.

Hôm nay, tại Thánh địa võ học của Man tộc, hắn rốt cuộc lại được nhìn thấy loại cảnh giới thần bí này một lần nữa, chính là quyền ý do mười hai vị Đấu thánh lưu lại – quyền thần!

Mười hai vị tiền bối Man tộc, ngưng tụ ra chính ‘thần’ của bản thân, sau đó đem thần đánh vào không gian nửa vị diện, cho dù ngàn năm cũng sẽ không tiêu tán.

Quyền thần của bọn họ có lực ngưng tụ thật mạnh, tựa hồ vĩnh viễn không dứt, cứ lặp đi lặp lại, biểu diễn cảnh giới cao thâm khó lường đó, kỳ vọng những người đi sau có thể tự lĩnh ngộ được thần của bản thân!

“Đạt đến cảnh giới của mười hai vị Đấu thánh này rồi, đã không còn tín ngưỡng, không tín ngưỡng nữ thần Gaia, cũng chẳng tín ngưỡng nữ thần Sinh Mệnh, bọn họ chỉ tín ngưỡng bản thân mình, tín ngưỡng đấu khí của chính mình, bởi vì đó mới chính là ‘Thần’ trong tâm bọn họ! Hết thấy những thần linh khác, đều là hư ảo!”

Trương Đức Bưu thở ra một hơi dài, mãnh mẽ nén kích động trong lòng xuống, những suy nghĩ vừa rồi của hắn, trong mắt người Man tộc khác chính là ‘đại nghịch bất đạo’, nhưng bản thân hắn lại cho rằng đó là chuyện đương nhiên, thầm nghĩ: “Mặc dù ta đã hiểu ra, cũng đã chứng kiến thần của những bậc tiền bối đáng kính này, nhưng làm sao để có thể nắm giữ thần của bọn họ, đây mới là điểm mấu chốt!”

Hiểu rõ suy nghĩ của các bậc tiền bối là một chuyện, làm sao để có thể nắm bắt được bản lĩnh của các tiền bối đó lại là một chuyện khác, mặc dù Trương Đức Bưu hiểu được những dị tượng đó đến tột cùng là gì, nhìn thấy nó, nhưng làm sao để nắm bắt nó, lúc này thật sự hắn không nghĩ ra.

“Chẳng lạ khi Đồ Thần trưởng lão vào đến đây lại học máu, mặc dù có quyền ý quyền thần của mười hai vị Đấu thánh lưu lại đây, nhưng muốn hiểu rõ chúng nó, thật sự quá khó khăn mà!”

Trương Đức Bưu chậm rãi ngồi xuống, suy nghĩ: “Đồ Mông trưởng lão làm thế nào có thể nắm bắt được thần của mười hai vị Đấu thánh này? Đáng tiếc hắn không nói rõ cho ta biết...”

Đáng thương cho tiểu man tử ngây thơ, hắn căn bản không biết Đồ Mông trưởng lão không hề hiểu được tí xú gì về loại ý cảnh này, lão chỉ giới bốc phét, nói láo không biết đỏ mặt.

78. Chương 78: Sinh Tử Chi Kiều

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 78: Sinh tử chi kiều

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu ở trong không gian nửa vị diện cũng đã hơn mười ngày, không ăn không uống, cũng không hề cử động, tựa hồ như ngũ quan lục thức trong cơ thể hắn đã hoàn toàn đóng lại.

Ở trước mặt hắn, quyền ý do mười hai vị Đấu thánh lưu lại bị hắn dùng tinh thần lực kích thích lần lượt hiện ra, tàn phá bừa bãi không ngừng trong nửa vị diện, cũng lập tức bị nửa vị diện xóa đi dấu vết.

Đồ Mông trưởng lão cùng Đề Thản trưởng lão đã tiến vào đây mấy lần, đem thức ăn cho hắn, thấy Trương Đức Bưu không hề động đến chỗ thức ăn này, hai vị trưởng lão cảm thấy có chút không ổn.

- Hắn không ăn không uống như vậy, so với chúng ta lúc đó càng thêm nhập tâm hơn, cho dù ngộ ra võ học Đấu thánh cũng sẽ đại thương nguyên khí.

Đề Thản trưởng lão lo lắng không phải không có căn cứ.

- Ngộ ra được thì ta cũng không lo, lo lắng nhất là không ngộ được gì cả.

Đồ Mông trưởng lão thở dài nói:

- A Man so với chúng ta năm đó càng thêm chú tâm, nếu không ngộ được thì tinh thần hắn bị hao tổn khẳng định so với chúng ta càng thêm nghiêm trọng. Chuyện này, quả thực ta đã quá vội vã rồi, nếu kiến thức cùng tu vi của hắn cao hơn vài phần, có lẽ...

- Lúc này có nói cũng vô dụng, đợi một ngày nữa đi. Một ngày sau, nếu hắn vẫn như vậy, chúng ta liền đánh hắn hôn mê rồi đưa ra ngoài. Tiểu tử này là thiên tài duy nhất có hi vọng trở thành Đấu thánh của người Nam Cương chúng ta, tuyệt đối không thể để hắn xảy ra chuyện ở đây.

Một ngày nữa qua đi, hai vị trưởng lão lại tiến vào bụng Long Quy, lần này bọn họ giật mình phát hiện Trương Đức Bưu không ngờ đã đổi vị trí, không ngồi tại chỗ cũ nữa mà đi đến giữa trung tâm không gian quyền ý Đấu Thánh!

- Hắn điên rồi! Chỉ một quyền ý đã đánh cho mặt đất nứt ra cái khe dài trăm thước, sâu mười thước, hắn cứ như vậy mà đứng giữa trung tâm quyền ý của Thánh giả, không muốn sống nữa sao? Quyền ý Thánh giả vô cùng bá đạo, quyền ý khẽ chạm nhẹ một chút là có thể đánh hắn ngay cả chút cặn bã cũng không còn!

Hai vị trưởng lão vội vàng tiến lên, vọt đến bên cạnh Trương Đức Bưu không xa thì đột nhiên dừng lại, bởi vì bọn họ chứng kiến Trương Đức Bưu đứng giữa trung tâm quyền ý, nhưng Thánh giả quyền ý lại không hề bộc phát.

Quyền ý không bộc phát, còn Trương Đức Bưu thì không kiêng nể gì đánh ra một quyền.

Đây là một quyền hết sức bình thường, không có bất kỳ kỹ xảo gì.

‘Vù vù’ quyền phong lại một lần nữa vang lên, một quyền tiếp nối một quyền, cực kỳ đơn điệu.

Hai vị trưởng lão nhìn nhau, nghi hoặc nói:

- Đấu thành quyền ý, chỉ cần người khác bước vào phạm vi sẽ bộc phát, tinh thần lực kích thích hoặc đấu khí ba động cũng dẫn phát quyền ý, tại sao A Man lại có thể hành động tự nhiên trong quyền ý như vậy được?

Trương Đức Bưu xuất quyền càng ngày càng nhiều, dần dần, hai vị trưởng lão cùng cảm thấy được có điểm khác lạ.

Trong từng quyền của Trương Đức Bưu phảng phất có thêm một cỗ lực lượng thăm liệt, nóng rực.

Trước mặt hai người đột nhiên xuất hiện một phiến hoang mạc rộng lớn vô cùng, một thân ảnh cao lớn đứng giữa hoang mạc tung quyền, thu quyền, vô cùng đơn giản, vô cùng đơn điệu.

Người nó cứ thế mà rèn luyện quyền ý của bản thân, dần dần trở nên tinh thuần, làm cho đại mạc thê lương cùng nóng rực bất tri bất giác dung nhập vào trong quyền ý của chính mình.

Hắn đánh ra không biết bao nhiêu quyền, rốt cục có một ngày, một quyền đánh ra, phong vân biến sắc, nổi lên đại mạc cuồng sa, một cỗ quyền ý thăm liệt nóng chảy phóng lên trời cao, hủy thiên diệt địa, một vị Đấu thành từ đó sinh ra!

- Đây là hình ảnh một vị Đấu thánh năm đó khi sắp sửa đột phá, chịu đựng tịch mịch, một mình đi đến đại mạc rèn luyện!

Nét mặt già nua của Đồ Mông Di Lặc kịch biến, hấp tấp nói:

- A Man đã học được quyền ý của vị Đấu thánh này, cho nên khi đi đến trung tâm quyền ý, bởi vì ý cảnh giống nhau, cho nên Đấu thánh quyền ý mới không bộc phát! Trong thời gian ngắn như vậy đã có thể tìm hiểu thấu triệt quyền ý của Đấu thánh, đây quả thực là...

-...thiên tài không ai sánh được!

Hai vị trưởng lão vạn phần chờ mong, chờ mong Trương Đức Bưu có thể hoàn toàn dung nhập quyền ý của vị Đấu thánh này vào trong thân thể, từ nay về sau con đường tu luyện sẽ thuận buồm xuôi gió. Chỉ cần dung nhập quyền ý của vị Đấu thánh này vào trong đấu khí của bản thân, như vậy quan tạp khi đột phá cảnh giới Đấu thánh của hắn cơ hồ không tồn tại.

Vậy mà lúc này, đột nhiên Trương Đức Bưu thu quyền, từ trong trung tâm quyền ý nhảy ra, chạy đến trước cửa không gian nửa vị diện, ngồi chồm hổ xuống đất ăn như rồng cuốn, quét sạch sẽ thức ăn do hai vị trưởng lão mang tới, sau đó sờ sờ bụng, ợ một cái rõ to.

“Chẳng lẽ do chúng ta xuất hiện, làm quấy rầy hắn đang tham ngộ? Hồngбет rồi, nếu tham ngộ bị cắt đứt, có thể cả đời cũng không thể tìm lại loại cảm giác này rồi...”

Hai vị trưởng lão lo sợ bất an, từ từ đi qua, Đề Thản trưởng lão căng thẳng nói:

- A Man, sao ngươi không tiếp tục luyện nữa? Chẳng lẽ ngươi đã hoàn toàn hiểu rõ về quyền ý của vị Đấu thánh kia rồi?

- Tại sao phải hoàn toàn hiểu rõ?

Trương Đức Bưu hiểu kỳ nói:

- Đó là quyền thân của vị tiền bối Đấu thánh kia, nếu ta hoàn toàn hiểu được quyền thân của hắn, như vậy chẳng phải ta biến thành hắn rồi sao?

- Ngươi muốn...

- Ta chính là ‘thần’ của ra! Quyền ý của ta, phải do chính mình ngưng tụ ra.

Trương Đức Bưu đứng dậy, một cỗ khí thế như có như không phát ra, ngưng tụ ra quyền ý thần niệm của mình, xuất hiện một cây cầu trên đó chỉ có mình và địch nhân.

Sinh tử chi kiều.

- Ta tức là thần, thần tức là ta! Từ nay về sau ta không hề tin ngưỡng bất kỳ thần linh nào nữa!

Nét mặt già nua của hai vị trưởng lão kịch biến, Trương Đức Bưu đột nhiên thay đổi thái độ, cười hì hì, nói:

- Ca ngợi nữ thần Gaia, hai vị trưởng lão cho ta thêm một bữa cơm nhé? Ta còn hơi đói...

Đồ Mông trưởng lão: “...”

Đề Thản trưởng lão: “...”

- A Man ‘đại thần’ mà cũng biết đói bụng à?

Hai vị trưởng lão không nhịn được đồng thanh cười châm chọc.

Trương Đức Bưu xấu hổ không thôi, liên thanh nói:

- Vừa rồi ta đói quá nên hồ đồ rồi, ăn nói bậy bạ, hai vị trưởng lão đừng để bụng.

Đồ Mông cùng Đề Thản hai vị trưởng lão hừ lạnh một tiếng, phát tay áo rời đi, nói:

- A Man ‘đại thần’ tự mình tìm biện pháp đi!

Trương Đức Bưu cúi đầu ủ rũ, đi ra khỏi nửa vị diện, hẩn quay đầu, nhìn cái không gian này, trong lòng thâm quyết tâm: “Tương lai ta sẽ ngưng tụ ra quyền ý thần niệm của bản thân, cũng sẽ đem nó lạc ẩn tại trong Thánh địa võ học này, dùng một cây cầu, dẫn đường cho lớp người đi sau, đó mới là quyền ý thần niệm của ta. Bất quá bây giờ phải tìm thứ gì ăn cái đã, đói bụng quá rồi!”

Đi ra khỏi vòng bảo hộ ma pháp, Trương Đức Bưu đột nhiên ngửi được mùi thịt nướng, theo mùi thơm mà tìm, hẩn thấy được Thái ca đang núp ở trong một góc sơn cốc, đang đốt lửa nướng một con ma thú to lớn có vẻ ngoài giống ngựa, trên trán có một cái sừng nhọn, mỡ cháy rớt trên đồng lửa vàng, phát ra tiếng vang xèo xèo, thơm nứt mũi.

- A Man, người đi ra rồi à?

Thái ca hết sức phấn khởi nói:

- Ta vừa bắt được một con Độc Giác thú, đang nướng ăn, người ném thử đi.

Trương Đức Bưu không chút khách khí ngồi xuống, một người một thú nhanh chóng ‘tiêu diệt’ sạch sẽ con Độc Giác thú này. Trương Đức Bưu vỗ vỗ bụng, thoải mái thở dài một hơi, cười nói:

- Thái ca, người bắt được con Độc Giác thú này ở đâu vậy? Thật sự là nhân gian mỹ vị.

Thái ca đang định trả lời thì lúc này, âm thanh như sấm rền của Đồ Mông trưởng lão từ trong Thần miếu vang vọng:

- Có ai thấy con Độc Giác thú của ta đâu không?

Trương Đức Bưu rùng mình một cái, chỉ vào Độc Giác thú giờ chỉ còn là một đồng xương, run giọng nói:

- Đây..chính...là...

Thái ca vô tội chớp chớp đôi mắt to, xòe ra ba đôi cánh đại bàng, nhìn A Man cười nói:

- A Man, người xem lông vũ của ta có đẹp không?

79. Chương 79: Nam Cương Quật Khởi

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 79: Nam Cương quật khởi

Dịch: Thẩm Thăng Y

Nguồn : Kiếm Giới

Ba bốn ngày sau, Đồ Mông trưởng lão vẫn đi tìm Độc Giác thú của hẩn, Trương Đức Bưu liền coi như không biết, mỗi khi Đại trưởng lão dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn hẩn, man tử có vẻ vô cùng thản nhiên, đứng ở vị trí là một người ‘đạo đức cao thượng’ khiến Đại trưởng lão tự xấu hổ không thôi.

“May là Đồ Mông trưởng lão cùng Độc Giác thú không kí kết tính mạng chia sẻ khế ước, nếu không chuyện này phiền toái lớn.”

Vì việc này, Trương Đức Bưu răn dạy Lục Dực Kim Quang hống không biết bao nhiêu lần, bắt quá Thái ca đã mặt dày đến trình độ vô địch, vào lỗ tai bên này thì ra lỗ tai bên kia, chứng nào tật nấy, làm Trương Đức Bưu cũng hết cách với nó.

“Cuối cùng cũng là Tiểu Hắc tốt nhất, biết nghe lời cũng hiểu được tâm tư của ta...”

Trương Đức Bưu nhớ tới điểm tốt của Tiểu Hắc, khắc hẳn với Thái ca, đột nhiên hắn cảm thấy con cọp này thật sự là một ‘ngôi sao tai họa’, chỉ cần nơi nào nó đi qua, không xảy ra chuyện này thì cũng có chuyện kia.

“Không biết bây giờ Hắc tử ra sao rồi? Đã tiến hóa thành công chưa?”

Trương Đức Bưu bảo Thái ca thả Tiểu Hắc ra, chỉ thấy thủ sơn khuyển vẫn đang ngủ say, bắt quá thể hình đã lớn gấp đôi lúc trước, nguyên lai không gian giới chỉ này đã khó có thể chứa được thân thể cao lớn của nó, hơn nữa xung quanh thân thể đã bắt đầu tỏa ra ma lực ba động của Vương cấp ma thú.

Theo lý mà nói, hôm nay Tiểu Hắc đã tiến hóa thành vương cấp ma thú, hẳn đã tỉnh lại, nhưng thực tế vẫn ngủ say như trước, loại tình huống này Trương Đức Bưu chưa từng gặp qua trong sách vở, mà Thái ca thì cũng chẳng biết vì sao.

Hắn không thể làm gì khác hơn là kiểm một không gian giới chỉ khác lớn hơn, bỏ Tiểu Hắc vào.

Tiểu Hắc hiện tại đang tiến hóa theo hướng cự thú, nếu như thật sự trở thành một cự thú, với sự linh hoạt của Tiểu Hắc như trước, nghĩ một chút cũng cảm giác được kinh khủng, một cự thú di chuyển như gió, coi như chính bản thân Trương Đức Bưu cũng không dám coi thường một đối thủ như vậy, huống chi Vương cấp ma thú còn am hiểu sử dụng ma pháp.

Mấy ngày nay, chuyện Trương Đức Bưu trở thành trưởng lão Thần miếu đã được hội trưởng lão công khai, yêu cầu thôn trưởng cùng tù trưởng của một 157 thôn, 33 bộ lạc đến đây. Trương Đức Bưu mong chờ các tù trưởng cùng thôn trưởng có thể bác bỏ đề nghị này, bắt quá, hắn đã đánh giá thấp danh vọng của chính mình.

Không hề hay biết, danh vọng của hắn đã vượt qua mỗi vị trưởng lão khác trong Thần miếu: đối kháng nô lệ thú liệt đoàn, tiêu diệt thương hội Hogan, khai phóng võ học Thần miếu, sức ảnh hưởng của hắn đã lan khắp từng ngõ ngách trong rừng rậm.

Nếu như bỏ phiếu bầu cử cho Trương Đức Bưu cùng hoàng đế Đại chu, chắc chắn người dân Nam Cương sẽ bỏ 100% phiếu cho hắn.

- Mười bốn tuổi đã trở thành một vị trưởng lão Thần miếu, A Man, người là trưởng lão trẻ tuổi nhất từ xưa đến nay!

Đồ Mông Di Lạc đi đến bên người hắn, đánh giá hắn đang mặc một bộ quần áo trưởng lão, ha hả cười nói:

- Qua mấy năm nữa, khi ta thôi vị, người chính là Đại trưởng lão trẻ tuổi nhất.

Trương Đức Bưu có chút cảm giác không đúng, Đồ Mông trưởng lão nói:

- Người đừng nên xem thường chức vị trưởng lão này, Thần miếu Gaia của chúng ta từ thời kỳ khai quốc đến nay đã cống hiến biết bao công lao, Thái Tông hoàng đế thân phong, trưởng lão gặp hoàng đế có thể không bái, gặp vương công đại thần, lãnh chúa các thành đề ngang hàng, thích thì chào bọn hắn một tiếng, không thích thì có thể dùng lỗ mũi nhìn hắn.

- Đáng tiếc không có thực quyền.

Trương Đức Bưu lắc đầu, cười nói:

- Quyền lực của hội trưởng lão Thần miếu đã sớm bị năm đại Man vương chia cắt. Đại Chu Thái Tông hoàng đế cấp cho Thần miếu một cái hư danh, rồi đem binh quyền của Thần miếu phân chia ra, biến thành năm đại Chủ thành Man tộc bên ngoài rừng rậm.

- Thực quyền cũng sẽ sớm có thôi.

Đồ Mông trưởng lão cười thần bí, Trương Đức Bưu vội vàng hỏi, lão nhân vẫn thủy chung không trả lời.

Qua vài ngày, Trương Đức Bưu phát hiện, thôn trưởng tù trưởng của 157 thôn, 33 bộ lạc không rời khỏi thần miếu, ngược lại thôn dân của các bộ lạc cùng thôn xóm lại lục tục kéo đến bên dưới Thánh sơn, ở dưới bình nguyên nơi chân núi đốn củi đào đất, chỉnh lý lại phương viên đất bằng hơn mười dặm.

Dưới sự chỉ đạo của các thôn trưởng, tù trưởng, dần dần, một cơ chế thành thị dần dần hiện ra. Trương Đức Bưu nghi hoặc, tìm Đồ Mông trưởng lão, hỏi:

- Chẳng lẽ Thần miếu muốn thành lập một cái Chủ thành thứ sáu? Thành được xây dựng xong, Đại Chu hoàng đế đích xác phải cho Thần miếu một tí mặt mũi, không thể không ban cho một ít quyền lực. Bất quá một tòa thành, đến bao giờ mới có thể xây dựng xong?

Giao thông tại Nam Cương bế tắc, không ai biết nơi này đang diễn ra một hành động hoành tráng đến như vậy, đợi đến khi tin tức được truyền ra ngoài, đã sớm gạo nấu thành cơm rồi, ngay cả hoàng đế cũng không thể không thừa nhận quyền hợp pháp của tòa thành thị mới này. Nếu như không thể hoàn thành kịp thời, hoàng đế biết được tin tức, nhất thời đưa ra chỉ dụ không được phép xây dựng thành thị, nếu phản kháng chính là tạo phản.

- Đại khái khoảng hai năm.

Đồ Mông Di Lạc trưởng lão thở dài nói:

- Đáng tiếc không có ma pháp sư ở đây, nếu không chỉ cần mười ngày là có thể xây dựng xong xuôi tòa thành này rồi.

Trương Đức Bưu gật đầu, thổ hệ ma pháp – Cổ Thổ Vi Thạch – của ma pháp sư. Truyền thuyết kể lại trong thời kỳ chiến tranh, một trong bát trụ quốc – Ma Pháp cấm quân, chỉ trong một đêm liền kiến tạo lên ba tòa thành, hôm sau, khi địch nhân thấy trên bình nguyên bằng phẳng xuất hiện ba tòa thành trì hùng vĩ, đều sợ đến mất mặt, không chiến mà hàng.

Trương Đức Bưu cũng mong muốn chứng kiến chủng tộc của mình trở nên cường đại hơn. Man tộc Nam Cương thoát nhìn bên ngoài rất mạnh mẽ. Năm đại Chủ thành có được một trong bát trụ quốc – Hắc Kỳ Trấn Man binh, được xưng là đội quân mạnh mẽ nhất. Nhưng Hắc Kỳ cấm quân cùng người Nam Cương trong rừng sâu không hề đồng lòng, cấm quân chỉ biết khi dễ nông dân, để bọn họ giúp đỡ những đồng tộc nông thôn này, đó là điều tuyệt đối không có!

“Không biết có thể mượn nhân lực ở Tinh viện hay không?”

Trương Đức Bưu cười trên Lục Dục Kim Quang hồng, bay thẳng đến thành Philina, nhảy xuống bên ngoài thành, mang theo Thái ca đi bên cạnh mình, miễn cho nó lại đi lung tung gây họa.

Đi vào trong thành hắn mới phát hiện thành Philina có điểm khác biệt so với lúc hắn rời đi. Những hiệu buôn ven đường đã không còn bằng hiệu của thương hội Hogan nữa, thay thế vào đó là bằng hiệu của thương hội Grace Doyle cùng một nhà khác là thương hội Dawson.

“Đám người Eileen thật sự có thiên phú kinh doanh, trong thời gian ngắn đã có thể phát triển như vậy, chiếm cứ một nửa thị trường buôn bán trong thành Philina. Thương hội còn lại nghe cũng quen tai, thương hội Dawson, hình như chính là thương hội của tổng quản Gaelle thì phải. Hai thương hội này ta đều có giao tình, Nam Cương chúng ta muốn xây dựng thành thị, nếu không có thương hội giao lưu buôn bán thì không xong, phi thương bất phú, thành thị cũng rất khó phát triển.”

Chủ nhân thương hội Grace Doyle – Eileen, chính là thủ lĩnh đám Lục Y tặc lúc trước Trương Đức Bưu gặp khi đi lịch lãm ở vực sâu, sau khi thương hội Hogan bị diệt, đám người Eileen quyết tâm trùng kiến thương hội của mình, mà tổng quản Gaelle của thương hội Dawson chính là người của thương hội Trương Đức Bưu gặp được trên thảo nguyên, hai thương hội này đều là ‘người quen cũ’.

Một thành thị mới không thể chỉ có một thương hội hoạt động, rất dễ gây ra tình trạng độc quyền, lừa đảo áp chế vật giá v.v, không có lợi cho thành thị phát triển, cũng may mà Trương Đức Bưu cùng cao tăng của hai thương hội này đều có giao tình, chỉ cần thành thị xây dựng xong, nhân tiện có thể mời hai nhà này gia nhập.

“Chuyện này cũng không vội, trước tiên đợi thành thị hoàn toàn xây dựng xong đã, miễn cho lộ ra phong thành.”

Trương Đức Bưu đi tới Tinh viện, thẳng đến phòng làm việc của viện trưởng.

- A Man, lâu rồi không gặp!

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lớp trưởng Amos chạy nhanh tới chỗ hắn, cười nói:

- Lâu nay người chạy đi đâu thế?

- Ra ngoài đi dạo vài vòng ấy mà. - Trương Đức Bưu trả lời thành thật.

- Tinh thần lực của ta đã đạt tới trình độ thất cấp Ma pháp sư rồi!

Amos hưng phấn nói:

- Đạo sư cho ta đi sang lớp năm ba để học tập! A Man, chúng ta chênh lệnh càng ngày càng xa rồi, người cũng cố gắng đi học đi, đạo sư xin chỉ thị của viện trưởng rồi đó, nói là nếu người còn dù học sẽ gạch tên người khỏi danh sách.

“Gạch tên ta được thì tốt quá!”

Trương Đức Bưu buồn bực, lẩm bẩm nói thầm. Hắn thiếu trường học một khoảng nợ lớn khoảng 50 vạn, lão viện trưởng Bane chẳng đời nào chịu khai trừ hắn ra khỏi trường.

- Người yên tâm, viện trưởng đã dẹp yên chuyện này rồi. Bất quá, nếu người vẫn tiếp tục không thể phóng xuất ma pháp, chỉ sợ sang năm người vẫn tiếp tục ở lại lớp thôi.

Amos bây giờ đã không còn vẻ ngây ngô như trước, có vẻ hào sảng hơn rồi, đột nhiên hắn chứng kiến bộ áo bào trên người Trương Đức Bưu, không phải của ma pháp sư cũng chẳng phải kiếm sĩ, nghi hoặc hỏi:

- A Man, người đang mặc loại quần áo gì vậy?

Trương Đức Bưu thở dài, mặt mày khổ sở, nói:

- Đây là áo bào của trưởng lão Thần miếu Gaia, lại nói thật là xui xẻo quá, bây giờ ta đã thành trưởng lão rồi...việc này kể ra dài lắm. Amos lớp trưởng, ta còn có việc phải bàn bạc với viện trưởng, chúng ta nói chuyện sau nhé.

Amos nhìn hắn đi xa, trợn tròn mắt, thật lâu vẫn chưa khôi phục tinh thần.

- Trưởng lão Thần miếu? Chênh lệch giữa ta với A Man, hình như càng ngày càng lớn thật rồi...

Trương Đức Bưu đi đến phòng làm việc của viện trưởng, đem thỉnh cầu của mình nói với Bane Claren, hắn nghĩ lão đầu này liền nhân cơ hội làm khó làm dễ, không ngờ ánh mắt của lão Bane sáng lên, cực kỳ sáng khoái gật đầu đáp ứng, lập tức đi triệu tập toàn bộ giáo sư học viên. Chọn ra một đội gồm mấy trăm ma pháp sư cùng Ma đạo sư, điều này khiến cho Trương Đức Bưu có cảm giác không thể tin vào mắt mình.

“Chẳng lẽ lão già này bắt đầu đổi tính tình rồi?”

Trương Đức Bưu nghĩ mãi không ra, Bane Claren lại như không thể chờ đợi thêm, phân phó ma pháp quân đoàn xuất phát đi về hướng Thần miếu Man tộc, bản thân hắn thì nhanh chóng đi trước, bàn bạc thủ tục hợp tác với hội trưởng lão Thần miếu.

“Lão già này tuyệt đối không đổi tính, khẳng định có âm mưu!”

Trương Đức Bưu cùng Bane Claren trở lại Thần miếu, giới thiệu Bane Claren cùng trưởng lão Đồ Mông Di Lạc với nhau. Lão Bane vừa mừng vừa sợ, vừa bắt tay trưởng lão vừa nói:

- Ngài chính là Đồ Mông Di Lạc? Đây không phải là lần đầu ta nghe đại danh của ngài, lần trước vì không biết tên ngài, một lần bêu xấu, liền bị người ta mắng chửi là lão tiện nhân. Cũng là do tên tiểu tử A Man này hại ta!

Dứt lời liền hung hăng trừng mắt, liếc nhìn Trương Đức Bưu một cái.

Đồ Mông đại trưởng lão vội vàng khiêm tốn lại vài câu, trong lòng không khỏi dạt dào đắc ý: “Không ngờ lão tử lại nổi tiếng như vậy, ngay cả cao thủ như viện trưởng Tinh viện cũng biết tên ta!”

codon.traí

80. Chương 80: Lấy Thần Tủy Ra

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 80: Lấy thần tủy ra

Dịch: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Bái Dịch Luân Tư là một lão hồ ly, Đồ Mông Di Lạc trưởng lão cũng không kém chút nào, hai người đều đã sớm thành tinh, không lợi không làm, lập tức đem chuyện Trương Đức Bưu vớt qua một bên, thì thâm to nhỏ với nhau về chuyện hợp tác. đại quân Tinh Viện ma pháp rất nhanh đã đến, có mấy trăm tên ma pháp sư cùng Ma đạo sư trợ giúp, tu kiến một cái thành thị rộng lớn phạm vi hơn mười dặm, chỉ là việc mất mười ngày nửa tháng. Trong khoảng thời gian ngắn một cái thành thị to lớn giống như từ dưới mặt đất mọc lên, làm cho người không khỏi không cảm khái sự thần kỳ của ma pháp.

Chuyện còn lại chỉ là việc tu kiến khả năng phòng thủ của thành thị, tăng cường sức mạng phòng thủ của thành thị, một ít cao niên Ma đạo sư của Tinh Viện suất lĩnh đệ tử của mình, đo đạc thổ địa, vẽ phác thảo một ít sơ đồ công phòng nhất thể của ma pháp tháp. Trong thành tùy ý nhìn cũng có thể thấy được từng đám Ma đạo sư ngồi cùng một chỗ, thảo luận phạm vi công kích cùng diện tích che phủ ma pháp của Pháp Sư tháp, cố gắng biến cái thành thị này là một pháo đài kiên cố đến nỗi ngay cả con muỗi cũng không thể bay lọt vào được.

Người Nam Cương cũng không hiểu biết về ma pháp, nhưng vẫn là có không ít người vây kín xung quanh bọn họ, hiếu kỳ nghe những Ma đạo sư này nói chuyện.

Sau khi đám Ma đạo sư bọn họ thương nghị tốt rồi, liền bắt đầu động thủ kiến tạo hình thức ban đầu của Pháp Sư tháp, sau đó hội họp với Nam Cương chiến sĩ cùng một chỗ, xuất kích ra bốn phía, săn giết Vương cấp ma thú, dùng ma hạch khắc họa luyện kim ma pháp trận, gia cố Pháp Sư tháp.

Không lâu sau, vợ chồng Grant đại sư cũng bị Trương Đức Bưu lôi kéo đến nơi này, Grant đại sư là luyện kim đại sư xuất sắc nhất Lợi Đán thành, mà phu nhân của hắn Eva lại là thợ rèn xuất sắc nhất, hai người chủ yếu là chế tạo ma động thủy tinh cho Pháp Sư tháp, làm nguồn năng lượng cung cấp động lực cho Pháp Sư tháp hoạt động.

Đợi đến lúc chế tạo ma động thủy tinh hoàn thành, vợ chồng Grant đại sư cũng tu kiến cho mình một tòa luyện kim sư trong Pháp Sư tháp, đây là công khai chiếm đoạt, dùng bộ dáng đánh chết cũng không đi.

Ngày hôm sau, vỏ bọc bên ngoài của Ma Pháp tháp đã có, lại thu mua đủ tài liệu luyện kim thuật, người Nam Cương rất nhanh đã chất đầy trong Pháp Sư tháp, làm hại các luyện kim đại sư không thể không dùng ma pháp không gian mở ra một không gian khác trong Pháp Sư tháp.

Grant đại sư nguyện ý định cư ở chỗ này, Trương Đức Bưu cũng cực kỳ vui mừng, đã có luyện kim đại sư cùng rèn đại sư, vũ khí người Nam Cương sẽ ngành sanh sanh cất cao đến đỉnh tiêm cấp bậc vững vàng nâng cao trình độ lên một bậc.

Bản thân hai người này, chính là một kho tàng phú cực lớn!

Không lâu sau, Trương Đức Bưu lại mời Endoyle của thương hội Ngải Lâm cùng Đạo Sâm thương hội Gaele tổng quản đến, hai người đều mang theo đại lượng cổ vấn đoàn đến, đến khảo sát tòa thành thị mới một phen.

Nếu bàn về vũ lực, một mình Trương Đức Bưu cũng có thể đơn giản tiêu diệt những người này, nhưng bàn về buôn bán, hẳn xa xa không bằng. Bọn người Ngải Lâm, Gaelle bọn họ rất nhanh liền ý thức được giá trị buôn bán của thành thị này. Tọa thành thị này, tọa lạc tại trung tâm của Lạc Nhật sâm lâm, Lạc Nhật sâm lâm tài nguyên dồi dào, vөн vẹn sản xuất da lông ma thú, cũng đã là một khoáng tài phú kinh người, lại thêm khoáng sản, dược thảo, ma hạch, luyện kim tài liệu, tọa thành thị này chất chứa tài nguyên buôn bán to lớn đến nỗi làm cho không người nào có thể tưởng tượng!

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, tại đây vẫn tồn tại một ngành sản xuất với món lợi kếp sù, BUỒN LẬU.

Đúng vậy, chính là buôn lậu.

Cái tọa thành thị mới phát này so với Lợi Đán thành có được vị trí địa lý rất tốt, phía tây Lạc Nhật sâm lâm là thảo nguyên các nước, Tây Nam là cao nguyên các nước, phía nam là Nam Minh công quốc, phương bắc là Đại Chu, hơn nữa bản thân rừng rậm chính là một cái yếm hộ rất tốt, tại đây quả thực là lộ tuyến trời sinh buôn lậu tốt nhất!

Thương lượng với các thương hội đã xong, Trương Đức Bưu rốt cục cũng thở phào nhẹ nhõm, những ngày này chạy ngược chạy xuôi, quả thực làm cho hắn mệt muốn chết, đang định nghỉ ngơi một lát, đột nhiên nghe thấy sau lưng vang lên một thanh âm quen thuộc truyền đến.

“A Man, người đại phát đại phú quý, không chiếu cố các huynh đệ một ít sao?”

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Kid suất lĩnh mười mấy tên đạo tặc đi vào trong thành, chính giữa đoàn đạo tặc còn có một ma pháp sư cùng Cung Tiễn Thủ, ma pháp sư mang theo bên người năm cái hỏa cầu chậm rãi xoay tròn, mà Cung Tiễn Thủ mang theo một bộ kính mắt rất mẫu mực, lộ ra nụ cười cực kỳ nhã nhặn, đúng là Garment Ridge cùng Agan Brucci.

Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ, cười nói: “Sao các giờ này mới đến?”

Kid cười khổ nói: “Sau khi Hoắc Căn thương hội bị diệt, Matthew thành chủ vẫn luôn làm khó dễ chúng ta, bốn phía truy tra lùng bắt. hung thủ, ở Tân Lợi Đán thành lẫn lộn thật khổ a. Mấy ngày hôm trước một tên huynh đệ dọ thám biết người tại Nam Cương có đại động tĩnh, cho nên mới đến đây tìm người kiếm miếng cơm ăn! Trên đường gặp được hai vị huynh đệ ăn cướp này, hỏi ra mới biết cũng nhận thức người, dứt khoát cùng đến chỗ này.”

Garment Ridge nói: “Từ sau khi đại náo công sự phòng thủ đến giờ, ở Tân Lợi Đán thành chúng ta lẫn lộn không nổi rồi.”

Trương Đức Bưu đại hỉ, cười nói: “Các người dù cho không đến, ta cũng đang muốn đi tìm các người. Đến đây sẽ được đại phú quý và đây cũng là lựa chọn hoàn toàn chính xác, mấy ngày trước trưởng lão hội nhất trí với nhau, quyết định tổ kiến một chi kỵ binh, nhưng lại đang thiếu rất nhiều tọa kỵ.”

Con mắt nhóm Kid con sáng ngời, đạo tặc ngoại trừ ám sát giết người, bắt và huấn luyện ma thú cũng là sở trường của bọn họ, hơn nữa những này ma thú này căn bản không cần cùng chủ nhân ký ma sủng khế ước. Nếu đã không có ma sủng khế ước hạn chế, cho dù tọa kỵ chết đi, thực lực bản thân kỵ binh cũng không bị hao tổn.

“Ta phải đi tìm mấy vị trưởng lão thương nghị một lát, cho phép các người kiến tạo một cái Đạo Tặc công hội, đợi ổn định rồi nói sau!”

Một đám đạo tặc đều mừng rỡ, Kid cảm ơn không ngớt lời, Trương Đức Bưu cười nói: “Lúc ta muốn đối phó Hoắc Căn thương hội, người đã trợ giúp ta, nhưng ta đã từng nói tạ ơn với người chưa? Đều là bằng hữu, lời cảm ơn này, không nên nói làm gì!”

Nói đến đây, Trương Đức Bưu nhìn tới Ma đạo sư cùng Cung Tiễn Thủ A Cam, cười nói: “Hai vị có nguyện ý đạo sư vài hôm hay không? Tinh Viện vừa mới mở thêm một cái phân viện, đang thiếu rất nhiều đạo sư có thực lực.”

Mục đích Bái Địch Luân Tư chủ động trợ giúp Nam Cương xây thành trì, chính là muốn ở bên trong cánh rừng rậm này kiến thiết Tinh Mang học viện phân viện. Lão đầu này có khứu giác chính trị nhạy cảm, nghe

Trương Đức Bưu nói muốn tu kiến thành thị, liền lập tức ý thức được Nam Cương sắp sửa quật khởi, đây là một cơ hội thật tốt để đạt được hữu nghị với Nam Cương Man tộc, cho nên hắn mới nhiệt tâm như thế.

Hơn nữa tại tòa thành thị mới lưu lại phân viện, trong tương lai vô luận phát sinh chuyện gì, đều lưu lại một con đường lui.

Một điểm tối trọng yếu nhất, lão Bái Dịch từ trên người Trương Đức Bưu phát hiện người Nam Cương có thiên phú tu luyện đấu khí không ai so sánh được, nếu có thể làm cho bọn họ nhập học, bồi dưỡng được một đám man đấu sĩ ưu tú, danh khí Tinh Viện tự nhiên lan truyền lớn!

“Năng lực của A Man, thật sự là quá lớn!” Đồ Mông trưởng lão dẫn theo trưởng lão hội chiêm ngưỡng toàn thành, chỉ thấy tòa thành thị này đã bắt đầu phát ra sức sống từ từ, dần dần đã có dáng dấp xứng đáng của một tòa thành thị, không khỏi cảm khái nói: “Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, liền sửa chữa thành thị ngay ngắn gọn gàng, không nghĩ tới tiểu tử lại quen biết nhiều người tài ba như thế!”

Mấy vị trưởng lão khác nhao nhao gật đầu, dựa theo mục tiêu của bọn họ, một hai năm mới có thể kiến tạo xong tòa thành này, như thế đã là rất giỏi rồi, về phần làm cho thành phố này phát ra sức sống, không có vài năm nỗ lực là chuyện không thể nào, không nghĩ tới vậy mà Trương Đức Bưu chỉ dựa vào bạn bè của hắn, liền đem chuyện này hoàn thành một cách đơn giản, làm cho mọi người không thể không kinh ngạc!

Đang nói, Trương Đức Bưu mặt mũi tối sầm đi tới, Đồ Mông trưởng lão vội vàng hỏi: “A Man trưởng lão, có chuyện gì vậy?”

“Ta đi tìm Bái Dịch Luân Tư mượn một bộ khôi giáp, lão nhân dám vợ vét tài sản của ta!” Trương Đức Bưu tức giận không thôi, ngược lại nói: “Sáu vị trưởng lão, có một việc cần sự hỗ trợ của các người.”

“Chuyện gì?” Đồ Mông trưởng lão cười nói: “Chúng ta đều là trưởng lão thần miếu, việc chúng ta có thể giúp tự nhiên sẽ làm hết sức.”

Trương Đức Bưu dẫn sáu vị trưởng lão thỉnh đến cấm địa phía sau núi, bên ngoài vòng bảo hộ ma pháp, đầu tiên phân phó Thái Ca mở không gian giới chỉ ra, lấy khôi giáp đã mượn ở chỗ Bái Dịch Luân Tư, đem khôi giáp mặc trên người mình.

Sáu vị trưởng lão khiếp sợ đến tột đỉnh, lắp bắp nói: “Bích Tỉ Đầm kim? Tại sao Bái Dịch Luân Tư có thể có Bích Tỉ Đầm kim để chế tạo khôi giáp?”

Trương Đức Bưu không có trả lời, lại kêu Thái Ca mở mai không gian giới chỉ khác ra, điện thờ Lang Vương oanh một tiếng rơi xuống dưới mặt đất, thần uy đại sát tứ phương!

Trương Đức Bưu không nói hai lời, lập tức ôm lấy điện thờ tiến vào bên trong vòng bảo hộ ma pháp, thần uy lập tức bị vòng bảo hộ ma pháp che lấp, thần uy gì cũng không thể xuất ra, cao giọng nói: “Sáu vị trưởng lão, còn không tiến vào?”

codon.tra

81. Chương 81: Dung Hợp Huyết Mạch

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 81: Dung hợp Huyết Mạch

Dịch: GiunZ

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Đồ Mông Di Lạc trưởng lão nhìn sáu vị trưởng lão đang khiếp sợ, vừa rồi tên tiểu tử này xuất ra một bộ khôi giáp được chế tạo từ Bích Tỉ Đầm Kim, làm cho tâm tình của các trưởng lão như muốn nhảy ra khỏi cổ họng, hiện tại lại thấy hắn xuất ra một bệ thờ nồng đậm thần uy, mấy vị trưởng lão hận đến nổi toàn

bộ tâm can như nhảy khỏi lồng ngực, nếu hắn còn ở chỗ này chắc chắn sẽ bị sau người mắng đến phun máu tươi cho mà xem.

Trương Đức Bưu tự nhiên không biết rằng trong nội tâm sáu vị trưởng lão đối với hắn oán hận không biết bao nhiêu lần, hắn lựa chọn cắm đầu sau núi này, chính là muốn lợi dụng uy năng của ma thú Long Quy sau khi chết lưu lại, khắc chế thần uy, thuận tiện áp chế đầu Lang Vương cùng một lúc.

Những ngày này, hắn tối mắt tối mũi ở bên ngoài, bắt tay vào việc kiến thiết chủ thành cho Man Tộc, lúc việc tu kiến chủ thành đã đi vào quỹ đạo, hắn mới yên tâm xử lý chuyện của mình.

Mà Trương Đức Bưu cho rằng, chuyện trọng yếu trước mắt của hắn, chính là lấy thần tủy ra.

Thần Chi Cốt Tủy cho dù không lấy ra được, thì lấy làm bình hoa hay dùng để trang trí cũng được, hắn không muốn như Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu, đem chai thần tủy này xem như là bảo bối, đợi đến lúc bị người khác cướp đi thì khi đó hồi hận cũng đã muộn.

Đồ Mông Di Lạc trưởng lão đợi sáu vị trưởng lão bình tĩnh trở lại, liền đi vào bên trong kết giới ma pháp, liền nhìn thấy điện thờ Lang Vương, nhìn không được gậy đầu tán thưởng không thôi.

Đề Thẩn trưởng lão nhìn không được liền hỏi: “A Man, điện thờ Lang Vương này không phải do Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu cất giữ sao?”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng gạt đầu, thấy thế sáu vị trưởng lão đều tán thán nói: “Ta cho rằng chỉ có thần điện Tanya của Nam Cương chúng ta mới có nội tình thâm hậu, không nghĩ đến các bộ lạc ở thảo nguyên cũng không kém chúng ta.”

Đồ Mông trưởng lão cười nói: “Trước kia ta có đi du lịch qua thảo nguyên, cũng từng nghe nói Thần miếu Ngân Nguyệt Cự Lang có cất giấu một lọ Thần Chi Cốt Tủy, cứ nghĩ đó chỉ là tin đồn thất thiệt, không nghĩ tới nó thật sự tồn tại! A Man trưởng lão, người gọi mấy người chúng ta đến, có phải là muốn lấy chai thần tủy này?”

Trương Đức Bưu gạt đầu, nói: “Chư vị trưởng lão, chai thần tủy này bị đầu lâu Lang Vương này trấn áp, mà đầu Lang Vương này khi còn sống là một ma thú thánh cấp, sau khi chết hai con người của nó chứa ma lực vô cùng khủng khiếp, nó có thể bắn ra ma pháp cấp 17 có tên gọi là Tử Vong Xạ Tuyến. Chỉ là tu vi của ta quá thấp, không có cách nào lấy thần tủy ra, vì thế mà ta mới nhờ chư vị trưởng lão ra tay giúp đỡ.

Đồ Mông Di Lạc cười ngạo nghễ, nói: “Chỉ là thánh cấp ma thú đã chết thôi mà, cần gì phải sợ chứ? Cái người cần phải lo chính là thần uy mà thần tủy phát ra. Vừa rồi điện thờ Lang Vương vừa mới xuất hiện, trong nháy mắt liền phát ra thần uy, làm cho đầu khí của ta bị đông cứng lại, ở chỗ này còn có viên cổ ma thú Long Quy đem uy áp giảm đi một phần, nhưng vẫn còn tác dụng áp chế đầu khí của ta, hiện nay ta chỉ có thể phát ra đầu khí cảnh giới Đầu Khí Như Sơn, các người thì sao?”

Đề Thẩn trưởng lão nhún mày, nói: “Ta không bằng người, ta chỉ miễn cưỡng đạt tới Đầu Khí Như Sơn mà thôi”.

Bốn vị trưởng lão còn lại, chỉ có hai người là đạt tới Đầu Khí Như Sơn, còn lại hai vị thần miếu trưởng lão chỉ phát ra trình độ Đầu Khí Như Đao.

Đồ Mông đại trưởng lão cười nói: “Bốn người là đủ rồi, Thác Bác, Văn Thái hai vị trưởng lão hãy lui ra ngoài. A Man người mặc khôi giáp Bích Tỹ Đầm Kim lên, lưu lại tùy thời chuẩn bị lấy thần tủy!”

Đợi hai vị trưởng lão rời khỏi kết giới, Đồ Mông, Đề Thẩn trưởng lão cùng hai vị trưởng lão động thủ, cùng quát lớn một tiếng, lập tức có bốn cổ Man đầu khí trầm trọng như núi xuất hiện, trùng trùng điệp điệp hướng đến đầu lâu Lang Vương đè xuống.

Trương Đức Bưu không có tiếp xúc đến đầu khí của bọn họ, chỉ đứng bên cạnh mà cũng có cảm giác được bốn đầu khí trầm trọng như núi, nếu đè ép lên người của mình, khẳng định nửa bước cũng khó đi, chỉ cần tu vi yếu một chút, thì chắc chắn sẽ bị đầu khí đè chết.

Trên đầu lâu Lang Vương hai con mắt Sói đang không ngừng xoay tròn, rốt cuộc cũng bị bốn cổ đầu khí chặn lại, không nhúc nhích nữa.

Trương Đức Bưu bước gấp lên phía trước. liềm gươm tay hướng tới bình ngọc nằm trên đầu lâu bất lấy. Hai con mắt đã bị bốn cổ đầu khí của bốn vị trưởng lão ngăn chặn, vẫn cố gắng bắn hai đạo xạ tuyến lên người Trương Đức Bưu, bởi vị uy lực quá nhỏ nên bị Bích Tỉ Đàm Kim khải dội ngược ra.

Hình dạng của Bích Tỉ Đàm Kim khải, là do Grant đại sư cùng Eva tự mình chế tạo, bên trong được khắc ma pháp trận cùng hệ thống phù văn, so với Bích Tỉ Dao của Trương Đức Bưu còn phức tạp hơn. Bích Tỉ Dao chủ yếu là công kích, lấy sắc bén làm chủ, mà hình dáng của khôi giáp thì chủ yếu là phòng ngự, hơn nữa còn gia tăng đầu khí của chủ nhân, lực phòng thủ càng thêm cường đại.

Nếu như người sử dụng là Đấu Thánh, Kiếm Thánh thì khôi giáp này thậm chí có thể bỏ qua công kích ma pháp cấp hai mươi.

Trương Đức Bưu lấy được bình ngọc thì suýt tí nữa làm rớt, thoát nhìn bình ngọc này tuy nhỏ, nhưng mà trên thực tế nó nặng trên hai vạn cân. Nếu như hắn không đem Long Mộng Bảo Tượng luyện đến tầng thứ hai, có lực tương đương với cửu ngũ thì chắc giờ này chỉ lắc đầu nhìn mà thôi.

Trương Đức Bưu cuối cùng cũng gỡ được thần tủy trên điện thờ xuống, bọn Đồ Mông trưởng lão lúc này vẫn chưa thu tay, kêu lên: “A Man người mang thần tủy đi ra ngoài, chúng ta quyết thu phục đầu lâu Lang Vương này mới được”.

Trương Đức Bưu vội vàng mang theo Thần Chi Cốt Tủy chạy ra khỏi kết giới, lại kêu Thái Ca mở không gian giới chỉ đem thần tủy cất kỹ, quay đầu nhìn lại, thấy bốn vị trưởng lão khí thế tăng vọt, riêng hắn thì ngừng tụ ra một đoàn đầu khí to bằng bàn tay lớn, hướng đầu lâu Lang Vương chộp tới!

Bốn trưởng đầu khí cùng bàn tay hòa cùng một chỗ, trùng trùng điệp điệp hướng đầu lâu Lang Vương liên tục áp tới, làm cho ma pháp cấp 17 Tử Vong Xạ Tuyến không cách nào bắn ra được, một lúc sau nghe tiếng rầm rầm rất nhỏ phát ra từ đầu lâu, chỉ thấy đầu khí tán đi, hai con mắt trên đầu lâu bỗng nhiên khép kín lại, cũng nhờ bốn vị trưởng lão liên thủ phá vỡ ma pháp trận nắm trong hốc mắt khiến nó trở về hình dạng ban đầu.

Trương Đức Bưu không khỏi bội phục vạn phần, lúc trước tại thảo nguyên hắn chứng kiến Giáo hoàng cùng Bartle Vương hai cao thủ dùng đầu khí biến hóa muôn hình vạn trạng, cảm khái bá phục thực lực cường đại của Vương Đình, nhưng không nghĩ tới Nam Cương Man tộc thực lực cũng không kém, sáu vị trưởng lão trong đó có bốn người đầu khí đạt tới cảnh giới biến hóa.

Bất quá, Giáo hoàng cùng Bartle Vương là đại biểu cho thực lực của Vương Đình, trên thảo nguyên còn có rất nhiều thần miếu lớn nhỏ, những thần miếu này chưa chắc đã không có cao thủ Đầu Khí Biến Hóa bảo vệ. Hơn nữa người đạt tới cảnh giới Đầu Khí Như Sơn chắc hẳn số lượng cũng không ít.

Mà Nam Cương Man tộc thì không được như thế, nếu vào thời kì giáp hạt (dễ gây đói kém), ngoại trừ sáu vị trưởng lão xuất lực, còn lại cũng không còn ai xuất vật.

Về phần năm đại thành chủ của Man tộc cùng Hắc Kỳ trấn Man binh, Trương Đức Bưu sớm đã không đối đãi với họ như người Nam Cương rồi.

“Phân bộ Tinh Viện có giáo dục cơ sở cho người Nam Cương, mà thần miếu sẽ cung cấp cao cấp võ học, nếu vậy thì Nam Cương sẽ phát triển rất nhanh, thậm chí có thể tái hiện lại cảnh náo nhiệt sầm uất như ba trăm năm trước.

Trương Đức Bưu giữ lại thần tủy cùng hai con mắt Sói, phần đầu lâu thì hiến cho thần miếu, làm cho mấy vị trưởng lão cực kỳ hài lòng, cười nói: “Đã có đầu lâu này, chúng ta có thể chế tạo ra một bộ mũ giáp khôi để cường hóa tinh thần, nói không chừng nó có thể trở thành trang bị truyền thừa nữa!”.

Khi sáu vị trưởng lão rời khỏi, Trương Đức Bưu lập tức cho Thái Ca bố trí Thập Nhị Ma Thú Phù Văn luyện kim trận, đem thần tủy dung nhập vào huyết mạch của mình, Thái Ca hiểu kỳ nói: “A Man, người có chắc muốn làm như vậy không? Ta chỉ biết được một ít về cường hóa tinh thần, hơn nữa đem thần tủy dung nhập vào huyết mạch, khẳng định cần đại lượng cao cấp ma thú ma hạch, mà tình hình kinh tế của chúng ta không có nhiều như vậy!”

Hiệu quả của Thần tủy vượt xa Thánh Long chi huyết, vì thế mà năng lượng tiêu hao chắc chắn càng thêm lớn, Vương cấp ma thú ma hạch bình thường không thể chèo chống nổi, mà phải sử dụng ma hạch cao cấp

hơn.

Trương Đức Bưu khẽ cắn môi, quyết định nói: “Thái Ca, đem tất cả ma hạch mà chúng ta đã vơ vét ở thần miếu Ngân Nguyệt Cự Lang lấy ra dùng, cao cấp ma hạch chắc cũng được mấy khối!”

Thái Ca lấy ra được mấy khối ma hạch cấp mười bốn, nghiền nát bỏ vào luyện kim trận, sau đó lấy ra bình Thần Chi Cốt Tủy mở ra, chỉ thấy một giọt Thần Chi Cốt Tủy chậm rãi từ trong bình bay ra, uy năng tỏa ra vô cùng mạnh mẽ.

82. Chương 82: Nửa Đường Chặn Giết.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 82: Nửa đường chặn giết.

Dịch: GiunZ

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Đem một giọt thần tủy dung nhập với huyết mạch của bản thân, Trương Đức Bưu không khỏi rên rỉ một tiếng thống khổ, cảm giác đầu mình bành trướng lên, phảng phất như muốn nổ tung ra.

Tinh thần lực ở trong đầu của hắn không ngừng sinh sôi, tan vỡ, ngưng tụ lại giống như quả cầu tuyết không ngừng lớn lên rồi đột ngột co lại, ngưng tụ lại thành một điểm, sau đó lại một lần nữa bành trướng, lần nữa co lại!

Không biết trải qua bao nhiêu lần như thế, năng lượng của thần tủy dần dần tán đi, loại thống khổ này dần dần dừng lại.

Trương Đức Bưu thở hổn hển, trải qua loại đau đớn sống không bằng chết này, hắn cảm giác năng lượng của thần tủy đã phát huy đến cực hạn, suýt tí đầu của hắn bị nổ tung vì không chống đỡ nổi khi tinh thần lực tăng vọt, cũng may loại tình huống này không xảy ra.

Hắn chậm rãi mở mắt ra, cảm thấy cảnh vật trước mắt mình đã rõ ràng hơn, thế giới càng thêm ngập tràn màu sắc và sức sống, nội tâm khẽ động, tinh thần lực từ trong đầu hắn gào thét lao ra, tạo thành một cơn lốc xoáy nho nhỏ ở trước mặt, lập tức phân liệt thành mười cơn lốc xoáy xung quanh hắn.

Tinh Thần Phong Bạo

Trương Đức Bưu vốn có thể miễn cưỡng phát ra Tinh Thần Phong Bạo, bất quá lúc đó chỉ có thể xem như tinh thần lực bộc phát, chỉ tồn tại trong chớp mắt, cũng chưa được tính là Phong Bạo, nhưng lúc này là Tinh Thần Phong Bạo hàng thật giá thật.

Những lốc xoáy Tinh Thần Phong Bạo bá một tiếng rồi biến mất, phảng phất như có một âm thanh rất nhỏ tản ra bốn phía, Trương Đức Bưu nhắm mắt lại, cảm ứng phạm vi 30m chung quanh tựa hồ biến thành một cái hồ nước, những sóng tinh thần giống như sóng nước trong hồ nước.

Tất cả sự vật bốn phía, điều hiện lên rõ ràng trong đầu hắn, cảm giác được cây cỏ đung đưa trong gió, lá khô, thậm chí nhìn thấy bộ dạng Thái Ca đang nhìn chằm chằm vào bình thần tủy chảy nước dãi, toàn bộ sự việc hắn đều thấy hết.

Tinh thần lực của mình đã đạt tới cảnh giới Diệu Dụng!

“Một giọt thần tủy này, công hiệu so với một lọ Thánh Long Chi Huyết còn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần! Hôm nay tinh thần lực của ta, chắc chắn đã đạt đến trình độ tam cấp Ma đạo sư rồi!. Nếu đem toàn bộ thần tủy dùng để cường hóa thân thể thì cần gì đến Thánh Long chi huyết?”

Tâm niệm Trương Đức Bưu khẽ động, thu hồi tinh thần lực lại, dần dần ngưng tụ trước mặt hắn. Mắt cả nửa ngày hắn liền buông tha cho hành động này, nhin không được cười.” Mới sử dụng một giọt thần tủy mà

muốn cho nó biến hóa, ta đã quá ảo tưởng rồi. Đáng tiếc là lọ thần tử này quá ít, nếu như có một trăm giọt, cường hóa tinh thần lực của một người bình thường miễn cưỡng đạt tới thánh cấp chắc cũng không khó”.

Bất quá suy nghĩ một chút, Trương Đức Bưu cũng cảm thấy kinh khủng rồi, chỉ cần một ít thần tử mà có thể đem một người bình thường trở thành Thánh Ma đạo sư, vậy thì tinh thần lực trước khi của vị thần linh đã chết kia cường đại đến cỡ nào?

Quả thật không thể tưởng tượng nổi!

“ Nếu như những tên thần linh này chết thêm mấy tên thì thật tốt biết bao...” Loại ý nghĩ như thế này chắc chỉ có một mình Trương Đức Bưu tự sướng mà thôi.

Mang theo Thái Ca rời khỏi cấm địa, Trương Đức hướng về chủ thành mà đi, thầm nghĩ: “Muốn đem lọ thần tử này dung nhập hoàn toàn với huyết mạch của mình, cần một lượng lớn ma hạch ma thú cao cấp, hiện tại đành phải buông xuống, về sau săn bắt ma thú cao cấp, kiếm ma hạch rồi lại mang ra dùng cũng không muộn”.

Đi vào phân bộ Tinh Viện trong thành, Trương Đức Bưu đem Bích Tỉ Đâm Kim khải trả lại cho Bái Dịch Luân Tư, sau đó đem tất cả sách ma pháp trong không gian giới chỉ của mình giao hết cho hắn, dùng để làm thư viện cho Tinh Viện.

Những sách ma pháp này đều lấy từ trong Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu, cực kỳ quý giá, lão Bái Dịch biết hắn đã cướp sạch Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu, liền đánh chủ ý lên mấy quyển sách này, Trương Đức Bưu mượn hắn Bích Tỉ Đâm Kim khải, chẳng phải là tự đưa đến cửa sao?

Trên thực tế Man tử cũng không đau lòng vì những quyển sách ma pháp này, sách ma pháp tuy trân quý, nhưng cũng không mang lại bao nhiêu tác dụng cho hắn và Nam Cương Man tộc, giao cho Tinh Viện xử lý là chính xác. Mặc dù Bái Dịch Luân Tư không có mở miệng, hắn cũng đem những cuốn sách này ra cống hiến.

“Hiện tại thực lực của mình tăng mạnh, cũng nên đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện một phen, tân thành mặc dù tốt nhưng mà sống lâu ở chỗ này, con người sẽ mất đi quyết tâm tiến lên!”.

Trương Đức Bưu đem những suy nghĩ của mình nói rõ cho mấy vị trưởng lão biết, nghe hắn nói xong sáu vị trưởng lão lập tức đồng ý và yêu cầu được cùng đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện với hắn.

“A Man, hiện tại ngươi là trưởng lão thần miếu, vạn nhất ngươi gặp nguy hiểm, còn có sáu lão già chúng ta bảo hộ người!”

Trương Đức Bưu im lặng không nói gì, suy nghĩ một chút, hắn cùng Chí Cương vừa mới gặp phải kẻ địch, còn chưa kịp ra tay, thì sáu lão quái vật từ phía sau nhảy ra, tay nắm cước đá đem kẻ địch giết chết, uy phong biết bao nhiêu? Chẳng phải cũng giống như hạng quân là áo lượt?

“ Mang theo các trưởng lão ra ngoài cũng không tệ, nhìn ai không vừa mắt, lập tức gọi các lão ra trợ trận.... Nhưng, như thế thì còn gì là rèn luyện? Đọc vạn quyển sách đi ngàn dặm đường, muốn có đại thành tựu, nhất định phải có đại kiến thức, nếu chỉ trông chờ vào người khác được, đây không phải là tác phong của đàn ông Nam Cương!”.

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu liền nói: “Các trưởng lão không cần lo lắng, có Thái Ca ở đây, nếu đánh không lại thì cùng lắm là chạy thôi!”

Bọn Đồ Mông trưởng lão liếc nhìn nhau, gật đầu đồng ý. Lục Dục Kim Quang Hồng là ma thú có tốc độ phi hành nhanh nhất trong số các ma thú phi hành. Nếu như Trương Đức Bưu muốn chạy thì coi như kiếm thánh muốn đuổi theo thì cũng là một vấn đề.

“Đúng rồi, trong lúc vô tình ta có được một bộ tâm pháp”. Tâm niệm Trương Đức Bưu vừa động, liền mở không gian giới chỉ, lấy Long Mông Bảo Tượng quyết ra, đưa đến trước mặt các trưởng lão, nói: “Ta đi ra ngoài lịch lãm mang theo nó không thuận tiện, mất công lại lo lắng, không bằng ta giao lại cho thần điện cất giữ là tốt nhất”.

Bọn Đồ Mông trưởng lão kinh ngạc, nhìn cuốn sách tâm pháp màu vàng này, tâm tư như bay đi cả ngàn dặm, đã 300 năm rồi, Đại Trụ quốc mang Long Mông Bảo Bảo Tượng đi suốt 300 năm, sau nhiều lần thăng trầm cuối cùng rơi vào tay Thiên Man Già La tộc và trở thành trấn tộc chi bảo.

Nhiều lần các trưởng lão thần miếu đều tìm mọi cách thu hồi bản Long Mông Bảo Tượng này, nhưng mà chưa bao giờ thành công, cuối cùng thì cuốn sách này cũng lại quay về thần miếu.

Sáu vị trưởng lão nước mắt giàn giụa, đợi tới lúc nhớ tới Trương Đức Bưu, lại phát hiện hấn sớm ly khai từ lúc nào rồi.

“A Man, đứa nhỏ này...” Đồ Mông trưởng lão nói nữa chùng lại thôi, buồn bã thở dài, nói: “Nam Cương Man tộc chúng ta đến lúc quật khởi rồi”.

Sau khi ly khai thần miếu, tinh thần của Trương Đức Bưu cảm thấy khoan khoái dễ chịu, trời cao biển rộng, sống ở thành Nam Cương đúng là rất vui vẻ, nhưng duy nhất làm cho hấn rất khó chịu chính là, mỗi người gặp hấn đều cực kỳ tôn kính, mỗi lần nhìn thấy hấn đều cung kính gọi một tiếng A Man trưởng lão.

Hấn căn bản không có thói quen với cuộc sống cao cao tại thượng này, dù sao tất cả đều là thân nhân của mình, cũng may là trước kia lão A Ba của mình vẫn như trước, cái nào đáng đánh thì đánh, đáng mắng thì mắng.

Trương Đức Bưu đi trong Lạc Nhật Lâm Sâm, Bích Tỉ đao trong tay chợt ẩn hiện, hấn đã sớm quen thuộc khi sử dụng với cây đao này rồi.

Trong chiến đấu, người khác phải rút kiếm, mà hấn chỉ cần mở không gian giới chỉ, Bích Tỉ Đao liền xuất hiện trong tay, giúp hấn giảm bớt thời gian rút đao, một chút thời gian này không là gì, nhưng gặp những lúc chiến đấu sinh tử, hơn nhau một khắc cũng đủ quyết định thắng thua rồi.

Trương Đức Bưu tận lực rút ngắn thời gian rút đao, trải qua một thời gian dài tập luyện, hiện tại hấn chỉ cần một ý niệm vừa động thì Bích Tỉ đao liền xuất hiện trong tay.

Một ngày, Trương Đức Bưu chứng kiến Thái Ca bay tới bay lui bên cạnh, bỗng nhiên nảy ra ý tưởng, đột nhiên xuất hiện liền đem con hổ này cất vào giới chỉ, sau đó lại phóng ra.

Thái Ca vẫn bảo trì trạng thái phi hành như trước, tự nhiên bị hấn đem ra cất vào không gian giới chỉ mấy chục lần, mới phục hồi tinh thần lại, giận dữ rít gào: “A Man, người muốn tìm chết sao?”

Trương Đức Bưu lung túng nói: “Thái Ca đại nhân, ta đang làm thí nghiệm phương pháp đánh lén bất ngờ. Người xem, ta đem người cất vào giới chỉ, sau đó liền chết xong tới bên cạnh đối thủ, bất thành linh phóng xuất người ra ngoài, người cần một phát, thì có ai có thể ngăn cản?”

“Ý kiến này hay à nha...” Thái Ca nháy mắt mấy cái, cười ha hả: “Chúng ta tiếp túc!”

Qua một giờ trôi qua, Thái Ca thật sự kiên trì không nổi nữa, liền kêu lên: “A Man mau dừng tay! Ta sắp ối rồi...”

Trương Đức Bưu rốt cục cũng buông tha con hổ xui xẻo này, trong lòng vô cùng sướng khoái: “13 cấp Tinh thần lực quả nhiên cường hãn, mình phóng thích liên tục trong một thời gian dài như vậy mà không có cảm giác mệt mỏi!”

Bất tri bất giác bọn hấn đã đi ra khỏi sâm lâm, đi thêm vài chục dặm nữa là đến thành Tân Lợi Đán.

Đi qua hai ngọn núi, bỗng nhiên Trương Đức Bưu dừng bước, nhìn lại hai bên đỉnh núi, hai đỉnh núi này nằm ở phía nam Tân Lợi Đán thành, hai dốc núi dính cùng một chỗ, chính giữa chỉ có một con đường đi, địa thế cực kỳ hiểm trở, vì thế mà thường xuyên có sơn tặc qua lại.

Sở dĩ hấn dừng lại, là vì nhìn thấy trên đỉnh núi tựa hồ có vài bóng người di chuyển, hấn đoán rằng chắc là bọn sơn tặc chặn đường.

“Thực lực những tên sơn tặc này, tựa hồ cũng không tệ lắm!”. Trương Đức Bưu đột nhiên chứng kiến một tên sơn tặc từ trên đỉnh núi nhảy xuống, đem một cây che trời đại thụ chặn ngang đường nhỏ tận gốc, những tên sơn tặc bên cạnh bá bá bá vài đạo kiếm quang, đem cây đại thụ che trời gọt thành một cọc gỗ, mặt dưới cọc gỗ bị gọt thành hình nón hình, biến thành một cây trường mâu vô cùng lớn!

Lúc này, một chiếc xe ngựa sau lưng Trương Đức Bưu từ hướng bắc chạy tới, sáu bảy kỵ sĩ chạy theo, tiến vào bên trong con đường nhỏ hẹp bên trong hai ngọn núi.

“Rầm!!!”

Đứng trên đỉnh núi chính là mấy tên sơn tặc, quát lên một tiếng lớn, dùng sức ném một cái, đem cây trường mâu lúc trước ném đi giống như sao băng lao về phía chiếc xe ngựa, răng rắc một tiếng đâm vào giữa chiếc xe ngựa, hai con tuấn mã đang chạy quá nhanh, bị cương ngựa ngạnh sanh cắt đứt cổ, thân thể khổng lồ của hai con ngựa vẫn chạy về phía trước hơn 10m!

codon.traí

83. Chương 83: Ta Là Vô Địch

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 83: Ta Là Vô Địch

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Những người này chắc chắn không phải là sơn tặc, mà là đang ám sát!”

Trương Đức Bưu chứng kiến cái một gốc cây đại thụ che trời bị vót thành trường mâu từ trên không trung lao xuống, liền biết rõ đây không phải là sơn tặc cướp đường, mà là một cuộc ám sát!

Bởi vì tốc độ cổ xe ngựa cực nhanh, căn bản không có khả năng mang theo hàng hóa quý trọng, nếu là sơn tặc thường xuyên ăn cướp thương đội, khẳng định phải có loại nhân lực này, mục tiêu của những người này, chỉ sợ là muốn ám sát hành khách trong xe, chứ căn bản không phải vì tiền tài.

Trong chớp mắt xe ngựa liền bị cái cây cực lớn vót thành trường mâu đâm xuyên, lập tức bị chia năm xẻ bảy, hai con tuấn mã không khác gì cổ xe, xác ngựa văng ra xa mấy chục thước, hành khách trong xe có lẽ đã chết đến không thể chết lại, nào biết thích khách trên núi vẫn không yên lòng, lại có một khối cự thạch mấy ngàn cân trọng từ trên cao nện xuống, làm cho chiếc xe ngựa bị nện đến nát bấy!

Kỵ sĩ hộ vệ xe lập tức làm ra phản ứng kịp thời, vây quanh bảo vệ người chính giữa, tiếp tục hướng về phía trước chạy như điên.

“Nguyên lai là xe trống! Giám sát sứ Charlotte đại nhân thật sự là rất giao hoạt!”

Trong núi rừng đột nhiên truyền ra một tiếng cười to, kêu lên vài tiếng kêu quái đản, chỉ thấy trên con đường chật hẹp một cây cột đá đột ngột từ mặt đất trời lên, đem con đường vào núi phong tỏa triệt để, làm cho Trương Đức Bưu cùng bảy tên kỵ sĩ đều bị kẹt ở giữa, không có đường để đi.

“Địa Thứ Toàn Bạo!”

Vô số địa thứ từ dưới đất đâm lên, chỉ một lát đã che kín đầu còn lại của con đường.

“Bá bá bá” Địa Thứ từ phía dưới đâm lên, lập tức đâm thủng chiến mã cùng chiến sĩ, ngựa bị đau nhức hí vang, máu tươi bắn ra thành dòng.

Phát động địa thứ ma pháp đột nhiên như thế, ngoại trừ Trương Đức Bưu ra thì mọi người còn lại không ai có thể phát hiện sự dị thường của thổ hệ nguyên tố dưới chân, lập tức một chiêu Bôn Lôi thủ trùng trùng điệp điệp chụp xuống, địa thứ xung quanh còn chưa kịp lộ đầu ra, thổ hệ nguyên tố liền bị đầu khí điên cuồng phá hoại sạch sẽ!

Tốc độ phản ứng của những tên kỵ sĩ này cũng không chậm, lập tức nhảy lên lưng ngựa, lại một lần nữa bao quanh người nọ vào chính giữa.

Lúc này có bốn bóng đen từ trên không trung hạ xuống, cầm đầu chính là hán tử cầm đại thụ che trời vót thành trường mâu, trong tay lúc này đã thay đổi thành một thanh binh khí dài kỳ quái, hai đầu rộng thùng thình chính là lưỡi dao sắc bén, chính giữa là một cán dài, đang chuyển động điên cuồng trên không trung, Ngân Quang đầu khí bao quanh người giống như đao, giống như một cái Thái Cực xoay tròn với tốc độ cực nhanh!

“Bằng long giáo sát!”

“PHÁ...!”

Một mình hấn huy kiếm hướng về phía trước nghênh tiếp, tấn công vào một điểm, mũi kiếm điểm vào trung tâm Ngân Quang, Ngân Quang giống như Thái Cực lập tức tán đi.

Leng keng, ngăn trở hán tử thấp bé một phần, đem thanh binh khí dài kỳ dị tách ra, lập tức biến nó thành hai thanh đại kiếm, hấn đem hai thanh kiếm nhập lại cùng một chỗ, hướng vào đầu đánh xuống!

“Liệt không trảm!”

Mấy tên hộ vệ khác phảng phất có lòng tin cực kỳ lớn đối với đồng bạn, tùy ý để cho hấn và tên hán tử thấp bé quyết đấu, năm người bọn họ lao thẳng tới chỗ Giám sát sứ Charlotte, bốn đạo kiếm quang liên đem toàn bộ địa thứ dưới chân quét sạch không còn, để trước tiên có chỗ đứng chân vững vàng.

Mất thấy đồng bạn của bọn họ lại ăn thiệt thòi lớn, sau một chiêu Liệt Không Trảm chính là một thanh Tây Qua Chùy cường đại vô cùng giáp công, bị hai cao thủ liên thủ trọng kích, “Rầm” một tiếng bị đánh rơi xuống đất, té ngã làm cho bụi đất đầy trời, bả vai bị thương máu tươi phun ra thành dòng, một đầu cánh tay cũng bị chặt đứt.

Lập tức bốn tên thích khách hạ xuống, chiếm cứ bốn phương vị, bao vây bọn hấn vào trong.

Giám sát sứ Charlotte là một hán tử trung niên, đối với việc tay mình bị tổn thương nhìn cũng không thêm nhìn, lãnh đạm nói: “Vị Thiết kỵ cấm quân đại nhân nào muốn giết ta? Chẳng lẽ lộ diện cũng không dám sao?”

“Có gì không dám?”

Một Ma đạo sư cấp năm đang phi hành đáp xuống cột đá, thoáng nhìn thấy Trương Đức Bưu không có chết dưới ma pháp của mình, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, mỉm cười nói: “Thiết kỵ cấm quân quân Tả Sương Uy Vũ Nhị doanh Đô Ngụ Hầu Will Smith, suất lĩnh bộ hạ, bái kiến Giám sát sứ đại nhân. Đại nhân đến đây điều tra Đại Vương chúng tôi, vì sao bỏ đi gấp như thế? Đại Vương của chúng tôi thỉnh Giám sát sứ đại nhân trở về, tiếp tục làm khách. Đại Vương nói, nếu như Charlotte đại nhân không chịu trở về, chúng tôi có thể đem đầu lâu của đại nhân về thay cũng được.”

Charlotte hừ lạnh một tiếng: “Kháo Sơn Vương tại Thiết Bích thành chỉ thiếu chút nữa có thể tự mình xưng là hoàng đế rồi, ta cũng không dám ở lại Thiết Bích Hùng quan làm khách, sau khi trở về kinh đô, ta nhất định sẽ đem những gì được chứng kiến, bẩm báo chi tiết cho bệ hạ nghe!”

“Thật là có lỗi, bởi vì ngài không thể trở về Kinh Hoa thành được nữa rồi.”

Đô Ngụ Hầu Will khẽ cười một tiếng, nhìn sang bốn vị thủ hạ của mình mỉm cười nói: “Các người cẩn thận một chút, ngàn vạn lần không nên làm tổn thương mặt mũi của Charlotte đại nhân, Đại Vương nhất định phải tận mắt chứng kiến gương mặt này mới có thể yên tâm. Đa Trạch, còn vị tiểu bằng hữu đang xem kịch vui đằng kia, người đi chiếu cố một chút, chú ý, người tận lực dùng ít khí lực một chút, không nên đánh tiểu bằng hữu kia đến một lóng xương lạnh lạnh cũng không tìm thấy a.”

Đa Trạch chính là đại hán nhỏ tận gốc cây đại thụ to lớn lúc này, trong tay cầm một bả Tây Qua Chùy dài hơn hai mét, đầu chùy là một cái đại thiết cầu, chuôi chùy chừng hai mét, hô một tiếng đem Địa Thứ xung quanh quét sạch, đi nhanh về phía Trương Đức Bưu.

“Các người đừng để ý tới ta, ta chỉ là người qua đường thôi.” Trương Đức Bưu bắt đắc dĩ nói.

Đa Trạch liếm liếm vết sẹo trên môi, nhe răng cười nói: “Đi ngang qua? Cho dù người đi đánh rắm cũng không được, chết đi!”

Thái Ca ở một bên, cực kỳ rất nghiêm túc nhìn hấn nói ra: ” Khí lực A Man rất lớn, hấn sẽ đánh chết người đây.”

“Chê cười, một tên tiểu tử ở nông thôn, sao có thể có lực lượng lớn hơn đệ nhất lực sĩ trong quân doanh như ta?” Đa Trạch xông lên, vung Tây Qua Chùy lên nện xuống đầu A Man.

Trương Đức Bưu nhíu mày, lật bàn tay lên nghênh tiếp đầu chùy cường đại vô cùng kia, chỉ nghe “Cạch” một tiếng thật lớn, giống như hai thanh binh khí hạng nặng to lớn đụng vào nhau.

Hai chủng lực lượng đối kháng với nhau, Đa Trạch lập tức chống đỡ không nổi, tính cả chuôi này Tây Qua Chùy cùng ba vạn cân sức lực cũng bị đánh bay, chùy và hấn bị đánh bay đi cùng lúc va vào cột đá, ba bốn cây cột đá đều bị đụng gãy!

Tráng hấn hét lên một tiếng điên cuồng, xoay người nhảy lên, cầm lấy cự chùy lần nữa lao tới: “Tiểu tử, khí lực của ngươi xác thực lớn hơn ta, bất quá đấu khí của ngươi không thâm hậu bằng ta! Lại đây tiếp gia gia một chùy!”

Đa Trạch lúc này đã thông minh hơn, lần giao thủ vừa rồi, hấn cảm giác được lực lượng của Trương Đức Bưu xác thực lớn đến kinh người, nhưng đấu khí cũng không thâm hậu bằng mình, hấn lập tức nghĩ ra biện pháp đối phó, dùng cảnh giới đấu khí như đao, lẩy ra chém giết!

Tâm niệm Trương Đức Bưu vừa động, Bích Tỉ đao xuất hiện trong tay, tâm thần lập tức bình lặng, lập tức tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiềm (cầu), khí thể ngưng tụ, trên cầu chính là mình cùng Đa Trạch đối mặt, tất cả việc khác hiện giờ hết thảy đều không hề để vào mắt.

Cầu tên là Sinh Tử Kiềm, Sinh Tử Kiềm xuất hiện, phải phân ra sinh tử.

Trên một cây cầu độc mộc, làm sao có thể để cho hai người cùng đi qua?

Ý tứ của Sinh tử Kiềm chính là, Ta Là Vô Địch!

Will nghe Thái Ca mở miệng nói chuyện, trong nội tâm tự lập tức rung mình, chứng kiến Đa Trạch bị một chưởng của Trương Đức Bưu đánh bay, liền biết rõ không ổn, đợi đến lúc Trương Đức Bưu tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiềm Ta Là Vô Địch, Will sắc mặt của hấn không khỏi biến hóa, quát: “Đa Trạch, trở về!”

Sát tính của Đa Trạch bộc phát, đầu còn lo lắng tới mệnh lệnh của hấn, điên cuồng hét lớn và liên tục hướng về phía Trương Đức Bưu lao đến. Mà Trương Đức Bưu cũng di chuyển rất nhanh, đạp trên cây cầu vô hình nghênh đón, mỗi lần bước một bước, khí thể liền tăng vọt một phần, chờ hấn đi tới trung ương cây cầu, khí thể đã ngưng tụ tới cực điểm, không thể không phóng!

Chỉ thấy hai bóng người giao thoa qua lại, một cái đầu lâu bắn lên trời!

Thi thể Đa Trạch không đầu thất tha thất thểu xông về trước ra vài bước, cuối cùng ngã xuống đất!

Sắc mặt Will kịch biến, nhìn thấy Thái Ca đang hò hét trợ uy cho Trương Đức Bưu, lộ ra thần sắc kiêng kị, quát: “Chúng ta đi!” Ba tên cao thủ còn lại cũng thoát ra khỏi vòng sinh tử chiến, tiến ra sau lưng Will nhảy lên không trung bay đi.

contraithanchet

84. Chương 84: Quý Tộc Cùng Binh Lính Càn Quấy

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 84: Quý Tộc cùng binh lính càn quấy

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Đại nhân, làm sao bây giờ?”

Bọn người Will đứng trên đỉnh núi, quan sát bọn Trương Đức Bưu và Charlotte cùng đi ra thung lũng, tên cao thủ sử dụng song kiếm lập tức hỏi: “Tiểu tử kia và Charlotte ở cùng một chỗ, chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể trông mắt bọn chúng lỵ khai?”

Trên mặt Will lộ ra vẻ nghi hoặc, suy tư nói: “Đầu ma thú kia biết nói chuyện, thoát nhìn có chút quen mắt... Ta nhớ ra rồi! Thiết Kỵ Cẩm Quân Tài Vận Sử của chúng ta, tổng bộ Hoắc Căn thương hội, chính là bị một con Lục Dực Kim Quang Hồng đánh lén, sau đó bọn người Nam Minh thừa dịp hỗn loạn lên vào, cắt đứt đường tài lộ của chúng ta. Mà con ma thú này, chỉ sợ chính là cái con kia Lục Dực Kim Quang Hồng đó!”

Sắc mặt mấy người khê biến, lộ ra vẻ khiếp đảm: “Đại nhân, nghe nói Đại Ma đạo sư bên người Vương gia Carol Teuton đang điều tra chuyện này, về sau thì thể được người của chúng ta phát hiện ở bên ngoài Tân Lợi Đán thành. Carol Teuton đại nhân, là lục cấp Đại Ma đạo sư...”

Will trầm ngâm một lát, khê cười nói: “Xem ra chuyện này không phải chúng ta có thể ứng phó được, giao cho Vương gia xử lý thì tốt hơn... Cho dù Charlotte còn sống trở lại Ngự Kinh, thì có thể làm gì? Ép chúng ta sao, cùng lắm là tạo phản! Các huynh đệ, chúng ta đi!”

Trên đường núi, Trương Đức Bưu cùng bọn người Charlotte đi cùng một chỗ, đột nhiên tên kỵ sĩ bị đoạn tí (đứt tay) quay đầu lại nhìn thoáng qua, nhin đau cười nói: “Tiểu tử Will kia đã đi rồi. A Man huynh đệ, lần này đa tạ người rồi.”

Sắc mặt Trương Đức Bưu cũng có chút tái nhợt, lắc đầu nói: “Không có gì, nếu như ta không ra tay, bọn chúng giết các ngươi xong, khẳng định cũng sẽ giết ta diệt khẩu.” Trong lòng của hắn thầm than một tiếng: “Đáng tiếc, vận dụng Sinh Tử Kiều còn chưa thành thực, nếu không lần này sẽ không bị thương...”

Đầu vai của hắn cũng có một vết thương, sâu đến nỗi có thể nhìn thấy xương, đây là do tên tráng hán Đa Trạch gây ra cho hắn.

Đa Trạch tu vi đạt tới Đấu Khí Như Dao, mà hắn chỉ gần đạt tới giai đoạn Đấu Khí Ngoại Phóng, so với Đa Trạch thấp hơn hai cấp bậc, có thể có cái chiến tích như thế này, Trương Đức Bưu có thể kiêu ngạo rồi.

Bất quá hắn còn có chút không vừa ý, bởi vì Sinh Tử Kiều của hắn vận dụng không thuần thực, lúc đấu khí Đa Trạch bộc phát, gây ra chấn động cường độ lớn làm cho cảnh giới của hắn bất ổn, Sinh Tử Kiều xuất hiện chấn động, cho nên mới phải lưu lại vết thương này.

Sở dĩ xuất hiện loại tình huống này, nguyên nhân là do đấu khí cùng tinh thần lực của hắn còn chưa đủ cường đại, đối lại nhân vật cấp Đấu Thánh, quyền ý thần niệm của bọn họ cũng có thể lưu lại trên hư không, vĩnh viễn không biến mất, bất luận kẻ nào cũng không thể dao động.

“Chút vết thương này không coi là gì!” Kỵ sĩ đoạn tí (đứt tay) tên là Hans Norton, là một gia hỏa rất cỏi mở, không bận lòng chút nào về một đầu cánh tay bị chặt đứt, cười nói: “Phía trước là Lợi Đán thành, tìm mục sư trị liệu một phút. A Man, đợi khi đến Ngự Kinh Hoa thành, ta mời người đi uống Hoa Tửu! Chắc chắc, nữ nhân Ngự Kinh, rất ra tươi ngon miệng nước a...”

Mấy tên hộ vệ khác cười ầm lên, nói: “Hans, người thật sự là chó không đổi tính ăn shjt! Lần này người bị thương đã có thể xuất ngũ, chỉ có một chút kim tệ này còn không đủ cho người xài vài ngày, coi chừng mời người khác không thành, lại bị mấy tên Quy Công, Tú bà đánh cho té cứt té đái!”

“Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, các ngươi là bọn ranh con!” Hans Norton cười mắng một câu, miệng vết thương trên bắp vai lại bắt đầu đau, nhin không được kêu rên một tiếng.

Trương Đức Bưu không khỏi bội phục người này, nếu là mình bị chặt một đầu cánh tay, tuyệt đối sẽ không kiên cường thoải mái được như hắn. Thực lực Hans Norton vốn không yếu, hắn cực kỳ mạnh mẽ, bởi vì một mình hắn ngăn trở hai tên cao thủ của Thiết Kỵ quân toàn lực công kích, đối lại lúc trạng thái của hắn toàn thịnh, Trương Đức Bưu tối đa chỉ có thể cùng hắn chiến đấu ngang tay.

Lúc này hắn bị chặt tay, một thân bản sự tối đa chỉ còn lại ba thành, muốn không xuất ngũ cũng thật khó, thậm chí sinh kế sau này là cả vấn đề.

“Hans là hán tử, đáng tiếc...” Trương Đức Bưư nghĩ tới đây, nói: “Hans, cao thủ như ngươi tại kinh thành, còn bao nhiêu người?”

“Người như ta cũng được gọi là cao thủ?” Hans Norton không đếm xỉa tới, nói: “A Man, ngươi quá coi trọng ta rồi. Tại địa phương khác, ta miễn cưỡng còn có thể được coi là một nhân vật, nhưng ở kinh thành, đến rắm ta còn không bằng. Mấy cái học viện tốt nhất Đế Quốc đều tập trung tại kinh thành, tuyển nhận những nhân vật thiên tài trên khắp cả nước, ngươi ngẫm lại xem, những thiên tài kia mạnh hay quân còn đồ như ta cường?”

Trương Đức Bưư gật đầu đồng ý, Bái Dịch Luân Tư đã từng nói qua, mỗi cái học viện đều tương đương với một tòa thần miếu, những cái học viện trong kinh thành lại càng khó lường, tuyển chọn nhân tài ưu tú khắp cả nước, quả thực là thần miếu trong thần miếu, thánh địa trong thánh địa!

Hans tiếp tục nói: “Quý tộc trong nội thành, đều là hậu đại của công thần từ thời kì khai quốc lưu lại, đều có tuyệt học gia truyền! Tuy nói những tên con dòng cháu giống đều là nhị thế tổ, một đời không bằng một đời, nhưng người ta nội tình dày, trong ổ gà có thể xuất ra Phượng Hoàng nha...”

Giám sát sứ Charlotte liên tục ho khan một tiếng, Hans gượng cười hai tiếng, cười làm lạnh nói: “Đương nhiên, Charlotte đại nhân của chúng ta không phải nhị thế tổ, nhưng không có cả một cái rắm dưng. Ngài không biết, người khác ở sau lưng đều nói ngài là tiểu bạch kiểm, dựa vào việc thề lưỡi liếm mông đít của nữ nhân...” Quay đầu hướng Trương Đức Bưư thấp giọng nói: “Thê tử Charlotte đại nhân, là con gái tài vụ đại thần, chắc chắn, là mỹ nữ nổi danh khắp kinh thành! Năm đó lúc gả cho đại nhân, tất cả mọi người đều nói, một đóa hoa lay cầm bãi cứt trâu. Nhưng Charlotte đại nhân là một bãi cứt trâu vô cùng có dinh dưỡng, không mất mấy năm Giám sát sứ phu nhân lại càng mặn mà hơn, mỗi lần ta nhìn tâm can đều phát run...”

Mặt trắng của Charlotte tức giận đến đỏ bừng, ngón tay run rẩy, chỉ vào hán tử run rẩy nói không ra lời.

Trương Đức Bưư nhin cười, so sánh Hans Norton với các binh lính càn quấy, Charlotte chính là một quý tộc đứng đắn, đừng nhìn Giám sát sứ đại nhân đứng trước mặt cường địch chậm rãi nói chuyện, thậm chí đối với Kháo Sơn Vương quyền thế ngập trời cũng không biến sắc, nhưng gặp phải loại binh lính càn quấy giống như Hans cũng chỉ có thể chịu đựng.

Charlotte thiếu chút nữa bị Hans Norton chọc giận mà chết, phải mất nửa ngày mới bình tĩnh trở lại, hán tử là một quý tộc có giáo dục đầy đủ, cả ngày phải cùng binh lính càn quấy như Hans thô tục lẫn lộn cùng một chỗ cũng đã cảm thấy khó chịu, thật khó hiểu làm như thế nào mà hán tử kiên trì được cho đến tận bây giờ.

Giám sát sứ Charlotte nghiêm mặt nói: “Đức Bưư Man Chuy các hạ...”

Trương Đức Bưư vội vàng nói: “Bảo ta A Man là được rồi, Nhị Thế cũng được.”

Charlotte chần chờ một chút, xưng hô nhũ danh người khác không phải là thói quen của một quý tộc có giáo dục, chỉ đành phải nói: “Nhị Thế, Hans bị thương, Thiết Kỵ quân lại đang đuổi giết chúng ta, không biết ngài có thể bảo hộ chúng ta đi đến kinh thành được không? Sau khi đến kinh thành, ta nhất định tạ ơn người rất nhiều!”

Trương Đức Bưư gật đầu đáp ứng, thầm nghĩ: “Trả thù lao cái gì ngược lại ta cũng không để trong lòng, lần này ta đi ra ngoài, chính là đi lịch lãm rèn luyện, lịch lãm rèn luyện không chỉ đơn giản là chém chém giết giết, đối phó mấy con ma thú thì coi như xong, còn phải có về kiến thức phong thổ, gia tăng hiểu biết cho chính mình. Tầm mắt càng khoáng đạt, đối với quyền ý thần niệm của ta càng thêm ngưng tụ, như thế mới càng có lợi!”

Những hộ vệ kia thấy hán tử gật đầu, đều nhẹ nhàng thở ra, trong lòng bọn họ, Đức Bưư Man Chuy này tuyệt đối là cao thủ thâm tàng bất lộ, có thể một đao tiêu diệt Thiết Kỵ cấm quân đệ nhất lực sĩ Đa Trạch, thực lực tự nhiên là rất lợi hại. Còn có con ma thú bên cạnh hán tử biết nói chuyện, hiển nhiên cũng là ma sủng cực kỳ lợi hại, có hán tử ở đây, dọc đường Thiết Kỵ quân muốn động đến bọn họ, đều phải suy nghĩ kĩ.

Hans Norton lại đi lên, cười hắc hắc nói: “A Man, chúng ta tiếp tục tâm sự Giám sát sứ Thủy Linh Linh phu nhân...”

Quý tộc như Charlotte rốt cục cũng nhịn không được, mặt đỏ bừng lên, gào thét nói: “Hans, người muốn chết phải không?”

85. Chương 85: Đấu Khí Như Cương

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 85: Đấu Khí Như Cương

Dịch: Chu Duẩn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Bọn người Trương Đức Bưu đang nghỉ ngơi tại Lợi Đán thành cùng đi với Hans Norton tới Sinh Mệnh giáo đường để cho mục sư trị thương. Mấy vị kỵ sĩ khác đi ra chợ mua vài con tuần mã. Giám sát sứ Charlotte thì đi tìm thành chủ Matthew, yêu cầu hắn phải bình bảo hộ. Sau khi trở về, Charlotte nổi giận đùng đùng, Matthew thành chủ đúng là một lão gia hỏa khôn lỏi xứng với ngoại hiệu lão thỏ đế. Vừa không muốn đắc tội hắn, cũng không muốn đắc tội Thiết Kỵ cấm quân, giả vờ đáp ứng phải bình, lại phải cho hắn mười tên lính giá yếu.

Charlotte tức giận phất áo ra đi. Sau đó thúc giục bọn họ đi ra khỏi thành, mau chóng đi tới kinh thành

Trương Đức Bưu đi với bọn người Charlotte, Hans cùng nhau lên đường. Tuy là cùng nhau đồng hành, bắt quá sự chú ý của hắn vẫn dành hơn phân nửa cho việc tu luyện .

Hiện nay đấu khí của hắn càng ngày càng mạnh mẽ. Đấu khí hóa thành kiếm quang cũng đang dần tăng trưởng, toàn lực vận chuyển đấu khí, có thể hình thành kiếm quang dài ba thước.

Người khác dùng kiếm quang chủ yếu để gia tăng chiều dài của kiếm, mà Trương Đức Bưu lại đem kiếm quang chủ yếu gia tăng độ rộng của Bích Tỉ đao. Kiếm quang bám đều đều vào lưỡi đao, làm cho thanh đao này biến thành trường đao dài khoảng ba mét, lưỡi đao rộng chừng một xích(0,33m)!

Chỉ việc cầm loại đại đao này trong tay cũng khiến người khác sợ hãi!

Đấu khí của hắn càng ngày càng mạnh, đao càng ngày càng rộng. Nửa tháng sau, kiếm quang do đấu khí Trương Đức Bưu ngưng tụ có thể rộng gần hai thước, toàn bộ Bích Tỉ đao mang một màu xanh biếc, giống như phỉ thúy!

Đến trình độ này, đấu khí cơ hồ có thể so sánh với đao mang!

Kiếm quang của người khác tuy sắc bén nhưng dễ bị phá vỡ. Mà tinh thần lực của hắn đạt tới cấp mười ba, kiếm quang ngưng tụ chắc chắn vô cùng, vô kiên bất tồi. Hans thí nghiệm thử một lần nhưng không cách nào đánh vỡ kiếm quang do Trương Đức Bưu ngưng tụ ra .

Thời điểm bọn người Charlotte ngủ Trương Đức Bưu lại yên lặng vận chuyển Tà Linh thánh điển trong Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, thấy kiếm quang của Bích Tỉ đao ngưng tụ màu xanh biếc liền chuyển thành màu đen.

Thiên Ma đấu khí tiến vào càng ngày càng nhiều khiến cho dị biến sinh ra, trên đao đột nhiên xuất hiện hỏa diễm màu đen, từng đoàn từng đoàn ma diễm nhảy lên như tinh linh đang nhảy múa. Hiển nhiên so với kiếm quang của Long Mông Bảo Tượng ngưng tụ có lực sát thương lớn hơn.

“Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết quả nhiên thần kỳ!” Trương Đức Bưu không khỏi vừa mừng vừa sợ.

Từ khi tu luyện tới nay, hắn đã đạt tới Đấu Khí Ngoại Phóng đỉnh phong, bắt đầu đột phá đến Đấu Khí Như Cương. Hoàn toàn có thể tu luyện Long Mông Bảo Tượng cùng tâm pháp Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết tầng thứ ba.

Bất quá khi Quyết tu luyện Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, Thiên Ma đấu khí cuộn cuộn, sinh ra dị tượng, dễ dàng bị người nhìn ra không phải chính đạo, cho nên Trương Đức Bưu đành phải tu luyện Long Mông Bảo Tượng Quyết trước.

Hắn tu luyện một ngày tương đương người bình thường tu luyện một trăm ngày, có thể cảm giác được lực lượng và đấu khí của bản thân tăng lên vô cùng nhanh, đây là chỗ tốt của tinh thần lực cực cao.

Bất quá Trương Đức Bưu càng ngày càng biết nhiều. Hắn phát hiện, tinh thần lực có tác dụng tăng tốc độ tu luyện đối với cao đẳng chiến sĩ cũng không phải là bí mật gì. Ngay cả bọn người Hans cũng có tinh thần lực cực kỳ cao.

Theo như Hans nói, những đệ tử quý tộc thế gia tại kinh thành từ lúc nhỏ đã tu luyện tinh thần lực. Đợi đến lúc tinh thần lực vượt qua cấp 10 mới bắt đầu chuyên tâm tu luyện đấu khí hoặc ma pháp. Bởi vì chuyên tu một môn sẽ tiến bộ hết sức nhanh chóng, tạo ra không ít cao thủ.

Trương Đức Bưu nghe xong âm thầm gật đầu. Chuyên tu một môn, tiến bộ sẽ rất nhanh. Bất quá cái gì cũng tại hại của nó chính là ban đầu rất yếu, hơn nữa không cách nào tích lũy được kinh nghiệm chiến đấu.

Bọn người Trương Đức Bưu đi về phía bắc. Thời tiết càng lúc càng lạnh, bất tri bất giác mùa đông sắp đến, gió bắc gào thét, tuyết tung bay trong gió khiến đại địa phương bắc trở thành một thế giới tuyết trắng, tuyết bám khắp trên người ngay cả lông mi cũng mang màu trắng.

Tuần mã miệng cũng thở toàn khói trắng đi theo đường núi chậm chậm tiến về phía trước. Đấu khí trong cơ thể Trương Đức Bưu lại vận chuyển nhanh như trước.

Đột nhiên, hắn bỗng phát cảm giác được lỗ chân lông toàn thân trong nháy mắt bỗng nhiên quán thông, đấu khí theo từng lỗ chân lông dũng mãnh tiến ra, cơ thể trở nên vô cùng thoải mái, tuyết quanh người được phủ sạch !

Bông tuyết không ngừng rơi xuống nhưng khi đến gần hắn lại không bị chần nát, bay ra hai bên rồi rơi xuống.

Đây là cảnh giới Đấu Khí Như Cương !

Trong lòng Trương Đức Bưu không có bất cứ gợn sóng nào tiếp tục tập trung tinh thần, dụng tâm nhận thức sự huyền diệu của Đấu Khí Như Cương.

Tinh thần lực của hắn cường đại nên cảm thấy rõ ràng, hắn có thể nhìn thấy những luồng đấu khí từ lỗ chân lông truyền ra, tại bên ngoài thân lưu chuyển không ngừng, lại chui lỗ chân lông khác tiếp tục vận hành trong đấu khí thông đạo.

Đấu Khí Như Cương, đại biểu cho tu luyện đấu khí từ nay về sau có thể dùng có được lực phòng ngự cường đại, tựa như quân đội thiết kỵ giết Charlotte chính là chiến sĩ tu luyện thành Đấu Khí Như Cương. Hắn bị đánh trúng một kích hơn ba vạn cân của Trương Đức Bưu. Nhưng vẫn không ảnh hưởng gì, đây chính là vì đấu khí của hắn hình thành ở bên ngoài cơ thể một đạo cương khí, dù đánh mạnh tới đâu cũng rất khó giết được cao thủ bậc này .

“Nếu như ta vận chuyển Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, không biết có thể hình thành hộ thân cương khí bên ngoài cơ thể không nhỉ? Đáng tiếc là phải đi cùng bọn người Charlotte, không có cơ hội thử nghiệm...” Trương Đức Bưu thầm nghĩ.

“Rốt cục cũng đến thành Kinh Hoa rồi!” Hans Norton đột nhiên lớn giọng, cười nói: “Kỳ quái, mấy thằng nhóc thiết kỵ lại không tiếp tục đuổi giết chúng ta nữa!”

Charlotte nhẹ nhàng thở, cười nói: “Bình an trở về kinh thành là tốt nhất, chuyện còn lại phải nhờ vào ta rồi! Thiết kỵ quân muốn làm phản, bệ hạ nhất định sẽ vô cùng tức giận, treo cổ hết lũ khốn kia!”

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên, một tòa thành thị màu đỏ đột nhiên xuất hiện trong tuyết mang theo không khí ấm áp cho người khác.

Kinh Hoa thành dài khoảng ba bốn mươi dặm là hoàng thành của Đại Chu là nơi thiên tử ở. Đến gần tòa thành trì khiến cho người ta có cảm giác uy nghiêm, sang trọng.

Bên cạnh thành Kinh Hoa còn có hai cái thành nhỏ. Đổng quân bên trong chính là một trong tám đạo quân chống đỡ quốc gia: Ma pháp cấm quân.

Ma pháp cấm quân thuần túy là do Ma đạo sư tạo thành. Đại biểu cho sáng tạo và hủy diệt. Trong lịch sử đã từng tạo nên rất nhiều chiến dịch truyền kỳ như là một đêm xây liền 3 tòa thành.

Thử nghĩ xem cùng lúc xuất hiện đủ loại ma pháp. Còn có điều gì có thể ngăn cản chi quân đội như vậy?

Đột nhiên cuồng phong nổi lên. Tuyết giống như như đao đập vào mặt. Trương Đức Bưu trong nội tâm cảnh giác, ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy một cái bóng lớn màu xanh lướt qua trên không trung. Long Uy tỏa khắp mọi nơi.

Tuần mã dưới chân bọn Trương Đức Bưu không chịu được. Chân mềm nhũn, ngã nhào xuống đất, can đảm đều mất sạch. Bị Long Uy hù dọa.

Đầu Lục Long chậm rãi đáp xuống hoàng thành mất dạng.

“Đây là Long Kỵ cấm quân Hoàng thành đang đi tuần.”

Hans thấy Trương Đức Bưu khó hiểu, cười nói: “Long Kỵ cấm quân cũng là một trong tám đạo cấm quân Trụ quốc. Nhân số rất ít không đến trăm người, nhưng những người này đều là tinh anh trong tinh anh! Bất cứ người nào tới địa phương khác đều là cao thủ hùng bá một phương. Huống chi tọa kỵ của bọn họ chính là Lục Long lừng danh, sức chiến đấu mạnh mẽ vô cùng!”

Lục Long tuy là á long. Lực công kích không bằng Cự Long hai đầu nhưng kịch độc của chúng khiến người khác phải đau đầu.

Thái Ca nhìn chằm chằm vào địa phương Lục Long biến mất, nước miếng ào ào chảy ròng. Trương Đức Bưu vội vàng gõ đầu lão hổ, uy hiếp nói: “Thái Ca, người an phận đi không được đi gây chuyện đâu đấy!”

86. Chương 86: Âm Sát

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 86: Âm Sát

Dịch: Chu Duẩn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Long kỵ cấm quân sở dĩ có thể cường đại như vậy chính là vì tọa kỵ của bọn họ là Lục Long. Ký khế ước ma sủng với Lục Long, chia sẻ tinh thần lực cùng Cự Long coi như là một người không có thiên phú tu luyện đầu khí, cũng có thể trở thành cao thủ hàng đầu!

Trương Đức Bưu từ miệng Hans biết được long kỵ cấm quân sở dĩ có thể sở hữu được Lục Long là vì tràng chiến tranh ba trăm năm trước.

Lúc chiến tranh thống nhất đế quốc, trong rừng rậm băng nguyên ở Bắc Cương có một chủng tộc cường đại cũng bắt đầu thống nhất, những tinh linh sinh sống trong rừng rậm tạo thành một hội nghị trưởng lão để cai quản quốc gia. Những tinh linh trưởng lão này tôn thờ nữ thần Tự Nhiên, muốn thống nhất cả thế giới. Đương nhiên cũng không loại trừ cả Trung Nguyên.

Những tinh linh này là thần xạ thủ trời sinh, khiến cho Đại Chu tổ thất thảm trọng. Trong lúc cấp bách, người sáng lập ra Long Kỵ cấm quân đơn độc xâm nhập rừng rậm băng nguyên đàm phán cùng địch nhân của tinh linh là Lục Long, cho nên mới thành lập được quân đội khủng bố như ngày nay.

Trương Đức Bưu nghe đến đó không khỏi ngăn người mê mẩn. Người sáng lập ra Long Kỵ cấm quân một mình đứng trước một đám Cự Long chậm rãi mà nói chuyện, đây là khí phách cỡ nào!

Lục Long sở dĩ đáp ứng trở thành tọa kỵ của Long Kỳ cấm quân là vì chúng ưa thích ăn tinh linh cùng tiểu yêu tinh trong vực sâu. Khi muốn sở hữu một đầu Lục Long, long kỵ sĩ phải làm khế ước ma pháp. Hàng năm đế quốc phải bỏ ra một lượng lớn quân phí mua tiểu yêu tinh của những mạo hiểm giả tiến vào trong Thâm Uyên lịch lãm rèn luyện.

Đi vào Ngự Kinh, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy cả người ảm áp. Nhìn xung quanh thì thấy bên trong thành thị không có bất kỳ ụ tuyết đọng nào, bông tuyết bị vòng bảo hộ ma pháp của tòa thành bao phủ. Nhiệt độ vừa đủ, khiến cho người khác cảm thấy vô cùng thoải mái dễ chịu.

Giám sát sứ Charlotte thấy hần khó hiểu, cười nói: "Phía dưới kinh thành có vẽ ma pháp trận làm cho đông ấm hè mát, bốn mùa như xuân. Nghe nói những ma pháp trận kia một ngày phải tiêu hao đến trăm cân ma hạch!"

Trương Đức Bưu không khỏi hoảng sợ. Giá trị của ma hạch còn quý hơn hoàng kim rất nhiều. Chủ thành Nam Cương có mười ngọn Pháp Sư tháp. Bình thường một tháng cũng tiêu hao có mấy khối ma hạch, vậy mà thành Kinh Hoa vì giữ ảm lại vận dụng tài lực khổng lồ như thế. Không hổ là nơi hoàng thất cùng quý tộc sinh sống!

"Những vương công đại thần ngoại trừ biết phung phí tiền bạc còn lại thì cái gì cũng không biết làm. Gặp chuyện lớn nhỏ gì cũng dùn đẩy lẫn nhau, nếu không thì đi bôi xấu những kẻ đối đầu với mình."

Hans oán trách một câu sau đó cười, nói với Trương Đức Bưu: "A Man, có một chuyện cười người chắc chưa nghe. Nghe nói có một ngày bệ hạ tảo triều, Thừa Tướng đại nhân cùng Quân Chính đại thần công kích lẫn nhau, bệ hạ liền hỏi thăm ý tứ những đại thần khác. Hộ Bộ đại thần quỳ xuống hô to nói: "Thần đi đánh xì dầu".Sau đó văn võ tất cả văn võ trong triều đồng loạt quỳ xuống hô to: "Thần cũng đi đánh xì dầu!" (*đánh đấm giả bộ cho có khí thế)!"

Charlotte buồn cười, mắng một câu sau đó nghiêm mặt nói: "Hans, người cũng biết đấy, đây chỉ là một câu chuyện đùa dè dặt vô căn cứ để chê cười, không thể tin là thật! Các vị đại thần trong triều làm sao làm ra việc này được"

Trương Đức Bưu âm thầm lắc đầu. Charlotte nói cũng không nắm chắc lắm. Hiển nhiên chính hần cũng không tin.

"Thiếu gia trở về rồi! Thiếu gia trở về rồi!"

Bọn người Charlotte vẫn chưa đi đến trước cửa nhà, thì lão quản gia đứng trước cửa đã thấy họ tới lập tức chạy vào nhà hô to: "Phu nhân, thiếu gia trở về rồi rồi!"

Phủ đệ của Charlotte không lớn. Đây là tòa nhà tổ tiên hần lưu lại. Trong phủ chỉ có phu nhân của Charlotte và mấy nha hoàn. Nghe nói Charlotte trở về, lập tức theo nha hoàn đi ra, đứng trước cửa nhìn quanh, mặt đầy mong đợi.

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lại, phu nhân Giám sát sứ quả thực là một nữ tử ôn nhu hiền thực, động lòng người, được xưng tụng là quốc sắc thiên hương.

Đến cửa ra vào, Charlotte thở phào một hơi, cười nói: "Nhị thế, Hans, các người đều vào đi. Tối nay phu nhân ta sẽ nấu một bữa thật ngon để đãi các người. Ta có thể về tới đây đều nhờ các người!"

Bọn người Hans vô cùng vui mừng, cười nói: "Hiếm khi có thể nhận được ân huệ của đại nhân. Tốt nhất là nhờ phu nhân giới thiệu cho chúng ta mấy tiểu thư khuê các!"

Charlotte cười ha ha, Trương Đức Bưu lại dừng lại, lắc đầu cười nói: "Ta còn có việc, không thể tham gia được rồi."

Trương Đức Bưu đúng là đang có việc. Lúc hần đi ra ngoài lịch lãm Ma đạo sư Garment Ridge ủy thác hần nếu như đi kinh thành thì gửi một phong thư cho đạo sư của ông ta. Mà đạo sư của ông ta lại ở trong ma pháp công hội thành Kinh Hoa .

Trương Đức Bưu rất ngạc nhiên. Không biết đạo sư có bộ dạng gì mới có thể dạy ra một ma đạo sư chuyên đi đánh cướp lung tung. Hần đã quyết định khi đến kinh thành dứt khoát phải đi Ma Pháp Công Hội bái phỏng vị ma pháp sư thần bí kia.

Charlotte vội vàng nói: “Nhị thế, người chờ chút đã. Ta trả thù lao cho người.”

“Được rồi, mọi người đều là bằng hữu không cần thiết phải khách sáo như vậy!”

Trương Đức Bưu quay người muốn rời đi, Charlotte đang muốn giữ lại thì Hans cười nói: “Đại nhân dò xét nơi hân đến, chúng ta sẽ đến tận cửa tìm hân. Ta còn muốn uống rượu hoa của A Man mà! Nhanh lên, đừng để cho phu nhân chờ nữa...”

Lúc này Charlotte mới để Trương Đức Bưu tùy ý đi vào trong nhà mình. Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phu nhân cùng nha hoàn ra đón. Người trong nhà vui mừng. Đôi vợ chồng đứng trước cửa thấp giọng nói chuyện với nhau. Bọn người Hans đứng quanh đó ha hả cười.

Lúc này có sáu bảy hán tử say sưa đi qua. Một hán tử say không cẩn thận đụng phải Hans một phát. Hai bên lập tức cãi vã, mấy tên say còn lại thấy vậy lại lao vào mắng, thậm chí động thủ đánh nhau nhưng họ làm sao có thể là đối thủ của Hans? Lập tức bị đánh đến kêu cha gọi mẹ.

Trương Đức Bưu thấy vậy lắc đầu, thầm nghĩ: “Những tên này cần quấy quá rồi.”

Không ngờ ngay lúc này, một người say đột nhiên rút kiếm ra đâm một kiếm vào trái tim Hans, trong mắt tinh quang lập lòe, đâu có chút men say nào?

Mấy người say khác cũng lập tức động thủ. Giám sát sứ thấy vậy lập tức rút kiếm. Kiếm khí chằng chịt bắn ra tứ phía, huyết nhục văng khắp nơi. Mấy kỵ sĩ khác cùng vợ chồng Charlotte còn chưa kịp phản ứng đã bị giết chết thậm chí lão quản gia và nha hoàn trong phủ cũng bị giết.!

Một cái hán tử lại chém lên thi thể Charlotte vài nhát rồi thấp giọng nói: “Đắc thủ rồi, chúng ta đi!”

Mấy người này cất kiếm lại trong thân thể. Sau đó bước về phía Trương Đức Bưu đứng. Cách đó không xa có vài quân sĩ bảo vệ thành đứng tại góc đường, lớn tiếng cười nói, phảng phất như cái gì cũng không nhìn thấy.

Trương Đức Bưu kinh ngạc đứng nguyên tại chỗ, cảm thấy của người lạnh đến tận xương tủy. Trong chớp mắt hơn mười cái nhân mạng cứ như vậy chết trước mắt hân. Hân sớm đã coi những người như bằng hữu của mình, tên Giám sát sứ luôn duy trì phong độ quý tộc, tên quý tộc có lý tưởng ngậy thơ, tên binh lính cần quấy to gan trêu chọc quyền quý, những kỵ sĩ luôn luôn cười đùa, còn có tiểu phu nhân sớm tối mong mỗi trượng phu sớm ngày về nhà, tất cả đều đã chết hết!

Đây là nơi dưới chân thiên tử sao, chỗ của vương pháp là ở đây sao?

Trương Đức Bưu cảm thấy trên người lạnh như băng. Tòa thành ấm áp như vậy đột nhiên trở nên vô cùng rét lạnh, so với băng tuyết bên ngoài còn lạnh hơn vài lần!

“Lạnh quá...”

Đúng lúc những tên thích khách đi qua hân, nghe hân nói như thế thì ngẩn người, một người thấp giọng cười nói: “Chúng ta là giả say, thằng này lại say thật rồi.”

“Ít nói nhảm, đi mau!” Thích khách đầu lĩnh nhíu mày, thúc giục nói.

“Lạnh lắm sao? Ta muốn giết người!”

Thích khách đầu lĩnh nghe nói như vậy ngẩn cả người. Chỉ thấy một ánh đao phóng tới như rồng, lao vào đâm thích khách. Đột nhiên máu đỏ xuất hiện xen lẫn với đao mang hiện lên từng đạo hắc sắc ma khí, ma khí càng ngày càng mạnh trong chớp mắt đã trải rộng thân đao, ma diễm thiêu đốt!

Đầu lĩnh thích khách kia thấy vậy cũng lạnh cả người, hàn ý ngấm tới tận xương tủy. Trong chớp mắt thấy đồng bọn của mình gục trong vũng máu, thi thể bị ma diễm đốt cháy, thoáng chốc chỉ còn chút tro tàn!

Hán tử trước mặt khói đen cuốn quanh thân, cầm trong tay một thanh trường đao dài ba mét, rộng hai thước chính là Ma Đao, lửa giận phảng phất bám trên đao, hình thành nên một ma diễm có thể đốt cháy hết thấy!

87. Chương 87: Long Kỵ Cầm Quân

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 87: Long kỵ cầm quân

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Tên thích khách đầu lĩnh kia cấp tốc lui về phía sau, trường kiếm trong tay từ từ vung lên, lập tức một đạo kiếm quang màu xanh dài hơn hai mét chém vỡ bàn đá xanh, bắn ra những phiến đá vỡ vụn, hất mang theo một phiến đá vụn bay lên!

“PHÁ...!”

Trương Đức Bưu quát lên một tiếng lớn, Long Mông Bảo Tượng khí quán chú vào chân, chân phải đạp trên mặt đất vững chãi như một pho tượng, chung quanh là sáu bảy khối phiến đá vỡ vụn, phiến đá mà tên thích khách kia mang theo cũng rơi xuống, trên mặt đất xuất hiện một cái hố to!

Đạo kiếm khí tăng tầng lớp lớp kia bị chặn lại, vỡ mất một nửa, nửa đạo kiếm khí còn lại, đâm rách hộ thân cương khí của hắn, lưu lại trên đùi hắn một miệng vết thương!

Thích khách đầu lĩnh thấy thế, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra: “Tiểu tử này cũng là người, không phải là Ma Thần!” Dũng khí của hắn đã cường thịnh trở lại, mũi kiếm hướng Trương Đức Bưu đâm tới, kiếm khí hình thành một đạo long quyển phong(vòi rồng), há miệng như muốn nuốt lấy đối thủ!

Cao cấp đấu kỹ, Cự Phong kiếm thuật!

Đây cũng không phải lần đầu tiên Trương Đức Bưu nhìn thấy Cự Phong kiếm thuật, môn kiếm thuật truyền lưu rất nhiều, Tinh Viện Sawyer học tử cũng tinh thông môn đấu kỹ này, bất quá Sawyer so sánh với tên thích khách đầu lĩnh này, kiếm thuật và đấu khí của nàng không bằng, người trước mắt này đấu khí hùng hậu, khí thế bức người.

Trương Đức Bưu bỏ qua việc đón đỡ Cự Phong kiếm khí, chủ động lao nhanh về phía trước, hai tay nắm chặt chuôi đao, giơ cao khỏi đầu, trùng trùng điệp điệp đánh xuống!

Chỉ nghe một tiếng vang như tiếng thủy tinh vỡ vụn, Cự Phong kiếm khí bị hắn ngạnh sanh chém thành hai khúc, vô số kiếm quang vỡ vụn.

Trong tay thích khách đầu lĩnh chỉ còn lại một cái chuôi kiếm, sợ tới mức hồn phi phách tán, vội vàng quay người bỏ chạy.

Trương Đức Bưu lao nhanh đuổi theo, hắn chân dài nên chạy nhanh, mấy tên thích khách đang chạy theo ở sau lưng thích khách đầu lĩnh, bị hắn một đao chém giết, mắt thấy mười bộ dáng binh sĩ giống như quân bảo vệ thành đang lao từ trên xuống, vây thích khách đầu lĩnh lại, cản bước chân bỏ chạy của hắn.

Trương Đức Bưu dừng bước, một tên thủ lĩnh quân bảo vệ thành mang bộ dáng tướng quân hướng hắn đi tới, mặt mũi tràn đầy tươi cười, nói: “Nhờ có nghĩa sĩ tương trợ, chúng tôi mới có thể bắt giữ tên thích khách này!”

“Bọn chúng giết Giám sát sứ Charlotte đại nhân...” Trương Đức Bưu lời còn chưa dứt, trên tay đột nhiên xuất hiện một bộ xiềng xích, ngẩng đầu ngạc nhiên nhìn lại, chỉ thấy cái kia tướng quân liên tục cười lạnh, gỡ bỏ Bích Tỷ Đao trên tay hắn xuống, nói: “Đúng vậy, người chẳng những giết Giám sát sứ đại nhân, còn muốn giết người diệt khẩu, vị huynh đệ kia chính là nhân chứng!”

Mười tên quân lính bảo vệ thành buông tay ra, tên thích khách đầu lĩnh đứng lên, cười lạnh liên tục, nói: “Nhờ có quân bảo vệ thành ra tay kịp thời, nếu không ngay cả ta cũng bị người giết!”

Trương Đức Bưu vừa sợ vừa giận, dùng sức giãy dụa, vận dụng một thân đẩu khí thì phát hiện, lại bị cái xiềng xích trên tay ngăn cản lại

Tên tướng quân thấy thế, cười nói: “Đừng tốn sức nữa, đó là Đẩu Khí Tỏa do luyện kim sư chuyên môn chế tạo, chỉ cần bị khóa lại, cho dù ngươi có Đẩu Khí Như Sơn cũng không thể mở được!”

“Đừng nói nhảm, trước tiên giết hắn đi, miễn cho đêm dài lắm mộng!” Tên thích khách đầu lĩnh từ trong tay một tên quân lính bảo vệ thành đoạt lấy một thanh kiếm, bước đi lên trước, cười nói: “Giết tên tiểu tử này rồi, chúng ta ngụy tạo khẩu cung, toàn bộ đổ lên trên người hắn!”

Trương Đức Bưu cúi đầu xuống, nhìn hai tay mình, thấp giọng nói: “Nguyên lai là cá mè một lứa...”

Thái Ca mơ mơ màng màng mở mắt ra, ngẩng đầu nhìn chung quanh, hưng phấn nói: “A Man, muốn ta ra tay không?”

“Không cần!”

Trương Đức Bưu thét lên một tiếng, hai tay dùng sức giãy dụa, ba vạn cân lực lượng bộc phát, Đẩu Khí Tỏa lập tức vỡ vụn từng khúc, một tay nắm được cổ tên thích khách đầu lĩnh, dùng sức nâng lên, dùng nỗi hận chông chênh đập xuống mặt đất!

Quân lính bảo vệ thành bên cạnh căn bản không có ngờ tới biến cố này, chỉ thấy tên thích khách đầu lĩnh bị hấn nên xuống mặt đất, truyền ra tiếng xuống cốt lách cách vỡ vụn, máu tươi nhuộm đỏ đất, chết không thể chết lại!

Hai tay Trương Đức Bưu lại nắm lấy cổ của hai tên quân lính bảo vệ thành, dùng sức đập vào chính giữa, dù cho hai tên binh lính có đội mũ bảo hiểm, cũng không cách nào ngăn cản cự lực của Long Tượng quyết, mũ bảo hiểm lập tức bị áp thành hai cái đĩa sắt, đầu của chúng bị đập vỡ giống như đập trứng gà!

Cái Đẩu Khí Tỏa có thể khóa được cao thủ Đẩu Khí Như Sơn, bởi vì đẩu khí bị khóa, thân thể cũng không có bao nhiêu lực lượng, mà Trương Đức Bưu tu luyện chính là Long Môn Bảo Tượng, đẩu khí bị khóa, nhưng lực lượng thân thể lại vô cùng cường đại!

Phá được Đẩu Khí Tỏa, Trương Đức Bưu giống như mãnh hổ lao ra khỏi lồng, sát tính trong nội tâm bộc phát, cái gì cũng bất chấp, ra tay liền giết ba người.

Tên tướng quân thủ lĩnh của quân bảo vệ thành cũng là một cao thủ, lập tức có phản ứng kịp thời, đẩu khí cùng tinh thần lực theo thói quen dừng mãnh tiến vào trong Bích Tỉ đao, nhưng không ngờ khi tinh thần lực dừng mãnh tiến vào thân đao, làm kích hoạt trọng lực ma pháp trận trong đao, Bích Tỉ đao trở nên vô cùng nặng nề, với lực lượng của hấn căn bản không cách nào nâng lên được.

Trương Đức Bưu bước nhanh về phía trước, một quyền đánh vào bộ ngực của hấn, Hắc Thiết Ma Cương chế tạo thành giáp ngực tốt nhất, cũng lập tức lõm xuống một lỗ lớn hình nắm đấm, sâu đến bốn năm thốn, ngũ tạng lục phủ đều bị lực đạo Đại Phách Quan Thủ âm nhu quấy thành nát bấy!

Trương Đức Bưu đoạt lại Bích Tỉ đao, xông vào bên trong đám quân bảo vệ thành, như hổ vào bầy dê, đại khai sát giới.

Chính vào lúc này, trên không có một bóng mờ cực lớn bay qua, âm âm đáp xuống đường, đây chính là một vị Long Kỵ cấm quân đang dò xét trên không trung, thì phát hiện con đường này có người đang chém giết, vội vàng đem Lục Long cấp tốc chạy đến.

Tên Long Kỵ cấm quân chứng kiến trên thi thể trên mặt đất, đa số là Thành Phòng quân, hơn nữa tên hung đồ vẫn còn đuổi giết mặt khác mấy tên Thành Phòng quân còn lại, không khỏi giận tím mặt, từ trên Lục Long nhảy xuống, phần nộ quát: “Người nào? Dám can đảm tại Ngự Kinh giết người?”

Trong lúc nói chuyện, Trương Đức Bưu lại tiêu diệt thêm hai tên, đang muốn đem tên Thành Phòng quân cuối cùng giết nốt, đột nhiên trong nội tâm cảnh báo, vung đao hướng về phía sau bổ tới!

Chỉ thấy Bích Tỉ đao cùng Long thương chạm vào nhau, phát ra đùng đùng bạo nổ liên tiếp, kiếm quang trên bề mặt Bích Tỉ đao từng khúc vỡ vụn!

Từ khi Trương Đức Bưu vào kinh thành đến nay, cũng là lần đầu tiên gặp được có người có thể nhẹ nhàng đánh nát kiếm quang của hắn, kiếm quang của hắn đã đạt tới Đấu Khí Như Cương và bất đồng với kiếm quang của kiếm sĩ khác, là do mười ba cấp tinh thần lực ngưng tụ mà thành, cứng cỏi vô cùng, lại bị tên Long Kỵ sĩ đánh nát!

Từ trên Long thương truyền ra từng trận lực lượng quỷ dị, giống như một con quay đang cấp tốc xoay tròn, trong nháy mắt phá vỡ Bích Tỉ đao đao mang Long Mông Bảo Tượng khí, theo thân đao đánh vào cánh tay của Trương Đức Bưu, làm cho đan điền đấu khí của hắn cuồng bạo không dứt, khổ sở dị thường!

“Hảo, Đinh Ốc đấu khí hùng hậu! Không hổ là Long Kỵ cầm quân!”

Tinh quang trong mắt Trương Đức Bưu lóe lên, Bích Tỉ đao đột nhiên thu vào trong không gian giới chỉ, vị Long Kỵ cầm quân hiển nhiên không ngờ rằng chiêu thức ấy, dùng sức quá mãnh liệt, Long thương tiếp tục đâm về phía trước. Trương Đức Bưu nghiêng người né tránh, một quyền trùng trùng điệp điệp đánh vào lồng ngực của hắn, Cửu Ngưu chi lực bộc phát, tên Long Kỵ cầm quân lập tức hô lên một tiếng rồi bị đánh bay, đâm vào một căn nhà bên trái đường đi, làm cho vách tường sụp đổ!

“Bất quá Long Kỵ cầm quân cũng giống như một bông hoa được trồng trong nhà kính, đấu khí cường hoành thì như thế nào? Kinh nghiệm chiến đấu lại giống phế vật!” Trong nội tâm Trương Đức Bưu cười lạnh, mở ra hai chân, giống như mãnh tượng lao tới!

Tên Long Kỵ cầm quân đầu óc choáng váng đứng lên, trong nội tâm vừa sợ vừa giận, từ khi hắn trở thành Long Kỵ cầm quân đến nay, chưa từng bị khuất nhục như thế này, vậy mà bị một quyền của người ta đánh bay!

Hắn vừa mới đứng lên nào biết được, ngẩng đầu liền trông thấy một cái chân giống như roi từ không trung đánh xuống, liền vội vươn tay lên đỉnh đầu đón đỡ, không ngờ lực lượng của đối phương quá lớn, ép hai đầu gối của hắn mềm nhũn, quỳ xuống, dưới gối quỳ nát mấy phiến đá.

Tên Long Kỵ cầm quân giận tím mặt, đấu khí trầm trọng như núi triệt để bộc phát, ầm ầm một tiếng, phạm vi ba mét trên mặt đất bị lực lượng vô hình ngạnh sanh éo xuống một cái hố to!

Đấu Khí Như Sơn!

Đấu khí của hắn vừa mới bộc phát, đầu gối của Trương Đức Bưu đã trùng trùng điệp điệp lao vào cằm của hắn, tên Long Kỵ cầm quân lập tức bị đánh bay thêm lần nữa, bay về phía lưng của Lục Long. Đợi đến lúc hắn mơ mơ màng màng đứng lên, chỉ thấy trên đường phố trống không, tên thiếu niên sử dụng đại đao sớm chạy mất rồi, không khỏi tức giận đến thổ huyết, nhìn Lục Long và gào lên, nói: “Camyl, vì sao người không ra tay ngăn hắn lại? Mặt mũi của Long Kỵ cầm quân, đều bị ta làm mất hết rồi!”

Con Lục Long trợn trắng mắt, trong lỗ mũi phun ra hai đạo khói độc, ồm ồm nói: “Crowl kị sĩ đại nhân, ta cũng muốn ngăn hắn lại, bất quá ta không dám động.”

Crowl cũng không phải người ngu, nghe nói như thế mặt không khỏi biến sắc, nghi ngờ nói: “Camyl, đến cùng là vì sao? Có cái gì đó làm cho người kiêng kỵ như vậy?”

Trên mặt con Lục Long Camyl xấu xí lộ ra vẻ sợ hãi, lẩm bẩm nói: “Ta chỉ nghe thấy một tiếng hồng, là thiên địch của Long tộc chúng ta Kim Quang Hồng! Chết tiệt, không phải nói kim Quang Hồng đều ở Thâm Uyên tầng thứ 9 sao? Như thế nào lại từ trong vực sâu chạy ra một con?”

Lục Long bắt đầu nôn nóng, trên đường phố đi tới đi lui, rít gào nói: “Cái con Kim Quang Hồng chết tiệt kia còn nhìn ta chảy nước miếng, nó nhất định là coi trọng Long tinh của ta... Ngự Kinh không còn an toàn nữa, ta phải về nhà!”

88. Chương 88: Thánh Long Kỵ Sĩ

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 88: Thánh Long kỵ sĩ

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Crowl kỵ sĩ thật vất vả mới khiến cho Lục Long an tĩnh lại, thầm nghĩ: “Thời điểm mỗi lần lễ mừng năm mới đến, trong kinh thành đặc biệt xuất hiện hơi nhiều, các quốc gia xung quanh đều muốn phái sứ giả đến Ngự Kinh triều kiến bệ hạ, thiếu niên này không biết có phải là cao thủ của họ không, tu vị không cao, vậy mà lại có thể đỡ được một chiêu Giá Chi Lực của ta! Bệ hạ để cho Long Kỵ cầm quân chúng ta chấn nhiếp các nước xung quanh, việc này tuyệt đối không thể truyền ra, nếu không mặt mũi của quốc gia liền mất sạch!”

Nghĩ tới đây, Crowl Long kỵ sĩ nhìn Lục Long Camyl nói: “Sau khi trở về, ngàn vạn lần không nên nói cho đồng bọn của ngươi là đã gặp được một con Hồng, hiểu chưa?”

Lục Long gật gù đầu, Crowl nhảy lên lưng nó, hướng đại doanh của Long kỵ sĩ bay đi, về phần chuyện Giám sát sứ Charlotte bị giết, không thuộc quản hạt của hắn, Thành Phòng quân sẽ phái người xử lý. Sau khi trở lại đại doanh Long kỵ sĩ, Crowl có chút không yên lòng, phân phó tùy tùng mang Camyl trở lại Long sào nghỉ ngơi, thầm nghĩ: “Charlotte phải đi điều tra Thiết Kỵ quân, hiện tại hắn bị ngay trước cửa nhà mình, lộ ra rất nhiều điểm kỳ quặc, Phòng Thành quân trong những năm này bị Thiết Kỵ quân sắp xếp không ít nhân thủ, khó tránh khỏi hiềm nghi. Hiện ở kinh thành có rất nhiều sứ giả của các nước, chỉ sợ bệ hạ đem chuyện này áp chế xuống, Charlotte chết rồi, đáng tiếc cho vị mỹ nhân ôn nhu Giám sát sứ phu nhân...”

Đúng lúc này, tên tùy tùng thất kinh chạy tới, kêu lên: “Đại nhân không tốt rồi! Trong Long sào của Lục Long đều nhất loạt kêu lên, nói thiên địch đã đến, đòi phải về Bằng Nguyên rừng rậm!”

Trong nội tâm Crowl cả kinh, vội vàng chạy tới, nói với tên tùy tùng: “Người nhanh đi thỉnh Trụ Quốc đại nhân tới, ta đi trước ngăn cản chúng một lát! Nãi nãi Camyl này người là một con rồng nói dối, kêu nó không nói, hết lần này tới lần khác lại nói ra ngoài... Thiếu niên kia là ai? Tại sao lại mang theo một con Hồng đi ra ngoài? Chẳng lẽ là quốc gia khác vụng trộm bồi dưỡng ra để đối phó Long Kỵ cao thủ chúng ta...”

Đi đến đại doanh Long sào, chỉ thấy những con Lục Long kia đều dang cánh, chuẩn bị bay đi, đã có mấy tên Long kỵ sĩ khác nghe tin chạy đến, vội vàng khuyên can, thậm chí lấy ra mấy con Thâm Uyên Tiểu yêu tinh đến dụ dỗ bọn chúng. Nhưng lại có chút ít Lục Long chỉ muốn về nhà để tránh né thiên địch, đâu còn tâm trí ăn Tiểu yêu tinh.

Đám Long kỵ sĩ kia gấp đến độ bốc hỏa, nếu như Lục Long bay mất, Long Kỵ cầm quân bọn họ chẳng phải chỉ còn trên danh nghĩa?

Đột nhiên một tên kỵ sĩ khác bắt lấy Crowl, cả giận nói: “Crowl, là Camyl của ngươi phát tán lời đồn, nói cái gì Hồng đến rồi! Lần này thì tốt, Lục Long đều chạy tán loạn rồi! Hồng rốt cuộc là cái gì?”

Crowl mở miệng nói: “Ta làm sao biết...”

”Hồng là một loài lãnh chúa Thâm Uyên, ở tại Thâm Uyên tầng thứ 9.

Trên không trung đột nhiên truyền đến một âm thanh trầm trọng, chỉ thấy Hoàng Kim Thánh Long chậm rãi hạ xuống bên trong long sào, nhẹ nhàng thu cánh lại, trên lưng Thánh Long là một vị nam tử trung niên tóc hoa râm, khí vũ hiên ngang, cùng Hoàng Kim Thánh Long đứng chung một chỗ, nhưng ánh mắt của mọi người nhất định sẽ dừng lại tại trên người của hắn, phảng phất người này có lực hấp dẫn rất lớn.

Thánh giả như Long.

Long kỵ cầm quân vội vàng quỳ xuống, cùng kêu lên nói: “Trụ Quốc đại nhân!”

Người trung niên này chính là Long Kỵ cầm quân Trụ Quốc Đại tướng quân Ohm Tư Đình, mọi người đều biết đây là một vị trong các vị Kiếm Thánh của đế quốc, cũng là một Thánh Long kỵ sĩ duy nhất theo ghi

chép có trong hồ sơ, sự xuất hiện của hắn, lập tức làm cho Lục Long an tĩnh lại, thành thành thật thật đáp xuống mặt đất.

“Tất cả đứng lên đi.”

Ohm Tư Đình phát phát tay, trầm giọng nói: ” Hồng cực kỳ hung tàn, là thiên địch của Long, ưa thích ăn Long ma hạch, cũng tức là Long tinh, chúng dựa vào Long tinh để tiến hóa, Cự Long chính là đồ ăn của chúng. Loại này Thâm Uyên lãnh chúa này cực kỳ cường đại, chỉ cần một con Hồng trưởng thành thì có thể chém giết ba đầu Thánh Long!”

Hoàng Kim Thánh Long dưới chân hắn hừ lạnh một tiếng, tựa hồ đối với lời nói của Ohm Tư Đình cực kỳ bất mãn. Ohm Tư Đình mỉm cười nói: “Nina, người đừng không phục, một trăm năm trước có một con Kim Quang Hồng từ trong Thâm Uyên xông ra đến, tập kích Ngự Kinh Hoa thành, lúc ấy người cũng có tham dự trận vây công đó, cũng biết thực lực Kim Quang Hồng .”

Đầu Hoàng Kim Thánh Long Nina là một đầu mẫu Long, trong miệng phát ra thanh âm thanh thúy giống như thiếu nữ, cười lạnh nói: “Cái con Kim Quang Hồng kia không phải chết đã rồi sao?”

Ohm Tư Đình cười nói: “Lúc vây công nó tất cả đều là Kiếm Thánh, Thánh Ma đạo cùng Cự Long, nó lại phải bảo vệ thú con, há có thể không chết? Còn con của con mẫu Hồng kia, bị cung đình thủ tịch ma pháp sư Brendan(Bổ Lan Đức Lạp) thu dưỡng. Lúc đó Brendan đã là Thánh Ma đạo cường đại nhất đế quốc, về sau từ chức đi chu du thế giới, có đến 50~60 năm không có xuất hiện, có người hoài nghi hắn đã chết. Crowl gặp được đầu Hồng này, chỉ sợ là con Hồng mà đại nhân Brendan năm đó thu dưỡng mang theo. Thiếu niên kia, có lẽ là đệ tử của Brendan đại nhân, cho nên mới đem Hồng giao cho hắn. Xem ra, Thánh Ma đạo Brendan đại nhân có lẽ không chết...”

Crowl nghi ngờ nói: “Nhưng mà thiếu niên kia là chiến sĩ!”

“Ai nói ma pháp sư không thể dạy một đệ tử tu luyện đấu khí ?” Ohm Tư Đình cười nói: “Ma pháp cùng đấu khí tuy thủy hỏa bất dung, nhưng đều cần dùng đến tinh thần lực, phương diện tinh thần lực Brendan đại nhân năm đó chính là một vị đại tông sư. Brendan đại nhân vô cùng bao che khuyết điểm, các người tốt nhất không nên đi trên chóc đệ tử của hắn, hiểu chưa? Chóc giận lão quái vật đó, ngay cả ta cũng không cách nào bảo hộ các người chu toàn!”

Dừng một chút, Ohm Tư Đình lạnh lùng nói: “Đặc biệt là người, Nina!”

Hoàng Kim Thánh Long kêu rên một tiếng, xem như đáp ứng, bắt quá trông mắt cũng tại đảo tới đảo lui, thâm nghĩ: “Cái con Hồng này còn chưa trưởng thành, hay là thừa dịp hiện tại giết đi thì tốt hơn! Ohm Tư Đình mấy ngày nay có nhiều việc bề bộn, chờ hắn không để ý, ta tự thừa cơ chuẩn bị, giết đi một con hổ còn chưa mọc cánh kia!”

Bên kia, sau khi Trương Đức Bưu đánh tên Long kỵ sĩ Crowl một trận, thừa dịp hắn không kịp phản ứng, tranh thủ thời gian mang theo Thái Ca ly khai, đi đến một con hẻm nhỏ thay bộ quần áo dính máu ra, mặc vào một bộ áo choàng ma pháp học đồ .

Sau đó, hắn lại vận chuyển Đoán Cốt Dịch Cân quyết, biến thân thể của hắn thành vừa ốm vừa cao.

Trương Đức Bưu ra khỏi ngõ nhỏ, hướng người qua đường hỏi thăm chỗ của Ma Pháp Công Hội, bước nhanh rời đi.

Sở dĩ hắn không cùng Long kỵ sĩ tiếp tục liều mạng, là vì Trương Đức Bưu biết rõ mình tuyệt đối không phải là đối thủ của tên Long kỵ sĩ, bề ngoài nhìn vào, chỉ thấy Trương Đức Bưu đánh rất nặng, nhưng quyền cước của mình rơi vào trên người hắn, cũng không có làm cho hắn bị tổn thương chút nào, mà hắn cũng không chịu nổi lực phản chấn cường đại.

Hiện tại, tay chân Trương Đức Bưu vẫn còn đau, mỗi khi đánh trúng Crowl một phát, Đinh Ốc(Loa Toàn) đấu khí của đối phương liền thừa cơ phản công lại, làm cho đấu khí của hắn chấn động không ngớt, khó có thể hình thành lực sát thương thực chất.

Thậm chí âm nhu lực đạo của Đại Phách Quan Thủ, cũng bị Đinh Ốc đấu khí phá toái.

Cái này cũng không có thể nói Đại Phách Quan Thủ không bằng Đinh Ốc đầu khí, mà là tu vị của hai người chênh lệch quá lớn, không cùng một cấp bậc. Dù sao Crowl là cao thủ Đầu Khí Như Sơn, mà Trương Đức Bưu vừa mới đạt tới Đầu Khí Như Cương mà thôi.

Huống chi bên cạnh còn có một con Lục Long khổng lồ nhìn chăm chăm, cho nên Trương Đức Bưu đành phải mang theo Thái Ca nên rời đi.

“Charlotte, Hans...” Trương Đức Bưu lại nghĩ tới bọn họ, trong nội tâm thở dài một tiếng, tuy hấn ở chung với Charlotte, Hans mấy người này thời gian không dài, nhưng trong nội tâm sớm đã xem bọn họ là bằng hữu.

Charlotte là gia hỏa làm việc khô khan nghiêm khắc dựa theo lễ nghi quý tộc, mà Hans tên phóng đảng không bị trói buộc, liều mạng nói móc đám quý tộc ở Ngự Kinh, mỗi khi Hans nói đến chuyện hoang đường của đám quý tộc, Charlotte luôn đỏ bừng mặt, lắp bắp giải thích: “Cũng không phải tất cả mọi người đều như thế...”

“Hi vọng cái thế giới này còn có thần linh, để cho bọn họ ở trên Thiên Đường tiếp tục cải thiện a...”

contraithanchet

89. Chương 89: Tập Mai Long Lý Kỳ (Cameron Ridge)

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 89: Tập Mai Long Lý Kỳ (Cameron Ridge)

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đi vào Ma Pháp Công Hội, không khỏi bị rung động một chút.

Ma Pháp Công Hội của Lợi Đán Thành kích thước không lớn, đại khác bởi vì Lợi Đán thành đã từng dính phải lửa giận của Địa Ngục Khuyển, cho nên sau khi trùng kiến, tính ỷ lại của đại đa số ma pháp sư đối với công hội cũng chẳng rõ ràng, chỉ có thời điểm thủ tiêu tang vật mới chạy đến công hội thôi.

Mà ở Ngự Kinh, thủ đô của cả nước, Ma Pháp Công Hội ở đây lại phồn vinh phát đạt cực độ. Trương Đức Bưu đứng trước công hội chỉ một chốc đã chứng kiến không dưới mười ma pháp sư ra vào vào, thập chí trong đó có một Đại Ma Đạo Sư cấp năm!

“Ngự Kinh không hổ là kinh thành, tại đây tập trung cao thủ cùng thiên tài cả nước, nhân số lại nhiều khiến, người ta ghen hòng nhìn mà thèm!”

Trương Đức Bưu lòng mang kính sợ, đi vào Ma Pháp Công Hội, nho nhã lễ độ hướng vị nữ ma pháp sư chiêu đãi hấn hỏi: “Xin hỏi, Cameron Ridge tiên sinh có ở đây không?”

Nữ ma pháp sư kia nghi hoặc liếc hấn một cái, nói: “Người tìm hấn có chuyện gì?”

“Đệ tử của hấn ủy thác ta mang cho hấn một phong thư.”

Nữ ma pháp sư càng thêm nghi hoặc, thầm nói: “Cameron lão hỗn đản kia, có thể có đệ tử lúc nào nhỉ?” Quay người đối diện với một lão nhân đang quét rác, nói: “Cameron Ridge, có người tìm người.”

Trương Đức Bưu ngạc nhiên nhìn về phía lão nhân kia. Chỉ thấy hấn mặc áo choàng ma pháp học đồ, than thể công xuống, đang cầm một cây chổi vội vội vàng vàng chạy tới, mặt mày tràn đầy nếp nhăn tươi cười lộ ra một hàm răng vàng, cười bồi nói: “Ai tìm ta?”

Trương Đức Bưu trong lòng lăm lăm không dứt, hấn vốn tưởng đạo sư của Garment Ridge không phải một vị cao cấp Đại Ma Đạo Sư thì cũng là một Thánh Ma Đạo, đầu nghĩ ra vị Cameron Ridge thế mà căn bản

không có chút bộ dáng của thể ngoại cao nhân, ngược lại là một lão ma pháp học đồ đã lăn lộn bao nhiêu năm ở Ma Pháp Công Hội.

“Chính là hần!” Nữ ma pháp sư kia che mũi, chán ghét liếc hần một cái, bộ dáng giống như không kịp tránh né, nói: “Hai tên ma pháp học đồ các người đi qua một bên nói chuyện đi! Chết tiệt, đầu năm nay việc lạ thật nhiều, cả vạn năm này Ma Pháp Học Đồ mà cũng có thể thu đệ tử! Cameron Ridge, người không sợ dạy hư học sinh, Trí Tuệ Nữ Thần sẽ cho một đạo lôi điện đánh chết người sao?”

Lão đầu quét ra Cameron vội cười bồi nói: “Phiền ngài rồi!” Hướng Trương Đức Bưu nói: “Vị đại nhân này, mời ngài theo ta.”

Trương Đức Bưu vội vàng nói: “Không dám xưng đại nhân, ngài là đạo sư của bằng hữu ta, chính là tiền bối của ta.”

Cameron Ridge kinh ngạc liếc hần một cái, tập tễnh đi về phía trước. Trương Đức Bưu vội vàng đuổi theo, Cameron mang hần đến một túp lều nhỏ ở phụ cận mặt sau của Ma Pháp Công Hội. Rất hiển nhiên, nơi này chính là nhà hần.

Trương Đức Bưu trong nội tâm nghi hoặc. “Chẳng lẽ Garment ma đạo sư trải qua tuổi thơ ở chỗ này sao?”

Cameron Ridge lần nữa cười lấy lòng nói: “Vị đại nhân này, ngài tìm ta có việc gì?”

Trương Đức Bưu hít vào một hơi thật dài, tán đi hiệu quả của Đoán Cốt Dịch Cân quyết, khuôn mặt cốt cách khôi phục như cũ, chiều cao cũng trở lại bình thường, rồi mới từ trong không gian giới chỉ lấy ra thư tín, cung kính giao cho hần.

Cameron tiếp nhận thư, lộ vẻ kinh ngạc nói: “Người tận lực biến hóa dung mạo, nhất định là đã kết thù bên ngoài, tại sao lại khôi phục hình dáng cũ thế hả?”

Trương Đức Bưu thành thành thật thật đáp: “Dùng một tướng mạo khác gặp trưởng bối của bằng hữu là không tôn trọng đối với bằng hữu.”

“Tiểu tử Garment kia, thế mà lại kết giao được một bằng hữu thật tốt.” Cameron lấy thư ra, ngó qua một cái, đột nhiên cả giận nói: “Tiểu vương bát đần Garment, một lần thư gửi thư đều nói: “Con rất tốt, con được ăn rất no, con hiện tại còn chưa có lão bà!””

Thời điểm lão nhân này tức giận, bên người không tự giác có một loại ma lực chấn động, tuy rất nhỏ nhưng làm cho người ta cảm giác như trời như biển, khủng bố đến cực điểm.

Thái Ca lập tức tỉnh lại, trên vai của Trương Đức Bưu ngẩng đầu lên, nghi ngờ nói: “Thánh Ma Đạo Sư?”

Cameron lại biến thành bộ dáng lão đầu già cỗi, vội vội vàng vàng ngẩng đầu nhìn quanh: “Thánh Ma Đạo Sư đâu?”

Thái Ca chăm chú nhìn mặt hần, nghi hoặc nói: “Đừng nhúc nhích, cái mặt già này của lão trông rất quen, tựa hồ đã gặp qua ở đâu rồi... Ta nhớ ra rồi!”

Tiểu lão hổ ở trên vai Trương Đức Bưu đứng lên hai chân, chỉ vào Cameron Ridge a a cả buổi, sau đó gãi gãi đầu, mở miệng nói: “Ta lại quên rồi.” Rồi gục xuống tiếp tục ngủ.

Trương Đức Bưu tức đến muốn thổ huyết, từ sau khi chủ nhân của Thái Ca trước đây chết đi, nó lại trở nên ba hoa chích chòe, trí nhớ khi trước nhiều thứ đã quên đi.

Bất quá có thể khẳng định chính là lão ma pháp học đồ luân lạc tới Ma Pháp Công Hội quét rác này khẳng định không đơn giản như vậy.

“Mỗi người đều có bí mật không muốn cho người khác biết, không nên theo đuổi đến cùng.” Trương Đức Bưu nghĩ đến đây liền đem sự tình của Cameron vứt qua một bên, cung kính thưa: “Tiền bối, thư của Garment đã giao cho người, ta cũng nên cáo từ.”

Mặt già của Cameron vo lại thành một nắm, cực kỳ giống như óc chó đã kinh lịch qua bao nhiêu tang thương, cười nói: “Người ở bên ngoài đắc tội người, chẳng lẽ còn tìm được chỗ ở sao? Nếu như không chê, người có thể ở trong phòng cũ của Garment.”

Trương Đức Bưư cẩn thận suy nghĩ. Hẳn hiện tại đúng là hoàn toàn không có chỗ để đi, chính mình vừa đến Ngự Kinh đã giết không ít lính thủ thành, hơn nữa liên lụy đến sự tình Thiết Kị quân phản loạn nữa, quan tòa quần than(thành ngữ), nếu như không ở lại Ma Pháp Công Hội thật không có chỗ nào để đặt chân nữa.

“Nếu như người cảm thấy băn khoăn mà nói, có thể giúp ta quét rác.” Cameron mang theo hắn vào túp lều nhỏ, lải nhải không ngừng: “Garment trước kia cũng thay ta quét rác, bất quá có một ngày ta chứa một tên cung tiễn thủ cận thị, hai tên hỗn đản lẫn lộn một chỗ, lại không muốn thay ta quét rác nữa. Bọn nó lại say mê cái hoạt động không làm mà hưởng...”

Trương Đức Bưư không thể nhịn cười. Hoạt động không làm mà hưởng, Khẳng định chính là ăn cướp. Bọn hắn quen biết nhau, chính là nhờ Garment và Agan đang trầm luân ở Thâm Uyên ý đồ ăn cướp Trương Đức Bưư, ngược lại bị Trương Đức Bưư thả Thái Ca ra, đem bọn họ cướp đoạt trụi lủi.

Trương Đức Bưư cẩn thận dò xét túp lều này, chỉ thấy không gian bên trong cực kì nhỏ bé, một bên là một giường lớn và một cái bàn, không có đến chỗ để đứng. Thật khó cho Garment và Agan ở lại chỗ này lâu vậy.

Đầu giường còn để vài sách vở cũ, hắn tiện tay cầm một quyển, chỉ thấy trên bìa viết: “Luận những phương pháp tu dưỡng cao đẳng tinh thần lực có thể thực hành”, tác giả là Vưu Ni Tư Phổ Lạc.

Trương Đức Bưư trong lòng cả kinh. Lúc học trong Tinh Viện, hắn từng được đọc qua sự tình của Vưu Ni Tư Phổ Nặc trong một phần lịch sử văn hiến. Vưu Ni Tư Phổ Nặc là một vị Thánh Ma Đạo Sư mấy trăm năm trước, cả cuộc đời hắn chỉ để lại một bản sáng tác, chính là bản “Luận những phương pháp tu dưỡng cao đẳng tinh thần lực có thể thực hành” này, bất quá nghe nói quyển sách này chỉ trong học viện Hoàng Gia của kinh thành mới có, không nghĩ tới đầu giường của túp lều nhỏ này vậy mà tiện tay để đó một bản!

Trương Đức Bưư lại lật lên vài cuốn sách khác, chỉ thấy những cuốn sách này giảng thế nào là rèn luyện tinh thần lực, làm thế nào mau chóng phóng thích ma pháp, còn có một quyển giảng chính là hệ thống ma pháp hỏa hệ, từ Tiểu Hỏa Cầu cấp thấp nhất, đến cấm chú Thánh Ma Đạo Sư mới có thể phóng thích, toàn bộ bao hàm bên trong.

Những quyển sách này đều không ngoại lệ, đều là truyền thế tác phẩm của những Thánh Ma Đạo nổi danh lừng lẫy lưu lại. Đừng nói bên trong Tinh Viện không có, cho dù là kinh thành Hoàng Gia học viện cũng chưa chắc có thể bảo tồn mấy bản sách này!

Trương Đức Bưư dám cam đoan, mấy quyển sách này tùy tiện cầm một bản ra ngoài, tuyệt đối có thể dẫn khởi một tràng đồ sát tinh phong huyết vũ.

“Bất quá những sách này mặc dù tốt, nhưng đối với ta lại vô dụng.”

Trương Đức Bưư tiện tay nhét mấy quyển sách xuống chiếu, nằm xuống giường, rất nhanh lâm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau, Trương Đức Bưư sớm rời giường, rửa mặt một chút, lập tức nâng chổi, bắt đầu quét rác. Sau khi quét xong, hắn lại theo thói quen chạy đến quảng trường, bắt đầu rèn luyện cho ngày hôm nay. Từ khi còn bé bắt đầu hiểu chuyện cho tới bây giờ, Trương Đức Bưư mỗi sáng sớm đều muốn rèn luyện một lần, gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Trên quảng trường Ma Pháp Công Hội, buổi sáng cũng có một vài tên con dòng cháu giống ở đâu đó tu luyện ma pháp. Trương Đức Bưư một mình chiếm một góc, trước làm một bài tập thể dục vận động, xong đem Long Mông Bảo Tượng vận chuyển mấy chu thiên, rồi lại tu hành Đại Phách Quan Thủ. Hôm nay tu vi đấu khí của hắn dần dần thâm hậu, Đại Phách Quan Thủ đã luyện đến tầng thứ bảy, có thể đánh ra bảy tầng lực đạo âm nhu, lực xuyên thấu cực mạnh, uy lực so với lúc trước kia cường đại hơn không biết bao nhiêu lần.

“Loa Toàn(đỉnh ốc) đấu khí của Long Kị cấm quân kia có thể phá vỡ đại bộ phận uy lực đấu khí, cực kì cao minh, thậm chí có thể phá vỡ Phách Quan Thủ của ta. Loa Toàn đấu khí chỉ là một loại phương thức phát lực, loại phương thức này có lẽ ta cũng có thể bắt chước.”

Trên quảng trường Ma Pháp Công Hội, Trương Đức Bưư chậm rãi tiềm hạ tâm thần, dùng tinh thần lực bọc lấy đấu khí, bên trong thông đạo đấu khí dùng phương thức thúc giục xoắn ốc, lập tức đấu khí trong cơ thể như ngựa hoang đứt cương, dọc theo đấu khí thông đạo gào thét xông ra!

Trương Đức Bưu rên lên một tiếng, sắc mặt lập tức trở nên đỏ bừng, vội vàng dừng đầu khí lại.

Lần thí nghiệm đầu tiên của hắn, liền phát hiện Loa Toàn đầu khí bởi vì tốc độ xoay tròn cao nên rất khó khống chế, hơi không cần thận sẽ tẩu hỏa nhập ma.

“Muốn tu luyện Loa Toàn đầu khí, phải có tinh thần lực cao thâm. Những Long Kị cấm quân cùng lực long kí kết khế ước, mặc dù không tu luyện tinh thần lực, thấp nhất cũng đến cấp mười lăm! Kí kết cùng loại ma thú như cự long này, ưu thế thật sự không nhỏ!”

Trương Đức Bưu thở ra một hơi trọc khí, lại để cho đầu khí trong cơ thể bình ổn lại, lần nữa dốc lòng tu luyện.

“Tên kia là ai?” Trên một ban công tầng cao nhất của tổng bộ Ma Pháp Công Hội, công hội hội trưởng Bern Merlin đột nhiên nhìn thấy Trương Đức Bưu, cau mày hỏi nữ thư kí sau lưng: “Ma Pháp Công Hội chúng ta như thế nào lại lọt ra một tên man đầu sĩ tu luyện đầu khí vậy?”

Nữ thư kí kia nhìn thoáng qua, cười nói: “Hình như là người trẻ tuổi mà ngày hôm qua Cameron Ridge thu lưu, một chàng trai rất chịu khó.”

“Cameron Ridge nào?” Bern Merlin trong mắt tinh quang chợt lóe, truy hỏi.

“Thì là ai nữa? Còn không phải lão quét rác Cameron Ridge đó sao? Đại nhân, ngài nếu không cao hứng vì trong công hội có một tên chiến sĩ, có muốn ta đuổi bọn hắn đi không?”

“Không cần.” Bern Merlin hội trưởng tiếp tục nhìn Trương Đức Bưu, suy tư một lát rồi nói: “Về sau người trẻ tuổi này có yêu cầu gì, đều tận lực thỏa mãn hắn, hiểu chưa?”

Nữ thư kí nghi hoặc khó hiểu, Bern Merlin cũng không có ý định giải thích cho nàng minh bạch. Trong nội tâm vẫn đang suy nghĩ sự tình của Cameron, không khỏi nổi lên một tia khùng bố.

“Thời điểm ta tiến vào công hội năm đó, hắn đã già như vậy, một bộ dạng tùy thời sẽ chết. Hiện tại đã sáu mươi năm qua đi, hắn vẫn già như vậy, cũng bộ dạng sắp chết như vậy, nhưng hết lần này tới lần khác lại không chết được! Cameron này, quét rác suốt sáu mươi năm rồi! Hơn nữa nghe đạo sư của ta nói, thời điểm ngài tiến vào công hội, lão đầu này vẫn quét rác ở đây, bộ dáng chưa từng thay đổi...”

90. Chương 90: Loa Toàn Đầu Khí

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 90: Loa Toàn đầu khí

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

Thời điểm Trương Đức Bưu trên quảng trường Ma Pháp Công Hội cân nhắc về Loa Toàn đầu khí, Cameron Ridge ở một địa phương có ánh mặt trời bên cạnh quảng trường hí hóp mắt nằm phơi nắng. Thái Ca tới tới lui lui dò xét lão nhân này vài lần, thật sự không nhớ nổi rốt cuộc hắn là ai, dứt khoát làm ổ trên mái tóc rối nùi của lão già, thoải mái nằm xuống ngủ ngáy phè.

Không thể không nói Cameron tính tình tốt đến kì lạ, tùy ý Thái Ca làm cho mái tóc của lão thành ổ gà.

Trương Đức Bưu suy nghĩ suốt một ngày, đối với Loa Toàn đầu khí không có bao nhiêu thu hoạch. Môn công pháp này chắc là bí mật bất truyền của Long Kỵ Cấm Quân, cũng không phải nói người đã hiểu nguyên lí vận hành của nó thế nào, mà để vận dụng thành thực bên trong khẳng định còn có những bí quyết khác.

Ăn xong cơm tối, sau khi trở lại túp lều nhỏ, Trương Đức Bưu phát hiện trên giường rõ ràng nhiều hơn một quyển sách. Cầm lên xem, danh tự lại là: “Trình lên ngự lãm: Tính khả thi của kĩ xảo phát lực Loa Toàn Kinh mở rộng trong quân đội”, người kí tên là Williams.

“Williams là Long Kị Cầm Quân đầu tiên nhậm chức Trụ Quốc Đại Tướng Quân. Trình lên ngự lãm, loại ngự khí này rõ ràng là thần tử ghi tấu chương cho hoàng đế!” Trương Đức Bưu trong lòng khiếp sợ vạn phần, mở sách ra nhìn thật kĩ, trong đầu không khỏi ông ông: “Đây là tấu chương hoàng đế tự mình phê duyệt!”

Chỉ thấy trong tấu chương một vài văn tự lúc chấm lúc khoan, nhưng lại do hoàng đế chỉ thị, hơn nữa trên kĩ xảo phát lực của Loa Toàn đầu khí có vài cải biến tương ứng. Những thay đổi này nguyên lai những chỗ đầu khí vận chuyển không lưu loát lập tức trở nên thông suốt.

Trong lịch đại hoàng đế, có thể có được tu vi bậc này cũng chỉ có khai quốc Thái Tông hoàng đế. Hoàng đế hiện tại ăn cơm mặc đồ đều có người hầu hỗ trợ, còn đâu loại tu vi bậc này chứ!

Quyển sách thoạt nhìn không chút bất mắt này, ấy vậy mà lại là tấu chương Thái Tông hoàng đế tự mình phê duyệt!

Trương Đức Bưu trong nội tâm chỉ cảm thấy khó có thể tin: “Cameron rốt cuộc là loại người ra sao? Làm sao mà có thể đem thư tâng cất chứa trong hoàng cung về nhà được? Hơn nữa...” Trương Đức Bưu ngẩng đầu dò xét lại cái chỗ vừa tàn vừa nhỏ này, im lặng cả nửa ngày.

Bất quá hần liền vượt qua thế giới mộng tưởng, cũng không quan tâm thêm một chút sự tình kì lạ cổ quái này nữa. Cameron Ridge dù thần bí, nhưng đối với bản thân cũng không có ác ý, ngược lại còn hơi chiếu cố. Hần rất nhanh liền thu lại việc nghĩ cách tìm hiểu lai lịch lão đầu mà chuyển tâm vui đầu học tập Loa Toàn đầu khí.

Nghiên cứu bản kĩ xảo phát lực Loa Toàn Kinh này một lần, Trương Đức Bưu không khỏi cảm khái tu vi của Williams Đại Trụ Quốc cùng với Thái Tông hoàng đế. Loa Toàn Kinh cũng không cần tinh thần lực cao tới cấp mười lăm, chỉ cần đạt tới cấp sáu cấp bảy là có thể tu luyện rồi.

Kĩ xảo phát lực của nó cực kì tinh diệu. Những thứ đầu kĩ khác, hoặc chủ công hoặc chủ thủ, nhưng Loa Toàn Kinh lại là công phòng nhất thể.

Lúc phòng ngự, đầu khí của địch nhân có thể bị Loa Toàn Kinh hóa giải. Lúc tiến công, Loa Toàn Kinh lại có thể nhẹ nhàng xua tan sự ngăn trở đầu khí của đối phương. Chỉ trên kĩ xảo phát lực mà nói, hình thái của Loa Toàn Kinh hoàn toàn có thể gọi là độc bộ thiên hạ!

Hơn nữa loại kĩ xảo phát lực này đối với tu luyện đầu khí cũng vô cùng hữu ích. Dựa theo phương thức tu luyện của Loa Toàn Kinh về lâu về dài, tốc độ tăng trưởng tu vi nếu so với những người khác thì nhanh hơn một chút.

Chớ xem thường một chút tốc độ tăng trưởng này. Tinh thần lực tu vi đạt đến cấp mười, tất cả mọi người đều đứng cùng một tuyến xuất phát, có thể nhanh hơn một chút so với kẻ khác, người cũng đã chiếm được ưu thế thật lớn rồi.

Trương Đức Bưu dẫn kích động trong lòng xuống, bắt đầu dựa theo phương pháp bên trong bản tấu chương, trước ngừng tụ tinh thần lực của mình khiến cho tinh thần lực vận hành theo phương thức xoắn ốc. Sau khi quen thuộc rồi mới dùng tinh thần lực bao lấy đầu khí, thử thăm dò vận chuyển trong đầu khí thông đạo.

Hần một bên tu luyện, một bên cân nhắc học tập, đến tận hừng đông mới nắm được Loa Toàn đầu khí.

Trương Đức Bưu đứng dậy, đem bản tấu chương cũ rách xếp gọn gàng, cung kính đặt trên mặt bàn. Hần thực không phải tôn kính Williams Đại Trụ Quốc cùng Thái Tông hoàng đế, mà là tôn kính đối với môn võ học này. Williams và Thái Tông hoàng đế trong lòng hần không phải người thống trị cao cao tại thượng, mà là những võ đạo đại tông sư tu dưỡng cao thâm.

Đi ra khỏi túp lều nhỏ, Trương Đức Bưu nhấc chổi đi ra ngoài, tiếp tục thành thành thật thật quét rác.

Mặc dù trong lúc quét rác, đầu khí trong cơ thể hần vẫn thủy chung dựa theo phương thức vận chuyển của Loa Toàn Kinh tu luyện không ngừng. Đầu khí tu vi của hần sở dĩ có thể tăng trưởng nhanh như vậy, tư chất cùng kinh nghiệm ở thế giới trong mộng chỉ chiếm một tỉ lệ rất nhỏ, phần lớn là nhờ sự chăm chỉ của hần.

Chỉ có cố gắng hơn thường nhân gấp trăm lần mới có thể thu hoạch gấp trăm lần so với thường nhân.

Sau khi hoàn thành hết mọi chuyện bề bộn, Trương Đức Bưu về túp lều nhỏ ở hậu viện Ma Pháp Công Hội quét dọn một lần. Bỗng nhiên hấn ý tưởng bộc phát, thầm nghĩ: “Nếu như Đại Phách Quan Thủ dùng phương thức phát lực của Loa Toàn Kinh không biết sẽ thế nào?”

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu lập tức động thủ thí nghiệm. Đại Phách Quan Thủ là cực hạn âm nhu, mà Loa Toàn Kinh là cực hạn biến hóa, hai chủng kỹ xảo phát lực bất đồng kết hợp cùng một chỗ rất là khó khăn, không cẩn thận là không khống chế được.

Cũng may Trương Đức Bưu tu luyện Tà Linh Thánh Điển trong Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, đấu khí thông đạo ngày càng cứng cõi hơn, mặc dù không khống chế được, thông đạo cũng không chịu bao nhiêu tổn thương.

Sau khi cân nhắc một chút, hấn cuối cùng đem hai loại tâm pháp tổng hợp cùng một chỗ. Hôm nay Đại Phách Quan Thủ đã biến thành loại đấu khí xoắn ốc âm nhu, nhưng độ khó khống chế cũng tăng mạnh. Tu vi lúc này của Trương Đức Bưu chỉ có thể miễn cưỡng khống chế bốn đạo lực lượng bất đồng.

“Trước thử xem hiệu quả thế nào.”

Trương Đức Bưu đi đến một cái cọc buộc ngựa trước hậu viện, thu liễm tinh thần, nhẹ nhàng quét cây chổi đâm trên cọc buộc ngựa.

Cọc buộc ngựa là cột đá cao hai ba mét, nặng hơn ngàn cân, ma thú bị buộc lại mới không chạy loạn. Có mấy ma thú lực lượng lớn, tính khí táo bạo, cho nên cọc buộc ngựa thường còn có thể bị luyện kim sư khắc lên trọng lực ma pháp trận cùng phòng ngự ma pháp trận.

Thời điểm cây chổi tiếp xúc với cọc buộc ngựa, bề mặt trọng lực ma pháp trận cùng phòng ngự ma pháp trận liền nhanh chóng phát sáng lên, đột nhiên bộp bộp hai cái, hai ma pháp trận lần lượt tan vỡ, uy lực còn chưa được pháp huy đầy đủ, đã bị Loa Toàn đấu khí giã nát.

Răng rắc!

Bốn đạo thạch thứ bèn nhọn bắn ra, đâm vào trên vách tường Ma Pháp Công Hội, kích phát hệ thống phòng ngự trên vách tường. Xòen xọt mấy tiếng, dư ba còn lại thế mà đâm thủng những trận pháp phòng ngự kia, đem vách tường khoét ra bốn cái lỗ nhỏ.

Trương Đức Bưu còn chưa lấy lại tinh thần, lại nghe một hồi thanh âm rầm rầm, chỉ thấy cái cọc buộc ngựa cao hai ba mét đột nhiên vỡ vụn từng khúc, loạn thạch chồng chất đầy đất.

Loại uy lực của Đại Phách Quan Thủ trải qua Loa Toàn Kinh cải tiến, chẳng những vượt xa Đại Phách Quan chính tông, đồng thời cũng vượt xa Loa Toàn đấu khí của Long Kị Cẩm Quân. Có thể đoán được, nếu như bản cải tiến Đại Phách Quan thủ đánh lên trên người thì tình hình phải khủng bố thế nào!

“Quá âm độc rồi...” Cameron đi qua sau lưng hấn, lắc đầu nói: “Tổn hại thiên hòa...” (ý chỉ quá ác độc)

Trương Đức Bưu từ trong khiếp sợ tỉnh lại, khó có thể tin nhìn cái chổi trong tay, sau nửa ngày mới gật đầu nói: “Thực sự quá âm độc rồi. Đại Phách Quan Thủ tấn công phủ tạng của địch, Loa Toàn Kinh lại đem âm nhu lực đạo của Phách Quan Thủ rải khắp toàn thân, khiến tính công kích của Đại Phách Quan càng thêm sắc bén, đánh vào thân người, nhất định cốt cách cơ bắp ngũ tạng lực phủ toàn thân tất cả vỡ vụn! Loại võ học mới này có lẽ nên hạn chế sử dụng, không phải sinh tử đại địch kiên quyết không thể dùng đối phó.”

Dùng đấu kỹ độc ác như thế đối phó địch nhân, đã không phải là vấn đề võ học, mà là vấn đề đạo đức. Trương Đức Bưu dù có thời điểm so với Bái Địch Luân Tư còn lừa đảo xảo quyết hơn, nhưng một mực đều tuân thủ nghiêm chỉnh điểm mấu chốt đạo đức của bản thân.

Nếu là những người khác, nhất định muốn dùng cừu địch làm thí nghiệm, kiểm tra uy lực của bản cải tiến Đại Phách Quan Thủ, nhưng Trương Đức Bưu lại không làm vậy. Đây cũng chính là điểm khác nhau giữa hấn và người khác.

Bất tri bất giác, hấn đã có một loại khí độ của tông sư.

Tuy bản cải tiến Đại Phách Quan Thủ hơi quá âm độc, nhưng cũng không làm trở ngại niềm vui thú dung hợp Loa Toàn đấu khí với những tâm pháp khác của Trương Đức Bư. Hắn bắt đầu đem Loa Toàn đấu khí dung hợp cùng Long Mông Bảo Tượng Quyết.

Trong quá trình dung hợp Long Mông Bảo Tượng Quyết, hắn quả thực gặp nan đề. Long Mông Bảo Tượng lấy khí dung dày, nặng, lớn mà nổi danh, trong khi Loa Toàn đấu khí là nhẹ, nhanh, sắc bén, quả thực là hai mặt đối lập.

Bất quá cũng có khả năng dung hợp. Long Mông Bảo Tượng Quyết tu luyện tới cấp độ tinh vi cũng có thể bao gồm những mặt nhẹ, nhanh, sắc bén, nhưng cho tới nay hắn đều là một mình mảy mò, căn bản không có ai chỉ điểm.

Lần nữa khiến Trương Đức Bư khiếp sợ chính là ngày hôm sau trên giường của hắn lại có thêm một quyển sách “Tân mạn về cảm tưởng tu luyện của ta”, kí tên đúng là vị Man tộc tiền bối khai sáng Long Mông Bảo Tượng Quyết kia, hơn nữa còn là bản chép tay!

Tuy quyển sách này không có khẩu quyết tâm pháp Long Mông Bảo Tượng Quyết, nhưng tâm đắc tu luyện trong đó đủ để giải quyết tuyệt đại bộ phận vấn đề Trương Đức Bư gặp phải trong quá trình tu luyện.

Trương Đức Bư đã chấn kinh đến lặng người. Cameron phảng phất chính là một võ học thánh địa di động, luôn có thể biến hóa ra những đồ vật khiến hắn khao khát, có những thứ này, trở ngại tu luyện liền dễ dàng giải quyết.

“Chắc chắn lúc trước Garment Ridge cùng Agan Brucci khi được thu dưỡng, nhất định cũng thường xuyên gặp kinh hỉ như vậy a? Không biết Cameron tiền bối có tư liệu phương diện mười hai ma thú phù văn không...”

Man tử nháy mắt mấy cái, tận lực theo lão đầu đi qua trước mặt, nói nhỏ trong miệng: “Phù văn mười hai ma thú...”

Sau một lúc lâu, sợ hắn không nghe, tiểu Man tử lại lần nữa đi qua trước mặt lão đầu, thanh âm trong miệng to rõ hơn một tí: “Khục khục, phù văn mười hai ma thú...”

Đợi chờ đến tối, trên giường quả nhiên đã nhiều thêm một vài tư liệu về phương diện phù văn mười hai ma thú. Những quyển sách ma pháp kia chồng chất như núi nhỏ trên giường, Trương Đức Bư đặt tay lên một quyển sách ma pháp, chỉ nghe răng rắc một tiếng, giường bị đè sụp.

“Trời ạ! Tri thức về phương diện mười hai phù văn ma thú cũng quá nhiều đi à!!” Trương Đức Bư kinh hồn tang đảm nhìn núi sách này, những quyển sách ma pháp này tùy tiện xuất một bản ra có thể làm cho một luyện kim đại sư vì hắn bán mạng cả đời.

“Hệ thống phù văn của luyện kim sư là một môn học vấn cao thâm, ta căn bản xem không hiểu, loại chuyện này hay vẫn nên giao cho nhân sĩ chuyên nghiệp xử lí!”

Trương Đức Bư xách lão hổ đáng thương ném lên trên núi sách, ra lệnh cưỡng chế nó phải xem hết đồng sách này. Thái Ca phần nộ hướng hắn kháng nghị, bất quá bị Man tử bỏ qua.

“Cameron tiền bối rốt cuộc còn bao nhiêu thứ tốt?”

Lòng hiếu kì của Trương Đức Bư vừa nổi lên, liền vô pháp át chế, lần nữa tận lực đi qua hướng lão đầu nằm phơi nắng, nói nhỏ: “Đấu Chiến Thắng Quyết...”

Đến tối, đầu giường có thêm một tờ giấy. Trương Đức Bư tâm thần bất định bất an cầm lên xem xét, sắc mặt lập tức đen thui, chỉ thấy trên giấy viết ngóay một câu.

“Người so với Garment còn ngu hơn!”

Không có được Đấu Chiến Thắng Quyết, Man tử ngược lại nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “May mắn hắn không lấy ra Đấu Chiến Thắng Quyết, nếu không ta thật sự cho rằng Cameron tiền bối là thần linh ẩn tàng ở thế gian rồi...”

codon.tra

91. Chương 91: Hai Vị Thái Tử

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 91: Hai vị thái tử

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanhet

Nguồn : Kiếm Giới

Bất tri bất giác hơn mười ngày trôi qua nhanh chóng, Trương Đức Bưu chưa từng cảm thấy thỏa mãn như thế này. Cameron Ridge cũng không cho hắn tâm pháp tu luyện đấu khí, những thứ giao cho hắn thường đều là tâm đắc tu luyện của các bậc tiền bối tiên hiền.

Những tâm đắc này bao gồm Đại Phách Quan, Liệt Diễm Quyết, Bôn Lôi Quyết, Càn Khôn Quyết cùng Long Mông Bảo Tượng Quyết, chỉ thiếu mỗi Tà Linh Thánh Điển. Hiển nhiên lão giả thần bí khó dò này đối với Tà Linh Thánh Điển của Thâm Uyên Ma Tộc cũng không có bao nhiêu kiến giải.

Mặc dù vậy, Trương Đức Bưu vẫn cảm kích vạn phần. Cho tới nay, võ học của hắn đều là thân cảnh, chiêu thức đại khai đại hợp, hào hùng khí thế. Mà bây giờ đã có tâm đắc của tiên hiền, liền đâm chồi nảy lộc xum xuê, đem những lỗ thủng bổ sung đầy đủ, tu vi bắt đầu phát triển theo hướng tinh vi, chậm rãi diễn biến thành hệ thống võ học của chính mình.

Cùng với việc liều mạng tu luyện, Trương Đức Bưu cũng quan tâm đến tình hình ở Ngự Kinh. Khiến hắn kì quái chính là cả mười mấy ngày nay, quân bảo vệ thành cùng Long Kị Cấm Quân hành quân án binh bất động, tịnh không có ai đến tìm hắn làm phiền.

Hắn đã giết mười mấy lính bảo vệ thành, lại đập một tên long kị sĩ một trận tơi bời, hai sự kiện này bất luận cái nào cũng không phải việc nhỏ, huống hồ vụ Giám Sát Sứ Charlotte bị giết càng là kinh thiên đại án.

Nhưng hôm nay trong ngự kinh vậy mà không chút động tĩnh gì, thậm chí cả tin tức Giám Sát Sứ Charlotte bị giết cũng không truyền tới, ngược lại kinh sư dần dần náo nhiệt hơn, khắp nơi ca múa mừng thanh bình, ăn chơi đàn đúm.

Sứ giả các nước cũng triều kiến không dứt, phở lớn ngô nhỏ nghị luận hôm nay không phải vương tử nước nào đã đến thì vị quý tộc Ngự Kinh này coi trọng vị công chúa kia, vì nàng mà khiêu chiến với đối thủ cạnh tranh, kết quả bị đối thủ chặt cụt một giò.

“Charlotte cũng không phải tiểu nhân vật, hắn là Giám Sát Sứ hoàng đế bệ hạ phái ra, nhạc phụ lại là tài chính đại thần của đế quốc, cái chết của hắn vậy mà cũng bị che giấu đi. Thái bình giả tạo. Hans thật sự đã nói đúng, kẻ thống trị quốc gia này đã đánh mất nhuệ khí, đánh mất tâm tiến thủ, chỉ còn biết đánh xì dầu!”

(*đánh đấm giả bộ cho có khí thế)

Trương Đức Bưu mặc áo choàng ma pháp học đồ, đi trên đường phố Ngự Kinh, trông thấy cảnh cả vũ thăng bình đều là ca tụng công tích của hoàng đế bệ hạ, không khỏi đối với sinh hoạt của kẻ thống trị tại Ngự Kinh sinh ra một loại tâm lí xem thường thật sâu, khinh bỉ tất cả bọn chúng.

Nam Cương Man tộc cho dù xuống dốc, cho dù không cường đại bằng lúc trước, nhưng dân tộc này cũng không mất tâm tiến thủ. Mà Ngự Kinh có Ma Pháp Cấm Quân cường đại nhất, Long Kị Cấm Quân sắc bén nhất, nhưng bản thân bọn thống trị lại mê say tô son trát phấn trong thái bình, không hề biết quốc gia đã nguy cơ tứ phía.

“Ngự Kinh hôm nay tựa như một quả trứng gà, bề ngoài thoạt nhìn cứng rắn như đá tảng, nhưng ném nhẹ một cái sẽ vỡ ngay!”

“Mở ra!”

Sau lưng đột nhiên truyền đến từng trận bước chân, Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thớt Liệt Diễm Ma Giáp thú âm âm chạy tới, kỵ sĩ phía trên không giống người trung nguyên, bộ dạng cường tráng như hắc hùng, tóc xoăn bông bênh, cổ và tóc đeo đồ trang sức không biết có công dụng gì, ngồi trên Liệt Diễm Ma Giáp thú hô to gọi nhỏ, huy vũ roi da trong tay bất kể lí do quát tới tấp vào những người qua đường không trốn kịp.

“Xem bộ dạng này, hẳn là sứ thần tiểu quốc cao nguyên Tây Phương, thái tử Ô La quốc A Bô Dã Môn mà người ta thường nhắc trong tửu quán.”

Trương Đức Bưu mấy ngày nay rảnh rỗi cũng lê la tửu quán, cũng nghe lồm ba lồm bồm vài chuyện quốc gia biên giới, xem trang phục tên kỵ sĩ này liền biết rõ lai lịch hẳn.

Liệt Diễm Ma Giáp thú là một loại Tích Dịch Long, tuy cũng là Long tộc, nhưng là cấp thấp nhất á long hệ Địa Hành Long, không thể bay lượn. Loại vương cấp ma thú này lực lượng rất lớn, toàn thân đều là lân phiến tự nhiên cứng như thép, có thể thao túng hỏa hệ nguyên tố, cực kì hung mãnh.

Bất quá con Liệt Diễm Ma Giáp thú này hiển nhiên đã bị kinh hãi, lúc này mới phát cuồng lao lung tung trên phố. Ô La quốc thái tử A Bô Dã Môn hiển nhiên cực kì sủng ái nó, một roi cũng không đánh xuống, ngược lại đều trút xuống người đi đường bất kể lý tình!

Trương Đức Bưu nghiêng người tránh qua một bên, đã thấy giữa đường có hai mẹ con bình dân không kịp tránh né. Người mẹ kia không chút nghĩ ngợi, vội vàng áp con gái vào lòng, nghiêng người đưa lưng về phía Liệt Diễm Ma Giáp thú, chuẩn bị dùng thân thể chính mình vừa ngăn vừa đỡ, cứu mạng con gái mình, tuy đây chỉ là hi vọng xa vời.

Liệt Diễm Ma Giáp thú nặng đến vài tấn, thể chạy đến kinh người, đừng nói là người, dù là một con Tê Giác cũng có thể bị đâm chết!

Trương Đức Bưu vội lao đến, đang muốn đẩy hai mẹ con kia ra, chợt thấy bên đường cũng nhào ra một bóng người, tốc độ so với hắn còn nhanh hơn, chính là một thanh niên mặc tảo giáp (giáp dây xích), chặn ngang trước mặt hai mẹ con, chuẩn bị đưa lưng mình ngăn cản Liệt Diễm Ma Giáp thú!

Thanh niên kia cũng không ngờ còn người khác lao tới. Chỉ thấy ma pháp học đồ kia so với hắn còn mãnh liệt hơn, vậy mà che trước người hắn, há miệng gào thét một tiếng như đất bằng dậy sóng, chấn đến màng nhĩ ông ông rung động!

Liệt Diễm Ma Giáp thú xông lên, bị tên ma pháp học đồ kia một quyền gõ lên trên mỏ ác, cái đầu cự thú biến dạng tại chỗ, bị hắn mạnh mẽ nện cả nửa cái đầu vào mặt đất!

Chỉ là Liệt Diễm Ma Giáp thú trước khi chết rốt cuộc ngưng tụ một lần ma pháp, nhưng ngay cả cơ hội phóng thích cũng không có đã bị hắn một quyền gõ chết, hỏa hệ nguyên tố bọp một tiếng, từ trong miệng nó bắn ra bốn phía hóa thành một cỗ sóng lửa!

Những sóng lửa kia vừa nổ tới bên người Trương Đức Bưu liền bị vô hình đấu khí đẩy ra, không thể gây tổn thương chút nào cho bọn hắn.

“Tiểu khả ái của ta...”

A Bô Dã Môn vương tử thân thủ cực kì miễn tiện, từ trên lưng Liệt Diễm Ma Giáp thú xoay người nhảy xuống, nhìn thấy tọa kỵ bảo bối của mình đột tử tại chỗ không khỏi giận tím mặt. Đột nhiên lại thấy một con cọp có cánh từ trên vai thiếu niên đã đánh chết tọa kỵ của mình bay lên, vọt tới thi thể Liệt Diễm Ma Giáp thú, vui mừng khôn xiết kêu lên: “Long tinh của ta!”

Con cọp hung tàn kia ngoạm lấy cổ Liệt Diễm Ma Giáp thú một phát, kéo thi thể phi phạch bay đi mất, chắc là trốn ở một chỗ vui vẻ ăn uống rồi.

A Bô Dã Môn vương tử một chút cũng không vui, mặt đen càng thêm đen, nhắc roi vung đến chủ nhân của con cọp, nổi giận mắng: “Tiện dân nơi nào...”

Trương Đức Bưu nhú mày, duỗi hai ngón tay kẹp lấy roi, đang muốn cho hắn ăn chút thiệt thòi, đột nhiên một tướng quân thân mặc thiết giáp xuất hiện bên người A Bô Dã Môn, thủ chương vừa chuyển, lập tức một cỗ kinh phong như phô thiên cái địa đè xuống, mang theo vô biên vô hạn tuyết hoa, băng hàn vô cùng!

Trương Đức Bưư sắc mặt kịch biến, tâm niệm vừa động, Long Môn Bảo Tượng khí từ đan điền gào thét lao ra, dùng trạng thái xoắn ốc cuộn đến song chương, hô một tiếng trọng trọng nghênh đón!

Cùng lúc đó, bên cạnh hắn cũng thoáng hiện một đạo kiếm quang. Kiếm quang như dải lụa hướng khí thể trầm trọng như núi kia bổ tới, chính là chàng thanh niên cứu người kia xuất thủ tương trợ.

Trương Đức Bưư cùng người thanh niên này có thể gọi là tuổi trẻ tài tuấn, liên thủ vẫn không cách nào ngăn một kích của đối thủ. Trường kiếm của thanh niên kia đoạn liệt từng khúc, mà Trương Đức Bưư cũng rên lên một tiếng, Loa Toàn đấu khí cùng với loại đấu khí bằng hàn như nước thủy triều của đối phương gặp nhau, chỉ có thể công phá ngoại vi đấu khí của đối phương đã vô lực đi tiếp.

Sau đó thuần túy là man lực va chạm, ầm ầm một tiếng, Trương Đức Bưư cùng thanh niên kia bay ngược ra, rơi trên mặt đất nhện không được lão đảo lui lại vài bước.

Thanh niên kia hiển nhiên tinh thông một loại phương pháp tá lực, bộ pháp quỷ dị, mà Trương Đức Bưư lại bước đi trầm trọng, lưu lại trên mặt đá xanh lát đường dấu chân liên tục, sâu gần ba thốn.

Vị tướng quân Ô La quốc kia nhẹ kêu một tiếng, hiển nhiên không ngờ hai người này vậy mà có thể tiếp được một kích toàn lực của hắn, đang muốn ra tay lần nữa, đột nhiên nghe thấy trên tử lâu bên phải đường truyền ra một tiếng cười to: “Shelton Pula thị vệ, không cần đánh nữa, lên đây đi!”

“Vâng, điện hạ!” Thanh niên kia khom người thi lễ, sau đó đi lên tử lâu.

Trương Đức Bưư ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một quý tộc công tử đứng trên ban công quán rượu, khí chất vô cùng cao quý, không khỏi nao nao: “Nam Minh thái tử? Hắn như thế nào cũng tới?”

“Roth tướng quân, sao lại không giết chúng đi?” A Bố Dã Môn vương tử giận tím mặt, trách mắng: “Bọn chúng dám động thủ với bản vương, còn giết chết tọa kỵ yêu quý của ta, không trừng phạt bọn chúng, thể diện Ô La quốc ta bỏ đi đâu hả?”

Roth nhẹ nhàng lắc đầu, mềm mỏng nói: “Điện hạ, đó là Nam Minh thái tử.”

A Bố Dã Môn vương tử vội vàng im miệng. Nam Minh cùng Bắc Chu là hai đại quốc, không phải những cao nguyên tiểu quốc bọn hắn có thể chống lại. Vạn nhất chọc giận Nam Minh thái tử, hắn dẫn theo một chi đại quân tới, còn không đem Ô La quốc san thành bình địa.

A Bố Dã Môn vương tử tròn mắt đảo vòng, chỉ vào Trương Đức Bưư, cả giận nói: “Người này không phải thái tử gì cả, Roth tướng quân, giết hắn cho ta!”

Trong mắt Roth tinh quang lóe lên, đang muốn động thủ, đột nhiên một đầu lục long từ không trung bay xuống, rơi trên đường phố. Kị sĩ trên lưng rồng nhảy xuống, đúng là Long kị sĩ Crowl từng bị Trương Đức Bưư đập bầm dập một lần, hướng A Bố Dã Môn cười bồi nói: “Điện hạ, người này tốt nhất cũng không nên đụng...”

A Bố Dã Môn vương tử giận dữ nói: “Cả hắn cũng là vương tử chó má gì sao?”

Long Kị Sĩ Crowl cơ mắt khê giật, thầm nghĩ: “Cả ngài chẳng phải cũng là vương tử chó má sao?” Bất quá lời này hắn đương nhiên không dám nói ra miệng, thấp giọng giải thích: “Hắn cũng không phải vương tử quốc gia nào, nhưng đạo sư của hắn là một vị Thánh Ma Đạo, ngài nên suy nghĩ một chút...”

A Bố Dã Môn sau nửa ngày im lặng, đột nhiên gắt một cái thật mạnh, giận dữ nói: “Xui quá vậy, đệ tử Thánh Ma Đạo cũng có thể đụng! Roth Đại Tướng Quân, chúng ta dứt khoát về nước a, tránh khỏi bị khinh bỉ ở Ngự Kinh! Còn người nữa Crowl, là rồng của người khiến bảo bối của ta sợ đến phát cuồng không khống chế được, việc này người phải chịu trách nhiệm!”

Crowl Long Kị Sĩ liên tục cười khổ: “Ta bồi cho điện hạ là được.” Quay đầu đi về phía Trương Đức Bưư, vỗ vỗ vai hắn, nháy mắt mấy cái, thấp giọng cười: “Đức Bưư Man Chuy, người thiếu ta một nhân tình!” rồi quay đầu cùng A Bố Dã Môn rời đi.

Trương Đức Bưư buồn bực vạn phần: “Ta lúc nào trở nên quen thuộc cùng hắn vậy a? Còn nữa, ta lúc nào lại có lão sư là Thánh Ma Đạo Sư vậy? Chẳng lẽ hắn nói chính là Cameron Ridge tiên bối... Bà mẹ nó, kính thành thật sự là mạc danh kì diệu!”

Trương Đức Bưu đang muốn bỏ đi, đột nhiên trên tửu lâu lại truyền tới tiếng cười của Nam Minh thái tử: “A Man huynh đệ, mời lên nói chuyện! Từ khi từ biệt ở Lợi Đán thành, chúng ta đã lâu không gặp!”

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bên người Nam Minh thái tử nhiều hơn một vị nam tử trẻ tuổi, khí chất đồng dạng vô cùng cao quý, khí độ ung dung, cùng tỏa sáng với Nam Minh thái tử, phảng phất như hai hoàng giả cao cao tại thượng.

“Đại Chu hoàng thái tử điện hạ...” Trương Đức Bưu trong lòng nhảy dựng. Tuy hắn chưa từng gặp Đại Chu hoàng thái tử, nhưng thân khí chất này căn bản không phải vương tôn quý tộc có thể mô phỏng, đồng dạng cũng không phải quốc vương vương tử các tiểu quốc xung quanh có thể với tới, chỉ có Đại Chu cùng Nam Minh hoàng đế hoặc thái tử mới có thể có được loại khí độ bất phàm này.

Huy Back

92. Chương 92: Chuyện Tốt Liên Tục

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 92: Chuyện tốt liên tục

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu cũng không đi lên tửu lâu gặp mặt cùng Nam Minh thái tử và Đại Chu hoàng thái tử mà lại uyển chuyển cự tuyệt lời mời của Nam Minh thái tử, quay người li khai mảnh đất thị phi này, thầm nghĩ: “Hai tên này đều là nhân vật kiêu hùng cự phách, ta lần vào bên trong nếu không cẩn thận tựa có kết cục chết chẳng chỗ chôn... Không nghĩ tới Nam Minh thái tử cũng dám tới Ngự Kinh, hơn nữa quang minh chính đại ở cùng một chỗ với Đại Chu hoàng thái tử. Giữa hai tên này nhất định là mặt ngoài hòa hòa khí khí trong bụng lại kiếm bạt cung giương, không thể chính mắt nhìn một lần, thật sự là đáng tiếc.”

Nam Minh thái tử cùng Đại Chu hoàng thái tử là thái tử của lưỡng đại đế quốc trên đại lục, cũng không phải nhân vật đơn giản. Nam Minh thái tử nếu thật có ý lôi kéo Trương Đức Bưu, Đại Chu hoàng thái tử nhất định cũng không muốn rơi xuống hạ phong. Đến lúc đó Trương Đức Bưu tựa gặp phải khó khăn, vô luận cự tuyệt phương nào đều rước lấy họa sát thân.

Trên tửu lâu, hai vị đế quốc thái tử lần nữa ngồi xuống. Bất đồng với phong mang bộc lộ của Nam Minh thái tử, Đại Chu hoàng thái tử có vẻ trong bóng có kim, mỉm cười thấp giọng phân phó một thủ hạ tướng lĩnh vài cây, vị tướng này cúi người vâng dạ, quay người rời đi.

Nam Minh thái tử nhướng mày, cười nói: “Điện hạ cũng thấy hứng thú với tên kia sao?”

Chu hoàng thái tử mỉm cười nói: “Nhân vật có thể làm ngài thấy hứng thú, ta tự nhiên cũng có chút hứng thú.”

“Thế thì có thể làm điện hạ thất vọng rồi. Ta đúng là cảm thấy hứng thú với A Man, bất quá là do hắn từng có ân đối với ta mà thôi.”

Không lâu sau, hai người đứng dậy, cáo từ chia tay. Nam Minh thái tử trong mắt tinh quang lóe lên nói: “Shelton Pula, vừa rồi A Man cùng người liên thủ đối địch, thực lực hắn thế nào ngươi có lẽ rất rõ ràng a?”

Shelton Pula đúng là kiếm sĩ trẻ tuổi ra tay cứu người kia, cung thanh nói: “Tu vi của hắn vừa mới đạt tới Đấu Khí Như Cương, bất quá đấu khí rất hùng hậu, thực lực có thể so với cao thủ Đấu Khí Như Dao.”

“Đấu Khí Như Dao...” Nam Minh thái tử chỉ cảm thấy khó có thể tin, lẩm bẩm: “Lần trước lúc ta gặp hắn, hắn còn chưa chính thức trở thành Man đấu sĩ, không nghĩ tới hơn nửa năm thời gian trôi qua, liền thăng cả ba cấp, trở thành cao thủ có thể so với Đấu Khí Như Dao. Với tốc độ này của hắn, tương lai thành tựu đấu thánh có lẽ cũng có khả năng!”

Hắn là quân sự cuồng nhân, nghĩ tới đây lập tức ngồi xổm xuống, tiện tay vẽ trên mặt đất một bức Nam Cương địa lí đồ, ghi rõ khu vực sinh hoạt ở Lạc Nhật Sâm Lâm của Nam Cương Man tộc, trong mắt tinh quang lập lòe: “Tương lai Nam Cương khẳng định sẽ lấy hắn vi tôn, cả năm Đại Man Vương so với hắn đều kém hơn. Nếu có thể khiến hắn đầu nhập Nam Minh thì toàn bộ Lạc Nhật Sâm Lâm đều rơi vào bản đồ công quốc rồi! Đã có Lạc Nhật Sâm Lâm, quân đội công quốc có thể liên tục không ngừng chạy đến cảnh nội Đại Chu, đâu còn cần phải đánh Thiết Bích Hùng Quan?”

Nam Minh thái tử dùng chân xóa địa đồ đi, cẩn thận suy nghĩ, phân phó: “Shelton Pula, người đi tra một chút xem A Man đang ở nơi nào, ngày khác ta muốn đích thân đến nhà bái phỏng.”

Mà ở bên kia, Chu hoàng thái tử trở lại phủ đệ của mình. Vị tướng phải đi lúc trước kia liền khom người tiến đến, dâng lên một phần tư liệu. Chu hoàng thái tử tiện tay mở ra nhìn thoáng qua, lập tức tinh thần tăng cao, tinh tế đọc lại, lẩm bẩm nói: “Đệ tử Thánh Ma Đạo Brendan, còn mang theo một đầu Lục Dực Kim Quang Hồng... Thú vị, thú vị!”

Vị tướng kia vội nói: “Đức Bưu Man Chuy này còn là một Man đầu sĩ tam cấp, Đầu Khí Như Cương, lúc vừa vào kinh liền giết mười mấy quân bảo vệ thành, lại giao thủ cùng Long Kị Cẩm Quân Crowl Kị Sĩ. Thuộc hạ hỏi qua Crowl, hắn ấp úng không đáp, chỉ sợ lúc đó không chiếm được tiện nghi.”

Chu hoàng thái tử đối với tu vi Trương Đức Bưu không để trong lòng, hắn quan tâm chính là Thánh Ma Đạo Brendan, mỉm cười nói: “Brendan năm đó được gọi là Thánh Ma Đạo mạnh nhất, là cự đầu(lão đại) trong ma pháp sư. Đại bộ phận tướng lĩnh Ma Pháp cầm quân đều xuất thân là môn hạ của hắn. Yaren Carter tướng quân, người nói nêu Brendan Thánh Ma Đạo ủng hộ ta, ta đẩy dâng cơ xưng đế có thể sớm hơn vài năm hay không?”

Yaren Carter mồ hôi lạnh trên trán cuộn cuộn, quỳ rạp trên đất, một câu cũng chẳng dám nhiều lời.

“Phụ hoàng ngồi trên cái ghế này cũng đã quá lâu, lâu đến chính hắn cũng quên mất mình nên thoái vị rồi. Nếu Brendan Thánh Ma Đạo ủng hộ ta, Ma Pháp cầm quân ủng hộ ta, có lẽ đế quốc cũng có thể đổi một tân chủ nhân...”

Chu hoàng thái tử càng nói càng hưng phấn, cười lên ha hả: “Yaren Carter, người đến nhà kho lấy một khối long tinh của Song Đầu Cự Long, đưa cho Đức Bưu Man Chuy. Muốn làm đại sự, vung nhiều tiền chính là một phương diện, nhưng trọng yếu hơn chính là phải thăm dò hắn cần gì trước. Long tinh có thể khiến ma sủng của hắn tiến hóa, ta cho hắn chỗ tốt này, hắn còn không ngoan ngoãn đứng trong trận doanh của ta sao? Có hắn rồi, Brendan Thánh Ma Đạo ủng hộ ta chính là thuận lý thành chương...”

Đạo sư của Trương Đức Bưu là Brendan Thánh Ma Đạo, đây là suy đoán của bản thân Long Kị Cẩm Quân Trụ Quốc Đại Tướng Quân Ohm, nghe nhầm đồn bậy, mới có thể khiến Chu hoàng thái tử tin là thật. Thế cho nên một đoạn thời gian rất dài sau này, Man tử đều buồn bực không hiểu tại sao Chu hoàng thái tử lại đưa cho hắn một khối long tinh.

“Khối long tinh này là của ta!”

Thời điểm Yaren Carter đưa long tinh tới, Trương Đức Bưu đang quét rác, Thái Ca đoạt long tinh đi, hung hăng trừng mắt quát về phía Yaren Carter đã bị dọa ngốc.

Yaren Carter tướng quân trước khi đi mới nhớ tới mục đích của mình, dùng ngữ khí uyển chuyển cho Man tử biết, thái tử điện hạ sở dĩ đưa hắn long tinh là muốn thông qua hắn tiếp xúc với đạo sư của hắn.

Trương Đức Bưu sau nửa ngày chưa lấy lại tinh thần, đợi đến khi Yaren Carter đi xa mới nhớ, phiền muộn đến không thể chửi ầm lên: “Ai là đạo sư của ta a?”

Bất quá Yaren Carter tướng quân đã đi xa, Trương Đức Bưu đuổi theo cũng không kịp, đành trở lại Ma Pháp công hội chậm rãi suy tư.

Mục đích thái tử điện hạ đưa long tinh cho hắn rất hiển nhiên là muốn thông qua hắn đạt được sự ủng hộ của đạo sư của hắn, bất quá Man tử thật sự không nghĩ ra đạo sư của mình là vị cao nhân nào.

Song Đầu Cự Long tuy là á long hệ, nhưng so với Thánh Long cũng không kém hơn là bao, long tinh của nó so với loại Địa Hành Long cấp thấp Liệt Diễm Ma Giáp thú tốt hơn không biết bao nhiêu lần, hoàn toàn

có thể nói là giá trị liên thành!

Muốn thông qua long tinh đạt được ưu ái của một người, vậy người này nhất định phải có tu vi như Thánh Giả. Chỉ có Thánh Giả bao trùm hết thấy lực lượng mới đáng giá để sử dụng long tinh Song Đầu Cự Long mà thu mua đệ tử của hắn.

Bái Dịch Luân Tư trong nội tâm Trương Đức Bưu miễn cưỡng xem như một nửa đạo sư, nhưng lão Bái Dịch chỉ đưa hắn nhập học, lại khiến hắn chứng kiến thế giới rộng lớn, hơn nữa Chu hoàng tử cũng không có khả năng vì lão Bái Dịch mà đưa cho hắn một khối long tinh, cho dù Trương Đức Bưu cho rằng Bái Dịch Luân Tư tương lai sẽ trở thành một vị Đại Tông Sư rất giỏi.

Đạo sư thứ hai trong lòng Trương Đức Bưu chính là Cameron Ridge. Lão đầu quét rác ở ma pháp công hội này cũng không dạy hắn bao nhiêu thứ, chỉ là âm thầm cho hắn một vài tâm đắc tiền nhân.

Bái Dịch Luân Tư khiến hắn nhìn thấy thế giới rộng lớn, mà Cameron Ridge lại dẫn đạo hắn vào thế giới kia, hai người đều có thể nói là đạo sư của hắn, nhưng đồng thời cũng có thể nói là không phải.

Trương Đức Bưu cho rằng vị đạo sư Chu hoàng thái tử muốn thông qua hắn mà kết giao có khả năng nhất là Cameron Ridge. Lão già này thâm bất khả trắc, tu vi thấp nhất cũng là Thánh Ma Đạo, dùng long tinh của Song Đầu Cự Long để đạt được sự ưu ái của một vị Thánh Ma Đạo đích thật là một bản sinh ý không lỗ vốn.

“Nhưng kì quái chính là vị Yaren Carter tướng quân đi qua người Cameron tiến bối năm sáu lần, ngay cả liếc mắt nhìn hắn một cái cũng không có, thậm chí còn bịt mũi. Hiển nhiên Yaren Carter tướng quân không biết thân phận Cameron tiên bối, vậy bọn hắn muốn thông qua ta mà nhận thức ai đây?”

“Chu hoàng tử khẳng định nhận lầm người, hay là ta đem long tinh trả lại cho hắn thì hơn.” Trương Đức Bưu thủy chung không nghĩ ra, đành phải tìm Thái Ca đòi khóa long tinh kia. Dù sao nếu hắn thu chỗ tốt của thái tử điện hạ mà không làm việc, đến lúc đó Chu hoàng thái tử cũng không phải dễ nói chuyện rồi.

Thái Ca đại nhân nghe nói hắn muốn trả long tinh, mắt không khỏi lộ hung quang, nâng chân trước lên, boong boong, bên trong đệm thịt bắn ra năm cái móng vuốt sắc bén: “A Man, ngươi muốn chết phải không?”

“...”

May là Thái Ca cũng biết đạo lí ăn người miệng ngắn, bắt người tay ngắn, chỉ là thị uy tượng trưng với Trương Đức Bưu. Long tinh rơi vào tay lão hổ, đó tuyệt đối là không nhỏ ra rồi, bị tiểu gia hỏa kia xem như tâm can bảo bối cất chứa trong không gian giới chỉ của bản thân. Về phần mười hai ma thú phù văn, Thái Ca cũng bắt đầu chăm chú nghiên cứu, quyết định hồi báo “hảo tâm” cung cấp long tinh của Man tử, bắt quân Man tử cho rằng đó là bị nó vợ vét tài sản giống như trong quá khứ.

Ngự Kinh càng thêm náo nhiệt, từng đặc phái viên của các tiểu quốc vùng ven lân lượt đã đến, phố lớn ngõ nhỏ giăng đèn kết hoa, một mảnh hào khí từng bừng ngày lễ. Nghe nói Thảo Nguyên Vương Bartle Vương cũng phái sứ thần đến, cùng sứ thần các nước thảo nguyên kiện tụng. Thảo nguyên cho tới nay trên danh nghĩa đều thuộc Đại Chu, những quốc gia bị Bái Chiêm Vương Đình xâm lược không cam tâm bị diệt cho nên hướng Trung Nguyên cầu cứu.

Trong lúc đó, Nam Minh thái tử ba lần bảy lượt phái người đến thỉnh Trương Đức Bưu dự tiệc đều bị hắn uyển chuyển cự tuyệt.

Hiện nay Trương Đức Bưu đã bận chuyện của mình, Thái Ca đã đem sách về mười hai ma thú phù văn xem qua một lần, sửa sang lại luyện kim phù văn trận pháp đề cao cường độ thân thể. Khuyết điểm duy nhất hiện tại chính là ma hạch của cao đẳng ma thú, chỉ có ma hạch của cao đẳng ma thú mới có thể đem năng lượng trong cốt tủy của thần kích phát triệt để, dung nhập vào trong huyết mạch, cường hóa thân thể.

Trương Đức Bưu đến cửa sổ bán hàng của Ma Pháp công hội, hỏi thăm thoáng qua giá cả của ma hạch cấp mười lăm một lần, không khỏi càng thêm hoảng sợ. Giá cả của cao đẳng vương cấp ma thú quả thật là con số thiên văn, căn bản không phải tài lực hiện nay của hắn có thể trả được.

Trương Đức Bưu đành phải ủ rũ từ bỏ, xách cái chổi trở về quét rác. Sau một hồi lâu, một nữ ma đạo sư tư thái xinh đẹp đến trước mặt hắn, mỉm cười nói: “Đức Bưu Man Chuy các hạ, hội trưởng nói công hội có

thể vì ngài cung cấp miễn phí ba khối vương cấp ma thú ma hạch, bất quá có một điều kiện!”

Trương Đức Bưu không khỏi vừa mừng vừa sợ hỏi: “Điều kiện gì?”

Nụ cười trên mặt nữ ma đạo sư càng thêm sáng lạn, nói: “Hội trưởng muốn mời ngài gia nhập Ban Trị Sự tổng bộ Ma Pháp công hội, tạm đảm nhiệm chức xử lý công việc.”

“Cái này là điều kiện kiểu gì vậy?” Trương Đức Bưu trong lòng nghi hoặc. Chức Lí Sự ở tổng bộ ma pháp công hội cùng quyền lực của phân bộ hội trưởng ở các thành thị không sai biệt lắm, có thể vận dụng tài lực vật lực nhân lực của Ma Pháp công hội xử lý một vài chuyện. Điều kiện của hội trưởng Ma Pháp công hội quả thực là từ trên trời rơi xuống, cùng với long tinh Chu hoàng thái tử đưa cho hắn kì quái như nhau!

Huy Back

93. Chương 93: Tiểu Hắc Tiến Hóa

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 93: Tiểu Hắc tiến hóa

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

Đối với việc có thể trở thành Lí Sự của Ma Pháp công hội, Trương Đức Bưu không để trong lòng chút nào. Lí Sự của công hội trên danh nghĩa có thể điều động tài nguyên của công hội ở địa phương, nhưng phải hướng tổng bộ xin phép, sau khi tổng bộ thông qua mới có thể sử dụng.

Đây là chế ước của tổng công hội đối với Lí Sự, nếu như Lí Sự có thể sử dụng tư nguyên vô hạn chế, đây chẳng phải là mỗi vị Lí Sự đều có thể chạy đến công hội ở địa phương làm thổ hoàng để rồi sao?

Cho nên Lí Sự của tổng bộ Ma Pháp công hội chỉ là một quyền lực trên danh nghĩa, thực quyền không được như hội trưởng công hội địa phương. Bern Merlin hội trưởng trao tặng hắn chức vị Lí Sự này chỉ là một loại hành vi lấy lòng, thủ đoạn lôi kéo mà thôi.

Về phần Bern hội trưởng vì sao mà lôi kéo mình, Trương Đức Bưu căn bản không rõ, lẽ nào lại là vị đạo sư ảo kia sao?

Đối với việc này, hắn chỉ có thể nói một câu: “Ở Ngự Kinh này, thật sự là quá tà môn rồi!”

Trương Đức Bưu ném chuyện này ra sau đầu. Dem cốt tủy của thần dung nhập huyết mạch của mình mới là chuyện trọng yếu nhất hiện tại, về việc những quyền quý trong kinh thành lục đục nhau lôi kéo mình, hắn căn bản không để trong lòng.

Những ngày này hắn một mực tu luyện Long Mông Bảo Tượng Quyết đã gần đến quan khẩu tầng thứ ba, tùy thời có thể đột phá, có được tam hùng chi lực.

Long Mông Bảo Tượng tầng thứ ba cũng không đáng sợ, với cường độ thân thể hiện tại của hắn hoàn toàn có thể chống đỡ được.

Nhưng càng tu luyện đến giai đoạn sau, Long Mông Bảo Tượng Quyết đối với cường độ nhục thân yêu cầu cũng càng cao. Với thể phách của Nam Cương Man tộc, kết cục của tầng thứ sáu chính là bạo thể mà chết, nếu là chủng tộc khác, chỉ sợ cả tầng thứ tư thứ năm đều không qua nổi.

Trương Đức Bưu hiện tại đang làm chính là phòng ngừa chu đáo, trước tiên tăng cường độ thân thể lên, sau đó tự nhiên là tu luyện vô ưu vô lo.

“Thái Ca, người xác nhận là đã hiểu rõ cường hóa thân thể luyện kim trận trong mười hai ma thú phù văn rồi hả?” Trương Đức Bưu vẫn còn có chút không tin lão hổ này. Thái Ca nổi danh bừa bãi, hẳn không thể không cẩn thận hành sự.

“A Man, người cứ yên tâm!”

Trương Đức Bưu chứng kiến bộ dáng tràn đầy tự tin của nó, trong nội tâm lại như đánh trống: “Lần trước tên tiểu tử này làm cho ta yên tâm, kết quả lại đem máu Thánh Long cường hóa tinh thần lực lên, chỉ mong lần này có thể thành công.”

Xuất ra cốt tủy của thần ở Ngự Kinh tuyệt đối là một việc cực kỳ nguy hiểm, thần uy phóng lên trời không biết sẽ kêu gọi bao nhiêu cao thủ dòm ngó dò xét. Hẳn trái lo phải nghĩ, quyết định trước hết lợi dụng không gian giới chỉ, đầu tiên cho Thái Ca đi vào, bố trí luyện kim pháp trận thật tốt, sau đó Thái Ca đi ra, đem hắc nhốt vào, dung hợp thần tủy.

Duy nhất khiến hắc bản khoăn chính là, nếu tên hỗn đản Thái Ca này không đem hắc thả ra, vậy phải làm thế nào?

“A Man, người cứ yên tâm đi!”

...

Sau khi bố trí luyện kim ma pháp trận, Trương Đức Bưu mở không gian giới chỉ thả Thái Ca ra, sau đó nhốt chính mình lại. Ngồi bên trong luyện kim ma pháp trận, hắc tinh tế xem xét trận pháp này, quả nhiên cùng trận pháp cường hóa tinh thần lực lúc trước có chỗ bất đồng, xem ra lão hổ luôn dần dần u mê kia có lẽ cũng không tính sai trận pháp.

Trương Đức Bưu hít vào một hơi dài, tinh thần lực đột nhiên bộc phát, kích hoạt luyện kim ma pháp trận, lập tức mười hai ma thú phù văn dần dần sáng lên, trận pháp bắt đầu vận chuyển.

Tinh thần lực của hắc đã đạt tới cấp mười ba, đủ để thúc giục pháp trận này. Chỉ thấy một cỗ lực lượng vô hình dẫn dắt ra một giọt thần tủy, dần dần dung nhập vào trong mười hai ma thú phù văn. Năng lượng ba miếng ma hạch cấp mười lăm được phát huy triệt để, thúc đẩy thần tủy dung nhập vào thân thể hắc, dần dần cải tạo kết cấu thân thể.

Trương Đức Bưu thu liễm tâm thần, dùng tinh thần lực cường đại quét qua thân thể, phát giác thần tủy dung hợp với năng lượng của ma hạch, đem từng bộ trên thân thể hắc tiến hành cường hóa, cọ rửa nhiều lần, khu trừ tạp chất bên trong cơ thể, khiến cho thân thể, cơ bắp, cốt cách, huyết quản, huyết mạch dần trở nên tinh khiết, thậm chí cả đấu khí thông đạo cũng được cường hóa, trình độ cứng rắn đạt tới ba bốn lần lúc trước!

Thần tủy cường hóa thân thể, bài xuất đại lượng tạp chất, đợi đến lúc cường hóa hoàn thành, trên người Trương Đức Bưu đã kết một tầng tạp chất dày đặc. Tâm niệm hắc vừa động, đấu khí lập tức theo từng lỗ chân lông dâng trào lên, trong chớp mắt đem chất bẩn quét sạch không còn.

“Ồ?”

Trương Đức Bưu nghi hoặc kêu lên, Đấu Khí Như Cương chủ yếu là đấu khí đã thông tất cả lỗ chân lông trên toàn cơ thể, ở ngoài thân tuần hoàn tạo thành đại chu thiên hình thành một đạo hộ thể cương khí. Trong quá trình tuần hoàn đại chu thiên, đấu khí hao tổn thập phần nghiêm trọng, đây là do trong lúc đấu khí tuần hoàn tạo thành đại chu thiên phá tan trở ngại của lỗ chân lông, do đó chậm chạp khó tiến.

Nhưng hiện tại, hắc rõ ràng không cảm giác được chút ngăn trở nào, chỉ thấy đấu khí tuần hoàn tạo thành đại chu thiên vô cùng thông suốt, gần như chỉ chậm hơn một chút so với đấu khí trong thông đạo!

Ý nghĩa của việc này, đồng nghĩa với việc tu vi Đấu Khí Như Cương, phòng ngự đấu khí của hắc so với những người khác càng thêm xuất sắc!

“Xem ra dung hợp huyết mạch cường hóa thân thể không phải chỉ gia tăng cường độ thân thể mà còn khiến từng phương diện đều tăng lên trên phạm vi lớn!”

Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ, đầu khí theo tâm niệm lao nhanh ra, trong nháy mắt hóa thành Long Mông Bảo Tượng khí, một quyền ầm ầm đánh ra, trong không gian giới chỉ nhỏ hẹp lập tức tạo nên một hồi cuồng gào thét lung tung, đâm vào bình chương của không gian giới chỉ, phát ra tiếng vang giống như sóng biển!

Tâm pháp của hắn đột nhiên hoán đổi, lại hóa thành Bôn Lôi Quyết, lập tức quyền cước xuất ra kèm theo phong lôi chấn động, thanh âm ầm ầm không dứt bên tai. Trương Đức Bưu vận chuyển tâm pháp thử một lần, cảm thấy thuận buồm xuôi gió, vận chuyển như ý.

Thân thể này sau khi được thần tủy cường hóa, quả thực là hoàn mỹ vô khuyết!

“Nếu như ta đem cả bình thần tủy này dung nhập trong huyết mạch bản thân, chẳng phải là thân thể sớm trở thành Đấu Thánh sao?”

Nghĩ tới đây, trong nội tâm Trương Đức Bưu cũng nảy ra một trận nóng bỏng. Đấu Thánh cùng Kiếm Thánh hai loại tồn tại siêu phẩm này cũng không phải cảnh giới đầu khí thâm hậu tới trình độ nhất định là có thể đạt được, mà là trong quá trình trường kì tu luyện, đầu khí dần dần khu trừ tạp chất trong cơ thể, cải tạo thân thể, khiến cho thân thể trở nên vô cùng thuần tịnh, đến khi thể chất siêu thoát phạm trù của phàm nhân mới có thể xưng là Thánh Giả.

Hơn nữa tuổi thọ của bọn họ cũng đạt đến mức tương đối dài. Tuy không bằng Thánh Ma Đạo Sư có thể sống vài trăm năm, nhưng cũng chẳng kém là bao.

“Đáng tiếc, dung hợp thần tủy cần ma hạch đẳng cấp cao, ta hiện tại căn bản không có đủ tài lực đào ra cao đẳng ma hạch, nếu như dùng Long tinh mà nói... không biết hiệu quả sẽ ra sao?”

Trương Đức Bưu lập tức lắc đầu. Khóa long tinh duy nhất của song đầu cự long hiện đã rơi vào tay Thái Ca, căn bản không có khả năng cầm lại. Thầm nghĩ: “Được rồi, sau này mang Thái Ca ra Lạc Nhật Sâm Lâm để tiểu gia hỏa này làm công cho ta, quét ngang qua những chỗ có cao đẳng ma thú một lần!”

“Đói quá...”

Bụng Trương Đức Bưu đột nhiên kêu lên ọ ọ, lúc này mới nhớ, thời gian mình tiến vào không gian giới chỉ đã lâu, như thế nào Thái Ca còn không đem mình thả ra đây?

“Quả nhiên, Thái Ca đúng là tên không thể tin được...”

Trương Đức Bưu đói bụng đến mức mắt tóe kim tinh, không khỏi hoài niệm chỗ tốt của Tiểu Hắc. Loại chuyện này nếu giao cho Tiểu Hắc xử lí, chắc chắn sẽ không bữa bãi như tên Thái Ca, nói không chừng giờ này Man tử đã ra ngoài ngồi nhà hàng, vui vẻ hưởng thụ một bữa tiệc linh đình rồi.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, đến khi hắn đói tới mức một điểm khí lực cũng không còn, không gian giới chỉ đột nhiên mở ra, Trương Đức Bưu thân bất do kỉ phịch trên mặt đất, hữu khí vô lực nói: “Thái Ca, ta muốn giết người...”

Mở ra không gian giới chỉ cũng không phải Lục Dục Kim Quang Hống Thái Ca, mà là Cameron Ridge. Lão đầu tử cúi người đứng trước mặt hắn, trong mắt hiện lên một đạo hào quang kinh nghi bất định, hiển nhiên phát giác thần uy nồng đậm bất tán trong không gian giới chỉ kia: “Tên tiểu tử này, trên người thật còn không ít bí mật đây!”

“Người nói con cạp kia sao? Nó ăn hết một khóa long tinh liền lăn ra ngủ rồi giống như lại tiến hóa. Ta tìm bốn phía không thấy người, lúc này mới nhớ tới mở không gian giới chỉ ra xem. A Man, trên bàn đã chuẩn bị xong đồ ăn rồi, người lột bụng trước một chút đi đã.”

Trương Đức Bưu bỏ nhào đến trước bàn ăn như lang thôn hổ yết, vừa ăn vừa trợn trắng mắt với Cameron Ridge, tâm lí cực kì không thoải mái.

Nếu lão đầu này thật sự không biết mình bị nhốt trong không gian giới chỉ, như thế nào lại sớm chuẩn bị sẵn đồ ăn?

Lão gia hỏa này thần thông quảng đại, mấy tiểu động tác của mình sao có thể giấu diếm ánh mắt của lão?

Lão nhất định là cố ý đây!

Trương Đức Bưư sau khi ăn xong, xách lão hổ nằm ngáy o o kia mà ném thẳng vào không gian giới chỉ, cười lạnh nói: “Tiểu tử nhi, đời này ngươi đừng mong đi ra nữa!”

“Đúng rồi A Man, không gian giới chỉ của ngươi như thế nào còn giam giữ một tiểu cầu?” Cameron Ridge một bên dọn dẹp bàn ăn, một bên nhìn như không thèm để ý nói: “Con chó kia đói bụng cũng không khác lắm với ngươi, ta nghĩ ngươi muốn trừng phạt nó nên không có thả nó ra...”

“Tiểu Hắc tỉnh rồi?” Trương Đức Bưư đại hỉ, vội vàng mở không gian giới chỉ kia ra, chỉ thấy một tiểu cầu không lớn hơn bao nhiêu so với Thái Ca từ bên trong chui ra, ăng ăng hai tiếng, hướng về hắn vẫy đuôi.

Trương Đức Bưư lần nữa ngưng tụ tinh thần lực, đem không gian giới chỉ quét qua một lần, chỉ thấy bên trong trống tuếch, cái gì cũng không có.

“Chẳng lẽ tiểu tử này chính là “cự khuyển” Tiểu Hắc?”

Trương Đức Bưư bắt đầu đem Tiểu Hắc nhỏ này xem xét một trận, xác thực cùng Tiểu Hắc cực kì tương tự, bất quá...

“Bộ dáng làm sao mà hơi bị nhỏ nhỉ? Ta còn tưởng Tiểu Hắc sẽ tiến hóa theo phương hướng cự thú, làm sao lại càng ngày càng nhỏ vậy?”

Trương Đức Bưư mở giới chỉ chứa ma hạch của ma thú Thần Vĩ Hoang Mạc, ném cho Tiểu Hắc nhỏ. Chỉ thấy con chó nhỏ ôm ma hạch ken két xọt xọt không lâu sau gặm sạch sẽ, sau đó xông đến hắn mừng rỡ vẫy đuôi, còn sủa hai tiếng.

“Quả nhiên là Tiểu Hắc, tư thế gặm ma hạch cùng bộ dạng gặm xương hời bé giống như đực!”

Trương Đức Bưư yên lòng. Tuy Tiểu Hắc từ một đầu cự khuyển biến thành tí hon, bất quá hắn đối với đầu thủ sơn khuyển trung thành tận tâm này yêu thích tuyệt không đổi.

“Xin hỏi Đức Bưư Man Chuy có phải ở nơi này không?”

Bên ngoài túp lều nhỏ đột nhiên truyền đến một thanh âm thanh thúy. Trương Đức Bưư ra cửa nhìn, chỉ thấy một tiểu nữ hài bảy tám tuổi đang đứng đó, khuôn mặt trắng nõn, mắt to đen lúng liếng, mặc một bộ cung trang công chúa, hiển nhiên là một tiểu công chúa trong hoàng thất đi ra, mỉm cười ngọt ngào hỏi: “Xin hỏi, ngài là Đức Bưư Man Chuy các hạ sao?”

Trương Đức Bưư gật gật đầu, nghi ngờ nói: “Ngươi là...”

Tiểu cô nương kia càng thêm cười vui vẻ, nói: “Ta gọi là Nina. Ngài có phải có một con Lục Dực Kim Quang Hồng hay không?”

Tiếng nói thanh thúy của nàng càng lúc càng thô, thanh âm càng ngày càng to, đợi đến chữ “hồng”, đã biến thành tiếng rống to trầm trọng như kim thạch, giống như cự long gào thét!

Tiểu Hắc toàn thân da lông đột nhiên dựng lên, trong cổ họng ô ô rung động, đột nhiên thân thể kịch liệt bành trướng, biết thành một cự thú cao bốn năm mét, dài mấy chục mét. Nơi cổ kèn kẹt xọt xọt mọc ra một cái đầu cực lớn khác, hai cái đầu giần dữ gặm lên, lập tức ma pháp nguyên tố hội tụ, điên cuồng hướng tiểu cô nương kia phóng đi.

Những ma pháp nguyên tố kia trong nháy mắt bị ngưng tụ thành thực chất, hóa thành liệt diễm cuộn cuộn, ngưng tụ thành một điểm, âm âm đâm vào trên người tiểu cô nương kia, kịch liệt bạo tạc tạo nên một cỗ vòi rồng!

Chỉ thấy tiểu cô nương đương trường bị bắn bay vài trăm mét, đâm vào vách tường ma pháp công hội. Vách tường công hội, trận pháp phòng ngự dày đặc lập tức sụp xuống một mảnh!

Huy Back

94. Chương 94: Chó Và Cự Xương

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 94: Chó và cục xương

Dịch: Chu Duẫn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Cả buổi Trương Đức Bưu vẫn chưa lấy lại được tinh thần, tiểu nữ hài Nina kia phát ra tiếng rỗng ngâm đã đủ khiến cho người ta giật mình rồi, càng làm cho người ta giật mình hơn nữa đó là Tiểu Hắc trong nháy mắt đã biến thành một con Song Đầu Địa Ngục Khuyển, dùng khí thể sét đánh không kịp bưng tai đánh bay tiểu cô nương kia.

Khi hẩn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đầu của Tiểu Hắc nhìn chăm chăm vào nơi Tina rơi xuống, một cái đầu khác lại vô cùng hung ác, cái miệng khổng lồ mở ra gào thét một loại ngôn ngữ khó hiểu, giống như hàng trăm người cùng kêu lên, dùng thanh âm quỷ dị và cao vút ca ngợi một vị thần tà ác vĩ đại nào đó.

Ngôn ngữ này không phải là của bất kì chủng tộc nhân loại nào cả, mà là giống với long ngữ, một loại ngôn ngữ của cao giai ma thú đã có trí tuệ, so với ngôn ngữ của nhân loại càng thêm dễ dàng cộng hưởng với ma pháp nguyên tố nên uy lực của ma pháp tự nhiên cũng mạnh mẽ hơn!

Phần lớn mọi người chỉ biết tới long ngữ mà không biết có những chủng tộc còn mạnh mẽ hơn cả Thánh Long, chúng cũng có ngôn ngữ của chính mình, loại ngôn ngữ này đã ẩn giấu thật sâu bên trong huyết mạch của bọn chúng, đến một lúc nào đó sẽ thức tỉnh.

Cameron từ trong túp lều đi tới, nhìn Tiểu Hắc với ánh mắt không thể tin được: “Tiểu tử A Man này, chẳng những có được Long Mông Bảo Tượng quyết, cốt tủy của thần cùng Lục Dực Kim Quang Hồng mà hôm nay còn mang theo một con Song Đầu Địa Ngục Khuyển... Không biết Nữ Thần may mắn có phải là đầu heo hay không? Tại sao toàn bộ vận khí tốt đều đến với hẩn vậy?”

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên tại nơi tiểu cô nương Nina rơi xuống. Một cỗ long uy vô cùng trầm trọng phóng lên trời so sánh với uy áp long uy của Lục Long thì quả thực không đáng nhắc tới.

Cỗ uy áp khủng bố nhanh chóng đem tất cả bao phủ lại, mọi người chỉ thấy giống như bị chôn trong lòng đất, ngay cả khí lực động đậy cũng không có.

Hôm nay là ngày kinh thành cử hành thánh điển. Hoàng đế bệ hạ muốn triệu kiến các sứ thần quốc gia tại hoàng thành. Đại bộ phận có thân phận và địa vị trong Ma Pháp Công Hội đều đến hoàng thành xem lễ. Hội trưởng Bern cùng các nguyên lão công hội đều đi hết, chỉ còn lại một đám ma pháp sư cấp thấp mới khiến Nina hoành hành như vậy.

Nếu Bern và những vị cao tăng trong công hội ở đây thì con Hoàng Kim cự long này sao dám làm càn.

Gần trăm vị cao cấp Ma đạo sư đồng thời phóng thích cao đẳng ma pháp. Cho dù hoàng kim Thánh Long cũng phải nhượng bộ.

“Song Đầu Địa ngục Khuyển?”

Tiểu cô nương Nina điềm nhiên đứng lên từ đồng gạch ngói. Đến cả y phục cũng không bị phá hoại, thanh âm thiếu nữ cùng long ngâm hòa vào nhau một cách hỗn tạp, cực kỳ quái dị: “Rất tốt, Địa Ngục Khuyển cũng là địch nhân của Long tộc ta, còn con Lục Dực Kim Quang Hồng này? Bắt nó ra đây đi, hôm nay bản cô nương phải xử lí hai mầm mống tai họa này!”

Tiểu nha đầu này thoát nhìn chỉ khoảng bảy tám tuổi mà mở miệng một tiếng là ra vẻ “bà cô” làm Trương Đức Bưu cười không ra tiếng, nằng thoạt nhìn tuy nhỏ nhưng tuổi thật sự chỉ sợ phải gấp Cameron vài lần. Xưng bà cô là hoàn toàn chính xác.

Tiểu Hắc ngâm xương cốt cục đã hoàn thành lần này rõ ràng là thổ hệ ma pháp. Tường đá dựng lên bốn phía của Nina đem năng gát gao ngăn chặn. Sau đó một hòn núi nhỏ Vành Đai Thiên Thạch hùng hực khí thể như Liệt Hỏa từ trên trời giáng xuống, trùng trùng điệp điệp nện vào trung tâm của tường đá.

Oanh!

Thiên thạch rơi vào trung tâm của tường đá đột nhiên nổ tung, một tiếng long ngâm cao vút vang lên, chỉ thấy ở bên trong Liệt Hỏa có một thân ảnh khổng lồ chậm rãi đi ra, đông, đông!

Những bước chân trầm trọng như nhịp trống trên chiến trường khiến mọi người hít thở không nổi, mặt đất dưới chân Trương Đức Bưu không ngừng run rẩy, Trương Đức Bưu không khỏi hít vào một hơi lãnh khí: “Hoàng Kim Thánh Long!”

Vừa rồi là một tiểu nữ hài đáng yêu, giờ phút này đã biến thành một con Hoàng Kim Thánh Long khổng lồ, Long lân màu vàng kim óng ánh trải rộng toàn thân, đôi cánh mạnh mẽ mở rộng ra hai bên bị ngọn lửa thiêu đốt thế mà không bị thương tích chút nào.

Đầu rồng từ từ nhô lên, đem dáng vẻ ghê tởm cùng hoàn mỹ kết hợp cùng một chỗ. Chân sau vững chắc, thân thể tràn đầy lực lượng, ma lực chấn động một cách khủng bố. Đây là Hoàng Kim Thánh Long, biểu tượng của lực lượng cùng ma pháp có được thân thể, mạnh nhất, ma pháp không chế hoàn mỹ nhất, cả hai đồng thời đạt tới đỉnh phong siêu cấp ma thú!

“Tiểu Hắc tuy nhiên tiến hóa thành Vương cấp ma thú, nhưng so với Thánh Long chênh lệch vẫn quá lớn!”

Đấu khí trong người Trương Đức Bưu nhanh chóng vận chuyển. Long Uy vẫn thua xa thần uy, căn bản không thể khiến cho đấu khí của hắn đình chỉ vận hành, đây là chênh lệch về bản chất. Từ khi hắn bắt đầu đem thần tủy dung hợp với huyết mạch, uy áp của Cự Long cũng không khiến hắn rung động, nghĩ thầm: “Tiểu Hắc liên tục tấn công Cự Long hai lần. Lần thứ nhất xuất kỳ bất ý, đem nó đánh bay ra xa, cũng không tạo thành bao nhiêu thương tổn. Lần thứ hai nó đã chuẩn bị sẵn, Tiểu Hắc sử dụng ma pháp ngữ triệu hoán văn thạch thiên hàng cũng không cách nào làm Cự Long bị thương. Bất quá, Hắc Tử vẫn đáng tin hơn so với Thái Ca. Nếu như không phải nó nhìn thấu chân diện mục Thánh Long lại để cho Thánh Long tiếp cận chỉ sợ ngay cả đến lúc chết rồi cũng không biết vì sao mà chết!”

Tiểu Hắc không cách nào làm tổn thương được Hoàng Kim Thánh Long Nina không phải vì Địa Ngục Khuyển không bằng Thánh Long mà là Tiểu Hắc chỉ là Vương cấp ma thú, mà Nina đã đạt tới Thánh cấp, đẳng cấp chênh lệch quá lớn.

Trương Đức Bưu nhìn Cameron đi ra từ trong túp lều, thầm nghĩ: “Bất quá Cự Long này thừa dịp Ma Pháp Công Hội không có ai đến đây quấy phá chắc cũng không ngờ tại đây còn có một cao thủ nữa?”

“Tên khốn khiếp kia đâu rồi tại sao còn không chịu ra? Không phải ngươi muốn giết rồng sao? Chẳng lẽ ngươi đã quên là ta giết mẹ ngươi sao? Ngươi không dám đi ra, ta đây sẽ giết chủ nhân của ngươi trước!”

Hoàng Kim cự long Nina rít gào, há miệng một phun một đạo long tức. Cameron ở bên trong đạo tinh quang, trong mắt lóe lên. Tinh thần lực lập tức phún ra như biển, đem đạo long tức mạnh mẽ áp chế. Liệt Diễm trong lỗ mũi Nina phun ra khiến đầu cự long này nước mắt giàn giụa!

Ngang ——

Hoàng Kim Thánh Long giận dữ gầm lên. Hai cánh nặng nề vỗ gào thét bay lên không trung. Long ngữ lập tức vang lên!

Không ngờ thân thể của nó đột nhiên trầm xuống, phẳng phất như bị một tòa núi lớn đè nặng, thân thể từ không trung rơi xuống. Trong nội tâm Nina sinh ra một tia sợ hãi, nó thậm chí không có nghe được tiếng địch nhân ngâm xướng ma pháp, thế mà đã bị té xuống.

Ma pháp bị khắc chế, hoàn toàn có thể nói nó bị đối phương đùa bỡn trong tay!

Có thể tự do khống chế ma pháp lực trong thiên nhiên, tinh thần lực khê động là có thể tùy tâm sở dục, hóa thành đủ loại ma pháp chỉ có thể là Thánh ma đạo sư!

“Chẳng lẽ cái kia lão già khom khem kia là Thánh Ma Đạo sư?” Hung quang trong mắt Hoàng Kim cự long Nina lóe lên, nói đến ma pháp, Thánh long nhất tộc trời sinh là cường giả khống chế ma pháp so đấu ma pháp lực, nó không ngại lão già khom khem này chút nào.

Mỗi người đều nói Thánh giả như long. Nhưng Thánh giả cùng Long có chênh lệch rất lớn!

Thân thể của Thánh ma đạo sư không mạnh mẽ như Cự Long!

” Muốn làm lão già bị thương chỉ có cách vận dụng cấm chú!”

Hoàng Kim Thánh Long rơi trên mặt đất lập tức âm âm phóng tới bên người Trương Đức Bưu. Trên đường đi phá hủy mọi thứ xung quanh, khiến loạn thạch bay tán loạn trên mặt đất. Ma pháp long ngữ cũng đồng thời ngân lên, lần này nó ngân xướng rất dài, rõ ràng là cấm chú ma pháp!

Nina sợ hãi muốn giết Thái Ca, bất quá là muốn tranh thủ trước lúc nó chưa trưởng thành, giết nó chẳng phải là dễ như trở bàn tay. Không nghĩ tới lại gặp phải Thánh Ma đạo sư. Thánh Ma đạo sư là tồn tại ngang cấp với nó. Ma pháp thông thường không thể khiến đối thủ bị thương, chỉ có cấm chú mới có thể khiến bọn hắn cảm thấy uy hiếp!

“Nina ! Dừng tay!”

Chính vào lúc này, một đạo nhân ảnh từ không trung cấp tốc bay tới, quát lên một tiếng lớn. Nina lập tức đình chỉ long ngữ ma pháp, đổi thành ngữ khí thiếu nữ, âm thanh giòn giã vang lên: ” Áo Mầu(Omh) Tư Đình, sao ngươi lại đến đây?”

Người nọ đúng là Long Kỵ cầm quân Trụ quốc Đại tướng quân Áo Mầu(Omh) Tư Đình, cả giận nói: “Ta nếu không đến, ngươi đã gây ra đại họa rồi!” Quay đầu nhìn về phía Trương Đức Bưu cùng Cameron, đột nhiên cười nói: “Các hạ hẳn là Đức Bưu Man Chuy? Ta là Long Kỵ cầm quân Trụ quốc tướng quân, vừa rồi thật sự là có lỗi, ta quân giáo không nghiêm khiến cho mọi người sợ hãi. Đức Bưu Man Chuy các hạ, không biết ngươi có hứng thú gia nhập Long Kỵ cầm quân hay không? Ta có thể làm chủ, giới thiệu các hạ với bệ hạ!”

Trương Đức Bưu lắc đầu, thầm nghĩ: “Vừa dấm vừa xoa, chỉ có người ngu mới tin người. Nói sau, Hoàng Kim Long vừa nói mới nói hẳn giết mầu thân Thái Ca, đây là đại thù. Tương lai Thái Ca khẳng định sẽ trả thù...”

Áo Mầu(Omh) Tư Đình thở dài một tiếng, hung hăng trừng mắt nhìn Nina cười nói: “Đã như vậy, ta cũng không miễn cưỡng các hạ. Không biết đạo sư các hạ ở nơi nào, có thể giúp ta diện kiến đạo sư? Ta cùng đạo sư của ngươi từng có gặp mặt một lần có thể xem như cố nhân.”

Trương Đức Bưu nháy mắt mấy cái liếc nhìn Cameron ở bên trong, chỉ thấy lão đầu tử khiêng cây chổi trở lại túp lều nhỏ, trong nội tâm phi thường buồn bực: “Chẳng lẽ hẳn nói không phải Cameron hay sao? Từng có gặp mặt một lần, hoàn toàn chính xác, hẳn vừa mới liếc nhìn Cameron tiền bối...” Lúc này ho khan hai tiếng, cất cao giọng nói: “Trụ quốc đại nhân, ta đạo sư bây giờ không có ở đây kinh sư, có cơ hội lời mà nói..., ta nhất định sẽ chuyển cáo.”

Áo Mầu(Omh) Tư Đình lại cười nói: “Làm phiền rồi.”

Lúc này lại có không ít người bay tới hoàng thành. Cầm đầu là ma pháp hội trưởng Bern cùng sáu vị nguyên lão nguyên lão hội, chứng kiến Ma Pháp Công Hội một mảnh bừa bộn về mặt âm trầm, nhìn về phía Áo Mầu(Omh) Tư Đình, ánh mắt bất thiện.

Hội trưởng Bern là cửu cấp Đại Ma Đạo sư, một chân đã bước vào cảnh giới Thánh Ma đạo sư, mà sáu vị nguyên lão cũng là cao thủ đứng đầu nguyên lão hội. Trên ma pháp bào vẽ tám đóa bạch vân, đại biểu cho thành tựu ma pháp đạt được của họ. Bát cấp Đại Ma Đạo sư!

Sáu vị bát cấp Đại Ma Đạo sư, cùng một vị sắp trở thành cao thủ Thánh Ma Đạo sư. Hơn nữa còn có đệ tử Ma Pháp Công Hội khắp cả nước!

Loại lực lượng này đủ để cho Long Kỵ cầm quân cũng phải kiêng kị vô cùng!

Áo Mầu(Omh) Tư Đình sắc mặt biến hóa, chứng kiến Bern hội trưởng sắp nổi giận, vội vàng cười làm lành nói: “Ta xin lỗi! Ta xin lỗi! Bern đại nhân, chuyện này là tại ta quân giáo không nghiêm, lại để cho Nina chạy loạn lung tung mới gây ra tai họa này, điều này không đáng để các vị động thủ. Các vị yên tâm hết thấy tổn thất của Ma Pháp Công Hội ta sẽ bồi thường. Hôm nào lên Tụ Hiền lâu, ta sẽ thiết yến bồi tội với các vị, kính xin hội trưởng đại nhân cùng mấy vị nguyên lão đại giá quang lâm!”

Sắc mặt Bern giãn ra. Dù sao đối phương là Long Kỵ cầm quân Trụ Quốc, Long Kiếm Thánh duy nhất của đế quốc, chung quy cũng phải nể mặt, cười nói: “Trụ Quốc Đại tướng quân nghiêm trọng rồi, chỉ là Đức

Bưư có chút kinh hãi thôi.”

“Ah?” Tinh quang trong mắt Áo Mẫu(Omh) Tư Đình lóe lên, cười nói: ” Hóa ra Đức Bưư Man Chuy các hạ đã là người của công hội rồi. Khó trách không chịu gia nhập long kỵ cấm quân.”

Đôi bên khách sáo vài câu, phong kinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), phẳng phất như chưa có việc gì phát sinh. Áo Mẫu(Omh) Tư Đình lập tức mang theo Nina rời đi. Đột nhiên nhớ một chuyện, sắc mặt ngưng trọng nói: “Nina. Có phải người đã giết mẫu thân của Lục Dực Kim Quang Hồng hay không?”

Hoàng Kim cự long Nina bởi vì làm sai chuyện nên trong nội tâm một mực thấp thỏm lo âu, không chút suy nghĩ liền hồi đáp: “Không có!”

Áo Mẫu Tư Đình nhẹ nhàng thở ra, cười nói: “Không có là tốt rồi, nếu không ta coi như là liều mạng đắc tội với Thánh Ma Đạo sư Brendan cũng phải giết chết Đức Bưư Man Chuy cùng Lục Dực Kim Quang Hồng, miễn cho bọn chúng trưởng thành kiếm chúng ta trả thù!”

Hoàng Kim cự long nháy mắt mấy cái, há miệng muốn nói nhưng thủy chung không có đem chân tướng nói ra, thầm nghĩ: “Ta nếu như nói thật cho chủ nhân biết. Hẳn nhất định sẽ nổi giận, tốt nhất tìm một cơ hội tiêu diệt Đức Bưư Man Chuy và Tiểu Cửu là được! Bất quá lão đầu quét rác bên cạnh hẳn là nhân vật vô cùng khó khăn. Tinh thần lực còn cao hơn cả ta”

Chuyện này qua đi một thời gian nhưng sinh hoạt của Trương Đức Bưư không cách nào trở lại bình thường. Vốn hội trưởng Bern tìm hấn tâm sự để phát triển cảm tình. Sau đó thái tử Nam Minh lần nữa phái người đến đây mời hấn. Trương Đức Bưư vừa mới từ chối, Chu hoàng thái tử lại phái người mời hấn dự tiệc, không khỏi đau đầu vô cùng, bèn đi thỉnh giáo Cameron.

Lão đầu đang cầm một cục xương treu chọc Tiểu Hắc nghe hấn hỏi đột nhiên nở nụ cười, nói: “A Man, người có biết hay không chó có một thói quen, chúng thích đi tiểu trên mặt đất để phân rõ địa bàn của mình. Những con chó khác ngửi thấy mùi khai thì sẽ không tìm kiếm thức ăn quanh đó nữa. Những con chó kiếm ăn trong đó là những con tham gia tranh đoạt địa bàn. Người hoặc là đứng trong vùng nước tiểu của hoàng thái tử làm cục xương cho hoàng thái tử, hoặc là đứng trong vùng nước tiểu của tiểu tử Nam Minh làm cục xương của Nam Minh. Hoặc là cũng có thể lựa chọn Long Kỵ cấm quân, Long Kỵ cấm quân là xương cốt của hoàng đế . Người phải lựa chọn một vị trí, nếu không người sẽ trở thành một cục xương chịu vô số phiền toái.”

“Lão gia hỏa này thật là thấp kém quá!” Trương Đức Bưư trợn mắt nhìn Cameron. Sự đấu tranh trong triều trong mắt hấn vô luận là hoàng thái tử Nam Minh hay Chu thái tử hoặc là Long Kỵ cấm quân đã thành một đám chó mà mình trở thành một cục xương chó cho mọi người tranh giành.

Bất quá điều này cũng phản ánh được sự thật bây giờ. Hai nước Bắc Chu cùng Nam Minh mâu thuẫn. Thái tử hai nước mâu thuẫn còn có sự mâu thuẫn giữa Chu thái tử và hoàng đế.

Trương Đức Bưư cẩn thận ngẫm nghĩ. Nhất định không thể theo hoàng đế. Thái Ca cùng Long Kỵ cấm quân Hoàng Kim Thánh Long có mâu thuẫn không thể điều hòa mà cũng không thể chọn thái tử Nam Minh. Bất luận kẻ nào cũng có thể giết hấn một cách danh chính ngôn thuận nay chỉ còn hoàng thái tử thôi.

“Ta phải làm sao đây, ta có thể theo Chu hoàng thái tử được không?” Trương Đức Bưư lại hỏi.

Cameron ở bên trong cười nói: ”Hoàng thái tử không phải mời người đi dự tiệc sao? Người đi ăn bữa cơm. Điều này cho thấy người là chỉ có thể là cục xương của hoàng thái tử rồi. Chính trị chính là như vậy, không cần cho người khua chiêng gióng trống, có đôi khi chỉ là ăn một bữa cơm mà thôi.

95. Chương 95:bát Môn Kim Tỏa

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 95:Bát Môn Kim Tỏa

Dịch: Chu Duẫn

Biên: contraithanhet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu nhin không được lại hỏi: “Nếu như không thể chọn được. Không thể đầu nhập vào hoàng thái tử, cũng không đầu nhập vào Nam Minh, lại càng không thể đầu nhập vào hoàng đế, bây giờ ta có thể làm gì chứ?”

Tạp Mai Long đang sờ đầu Tiểu Hắc, mỉm cười nói: “Vậy ngươi chỉ có thể trở thành một tên cướp đi tranh giành địa bàn rồi.”

Trương Đức Bưu lâm vào trầm tư, lão đầu tử khẽ cười rồi đứng dậy đưa con chó đang ngáp trở lại túp lều ngủ. Trương Đức Bưu ngồi một chỗ đau đầu suy nghĩ. Trở thành một người mạnh mẽ chuyên đi cướp đoạt địa bàn của người khác cũng không phải điều hắn mong muốn. Trừ cách đó ra lẽ nào không còn đường nào khác hay sao?

Cameron ở bên trong đùa giỡn với con chó của mình. Dường như ông ta có ý đồ gì đó, không hề có ý đồ lên kinh thành để tìm kiếm công danh lợi lộc mà muốn thăm dò ý kiến của hắn.

“Hoặc là, có con đường thứ ba...”

Trương Đức Bưu nhớ tới thần niệm của những Đấu Thánh trong thần miếu Long Quy trong không gian Bán Vị Diện. Những Đấu Thánh kia đem tinh thần của mình cường hoành ghi trên hư không. Thần tức là ta, ta tức là thần, mỗi người đều là thần linh của chính mình. Có lẽ làm được điều này mới có thể nhảy ra tranh giành cùng người khác!

Nghĩ tới đây, thể xác và tinh thần Trương Đức Bưu trở nên khoan khoái dễ chịu, đứng dậy cười nói: “Đã như vậy, ta không ngại làm một miếng mồi ngon cho người khác.”

Thay đổi áo choàng của ma pháp học đồ. Trương Đức Bưu mang theo Tiểu Hắc đi nhanh đến phủ thái tử.

Cameron ở bên trong nhìn theo bóng lưng của hắn. Trong mắt lộ ra một tia thất vọng, lầm bầm nói: “Chẳng lẽ hắn không thấy được con đường thứ ba sao? Đáng tiếc tư chất tốt như vậy. Đã bao nhiêu năm, trên con đường này chỉ có một mình ta, ngay cả bằng hữu cũng không còn ai. Điều này thật là..”

“Tịch mịch ah...”

Trương Đức Bưu đi vào trong phủ thái tử, rốt cục hắn cũng có thể chứng kiến vị thái tử này ở vị trí gần như vậy. . Hắn từng nhìn hoàng thái tử từ xa chỉ cảm khí chất cao quý này quả thực là không có gì so sánh nổi. Hôm nay có thể tới gần như vậy liền cảm thấy khí chất này đã giảm xuống. Không biết là do tâm cảnh của mình đã cao lên hay là do thái tử điện hạ tận lực thu liễm khí thế.

Chu hoàng thái tử là con trai trưởng của hoàng đế tên là Andrew đang đi về phía hắn. Lúc đi tới, lỗ tai Trương Đức Bưu không khỏi giật giật. Thái tử Andrew cũng là một vị cao thủ tu luyện đấu khí. Đấu khí trong cơ thể vô cùng nhiều và mạnh mẽ. Trình độ đấu khí của hắn ta xem ra đã đạt tới Đấu Khí Như Sơn!

Phương thức vận hành đấu khí của hắn cực kỳ cổ quái. Nghe âm thanh lưu động của đấu khí khiến cho người khác cảm thấy vô cùng rộng lớn!

Trương Đức Bưu ánh mắt chớp động, thầm nghĩ: “Đại Chu hoàng thất thống trị thiên hạ mấy trăm năm, võ học rất phong phú, hoàn toàn có thể nói là đệ nhất thánh địa trong thiên hạ. Ngay cả công pháp đấu khí có trên bảng võ học, chỉ sợ có không ít. Hơn nữa Thánh Long chi huyết, Long Tinh Vân. Một vài tài liệu luyện kim quý hiếm có thể thấy không ít tại hoàng thất. Thái tử Andrew có thể có tu vi này cũng không có gì lạ.”

Thái tử Andrew kéo tay của hắn, thân mật cười nói: “A Man, bốn vương nhiều lần mời ngươi rốt cục ngươi cũng chịu đến. Mau vào đi. Vũ hội đã bắt đầu rồi!”

Không thể không nói, thái tử Andrew tỏ thái độ vô cùng bình dị gần gũi, trực tiếp xưng hô nhũ danh của Trương Đức Bưu nhằm kéo gần khoảng cách giữa hai người, cho dù biết đây là thủ đoạn nhằm mua chuộc long người nhưng vẫn khiến cho Trương Đức Bưu sinh ra một tia hảo cảm.

Thái tử mời hẳn đến dự tiệc nhưng thật ra là một vũ hội cung đình. Bất quá có thể tham gia vũ hội trong phủ thái tử hiển nhiên đều là phe cánh của thái tử Andrew.

“A Man, ta giới thiệu với người, vị này chính là bá tước Coase, tổ tiên là khai quốc công thần có công lớn, tước vị bá tước thế tập! Vị này chính là nghị viên Karl, cũng là quý tộc thế tập...”

Trương Đức Bưu thần thái kính cẩn gật đầu chào hỏi với khách mời của thái tử Andrew, những người này đều là quý tộc lâu đời sống ở kinh thành. Đại bộ phận đều là tước vị thế tập, đối với tên mọi rợ đến từ nông thôn như hẳn căn bản không để mắt. Chỉ là ngại mặt mũi thái tử mới giả bộ thân thiện với hẳn. Đại thái tử Andrew giới thiệu xong hết lập tức tất cả mọi người tản ra. Ba bốn người tụ lại một chỗ nâng chén nói chuyện với nhau, thỉnh thoảng cười lên một tiếng gạt Trương Đức Bưu ra.

Thái tử Andrew cũng nhập hội với người khác. Hẳn rất nhanh chỉ còn một mình đứng đó cũng may bên người còn có Tiểu Hắc.

Trương Đức Bưu nhìn những quý tộc này, trong nội tâm âm thầm cười lạnh: “Andrew diện hạ thiển cận quá rồi, lung lạc đại quý tộc trong thành mà không có mấy người là tướng lĩnh cầm binh! Những quý tộc này ngoại trừ biết ăn chơi phá phách còn có thể làm gì được nữa?”

Tuy hẳn chưa hiểu hết về thái tử Andrew, nhưng chứng kiến vũ hội cung đình, Trương Đức Bưu liền biết rõ thái tử này có chút tâm cơ nhưng cũng không có bản lĩnh gì. Nếu đem so sánh với Nam Minh cầm binh tập kích quân địch, liền lộ ra chênh lệch.

Nghĩ tới đây, hẳn lắc đầu bật cười: “Ta suy nghĩ cái này làm gì? Thái tử vô năng là chuyện của hẳn, dù sao ta sẽ không ở lại trong kinh lâu. Đến lúc đó ai làm hoàng đế đâu có liên quan gì đến ta? Tiểu Hắc, ở đây có không ít đồ ăn, người muốn ăn cái gì?”

Tiểu Hắc tròn tròn con mắt nhìn chăm chăm vào một người đại quý tộc mập mạp. Chính là người thái tử giới thiệu bá tước Coase, nước miếng rùng rùng chảy xuống.

Trương Đức Bưu lắc đầu: “Cái này không ăn được.”

Tiểu Hắc lại nhìn chăm chăm quý phụ phu nhân đầy đà phía trước nháy mắt vài cái, đáng thương nhìn chủ nhân của mình. Trương Đức Bưu tức giận, gõ lên đầu nó hai cái, cả giận nói: “Không cho phép ăn thịt người, ta nói là bữa tiệc có đầu heo sữa quay kia cơ, người thấy thế nào?”

Tiểu Hắc rử đầu xuống. Hiển nhiên đối với heo sữa quay không có hứng thú. Trương Đức Bưu lấy ra một ma hạch thần vẫn hoang mạc ném cho nó, tiểu gia hỏa lập tức ôm lấy gặm. Thấy một vị quý tộc hoàn toàn đi đến bên tiểu Cầu. Tiểu Hắc lập tức nhe răng. Trong cổ họng phát ra thanh âm uy hiếp, thiếu chút nữa muốn dả thương người khác.

Trương Đức Bưu liền tranh thủ nó trấn an nó, thở dài. Thủ Sơn khuyến từ khi tiến hóa thành Song Đầu Khuyến tính tình trở nên thô bạo. Khi trưởng thành nó trở thành Tam Đầu Địa Ngục Khuyến, phân biệt là biểu tượng trung thành, tàn bạo cùng giết chóc. Tiểu Hắc tiến hóa đến đầu thứ hai chỉ sợ sẽ vô cùng tàn bạo.

“Tiểu Hắc tàn bạo hơn trước kia rất nhiều, không biết đây là chuyện tốt hay chuyện xấu.”

Cuộc yến hội cung đình nhằm chán rớt cục cũng kết thúc. Các quý tộc thay nhau cáo từ, Trương Đức Bưu đang tính theo đó đi ra ngoài, đột nhiên thái tử Andrew cười nói: “A Man, người tu luyện đạo thuật sao?”

Trương Đức Bưu gật đầu đồng ý.

Bá Luân thái tử cười nói: “Đấu kỹ Đạo thuật lưu truyền từ xưa tới nay rất ít. Tu luyện đạo thuật đạt được đại thành chỉ có mấy vị Kiếm Thánh. Trùng hợp bên trong kho vũ khí của hoàng cung có một bản đạo pháp là đấu kỹ do Kiếm Thánh tiền triều lưu lại, tên là Bát Môn Kim Tỏa đao. Không biết người có hứng thú hay không?”

Nội tâm Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ, từ khi lựa chọn Bích Tỉ đao đến nay hẳn đều là một mình tìm tòi nhưng đạo pháp cũng khó có thể phát triển. Nếu như có thể có được đạo pháp do Kiếm Thánh lưu lại. Thực lực khẳng định tăng gấp đôi!

Thái tử Andrew vỗ vỗ tay. Yaren Carter đứng ở một bên bưng lên một mâm vàng. Trong mâm đó để một bọc sách bọc trong lụa. Trương Đức Bưu cầm trong tay mở ra xem một lần, quả nhiên là đao pháp vô cùng tinh diệu. Trong lòng mừng rỡ vô cùng.

Thái tử Andrew nhìn bản Bát Môn Kim Tỏa đao, không thèm đếm xỉa tới cười nói: “A Man, không biết đạo sư của người Brendan đại nhân có ở kinh thành hay không? Bổng vương ngưỡng mộ ngài đã lâu, hi vọng có thể gặp ngài một lần.”

“Đạo sư Brendan luôn...”

Trương Đức Bưu trong lòng thầm giật mình, đem Bát Môn Kim Tỏa đao thu vào trong không gian giới chỉ, nghiêm mặt nói: “Hồi bẩm điện hạ. Đạo sư của ta đi ra ngoài vân du tứ phương, không biết lúc nào mới có thể trở về. Nếu như nhìn thấy ngài, nhất định sẽ chuyển lời mời của điện hạ tới ngài.”

Thái tử Bá Luân có chút thất vọng, cười nói: “Đến lúc đó phải nhờ A Man nói dùm một tiếng rồi.”

“Nhất định, nhất định!” Trương Đức Bưu gật đầu liên tục, nói: “Thái tử điện hạ, không cần tiễn, mời ngài trở về!”

Ra khỏi phủ thái tử, Trương Đức Bưu lấy Bát Môn Kim Tỏa đao ra, lật qua lật lại nhìn mấy lần, không khỏi mở cờ trong bụng: “Thái tử điện hạ quả nhiên hào phóng. Ngay cả đao pháp của Kiếm Thánh cũng có thể tùy tiện đưa ra ngoài! Hoàng thất Đại Chu cất chứa thật sự là phong phú. Không biết bên trong còn có bao nhiêu đầu kỹ cao thâm, nếu như có thể vào học tập thì tốt rồi.”

“Đáng tiếc, Brendan đến tột cùng là ai ta cũng không biết. Nếu như không thể tìm được Brendan, thái tử khẳng định thẹn quá hoá giận không biết sẽ tức đến thế nào nữa. Quân hấn làm gì, có thể lừa gạt thì lừa gạt. Nếu bị phát hiện lão tử sẽ bỏ chạy ngay”

Trở lại Ma Pháp Công Hội, Trương Đức Bưu lập tức nghiên cứu Bát Môn Kim Tỏa đao. Lý giải từng chữ bên trong sau đó nhắm mắt dưỡng thần. Trong đầu hấn bắt đầu dựa theo đao quyết thi triển đao pháp, một rồi một lần, thẳng đến khi đem đao pháp thấu hiểu triệt để dung nhập vào trong ý thức cùng thân thể. Lúc này mới một nhảy dựng lên lấy Bích Tỉ đao ra, ngưng tụ tinh thần, thi triển Bát Môn Kim Tỏa đao thức thứ nhất.

Bát Môn Kim Tỏa đao có tám thức sáu mươi bốn chiêu. Mỗi nhất thức có tám chiêu, Trương Đức Bưu đem tinh thần lực của mình dùng mãnh tiến nhập vào thân đao triệt để kích hoạt Bích Tỉ đao. Ma pháp trận cùng phù văn, lập tức di chuyển thân mình thi triển đao pháp thức thứ nhất.

Chiêu thứ nhất còn chưa kịp xuất ra Trương Đức Bưu liền ngừng lại. Đầu khí trong cơ thể tán loạn trong cơ thể xuất nữa là tẩu hỏa nhập ma!

” Bản đao pháp này cực kỳ tinh diệu không thể nào là giả nhưng tại sao không thi triển được?”

Trương Đức Bưu cẩn thận suy nghĩ một chút. đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ: “Kiếm Thánh khẳng định giống như Đấu Thánh của Nam Cương Man tộc. Phải có được quyền ý thần niệm, đao pháp của Kiếm Thánh khẳng định cần phải ngưng tụ ra thần niệm của chính mình, mới có thể sử dụng được đao pháp!”

Nghĩ tới đây, khí thể Trương Đức Bưu đột nhiên biến đổi. Sinh tử kiều xuất hiện trước mắt, thức thứ nhất Bát Môn Kim Tỏa đao được thi triển. Đầu khí vận chuyển không hề đình trệ!

Chỉ thấy Bích Tỉ đao quang mang đại thịnh nhảy múa trên không trung. Một đạo kiếm quang xanh biếc bay thẳng lên trời. Răng rắc một tiếng nổ phá hư không. Lưu lại tại trên mặt đất một vết đao dài hơn 10 mét!

Trương Đức Bưu thuận thế sử dụng thức thứ hai. Chỉ cảm thấy trong nháy mắt khí thể tăng cao một cách khó tin thậm chí vượt xa những người khác ở cảnh giới Đầu Khí Như Cương!

Hắn đang muốn xuất ra đao thứ hai này thì đột nhiên đầu khí trong cơ thể không đủ. Khí thể lập tức biến mất, sự tương phản mãnh liệt này khiến cho Trương Đức Bưu đau khổ thiếu chút nữa đã thổ huyết!

Đầu khí của hắn không ngờ sử dụng chiêu thức thứ nhất đã biến mất không còn!

96. Chương 96: Trở Mặt Thành Thù

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 96: Trở mặt thành thù

Dịch: Dark Lord

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Bát Môn Kim Tỏa đao mà Trương Đức Bưu có, việc đầu tiên là phải ngưng tụ quyền ý thần niệm mới có thể xuất ra đấu kỹ, nếu so sánh với các đấu kỹ khác thì năng lượng tiêu hao phải lớn hơn, nhưng đồng thời uy lực của nó cũng khủng khiếp hơn.

Môn đấu kỹ này là một vị Kiếm Thánh tiền triều đạt tới đỉnh cao võ học mới sáng tạo ra, yêu cầu thứ nhất của nó là quyền ý thần niệm, yêu cầu thứ hai là phải có đấu khí vô cùng thâm hậu.

Nội tâm Trương Đức Bưu không khỏi xuất hiện nghi vấn: “Thời kì khai quốc có không ít Kiếm Thánh cùng Thánh Ma Đạo sư, đấu kỹ cùng cấp bậc với Bát Môn Kim Tỏa đao khẳng định phải lưu truyền tới hiện tại cũng không ít, kỳ quái chính là ta vào kinh thành lâu như vậy tại sao chưa bao giờ gặp cao thủ sử dụng đấu kỹ loại này?”

Các quý tộc thế gia ở kinh thành đều là tinh anh sau khai quốc đại chiến, có thể tồn tại từng từng mấy trăm năm tại kinh thành không bị quật ngã thì có thể khẳng định tiềm lực của bọn họ không hề bình thường, nên đấu kỹ cấp bậc với Bát Môn Kim Tỏa đao số lượng cũng không ít. Nhưng lần trước Trương Đức Bưu tham gia yến hội tại cung đình thì ngoài một vài tên quý tộc bụng phệ thì căn bản không phát hiện ra một cao thủ quý tộc thế gia nào, điểm này vô cùng kỳ quái.

Hans đã từng nói qua, bản lãnh của hần so với tầng lớp thế gia quý tộc căn bản là bất nhập lưu, Hans luôn luôn khinh thường quý tộc, nên hần không thể tận lực nâng cao địa vị những quý tộc thế gia này.

“Xem ra ta ở trong mắt đám quý tộc thế gia thì chỉ là tên nông dân, là tên nhà giàu mới nổi, gặp phải vận khí cứt chó mới có thể quen biết thái tử mà thôi.”

Chính vào lúc, Trương Đức Bưu đột nhiên cảm giác được nguy hiểm, vội vàng nghiêng người tránh né, chỉ thấy sau lưng hần xuất hiện một đạo kiếm quang như dải lụa chém xuống, trên mặt đất xuất hiện vết kiếm dài cả thước.

Trương Đức Bưu vừa tránh được đạo kiếm quang này thì phát hiện sân rộng trên mặt đất trở nên mềm dẻo dị thường, như một vũng bùn vậy, hai chân hần bị hãm xuống mặt đất.

Hần đang muốn nhảy lên thì nào ngờ mặt đất lại đột nhiên cứng rắn trở lại. Là thổ hệ ma pháp Nê Đàm thuật, cùng Cổ Thổ Vi Thạch, đầu tiên dùng Nê Đàm thuật làm cho mặt đất mềm nhão ra như bùn, mà Cổ Thổ Vi Thạch lại một lần nữa biến nó cứng rắn như cũ. (nê đàm = vũng bùn)

Một đạo kiếm quang lại xuất hiện, giống như rồng từ trên không trung uốn lượn, hướng cổ hần mà chém xuống.

Trương Đức Bưu tức giận quát một tiếng, dùng Bích Tỉ đao ngăn một kiếm kia lại, nào biết một đạo đao mang từ trong kiếm khi bay ra, nhắm thẳng vào cổ hần mà chém, một tiếng thanh thủy như tiếng kim loại va chạm vào nhau vang lên!

Trương Đức Bưu hoảng sợ, vừa nhảy lên tránh vừa sờ cổ, thấy đầu vẫn còn trên cổ, không khỏi thở phào nhẹ nhõm: “May mà ta dùng thần tủy cường hóa thân thể, bằng không lúc này chết chắc rồi!”

Kinh hãi đi qua, hần không khỏi vừa sợ vừa giận: “Ai muốn giết ta?”

Sau khi sử dụng Bát Môn Kim Tỏa đao thì đấu khí của hần đã gần như cạn kiệt, không nghĩ tới lúc hần đang suy yếu lại có người tấn công, rõ ràng là muốn dẫn hần vào chỗ chết!”

Tên thích khách hiển nhiên không nghĩ đến thân thể hắn có thể cứng rắn bất thường như vậy.

Cứng rắn như thế, hắn cho rằng đã đắc thủ, nào biết Trương Đức Bưu bộc phát cửu ngư chi lực, mạnh mẽ dùng sức rút chân ra khỏi tảng đá, vung đao hướng tên thích khách bổ tới!

Tên thích khách vội vàng đỡ đòn, cánh tay run lên, không tự chủ được lùi về phía sau vài bước. Trương Đức Bưu thấy hắn lúc hắn lùi về sau sử dụng bộ pháp cực kỳ cao minh, dễ dàng hóa giải cửu thành lực lượng của mình, trong mắt lóe lên tinh quang: “Shelton Pula, nguyên lai là người!”

Nghe Trương Đức Bưu nói đúng tên mình, thân thể tên thích khách run lên, một trận buồn bực ập tới. Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, hắn chính là tên thị vệ Shelton Pula bên cạnh Nam Minh thái tử, đã từng cùng hắn liên thủ chống lại Đại tướng Roth của Ô La Quốc, bởi vậy đối với bộ pháp của hắn Trương Đức Bưu có ấn tượng rất sâu đậm.

“Nam Minh thái tử quả là kẻ kiêu hùng, nhìn thấy không cách nào lôi kéo ta liền muốn giết ta để trừ hậu họa! Bất quá hắn cũng quá coi thường ta rồi, nếu như ta chưa luyện hóa được thần tủy thì lúc này gặp mai phục đã lấy đi mạng của ta! Bất quá bây giờ điều đó tuyệt đối không có khả năng!”

Một tên Nam Minh Ma Đạo sư trốn sau lưng Shelton Pula dùng tốc độ nhanh nhất ngâm xương ma pháp, phóng ra mười đại hỏa cầu gào thét bay tới Trương Đức Bưu!

“PHÁ...” Đao trong tay Trương Đức Bưu nhanh chóng mười đao, đem những hỏa cầu kia chém làm hai khúc!

Cùng lúc đó Shelton Pula nhảy lên cao, kiếm khí như dải lụa trắng tấp đánh xuống!

“Không biết thân thể của ta mạnh đến mức độ nào? Không biết có thể ngăn cản một kích toàn lực của cao thủ Đấu Khí Như Đao hay không?”

Trương Đức Bưu mắt lóe tinh quang, đem Bích Tỉ đao thu vào không gian giới chỉ, tung một chưởng hướng lên không trung nghênh đón kiếm khí.

Giờ phút này đấu khí của hắn đã khôi phục được một phần, đấu khí như lốc xoáy theo bàn tay lao ra, cùng đao mang quấn vào nhau, lập tức hai đấu khí vỡ vụn, chấn động do nó gây ra làm rung chuyển bốn phía, mặt đất trên sân rộng xuất hiện nhiều lỗ nhỏ do đấu khí xuyên qua.

Đấu khí lốc xoáy bị phá, bàn tay Trương Đức Bưu lập tức hóa thành nắm đấm, trùng trùng điệp điệp chặt vào đại kiếm, một tiếng kim loại vang lên, Shelton Pula trên không trung bay ngược ra sau, mà nắm tay Trương Đức Bưu cũng xuất hiện một vết máu, một giọt huyết châu rơi xuống, lập tức bị đấu khí làm cho nó hóa thành sương mù.

“Xem ra cường độ thân thể còn chưa đủ!”

Dưới chân thổ hệ ma pháp lại bắt đầu điên cuồng khởi động, Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, chân to trùng trùng điệp điệp đạp lên mặt đất, đem thổ hệ nguyên tố tách ra, thân ảnh giống như tuần mã, điên cuồng lao vào tấn công về phía Ma Đạo sư.

“Phong Ma Loạn Vũ!”

Tên Nam Minh Ma đạo sư cuối cùng cũng không thể bình thản được như trước nữa, vội vàng rút ma pháp trường ra, dùng sức vung lên, lập tức có vô số Phong Nhận(lưỡi đao gió) xuất hiện, gào thét vọt tới

Tốc độ Trương Đức Bưu cũng không chậm, đấu khí trong cơ thể hóa thành Bôn Lôi Quyết, một chưởng đánh ra, đấu khí tuôn trào như thủy triều, Phong Nhận bị Phong Ma Loạn Vũ chấn nát hoàn toàn!”

“Ma Pháp Bích Lũ!”

Một đạo ánh sáng ma pháp xuất hiện trước người Trương Đức Bưu, âm thanh phát ra như tiếng thủy tinh bị nghiền nát, sắc mặt Ma Đạo sư kịch biến, cấp tốc ngâm xương, ma pháp thổ hệ nguyên tố cuộn cuộn, chỉ thấy trên sân rộng từng phiến đá bay lên, chúng xếp chồng lên nhau, tạo thành một Thạch Cự Nhân cao 10m, vung nắm đấm khổng lồ đập về phía Trương Đức Bưu!

Đối với công kích của Thạch Cự Nhân thì Trương Đức Bưu căn bản không để ý, Bích Tỉ đao một lần nữa xuất hiện trong tay, liên tiếp chém ra đao mang, đầu Ma Đạo sư lập tức lìa khỏi cổ!”

Không còn ma pháp khổng chế, tên Thạch Cự Nhận liền bị sụp đổ!

Trương Đức Bưu quay người nhìn về phía Shelton Pula, tức giận nói: “Không cần thiết nữa! Người cùng ta đã từng liên thủ cứu người, liên thủ đối địch, ta không muốn giết người!”

Shelton Pula chợt dừng lại, sau đó lại lập tức gia tăng tốc độ hướng hấn xông tới, Trương Đức Bưu thở dài một tiếng, liền tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiềm, vứt bỏ hết thảy tạp niệm, hai bóng người lao vào nhau với tốc độ chóng mặt!

Shelton Pula cúi đầu nhìn thanh Bích Tỉ đao đâm xuyên qua lồng ngực của hấn, ho khan hai tiếng, ha ha cười nói: “Ta cũng không muốn giết người, nhưng điện hạ đã có mệnh lệnh chúng ta phải xuống tay với người, là kẻ dưới thì không thể không tuân theo. Nếu như ta không phải người Nam Minh, có lẽ chúng ta sẽ là hảo bằng hữu...”

“Ta biết rõ.” Trương Đức Bưu đem Bích Tỉ đao từ trong cơ thể hấn rút ra, mặt không chút biểu cảm. Thời điểm Shelton Pula ám sát hấn trong nội tâm hoàn toàn không có sát ý, nếu không với bản lãnh của hấn, Trương Đức Bưu dù dung hợp thần tùy cũng sẽ bị một kiếm của hấn chém rơi đầu.

Trong nội tâm Trương Đức Bưu bây giờ chỉ có một cỗ tức giận thông thiên bốc lên, trên đường cùng như đi cứu người cho đến bây giờ, hấn cùng Shelton Pula đều không nói qua với nhau câu nào, nhưng một câu nói trước lúc chết của hấn đã khiến Trương Đức Bưu cực kỳ bội phục.

Lúc ấy ma thú nổi giận, Nam Minh thái tử cùng Chu Hoàng thái tử đều có mặt, phần đông là cao thủ, nhưng chân chính ra tay cứu người chỉ có hấn cùng Shelton Pula mà thôi!

Tuy sau đó hai người tách ra nhưng trong nội tâm hấn đã đem đối phương trở thành bằng hữu, mà bây giờ Shelton Pula không thể không chết, không có bất kỳ một sự lựa chọn nào khác!

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy nội tâm quặn đau từng hồi.

“Đây là một kết cục không đáng có ah... Tiểu Hắc!”

Trương Đức Bưu hô một tiếng, Tiểu Hắc từ bên trong túp lều nhỏ chạy ra, đi theo phía sau hấn ra khỏi Ma Pháp Công Hội, tiến thẳng đến chỗ ở của Nam Minh thái tử tại Đặc Phái Viên quán.

Cameron ở bên trong lều khiêng cây chõ xuất hiện trên sân rộng, nhìn đồng lõa xộn trên khoảng sân rộng, lại nhìn hai cỗ thi thể, lắc đầu nói: “Rất cực không biết xử lý hai cái thi thể này ra sao..”

Mặt Trương Đức Bưu âm trầm, đi đến Nam Minh Đặc Phái Viên quán, một cước đem đại môn của Đặc Phái Viên quán đá bay, hai tên thị vệ hét một tiếng xông lên liền bị hấn cho mỗi tên một quyền bay ngược trở lại, nếu không phải hấn đã khổng chế lực lượng của mình thì xương ngực của hai người này đã vỡ vụn mà chết, chết đến không thể chết lại được nữa.

Thị vệ bên trong Đặc Phái Viên quán từ bốn phía xông ra, một tên có vẻ như là quan viên của Nam Minh Đặc Phái Viên đứng giữa đám thị vệ, phần nộ quát: “Người là ai? Không biết đây là địa phương nào sao?”

Trương Đức Bưu nhíu mày, trầm giọng nói: “Ca Thư ở nơi nào?”

“Lớn mật! Danh tự của Thái tử điện hạ có thể để người gọi bậy bạ như vậy hay sao?” Tên quan viên Nam Minh giận tím mặt, lên án mạnh mẽ nói.

Trương Đức Bưu đột nhiên bước nhanh đến phía trước, xâm nhập vào bên trong đám thị vệ, như hổ nhập bầy dê, tay nắm chân đá, đem những tên thị vệ kia đánh bay, chốc lát đã bắt được tên quan viên Nam Minh kia, túm cổ hấn nhấc lên cao, thanh âm không mang theo một tia cảm tình: “Ca Thư ở nơi nào?”

Thanh âm tên quan viên Nam Minh có chút run rẩy, một mùi khai nồng từ giữa hai chân hấn truyền đến, rung giọng nói: “Đừng giết ta... Thái tử điện hạ đã ...đã đi, nói là đi Nam Cương...”

“Nam Cương?” Trương Đức Bưu trong mắt tinh quang lóe lên, đem tên quan viên vứt đi, xoay người rời đi.

“Tiểu Hắc, ở đây giao cho người!”

Tiểu Hắc gào thét một tiếng, thân thể kịch liệt bành trướng, chiếc đầu thứ hai bắt đầu dài ra, ma pháp chấn động khủng bố lập tức xuất hiện trên không trung của Nam Minh Đặc Phái Viên quán, một tảng đá

khổng lồ từ trên trời giáng xuống, mang theo nguyên tố Liệt Hỏa âm âm lao xuống, Nam Minh Đặc Phái Viên quán lập tức hóa thành một biển lửa khổng lồ!

Trương Đức Bưu thét dài một tiếng, nhảy lên đứng trên cái đầu thứ hai của Tiểu Hắc, lẳng phong mà đứng.

“Tiểu Hắc, chúng ta đi! Nhìn xem đến tột cùng Nam Minh thái tử đi Nam Cương là muốn làm gì?”

Hai cái đầu khổng lồ của Song Đầu Địa Ngục Khuyển cùng đồng thời gào thét, lao nhanh như bay, hướng thẳng đến cổng kinh thành mà bay đến. Quân bảo vệ thành đợi đến lúc Địa Ngục Khuyển vọt tới cửa thành mới kịp phản ứng, vội vàng đóng cửa nhưng bị hai đầu cự khuyển mạnh mẽ đâm tới, đem luyện kim thuật được dùng để gia cố cửa thành đâm cho nát bấy, gào thét lao ra khỏi kinh thành!

“Người nào dám ở cửa kinh thành làm càn?”

Trong Ngự Kinh, Long Kỳ cấm quân lập tức bị kinh động, gần trăm đầu Lục Long phóng lên trời, bay vòng quanh phía trên cửa kinh thành, tùy thời có thể sẵn sàng bay ra khỏi thành giết địch, một lúc lâu sau, những Long kỳ sĩ cùng Lục Long dường như nhận được mệnh lệnh, lại lùi về trong thành, bất quá vẫn có hai Long Kỳ cấm quân từ trong thành bay ra.

“Bệ hạ cùng Đại Trụ Quốc Kiềm Thánh có lệnh, Nam Minh Ca Thù thái tử là kẻ địch của Đại Chu ta, ở trong kinh thành hẳn là đặc phái viên, không cách nào ra tay, ra khỏi thành lập tức chém giết, không được để thoát!”

97. Chương 97: Nguyên Tố Chi Kiềm

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 97: Nguyên tố chi kiềm

Dịch: Dark Lord

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiềm Giới

Từ lúc Trương Đức Bưu đi phủ thái tử tham gia yến hội cung đình thì Nam Minh thái tử đã âm thầm lặng lẽ ly khai kinh thành, mang theo tùy tùng thẳng hướng Nam Cương mà đi.

“Điện hạ, vì sao ngài phải giết tên Nam Cương man rợ kia?” Tại chỗ dừng chân, một tên trung niên Ma Đạo sư nhìn không được hỏi.

Nam Minh thái tử mỉm cười, hai tay chấp sau lưng thản nhiên nói: “Đức Bưu Man Chuy là kẻ thù của ta, nửa năm trước ta gặp hắn, lúc đó hắn còn chưa luyện được Man Đẩu Khí, thậm chí còn chưa chính thức trở thành Man Đẩu Sĩ. Mà bây giờ hắn đã là tam cực Man Đẩu Sĩ, Đẩu Khí Như Cương! Thiên phú tu luyện đẩu khí của Nam Cương Man tộc có thể nói là kinh người, dùng tư chất của hắn, tương lai khẳng định có thành tựu rất lớn. Hiện tại ta đã không có cách nào lôi kéo hắn, tốt nhất là xử lý hắn ngay từ bây giờ, miễn cho tương lai hắn trở thành đối thủ của ta! Đáng tiếc, người này đã từng giúp ta một tay...”

Trung niên Ma Đạo sư có chút không cho là đúng, lắc đầu nói: “Điện hạ quá đề cao hắn rồi, người này chẳng qua là một kẻ man rợ sống trong rừng rậm mà thôi, tuy đi theo Chu Hoàng thái tử, nhưng, Liên Bá Luân thái tử cũng không coi trọng hắn, không để hắn nhìn thấy dung mạo thật của mình. Nội tình các quý tộc thế gia tại kinh thành cực kỳ hùng hậu, những tên kia chỉ biết ăn chơi, vũ hội, có thể thấy được thái tử Liên Bá Luân cũng không có chính thức để hắn ở trong lòng.”

“Ta chỉ có thể nói Bá Luân điện hạ là ta quá thất vọng rồi, ta vốn cho rằng hắn sẽ trở thành đối thủ của ta, không nghĩ tới lại không có tiền đồ như vậy.” Nam Minh thái tử cười ngạo nghễ, nói: “Có lẽ hắn chỉ chú ý đến kinh thành, còn chưa biết rừng rậm Nam Cương đã xảy ra chuyện lớn, nếu như hắn biết sáu thành chủ của Man tộc chủ thành đã bỏ thành thì nhất định sẽ đem Đức Bưu Man Chuy xem như khách quý!”

Đột nhiên bầu trời tối sầm lại, Một con Cự Ưng từ trên trời đáp xuống trước mặt Nam Minh thái tử.

“Chủ nhân, có hai tên Long Kỵ cầm quân đang đến đây.” Tên Cự Ứng màu đen trầm giọng nói.

Sắc mặt Nam Minh thái tử biến hóa, Long Kỵ cầm quân đều là cao thủ trong cao thủ, lấy một người trong đó có thể địch lại ngàn người, phải ra hai Long Kỵ cầm quân không khác gì phải ra 2000 người đuổi giết!

“Chu hoàng đế thật đúng là coi trọng ta! Ngải Nhân tiên sinh, tất cả người của ta đều giao lại cho người, người hãy ngăn một tên Long Kỵ cầm quân lại, còn tên kia ta sẽ dẫn hắn đi đến Thiên Mang thành.

Trung niên Ma đạo sư Ngải Nhân vội vàng hỏi: “Điện hạ ngài...?”

Nam Minh thái tử mỉm cười: “Không cần lo lắng cho ta, đã đến Thiên Mang thành thì cho dù là Long Kỵ cầm quân cũng phải bỏ mạng! Ngải Nhân, người là Ma Đạo sư ta coi trọng nhất, người là người mà ta thấy có tư chất trở thành Thánh Ma Đạo sư, tương lai nhất định trở thành Thánh Ma Đạo sư. Hiện tại người là Đô Chỉ Huy Sứ của ta, sau này ta kế vị, người sẽ là Trụ Quốc Đại tướng quân của cầm quân, theo ta thống nhất thiên hạ! Nếu như người không đầu lại tên Long Kỵ cầm quân kia thì ngàn vạn lần đừng liều mạng, nhất định phải sống mà trở về, hiểu chưa?”

Trung niên Ma Đạo sư Ngải Nhân lộ rõ vẻ cảm động, đồng dạc nói: “Điện hạ yên tâm, chỉ là một tên Long Kỵ cầm quân, còn không phải là đối thủ của thuộc hạ!”

Trương Đức Bưu cũng đã phát hiện ra hai tên Long Kỵ cầm quân bay qua đầu, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ hoàng đế cũng động sát tâm với Ca Thư?”

Long Kỵ cầm quân do Đại Chu hoàng đế độc chiếm, ngoại trừ hoàng đế cùng Áo Mẫu(Ohm) Tư Đình Đại Trụ quốc thì không kẻ nào có thể điều động đội quân này. Long kỵ sĩ bay ra từ kinh thành nên có thể khẳng định hoàng đế bày mưu đặt kế. Sau khi Nam Minh thái tử ly khai kinh thành mới cho quân đuổi theo, nguyên nhân trong đó có chút thú vị.

Từ đó có thể thấy được hoàng đế cao minh hơn Bá Luân thái tử rất nhiều, thái tử điện hạ căn bản không là gì trong mắt hắn.

Trương Đức Bưu không cần nghỉ ngơi, lập tức thúc dục Tiểu Hắc đuổi theo.

Sau khi trải qua tiến hóa thành Song Đầu Địa Ngục Khuyển thì tốc độ của Tiểu Hắc so với lúc trước nhanh hơn không biết bao nhiêu lần, một đường chạy như điên, mà hai con Lục Long thủy chung không cách nào vượt qua đuôi nó.

Bay theo hướng nam một ngày một đêm, Trương Đức Bưu thật sự mệt mỏi không chịu được, nằm trên lưng Tiểu Hắc mà ngủ, lúc tỉnh lại thì chỉ thấy trên đỉnh đầu là một rừng cây, trên các cành cây những mầm non đã nhú lên, mang theo màu xanh của mùa xuân. Bất tri bất giác bọn hắc đã ly khai Bắc Cương, đã đi vào khu vực Nam Cương, đi vào bên trong ba bốn trăm dặm nữa sẽ đến một trong năm đại chủ thành của Man tộc, Thiên Mang thành.

“Xem ra bọn người Ca Thư đi về phía Thiên Mang thành, lúc này thành chủ của Thiên Mang thành là Già La, chẳng lẽ bọn hắc có quan hệ không thể cho ai biết?”

Nam Minh đã có mưu đồ đối với Nam Cương từ lâu, đã sớm muốn đem Nam Cương nhập vào bản đồ công quốc, tuy nhiên tu vi của hắc không tính là mạnh mẽ, nhưng tuổi trẻ tài cao, đã được hoàng đế Nam Minh quốc phong làm Bắc Lộ Đại Thống Soái, tuổi còn trẻ mà có thể cùng thiết kỵ quân giằng co, thậm chí còn chiếm thượng phong, đủ thấy tâm cơ sâu cỡ nào.

Thiên Mang vương thất Già La cũng là người có dã tâm rất lớn, giết ca ca của mình là Hầu Già La, đồng thời nắm quyền điều hành chính quyền, nắm giữ trọng binh, hai người này không chừng có khả năng hợp tác sẽ với nhau!

Nếu như Thiên Mang thành rơi vào tay Ca Thư, Lạc Nhật sâm lâm có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Trương Đức Bưu tiếp tục tiến về phía trước, khu vực Nam Cương rộng lớn, con người thưa thớt, trên đường chỉ thấy vài thôn trang cùng tiểu thành, những địa phương khác cực kỳ vắng vẻ.

Oanh!!

Đột nhiên trong khu vực rừng núi phía trước truyền đến tiếng nổ kinh thiên, âm thanh phát ra cách năm trăm dặm cũng có thể nghe rõ, Trương Đức Bưu nội tâm khẽ động, vội vàng thúc dục Tiểu Hắc đi về hướng đó.

Trên đường chỉ thấy từng phiến cây bị tàn phá không ra hình dạng gì, không biết bao nhiêu cây đại thụ bị đổ ngã, khắp nơi đều là dấu vết của ma pháp oanh tạc tạo ra, nội tâm Trương Đức Bưu chấn động. Ven đường còn có không ít thi thể không đủ tứ chi, xem quần áo và trang sức thì đây đều là tùy tùng của Nam Minh thái tử.

“Xem ra Ca Thư đã cùng giao thủ với hai tên Long Kỵ cầm quân kia!” Ánh mắt Trương Đức Bưu chớp động, Tiểu Hắc trong rừng núi nhảy như bay, tiếp cận chiến trường, chỉ thấy không ít cây cối bên trên có dính Long Lan long huyết, có thể thấy được cuộc chiến vô cùng khốc liệt, khiến cho Long Kỵ cầm quân cao tại thượng cũng đã bị thiệt thòi không ít!

Chiến trường ngày càng gần, rốt cục cũng hiện ra trước mắt hắn, Trương Đức Bưu ngưng mắt nhìn, chỉ thấy Long kỵ sĩ đang cùng một Ma Đạo sư giao thủ, mà một Long kỵ sĩ kia cùng Nam Minh thái tử lại không thấy bóng dáng đâu.

Tên Long kỵ sĩ cầm quân mặt lạ hoặc nhưng tên Ma Đạo sư thì Trương Đức Bưu có thể nhận ra, hắn tên là Ngải Nhân, là người Ca Thư nể trọng nhất, đã từng nhiều lần cùng hắn đi dự tiệc.

Ngải Nhân không có ma pháp bảo tiêu chí cùng đẳng cấp, bởi vậy Trương Đức Bưu cũng không biết thực lực của hắn, bất quá hắn đã từng nhìn thấy hai mắt của Cameron tỏa sáng, liền đánh giá trung niên Ma Đạo sư này vài lần.

Lúc ấy Trương Đức Bưu liền lưu ý trong lòng, có thể để Cameron chú ý đến, khẳng định thực lực không kém, hơn nữa nhất định tư chất cũng cực cao. Phải biết rằng, một người đã bước một chân vào Thánh Ma đạo cảnh giới như Bern Merlin ma pháp hội trưởng thì Cameron cũng không có nhìn qua hắn vài lần.

Hiện tại hắn rốt cuộc cũng đã được chứng kiến Ngải Nhân ra tay, quả nhiên là vô cùng cường hãn, không hổ là cánh tay trái, bờ vai phải của Nam Minh Ca Thư thái tử!

Chỉ thấy xung quanh Ellen, ma pháp chấn động vô cùng khủng bố, hắn điều khiển và ngưng tụ tinh thần lực thành thực chất, Địa Thủy Phong Hỏa Quang Âm sáu loại ma pháp nguyên tố lại bị hắn ngưng tụ thành thực chất, hóa thành một Cự Kiếm, cùng tên Long kỵ sĩ cùng Lục Long lấy cứng chọi cứng!

“Chiến đấu pháp sư? Nguyên tố chi kiếm?”

Trương Đức Bưu chấn động, nguyên tố chi kiếm là tuyệt kỹ của lực cấp Đại Ma Đạo sư, không thuộc về bất kỳ một hệ ma pháp nào, mà là ma pháp nguyên tố thuần túy ngưng tụ thành vũ khí vô cùng khủng bố, có lực công kích vô cùng cao, được xưng là tiểu cấm chú!

Bất quá không phải lực cấp Đại Ma Đạo sư nào cũng đều có thể ngưng tụ ra nguyên tố chi kiếm, bởi vì nó chẳng những cần tinh thần lực cấp 16, còn cần tinh thần lực vô cùng tinh thuần, cứng cỏi. Trương Đức Bưu cũng đã gặp mấy vị lực cấp Ma đạo sư, ví dụ như Hoắc Căn thương hội Gordan là một trong số đó, nhưng hắn không có cách nào sử dụng được loại vũ khí khủng bố này, bởi vì cường độ tinh thần lực của hắn còn chưa đủ!

Cho nên những lực cấp Đại Ma Đạo sư có thể ngưng tụ ra nguyên tố chi kiếm thường được gọi là chiến đấu pháp sư, ý là bọn hắn có thể như chiến sĩ, có thể chém giết cận thân, thậm chí lực công kích so với chiến sĩ còn mạnh hơn!

Thanh nguyên tố chi kiếm lơ lửng trên đầu Ngải Nhân, trên thân thể lại tăng thêm Phiêu Phù thuật, Phi Tường Thuật, Cường Hóa thuật, Thạch Phụ thuật v... v, rất nhiều ma pháp, tên Long kỵ sĩ cùng Lục Long bị tấn công nhảy như bay, né tránh liên tục, nguyên tố chi kiếm chém ngang chẻ dọc, bộc phát ra năng lượng cực kỳ lớn, đồng thời hắn còn thao túng sáu hệ ma pháp, Băng Phong Bạo, Dung Nham Cự Nhân, Trọng Lực thuật, liên tục không ngừng hướng đối thủ đánh tới, đem cả phiến núi rừng giày vò, tàn phá không ra hình dạng gì rồi!

Vây công, đây quả thực là vây công!

Ngải Nhân là Đại Ma Đạo sư điều khiển ma pháp rất chính xác, chỉ riêng Dung Nham Cự Nhân đã có sáu tên, tên Long Kỵ cầm quân mỗi lần đánh nát một tên Dung Nham Cự Nhân, lập tức lại có một tên khác xuất hiện!

Long Kỵ cầm quân thấp nhất đều là Kiếm Đấu Sĩ cấp năm, Đấu Khí Như Sơn, cường hoành bá đạo, hơn nữa lực công kích của Lục Long so chủ nhân của mình còn lợi hại hơn vài phần, nhưng dưới sự công kích của Ngải Nhân lại chỉ có thể phòng thủ nhiều, tấn công ít!

Vết thương trên thân Lục Long chảy máu không ngừng, tuy thân thể Long tộc cực kỳ cường hãn, hơn nữa có được năng lực khép miệng vết thương cực cao, nhưng nguyên tố chi kiếm là nguyên tố công kích thuần túy, có khả năng phá hư thịt rỗng, công năng khép miệng vết thương vô dụng nên máu tươi tuôn ra không ngừng.

“Có thể ngưng tụ ra nguyên tố chi kiếm, có ý nghĩa là tên này hẳn vô cùng có tiền đồ, đã thông một con đường tắt đi thông tới Thánh Ma Đạo sư.” Trong mắt Trương Đức Bưu tinh quang chớp động, trong nội tâm cười lạnh nói: “Nếu như Ca Thù biết rõ ta giết đi một thuộc hạ thiên tài có thể trở thành Thành Ma Đạo sư, nhất định sẽ rất đau lòng a?”

Cuộc chiến rất nhanh phân thắng bại, vị Long Kỵ cầm quân rốt cục bị nguyên tố chi kiếm đánh ngã từ trên lưng Lục Long, chật vật rơi xuống mặt đất, Lục Long lập tức bị sáu tên Dung Nham Cự Nhân vây quanh, từng quyền đánh lên người nó.

Giờ phút này Lục Long đã bị Trọng Lực thuật trói buộc, không cách nào bay lên, gào thét liên tục, hướng sáu tên Dung Nham Cự Nhân hét xé lại cần, muốn mở một đường máu mà thoát ra, cùng Long Kỵ sĩ hội hợp, nhưng thủy chung đều bị Dung Nham Cự Nhân ngăn lại.

Ngải Nhân rút cục cũng ra tay, liên tiếp dùng ma pháp tấn công khiến tên Long Kỵ cầm quân luống cuống tay chân, nguyên tố chi kiếm lóe lên, lập tức xuyên qua lồng ngực tên Long Kỵ cầm quân, đấu khí đối phương cũng bị nguyên tố chi kiếm chứa ma lực khủng bố đánh xó xác!

Ngải Nhân sau khi diệt trừ được cường địch, rút cục cũng có thể nhẹ nhàng thở ra, nguyên tố chi kiếm cũng biến mất, đột nhiên một đạo nhân ảnh cơ hồ lập tức vọt tới trước mặt hắn, một quyền nặng như núi đánh vào bụng hắn!

Trên thân thể Ngải Nhân vốn sử dụng đủ loại ma pháp phòng ngự cùng ma pháp cường hóa, lại bị một quyền này đem tất cả đều phá vỡ, thân thể cong lại như là một con tôm luộc, chỉ cảm thấy lực phủ ngũ tạng tựa hồ bị đối phương đánh cho lệch khỏi chỗ ban đầu, cơ thể bị đánh bay lên trời!

Hắn có thể chất đặc thù là Nguyên Tố Thân Hòa Thể, ma pháp lực cùng so sánh với các ma pháp sư khác có phần hùng hậu hơn, uy lực của ma pháp cũng cường đại hơn mấy lần, nhưng lại bị đối phương một quyền phá vỡ ma pháp hộ thân, trong nội tâm không khỏi dị thường khiếp sợ.

Bản thân Trương Đức Bưu cũng cực kỳ kinh ngạc, một quyền này hắn đã dùng tới Loa Toàn Đấu Khí, không ngờ vẫn không thể đánh chết Ngải Nhân: “Chiến đấu pháp sư thật sự là cường hãn!”

Ngải Nhân cố nén đau đớn kịch liệt, vội vàng phóng ra ma pháp Bích Lũy, nào ngờ ma pháp Bích Lũy vừa mới xuất hiện, liền thấy bóng người kia đã ra trên không, dùng chân liên tiếp đánh xuống, ma pháp Bích Lũy lập tức vỡ vụn như thủy tinh!

Trương Đức Bưu một cước mạnh mẽ đá vào bụng hắn, đem lực cấp Đại Ma Đạo sư đập ngã xuống đất. Đại Ma Đạo sư Ngải Nhân kinh hãi gần chết, tâm niệm vừa động, sáu tên Dung Nham Cự Nhân lập tức bỏ qua Lục Long xông tới hắn.

Nào biết một tiếng rống to truyền đến, một con Song Đầu Địa Ngục Khuyển cực lớn đánh về phía đám Dung Nham Cự Nhân, một đầu cự khuyển ngoạm lấy một tên dung nham cự nhân, dùng sức hất lên trời, thân thể khổng lồ của dung nham cự nhân lập tức bị vỡ vụn, đem mặt cự nhân khác đâm cho vỡ vụn. Mà một cái đầu khác của Địa Ngục Khuyển miệng mở rộng ra ngâm xương, một loạt ma pháp ngữ khó hiểu lập tức vang lên!

Cùng lúc đó, Trương Đức Bưu đã từ trên không rơi xuống, hai đầu gối mạnh mẽ nện trên mặt Ngải Nhân, nửa thân thể Đại Ma Đạo sư triệt để bị lún vào mặt đất, chỉ có hai cái đùi lộ ra bên ngoài.

“Có lẽ hần đã chết rồi?”

Trương Đức Bưu đột nhiên cảm giác được một hồi ma lực chấn động, hàn quang trong mắt lóe lên, Bích Tỉ đao lập tức xuất hiện trong tay, mạnh mẽ đánh xuống, chỉ nghe một tiếng vang lên, Bích Tỉ đao đánh vào Bằng Sương Hộ Thuần đột ngột xuất hiện, Bằng Sương Hộ Thuần được xưng là ma pháp phòng ngự mạnh nhất, hần dùng một đao toàn lực, vậy mà không cách nào phá bỏ hộ thuần.

Ngải Nhân ho khan hai tiếng, chậm rãi từ dưới đất leo lên, nhổ ra một miếng đầy máu cùng bùn đất, trong đó còn thấy kèm theo cả vài cái răng.

“Nguyên lai là người.” Ngải Nhân nhìn thấy người đến là Trương Đức Bưu, không khỏi nao nao, nói: “Xem ra thị vệ Shelton Pula đã ám sát thất bại, bất quá cũng tốt, ta sẽ thay hần hoàn thành.”

“Chỉ sợ người không có cơ hội đó!”

Trương Đức Bưu tâm thần tĩnh lặng, tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiêu, Bát Môn Kim Tỏa đao thức thứ nhất triệt để triển khai, toàn thân đầu khí điên cuồng dũng mãnh đưa vào thân đao, một màu kiếm quang xanh lá lừng lờ ác liệt vô cùng, Bích Tỉ đao to lớn lên thành một cây đao khổng lồ dài hơn mười mét, bổ xuống đầu Ngải Luân!

Ngải Luân sắc mặt đại biến, hần cũng có thể cảm giác được một đao kia chứa đựng uy lực khủng bố, vội vàng ngưng tụ tinh thần, nguyên tố chi kiếm lập tức xuất hiện, hướng Trương Đức Bưu đâm tới.

Trương Đức Bưu đối nguyên tố chi kiếm khủng bố này lại chẳng quan tâm, toàn tâm toàn ý đem một đao kia đánh xuống, chỉ thấy ánh đao lóe lên, bằng sương hộ thuần vang lên một tiếng ~ba~, hộ thuần đã bị nứt làm hai nửa!

Nguyên tố chi kiếm từ xa chém đến, trong chớp mắt đâm đến trước mi tâm Trương Đức Bưu, đột nhiên tinh thần lực tán đi, oanh một tiếng, nguyên tố chi kiếm chứa đựng ma pháp nguyên tố khổng lồ nổ tung, đem hần bay lên trời hơn 10m!

Trương Đức Bưu lão đảo rơi xuống đất, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Ngải Nhân Đại Ma Đạo sư đứng ở đó kinh ngạc, đột nhiên một đạo tơ máu xuất hiện tại mi tâm, cả người hần vỡ thành hai mảnh!

Ngải Nhân Đại Ma Đạo sư vừa chết, sau tên Dung Nham Cự Nhân đang cùng Tiểu Hắc giao chiến cũng lập tức sụp đổ, hóa thành từng đồng đá vụn. Hai đầu khổng lồ của Tiểu Hắc gào thét một tiếng, tựa hồ vẫn cảm giác chưa được giết đã ghiền, bốn con mắt hung quang thiểm thiểm, nhìn về phía con Lục Long còn chưa kịp đào tẩu.

98. Chương 98: Đánh Chính Là Người

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 98: Đánh chính là người

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu nhổ ra một ngụm trọc khí, ngồi dưới đất, chỉ cảm thấy thân thể vẫn còn hưng phấn đến phát run.

Một tên lục cấp Đại Ma Đạo, ma pháp sư lĩnh ngộ Nguyên Tố Chi Kiếm, thiên tài mà Cameron ở bên trong lều cũng coi trọng, nhất định là cao thủ có thể bước vào cảnh giới Thánh Ma Đạo, cứ như vậy chết ở dưới đao của hần, đến Trương Đức Bưu cũng cảm thấy có chút khó có thể tin.

“Tuy chiến lược của ta hữu ích, bài bố thoả đáng, nhưng nguyên nhân lớn nhất vẫn là Bát Môn Kim Tỏa đao uy lực kinh người, loại này là võ học của Kiếm Thánh, liên tương đương với tâm pháp kỳ công trên đấu khí bằng, có lực công kích chí cao chí cường!”

Lại bởi vì thực lực cực đoan cường hoành, Long kỵ sĩ cảnh giới Đấu Khí Như Sơn cùng Lục Long cấp 16 đều bại trong tay hắn, mà cao thủ như vậy, vậy mà chết trong tay của mình, trong nội tâm Trương Đức Bưu không thể không kiêu ngạo.

Tại cách đó không xa, Tiểu Hắc cùng con Lục Long kia, hai con Cự Thú gào thét liên tục, lẩn lộn lộn, đánh lẫn nhau thành một tràng diện rất hỗn loạn, Long ngữ cùng Ma Ngục ma pháp ngữ thỉnh thoảng vang lên, từng đạo ma pháp cường hoành đánh trúng đối phương.

Hai con Cự Thú cận thân vật lộn, đều không thể tránh thoát ma pháp, vết thương rất nhanh phủ kín thân thể chúng nó. Tiểu Hắc càng đánh càng hăng, càng đánh tính tình càng là thô bạo, đối với việc không chế ma pháp rất hữu ích, thiết thực, phát ra càng thuận buồm xuôi gió.

Trong khoảng thời gian này Trương Đức Bưu tranh thủ nghỉ ngơi, một mực ở bên cạnh quan sát tình huống của Tiểu Hắc, cho tới bây giờ, hắn mới phát giác chỗ lợi hại chính thức của Địa Ngục Khuyển. Bởi vì Tiểu Hắc mọc ra hai cái đầu, trong đó một cái đầu chuyên tâm ngâm xướng ma pháp, một cái đầu khác thì chuyên tâm tiến công, mỗi khi ma pháp bị Lục Long đánh nát, đầu thứ hai lập tức đón lấy ngâm xướng tiếp, cái này có ý nghĩa là ma pháp của nó cơ hồ không có khả năng bị cắt đứt!

Mà cái con kia Lục Long chỉ có một cái đầu, ma pháp bị phá chỉ đành phải ngâm xướng một lần nữa, hơn nữa thời điểm ngâm xướng Long ngữ ma pháp, chỉ có thể dùng thân thể và bộ vị khác công kích, không cách nào tạo ra sát thương hữu hiệu lên đối thủ.

Rốt cục, con Cự Long cũng khiếp đảm, thừa dịp hiệu quả của Trọng Lực thuật tán đi, chớp thời cơ hướng lên không trung bay lên, chuẩn bị đào tẩu. Nào biết Tiểu Hắc đợi đúng thời điểm nó bay lên, để lộ ra sơ hở, đột nhiên nhảy lên cao, một ngụm cắn cổ Lục Long, lại kéo nó về mặt đất, mặt khác một đầu còn lại thừa cơ cắn những vị trí khác, hai cái đầu đồng thời phát lực, dùng sức xé rách, lập tức đem cái cổ thật dài của Lục Long kéo đứt!

Tiểu Hắc tiêu diệt đối thủ, đem thi thể Lục Long vứt bỏ, sau đó ngẩng đầu hướng lên bầu trời “NGAO NGAO” rú lên lồng lộng, giống như đang phát tiết lửa giận. Sau khi phát tiết xong, mới cúi đầu xuống từng ngụm từng ngụm nuốt luôn con Cự Long.

” Tựa hồ sau khi Tiểu Hắc tiến hóa, mỗi lần trải qua một trận chiến đấu, thô bạo liền tăng thêm. Thêm nữa, nếu như nó không phải từ lúc nhỏ đã ở cạnh ta, chỉ sợ ngay cả ta cũng không thể khống chế nó!”

Địa Ngục Khuyển có ba cái đầu, phân biệt đại biểu cho trung thành, thô bạo cùng giết chóc, Tiểu Hắc mọc đầu thứ nhất là trung thành, cái này có ý nghĩa là dù cho không ký kết ma thú khế ước, nó cũng sẽ đối với Trương Đức Bưu trung thành và tận tâm, cả đời cũng sẽ không thay đổi.

Đấu khí Trương Đức Bưu chậm rãi khôi phục, cầm lấy Bích Tỉ đao đi đến cái đầu cực lớn của Lục Long, vung đao bổ đầu ra, lấy Long tinh ra, trong nội tâm thập phần vui mừng.

Lục Long là ma thú cấp 16, cùng cấp với Thái Ca, Long tinh của nó có giá trị liên thành, giá cả so với ma hạch bình thường thì cao hơn rất nhiều. Một khối Long tinh này, cũng đủ để vượt tiền thu thuế của đại lãnh chúa trong vài năm!

Bất quá Trương Đức Bưu cũng không có ý định đem khối Long tinh này bán đi, hắn chuẩn bị đem Long tinh tiêu hao trong quá trình lấy thần tủy dung nhập huyết mạch. Tiền tài với hắn mà nói là vật ngoài thân, sau này có rất nhiều cơ hội kiếm tiền, nhưng Long tinh chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, cũng không phải tùy thời có thể chém giết một đầu Cự Long.

Mặc dù người có bốn sự này, cũng không có khả năng tùy thời gặp được một đầu Cự Long, Ngự Kinh cùng Bắc Cương Bằng Nguyên rừng rậm ngược lại là có không ít, đáng tiếc số lượng quá nhiều, coi như là Kiếm Thánh, Đấu Thánh, đi trên chọc một đám Cự Long, đó chính là muốn chết!

”Khối Long tinh này chất chứa năng lượng vượt xa ma thú cấp 16 cùng cấp, có thể dung hợp thần tủy càng nhiều, nếu có thể có một khối Thánh Long Long tinh, ta liền trực tiếp có thể đem một lọ thần tủy toàn bộ

dung nhập đến huyết mạch, thân thể.

Nếu đạt tới cường độ Kiếm Thánh, Đấu Thánh, coi như là Nguyên Tổ Chi Kiếm cũng không cách nào làm bị thương ta rồi!”

Trương Đức Bưu đem Long tinh thu vào trong không gian giới chỉ, hắn đối với Nguyên Tổ Chi Kiếm của Ngải Nhân Đại Ma Đạo Sư trong lòng vẫn còn sợ hãi, thời điểm Nguyên Tổ Chi Kiếm đâm tới mi tâm của hắn, hắn cũng có sợ hãi, loại ma pháp này uy lực quá lớn, quá mạnh mẽ, chỉ cần đâm trúng, khẳng định phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng là nếu như hắn có thể đem toàn bộ thần tủy trong bình ngọc dung nhập hoàn toàn vào trong huyết mạch, cường hóa thân thể, thân thể thành Thánh, Nguyên Tổ Chi Kiếm công kích liền có thể bỏ qua, muốn đánh thì đánh, muốn đi thì đi, lực cấp Đại Ma Đạo cũng không làm gì được hắn, thậm chí cả Thất Già La, Bái Dịch Luân Tư mấy tên cao thủ này cũng thúc thủ vô sách với hắn!

Thân thể Kiếm Thánh cùng Đấu Thánh, sớm đã vượt qua cực hạn của nhân loại, người chưa đạt tới Thánh cấp không có cách nào hiểu được.

“Những miếng Long Lĩnh này đều là đồ tốt, có thể làm thành Long Lĩnh giáp, áo giáp trên người Long Kỳ cầm quân chính là dùng Long Lĩnh rèn thành, cứng rắn vô cùng.”

Trương Đức Bưu quét dọn chiến một phát, đem Long Lĩnh cùng Long Cốt, Long Bì được Tiểu Hắc ăn thừa thu vào trong không gian giới chỉ, lại đem áo giáp của tên Long ỵ sỹ đã chết kia cởi ra, cũng thu vào. Về phần Long Thương, Trương Đức Bưu đã bỏ thương theo đao, hắn chuẩn bị đem cái này cán thương tốt nhất này đưa cho phụ thân.

“Phụ thân chắc chắn sẽ không biểu hiện ra mặt, nhưng thu được cây thương này nhất định sẽ mừng rỡ đến không ngậm miệng được.”

Trương Đức Bưu nghĩ đến biểu lộ của phụ thân Nham Thạch Man Chuy, không khỏi mỉm cười. Ngoại trừ ma pháp trượng của Ngải Nhân, trên người cũng không có thứ tốt, cây ma pháp trượng này bề ngoài không tệ, có thể đưa cho Garment Ridge, không có hắn Trương Đức Bưu căn bản không nhận thức được Cameron trốn ở Ma Pháp Công Hội quét rác.

Tri ân đồ báo (*có ơn tất báo), đây là thiên tính của người Nam Cương.

Quét dọn hoàn tất, Trương Đức Bưu ngồi trên trán của Tiểu Hắc, lần nữa truy tung Nam Minh thái tử. Cùng nhau đi tới, chỉ thấy trên mặt đất ngẫu nhiên xuất hiện dấu vết một đạo ma pháp công kích lưu lại, tựa hồ tên Long Kỳ cầm quân còn lại cùng Nam Minh thái tử cũng không có diễn ra chiến đấu kịch liệt, chỉ có một bên truy một bên trốn.

Thời điểm còn khoảng mười dặm đường là đến Thiên Mang thành, Trương Đức Bưu rốt cục thấy được thi thể của tên Long Kỳ cầm quân.

Nói là thi thể của hắn, không bằng nói là một bãi bùn nhão.

Tên Long Kỳ cầm quân bị chết vô cùng thê thảm, toàn thân cốt cách, cơ bắp, huyết quản đều bị người ta chấn nát bấy, thậm chí Long Lĩnh giáp trên người hắn cũng bị đánh cho nát bấy!

Trương Đức Bưu tìm kiếm khắp nơi một chút, cũng không có phát hiện thi thể của đầu Lục Long kia, chắc hắn đã được tên cao thủ kia sau khi đánh chết Long Kỳ cầm quân thu mất.

“Kỳ quái, trên chiến trường này chỉ có dấu vết chiến đấu của tên Long Kỳ cầm quân cùng Lục Long, vậy mà dấu vết của tên cao thủ kia lại không có một chút nào!”

Hắn qua lại quan sát chiến trường, phát hiện trên chiến trường khắp nơi đều là dấu vết Đấu Khí Như Sơn của tên Long Kỳ cầm quân, tiếp theo là Lục Long bị thương chảy ra Long huyết cùng Long Lĩnh bị tổn hại, về phần cao thủ giết bọn chúng, không có để lại bất luận cái manh mối nào!

Trương Đức Bưu không khỏi rung mình một cái, thầm nghĩ: “Cái này chỉ có thể nói rõ, lúc tên cao thủ đánh chết Long Kỳ cầm quân cùng Lục Long, đấu khí toàn thân không có tiết ra ngoài chút nào, đều này thể hiện cho việc tên này đã đem đấu khí vận dụng đến cực hạn âm nhu!”

Trong mắt hắc không khỏi hiện ra một người Nam Cương, gương mặt trắng không râu, tại Tự Lăng hạp cốc tự tay diệt trừ huynh trưởng của mình, lẩm bẩm nói: “Thất Già La...”

Chỉ có Thất Già La Tử La Thiên Trưng khí, mới có thể làm được cực hạn âm nhu, tu luyện bài danh gần với Long Môn Bảo Tượng quyết chính là Tử La Thiên Trưng quyết, mặc dù cùng cường giả ngang cấp giao thủ, đấu khí cũng sẽ không tiết ra ngoài chút nào, có thể vĩnh viễn chiến đấu không ngừng!

“Quả nhiên Thất Già La liên thủ với Ca Thư rồi!”

Trương Đức Bưu chần chờ một lát, tiếp tục đi đến Thiên Mang thành, thầm nghĩ: “Xem ra giết không được Ca Thư rồi, nhưng không thể không làm cho hắn đau nhức một trận, trong nội tâm sẽ rất khó chịu. Tại Ngự Kinh thành không thể đánh hắn, bất quá Nam Cương chính là địa bàn của ta!”

Trong thành phủ Thiên Mang thành, Nam Minh thái tử nhìn Thất Già La, chân thành vạn phần nói: “Lần này nhờ có Thất Già La đại nhân viện thủ, nếu không bốn vương đành phải chạy trốn chết rồi. Thất Già La đại nhân, đa tạ ngài rồi!”

Ngồi đối diện với hắn đứng là Thiên Mang thành Man Vương Thất Già La, khách khí nói: “Điện hạ làm gì khách khí thế? Nếu như không có phụ hoàng của ngươi năm đó đưa cho ta một bộ Tử La Thiên Trưng quyết, chỉ sợ hiện tại ta vẫn chỉ là một tên bất nhập lưu tiểu nhân vật mà thôi, nói không chừng đã chết ở trong tay Hầu Già La, đâu thể có được thành tựu như hôm nay, đồng thời nắm giữ quyền hành, quân chính của Thiên Mang thành? Nam Minh hoàng thất có tái tạo chi ân với ta, Thất cố vĩnh viễn không dám quên!”

Nam Minh thái tử lộ vẻ mỉm cười, trong nội tâm ám thầm bội phục cử động anh minh của phụ hoàng .

Năm đó Thiên Mang Già La trong tộc đấu đá không ngớt, nhân tài mới xuất hiện tranh đoạt chức vị tộc trưởng cùng vị trí Man Vương, Nam Minh hoàng đế liền phái người đưa một bản Tử La Thiên Trưng quyết cho người đang chỗ thế yếu như Thất Già La, chôn xuống một hạt giống, hôm nay cuối cùng đã tới mùa thu hoạch!

Hắn đang muốn nói chuyện, đột nhiên tổng quản phủ thành chủ ở ngoài cửa nói: “Đại nhân, bên ngoài đã có một tên nông dân, mặc áo choàng ma pháp học đồ, luôn miệng nói muốn gặp đại nhân cùng vị khách nhân này.”

Tinh quang trong mắt Nam Minh thái tử lóe lên, kinh ngạc nói: “Tiểu tử này vậy mà không chết?”

Thất Già La nghi ngờ nói: “Người kia là ai?”

Nam Minh thái tử mỉm cười nói: “Người này cũng là một vị nhân kiệt của Nam Cương các người! Năm gần 14, liền có tu vị Tam Cực Man đấu sĩ , Đấu Khí Như Cương!”

“14 tuổi liền có được thực lực Đấu Khí Như Cương sao?” Thất Già La nhẹ nhàng nhắm mắt lại, đột nhiên lại mở ra, mỉm cười nói: “Thật sự là một nhân kiệt khó được, chỉ sợ qua vài năm, ngay cả ta cũng không phải là đối thủ của hắn! Loại người này, chỉ có vị thiên tài Đấu Thánh ở thời kì khai quốc mới có thể so sánh... Ta như thế nào không biết, Nam Cương chúng ta khi nào xuất hiện loại người tài giỏi này?”

“Hắn gọi là Đức Bưu Man Chuy, là nông dân ở Lạc Nhật sâm lâm, không phải người trong thành.”

Nam Minh thái tử lắc đầu thở dài nói: “Bốn vương tại Ngự Kinh gặp được hắn, muốn lôi kéo hắn, đáng tiếc bị hắn cự tuyệt, ngược lại đầu phục Bá Luân thái tử.”

Thất Già La lạnh nhạt nói: “Nếu là dân đen ở nông thôn, giết là được, miễn lưu lại địch nhân cho điện hạ.”

“Trước không vội.” Nam Minh thái tử đứng dậy cười nói: “Xem hắn có lời gì muốn nói, nói xong thì giết hắn cũng không muộn.”

Hai người đi ra khỏi phủ thành chủ, chỉ thấy Trương Đức Bưu đỉnh đạc đứng tại đại môn, Hắc Kỳ cầm quân bao quanh hắn vào chính giữa.

Nam Minh thái tử nhin không được cười lên: “A Man, ta vẫn cho là ngươi là người thông minh, không nghĩ tới có thời điểm người thông minh cũng làm chuyện ngu xuẩn. Ngươi không nên tới, ngươi thật sự không nên tới!”

Trương Đức Bưu cũng nhin không được cười lên, đi nhanh đến trước mặt hắn, nói: “Ca Thư, ta cũng nghĩ đến ngươi là người thông minh, không nghĩ tới ngươi cũng sẽ làm chuyện ngu xuẩn. Ngươi không nên phải người ám sát ta, nếu không chúng ta vẫn có hòa khí như trước.”

Hắc Kỳ cầm quân thấy hắn bước nhanh đến phía trước, nhao nhao rút trường thương ra, chỉ vào Trương Đức Bưu. Thất Già La phát phát tay, trầm giọng nói: “Để cho hắn đi lên, ta cũng muốn nhìn một chút tên nông thôn tuổi trẻ tuấn tài!”

Hắc Kỳ cầm quân nhao nhao thu thương, Trương Đức Bưu bước đến trước mặt Nam Minh thái tử, khoảng cách gần mặt đối mặt với hắn.

Đứng trên đầu vai của Nam Minh thái tử là một con Điều Hâu màu đen, cũng là một loại Lôi Ưng, cao đẳng ma thú, có thể cùng Tiểu Hắc, Thái Ca đồng dạng biến thành Cự Thú, đẳng cấp cao hơn so với Hải Đồng Thanh màu trắng của Garment Ridge, mắt lộ ra hung quang, hung hăng theo dõi hắn.

“Chim chóc thật đáng yêu.” Trương Đức Bưu mỉm cười nói.

Nam Minh thái tử không có thói quen đối mặt khoảng cách gần như vậy với người khác, nhú mày, nói: “A Man, ngươi là thông minh...”

Một lời còn chưa nói hết, nắm đấm của Trương Đức Bưu đã trùng trùng điệp điệp rơi vào trên mặt của hắn, khuôn mặt tuấn mỹ của Nam Minh thái tử bị biến dạng, trong miệng thổ huyết, thân thể hắn sức lực lớn đánh bay xa hơn mười thước, trên đầu dưới chân ngã vào trong sân của phủ thành chủ !

Cái con Lôi Ưng kia thét chói tai bay lên, thân hình rồi đột nhiên trở nên cực lớn, Lê-eeee-eezz~! Rít gào một tiếng, hai cái móng vuốt sắc bén hướng hắn chớp tới!

Lại vào lúc này, chỉ thấy Bưu trước người Trương Đức đột nhiên mở ra một cánh cửa, một con chó dữ từ đó thò ra đầu lâu cực lớn, bỏ qua miệng rộng, răng rắc một tiếng cắn cổ con Lôi Ưng, ngạnh sanh sanh đem nó kéo vào trong môn hộ của không gian giới chỉ.

Trương Đức Bưu hoạt động tay chân một chút, bẻ bẻ cổ, trong nội tâm một hồi khoan khoái dễ chịu, nhìn Nam Minh thái tử che mặt đứng lên, mỉm cười nói: “Ca Thư, ta tới tìm ngươi, chính là muốn đánh ngươi, sau khi đánh ngươi, tâm tình thoải mái hơn nhiều. Cái con Lôi Ưng kia của ngươi, đưa cho ta làm điểm tâm cho Tiểu Hắc a. Ta đi rồi, các vị không cần tiễn xa nữa!”

Hắc Kỳ cầm quân đột nhiên rầm rầm phong tỏa con đường, đằng đằng sát khí nhìn hắn, chỉ chờ Thất Già La phân phó, liền loạn thương đâm chết hắn. Thất Già La nhìn Nam Minh thái tử đứng lên, mặt xưng phù lên, lập tức sắc mặt âm trầm, hừ lạnh nói: “Dám ở trước mặt ta dă thương người, không hổ là nhân tài mới xuất hiện! Bất quá, ngươi cho là ngươi đi được sao?”

Trương Đức Bưu lại mở không gian giới chỉ ra, lấy ra một bộ y phục, chậm rãi khoác lên trên thân thể, mỉm cười nói: “Ai dám ngăn cản ta?”

Những tên Hắc Kỳ cầm quân kia chứng kiến bộ y phục này, sắc mặt đại biến, vội vàng buông vũ khí trong tay, đồng loạt quì xuống.

“Trưởng lão thứ tội!”

Trương Đức Bưu cười ha ha, nghênh ngang rời đi, không ai ngăn đường đi của hắn, thanh âm xa xa truyền đến: “Đúng rồi Ca Thư, Ngải Nhân đã bị ta giết!”

Hai tay Thất Già La run rẩy, sắc mặt tử khí đại thịnh, đột nhiên bình tĩnh trở lại, cuối cùng không có đuổi theo giết hắn.

“Như thế nào không giết hắn đi?” Nam Minh thái tử vọt tới bên cạnh hắn, nhìn theo bóng lưng Trương Đức Bưu, vừa sợ vừa giận. Một quyền này của Trương Đức Bưu cực kỳ hung ác, đánh nát bảy toàn bộ cơ bắp bên trái bộ mặt của hắn, đến hàm răng cũng mất không biết bao nhiêu cái răng, lại giết chết ma sủng của hắn, mười lăm cấp Lôi Ưng, làm sao mà hắn không giận?

Nhưng làm cho hắn đau lòng nhất chính là, Ngải Nhân vậy mà cũng chết trong tay tên Nam Cương man rợ này, cử động lần này của Trương Đức Bưu không khác nào chém mất một cánh tay của hắn, làm cho một

người trước sau trầm ổn như hắc cũng nén không được lửa giận ngập trời!

“Hắc là trưởng lão Tanya thần miếu.” Tử khí trên mặt Thất Già La tiêu tán, khôi phục bộ dạng trắng nõn, lạnh nhạt nói: “Nếu như ta động thủ giết hắc, tất cả Hắc Kỳ Quân đều sẽ phản loạn, hướng ta và người đánh tới. Ngày hôm sau, Già La tộc sẽ diệt tộc...”

99. Chương 99: Ma La Thế Gia

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 99: Ma La thế gia

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Cho tới nay, Nam Cương Man tộc đều là dân tộc thần quyền chí thượng. Thần quyền thậm chí bao trùm phía trên hoàng quyền, cho nên thần miếu Tanya trong lòng người Nam Cương có địa vị chí cao vô thượng.

Cho dù vị thần miếu trưởng lão Già La tộc ba trăm năm trước kia, Hắc Kỳ Trấn Man Binh Trụ Quốc Đại Tướng Quân nhận lệnh Bắc Chu hoàng đế phân liệt thần miếu, mang đi hơn nửa võ học trong thần miếu, sau đó thành lập năm đại chủ thành, ý đồ đem địa vị thần thánh của thần miếu Tanya trong lòng người Nam Cương hạ xuống điểm thấp nhất.

Nhưng đến nay, tín ngưỡng của người Nam Cương y nguyên không đổi. Nếu như Thất Già La thật sự dám ở trên đường cái Thiên Mang thành đánh chết trưởng lão thần miếu, Già La tộc tất chịu thảm họa diệt tộc.

Tuy rằng thần miếu Tanya đã xuống dốc, nhưng vẫn đại biểu cho vô thượng thần quyền, mặc dù là quý tộc Nam Cương sống trong nội thành cũng mang trong lòng vẻ kính ngưỡng.

Cho nên Trương Đức Bưu tại trước mặt Thất Già La đập vào mặt thiếu chủ của hắc, hắc cũng chỉ có thể nhìn, tùy ý cho Trương Đức Bưu nghênh ngang rời đi.

“Điện hạ yên tâm, tiểu tử này sống không thọ đâu.” Thanh âm âm nhu của Thất Già La vang lên, khẽ nói: “Giết hắc ngoài thành thì không ai biết là ta hạ thủ rồi.”

Nam Minh thái tử hít sâu một hơi, hắc cũng là người làm đại sự, biết rõ thời điểm này nếu nổi trận lôi đình, mất rất nhiều thứ, Thất Già La nhất định sẽ xem thường hắc. Nói không chừng sẽ do dự không muốn đầu nhập Nam Minh, nên miễn cưỡng cười nói: “Vậy làm phiền đại nhân rồi, bổn vương cũng muốn xem qua thực lực Già La tộc, nội tình của đại thế gia.”

“Một chút tiền vốn của Già La tộc ta tự nhiên không để vào mắt điện hạ rồi, nhưng ở Nam Cương quả thật có thể coi là thế gia đại phiệt!” Thất Già La cười ha hả, lập tức phân phó cao thủ trong tộc đuổi theo truy tung Trương Đức Bưu, đợi đến địa phương không người bên ngoài thành liền đem hắc trầm sát tức thì.

Nam Minh thái tử thấy những người này đều là Già La tộc trẻ tuổi, mỗi người thân thủ cao minh, đấu khí thâm hậu, Đấu Khí Như Cương, Đấu Khí Như Dao, trong nội tâm không khỏi âm thầm tán thưởng.

Muốn xem nội tình một thế gia đại phiệt, không phải xem cao thủ thể hệ trước mạnh bao nhiêu, mà phải xem số lượng cùng chất lượng của lớp trẻ. Dù sao thể hệ trước rất nhanh sẽ già rồi chết đi, mà lớp trẻ mới là tương lai của thế gia.

Già La tộc lúc này xuất động cao thủ trẻ tuổi trong đó có hai người đạt tới Đấu Khí Như Dao đỉnh phong, ba người này đều mới tiến vào cảnh giới Đấu Khí Như Dao, còn lại đều là hảo thủ Đấu Khí Như Cương, không thể không làm cho Nam Minh thái tử kinh ngạc.

Quý tộc Thiên Mang thành đều là hậu đại của Đại Tướng nổi danh lừng lẫy thời kì khai quốc Nam Cương. Man tộc lưu lại, từ lúc oa oa chào đời đã là quý tộc, có tước vị gia thân, có thể nói là sinh ra đã ngậm chìa khóa vàng.

Những thế gia quý tộc này đều có võ học gia truyền, hơn nữa người Nam Cương trời sinh trong huyết mạch đã sớm lưu động thiên tính hiếu chiến dung mãnh, cũng không vì bản thân là quý tộc mà vứt bỏ võ học tổ truyền, cho nên trong tộc thường xuất hiện cao thủ. Những người này sau khi ra khỏi nhà sẽ đến Hắc Kỳ Quân nhậm chức, tôi luyện chính mình trong quân đội.

Nhất là thế gia đại phiệt như Già La tộc, qua 300 năm phát triển, khai chi tán diệp, số lượng thậm chí lên đến vạn người, cao thủ lại càng xuất hiện không dứt.

Nam Minh thái tử cùng hoàng đế sở dĩ lôi kéo Thất Già La tộc, thậm chí không tiếc âm thầm đưa cho hắn kì công đấu khí bằng bài danh thứ tám Tử La Thiên Trưng Quyết, đúng là nhìn trúng thực lực Già La tộc. Dù sao Già La tộc là hậu đại của Hắc Kỳ Trấn Man Bình Trục Quốc Đại Tướng Quân, loại nội tình thâm hậu này không phải thế gia quý tộc địa phương khác có khả năng bằng được.

Sau một lúc lâu, những cao thủ kia vội vàng trở về báo: “Tộc trưởng, tiểu tử kia căn bản không có ra khỏi thành mà bị người của Ma La gia mời đi rồi.”

Thất Già La sắc mặt biến đổi: “Tay chân của Tông Ma La cũng dài thật đấy!”

Nam Minh thái tử vội vàng hỏi: “Ma La gia này là ai thế?”

“Ma La gia là đại thế gia đứng nhì của Thiên Mang thành, nhiều lần cùng Già La tộc ta tranh đoạt vị trí Thiên Mang Man Vương, trong Hắc Kỳ Quân của Thiên Mang thành cũng có thế lực rất lớn. Lần này bọn chúng mời tiểu tử kia làm khách, khẳng định không có chuyện tốt!” Thất Già La trầm giọng nói.

Trong Thiên Mang Ma La gia, một lão giả cao lớn uy mãnh thò tay vỗ vỗ vai Trương Đức Bưu, tán thán: “A Man trưởng lão, người đánh Nam Minh tiểu tử trước mặt Thất Già La, lão tử đối với dũng khí của người thập phần bội phục! Đánh hay lắm, nếu không phải lão quái vật nhà chúng nó lợi hại hơn lão tử một chút, lão tử cũng hận không đi đập một trận!”

Một trung niên nam tử vẻ mặt đau khổ ở bên cạnh liếc nhìn Trương Đức Bưu, nói: “Cha, chúng ta thỉnh Đức Bưu Man Chuy trưởng lão về làm khách, chẳng phải là đắc tội Già La tộc rồi sao?”

Lão giả kia trừng mắt liếc hắn một cái, lơ đãng nói: “Lão tử không sợ, người sợ cái rắm gì? Muốn nói đắc tội, ba trăm năm qua cũng đắc tội nhiều rồi, mấy lão già Già La tộc kia còn không phải không có cách nào làm gì chúng ta sao?”

Lão giả này tên Tông Ma La, là lão thái đầu thế hệ trước của Ma La gia, tính tình nóng nảy. Nghe nói Trương Đức Bưu tát vào mặt Thất Già La, bản thân so với hắn còn cao hứng hơn, kích động ngăn hắn lại, bắt hắn về làm khách.

Trương Đức Bưu chứng kiến lão nhân tùy tiện này quần áo lôi thôi, ăn mặc còn tàn hơn so với hắn, không có chút bộ dạng tiền bối cao nhân nào, vốn cho là hắn thích nói đùa, đâu biết đến được Ma La gia mới hiểu lời nói không ngoa, một đường đụng phải không ít cao thủ trẻ tuổi Ma La gia, đều cung kính gọi lão nhân này một tiếng lão tổ tông.

Mà trung niên nam tử này tên gọi Doãn Ma La, là đương nhiệm tộc trưởng, cũng là một vị cao thủ cùng cấp với Thất Già La, bất quá tính tình có chút quý củ, không rộng rãi phóng khoáng giống Tông Ma La.

Tông Ma La lại vỗ vỗ vai Trương Đức Bưu, cười tủm tỉm: “A Man trưởng lão...”

Trương Đức Bưu vội vàng nói: “Gọi ta A Man là được rồi.”

Doãn Ma La tộc trưởng vội nói: “Như vậy sao được? Ngài là trưởng lão thần miếu...”

“Lão tử tự thích cái tính này của hắn!” Lão đầu tính tình nóng nảy kia một cước đạp Ma La tộc trưởng qua một bên, cười nói: “A Man, người tuổi còn trẻ đã có thể đảm nhiệm trưởng lão thần miếu, chắc hẳn nhất định có chỗ hơn người, đến, chúng ta đấu thử!”

Doãn Ma La vẻ mặt đau khổ đứng một bên, đá lòng nheo với Trương Đức Bưu, ý bảo hấn tranh thủ cự tuyệt.

Trương Đức Bưu lại càng hoảng sợ. Tuy hấn không biết thực lực lão gia hỏa Tông Ma La này, nhưng nghe ngữ khí lão đầu tựa hồ cũng không để Thất Già La vào mắt, chỉ là hơi kiêng kị “lão quái vật” của Già La tộc, võ học tu vi của hấn khẳng định cực kì cao minh, vội vàng nói: “Văn bối đầu phải là đối thủ của tiền bối.”

Tông Ma La nghe xong, lập tức không vui nói: “Ta nói này A Man, người há có thể gọi ta là tiền bối? Gọi ta là A Tông được rồi, hoặc là lão Tông. Nếu không, hai chúng ta kết bái huynh đệ, ta là ca, người là đệ?”

Doãn Ma La tộc trưởng sắc mặt sớm đã sớm đen thui, nếu như Trương Đức Bưu thật sự cùng Tông Ma La kết bái, vậy hấn chẳng phải gọi Trương Đức Bưu là thúc phụ sao?

Trương Đức Bưu chứng kiến nét mặt của hấn, vội vàng nói: “Ta hay vẫn gọi ngài là lão tổ tông a.”

Doãn Ma La nhẹ nhàng thở ra, cảm kích liếc hấn một cái, thầm nghĩ: “Cha càng sống càng trẻ con rồi! A Tông?? Vậy mà cũng nghĩ ra được nữa, cha thật đúng là tự nghĩ mình mới mười bốn, mười lăm tuổi a...”

Tông Ma La liếc nhìn Trương Đức Bưu dò xét, nói: “Người yên tâm, ta sẽ không khi dễ người. Tu vi của người khá tốt, Đấu Khí Như Cương, tinh thần lực...” Đột nhiên bộc phát ra Tinh Thần Phong Bạo, hướng Trương Đức Bưu áp đến, cùng tinh thần lực của hấn vừa chạm đã thu, kinh ngạc nói: “Tinh thần lực cũng đến cấp mười ba, chẳng lẽ người từ trong bụng mẹ đã bắt đầu tu luyện tinh thần lực? Như vậy, ta tự phong tu vi đấu khí tinh thần lực, trình độ đồng dạng với người, như thế nào?”

Trương Đức Bưu muốn từ chối, bất quá trong nội tâm cũng nổi lên lòng muốn tranh cường háo thắng, cười nói: “Vậy mời lão Tông người chỉ điểm một chút.”

Tông Ma La quát lên một tiếng lớn: “Tốt!” Đột nhiên vịn bước vọt tới trước mặt hấn, bả vai dùng sức va chạm, Trương Đức Bưu lập tức bay ngược ra sau hơn mười mét, trước ngực ầm ầm phát đau: “Lão nhân này rõ ràng nói đánh là đánh!”

Hấn vừa rơi xuống đất, liền thấy lão già Tông Ma La kia nhảy dựng lên hơn mười thước xa, mang theo uy thế vô cùng, một quyền hung hăng nện xuống!

Đấu khí Trương Đức Bưu cuộn cuộn mà ra, một quyền nghênh tiếp. Nếu đơn thuần so bì lực lượng, hấn căn bản không tin lão nhân này có thể vượt qua mình. Năm tay hai người tương giao, cánh tay Tông Ma La nhện không được thoát run một cái, khen: “Khí lực thật lớn!”

Đột nhiên năm ngón tay xòe ra, giống như đàn tì bà phi tốc bắn ra, lần lượt điểm trên quyền cốt của Trương Đức Bưu, vậy mà lại phát ra nổ mạnh giống như đại chùy trọng kích!

Đặc biệt là ngón cái cuối cùng kia nhẹ nhàng một vuốt một đè, quả thực tựa như ngàn cân đại chùy trùng trùng điệp điệp đập đến!

Trương Đức Bưu nhện không được lão đảo lui lại, trong nội tâm không khỏi hoảng sợ. Hấn đã từng nhiều lần cùng cao thủ Đấu Khí Như Đao chiến đấu qua, cũng rất tự mãn cho là mình đã có thể tính là một vị cao thủ, nào biết cùng Tông Ma La giao thủ một cái liền rơi vào hạ phong, hơn nữa Tông Ma La sử dụng chính là cảnh giới Đấu Khí Như Cương, tinh thần lực cũng bằng với mình, tuyệt đối không giả dối!

“Đấu kĩ trên năm ngón tay bộc phát ra lực lượng vậy mà có thể đánh tan cực lực cửu ngưng của ta, loại võ học này vẫn là lần đầu nhìn thấy!”

Trương Đức Bưu tâm pháp đột nhiên biến đổi, hai tay đột nhiên bộc phát ra tiếng sấm nổ mạnh, như hai thanh đại đao, hung hăng bổ tới Tông Ma La.

“Còn không chịu thua? Bôn Lôi Quyết tuy là cao đẳng tâm pháp, nhưng còn chưa phá được Liên Hoa Chỉ của ta!”

Tông Ma La cười lớn một tiếng, hai tay mười ngón như hoa sen tách ra, lần lượt gãy xuôi theo chuồng của Trương Đức Bưu, đột nhiên mười đầu ngón tay kịch liệt run rẩy, cấp tốc lui về sau, kinh ngạc nói: “Bôn Lôi Quyết cùng Long Kị Cầm Quân Loa Toàn Kinh đều bị người dung hợp rồi sao? Thật sự là thiên tài!”

Trương Đức Bưu bước nhanh về phía trước, hai tay như hai thanh khai sơn phủ vót ngang chẻ dọc, cười to nói: “Đây là Bôn Lôi Thủ cải tiến của ta, hương vị không dễ chịu a?”

“Cũng tạm tạm!”

Tông Ma La cười hắc hắc, đột nhiên chưởng phong cũng bắt đầu trở nên lăng lệ ác liệt, nói: “Xem Trạc Đào Kinh của ta phá Bôn Lôi Thủ của ngươi nè.”

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy lão nhân này đấu khí như hai thanh đao nhọn cắm vào bên trong Loa Toàn Kinh của mình, Loa Toàn Kinh căn bản không xoay nát được đấu khí của hắn, ngược lại lòng bàn tay của mình như bị đao nhọn xuyên thủng, lập tức đem Bôn Lôi Quyết, Càn Khôn Quyết, Loa Toàn Kinh ba loại tâm pháp đồng thời vận chuyển.

Chỉ nghe cách một tiếng, Trạc Đào Kinh cùng Bôn Lôi Thủ đụng nhau, như hai cái chuông đồng cự đại hung hăng đụng nhau một cái, thanh âm du du đặng đặng, ý cảnh xa xăm!

Tông Ma La thấy Trạc Đào Kinh của mình vậy mà không cách nào kích xuyên qua loại đấu khí trầm trọng như tường đồng vách sắt này, lần nữa lộ ra vẻ khiếp sợ. Bôn Lôi Quyết cùng Loa Toàn Kinh dung hợp cũng không khó khăn mấy, hai chủng tâm pháp này một loại tu luyện đấu khí, một loại là kĩ xảo phát lực, không bài xích nhau, nhưng lại thêm một loại cao đẳng tâm pháp Càn Khôn Quyết nữa, vậy thì không thể không khiến người kinh ngạc.

“Trừ phi là đối với đại tông sư hiểu rõ bản thân như lòng bàn tay mới có thể đem ba loại tâm pháp bất đồng sử dụng không hề đình trệ. Chẳng lẽ tâm cảnh tu vi của tiểu tử này đã đến cảnh giới tông sư? Xem ra lão tử không thể giấu hàng, phải xài bản lãnh thật rồi, nếu không bị hắn thắng một chiêu nửa thức, chẳng phải là mất mặt mất hết rồi sao?”

100. Chương 100: : Chúng Ta Kết Bái

Dĩ Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 100: : Chúng ta kết bái

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Tông Ma La đột nhiên gào thét một tiếng như hổ gầm, chỉ thấy áo vải nửa thân trên xẹt một tiếng chia năm xẻ bảy, trong thân thể phát ra tiếng xương cốt nổ vang cùm cụp bồm bộp, chiều cao vậy mà liên tiếp tăng lên, trong chớp mắt biến thành cự nhân ba mét, làn da hiện ra màu vàng kim óng ánh, cơ bắp khối khối căng lớn, như một pho tượng hoàng kim, cương như cương mã, mãnh như mãnh lạc (thành ngữ), hướng Trương Đức Bưu nện tới!

Lão đầu này đáng người vốn cực kì cao lớn, giờ phút này vận chuyển tâm pháp kì lạ, hình thể tăng vọt. Trương Đức Bưu ở trước mặt hắn quả thực giống như đứa trẻ đang đi học, bàn tay trào xuống, có thể đem đầu của hắn hoàn toàn bao lại, tựa như bắt gà con!

“Ma La Hoàng Kim Thần Tọa! Cả loại tâm pháp này cha cũng đem ra xài rồi!” Doãn Ma La tộc trưởng sắc mặt kịch biến, thất thanh nói.

Tâm pháp kì lạ này của Tông Ma La tên gọi là Ma La Hoàng Kim Thần Tọa, là tổ tiên Ma La gia tộc phát hiện ra từ một tế đàn Chiến Thần còn sót lại từ thời viễn cổ, trên tế đàn có 24 pho tượng Hoàng Kim Chiến Thần, tư thái không giống nhau.

Vị tổ tiên kia của Ma La gia phỏng đoán những pho tượng Chiến Thần kia ẩn tàng võ học áo nghĩa, từ trong 24 pho tượng hoàng kim này ngộ ra một bộ tâm pháp đấu khí hoàn chỉnh. Bởi vì vị viễn cổ Chiến

Thần kia tên gọi là Ma La, cho nên bộ tâm pháp này đặt tên là Ma La Hoàng Kim Thần Tọa, dùng để kỉ niệm vị chiến thần kia, Ma La gia tộc cũng từ đó được biết đến.

Đấu khí tâm pháp Ma La Hoàng Kim Thần Tọa này công phòng nhất thể, lực công kích cùng lực phòng ngự đều cực kì kinh người. Đã từng có người nói qua, nếu như Kỳ Công Đấu Khí Bảng có mười một bài danh, Ma La Hoàng Kim Thần Tọa khẳng định nằm trong đó.

Doãn Ma La tộc trưởng từ từ thở ra một hơi trọc khí, trầm nghĩ: “Cha xuất ra Ma La Hoàng Kim Thần Tọa, A Man trưởng lão tất phải thua, nhưng cũng đủ để tự ngạo rồi. Hắn cũng cực kì cao minh, cũng được tính là thiên tài hơn người, vậy mà có thể làm cha tung ra tuyệt học! Phụ thân ta lão nhân gia khó được một lần xuất thủ, loại tràng diện chiến đấu này thật sự có lẽ nên gọi những người trẻ tuổi trong tộc đến quan sát học tập, đối với tu dưỡng võ đạo của chúng sau này vô cùng hữu ích!”

Nghĩ đến đây, hắn mới phát hiện bên người không biết khi nào đã có rất đông người, đều là đệ tử Ma La tộc trẻ tuổi, thậm chí hàng gia trưởng ngang với hắn cũng đứng trong đám người, những người này không phát ra chút thanh âm nào, trên mặt đều lộ vẻ hưng phấn, mắt không dám nháy một cái, chỉ sợ để lỡ một động tác.

Mà lại có rất nhiều người liên tục không ngừng chạy đến, nhân số còn đang không ngừng tăng thêm.

Chỉ sợ trong nội tâm những người này cũng xác nhận không thể nghi ngờ rằng, chỉ cần Tông Ma La lão tổ tông xuất ra Ma La Hoàng Kim Thần Tọa, Trương Đức Bưu tất bại không nghi ngờ.

“Tốt!”

Trương Đức Bưu đột nhiên quát lên một tiếng, hai mắt trợn tròn, chăm chú hắn lên, đồng thời vận chuyển bốn loại tâm pháp. Càn Khôn Quyết, Bôn Lô Quyết, Liệt Hỏa Quyết cùng Loa Toàn Kinh, trong đó ba loại tâm pháp đều là chí dương chí cương, lập tức đem đấu khí bá đạo dương cương phát huy đến cực hạn, hướng đến nắm đầm to như hũ rượu của Tông Ma La đánh xuống.

Hắn cũng không sử dụng Đại Phách Quan Thủ. Từ chuyến đi kinh thành, sau khi được Cameron Ridge chỉ điểm, Trương Đức Bưu trên phương diện võ học kiến thức đột nhiên tăng mạnh, tu vi đã tăng trưởng như bay, hoàn toàn có thể đem loại tâm pháp Đại Phách Quan thủ này dung nhập vào trong. Bất quá một phương diện bởi vì Đại Phách Quan Thủ là nội kinh âm nhu sẽ hòa tan đấu khí chí cương chí dương, một phương diện khác cũng do Đại Phách Quan Thủ phối hợp Loa Toàn Kinh thật sự quá ác độc, cho nên không sử dụng Phách Quan Thủ đối kháng với Ma La Hoàng Kim Thần Tọa của Tông Ma La.

Tâm pháp chí cương chí dương của Trương Đức Bưu cùng cự quyền kim hoàng sắc của Tông Ma La chạm nhau, lập tức một tiếng âm vang phá vỡ đấu khí, đại lực tràn ra, chấn cho thân thể hắn thẳng tắp bay đi, mạnh mẽ nện thẳng vào trong lòng đất đến tận đầu gối!

Tông Ma La mặt không biểu tình, lần nữa nện xuống một quyền.

Sau khi sử xuất Ma La Hoàng Kim Thần Tọa, hắn căn bản khinh thường dùng bất luận chiêu thức hoặc phụ trợ tâm pháp gì, vô cùng đơn giản trực tiếp nện, đảo, chùy, luân, cũng đủ để khắc địch chế thắng.

Trương Đức Bưu lí nào lại để cho quả đầm của hắn nện xuống, nếu đón thêm một kích này, nhất định sẽ giống như bị Tông Ma La đồng đỉnh xuống đất, chỉ lộ ra mỗi cái sọ thôi!

Nói như vậy, không thua cũng là thua!

Chỉ thấy hai chân hắn một gập một duỗi, trực tiếp đem theo một khối bùn đất mấy trăm cân hướng lên trên vọt tới, mà Trương Đức Bưu bản thân lại cấp tốc lui về sau. Khối đất kia căn bản chưa đụng vào Tông Ma La đã bị hộ thể cương khí của hắn đánh xơ xác, chỉ thấy vị kim thân cự nhân tiến lên một bước, một bước liền đến trước mặt Trương Đức Bưu, lần nữa tung ra một quyền!

Nhân tình Trương Đức Bưu sáng ngời, hắn nhìn thấy Tông Ma La nguyên bản không vận chuyển hộ thể cương khí, lúc khối đất sắp tới người, hộ thể cương khí mới đột nhiên xuất hiện, hơn nữa cùng thể tích khối đất không xê xích bao nhiêu.

Đây là một loại phương pháp cực kì tiết kiệm đấu khí, hơn nữa so với thời điểm bảo vệ toàn thân càng thêm cứng cỏi hữu hiệu!

“Nếu như ta tâm niệm vừa động, hộ thể cương khí xuất hiện tại bất kì địa phương nào trên thân thể, càng thêm chắc chắn, phòng ngự càng mạnh hơn nữa, chỉ sợ đã đạt đến Đẩu Khí Như Cương đỉnh phong rồi!”

Thời điểm này mà còn có lòng dạ thanh thần cân nhắc tu luyện thể nào chỉ có một mình Trương Đức Bưu mà thôi. Ma La tộc nhân đang quan chiến bên ngoài, chỉ sợ còn khấn trương hơn so với hắn, thậm chí khấn trương đến mức ngừng thở, cả thở mạnh một cái cũng không dám.

Sau khi Tông Ma La sử dụng Ma La Hoàng Kim Thần Tọa, bước chân thận lớn, một bước bằng với năm sáu bước của hắn. Trương Đức Bưu dứt khoát không lui về sau, đem tâm pháp Bôn Lôi Thủ không thành thực triệt để buông bỏ, mà lại vận chuyển Long Mông Bảo Tượng Quyết đã mang đến thu hoạch lớn nhất cho hắn, lập tức đẩu khí toàn thân hóa thành Long Mông Bảo Tượng khí. Chỉ nghe một tiếng rống to, Trương Đức Bưu cũng là một quyền đơn đơn giản giản, trùng trùng điệp điệp hướng nắm đấm Tông Ma La nghênh đón!

Âm thanh gầm rú kia, cũng không phải Trương Đức Bưu phát ra, mà là Long Mông Bảo Tượng khí vận chuyển siêu cao tốc trong thể nội, khiến cho khí lưu trong ngực chấn động, từ lồng ngực phát ra thanh âm như một đám Cự Giác Tê giậm dừ gầm thét!

Ừm...ùm bò....ò... Ủm...ùm bò....ò... Ủm...ùm bò....ò... (tiếng bò rống!)

Giờ phút này cả hai đều buông bỏ chiêu thức, mà xuất quyền, thu quyền vô cùng đơn giản. Đây là lực lượng thuần túy cùng đẩu khí va chạm, vô cùng đơn thuần, bá đạo, trực tiếp!

Đẩu khí phẩm giai của Long Mông Bảo Tượng Quyết sao với Ma La Hoàng Kim Thần Tọa cao hơn một bậc, Tông Ma La đã vô pháp chấn tan đẩu khí của Trương Đức Bưu. Bất quá Trương Đức Bưu cũng không cách nào địch nổi lực lượng của hoàng kim cự nhân, mỗi lần tiếp được một quyền, liền không nhịn được lui về sau ba bước, mà Tông Ma La liền nhanh chóng ép lên một bước.

Theo tốc độ vận chuyển càng lúc càng nhanh của Long Mông Bảo Tượng Quyết, chu thiên vận chuyển càng lúc càng nhiều, Trương Đức Bưu dần phát hiện, Long Mông Bảo Tượng khí lại dùng một loại tốc độ khủng khiếp tăng trưởng, mà lực lượng của hắn, đã ở trạng thái tăng trưởng điên cuồng!

Long Mông Bảo Tượng Quyết tầng thứ hai, sắp gặp phải một hồi đột phá cự đại!

Bọn người Doãn Ma La kinh ngạc phát hiện, bất tri bất giác cước bộ thoái lui của Trương Đức Bưu đã giảm xuống. Ba bước, hai bước, một bước, qua một hồi hắn rút cuộc một bước cũng không lùi, vững vàng đứng trước mặt vị hoàng kim cự nhân Tông Ma La, cứng rắn đón đánh, cường hoành tiếp nắm đấm của hắn!

Mà thanh âm giống như trâu rống trong ngực Trương Đức Bưu giờ phút này đột nhiên biến đổi, như là Đại Địa Bạo Hùng gầm gào đầu gào thét!

Gầm gừ!!

Vô cùng nặng nề, trầm thấp, áp lực.

Long Mông Bảo Tượng tầng thứ ba rút cuộc dưới áp lực của Tông Ma La được hắn đột phá luyện thành: tam hùng chi lực!

Trương Đức Bưu một bước không lùi, cùng Tông Ma La lấy cứng chọi cứng. Trên mặt hoàng kim cự nhân kia rút cuộc đã có biến hóa, không tin, giật mình, thưởng thức, đủ loại biểu tình chợt lóe trên mặt hắn.

Tông Ma La cười lớn một tiếng, thu tay lại lui về sau, âm thanh vang dội hữu lực truyền đến: “Hảo tiểu tử, không hổ là trưởng lão trẻ tuổi nhất từ trước đến nay của thần miếu! A Man, người chỉ cần đón thêm một chiêu nữa của ta mà không bại, lão tử sẽ cùng người kết bái an hem, người cùng ta là thân huynh đệ!”

Trương Đức Bưu cũng đã đánh đến hào tình, cười to nói: “Tốt! Kết bái thì kết bái!”

Tông Ma La mỉm cười, thân thể dần dần thu nhỏ lại, khôi phục đến nguyên trạng, sau nửa ngày không có bất kì động tác gì.

Tộc nhân Ma La vây xem đều thấy mặt mũi kì diệu, duy chỉ có Doãn Ma La trong mắt bắn ra một đoàn tinh quang, quay đầu nhìn về phía Trương Đức Bưu, chỉ thấy sắc mặt hắn cũng cực kì nghiêm trọng, trái

tìm không khỏi nhảy lên kịch liệt: “Hắn cũng nhìn ra! Chẳng lẽ hắn cũng nhìn ra được? A Man trưởng lão thật là...”

Doãn Ma La không tìm thấy được bất kì từ nào để hình dung nỗi khiếp sợ lúc này. Tông Ma La không có động tác nào, nhưng chiêu thức của hắn đã xuất, chính là Quyền Ý Thần Niệm trong truyền thuyết!

Quyền Ý Thần Niệm, chỉ có người đã tiếp xúc đến cảnh giới kia mới có thể chứng kiến, nếu không cho dù người đem đấu khí luyện đến hóa hình, luyện đến tiên thiên, cũng không nhìn rõ được!

Mà ngay bản thân Doãn Ma La cũng nhìn không được Quyền Ý Thần Niệm của phụ thân. Hắn chỉ căn cứ thói quen của Tông Ma La mà suy đoán phụ thân đã sử ra Quyền Ý Thần Niệm của mình, mà cái tên A Man trưởng lão nhà quê từ trong rừng rú mới ra không có chút danh tiếng gì này, vậy mà có thể thấy được, Doãn Ma La hiện tại mới hiểu được, vì sao thần miếu lại chọn Trương Đức Bưu làm trưởng lão!

Mà ở giữa sân, Trương Đức Bưu cẩn thận quan sát quyền thần của Tông Ma La, dụng tâm nhận thức, chỉ cảm thấy sau lưng lão nhân này tựa hồ hiện ra 24 tôn hoàng kim Chiến Thần hình thái khác nhau, bộc phát ra đủ loại khí thế lăng lệ ác liệt, trầm trọng, to lớn, thần bí, man hoang!

Đây là lần đầu tiên Trương Đức Bưu gặp được cao thủ có thể xuất ra Quyền Ý Thần Niệm của bản thân!

Cuối cùng, hắn tâm thần khê động, cũng tiến vào cảnh giới Quyền Ý Thần Niệm của bản thân, Sinh Tử Chi Kiều, cùng Chiến Thần của Tông Ma La tương liên!

Thân thể hai người run rẩy một thoáng không thể nhìn ra, tự mình tránh khỏi tỏa niệm của Quyền Ý Thần Niệm đối phương, Tông Ma La thu lại Quyền Ý Thần Niệm của bản thân, đột nhiên cười ha ha, đi đến bên người Trương Đức Bưu, dùng sức ôm vai hắn, cười hắc hắc nói: “Đã ghiền, thiết là đã ghiền! Đi, kết bái thôi! A Man, ta cùng ngươi trước Tanya nữ thần dập đầu kết bái, từ nay về sau ngươi chính là huynh đệ đời đời kiếp kiếp của ta, huynh đệ một mẹ sinh ra!”

Trương Đức Bưu ngẩn ra nhìn Doãn Ma La, cười khổ một tiếng, đang muốn chối từ, Tông Ma La đã nhắm mắt nói: “Người nếu cự tuyệt, tức là xem thường lão tử. Nếu không lại đánh một trận, ta giải khai phong ấn tinh thần lực cùng đấu khí, hai chúng ta đấu lại lần nữa xem thử nắm đấm ai lớn hơn!”

Trương Đức Bưu đành phải ngoan ngoãn đi theo hắn, vào Thiên Mang thành trước tượng Tanya nữ thần kết bái. Doãn Ma La tộc trưởng choáng váng chóng mặt đi theo sau hai người, một tộc nhận trẻ tuổi nhện không nổi nuốt nuốt nước miếng, run giọng hỏi: “Tộc trưởng, nếu A Man trưởng lão cùng lão tổ tông kết bái rồi, vậy chúng ta nên gọi hắn thế nào?”

Doãn Ma La tộc trưởng hận không thể khóc ròng cho cha mình xem, mặt không biểu tình nói: “Ta gọi hắn nhị thúc, các người gọi là nhị gia, còn có tứ đại đệ tử, đều gọi hắn nhị tổ tông...”

101. Chương 101: Vạn Dao Tề Phát

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 101: Vạn dao tề phát

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Lão quái vật Tông Ma La của Ma La gia cùng trưởng lão trẻ tuổi nhất thần miếu Trương Đức Bưu kết bái, chuyện này khởi phát oanh động không nhỏ tại Thiên Mang thành. Tất cả thế gia đại quý tộc nội thành đều đến xem lễ, nhao nhao chúc mừng, duy chỉ có Già La tộc không có người đến.

Mặc dù đến chúc mừng có một vài quý tộc thế gia đối với hành vi của Tông Ma La cũng không cho là đúng, nghĩ rằng cái lão yêu quái Ma La gia này đầu óc hồ đồ rồi, vậy mà lại tự hạ thân phận cùng thiếu niên 14 tuổi kết bái, cho dù thiếu niên này là trưởng lão thần miếu.

Doãn Ma La tộc trưởng cũng không nhịn được nữa, vung trộm hạch hỏi Tông Ma La, oán trách nói: “Cha, vì sao người lại kết bái với A Man trưởng lão? Nếu người thật sự ưa thích tính tình của hắn, làm bạn vong niên còn chưa tính, có đáng tự hạ thân phận không?”

“A Doãn, ánh mắt của người thật sự quá nông cạn rồi.” Tông Ma La mỉm cười nói: “Hiện tại tự hạ thân phận kết giao với hắn còn kịp, đợi đến lúc hắn phát triển về sau, còn muốn cùng hắn kết giao, vậy phải đợi nhân gia tự hạ thân phận đó.”

“Cha là xem hắn có thể cùng với người bất phân thắng bại cho nên mới nghĩ là hắn tiền đồ vô lượng?” Doãn Ma La tộc trưởng nghi hoặc khó hiểu, không cho là đúng nói: “Ngài tự phong tu vi bằng với hắn, bất phân thắng bại đó là đương nhiên. Sau khi ngài sử xuất Ma La Hoàng Kim Thần Tọa cũng không thay đổi chiêu thức tâm pháp, nếu như lại vận dụng thêm Trạc Dao Kinh, Liên Hoa Chỉ đấu kỹ, hắn đã sớm bại rồi!”

Tông Ma La à một tiếng, cười tủm tỉm: “Người có phải hay không cảm thấy đối lại là người tối cũng có thể đánh bại hắn? A Doãn, người đừng quên, ta tự phong tu vi, nhưng đâu có phong kinh nghiệm võ đạo sáu bảy chục năm, cảnh giới cũng không có phong, chiếm được không biết bao nhiêu tiện nghi, vậy mà vẫn không thể làm gì hắn. Mấu chốt nhất chính là, hắn cũng có Quyền Ý Thần Niệm, đây mới là chỗ để ta coi trọng nhất!”

Doãn Ma La tộc trưởng cực kì bất phục, đang muốn tranh luận, lại nghe Tông Ma La nói: “A Doãn, người biết ý nghĩa của Quyền Ý Thần Niệm là như thế nào không?”

Không đợi hắn trả lời, Tông Ma La tiếp tục nói: “Cái này, ý nghĩa như người mở ra một cánh cửa sổ, nhìn thấy qua cửa sổ thấy được cảnh giới Đấu Thánh!”

Doãn Ma La sắc mặt kịch biến, hô hấp có chút dồn dập nói: “Cha, ngài cũng có Quyền Ý Thần Niệm, chẳng lẽ nói...”

Tông Ma La khẽ lắc đầu, buồn bã nói: “Ta không được, ta đã già rồi. Lão quái vật Già La tộc kia cũng đã già, nếu như ba mươi năm trước chúng ta đều lĩnh ngộ Quyền Ý Thần Niệm, còn còn thể trùng kích Thánh Giả lĩnh vực, nhưng hiện tại cơ thể này bắt đầu lão hóa rồi... Nhưng A Man có thể, hắn còn trẻ, mới 14 tuổi đã lĩnh ngộ Quyền Ý Thần Niệm, có thể nói hắn là người có hi vọng trở thành Đấu Thánh nhất!”

Doãn Ma La không khỏi ủ dột. Không phải ủ dột vì Tông Ma La không cách nào trở thành Đấu Thánh, mà là thương tâm phụ thân rốt cuộc thừa nhận chính mình đã già.

“Lão gia tử cho tới bây giờ đều là tính nét tiểu hài tử, đây là lần đầu tiên thừa nhận bản thân già...”

Tông Ma La cười hắc hắc nói: “A Doãn, người không phải vừa nói người tự phong tu vi cũng có thể đánh ngang tay với A Man sao? Đến, đến, lão tử tự phong tu vi, người cùng ta đấu thử coi!”

Đột nhiên lão đầu quát lớn một tiếng, hai tay bắt lấy hai tay của Doãn Ma La, đấu khí từ toàn thân tràn ra, chấn động không gian nhện nhạo một hồi, sau đó dưới tác dụng của tinh thần lực ngưng tụ như thực chất thành linh hình thành một cánh tay thứ ba thuần túy bằng đấu khí, một quyền trùng trùng điệp điệp đánh vào bụng Doãn Ma La!

Doãn Ma La còn chưa kịp phản ứng liền bị một quyền này của hắn đấm bay tại chỗ, không biết rơi đến nơi nào trong nội tâm lại cực kì cao hứng: “Cha còn chưa có già a...”

Trương Đức Bưu đang hướng hai người đi tới, Doãn Ma La tộc trưởng bị lão gia tử một quyền đánh bay ra ngoài như đạn pháo, quả thực khiến hắn càng thêm hoảng sợ, vội vàng hỏi: “Đại ca, Doãn Ma La không sao chứ?”

“Không có việc gì.” Tông Ma La lơ đãng cười nói: “Tiểu tử này từ nhỏ đã bị ta đánh quen, một ngày không bị đánh trong lòng liền không thoải mái. Mấy năm nay làm tộc trưởng, lão tử mới không đánh hắn, hôm nay tổng cho một quyền, cảm xúc cũng không tệ lắm, đủ để hắn cao hứng cả buổi rồi!”

Trương Đức Bưu nửa ngày câm lặng, trầm nghĩ: “Ta vốn cho rằng người Nam Cương trong nội thành đã không còn tập tục trong rừng rậm, không nghĩ tới lại vẫn còn bảo lưu. Điều này cũng đúng, ta rất lâu không bị cha đánh đập, trong nội tâm cũng có chút hoài niệm...”

“A Man, ở chỗ này có quen không a?” Tông Ma La hỏi.

Trương Đức Bưu gật đầu. Hắn ở Ma La gia hai ngày, chứng kiến đệ tử Ma La gia không có chút nào bộ dáng quý tộc ăn chơi, vẫn bảo trì tác phong sát phạt quyết đoán của người Nam Cương, không hề bị văn minh ngoại tộc hủ thực.

Hơn nữa Ma La gia có được truyền thừa trọn vẹn, đủ loại đấu khí tâm pháp, tinh thần lực rèn luyện pháp, thậm chí còn nuôi một đám luyện kim sư cùng vũ sư với tư cách thực khách, không khỏi bội phục thật sâu nội tình của loại đại phiệt thế gia này.

Một bộ hoàn chỉnh truyền thừa thể chế này cũng đủ để cho Ma La tộc trường thịnh bất suy, liên tục không ngừng vì bọn họ đào tạo nhân tài!

Bất quá Sâm Lâm chủ thành hôm nay cũng không chênh lệch bao nhiêu, tập tục xấu của thần miếu trải qua cải tiến của Trương Đức Bưu, còn có phân viện của Tinh Viện, vài năm nữa có thể đạt tới hiệu quả nhân tài xuất hiện lớp lớp, sau khi qua một vài thế hệ, nội tình sẽ vượt qua thế gia đại phiệt như Ma La, Già La này!

“A Man, người tu luyện chính là Long Mông Bảo Tượng à?”

Trương Đức Bưu thành thật gật đầu, Tông Ma La cười hắc hắc nói: “Thật không ngờ rằng thần miếu còn có loại võ học truyền thừa này! Bất quá tu luyện Long Mông Bảo Tượng Quyết có tệ đoạn cực đại, nhất định phải có luyện kim sư dùng Long Huyết hoặc Bể Mông huyết gì đó để tăng cường độ thân thể mới được. Ta cùng lão quái vật Già La tộc tranh đấu vài thập niên, đối với tệ đoạn của loại tâm pháp này hiểu rõ quá sâu. Trước kia lão nhân này bắt Bể Mông cự thú, ý đồ khiến bản thân có được huyết thống Bể Mông. Lão tử nghĩ, tên này không dung hợp Bể Mông chi huyết đã lợi hại như vậy, nếu dung hợp rồi chẳng phải là lợi hại hơn rồi sao? Kết quả ngày thứ ba con Bể Mông này đã ngỏm rồi...”

Trương Đức Bưu nháy mắt mấy cái, hiểu kì hỏi: “Con Bể Mông này chết thế nào?”

Tông Ma La dương dương tự đắc nói: “Tự nhiên là bị lão tử lén xử đẹp rồi! Người không chứng kiến bộ mặt thú của lão quái vật xui xẻo kia thành ra thế nào đâu, nổi giận dùng dùng tìm lão tử liều mạng, lão tử cùng hắn đánh một tràng lớn, bị hắn đánh đến cả nhấc một chân, bất quá hắn cũng không quá tốt, cánh tay bị lão tử vặn gãy luôn...”

Trương Đức Bưu trước tán thưởng một câu, sau đó cười nói: “Đại ca, người không giết chết con bể mông kia thì tốt rồi. Ngâm hạ độc con Bể Mông đó, lão quái vật dung hợp Bể Mông huyết chẳng phải là bị độc chết rồi sao?”

Tông Ma La có chút ngẩn ngơ, đột nhiên dùng sức vỗ đùi một cái, ảo não nói: “Ta tại sao không nghĩ ra chủ ý này ta...”

Doãn Ma La vừa mới từ bên ngoài kích động chạy về, nghe được đoạn đối thoại này của hai người, lập tức mặt đen sạm quay đầu đi thẳng.

“Một già một trẻ này, xấu xa đến chảy mủ rồi...”

“Tiểu tử Doãn Ma La này, giữ gìn thì có thừa, khai thác thì chưa đủ. Thân là tộc trưởng, thủ đoạn phải nhiều, hắn, quá cổ hủ rồi!”

Tông Ma La nhìn Doãn Ma La rời đi, lắc đầu, lại nói: “A Man, Long Mông Bảo Tượng uy lực cực lớn, nhưng cũng có tác hại. Trọng công kích xem nhẹ phòng thủ, ta xem tu luyện của người có thể đã gặp chỗ nhầm lẫn rồi. Gặp địch thủ bình thường tự nhiên có thể đơn giản thủ thắng, nhưng gặp hảo thủ Đấu Khí Như Dao thì khẳng định sẽ chịu thiệt!”

Trương Đức Bưu lộ ra thần sắc lơ đãng, hắn đã từng đối phó hảo thủ Đấu Khí Như Dao, cũng không phát hiện mình đi nhầm chỗ nào.

Tông Ma La cười nói: “Người không tin? Để ta nói chỉ cho người thấy công kích lực chân chính của Đấu Khí Như Dao!”

Lão đầu đột nhiên xòe bàn tay ra, hóa thành ưng trắng, nói: “Sau khi tu vi đạt tới Đấu Khí Như Dao, căn bản không cần sử dụng vũ khí! Đây là đấu kĩ chỉ hảo thủ Đấu Khí Như Dao mới có thể tu luyện: Thiên Ma Chỉ!”

Chỉ thấy năm ngón tay hần đột nhiên biến dài, từng đạo đao mang theo đầu ngón tay bắn ra, dài đến 2 mét, sắc bén dị thường, giống như đầm nước thanh tịnh, năm ngón tay nhẹ nhàng khẽ động, đao khí cắt phá trường không phát ra tiếng xé gió vút vút.

Trương Đức Bưu sắc mặt biến đổi, loại đấu kĩ này sử dụng ra so với trong tay cầm lưỡi đao sắc bén thì càng thêm nguy hiểm!

Có thể tưởng tượng nếu mười ngón đều bắn ra đao mang như vậy, cắt qua trên người sẽ thành kết cục gì!

Tông Ma La thu lại Thiên Ma Chỉ, cười nói: “Đây chỉ là đấu kĩ có thể sử dụng của giai đoạn Đấu Khí Như Dao trung cấp, tới đỉnh phong rồi, tâm niệm vừa động, đấu khí có thể tùy thời tùy lúc phát ra hàng vạn đao cùng lúc!”

Tông Ma La thân thể hơi động một chút, chỉ nghe vô số đao phong vang lên, phô thiên cái địa đao mang từ các nơi trên toàn thân hần bắn ra, đồng loạt chém tới phía trước, như là mấy trăm người cùng một chỗ vùng đao đánh xuống!

Trương Đức Bưu triệt để ngây người, loại thủ đoạn này, người khác làm sao mà phòng?

Tông Ma La lại nói: “Loại phương thức công kích này, cho dù tu luyện tới Đấu Khí Như Dao đỉnh phong cũng chỉ có thể sử xuất một chiêu, sau một chiêu toàn thân đấu khí tiêu hao hầu như không còn.”

Trương Đức Bưu vẫn chấn kinh vạn phần. Mặc dù chỉ có thể sử xuất một chiêu, nhưng một chiêu này đi qua, cho dù bên người có mười mấy hảo thủ Đấu Khí Như Cương cũng bị giết tất, còn cần gì chiêu thứ hai!

Cho dù đối thủ không sử ra một chiêu vạn đao tề phát này mà sử dụng cách loại đấu kĩ của Thiên Ma Chỉ, cũng đồng dạng không cách nào chống cự!”

“Hiện tại hảo thủ Đấu Khí Như Dao, thật sự có người có thể sử xuất chiêu thức như vậy sao?” Trương Đức Bưu liên vội vàng hỏi, hần cũng gặp qua mấy kiếm đấu sĩ tu vi đạt tới Đấu Khí Như Dao, lại không phát hiện loại thủ đoạn khủng bố này.

Tông Ma La cười nói: “Người ngoại tộc có thể vô pháp đánh ra vạn đao tề phát, bởi vì cảnh giới giống nhau, đấu khí bọn chúng cũng không tinh thuần hậu bằng người Nam Cương chúng ta, nhưng các loại đấu kĩ như Thiên Ma Chỉ thì có thể sử dụng. Như năm đại chủ thành, đều có không ít thanh niên tài tuấn đạt tới Đấu Khí Như Dao đỉnh phong, trong đó...”

Lão đầu nhìn hần một cái, ý vị thâm trường nói: “Già La gia có hai người!”

Trương Đức Bưu không khỏi lâm vào trầm tư.

Hần đã thí nghiệm qua trên người Shelton Pula, thân thể của mình tuyệt đối không cách nào ngăn cản được công kích Đấu Khí Như Dao, mà Shelton Pula chỉ sợ mới vừa tiến vào cảnh giới Đấu Khí Như Dao, chỉ có thể coi là sơ cấp. Nếu như đối lại là Man đấu sĩ đấu khí càng mạnh hơn, tinh thuần hơn, lực công kích của đao mang khẳng định tăng gấp đôi!

Mâu thuẫn giữa Trương Đức Bưu và Già La tộc, bắt đầu từ khi hần đạt được Long Mông Bảo Tượng Quyết, đã không cách nào hòa hoãn, cùng Già La gia sản sinh va chạm là chuyện tất nhiên. Mà Tông Ma La không cách nào trợ giúp hần quá lớn, dù sao Già La, Ma La đều là thể gia đại phiệt, khai chiến đại quy mô tất nhiên thương vong thảm trọng, Tông Ma La dù sao cũng phải suy nghĩ cho gia tộc mình.

Cho nên hần để Trương Đức Bưu chứng kiến sự lợi hại của Đấu Khí Như Dao đỉnh phong là muốn cho Trương Đức Bưu có chỗ cảnh giác.

Tông Ma La quay người rời đi, lạnh nhạt nói: “A Man, người đắc tội Già La tộc, có Ma La tộc chúng ta cản tay, Già La tộc không có khả năng phái cao thủ như Thất Già La đi giết người. Nhưng hảo thủ trong tộc bọn hần có thể không kiêng nể gì xuất kích, dù sao nội tình Già La tộc vẫn còn trên Ma La tộc ta, cao thủ trẻ tuổi đông đảo!”

“Nam Cương chúng ta, cường giả mới là chí tôn, nắm đầm ai lớn thì là đạo lý! A Man, người ở Ma La gia chúng ta mấy ngày nay sống êm gió lặng, nhưng qua mấy ngày Già La tộc tất sẽ dùng đến thủ đoạn! Người

nếu như không muốn ở chỗ này trốn cả đời, nhất định phải khiến cho bản thân mạnh hơn nữa, nắm đầm lớn hơn nữa!

biglove

102. Chương 102: Tiễn Người Lên Đường

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 102: Tiễn người lên đường

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Muốn ngăn cản loại tấn công như Thiên Ma Chỉ, phải luyện Đấu Khí Như Cương đến đỉnh phong, tâm niệm vừa động cương khí liền có thể xuất hiện ở bất kì địa phương nào trên cơ thể, ngăn trở Đấu Khí Như Đao! Cho dù cương khí bị nghiền nát, sau khi hao tổn cương khí, đao mang còn lại chưa chắc có thể gây tổn thương đến nhục thể của ta!”

Trương Đức Bưu trầm ngâm một tiếng. Những lời của Tông Ma La khiến cho hắn cảnh giác hẳn lên. Nam Cương không phải Ngự Kinh ở Bắc Cương, bọn quý tộc che che giấu giấu, ẩn tàng nanh vuốt sắc bén nhất của mình.

Ở Nam Cương, phải bộc lộ tài năng!

Ngự Kinh là nơi ám tàng sát cơ dưới khăn che mặt ôn hòa, bất tri bất giác muốn tính mạng của người khác, kẻ ngu dốt chết tại đó cũng không hiểu tại sao. Mà Nam Cương thì phải trực tiếp đập thẳng vào mặt kẻ địch, không cần đánh cờ chính trị mà dùng phương thức bạo lực nhất giải quyết đối thủ.

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu chậm rãi điều động tinh thần lực của mình, khống chế cương khí bên ngoài thân, khiến cho cương khí càng thêm ngưng tụ, chậm rãi tìm kiếm đỉnh phong của trạng thái Đấu Khí Như Cương.

Đấu khí tuôn ra bên ngoài cơ thể sẽ sinh ra đại lượng tiêu hao. Không có chiến sĩ nào lại có thể duy trì cương khí hộ thể như thế, chỉ có lúc chiến đấu mới bạo phát ra. Nhưng Trương Đức Bưu bất đồng, tốc độ hồi khí của hắn thật phần nhanh chóng, Long Mông Bảo Tượng giúp cho đấu khí của hắn vừa mới tiêu hao lại lập tức sinh ra.

Lúc người khác lần mò đỉnh phong của Đấu Khí Như Cương cần không ngừng dừng lại để nghỉ ngơi, bởi vì lượng đấu khí của bọn hắn không đủ để liên tục thí nghiệm, mà Trương Đức Bưu chỉ cần nguyện ý, hắn có thể không ngừng thí nghiệm.

Không biết đã thất bại bao nhiêu lần, Trương Đức Bưu rốt cuộc bắt đầu chậm rãi tìm được phương thức ứng dụng trạng thái đỉnh phong của cảnh giới Đấu Khí Như Cương cùng tinh thần lực.

Loại phương thức này cực kì phức tạp, nhưng tổng kết lại có thể lí giải thành tương tự như tinh thần lực ngoại phóng, bên ngoài cơ thể ba mét hình thành một trường tinh thần lực, lúc cường độ công kích chạm đến trường tinh thần lực này, tinh thần lực nhanh chóng lùi về, đem đấu khí trong cơ thể dẫn dắt ra thành cương khí hộ thể.

Loại phương thức này nói thì đơn giản, nhưng ứng dụng lại khó khăn, đòi hỏi cường độ, độ linh mẫn và độ cứng rắn của tinh thần lực phải cực kì cao minh, mà tinh thần lực của Trương Đức Bưu hoàn toàn đạt tới yêu cầu này. Tinh thần lực của hắn trải qua thần tử cường hóa, trở nên vô cùng cứng cỏi, linh mẫn, hơn nữa đẳng cấp của tinh thần lực đạt tới cấp 13!

Đã minh bạch đạo lý trong đó, Trương Đức Bưu rất nhanh liền quen thuộc loại phương thức phóng thích tinh thần lực này. Nhắm mắt lại, đi đi lại lại chậm rãi trong trang viên Ma La gia, thích ứng liên tục với trạng thái phóng thích tinh thần lực.

Giờ khắc này, hần phong bế ngũ quan lục thức, nhìn không thấy, nghe không được, toàn tâm toàn ý dùng tinh thần lực cảm giác thế giới bên ngoài, cố gắng đề cao độ nhạy cảm của tinh thần lực.

Theo tinh thần lực ngoại phóng, hết thấy hoàn cảnh chung quanh đều hiện ra lập thể hiện trong đầu hần như hần tận mắt nhìn thấy. Thỉnh thoảng có người Ma La gia tộc đi qua bên người hần, khom người vắn an, sóng âm kích thích trường tinh thần lực, phản ánh lại trong óc hần, giống như chính tai nghe được những người này đang nói gì.

Đây thật sự là cảm xúc vô cùng kì diệu!

Tông Ma La đang tại luyện võ trường của trang viên dạy dỗ người trẻ tuổi trong tộc, đột nhiên chứng kiến Trương Đức Bưu nhắm mắt đi tới, sắc mặt không khỏi khẽ biến: “Nhanh như vậy đã đạt tới cảnh giới đỉnh phong của Đấu Khí Như Cương rồi sao? Lão tử năm đó bỏ ra hơn ba tháng ròng mới hiểu được nguyên lý vận hành cương khí, chân chính ứng dụng lại tốn thêm nửa năm... Tiểu tử này thật là một tên quái thai!”

Lão đầu đột nhiên mạnh mẽ đạp một cái lên mặt đất, lập tức một khối thạch toả gần trăm mười cân văng lên. Tông Ma La khẽ quát một tiếng, một quyền đánh vào thạch toả kia, thạch toả gào thét một tiếng, hướng Trương Đức Bưu bay tới!

Thạch toả kia lúc gần đập lên người hần, chỉ thấy cương khí hộ thuẫn đột nhiên xuất hiện, to như cái thạch toả kia, hai bên chạm nhau, thạch toả lập tức chia năm xẻ bảy, vô số đá vụn bay loạn xạ tứ phía, vẫn có vài khối nên lên người hần!

Trương Đức Bưu trong lòng vừa động, tinh thần lực lần nữa hướng bốn phía trải rộng ra, một tầng, hai tầng, ba tầng... Sau một lát, bày ra cả mười ba tầng tinh thần lực trường.

Mười ba tầng tinh thần lực trường trải ra đã là cực hạn tinh thần lực của hần. Nếu có người có thể thấy được tinh thần lực, liền có thể phát hiện giờ phút này Trương Đức Bưu phảng phất bình tĩnh đứng bên trong đường nước, từng đợt từng đợt sóng nước từ dưới chân hần tán ra chung quanh, nhộn nhạo không ngớt.

Hơn nữa theo hần di chuyển, phiến đường nước này cũng di động theo, gợn sóng một vòng lại tiếp một vòng.

Tông Ma La lại phóng tới một khối thạch toả, chỉ nghe tiếng vang ùng ùng không dứt bên tai, vô luận thạch toả hay đá vụn, đều bị cương khí hộ thuẫn ngăn cản được!

Trương Đức Bưu mở mắt ra, cất tiếng cười to. Đến hôm nay, hần rốt cuộc chính thức triệt để nắm giữ Đấu Khí Như Cương!

Tông Ma La thét dài liên tục, như một thót liệt mã ầm ầm hướng hần chạy tới, hai cánh tay, mười ngón tay trước người tung bay cao thấp, chỉ nghe tiếng xé gió vun vút không dứt, hằng hà đạo mang lao thẳng đến Trương Đức Bưu!

Trương Đức Bưu cấp tốc lui về sau, thanh âm keng keng keng không dứt bên tai. Những đạo mang kia đều bị cương khí hộ thuẫn cản lại, mỗi trường tinh thần lực tiêu hao hết, lập tức lại một trường tinh thần lực khác trải ra, tầng tầng không dứt, liên tục không ngừng!

Tông Ma La vọt tới trước người hần, gào thét một tiếng, một quyền đánh tới.

Trương Đức Bưu dừng bước, cũng một quyền nghênh tiếp. Chỉ thấy năm đấm Tông Ma La đột nhiên triển khai, đầu ngón tay bắn ra năm đạo đao mang, hướng năm đấm hần đâm tới. Trương Đức Bưu mỉm cười, bàn tay cũng đồng thời triển khai, năm đạo cương khí hộ thuẫn xuất hiện trên đầu ngón tay, đơn giản đem đao mang ngăn lại!

“Tốt!”

Tông Ma La dừng thế công, cười ha ha nói: “Hôm nay thằng nhóc Nam Minh kia được người Già La tộc bảo hộ xuất thành, hiện tại cao thủ trẻ tuổi trong Già La tộc là ít nhất. A Man, hôm nay ngươi đã đạt tới

Đấu Khí Như Cương đỉnh phong rồi, có đảm lượng li khai Thiên Mang hay không?”

“Có gì không dám?” Trương Đức Bưư mở không gian giới chỉ, Tiểu Hắc từ đó nhảy ra, gào thét một tiếng, nhìn quanh sinh uy.

Trương Đức Bưư xoay người đứng lên đầu nó, cười nói: “Đại ca, sau này có cơ hội, nhất định phải đến thần miếu làm khách!”

“Đây là đương nhiên, lão tử đời này còn chưa từng đi thần miếu, thừa dịp còn có thể bay nhảy, đương nhiên phải đến xem rồi!” Tông Ma La cười nói: “A Man, người chuẩn bị trở về Lạc Nhật Sâm Lâm?”

Trương Đức Bưư lắc đầu, cười to nói: “Ta chuẩn bị đi đưa tiễn Nam Minh thái tử!”

Tông Ma La cùng Doãn Ma La nghe tiếng chạy đến tiễn hân xuất môn, lão gia tử nhịn không được nói: “Thật sự là hảo đảm sắc!”

Doãn Ma La lo lắng nói: “Hảo đảm sắc? Chỉ sợ hân, A Man... Nhị thúc đuổi giết Nam Minh Ca Thư thái tử, chẳng phải là sói vào miệng cợn sao? Ta cảm thấy cái này gọi là hữu dũng vô mưu...”

“Mưu tính cho lắm, sẽ đánh mất dũng khí!”

Tông Ma La liếc hân một cái, trầm giọng nói: “A Doãn, người cái gì cũng tốt, tư chất cũng tuyệt hảo, nhưng lại lo trước lo sau quá nhiều, thế cho nên tu vi một mực trì trệ không tiến! Phải có dũng khí tiến lên trước giờ chưa từng có, tu vi của người mới có thể đạt tới mức trước giờ chưa từng có!”

Doãn Ma La không tự giác lộ ra biểu tình trầm tư, lẩm bẩm: “Cái này là nhuệ khí sao?”

Trương Đức Bưư vừa rời Thiên Mang thành, Doãn Ma La lại thu được một tin tức mới, vội vàng tìm Tông Ma La, đem tin tình báo nói cho hân biết: “A Man... Nhị thúc vừa mới ra khỏi thành, Mông Đặc và Tắc Lạc của Già La tộc cũng truy tung theo, chỉ sợ là...”

Tông Ma La có chút biến sắc nói: “Mông Đặc cùng Tắc Lạc là cao thủ xuất sắc nhất trong lớp trẻ tuổi, cả hai đều đạt tới Đấu Khí Như Đạo đỉnh phong, Già La tộc phái hai tên này ra, A Man đâu phải là đối thủ! Không được, A Doãn, người mau chóng triệu tập đệ tử xuất sắc nhất trong tộc ra khỏi thành trợ giúp!”

Doãn Ma La đáp ứng một tiếng, vừa muốn đi làm, đột nhiên Tông Ma La sắc mặt kịch biến nói: “Không còn kịp rồi...”

Doãn Ma La nghi hoặc khó hiểu, chỉ nghe ngoài cửa đột nhiên truyền đến một âm thanh già nua: “Tề Cách Già La đến bái phỏng, Tông lão đầu có đấy không? Còn không mau cút ra đây ngay cho lão tử!”

Doãn Ma La thế mới biết vì sao phụ thân nói không còn kịp, lẩm bẩm: “Lão quái vật Già La gia...”

Lại có một âm thanh âm nhu, lực xuyên thấu rất mạnh, ôn nhu nói: “Doãn huynh, ta và người cùng là hai tộc trưởng của đại gia tộc, Thất mỗ mạo muội, tự tới tìm người ôn chuyện.”

Tông Ma La phụ tử hai người liếc nhau, trong lòng đồng thời bay lên một ý nghĩ: “Già La tộc quả nhiên mưu đồ đã lâu, A Man vừa đi, bọn chúng liền tới ngăn chặn chúng ta, lúc này đây Già La tộc hiển nhiên tình thế bất buộc! Chỉ sợ A Man gặp nguy rồi...”

Trương Đức Bưư rời khỏi thành, trong tay vuốt ve một khối ma hạch cấp 15. Khối ma hạch này là con Lôi Ưng màu đen của Nam Minh Ca Thư thái tử lưu lại, mà trong không gian giới chỉ còn một khoả long tinh, thầm nghĩ: “Chỉ cần Thái Ca hoàn thành tiến hoá, ta có thể lần nữa dung hợp thần tử, lúc đó tinh thần lực cùng cường độ thân thể đều được đề thăng!”

Trải qua chỉ điểm của Tông Ma La, Trương Đức Bưư hiện tại càng ngày càng nhận thức tầm quan trọng của tinh thần lực. Nếu chỉ sở hữu một thân đấu khí mà tinh thần lực không mạnh, căn bản không cách nào phát huy ra uy lực của đấu khí được.

Tiểu Hắc truy tung mùi của Nam Minh thái tử, cấp tốc chạy theo hướng đông. Trương Đức Bưư không khỏi ngần ngại: “Phía đông nam là Lợi Đán thành, Ca Thư đi hướng Lợi Đán thành rốt cuộc là muốn làm gì?”

Đột nhiên hân linh cơ khẽ động, bừng tỉnh đại ngộ: “Hân muốn đi Thâm Uyên! Đúng rồi, phía nam có Thiết Bích hùng quan có Thiết Kị cấm quân trấn thủ, Thiết Kị cấm quân vẫn còn cùng hoàng đế chơi trò

văn tự, lại cùng Ca Thư Nam Minh Bắc Lộ đại quân thống soái có đại thù, căn bản không có khả năng thả hãn về Nam Minh, cho nên Ca Thư chỉ có một con đường là theo Thâm Uyên trở lại Nam Minh! Thâm Uyên ta tuyệt không thể đi, phải đuổi theo ngăn bọn hãn trước!”

Trương Đức Bưu truy đuổi theo phía trước bốn năm chục dặm, rốt cuộc nhìn thấy đoàn người Nam Minh thái tử, cất tiếng cười to: “Ca Thư thái tử, thời điểm đi cũng không thông tri huynh đệ một tiếng, huynh đệ cũng tiễn người thượng lộ nè!”

Nam Minh thái tử nhìn thấy hãn, hận đến hàm răng phát ngứa, nhưng như cũ mỉm cười nói: “A Man, người giờ đầu nhập ta còn kịp, nếu không...”

“Nếu không, người sẽ chết rất thảm!” Bên cạnh một Man đấu sĩ chống đại kiếm cười nói.

Trương Đức Bưu nhướng nhướng mày: “Chỉ bằng các người?”

“Sai rồi, còn có chúng ta!”

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai Ma tộc nhân chừng ba mươi tuổi chẳng biết lúc nào đã đến phía sau hãn không xa, một đông một tây đứng đấy, ngăn trở đường đi của hãn, không khỏi bắt đầu hít mắt lại.

Nam Minh thái tử trong nội tâm tuôn ra khoái ý mãnh liệt, nói: “A Man, đầu hàng đi, lúc này người không có bất kì phần thắng nào! Hai vị này là Mông Đặc và Tắc Lặc Già La, là cao thủ Đấu Khí Như Dao đỉnh phong! Mà hai vị bên cạnh ta này, cũng là cao thủ Đấu Khí Như Dao, cộng thêm bản vương, là năm cao thủ Đấu Khí Như Dao!”

Trong lòng hãn khoái cảm trả thù càng lúc càng mạnh, mỉm cười nói: “Chỉ cần người quỳ xuống hướng ta thuần phục, nói không chừng ta có thể thả cho người một con đường sống...”

“Người nói nhiều quá đi! Ca Thư diện hạ, để ta tiễn người lên đường nha!”

Trương Đức Bưu quát một tiếng, Tiểu Hắc lập tức như mũi tên hướng Nam Minh thái tử phóng tới, trong miệng gào thét liên tục, trong không khí ma pháp nguyên tố lập tức ngưng tụ, phi tốc hướng bọn người Nam Minh thái tử đánh tới. Những ma pháp nguyên tố kia vọt tới một nửa, đột nhiên hoá thành một đầu hoả long, gào thét đập xuống!

Một cao thủ bên người Nam Minh thái tử đột nhiên lách mình xông ra trước, trong tay nhiều hơn một đại thuẫn cao hơn người, mạnh mẽ hướng hoả long đánh tới, chọt quát lên: “Bát Môn Thuần Kích!”

biglove

103. Chương 103: Kim Khẩu Ngọc Ngôn (miệng Vàng Lời Ngọc)

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 103: Kim khẩu ngọc ngôn (Miệng vàng lời ngọc)

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiếm Giới

Nếu như nói ma pháp sư đối với nguyên tố lưu động là linh mãnh nhất, vậy chiến sĩ đối với lực lượng nhạy cảm nhất, có thể rõ ràng cảm nhận được mỗi bộ phận lực lượng mạnh yếu.

Ma pháp của Tiểu Hắc thật sự mạnh đến đáng sợ, hoả long gào thét vọt tới trước mặt ba người Nam Minh thái tử, trong chớp mắt muốn đem ba người nuốt trọn. Chỉ thấy tên Man đấu sĩ kia giờ trọng thuẫn mãnh liệt đẩy về phía trước, liên tục tám lần, mỗi lần dùng lực tác động lên thuẫn kích đều đạt đến đỉnh phong, hoàn toàn đâm đúng vào điểm bạc nhược nhất của ma pháp.

Một đạo ma pháp vừa bộc phát uy lực liền bị hấn mạnh mẽ đưng tan đi, tán ra hai bên của ba người, tình không thể làm bị thương bọn họ.

Trương Đức Bưu thấy thủ pháp thuận kích của hấn, cũng nhịn không được tán thưởng một tiếng. Không hổ là đệ tử do thế gia đại phiệt dạy dỗ ra, so thủ đoạn ứng biến ra cả hấn cũng kém hơn!

Cái đại thuận cao hơn người kia cũng là một kiện bảo vật, lúc này bị hoả hệ ma pháp nung đến đỏ bừng, nước thép không ngừng chảy xuống đất, ma pháp trận cường hoá trên mặt bị hoả hệ ma pháp hủy đi trong nhất thời nửa khắc.

Man đấu sĩ kia như trước cầm thuận nơi tay, nhắm hướng Tiểu Hắc đánh tới!

Mục đích của hấn chính là ngăn trở Trương Đức Bưu một lát, để cho Mông Đặc cùng Tắc Lặc đuổi đến, vây công và giết chết Trương Đức Bưu!

Man đấu sĩ khác hiển nhiên đối với lực lượng của hấn cực kì tin tưởng, không có chút ý định trợ giúp đồng bạn một chút nào, mà lại đứng một bên, đề phòng Trương Đức Bưu đào thoát.

Nếu như Tiểu Hắc dám vọt qua đỉnh đầu hấn, như vậy lợi kiếm trong tay hấn tức khắc sẽ cho đầu cự khuyến này biết cái gì gọi là phanh ngực mổ bụng!

Trong ba người, kín đáo nhất là Ca Thư thái tử. Tuy hấn là tứ cấp kiếm đấu sĩ, hảo thủ Đấu Khí Như Dao, nhân tài nổi tiếng, nhưng so với Man tộc Nam Cương, công kích lực của hấn cũng không có ý nghĩa gì rồi!

Người Nam Cương không thể tu luyện ma pháp, nhưng trên phương diện tu luyện đấu khí chủng tộc khác lại không cách nào nhìn thấy bóng lưng của họ, trời sinh đã là thiên tài tu luyện đấu khí, mà mấy người Già La tộc phái ra giết Trương Đức Bưu kia, càng là thiên tài trong thiên tài!

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn. Sau lưng, chỉ thấy Mông Đặc cùng Tắc Lặc phi tốc tiếp cận, khiến cho hấn chỉ có một con đường chính là cứng rắn vượt qua!

Mà cứng rắn vượt qua, nhất định phải đối mặt với tên Man đấu sĩ sử dụng thuận kia. Bản thân thuận là vũ khí phòng ngự tốt nhất, cộng thêm thực lực Man đấu sĩ kia, muốn vượt qua cũng không dễ dàng như vậy!

Gầm!

Man đấu sĩ cầm đại thuận trong tay đột nhiên nghe được một tiếng gào thét của Đại Địa Bạo Hùng, trong thoáng chốc thật sự cho là có một con Đại Địa Bạo Hùng hướng hấn ầm ầm xông tới, dựa vào lực lượng cảm ứng, đại thuận trong tay đột nhiên đẩy về phía trước!

Lúc này, một bàn tay mạnh mẽ kích trên đại thuận, cách một tiếng, Man đấu sĩ kia nhịn không được lão đảo lui về sau!

Gầm! Gầm! Gầm!

Bạo Hùng gào thét liên tục vang lên, Man đấu sĩ kia vừa lui lại lui tiếp, thiết thuận trong tay liên tiếp bị trọng kích đánh cho vụn vụn thành một đoàn, căn bản không cách nào nhìn ra đây từng là một đại thuận!

Một kích cuối cùng của Trương Đức Bưu rốt cuộc đem tên Man đấu sĩ Già La tộc kia đánh bay đi, Man đấu sĩ kia người ở giữa không trung, nhịn không được biến sắc, giận dữ quát: “Long Mông Bảo Tượng, tam hùng chi lực! Người sao có thể có Long Mông Bảo Tượng Quyết?”

Trương Đức Bưu cười ha hả, hướng Man đấu sĩ khác xông đến. Man đấu sĩ Lí Mông kia không chút sợ hãi, huy kiếm nghênh tiếp, Trương Đức Bưu không né không tránh, vọt tới trong đao mang của hấn.

Chỉ nghe tiếng bạo kích bộp bộp bộp vang lên không ngừng, những đao mang kia vừa vọt tới bên người Trương Đức Bưu liền bị hộ thể cương khí đột nhiên xuất hiện ngăn trở. Dù là như thế, vẫn có không ít đao mang đánh vỡ cương khí hộ thân, trên người Trương Đức Bưu lập tức nhiều thêm hơn mười vết thương, máu tươi không ngừng tuôn ra!

Mà cùng lúc đó, hai tay hấn cũng trọng trọng ấn trên ngực Man đấu sĩ Lí Mông kia. Lí Mông lập tức thổ huyết lui về sau, đã bị Đại Phách Quan Thủ âm nhu lực đạo làm bị thương phúc tạng.

Dĩ thương hoá thương!(Biên: ăn miếng trả miếng)

Lúc này Tiểu Hắc đột nhiên hiện ra sau lưng hắn, há miệng cắn xuống, đem Lí Mông xé thành hai nửa!

Lúc này kiếm của Nam Minh thái tử đã đâm đến hậu tâm Trương Đức Bưu, chứng kiến cảnh tượng này, trên tay không khỏi dừng một chút.

Trương Đức Bưu quay người, một quyền từ kiếm quang của hắn xuyên qua, ầm!

Nắm đấm mãnh liệt đập vào trên mặt hắn, Nam Minh thái tử mặt mày méo mó, lại lần nữa mạnh mẽ bị đánh bay, trong lòng vừa sợ vừa giận: “Lần thứ hai rồi, hơn nữa nắm đấm còn mạnh hơn lần trước...”

Trương Đức Bưu cười ha hả, nhảy lên một cái rơi trên lưng Tiểu Hắc, sau lưng Mông Đặc cùng Tắc Lặc rút cuộc chạy đến, lại chứng kiến hắn đột phá vòng vây, bóng lưng cười to li khai.

“Ca Thư điện hạ, không cần tiễn!”

Hai người giận tím mặt, đột nhiên Mông Đặc một phát nắm lấy Tắc Lặc, ném hắn đi như đạn pháo, phi tốc tiếp cận với Trương Đức Bưu. Người giữa không trung, chỉ thấy phô thiên cái địa đao quang từ không trung trút xuống, rậm rạp chằng chịt, đem Trương Đức Bưu cùng Tiểu Hắc đều bao phủ bên trong đao khí!

Vạn đao tề phát!

Trương Đức Bưu sắc mặt kịch biến, hít vào một hơi thật dài, tâm thần tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiêu, toàn thân một cỗ đấu khí mạnh mẽ nhập vào trong Bích Tì Đao, chỉ thấy một đạo lục mang bay lên trời, giống như một con giao long, xâm nhập vào trong đao mang đại trận!

“Bát Môn Kim Toả!”

Phô thiên cái địa đao mang cùng Bích Tì Đao va chạm, như là pháo hoa ngày lễ, tiếng nổ vang trong nháy mắt cao vút tới cực điểm, đột nhiên lại tán đi.

Tắc Lặc kêu rên một tiếng, từ không trung rơi xuống, lảo đảo đi hai bước, vững vàng đứng lại, trong cổ họng ọc ọc một tiếng tuôn ra một ngụm máu tươi, lại bị hắn nuốt trở về, hung hăng trừng mắt nhìn Trương Đức Bưu.

Mà Trương Đức Bưu cũng rên lên một tiếng, khoé miệng mang huyết, hai người tuy chiêu số bất đồng, nhưng va chạm kịch liệt lúc này, vậy mà đồng thời bị trọng thương!

Một đao kia bổ ra, Trương Đức Bưu rút cuộc đã có tiền vốn có thể cùng nhất lưu cao thủ chính diện chống lại, từ đó đưa thân tiến vào thế giới cao thủ, không còn là thiếu niên mới từ nông thôn rừng rậm đi ra như trước kia nữa!

“Truy!”

Đám người Mông Đặc tới bên người Tắc Lặc, lập tức hướng Trương Đức Bưu đuổi theo, Nam Minh thái tử vội vàng nói: “Mấy vị, có phải hay không nên tiễn ta trở lại Nam Minh trước?”

Trương Đức Bưu trước khi đi tổng cho hắn một quyền, hung hăng gõ mắt hành rằng bên kia của hắn, chỉ còn lại hai cái răng cửa, cho nên Nam Minh thái tử không dám há miệng nói chuyện lớn tiếng, thanh âm có chút ậm ừ, mồm miệng không rõ.

Mông Đặc quả quyết nói: “Không được! Tiểu tử kia thân hoài Long Mông Bảo Tượng Quyết, trước hết bắt giữ hắn ép hỏi ra nơi hạ lạc của Long Mông Bảo Tượng! Thái tử, nếu ngươi không đi theo chúng ta, thỉnh tự mình li khai!”

Nam Minh thái tử bị một trận gần chết, một bụng tà hỏa đằng đằng bay lên: “Bọn man di chỉ biết chém chém giết giết này! Từ khi gặp được bọn mọi rợ này, mọi việc của bốn vương liên không thuận, thậm chí tổn hại cả hàm răng nữa!”

Bọn Mông Đặc tuy đối với Nam Minh thái tử cung kính như trước, nhưng trong nội tâm có chút xem thường: “Tên Nam Minh thái tử này, thoát nhìn là một nhân vật, nhưng vừa rồi trong khi vây giết lại bị tên tiện dân nhà quê dọa cho vỡ mật, nếu như không phải hắn run tay, tiểu tử kia cũng sẽ không thuận lợi đào tẩu! Hiện tại ngươi lại tốt, chỉ còn hai cái răng cửa, còn tưởng bọn ta không phát hiện nữa, chỉ là một tên thổ nhĩ gia thôi!”

Trương Đức Bưu ngồi trên lưng Tiểu Hắc, một đường chạy vội về hướng đông, cả buổi mới trấn áp thương thể xuống được, đầu khí trong người chậm rãi lưu động, chữa trị thương thể lục phủ ngũ tạng.

Về phần ngoại thương, sớm đã bị hấn dùng cơ bắp mạnh mẽ phong bế miệng vết thương, không chảy máu nữa. Bất quá muốn triệt để trị hết, phải tìm được mục sư trị liệu, nếu không chỉ có thể để miệng vết thương tự động khép lại.

Nhớ tới một quyền chính mình tổng cho Nam Minh thái tử lúc gần đi kia, Trương Đức Bưu nhìn không được thoải mái cười to, khiên động vết thương trên mình, đau đến nhe răng méo miệng, thầm nghĩ: “Lúc này ta đánh vào mặt bên kia của Ca Thư, cố ý thu một phần lực đạo. Trước đó lần đầu gõ mất một bên răng của hắn, lúc này lại gõ mất bên kia, chỉ để lại cho hắn hai cái răng cửa. Ca Thư có thể tìm một luyện kim sư làm một bộ răng giả, nếu không ăn cơm sẽ có chút khó khăn đây. Lần sau nhìn thấy hắn, nói không chừng thái tử điện hạ há mồm nói chuyện, lập tức kim quang lóng lánh, thật là miệng vàng lời ngọc...”

Đám Mông Đặc đuổi giết quá gấp, cơ hồ không cho Trương Đức Bưu thời gian thở gấp, một đường lại phát sinh không biết bao nhiêu lần ác chiến. Bất quá Mông Đặc bọn chúng không có chút biện pháp nào bắt hắn, vừa mới đuổi theo hắn, đầu được vài hiệp, tiểu tử này liền vẹo người trốn đi, nhảy lên trên người con Song Đầu Địa Ngục Khuyển chạy như điên, căn bản đuổi không kịp.

Hơn nữa mỗi lần cùng hắn phát sinh chiến đấu, mấy người bọn họ cũng đều bị thương, nhất là Nam Minh thái tử, Đức Bưu Man Chuy phảng phất cố ý gây khó dễ cho hắn, vừa mới tại Lợi Đán thành nếm mấy cái răng vàng, liền bị hỗn đản này một cái tát đập nát bấy!

Nam Minh thái tử ủy khuất vạn phần, trong lòng tà hỏa kìm nén không được: “Đại nhục bực này, bốn vương trở lại Nam Minh, nhất định phải dẫn theo đại quân, đem bọn man di này giết đến sạch sẽ, một tên cũng không để lại!... Sắp tới Hoa Húc thành rồi, vừa đến thành liền tìm luyện kim sư, nếm một hàm răng thật tốt, lúc này nhất định phải bắt luyện kim sư làm chắc chắn một chút...”

Lúc này Trương Đức Bưu đã ở trong Hoa Húc thành, trước tiên tìm được Sinh Mệnh Giáo Đường, thỉnh mục sư trị liệu miệng vết thương cho mình. Hắn và bọn Mông Đặc đánh đánh trốn trốn, trên người một mực bị thương không ngừng. May mắn trị liệu thuật của mục sư có thể tẩy trừ vết thương, nếu không hiện tại hắn toàn thân cao thấp khẳng định che kín vết sẹo như con rết.

“Thần chức giả đại nhân, Hoa Húc thành phía đông là địa phương nào?” Trương Đức Bưu trị liệu tốt thương thể, sau khi thanh toán phí dụng, hướng lão niên mục sư kia hỏi.

Lão mục sư ha ha cười nói: “Phía đông là Mê Thất Chiểu Trạch, phía đông của Mê Thất Chiểu Trạch chính là biển cả rồi. Người trẻ tuổi, người cũng đến Mê Thất Chiểu Trạch tầm bảo sao?”

Trương Đức Bưu hiếu kì hỏi: “Tầm bảo gì cơ?”

Lão mục sư kia cười lạnh nói: “Trước mặt ta còn giả bộ! Hiện tại toàn bộ Hoa Húc thành đều biết rồi, Mê Thất Chiểu Trạch có bảo vật xuất thế, không biết có bao nhiêu người tiến vào mạo hiểm, còn sống trở ra lại không có mấy người! Vết thương trên người người chắc là Mê Thất Chiểu Trạch gây ra chứ gì? Còn tưởng là ta mất mồi...”

Trương Đức Bưu lấy ra một kim tệ, phóng tới trong tay lão mục sư, cười nói: “Ta là từ nơi khác đến, vừa mới vào thành, còn không biết Mê Thất Chiểu Trạch có chuyện gì xảy ra. Thần Chức Giả đại nhân có thể hay không nói rõ chi tiết?”

Lão mục sư đem kim tệ thu lại, nghi ngờ nói: “Người thật không biết? Ngay trước đây không lâu, từ Mê Thất Chiểu Trạch đột nhiên truyền lại ma pháp ba động mãnh liệt, đem ma pháp nguyên tố trong phạm vi mấy trăm dặm quét sạch. Loại tình huống này tồn tại trong năm ngày! Hoa Húc thành đại loạn, rất nhiều ma pháp sư bị người ta giết chết, bởi vì bọn họ không cách nào điều động ma pháp nguyên tố trong tự nhiên, ma pháp uy lực hạ thấp không biết gấp bao nhiêu lần, đến tận ba ngày trước mới khôi phục bình thường. Có người nói là thần khí xuất thế, cũng có người nói là cung điện do những bán thần cường giả của thời đại ma pháp lưu lại. Bất quá đến nay chưa có người nào nhìn thấy, ngược lại người chết thì không ít...”

104. Chương 104: Chiêu Trạch Ngô Công(*con Rết)

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 104: Chiêu trạch Ngô Công(*con rết)

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Có thể quét sạch ma pháp nguyên tố trong trăm dặm, tuy vẫn không bằng uy năng của thần linh vẫn lạc ở Hoang Mạc Thần Vãn, nhưng cũng không sai biệt lắm.” Trương Đức Bưu thầm nghĩ.

Uy năng thần linh vẫn lạc bộc phát ra trên thảo nguyên kia, trong vòng một đêm đem phạm vi mấy trăm dặm thảo nguyên hoá thành hoang mạc, thần uy vạn năm bất tán, thậm chí ma thú bên trong hoang mạc cũng xảy ra biến dị, mọi người tiến vào trong đó, ma pháp lẫn đấu khí đều bị áp chế.

Mà bảo vật xuất thế ở Mê Thất Chiêu Trạch lại quét sạch ma pháp nguyên tố trong phạm vi trăm dặm, trong năm ngày ma pháp sư không cách nào điều động ma pháp nguyên tố trong tự nhiên, năm ngày sau mới khôi phục bình thường. Trương Đức Bưu so sánh một hồi liền biết rõ phương hướng Mê Thất Chiêu Trạch khẳng định không phải thần khí xuất thế gì, nhưng có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy, chắc hẳn bảo vật xuất thổ cũng không phải tầm thường!

Nếu như là bình thường, nói không chừng hẳn đối với cái gọi là bảo vật này còn có chút hứng thú, nhưng hiện tại ba cao thủ Già La tộc như con ruồi bám theo hắn, làm cho hắn ốc không mang nổi mình ốc, ở đâu mà còn tâm tư tầm bảo?

Li khai Sinh Mệnh Giáo Đường, Trương Đức Bưu thay một bộ ma pháp trường bào, vận chuyển Đoán Cốt Dịch Cân Quyết, cải biến chiều cao tướng mạo, biến thành một ma pháp sư béo ú ục ịch mắt tam giác, vẻ mặt dữ tợn, tướng mạo cực kì hung ác.

Trên đường có không ít người nhiệt tình hướng hắn chào hàng mấy tấm địa đồ Mê Thất Chiêu Trạch, Trương Đức Bưu mua một tấm, nhìn vào hoa cả mắt. Chỉ thấy địa đồ kia như là mê cung, đường đi rắc rối phức tạp, cho dù cầm địa đồ đi vào cũng sẽ lạc đường thôi.

“Mê Thất Chiêu Trạch địa hình phức tạp như thế, không bằng đi vào trong đó bỏ đám người Mông Đặc với Nam Minh thái tử lại, sau đó đi vòng trở lại Lạc Nhật Sâm Lâm, chỉ cần trở lại Nam Cương chủ thành liền an toàn! Bất quá bản đồ này thật sự thô sơ, ngay cả ta xem cũng không hiểu, chỉ sợ sau khi tiến vào Mê Thất Chiêu Trạch còn chưa vớt bỏ được bọn kia ngược lại bản thân đã chạy không thoát...”

Trương Đức Bưu vừa ra khỏi Hoa Húc thành, chỉ thấy bọn Mông Đặc đứng lúc đêm đầu tới, trong nội tâm không khỏi khẽ động, điềm nhiên như không có gì đi thẳng về phía trước. Mông Đặc Già La lúc đi qua bên người hắn, đột nhiên lộ tai giật giật, liền rút kiếm hướng hắn đâm tới!

Trương Đức Bưu sớm có phòng bị, liền chạy như điên về phía trước, ra khỏi cửa thành lập tức phóng xuất Tiểu Hắc trong không gian giới chỉ. Bọn Mông Đặc thấy hắn nhảy lên người Song Đầu Địa Ngục Khuyển, liền biết truy cản không kịp, oán hận nói: “Trước đừng vội truy, vào thành nghỉ ngơi khôi phục một lát rồi tính, dù sao tiểu tử này cũng trốn không thoát!”

Trương Đức Bưu trong lòng cũng buồn bực không thôi: “Trên đường đi ta đối không biết bao nhiêu tướng mạo, như thế nào Mông Đặc thủy chung có thể nhận ra được?... Đấu khí! Khẳng định là âm thanh đấu khí lưu động! Đấu khí của ta cùng đấu khí của người khác bất đồng, tuy đạt tới Đấu Khí Như Cương đỉnh phong nhưng cũng trầm trọng vô cùng giống như thủy ngân. Hắn nghe được âm thanh đấu khí lưu động, liền biết là ta.”

Trong bát tri bát giác, Trương Đức Bưu đã đi tới Mê Thất Chiêu Trạch, phóng nhãn nhìn qua, chỉ thấy phía trước sương mù tràn ngập, sương trắng từ ao đầm bốc lên, chỉ có một vài gò núi nhỏ mới có thể lộ ra đỉnh trong sương mù.

“Nơi này chính là Mê Thất Chiếu Trạch? Sương mù dày như vậy, ngoài mười thước không thấy rõ người, đi vào rồi thật sự rất khó đi ra.”

Trương Đức Bưu mở địa đồ ra, tìm được đường bộ ghi rõ trên bản đồ, đi vào trong chiếu trạch, chưa chạy được bao xa, hần liền phát hiện địa đồ đã không có tác dụng. Sương mù nơi này quá dày đặc, căn bản không cách nào tìm được vật tham chiếu ghi rõ trên bản đồ.

Trương Đức Bưu thu địa đồ lại, tiếp tục đi thẳng về trước. Trong chiếu trạch có rất nhiều địa phương tuyệt đối không thể đặt chân, nếu không sẽ bị đầm lầy nuốt lấy. Chẳng qua nếu như tốc độ chạy đạt đến trình độ nhất định, liền không cần lo lắng bản đồ này. Trương Đức Bưu chứng kiến một Ma Đạo sư làm như vậy, tăng thêm cho mình Phiêu Phù Thuật, Kinh Thân Thuật, từ bên cạnh mình chạy qua thật nhanh, tốc độ tuyệt luân.

“Ta nếu toàn lực chạy đi, tốc độ so với Ma Đạo sư này còn nhanh hơn, nhưng nơi này là đầm lầy, trong sương mù đến tột cùng có thứ gì ai cũng không biết, hay vẫn là thành thành thật thật đi bộ thôi.”

Đi không biết bao xa, Tiểu Hắc đột nhiên cảnh giác lên, dùng sức ngửi ngửi không khí. Một luồng gió thổi tới, Trương Đức Bưu cũng nghe thấy được trong không khí nhàn nhạt mùi máu tươi. Đi về trước hai bước, liền phát hiện một cỗ thi thể bị cắt thành hai đoạn, đúng là Ma Đạo sư vừa chạy nhanh qua bên người hần!

Trương Đức Bưu trong lòng âm thầm cảnh giác, dấu khí trong người mạnh mẽ vận hành, tinh thần lực trải ra bốn phía, thời khắc đề phòng động tĩnh chung quanh.

“Người nào ở phía trước?”

Trong sương mù dày đặc đột nhiên truyền đến một tiếng hỏi thăm lo lắng, tiếp đó là một cái ma pháp chiếu sáng đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu Trương Đức Bưu, bộp một tiếng nổ tung, đem sương mù dày đặc xung quanh xua tan đi. Trương Đức Bưu theo âm thanh nhìn lại, chỉ thấy sáu bảy kiếm đấu sĩ bảo hộ hai gã Ma Đạo sư bên trong, cẩn thận nhìn động tĩnh chung quanh.

Trong vòng bảo hộ, một nữ Ma Đạo sư còn nâng ma pháp trường lên, hiển nhiên cái ma pháp chiếu sáng vừa rồi kia chính là nàng phóng xuất ra. Bọn họ hần là cùng một dong binh đoàn, gặp phải địch nhân mới có thể nhanh chóng tạo thành phòng ngự như thế, cho nên mới không có cùng kết cục giống như ma đạo sư kia.

Trương Đức Bưu cẩn thận từng li từng tí đi qua, giờ hai tay, ý bảo chính mình không có ác ý, cao giọng nói: “Xảy ra chuyện gì vậy?”

Nữ ma đạo sư kia chứng kiến hần mặc áo choàng ma pháp học đồ, tức giận nói: “Ngươi một tên Ma Pháp học đồ mà cũng dám đến Mê Vụ Chiếu Trạch? Thật không hiểu ngươi làm sao sống đến đây được! Mau đến đây, quái vật kia sắp xuất hiện rồi đấy!”

Đúng lúc này, ma pháp chiếu sáng tán đi. Đột nhiên một cỗ mùi tanh hôi truyền đến, chỉ nghe ào ào một tiếng, một quái vật khổng lồ từ trong ao đầm nhào ra, phi tốc nhanh hướng dong binh đoàn kia đánh tới, thân hình thật dài quấn quanh những dong binh kia một vòng, giống như một con giao long nhanh chóng du động!

Từng đạo đấu khí quang mang lập tức chiếu sáng sương mù, những kiếm đấu sĩ kia cùng gào to, lợi kiếm trong tay nhao nhao bổ tới quái vật kia, đã thấy hoả tinh văng khắp nơi, vậy mà không thể gây thương tổn đến một sợi lông cho quái vật kia.

“Phong Hoả Phần Thành!”

Vị trung niên Ma Đạo sư trong vòng bảo hộ rút cuộc phóng xuất ra ma pháp, liệt diễm bọc lấy phong nhận lao về phía quái vật. Con quái vật này tựa hồ đối với lửa cực kỳ sợ hãi, lập tức buông bỏ tiến công, quay người hướng về ao đầm nhảy xuống.

“Cố Thổ Vi Thạch!”

Nữ ma đạo sư kia lập tức phong xuất ma pháp biến đất thành đá, đem bùn lầy trong đầm hoá thành một khối đá cứng rắn, nửa thân trên con quái vật đã chui vào trong vũng bùn, người người dưới còn lộ ra bên ngoài, dài có chục mét.

Vùng bùn hoá thành nham thạch, lập tức đem nó vây khốn, giãy dụa không ngớt.

Trương Đức Bưu lúc này mới nhìn đến bộ dạng của quái vật này, nguyên lai là một con rết khổng lồ, nửa thân dưới không ngừng quật mặt đất, đánh cho đá lớn đá nhỏ cỡ nắm tay bay khắp nơi. Hiển nhiên con quái này lực đạo cực kì kinh người!

Vị Ma Đạo sư vừa chết thảm kia, chỉ sợ là đã bị cái càng khổng lồ của con rết này cắt thành hai đoạn.

Mấy kiếm đấu sĩ thấy thế đại hỉ, vội vàng lao ra, huy kiếm đánh xuống con rết kia! Nữ ma đạo sư trong vòng bảo hộ đại kinh thất sắc, thảng thốt kêu: “Mau trở lại! Con rết kia là thổ hệ ma thú!”

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy vùng bùn vốn cứng lại thành nham thạch đột nhiên hoá mềm, lại biến thành đầm lầy. Con rết khổng lồ kia kít một tiếng trượt vào trong bùn, mấy kiếm đấu sĩ lại lâm vào trong vùng bùn, giãy dụa không ra.

Đột nhiên, ma pháp Cổ Thổ Vi Thạch xuất hiện lần nữa, đem mấy kiếm đấu sĩ vẫn còn giãy dụa vây trong vùng bùn. Con rết kia từ bùn đất không xa chui ra, thân thể thẳng tắp trên không vùng bùn, trên dưới trăm chân huy động, phát ra thanh âm lách cách, hiển nhiên vì âm mưu của mình thực hiện được mà cảm thấy thập phần cao hứng.

Đây là một vương cấp ma thú, có trí tuệ rất cao, thấy không cách nào công phá phòng ngự của những người này, liền cố ý giả bộ như bị Cổ Thổ Vi Thạch vây khốn, lừa mấy kiếm đấu sĩ tiến đến, sau đó lại vây khốn bọn họ, chỉ còn lại hai Ma Đạo sư thể chất nhu nhược, cho nên cái dong binh đoàn này liền tự sụp đổ.

Trương Đức Bưu không khỏi tán thưởng không thôi. Vô luận là con vương cấp ma thú này hay là cái dong binh đoàn này đều biểu hiện ra đối sách công thủ cực kì xuất sắc, khiến cho người khác mở rộng tầm mắt. Nếu như không phải mấy kiếm đấu sĩ này tham công, thắng bại còn rất khó đoán trước.

Con rết khổng lồ một bên hân thưởng kiệt tác của bản thân, một bên chậm rãi hướng Trương Đức Bưu bơi lại, phẳng phất như muốn khoe khoang, trên đường không ngừng phóng xuất ma pháp Cổ Thổ Vi Thạch, đem bùn đất trước mặt mình hoá thành nham thạch chắc chắn.

“Gia hỏa này, còn biết cả việc ăn hồng mềm trước nữa chứ...”

Trương Đức Bưu nhin không được cười lên, tâm niệm vừa động, đầu khí dựa theo Liệt Diễm Quyết vận hành, tay phải nhẹ nhàng quật, một quả cầu nóng bỏng thuần túy do đầu khí hình thành xuất hiện trong tay.

“Nhất cấp ma pháp quả cầu thuật...” Nữ ma đạo sư hỗn hển nói: “Chạy mau! Người không phải đối thủ của nó!”

Con rết khổng lồ kia gào thét vọt tới hướng Trương Đức Bưu, ngẩng đầu lên, hai cái càng lớn xoàn xoạt hướng hắn cắt tới!

Trương Đức Bưu lui ra sau một bước, hoàn toàn né tránh cặp càng, quả cầu ở tay phải đã trọng trọng đặt trên đầu con rết khổng lồ kia, chỉ nghe ầm ầm một tiếng thật lớn, đầu con rết kia mạnh mẽ bị tạc nát bét, thân thể thiếu luôn hai đoạn!

Con rết khổng lồ bịch một tiếng rơi trên mặt đất, thân thể thật dài quay cuồng hai lần rồi bất động luôn.

“Đây là quả cầu thuật sao...” Hai Ma Đạo sư ghen hòng nhìn trần trối, sau nửa ngày chưa lấy lại được tinh thần.

Trương Đức Bưu mang theo Tiểu Hắc đi về phía trước, đang định li khai, nữ ma đạo sư kia mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng nói: “Vị tiền bối này, ngài không muốn ma hạch sao?”

Trương Đức Bưu quay đầu, kinh ngạc nói: “Đầu nó cũng banh rồi, còn có ma hạch à?”

Hai ma đạo sư giải cứu đồng bạn của mình ra, nữ ma đạo sư kia cười nói: “Loại ma thú này gọi là Chiếu Trạch Ngộ Công, cùng ma thú bên ngoài bất đồng. Ngoại trừ ma hạch trong đại não, thân thể nó từng chi tiết đều có một khối ma hạch, cộng thêm trong đại não, tổng cộng có 24 khối.”

“Còn có loại chuyện này?” Trương Đức Bưu liền hứng thú, tay xuất Bích Tì Dao, đem thân thể con rết xé ra, quả nhiên tìm được hai mươi hai khoả ma hạch thật nhỏ. Nữ Ma Đạo sư kia triệt để ngây ngốc, chỉ chỉ Bích Tì Dao lẩm bẩm: “Tiền bối, đây là ma pháp trượng của ngài sao? Ta có thể hay không nhìn một cái...”

Trương Đức Bưu tiện tay đem Bích Tì Dao đưa cho nàng, nữ ma đạo sư kia tiếp nhận chuôi dao, chỉ nghe keng một tiếng, Bích Tì Dao rơi trên mặt đất, nặng đến mức khuôn mặt nhỏ đỏ hồng miễn cưỡng nâng chuôi dao lên.

“Tiền bối, ma pháp trượng nặng như vậy, ngài sao có thể cầm được?” Nữ Ma Đạo sư lè lưỡi, khuôn mặt đỏ bừng cười nói.

“Không nặng, mới chừng một trăm cân, người thử đem tinh thần lực của mình rót vào trong xem.”

“Trong dao tăng thêm các loại ma pháp trận Phiêu Phù thuật sao? Chỉ cần tinh thần lực rót vào trong, sức nặng của dao liền giảm mạnh...”

Nữ ma đạo sư thí nghiệm thoáng một lần, nào biết Bích Tì Dao đột nhiên trầm xuống, suýt nữa làm gãy eo nàng luôn. Trương Đức Bưu cười tủm tỉm: “Người đoán sai rồi, là Trọng Lực ma pháp trận.”

105. Chương 105: Các Lộ Cao Thủ

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 105: Các lộ cao thủ

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

Nữ Ma Đạo sư kia tên Lệ Na, hờn dỗi liếc hắt một cái, thầm nghĩ: “Thật là một vị tiền bối có sở thích độc ác, biết rõ trong thân dao có Trọng Lực ma pháp trận, còn bảo ta thí nghiệm một lần! Hắt sao có thể nâng ‘ma pháp trượng’ nặng đến như vậy, chẳng lẽ trời sinh thần lực sao?”

Nàng cũng chưa từng gặp qua loại đấu khí như Liệt Hoả Quyết, cho nên không thể tưởng tượng được có một loại đấu khí tâm pháp có thể mô phỏng hoá hệ ma pháp, lại chứng kiến Trương Đức Bưu có thể thi triển ‘Hoả Cầu Thuật’, liền theo ấn tượng đầu tiên mà cho hắt là một ma pháp sư.

Trương Đức Bưu đem 22 khoả ma hạch phân thành hai phần, bản thân lấy một phần, phần khác giao cho Lệ Na. Sở dĩ phân cho bọn họ một nửa, chủ yếu vì mấy người kia tâm địa cũng không tệ, thực tế Lệ Na lúc đầu lại để hắt tiến vào vòng phòng ngự tiếp thụ bảo hộ, về sau lại khuyên hắt đào tẩu.

Lệ Na cầm ma hạch không biết làm sao, trung niên ma đạo sư kia là phụ thân của nàng, tên là Sean, vội vàng chối từ: “Tiền bối, là ngài giết con chiếu trạch ngô công, chúng ta sao có thể lấy?”

“Đây là các người nên được!” Trương Đức Bưu cười nói: “Những ma hạch này quá nhỏ, ta có cầm hay không cũng không có bao nhiêu tác dụng.” Nói xong tiện tay ném một khoả cho Tiểu Hắc, Tiểu Hắc hít hà, cái đầu bự uốn éo qua một bên, lộ ra vẻ khinh thường.

Trương Đức Bưu đành phải lấy ra một khối Thần Văn Hoang Mạc ma hạch, đứa nhỏ kia lúc này mới chịu ôm gặm.

“Thật là tiểu cầu đáng yêu!”

Lệ Na con mắt sáng ngời, ngời xỏm người xuống. Tiểu Hắc lập tức đem ma hạch ngậm trong mõm, mắt liếc chăm chăm vào chân của nàng, trong miệng phát ra âm thanh gầm gừ uy hiếp. Lệ Na đối với nó yêu thích dị thường, ngẩng đầu lên cười nói: “Ta có thể ôm nó một cái không?”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Không được. Tiểu Hắc nhà ta tính tình không được tốt, nhất là lúc ăn cơm, dễ làm bị thương lắm!”

“Ta sẽ không làm nó bị thương đâu.”

“Ta là sợ nó làm người bị thương.”

...

Mấy kiếm đầu sĩ sau khi được cứu nhao nhao hướng hấn nói lời cảm tạ. Trương Đức Bưư nhíu mày, hấn thật sự không quen những lễ tiết này, đang định li khai, đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, nói: “Các người ai biết địa hình Mê Thất Chiểu Trạch?”

Mấy người đều nở nụ cười, Sean kính cẩn nói: “Chúng ta đều là cư dân Hoa Húc thành, ngày thường đến Mê Thất Chiểu Trạch thám hiểm đã không biết bao nhiêu lần rồi, đối với địa hình nơi này không thể quen hơn. Tiền bối nếu như muốn đi tầm bảo, vậy đi theo chúng ta đi.”

Trương Đức Bưư gật đầu. Mục đích của hấn cũng không phải tầm bảo, mà là cắt đuôi bọn Mông Đặc, nhưng địa hình Mê Thất Chiểu Trạch phức tạp như thế, bọn Mông Đặc muốn tìm được hấn, không khác mò kim đáy biển, khó càng thêm khó. Đã thế trước hết đi xem có bảo tàng hay không cũng tốt.

Đám Sean thấy hấn đáp ứng, mừng rỡ trong lòng. Mê Thất Chiểu Trạch từ sau khi phát sinh dị biến so với lúc trước trở nên nguy hiểm hơn rất nhiều. Cũng không phải ma thú trở nên lợi hại, mà là sương mù ở đây thật sự quá dày đặc, ma thú ẩn núp trong bóng tối khiến cho người ta khó lòng phòng bị.

Bất quá nếu như có ‘tiền bối’ như Trương Đức Bưư bên người, nguy hiểm sẽ giảm xuống rất nhiều. Trên thực tế bọn Sean căn bản không biết, cái gọi là ‘Hoả Cầu Thuật’ mà Trương Đức Bưư phóng xuất kia, dấu khí tiêu hao cũng thập phần nghiêm trọng, tuyệt đối không nhẹ nhàng như bọn hấn chứng kiến.

Trên đường đi Lệ Na luôn hữu tình vô ý tiếp cận Trương Đức Bưư, hỏi đông hỏi tây. Trương Đức Bưư cũng chẳng sợ phiền mà trả lời. Lệ Na đánh bạo, rút cuộc hỏi thẳng vấn đề: “Tiền bối, Hoả Cầu Thuật của người làm sao mà có uy lực lớn như vậy?”

Sean vội vàng nháy mắt với nàng, trong lòng vạn phần lo lắng. Những ma pháp sư thực lực cường đại đều cực đoan, không ai không đối với tuyệt kỹ của bản thân nói ra cả, người khác tìm hiểu tuyệt học của bọn hấn, nói không chừng có khả năng sẽ trở mặt giết người. Trương Đức Bưư tuy thoát nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng tướng mạo hung ác. Một gia hỏa béo ú ục ịch, mặt đầy hung quang, hơn nữa trên tạo nghệ ‘ma pháp’ lại kinh người như thế, nói không chừng là một lão quái vật sống không biết bao nhiêu năm. Nếu hấn trở mặt, vài cái Hoả Cầu Thuật là có thể giải quyết đám người mình rồi.

Trương Đức Bưư lộ vẻ khó xử, lòng Sean không khỏi cuống cuống lên, ý định nếu như vị Đức Bưư tiền bối này tức giận, hấn liền liều mạng ngăn trở lửa giận của vị cường giả này, bảo trụ một mạng cho con gái.

Hấn không ngờ Trương Đức Bưư chỉ là khó xử bản thân cũng chẳng hiểu bao nhiêu tri thức ma pháp, không biết nên giải thích với Lệ Na thế nào mà thôi.

Ngẫm nghĩ cả nửa ngày, Trương Đức Bưư quyết định đem Ngũ Hoả Cầu tinh thần rèn luyện pháp của Garment Ridge giảng cho nàng nghe. Lúc ở trong lều của Cameron Ridge, Trương Đức Bưư đã từng đọc qua loại rèn luyện pháp này, đối với rèn luyện dấu khí của hấn rất có hiệu quả.

Ngũ Hoả Cầu Tinh Thần Lực Rèn Luyện Pháp, thật ra là một loại đa trọng rèn luyện pháp cực kì cao minh, đem ma pháp lực, tinh thần lực cùng ma pháp khổng chế lực của bản thân đồng thời rèn luyện, dễ thắng. Bọn người Lệ Na nghe xong, chỉ cảm thấy những chỗ không hiểu lúc trước đột nhiên rộng mở rõ ràng hơn rất nhiều, trong đó bao hàm đủ loại tri thức ứng dụng ma pháp, lúc trước bọn họ căn bản cũng không nghĩ tới, không khỏi nghe đến như si như say.

Sean vội vàng chuyển đi chú ý lực, thầm nghĩ: “Đây là tiền bối truyền thụ tâm pháp cho Lệ Na, ta nếu như nghe xong, hấn nói không chừng dưới sự giận dữ mà đem ta làm thịt. Ngàn vạn lần không thể nghe nữa...”

Bất quá Ngũ Hoả Cầu Tinh Thần Lực Rèn Luyện Pháp thật sự cực kì cao minh, Sean nghe xong một hai câu cũng nhận không nổi nữa, nghễnh tai nghe tiếp một chữ không lọt, đến tận khi Trương Đức Bưư giảng giải hết vẫn còn có chút chưa thoả mãn.

Lệ Na lập tức động thủ thí nghiệm, thử khổng chế năm hoả cầu lưu chuyển vòng quanh thân thể. Tinh thần lực của nàng đã khá cường đại, nhưng lần đầu tiếp xúc loại rèn luyện pháp kì quái này, vẫn khó tránh khỏi

luống cuống tay chân, sai lầm chồng chất. Không phải hoả cầu vụt tắt thì là hai cái đụng vào nhau, phát sinh bạo tạc.

Trương Đức Bưu cười nói: “Đợi người có thể khống chế năm cái hoả cầu này, có thể thử đem hoả cầu thuật áp súc, như vậy uy lực hoả cầu thuật sẽ trở nên càng lớn hơn, nhưng càng thêm khó không chế. Cứ như vậy không ngừng luyện tập, thời thời khắc khắc luyện tập, người sẽ phát hiện ma pháp lực, tinh thần lực cùng ma pháp khống chế lực của người đều đạt được tiến bộ cực đại!”

Dứt lời, Trương Đức Bưu lại nhìn mấy kiếm đấu sĩ một chút, tiếp tục nói: “Kiếm sĩ tu luyện đấu khí cũng có thể như thế, khiến cho đấu khí trong cơ thể từng thời khắc không ngừng vận hành nhanh chóng, đối với tăng trưởng tu vi vô cùng hữu ích.”

Mấy kiếm đấu sĩ lộ ra vẻ cảm kích, cũng bắt đầu tập thử. Sean thấy thế, thoáng chần chờ một lát, ập a ập úng nói: “Tiền bối, ta có thể hay không cũng tu luyện loại rèn luyện pháp này? Nếu như không được mà nói vậy...”

Trương Đức Bưu kinh ngạc liếc nhìn vị trung niên ma đạo sư trung thực này, nói: “Vì sao không thể? Chẳng lẽ người chưa hiểu rõ? Có cần ta giảng giải cho người thêm một lần không?”

“Không cần, không cần!” Sean vội vàng khoát tay, hưng phấn trùng trùng bắt đầu ngưng tụ hoả cầu. Ma pháp khống chế lực của hắn tốt hơn tí so với Lệ Na, rất nhanh liền đem Ngũ Hoả Cầu tinh thần rèn luyện pháp nắm giữ, lập tức phát hiện ma pháp tu vi của mình tăng trưởng cực kì nhanh trên từng phương diện, tốc độ tu luyện so với lúc trước nhanh hơn mười mấy lần!

Trương Đức Bưu tiếp tục nói: “Chờ các người đem Hoả Cầu Thuật ngưng tụ tới cực hạn, có thể thử cao đẳng ma pháp khác, ví dụ như Băng Cầu Thuật, Phong Nhận Thuật, nhưng không thể lòng tham vô đáy, thời điểm thực lực thấp kém thì đừng thử nghiệm cao đẳng ma pháp.”

Sean lộ thần sắc kính nể, cung thanh nói: “Vâng.” Làm một lễ đệ tử.

Lệ Na nhanh nhẹn nhanh miệng hỏi: “Tiền bối, ngài đã ngưng tụ đến ma pháp gì rồi?”

“Ta?” Trương Đức Bưu ngẩng đầu, cười ngạo nghễ, không thèm trả lời. Kì thật trong lòng Man tử tội lỗi nói thầm: “Lão tử cả Hoả Cầu Thuật cũng không làm ra nổi, đến nay vẫn là ma pháp học đồ ban. Lão đầu hỗn đản Bái Dịch Luân Tư, khẳng định còn chưa khai trừ học tịch của lão tử, để cho ta làm đá kê chân vạn năm đây mà!”

Bọn Sean chứng kiến biểu tình của hắn như thế, lập tức bội phục vạn phần: “Tiền bối dù cho không luyện cái rèn luyện pháp này đến tầng cao nhất, nhưng khẳng định cũng đã đến cấp bậc rất cao rồi, chúng ta làm sao có khả năng so sánh chứ?”

Đột nhiên Sean linh cơ khẽ động, đi đến trước người Trương Đức Bưu quỳ xuống nói: “Cầu xin tiền bối thu cha con chúng tôi làm đồ đệ!” Dứt lời lặng lẽ kéo vạt áo Lệ Na. Lệ Na ngây người một chút, đột nhiên tỉnh ngộ lại, cũng quỳ xuống nói: “Cầu tiền bối thu cha con chúng tôi làm đồ đệ!”

Trương Đức Bưu lập tức luống cuống tay chân, vội vàng bắt bọn hắn đứng dậy. Sean là lão thành thực nhưng cũng có lúc giảo hoạt, thấy hắn dễ nói chuyện, nhất định không chịu đứng dậy, mà Lệ Na thấy cha mình quỳ xuống, đành phải bồi hắn.

Trương Đức Bưu trong nội tâm hối hận không thôi: “Lần này sao mà phiền thế này! Lão tử đâu có hiểu ma pháp, chỉ bắt quá từ hai quyển sách của Cameron tiền bối thôi... Bất quá ma pháp cùng đấu khí đều là tu luyện tinh thần lực, nếu như ta không dạy họ ma pháp, chỉ dạy tinh thần lực mà nói, ngược lại thật sự có thể làm đạo sư của bọn họ.”

Trương Đức Bưu tinh thần lực tuy gần kề cấp mười ba, so với Sean cao hơn một cấp, nhưng hoàn toàn có thể nói là một vị đại hành gia tu luyện tinh thần lực. Hắn biết rõ Tinh Thần Lực Rèn Luyện Pháp đều cực kì cao cấp, trong đó cấp thấp nhất Nhất Tức Thức cũng vị tất thua kém so với Ngũ Hoả Cầu Rèn Luyện Pháp, bất quá Nhất Tức Thức thích hợp với chiến sĩ hơn mà thôi.

“Đã thế, vậy các người tạm thời làm kí danh đệ tử của ta a.” Trương Đức Bưu lại để hai người đứng dậy nói: “Ta còn muốn khảo sát đức hạnh các người, sau đó mới quyết định để các người trở thành nhập thất đệ tử

của ta hay không.”

Sean cảm động vạn phần, vội vàng kéo Lệ Na lại, kính cẩn đứng ở một bên.

Trương Đức Bưu lại nhìn mấy kiếm đấu sĩ một chút, phát hiện bọn hắn chỉ là cực kì hâm mộ đứng nhìn cha con Sean, không có chút ý định báỉ mình làm thầy chút nào, lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Mấy kiếm đấu sĩ này cũng không biết chính mình đã bỏ lỡ một lần kì ngộ. Nếu như bọn hắn thừa cơ báỉ Trương Đức Bưu làm thầy, Trương Đức Bưu khẳng định cố gắng mà thu bọn hắn. Tên ma pháp học đồ vừa béo vừa lùn này căn bản không phải ma pháp sư, mà là cao thủ trên tu luyện đấu khí có kiến thức cấp đại tông sư, bỏ lỡ kì ngộ lần này, chỉ có thể trách bọn họ không có tâm tư miễn tiện như Sean thôi.

Thời gian mấy ngày trôi qua, đám người Trương Đức Bưu dần dần đi đến trung tâm Mê Thất Chiếu Trạch. Mấy ngày nay Sean cùng Lệ Na trước mặt sau lưng hắn đều phục thị hắn, tuy là trong đầm lầy, nhưng Trương Đức Bưu trải qua lại có chút thoải mái. Lệ Na không câu nệ như phụ thân nàng, nghiêm khắc dựa theo lễ tiết thầy trò mà ước thúc mỗi lời nói cử chỉ của mình, cô nương này thập phần sáng sủa hoạt bát, thậm chí dám trêu chọc đạo sư của mình.

Trung tâm Mê Thất Chiếu Trạch, sương mù ngược lại dần phai nhạt, ngẩng đầu có thể thấy được mặt trời lu mờ u ám, bốn phía cũng dần dần rõ ràng.

Đột nhiên Trương Đức Bưu dừng bước, nhìn về phía trước. Chỉ thấy từ nơi này đến sơn cốc trung tâm chiếu trạch, không ngừng có dấu vết có người giao thủ lưu lại, ma pháp cùng kiếm khí, đem phiến đầm lầy giày vò đến trăm lỗ ngàn đường, thậm chí trong ao đầm còn có một mảng băng sơn lớn, chắc là kết quả của Ma Đạo sư cực đoan cường hoành phóng thích băng hệ ma pháp.

Trong chiếu trạch còn có một nhóm lớn người, một người trong đó nhìn thấy bọn hắn, hét to: “Macedonia gia tộc đang làm việc, không muốn chết thì rút nhanh!”

“Macedonia gia tộc là ai?” Trương Đức Bưu hỏi.

Sean nói: “Bọn họ là nội thành đại thế gia, hiện nhiệm thành chủ cũng là tộc trưởng bọn hắn. Lần này nghe nói trong chiếu trạch có bảo vật, Macedonia thành chủ điều động cao thủ gia tộc và trọng quân đến tầm bảo...”

Vù...

Đỉnh đầu đột nhiên có người lẳng không bay qua, Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn, lại chỉ thấy ba Ma Đạo sư thẳng tắp bay qua đỉnh đầu những người kia, nói: “Những người này là ai?”

Sean lắc đầu nói: “Đệ tử cũng không biết, bất quá xem kiểu dáng quần áo hắn không phải người nước ta, hình như là một vài cao thủ tiểu quốc duyên hải.” Lời còn chưa dứt, lại có tám con lục long phá vỡ sương mù bay tới, tiếng long ngâm không dứt bên tai, đáp xuống sơn cốc phía trước, đúng là Long Kị Cẩm Quân.

Lúc trước Chu Hoàng phái người giết Nam Minh thái tử, cũng chỉ phái ra hai Long Kị Cẩm Quân, mà bây giờ thoáng cái liền phái ra tám người!

Trương Đức Bưu sắc mặt biến hoá, chính vào lúc này, lại chứng kiến mười mấy người cười đủ loại vương cấp ma thú trong sương mù đi ra, thẳng đến hạ cốc trung tâm chiếu trạch. Những người này ăn mặc quần áo và trang sức thống nhất, rõ ràng là quân đội Nam Minh, người cầm đầu cười một con Chiếu Trạch Uyên Long cực lớn, long lân cự đại rung động leng keng!

Trên lưng con Chiếu Trạch Uyên Long kia còn có Nam Minh thái tử cùng đám người Mông Đặc, chắc bọn hắn đi đường khác nhau, cùng với chi cường quân Nam Minh gặp cùng một chỗ.

Chỉ trong chốc lát, lại có không ít cường giả từ đằng xa chạy đến. Giờ phút này Mê Thất Chiếu Trạch đã trở nên cực kì náo nhiệt. Không chỉ có cao thủ địa phương, càng có cường giả của các quốc gia không ngừng tuôn về cái sơn cốc nhỏ nhỏ kia, các loại thế lực rắc rối phức tạp.

Trương Đức Bưu suy nghĩ chốc lát, nói: “Sean, các người trước tiên quay về Hoa Húc thành chờ ta, lúc này đây chỉ sợ các người không xen tay vào được rồi. Sau khi chuyện kết thúc, ta sẽ đi tìm các người.”

Sean sắc mặt ngưng trọng, xuất hiện tình huống này, căn bản không phải những Ma Đạo sư cấp hai như bọn hắn có khả năng nhúng tay được. Hắn hướng Trương Đức Bưu nói ra chỗ ở, liền vội vàng li khai.

Trương Đức Bưu chờ bọn hắn đi xa, lúc này mới thở dài lẩm bẩm: “Đi hay là không đi? Hôm nay Mê Thất Chiếu Trạch không chỉ có Sean bọn hắn không xen tay vào được, ngay cả ta cũng không nhúng chân vào được, không đáng vì bất cứ bảo bối gì mà đem mạng của mình góp vào...”

Hắn cẩn thận suy tư một lát, đang định li khai, đột nhiên trên mu bàn tay truyền đến cảm giác nóng bỏng mãnh liệt, giống như là lửa đang thiêu đốt bàn tay vậy, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trên mu bàn tay chính là cái ma huyết trở chú ấn kí kia, phát sáng lên bất thường!

“Y Ái Nhĩ cũng tới? Chẳng lẽ thương thế Mike Hughes Đại Tế Tự đã chữa lành rồi sao?”

Trương Đức Bưu trong lòng cả kinh, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thiếu nữ bạch y chân trần từ trong chiếu trạch chậm rãi đi tới, y quần phiêu vũ. Chân nàng căn bản không giẫm lên mặt đất, mà bị một cỗ đầu khí màu đen chống đỡ mà trôi nổi lên, giống như ngự không phi hành.

Trên người Y Ái Nhĩ đột nhiên hiện lên một mảnh sương mù màu đen, hình thành một đầu lâu cự đại, giận dữ hét: “Thánh nữ, chính là hắn, mau giết tên trộm sách!”

106. Chương 106: Tế Đàn Thần Bí

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 106: Tế đàn thần bí

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Cho dù Trương Đức Bưu giờ phút này nguy trang thành một tên ma pháp sư béo ụt ịch. Nhưng Y Ái Nhĩ vẫn lập tức nhận ra hắn, cũng không phải Trương Đức Bưu quá suất ca(đẹp trai), mà do Trương Đức Bưu cho nàng một loại cảm giác thân thiết không thể hiểu được, hơn nữa Hughes Đại Tế Tự nói hắn chính là đạo tặc ăn trộm sách, lộ ra dáng vẻ mập mạp, mắt tam giác, vẻ mặt dữ tợn, chính là Đức Bưu Man Chuy không thể nghi ngờ.

“Mấy tháng không thấy, hắn ăn như thế nào mà béo được như vậy?” Y Ái Nhĩ nhỏ giọng nói thầm một câu, lập tức mũi chân điểm nhẹ một chút, hướng Trương Đức Bưu phóng tới, xa xa một chưởng đánh tới, không gian phía trước lập tức nhộn nhạo một hồi, tựa hồ có xu thế bị nghiền nát, một cái chưởng ấn cự đại hướng Trương Đức Bưu đè xuống, miệng quát: “Thâu thư tặc(tặc trộm sách), nhận lấy cái chết!”

Hughes Đại Tế Tự la lớn: “Lực nhỏ một chút, nhẹ nhàng thôi, đánh chết hắn là được rồi, đừng làm thánh điển bị đánh nát theo!”

Trương Đức Bưu đã sớm nhảy lên trên lưng Tiểu Hắc, nhìn chưởng phong khắp nơi, trong chiếu trạch (đầm lầy) những tên cường giả giao thủ lưu lại hố to giống hình đáy bình, thổ địa bị lõm xuống dưới. Không khỏi ngạc nhiên: “Không phải chứ, đầu khí của cô nàng này, cơ hồ có thể so sánh với quyền ý lưu lại trong không gian Bán Vị Diện của thần miếu rồi! Tiểu Hắc, chúng ta đi!”

Chưởng phong Y Ái Nhĩ thoát nhìn mặc dù nhanh, nhưng vẫn chậm hơn Tiểu Hắc một đường, Trương Đức Bưu lập tức cười Tiểu Hắc như cuồng phong lướt đi, xông đến những tên hộ vệ gia tộc Macedonia lúc trước, những hộ vệ kia cao giọng quát: “Macedonia gia tộc lúc này đang làm việc, không muốn chết cút xa một chút...”

Tiểu Hắc gào thét một tiếng, một đạo Hỏa Long phóng thẳng đến bọn hắn, những hộ vệ kia lập tức như chim vỡ tổ, chạy tán loạn, nhượng xuất một con đường lớn, đứng nhìn hắn xông vào trong sơn cốc.

Cao thủ Macedonia gia tộc, sớm đã tiến vào sơn cốc, lưu ở bên ngoài chỉ có một ít ma pháp sư cùng kiếm sĩ, ngăn trở những tên mạo hiểm giả tiến vào, chứng kiến nhiều cường giả xông cốc đã sớm bị dọa cho bể mật, chỉ dám hô to gọi nhỏ mà thôi.

Y Ái Nhĩ chợt đuổi theo, Hughes Đại Tế Tự la lớn vào tai nàng: “Nhanh lên, nhanh hơn nữa! Thánh nữ, sao hôm nay người chạy chậm như thế?”

“Nào có?” Y Ái Nhĩ có chút chột dạ, ủy khuất nói: “Người ta cũng đã sớm nói, không có giày sao có thể chạy nhanh? Ước gì có một đôi Gia Đô Thị thì (*một loại giày nổi tiếng) ...”

“Tốt rồi, tốt rồi, không phải là một đôi giày thôi sao? Giết tên tặc trộm sách này, người muốn bao nhiêu mua cho người bấy nhiêu!” Hughes Đại Tế Tự đối với cái Thánh Nữ trong đầu suốt ngày chỉ nghĩ đến đủ loại kiểu dáng về giày của thiếu nữ này cũng không biết nói gì, nói: “Mau đuổi theo. Thật vất vả gặp được hần, miễn cho hần chạy thoát! Đúng rồi Thánh nữ, ta cảm giác được trên người tiểu tử này ma huyết nguyên rửa tựa hồ suy yếu hơn lần trước, giống như hần dùng phương pháp gì đó đem nguyên rửa tẩy rửa phai nhạt không ít...”

Hộ vệ Macedonia gia tộc chứng kiến cô bé này mang một cái khô lâu cực lớn vọt tới, nhao nhao biến sắc, một tên hộ vệ đánh bạo kêu lên: “Macedonia gia tộc lúc này...”

Những tên hộ vệ khác dương tay vả miệng hần một cái, cả giận nói: “Người câm miệng! Người muốn chết nhưng bọn ông này đây chưa muốn chết, không thấy nữ nhân kia một chương đánh qua, tên mập mạp cười trên lưng con chó lớn đó cũng phải chạy trốn sao?”

Một đám người vội vàng tránh đường, sợ cản đường của nữ ma đầu kia.

Trương Đức Bưu xông vào sơn cốc, chỉ thấy trong sơn cốc trống tuếch, không có ai cả, trên mặt đất chỉ có khoảng mười cỗ thi thể, xem quần áo và trang sức hần là những tên tiến vào trước tiên, là những tên mạo hiểm giả thám hiểm Mê Thất Chiếu Trạch.

“Người đâu?”

Tiểu Hắc tiến vào chỗ sâu trong sơn cốc, đột nhiên Trương Đức Bưu chứng kiến trong sơn cốc có một gian tế đàn, xung quanh có rất nhiều cây cột đá, chính giữa của những cây cột đá là một tế điện cực lớn, thoát nhìn cực kỳ cổ xưa. Cái tế đàn này cùng cột đá bên cạnh, bùn đất còn rất mới, đùn lên thành gò cao, phẳng phát như cái đại tế đàn này là từ dưới đất chui lên!

Trương Đức Bưu nhìn thoáng qua, chỉ thấy trên những cây cột đá kia, khắc vẽ nhiều loại phù văn quái dị. Mà trên tế đàn cũng bị che kín bởi những phù văn đặc biệt, tựa hồ cùng những cột đá kia hình thành một cái ma pháp trận, ma pháp trận này, phức tạp đến độ làm cho người ta khó mà tưởng tượng nổi!

“Nếu như Grant đại sư có ở đây, nhất định sẽ xem cái tế đàn này thành bảo vật, tiến hành nghiên cứu những phù văn trên tế đàn.” Trương Đức Bưu trầm nghĩ: “Những phù văn này đối với Luyện Kim sư mà nói, quả thực là bảo vật vô giá!”

Hần đối với phù văn không cảm thấy có hứng thú, thúc Tiểu Hắc đi lên trên tế đàn, lúc Tiểu Hắc bước vào tâm của tế đàn, đột nhiên những phù văn trên những cây cột đá kia lập tức phát sáng, hào quang lóe lên, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy trời đất giống như đang quay cuồng, lúc mở to mắt ra xem, chỉ thấy mình đã không còn ở trong sơn cốc, mà đã xuất hiện ở một phiến không gian khác!

Trương Đức Bưu phóng mắt nhìn quanh, chỉ thấy khắp nơi đều là cây cối cao lớn khổng lồ, là một cánh rừng rậm nguyên thủy, những cây cối này không biết đã sống bao lâu, có cây lớn đến nỗi mấy chục người ôm không hết, hiển nhiên đây là địa phương chưa từng có người nào đi qua .

Mà ở phía sau hần, là một cái hàng rào không gian kiên cố vô cùng, cho dù là Đấu Thánh có thể đem quyền ý thần niệm khắc vào hư không, cũng không cách nào xé rách hàng rào không gian này.

Hàng rào không gian, có thể nói là chân trời kỳ diệu, mà thời điểm Trương Đức Bưu bị thần bí tế đàn kia truyền tống đến cái không gian thần bí này, truyền tống đến cuối chân trời.

Trương Đức Bưu lộ ra thần sắc nghi hoặc, tại đây ma pháp nguyên tố rất dồi dào, có thể làm cho hần một người không biết ma pháp cũng có thể cảm nhận được nguyên tố đang chuyển động.

“Thi triển ma pháp ở chỗ này, uy lực khẳng định lớn hơn so với ngoại giới! Hắc Tử. Thử một phát xem nào!”

Tiểu Hắc gào thét một tiếng, cái đầu thứ hai ở cổ lập tức dài ra, hai cái đầu cùng tụng niệm Địa Ngục ma pháp ngữ, chỉ thấy mặt đất đột nhiên nứt ra một cái khe lớn, sau đó nham thạch nóng chảy từ dưới đất tuôn ra, nhanh chóng tạo thành một đám Dung Nham Cự Nhân. Dung Nham Cự Nhân là ma pháp cấp 15, mà sau khi Tiểu Hắc tiến hóa, vừa mới đạt đến cấp 14, còn không cách nào triệu hoán ra Dung Nham Cự Nhân, không nghĩ tới ở chỗ này vậy mà thành công thi triển ra ma pháp này!

“Xem ra ma pháp nguyên tố ở cái không gian này, nồng đậm độ, đủ để cho người vượt giai phóng thích ma pháp. Ma Đạo Sư vừa mới thăng cấp chỉ có thể lãng không phi hành, 16 cấp Đại Ma Đạo Sư mới có thể sử dụng Cao Trường thuật, những tên Đại Ma Đạo Sư kia chẳng phải sẽ thăng một cấp cho Cao Trường thuật, thậm chí có thể vận dụng 17 cấp ma pháp rồi sao? Nói không chừng còn có thể vận dụng được tiểu cấm chú Nguyên Tố Chi Kiếm!”

Trương Đức Bưu không khỏi cảnh giác lên, tại nơi này không biết như thế này, cẩn thận một ít cũng không phải chuyện xấu.

Hít vào một hơi thật dài, Trương Đức Bưu giải trừ hiệu quả của Đoán Cốt Dịch Cân Quyết, khôi phục lại tướng mạo sẵn có. Thời điểm sử dụng Đoán Cốt Dịch Cân Quyết, sẽ hạn chế thực lực của bản thân, tại thế giới thần bí tràn ngập mà lại không biết gì về nó, hẳn không thể không xuất toàn bộ thực lực để ứng phó khi cần thiết.

Ngồi trên trán của Tiểu Hắc, Trương Đức Bưu đi đến trung tâm của thế giới này. Đi không bao xa. Đột nhiên phía trước truyền ra tiếng ma pháp nổ mạnh, chỉ nghe một thanh âm hung hăng càn quấy cười to: “Lão tử đã vô địch thiên hạ rồi...”

“Chẳng lẽ là 19 cấp Đại Ma Đạo sư, tới đây có thể sử dụng được cấm chú của Thánh Ma Đạo sư, lúc này liền cao hứng như thế?”

Trương Đức Bưu vội vàng từ trên trán Tiểu Hắc nhảy xuống, đem Địa Ngục Khuyển thu vào trong không gian giới chỉ, lặng yên không một tiếng động đi thẳng về phía trước. Đi vào nơi ma pháp bạo tạc nổ tung, nhìn thoáng qua, sắc mặt Trương Đức Bưu lập tức tối sầm, chỉ thấy một người mặc áo bào Ma đạo sư cấp 2, đang không kiêng nể gì cả hướng bốn năm tên cấp 2 Kiếm Đấu sĩ phóng thích ma pháp, đánh cho bọn hắn chạy trốn chết.

Tại phiên không gian này. Ma pháp lực của hắn cơ hồ vô cùng vô tận, hơn nữa uy lực của ma pháp lớn đến thần kỳ, những tên cấp hai Kiếm Đấu Sĩ vừa muốn vọt tới bên cạnh hắn, liền bị hắn cho một cái Khí Bảo thuật nổ bay ngược ra sau.

“Phil, trước giờ các ngươi không phải xem thường ta lắm sao? Chưa từng cho ta sắc mặt tốt!” Tên Ma Đạo sư điên cuồng cười to, ma pháp trong tay liên tục không ngừng ném ra, nói: “Hiện tại biết rõ sự lợi hại của ta chưa? Ở cái địa phương này, lão tử vô địch thiên hạ, còn ai dám xem thường ta?”

“Nino, đến tột cùng ngươi muốn thế nào?” Hắn là một trong hai tên Kiếm Đấu sĩ kia, tức giận đến hai tay run rẩy, cả giận nói: “Ngươi đừng quên, chúng ta cùng một dòng binh đoàn đấy!”

“Ta muốn thế nào? Ta muốn đem các ngươi giết hết!” Sắc mặt của tên Ma Đạo sư dữ tợn, tăng độ lớn ma pháp lực lên, lập tức đem một tên Kiếm Đấu sĩ oanh tạc thành căn bã!

Mấy tên khác thấy thế, Phil vội vàng cao giọng quát: “Tiểu tử này điên rồi, chúng ta chia nhau đào tẩu!”

Trương Đức Bưu nhin không được cười lên, thầm nghĩ: “Nguyên lai là người của một cái dòng binh đoàn nội loạn sống mái với nhau, loại chuyện này ta không nên xen vào.” Hắn đang định ly khai, chỉ thấy cái tên gọi là Phil Kiếm Đấu sĩ chạy thẳng chỗ của hắn, mà Nino Ma Đạo sư phảng phất như có hận ý sâu đậm với hắn, không đuổi theo bất cứ ai, chỉ đuổi theo hắn không tha.

Phil cũng phát hiện ra Trương Đức Bưu, nao nao, trên mặt lập tức lộ ra thần sắc vui mừng, một kiếm hướng hắn đâm tới, nhẹ nhàng cười nói: “Bằng hữu, coi như ngươi không may, thay ta ngăn cản đầu Chó Điên này a!”

Trương Đức Bưư nhíu mày, thò tay bắt lấy mũi kiếm, nhẹ nhàng run lên, Phil lập tức bay ngược ra sau, hướng Nino Ma Đạo sư bay đến.

Nino không khỏi đại hỉ, hai tay vung lên, một trụ băng cực lớn đâm vào người của hắn, tên Kiếm Đấu sĩ kia giống như một quả trái cây treo lủng lẳng trên một cây đại thụ che trời.

Trương Đức Bưư lắc đầu, tiếp tục đi thẳng về phía trước, đột nhiên sau lưng có một âm thanh sắc bén xé gió đánh tới. Chỉ nghe Nino điên cuồng cười to nói: “Tiểu bằng hữu, ngươi còn muốn sống mà ly khai sao? Thả ngươi đi ra ngoài, chẳng phải là tất cả mọi người đều biết rõ ta giết đồng đội của mình sao?”

Trương Đức Bưư quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một trụ băng cực lớn đâm về phía mình, đưa tay phát ra một chưởng đập tới, trụ băng kia lập tức chuyển hướng, bay ngược về phía sau, đâm vào người Nino Ma Đạo sư, đồng dạng cũng bị bay về phía trụ băng như cây đại thụ lúc này, cùng Phil dính song song vào một chỗ.

Thở dài, Trương Đức Bưư dở khóc dở cười: “Người của cái dong binh đoàn này, đúng là cá mè một lứa, không có một người tốt. So sánh với Sean cùng Lệ Na, kém xa cả vạn dặm...”

Phiến rừng rậm nguyên thủy này không biết rộng lớn bao nhiêu, Trương Đức Bưư đi cả buổi cũng không đi ra ngoài được, không khỏi làm cho hắn hoài nghi, tại đây có bảo vật hay không.

Đột nhiên trong nội tâm Trương Đức Bưư cảnh báo, vội vàng nhảy ra sau, chỉ thấy thổ địa phía trước kịch liệt quay cuồng, hóa thành một Nham Thạch Cự Nhân cao hơn ba mét, hai cánh tay giơ lên cao, đặt cùng một chỗ, trùng trùng điệp điệp nện xuống phía trước, đúng ngay chỗ hắn đang đứng!

Mảnh thổ địa này bị tên Nham Thạch Cự Nhân nện thành một cái hố to, lập tức Nham Thạch Cự Nhân kia nhảy lên cao, vung quyền đập về phía hắn.

Ầm! Ầm!

Trong lồng ngực Trương Đức Bưư phát ra tiếng rống của Đại Địa Bạo Hùng, một quyền nghênh tiếp nắm đấm của tên Nham Thạch Cự Nhân kia, cánh tay trắng kiện của tên Nham Thạch Cự Nhân vỡ vụn từng khúc, vết rạn nhanh chóng lan tràn, trong chớp mắt toàn thân đều có đầy các vết rách, BA~ một tiếng vỡ vụn đầy đất!

Một tên tứ cấp Ma Đạo sư từ trong rừng cây phía sau đi ra, cười nói: “Nguyên lai chiến sĩ, bốn sự không tệ lắm!” Sắc mặt lập tức phát lạnh, âm thanh lạnh lùng nói: “Bất quá ngươi phải chết! Macedonia thành chủ đại nhân có lệnh, phạm là người tiến vào mảnh không gian này đều phải chết! Tiểu mập mạp, ngươi chỉ có thể trách số mệnh của ngươi không tốt rồi!” Dứt lời, toàn thân phát ra ma pháp chấn động rất khủng bố, có thể đoán được uy lực của ma pháp này không phải chuyện đùa!

Sắc mặt Trương Đức Bưư không khỏi ngưng trọng, nếu như là ở bên ngoài, hắn không sợ tứ cấp Ma Đạo sư chút nào, nhưng ở chỗ này, tứ cấp Ma Đạo sư liền có được thực lực của cấp năm, làm cho hắn không thể không thận trọng.

Chính vào lúc này, đột nhiên từ ngực của Ma Đạo sư xuất hiện một cây Long thương, mang theo một tia máu nóng, Long thương đột nhiên run lên, tên Ma Đạo sư của Macedonia gia tộc lập tức bị chia năm xẻ bảy, huyết nhục rơi đầy đất!

Giết chết tên Ma Đạo sư là Long Kỵ cầm quân, thu Long thương, ngẩng đầu cười nói: “A Man, đã lâu không gặp.”

Tên Long Kỵ cầm quân có chút quen mặt, Trương Đức Bưư hồi tưởng một lúc, lúc ở Ngự Kinh mình đã từng ẩu đả với một tên Long Kỵ cầm quân, phảng phất như chính là người này, danh hình như gọi là Crawl Long kỵ sĩ, lúc này nghi ngờ nói: “Crawl đại nhân, Long của ngài đâu rồi?”

“Ta ở chỗ này!” Một hình thể to lớn của Lục Long từ phía sau rừng cây lút ló, đúng là tọa kỵ của Crawl Long kỵ sĩ, Lục Long Camyl, kinh hãi nói: “Con cạp kia đâu rồi?”

“Thái Ca không có ở đây.” Trương Đức Bưư lắc đầu, buồn bực nói: “Ngươi sợ con cạp kia?”

Lục Long Camyl nghe được Thái Ca không có ở đây, nhẹ nhàng thở ra, từ rừng cây phía sau nhảy ra, chống nạnh cười ha ha nói: “Ta mà sợ nó? Ha ha ha... Cự Long mà lại sợ một lão hổ sao? Thật sự là chê cười!”

Quay đầu hướng Long kỵ sĩ thấp giọng nói: “Crowl đại nhân, chúng ta là nhanh lên a, nơi này làm ta có cảm giác sợ đến nổi nổi da gà, phẳng phất như con kia Lục Dực Kim Quang Hồng đang ở sau lưng nhìn ta...”

Crowl Long kỵ sĩ lắc đầu, hướng Trương Đức Bưu nói: “A Man, giờ phút này thành chủ Hoa Húc thành Macedonia đã phải ra cao thủ, bốn phía đuổi giết người tiến vào không gian thần bí này, ta bị lạc mất với các vị huynh đệ cầm quân, trên đường đi đã bị ám sát không dưới mười lần! Đoàn kết là sức mạnh, chia rẽ tất yếu, chúng ta liên thủ xông ra đi!”

Trương Đức Bưu cẩn thận dò xét hắn, quả nhiên thấy trên người tên Long kỵ sĩ bị thương rất nhiều, khắp nơi đều là miệng vết thương lớn nhỏ, mà ngay cả cánh của Long Mập Camyl, cũng bị người ta gọt sạch nửa cái, trên cánh còn thấy cả thịt lồi ra đang hồi phục, cánh nhất thời nửa khắc cũng không cách nào dài ra như ban đầu.

Long kỵ sĩ cùng Lục Long đều bị chặt vật như thế, có thể thấy được Crowl bị ám sát nghiêm trọng đến cỡ nào.

Trương Đức Bưu gật gật đầu, xem như đáp ứng. Crowl nhẹ nhàng thở ra, quay đầu lại nói: “Điện hạ, các người cũng xuất hiện đi!”

“Điện hạ? Chẳng lẽ là Bá Luân thái tử?” Trương Đức Bưu vội vàng nhìn lại, chỉ thấy hai người đang đi tới, cầm đầu là một tên có vóc người khôi ngô, to lớn giống như Bạo Hùng, quần áo cũng cực kỳ hoa lệ, tên còn lại có lẽ là một vị tướng quân, mặt giống như hàn băng. Trên thân hai người cũng che kín vết thương, một bộ dạng giống người đang chạy nạn.

“Nguyên lai là Ô La quốc A Bố Cũng Môn vương tử, cùng tên kia đấu khí như hàn băng Roth tướng quân, bọn hăn sao không trở về nước, lại chạy đến không gian thần bí này?” Lúc Trương Đức Bưu ở Ngự Kinh từng cùng bọn họ xảy ra xung đột, cho nên nhận ra hai người.

A Bố vương tử nhìn Trương Đức Bưu cực kỳ khó chịu, giả bộ như không có nhìn thấy hắn, mà Roth tướng quân thì không thích nói chuyện, Trương Đức Bưu thầm nghĩ mình không cần phải mặt nóng đi dán vào bờ miệng lạnh, tròng điện nhất thời rất vi diệu.

Long kỵ sĩ Crowl vội vàng giảng hòa, cười nói: “Các vị, các người ai biết ở đây đến tột cùng có bảo vật gì? Ta được lệnh của bệ hạ xuất kinh, cũng không biết tại đây đến tột cùng có đồ vật gì, ngược lại vừa vào cái không gian này, liền dần dần, u mê lọt vào đuổi giết của người Macedonia gia tộc.”

107. Chương 107: Không Gian Chủng Tộc

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 107: Không gian chủng tộc

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Y Ái Nhĩ cùng Hughes Đại Tể Tự cũng thông qua cái tế đàn khổng lồ. Đi tới cái không gian thần bí này, Hughes Đại Tể Tự bay lên không trung, đem mảnh không gian này nhìn một cái không sót thứ gì, lập tức cúi người lao xuống, nghi ngờ nói: “Thánh nữ, mảnh không gian này thật kỳ quái, phẳng phất như là một bộ phận tầng thứ 9 của Thâm Uyên, bị người ta dùng không gian ma pháp ngưng sinh cắt Thâm Uyên ra, hình thành một cái vị diện độc lập.”

” Một bộ phận Thâm Uyên tầng thứ 9?” Y Ái Nhĩ cũng có chút hoảng sợ, đem Không Gian Thiết Cát cắt ra, hình thành vị diện độc lập, loại thủ đoạn này gần như thần minh mới có thể làm được, nhân lực ai có thể có ma pháp lực cường đại như vậy?

Người chế tạo ra vị diện thần bí, đem Thâm Uyên Không Gian Thiết Cát cắt ra, đến cùng là muốn che dấu cái gì?

Ngữ khí Hughes Đại Tế Tự ngưng trọng, trầm giọng nói: “Nếu như ta đoán không lầm, tại đây có lẽ là Thượng Cổ chiến trường đã biến mất!”

Y Ái Nhĩ hiếu kỳ nói: “Thượng Cổ Ma Pháp Thời Đại ma pháp sư có lợi hại như vậy không? Có thể đem Không Gian Thiết Cát cắt ra?”

“Ta cũng không biết.” Hughes Đại Tế Tự lắc đầu nói: “Có lẽ là mượn nhờ uy lực của không gian thần khí nào đó. Ta vừa mới nhìn thấy ở trung tâm không gian tựa hồ có một cung điện, Thánh nữ, ta cảm thấy chúng ta tốt nhất là đi đến chỗ đó nhìn xem.”

Tuy Thượng Cổ Ma Pháp Thời Đại có văn minh huy hoàng sáng chói, nhưng đem Không Gian Thiết Cát cắt ra, hình thành một cái vị diện độc lập. Ngay cả Hughes Đại Tế Tự cũng không thể tin được, mặc dù là mượn nhờ không gian thần khí nào đó, cũng có chút không thể tưởng tượng được.

“Đại Tế Tự, chúng ta không đuổi theo giết tên trộm sách sao?”

“Trước tiên để đó. Xác minh cái không gian này rồi nói sau, dù sao đây là một không gian bị phong bế, tất cả mọi người nhất thời nửa khắc đều không thể đi ra ngoài! Tìm được đường ra của không gian này rồi, lại đi giết hắn cũng không muộn!”

Bên kia rừng rậm, Trương Đức Bưu cùng bọn người Long kỵ sĩ Crowl ở cùng một chỗ tiến đến trung tâm mảnh không gian này, trong lòng của hắn càng ngày càng nghi hoặc, bọn hắn có bốn người, vậy mà không có ai biết cái phiên không gian thần bí này đến tột cùng có bảo vật gì!

Trương Đức Bưu nhờ cơ duyên xảo hợp mới tới đây, không biết thì cũng thôi, A Bố vương tử cùng Roth tướng quân không biết cũng có tình có lý, nhưng Long Kỵ cầm quân đạt được mệnh lệnh hoàng đế bệ hạ xuất kinh, vậy mà cũng không hiểu ra sao, cái này có chút không thể nào nói nổi rồi.

”Chỉ sợ những người tới chỗ này, đều là bị bảo tàng hấp dẫn mà đến, nhưng không có ai biết rõ bảo tàng là cái gì, thậm chí có không có bảo tàng hay không cũng không rõ lắm.

Trong nội tâm Trương Đức Bưu không khỏi cảm thấy buồn cười, nếu như những tên có lai lịch lớn đến cuối cùng mới phát hiện, cái không gian thần bí này căn bản không có cái gọi là bảo bối, bộ mặt nhất định sẽ rất đặc sắc.

Một đường đi tới, bọn hắn lại lọt vào mấy lần ám sát của Macedonia gia tộc, A Bố vương tử rất cực nhọc không được, xông tới chỗ Long kỵ sĩ nổi giận, rít gào nói: “Crowl kỵ sĩ đại nhân, lãnh chúa đế quốc các người thật sự quá hư đốn đến không tưởng nổi rồi, ngay cả chúng ta cũng dám ám sát! Người là đế quốc Long kỵ sĩ, mấy tên lãnh chúa cũng quản không được sao?”

Long kỵ sĩ Crowl liên tục cười khổ. A Bố Cũng Môn là vương tử tiểu quốc xa xôi, lãnh thổ Ô La quốc mới bằng một cái hành tỉnh lớn nhỏ của Trung Nguyên, căn bản không biết tình huống ở Trung Nguyên.

Chế độ thành chủ ở Trung Nguyên là cát đất phong hầu, thành chủ chính là lãnh chúa một tỉnh, đồng thời cầm giữ quyền hành quân chính, tại thời kì khai quốc, hoàng quyền tập trung, Long Kỵ cầm quân còn có thể điều động lãnh chúa địa phương. Nhưng hiện tại lực khống chế của hoàng quyền Ngự Kinh dần dần suy yếu, trên lãnh thổ của mình lãnh chúa địa phương cơ hồ chính là thổ hoàng đế, ủng binh tự trọng, ngày bình thường đối với người Ngự Kinh tới còn khách khí, nhưng nếu liên lụy đến ích lợi của bọn chúng, đừng nói Long Kỵ cầm quân, coi như là hoàng đế cũng dám ám sát!

Nói thí dụ như Thiết Kỵ quân Trụ quốc Đại tướng quân Khảo Sơn Vương, Ngự Kinh là ở dưới chân thiên tử, ngang nhiên giết Giám sát sứ của hoàng đế, hoàng đế có thể làm gì được hắn sao?

Còn có Thất Già La của Thiên Mang thành, thí huynh đoạt vị, hoàng đế cũng chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, thậm chí Thất Già La có thể ngang nhiên thu lưu Nam Minh thái tử, chính quyền phương bắc cũng chỉ có thể nhìn. Dù sao hoàng thất còn muốn thể diện, không thể nói người đem Nam Minh thái tử phóng xuất liên cho người giết tới.

Hoàng quyền xuống dốc, hoàng thất bị cản tay quá nhiều, chính thức có thể nắm giữ quân quyền trong tay, trong tám Đại Trụ Quốc, chỉ có Long Kỳ cầm quân cùng Ma Pháp cầm quân mà thôi.

“Hoàng quyền hôm nay, đã không được như xưa.” Trong nội tâm Long kỳ sĩ Crowl thàn than một tiếng.

Đột nhiên phía trước truyền đến âm thanh do giao thủ phát ra, Trương Đức Bưu cùng Crowl, Roth liếc nhau, ngay ngắn nhảy lên trên cây, đứng dưới tán cây cực lớn nhìn về phía trước. Chỉ thấy địa phương hơn hai ba dặm, cây cối ngã thành từng phiến, một hình thể cực lớn của Chiêu Trạch Uyên Long nâng cổ dài nhỏ lên, trùng trùng điệp điệp đập xuống mặt đất, lập tức lại đổ thêm không biết bao nhiêu cây đại thụ.

Trận trận Long ngâm xen lẫn âm thanh của ma pháp cùng kiếm khí, một đạo kiếm khí ngẫu nhiên lại đâm rách trời cao, chấn động không gian nhộn nhạo từng hồi!

Mặt Trương Đức Bưu không khỏi lộ ra vẻ ngưng trọng, loại kiếm khí cường độ này, đã có thể so sánh với một kích ngày đó của Hầu Già La tại Tự Lăng hạp cốc rồi, người đánh ra đạo kiếm khí này, chỉ sợ đã đạt tới cảnh giới Đẩu Khí Biến Hóa!

Mặt của Crowl, Roth cũng ngưng trọng, hai người bọn họ đều là cao thủ Đẩu Khí Như Sơn, đặt ở địa phương khác cũng được xưng là bá chủ một phương, nhưng gặp được cao thủ cảnh giới biến hóa có chút không đủ nhìn, hai người liên thủ cũng chưa chắc là đối thủ của cao thủ biến hóa.

“Ta đi xem!” Trương Đức Bưu từ ngọn cây nhảy xuống, hướng về chiến trường chạy đến, bọn người Crowl chặn chờ một chút, chưa cùng hắn chạy đi.

Trương Đức Bưu phi tốc đi vào phụ cận của chiến trường, không khỏi nao nao, trên đường đi hắn chứng kiến mấy cánh đồng ruộng. Bên trong ruộng trồng toàn hoa mẫu đang sinh trưởng, lại đi về phía trước nhìn một chút, nhưng lại thấy một thôn trang nhỏ.

” Bên trong cái không gian này thậm chí có người ở?” Trong nội tâm Trương Đức Bưu vui vẻ, có người sinh hoạt ở chỗ này, vậy có ý nghĩa là có thể tìm người dẫn đường tầm bảo, thậm chí có thể ly khai cái địa phương khó hiểu này!

Phanh!

Một cỗ thi thể đột nhiên từ phía trên không rơi xuống, hoàn toàn nện vào chân trước của Trương Đức Bưu!

Trương Đức Bưu vội vàng lui về phía sau một bước, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy cỗ thi thể này cực kỳ cao lớn, mấy năm nay Trương Đức Bưu cũng đang phát triển nhanh chóng, thân cao 1m8, nhưng cùng người này so sánh quả thực chỉ có thể được xưng tụng là tiểu oa nhi.

Cái người chết này hình thể thấp nhất cũng ba mét, một thân da đen, giống như khô giáp, ngực mọc ra bộ lông giống với dã thú, xương cốt hở ra, trong miệng lộ ra hai cây răng nanh thật dài, cái mõng phía sau lại có một cái đuôi giống như đuôi heo!

Cơ bắp người này đã phát đạt đến tối đa, liền mấy tên lực sĩ nhìn thấy cũng phải cảm thấy tự ti, cơ bắp giống như nham thạch, đao gọt búa bổ. Lồng ngực của hắn bị binh khí nện đến nát bấy, sớm đã chết từ lâu.

“Đây là chủng người nào?”

Trong nội tâm Trương Đức Bưu buồn bực, đang muốn đi thẳng về phía trước, đột nhiên chỉ thấy thi thể quái nhân kia dần dần thu nhỏ lại. Làn da màu đen dần dần biến thành màu trắng, cơ bắp khô phục bình thường, hình thể hiện giờ so với hắn còn muốn thấp bé hơn vài phần, chỉ có đầu heo và cái đuôi sau lưng còn giữ lại.

“Thú nhân?”

Nội tâm Trương Đức Bưu khẽ động, người này là thú nhân, rất rõ ràng là đang ở vào trạng thái Cuồng Bạo, thú nhân cùng người bình thường biểu hiện không có cái gì khác nhau, chỉ khác ở cái đuôi hoặc là lỗ tai hoặc các bộ phận đặc thù vẫn còn bảo lưu của chủng tộc. Lúc bọn hắn Cuồng Bạo, hình thể sẽ trở nên cực lớn, vượt xa thường nhân, khí lực to lớn cũng không kém hơn Nam Cương Man tộc bao nhiêu.

Tên thú nhân này rất hiển nhiên đang ở trạng thái Cuồng Bạo bị người khác giết chết, sau khi chết được một thời gian ngắn mới giải trừ trạng thái Cuồng Bạo.

“Kỳ quái!” Trương Đức Bưu cau chặt lông mày. Lắm lắm nói: “Không phải Thú nhân đang sống ở một phiên đại lục khác sao? Tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?”

Vị trí đại lục này của Trương Đức Bưu, không có bộ lạc thú nhân, chỉ có một chút con buôn nô lệ trên biển vận chuyển về một đám thú nhân nữ tính, như là Hồ nữ, Miêu nữ các loại, cung cấp cho đám người biển thái mua vui.

Những nữ thú nhân đến từ phía đông Thú Nhân Đại Lục, ở chỗ đó thú nhân kiến tạo rất nhiều văn minh cùng đế quốc.

Bất quá phiên không gian thần bí này liền xuất hiện Thú Nhân nhất tộc, cực kỳ kì quái.

Trương Đức Bưu đi thẳng về phía trước, lại phát hiện rất nhiều thi thể thú nhân, đi vào một thôn xóm nhỏ, chỉ thấy tòa thôn trang này đã bị tàn phá không còn hình dáng, khắp nơi đổ nát thê lương, khắp nơi đều có tử thi nam nữ lão ấu của thú nhân, bị chết vô cùng thê thảm, thậm chí còn có vài lão nhân tóc trắng xoá bị đánh trên vách tường, bị người ta chặt ngang, xương cột sống bị bẻ gãy từ trong cơ thể lòi ra ngoài!

Ở giữa đám thi thể, ngẫu nhiên còn có chân tay đã bị cụt và phần còn lại của Nam Minh tướng sĩ, bị thú nhân Cuồng Bạo xé nát chia năm xẻ bảy, nghĩ đến Nam Minh thái tử cùng tên Nam Minh Đại tướng cưới Chiêu Trạch Thâm Uyên Long phát hiện cái thôn xóm này của thú nhân, cùng bọn họ xảy ra xung đột.

Trương Đức Bưu không đành lòng nhìn lại, hướng chiến trường cách đó không xa chạy đến, tiếng giao thủ bạo liệt phía trước càng ngày càng mãnh liệt, đã đến trình độ đỉnh tai nhức óc, đại địa đang không ngừng run động, phẳng phất như không cách nào thừa nhận được sự chà đạp của những cường giả này!

Trương Đức Bưu đi vào phía bên ngoài chiến trường, trốn sau một thân cây vụng trộm nhìn về phía trước, chỉ thấy mười mấy người Nam Minh đang vây công một quái thú có hình thể cực lớn, kể cả ba huynh đệ Mông Đặc Già La, còn có mười mấy con Vương cấp ma thú, thậm chí cả Chiêu Trạch Thâm Uyên Long cũng gia nhập chiến trường, tràng diện kinh thiên động địa!

Bọn chúng đang vây công con quái thú kia, cái miệng khổng lồ đầy răng nanh, thân thể kim quang lóng lánh, giống như do vàng ròng chế tạo thành, mọc ra bốn cánh tay, vung vẩy bốn thanh cự chùy, một chùy nện xuống, kể cả Chiêu Trạch Thâm Uyên Long cũng bị đau đòn vạn phần. Rống dài không thôi!

“Đây là... Bỉ Mông?”

Trong nội tâm Trương Đức Bưu nghi hoặc, lúc hắn ở trên thảo nguyên chứng kiến Behemoth, con Bỉ Mông tuy rất cao lớn, nhưng cùng so sánh với con cự thú của Bartle Vương kia, liền nhỏ đi rất nhiều. Hơn nữa con Bỉ Mông trước mắt này thân thủ nhanh nhẹn, tốc độ cực nhanh, nhảy như bay, làm cho không người nào có thể bắt kịp thân ảnh của nó, so với con Bỉ Mông trên thảo nguyên thì linh hoạt hơn xa.

Làm cho Trương Đức Bưu kinh ngạc nhất chính là, con Bỉ Mông này mọc ra cái đuôi giống như con khỉ, trên người nó bị thương nhiều chỗ, chảy ra huyết dịch màu vàng kim óng ánh!

Lập tức Trương Đức Bưu nhớ lại một ít trong sách về thú nhân có ghi lại, trong sách nói trong huyết dịch có màu Hoàng Kim chính là hoàng tộc của thú nhân, bởi vậy nên được xưng là hoàng kim nhất tộc, mà đầu Bỉ Mông đang Cuồng Bạo này, hiển nhiên có được huyết thống tôn quý nhất trong Hoàng Kim nhất tộc, Hoàng Kim Bỉ Mông!

Bất quá đầu thú nhân có được huyết thống Hoàng Kim Bỉ Mông, hiển nhiên không phải là đối thủ của đám người Nam Minh thái tử, thú nhân cùng người Nam Cương giống nhau, đối với công kích Tinh Thần Nguyên Rủ và các loại kháng tính ma pháp rất thấp, mà trong quân đội Nam Minh hết lần này tới lần khác liền có mấy tên Ma Đạo sư, thường xuyên dùng ma pháp nguyên rửa tấn công nó, mà những người khác liền thừa cơ cho hắn vài miệng vết thương.

Chiến đấu cho tới bây giờ, đầu Hoàng Kim Bỉ Mông đã lộ ra vẻ mệt mỏi, toàn thân cao thấp kim huyết đầm đìa, tốc độ đã không bằng lúc trước.

Nam Minh thái tử thấy thế đại hỉ, kêu lên: “Hắn sắp không được, mau giết hắn! Bốn cái chùy trong tay Thú Nhân này đều là bảo vật cấp truyền kỳ!”

stevenqb1890

108. Chương 108: Hoàng Kim Bửu Mông

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 108: Hoàng Kim Bửu Mông

Dịch: contraithanhet

Biên: contraithanhet

Nguồn : Kiếm Giới

Chương sau sẽ sửa từ “Búa lớn” thành “Cự Chùy” cho dễ đọc

Ánh mắt Trương Đức Bưu không khỏi xiết chặt. Nhìn về phía cự chùy trong tay Hoàng Kim Bửu Mông, chỉ thấy bốn cây Búa đều không có chút hào quang nào, không có chút nào giống với vũ khí cấp Truyền Kỳ, trong nội tâm thầm buồn bực.

Vũ khí cấp truyền kỳ hắn từng thấy hai thanh, một trong tay thảo nguyên Vương Đình bộ lạc Lang Vương Chi Kiếm trong tay Giáo Hoàng Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu, một cái khác là Cự Chùy trong tay Bartle Vương.

Hai kiện bảo vật vừa nhìn liền biết là vũ khí cấp Truyền Kỳ, phi thường chói mắt, mà cây Búa trong tay Hoàng Kim Bửu Mông tuy cực lớn, lại không có chút nào bộ dạng của vũ khí cấp Truyền Kỳ nên có.

“Chẳng lẽ là hắn không cách nào phát huy công dụng của cái Búa?” Trương Đức Bưu thầm nghĩ.

Ba huynh đệ Mông Đặc Già La đột nhiên nhảy, ra khỏi chiến trường, lãnh đạm nói; “Điện hạ, bốn kiện bảo vật này chi bằng cho Già La tộc chúng ta một kiện!”

Ba huynh đệ bọn chúng vừa rời khỏi chiến trường, lập tức Hoàng Kim Bửu Mông cự nhân có cơ hội thở dốc, con Chiêu Trạch Uyên Long cắn một cái vào đầu vai của hắn và dùng sức xé rách, bả vai hắn chúi xuống phía dưới, ngạnh sanh đem cái con Cự Long giống một tòa núi nhỏ phóng ngược lên trên!

Tên Bửu Mông cự nhân một tay ấn chặt đầu Cự Long, các cánh tay còn lại giơ búa lên liên tiếp nện xuống, cạch, cạch, cạch! Ba búa đánh xuống, huyết nhục của con Cự Long bay tứ tung, kêu lên thảm thiết, cái đầu huyết nhục mơ hồ.

Chiêu Trạch Uyên Long là Á Long hệ Địa Hành Long có địa vị tương đối cao trong các Long tộc cùng loại. Lấy phòng ngự nổi danh, lại bị hắn nện ba búa cái đầu huyết nhục lẫn lộn, có thể thấy được lực lượng của Hoàng Kim Bửu Mông kinh người đến cỡ nào!

Tên tướng lĩnh Nam Minh chứng kiến tọa kỵ của mình bị đánh, hét dài một tiếng, hai tay giơ kiếm qua đầu, đột ngột đánh xuống, đầu khí ba động kinh hồn, hình thành một thanh Cự Kiếm dài đến hơn mười mét!

Đây không phải kiếm quang, cũng không phải đao mang, mà là thuần túy do đầu khí cùng tinh thần lực ngưng tụ mà thành Cự Kiếm, vô kiên bất tột!

Tên Hoàng Kim Bửu Mông trở tay không kịp, suýt nữa một đầu cánh tay bị hắn chặt đứt, cây búa trong tay rơi xuống mặt đất, đau nhức rống một tiếng, cái búa trong tay kia bị hắn ném đi, hướng tên tướng lĩnh Nam Minh đập tới!

Tên tướng lĩnh Nam Minh kia đem đầu khí của mình luyện đến giai đoạn biến hóa, bị cây búa kia nhanh như một đạo lưu quang nện vào ngực, chỉ nghe đùng một tiếng, đem hộ thân cương khí của hắn đánh cho nát bấy, vội vàng Hoàn Kiếm ngăn trở, thanh bảo kiếm lập tức nổ tung, vỡ thành vô số mảnh, một tiếng trống vang lên nện ở bộ ngực của hắn.

Tên tướng lĩnh Nam Minh phát ra một tiếng kêu đau đớn, bị một búa này nện vào liền liên tục lui về phía sau, lui mấy chục bước, rốt cục tựa vào một cây đại thụ, thuận thế làm lực đạo tan mất. Lúc này mới nhô ra một ngum troc khí.

Chỉ thấy cái gốc cây cổ thụ mười mấy người mới có thể ôm hết phát ra tiếng khanh khách xèo...xèo, lại bị hấn dựa lưng vào, liền vỡ thành từng khối!

Nam Minh thái tử vốn không muốn đáp ứng điều kiện của ba huynh đệ Mông Đặc Già La, vũ khí cấp Truyền Kỳ đến cả Nam Minh hoàng thất cũng không có hơn mười kiện, tại đây xuất hiện một lần đến bốn kiện, có thể thấy được nó cực kỳ trân quý, chẳng qua nếu như bọn người Mông Đặc không nhúng tay vào, cho dù có thể giết tên Hoàng Kim Thú Tộc thì thực lực của chính mình cũng bị hao tổn nghiêm trọng, vội vàng kêu lên: “Bốn vương đáp ứng!”

Trên mặt bọn người Mông Đặc lộ ra vẻ tươi cười, lập tức gia nhập chiến trường, ba người bọn họ đều là hảo thủ Đấu Khí Như Dao, nhất là Mông Đặc cùng Tắc Lạc, đã đạt tới Đấu Khí Như Dao đỉnh phong, so với người tầm thường luyện đến cảnh giới Đấu Khí Như Sơn còn muốn hung mãnh hơn, có ba người gia nhập, tình thế lập tức nghịch chuyển, tên Bỉ Mông cự nhân lần nữa lâm vào cảnh vây công, bị giết chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Trương Đức Bưư trốn ở phía sau một cái cây, chứng kiến lần giao thủ này, thầm nghĩ: “Bảo kiếm trong tay tên tướng lĩnh Nam Minh cũng là một thanh bảo vật, lại bị một Búa nện vào liền nát bấy. Thậm chí cây Búa còn không trầy một tí nào, quả thật là vũ khí cấp Truyền Kỳ. Bái Chiêm Vương Đình ở trên thảo nguyên cũng là đệ nhất đại bộ lạc, cũng không có được hai kiện vũ khí cấp Truyền Kỳ, mà một cái thôn xóm nhỏ của thú nhân vậy mà xuất hiện một lần bốn kiện!”

Trong lòng của hắn khiếp sợ dị thường, có được bốn kiện bảo vật, tài phú có thể nói là phú khả địch quốc, khó trách Nam Minh thái tử muốn tàn sát cái thôn xóm này của thú nhân!

Đột nhiên, Trương Đức Bưư nghe được tiếng bước chân, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tiểu cô nương bảy tám tuổi sắc mặt tái nhợt đi tới, trên người tràn đầy vết máu, trông mắt đen nhánh nhìn thẳng vào tên Hoàng Kim Bỉ Mông, tựa hồ làm như không nhìn thấy hắn.

Thân thể tiểu cô nương kia đơn bạc, gầy đến đáng thương, sau lưng có một cái đuôi giống như đuôi khỉ, hẳn là thú nhân.

Trương Đức Bưư nhíu mày, thấp giọng nói: “Tên kia là thân nhân của người?”

Tiểu cô nương kia đi đến bên cạnh hắn, hai hàng nước mắt chảy xuống, thẳng hướng tiến vào vòng chiến.

Trương Đức Bưư nắm lấy tay của nàng, ý đồ kéo nàng trở về, lại phát hiện lực lượng của tiểu cô nương này lớn đến kinh người, thiếu chút nữa vượt tay, vội vàng tăng thêm vài phần lực đạo. Long Mông Bảo Tượng hẳn đã luyện đến tầng thứ ba, có được tam Hùng chi lực, tuy vừa rồi không có dùng bao nhiêu lực đạo, nhưng cũng cực kỳ kinh người, có thể thấy được tiểu nữ hài Thú Tộc này lực lượng cũng cực kỳ cường đại.

Tiểu nữ hài Thú Tộc giãy dụa vài cái, rồi không giãy nữa, duỗi ra một tay hướng về phía tên Hoàng Kim Bỉ Mông chớp tới. Giống như muốn bắt được hắn, há miệng cắn vào mu bàn tay của Trương Đức Bưư.

Mu bàn tay Trương Đức Bưư nhẹ nhàng bắn ra, đem nàng chấn khai, cả giận nói: “Người muốn chết thì đi đi!” Dứt lời buông nàng ra.

Tiểu nữ hài Thú Tộc tựa hồ nghe hiểu lời hắn nói, dựa vào gốc cây chậm rãi ngồi xuống, hai tay ôm đầu gối lặng lẽ rơi lệ. Tên Hoàng Kim Bỉ Mông mỗi một lần bị thương phát ra tiếng gào thét, nàng thân thể gầy yếu của nàng lại run rẩy một cái.

“Chẳng lẽ tên Hoàng Kim Bỉ Mông kia là phụ thân nàng?” Trương Đức Bưư lắc đầu, không làm để ý tới, thầm nghĩ: “Chuyện của mình đã đủ nhiều rồi, không nên trêu chọc phiền toái!”

Tên Hoàng Kim Bỉ Mông cự nhân kia lại bị chặt đoạn một đầu cánh tay, một cây Búa thẳng tắp bay về phía Trương Đức Bưư.

Nam Minh thái tử thân phận tôn quý, không có tham chiến, đã đem hai cây búa nhặt vào tay, thấy thế không khỏi đại hỉ, vội vàng đuổi theo cây búa kia.

Hắn vừa mới vọt tới bên cạnh cây búa, liền thấy một cái chân to lớn dẫm lên cán búa, ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Trương Đức Bưư đứng ở trước mặt hắn cười tủm tỉm, mỉm cười nói: “Đánh người mặt.”

Nam Minh thái tử lập tức quay người bỏ chạy, chạy ra hơn 10m mới nhớ tới: " Trong tay bốn vương hiện có hai thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ, còn sợ cái tên mọi rợ này sao?" Lập tức quay người lại đánh tới, đã thấy Trương Đức Bưu đã nhặt chuôi búa lên, thu vào trong không gian giới chỉ. Sau đó phóng xuất một đầu cự khuyển ra.

Con mắt Nam Minh thái tử đỏ bừng, gào thét một tiếng nhào tới, vung hai thanh búa lên nện xuống!

Hai thanh búa trong tay của hắn, lập tức thay đổi bộ dáng, hô một tiếng trở nên vô cùng to lớn, giống như hai đỉnh núi nhỏ, đầu búa xoay tròn điên cuồng chung quanh chuôi búa, một tiếng sấm nổ mạnh truyền ra, vô số Lôi Điện chi lực từ trong búa bắn ra, hình thành đạo lưới điện xung quanh hai cây búa!

Tiểu Hắc gào thét một tiếng, đầu lâu thứ hai xuất hiện. Bỗng nhiên ma pháp nguyên tố tập trung vào nó, hóa thành hai con Hỏa Long nện xuống.

Nam Minh thái tử lại càng hoảng sợ, vội vàng giơ búa lớn lên hướng Hỏa Long đập tới, chỉ nghe rầm rầm hai tiếng nổ mạnh, ma pháp của Tiểu Hắc lại bị hai búa đánh tan!

Nam Minh thái tử ngẩn ngơ, nhin không được cất tiếng cười to: "Không hổ là bảo vật cấp Truyền Kỳ! A Man, lần này ngươi nhất định phải chết!" Nào biết vào lúc này, Trương Đức Bưu đã nhảy lên cao, hai tay giơ Bích Tỉ đao lên trùng trùng điệp điệp đánh xuống, Nam Minh thái tử vội vàng giơ búa ngăn cản, nhưng không địch lại lực lượng của Trương Đức Bưu, bị đánh bay!

Trương Đức Bưu đang muốn thừa cơ làm thịt hắn, đột nhiên nghe Bích Tỉ đao truyền ra âm thanh răng rắc, chỉ thấy một đám phù văn trong thân đao trở nên ảm đạm, sức nặng kịch liệt giảm bớt, vết rạn hiện đầy trên thân đao, trong nội tâm không khỏi cả kinh: "Không thể đánh tiếp, bằng không thì Bích Tỉ đao bị nát mất..."

Bích Tỉ đao là vũ khí hãn sở trường nhất, từ khi xuất thế đến nay không biết chém đứt bao nhiêu binh khí, sắc bén vô cùng, không nghĩ tới một lần va chạm cùng cây búa này, Phù Văn Hòa Ma Pháp Trận bên trong liền bị phá hủy, có xu thế bị nghiền nát .

Dù sao cây đao này không phải vũ khí cấp Truyền Kỳ, so sánh với binh khí bình thường tự nhiên chiếm thượng phong, nhưng so sánh với vũ khí cấp Truyền Kỳ liền thua kém rất nhiều.

Trương Đức Bưu đem Bích Tỉ đao thu hồi vào không gian giới chỉ, lập tức nhảy lên trán Tiểu Hắc, nhìn qua tiểu nữ hài Thú Tộc, quay người rời đi, thầm nghĩ: "Tại không gian thần bí này, ta bảo vệ mình cũng khó khăn, khẳng định mang theo nàng hai người đều sống không nổi. Tiểu nha đầu, ngươi tự cầu nhiều phúc a..."

Đầu óc Nam Minh thái tử mê muội đứng lên, lúc này phát hiện Trương Đức Bưu đã đi xa, gất một cái, cả giận nói: "Tiện nhân, chỉ biết trốn!" Lúc này, hắn cũng phát hiện tiểu nữ hài thú nhân đang trốn ở phía sau cây. Lập tức mang theo cây búa đi qua.

"Nguyên lai còn có một con cá lọt lưới!"

Hắn đang muốn một búa đập chết tiểu nữ hài thú nhân, đột nhiên sau lưng truyền đến tiếng chân ầm ầm, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Đức Bưu đứng trên trán Song Đầu Địa Ngục Khuyển, trong tay vung vẩy một cây búa lớn, cây búa trong tay hắn biến lớn, phát ra tiếng gió vù vù, Lôi Điện chi lực tràn ngập bốn phía!

Nam Minh thái tử vội vàng giơ hai thanh búa lớn lên ngăn cản, một tiếng vang ầm ầm thật lớn, hắn bị đánh bay lần nữa!

Trương Đức Bưu cười ha ha, nhìn tiểu nữ hài cười nói: "Lên đây đi!"

Tiểu cô nương Thú Tộc đứng lên, tung người nhảy như bay, cũng đứng trên đầu Tiểu Hắc, tay nắm chặt vạt áo của hắn không buông. Tên tướng lĩnh Nam Minh cùng đám người Mông Đặc đã đem tên cự nhân Hoàng Kim Bì Mông giết chết, lập tức đến trợ giúp, chỉ thấy bóng lưng hai người biến mất trong rừng rậm.

"Hắn cướp đi một thanh vũ khí!" Nam Minh thái tử đứng lên, hờn hển nói.

Hàn quang lóe lên trong mắt tên tướng lĩnh Nam Minh: "Truy!"

Mấy người truy tung về phía trước, không có đuổi theo được bao xa, đột nhiên có mười tên Ma Đạo sư cùng Kiếm đấu sĩ xông lên, vây xung quanh bọn chúng, quát: “Thành chủ Macedonia đại nhân có lệnh, phạm là người tiến vào mảnh không gian này đều phải chết! Giết bọn chúng đi!”

Trương Đức Bưu phản hồi theo đường cũ, sau khi thấy không có người đuổi giết, lúc này mới dừng lại, đem Tiểu Hắc thu vào trong không gian giới chỉ, hướng tiểu nữ hài thú nhân nói: “Tốt rồi, tại đây đã an toàn, người đi đi.” Dứt lời, đi đến địa phương lúc trước tách ra khỏi bọn người Long kỵ sĩ Crowl.

Sau lưng lại truyền tới tiếng bước chân, Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tiểu cô nương kia cúi đầu nhắm mắt đi theo phía sau hắn. Hắn dừng lại, tiểu cô nương kia cũng dừng lại, hắn đi, tiểu nữ hài lập tức đuổi theo. A Man lập tức nổi trận lôi đình, rít gào nói: “Người đi theo ta làm cái gì? Lão tử là Đại Ma Đầu giết người không chớp mắt, thời điểm nhìn thấy người rất khó chịu, thấy người da mịn thịt mềm, sẽ dùng xiên sắt xuyên người nướng trên lửa ăn...”

Trương Đức Bưu nổi giận dưng dưng, chỉ thấy tiểu nữ hài Thú Tộc khẽ đi tới bên cạnh hắn, hai bàn tay nhỏ bé bắt lấy vạt áo của hắn, gắt gao không buông ra. A Man cúi đầu chứng kiến cặp mắt to đen nhánh, tinh khiết như Thu Thủy, trong nội tâm không khỏi mềm nhũn, mắng: “Đi theo thì đi theo a, sớm muộn gì lão tử cũng bị người hại chết. Cô nãi nãi này, lão tử thử làm người tốt một lần xem sao...”

109. Chương 109: Bách Thánh Sát Tràng.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 109: Bách Thánh sát tràng.

Dịch: Chu Duẩn

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

“Nha đầu, người tên là gì?” Trương Đức Bưu nhìn nhìn tiểu nữ hài Thú Tộc hỏi một câu, tiểu nha đầu kia trừng to mắt, mở miệng nhìn hắn, cả buổi không có phản ứng gì.

“Chẳng lẽ cô bé này là người câm? Cái này cũng có khả năng. Nếu nàng biết nói thì khi thôn bị tàn sát khẳng định sẽ sợ tới mức vừa khóc vừa la lúc đó đã bị quân đội Nam Minh phát hiện giết chết rồi. Trương Đức Bưu có chút bất đắc dĩ, nói: “Nói như vậy, ta sẽ gọi người là Tiểu Ách Ba nhé.”

Tiểu nữ hài Thú Tộc không có tỏ vẻ dị nghị gì. Trương Đức Bưu cứ như vậy gọi nàng, nói: “Tiểu Ách Ba, ta đi gặp mấy vị bằng hữu. Cũng chưa hẳn là bằng hữu, chỉ có thể nói là tạm thời ở cùng một chỗ với bọn họ, người không cần phải sợ.”

Trương Đức Bưu mang theo Tiểu Ách Ba trở lại cùng trở lại địa phương chia tay với Long kỵ sĩ Crowl, ba người kia vẫn còn ở đó thấy hắn trở lại đều nhẹ nhàng thở ra. Vương tử A Bố hiếu kỳ dò xét tiểu cô nương Thú Tộc vài lần, cười nói: “A Man, mới đi ra ngoài một lát người đã sinh ra được một đứa con gái bảy tám tuổi rồi à!”

Trương Đức Bưu giận dữ đá hắn một cước. Tướng quân La Đặc Dã Môn lách mình chắn trước người hắn, bỏ tới một chương. Lập tức tức giận hừ nói: “Người dám vô lễ với điện hạ?”

Trương Đức Bưu không sợ chút nào dùng Tam Hùng chi lực cùng Loa Toàn khí kinh nghênh tiếp. Hai người quyền chưởng tương giao, lập tức có một cỗ kinh phong tản ra bốn phía. Ba một tiếng đập lên trên mặt đất, dư âm còn lại như lưỡi dao sắc bén tạo thành một vết cắt sâu dưới mặt đất.

Roth lui ra phía sau nửa bước, suýt nữa đâm vào người A Bố vương tử, trên mặt lộ vẻ kinh nghi, thầm nghĩ: “Tu vị tiểu tử này tăng nhanh thật! Lúc còn trong kinh ta có thể một chương đánh bay hắn bây giờ hắn có thể bức ta lui nửa bước!”

Trương Đức Bưu cũng không chịu nổi hấn bị Hàn Bằng đấu khí xâm nhập vào, khiến cả người trở nên lạnh lẽo sắc mặt tái nhợt, vội vàng vận chuyển Liệt Hỏa quyết, lúc này mới chậm rãi đem hàn khí khu trừ.

“Loại này võ học cùng cấp bậc với Liệt Hỏa quyết, không ngờ Roth có thể tu luyện đấu khí đến đỉnh phong. So bì lực lượng hấn không bằng ta nói về đấu khí ta lại không bằng hấn. ”

Long kỵ sĩ Crowl vội vàng đi ra hòa giải, cười nói: “ Mọi người bớt giận, xin bớt giận! Chúng ta bây giờ là người cùng một thuyền. Nếu bây giờ lại nội đấu, đến lúc chết cũng không biết vì sao đâu.”

Trương Đức Bưu âm thầm lắc đầu vừa rồi hấn đá A Bố vương tử một cước, chỉ là muốn đùa một chút thôi. Cũng không có ý muốn thương tổn hấn.

“Ba người này đều quyền cao chức trọng, ngay cả đùa một chút cũng không thể. Xem ra khó kết bạn được với bọn họ rồi. ”

“Đúng rồi A Man, người vừa rồi đi ra ngoài đã nhìn thấy gì?” Long kỵ sĩ Crowl nhìn Tiểu Ách Ba sau lưng cười nói: “Tiểu cô nương này là ai?”

Trương Đức Bưu lạnh nhạt nói: “Không có thấy cái gì. Chúng ta đi thôi, hy vọng có thể mau chóng rời khỏi rừng rậm, nhìn xem bên trong vị diện này đến tột cùng có vật gì.”

Long kỵ sĩ Crowl thấy hấn không muốn nói cũng không miễn cưỡng. Một đoàn người lập tức khởi hành đi đến trung tâm vị diện. Vị diện này không có phân ta ban ngày hay ban đêm. Ngẩng đầu nhìn lên thì thấy bầu trời luôn âm u, không biết bên trong không gian này rốt cuộc có vật gì. Mấy người mệt mỏi thì thay nhau nghỉ ngơi. Trương Đức Bưu lại vô cùng cẩn thận. Lúc mình ngủ thì thả Tiểu Hắc ra. Miễn cho người khác giở trò với hấn.

Mà bọn người Crowl cũng vậy. Long kỵ sĩ lúc ngủ lại để cho con rồng mập mập Táp Mễ Nhĩ bảo vệ. Vương tử A Bố cùng tướng quân La Đặc Dã Môn thì thay nhau nghỉ ngơi, tất cả mọi người đều âm thầm đề phòng lẫn nhau.

Duy chỉ có tiểu thú nhân được Trương Đức Bưu cứu trong làng ra thì không nói gì cũng không có quá nhiều tâm tư. Thời điểm Trương Đức Bưu ngủ nạng cũng ngủ. Khi hấn tỉnh lại nạng cũng rất nhanh tỉnh lại. Trương Đức Bưu phát hiện, Tiểu Ách Ba cực kỳ tỷ mỉ. Trước khi ngủ còn đi nhặt một ít cỏ khô trải trên mặt đất thành hai cái giường giản dị một cái cho Trương Đức Bưu một cái cho chính cô bé.

Trương Đức Bưu trong lòng âm áp, thầm nghĩ: “Thu Tiểu Ách Ba này cũng không tệ lắm, ít nhất sinh hoạt cũng dễ chịu hơn” Sau khi nằm xuống, rất nhanh hấn ngủ thật say. Không biết ngủ bao lâu, hấn đột nhiên tỉnh lại, chỉ cảm thấy trong tay mình có thứ gì đó. Trong lòng giật mình đang muốn ném đi lại phát hiện trong tay dĩ nhiên là một cái đuôi mượt mà. Nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiểu Ách Ba chẳng biết từ khi nào tới bên cạnh nghiêng người ngủ ở cạnh hấn, cái đuôi quấn lấy tay hấn. Lâu lâu cái đuôi còn vểnh lên.

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng thở ra chỉ thấy mí mắt tiểu cô nương run rẩy, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ hô hấp dồn dập hiển nhiên là gặp ác mộng, vì vậy thò tay vỗ lưng cô bé. Tiểu ách ba phảng phất như được an ủi, biểu tình hoảng sợ cũng giảm đi. Hô hấp cũng chậm chậm trở lại.

Không biết đi được bao lâu mấy người rốt cục cũng đi ra khỏi phiền rừng rậm to lớn này. Vương tử A Bố không nhịn hoan hô một tiếng, rất nhanh chạy về phía trước. Roth tướng quân lo lắng an nguy của hấn vội vàng đuổi theo.

Hai người đi ra khỏi rừng rậm. Đều ngẩng ra không khỏi kêu lên một tiếng.

Trương Đức Bưu cùng Crowl liếc mắt nhìn nhau, giữ vững tinh thần, cẩn thận đi ra khỏi rừng rậm nhưng cũng không khỏi ngây người.

Bên ngoài rừng rậm là nơi vô cùng kinh khủng, cảnh tượng cực kỳ quỷ dị. Nói là địa ngục cũng không quá.

Chỉ thấy phía trước là một không gian rộng lớn, dài hơn mười dặm. Xa xa có một cung điện to lớn đứng vững chãi trên ngọn núi. Phía dưới ngọn núi hơn mười dặm đột nhiên lóe lên một ánh đao dài đến mấy chục thước. Một gò núi nhỏ ngay lập tức bị phá nát.

Trong không trung lại xuất hiện rất nhiều thiên thạch, oanh ầm ầm nện xuống mặt đất. Tiếp theo là vô số tia chớp không ngừng nổ xuống phía dưới. Bỗng nhiên không biết từ đâu xuất hiện hắc sắc ma pháp, triệu hồi ra một cốt long mở miệng gào thét, trong chớp mắt lại bị một đạo kiếm khí bổ nát nát!

Hằng hà xa số cấm chú ma pháp, hằng hà chủng loại có thể cường hoành xé rách không gian. Trong phạm vi hơn mười dặm bị đủ loại oanh kích cực kỳ khủng bố.

Mảnh đất này vô cùng náo nhiệt phảng phất như có hằng hà Thánh ma đạo sư cùng Kiếm Thánh, Đấu Thánh ở chỗ này tùy ý chém giết và thích phô trương sức mạnh của mình.

Nhưng quỷ dị nhất chính là trên mảnh đất này không có một bóng người, phảng phất như những Thánh cấp cường giả này đều tàng hình chiến đấu với nhau, dùng thủ đoạn mạnh nhất của mình công kích hư không.

Trương Đức Bưu không khỏi hít một hơi lạnh khí, lẩm bẩm nói: “Thánh Giả quyền ý thần niệm, lạc ấn hư không. Ít nhất có trên trăm người đạt tới cảnh giới Thánh giả, đại chiến một hồi ở đây, thế nên tàn niệm của quyền ý và ma pháp thật lâu không tiêu tan, trường tồn vạn năm...”

Tại trong thánh địa Tanya thần miếu, cũng có Thánh Giả quyền ý thần niệm. Bất quá những Đấu Thánh kia chỉ là vì truyền đạt tinh thần của mình cho tử tôn nên trong quyền ý cũng không có sát khí, mà ở chỗ này thì là sát khí kinh thiên động địa đem quyền ý thần niệm cùng tàn niệm ma pháp được phát huy vô cùng mạnh mẽ.

Crowl kinh ngạc liếc hẳn một cái, gật đầu nói: “Người vừa nói như thế làm ta nghĩ tới một phần văn kiện trong hoàng thất có ghi lại. Cuối thời đại Thượng Cổ Ma Pháp, có một đám người xưng là cường giả Bán Thần suất lĩnh đệ tử bọn họ tiến vào Thâm Uyên tầng thứ 9 ý muốn tìm thần cách để trở thành thần linh, những người này một đi không trở lại. Có người nói bọn họ đã bị chết, cũng có người nói bọn họ đã trở thành thần linh chân chính. Nói gọn thì từ khi những người này biến mất thời đại Ma Pháp liền tuột dốc không phanh.

Về sau khi ma pháp phục hưng, xuất hiện mấy vị cường giả liền liên thủ đi vào Thâm Uyên tầng thứ 9. Sau khi trở về nói, Thâm Uyên bị thiếu đi một phần, dường như bị người nào lấy mất. Mấy vị cường giả truyền kỳ nói có khả năng Bán Thần thời đại Ma Pháp đã thật sự gặp Thần Linh và diễn ra một hồi đại chiến. Theo ta thấy, hơn phân nửa đây chính là chiến trường thời thượng cổ và đây là những tàn niệm cường giả lưu lại mới khiến lúc vị diện này xuất hiện cảnh tượng ma pháp nguyên tố bên ngoài điên cuồng chui vào, bởi vậy ma pháp nguyên tố mới nồng đậm như thế!”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Ta không nghĩ như vậy. Quyền ý cùng tàn niệm ma pháp ở đây cũng không vượt qua cường độ của Thánh giả. Phía trên Thánh giả là Truyền Kỳ, phía trên Truyền Kỳ mới được gọi là Bán Thần, nếu như cường giả Bán Thần ra tay không gian này đã sớm bị phá nát!”

Crowl cẩn thận suy nghĩ một lát, gật đầu nói: “Người nói có lý. Chẳng lẽ đây không phải là chiến trường của cường giả Bán Thần mà là của đệ tử của bọn họ chiến đấu cùng Thần Linh ở nơi đây?”

Mấy trăm câu hỏi vẫn không có lời giải, A Bố vương tử cười nói: “Đoán tới đoán lui, hai người không mệt à? Theo bốn vương tử trực tiếp xông vào tòa cung điện trên núi nhìn một cái. Lúc đó không phải mọi điều thắc mắc đều rõ ràng hay sao?”

Trương Đức Bưu cười nói: “Điện hạ nói có lý, không bằng mời điện hạ đi trước.”

A Bố vương tử đang muốn đi, đột nhiên tỉnh ngộ, cười nói: “Bốn vương nếu là đi vào, chẳng phải là bị mấy cái quyền ý tàn niệm gì đó đập ra bã? Bốn vương không ngu như vậy!” Tròng mắt đảo qua một vòng, nhìn thấy Tạp Mễ Nhĩ liền cười nói: “Có Lục Long bay được chúng ta cần gì phải đi trên mặt đất, trực tiếp bay đến cung điện không phải tốt hơn hay sao?”

Vài ngày trước cánh Lục Long bị thương. Thời gian dưỡng thương dài như vậy có lẽ cũng đã lành, chắc cũng có thể phi hành được rồi.

Hai mắt Crowl sáng ngời gật đầu đồng ý.

Bỗng nhiên trên không trung có ba Ma Đạo sư lẳng không bay qua, đúng là bọn người Trương Đức Bưu đã gặp bên ngoài bờ biển tiểu quốc. Chỉ nghe một người trong bọn họ cười nói: “Ba sư huynh đệ chúng ta

đều là lục cấp Đại Ma Đạo sư đi vào cái không gian khoảng chừng tu vi thất cấp bằng bản lãnh của chúng ta không lẽ không xông qua được nơi nhỏ bé này. ”

“Đúng vậy! Để bọn ngu xuẩn trên mặt đất chậm rãi mà đi bảo tàng đều thuộc về chúng ta!”

Ba người còn chưa dứt lời đột nhiên xuất hiện một quyền ý thần niệm, chỉ thấy một đạo lực lượng vô cùng mạnh mẽ, bàng bạc lẳng không bỏ xuống đánh lên hư không một quyền, khoảng chừng bốn năm trượng!

Ba tên đại Ma đạo sư thậm chí ngay cả ma pháp cũng chưa kịp phóng thích, liền bị đạo quyền ý ngạnh sanh đánh bại hóa thành huyết vũ bay đầy trời.

Rồng mập Camyl ngược lại hít một hơi lương khí, lập tức trốn ra sau lưng Long kỵ sĩ Crowl, đánh chết cũng không muốn bay qua không trung.

Trương Đức Bưu lạnh nhạt nói: “Thánh giả chẳng lẽ không thể phi hành, chẳng lẽ trên không trung không thể lưu lại tàn niệm ma pháp cùng quyền ý? Chỉ có đồ ngu mới muốn bay qua trên không trung”

A Bô vương tử nhẹ nhàng gật đầu trong lòng vẫn còn sợ hãi, đột nhiên tỉnh ngộ, cả giận nói: “Người mắng ai ngu xuẩn?”

110. Chương 110: Thái Ca Thức Tỉnh.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 110: Thái Ca thức tỉnh.

Dịch: Chu Duẩn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu nhìn quyền ý thần niệm cùng tàn niệm ma pháp lưu lại trong không gian, trong lòng có chút sầu muộn.

Nếu như những quyền ý này cùng loại với quyền ý trong thánh địa Tanya thần miếu, hẳn nắm chắc mười phần có thể đi vào, bởi vì trong nội tâm những Đấu Thánh kia cũng không có sát ý, chỉ đem thần niệm quyền ý lưu lại ở hư không để cho hậu bối quan sát. Nắm chắc tinh thần quyền ý bên trong, có thể khiến cho người đi vào không bị thương.

Nhưng đây lại là sát tràng của Thánh giả, Kiếm Thánh, Đấu Thánh cùng Thánh Ma đạo không hề giữ lại phóng thích hết sát ý trong lòng của mình, dùng chiêu thức mạnh nhất của mình nghênh đón địch nhân. Cho dù người có thể thấy được, có thể hiểu rõ thần niệm quyền ý cùng tàn niệm ma pháp cũng đừng mơ có thể bình an đi qua.

Tùy tiện đi vào như ba tên Đại Ma Đạo sư chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

“Trong không gian này không có đường khác. Muốn rời khỏi chỉ có thể đi lên cung điện trên đỉnh núi xem một chút, nói không chừng có thể tìm được phương pháp ly khai. Quan trọng hơn nữa là nếu đây nếu là Bách Thánh Chiến Tràng, há có thể không có bảo vật? Nói không chừng những Cự Chuy của Hoàng Kim Bể Mông đều nhặt được từ đây...” Trương Đức Bưu trong nội tâm suy nghĩ nói.

Lúc trước Hoàng Kim Bể Mông thú nhân bị Nam Minh thái tử vây giết. Có khả năng là vì họ không có tu luyện tinh thần lực nên không biết kích phát lực lượng bên trong Cự Chuy như thế nào. Nhưng tinh thần lực của Trương Đức Bưu đã đạt tới cấp mười ba, rót vào bên trong Cự Chuy uy lực mạnh mẽ không thể tưởng tượng nổi. Có Cự Chuy này. Cho dù hắn giao chiến cùng Crowl hay Roth tướng quân, cũng sẽ không rơi xuống hạ phong.

Đây là vũ khí cấp Truyền Kỳ, uy lực đủ để san bằng khoảng cách về tu vi.

“Tại địa phương mà bách Thánh đại chiến có lẽ vẫn tồn tại không ít vũ khí như vậy. Đây là tài phú không gì so sánh được.”

Long kỵ sĩ Crowl đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phương xa, nhảy lên lưng Camyl, nắm chặt Long thương trong tay, thanh âm khản trương nói: “Thành chủ Macedonia đến rồi!”

Tướng quân Roth lập tức như lâm phải đại địch, đứng trước người A Bồ vương tử.

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mấy chục Ma Đạo sư cùng một kiếm sĩ ôm lấy một trung niên mập mạp bụng phệ đi thẳng đến bên này, những người này đại bộ phận đều là Ma Đạo sư, thậm chí có một người bắt đầu ngưng tụ ma pháp. Các loại ma pháp nguyên tố điên cuồng ngưng tụ thành một thanh Nguyên Tố Chi Kiếm.

” Cường long bắt áp địa đầu xà, Crowl cùng bọn người A Bồ vương tử rất có lai lịch, nhưng gặp được Macedonia thành chủ là địa đầu xà nơi đây. Cho dù là bọn người Nam Minh thái tử gặp phải cũng đau đầu!” Trương Đức Bưu không khỏi cảm khái một tiếng, nếu như ở chỗ khác, những người này làm sao để tên mập mạp này vào trong mắt, nhưng ở phụ cận thành Hoa Húc đây chính là địa bàn của tên mập mạp kia.

Hắn đem Tiểu Ách Ba để sau lưng cùng lúc đó phóng xuất Tiểu Hắc ra. Sau đó lấy Cự Chuy ra, điên cuồng rót tinh thần lực vào. Cự Chuy trở nên vô cùng to lớn như một quả bí đỏ khổng lồ. Cán Chuy xoay tròn không ngừng, Lôi Điện chi lực tràn ngập không gian.

Đuôi Chuy kéo dài ra đến hai ba trượng. BA~ BA~ vài âm thanh kim loại nổ tung bên ngoài, hình dạng giống cánh tay người trưởng thành cũng không khác biệt lắm. Bạch quang theo tầng kim loại theo khe hở xuyên suốt đi ra, có thể thấy ma pháp trận bên trong có cực kỳ phức tạp, bị tinh thần lực thúc dục bắt đầu điên cuồng hấp thu năng lượng nguyên tố.

Có thể là vì nguyên nhân tinh thần lực chưa đủ nên tầng ngoài thanh Cự Chuy này còn có rất nhiều phù văn luyện kim không bị kích hoạt, nhưng hiện tại cũng đủ để cho người khác chấn kinh rồi.

Hai người Crowl cùng Roth kinh nghi bất định nhìn thanh Cự Chuy. Thân hình Trương Đức Bưu cũng cao lớn, nhưng đứng trước thanh Cự Chuy này, cơ hồ trở thành một điểm rất nhỏ, không khỏi hoảng sợ: “Một búa này nện xuống cho dù không cần cung cấp đầu khí chỉ sợ cũng có thể có hiệu quả hơn cả Đầu Khí Như Sơn! Chẳng lẽ đây là vũ khí cấp Truyền Kỳ?”

Trong lòng hai người không khỏi hiện ra một tia sát cơ, âm thầm tính toán nếu như ra tay đánh lén, có bao nhiêu phần nắm chắc có thể giết tên mọi rợ này cướp lấy món vũ khí này.

Sức hấp dẫn của vũ khí cấp Truyền Kỳ không thể tưởng tượng được. Bích Tỉ Đàm Kim chỉ có thể giúp người sử dụng gia tăng một tầng thực lực, liền được Già La tộc coi là truyền gia chi bảo, chỉ có tộc trưởng mới có thể sử dụng, mà vũ khí cấp Truyền Kỳ còn có hiệu quả hơn nữa có thể khiến cho người sử dụng gia tăng gấp đôi thậm chí gấp mấy lần thực lực.

Đừng nói là Crowl cùng Roth động tâm. Cho dù là Nam Minh thái tử quen nhìn những kỳ trân dị bảo trong hoàng thất thấy Cự Chuy này cũng phải đỏ mắt, muốn tàn sát thú nhân thôn.

Trương Đức Bưu phảng phất cảm thấy được hai luồng sát ý, trong lòng nhàn nhạt liếc nhìn hai người. Crowl cùng Roth trong lòng cả kinh: “Tên này quá nhạy cảm, ngay cả sát ý trong lòng cũng có thể cảm thấy, bất quá cảm thấy được thì sao. Ở chỗ này cũng không có đạo sư thần bí khó lường của người. Cho dù giết người làm sao biết chúng ta làm!”

Trương Đức Bưu có thể cảm thấy được sát ý trong lòng hai người chẳng những không có tiêu tán ngược lại còn càng ngày càng mạnh. Trong nội tâm cũng nổi lên sát cơ.

Hắn và Crowl, Roth bất quá là tạm thời kết minh, không phải bằng hữu. Bọn người Crowl cố tình muốn giết hắn, hắn tự nhiên không thể ngồi chờ chết nói hữu nghị với hai người này.

“Uy hiếp lớn nhất chính là Long kỵ sĩ cùng Lục Long. Crowl là Kiếm Đấu sĩ cấp năm mà Lục Long Camyl là Vương cấp ma thú 16 cấp, trước tiên chi bằng xuống tay giết bọn họ trước”

Macedonia thành chủ suất lĩnh bộ hạ phi tốc vọt tới. Nguy cơ bên người Trương Đức Bưu cũng tăng dần lên. Trong lúc ba người muốn động thủ không gian giới chỉ trên tay Trương Đức Bưu đột nhiên BA~ một

tiếng nổ nát bầy mọi đồ vật trong giới chỉ rớt hết ra.

Một con rồng khổng lồ phóng lên trời tinh thần lực khủng bố tỏa ra bốn phía, khiến mọi người không dám nhúc nhích.

Thân ảnh khổng lồ bá một tiếng, trải rộng sáu cánh ra che khuất bầu trời. Ma pháp nguyên tố quanh mình điên cuồng hội tụ, một thanh âm hung hăng càn quấy vang lên: "Ta cảm thấy lực lượng vô cùng mạnh mẽ. Lão Thiên ơi, ta giống như có thể thi triển ma pháp cấp 18 rồi. Chẳng lẽ ta tiến hóa hai cấp. Ta đã sớm nói ta là thiên tài. Có lẽ ta nên học tập ma thú cấp thấp như con cua. Đi ngang.

"Lục Dực Kim Quang Hồng?!"

Hai người Crowl cùng Roth giật mình nhìn quái vật khổng lồ này nửa ngày, nói không nói lên lời. Ngay cả bọn người Macedonia thành chủ cũng dừng bước lại, cẩn thận nhìn về phía này. Bọn họ người đồng thể mạnh nhưng đối mặt với Lục Dực Kim Quang Hồng, kêu gào mình là ma thú khủng bố cấp 18. Bọn hắn cũng phải dè chừng.

Trong lòng Trương Đức Bưu vui mừng. Thái Ca tỉnh lại vậy thì cũng có nghĩa là hắn đã có được thực lực chống lại những thể lực này.

Nhưng khi Lục Dực Kim Quang Hồng đang muốn tuyên bố mình sẽ đi ngang thì đột nhiên không cẩn thận tiến vào phạm vi thượng cổ chiến trường lập tức khiến quyền ý thần niệm cùng tàn niệm ma pháp hằng hà sa số đạo công kích đồng thời bộc phát.

Oanh, oanh, oanh!

Thái Ca liên tiếp bị đả kích, bị những thần niệm quyền ý cùng thần niệm ma pháp chà đạp. Sau đó bị một chưởng quyền ý đánh bay đi. Ầm ầm một tiếng bay vào trong rừng rậm, bụi mù tràn ngập, không biết gây bao nhiêu đại thụ

"Tên này chết chắc rồi!" Lục Long Camyl vô cùng hưng phấn kêu lên.

Tất cả mọi người đều nhẹ nhàng thở ra, một đạo quyền ý thần niệm có thể đem hai Đại Ma Đạo sư đánh bại. Cái con Lục Dực kim quang hồng nhận nhiều đạo công kích như vậy khẳng định phải chết không thể nghi ngờ.

Macedonia thành chủ tiếp tục đem người đánh tới, mà Crowl cùng Roth cũng quyết định động thủ với Trương Đức Bưu, nào biết trong rừng rậm đột nhiên lại truyền đến thanh âm của con cạp kia: "Ai dám đánh lên ta? Toàn bộ đại lục người nào không biết..."

Thái Ca choáng váng đứng lên, giương cánh bay lên không trung. Xem ra lông tóc bị tổn thương không ít đột nhiên thấy Trương Đức Bưu, vội vàng bay qua: "A Man, người xem tại sao ta có thể ra khỏi không gian giới chỉ. Tiểu Hắc, người đây sao? Tại sao lại to như vậy rồi..."

"Thái Ca, người làm hư ta cái không gian giới chỉ của ta rồi." Trương Đức Bưu thu Cự chuy lại, mỉm cười nói.

Tiểu Hắc cũng xông ra lắc lắc cái đuôi, uông uông kêu hai tiếng.

Thái Ca đột nhiên thấy Lục Long Camyl mặt mày hơn hớn hỏi: "A Man, đây là điểm tâm người chuẩn bị cho ta sao? Thoạt nhìn rất ngon miệng..."

Camyl vội vàng giương cánh bỏ chạy, Thái Ca gào thét đuổi theo, Crowl giờ Long thương lên liền đâm tới Thái Ca, cao giọng nói: "A Man, nhanh dừng nó lại, chúng ta là minh hữu!"

"Minh hữu?" Trương Đức Bưu không nhịn được cười lên: "Minh hữu sẽ động sát cơ với đồng bọn mình hay sao."

Thái Ca căn bản không để ý Long thương của Crowl, nâng móng vuốt lên tát Long kỵ sĩ bay về sau. Quyền ý thần niệm của Thánh giả cũng không cách nào làm cho nó bị thương, Crowl tuy mạnh nhưng muốn phá phòng ngự của nó thì vô cùng khó khăn!

Thái Ca đang muốn bắt Lục Long lại đột nhiên cảm giác được nguy hiểm vội vàng giương cánh nghiêng nghiêng bay lên. Chỉ thấy một đạo Ngân Quang từ không trung rớt xuống, oanh một tiếng đem mặt đất nổ tung thành một cái hố sâu.

Crowl ngẩng đầu nhìn lên không khỏi vừa mừng vừa sợ, quì xuống, cất cao giọng nói: “Chỉ huy sứ đại nhân!”

Trên không trung bốn năm đầu Lục Long chậm rãi đi xuống, nhảy xuống đầu tiên là tướng quân đứng trên người Lục Long thò tay đẩy mặt nạ bảo hộ ra, lộ ra một gương mặt cương nghị, cười lạnh nói: “Từ trước đến nay chỉ có người khác phải cầu xin Long Kỳ cầm quân chúng ta tha thứ, chưa từng từng có trường hợp chúng ta phải cầu xin người khác. Kỳ sĩ Crowl, người biết tội hay chưa?”

“Thuộc hạ đáng chết!”

“Tạm thời đang trong thời điểm nguy hiểm nên sẽ không truy cứu khuyết điểm của người. Còn không mau trở về đơn vị?”

Trương Đức Bưu thấy chỉ huy sứ Hoover trong lòng trầm xuống. Đấu khí của người này đã ngưng tụ thành hình, hiển nhiên lại là một cao thủ Đấu Khí Hóa Hình. Thêm một cao thủ Đấu Khí Hóa Hình và sáu đầu Lục Long, lại thêm năm cao thủ Đấu Khí Như Sơn, chỉ sợ hung tàn như Thái Ca cũng khó có thể bắt được bọn chúng, lúc này liền trầm giọng nói: “Thái Ca trở về!”

Đúng vào lúc này lại nghe thấy trong rừng rậm truyền đến một hồi thanh âm ầm ầm. Chỉ thấy ở chỗ một Thái Ca té xuống, xuất hiện một đám Chiếu Trạch Uyên Long cùng hơn mười người từ trong rừng rậm đi ra, đúng là đoàn người của Nam Minh thái tử.

“A Man, thật nhiều rồng ah!” Thái Ca nuốt nước miếng, nhìn Lục Long cùng Chiếu Trạch Uyên Long tiến đến, tiến đến nói nhỏ bên tai Trương Đức Bưu.

Trương Đức Bưu ánh mắt chớp động, thầm nghĩ: “Macedonia thành chủ, Nam Minh thái tử, long kỳ cầm quân thêm ta nữa. Hôm nay có thể nói là thế tứ chân vạc. Thực lực không chênh lệch nhau nhiều lắm. Xem ra trận này không thể không đánh rồi.”

Macedonia thành chủ là địa đầu xa nơi đây hơn nữa nhân thủ đông đảo, phần lớn là Ma Đạo sư. Long Kỳ cầm quân nhân số tuy ít, nhưng toàn bộ đều là cao thủ. Về phần Nam Minh cũng có một vị cao thủ Đấu Khí Hóa Hình tọa trấn, hơn nữa có được ba kiện vũ khí cấp Truyền Kỳ. Thoạt nhìn Trương Đức Bưu yếu nhất, nhưng sau khi Thái Ca hoàn thành tiến hóa. Chỉ luận về thực lực thân thể thì vẫn có sức uy hiếp lớn nhất.

Xuất hiện loại tình huống tứ chân vạc, mọi người rất nhanh đều ý thức được. Nếu như ai động thủ trước sợ rằng đều không chiếm được chỗ tốt!

“Ồ? Nhiều người quá, thật náo nhiệt!”

“Thánh nữ, ta nói không sai a?”

Trương Đức Bưu vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Y Ái Nhĩ từ trong rừng rậm đi ra. Hughes Đại Tể Tự như khô lâu tròng mắt đen kịt hung ác nhìn mắt hắn, kêu lên: “Đạo tặc trộm sách quả nhiên ở chỗ này!”

Y Ái Nhĩ thè lưỡi với Trương Đức Bưu, sau đó đi đến phía thượng cổ chiến trường.

“Thánh nữ, không giết đạo tặc trộm sách hay sao?”

“Bọn hắn quá đông người...”

Hughes Đại tể tự hừ lạnh một tiếng, nói: “Giết chết hết bọn thì ít người đi rồi.”

Y Ái Nhĩ khẽ lắc đầu, đột nhiên khẽ quát một tiếng, thân ảnh khẽ động, xâm nhập vào thượng cổ chiến trường. Các loại quyền ý thần niệm cùng tàn niệm ma pháp bên trong tung hoành, chỉ thấy Thiên Ma đấu khí lấy cứng chọi cứng, ngạnh sanh đánh vào trong chiến trường. Một đường đi qua không dừng lại chút nào đi thẳng lên đỉnh núi.

Trương Đức Bưu lần đầu tiên chứng kiến Y Ái Nhĩ toàn lực ra tay, không ngờ kinh thiên động địa như vậy, không khỏi hoảng sợ: “Tiểu nữ nhân thoát nhìn bộ dạng nhu nhược, không ngờ bưu hãn như vậy!”

Bọn người Long Kỳ cầm quân chỉ huy sứ Hoover chứng kiến Y Ái Nhĩ xông vào, trong mắt tinh quang lóe lên, trầm giọng nói: “Thánh giả quyền ý cùng tàn niệm trải qua nhiều năm tiêu hao như vậy đã, lực công kích tối đa tương đương với Đấu Khí Hóa Hình trung kỳ. Hơn nữa công kích vô cùng đơn điệu mấy người chúng ta liên thủ đủ để ngăn cản. Quyền ý thần niệm cùng tàn niệm ma pháp tại đây có rất nhiều chỗ trống, có thể cho chúng ta tạm thời nghỉ chân, sẽ không lâm vào cảnh liên tiếp bị tấn công.” Đột nhiên vung tay lên, quát: “Chúng ta cũng xông vào!”

Thấy Long Kỳ cầm quân xâm nhập thượng cổ chiến trường bọn người Nam Minh thái tử cũng nhịn không được, đem hai thanh Cự Chuy truyền kỳ giao cho tên tướng lĩnh Nam Minh, do hấn đi trước mở đường. Roth tướng quân cùng A Bố vương tử thì gia nhập đội ngũ của Nam Minh thái tử.

Ngay sau đó, bọn người Macedonia thành chủ cũng tiến vào thượng cổ chiến trường, bên ngoài chiến trường, chỉ còn lại Trương Đức Bưu và một ít dòng binh đến đây mạo hiểm. Những lính đánh thuê này cũng biết tòa cung điện xa xa trên đỉnh núi là chỗ để bảo tàng, đồng thời cũng là mấu chốt để lý khai không gian thần bí này nhưng thực lực bọn họ không cao, căn bản không có cách nào xuyên qua phiên thượng cổ chiến trường này.

Có một đội dòng binh thử tìm kiếm chỗ không có tàn niệm ma pháp cùng quyền ý thần niệm, kết quả nhất thời xúc động không cẩn thận đụng phải làm mười mấy người chết tại chỗ. Những đoàn đội mạo hiểm thấy thế đều đứng một bên nhìn không dám lên trước.

“A Man, nàng là ai?” Thái Ca nhảy đến bên Tiểu Hắc hiếu kỳ dò xét tiểu nữ hài thú tộc sau lưng Trương Đức Bưu nghi ngờ hỏi: “Nàng cũng có đuôi, chẳng lẽ là ma thú? Nàng có thể biến ảo thành nhân hình, hẳn là cấp bậc còn cao hơn ta?”

Tiểu Ách Ba đứng sau lưng Trương Đức Bưu hiếu kỳ lộ đầu ra nhìn vài lần, đột nhiên vươn tay sờ đầu Thái Ca. Con cạp kia lập tức tức giận, kêu lên: “Người dám sờ đầu của ta, chưa từng có người dám sờ đầu của ta...”

Tiểu nha đầu không sợ hãi, lại gãi gãi cổ của nó, Thái Ca lập tức nhuỷ xuống, ngửa mặt nằm xuống, ý bảo nói: “Người có thể sờ da bụng nhỏ của Thái Ca ...”

111. Chương 111: Cung Điện Tế Tự

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 111: Cung điện tế tự

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Thái Ca quá mức không có nguyên tắc rồi!”

Trương Đức Bưu bắt đầu dĩ lạc đầu. Con cạp kia đã cùng tiểu nha đầu Thú tộc nghiễm nhiên trở thành mạc nghịch chi giao (bạn rất thân), hướng về nàng khoác lác về bản thân mình hung tàn đến cỡ nào. Cô bé không cười không nói trừng to mắt nhìn nó, không biết rốt cuộc là có nghe hiểu được con cạp này đang nói gì không nữa.

Trương Đức Bưu đem nó qua một bên hỏi: “Thái Ca, ngươi có biện pháp nào xuyên qua vùng đất cấm kỵ này không?”

Thái Ca còn có chút chưa thỏa mãn, hướng Tiểu Ách Ba nói: “Ngươi so với Tiểu Hắc tốt hơn nhiều, Tiểu Hắc cả buổi không thèm nói một câu, nói chuyện với ngươi thật vui vẻ, đợt lát nữa chúng ta lại trò chuyện!”

“Con cộp này thật sự là tịch mịch quá rồi, rõ ràng là cùng một người cầm trò chuyện mà lại vui vẻ như vậy, người ta làm sao nói câu nào được...” Trương Đức Bưu không khỏi im lặng, rồi hỏi lại thêm lần nữa. Thái Ca lại khôi phục hình thể cự thú nói: “Lên đi, ta mang người bay qua!”

Trương Đức Bưu đưa Tiểu Hắc vào không gian giới chỉ, ngẫm nghĩ chút, rồi cũng thu bé cầm vào trong lòng, trong lòng thầm nói: “Ta cũng không phải loại ma pháp sư biến thái thích thu người vào giới chỉ, chỉ là tùy cơ ứng biến thôi.” Tung người nhảy lên trên lưng nói: “Thái Ca, người có phần nào nắm chắc không?”

Lục Dực Kim Quang Hồng vù một tiếng triển khai ba cặp cánh. Nhanh như chớp, bay vào không trung, thanh âm cuộn cuộn như sấm: “A Man, người phải hiểu, trên thế giới này không có sinh vật nào nhanh hơn Hồng!” Sáu cái cánh cùng vỗ, Trương Đức Bưu lập tức chỉ cảm thấy gió lạnh đập vào mặt, sắc bén như dao, lập tức khởi động đấu khí hình thành cương khí hộ thuẫn, nào biết đừng một tiếng, cương khí hộ thuẫn thậm chí có xu thế bị không khí ép nổ, vội vàng tăng mạnh tốc độ cung ứng đấu khí, cương khí hộ thuẫn mới ổn định lại!

Hắn quay đầu liếc mắt nhìn lại, chỉ thấy địa phương Thái Ca bay qua lưu lại một vòng tròn màu trắng cực lớn, chính là tốc độ phi hành quá nhanh đột phá bức tường âm thanh lưu lại mây mù hơi nước!

Sau vài lần hô hấp, Thái Ca đã bay hơn mười dặm, xuyên qua toàn bộ cấm kị chi địa, rơi xuống trước cung điện trên đỉnh núi.

Sau khi nó bay qua những ma pháp tàn niệm cùng quyền ý thần niệm kia mới phản ứng lại, oanh tạc không ngớt vào không trung phía trên cấm địa!

Trương Đức Bưu nhìn lại dưới núi, chỉ thấy Y Ái Nhĩ vừa mới xuyên qua vùng đất cấm kị, cấp tốc chạy về hướng lên núi, mà Long Kỳ cấm quân cùng bọn Nam Minh Thái Tử, vẫn còn ở biên giới chiến trường, trong lòng không khỏi tán thưởng: “Tốc độ của Thái Ca, cho dù không phải nhanh nhất trên thế giới, cũng không xê xích bao nhiêu. Cho dù lần nữa gặp trưởng lão Tà Linh thần miếu cũng đừng mơ bắt kịp nó.”

Lúc ở Trầm Luân Thâm Uyên, Trương Đức Bưu từng cùng trưởng lão Tà Linh thần miếu gặp mặt một lần. Tốc độ mấy vị trưởng lão so với Thái Ca lúc đó không chậm hơn, khả năng có tu vi Thánh Giả. Hiện tại tốc độ Thái Ca tăng nhiều, chắc hẳn coi như là Kiếm Thánh, Thánh Ma Đạo cũng đuổi theo không kịp, căn bản không cần nổi tốc độ của nó.

Trương Đức Bưu từ trên lưng hổ nhảy xuống, thả Tiểu Ách Ba cùng Tiểu Hắc ra, lúc này mới dò xét đến toà cung điện này, lại phát hiện toà kiến trúc hùng vĩ này căn bản không phải là cung điện mà là một cung điện tế tự.

Hai bên thềm đá trước cung điện dựng đầy tượng của từng tôn Kiếm Thánh, Đấu Thánh cùng Thánh Ma Đạo. Có người diện mục dữ tợn đáng sợ, có người lộ ra vẻ cười mỉm tường hoà, có người tay nâng sách ma pháp tỏ thái độ ca ngạo, có người đang quỳ xuống, gác kiếm cúi đầu cầu nguyện, đủ loại biểu lộ, đủ loại tư thái.

Những tượng Thánh Giả này là do vàng ròng chế tạo nên, mỗi tôn đều cao hơn mười mét, bản thân là một khoản tài phú cự đại, thật sự là xa xỉ tới cực điểm!

Trương Đức Bưu cẩn thận quan sát những bức tượng này, phát hiện hình thái của những bức tượng này tựa hồ ẩn hàm đạo lý võ học nào đó. Người chế tạo những bức tượng này ắt hẳn cũng là một vị Đại Tông Sư rất giỏi, đem tinh thần những người hầu của thần này khắc hoạ như thật, không tự giác cũng đem lạc ấn võ học của bọn họ lưu lại trong tượng.

Nếu là người có đại trí tuệ, nghiên cứu thần thái của những bức tượng này lâu dài, nhất định có thể từ đó ngộ ra một bộ võ học cao thâm, so với Ma La Hoàng Kim Thần Toạ của Ma La tộc chưa chắc thua kém bao nhiêu!

“Thật sự có thể gọi là Quỷ Phủ Thần Công!” (Biên: có thể hiểu là “quỷ thần khó lường”)

Trong toà điện đường này có bốn năm trăm pho tượng hoàng kim, có lẽ không thần kì bằng Ma La Hoàng Kim Thần Toạ, nhưng số lượng rất nhiều, võ học ngộ ra khẳng định càng thêm tinh tế.

Trương Đức Bưu xem đến hoa mắt chóng mặt, đột nhiên nhìn thấy trên nền những bức tượng kia còn có dấu tích chữ viết, liền vội cúi đầu tần mẩn đọc.

“Lôi Đình Kiếm Thánh An Thái, anh hùng tộc Thái Thần, Thánh Nguyên lịch năm 327 chống cự Vực Ngoại Ma Tộc, thân vẫn nơi đây.”

“Y Lỗ Tháp Ngõa Thánh Ma Đạo, anh hùng tộc Tinh Linh, Thánh Nguyên lịch năm 327 chống cự Vực Ngoại Ma Tộc, thân vẫn nơi đây.”

“Hoả Nô Nộ Phong Đấu Thánh, anh hùng Nam Cương tộc...”

...

Trương Đức Bưu đọc từng tôn tượng, càng đọc càng giật mình. Những bức tượng này căn bản không phải đệ tử của bán thần cường giả thời đại Ma Pháp thượng cổ, mà là những anh hùng của tất cả các bộ tộc thời Thánh Nguyên lịch!

Thời đại Ma Pháp thượng cổ nói chung phân làm ba giai đoạn pháp lịch: Thiên Nguyên lịch, Thần Nguyên lịch cùng Thánh Nguyên lịch, tổng cộng có mấy vạn năm, thậm chí đến mấy chục vạn năm lịch sử, là thời kia ma pháp cùng đấu khí rất huy hoàng.

Nghe nói cuối thời kì Thiên Nguyên lịch, nhân thần cùng tồn tại, chư thần đến thế gian truyền bá văn minh. Cuối thời kì Thần Nguyên lịch, chư thần đã có thần miếu, dùng thần miếu để thống trị thế giới. Đến cuối thời kì Thánh Nguyên Lịch, thần linh đã tiêu thất khỏi thế gian. Lúc này là niên đại Thánh Giả nhân tộc thống trị, Thánh Giả tầng tầng, cường giả lớp lớp, thậm chí Bán Thần cường giả cũng không hiếm thấy.

Thời đại Ma Pháp thượng cổ kết thúc theo việc một đám Bán Thần cường giả mang đệ tử của bọn hắn biến mất ở tầng chín Thâm Uyên. Bọn người Trương Đức Bưu vẫn cho rằng nơi này chính là nơi những Bán Thần cường giả kia cùng đệ tử của họ gặp được thần linh, là địa phương phát sinh chiến đấu, hôm nay xem ra căn bản không phải là như vậy.

Nơi này có lẽ một vài Bán Thần cường giả đã biến mất kia cũng đã từng tồn tại, là chiến trường lúc mà tất cả các tộc của đại lục liên thủ chống lại Vực Ngoại Ma Tộc!

Vực Ngoại Ma Tộc khẳng định không phải là Thâm Uyên Ma Tộc. Thâm Uyên Ma Tộc vốn cũng là một phần tử nhân tộc, bởi vì tín ngưỡng Tà Linh mới bị lưu vong đến Thâm Uyên Ma Vực này khoảng vạn năm trước, mà phiên chiến trường này có niên đại càng thêm cổ xưa.

Trương Đức Bưu lòng mang kính ngưỡng, đi đến trước một pho tượng cuối cùng của cung điện tế tự, chỉ thấy pho tượng này là một thú tộc Hoàng Kim Bĩ Mông có đuôi khỉ dài, cầm trong tay bốn thanh Cự Chuy, trên bệ tượng viết: “... Thú tộc Kiếm Thánh Y Nặc phụng hoàng mệnh, dẫn tộc nhân thủ hộ Chư Thánh Chiến Tràng, đời đời kiếp kiếp, vĩnh trú nơi đây.”

Trương Đức Bưu không khỏi quay đầu nhìn Tiểu Ách Ba, chỉ thấy tiểu nha đầu kia đã ngửa đầu nhìn bức tượng Hoàng Kim Bĩ Mông cuối cùng, ánh mắt chớp động, không biết suy nghĩ điều gì. Rất hiển nhiên tiểu nha đầu này là hậu thế của thú tộc Kiếm Thánh Y Dạ, có được huyết thống Hoàng Kim Bĩ Mông. Bất quá võ học của Y Dạ cùng tộc nhân của mình có lẽ đã thất truyền trong dòng thời gian đằng đẵng rồi, bởi vậy mới khiến thực lực thủ hộ giả không mạnh như trước, thậm chí cả vũ khí của tổ tiên cũng không khổng chế được.

“Xem ra bốn thanh Cự Chuy đều là bảo vật tổ truyền của nàng, chờ ta sửa chữa Bích Tì Dao liền đem mấy thứ trong tay trả lại cho nàng.” Trương Đức Bưu thầm nghĩ. Hẳn đối với mấy vị anh hùng xả thân thủ hộ nơi này trong lòng rất kính nể, nguyên bản còn định trấn lột mấy cái Cự Chuy này, nhưng hiện tại đã không còn ý nghĩ đó nữa.

Trương Đức Bưu tiếp tục xem xét cung điện tế tự này, ngoại trừ những bức tượng, trong điện đường trống không, chỉ còn một truyền tống ma pháp trận cự đại. Bất quá cái truyền tống trận này cũng đã ngừng vận chuyển, muốn đi ra ngoài biện pháp duy nhất chỉ có kích hoạt ma pháp trận này.

“Chỉ sợ Long Kị Cẩm Quân cùng đám Ca Thư đi tới toà điện đường này sẽ thất vọng vạn phần, ở đây căn bản không có thần khí hay võ học bí tịch gì cả. Đối với bọn chúng mà nói, những bức tượng hoàng kim

cũng là một lượng tài phú khổng lồ, bất quá đối với chúng giá trị càng lớn hơn chính là võ học ẩn tàng trong thân vận của những pho tượng này...”

Trương Đức Bưu nghĩ tới đây không khỏi có chút lo lắng. Tài phú cùng quyền lực là thói hư tật xấu của tất cả mọi người, nếu như bọn kia nhìn thấy những bức tượng này, nhất định sẽ nảy lòng tham, đem những bức tượng chiếm làm của riêng.

Tiên hiền thời Thánh Nguyên lịch vì bảo hộ thế giới này mà người này nối tiếp người khác khẳng khái bị ca, hiến dâng tính mạng bản thân, vẫn lạc tại đây. Nếu như tượng của họ bị đoạt đi, nấu chảy thành kim tệ, như vậy tinh thần của bọn họ cũng mất đi từ đây, không còn truyền lưu nữa.

“Đáng tiếc không gian giới chỉ của mình nhỏ quá, không cách nào sắp xếp hết toàn bộ những pho tượng này...”

Trương Đức Bưu thở dài, lúc này mới chú ý tới Y Ái Nhĩ chẳng biết lúc nào cũng đã tới thần miếu, áo trắng như tuyết, chân trần đi đến trước tượng. Mike Hughes Đại Tế Tự không ngừng nói nhỏ bên tai nàng, đầu độc thánh nữ làm thịt tên trộm sách. Đột nhiên ánh mắt hắn dừng trên một bức tượng, rốt cuộc không dứt ra được, cả yêu cầu Y Ái Nhĩ giết Trương Đức Bưu cũng quên nói luôn.

“Xích Thiên Ma Thần tại thượng! Đây là Dieskau cùng Lyes hiền triết, anh hùng của tộc ta...”

Thời kì Thánh Nguyên lịch, Thâm Uyên Ma Tộc còn là một thành viên của nhân tộc, chưa bị đuổi xuống Thâm Uyên, lúc đó Thâm Uyên Ma Tộc cũng là đại chủng tộc nhân tài lớp lớp, có anh hùng của bọn họ cũng không kì quái, nhưng rơi vào trong mắt Mike Hughes Đại Tế Tự ý nghĩa lại không giống nhau.

Dieskau là thánh nữ đầu tiên của Tà Linh thần miếu, Tà Linh thánh điển cũng là theo tay nàng lưu truyền tới nay. Bộ phận võ đạo là tâm đắc tu luyện của chính nàng, mà bộ phận ma pháp thì là bản lĩnh của thánh nữ, tâm đắc tu luyện của Thánh Ma Đạo vĩ đại Lyes.

Hai người họ liên thủ biên soạn Tà Linh Thánh Điển, hơn nữa sơ bộ xác lập giáo lí Tà Linh thần miếu.

Trong nội tâm Thâm Uyên Ma Tộc, Dieskau cùng Lyes hai nhà hiền triết cơ hồ là tồn tại bình đẳng với Xích Thiên Ma Thần. Còn trong nội tâm của nhân loại ở bên ngoài, Dieskau cũng là đại ma đầu sánh ngang với Xích Thiên Ma Thần, không nghĩ tới tượng của nàng vậy mà cũng xuất hiện ở nơi này, trở thành anh hùng chung của tất cả các chủng tộc.

Giờ phút này trong nội tâm Y Ái Nhĩ cùng Mike Hughes Đại Tế Tự không biết là tư vị gì, chỉ là đứng trước tượng Dieskau cùng Lyes hai nhà hiền triết, nhìn thấy hai vị hiền triết tay trong tay, mục quang ngưng thị.

Tình yêu hai người bọn họ, sớm đã thâm nhập nhân tâm Thâm Uyên Ma Tộc, trong truyền thuyết lâu đời, Dieskau cùng Lyes hai nhà hiền triết đã trở thành sứ giả của Xích Thiên Ma Thần, được thần linh triệu hồi về thần điện, từ nay về sau hai người vượt qua sinh tử hạnh phúc mãi mãi.

Nhưng hiện tại xem ra truyền thuyết xinh đẹp chỉ là một lời nói dối thiện ý mà thôi. Có lẽ vợ chồng Dieskau biết rõ bản thân phải chết, mới dùng hoang ngôn này lừa dối thân nhân mình, không nghĩ tới lại lưu truyền đời đời, đã trở thành truyền thuyết.

Đột nhiên tiếng người huyên náo truyền đến, Trương Đức Bưu cùng Y Ái Nhĩ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Macedonia thành chủ cùng đám người Nam Minh thái tử đã đột phá cấm kị chi địa, đi đến đỉnh núi đến cung điện tế tự. Một đám người chứng kiến nhiều tượng hoàng kim như vậy, hai mắt toả sáng. Macedonia thành chủ cất tiếng cười to, lập tức chỉ huy bộ hạ cướp đi những bức tượng hoàng kim!

Đám người Nam Minh thái tử cũng ánh mắt chớp động. Những pho tượng hoàng kim này quả thực là tài sản phú khả địch quốc! Kéo những bức tượng này ra ngoài, nấu chảy thành kim tệ, đủ để chèo chống quân phí cho đại quân công quốc cả mười năm, nhẹ nhàng khoẻ khoắn cùng Bắc Chu đánh một trận tranh bá chi chiến!

Ý nghĩa những pho tượng hoàng kim này đã vượt xa vũ khí cấp Truyền Kì thậm chí là Thần Khí!

“Động thủ!” Nam Minh thái tử khẽ quát một tiếng, tướng lĩnh Nam Minh kia lập tức xuất lĩnh tướng sĩ hướng bọn người Macedonia thành chủ đánh tới, lập tức trong tế tự điện đường tiếng chém giết ngập trời!

112. Chương 112: Khổng Chế Không Gian

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 112: Khổng Chế Không Gian

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Sau đó Long Kị Cầm Quân và Y Ái Nhĩ cũng gia nhập chiến trường. Long Kị Cầm Quân là vì tranh đoạt tượng hoàng kim, mà Y Ái Nhĩ lại vì bảo hộ tượng của Dieskau và Lyes.

Thái Ca nhìn chăm chú vào những Lục Long cùng Chiêu Trạch Uyên Long mà nước dãi rùng rùng, đột nhiên không nhịn nổi nữa, cũng nhảy vào trong chiến trường, vọt thẳng đến một con Lục Long.

Lúc Trương Đức Bưu đứng một bên quan sát, tính toán xem bản thân có nên nhảy vào vùng nước đục này không, bỗng nhiên Tiểu Ách Ba kéo kéo vạt áo hắn, hướng về ma pháp trận của tế tự điện đường chỉ chỉ, sau đó đi đến.

Trương Đức Bưu trong lòng nghi hoặc, nhanh bước đuổi theo nàng. Tiểu nha đầu đứng bên cạnh ma pháp trận, ngẩng đầu lo lắng nhìn hắn. Trương Đức Bưu trong lòng vừa động, đi đến giữa ma pháp trận, đánh giá chung quanh một hồi.

Toàn ma pháp trận này cũng không kém bao nhiêu so với tế đàn trong Mê Thần Chiêu Trạch, bất quá thể tích nhỏ hơn nhiều, bởi vì nguồn năng lượng khô kiệt mà đình chỉ vận chuyển.

Trương Đức Bưu cẩn thận quan sát một lát, chỉ thấy bàn thờ đá ở trung tâm tế đàn có một lỗ khảm, hắn là chỗ để đặt các loại ma hạch hoặc năng lượng thủy tinh. Nghĩ một hồi, hắn lấy một khối ngũ cấp ma hạch trong giới chỉ ra, đặt vào trong lỗ khảm. Khối ma hạch này chính là toạ kị Lôi Ứng của Nam Minh thái tử sau khi bị Tiểu Hắc lôi vào không gian giới chỉ làm thịt còn lại, Trương Đức Bưu một mực để dành, tính dùng nó để dung hợp thần tủy.

Bất quá hiện tại hắn vẫn muốn nhìn thử xem ma pháp trận này rốt cuộc có tác dụng gì.

Toà ma pháp trận nhận được năng lượng trong ma hạch, lập tức vận chuyển, phát ra tiếng ông ông. Đột nhiên bạch quang loé lên, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy không gian vận vẹo một hồi, trời đất quay cuồng, khi mở mắt ra, bản thân đã đi đến một không gian kì diệu.

Không gian này chỉ có mình hắn, không không đặng đặng (trống rỗng), trên không chạm trời dưới không đụng đất, một thạch giai dài hẹp lơ lửng giữa không trung, mà hắn đang đứng trên thạch giai đó. Ngẩng đầu nhìn lại, đầu cuối của thạch giai nối liền với một bảo toạ nho nhỏ, trên bảo toạ có một người bộ dạng như ma pháp sư đang ngồi, ánh mắt nhìn về hướng hắn.

“Kì quái, loại địa phương quý quái này sao lại có người? Ta còn tưởng rằng ma pháp trận trong cung điện tế tự sẽ truyền tống người ra ngoài, không nghĩ tới vậy mà lại truyền đến đây...”

Trương Đức Bưu theo thạch giai đi thẳng về phía trước, chỉ thấy gương mặt người trên bảo toạ kia dần rõ ràng, là một lão giả tóc bạc trắng, mặt một ma pháp bào thêu rồng, trên áo choàng có thêu một mặt trời, ngồi trên bảo toạ tựa hồ chờ đợi người nào đó đến.

Áo choàng ma pháp sư phân biệt dùng Tinh, Vân, Nguyệt để đại biểu thân phận. Trên áo choàng thêu những vì sao biểu thị thân phận trong vòng mười cấp của ma pháp sư, thêu mây trắng khoan thai tức là cho thấy bọn họ là ma đạo sư, về phần thêu ánh trăng, tức là đã là cấp bậc Thánh Ma Đạo.

Mà trên ma pháp bào xuất hiện tiêu chí mặt trời, Trương Đức Bưu vẫn là lần đầu chứng kiến, không biết đại biểu đẳng cấp gì.

“Tôn kính ma pháp sư tiên sinh, đây là địa phương nào...” Hấn còn chưa nói xong hết câu, chỉ thấy thân thể lão giả kia đột nhiên hoá thành tro bụi, tiêu tán bên trong mảnh không gian này, thậm chí cả ma pháp bào cũng thành tro tàn, chỉ còn lại một cái bảo tọa!

Trương Đức Bưu ngẩn người, lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Vị lão giả này ắt hẳn đã chết không biết bao nhiêu năm rồi, bởi vì trong phiến không gian phong bế này không có không khí lưu thông cho nên thoát trông vẫn như đang sống, hấn mới nói một câu, không khí bị chấn động, thi thể của lão giả lúc này mới hoá thành bụi đất.

“Chẳng lẽ vị lão giả này cũng là Thánh Giả những năm Thánh Nguyên lịch đến Thâm Uyên chống cự Vực Ngoại Ma Tộc? Nếu là Thánh Ma Đạo mà nói, có lẽ bên ngoài có tượng của hấn.”

Trương Đức Bưu hồi tưởng một thoáng, mình ở bên ngoài cũng không nhìn thấy tượng của lão giả này, nói rõ lúc ấy lão giả này cũng chưa chết, mà sau đó mới chết trên bảo tọa này.

Hấn rất nhanh để chuyện này qua một bên, lại suy tư vì sao tiểu nha đầu lại để hấn tiến vào không gian này.

Rất rõ ràng, tổ tiên của tiểu nha đầu chính là thú tộc Kiếm Thánh phụng lệnh của ma pháp hoàng đế thủ hộ toà không gian này. Sau khi vị Kiếm Thánh kia chết, bộ lạc của hấn trong không gian chiến trường này sinh sống, đời đời kiếp kiếp thủ hộ chỗ này, nhất định sẽ có không ít bí mật lưu truyền đến nay.

Tiểu nha đầu này cũng là thú tộc Hoàng Kim Bì Mông, chắc hấn cũng biết đời đời phải bảo vệ cái gì, lại để cho bản thân tiến vào chắc chắn sẽ không bắn tên không đích, mà trong mảnh không gian này ngoại trừ thạch giai cùng bảo tọa này thì cũng chẳng còn vật gì khác.

“Thạch giai chắc chắn sẽ không có bí mật gì, như vậy chỉ còn lại cái bảo tọa rồi...”

Ánh mắt Trương Đức Bưu ngừng lại trên bảo tọa, chỉ thấy cái bảo tọa này không biết là tài liệu gì chế tạo thành, không phải vàng chẳng phải thiết mà cũng không bằng gỗ.

Trên chỗ dựa lưng của bảo tọa phủ kín đủ loại phù điêu của cường đại ma thú: Cự Long, Địa Ngục Khuyển, Cửu Đầu Giao, Trì Quỷ thú, Dương Ma, Liệt Viên, Hoả Phượng Hoàng... Những phù điêu này trông rất sống động, tản ra khí tức Man Hoang cổ xưa, lại khiến hấn hoảng hốt cho rằng những ma thú cường hoành này đều là vật sống, bị người mạnh mẽ phong ấn vào bên trong bảo tọa!

“Phong ấn những ma thú cường hoành đến cực điểm này?” Trương Đức Bưu lắc đầu, bật cười nói: “Tuyệt không có khả năng này!”

Những ma thú này bất luận loại nào đều có thể so với Lục Dực Kim Quang Hống. Thái Ca còn chưa thành niên đã lợi hại vậy, đủ biết thực lực những ma thú này cường đại đến mức nào. Dem chúng phong ấn trong một bảo tọa, quả thực là sự tình không thể nào hoàn thành.

Mà trên hai bên tay vịn là hai đầu hoả long thật nhỏ chiếm cứ, long đầu nằm ở đầu tay vịn.

Hấn quay người ngồi lên bảo tọa, hai tay nhẹ nhàng buông xuống, hoàn toàn có thể cầm chặt đầu rồng.

Một chớp mắt khi hấn ngồi xuống, đột nhiên Trương Đức Bưu cảm thấy tinh thần lực của mình không thể khống chế hướng tay vịn dũng mãnh lao tới. Tốc độ lưu chuyển càng lúc càng nhanh, trong chớp mắt đã rút tinh thần lực của hấn không còn!

Bên ngoài tế tự điện đường, Nam Minh thái tử cùng bọn Long Kị Cầm Quân vì những pho tượng hoàng kim kia mà chém giết không ngừng. Thái Ca rốt cuộc đã như nguyện tóm được lục long Camyl, nghe rằng cười ý định đem nó đi tế hãm răng, đột nhiên phảng phất cảm giác được gì đó, vội đem rồng béo vút qua một bên, lao vào không trung, hướng bốn phía dò xét.

Chỉ thấy ma pháp nguyên tố của vị diện thần bí tại thời khắc này bắt đầu điên cuồng chuyển động, chính tế hướng tế tự điện đường mà chen chúc đến. Địa Thủy Phong Hoả Quang Âm lục đại nguyên tố trên không trung hình thành một mảng vân hải bốc lên không ngừng, thanh thế khiến người ta sợ hãi, so với Cầm Chú còn làm người ta sợ hơn!

Đột nhiên cường quang kịch liệt nhấp nháy, đám người đang chiến đấu nhao nhao dừng tay, đợi đến lúc hào quang tán đi mới mở to mắt, nhìn quanh bốn phía, chỉ thấy cả đám vậy mà chẳng biết khi nào đã xuất hiện trong sơn cốc Mê Thất Chiêu Trạch, bốn phía đâu còn những tượng hoàng kim cùng cung điện tể tự.

Chẳng những không có chút xú tài phú nào, ngay cả Bách Thánh Chiến Trường cũng không cánh mà bay!

Càng thêm khủng bố chính là, toà tể đàn thần bí trong Mê Thất Chiêu Trạch kia cũng đã biết mất không còn bóng dáng tăm hơi, phẳng phất chưa từng xuất hiện!

Dong binh đoàn vốn bị nhốt tại vị diện kia giờ phút này cũng xuất hiện trong sơn cốc, mờ mịt ngóng nhìn bốn phía.

“Như thế nào lại biết mất cả rồi? Như thế nào lại...” Macedonia thành chủ phóng tới địa phương tể đàn biến mất, quay tới quay lui, thất hồn lạc phách nói.

Lúc này đây hấn dốc ra toàn bộ lực lượng, xuất ra tất cả thực lực của gia tộc Macedonia, ngược lại tổn thất lớn nhất, cái gì cũng chẳng có, trong lúc nhất thời nội tâm khó có thể thừa nhận.

Nam Minh thái tử trong lòng có chút mất mát, bất quá khi hấn chứng kiến người khác cũng chẳng thu hoạch được gì, trong nội tâm liền khoan khoái dễ chịu hơn nhiều: “Lần này tất cả mọi người không có được bảo tàng, duy chỉ có ta được chỗ tốt lớn nhất, ba vũ khí cấp Truyền Kỳ... Ô, tên mọi rợ và dư nghiệt Thú Tộc đều không đi ra, chẳng lẽ đã chết rồi?”

Nam Minh thái tử dò xét bốn phía, không tìm thấy Trương Đức Bưu, thở dài một tiếng: “Đáng tiếc không chết trong tay ta...” Lúc này Nam Minh mãnh tướng kia đến bên cạnh hấn, trầm giọng nói: “Điện hạ, Chiêu Trạch Uyên Long của ta không có đi ra...”

Nam Minh thái tử trong nội tâm cả kinh, lúc này mới phát hiện Chiêu Trạch Uyên Long biến mất, không chỉ thế, Lục Long của Long Kị Cẩm Quân cũng không thấy, mấy Long Kị Cẩm Quân đứng ngây ngốc ở đó, không biết làm gì cho phải.

Trong sơn cốc mọi người tản đi rất nhanh, chỉ có vài người còn ôm ảo tưởng như trước tìm kiếm ở nơi này, nhưng không tìm được gì cả, lúc này mới lưu luyến li khai.

Mà trong không gian tiêu thất thần bí, sau khi ma pháp bạo động, chỉ thấy một cái bảo toạ chậm rãi hiện ra trong ma pháp trận của toà cung điện tể tự, mà Trương Đức Bưu đang ngồi giữa bảo toạ, trên mặt y nguyên thần sắc khó có thể tin.

Lúc hai tay hấn đặt trên long đầu của bảo toạ, tinh thần lực trong nháy mắt bị hút sạch, hấn thật sự cho là mình sẽ bị cái bảo toạ này lừa chết, nhưng đồng thời cũng có một loại cảm giác kì diệu, phẳng phất vào thời khắc này hấn trở thành chúa tể của vị diện thần bí, đem hết thấy nắm giữ trong tay!

Loại cảm giác này chỉ trong một chớp mắt, lập tức tinh thần lực của hấn khô kiệt, rốt cuộc không cách nào nắm bắt cảm giác này.

Lúc này cái bảo toạ cùng hấn phẳng phất như huyết nhục tương liên, thông qua bảo toạ hấn có thể cảm ứng được bất kì biến hoá gì của vị diện thần bí này, phẳng phất cả vị diện là một bộ phận của bảo toạ.

Trương Đức Bưu sắc mặt trắng bệch, tinh thần lực còn chưa phục hồi như cũ, giấy dựa đứng dậy, lão đảo từ bảo toạ bước xuống.

Tiểu Ách Ba liền bước đến phía trước nâng hấn, Thái Ca đáp xuống trên đầu vai hấn, hiếu kì đánh giá xung quanh, sau đó phát hiện lục long cùng Chiêu Trạch Uyên Long vẫn còn, lập tức vui mừng khôn xiết nhào tới: “Mấy bé đáng yêu, ta đến đây!”

Thời điểm bảo toạ nhận chủ, tất cả mọi người cũng sinh vật trong không gian đều bị không gian pháp tắc truyền tống ra ngoài. Khi đó Trương Đức Bưu miễn cưỡng nắm giữ bảo toạ này, chỉ kịp lưu lại bé cam và Thái Ca, cùng với những cự long mà con hồ này mong nhớ ngày đêm.

“Nếu có thể lưu lại Ca Thư thái tử còn không phải muốn chà đạp hấn thế nào cũng được sao? Đáng tiếc chờ đến lúc ta nắm giữ cái bảo toạ này đã chậm rồi... Hiện hết thấy nơi này đều là của ta rồi!”

Trương Đức Bưu đứng trên đỉnh núi, cúi đầu nhìn mảnh không gian này, tâm thần nhộn nhạo: “Có thể thu một vị diện vào trong, bảo toạ này hẳn là Thần Khí?”

Không gian của vị diện này cũng không lớn, nhưng cũng cỡ một tỉnh của đế quốc. Có thể đem địa phương lớn như vậy thu vào trong, hoàn toàn có thể xưng tụng là Thần Khí rồi.

Loại đồ vật hư vô mờ mịt như thần khí này hẳn chỉ là nghe nói qua chứ chưa từng gặp, thậm chí Bắc Chu cùng Nam Minh hoàng thất cũng chẳng có, Trương Đức Bưu cũng không dám khẳng định bảo toạ này có phải Thần Khí hay không.

Nếu như là Thần Khí mà nói, tác dụng của nó hình như có hơi nhỏ, không có lực công kích, chỉ một cái không gian thật lớn. Nếu nói không phải Thần Khí, không gian của nó thực sự quá lớn, có núi sông rừng rậm, có thể chi trì vạn vật sinh trưởng, nhân loại sinh sôi nảy nở, tựa như một thế giới hoàn chỉnh!

Không gian giới chỉ dù cực kì trân quý, nhưng không gian nhỏ hẹp, hơn nữa không có khả năng chi trì vạn vật sinh trưởng.

Nếu như người khác đoạt được bảo toạ này, chỉ sợ không có bao nhiêu tác dụng, mà Trương Đức Bưu lại rất nhanh nghĩ đến diệu dụng của bảo toạ không gian này.

“Thánh địa trong Tanya thần miếu chỉ có mười hai đạo Thánh Giả Quyền Ý, mà ở đây không chỉ có ngàn vạn Thánh Giả Quyền Ý, còn có Ma Pháp Tàn Niệm của Thánh Ma Đạo Sư lưu lại, hơn nữa lại còn có bốn năm trăm pho tượng hoàng kim, bản thân những thứ này chính là võ học bảo khố to lớn vô cùng! Ma pháp sư và chiến sĩ đến đây, thường xuyên khảo sát, khẳng định tiến cảnh thần tốc! Huống hồ không gian này rộng lớn như thế, cơ hồ cũng một tỉnh của đế quốc không xê xích bao nhiêu, cư trú vài chục vạn người cũng chẳng sao, hoàn toàn có thể cho tất cả tộc nhân tiến vào sinh hoạt ở đây mà vẫn còn dư dả!”

Trong lòng Trương Đức Bưu, có giá trị cũng không phải bảo toạ thần bí mà là vị diện bên trong bảo toạ này!

“Hiện tại không vội ra ngoài, ta trước ở chỗ này mượn nhờ quyền ý thần niệm của Thánh Giả tăng tu vi của bản thân lên một bậc rồi nói sau!” Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu lập tức hướng đến con cộp đang đuổi giết Chiếu Trạch Uyên Long nói: “Thái Ca, để lại cho ta mấy viên long tinh!”

113. Chương 113: Thánh Nguyên Vương Toạ

Dã Man Vương Toạ

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 113: Thánh Nguyên Vương Toạ

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Chương không thần bí bảo toạ này, Trương Đức Bưu liền có thể tùy ý vắng lai vị diện không gian này, muốn vào liền vào, nghĩ ra liền ra, bởi vậy hẳn chẳng chút vội vã đi ra ngoài.

Sau khi Thái Ca giết hết lũ Lục Long và Chiếu Trạch Uyên Long, long tinh của Trương Đức Bưu liền đạt đến tám viên, mỗi viên long tinh của Lục Long cũng có thể dung hợp ba giọt cốt tủy của thần, nhất là con Chiếu Trạch Uyên Long kia càng là ma thú đã đến cấp mười sáu, phẩm giai vượt xa Lục Long, có thể dung hợp hơn mười giọt thần tủy.

Trương Đức Bưu cuối cùng chỉ vơ vét được Long tinh của Lục Long từ Thái Ca, đây là dựa vào mặt mũi của Tiểu Hắc mới gom long tinh về được. Về phần Long tinh của Chiếu Trạch Uyên Long, tất đã bị con cộp đó giấu diếm như bảo tàng, cũng cảnh cáo Man tử, nếu hắn dám có chủ ý động tới Long tinh của Uyên Long, nó liền dùng cái chết để uy hiếp.

Đương nhiên, đây là cái chết của Man tử.

Dưới sự trợ giúp của Thái Ca, Trương Đức Bưu rút cuộc đem thần tuỷ dung nhập vào trong huyết mạch. Đã có bảy viên Long tinh, hần tổng cộng dung hợp được hơn hai mươi giọt thần tuỷ.

Lúc trước dung hợp một giọt thần tuỷ là hần đã có thể cảm giác được rõ ràng cơ năng của tất cả bộ vị trên thân thể tăng lên trên phạm vi lớn, hiện tại dung hợp hơn hai mươi giọt, loại tăng trưởng này quả thực có thể dùng khủng bố để hình dung!

Hần làm một thí nghiệm, để cho Thái Ca thao túng ma pháp tấn công hần. Ma pháp cấp 16 trở xuống căn bản không cách nào làm bị thương khối thân thể này, chỉ có dùng các loại tiểu Cẩm Chú như Nguyên Tổ Chi Kiếm mới có thể làm hần thụ thương, mà cũng chỉ là bị thương mà thôi, tịnh không thể uy hiếp tính mạng hần!

Hơn nữa mặc dù bị thương, năng lực khôi phục thân thể của hần cũng nhanh đến kinh nhân, miệng vết thương dùng mắt thường có thể nhìn thấy được tốc độ khôi phục, rất nhanh đã khỏi hần.

Lực công kích của Nguyên Tổ Chi Kiếm bá đạo đến mức nào, lúc trước đối mặt với Ngải Nhân trăm sát Long Kị Sĩ, một kiếm liền có thể khiến Trương Đức Bưu giác ngộ tử vong, mà bây giờ hần hoàn toàn có thể ngạnh kháng công kích trình độ này!

“Không biết thân thể này có thể chịu được quyền ý thần niệm của Thánh Giả không?”

Tín tâm của Trương Đức Bưu bạo tăng, một mình xâm nhập vùng cấm kị chi địa, lập tức một đạo quyền ý lẫm không đánh tới. Đây là Xích Thủ Không Quyền (tay không đeo găng) quyền ý thần niệm Đấu Thánh lưu lại, so với lực công kích của Kiếm Thánh càng thêm hung mãnh, một quyền đánh xuống, bao phủ không gian trên dưới toàn thân hần, khiến trong đầu hần cả ý niệm trốn tránh còn chưa sinh ra nổi, đã trọng trọng nện lên thân thể hần!

Uy lực một quyền này, cơ hồ có thể so sánh cùng trường chiến đấu sinh tử của Hầu Già La và Thất Già La tại Tự Lãng hạp cốc kia, hơn nữa trên cảnh giới còn cao hơn một bậc.

Có thể đoán được, nếu vị Đấu Thánh này vẫn còn sống, hần một quyền đánh tới, tất nhiên là đem không gian phong toả, bất luận chiêu thức cùng ma pháp gì cuối cùng với hần cũng chẳng có tác dụng, chỉ có thể ngạnh kháng!

Mạnh mẽ tiếp một quyền này, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy khí huyết cuộn cuộn, trong tai ù ù không ngừng, nhện không được lão đảo lui về sau liên tục mấy chục bước. Quyền ý kia lần nữa đánh úp đến, rất cuộc trọng trọng đánh bay hần, một quyền đánh ra bay xa trăm mét!

Trương Đức Bưu xoay người rơi ra ngoài chiến trường, phát hiện ngoại trừ đấu khí hỗn loạn, thân thể vậy mà không bị thương, không khỏi mở cở trong bụng.

“Hôm nay nhục thể của ta cũng có thể đến được cường độ của cái loại như Thái Ca, có thể ngạnh kháng đòn đánh, đánh không chết đối phương thì cũng làm đối phương tức chết rồi!”

Lúc Thái Ca đối phó với mấy Lục Long kia chính là như vậy, con cạp nhìn như con mèo có sở thích dã man này, đối với công kích hoặc ma pháp của những con Lục Long kia căn bản không né không tránh, mặc kệ chúng đánh xuống người, giống như mèo bắt chuột đùa chơi cả nửa ngày.

Cuối cùng vẫn là Tiểu Hắc nhìn chịu không nổi, đem những Lục Long kia cắn chết, bằng không thì không biết nó còn muốn chơi tới chừng nào.

Bất quá Trương Đức Bưu vẫn cho rằng hành động này của Tiểu Hắc cũng không có nghĩa là nó thiện lương, mà do nhân tố bạo lệ của Địa Ngục Khuyến phát tác, hung tính đại phát, cho nên mới bắt lấy Lục Long.

Bên ngoài chiến trường, Tiểu Ách Ba cùng Tiểu Hắc quay đầu liếc nhìn Trương Đức Bưu, chỉ thấy hần lại nhảy vào cấm kị chi địa, liền ngồi cạnh một dòng suối nhỏ, yên tĩnh nghe Thái Ca thao thao khoác lác chuyện cũ của mình. Con cạp này đối với khán giả hiện tại của mình cực kì mãn ý, yên yên tĩnh tĩnh, chưa bao giờ phát biểu điều gì, chỉ cảm thấy sung sướng chưa từng có.

Tiểu Hắc tựa hồ cảm thấy chỉ mình nó nói chuyện có chút quanh quệ, ăng ăng kêu hai tiếng, Thái Ca tức thì đột ngột nổi khùng, quát lớn: “Người nói nhiều quá!” Vội vỗ cánh không biết đi nơi nào.

Tiểu Ách Ba cùng với Địa Ngục Khuyển đều chớp chớp mắt mấy cái, không biết làm sao.

“Tên gốc kia tính tình chính là như vậy, chúng ta tiếp tục trò chuyện.”

...

Trương Đức Bưu lần nữa tiến nhập chiến trường, lập tức đem quyền ý thần niệm của bản thân phóng xuất ra, Sinh Tử Kiều cùng một đạo quyền ý tương liên. Mục đích của hắn không còn là để kiểm nghiệm cường độ thân thể của mình nữa, mà là khiến cho quyền ý bản thân càng thêm ngưng luyện.

Tương liên cùng Sinh Tử Kiều là đạo quyền ý của một vị Kiếm Thánh lưu lại, quyền ý như Triều Dương Liệt Hỏa (lửa của ánh mặt trời), Sinh Tử Kiều vừa mới tiếp xúc liền lập tức tan ra như tuyết, cảnh giới vỡ tan!

Trương Đức Bưu lần nữa tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiều, sau đó Sinh Tử Kiều lại tan rã. Những Kiếm Thánh Đấu Thánh kia ý chí kiên định bất khuất, quyền ý thần niệm của họ kinh lịch thiên chuy bách luyện, sớm đã trở nên vô cùng chắc chắn, mà Sinh Tử Kiều của Trương Đức Bưu vừa mới nghiền ngẫm ra không bao lâu, đương nhiên không phải là đối thủ của Thánh Giả.

Nhưng Trương Đức Bưu cũng không nản chí mà tiếp tục mượn nhờ uy lực của cấm kị chi địa rèn luyện Sinh Tử Kiều.

Cấm kị chi địa có ngàn vạn đạo quyền ý thần niệm, đủ loại đủ dạng, có Triều Dương Liệt Hỏa, có Đại Mạc Cuồng Sa, có Nộ Hải Sóng Triều, có Vạn Năm Hàn Băng, Sinh Tử Kiều chống lại chúng, bản thân chính là một quá trình rèn luyện.

Những người tu luyện đấu khí khác cần trải qua thiên tân vạn khổ mới có thể đem quyền ý thần niệm của mình rèn luyện thành thực, bởi vì bọn họ tịnh không có nhiều kinh nghiệm tạo ngộ chống lại Thánh Giả, cần chính mình không ngừng tìm tòi, khiến cho quyền ý tinh thần vô cùng vững chắc.

Cho dù có tạo ngộ giao thủ cùng Thánh Giả, cũng phải cân nhắc bản thân có thể bị Thánh Giả một quyền đập chết hay không.

Mà Trương Đức Bưu lại bất đồng, bên trong cấm kị chi địa này, bản thân việc chống lại quyền ý của Thánh Giả cũng là một quá trình giao chiến với Thánh Giả, vô luận kiến thức võ học hay quyền ý thần niệm đều đạt được tiến bộ bay vọt!

Trong bất tri bất giác, tinh khí thần của hắn chậm rãi ngưng tụ lại một chỗ, dần dần cũng có xu thế không thể phá vỡ!

Ngưng tụ Sinh Tử Kiều đồng thời cũng đối với đấu khí và tinh thần lực sinh ra tiêu hao thật lớn. Lúc này đấu khí của hắn không hề vận hành dựa theo Long Môn Bảo Tượng Quyết, mà một bên ngưng tụ Sinh Tử Kiều, một bên vận chuyển Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết.

Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết đồng thời tu luyện Thiên Ma đấu khí cùng tinh thần lực, có thể khiến cho cả hai đồng thời tăng trưởng nhanh chóng, là tâm pháp cao siêu hơn so với Long Môn Bảo Tượng Quyết.

Lúc mới bắt đầu, mặc dù tu luyện Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, Trương Đức Bưu vẫn không cách nào thừa nhận tốc độ tiêu hao, qua một thời gian ngắn liền phải đi ra nghỉ ngơi một lát. Bất quá theo số lần tu luyện Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết càng nhiều, đấu khí của hắn phát ra càng hùng hậu, tinh thần lực đã tăng trưởng ổn định, thời gian hắn có thể kiên trì cũng ngày càng dài, một phút, hai phút, ba phút...

Trương Đức Bưu tu luyện trong phiên vị diện thần bí này không biết qua bao lâu, rốt cuộc quyền ý thần niệm của hắn có thể thừa nhận được một lần oanh kích của Thánh Giả quyền ý, vững vàng xuất hiện tại Bách Thánh Chiến Trường, như một đạo cầu vồng tuyệt đẹp!

Bất quá đạo cầu vồng này rất nhanh bị nghiền nát trong ngàn vạn đạo oanh kích, nhưng tinh thần Trương Đức Bưu vẫn phần khởi như trước, lần nữa tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiều, vững vàng tiến thẳng về phía trước.

Một đạo quyền ý tràn trề của Đấu Thánh như đại địa tan vỡ đánh úp đến, Sinh Tử Kiều dưới loại quyền ý này cũng có xu thế sụp đổ, nhưng Trương Đức Bưu lập tức bước nhanh về phía trước, đứng giữa Sinh Tử

Kiều, một quyền cùng quyền ý Đấu Thánh va chạm, ầm một tiếng, hai loại quyền ý triệt tiêu lẫn nhau, chỉ thấy ma pháp trường bào trên người hắn bị kinh phong phát động bay phát phৌ.

Hắn lập tức lại bước tới trước, đi đến chỗ một ma pháp tàn niệm, khói đen cuộn cuộn, một đầu cốt long cực lớn trong sương mù đi ra, gào thét không tiếng, nhanh chóng lao tới!

Thiên Ma đầu khí trên người Trương Đức Bưu cuộn cuộn, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh Cự Chuy, ầm ầm chuyển động, một búa mạnh mẽ nện xuống, cốt long kia lách cách vỡ vụn trên đất.

Trương Đức Bưu một đường đánh qua trong quyền ý và ma pháp tàn niệm của Thánh Giả, Sinh Tử Kiêu lần lượt sụp đổ, lại lần lượt trùng kiến lập tức, càng ngày càng cứng rắn, càng ngày càng vững chắc. Đột nhiên áp lực trước người hắn không còn, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một ngọn núi lớn chắn ngang trước mắt, đỉnh núi chính là cung điện tế tự.

Nguyên lai hắn trong bất tri bất giác vậy mà đã xuyên qua cấm kị chi địa, từ trong ngàn vạn đạo quyền ý của Đấu Thánh cùng ma pháp tàn niệm đi qua lông tóc không thương tổn!

Trương Đức Bưu nhin không được thét dài một tiếng, tốc độ vận chuyển Thiên Ma đầu khí càng lúc càng nhanh, đột nhiên giống như hồng thủy bị vây đã lâu tìm được cửa thoát, lập tức trào ra cuộn cuộn, hình thành một thanh hắc sắc cự đao trước người hắn, roẹt một tiếng hướng hư không bổ tới, đao khí dài đến hơn hai mươi mét!

Trương Đức Bưu tiếng gào không dứt, trong thanh âm tràn đầy vui sướng vô cùng vô tận. Trải qua không biết bao ngày tháng tu luyện, hắn rốt cuộc đạt tới trình độ Đấu Khí Như Đao!

“Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết tốc độ tu luyện nhanh hơn so với Long Môn Bảo Tượng Quyết, hơn nữa tinh thần lực cùng đầu khí đồng thời tu luyện, không hổ là tâm pháp bài danh thứ tư trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng!” Trương Đức Bưu hiện tại mới hiểu được vì sao Ái Y Nhĩ tuổi còn trẻ đã có thực lực cao thâm như vậy. Có được tâm pháp Tà Linh Thánh Điển kì dị này, muốn không cường đại cũng khó.

“Nên đi ra thôi.”

Tinh thần lực Trương Đức Bưu cùng tế tự điện đường tương liên, tâm niệm vừa động, lập tức thoát li khỏi mảnh không gian này. Tiểu Ách Ba cùng với Tiểu Hắc, Thái Ca cũng được hắn đưa ra. Tiểu Ách Ba là lần đầu tiên thấy thế giới bên ngoài, đánh giá chung quanh, đối với cái gì cũng ngạc nhiên. Duy chỉ có Thái Ca rất không cao hứng, sau khi đi ra nó mới phát hiện, không có ma lực dồi dào của không gian thần bí chèo chống, ma pháp lực của nó bỗng nhiên hạ thấp, căn bản không có tiến hoá hai cấp, mà lại vừa vịn đến cấp mười bảy, trong miệng lẩm bả lẩm bầm, không biết đang nói gì nữa.

Trương Đức Bưu không thêm để ý nó, mà kinh ngạc nhìn viên cầu trong tay. Đây là một thủy tinh cầu, ngoài thủy tinh cầu có một tế đàn nho nhỏ dựng rất nhiều cột đá nhỏ, mà trong viên cầu phong ấn một bảo toạ, kiểu dáng giống như đức bảo toạ trong không gian của cung điện tế tự, nhưng nhỏ hơn vô số lần.

“Chẳng lẽ thủy tinh cầu này chính là không gian thần bí?” Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy khó có thể tin, phong ấn không gian lớn như vậy trong phạm vi nhỏ như thế, đây là chuyện nhân loại có thể làm được sao?

Từ kinh nghiệm lần này của hắn mà xét, hắn là ma pháp hoàng đế thời Thánh Nguyên lịch đã đem không gian này kiến tạo thành một tế điện, nơi tưởng nhớ sự hi sinh của những Thánh Giả, đây quả nhiên là đại thủ bút rất giỏi, nhưng cũng cho thấy đầy đủ thực lực huy hoàng của Ma Pháp thời đại kia đã đạt tới trình độ nhân loại hôm nay không cách nào tưởng tượng nổi, cơ hồ có thể so sánh với thần linh!

“Khó trách trong nhiều ma pháp điển tịch, những Thánh Ma Đạo đề cập đến thời đại Thánh Nguyên lịch trong ngữ khí tràn đầy mong mỏi, rằng thì là khi đó là thời đại hoàng kim, bây giờ là thời đại suy tàn, ma pháp suy thoái, đầu khí suy thoái, nay không bằng xưa.”

Lúc học trong Tinh Viện, hắn đã từng đọc qua đại lượng ma pháp điển tịch, trong đó có không ít truyện ký do Ma Đạo sư tự tay viết, đối với ba giai đoạn của ma pháp thời đại có miêu tả qua. Dưới ngòi bút của vài Ma Đạo sư và Thánh Ma Đạo Sư, vẽ huy hoàng của Thiên Nguyên lịch và Thần Nguyên lịch là không thể trọng hiện, mà Thánh Nguyên lịch lại là đỉnh phong huy hoàng của nhân loại.

Có đôi khi hần cũng rất tò mò, chẳng lẽ nói thời Thiên Nguyên lịch, Thần Nguyên lịch thật sự có nhiều thần linh hành tẩu trên thế gian như vậy?

“Những thần linh kia vì sao phải li khai? Chẳng lẽ họ thật sự vô tư, sau khi trợ giúp nhân loại thành lập văn minh liền dứt áo ra đi?”

Trương Đức Bưu trăm câu hỏi không lời giải, dứt khoát không nghĩ vấn đề này nữa, đem quả cầu không gian thu vào không gian giới chỉ, thầm nghĩ: “Không biết ta bây giờ có thể đem lạc ấn của quyền ý thần niệm của mình trong không trung không?”

Nghĩ tới đây, hần lập tức tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiêu, khí thể tăng vọt, Thiên Ma đầu khí chen chúc trào ra, hoá thành một thanh ma đao xé rách trường không, một con sông nhỏ phía trước lập tức bị đao khí chặt đứt, tức, trong chót lát bị chặn ngang!

Trương Đức Bưu nhắm mắt lại, cẩn thận nhắm nháp cảm giác của một đao kia, chỉ cảm thấy lực công kích của đao thể tuy gia tăng mấy lần so với trước, nhưng vẫn chưa đạt tới cảnh giới lưu lại hư không, lắc đầu bật cười nói: “Chỉ có Thánh Giả mới có thể đem tinh thần lưu lại hư không, ta còn kém xa lắm! Hay vẫn đi Hoa Húc thành trước, xem hai đệ tử kia của ta thế nào.”

Trương Đức Bưu mang theo Tiểu Ách Ba li khai Mê Thất Chiếu Trạch, hướng Hoa Húc thành tiến đến. Sau khi bọn họ rời đi không lâu, một dong binh đoàn cũng đi tới sơn cốc, ý đồ tìm kiếm những tài phú biến mất kia. Một người trong đó đi đến bờ sông nhỏ của sơn cốc, đột nhiên nước sông rắc một tiếng, sóng lớn bành trướng, tách ra hai bên. Một ánh đao lẳng lẽ từ đáy sông bay ra, hướng đầu dong binh kia đánh xuống!

Một đao kia khí thể bàng bạc, lẳng lẽ vô cùng, dong binh kia trơ mắt nhìn đao khí bổ tới đỉnh đầu, cả cơ hội trốn tránh cũng không có. Đột nhiên, đao khí xoẹt một tiếng tan nát, tiên thất không thấy!

Dong binh kia tìm được đường sống trong chỗ chết, một thân mồ hôi lạnh, cả giận nói: “Ai đánh lén ta?” Mặt khác mấy dong binh vội vàng đuổi tới bờ sông, nhưng thấy nước sông lại khôi phục chảy xuôi, phẳng phất chuyện gì cũng chưa phát sinh.

“Chẳng lẽ trong sông có bảo bối?”

Trương Đức Bưu cũng không biết một đao kia của mình tạo thành phức tạp cho bao nhiêu người, tin tức Mê Thất Chiếu Trạch có bảo vật lần nữa truyền đến, cho nên một đoạn thời gian rất dài sau đó vẫn có không ít dong binh đoàn tiến về phương hướng Mê Thất Chiếu Trạch tầm bảo.

Đã đến Hoa Húc thành, Trương Đức Bưu dựa theo địa chỉ Sean lưu lại tìm được cha con hần, đi đến nơi mới phát hiện địa chỉ bọn hần lưu lại là một tửu quán trong xóm nghèo, không ít dong binh bên trong uống rượu mua vui, mà hai cha con Sean và Lệ Na là chủ nhân tửu quán này, bận rộn qua lại chiêu đãi khách nhân.

Trương Đức Bưu trong lòng không khỏi cực kì hiếu kì. Cha con Sean thực lực cho dù không bằng hần, nhưng dù gì cũng là cao thủ cấp bậc Ma Đạo sư, chỉ cần bọn hần nguyện ý, đại khái có thể làm thực khách quý tộc thế gia, hưởng thụ vinh hoa phú quý, như thế nào còn muốn ở loại địa phương như xóm nghèo này?

“Trước xem phẩm hạnh bọn họ thế nào, nếu như phẩm hạnh không tốt mà nói, ta liền xem như chưa tới. Nếu phẩm hạnh tốt, liền đem họ giao cho Thái Ca. Con cạp này trên việc tu luyện ma pháp so với ta hiểu biết còn nhiều hơn, chỉ là có chút ấu tử...” Trương Đức Bưu tùy tiện tìm chỗ ngồi xuống, gọi một chén rượu.

114. Chương 114: Cha Con Sean

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 114: Cha con Sean

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưư gặp hai cha con Sean, Lệ Na(Biên: tên là Lena nhưng ta để Lệ Na luôn) lúc hần đang tránh né bọn Nam Minh thái tử và Mông Đặc Già La truy sát, không sử dụng diện mạo thật mà vận dụng Đoán Cốt Dịch Cân Quyết, biến thành một ma pháp học đồ vừa béo vừa lùn, hiện tại khôi phục tướng mạo vốn có, không chút nào lo lắng bị bọn họ nhận ra.

Tửu quán nhỏ này cực kì náo nhiệt, Lệ Na thay đổi trang phục nữ hầu, trong quánh rượu lướt qua lướt lại chiêu đãi khách nhân, mà Sean thì sau quầy hàng thu tiền, trong tửu quán còn có vài nữ nhân viên chiêu đãi. Những khách nhân đến quán uống rượu xem ra rất quen thuộc với hai cha con bọn họ, cũng không vì họ là người có chức nghiệp cao cấp mà sợ hãi, ngẫu nhiên thấy mấy dong binh trẻ tuổi cũng dám trêu chọc Lệ Na cùng mấy nữ hầu.

Lệ Na cùng những nữ hầu tử kia cũng không tức giận, chỉ khi làm quá thì nữ Ma Đạo sư mới đột nhiên trở mặt, dong binh mở miệng đùa cợt lập tức câm như hến, ngồi nghiêm không dám hó hé nữa. Đồng bạn của hần thời điểm này liền lớn tiếng cười nhạo hần, khích hần tiếp tục, tên dong binh trẻ tuổi kia vội vàng lắc đầu, hiển nhiên đã từng làm Lệ Na bực mình mà bị giáo huấn.

Phong tình của tửu quán xóm nghèo đặc hữu này, quý tộc vương thất căn bản không cách nào hiểu rõ “niềm vui tầng lớp thấp”. Trương Đức Bưư ngược lại rất ưa thích không khí nơi đây. Không giống cung đình vũ hội của Ngự Kinh, hết thấy lưng ngay mắt thẳng, khắp nơi đều là tiếng cười đối trá, mà sau tiếng cười lại câu tâm đầu giác cùng âm mưu quỷ kế.

Tiểu Ách Ba bất an ngồi bên người Trương Đức Bưư. Nàng lần đầu tiên nhìn thấy nhiều người như vậy, có chút không quen, cái đuôi sau lưng vậy tới vậy lui, cực kì hấp dẫn ánh mắt.

Một dong binh uống say đột nhiên thò tay nắm đuôi nàng, tiểu nha đầu giận dữ, cái đuôi quần quanh cổ tay hần, đem dong binh kia vung lên, đầu trên chân dưới đập lên mặt đất, lập tức nện cho hần bể đầu chảy máu!

Năm sáu đồng bạn của dong binh kia lập tức nhảy dựng lên, leng keng rút binh khí ra. Sean hừ lạnh một tiếng nói: “Joseph, người muốn gây chuyện trong tửu quán của ta hả?”

Dong binh đoàn trưởng tên Joseph cả giận nói: “Tiểu nha đầu này đã thương Thang Đức Lỗ!”

Sean cau mày nói: “Đây là Thang Đức Lỗ gây chuyện trước, đuôi của thú nhân há có thể tùy tiện đụng vào? Tiền rượu kia của người tính cho ta đi, đừng nháo sự trong tửu quán của ta.”

“Sean lão bản, đây là nể mặt người!” Đám Joseph đỡ Thang Đức Lỗ lên, ra khỏi tửu quán tìm mục sư trị liệu thương thế. Đối với dong binh mà nói, vì chút chuyện nhỏ đánh lộn vỡ đầu đổ máu là chuyện thường, chỉ có thể trách Thang Đức Lỗ tiện tay sờ đuôi thú nhân thôi.

Lệ Na bưng hai chén cocktail đến bàn Trương Đức Bưư, đặt rượu xuống, cười nói: “Hai vị khách nhân, sự tình vừa rồi thật là có lỗi, hai chén rượu này là một chút tâm ý của tiểu điểm.” Dứt lời, hiển kì dò xét nhìn Tiểu Ách Ba, lại nhìn con hổ đã nhét cả đầu vào chén rượu kia, lúc này mới bưng khay rời đi.

Lệ Na ngay từ đầu cũng không nhìn kĩ Trương Đức Bưư, nhưng sau khi xoay người thân ảnh hiển hiện trong đầu lại không phải tiểu nữ hài Thú Tộc hay Thái Ca, mà là bóng dáng thanh niên mày rậm mắt to này, trong nội tâm không khỏi vô cùng kì quái, lại ngoái đầu dò xét vài lần.

Trương Đức Bưư trải qua những ngày tu luyện này, tinh khí thần đạt được biến hoá nghiêng trời lệch đất, dù cũng là đồng dạng ngồi trong tửu quán từ từ uống rượu, nhưng trên người tự nhiên có một cỗ khí độ bất đồng. Trong quá trình cùng Thánh Giả quyền ý dò sức ở cấm kị chi địa, khí độ của hần cũng bất tri bất giác xuất hiện biến hoá kinh người, trầm ổn ung dung, ngồi ở chỗ kia lại phẳng phất như một ngọn núi cao nguy nga.

Lệ Na liên tục quay đầu lại, Sean cũng không khỏi tò mò, cười nói: “Lệ Na, sao vậy? Chẳng lẽ xem trọng người trẻ tuổi kia?”

Lệ Na đặt khay trên quầy, đổ mặt gắt một cái, lắc đầu nói: “Cha, người này cho ta một loại cảm giác rất kì quái, phẳng phất như một toà núi cao không thể trào qua áp bách. Vừa rồi bọn Joseph không gây sự,

thật là vận may của bọn hần!”

Sean cũng không tự chủ dò xét Trương Đức Bưu, lại không nhìn ra gì dị thường, cười nói: “Chắc là một vị cao thủ rất mạnh a. Bộ dạng hần thoát nhìn rất trẻ tuổi, hơn nữa cùng tiểu nữ hài thú nhân bên người này, chẳng lẽ là ở phía đông đại lục Thú Nhân đến?”

Lê Na lắc đầu, nàng còn có một loại cảm giác khác, phẳng phất như toàn núi cao nguy nga, Trương Đức Bưu này chỉ cần nhẹ nhàng cử động, sẽ giống như núi lửa bộc phát ra vô cùng vô tận năng lượng, huỷ diệt hết thảy!

Trương Đức Bưu đã sớm chú ý nhất cử nhất động của hai người, trò chuyện của hai người cũng đều thu vào trong tai, thầm nghĩ: “Hai người này phẩm hạnh cũng không tệ, bất quá tư chất Lê Na so với phụ thân nàng tốt hơn một chút.”

Lê Na tiếp tục nói: “Cha, sự tình thám hiểm Mê Thất Chiếu Trạch đã kết thúc vài tháng rồi, sao đạo sư mập vẫn chưa về? Có thể nào...”

Sean thở dài một tiếng, nói: “Khó mà nói, ngày đó Mê Thất Chiếu Trạch có nhiều cao thủ như vậy, đạo sư tuy thực lực thâm bất khả trắc, nhưng những người khác so với hần chẳng kém chút nào, chỉ cự long thôi cũng đã tám chín con! Lê Na, cho tới giờ, ma pháp của con đều là ta truyền thụ cho, vì phụ không có bản lãnh gì, khiến tiền đồ của con trở ngại. Hôm nay thật vất vả mới tìm được một vị danh sư, Trí Tuệ nữ thần tại thượng, nhất định phải phù hộ ngài an toàn...”

Lê Na cũng thở dài một tiếng, thầm nghĩ: “Cao thủ đến Mê Thất Chiếu Trạch thám hiểm thật sự quá nhiều, cả Macedonia thành chủ cũng ăn nhiều thiệt thòi, một mình đạo sư mập, khẳng định cũng khó có khả năng tìm được gì tốt...”

Trương Đức Bưu đang định cùng hai người tương kiến, lúc này trong tửu quán lại đi đến mấy người. Cầm đầu là một người quần áo hoa mỹ, hần là quý tộc tử đệ, bất quá dáng người lại cực kì thấp bé, tướng ngũ đoản phối hợp với quần áo hoa lệ và trang sức lộ ra có chút chằng ra làm sao. Những người sau lưng kia hần là tùy tùng của hần. Tên quý tộc tử đệ tử này đi thẳng đến Lê Na, tham lam liếc ngực nàng một cái, hì hì cười nói: “Lê Na, ta lại đến rồi!”

Lê Na lập tức lạnh mặt, không vui nói: “Bernard Macedonia thiếu gia, nếu như ngài muốn uống rượu, thỉnh đến bên kia ngồi, ta còn phải chiêu đãi khách nhân!”

Tên quý tộc tử đệ tử Bernard là nhi tử của Macedonia thành chủ, nhìn nhìn khách nhân trong tửu quán, chán ghét nhũn mỳ: “Uống rượu gì? Rượu nơi này cấp bậc thấp như vậy! Lê Na, chẳng bằng đến nhà ta đi, trong nhà ta có rượu nho tốt nhất, là công phẩm quận Fickers, chỉ có hoàng đế mới có thể uống!”

Sean ở một bên cũng cười nói: “Bernard thiếu gia, chúng ta là dân nghèo, không xứng với thân phận của ngài, làm sao có thể đến phủ thành chủ uống rượu?”

“Ta đâu có mời người. Người đứng là hoàn toàn không xứng, bất quá ngược lại khuôn mặt con gái người xứng!” Bernard trong miệng phun ra một câu lại khiến cho Sean dở khóc dở cười, hướng tùy tùng khua tay nói: “Dem những tiện dân này đuổi hết đi, ta cùng với Lê Na ở chung một mình một chút!”

Mấy tùy tùng lập tức động thủ đuổi người, gặp loại sự tình này trong tửu quán dòng bình đều giận mà không dám nói gì, ngoan ngoãn rời khỏi tửu quán. Dù sao Macedonia gia tộc là đệ nhất thế gia quý tộc của Hoa Húc thành, hơn nữa ông già của Bernard còn là thành chủ ở đây, tài cao thế lớn, cả mấy tùy tùng cũng là Kiếm đấu sĩ, căn bản không phải người sinh hoạt ở tầng cuối xã hội có khả năng trêu chọc được.

“Lão gia hỏa, người cũng biến đi!” Bernard nói với Sean: “Ta tâm sự một mình cùng con gái người. Bồi dưỡng cảm tình một chút.”

Sean sắc mặt kịch biến, ngón tay nhẹ nhàng khê động, ma pháp trạng xuất hiện trong tay, nghĩ nghĩ lại buông ra, cười bồi nói: “Thiếu gia, con gái của ta niên kỉ còn nhỏ...”

“Nhỏ gì nữa, ngực so với mấy thị thiếp của ta còn lớn hơn...” Bernard nói thầm một câu.

Lê Na giận dữ, đang muốn ra tay ngăn cản hần, Sean vội vàng đè tay nàng lại, khê lắc đầu, nói: “Không thể trêu, chỉ có thể tránh.”

Chính vào lúc này, mấy tùy tùng sắc mặt như đất đi đến, tùy tùng cầm đầu quay đầu lại nhìn Trương Đức Bưu ngồi bên bàn uống rượu như trước, run giọng nói: “Thiếu gia, chúng ta hay là đi nhanh đi...”

Bernard giận tím mặt, giơ tay cho hấn một tát: “Người làm ăn kiểu gì? Tiểu tử kia sao còn chưa đi?”

Tùy tùng kia ôm mặt, suýt nữa khóc thét, cầu khẩn: “Thiếu gia đừng nói nữa, chúng ta bây giờ đi còn kịp, nếu ngài không đi thì muộn rồi... Chư thần tại thượng, muộn rồi...”

Trương Đức Bưu đứng dậy hướng bọn hấn đi đến, Thái Ca nhảy lên vai hấn, hung quang lóng lánh nhìn chằm chằm bọn Bernard, đột nhiên nhìn thấy thùng rượu sau lưng Bernard, lập tức vui mừng kêu một tiếng, đập cánh bay qua, cái đầu nhét vào thùng, chỉ lộ cái đuôi ra ngoài.

Trương Đức Bưu lắc đầu, hấn là lần đầu tiên phát hiện ra Thái Ca là tửu quỷ, trong đầu không tự giác xuất hiện chủ nhân trước của Thái Ca, cảnh Thánh Ma Đạo Sư cùng lão hổ cùng một chỗ ôm thùng rượu nâng li, không khỏi rung mình một cái, ấn tượng tốt đối với chủ nhân trước của Thái Ca lại giảm xuống vài phần.

“Có thể đem một Lục Dực Kim Quang Hống hun đúc thành như vậy, vị Thánh Ma Đạo tiên sinh kia coi như là kì tài rồi.”

Bernard nhìn thấy thiếu niên này dáng người cực kì khôi ngô, bản thân gần đến hông hấn, trong lòng có chút khiếp đảm, quay đầu nhìn bọn tùy tùng một cái, lúc này mới yên tâm, lạnh lùng nói: “Người là ai? Còn chưa xéo đi?”

Trương Đức Bưu không để ý đến hấn, mà hứng thú nhìn tên tùy tùng vừa ăn tát, cười nói: “Người nhận ra ta?”

Tùy tùng kia sắc mặt kịch biến, run rẩy nói: “Nhận... Nhận ra... Lúc trong rừng có nhìn thấy, về sau bên ngoài chiến trường...”

Trương Đức Bưu à một tiếng xong cười nói: “Lúc đó, gia tộc Macedonia các người nói cái câu gì ấy nhỉ?”

Tùy tùng kia đánh bạo, cười bồi nói: “Là ‘Lúc Macedonia gia tộc làm việc, không muốn chết cút ngay’...”

Trương Đức Bưu gật đầu, mỉm cười nói: “Người biết nên làm thế nào rồi a?”

“Tiểu nhân lập tức cút ngay!”

Bernard thấy hấn cả mình cũng chẳng liếc qua, nổi trận lôi đình, cả giận nói: “Tiện dân, người là kẻ nào? Có biết ta là ai không? Ta phải...”

Bốp!

Trên mặt Bernard đã ăn một cái tát, tướng ngũ đoản lập tức bị cái tát này đập bay, đến bên ngoài tửu quán, rên rỉ không bò dậy nổi. (Biên: “Tướng Ngũ Đoản” gồm: Thân, Cổ, Chân, Mắt, Đầu đều ngắn, là 1 loại mệnh cách của Trung Quốc)

Trương Đức Bưu thu tay lại, hừ lạnh nói: “Cha người nói chuyện trước mặt ta cũng không dám càn rỡ như vậy, người tưởng người là cái thá gì?”

Tùy tùng kia rung mình một cái, vội vàng gọi mấy đồng bọn đỡ Bernard dậy, hướng phủ thành chủ chạy đi. Bernard nhổ máu và răng trong miệng ra, cả giận nói: “Bố Đạo Phu, rốt cuộc là người bị gì vậy? Nhìn lão tử bị đánh, trở về lão tử lột da sống người!”

Tùy tùng Bồ Đạo Phu kia cười khổ nói: “Thiếu gia bớt giận, ngài không biết hấn là ai, nếu ngài biết cũng sẽ giống như tiểu nhân thôi! Vừa rồi nếu như tiểu nhân phản ứng chậm chút, mấy người chúng ta mạng nhỏ cũng mất rồi! Thành chủ đại nhân một tháng trước không phải đi thám hiểm Mê Thất Chiếu Trạch sao? Lúc ấy cùng ngũ đại cự đầu tranh đoạt tài phú, thành chủ đại nhân là một, Nam Minh là một, Long Kị Cẩm Quân là một, còn có một nữ tử thần bí. Cự đầu cuối cùng, chính là thiếu niên này!”

Bernard hoảng sợ: “Tiểu tử này thoát nhìn tuổi không lớn lắm, vậy mà lợi hại thế, ngay cả cha ta cũng phải kiêng kị?”

Bồ Đạo Phu lộ ra thần sắc không cho là đúng, nói: “Cũng không phải hấn lợi hại, lợi hại chính là lão hổ có cánh bên cạnh hấn, cả cự long cũng không phải đối thủ của nó, nói giết liền giết! Long Kị Cẩm Quân

nói chuyện rất cứng rắn, lúc đó chẳng phải không dám tìm hấn phiên toái? Ngoại trừ lão hổ này, hấn cái gì cũng không phải, không phải tiểu nhân nói ngoa, ngay cả ta cũng có thể đối phó hấn!”

Bernard ánh mắt chớp động, đại hỉ nói: “Thù này thiếu gia nhất định phải báo! Bồ Đạo Phu, người lập tức về phủ triệu tập hảo thủ, tốt nhất mời cả đại bá Ngũ Hoa Đức đến!”

Bồ Đạo Phu vốn chính là chém gió, nghe được Bernard muốn đối phó Trương Đức Bư trong lòng cũng tâm thần bất định vạn phần, sợ hấn để bản thân đi solo với Trương Đức Bư. Lại nghe đến thỉnh huynh trưởng Ngũ Hoa Đức của Macedonia thành chủ lúc này mới yên tâm, thầm nghĩ: “Ngũ Hoa Đức đại nhân trải qua lần mạo hiểm này, trong không gian thần bí đó chiêm nghiệm pháp môn vận dụng Nguyên Tổ Chi Kiếm, thực lực đại tăng, do ngài xuất thủ, tiểu tử này khẳng định không phải đối thủ!”

Trong tửu quán, Trương Đức Bư nhìn cha con Sean, mỉm cười nói: “Hai người các người đi theo ta a.”

Sean cùng Lệ Na hai mặt nhìn nhau, không biết hấn đang nói gì, đánh bạo hỏi: “Ân công, ngài là?”

Trương Đức Bư mở không gian giới chỉ ra, cha con Sean chỉ thấy một con chó đen nhỏ từ trong giới chỉ chạy ra, gâu gâu sủa hai tiếng. Hai người không khỏi vừa mừng vừa sợ, Lệ Na nhanh mồm nhanh miệng nói: “Ngài cũng là đệ tử của đạo sư mập? Đạo sư mập vẫn còn sống a?”

Sean vội vàng kéo kéo vạt áo con gái, cười bồi: “Sư huynh, tiểu nữ lẹ mồm lẹ miệng, cũng không phải cố ý vũ nhục đạo sư. Sư huynh, ngài là do đạo sư đại nhân phái tới đón chúng ta sao?”

...

Trương Đức Bư sau nửa ngày câm lặng, nói: “Ta chính là ‘đạo sư mập’ trong miệng của các người.”

Lần này đến phiên cha con Sean im lặng, Lệ Na hồ nghi nói: “Người kia sao béo, eo thùng nước...” Sean lại vội kéo áo nàng, cười bồi: “Tiểu nữ nhanh mồm trực tâm, ngài thật là...”

Trương Đức Bư bất đắc dĩ, đành phải vận chuyển Đoán Cốt Dịch Căn Quyết, cốt cách đổi chỗ, lại biến thành mập lùn mắt tam giác, hai người lúc này mới tin tưởng. Sean liền muốn quỳ xuống nhận, Trương Đức Bư kéo hấn đứng lên, cau mày nói: “Môn hạ của ta không có quy củ quỳ xuống, sau này loại tục lệ này miễn đi. Các người dọn dẹp một chút, cùng ta rời đi.”

Sean thoáng chần chờ một lát, nhìn lại tửu quán của mình, cắn răng nói: “Không cần dọn dẹp, miễn cho Macedonia thành chủ thừa cơ đến báo thù!” Dứt lời lấy hết tiền trong tửu quán ra, phân cho những nữ chiêu đãi viên, miễn cho sau khi tửu quán ngừng kinh doanh các nàng phải chịu đối khi không tìm được việc.

Trương Đức Bư thấy thế, âm thầm gật đầu, thầm nghĩ: “Sean tư chất tuy không bằng Lệ Na, nhưng tâm tư kín đáo quyết đoán.”

Sau đó không lâu, Thái Ca đã uống cạn bốn thùng rượu, cái đuôi mắc xuôi theo thùng rượu trượt lên, đầu lại lọt vào trong thùng nằm ngáy o o, Trương Đức Bư cau mày xách tiểu gia hỏa này ra ném vào không gian giới chỉ.

“Thái Ca quả nhiên vẫn không đáng tin cậy như trước, ta còn định nhờ nó ngăn cản gia tộc Macedonia báo thù, xem ra đành phải tự mình xuất thủ rồi!”

Nhân tố bạo lực trong huyết mạch người Nam Cương lại đang rực rạch, trong lòng Trương Đức Bư không khỏi chờ mong. Nếu gia tộc Macedonia nhẹ nhàng bỏ qua việc này thì thôi, nếu bọn chúng dám can đảm tầm thù báo phục, hấn liền dùng thực lực của gia tộc này để kiểm nghiệm thành quả tu luyện của bản thân những ngày qua!

“Người của Macedonia gia tộc trong không gian của Thánh Nguyên bảo tọa mấy lần đuổi giết chúng ta, khiến không biết bao nhiêu đồng binh bỏ mạng, lúc này đây nếu còn dám trêu chọc ta, tuyệt không nương tay!”

115. Chương 115: Thành Tâm Thành Ý

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 115: Thành tâm thành ý

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đợi Sean dọn dẹp xong, mang theo hắn và Lệ Na cùng lên đường, hướng cửa thành đi đến.

Lệ Na chứng kiến con chó dữ như Tiểu Hắc vậy mà ngoan ngoãn bị tiểu nữ hài Thú tộc có đuôi kia ôm vào ngực, an phận không có chút bộ dáng hung thần ác sát nào, không khỏi hiểu kì nói: “Đạo sư, nàng là ai?”

Trương Đức Bưu có chút khó xử, trên đại lục có không ít quý tộc và ma pháp sư thu dưỡng thiếu nữ Thú Tộc, phần nhiều là vì âm nhạc. Để tránh lưu lại ấn tượng xấu trong lòng đệ tử, cố gắng nói: “Nàng là... đệ tử mới thu nhận của vi sư.”

“Nguyên lai là tiểu sư muội!”

Lệ Na lập tức nhiệt tình lên, lôi tiểu nha đầu qua nói đông nói tây, nửa ngày sau đành phải ngậm miệng.

Tiểu nha đầu kia chỉ là hiểu kì trùng to mắt nghe nàng nói chuyện, một câu cũng không nói, làm cho nàng cảm thấy có chút không thú vị.

Sean cười nói: “Nàng không phải không nghe người, mà căn bản không hiểu người đang nói gì. Ngôn ngữ Thú Tộc cùng chúng ta bất đồng, người nói với nàng cả buổi cũng vô ích thôi.”

Lệ Na bình tĩnh đại ngộ, Trương Đức Bưu cũng âm thầm gật đầu. Hắn vốn tưởng tiểu nha đầu bị câm, xem ra bản thân mình vẫn quá vô đoán, ai quy định thú nhân nhất định sẽ nói đại lục ngữ?

“May là ta chưa nói với bọn hắn là nha đầu này bị câm, nếu không lần này mất mặt hết rồi.”

“Ta trước kia gặp qua mấy Thú Tộc chiến sĩ, cùng bọn họ kết giao một thời gian ngắn, ngược lại hiểu được vài câu thú tộc ngữ.” Sean nghĩ nghĩ, hướng tiểu nha đầu kia nói: “Cổ ngang nạp đức?”

Tiểu nha đầu kia lộ ra biểu tình vừa mừng vừa sợ thốt lên: “Eva Gruumsh.”

Trương Đức Bưu nghe mà không hiểu, nhìn về phía Sean tự như hỏi thăm, Sean vội nói: “‘Cổ ngang nạp đức’ là thú tộc ngữ, ý là người tên gì. Ta hỏi nàng tên gì, nàng nói tên nàng là Eva Gruumsh. Eva là tên, Gruumsh là dòng họ.”

Chần chờ một thoáng, Sean nhỏ giọng nói: “Ta từng nghe mấy bằng hữu Thú Tộc nói, Gruumsh là chủ thần trong tín ngưỡng của tất cả Thú Tộc, một vị chiến thần tà ác mà vĩ đại, làm sao lại có người dùng danh tự của chủ thần làm dòng họ của mình?”

Trương Đức Bưu không cho là đúng, cười nói: “Dùng danh tự thần linh làm dòng họ có gì kì quái đâu? Trên đại lục chúng ta không phải có rất nhiều dòng họ đều là danh tự thần linh sao?”

Sean không dám trả lời, thầm nghĩ: “Tập tục của Thú Tộc đại lục cùng chúng ta bất đồng. Đại lục chúng ta tín ngưỡng phức tạp, có rất nhiều thần linh, mà bọn hắn chỉ có một chủ thần. Chiến Thần Gruumsh là tổ tiên của cộng đồng thú nhân, thú nhân tuyệt đối không thể sử dụng tên hắn làm dòng họ, trừ phi là trực hệ hậu duệ của Chiến Thần! Bất quá trực hệ hậu duệ của Chiến Thần nghe nói đã sớm biến mất ở thời kì thượng cổ rồi...”

Sean nhìn tiểu nha đầu Eva kia, lại lắc đầu: “Nàng là hậu duệ của thần? Làm sao có thể? Nếu quả thật là trực hệ hậu duệ của Chiến Thần, chỉ sợ toàn bộ đại lục Thú Tộc phải biến thiên rồi, hoàng thất hiện tại đều phải hạ đài cả! Đạo sư thật đúng là thần thông quảng đại, không biết từ đâu mà tìm ra được một tiểu sư muội như vậy...”

Eva thật vất vả tìm được một người nghe hiểu thú tộc ngữ, cùng Sean thì thầm nói chuyện với nhau. Sean trợn trắng, hắn chỉ biết vài câu thú tộc ngữ, tiểu nha đầu kia nói huyền thuyên, hắn nghe không hiểu, trùng to mắt nghe xong sau nửa ngày lắp bắp nói: “Cổ ngang nạp đức?”

Tiểu nha đầu chớp mắt mấy cái, thần sắc lại cô đơn xuống. Trương Đức Bư cười nói: “Sean, nhiệm vụ dạy nàng học ngôn ngữ của chúng ta phải giao cho người rồi.”

Sean vẻ mặt đau khổ, gật đầu đồng ý.

Trương Đức Bư đi đến cửa thành vẫn chưa gặp phải người gia tộc Macedonia đến đây tìm chuyện gây hấn, không khỏi buồn bực vạn phần. Theo lý mà nói, người thừa kế của một đại gia tộc ăn một thiệt thòi lớn như thế, khẳng định phải trả thù, không nghĩ tới Bernard vậy mà lại nhịn.

Giờ phút này Hoa Húc thành tràn ngập một cỗ không khí quỷ dị, trên đường tiêu điều lạnh lẽo, cả thành phòng liên quân cũng nhàn hạ hẳn, đã không còn cái loại hung hăng càn quấy như trước, tùm nãm tùm ba đứng bên đường, châu đầu ghé tai thấp giọng nói chuyện với nhau, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn hướng phủ thành chủ, hoảng sợ như chó nhà có tang.

Đoàn người Trương Đức Bư đi khỏi Hoa Húc thành, Lệ Na đột nhiên kinh hô một tiếng, chỉ vào cửa thành nói: “Đạo sư mau nhìn!”

Trương Đức Bư ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đám trắng đĩnh của Macedonia gia tộc ào lên thành lâu, trên tường thành đóng hai cái thập tự giá, sau đó treo hai cỗ thi thể lên trên. Trong đó một cỗ thi thể vừa mập vừa béo, một cái khác là tướng ngũ đoản, rõ ràng là Macedonia thành chủ và Bernard con hắn!

“Chuyện này là sao?” Trương Đức Bư trong lòng hiếu kỳ, đột nhiên thấy một ma pháp sư từ cổng thành đáp xuống, đến trước người hắn, cười bồi nói: “Vị đại nhân này, thành chủ đại nhân nhà ta muốn thỉnh ngài đến phủ làm khách!”

Trương Đức Bư nhịn không được cười rộ, nói: “Thành chủ nhà ngươi không phải bị đóng trên tường thành kia sao?”

Ma pháp sư kia cung thanh nói: “Hoa Húc thành chúng ta hiện tại thành chủ là Ngũ Hoa Đức đại nhân. Macedonia phụ tử đảo hành nghịch thi (đi ngược lại lẽ thường), Ngũ Hoa Đức đại nhân quân pháp bất vị thân, đem bọn chúng tru sát, ứng với thỉnh cầu của phụ lão hương thân trong thành! Mà hiện tại Ngũ Hoa Đức đại nhân cố hết sức mình, tạm thời chưởng quản chức thành chủ!”

Sean nhỏ giọng nói bên tai Trương Đức Bư: “Ngũ Hoa Đức là huynh trưởng của Macedonia thành chủ, bá phụ của Bernard. Macedonia thành chủ lần này đi thám hiểm Mê Thất Chiếu Trạch, thân tín tổng thương phẩm trọng, Ngũ Hoa Đức là lục cấp Đại Ma Đạo sư, nhất định là thừa cơ hội này giết hắn cướp ngôi thành chủ. Hắn hiện vừa mới leo lên bảo tọa thành chủ, địa vị bất ổn, cho nên muốn lôi kéo đạo sư, không muốn cùng đạo sư là địch...”

Trương Đức Bư hào khí lụi tàn, lắc đầu nói: “Không có hứng thú!” Quay người đi thẳng về trước, thầm nghĩ: “Lại là huynh đệ tranh giành, vì quyền lực địa vị đánh tới đánh lui! Ngũ Hoa Đức là lục cấp Đại Ma Đạo sư, chắc hẳn là cao thủ ngưng tụ ra Nguyên Tố Chi Kiếm trong không gian Thánh Nguyên Vương Toạ. Hiện tại hắn đã là thành chủ, chắc chắn sẽ không ra tay nữa. Không có cơ hội cùng cao thủ như vậy độ sức một phen, thật sự là đáng tiếc!”

Trương Đức Bư vẫn là lần thứ hai nhìn thấy người có thể ngưng tụ ra Nguyên Tố Chi Kiếm. Đại ma đạo sư Ngải Nhân của Nam Minh dùng Nguyên Tố Chi Kiếm chém giết Long Kị Cẩm Quân, lúc ấy hắn ở dưới đánh lên mới kích sát được Ngải Nhân, bắt quả một kiếm trước khi chết kia của Đại Ma Đạo sư Ngải Nhân quả thật uy lực cường hoành kinh người, khiến cho hắn đến giờ lòng còn sợ hãi.

Trương Đức Bư hôm nay tu vi đại tiến, cho nên muốn cùng vị cao thủ ngưng tụ ra Nguyên Tố Chi Kiếm này chính diện đối kháng để kiểm nghiệm sở học bản thân lúc này.

Bất quá hiện tại Ngũ Hoa Đức vừa mới soán vị, vì cùng cố địa vị bản thân, chắc chắn sẽ không ra tay. Mất đi một lần cơ hội giao phong, trong lòng hắn không khỏi vạn phần tiếc hận.

Tu luyện tới cấp độ này của hắn, một mình tìm tòi tu hành tuy có chỗ có lợi, nhưng không cách nào đạt được tăng trưởng mạnh mẽ. Chỉ có cùng cao thủ quyết đấu mới có thể đột phá chướng ngại trùng trùng, đạt tới cảnh giới cao thâm hơn nữa.

Ngũ Hoa Đức là Đại Ma Đạo sư có thể thao túng Nguyên Tố Chi Kiếm, giao chiến với cao thủ như vậy, bản thân là một sự tình chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu.

“Ngũ Hoa Đức có thể thao túng Nguyên Tố Chi Kiếm, nói rõ hần thiên phú kinh người. Bất quá giờ phút này lại mê luyện quyền thể, tu vi của hần cũng chỉ có thể dừng ở đây thôi! Đáng tiếc...”

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng, nói: “Tu luyện ma pháp cùng tu luyện đấu khí giống nhau, đều muốn đến một chữ ‘Thành’. Thành tại ma pháp, thành tại đấu khí! Trong nội tâm phải có một tín niệm kiên định: ma pháp của ta, đấu khí của ta, chính là tín ngưỡng suốt đời của ta! Chỉ có dùng tâm chí thành đối đãi với ma pháp với đấu khí, người mới có thể vĩnh viễn không ngừng tiến bộ!”

Sean cùng Lệ Na trong lòng lẫm nhẫm, cẩn thận cân nhắc lời hần, càng ngẫm càng thấy dư vị khôn cùng, không khỏi bội phục vạn phần: “Đại sư thoát nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng loại kiến thức này ngay cả cao thủ như Ngũ Hoa Đức cũng không theo kịp ngài! Lần chỉ điểm này đủ để chúng ta hưởng thụ cả đời không hết!”

Kì thật lời này không phải Trương Đức Bưu chỉ nói cho hai người họ nghe, mà đồng thời cũng là nói với bản thân, khuyên bảo, cảnh cáo bản thân không thể bị ngoại vật dụ hoặc, dùng đạo chí thành chí kiên đối với đấu khí, đối với tu luyện, khiến cho bản thân một mực ở trong sự tiến bộ!

Thái Ca rất nhanh tỉnh rượu, Trương Đức Bưu liền đem hai người Sean và Lệ Na giao cho nó, bảo nó dạy hai người ma pháp. Con cạp này rất cuộc tìm được sự tình yêu thích, giống như liều mạng đốc thúc hai người điên cuồng tu luyện, sau đó lại ngược đãi hai người, mỗi lần đều giày vò họ đến tình trạng kiệt sức.

Cha con Sean không khỏi hoảng sợ. Bọn họ nguyên lai chỉ biết đạo sư trẻ tuổi Trương Đức Bưu mà tu vi thâm bất khả trắc mà thôi, không nghĩ tới ma sủng bên người đạo sư còn có lợi hại như vậy!

“Lợi hại thì cũng thôi, mấu chốt là sủng vật này học thức uyên bác, quả thật là một bản đại bách khoa toàn thư Thánh Ma Đạo, có được tri thức so với Thánh Ma Đạo Sư cũng không chút thua kém!” Hai người trầm nghĩ, nhìn về phía Trương Đức Bưu ánh mắt tràn ngập ngưỡng mộ. Chủ nhân có thể dạy ra ma sủng như vậy, vậy thì đã đến cấp bậc nào rồi?

Kì thật hai người căn bản không biết Thái Ca có kiến thức uyên bác như thế cơ bản không phải công lao của man tử, mà do hun đúc từ chủ nhân trước của Thái Ca.

So với sinh hoạt vừa hạnh phúc vừa thống khổ của hai người họ, Trương Đức Bưu có vẻ nhẹ nhàng hơn nhiều. Cho tới giờ hần đều là một mình tìm tòi tu luyện, chưa từng có danh sư chỉ đạo. Bái Dịch Luân Tư cùng Cameron Ridge đối với hần đều có tác dụng đạo sư, nhưng hai người cũng không chỉ điểm rõ ràng cho hần. Hiện tại Trương Đức Bưu đã đạt tới tu vi Đấu Khí Như Dao, đối với việc tu luyện Đấu Khí Như Dao một điều cũng không biết, nhưng lúc ở Thiên Mang Ma La gia đã ít nhiều nhìn qua tam trọng cảnh giới của Đấu Khí Như Dao, không đến nỗi tu luyện như thầy bói xem voi.

Vì vậy bọn Sean thường xuyên nhìn thấy Trương Đức Bưu một mình một chỗ khổ sở suy tư, đột nhiên xoè tay ra, một đạo hắc sắc phong nhận xuất hiện trong tay, lại lập tức phân liệt, hoá thành hai ba đạo mang tinh tế, nhảy múa không ngừng.

Phong nhận đối với bọn Sean mà nói cũng chẳng xa lạ gì, bất quá Sean không cảm thấy chút ma pháp lực ba động nào của Trương Đức Bưu, trong nội tâm buồn bực vạn phần: “Chẳng lẽ đạo sư có thể che giấu ma pháp ba động sao?”

Hần thật tình không biết man tử căn bản không phải ma pháp sư mà là một Man đấu sĩ không cách nào tu luyện ma pháp, phong nhận kia cũng không phải ma pháp, mà là đạo mang hần dùng đấu khí ngưng tụ ra.

Cử động này của Trương Đức Bưu chỉ là vì muốn mau chóng tiến nhập cảnh giới tiếp theo của Đấu Khí Như Dao mà thôi.

Tam trọng cảnh giới của Đấu Khí Như Dao, đệ nhất trọng là cảnh giới Shelton Pual đạt tới, có thể làm đấu khí ngưng tụ ra đạo mang, phá thể bay ra, vô kiên bất tồi.

Đệ nhị trọng cảnh giới là tuyệt kĩ Thiên Ma Chỉ của Tông Ma La, làm được đến bước này, trong tay có binh khí hay không cũng chẳng sao cả, bởi vì ngón tay chính là binh khí.

Đệ tam trọng cảnh giới thì có thể làm được vạn đạo tề phát, Mông Đặc Già La và Tắc Lạc Già La đều là cao thủ cảnh giới này. Loại cảnh giới này uy lực cơ hồ khiến không người nào ngăn cản được, lợi hại phi thường.

Bất quá đấu khí của kiếm đấu sĩ còn xa không hùng hậu bằng Man đấu sĩ, tối đa có thể đạt tới cảnh giới đệ nhị trọng, đệ tam trọng căn bản không cách nào tưởng tượng. Cũng may Trương Đức Bưu là người Nam Cương, đợi một thời gian nhất định có thể đạt tới cảnh giới Vạn Đạo Tề Phát!

Trong khoảng thời gian này, Sean và Lệ Na hai người tiến bộ cực đại, hoàn toàn có thể nói xưa không bằng nay, mà tốc độ tiến bộ của Trương Đức Bưu càng nhanh hơn.

Tiến bộ của cha con Sean là từng bước một rảo bước về trước, mà tiến bộ của hắn lại là nhảy vọt. Một mặt tu luyện Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, tinh thần lực cùng đấu khí tăng trưởng mạnh mẽ, mặt khác Long Mông Bảo Tượng Quyết cũng không hạ thấp chút nào, hơn nữa lại tiến thêm một bước, đạt tới cảnh giới Ngũ Hùng chi lực, vững vàng hướng tầng thứ tư Cửu Hùng Cự Lực tiến đến.

Trên đời lúc này, kiếm tu nhiều loại tâm pháp khác nhau, còn có thể cùng lúc tiến bộ, cũng chỉ có một mình hắn mà thôi.

Trong bất tri bất giác, đám Trương Đức Bưu rốt cuộc đi đến Lạc Nhật Sâm Lâm. Lúc này tiểu nữ hài Thú Tộc Eva cuối cùng miễn cưỡng học được đại lục ngữ, chính thức bái hắn làm thầy.

So sánh cùng Sean và Lệ Na, Trương Đức Bưu càng thích tiểu nha đầu này, quyết định truyền thụ cho nàng Long Mông Bảo Tượng Quyết.

Eva có huyết thống Hoàng Kim Bì Mông, trời sinh đã mình đồng da sắt, lực lớn vô cùng, thậm chí so với thân thể trời sinh cường hoành của người Nam Cương càng thêm xuất sắc! Nếu như tu luyện Long Mông Bảo Tượng, với huyết mạch của nàng, nhất định có thể đem môn công pháp này đề thăng đến cảnh giới cực cao.

“Năm đó vị tiền bối sáng lập Long Mông Bảo Tượng kia cũng có được huyết thống Bì Mông, nhưng không phải Hoàng Kim Bì Mông, so với Eva còn phải kém vài phần. Tương lai thành tựu của Eva hẳn trên vị tiền bối kia vài phần!”

Hai ngày sau, bọn hắn đi vào Nam Cương chủ thành, mấy người lập tức bị chấn động. Eva chưa từng nhìn thấy thành phố lớn, mà Sean và Lệ Na cho dù kiến đa thức quảng, nhưng cũng không ngờ trong rừng rậm cuồn dã Man Hoang này đột nhiên mọc lên một toà thành thị thô quánh hùng vĩ như vậy, quả thật là Quỷ Phủ Thần Công! (Quỷ Phủ khó lường)

“Nơi này chính là Nam Cương, cái nôi của đấu khí sao?” Lệ Na lẩm bẩm.

“A Man trưởng lão, ngài rốt cuộc trở lại rồi!” Trương Đức Bưu gặp Lăng Đồ Man Chuy ở cửa thành, gã thọt cẩn thận nhìn bọn Sean một chút, kéo hắn qua một bên, thấp giọng nói: “Mấy vị trưởng lão đang tìm người, thần miếu đã xảy ra chuyện.”

Trương Đức Bưu cười nói: “Tam thúc (mấy chương đầu ghi nhị thúc), người đừng gọi ta là trưởng lão, xa lạ quá. Thần miếu cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?”

“Ta làm sao biết? Đồ Mông trưởng lão mấy ngày nay buồn đến bạc đầu, tìm không thấy người, liền bảo ta nếu người về rồi lập tức kêu người đi thần điện tìm hắn.” Gã què thoáng chần chờ một chút, nhỏ giọng nói: “Trước đó không lâu một lão gia hoá cùng một tiểu gia hoá đến thần miếu, nói là bái phỏng, sáu vị trưởng lão đồng thời xuất động nghênh đón, chắc là có quan hệ với bọn họ.”

Trương Đức Bưu gật gật đầu, nói: “Tam thúc, người giúp ta chiếu cố bọn hắn một chút, ta lập tức lên núi!” Quay đầu phân phó đám Sean vài câu, lập tức gọi Tiểu Hắc, hướng thần miếu trên Thánh Sơn chạy đến. Sean nhìn Trương Đức Bưu đi xa, đánh bạo hỏi Lăng Đồ Man Chuy: “Đức Bưu đạo sư thật sự là trưởng lão Nam Cương thần miếu?”

Gã thọt ngạo nghễ nói: “Đương nhiên rồi, A Man trưởng lão là trưởng lão trẻ tuổi nhất từ trước đến nay của thần miếu!”

“Trưởng lão trẻ tuổi nhất?” Lệ Na bật cười nói: “Cha, người còn nói ngài thoát nhìn tuổi trẻ, trên thực tế là một lão già hom hem!”

Sean nuốt nước miếng, nói: “Chẳng lẽ lão nhân gia không phải tu luyện đến cảnh giới cao thâm, có thể dung nhan vĩnh trú sao?”

Gã thọt kinh ngạc liếc hần một cái, cười nói: “Cái gì dung nhan vĩnh trú? Hần hiện tại mới mười bốn tuổi!”

Sean ngậy ra như phồng, sau nửa ngày chưa lấy lại được tinh thần. Cho tới giờ hần đều cho rằng Trương Đức Bưu sở dĩ thoát nhìn còn trẻ vậy là vì hần tu vi thâm hậu cho nên dung nhan không đổi, không nghĩ tới tuổi của hần lại không lớn hơn Lệ Na.

116. Chương 116: Bôn Lô Liệt Thiên

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 116: Bôn Lô Liệt Thiên

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu cười Tiểu Hắc bước nhanh lên Thánh Sơn, lúc bước đến thần miếu trên đỉnh núi chỉ nghe trước mặt âm thanh huyền ảo, tiếng kinh bạo đấu khí truyền lại. Âm âm ầm, thanh âm như hai chiếc xe công thành không ngừng va chạm cửa thành, lúc đến phía trước nhìn chỉ thấy trên quảng trường thần miếu đã sớm đứng đầy tộc trưởng cùng đệ nhất dũng sĩ các tộc Nam Cương, khẩn trương nhìn vào giữa quảng trường.

Hai người đang giao thủ trên quảng trường là Nham Thạch Man Chuy cùng đệ nhất dũng sĩ Mô Sa bộ lạc, hai người đều không sử dụng vũ khí mà là tay không giao phong. Đệ nhất dũng sĩ Mô Sa bộ lạc tu luyện chính là một loại ngoại công đấu khí cực kì bá đạo, loại đấu khí tâm pháp này tên là Hoạt Lô Kinh, cũng là một loại cao cấp đấu khí.

Hoạt Lô Xa là một loại công thành lợi khí, Hoạt Lô Kinh ý tứ là tu luyện loại tâm pháp này, quyền đầu có thể giống như xe công thành, một quyền oanh mở cửa thành!

Hoạt Lô Kinh chuyên rèn luyện thân thể, cương mãnh dị thường, chiêu thức như bàn thạch, đại khai đại hợp, bước chân hạ xuống, chấn đến phiến đá vỡ vụn từng phân!

Mà Nham Thạch Man Chuy tuy luyện Thương Lan đấu khí thì dùng hùng hậu lâu dài mà nổi danh, đấu khí cuộn cuộn to lớn, giờ phút này lại sử ra thủ pháp bá đạo đồng dạng, cùng Hoạt Lô Kinh cứng đấu cứng, không chút nào rơi vào hạ phong.

Trương Đức Bưu xem chỉ chốc lát, âm thầm gật đầu, lòng nghĩ: “Thương Lan đấu khí của cha ngày càng tinh thâm rồi, so với lần ta li khai trước càng thêm lợi hại, nghĩ đến là tu vi tinh thần lực gia tăng tốc đột tu luyện của người thật lớn. Không thể đánh lâu, đệ nhất dũng sĩ Mô Sa bộ lạc hiện tại dựa vào một cỗ nhuệ khí còn có thể chèo chống, nhuệ khí vừa tan liền phải thua ngay.”

Đồ Mông Di Lạc sáu vị trưởng lão cũng ở bên cạnh quan sát, Trương Đức Bưu chú ý tới bên cạnh còn có hai nam tử áo bào trắng, một già một trẻ, dáng người đều cực kì cao lớn, cũng là Nam Cương Man tộc. Bất qua so với những người Nam Cương khác da dễ trắng nõn, có lẽ là lão giả hoả cùng tiểu gia hoả mà Lăng Đồ Man Chuy nói.

Titan(Đề Thản) trưởng lão nhìn thấy hần, lặng yên từ trong đám người chui ra ngoài, hướng hần vẫy tay. Trương Đức Bưu vội vàng đi qua, Đề Thản trưởng lão chẳng thềm hàn huyền, oán giận nói: “A Man, người rốt cuộc chịu trở lại rồi hả?!”

“Ra ngoài gặp một số chuyện phiền toái, chậm trễ một chút thời gian.” Trương Đức Bưu hướng hai người già trẻ áo trắng bĩu môi, thấp giọng nói: “Hai người kia là ai?”

Đề Thần trưởng lão sắc mặt ngưng trọng nói: “Lão giả áo bào trắng kia gọi là Bồ Nạp Lạc Già, người trẻ tuổi chính là đệ tử của hắn Hân Nhân Ma Ni. Bồ Nạp Lạc Già cũng là trưởng lão Tanya thần miếu.”

“Hắn cũng là trưởng lão thần miếu?” Trương Đức Bưu hiểu kì nói: “Trước kia sao ta chưa nhìn thấy hắn?”

“Bồ Nạp Lạc Già là trưởng lão Tanya thần miếu phía nam, chúng ta là Tanya thần miếu phía bắc.”

Đề Thần trưởng lão giải thích: “Thời khai quốc, một nhóm trưởng lão Nam Cương Man tộc thần miếu chúng ta ủng hộ Bắc Chu, một bộ phận ủng hộ Nam Minh, bởi vậy phân liệt. Bộ phận trưởng lão ủng hộ Nam Minh kia liền mang theo một nhóm người đến Thiết Bích Sơn phía nam, mà chúng ta thì ở lại Lạc Nhật Sâm Lâm. Trước đó không lâu Bồ Nạp Lạc Già trưởng lão mang đệ tử đến đây, nói với chúng ta rằng hiện tại Man tộc thực lực càng ngày càng yếu, bởi vậy thần miếu phía nam định cùng thần miếu chúng ta chính hợp làm một, mà Nam Cương Man tộc vốn phân liệt cũng chính hợp làm một, hình thành một đại bộ lạc. Đây là một chuyện tốt, nếu quả thật có thể hợp hai thành một mà nói, Nam Cương Man tộc chúng ta lại là một đại chủng tộc, tương lai cho dù phát sinh chiến tranh cũng không sợ chút nào rồi!”

Nam Cương Man tộc từng bị phân liệt, chuyện này Trương Đức Bưu vẫn là lần đầu tiên nghe nói. Ất hẳn năm đó trưởng lão thần miếu đem Man tộc phân liệt cũng không cho rằng đây là sự tình sáng láng gì.

Nghĩ một chút, hắn cảm thấy có chút không ổn, nói: “Thần miếu phía nam sớm không muốn hợp muốn không muốn hợp, vì sao hết lần này đến lần khác lại đề xuất chính hợp vào thời điểm này?”

Titan trưởng lão cười nói: “A Man, lần này bị người nói trúng rồi. Nếu người Nam Cương chúng ta thật sự chính hợp quy nhất, chúng ta cuối cùng là người Bắc Chu hay người Nam Minh? Nếu như bị thần miếu phía nam cầm quyền, toàn bộ Lạc Nhật Sâm Lâm đều sẽ đưa vào bản đồ Nam Minh. Nếu là thần miếu chúng ta cầm quyền, Nam Cương Man tộc tức thì trở thành thế lực cường đại nhất phía nam, Bát Trụ Quốc gì đó cũng không cần nhìn!”

Dừng một lát, Titan trưởng lão tiếp tục nói: “Bất quá đã nhiều năm như vậy, Tanya thần miếu phía nam sớm đã biến chất rồi. Hiện tại thần miếu phía nam chỉ là một phân bộ của Thần Vương điện mà thôi. Chúng ta nếu xác nhập cùng thần miếu phía nam, chẳng phải là cũng bị Thần Vương điện thống trị? Bồ Nạp Lạc Già lão gia hỏa này không khôn khéo như người, ta xem chừng lần này đề xuất thống nhất thần miếu căn bản không phải chủ ý hắn đưa ra, mà là chủ ý cù bấp của Thần Vương điện.”

“Thần Vương điện?” Trương Đức Bưu nhíu mày, cảm thấy cái tên này có chút quen tai. Nghĩ một lát mới nhớ lại lúc hắn ở cùng với Ái Y Nhĩ từng nghe nàng đề cập qua Thần Vương điện. Vạn năm trước chính Thần Vương điện liên hợp cùng kẻ thống trị khi đó đuổi Thâm Uyên Ma tộc vào Thâm Uyên, hơn nữa hạ chú ấn xuống huyết mạch của họ, khiến bọn họ vĩnh viễn phong ấn trong Thâm Uyên.

Nghe nói lịch sử Thần Vương điện cực kì cổ xưa, thời Thánh Nguyên lịch đã tồn tại rồi, cung phụng Thần Vương cùng chư thần, tập hợp rất nhiều võ học của thần miếu và ma pháp tinh túy, thực lực cường đại cực đoan, bao trùm phía trên tất cả thần miếu.

Nếu nói vương triều thống trị các nước trên đại lục, như vậy phía trên các nước chính là thần quyền thống trị. Thần Vương điện còn muốn ở trên vương quyền. Các triều đại vương quyền thay đổi, chỉ có Thần Vương điện cao cao tại thượng như trước, bởi vậy toà thần miếu này hoàn toàn có thể nói là thống trị giả thật sự của toàn đại lục này.

“Xem ra Thần Vương điện cùng Nam Minh công quốc có cấu kết, bằng không cũng sẽ không khiến thần miếu phía nam tới kiếm chuyện.” Trương Đức Bưu nhìn Bồ Nạp Lạc Già cùng đệ tử Hân Nhân Ma Ni của hắn một chút, hai người này thực lực cực kì cao minh, nhất là Hân Nhân Ma Ni, cho hắn cảm giác không thoải mái.

Phảng phất cảm ứng được ánh mắt của hắn, Bồ Nạp Lạc Già cùng Hân Nhân Ma Ni lập tức quay đầu nhìn hướng hắn. Trong đám người lập tức đem hắn toả định, ánh mắt lạnh lẽ.

Trương Đức Bưu trong lòng cả kinh: “Hai người này tu vi cao thâm như vậy, cả ánh mắt của ta cũng có thể phát giác! Bồ Nạp Lạc Già thì thôi, dù sao cũng là trưởng lão thần miếu phía nam nhưng tên Hân Nhân Ma

Ni này tuổi còn trẻ thế, làm sao cũng có tu vi như vậy? Xem ra thiên hạ kì tài như sao trời, nhiều không kể xiết, đâu thể chỉ có mình ta...”

Nghĩ tới đây ánh mắt Trương Đức Bưu lại quay về trên quảng trường, nói: “Titan trưởng lão, tại sao cha ta lại trên đài đánh nhau với các thúc bá bộ lạc khác?”

“Còn không phải ý kiến chúng ta và Bồ Nạp Lạc Già bất đồng, Đồ Mông và mấy lão già bọn ta muốn cho thần miếu phía nam sáp nhập vào thần miếu của chúng ta, mà Bồ Nạp Lạc Già lại hoàn toàn nghĩ khác, cho rằng chủng tộc Nam Cương chúng ta trong Lạc Nhật Sâm Lâm đã xuống dốc, nên nhập vào thần miếu phía nam. Cuối cùng mọi người không thể đồng ý, đành phải dùng nắm đấm. Bồ Nạp Lạc Già đề nghị trưởng lão không được ra tay mà để cho lớp trẻ động thủ, bên nào có thể thắng thì thần miếu liền nhập vào bên đó.”

Đề Thần trưởng lão bắt đầu nói: “Đối phương chỉ có hai người, chúng ta cũng không thể đánh hội đồng được! Cho nên đành phải đáp ứng điều kiện này của hắn, từ trong tất cả đệ nhất dũng sĩ của các bộ tộc tuyển bạt ra người tu vi cao nhất cùng Hầu Nhân Ma Ni giao thủ, cha ngươi thực lực cao minh nhất, xem ra lúc này nhất định là hắn thắng rồi, sẽ cùng Hầu Nhân Ma Ni một trận phân cao thấp.”

Trương Đức Bưu trong lòng có chút không cho là đúng: “Thực lực tên Hầu Nhân Ma Ni kia so với thần miếu trưởng lão chẳng kém hơn chút nào, rõ ràng là Bồ Nạp Lạc Già đã sớm biết rõ lần này khẳng định nói chuyện không xong, cuối cùng vẫn là muốn xài nắm đấm, vì vậy bố hạ một thế cục, chờ các người chui vào.”

Trong lúc nói chuyện, đệ nhất dũng sĩ Mô Sa bộ lạc trên đài đã thua, không có người nào tiến lên khiêu chiến nữa. Nham Thạch Man Chuy đứng trên đài, nhìn về phía mấy vị trưởng lão. Đồ Mông trưởng lão cười nói: “Đệ nhất dũng sĩ của bộ lạc phương bắc chúng ta đã tuyển xong. Bồ Nạp sư huynh, Hầu Nhân hiền chất, các người chuẩn bị xong chưa?”

Hầu Nhân Ma Ni nhìn về phía Bồ Nạp Lạc Già, Bồ Nạp Lạc Già mặt không biểu tình, khẽ gật đầu một cái: “Chú ý lưu thủ, không nên là tổn thương tình cảm các huynh đệ trong rừng rậm.”

“Tu vi hắn thấp như vậy, đệ tử vẫn còn lưu thủ được!” Hầu Nhân Ma Ni cúi đầu nói, đột nhiên thân ảnh nhoáng một cái đã xuất hiện trên quảng trường, dừng lại trước mặt Nham Thạch Man Chuy không xa, một cổ đầu khí từ trên người cuộn cuộn tuôn ra, khí thế kịch liệt bành trướng!

Trương Đức Bưu sắc mặt biến hoá: “Tu vi cha tuy tiến bộ thần tốc, nhưng dù sao thời gian tu luyện tinh thần lực ngắn ngủi, căn bản không phải đối thủ kẻ này!”

Hầu Nhân Ma Ni khí thế lập tức vọt đến cực điểm, tất cả đệ nhất dũng sĩ của các bộ tộc trên quảng trường cũng không cách nào thừa nhận khí thế bạo ngược của hắn, không thể không thối lui bốn phía. Hầu Nhân Ma Ni đột nhiên hét dài một tiếng, bóng trắng loé lên, như cuồng phong phóng tới Nham Thạch Man Chuy, cách hai trượng tay phải liền mạnh mẽ đánh ra, răng rắc một tiếng, bàn tay lập tức đột phá tường âm thanh!

Trương Đức Bưu giương mắt nhìn lại, chỉ thấy không khí trong chốc lát bị đầu khí điên cuồng áp bách thành một khí tường, ngay sau đó khí tường bốp một tiếng vỡ nát, một bàn tay thật lớn lẳng không chụp xuống!

Bàn tay cực lớn kia còn chưa tới bên người Nham Thạch Man Chuy, kinh phong lẳng lẽ đã quét quần áo của hắn bay phất phới, thậm chí có xu thế xé rách!

Đám Đồ Mông trưởng lão bỗng nhiên đứng dậy, hoảng sợ nói: “Đầu Thánh tuyệt kĩ, Liệt Thiên Thủ!”

Lời còn chưa dứt, đột nhiên một thân ảnh lách mình xuất hiện trước mặt Nham Thạch Man Chuy, đại thủ hướng về phía trước, lập tức đầu khí cuộn cuộn như sấm, tiếng sấm ùng oàng nổi lên. Đại thủ trong nháy mắt đem không khí phía trước thổi bằng, chỉ nhìn bằng mắt thường có thể thấy được tường không khí bị bàn tay kia đẩy ra một tầng dày đặc, trong chớp mắt lại thêm một tầng dày đặc nữa, chỉ phút chốc đã có hơn mười tầng tường không khí điệp gia một chỗ, hình thành một bàn tay cực lớn, dùng tư thái vô cùng trầm trọng nghiêng tiếp cự thủ của Hầu Nhân Ma Ni!

Bôn Lôi Thủ!

Đại thủ ấn của hai người, một cái nhanh, một cái chậm, đồng thời đạt tới hai chủng tuyệt học đỉnh phong, cho dù là chư vị trưởng lão ở đây cũng không dám nói mình có thể đem hai chủng tuyệt học này phát huy đến mức đó!

Chỉ nghe một tiếng vang ầm ầm thật lớn, hai loại đại thủ ấn rốt cuộc đụng vào nhau, Bôn Lôi Thủ đột nhiên nổi lên biến hoá, tường không khí bị một cỗ đấu khí hùng vĩ mạnh mẽ vận xoắn, biến thành hình dạng xoắn ốc, giống như mũi khoan thép, trọng trọng nghênh tiếp Liệt Thiên Thủ!

Cùng lúc đó Liệt Thiên Thủ đột nhiên biến thành xà hình, mở cái miệng rộng nuốt Loa Toàn Kinh vào!

Bộp bộp bộp!

Hai loại đấu khí vỡ tan từng phần, đấu khí dư âm hướng bốn phía vọt tới. Những dư âm này cho dù là hảo thủ Đấu Khí Như Cương cũng không dám tiếp lấy. Nhìn thấy những đệ nhất dũng sĩ các bộ lạc sắp thụ trọng thương, Đồ Mông Di Lạc cùng sáu vị trưởng lão lập tức xuất thủ, tay áo tung bay, đem những đấu khí dư ba ngăn cản lại, những đấu khí dư ba còn lại đánh vào mặt đất quảng trường, lập tức bắn tung không biết bao nhiêu lỗ to lỗ nhỏ!

“Người là ai?” Hầu Nhân Ma Ni phi tốc lui về sau, nghiêm nghị quát.

“Mông Chuyên bộ lạc, Đức Bưu Man Chuy.” Trương Đức Bưu thu tay về, quay người cười nói: “Cha, trận này để con tới a. Tiểu tử này thực lực quá thấp, vạn nhất ngài không lưu thủ được, chẳng phải là làm tổn thương cảm tình huynh đệ bộ lạc sao?”

Trên gương mặt cương nghị của Nham Thạch Man Chuy lộ ra vẻ tươi cười vui mừng, mạnh mẽ vỗ vai hắn: “Tốt, không được để lão tử mất mặt!”

117. Chương 117: Đại Uy Thiên Long

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 117: Đại Uy Thiên Long

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Người nọ là... A Man?” Sáu vị trưởng lão ngăn trở đấu khí dư ba kích xạ, Đồ Mông trưởng lão lúc này mới lưu ý đến Man tộc thiếu niên mày rậm mắt to đột ngột xuất hiện giữa sân, bộ dạng chất phác thật thà, không khỏi hoảng sợ nói.

Bố Nạp Lạc Già nhìn về phía Trương Đức Bưu, lộ ra thần sắc kinh ngạc, phảng phất ngạc nhiên hắn còn trẻ như vậy lại có thể ngăn cản đấu khí của Hầu Nhân Ma Ni, không vui nói: “Đồ Mông sư huynh, bộ lạc phương bắc rốt cuộc muốn phái ai xuất chiến? Tiểu tử này là người nào vậy?”

Đồ Mông trưởng lão lại cười nói: “Bố Nạp sư huynh, A Man cũng là lớp thanh niên của bộ lạc phương bắc ta, đại biểu thần miếu xuất chiến cũng là chuyện đương nhiên, người nói xem có đúng không?”

Bố Nạp Lạc Già hừ lạnh một tiếng, không nói gì nữa.

Đồ Mông trưởng lão nhẹ thở ra, trong lòng thầm nói: “Thực lực của A Man trưởng lão sao lại tăng nhanh như vậy? Thời điểm mùa đông năm trước hắn mới đạt tới Đấu Khí Ngoại Phóng, ngưng tụ kiếm quang, hôm nay vài tháng không gặp đã phát triển đến cấp độ này! Bất quá Hầu Nhân Ma Ni là cao thủ thần miếu phía nam bồi dưỡng hơn hai mươi năm mới tạo ra được, A Man tuy tiến bộ thần tốc, chỉ sợ còn chưa phải đối thủ của hắn...”

Hầu Nhân Ma Ni tu luyện đấu khí hơn hai mươi năm, tuy cũng là lớp trẻ, nhưng tuổi tác cao hơn Trương Đức Bưu nhiều, đây là ưu thế về tuổi tác.

Trong lúc nói chuyện, Nham Thạch Man Chuy từ trên quảng trường đi xuống, người Nam Cương bên ngoài không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Trong ấn tượng của bọn họ, Nham Thạch Man Chuy là một gia hoả ăn nói nghiêm túc, hẳn chỉ cần nhận chuẩn điều gì đúng, sẽ lì như trâu mà húc đầu vào. Không nghĩ đến giờ phút này tên gia hoả khô khan không biết cười này lại cực kì vô sỉ thừa nhận Hầu Nhân Ma Ni không phải là đối thủ của hắn, cho nên để cho A Man tiếp thể hắn, miễn cho lấy lớn hiếp nhỏ.

Người hơi có chút kiến thức ở đây đều rõ ràng, Nham Thạch Man Chuy tuy là rất mạnh, nhưng cũng không mạnh đến mức vượt quá lẽ thường, mà cái tên Hầu Nhân Ma Ni từ Nam Minh đến này không may lại là mạnh đến mức vượt qua người bình thường.

Trương Đức Bưu nhìn phụ thân đi xuống đài, trong lòng nhẹ nhàng thở ra. Hẳn thật sự sợ tính quật cường của phụ thân phát tác, chết sống cùng Hầu Nhân Ma Ni phân thắng bại. Tuy Hầu Nhân Ma Ni nói sẽ lưu thủ, nhưng Nham Thạch Man Chuy nhất định sẽ vì vậy mà thụ thương.

Híp mắt, Trương Đức Bưu cẩn thận dò xét đối thủ, trong lòng hơi kinh. Tên Hầu Nhân Ma Ni này đấu khí đã đạt tới cảnh giới trầm trọng như núi, hơn nữa không biết hắn tu luyện tâm pháp gì, trọng tâm phiêu hốt bất định, rõ ràng đứng ở nơi đó, nhưng cho Trương Đức Bưu cảm giác như tên này đã đi động đến nơi nào rồi không biết.

“Tâm pháp cùng loại ta chỉ mới nhìn thấy trên người Thất Già La. Thất Già La tu luyện chính là Tử La Thiên Trưng, âm nhu cực hạn, thân pháp quỷ dị khó lường. Nhưng thân pháp của Hầu Nhân Ma Ni trong ngưng trọng lại mang theo âm nhu, tuy rằng so ra kém Thất Già La thần bí khó lường, nhưng lại không mất đại khí, chẳng lẽ cũng là công pháp trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng?”

“So thân pháp khẳng định ta kém hắn, dứt khoát đứng ở đây không nhúc nhích, tùy ý hắn đến công!”

Trương Đức Bưu trong nháy mắt liền xác định sách lược đối phó, khí thế đột nhiên biến đổi, nguyên lại loại khí thế như lợi kiếm ra khỏi vỏ đột nhiên thu liễm, phẳng phất như đá lớn rơi xuống đất, như rễ cây cổ thụ, cho người khác cảm giác dày, nặng, trầm, ổn.

Hầu Nhân Ma Ni như gió lốc xông đến, thân pháp phiêu hốt bất định. Liệt Thiên Thủ xé rách không khí, liên tục công tới Trương Đức Bưu. Nếu nói lần giao phong vừa rồi chỉ là một lần dò xét, vậy lúc này đây hẳn chính là toàn lực ứng phó, dùng đả kích như cuồng phong sục vũ hạ gục thậm chí đánh chết đối thủ!

Liệt Thiên Thủ là tuyệt học Đấu Thánh sáng lập, không có chiêu thức phức tạp, chỉ có một chữ “Nhanh”!

Hầu Nhân Ma Ni xuất thủ phát ra trận trận âm bạo, so với lần ra tay đầu tiên còn nhanh hơn, khiến người khác cơ hồ khó có thể thấy rõ quỹ tích chiêu số của hắn. Mà ngược lại với hắn, Trương Đức Bưu ra tay lại rất chậm, phẳng phất hai tay vô cùng trầm trọng, nhưng luôn có thể vừa kịp tiếp hạ tiến công của đối phương.

Nếu nói Hầu Nhân Ma Ni là sóng to gió lớn, vậy hắn là đá ngầm trong đại hải, mặc cho gió táp sóng xô, ta vẫn an nhiên bất động.

Hầu Nhân Ma Ni phi tốc chuyển động quanh thân hắn, thân ảnh hình thành một dải bạch tuyến, mang theo trận trận gió xoáy, sức gió càng lúc càng lớn, như một cái vòi rồng, bức bách tất cả đệ nhất dũng sĩ các bộ tộc nhao nhao lùi lại, cuối cùng không thể không rời khỏi quảng trường.

Tiếng nổ mạnh do hai người giao thủ phát ra giống như tiếng rang đậu vang lên không dứt, âm thanh sấm gió cuộn cuộn không ngừng. Mọi người không khỏi hoảng sợ, hai người này giao thủ đến giờ thể mà một khắc cũng không ngừng, đấu khí hùng hậu đến cực điểm!

Hầu Nhân Ma Ni hét dài một tiếng, rồi đột nhiên dừng lại, tâm pháp lập tức nghịch chuyển, một cỗ uy áp trầm trọng bá đạo phóng thẳng lên trời!

Long Uy!

Trong lòng Trương Đức Bưu đột nhiên nổi lên một cảm giác nguy hiểm, lông tơ dựng lên, phẳng phất đối diện không còn là một người mà là một đầu cự long mở miệng to như bồn máu, dùng ánh mắt lạnh như băng chăm chú nhìn mình!

Trương Đức Bưu lập tức đem đầu khí toàn thân tuôn mạnh vào trong tay, mang theo cuộn cuộn lời âm, hướng đại thủ của Hầu Nhân Ma Ni nghênh tới!

Nào biết Bôn Lôi Thủ vừa tiếp xúc với đại thủ của Hầu Nhân Ma Ni liền dễ dàng sụp đổ, một cỗ đầu khí vương đạo bá đạo bay thẳng đến, nào là Loa Toàn Kinh, Đại Phách Quan Thủ, Càn Khôn Quyết, hết thấy bị áp chế không thể nhúc nhích, phảng phất như ma thú cấp thấp gặp Thánh Long, chỉ có thể phủ phục trên mặt đất, chờ kết cục bị ăn tươi!

Đồ Mông Di Lạc trưởng lão sắc mặt kịch biến: “Đây là tâm pháp gì?”

Bồ Nạp Lạc Già cười ha hả nói: “Đồ Mông sư huynh có nghe nói qua Đại Uy Thiên Long Quyết chưa?”

“Đại Uy Thiên Long Khí?” Đồ Mông Di Lạc nao nao, thất thanh nói: “Long tộc tâm pháp?”

Bồ Nạp Lạc Già mỉm cười nói: “Sư huynh kiến văn rộng rãi! Nghe nói vào thời kì Thánh Nguyên, Long tộc có một vị trưởng lão cùng địch nhân giao thủ, bị cường giả cấp Truyền Kỳ phong ấn ma pháp, cả đời không thể cảm ứng được ma pháp nguyên tố nữa. Nhưng không ngờ vị Long tộc trưởng lão kia nhân hoá đặc phúc, suy nghĩ ra một bộ đầu khí tâm pháp, chính là Đại Uy Thiên Long Quyết. Loại tâm pháp này bài danh đệ ngũ trên Đầu Khí Bảng, so với Long Mông Bảo Tượng Quyết của Man tộc ta còn cao hơn hai bậc!”

Đồ Thần trưởng lão cười lạnh nói: “Bồ Nạp sư huynh, ta nghe nói Đại Uy Thiên Long Quyết chỉ có Long tộc mới có thể tu luyện, người Nam Cương làm sao có huyết thống Long tộc được? Hầu Nhân hiền chất này, chỉ sợ không phải người Nam Cương a?”

Bồ Nạp Lạc Già cười ha ha nói: “Titan sư huynh kiến đa thức quảng, chẳng lẽ không biết Thập Nhị Ma Thủ Phù Văn trong luyện kim phù văn có thể cải biến huyết thống sao? Thực không dám giấu diếm, Đại Uy Thiên Long Quyết này là tâm pháp trưởng lão Thần Vương điện truyền cho thần miếu phía nam, hơn nữa phái ra luyện kim tông sư dùng Thánh Long huyết cải tạo thân thể Hầu Nhân, làm cho hắn có huyết thống Thánh Long, tu luyện Đại Uy Thiên Long Quyết tự nhiên dễ dàng. Chỉ cần chúng ta nam bắc thần miếu xác nhập, Đại Uy Thiên Long Quyết tự nhiên cũng là của các ngươi, tất cả mọi người có thể xem, thậm chí dùng Long huyết cải tạo thân thể cũng không đùa. Các vị sư huynh, các ngươi định thế nào?”

Các vị trưởng lão bao gồm Đồ Mông Di Lạc tim đập thành thịch. Nếu như có thể đạt được Đại Uy Thiên Long Quyết, chưa nói tới tu luyện, chỉ là suy xét một phen đối với tu vi bọn họ cũng rất hữu ích.

Nếu có thể dùng Thánh Long chi huyết cải tạo huyết mạch, nói không chừng bọn họ cũng có thể tu luyện Đại Uy Thiên Long Quyết!

Titan trưởng lão cười lạnh nói: “Ta thấy không cần a! Phương bắc thần miếu ta mặc dù không có chỗ dựa Thần Vương điện, nhưng Long Mông Bảo Tượng tổ truyền cũng chẳng phải ăn chay. Thật sự bắt đầu độ sức, chưa hẳn thua kém bao nhiêu so với Thiên Long Khí! Ngay cả vật của tổ tông mình còn chưa luyện tốt, lại đi tham tâm pháp chủng tộc khác, được không bù mất a!”

Đám người Đồ Mông Di Lạc trong lòng cả kinh, gật đầu nói: “Sư đệ giáo huấn đúng lắm, đúng là chúng ta tham lam rồi. Năm đó vị tiên bố tiên hiền sáng lập Long Mông Bảo Tượng Quyết kia cũng không tu luyện tâm pháp Long tộc, còn không phải chém giết không biết bao nhiêu là cự long, được xưng Truyền Kỳ sao?”

Bồ Nạp Lạc Già cười khà khà (ha ha hoài nên đối đỡ nhảm) nói: “Mấy vị sư huynh thật sự là suy nghĩ hão huyền, lúc trước Già La trưởng lão mang Long Mông Bảo Tượng đi, chẳng lẽ thần miếu còn bảo tồn phó bản...”

Lời hắn còn chưa dứt, đột nhiên nghe tiếng rống to của Đại Địa Bạo Hùng từ trong lồng ngực Trương Đức Bưu truyền đến, không khỏi sắc mặt kịch biến.

Gào! Gào!

Trương Đức Bưu bị Thiên Long Khí của Hầu Nhân đánh lui, giờ phút này rốt cuộc bắt đầu hành động, Long Mông Bảo Tượng Khí đằng đằng vận hành, cảm giác Long Uy áp bách không cánh mà bay. Tiếng gầm trầm muộn vừa vang lên, phát lực một kích, vậy mà cùng Đại Uy Thiên Long Khí cân sức ngang tài!

Trên thân hai người quần áo đã bị đầu khí triệt để chấn nát. Ma pháp bào của Trương Đức Bưu hoá thành vô số mảnh vụn ngay tại chỗ, áo bào trắng của Hầu Nhân cũng tan thành bột mịn!

Trong nháy mắt hai loại đấu khí cường hoành bất đồng giao thủ, mặt đất dưới chân bọn hắn phẳng phất bị vô hình cự chùy hung hăng nện xuống, đương trường lõm xuống hai cái lỗ to!

Nổ mạnh phát ra khi giao thủ khiến đại não mọi người nhất thời trống rỗng, trong đầu cơ hồ không nhớ nổi điều gì!

Trương Đức Bưu không lùi mà tiến, bước nhanh đến trước, Long Mông Bảo Tượng Khí tràn ngập toàn thân. Thân thể vốn cân xứng lập tức nổi lên từng mảnh cơ bắp và gân lớn hẹp dài, vận hành theo cuồng bạo lực lượng trong người. Chỉ thấy cơ bắp dưới da như một đầu măng xà toàn động, gân xanh giống như giun lớn nổi ra, lực lượng bạo tạc sung mãn!

Thậm chí cả gương mặt trung hạp thật thà của Trương Đức Bưu thời khắc này cũng trở nên vô cùng dữ tợn, như một Ma Thần!

Oanh! Oanh! Oanh!

Nổ mạnh liên tiếp truyền đến, quảng trường thần miếu lập tức bị hai người chà đạp một trận, mỗi lần giao thủ liền xuất hiện một cái hố to, những phiến đá xanh trên quảng trường đều rạn nứt!

Thời điểm này nếu như nhắm mắt lại, người nghe được căn bản không phải hai nhân loại đang đối quyết mà phẳng phất là hai man hoang cự thú dùng man lực thuần túy phân một trận cao thấp!

Đây là lực lượng tuyệt đối, cái gì mà Đấu Khí Như Dao, Đấu Khí Như Sơn, thời khắc này cũng không có tác dụng, chỉ có lực lượng mới có thể xưng bá trong trận chiến đấu này!

Long Mông Bảo Tượng được xưng đệ nhất thần lực, cùng đấu khí tâm pháp Đại Uy Thiên Long Quyết của Long tộc, đều là tâm pháp đem lực lượng phát huy đến cực hạn. Bất đồng chính là một cái là tâm pháp Man tộc, một cái là tâm pháp Long tộc. Đại Uy Thiên Long sở dĩ nằm trên Long Mông Bảo Tượng, cũng chẳng phải do loại tâm pháp này siêu việt Long Mông Bảo Tượng, mà vì Long tộc tu luyện loại tâm pháp này đạt được lực lượng càng thêm cường hoành, lại thêm bọn chúng vốn có thân thể giống như Thánh Giả, cho nên cường hãn vô cùng.

Nhưng Hầu Nhân cũng không phải Thánh Long, cho dù dùng Thánh Long chi huyết tẩy kinh phạt tủy, cải tạo huyết mạch, vẫn không phải là Thánh Long. Đại Uy Thiên Long Quyết trên người hắn hiệu quả giảm xuống nhiều. Trong trường chiến đấu thuần túy lực lượng này, nhục thể của hắn rất nhanh không chịu nổi lực lượng cuồng bạo, tế bào da trên thân bắt đầu nổ tung, huyết châu từ trong lỗ chân lông thấm ra ngoài, lập tức bị đấu khí cuồng bạo làm bốc hơi, hình thành huyết vụ đỏ thẫm!

Hầu Nhân Ma Ni đột nhiên gào thét một tiếng, cả người bất ngờ an tĩnh lại, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, nhưng Trương Đức Bưu lại cảm giác được giờ phút này hắn càng thêm nguy hiểm, trên người tràn ngập tử khí nặng nề, bản thân nếu tùy tiện tiến công, tất nhiên là kết cục chết thảm!

“Quyền ý thần niệm? Hắn cũng có quyền ý thần niệm!”

Trong nội tâm Trương Đức Bưu đột nhiên rối loạn, nhảy tung người lên, giữa không trung nhịn không được cất tiếng cười to, tiếng cười không dứt, tâm thần đột nhiên tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiêu, đứng trên cầu cúi đầu nhìn Hầu Nhân Ma Ni: “Rốt cuộc gặp được đối thủ có thể buông tay chiến một trận! Hưng phấn thật, hưng phấn đến ta nhịn không được mà phát run... Nên đánh chết hắn không, nên đánh chết hắn luôn không...”

118. Chương 118: Sát Cơ Trọng Trọng

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 118: Sát Cơ Trọng Trọng

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu trong lòng chiến ý dâng dâng dâng lên, từ khi hắn ngưng tụ ra quyền ý thần niệm của chính mình, gặp được cao thủ nhiều vô số, nhưng có được quyền ý thần niệm chỉ có hai người Long Kị Cầm Quân Trụ Quốc Đại Tướng Quân Áo Mầu Tư Đình và lão quái vật Tông Ma La của Ma La tộc.

Ohm Đại Trụ Quốc là Kiếm Thánh, căn bản không có cơ hội cùng hắn giao thủ, mà cho dù có giao thủ cũng nhất định sẽ bị một chiêu đánh gục. Tông Ma La thì không có sát ý, Trương Đức Bưu cùng Ma La Hoàng Kim Thần Toạ quyền ý của hắn đã từng đối kháng một lần, nhưng chỉ là vừa chạm liền thu, không có sử xuất toàn lực.

Cùng cao thủ ngưng tụ ra quyền ý thần niệm giao chiến, bất luận đối với kẻ nào mà nói đều là thử nghiệm khó được. Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy bản thân hưng phấn đến xương cốt bắt đầu run rẩy: “Đập chết nó thôi!”

Bên ngoài quảng trường mọi người tuy là đệ nhất dũng sĩ của các tộc, thậm chí mấy vị trưởng lão cùng Bồ Nạp Lạc Già tu vi đều vượt xa hai tên Trương Đức Bưu và Hưu Nhân Ma Ni, nhưng không có ai ngưng tụ ra quyền ý thần niệm.

Cho dù những người này không nhìn ra quyền ý thần niệm của bọn hắn, lại có thể cảm nhận được giờ phút này tinh khí thần cả hai tựa hồ đồng thời phát sinh biến hoá. Trên người Hưu Nhân Ma Ni tràn ngập tử khí khiến người ta hít thở không thông, phảng phất hoang sơn mộ viên, lão thụ đầy quả, khô cốt đầy đất, làm người khác cảm thấy lực lượng của cái chết.

Mà hoàn toàn bất đồng với hắn chính là Trương Đức Bưu giờ phút này lại tràn đầy chí quyết tiến tới, khí thế Ta Là Vô Địch, như đao quang bắn ra duệ khí tứ phía, bổ vào tử khí nặng nề của Hưu Nhân Ma Ni!

Bồ Nạp Lạc Già lộ ra thần sắc bất an. Mặc dù Trương Đức Bưu sử xuất Long Mông Bảo Tượng lực hùng chi lực, cùng đệ tử hắn Hưu Nhân Ma Ni lấy cứng đối cứng, thậm chí khiến Hưu Nhân Ma Ni hơi rơi xuống hạ phong, hắn cũng chỉ khiếp sợ một thoáng rồi bình tĩnh trở lại.

Bởi vì hắn biết rõ thực lực và thiên phú người đệ tử này của mình. Mặc dù Đức Bưu Man Chuy này vừa hung vừa ác, chỉ cần Hưu Nhân Ma Ni sử ra quyền ý thần niệm của mình, cho dù Long Mông Bảo Tượng cũng phải sụp đổ!

Nhưng thế cục hiện tại giữa sân vừa nhìn liền hiểu, hiển nhiên Hưu Nhân đã tiến vào cảnh giới thần bí kia, nhưng cùng lúc đó, Trương Đức Bưu thế mà cũng tiến vào bên trong quyền ý của chính hắn.

Không ngờ cái tên nhìn như thiếu niên Man tộc này thực lực vậy mà lại cường hoành như vậy, hơn nữa so với Hưu Nhân Ma Ni càng trẻ tuổi hơn, lại khiến cho trong lòng Bồ Nạp Lạc Già sát cơ đại động!

“Hiện tại hắn tuổi còn trẻ đã như thế, sau khi lớn lên ai có thể trị được hắn nữa?”

“Gi?”

Nham Thạch Man Chuy nhìn chăm chú trong sân, đột nhiên kêu nhẹ một tiếng, lộ ra biểu tình kinh nghi bất định. Titan trưởng lão một bên không khỏi tò mò, hắn tử Nam Cương này trước giờ mặt như đá tảng, cho dù Hưu Nhân Ma Ni sử ra Đại Uy Thiên Long Quyết mặt hắn vẫn không đổi sắc, như thế nào bây giờ lại động dung rồi?

“Nham Thạch, người sao thế?”

Nham Thạch Man Chuy lại khôi phục gương mặt thờ ơ, lắc đầu nói: “Không có gì.”

Titan trưởng lão lắc đầu thầm nói: “Cả cái nhà Man Chuy này, nhỏ đích thị quái thai, mà già cũng là quái thai nốt...”

Nham Thạch Man Chuy tuy biểu tình khôi phục bình thường, nhưng trong lòng lại phiên giang đảo hải. Giờ khắc này hắn quả thực không thể tin được những gì mình đang chứng kiến!

Trong mắt hắn, trong sân trên người Hưu Nhân Ma Ni hiện ra một bộ khô lâu cự đại. Đây là một khung xương của một con Đại Cự Hoàn Long Xà, khớp xương lổm chổm, bắt đầu cuộn quanh thân thể Hưu Nhân Ma Ni, trên đỉnh đầu của hắn một cái sọ rồng thật lớn dựng lên, thò ra phía trước, dữ tợn vạn phần!

Ngay sau đó, một cốt mâu cự đại lặng yên dựng thẳng lên, chính là cái đuôi của Đại Cự Hoàn Long Xà, mỗi đoạn khớp xương biểu hiện cái đuôi này sắc bén đến mức nào

Mà ở một phía khác, dưới chân Trương Đức Bưu lại hiện ra một chiếc cầu dài, một đường trải rộng, kéo dài đến trước người Hầu Nhân Ma Ni.

Cây cầu kia cực hẹp, trên thành cầu sừng sững đủ loại phù điêu cường hoành ma thú: Cự Long, Đại Xà, Địa Ngục Khuyển, Trì Quỷ, Liệt Viên, Cự Hi...

Con Đại Cự Hoàn Long Xà kia thân hình chậm rãi du động, trườn xuống cây cầu kia, quần quanh không biết bao nhiêu vòng trên cầu, cái đầu dựng đứng phía trên, hung hăng nhìn chằm chằm vào Trương Đức Bưu.

Giống thật đến như vậy, đến mức Nham Thạch Man Chuy tựa hồ có thể nghe được thanh âm răng rắc của xương cốt nó phát ra lúc trườn!

“Cuối cùng là thứ gì vậy?” Trong lòng Nham Thạch Man Chuy thì thảo không thôi, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ chỉ có ta có thể thấy được, những người khác nhìn không được? Tu vi của tiểu hồn dẫn A Man này, cuối cùng đã đến trình độ nào rồi...”

Kì thật Đại Cự Hoàn Long Xà cũng là một loại Thánh cấp ma thú, sau khi chết biến thành vong linh sinh vật, bị vong linh Thánh Ma Đạo Sư quy thành Cốt Long nhất tộc. Mặc dù trở thành vong linh Cốt Long, thực lực loại ma thú này y nguyên không giảm bớt chút nào.

Vị Thần Vương điện trưởng lão đưa Đại Uy Thiên Long Quyết cho thần điện phía nam kia chính là một vị vong linh Thánh Ma Đạo Sư, bởi vì đối với Hầu Nhân Ma Ni cực kì yêu thích cho nên cố ý triệu hồi ra Đại Cự Hoàn Long Xà, ngày đêm làm bạn với Hầu Nhân Ma Ni, cuối cùng khiến hắn ngộ ra loại quyền ý tràn ngập địa ngục tử khí này!

Tuy trên danh nghĩa Bồ Nạp Lạc Già là đạo sư của hắn, nhưng chính thức dạy bảo Hầu Nhân Ma Ni thành tài chính là vị trưởng lão Thần Vương điện kia!

Trong sân, một khắc khi Đại Cự Hoàn Long Xà quần quanh Sinh Tử Kiều, Trương Đức Bưu cũng bắt đầu cùng Hầu Nhân Ma Ni giao thủ. Quyền ý thần niệm của hai người rung chuyển lẫn nhau, nếu như quyền ý biết phát ra âm thanh, giờ phút này tuyệt đối là nổ mạnh cuộn cuộn, không chút nào kém thanh thế giao đấu vừa rồi của cả hai!

Trương Đức Bưu tùy ý Đại Cự Hoàn Long Xà của Hầu Nhân Ma Ni rung chuyển Sinh Tử Kiều của mình, từng bước một tiến về phía trước, bước chân rơi xuống, khí thế liên tăng vọt một phần.

Nếu là lúc trước, hắn cảnh giới bất ổn, nói không chừng Sinh Tử Kiều còn có thể bị Đại Cự Hoàn Long Xà chấn động, nhưng trải qua ma luyện trong chiến trường của không gian Thánh Nguyên Vương Toạ, cảnh giới của hắn ổn định vượt xa tưởng tượng của người khác!

Cước bộ của hắn càng lúc càng nhanh, cuối cùng đã biến thành chạy nước rút, chớp mắt đến giữa cầu, khí thế Trương Đức Bưu rốt cuộc kìm nén đến đỉnh phong, khí thế gió cuốn mây bay, mọi người bên ngoài sân phảng phất nghe thấy thanh âm nộ triều liệt ngạn (thủy triều lớn tràn bờ), chỉ thấy một đạo đao mang dài hơn hai mươi mét xé rách trường không, chém xuống đỉnh đầu Hầu Nhân Ma Ni!

Đao mang cự đại như thế, mang theo vô cùng vô tận uy thế, phóng thẳng lên trời, Hầu Nhân Ma Ni không khỏi biến sắc, điên cuồng hét lên một tiếng, quyền ý thần niệm lần nữa ngưng tụ, song quyền đánh ra, đầu khí hình thành Đại Cự Hoàn Long Xà đầu rồng đuôi rắn, điên cuồng nghênh tiếp đao mang!

Nhưng thấy một đao kia chém xuống, quyền ý Đại Cự Hoàn Long Xà của Hầu Nhân Ma Ni lập tức sụp đổ tan nát!

Đao thế không hề trở ngại hạ xuống, Hầu Nhân Ma Ni lần nữa giận dữ gầm lên, trong thanh âm lộ ra vô cùng tuyệt vọng, mắt thấy hắn sắp bị một đao phân hai. Chính vào lúc này, một đạo bóng trắng nhanh như thiểm điện cắt ngang chiến trường, song chưởng giao thoa, bốp một tiếng, hướng Trương Đức Bưu công tới!

Thanh âm kia như hai cái thanh la đồng mạnh mẽ đập vào nhau, đầu khí vô cùng thuần chính, trầm trọng, vậy mà so với quyền ý của hai người còn kinh người hơn, đúng là Bồ Nạp Lạc Già xuất thủ!

Vị trưởng lão thần miếu phía nam này trong lòng sát ý đại động, xuất thủ liền toàn lực mà làm. Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy một loại cảm giác nguy hiểm đột nhiên xông lên đầu, đao mang khó khăn lắm mới rơi vào trên tóc Hầu Nhân Ma Ni, lập tức đảo ngược lên, tao ngộ với đại thủ của Bồ Nạp Lạc Già!

Đao mang âm âm vỡ vụn, thế công của Bồ Nạp Lạc Già cũng thoáng bị ngăn trở. Vị trưởng lão thần miếu phía nam này thấy hấn thế mà có thể tiếp được một kích toàn lực của mình, trong nội tâm sát ý càng thịnh, càng lúc càng nóng, cười ha hả nói: “Tiểu bối, bổn sư không kém, đón thêm một chiêu của ta thử xem!” Lập tức thủ chưởng khê đảo, từng chưởng hướng phía trước đánh ra, tầng tầng điệp điệp cùng một chỗ, uy thế trong chớp mắt liền tích tụ đến đỉnh phong!

Đúng lúc này, sáu đạo nhân ảnh rơi vào trong sân, bao vây hấn lại, sáu cổ khí thể bay thẳng đến hấn!

Bồ Nạp Lạc Già cười lớn một tiếng, lập tức tán đi khí thế của mình, cười tủm tỉm nói: “Vị Đức Bưu Man Chuy hiện chất này thật sự là hảo bản sự, thần miếu phía nam chúng ta thua, tự nhiên sẽ thực hiện lời hứa, sáp nhập với thần miếu phương bắc. Các vị sư huynh, việc hợp nhất quan hệ trọng đại, tiểu đệ còn phải về thần miếu, hướng trưởng lão hội thần miếu nói rõ tình huống, chúng ta ngày khác gặp lại!” Lập tức thần nhiên ra khỏi vòng vây, mang theo Hầu Nhân Ma Ni xuống núi.

Đề Thần trưởng lão mắt lộ sát cơ, nhìn về phía Đồ Mông Di Lạc, thấp giọng nói: “Lão gia hỏa này vừa rồi không có hảo ý, chúng ta có nên truy xuống núi làm thịt hấn?”

Đồ Mông Di Lạc chần chờ một thoáng, lắc đầu nói: “Không được, hấn dù sao cũng là trưởng lão thần miếu phía nam, tiêu diệt hấn rồi nam bắc thần miếu không có khả năng hợp nhất nữa.” Nói xong quay đầu hướng Trương Đức Bưu: “A Man trưởng lão, lần này thật sự là nhờ có người rồi, bất quá sau này người gặp lão tặc Bồ Nạp Lạc Già này nhất định phải coi chừng. Lão gia hỏa này thoát nhìn hào sảng, nhưng tâm nhãn cực nhỏ...”

Trương Đức Bưu nhẹ gạt đầu, hấn có thể cảm giác được sát ý của Bồ Nạp Lạc Già đối với mình.

Titan trưởng lão cười nói: “A Man, tu vi của người tăng trưởng ngày càng nhanh, vậy mà có thể cùng lão già Bồ Nạp Lạc Già liều mạng một chiêu, thiếu chút nữa có thể đuổi kịp lão tử rồi! Người rốt cuộc là tu luyện thể nào vậy?”

Trương Đức Bưu then thùng cười cười, nói: “Nói ra dài dòng lắm, các vị trưởng lão, chúng ta vào trong thần miếu nói chuyện!”

Bồ Nạp Lạc Già mang theo Hầu Nhân Ma Ni cấp tốc xuống núi, đến chân núi mới ngừng lại, lẩm bẩm: “Đao khí thật lợi hại, tiểu tử kia thoát nhìn tuổi không lớn, như thế nào lại có tu vi cao thâm như vậy? Hầu Nhân, lần này người đã biết nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên rồi chứ?”

Hầu Nhân Ma Ni cúi đầu, cung thanh nói: “Lần này đệ tử không phòng bị, cho là hấn không cô động ra quyền ý, cho nên mới rơi xuống hạ phong. Nếu như đệ tử biết trước, chắc chắn sẽ không để cho hấn chiếm được tiện nghi!”

“Thất bại một hai lần, đối với người mà nói cũng không phải chuyện xấu, hấp thụ giáo huấn mới có thể tiến bộ.”

Hầu Nhân Ma Ni lộ ra thần sắc không cho là đúng, hiển nhiên không để trong lòng. Bồ Nạp Lạc Già thấy thế, thở than một tiếng, lòng nghĩ: “Người đệ tử này của ta, thật sự quá ngạo khí rồi. Tự thị thiên phú phú kinh người, ngay cả ta nói mà cũng chẳng nghe!”

Nhưng Bồ Nạp Lạc Già cũng không có cách nào. Hầu Nhân Ma Ni tuy trên danh nghĩa là đệ tử hấn, nhưng hấn cũng chỉ là mang cái danh phận mà thôi. Trên thực tế truyền thụ võ học tri thức cho Hầu Nhân Ma Ni lại là vị trưởng lão Thần Vương điện kia. Bồ Nạp Lạc Già không dám đắc tội Thần Vương điện, nên giáo huấn đệ tử của mình cũng có chút bó tay bó chân.

“Nam bắc thần miếu tất nhiên phải sáp nhập làm một, bất quá muốn sáp nhập thì phải sáp nhập trên danh nghĩa thần miếu phía nam!” Bồ Nạp Lạc Già trầm ngâm một lát, quay đầu nhìn lại thần miếu trên Thánh Sơn, lẩm bẩm: “Lần này bị thần miếu phương bắc chiếm thượng phong, xem ra thủ đoạn hoà bình vô dụng rồi, đành phải ra tay độc ác, thủ tiêu những mấy lão già kia thôi...”

Hầu Nhân Ma Ni trong mắt hiện lên một đạo hào quang nóng bỏng nói: “Đạo sư, lần sau gặp mặt tiểu tử kia, nhất định phải để cho ta!”

“Vậy trước tiên ra tay với tiểu tử này trước, để cho hắn sống lâu hơn một ngày, hắn liền tiến bộ một ngày, vẫn là diệt trừ trước thì hơn!”

119. Chương 119: Tham Ngộ Võ Học

Dã Man Vương Toạ

Tác giả: Thạch Trư

Chương 119: Tham Ngộ Võ Học

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Cái gì? Người tìm được Không Gian Vương Toạ của Thánh Nguyên ma pháp hoàng đế?”

Trong thần miếu, Trương Đức Bưu giảng thuật kinh nghiệm của mình cho các vị trưởng lão, vừa mới nói tới Thánh Nguyên Vương Toạ, Đồ Mông Di Lạc trưởng lão bỗng nhiên đứng dậy, vẻ mặt khiếp sợ, khó có thể tin nổi.

Thác Bác trưởng lão hiểu kì hỏi: “Sư huynh, Không Gian Vương Toạ của ma pháp hoàng đế là gì vậy?”

Trương Đức Bưu từ khi có được Thánh Nguyên Vương Toạ cũng chẳng rõ thứ này rốt cuộc là cái gì, không khỏi vểnh tai cẩn thận lắng nghe, thầm nghĩ: “Lai lịch Thánh Nguyên Vương Toạ ngay cả Long Kị Cầm Quân cùng Nam Minh hoàng thất cũng biết, chẳng lẽ Đồ Mông trưởng lão biết rõ lai lịch của nó sao?”

Mấy vị trưởng lão khác hiển nhiên giống hắn, vẻ mặt mờ mịt, chưa từng nghe nói qua Không Gian bảo toạ của ma pháp hoàng đế.

Đồ Mông đại trưởng lão nói: “Thần miếu chúng ta ngoại trừ võ học khổ, còn có tàng thư các, tàng trữ lượng lớn thư tịch, ghi lại đủ loại sự tình từ Thiên Nguyên đến tận ngày nay. Đại Chu hoàng thất bất quá mới ba trăm năm, sao có thể cùng Tanya thần miếu mấy chục vạn năm lịch sử so sánh? Sách vở trong tàng thư các của chúng ta so với hoàng thất ghi lại còn phong phú hơn! Mấy gia hoả các người, thật sự là bất học vô thuật!”

Đám Titan trưởng lão xấu hổ vạn phần, Văn Thái trưởng lão phân trần: “Những quyển sách kia nhằm chán như thế, ai có tâm tư đi đọc chứ?”

Trương Đức Bưu cũng có vài phần hổ thẹn, thầm nghĩ: “Ta làm chức trưởng lão thần miếu này cũng có chút thất trách, ngay cả lịch sử thần miếu của mình cũng không rõ ràng. Xem ra có thời gian có lẽ thật sự phải đi tàng thư các nhiều chút.”

Đồ Mông trưởng lão lắc đầu, đối với mấy tên trưởng lão trong đầu toàn ý niệm bạo lực này không thể làm gì, quay người đi về hướng tàng thư các, sau một lúc lâu lấy ra một quyển sách ma pháp, mở một trang ra, chỉ vào đồ án trong sách nói: “A Man, Không Gian Vương Toạ người lấy được có phải vật này không?”

Trương Đức Bưu cúi người nhìn thoáng qua, chỉ thấy đồ án trong sách cùng Thánh Nguyên Vương Toạ không khác bao nhiêu. Bất quá phù điêu trên chỗ dựa lưng Vương Toạ có chút bất đồng. Đồ án bên trong phù điêu là cả một đám vật còn sống: trĩ quỳ thú, kim quang hồng, cự long, đại xà... tất cả ma thú đều đang dùng sức giãy dụa, phảng phất muốn thoát khỏi trói buộc của vương toạ.

Hai con rồng nhỏ trên hai tay vịn của Vương Toạ cũng không phải điêu khắc ra, mà thật sự là hai hoả long chiếm giữ trên hai tay vịn.

Bên cạnh đồ án còn có một đoạn thoại, đại ý nói là ma pháp hoàng đế thống trị thế giới năm trăm năm, bình định thiên hạ, tứ phương trấn phục, các chủng tộc trên thế giới săn bắt ma thú cường đại, chế thành Không Gian Vương Toạ, biểu tượng hoàng quyền, hiến cho hoàng đế.

Hoàng đế đại hỉ, ban thưởng các tộc.

Trương Đức Bưu lấy Thánh Nguyên Vương Toạ ra, nghi ngờ nói: “Bộ dạng có chút bất đồng...”

Mấy vị trưởng lão vội vây quanh, lật qua lật lại nhìn nhiều lần. Titan trưởng lão thất vọng nói: “Bảo toạ của ma pháp hoàng đế là thứ gì vậy? Tùy tiện tìm một luyện kim sư, không lâu sau có thể làm ra một đồng thủy tinh cầu như thế này!”

Trương Đức Bưu khóc cười không xong. Nói đến đâu khí, mấy vị trưởng lão ở đây đều là đại hành gia, nhưng nói đến ma pháp, bọn họ ngay cả ma pháp học đồ cũng chẳng bằng.

Thánh Nguyên Vương Toạ mặc dù không có tính công kích, nhưng bên trong ẩn chứa không gian rộng lớn. Đây là tài phú không cách nào tưởng tượng nổi!

Đồ Mông trưởng lão mở sách cổ ra, chỉ vào một đoạn thoại trong đó, nói: “Trong sách nói Thánh Nguyên Vương Toạ là không gian thần khí, trên tay ma pháp hoàng đế còn có thể xuyên việt không gian. Về sau chín tầng Thâm Uyên từng phát sinh chiến sự, hoàng đế liền giao cái Vương Toạ này cho Đại Tế Tư triều đình đương thời, cường giả cấp Truyền Kỳ Tạp Nhĩ Lưu Tư, đem chiến trường phong ấn, lại cho Tạp Nhĩ Lưu Tư cùng thú nhân trông coi chiến trường vắng vẻ kia. Sau khi ma pháp hoàng đế chết đi, Tạp Nhĩ Lưu Tư mang theo cái Vương Toạ này biến mất, không còn xuất hiện nữa. A Man, nếu như không gian cầu này thật sự như người nói, chỉ sợ vật này thật sự là Thánh Nguyên Vương Toạ của ma pháp hoàng đế rồi!”

Trương Đức Bưu nhớ tới thi thể ma pháp sư không biết đẳng cấp hắc đã gặp trong không gian thần bí của Thánh Nguyên Vương Toạ, bưng tỉnh đại ngộ, thầm nghĩ: “Ma pháp sư kia ắt hẳn là Tạp Nhĩ Lưu Tư Đại Tế Tư rồi, mà tổ tiên Eva khẳng định là thú nhân được ma pháp hoàng đế phái đi trông coi nghĩa trang. Dùng cường giả cấp Truyền Kỳ trấn thủ vắng vẻ, ma pháp hoàng đế này thật sự là lãng phí...”

“Cái Không Gian bảo toạ này rốt cuộc có thể làm gì?” Đồ Thản trưởng lão nghi ngờ hỏi.

“Làm sao ta biết?” Đồ Mông Di Lạc trợn trắng mắt.

Trương Đức Bưu cười nói: “Tác dụng thì ngược lại ta biết một chút, chúng ta đến cấm địa hậu sơn đi, ta biểu diễn cho chư vị trưởng lão xem.”

Mọi người ra khỏi thần miếu, Trương Đức Bưu thấy phụ thân Nham Thạch Man Chuy còn đứng ngoài thần miếu, vội vàng đi qua, thành thành thật thật nói: “A ba.”

Nham Thạch Man Chuy mặt lạnh nói: “A Man, đừng quên về nhà ăn cơm.”

Trương Đức Bưu trong lòng ảm áp, Đồ Mông trưởng lão cười nói: “Nham Thạch, trước đừng vội ăn cơm, theo chúng ta ra sau núi nhìn thử xem A Man mang về vật gì tốt!”

“Sau núi?” Nham Thạch Man Chuy do dự một thoáng, gật đầu đồng ý.

Phía sau núi là cấm địa của Tanya thần miếu, cho dù là tộc trưởng của tất cả các bộ tộc cũng bị cấm vào, có thể ra vào chỉ có trưởng lão thần miếu. Cử động lần này của Đồ Mông trưởng lão không có ai phản đối, không thể nghi ngờ trước mặt mọi người tuyên bố hắc đã trở thành trưởng lão thần miếu.

Cấm địa trong vòng bảo vệ ma pháp phía sau Tanya thần miếu, Trương Đức Bưu lấy không gian cầu phong ấn Thánh Nguyên Vương Toạ ra, tinh thần lực tương liên cùng Thánh Nguyên Vương Toạ, lập tức vô số cột đá âm âm từ dưới đất chui ra, một tể đàn cự đại đột ngột mọc lên từ mặt đất, chiếm diện tích mấy chục mẫu!

Mấy vị trưởng lão thần miếu cùng Nham Thạch Man Chuy giật mình nhìn hết thấy. Bọn hắc nghe Trương Đức Bưu giảng thuật kinh nghiệm của mình ngược lại cũng chẳng thấy gì, đợi chính thức chứng kiến Thánh Nguyên Vương Toạ mới cảm thấy rung động.

Mấy người đi giữa những thạch trụ cao lớn, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy thạch trụ như rừng, trên bề mặt vẽ đầy các loại phù văn ma pháp trận thần kì, cùng tế đàn hô ứng lẫn nhau, tràn đầy nét thần bí và đại khí của thượng cổ ma pháp.

“Đây là bảo tọa của ma pháp hoàng đế? Thành tựu của thời đại Thánh Nguyên ma pháp vậy mà đã cao đến mức này!”

Mấy người dò xét trái phải, Đồ Mông Di Lạc trưởng lão không nhịn được cảm khái nói: “Đây cơ hồ là thần tích! Thời Thánh Nguyên lịch, Man tộc Nam Cương chúng ta cũng là một đại chủng tộc, thần miếu là một đại võ học thánh địa, nhân tài xuất hiện lớp lớp, có thể cùng Thần Vương diện địa vị ngang nhau, mà bây giờ chỉ có thể bị Thần Vương điện ức hiếp, thậm chí còn bị Thần Vương điện thống trị...”

Trương Đức Bưu dắt chư vị trưởng lão đi một vòng trong Thánh Nguyên không gian, mấy vị trưởng lão càng lúc càng giật mình, đến lúc chứng kiến Bách Thánh Chiến Trường, cái cảm suýt nữa rơi xuống!

“Trong thánh địa Nam Cương Man tộc ta bất quá có mười hai đạo Thánh Giả quyền ý, ở đây vậy mà có ngàn vạn đạo!”

Mấy vị trưởng lão liên thủ xuyên qua phiến chiến trường này, đi đến tế tự điện đường, cúi đầu lạy anh hùng tất cả các bộ các tộc. Đồ Mông trưởng lão cảm khái ngàn vạn nói: “Trong lịch sử, có hằng hà sa số chủng tộc cường hoành bị diệt: Thái Thần tộc, Tinh Linh tộc, Ái Nhân tộc, đều biến mất như thế. Chúng ta Nam Cương Man tộc hôm nay cũng có nguy cơ diệt tộc, nhưng đã có bảo vật này, tộc ta không còn khả năng diệt vong nữa! A Man, toà không gian này có thể làm trụ sở hậu phương của Man tộc ta không?”

Ý định của Trương Đức Bưu nguyên lai là để cho một bộ phận người Nam Cương tiến vào Thánh Nguyên không gian, khai khẩn đất hoang, kiến lập thành thị, đem nơi này kiến tạo thành một thánh địa khác, lúc này gật đầu nói: “Tốt nhất đem toàn bộ bản chính võ học của thần miếu chúng ta chuyển vào đây, bên ngoài chỉ lưu lại phó bản.”

Mấy vị trưởng lão nhân tình sáng ngời. Trải qua thời gian dài, thần miếu kinh lịch náo động, võ học liên mất đi một bộ phận. Nếu như đem những võ học kia bảo tồn ở chỗ này, vậy sẽ không lo bị mất.

Đồ Thần trưởng lão cười nói: “Ít nói nhảm, chúng ta lập tức đi các tộc các bộ chiêu mộ thanh niên trai tráng, trong rừng rậm này kiến tạo một toà thành trước rồi nói!”

Trương Đức Bưu đang định đưa các trưởng lão ra ngoài, đột nhiên nhìn thấy phụ thân Nham Thạch Man Chuy đứng trước một vài tượng hoàng kim bất động thật lâu, tựa hồ tiến vào một loại cảnh giới kì diệu, một cỗ khí thế khó thể diễn tả dần dần từ trên người hần phát ra.

Trong lòng Trương Đức Bưu khiếp sợ dị thường. Hắn đã sớm ý thức được những tượng hoàng kim này bao hàm một loại võ học kì diệu, so với Ma La Hoàng Kim Thần Toả của Ma La tộc cũng không chút thua kém. Bất quá muốn ngộ ra bộ võ học này, phải có đại trí tuệ, đại nghị lực!

“Chẳng lẽ hiện tại cha đã tiến vào cảnh giới võ học này rồi?”

Trương Đức Bưu không làm kinh động hắn, mang theo chư vị trưởng lão lặng lẽ li khai. Sau khi đi ra mấy vị trưởng lão lập tức hành động, từ tất cả các bộ lạc tuyển ra thanh niên trai tráng, trọn vẹn mấy ngàn người, đưa vào không gian Thánh Nguyên Vương Toà, bắt đầu kiến tạo thành thị và thần miếu mới, mang đến khí thế ngất trời. Trong lúc đó, Trương Đức Bưu tiến đến vài lần, lại phát hiện Nham Thạch Man Chuy vẫn đứng trước mấy pho tượng hoàng kim đó, thân thể cơ hồ chưa từng nhúc nhích.

Mấy ngày trôi qua, hắn liền trở nên hình dung tiêu tụy. Gương mặt vốn kiên nghị đã dần dần ồm đi, râu ria xồm xoàm, tiêu tụy không chịu nổi.

Trong lòng Trương Đức Bưu ngày càng lo lắng: “Lúc trước Titan trưởng lão đi thánh địa tìm hiểu quyền ý thần niệm, kết quả trở thành điên điên khùng khùng, thời gian thật dài mới khôi phục như cũ. Nếu như cha không ngộ ra võ học, rất có thể sẽ tự khiến bản thân trọng thương...”

Lại qua một thời gian ngắn, Trương Đức Bưu phát hiện phụ thân lại tiêu tụy đi vài phần, bất quá khí thế trên người càng ngày càng mạnh, đang phát sinh chuyển biến về chất.

Chỉ thấy khí thế trên người hắn dần ngưng tụ, từ từ chuyển hoá thành một nhân hình, hiển hiện ra sau lưng, đúng là một bức tượng của hoàng kim Thánh Giả!

Loại biến hoá này nói rõ Nham Thạch Man Chuyết đã chạm đến hạch tâm của loại võ học này, chuyện sau này chính là đem loại võ học này từ từ phát triển, đạt tới hình thái hoàn mĩ!

“Loại tâm pháp này cùng Ma La Hoàng Kim Thần Toạ của Ma La tộc có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Tư chất của cha còn tốt hơn so với ta, các trưởng lão thần miếu khác cũng không bằng hắn. Nhanh như vậy đã tìm tòi đến điểm mấu chốt của quyền ý thần niệm, nếu như hắn ngộ ra bộ võ học này, nhất định sẽ tu vi tiến nhanh!”

Trương Đức Bưu lặng lẽ rời khỏi Thánh Nguyên Vương Toạ, trở lại trong trang viên của mình ở Nam Cương chủ thành. Thời điểm xây thành lúc trước, người của các tộc các bộ trong thành cấp cho hắn một toà đại trang viên, đám Sean bởi vì là đệ tử của hắn, mấy ngày nay đều ở đây. Trương Đức Bưu ngoại trừ đốc thúc bọn hắn tu hành ra, tu luyện của mình cũng không giảm xuống, tu vi dần dần tăng trưởng.

Không rảnh rỗi ngày nào, trưởng lão hội lại vội vàng triệu hồi hắn lên núi, mấy vị trưởng lão đều sắc mặt ngưng trọng. Trương Đức Bưu nội tâm nghi hoặc, nói: “Phát sinh chuyện gì vậy?”

Đồ Mông trưởng lão đưa qua một thiệp mới, nói: “Thần Vương điện tuyển bạt Thánh Nữ, ít ngày nữa cử hành thánh điển, mời trưởng lão Tanya thần miếu đến xem lễ.”

Trương Đức Bưu tiếp nhận thiệp mời nhìn thoáng qua, cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Đồ Mông trưởng lão thở dài nói: “Thần Vương điện gần đây cùng Tanya thần miếu không có giao tình, lần này mời chúng ta đi xem lễ khẳng định không có hảo ý. Nhưng thực lực của chúng ta không cách nào đứng ngang hàng, nếu như không đi nhất định bọn hắn sẽ thừa cơ tiêu diệt. Mấy lão già chúng ta trái lo phải nghĩ, quyết định vẫn là phải đi. A Man, lần này ngươi đi cùng ta, người của Thần Vương điện biết ta là trưởng lão thần miếu mà không biết ngươi cũng là trưởng lão thần miếu. Ta ở ngoài sáng, ngươi ở trong tối, cho dù gặp chuyện không may cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

120. Chương 120: Sát Lục

Dã Man Vương Toạ

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 120: Sát Lục

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

“Thần Vương điện vậy mà lại ở trên biển!” Trương Đức Bưu lật qua lật lại thiệp mời mấy lần, chỉ thấy trên thiệp có vẽ địa đồ Thần Vương điện, là một hòn đảo trên vùng biển của Nam Minh công quốc.

Titan trưởng lão cười nói: “Thần Vương điện nếu như không phải trên biển đã sớm bị diệt rồi!”

Trương Đức Bưu sâu kín đồng ý. Nếu như Thần Vương điện trên đại lục, trải qua chiến hoả, cho dù bắt diệt cũng nguyên khí đại thương chứ không phải tình huống xưng bá đương thời như hiện nay rồi.

Đồ Mông Di Lạc mạnh mẽ vỗ vai hắn, cười nói: “Lần này đi Thần Vương điện, ngươi cơ linh một chút, miễn cho lão tử chiều cổ ngươi. Ta đi trước!”

Trương Đức Bưu vội đuổi theo hắn, cười nói: “Cùng xuống núi đi.”

Rời khỏi thần miếu, Đồ Mông trưởng lão trong miệng lẩm bẩm lầu bầu: “Bà mẹ nó, ta nếu biết ai giết Độc Giác Thú của ta, lão tử nhất định làm thịt hắn...”

Trong lòng Trương Đức Bưu không khỏi giật thót, cười nói: “Đại trưởng lão, Độc Giác Thú của người mất rồi hả?”

Đồ Mông trưởng lão ủ rũ nói: “Việc này nói đến thật kì quái, lần trước lão tử thật vất vả mới bắt được một con Độc Giác Thú, chẳng được mấy ngày đã không cánh mà bay. Sau này trong khe núi hậu sơn ta mới phát hiện tiểu bảo bối đáng thương của ta đã bị gặm chỉ còn xương cốt thôi! Mấy ngày trước lão đại mập Kid của Đạo Tặc công hội trong thành cho ta biết ở Hồ Khiếu Sơn Mạch lại phát hiện một con Độc Giác Thú, ta khó khăn lắm mới bắt được nó, nào biết ngày hôm qua bảo bối lại biến mất! Nếu để ta biết thằng trời đánh nào làm, lão tử nhất định phải xử đẹp nó...”

Trương Đức Bưu gượng cười hai tiếng, nghiêm mặt nói: “Đại trưởng lão, ngày không thấy Titan trưởng lão rất đáng ngờ sao?”

Đồ Mông Di Lạc bưng tỉnh đại ngộ, cả giận nói: “Lão tử sớm đã hoài nghi hần rồi! Ta nói Titan lão tặc mấy ngày nay làm sao mà mặt dính đầy mỡ, nguyên lai là đem bảo bối của ta nhét rằng! A Man, người xuống núi trước đi, ta xử lão già này xong sẽ đi tìm người!”

Đại trưởng lão tức sùi bọt mép, quay người gào thét nhảy vào trong thần miếu, rít gào: “Titan lão tặc, để mạng lại!”

“Đồ Mông, người nổi điên gì vậy?”

Âm thanh của Titan trưởng lão vang lên, lập tức một tiếng đầu khí bạo tạc kịch liệt truyền đến, chấn đến Thánh Sơn tựa hồ cũng run rẩy. Hai vị trưởng lão thần miếu lập tức không nói thêm gì nữa, mạnh mẽ xuất thủ, ngẫu nhiên truyền đến thanh âm của mấy vị trưởng lão khác, nhưng căn bản không phải khuyên giải hai người, ngược lại ở một bên phát cỡ hò reo.

Trương Đức Bưu không khỏi rung mình một cái, vội vàng xuống núi trở lại trang viên của mình. Vừa mới vào cửa, Thái Ca liền vui mừng khôn xiết bay tới, kêu lên: “A Man, người chạy đi đâu vậy? Ta tìm người lâu rồi! Ta bắt được một con Độc Giác Thú, đang định nướng ăn...”

Trương Đức Bưu sắc mặt tối sầm, nói: “Con Độc Giác Thú kia còn sống?”

“Đang nướng nè...”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng thở ra, đi theo Thái Ca vào trong trang viên, chỉ thấy Lệ Na cùng Eva hai người đang vây quanh đồng lửa quét gia vị, Tiểu Hắc ngồi xổm một bên chảy nước miếng, hương khí xông vào mũi, mà Sean Ma Đạo sư thì ở một bên dùng ma pháp khống chế hỏa hầu của đồng lửa, tránh cho nướng khét.

Nhìn thấy Trương Đức Bưu đã đến, Sean vội vàng đứng dậy, cười nói: “Đạo sư, mời ngài ngồi. Thái Ca thật sự là thần thông quảng đại, cả Độc Giác Thú cấp 14 cũng có thể tìm ra, mùi thơm này ngay cả ta cũng nhận không được, ngón trỏ cũng giật giật...”

“Đừng nói nữa!” Mặt Trương Đức Bưu lạnh lung, tay phải bỏ xuống trước người, cứng rắn nói: “Chuyện này ai dám nói ra, ta giết hần! Thịt nướng chín chưa? Chín rồi thì tranh thủ thời gian tiêu diệt hết! Chừa một phần cho ta...”

...

Trương Đức Bưu li khai Nam Cương chủ thành, cười Tiểu Hắc dọc theo Lạc Nhật Sâm Lâm đi về phương nam. Con cạp kia hô to gọi nhỏ, nhảy vào trong rừng rậm tìm kiếm con mồi khắp nơi, trong lòng không khỏi còn sợ hãi: “May mà kịp thời phát hiện, đem con Độc Giác Thú kia ‘huỷ thi diệt tích’, nếu không lần này thảm rồi... Lần này mang Thái Ca ra ngoài, cuối cùng là phúc hay hoạ đây? Thần Vương điện cử hành đại điển tuyển bạt thánh nữ, khách mời khăng định mang đến không ít ma thú toạ kỵ, ngàn vạn cũng đừng xảy ra chuyện gì...”

Lần này tham gia đại điển tuyển bạt thánh nữ của Thần Vương điện, Trương Đức Bưu cũng không mang theo mấy người đệ tử, mà lại để cho bọn họ ở nhà quản lí trang viên. Sean và Lệ Na bị Thái Ca quán thâu không biết bao nhiêu tri thức ma pháp kiểu nhồi vẹt, đủ cho bọn họ tiêu hoá một hồi, mà Eva vừa mới tu luyện đầu khí, thực lực quá yếu, mang theo nàng Trương Đức Bưu sẽ có nhiều cớ kị, cho nên chỉ có thể một mình đi Thần Vương điện.

Nam Cương chủ thành ở trung tâm Lạc Nhật Sâm Lâm, phía nam là Nam Minh công quốc, phía bắc là Đại Chu, giờ phút này thành thị còn quy mô đơn giản. Trên đường ngẫu nhiên nhìn thấy thám hiểm giả và một ít thương đội buôn lậu trong rừng.

Một đường đi đến, tên hồn đản Thái Ca kia không biết chạy đâu mất rồi, Trương Đức Bưu không chút nào lo lắng cho nó, chỉ cần không gặp những cự long đang ngủ say trong rừng rậm kia, con cộp này tuyệt đối không thể chết được.

Đột nhiên Tiểu Hắc dừng lại, dùng sức hít hà không khí. Trương Đức Bưu trong lòng căng thẳng, ngừng đầu nhìn rừng rậm trước mặt, nói: “Mấy vị bằng hữu, xuất hiện đi!”

Trong rừng đột nhiên truyền đến một tiếng cười to, mười mấy người chậm rãi từ trong bóng tối đi ra, tên cầm đầu mặt theo cười nói: “Thằng mọi này cơ linh lắm, vậy mà có thể phát hiện chúng ta!”

Mười mấy người này tản ra mọi nơi, bao vây Trương Đức Bưu vào giữa, trong đó một nữ ma đạo sư cười lạnh nói: “Phát hiện chúng ta không phải hắc mà là con chó đen kia!”

Những người này chiến sĩ xen lẫn ma pháp sư, một thân trang phục hiển nhiên là dong binh đoàn đội thường xuyên qua lại rừng rậm, trong đó nam tử mặt theo kia còn là một vị Kiếm sĩ cấp hai.

Trong các dong binh đoàn, chi đội ngũ này có lẽ thực lực không kém.

Trương Đức Bưu nhú mày, chi dong binh đoàn này thực lực cho dù không kém, nhưng còn chưa lọt vào mắt hắc, nói: “Các người muốn làm gì?”

“Không có gì!” Tên mặt theo kia cười nói: “Chúng ta chỉ muốn đem người ra ngoài rừng đổi chút tiền boả thôi. Đúng rồi, con chó lớn này hắc là Vương cấp ma thú, xem ra cũng đáng không ít tiền.”

Trương Đức Bưu mục quang lạnh lẽo, lãnh thanh nói: “Các người là đoàn săn nô lệ!”

“Cũng không thể nói thế, chúng ta chỉ lúc thiếu tiền mới bắt vài tên mọi Nam Cương bán, đổi chút kinh phí thôi.”

Mặt theo cười tủm tỉm trả lời một câu, đột nhiên lạnh mặt lại, lạnh lung nói: “Đại Lệ Ti, động thủ!”

Nữ ma đạo sư kia giờ ma pháp trượng lên, quát khê: “Trở chú, Vi Âm Linh Thị! Hôn Mê Trở Chú!”

Ma pháp trở chú hệ rơi xuống đầu Trương Đức Bưu, thành viên dong binh đoàn đều cười hì hì nhìn, chờ hắc lâm vào hôn mê, từ trên lưng cự khuyến ngã xuống, nào biết Trương Đức Bưu vẫn vững vàng ngồi trên lưng Tiểu Hắc.

“Người có phải cảm thấy tinh thần người Nam Cương chúng ta yếu đến đáng thương không, cho nên chỉ dùng loại ma pháp cấp thấp tinh thần nguyên rửa này?”

Trương Đức Bưu chậm rãi quay đầu nhìn về phía nữ ma đạo sư kia, nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng sáng bóng, khê nói: “Người là Ma Đạo sư cấp hai a? Tinh thần lực cấp mười hai coi như không yếu, bắt quá tinh thần lực của ta đã đạt đến cấp mười bốn!”

“Tinh Thần Phong Bạo!”

Trương Đức Bưu đột nhiên đem tinh thần lực của mình phóng thích toàn bộ, dùng phương thức Tinh Thần Phong Bạo ép xuống nữ Ma Đạo sư kia. Nữ Ma Đạo sư Đại Lệ Ti vội vàng phóng xuất tinh thần lực ngăn cản, nào ngờ bị Tinh Thần Phong Bạo của hắc đè ép một thoáng, tinh thần lực của mình đã sụp đổ lập tức, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, thân thể ngã lăn ra đất.

Nam tử mặt theo nghe đến đó, sắc mặt kịch biến, vội vàng lùi về sau, cao giọng quát: “Đá phải cục sắt rồi, chạy mau!”

Trương Đức Bưu đã nhảy trên lưng Tiểu Hắc xuống, bước nhanh đến nữ ma đạo sư kia, âm thanh lạnh lùng nói: “Hắc Tử, giết sạch bọn chúng!”

Những thành viên khác của dong binh đoàn lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng trốn đi tứ tán, căn bản không có ý định chống cự. Một chiến sĩ dùng tinh thần lực thuần túy đánh bại Ma Đạo sư cấp hai, điều này chỉ có thể nói rõ rằng thực lực chiến sĩ này thật sự đã cao đến mức đáng sợ!

Tiểu Hắc gầm một tiếng, một cái đầu khác từ trên cổ lớp bộp mọc dài ra, gào thét đuổi theo những lính đánh thuê kia, trong rừng rậm lập tức lần lượt vang lên tiếng kêu thảm thiết.

Trương Đức Bưu đi đến trước người nữ ma đạo sư, Đại Lệ Ti vội vàng ngăn đầu, cười lớn nói: “Đừng giết ta...”

“Tại sao?”

Đại Lệ Ti vội vàng đứng lên, vắn vẹo vòng eo, nhẹ nhẹ dựa vào vai hắn, ngực khê khàng ma sát vào cánh tay của hắn, bàn tay nhỏ bé khê vuốt ve lồng ngực hắn, khúc khích cười nói: “Người tuổi rất trẻ, cũng rất cường tráng, mà ta là tù binh của người, hơn nữa là tù binh rất xinh đẹp, rất biết câu dẫn nữa, ở loại địa phương này đương nhiên là người muốn làm gì thì làm rồi. Chủ nhân của ta, người ta nóng quá...”

Trương Đức Bưu vươn tay đặt lên cổ mềm mại của nàng, nhẹ nhàng vắn, lắc đầu thở dài nói: “Người đích thực rất xinh đẹp, đáng tiếc ta là người Nam Cương, thẩm mỹ quan chúng ta bất đồng, thật có lỗi.”

Trương Đức Bưu vứt bỏ thi thể, đang muốn đi tới truy sát tên mặt thẹo, đột nhiên chỉ thấy tên mặt thẹo kia lại từ trong rừng rậm từng bước một quay về, tuy chân vẫn còn run rẩy, nhưng đảm khí đã bắt đầu dâng lên.

“Người sao lại không trốn?”

“Trốn? Sao lại phải trốn?” Mặt thẹo kia cất tiếng cười to, hung ác nói: “Lão tử hiện tại đã có giúp đỡ rồi! Hai vị tiền bối, mời ra a!”

Trương Đức Bưu nhíu mày, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Hầu Nhân Ma Ni cùng Bồ Nạp Lạc Già từ trong rừng rậm đi tới. Sắc mặt Hầu Nhân Ma Ni tái nhợt, hung hăng trừng mắt nhìn hắn, mà Bồ Nạp Lạc Già thì cười tủm tỉm: “Đúng thế, hắn đã có giúp đỡ rồi. Đức Bưu Man Chuy, không nghĩ tới người lại còn có một con Song Đầu Địa Ngục Khuyển, thật sự khó được. May mà có đồng bọn của vị bằng hữu kia dụ con Địa Ngục Khuyển đi, nếu không muốn đối phó người thật sự còn có chút cật lực.”

Trương Đức Bưu mày càng nhíu chặt, nói: “Tên này buôn bán người Nam Cương chúng ta, các người còn muốn cùng hắn liên thủ?”

“Hắn buôn bán chính là người Nam Cương bắc bộ, cùng nam bộ chúng ta có quan hệ gì?” Bồ Nạp Lạc Già cười ha hả nói: “Ta còn nghĩ người sẽ hỏi tại sao ta muốn giết người, không nghĩ tới lại hỏi vấn đề ngu xuẩn này!”

Trương Đức Bưu nhin không được bật cười, nói: “Lão bạch si, hoặc là ta tiêu diệt bọn người, hoặc là lũ các người bị ta tiêu diệt, vấn đề này mà cần hỏi tại sao à?”

Bồ Nạp Lạc Già sắc mặt tái nhợt, hướng tên mặt thẹo nói: “Đến giết hắn, ta áp trận cho người.”

Mặt thẹo nuốt nước miếng một cái, lúng ta lúng túng nói: “Hắn mạnh lắm...”

“Yên tâm, có ta ở đây, người không chết được!”

Mặt thẹo đánh bạo huy kiếm vọt tới Trương Đức Bưu quát: “Tiểu tử, đi chết đi!”

Trương Đức Bưu song thủ hợp thành chữ thập cùng một chỗ, đột nhiên kéo ra phía ngoài, đấu khí giữa hai tay tức thời nóng rực bốc cháy, hoá thành một hoả diễm đao, phụt một tiếng cắt ngang không khí, từ thắt lưng mặt thẹo thoáng cái lướt qua, hai đoạn thi thể gã mặt thẹo ngã phịch xuống đất.

Dư thế hoả diễm đao không tan, phóng thẳng đến Hầu Nhân Ma Ni!

“Liệt Hoả Quyết?” Hầu Nhân Ma Ni nhần tình vụt sáng, duỗi tay phải ra, năm ngón tay bộp bộp bộp búng ra, hoả diễm đao lập tức vỡ vụn, tung mình hướng Trương Đức Bưu đánh tới, cười nói: “Liệt Hoả Quyết được người luyện thành như vậy, cũng được cho là thiên tài hiếm có rồi. Bất qua so với ta, người vẫn còn thua kém vài phần, ta đã tiếp xúc đến Đấu Khí Hoá Hình rồi!”

Lời còn chưa dứt, hắn lập tức tiến vào cảnh giới quyền ý thần niệm, từ xa một quyền đánh tới, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy không gian trước mắt vắn vẹo một hồi, phù động không ngớt. Ngay sau đó đấu khí hoá

thành một Đại Cự Hoàn Long Xà, khung xương lổm chổm, ầm ầm ào ào đập xuống, long khẩu há rộng, hướng hần nuốt xuống!

“Loại trình độ đấu khí biến hoá này cũng lấy ra khoe khoang?” Trương Đức Bưu đột nhiên vươn người đứng dậy, gào thét nghênh đón Hầu Nhân Ma Ni, trong tay đột nhiên nhiều hơn một thanh đại chùy dài hơn hai mét, tinh thần lực cùng đấu khí trào mạnh vào trong chùy, đón gió rung lên, quả chùy kèn kẹt bạo liệt ra ngoài, chớp mắt biến thành lớn như tiểu sơn, vô số lôi quang chuyển động, bị Trương Đức Bưu giờ nghiêng dùng sức vung xuống!

121. Chương 121: Ma Diễm Phần Thân

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 121: Ma Diễm Phần Thân

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu một búa nện xuống, nghịch phong nghênh đón Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý của Hầu Nhân Ma Ni, chỉ nghe một tiếng vang ầm ầm thật lớn, đạo Long Xà quyền ý thuần túy do đấu khí hình thành kia lập tức sụp đổ giống như lá mục cành khô, vô số đấu khí dư ba kích xạ ra bốn phía!

Cự Chùy kia còn chưa rơi xuống mặt đất liền mạnh mẽ dừng lại, mang theo kinh phong phóng xuống mặt đất. Chỉ thấy mặt đất phảng phất như một mặt hồ, bùn đất hiện ra từng trận gợn sóng tản ra bốn phía!

“Vũ khí cấp Truyền Kỳ?” Bồ Nạp Lạc Già sắc mặt kịch biến, hoảng sợ nói.

Hầu Nhân Ma Ni cũng triệt để thay đổi sắc mặt. Lúc ở Tanya thần miếu, Trương Đức Bưu một đao phá vỡ quyền ý thần niệm của hắn, sau đó Hầu Nhân Ma Ni vẫn như trước tràn ngập tin tưởng, rất tự cao, bởi vì trận chiến ấy hắn cũng không xuất toàn lực, tự nghĩ bản thân toàn lực ứng phó tuyệt đối có thể đập chết tên tiểu tử này dưới tay.

Nào biết giờ phút này gặp được Trương Đức Bưu, một búa nhẹ nhàng liền phá huỷ sạch sẽ quyền ý đỉnh phong của hắn, lòng tin bản thân tựa hồ cũng bị một búa này đập nát!

Trương Đức Bưu một tay nâng Cự Chùy dùng sức đánh về trước, mặt đất lập tức bị áp lực của kinh phong kích ra một đường rãnh dài, đầu Chùy như tiểu sơn hướng Hầu Nhân Ma Ni đánh tới. Hầu Nhân Ma Ni lập tức bị một búa đánh bay, phun ra ngụm máu, uể oải ngã xuống đất.

Trương Đức Bưu bước nhanh về trước, lần nữa một búa đảo ra. Bồ Nạp Lạc Già vội vàng ngăn trước người Hầu Nhân Ma Ni, quát lớn một tiếng, hai tay hướng cự chùy đẩy tới: “Một thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ thật tốt! Thanh Cự Chùy này của ta rồi!”

Tu vi của hắn hùng hậu hơn xa so với Hầu Nhân Ma Ni mới đạt tới cao thủ Đấu Khí Hoá Hình, thế tiến của Cự Chùy lập tức bị ngăn trở, cường hoành Man đấu khí vậy mà đem lôi quang trên cự chùy mạnh mẽ ép đến dập tắt!

“Muốn Chùy của ta, phải xem ngươi có bản sự này không!”

Trương Đức Bưu cười ha hả, đột nhiên nhảy lên, chuôi Chùy trong tay dụng lực vung mạnh xuống!

Theo đấu khí của hắn thúc giục, chuôi cự chùy càng lúc càng lớn, lôi quang dày đặc dâng lên, dệt thành một mảng lôi vồng.

Phía dưới Cự Chùy giống như tiểu sơn, Bồ Nạp Lạc Già cùng Hầu Nhân Ma Ni như hai con kiến, tựa hồ nện nhẹ một phát chết ngay. Loại vũ khí cự đại cấp Truyền Kỳ này vô cùng trầm trọng, trực tiếp nện xuống,

căn bản không cần chiêu số phiền phức gì, một Chuy đập xuống có thể bao phủ phạm vi không gian hơn mười mét, căn bản không có sơ hở, chỉ có thể lấy cứng chọi cứng!

Bố Nạp Lạc Già rống lên một tiếng, liên tục đánh ra không biết bao nhiêu chưởng. Trương Đức Bưư chỉ cảm thấy cự chùy trong tay không ngừng run rẩy, tựa hồ muốn rời tay bay ra, trong lòng không khỏi thất kinh: “Đầu khí lão nhân này thật hùng hồn. Đầu khí của Hầu Nhân so với hãn quả thật là chú tiểu gặp nhà sư!”

Bố Nạp Lạc Già ngưng thế rơi của cự chùy, lập tức song chưởng đột phá lôi quang, trọng trọng ấn lên cự chùy. Chỉ nghe cạch cạch hai tiếng nổ mạnh, cự chùy kia quay cuồng về phía sau, Trương Đức Bưư theo Cự Chuy thân bất do kỷ rơi ra ngoài chục thước có hơn.

Chỉ thấy bạch bào chợt loé, Bố Nạp Lạc Già đột nhiên lách người đứng trên cự chùy, lôi quang trút xuống nhưng cũng bị hộ thể cương khí của hãn ngăn lại, quát: “Buông tay!”

Ầm!

Cự Chuy kia lập tức trở nên vô cùng trầm trọng, dùng Lục Hùng chi lực của Trương Đức Bưư cũng không cách nào nhấc nó lên, bị mạnh mẽ ép tới chìm vào trong đất!

“Chưa hãn!”

Tinh thần lực cùng đầu khí của Trương Đức Bưư nhanh chóng thối lui, chỉ thấy Cự Chuy kia phi tốc thu nhỏ. Bố Nạp Lạc Già hiển nhiên không liệu được biến hoá này, hai chân giẫm lên không, lão đảo rơi xuống.

Trương Đức Bưư như gió xoáy xông lên, Long Mông Bảo Tượng đột nhiên hoá thành Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, phi tốc vận chuyển, Cự Chuy trùng trùng hướng hãn quét tới. Bố Nạp Lạc Già hai tay vội vàng chắn trước ngực, tiếp được một chùy này!

Ầm!

Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết bị Trương Đức Bưư vận chuyển đến đỉnh phong, vù một tiếng, Bố Nạp Lạc Già bị một chùy này mạnh mẽ đánh bay, ầm ầm đâm vào một đại thụ che trời, đem đại thụ kia phá khai một đại động hình người. Tốc độ lui về sau của Bố Nạp Lạc Già thoáng trì hoãn, lập tức cường hành vận chuyển đầu khí, cứng rắn dừng lại.

Lúc này, Bố Nạp Lạc Già đột nhiên cảm giác được dị chủng đầu khí xâm nhập đầu khí thông đạo của mình. Loại đầu khí này có tính hủ thực mãnh liệt, không chỉ ăn mòn đầu khí của mình mà còn sinh ra uy hiếp thật lớn đến đầu khí thông đạo.

“Đầu khí có tính hủ thực mạnh như vậy, chẳng lẽ là...”

Hãn vừa đem cổ đầu khí này khu trừ, liền thấy Trương Đức Bưư đã vọt tới trước mặt, không nói nhiều lần nữa một búa nện xuống!

Bố Nạp Lạc Già trong lúc luống cuống tiếp được một chùy này, nhìn không được lui về sau vài bước. Trương Đức Bưư lần nữa xoay người vung mạnh chùy đập tới, Bố Nạp Lạc Già lần nữa tiếp lấy, lại lui về sau vài bước.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hai người giao thủ cực nhanh, Bố Nạp Lạc Già càng đánh càng giệt mình. Tiểu tử trước mắt này căn bản không có chiêu thức gì, Chuy pháp chỉ có một chữ: nện!

Vô cùng đơn giản đem Cự Chuy nện, cử trọng nhược khinh, đại xảo nhược chuyết(lừ khừ vác lu chạy), nhưng hết lần này tới lần khác lại khiến một thân tinh diệu võ học của hãn không cách nào thi triển. Nện đến hãn tay mềm chân nhũn, đầu khí cũng nhuuyễn ra, giao thủ vài chục lần, còn chưa kịp thủ vững, đầu khí suýt nữa bị cự lực ẩn tàng trong cái chùy kia oanh đến tán loạn!

Không chỉ thế, mỗi lần giao thủ, Thiên Ma Đầu Khí của Trương Đức Bưư liền xâm nhập vào đầu khí thông đạo của hãn, dần dần tích lũy, Bố Nạp Lạc Già căn bản không có cơ hội khu trừ Thiên Ma Đầu Khí ra ngoài.

Hai người trong rừng rậm tung nhảy như bay, bạo thanh kinh lực giao thủ không dứt bên tai. Khi bọn hắc công kích xuống, chỉ với đầu khí dư ba đã đem rừng rậm chà đạp không thành hình dáng gì, cây cối không ngừng ngã xuống, giống như Thái Thủy cự nhân đảo loạn trong rừng một trận!

Trương Đức Bưu ỷ vào vũ khí cấp Truyền Kỳ trong tay, cùng Bồ Nạp Lạc Già cứng chọi cứng. Luận tu vi, hai thầy trò bọn hắc đều cao hơn Trương Đức Bưu không ít, Bồ Nạp Lạc Già lại càng là trưởng lão thần miếu phía nam, sớm đã tiến vào giai đoạn cao thủ Đấu Khí Hoá Hình, mà Hầu Nhân Ma Ni là nhân tài qua dạy dỗ của Vong Linh Thánh Ma Đạo sư mới xuất hiện, ngưng luyện ra quyền ý thần niệm, tiền đồ vô lượng.

Nhưng chỉ dưới một chiêu, Hầu Nhân Ma Ni bản thân đã trọng thương, mà Bồ Nạp Lạc Già cùng hắc giao thủ đã lâu, thực sự vô pháp bắt hắc. Chỉ cảm thấy tiểu tử này đấu khí tuy không thâm hậu bằng hắc, nhưng miên miên bất tuyệt, hậu kinh kéo dài, tựa như vô cùng vô tận, trong lòng không khỏi hoảng sợ vạn phần!

Hơn nữa một thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ, thanh Cự Chủy không biết tên này, Trương Đức Bưu như hổ thêm cánh, đem một thân bản lĩnh phát huy đến tận cùng, nhưng lại khiến hắc tay chân lạng lạng, không xuất thế công ra được!

Mấu chốt nhất chính là tiểu tử này tu luyện đấu khí có tính hủ thực rất mạnh, trong lúc vô tình đã hạn chế việc phát huy thực lực của hắc!

Tương phản với Bồ Nạp Lạc Già, Trương Đức Bưu lại là càng đánh càng thoải mái, nhịn không được thét dài liên tục.

Chiến đấu cho tới bây giờ, Thiên Ma Đấu Khí của hắc càng ngày càng vận chuyển kịch liệt. Chỉ thấy đấu khí màu đen không ngừng liên tục tuôn ra từ trong cơ thể hắc, phảng phất khói đen bao phủ toàn thân, tay cầm một cự chủy tung người như bay, ầm ầm đánh tới đánh lui, như một tôn địa ngục ma thần hàng lâm!

“Không biết Đại Xích Thiên Ma Thần cùng Long Mông Bảo Tượng Quyết có thể dung hợp một chỗ không?”

Trương Đức Bưu đột nhiên tâm phân nhین dụng, đồng thời vận chuyển Long Mông Bảo Tượng, trong lồng ngực lập tức phát ra tiếng rống gầm gừ buồn bực. Hai chủng tâm pháp đồng thời vận hành, chỉ thấy quanh thân thể hắc khói đen dần dần trở nên mong manh, đấu khí tuôn ra dần lui về trong cơ thể.

“Tiểu tử này không xong rồi!” Hầu Nhân Ma Ni lúc này rốt cuộc lấy lại sức, tạm thời trấn áp thương thế, đi đến biên giới chiến trường, thấy vậy không khỏi tinh thần chấn động, nhảy vào trong chiến trường, cao giọng nói: “Đạo sư, chúng ta liên thủ giết hắc!”

Bồ Nạp Lạc Già cũng nhẹ thở ra, thầm nghĩ: “Tiểu tử này thật sự hung mãnh, vậy mà có thể dưới kiên trì lâu như vậy dưới thế công của ta!”

Đột nhiên đấu khí màu đen kia lần nữa tuôn ra, càng thêm nồng đậm, đem cả người Trương Đức Bưu bao phủ trong đó. Trong lồng ngực hắc truyền đến cũng không còn là tiếng rống gầm gừ nữa, thanh âm dần trở nên trầm tịch. Đột nhiên một cổ tiếng vang càng thêm to rõ truyền đến!

Ngang!

Loại rống to này kéo dài vô cùng, phảng phất như là một Kim Cương Mãnh Mã (mammoth) có lực lượng dời núi lấp biển!

“Bát Môn Kim Toả!”

Đột nhiên một cổ đao khí tràn đầy thiên địa trào ra khắp nơi, áp lực khiến người khác hít thở không thông. Bồ Nạp Lạc Già sắc mặt kịch biến, hoành thân chặc trước người Hầu Nhân Ma Ni. Chỉ thấy đấu khí màu đen bao phủ trên người Trương Đức Bưu lúc này đã hoá thành một chuỗi Hắc Ma Đao, lẳng không chém tới bọn hắc!

Hầu Nhân Ma Ni không khỏi thay đổi sắc mặt, trong lòng không biết là tư vị gì: “Tiểu tử này vậy mà ở thời điểm này đột phá, chẳng lẽ tư chất hắc tốt hơn ...”

Hắn đang muốn xông lên trước, nào biết Bồ Nạp Lạc Già ngăn trước người hắn, cứng rắn tiếp được biến hoá của đao thể thứ nhất.

Đao thể thứ hai biến hoá tức thì ập đến, Bồ Nạp Lạc Già kêu rên một tiếng, lần nữa tiếp được!

Hầu Nhân Ma Ni lo lắng vạn phần, tả xung hữu động, thủy chung không cách nào đột phá thân ảnh của Bồ Nạp Lạc Già. Trong chớp mắt tám biến hoá của thức thứ nhất Bát Môn Kim Toả sử xong, đao thể đột nhiên dừng lại, rốt cuộc không thể tiếp, hiển nhiên là Trương Đức Bưu đấu khí khô kiệt rồi.

Bồ Nạp Lạc Già lần người đến trước, cùng hắn giao thủ thật nhanh, tiếng bạo liệt ầm ầm không ngừng truyền đến.

Đột nhiên Trương Đức Bưu bị một chưởng của hắn ấn trên ngực, thổ một ngụm máu. Bồ Nạp Lạc Già lập tức lui về sau, mang theo Hầu Nhân Ma Ni quay người tung nhảy như bay rời đi, rất nhanh biến mất trong rừng rậm.

Hầu Nhân Ma Ni thân thụ trọng thương, bị hắn mang theo vẫn giãy dụa không ngớt, kêu lên: “Đạo sư, thả ta xuống, mau thả ta xuống! Tiểu tử kia bị ngài đánh trọng thương, sao có thể bỏ qua cho hắn như vậy!”

Bồ Nạp Lạc Già không nói một lời, mang theo hắn phi tốc chạy về trước như điên. Hầu Nhân Ma Ni không nói thêm gì nữa, bởi vì hắn chứng kiến trong miệng đạo sư không ngừng tuôn ra máu đen, những huyết dịch kia gặp được không khí liền xèo xèo cháy lên, không ngờ là hắc sắc hỏa diễm!

Bồ Nạp Lạc Già bôn tẩu hơn mười dặm, rốt cuộc ngừng lại, Hầu Nhân Ma Ni sắc mặt phức tạp, đột nhiên quỳ xuống, phục trên mặt đất, nức nở nói: “Đạo sư...”

Bồ Nạp Lạc Già đứng thẳng tắp trước mặt hắn, ôn nhu cười nói: “Tiểu tử kia bị ta trọng thương, hiện tại cũng không dễ chịu, hắn sẽ không đuổi tới. Người lập tức trở về thần miếu, không thành Đẩu Thánh tuyệt không được tìm hắn báo thù. Tư chất của ngươi không kém hơn so với hắn, sau khi trở thành Đẩu Thánh mới có tư cách...”

Hầu Nhân Ma Ni mạnh mẽ dập đầu, trong chớp mắt đã dập đầu đến rách đầu chảy máu: “Đạo sư, đừng nói thế, chúng ta lập tức trở về thần miếu, để Vu Sư cứu trị!”

“Không còn kịp rồi... Bát Môn Kim Toả của hắn là Đao Thánh tuyệt kỹ, ta tuy tiếp được tám đao kia, nhưng không trụ nổi đao khí mang theo ý cảnh của Đao Thánh. Đao khí của hắn, đã chặt đứt toàn bộ đấu khí thông đạo của ta...”

Bồ Nạp Lạc Già mặt mang nụ cười, nói: “Hầu Nhân, ngươi tuy là đệ tử ta, nhưng chưa từng nghe lời ta. Lần này chịu nhục chưa chắc là chuyện xấu, ta lần nữa khuyên bảo ngươi, điều trọng yếu nhất khi tu luyện đấu khí...”

“Đó chính là: tự tin!”

“Tự tin dám đem trời xanh đánh vỡ, dám đem chư thần giẫm nát dưới chân!”

Bồ Nạp Lạc Già vừa dứt lời, lập tức toàn thân cao thấp phát ra hắc sắc hỏa diễm, hùng hực thiêu đốt, trong chớp mắt đem vị lão giả của thần miếu phía nam này thiêu thành tro bụi!

122. Chương 122: Tâm Pháp Dung Hợp

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 122: Tâm Pháp Dung Hợp

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiếm Giới

“Đạo sư, ta nhất định sẽ vì ngài báo thù...” Hẫu Nhân Ma Ni trọng trọng khấu đầu mấy cái, đem tro cốt Bồ Nạp Lạc Già thu lại, ánh mắt lộ ra ý oán độc: “Trốn trong thần miếu tu luyện không biết tới khi nào mới có thể đuổi kịp hẫu. Ta phải đi Thần Vương điện tìm vị kia, với tu vi của vị ấy muốn giết tiểu tử này quả thực dễ như trở bàn tay!”

Hẫu Nhân Ma Ni đứng dậy, bước nhanh đi về phía nam hải.

Nếu Bồ Nạp Lạc Già dưới tuổi vàng có biết, khẳng định phải lắc đầu thở dài. Hẫu bị tám đao của Trương Đức Bưu chặt đứt tất cả đấu khí thông đạo, vốn nên chết tại chỗ, nhưng dựa vào ý chí cường đại kiên trì đánh Trương Đức Bưu trọng thương, đúng là xuất phát từ lòng yêu mến với Hẫu Nhân Ma Ni.

Bởi vì Hẫu Nhân Ma Ni bản thân là nhân vật thiên tài hơn người, cả đời chưa bao giờ bị nhục, nhưng từ khi gặp Trương Đức Bưu, liên tục hai lần bị nhục, tự tin đã gặp đã kích nghiêm trọng.

Nếu như hẫu lập tức trở về thần miếu, thời gian sẽ đem lòng tin của hẫu chậm rãi khôi phục, tương lai thành tựu Đấu Thánh cũng không phải không có khả năng. Nhưng Hẫu Nhân Ma Ni hiện tại tìm Trương Đức Bưu báo thù, nếu như lần nữa chịu nhục mà nói, tu vi sẽ khó có thể tiến thêm, thậm chí cảnh giới quyền ý thần niệm của bản thân cũng có khả năng rơi xuống!

Lần thứ nhất chịu nhục, mất đi chính là tâm tính xác lảo của hẫu, đó cũng chẳng phải chuyện xấu.

Lần thứ hai chịu nhục, mất đi chính là nhuệ khí của hẫu. Nhuệ khí đánh mất, tín tâm bị ngăn trở.

Nhưng nếu bị nhục lần thứ ba, như vậy tín tâm sẽ không còn sót lại gì nữa!

Cho nên Bồ Nạp Lạc Già trước khi chết mới nói phá vỡ trời xanh, giẫm nát chư thần dưới chân, dụng tâm lương khổ, mà Hẫu Nhân Ma Ni một lòng báo thù vì hẫu, nếu lần nữa bị nhục, vậy sẽ không gượng dậy được nữa, sinh ra tâm ma ‘Ta vĩnh viễn không có khả năng chiến thắng hẫu’, vĩnh sinh không thể có khả năng thành Đấu Thánh!

Đáng tiếc lần dụng tâm này của hẫu căn bản vô dụng. Giờ phút này tâm trí Hẫu Nhân Ma Ni đã bị cừ hận che kín, không còn khả năng quay đầu lại.

Trong Lạc Nhật Sâm Lâm, Tiểu Hắc chậm rãi hướng phương nam đi tới, Trương Đức Bưu ngồi trên lưng nó, mặt như giấy vàng, trong cơ thể đấu khí chậm rãi chảy xuôi, từng giọt từng giọt tu phục đấu khí thông đạo của hẫu.

Một trận chiến với Bồ Nạp Lạc Già này, hẫu sử xuất tất cả thủ đoạn bản thân sở hữu, thậm chí cường hành dung hợp Long Môn Bảo Tượng với Đại Xích Thiên Ma Thần, một hơi sử xuất tám biến hoá thức thứ nhất Bát Môn Kim Toả, không nghĩ tới cuối cùng vẫn bị Bồ Nạp Lạc Già trọng thương.

Thời điểm hẫu sử xuất Bát Môn Kim Toả, tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiềm, có thể thấy rõ ràng từng biến hoá đao thế của mình, cùng với đao khí tạo tổn thương cho đối phương. Trong lòng rõ ràng, đao khí của mình đã chặt đứt tất cả sinh cơ của Bồ Nạp Lạc Già.

Nhìn theo lẽ thường, lão già này có lẽ mất mạng tại chỗ, nhưng không nghĩ tới Bồ Nạp Lạc Già lần nữa nổi dậy, đánh hẫu trọng thương.

“Đấu khí lão đầu này thật sự quá thâm hậu, vậy mà có thể dựa vào một hơi áp trụ thương thế trí mạng!” Trương Đức Bưu từ từ thở ra một hơi trọc khí, sắc mặt dần dần trở nên hồng nhuận, thâm nghĩ: “Giờ phút này hẫu chắc đã chết, đáng tiếc thế gian mất đi một cao thủ...”

Trong lòng tuy nghĩ thế, nhưng Trương Đức Bưu lại không có chút đồng tình nào với ý định của hẫu, người đến giết ta rồi bị ta giết, đây chính là sự tình thiên kinh địa nghĩa.

Hẫu cảm khái đây chỉ vì thiếu một đối thủ xuất sắc như Bồ Nạp Lạc Già mà thôi.

Cùng loại cao thủ Đấu Khí Hoá Hình này đối quyết chính là kinh nghiệm chiến đấu khó có được, áp lực sẽ khiến người không ngừng tiến bộ.

Sau khi thương thế dần khôi phục, Trương Đức Bưu tập trung tinh thần, bắt đầu nghiên cứu làm sao triệt để dung hợp Long Môn Bảo Tượng và Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết.

Thời điểm hần giao thủ với Bồ Nạp Lạc Già, chỉ mới sơ bộ dung hợp hai loại tâm pháp, trong nháy mắt đột phá đến trạng thái tầng thứ tư Long Môn Bảo Tượng, có được Tam Tượng Cự Lực, đấu khí cũng bạo tăng một mảng lớn.

Nhưng hai chủng tâm pháp này dù sao cũng là hệ thống đấu khí bất đồng. Long Môn Bảo Tượng là chính đạo chính tông, vô thượng tuyệt học của Nam Cương Man tộc, mà Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết lại thiên về ma đạo, giữa chính có tà, tà khí chiếm hết bảy phần.

Sau khi sơ bộ dung hợp, Trương Đức Bưu tuy tu vi đại tăng, nhưng tệ đoan đồng thời tăng gấp bội. Tốc độ gia tăng lực lượng Long Môn Bảo Tượng càng nhanh, thân thể càng cần vững vàng cứng rắn, mặt khác Đại Xích Thiên Ma Thần tính ăn mòn càng mạnh, mạnh đến đấu khí thông đạo của hần cũng vô pháp thừa nhận!

“Hôm nay ta dung hợp thần tuỷ đủ để có thể thừa nhận Long Tượng cự lực tăng sáu thậm chí tăng bảy, tệ đoan của Long Môn Bảo Tượng tạm thời có thể buông xuống, nhưng tệ đoan của Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết lại không thể không để ý tới. Đấu khí thông đạo chịu ăn mòn như thế, chỉ sợ bất lợi với tác chiến lâu dài, thời gian chiến đấu dài chút có thể triệt để huỷ diệt đấu khí thông đạo của ta, trở thành phế nhân!”

Sau khi hoàn toàn dung hợp tâm pháp Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết cùng Long Môn Bảo Tượng, cùng chiếm hữu ba mươi hai đấu khí thông đạo, trong đó mười một thuộc về kì kinh, hai mươi một thuộc về thập nhị chính kinh, đồng thời bao hàm tất cả ưu điểm của cả hai loại tâm pháp.

Có Long Tượng cự lực, đồng thời cũng có sự quý dị bá đạo của Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, lúc tu luyện tinh thần lực cũng có thể đồng thời tăng trưởng như bay. Hôm nay Trương Đức Bưu muốn làm, chính là khu trừ chỗ thiếu hụt của hai chủng tâm pháp này, khiến chúng càng trở nên hoàn mỹ.

Đem hai loại tâm pháp đấu khí nổi danh trên Đấu Khí bảng dung hợp, từ xưa đến nay chỉ sợ có không ít người nghĩ đến, nhưng chân chính có thể làm được lại rải rác không bao nhiêu người làm được.

Vô học trên Kỳ Công Đấu Khí bảng mỗi loại đều tự thành hệ thống, cùng với vô học khác tỉ lệ dung hợp không lớn. Đem hệ thống bất đồng dung hợp một chỗ, quả thực không phải ai cũng làm được, trừ phi người tu luyện chính là xếp hàng thứ nhất trên Kỳ Công Đấu Khí bảng Đấu Chiến Thắng Quyết.

Đấu Chiến Thắng Quyết được xưng là đấu khí tâm pháp hoàn mỹ nhất, có đấu khí thông đạo hoàn mỹ nhất, cho nên có thể tương dung với các tâm pháp khác, không loại trừ lẫn nhau.

Trương Đức Bưu mặc dù chưa xem qua môn tâm pháp này, nhưng đấu khí thông đạo của hần cũng là hình thái hoàn mỹ nhất, coi như là Đấu Chiến Thắng Quyết cũng vô pháp siêu việt.

Sự tình không có khả năng trong mắt người khác nhưng vào trong tay hần lại giải quyết dễ dàng. Hiện tại hần cần chỉ là khu trừ tệ đoan của hai loại tâm pháp, đem môn tâm pháp hoàn toàn mới được tạo ra này tận lực hoàn mỹ một ít.

Trương Đức Bưu dốc lòng suy tư, một bên chỉnh sửa phương thức vận hành đấu khí, một bên làm thí nghiệm trên người mình, sau khi phát hiện không đúng, lần nữa dốc lòng sửa chữa chỗ có hại.

Mấy ngày trôi qua, Tiểu Hắc vượt qua núi non trùng điệp, ra khỏi Lạc Nhật Sâm Lâm, đi vào Nam Minh quốc cảnh.

“AH!”

Trương Đức Bưu đột nhiên quát lớn một tiếng, từ lưng Tiểu Hắc đứng lên, đem tâm pháp chính mình cải tiến vận chuyển, lập tức từng khối cơ bắp lộ ra, đem quần áo căng ra, cốt cách lạch cạch rôm rốp, liên tiếp vươn lên, đột nhiên xoẹt một tiếng, quần áo bị rách toạc, lộ ra nửa thân trên màu cổ đồng!

Dưới làn da cổ đồng, đột nhiên tuôn ra từng đạo đấu khí màu đen, xoay quanh qua lại trên thân thể cứng rắn vô cùng của hần như một đầu Giao Long Đại Mãng, lộ ra vẻ dữ tợn hung ác dữ tợn!

Bộ tâm pháp này triệt để vận hành, nhẹ nhàng khẽ động, cốt cách liền phát ra tiếng bạo liệt rất nhỏ, cơ nhục giống như rắn ngọc ngậy dưới da, hiển hiện ra lực bạo phát cực mạnh!

Dáng người Trương Đức Bưu vốn cực kì cao lớn, hiện tại vận chuyển tâm pháp, hình thể bạo tăng hơn mười centimet, vô cùng khôi ngô. Trước không nói uy lực thể nào, chỉ cần trên hình thái đã cho người khác bị áp lực vô hình!

“Môn tâm pháp này lấy Long Mông Bảo Tượng làm chủ đạo, dùng Đại Xích Thiên Ma Thần làm phụ trợ, hay vẫn gọi là Long Mông Bảo Tượng a. Đáng tiếc Thiên Ma đầu khí tính chất đặc biệt không cách nào cải biến, đối với đầu khí thông đạo tổn hại vẫn rất lớn như trước...”

Trương Đức Bưu tán đầu khí đi, hình thể khôi phục bình thường, từ trong không gian giới chỉ lấy ra một kiện y sam khoác lên người. Khí hậu phía nam nóng bức, hắn dứt khoát để hở một nút áo, bước nhanh về phía thành thị phía trước. Mà Tiểu Hắc thì thu nhỏ thành một tiểu cầu, dứt khoát đi phía sau hắn.

“Vào thành thị phía trước mua vài bộ y phục rộng rãi, miễn cho lúc tranh đấu với người khác trần như nhộng... Hắc Tử, tên Thái Ca kia chết đâu rồi? Sao mà đến giờ vẫn chưa thấy bóng dáng nó...”

Tiểu hắc cầu sau lưng cực kì nhân tính hoá bĩu môi, há miệng muốn nói, cuối cùng chẳng nói gì, thành thật đi sau mông hắn.

Trương Đức Bưu đi vào trong thành, trước đến Ma Pháp Công Hội mua vài bộ áo choàng ma pháp học đồ, sau đó lại mua vài thớt tuần mã ở chợ. So với trang phục kiếm sĩ, hắn càng thích áo choàng ma pháp sư, bởi vì ma pháp bào thùm thành thạo mới, không giống kiếm sĩ phục đại đa số đều là bì giáp.

Về phần mua một con tuần mã, cũng vì nơi này dù sao cũng là Nam Minh quốc cảnh, ở chỗ này cưới Tiểu Hắc chạy tới Thần Vương điện, chỉ sợ không bao lâu sẽ rơi vào tay Nam Minh Ca Thư thái tử, Trương Đức Bưu tuy thực lực đại tăng, nhưng vẫn không cho rằng mình có thể đối kháng với một quốc gia.

“Đọc vạn quyển sách, đi ngàn dặm đường. Những lời của thế giới trong mộng này quả thật không sai, cứ ru rú trong nhà, làm sao có thể nhìn thấy phong thổ bên ngoài, làm sao có thể tăng trưởng kiến thức nhân giới?”

Trương Đức Bưu phóng ngựa một đường hướng phía đông nam mà đi, nhìn thấy cảnh trí cùng phong thổ Nam Minh, trong lòng không khỏi cảm khái nói.

Nam Minh cùng Bắc Chu bất đồng. Phương bắc dân phong cuồng dã, động một chút là chém chém giết giết, mà Nam Minh là Giang Nam của sông A Nhĩ Can, phong cảnh tú lệ, dân phong uyển chuyển hàm súc thuần phác, mà ngay cả thổ phỉ sơn tặc trước khi ăn cướp cũng muốn khách sáo hai câu chứ không phải vừa ra đã liền muốn mạng người.

Đột nhiên hắn nhìn thấy phía trước có một chi đội ngũ, mười mấy người cưỡi ngựa cao to, vây quanh một mã xa tiến lên, trong nội tâm không khỏi hơi động. Những người này đều là cao đẳng chức nghiệp giả, khôi giáp cực kì xa xỉ hoa lệ, không tự giác toát ra khí chất cao quý, hắn không phải dong binh bình thường mà là hạch tâm đệ tử của đại gia tộc nào đó!

“Chẳng lẽ trong mã xa là gia chủ tộc trưởng của họ?”

Trương Đức Bưu ánh mắt có chút ngưng tụ, những người này thực lực cực kì cường đại, trong mười bốn người hảo thủ Đấu Khí Như Cương trọn vẹn có tám, hảo thủ Đấu Khí Như Đao cũng có hai, thậm chí một nam tử trung niên trong đó đã đạt tới trình độ Đấu Khí Như Sơn, giờ tay nhắc chân đều lộ ra vẻ trầm trọng!

Mặt khác ba vị ma pháp sư cũng cực kì cao minh, là tứ cấp Ma Đạo sư!

“Đội ngũ hoa lệ như vậy, e rằng chỉ tộc trưởng thế gia quý tộc mới có thể xứng với trận thế này a!”

Trương Đức Bưu hai mắt nhìn đang định từ một bên đi qua, đột nhiên trong xe ngựa chui ra một cái đầu lông xù, há mồm cười nói: “A Man, người sao giờ mới đến?” Sau đó cái đầu xù kia lại rút về, nói: “Cô bé, Thái Ca đại nhân không bồi người nữa, hôm nào chúng ta lại trò chuyện!”

Con cộp kia vỗ cánh từ trong mã xa bay ra, rơi xuống vai Trương Đức Bưu.

Trương Đức Bưu tức giận nói: “Thái Ca, người sao còn chưa chết?”

Thái Ca mất lộ hung quang, hung hãn lườm hắn: “Tiểu tử, đây là người đang hướng vĩ đại như Thái Ca ta khiêu chiến sao?”

Trương Đức Bưu nhún nhún vai, cực không có thành ý xin lỗi: “Ta sai rồi.”

“Ta tha thứ người.”

Thái Ca rất hài lòng gật gật đầu, quay người nói với Tiểu Hắc nói: “Tiểu Hắc, cô bé trong xe ngựa kia không tệ, xoa bụng của ta xoa đến rất thoải mái, hay là người cũng thử xem?”

Tiểu Hắc trợn trắng mắt, nhếch mép coi thường, Trương Đức Bưu tựa hồ nghe được một thanh âm: “Ngu ngốc.”

Hắn đang định rời đi, đột nhiên nghe một thanh âm nói: “Vị ma pháp sư tiên sinh này, xin dừng bước.” Thanh âm kia cực kì mềm mại, nghe vào trong tai lại phảng phất như một khối đường rơi vào trong lòng, chậm rãi hoà tan, theo huyết dịch chảy khắp toàn thân, toàn thân cả mười vạn lỗ chân lông đều cảm thấy thư giãn thoải mái.

Trương Đức Bưu không khỏi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ hài nhu nhược vịn cửa xe cần thận từng li từng tí đi xuống, trong lòng không khỏi nhảy dựng: “Còn có nữ hài tịnh lệ như vậy...”

123. Chương 123: Hậu Tuyển Thánh Nữ

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 123: Hậu Tuyển Thánh Nữ

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Cô bé kia tựa như một thiên thần nhỏ, thân thể thon dài, một bộ váy dài như một đóa hoa Tường Vi khoe sắc, làn da trắng sữa sáng bóng như ngà voi. Nàng có một đôi mắt to dịu dàng trong sáng như thu thủy, giống như hai khoả ngọc Phi Thuý bảo thạch.

Đây là một vị thiếu nữ hoàn toàn phù hợp với thẩm mỹ quan của quý tộc phía nam, tinh xảo đến mức làm cho người ta không tìm ra điểm xấu nào.

Tinh thần Trương Đức Bưu thoáng hoảng hốt, lập tức khôi phục lại bình thường. Cô bé kia quá tinh xảo, tinh xảo đến mức khiến hắn cảm thấy cho chút nguy tạo, nhìn kĩ liền biết là nữ nhân lớn lên dưới hun đúc trường kỳ của lễ nghi quý tộc, ngay cả động tác thật nhỏ cũng nghiêm khắc phù hợp lễ tiết, khẽ cau mày nói: “Chuyện gì?”

Cô gái kia vẻ mặt chờ đợi nhìn hắn, nói khẽ: “Xin hỏi, sủng vật này của ngài có bán không? Ta rất thích nó...”

Nàng biểu lộ bộ dạng khấn trương này lập tức đem loại khí chất cao nhã kia quét sạch, giống như tiểu muội hàng xóm, lộ ra vẻ rất thân thiết.

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Thái Ca là bằng hữu của ta.”

Một đệ tử quý tộc trong đám hừ lạnh một tiếng, nói: “Bằng hữu cũng có giá tiền, người nói bao nhiêu tiền mới chịu bán?”

Trương Đức Bưu nhin không được cười phá lên, lắc đầu, đang muốn phóng ngựa về phía trước, tên quý tộc đệ tử hai chân kẹp vào, tuần mã dưới thân lập tức vọt tới trước người Trương Đức Bưu, ngăn đường lại, cười lạnh nói: “Người không bán, chúng ta không biết cướp chắc?”

Trương Đức Bưu híp mắt, trong mắt hiện ra một mảng sát cơ, trung niên nam tử kia cao giọng nói: “Hassan, trở về!”

Hassan lườm Trương Đức Bư, ngoan ngoãn quay lại cạnh xe ngựa, thấp giọng nói: “Cha, muội thích sủng vật này như vậy, chúng ta có nên ra tay đoạt lão hổ của hắn không?”

Trung niên nam tử kia hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói: “Đoạt lấy? Buồn cười! Các người có từng gặp qua ma thú biết nói chuyện chưa?”

“Cha lại tự hạ thấp mình rồi! Ma Diễm Quang Minh thú của người cũng biết nói chuyện, là Vương cấp ma thú cấp mười lăm...”

“Ma Diễm Quang Minh thú tuy là Vương cấp ma thú cấp mười lăm, nhưng nói chuyện còn lắp bắp, đâu có trôi chảy như lão hổ kia?” Trung niên nam tử nói: “Vương cấp ma thú phẩm giai càng cao, đẳng cấp càng cao, trí tuệ càng kinh người. Người cho rằng lão hổ kia bao nhiêu cấp? Đoạt lấy? Chỉ cần lão hổ kia cũng đã có thể giết sạch chúng ta! Huống chi...”

Hắn nhìn Trương Đức Bư, lộ ra sắc kiêu kị, thấp giọng nói: “Thiếu niên này ngồi trên lưng ngựa bất động như núi, nhưng chỉ cần khẽ động, liền có loại khí thế dâng trào, giống như một ngọn núi lửa tùy thời đều có thể bộc phát, ngay cả ta cũng cảm thấy cực kỳ nguy hiểm!”

Trương Đức Bư nghe cuộc nói chuyện của họ vào tai, thầm nghĩ: “Vị trung niên quý tộc này ngược lại có vài phần nhân giới.”

Trung niên nam tử kia đi đến, áy náy nói: “Tiểu nữ tùy hứng, đã quấy rầy ngài rồi. Xin hỏi các hạ là...”

“Đức Bư Mãn Chuy. Ngài có thể gọi ta là A Man.” Trương Đức Bư cười nói.

Trung niên nam tử kia mỉm cười nói: “Kẻ hèn là Gaddafi (Biên: thằng tác giả lấy toàn tên nhân vật nổi tiếng) gia chủ đương thời của Abu Dhabi gia tộc. A Man huynh đệ, ngài là người Nam Cương a? Ta và A Trát Bồ trưởng lão thần miếu của các người có chút giao tình, từng đến Tanya thần miếu vài lần, ngược lại chưa từng gặp người, chắc hẳn các hạ là đệ tử bí mật bồi dưỡng của vị trưởng lão nào đó a? Xin hỏi sư thừa ngài là...”

Trương Đức Bư trong lòng phì cười: “Thần miếu cộng thêm ta là bảy vị trưởng lão, cũng không có tên A Trát Bồ này... Đúng rồi, hẳn nhất định đã cho ta là người thần miếu phía nam!” Lúc này mỉm cười nói: “Ta cùng Bồ Nạp Lạc Già trưởng lão có chút uyên nguyên!”

“Nguyên lai là đệ tử Bồ Nạp Lạc Già trưởng lão!”

Gaddafi bừng tỉnh đại ngộ, lập tức bắt đầu trở nên thân mật, cười nói: “A Man huynh đệ, người là đệ tử trưởng lão Bồ Nạp Lạc Già, Hầu Nhân Ma Ni kia nhất định là sư huynh người rồi! Ta cùng Hầu Nhân Ma Ni gặp qua vài lần. Hầu Nhân Ma Ni đại danh鼎鼎, là nhân tài mới nổi của Tanya thần miếu, thật không ngờ Bồ Nạp Lạc Già trưởng lão còn đệ tử xuất sắc như người vậy, thật sự là thần miếu song kiệt!”

Trương Đức Bư gượng cười hai tiếng, nghi hoặc hỏi: “Gaddafi gia chủ, các người đây là đi đâu?”

Gaddafi thoáng chần chờ, nói: “Thật không dám giấu diếm, chúng ta định đi Thần Vương điện. Trước đó không lâu thiệp mời của Thần Vương điện đến, nói là tuyển bạt Thánh Nữ. Tiểu nữ Dalena là một trong những hậu tuyển nhân.”

Trương Đức Bư nội tâm khẽ động, hắn vốn tưởng Thần Vương điện tuyển Thánh Nữ bất quá chỉ là nguy trang, không ngờ là sự thật.

Tên quý tộc đệ tử Hassan bên cạnh nhỏ giọng nói: “Nghe nói thượng nhiệm Thánh Nữ bị chết rất thảm, lần này lại để muội đi Thần Vương điện, tuyển bạt không được là tốt nhất...”

“Nghịch tử, người cầm miệng cho ta!” Gaddafi giận tím mặt, hung hăng lườm hắn: “Dalena nếu như có thể trúng tuyển Thánh Nữ, đối với tộc Abu Dhabi chúng ta là vinh quang lớn lao. Có được sự ủng hộ của Thần Vương điện, gia tộc bọn ta sẽ rất nhanh quật khởi! Đến lúc đó phiên gia nghiệp này còn không phải của người hay sao?”

Hassan nhỏ giọng lầm bầm: “Ta mới không thèm dùng muội muội đổi lấy gia nghiệp...”

Gaddafi giận đến tay chân run rẩy, cường hành dẫn nộ khí xuống, quay đầu cười bồi với Trương Đức Bưu nói: “A Man huynh đệ, ngài đừng khách khí, nghịch tử này của ta trước giờ nhanh mồm nhanh miệng, cũng không phải cố ý muốn vũ nhục Thần Vương điện.”

Trương Đức Bưu trong lòng buồn bực vạn phần, không biết hẳn vì sao phải hướng mình giải thích bồi tội. Nghĩ một hồi mới hiểu rõ, Tanya thần miếu phía nam là một tổ chức dưới danh nghĩa của Thần Vương điện, Gaddafi khẳng định cho hẳn cũng là người Thần Vương điện, cười nói: “Không sao cả. Đúng rồi, đương nhiệm Thánh Nữ của Thần Vương điện chết rồi sao? Chuyện xảy ra khi nào? Ta mấy năm nay một mực bề quan tu luyện, rất ít khi lưu ý chuyện bên ngoài.”

Gaddafi do dự một chút, nói: “Chuyện này, ta nghe người khác nhắc qua một chút, cũng không biết là thật hay giả. Nghe nói Thần Vương điện Thánh Nữ bên ngoài tao ngộ cường địch, sau khi trở lại Thánh Điện, lập tức toàn thân ma diễm thiêu đốt mà chết, chỉ còn lại một đúm tro cốt, cho nên Thần Vương điện lúc này mới gửi thiệp mời bốn phía, tuyển bạt những thiếu nữ tuổi trẻ ưu tú trên đại lục cho làm nhân tuyển Thánh Nữ.”

“Ma diễm thiêu đốt mà chết? Như thế nào mà nghe như đặc thù của Thiên Ma đấu khí?”

Trương Đức Bưu nhin không được ngẩng ngơ, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là Y Ái Nhĩ hạ thủ? Tà Linh thần miếu là địch nhân vốn có của Thần Vương điện, hoàn toàn có khả năng chính là nàng làm rồi.”

Gaddafi gia chủ nghe nói hẳn cũng đi Thần Vương điện, liền nhiệt tình mời hẳn đi cùng. Trương Đức Bưu cười cự tuyệt, tiếp tục giục ngựa tiến về trước, quay đầu liếc nhìn cửa sổ kia, chỉ thấy một góc cửa sổ mờ xa vén lên, bên trong lộ ra dung nhan tuyệt mỹ, phảng phất như một chú chim hoàng yến bị nhốt trong lồng, dùng ánh mắt nóng bỏng chăm chú nhìn ra thế giới bên ngoài.

“Cô bé này, đáng tiếc, sinh hoạt trong quý tộc thế gia, chính là thân bất do kỉ.”

Trương Đức Bưu trong lòng thầm than một tiếng.

Thánh Nữ, nghe cao cao tại thượng, vô cùng thánh khiết, nhưng sau khi trở thành Thánh Nữ, nàng liền không còn là nàng, mà là một công cụ đại biểu ý chí của thần linh.

Thần Vương điện Thánh Nữ cùng Tà Linh thần miếu bất đồng. Y Ái Nhĩ tu luyện chính là ma đạo tâm pháp, tùy tâm sở dục, muốn làm gì thì làm, thậm chí cả Mike Hughes Đại Tế Tự đối với nàng cũng không thể ngăn cản được.

Nhưng Thần Vương điện thì hoàn toàn trái lại, Thánh Nữ tức là thần nữ, chẳng những đem thân thể cống hiến cho Thần Vương, tâm linh cũng cần cống hiến cho Thần Vương, không cần bất cứ tia tình cảm nào. Tình thân, tình bạn, tình yêu hết thảy không cách nào hưởng thụ. Các nàng cần làm chính là giữ gìn hình tượng cùng tôn nghiêm Thần Vương điện.

Trước tôn nghiêm của thần miếu, cho dù là Tà Linh Thánh Nữ cũng không thể triệt để tự do tự tại, phải đặt lợi ích thần miếu làm trọng. Cho nên dù Y Ái Nhĩ đối với Trương Đức Bưu có chút hảo cảm, nhưng cũng phải đuổi giết hẳn tử xứ.

Lại mấy canh giờ trôi qua, sắc trời dần hôm ám, Trương Đức Bưu tìm địa phương khô ráo ngủ ngoài trời. Đến nửa đêm, đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến tiếng vó ngựa lộc cộc, vội vàng đứng dậy nhìn, chỉ thấy dưới ánh trăng sáng tỏ, một thót bạch mã từ giữa đường rừng chạy đến, trên lưng ngựa là một vị cô nương xinh đẹp, lộ ra chút tình thơ ý họa.

Trương Đức Bưu nhìn thấy khuôn mặt cô bé kia, không khỏi nao nao: “Tại sao là nàng?”

Nữ hài kia một bộ váy dài màu hoa Tường Vi, tóc xoắn vàng nhạt bị gió thổi qua hai bên, bông bông đung đưa, đúng là hậu tuyển Thánh Nữ Dalena của Abu Dhabi gia tộc gặp được ban ngày. Thiếu nữ kia nhìn thấy bên này có ánh lửa, thúc ngựa thông dong chạy tới, thấy được Trương Đức Bưu, không khỏi vui vẻ nói: “Thật là người?”

Man tử buồn bực vạn phần, quay đầu nhìn thoáng qua, đám người Gaddafi cũng không đi cùng, nghi hoặc hỏi: “Người nhà người đâu?”

“Ta thừa dịp họ ngủ, lén lút chạy đi. Quỷ mới nguyện ý làm Thánh Nữ!” Dalena xuống ngựa đi đến bên đồng lửa, cẩn thận từng li từng tí kéo váy, rất thực nữ ngồi xuống, sau đó đáng thương nhìn hẳn: “Người có gì ăn không? Người ta đói quá...”

Trương Đức Bưu vừa bực mình vừa buồn cười, lấy ra mấy khối thịt nướng ném cho nàng, nói: “Ăn xong trở về mau đi, đã ngoại hoang vu, người một nữ hài tử đi đường không an toàn.”

“Bên ngoài có nhiều người xấu lắm sao?” Dalena vừa ăn thịt nướng, vừa nhẹ giọng thở thê.

Man tử hắc hắc nhe răng cười nói: “Lão tử chính là người xấu, cướp của giết người không việc ác nào không làm! Cô bé, trông cũng không tệ đấy, tối nay cùng đại gia ta qua đêm thế nào?”

“Được!” Dalena vui mừng khôn xiết nói: “Người ta đang lo không có chỗ ngủ đây này!”

Trương Đức Bưu triệt để im lặng, sau nửa ngày mới ném tới một cái túi ngủ, nói: “Tự chui vào mà ngủ! Nếu như người ngủ dám ngáy, lão tử liền tát tai! Còn nữa, ngày mai người thành thành thật thật ngồi đây chờ người nhà người tới. Hiểu chưa?”

Dalena mạnh mẽ gật đầu, ngón tay trắng nõn như ngọc đặt trên cái miệng nhỏ nhắn, mút mút đầu mỡ, không có ý tứ nói: “Còn nữa không? Người ta còn hơi đói...”

Một đêm không nói chuyện.

Ngày hôm sau Trương Đức Bưu thức dậy, từ trong túi ngủ chui ra, thoải mái duỗi lưng, chỉ thấy Dalena sớm chui ra từ trong túi ngủ, đang ôm Thái Ca. Con cạp lưu manh này đang thư giãn nằm xoài ra trong ngực nàng, trong họng phát ra tiếng khò khò.

Vành mắt Dalena biến thành màu đen, trong mắt đỏ bừng, thấy hẳn tỉnh lại liền lập tức cáo trạng, uỷ khuất nói: “Đem qua ta không có ngáy, ngược lại là người ngáy, thanh âm giống như sét đánh, làm cho người ta ngủ không được...”

“Lão tử căn bản không có ngáy!” Trương Đức Bưu mặt đen lại, một tay kéo Tiểu Hắc tới, giải thích: “Là nó ngáy! Tiểu Hắc, người nói có đúng không?”

Tiểu Hắc ngáp một cái, trợn trắng mắt, hữu khí vô lực kháng nghị vài tiếng.

Trương Đức Bưu bỏ qua kháng nghị của nó, lung tung làm một ít bữa sáng. Sau khi ăn uống no đủ, đoạt lấy Thái Ca trong ngực nàng, nhảy lên tuần mã quay đầu bỏ đi.

Sau một lúc lâu, sau lưng lại truyền tới tiếng vó ngựa, Dalena ngậm nga tiểu khúc nam phương đuổi theo kịp. Man tử giận tím mặt, rít gào nói: “Đừng có theo ta nữa, nếu không đừng trách lão tử thú tính đại phát, đem người làm thịt tại chỗ, sau đó bán vào trong ji viện (chắc là lầu xanh) đó!”

Dalena hoảng sợ, vội vàng dừng lại. Trương Đức Bưu thoải mãn gật đầu, hung ác liếc nàng, lúc này mới giục ngựa rồi đi. Sau một lúc lâu, tiếng vó ngựa lộc cộc lần nữa truyền đến. Trương Đức Bưu dùng ánh mắt hung tàn trừng qua, Dalena cuống quýt cúi đầu, ánh mắt đảo tới đảo lui, phảng phất mặt đất có thứ gì thú vị.

Trương Đức Bưu bất đắc dĩ khua tay nói: “Tối đây. Dù sao lão tử cũng phải đi Thần Vương điện, sớm muộn gì cũng gặp người nhà của người.”

Dalena thúc ngựa vui mừng chạy tới, nghe nói thể sắc mặt có chút tái nhợt, cương ngựa trong tay quần quanh đầu ngón tay, Trương Đức Bưu lại không phát hiện ra.

124. Chương 124: Hám Nhật Trường Huyền Cung

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 124: Hám Nhật Trường Huyền Cung

Dịch: Tà Nhân

Biên: contrairthanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Gaddafi gia chủ nhìn xe ngựa rỗng tuếch, sắc mặt âm trầm nhìn về phía Hassan, thấp giọng rít gào: “Muội của ngươi đi đâu rồi?”

Hassan mờ mịt nói: “Làm sao con biết? Con đêm qua ngủ rồi...”

Bốp!

Gaddafi bộp tai một cái thật mạnh vào mặt hắn, cả giận nói: “Ta kêu ngươi gác đêm, ngươi lại ngủ gục? Abu Dhabi gia độc có thể hưng thịnh phát đạt hay không, toàn bộ phải trông cậy vào nó có thể trở thành Thánh Nữ hay không, ngươi cư nhiên để nó chạy đi!”

Hassan che mặt, cúi đầu không nói thêm gì nữa.

Gaddafi gia chủ khua tay nói: “Lên ngựa! Men theo dấu vó ngựa truy, nó một người chạy không xa đâu!”

Kị sĩ gia tộc Abu Dhabi lập tức xoay mình lên ngựa, truy tung mà đi, chạy hơn mười dặm, rốt cuộc đi đến nơi dừng chân tối qua của Trương Đức Bưu. Gaddafi nhìn dấu vết đồng lửa, dù cho hắn cũng lòng dạ thâm sâu, cũng không khỏi tức đến tay chân phát run, nổi trận lôi đình: “Nữ nhi bảo bối của ta bị tên mọi Nam Cương kia bắt cóc rồi! Mau đuổi theo!”

Một đoàn người phóng ngựa chạy như bay, nào biết chưa chạy được mấy bước, bầu trời trong xanh đột nhiên mây đen cuộn cuộn, tiếng sấm chấn động, mưa như trút nước từ trên trời giáng xuống, quét sạch hết dấu vết trên mặt đất.

Lòng Gaddafi tựa hồ bị mưa tưới đến lạnh buốt, sắc mặt như tro tàn, lẩm bẩm nói: “Xong rồi. Lần này triệt để xong rồi...”

Hassan yên lặng theo sát phía sau hắn, nhưng trong lòng có chút khuây khoả, thầm nghĩ: “Muội à, ca ca vô năng, không thể bảo hộ ngươi, nhưng cũng không thể khiến ngươi vì gia tộc mà phải hi sinh, cho nên chỉ có thể cho ngươi đào tẩu. Hi vọng ngươi lên đường bình an, có thể tìm được cuộc sống của mình...”

Mưa to qua đi, Trương Đức Bưu bắt đắc dĩ nhìn Dalena ướt đầm như gà nhúng nước. Lúc trời mưa, cô nàng này không lo tránh mưa, ngược lại lao ra ngoài mưa đi qua đi lại, giống như chưa từng nhìn thấy mưa vậy.

“Chim hoàng yến bị nhốt lâu quá rồi, thời điểm vừa thả ra khỏi lồng, làm nàng hưng phấn quá mức.”

Dalena toàn thân ướt đầm, quần áo lại mỏng, dính sát rạt vào trên người, vòng quanh đáng người vô hạn mỹ hảo. Trương Đức Bưu lén nhìn thoáng qua, ánh vào trong mắt chính là hai điểm đỏ tươi hỏ ra, không khỏi tim đập rộn ràng, không ngừng nói với chính mình: “Lão tử là người Nam Cương, lão tử thích nữ nhân cao to thô kệch, lão tử là người Nam Cương... Ồ? Lão tử đã là người Nam Cương, không thích tiểu nữ nhân nhu nhược như vậy, thế thì nhìn thêm vài cái cũng đâu có gì không đúng đâu?”

Bởi vậy, Man tử không kiêng nể gì cả đưa ánh mắt đến bộ ngực, bụng dưới cùng cặp mông nàng, hậm hực nói: “Lão tử dù sao cũng là người Nam Cương...”

“Hắt xì!”

Hậu quả tắm mưa đã đến rồi, Dalena kéo nước mũi, bắt đầu trở nên nhu thuận.

Trương Đức Bưu không phân trần chộp tay nàng, dấu khí hoá thành một cỗ nhiệt lưu, tuôn vào trong cơ thể nàng khu trừ hàn khí. Sau một lúc lâu, Dalena toát ra đàng đàng nhiệt khí, cả y sam cũng bị chưng khô, cảm thấy thân thể bắt đầu ôn hoà, lặng lẽ rút tay về.

Khuôn mặt đỏ bừng, không biết là bị nhiệt lưu kích thích, hay là vì nguyên nhân khác, cúi đầu giữ giữ quần áo.

Trương Đức Bưu không để trong lòng, lấy thiệp mời Thần Vương điện ra, nhìn nhìn địa đồ, tiếp tục đi thẳng về trước. Đột nhiên, trong lòng hắn cảnh giác, vội vàng ngẩng đầu nhìn một ngọn núi nhỏ phía xa, con mắt không khỏi bắt đầu híp lại.

Chỉ thấy ngọn tiểu sơn kia không cao, cách nơi này chừng hơn hai ba dặm. Trên đỉnh núi trụi lủi có ba bóng người chớp động, trong đó hai người lập tức lấy ra một cây cự cung, thân cung ước chừng bảy tám mét!

Tên còn lại hình thể cự đại, cường tráng vô bỉ, trên dây cung đặt vào một trường mâu sáu bảy mét, dùng sức kéo về sau, cơ nhục toàn thân đều bắt đầu căng ra, cự li xa như vậy lại khiến cho người ta cảm giác được lực lượng kinh người kia!

Trương Đức Bưu trong nội tâm phát lạnh. Cây cung này to đến không hợp lẽ thường, nếu như bắn ra, cung tiễn nhất định có thể xuyên qua không gian hai ba dặm, nhẹ nhàng đạt đến nơi này!

Dalena chú ý tới ánh mắt hắn, liền lập tức ngừng đầu nhai, khuôn mặt không khỏi khê biến, thấp giọng thốt: “Hám Nhật Trường Huyền Cung! Trần tộc chi bảo của Abdullah gia tộc!”

“Hám Nhật Trường Huyền Cung?” Trương Đức Bưu nghi hoặc nói: “Hám Nhật Trường Huyền Cung là gì? Gia tộc Abdullah là người thế nào?”

Dalena cắn cắn bờ môi, nói: “Abdullah là đại gia tộc thành Zaid cạnh bên thành của chúng ta, thế gia ngàn năm. Trong tộc bọn hắn có một kiện bảo vật cấp Truyền Kỳ, chính là Hám Nhật Trường Huyền Cung này. Gia tộc Abu Dhabi chúng ta cùng nhà họ là thế giao, khi còn bé ta qua nhà họ chơi, đã từng nhìn thấy. Ta nghe cha nói, lần Thánh Nữ đại diện này, trưởng nữ gia tộc bọn họ cũng là hậu tuyển nhân.

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng gật gật đầu, lẩm bẩm: “Những người này trên đỉnh núi dựng thanh cự cung Truyền Kỳ này lên rốt cuộc là tính là gì?”

Dalena lặng lẽ dò xét bên cạnh hắn, nhỏ giọng nói: “Trưởng tử Abdullah gia tộc chính là cự nhân trên đỉnh núi kia, chúng ta khi còn bé đã đính hôn...” Lập tức nàng lại vội vàng giải thích: “Bất quá đã từ hôn rồi. Ca ca ta nói hắn lớn lên nhìn như đại tinh tinh!”

“Liên quan gì ta?” Trương Đức Bưu nhún vai.

Dalena mân mê miệng hôn dỗi, đột nhiên nghe thấy một tràng vó ngựa truyền đến, lập tức ngừng đầu nhìn lại. Chỉ thấy cách đó không xa một chiếc mã xa đang đến, hơn mười kỵ sĩ vây quanh mã xa, trên đồng cỏ lầy lội chạy qua như bay, không khỏi ồ lên một tiếng, nói: “Là người McKarem gia tộc! Nghe nói nhà bọn họ cũng có một vị Thánh Nữ hậu tuyển nhân!”

Trương Đức Bưu cười ha hả nói: “McKarem gia tộc xui xẻo rồi, người Abdullah gia tộc mai phục tại đây nhất định là vì muốn đánh lên bọn họ!”

Dalena mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, nói: “Tuyệt không có khả năng này! McKarem gia tộc cùng Abdullah gia tộc là quan hệ thông gia nhiều thế hệ, quan hệ tốt đẹp vô cùng. Mẫu thân gia chủ Abdullah chính là đại tiểu thư McKarem năm đó, bất quá hiện tại đã thành lão nữ nhân (bà cố nội)...”

Thanh âm của nàng ngày càng nhỏ, bởi vì cự nhân trên đỉnh núi kia đang chậm rãi điều động phương hướng Hám Nhật Trường Huyền Cung, thỉnh thoảng chỉ hướng cỗ xe ngựa kia!

“Chúng ta nhanh đi cảnh báo họ!”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Không còn kịp rồi.”

Vừa dứt lời, chỉ thấy cự nhân kia đột nhiên buông hai tay, trong nháy mắt trường mâu bắn ra đó, chỉ thấy một đạo bạch khí hình cầu kịch liệt bành trướng, hướng bốn phía tán phát ra, không gian một hồi nhộn nhạo!

Sau một khắc, trường mâu đột ngột xuất hiện trước mã xa. Phốc một tiếng chui xuống đất!

“Bắn chệch rồi sao?”

Dalena không khỏi vừa mừng vừa sợ, đúng lúc này, một cỗ ma pháp chấn động khiến người ta tuyệt vọng bộc phát ra, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, những quý tộc đệ tử cùng tuấn mã của họ nhao nhao chia năm xẻ bảy trong lúc nguyên tố bạo tạc, bùn đất và đá vụn bị tung bay xa vài trăm mét, quét ngang hết thấy!

Vô luận là hảo thủ Đấu Khí Như Dao hay là tứ cấp Ma Đạo sư, căn bản đều không cách nào chống cự cỗ lực lượng cường hoành này, từng người thâm tử!

Cổ mã xa kia cũng lập tức giải thể. Đột nhiên một đạo nhân ảnh xuất hiện trước mã xa, quát lên một tiếng lớn, đầu khí toàn thân đột nhiên bộc phát, bảo vệ thiếu nữ trong xe kia, vậy mà lại là một cao thủ Đấu Khí Như Sơn!

Dù người này đem đầu khí luyện đến cảnh giới trầm trọng như núi, cũng không gánh được công kích như vậy, bị tạc bay tại chỗ, không biết sống chết!

Trong xe ngựa, người thiếu nữ kia không có hấn bảo hộ, tự nhiên bị nổ đến thi cốt vô tồn, hương tiêu ngọc vẫn!

Trương Đức Bưu cách bọn họ vài trăm mét, nhưng sóng xung kích xông đến đây, tuần mã bên dưới vẫn bị áp lực bức lui hơn mười mét, miệng mũi đỏ máu!

Trương Đức Bưu không khỏi hoảng sợ: “Hám Nhật Trường Huyền Cung uy lực lại lợi hại như vậy, thật là một kiện bảo bối tốt!”

Uy lực Hám Nhật Trường Huyền Cung này, lực công kích so với chuôi cự chùy kia còn mạnh hơn, dùng đầu khí thúc giục, tên bắn ra lại ẩn chứa ma pháp nguyên tố khủng bố, so với nguyên tố chi kiếm uy lực còn cường đại hơn!

Bất quá cây cung này tiêu hao cũng cực kì kinh người, ba người trên đỉnh núi kia bắn ra một tên này, thần thái uể oải, từng người ngồi trên đỉnh núi nghỉ ngơi. Hiển nhiên với thực lực ba người bọn chúng, giới lắm chỉ có thể bắn ra một tên rồi không thể tiếp tục được nữa!

Nhưng một tên này liền bắn chết hơn mười hảo thủ McKarem gia tộc, thậm chí một gã cường giả Đấu Khí Như Sơn. Loại uy lực này, cho dù là chuôi Cự Chùy kia của Trương Đức Bưu cũng không cách nào làm được!

Trong mắt Trương Đức Bưu không khỏi bắt đầu nóng bỏng, đột nhiên cao cao nhảy lên, quát: “Thái Ca, đi cướp nào!”

Lão hổ đang một mực ngủ khò trong ngực Dalena, nghe nói như thế lập tức hưng phấn lên, từ trong ngực nàng vọt ra, trong chớp mắt trở nên vô cùng khổng lồ, gào thét một tiếng bốc lên gió lốc, ba cặp cánh chim vỗ một cái, vững vàng dừng trên không trung.

Trương Đức Bưu rơi xuống lưng nó, một người một thú hướng đỉnh núi kia bay thẳng tới!

Dalena trần trối ghen lời, lẩm bẩm: “Cả lão hổ này cũng là thổ phỉ sao?”

Trương Đức Bưu vọt tới đỉnh núi, ba người kia lập tức nhảy lên, không nói hai lời hướng hấn giết đến. Trương Đức Bưu cười ha ha, bên người đột nhiên hiện ra mấy chục thanh hoả diễm đao, tung bay trên dưới quanh thân, đồng loạt hướng ba người kia chém tới!

Từ khi Long Mông Bảo Tượng Quyết của hấn tăng lên tới tầng thứ tư, đầu khí tu vi càng ngày càng hùng hậu, thao túng đao khí cũng càng thêm linh hoạt. Uy lực của loại cao đẳng tâm pháp Liệt Hoả Quyết này, cơ hồ bị hấn khai phát đến cực hạn!

Hai người trong đó bị hoả diễm đao chém thành mấy khúc, mà tên cự nhân lớn lên giống đại tinh tinh kia cũng là một cao thủ, vậy mà cực kì linh mẫn né tránh công kích của hoả diễm đao, quay người hướng chân núi chạy như điên, nhanh đến tuyệt luân.

Trương Đức Bưu quát một tiếng lớn, đột nhiên giơ lên một khối cự thạch nặng đến mấy chục tấn, dùng sức hướng chân núi ném đi, đương trường nện hấn thành thịt vụn!

Thái Ca còn chưa kịp động thủ, ba tên đã chết cả, không khỏi oán giận nói: “A Man, lần sau người động thủ chậm chút chứ! Bảo vật ở đâu?”

“Chính là vật này!” Trương Đức Bưu từ trên mặt đất nhặt lên một trường cung màu đỏ thắm, đúng là Hám Nhật Trường Huyền Cung, bất quá bởi vì không có tinh thần lực thúc dục, giờ phút này đã biến thành dài ngắn bảy xích, hai mét có thừa. Chỉ thấy thân cung hiện đầy phù văn quái dị, hai đầu cung điêu khắc thành đầu rồng, mở miệng rộng ngậm chặt dây cung, thoát nhìn cực kì hung ác.

“Đồ tốt!” Trương Đức Bưu nhin không được khen một tiếng, cười tủm tỉm đem Hám Nhật Trường Huyền Cung đeo lên lưng, cùng Thái Ca trở lại bên người Dalena, cười hắc hắc nói: “Cô gái nhỏ, thật là không có ý tứ, người đã biến thành tiểu quả phụ rồi...”

Dalena mặt đỏ bừng lên, lắp bắp: “Người... Các người sao có thể tùy tiện giết người vậy?”

Trương Đức Bưu gỡ Hám Nhật Trường Huyền Cung xuống, không đếm xỉa nói: “Không giết chúng đi, chẳng lẽ chờ chúng trở về gia tộc báo cáo, phái người tới lấy mạng chúng ta? Nha đầu, việc này nếu người dám nói ra, ngay cả người ta cũng diệt khẩu, không chút lưu tình!”

Dalena uỷ khuất vạn phần, đột nhiên nàng nhìn thấy Trương Đức Bưu định kéo thanh cung này ra, vội vàng nói: “Thanh cung này rất nặng, nghe nói dùng gân Thánh Long cùng với Long cốt Thánh Long đoán tạo thành, phải dùng tinh thần lực kích phát ma pháp trận bên trong, khiến nó biến lớn hơn mới dễ dàng kéo ra...”

“Vậy hả?” Trương Đức Bưu hít một hơi dài, căn bản không sử dụng tinh thần lực, chỉ nghe Hám Nhật Trường Huyền Cung phát ra thanh âm kéo kẹt, lại bị hắng từng chút từng chút kéo căng ra, trong chớp mắt kéo thành hình trăng tròn!

125. Chương 125: Lâu Thuyền Nhập Hải

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 125: Lâu Thuyền Nhập Hải

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Gia hỏa này là một đại quái thú!” Dalena nhìn Trương Đức Bưu, không khỏi nhớ tới khi còn bé nằm trên giường nghe mẹ kể chuyện những quái thú trong thần thoại cổ tích, âm thầm gán cho hắn một cái định nghĩa, trong lòng lại bổ sung một câu: “Hơn nữa còn là một đại quái thú hung tàn, rất rất hung tàn!”

Hám Nhật Trường Huyền Cung trầm trọng đến không tưởng nổi, vừa rồi ba tên kia liên thủ cũng không thể kéo nó thành trăng tròn, nhưng nam nhân trước mắt này nhẹ nhàng kéo một cái, liền đem Hám Nhật Trường Huyền Cung triệt để kéo ra, thậm chí không kích hoạt ma pháp trận trong cung, nhất định là đại quái thú trong thần thoại cổ tích nhảy ra rồi.

Thanh Hám Nhật Trường Huyền Cung này đích xác rất nặng, nhưng vẫn trong phạm vi thừa nhận của Trương Đức Bưu, hắn thử thăm dò đưa vào một cỗ tinh thần lực, tránh đi ma pháp trận trong thân cung, mà đi kích hoạt phù văn.

Ma pháp trận trong thân cung chủ yếu dùng để kéo dài Hám Nhật Trường Huyền Cung. Thanh cung này dài hai mét có thừa, nếu dài hơn nữa mà nói, với chiều cao thân thể hắn cũng không cách nào sử dụng.

Tinh thần lực chảy mạnh vào thân cung, chỉ thấy những phù văn kia từng cái sáng lên, Hám Nhật Trường Huyền Cung lập tức bắt đầu trở nên càng trầm trọng.

Hơn tám mươi phù văn bị hắn kích hoạt một phần ba, Trương Đức Bưu cảm giác được với lực lượng của hắn cũng có chút chống đỡ không nổi, lúc này mới dừng lại, trong lòng hoan hỉ dị thường.

“Trong tay ta không thể không có một thanh cường lực vũ khí, thanh cự chùy kia dù sao cũng là đồ của Eva, sớm muộn gì cũng phải trả lại cho nàng. Hám Nhật Trường Huyền Cung cũng không tệ, đáng tiếc ta không phải cung tiễn thủ, trước miễn cưỡng xài thôi. Nếu có thể gặp luyện kim sư cấp đại tông sư, sẽ đem chữa trị Bích Tì Dao, thuận tiện đem hai khoả Lang Vương chi nhân khảm nạm lên, để Bích Tì Dao cũng được đả tạo thành cấp Truyền Kì!”

“A Man, người cường tráng quá...” Dalena nhìn cánh tay của hắn, trong mắt hiện lên một sắc thái mê li.

“Ta cũng rất cường tráng!”

Thái Ca đứng trên hai chân sau, khễ cong hai chân trước lên, không cam lòng yếu thế nói: “Người nhìn hai cơ bắp của ta nè!”

...

Một đường đi tới, Trương Đức Bưu lại gặp được mấy đội ngũ đi theo bảo vệ hậu tuyển Thánh Nữ. Dù hoặc Thánh Nữ Thần Vương điện này không thể nói là không mạnh, mấy đại gia tộc của Nam Minh công quốc kia vì tiền đồ của mình, thường phái người ám sát hậu tuyển Thánh Nữ của các gia tộc khác, không chút thương hương tiếc ngọc.

Dù sao nếu như con gái nhà mình trở thành Thánh Nữ Thần Vương điện, tạo thành quan hệ với thần miếu bao trùm cả vương quyền này, đối với những gia tộc kia mà nói, không khác một bước lên trời, từ đó có thể thấy thực lực Thần Vương điện không lỗ cỡ nào!

Vài ngày sau, bọn hắn dựa theo địa đồ trên thiệp mời đi đến cảng khẩu phía nam Mạn Đề Tư, loại không khí sát cơ trùng trùng trên đường khi trước đã biến mất. Người của tất cả các gia tộc gặp được đối phương, cho dù là trên đường giết đến máu chảy thành sông, giờ phút này cũng sẽ cười tủm tỉm chào hỏi, tựa hồ những khúc mắc lúc trước đã tan thành mây khói.

Tại cảng khẩu Mạn Đề Tư, Thần Vương điện sớm đã an bài lâu thuyền cỡ lớn, phụ trách đưa đón khách mời cùng hậu tuyển Thánh Nữ tiến về Thần Vương điện. Lúc Trương Đức Bưu cùng Dalena đi vào cảng khẩu, vừa vặn gặp một lớp thuyền cuối cùng.

Trương Đức Bưu không vội lên thuyền, mà đi thuê hai gian phòng khách sạn, lại đến tiệm trang phục mua mấy bộ y phục, sau khi trở về ném một bộ quần áo cho Dalena, nói: “Thay đồ.”

Dalena trong lòng nghi hoặc, cầm quần áo đi vào phòng của mình, thay quần áo xong đứng trước gương sẫm soi, chỉ thấy trong gương xuất hiện một thiếp thân thị nữ mặc trang phục nữ bộc màu đen, váy tuyết trắng, đai đeo dưới ngực, đầu đội băng cài màu trắng chạm trổ, trên tay còn có một đôi bao tay trắng nõn viền tơ.

“Cùng với nữ bộc Emma mà ca ca ta thích nhất ăn mặc không khác lắm...”

Dalena cúi đầu ra khỏi phòng, khuôn mặt đỏ bừng, hai cánh tay xoắn xuýt cùng một chỗ, bất an vịn qua vịn lại. Mở cửa phòng ra, ngoài cửa lại có một bán tinh linh cung tiễn thủ cao lớn anh tuấn đang đứng, lưng đeo Hám Nhật Trường Huyền Cung, dáng người cao ngất.

Dalena hiếu kì đánh giá xung quanh, lại thủy chung không tìm thấy Trương Đức Bưu, chỉ thấy bán tinh linh cung tiễn thủ kia mang Thái Ca ném vào ngực nàng, nói: “Đi thôi!”

Thanh âm kia cực kì quen tai, Dalena không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội vàng chạy chậm theo kịp hắn, cười nói: “A Man, thật là người sao? Người làm sao biến thành bộ dạng này?”

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, nói: “Đã lên thuyền, người chính là thiếp thân thị nữ của ta, về sau lúc nói chuyện với ta, phải nhớ thêm một câu ‘Dạ, chủ nhân!’ hiểu chưa?”

Dalena chớp chớp mắt to, nhu thuận nói: “Dạ, chủ nhân. Chủ nhân, vì sao chúng ta giả trang thành thế này đi Thần Vương điện?”

“Đương nhiên không thể dùng bộ dạng lúc trước, nếu không có một số việc rất bất tiện.”

Dalena lè lưỡi, trong nội tâm lo sợ bất an: “Trên đường cướp của giết người, hiện tại lại không lộ ra chân diện mục, chẳng lẽ hắn là đại ma đầu giết người không chớp mắt?”

‘Đại ma đầu’ khí vũ hiên ngang đi trước, Dalena nhắm mắt nhắm mũi từng bước theo sau, trong lòng ẩn ẩn có chút hưng phấn thầm nghĩ: “Người ta hiện tại rơi vào trong tay đại ma đầu rồi... Bất quá ta cảm thấy gương mặt kia vẫn đẹp mắt hơn, hắn giả dạng làm bán tinh linh này, tuy rằng tuấn mỹ, nhưng thiếu đi dương cương của nam nhân...”

Trương Đức Bưu mang theo Dalena lên thuyền, lập tức có thị giả Thần Vương điện đến lấy thiệp mời, cười nói: “Xin hỏi các hạ xưng hô thế nào?”

“Nạp Lan, du hiệp Nạp Lan.” Trương Đức Bưu lạnh như băng nói.

“Nạp Lan các hạ, xin mời theo ta.”

Thị giả kia dẫn hai người bọn hắn đi vào phòng trong khoang thuyền. Trương Đức Bưu đi vào xem xét, chỉ thấy gian phòng trong khoang thuyền cực kì hoa mỹ tráng lệ, quả thực là một toà cung điện nho nhỏ, bên trong còn có một tủ rượu, trong quầy bày đầy các loại danh tửu, thích hợp khẩu vị đủ loại người.

Có thể được mời đến Thần Vương điện xem lễ có ai không phải đại phú đại quý hoặc là bá chủ hào cường một phương? Cho nên an bài gian phòng như vậy cũng là chuyện đương nhiên.

“Nạp Lan các hạ, đại sảnh giờ phút này đang tổ chức vũ hội, nếu như ngài có hứng thú mà nói...”

“Không hứng thú!”

Thị giả kia khẽ khom người ra khỏi phòng, nhẹ nhàng đi đến cửa phòng, thầm nghĩ: “Thật là một gia hoả tính tình quái dị, cư nhiên mang theo một nữ bộc xinh đẹp quyến rũ, đồ bán tinh linh khó chịu...”

Hắn vừa mới ra đến hành lang, một lão giả tướng ngũ đoản đột nhiên hiện ra trước mặt hắn, trầm giọng nói: “Người này lai lịch đã tra ra chưa?”

Thị giả kia vội vàng cung thanh nói: “Bẩm Mục Cát Bốc xu cơ (đức hồng y) đại nhân, người nọ nói hắn là du hiệp, tên là Nạp Lan, bên người chỉ có một nữ bộc.”

Xu cơ là một chức vụ của Thần Vương điện, có ba đẳng cấp, Xu Cơ Đại Chủ Giáo, Xu Cơ Đại Tư Đạt cùng Xu Cơ Chấp Sự.

Đại Chủ Giáo cùng Đại Tư Đạt phụ trách sự việc hạch tâm Thần Vương điện, mà Xu Cơ Chấp Sự thì phụ trách công việc lớn nhỏ của những phân bộ Thần Vương điện. Ví dụ như Tanya thần miếu phía nam là một phân bộ trên danh nghĩa của Thần Vương điện, liền có một Xu Cơ Chấp Sự phụ trách chuyện nơi đó.

Lão giả Mục Cát Bốc này chính là Xu Cơ Chấp Sự Thần Vương điện, nghe vậy không vui nói: “Du hiệp Nạp Lan? Người thám thính được mấy thứ này? Đồ vô dụng! Thần Vương điện chúng ta lần này chỉ mời thần miếu các tộc cùng hào cường địa phương đến xem lễ, chưa từng mời du hiệp gì?”

Thị giả kia cảm như hén, không dám nói nửa lời.

Mục Cát Bốc xu cơ vuốt vuốt chòm râu, lẩm bẩm: “Bây giờ là thời kì phi thường, Tà Linh thần miếu dị giáo đồ không biết làm sao từ trong Thâm Uyên chạy ra, đánh chết Thánh Nữ đại nhân, hơn nữa mấy thần miếu dưới danh nghĩa Thánh Điện cũng rục rịch, chúng ta không thể không phòng a...”

Thị giả kia mồ hôi lạnh cuồn cuộn tuôn xuống, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, vội vàng nói: “Xu Cơ đại nhân, cây cung trên người hắn cực kì bất mắt, phẳng phất là trấn tộc chi bảo của Abdullah gia tộc, người xem hắn có phải người của Abdullah tộc không?”

“Hám Nhật Trường Huyền Cung sao?”

Mục Cát Bốc trong mắt tinh quang loé lên, khẽ lắc đầu nói: “Abdullah gia tộc không có tinh linh huyết thống, hắn tuyệt không thể là người Abdullah gia tộc!”

Trong lòng hắn khẽ động, suy tư nói: “Hám Nhật Trường Huyền Cung này là thánh vật của Tinh Linh Vương tộc ở Băng Nguyên Sâm Lâm phía bắc, về sau rơi vào tay Abdullah gia tộc. Tinh linh tộc đã diệt tộc, chẳng lẽ bán tinh linh này có huyết thống Tinh Linh Vương tộc, cho nên từ trong tay Abdullah gia tộc đoạt lại thánh vật?”

“Hám Nhật Trường Huyền Cung là đồ tốt, bảo vật cấp Truyền Kỳ uy lực cực lớn, nếu như có thể lấy tới tay, trở thành đồ của Thánh Điện, nói không chừng địa vị của ta còn có thể tiến thêm bước nữa, trở thành Đại Tư Đạt rồi.”

Mục Cát Bốc mặt mỉm cười, lẩm bẩm nói: “Có cơ hội phải cùng bán tinh linh này tiếp xúc một chút, nhìn xem thực lực hắn thế nào, nếu như thực lực không đủ, haha...”

Lâu thuyền li khai bến tàu, vừng vàng hướng hải vực trong Nam Hải chạy đi. Nam Hải tên đầy đủ là Nạp Phí Lặc hải, ý là địa phương thánh quang hạ xuống, Quang Huy Chi Hải. Lâu thuyền chạy được hai ngày

thời gian, Mục Cát Bối Xu Cơ Chấp Sự rút cuộc nhìn thấy bán tinh linh du hiệp kia mang theo tiểu nữ phó mã mao của hắn từ trong khoang thuyền bước ra, ánh mắt không khỏi ngưng tụ, chỉ thấy bán tinh linh du hiệp kia bên người lơ lửng một đạo đao đao khí cự đại, như một vòng bán nguyệt quay tròn chung quanh thân thể, phát ra tiếng ông ông trầm thấp.

Thời điểm bán tinh linh du hiệp kia hít vào, vòng hoả diễm đao bán nguyệt kia chậm rãi bành trướng, càng trở nên cự đại, mà thời điểm thở ra, hoả diễm đao chậm rãi thu nhỏ lại. Hiển nhiên đao khí đã bị hắn luyện đến tình trạng biến hoá tùy tâm!

“Đấu khí khổng chế lực thật mạnh! Đấu khí của bán tinh linh này, hiển nhiên so với cao thủ Đấu Khí Như Đao khác càng mạnh hơn! Chỉ có điều...” Mục Cát Bối cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói: “Kiêu ngạo như vậy, chẳng lẽ là khoe mẽ thực lực bản thân? Bán tinh linh này ngược lại cả gan làm loạn, nhưng người có thể được mời lên thuyền, có ai không phải cao thủ? Tin rằng rất nhanh sẽ có người tìm hắn gây phiền phức thôi!”

Trương Đức Bưu ngược lại không cảm thấy mình ngang ngược càng rõ gì cả. Trải qua thời gian dài, đấu khí trong cơ thể hắn một mực bồn đằng không nghỉ, cho dù là lúc ăn uống ngủ nghỉ cũng vĩnh viễn không ngừng lại, hôm nay đấu khí ngày càng thâm hậu. Trương Đức Bưu đối với Ngũ Hoả Cầu Tinh Thần Rèn Luyện Pháp cũng có nghiên cứu, dứt khoát xem đấu khí như ma pháp lực, dùng loại phương pháp rèn luyện này để rèn luyện đấu khí của mình.

Thiên phú của hắn tự nhiên cực cao, có thể nói thiên tài hơn người, nhưng trên đời thiên tài nhiều vô số kể, cùng những người khác so sánh, hắn trả giá so với thiên phú còn cao hơn, cho nên tuổi còn trẻ mới có thành tựu như vậy.

Dalena cả đời này chưa từng thấy biển, con hoàng yến mới sổ lồng này vui mừng dị thường, trên bong thuyền chạy tới chạy lui, đôi khi an tĩnh lại, vừa ghé vào mạn thuyền vừa nhìn biển, thỉnh thoảng nhìn thấy cá lớn trên biển, liền chỉ vào hưng phấn hết âm lên.

Trương Đức Bưu khẽ lắc đầu, thầm nghĩ: “Nha đầu ngốc...” Tâm thần hắn trầm tịch xuống, tai điếc mắt ngơ, mặc nàng hô to gọi nhỏ, tiếp tục rèn luyện đấu khí của mình.

Hắn ẩn ẩn cảm giác được, nếu như có thể đem đấu khí cùng tinh thần lực rèn luyện cường thịnh hơn vài phần, hắn liền có thể nhẹ nhàng đạt tới Đấu Khí Như Đao đỉnh phong, có thể xuất loại chiêu thức khủng bố như Vạn Đao Tề Phát!

Không biết qua bao lâu, Trương Đức Bưu đột nhiên mở mắt, chỉ thấy Dalena cúi đầu đi tới, nước mắt rờn rờn như trần châu rơi xuống.

Trương Đức Bưu nhíu mày, nói: “Ngẩng đầu.”

Dalena lắc đầu: “Không ngẩng!”

“Ta kêu ngươi ngẩng đầu!”

“Không ngẩng đâu!”

Trương Đức Bưu đưa tay nâng cằm nàng, nghiêng má nàng qua, nhìn thấy nàng còn lấy tay che nửa mặt, lạnh lùng nói: “Bỏ tay xuống!”

Dalena lại càng hoảng sợ, muốn mà không dám khóc, ngoan ngoãn thả tay xuống. Trương Đức Bưu thấy má trái của nàng rõ ràng in dấu một bàn tay, năm ngón phân minh, khuôn mặt sung phồng lên, hừ lạnh một tiếng nói: “Ai đánh ngươi?”

Dalena quay đầu lại, khiếp đảm nhìn mấy quý tộc nam tử trẻ tuổi đứng bên mạn thuyền, những kẻ kia đang vây quanh một thiếu nữ dung mạo tịnh lệ cười cười nói nói, thỉnh thoảng hướng tới Trương Đức Bưu bên này nhìn thoáng qua, trong ánh mắt tràn ngập khiêu khích.

Trương Đức Bưu giận tái mặt: “Bọn hắn tại sao lại đánh ngươi?”

Dalena nhỏ giọng nói: “Bọn hắn nói ta nghe trộm bọn hắn đàm luận vấn đề rất cơ mật...”

“Ngươi nghe được rồi?”

Dalena gật gật đầu, uỷ khuất nói: “Nghe được rồi, vị tử tử kia nói, bữa sáng ăn cá chuồn sốt mật mùi vị không tệ, sau đó nàng liền đánh ta...”

Trương Đức Bưu dần lửa giận xuống, cười ha ha nói: “Người một tát này nằm cạnh không oan, ai bảo người nghe lén bí mật người khác nói chuyện làm gì? Thân là thiếp thân nữ bộc, phải thận trọng từ lời nói đến việc làm, thời khắc nào cũng phải ở chung quanh chủ nhân, không thể vượt qua khoảng cách một mét. Người nhìn người, chỉ thiếu chút nữa nhảy xuống biển rồi!”

Dalena ủy khuất vạn phần, cúi đầu xuống không nói lời nào, lúc này chỉ nghe tiếng vỗ tay thanh thúy vang lên, Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chính là người vừa rồi đánh Dalena, chính là một thiếu nữ xinh đẹp, một bên vừa vỗ tay vừa đi đến, cười khanh khách nói: “Nói hay lắm! Có ít người không nên quá kiêu ngạo, phải biết rõ địa vị của chính mình, nữ bộc chính là nữ bộc, tuyệt không thể làm ra chuyện vượt rào!”

Lời còn chưa dứt, đột nhiên Trương Đức Bưu lách mình đi đến bên người nàng, một cái tát tát vào mặt nàng, cô bé kia lập tức bị một cái tát tát bay, bay hơn mười thước rồi rơi xuống!

Trương Đức Bưu sắc mặt âm trầm, cả giận nói: “Nãi nãi này, dám nghe lén lão tử cùng nữ bộc nói chuyện bí mật?”

Những tên thanh niên quý tộc hiển nhiên không ngờ chuyện lại biến hóa thế này, ngây người cả nửa ngày, chỉ thấy nàng kia giãy dụa đứng lên, đôi má bên trái sưng lên cao, che mặt nhỏ ra mấy cây răng gãy, thét to: “Giết hắn cho ta! Các người còn đứng ngây đó làm gì? Còn không mau giết hắn cho ta!”

Những tên thanh niên quý tộc lúc này mới kịp phản ứng, lập tức rút trường kiếm ra, sắc mặt bất thiện hướng hắn đi tới. Một người trong đó cười lạnh nói: “Bán tinh linh tạp chủng chết tiệt, lại dám đánh Pháp Đế Ni tiểu thư bị thương!”

Tên còn lại thấp giọng cười nói: “Một tên tiểu tử Đấu Khí Như Dao, thế mà cũng dám kiêu ngạo như vậy, có biết chữ chết viết như thế nào không?”

Đấu khí toàn thân Trương Đức Bưu đột nhiên nổ tung, một cổ sát khí làm cho người ta sợ hãi lập tức ngưng tụ, sắc bén như đao, trầm trọng như núi, hướng những người này đè xuống, cười lạnh nói: “Các người cũng nghe được bí mật của lão tử cùng nữ bộc nói chuyện?”

126. Chương 126: Thâm Uyên Cốt Long

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 126: Thâm Uyên Cốt Long

Dịch: Chu Duẫn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu lần này đi đến Thần Vương điện. Vốn mang tâm lý muốn gây chuyện, sát khí trên người càng ngày càng nồng, như sóng gió trên biển cả từng lớp từng lớp ào ào phóng về phía những thiếu niên quý tộc kia.

Sắc mặt mấy thiếu niên quý tộc trắng bệch. Thời điểm này bọn họ mới biết được mình chọc phải người không nên chọc. Chỉ dựa sát khí này, bọn hắn cũng biết rõ chính mình không phải đối thủ của bán tinh linh trước mặt.

Chỉ cần bọn họ dám động thủ. Bán tinh linh sẽ không chút do dự tiêu diệt bọn họ.

Mục Cát Bốc sắc mặt biến hóa, thầm nghĩ: “Sát khí thật mạnh, xem ra bán tinh linh này đã từng giết qua không ít người...” Nghĩ tới đây, Mục Cát Bốc đột nhiên cười lên ha hả, bước tới đi đến vào chính giữa luồng sát khí của Trương Đức Bưu cười nói: “Các vị đều bớt nóng, chỉ là xung đột nhỏ thôi mà, mọi người nhường nhau một bước, coi như là nể mặt kẻ hèn này. Như thế nào?”

Hắn bước vào chính giữa luồng sát khí, như cá bơi vào nước. Sát khí của Trương Đức Bưu không cách nào ảnh hưởng tới hắn. Trương Đức Bưu kêu lên một tiếng, thuận thế thu liễm khí thế, nói: “Ngài là?”

Mục Cát Bốc ha ha cười nói: “Xu Cơ chấp sự Thần Vương điện Mục Cát Bốc. Nạp Lan huynh đệ, tu vi của ngươi hơn xa những người này cần gì phải chấp nhận với bọn họ?”

“Xu Cơ chấp sự Thần Vương điện.”

Trong lòng Trương Đức Bưu âm thầm cảnh giác. Chức vụ Xu Cơ chấp sự Thần Vương điện chỉ là nhân viên trung tầng. Bên trên còn có chức vụ Xu Cơ Đại Tư Đạc, Xu Cơ Đại Giáo Chủ, Thánh nữ, trưởng lão hội cùng Giáo hoàng, giai tầng càng cao thực lực càng mạnh.

Lão giả trước mắt có thể dễ dàng đi vào sát khí của mình, thực lực cực kỳ cao minh, chỉ sợ không kém bọn người Đồ Mông Di Lạc là bao. Không biết tu vi của bọn người phía trên Thần Vương đến tột cùng cao như thế nào?

“Không hổ là Thần Điện tích lũy hàng chục vạn năm, cao thủ tầng tầng lớp lớp. Nam cương Thần miếu nếu như cũng có thể mấy chục vạn năm không có chiến tranh, thực lực chỉ sợ cũng không kém Thần Vương điện, thậm chí còn mạnh hơn Thần Vương điện.”

Lời này của Trương Đức Bưu cũng không khoa trương. Man tộc Nam Cương là nơi khởi nguyên của đấu khí. Từ thời Thượng Cổ đến nay, cao thủ tầng tầng lớp lớp, thậm chí cường giả Bán Thần cũng có, để lại rất nhiều tâm pháp đấu khí. So với Long Mông Bảo Tượng quyết thì số tâm pháp này cao minh hơn rất nhiều.

Nhưng khác với Thần Vương điện chính là Tanya thần miếu trải qua chiến hỏa. Điển tịch võ học không ngừng xói mòn, đến hôm nay vẹn vẹn chỉ còn lại Long Mông Bảo Tượng quyết coi như có thể dùng được.

Nếu như không phải Nam Cương Man tộc xuất hiện tên khác người như Trương Đức Bưu chỉ sợ tâm pháp Long Mông Bảo Tượng quyết này cũng sẽ thất truyền.

“Chẳng qua hiện nay, Nam Cương đã có Thánh Nguyên vương tọa, sau này điển tịch võ học sẽ không có khả năng bị thất truyền nữa.” Trương Đức Bưu thầm nghĩ: “Người Nam Cương là thiên tài tu luyện đấu khí. Thời gian mấy trăm năm đủ để đem võ học thần miếu phát dương quang đại, tạo ra một bước phát triển mới về võ học, khiến cho thần miếu một lần nữa có được sức sống!”

Đúng vào lúc này, đột nhiên bên cạnh truyền đến một tiếng hét to: “Chính là người đánh nữ nhi của ta?”

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại thì thấy một trung niên nam tử uy mãnh cao lớn bước tới, miệng sùi bọt mép, hung dữ nhìn hắn.

Mục Cát Bốc cười nói: “Lợi Á Đức gia chủ, là con gái của người thêu dệt chuyện trước không phải lỗi của Nạp Lan huynh đệ.”

Trung niên nam tử kia nghe Lợi Á Đức nói thế thì trùng xuống, cười nói: “Nguyên lai là Xu Cơ chấp sự đại nhân. Tiểu nữ dưỡng binh, chịu chút giáo huấn đối với nàng mà nói cũng tốt.”

Dứt lời, quay đầu nhìn về phía Pháp Đế Ni, nghiêm nghị quát: “Còn không mau xin lỗi Nạp Lan huynh đệ?”

Sắc mặt người này biến hóa cực nhanh, quả thực người khác khó có thể tưởng tượng được, Trương Đức Bưu không khỏi dở khóc dở cười. Trong nội tâm cũng có chút cảnh giác: “Mục Cát Bốc sẽ không vô duyên vô cớ lấy lòng ta, khẳng định có mưu đồ.”

Mục Cát Bốc nhìn vết thương trên mặt Delena, làm ra bộ dáng tươi cười hòa ái nói: “Thật sự là một cô gái xinh đẹp, đây chỉ là một vết thương nhỏ không quan trọng, để cho mục sư trị liệu một lát thì sẽ phục hồi như cũ.” Nói xong vẫy vẫy một người hầu để cho hắn mang theo Delena đi trị liệu vết thương, nói: “Nạp Lan huynh đệ, có thể nói chuyện với người một lát được không?”

Trương Đức Bưu đi theo hắn đi lên thuyền, Mục Cát Bốc đứng ở đầu thuyền cười tựa như không nói: “Nạp Lan huynh đệ, ngu huynh còn chưa chúc mừng người đoạt được thánh vật của Tinh linh tộc rồi. Hâm Nhật

Trường Huyền Cung thất lạc ba trăm năm trước hôm nay lại trở lại trong tinh linh Vương tộc, thật đáng mừng!”

Trương Đức Bưu không biểu lộ gì nhưng trong lòng buồn bực không thôi: “Lão tử lúc nào trở thành hậu duệ tinh linh Vương tộc rồi?”

Mục Cát Bốc vừa cười nói: “Nạp Lan huynh đệ yên tâm, Thánh điện đối với sự diệt vong của Tinh linh tộc cũng rất đau xót. Không biết Nạp Lan huynh đệ có thể kéo Hám Nhật Trường Huyền Cung hay không?”

Trương Đức Bưu không nói lời nào lấy Hám Nhật Trường Huyền Cung ra, xoát một tiếng kéo thành hình vòng cung sau đó lập tức đem đại cung thu hồi.

Mục Cát Bốc trong nội tâm lạnh lẽo: ”Tên này quả nhiên là hậu duệ của tinh linh Vương tộc. Chỉ có tinh linh Vương tộc mới có thể kéo Hám Nhật Trường Huyền Cung và hoàn toàn phát huy uy lực của vũ khí cấp Truyền Kỳ. Xem ra đoạt lấy cung này cũng không có gì tốt. Thánh điện cũng không thiếu vũ khí cấp Truyền Kỳ. Việc này xem ra không nhắc lại nữa, bất quá thân phận hắn có thể lợi dụng nhưng việc này phải được thánh điện đồng ý mới được

Đúng vào lúc này, lầu thuyền đột nhiên run rẩy kịch liệt, phảng phất như đụng phải cái gì đó khiến người trên thuyền chao đảo không ngừng. Có không ít người trên thuyền đã ngã xuống biển.

Đám người trên boong thuyền thất kinh chạy loạn. Đột nhiên một tiếng oanh truyền đến, lầu thuyền cực lớn phát ra thanh âm xèo...xèo. Phía bên trái thuyền nghiêng ngả, có thể lật bất cứ lúc nào.

Sắc mặt Mục Cát Bốc kịch biến, cao giọng quát: “Chuyện gì xảy ra?”

Trương Đức Bưu đứng bên mạn thuyền nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy một bộ xương cực lớn đang bay từ dưới biển lên. Trong thoáng chốc bay lên tầng cao nhất phá hủy không biết bao nhiêu phòng ốc.

Bộ xương kia không biết có bao nhiêu vôi, như một xúc tu cực lớn linh hoạt vô cùng gắt gao bám lấy lầu thuyền, ngay sau đó lại có bảy cái vôi từ đáy biển ngoi lên bám chặt lấy thuyền kéo xuống đáy biển

Trương Đức Bưu trừng to mắt, giật mình nhìn con thuyền dần dần chìm xuống, lẩm bẩm nói: “Đây là vật gì?”

Mục Cát Bốc sắc mặt trắng bệch, lạnh lùng nói: “Thâm Uyên Cốt Long! Vị Vong Linh Thánh Ma Đạo sư nào triệu hoán Thâm Uyên Cốt Long? Chẳng lẽ không biết đây là thuyền của Thần Vương điện hay sao?”

Dáng người hắn tuy thấp bé, nhưng giọng rất lớn. Thanh âm cuộn cuộn như sấm vang khắp mặt biển.

Trên mặt biển đột nhiên xuất hiện một đám khói đen nồng đậm. Một thanh âm u ám từ trong khói đen truyền ra, thanh âm phiêu hốt bất định, âm trầm cười nói: “Chính bởi vì đây là lầu thuyền của Thần Vương điện, lão tử mới đem các ngươi chém tận giết tuyệt. Tiểu bảo bối, thêm chút sức nào, ăn tươi hết bọn họ, nói không chừng ngươi có thể mọc ra một hai khối thịt đấy”

Mục Cát Bốc nghe nói vậy mặt không còn chút máu. Đột nhiên thả người nhảy xuống biển, đập lên mặt biển chạy như điên.

Phần đông cao thủ trên lầu thuyền thấy Xu Cơ chấp sự Thần Vương điện vớt thuyền đào tẩu, cũng nhao nhao nhảy xuống biển, bất quá những người này mạnh có yếu có cũng không phải tất cả mọi người đều có tu vi như Mục Cát Bốc, có không ít người nhảy xuống biển thì không lên được nữa.

Trương Đức Bưu vội vàng nhảy xuống dưới tiến vào trong khoang thuyền tìm kiếm rốt cuộc tìm được Delena. Khuôn mặt của cô nàng đã được chữa khỏi, khôi phục vẻ nhu nhuận sáng bóng ngày xưa, bất quá lúc này sắc mặt tái nhợt mất hồn mất vía.

“Thái Ca đâu rồi?”

“A Man, chuyện gì đang xảy ra?”

Trước ngực Delena đột nhiên phồng lên, Thái Ca từ ngực nàng thò đầu ra, mơ mơ màng màng nói: “Bên ngoài sao lại nhao nhao như vậy?”

“Bên ngoài xuất hiện một vị Vong Linh Thánh Ma Đạo sư, triệu hồi Thâm Uyên Cốt Long ra, đang công kích lâu thuyền, nhanh mang bọn ta ly khai!”

“Cốt long? Long tinh? Tấn cấp?”

Lỗ tai Thái Ca lập tức dựng lên, cái đầu nhỏ lập tức tính toán, nước miếng rầm rầm chảy ra khiến ngực Delena ướt đầm. Trương Đức Bưu thò tay dùng sức gõ cái đầu nhỏ một cái, cảnh cáo nói: “Còn có một Vong Linh Thánh Ma Đạo sư!”

Lão hổ rung mình một cái, tuy nó rất can rở, nhưng trong lòng cũng biết nếu như chỉ là một Thâm Uyên Cốt Long, nó cùng Trương Đức Bưu đồng loạt ra tay, tuyệt đối có thể giết chết Cốt Long, thu hoạch Long tinh. Nhưng lại có một Vong Linh Thánh Ma Đạo sư, bọn hắn không thể làm gì được.

Đây cũng là lý do Mục Cát Bốc không nói hai lời, lập tức nhảy xuống biển đào tẩu.

Cao thủ cấp bậc Thánh Ma Đạo sư đã không phải là nhiều người có thể ứng phó được rồi, coi như là ba bốn vị cửu cấp Đại Ma Đạo sư vậy công cũng không thể làm gì Thánh Ma Đạo sư.

Những người này dùng nguyên tố năng lượng rèn luyện thân thể, thân thể vô cùng cường đại. Ra tay đều là Cẩm Chú, ma pháp tàn niệm có thể lưu lạc ẩn hư không, bởi vậy mới xưng là Thánh giả!

Thái Ca vừa mới mang Trương Đức Bưu cùng Delena bay lên liền nghe răng rắc một tiếng. Chiếc lâu thuyền bị Thâm Uyên Cốt Long mạnh mẽ kéo vào đáy biển, biến mất không thấy gì nữa!

Trương Đức Bưu trong lòng lạnh lẽo, đột nhiên Thái Ca lại lao xuống xuống: “Bên trên không đi được!”

Trương Đức Bưu liền ngẩng đầu nhìn lên thì thấy hơn mười đầu Cốt Long đang bay trên bầu trời. Có một hành khách lấy Sư Thụ vừa mới bay vào không trung, liền bị những Cốt Long này xé thành mảnh nhỏ.

“Đi trên biển!” Trương Đức Bưu xoay người nhảy khỏi lưng Lục Dực Kim Quang Hống, đầu khí dũng mãnh tiến vào lòng bàn chân, vũng vàng đứng trên mặt biển, tinh thần lực khê động lập tức đem Thái Ca cùng Lena thu vào trong không gian giới chỉ, theo hướng Mục Cát Bốc ly khai chạy như điên.

“Lão đầu này đào tẩu nhất định là chạy về Thần Vương điện! Vong Linh Thánh Ma đạo sư tuy lợi hại, nhưng chắc chắn không dám đến Thần Vương điện gây sự chỉ cần ra khỏi hải vực này thì sẽ an toàn!”

Xung quanh hắn cũng có không ít đệ tử Thần Vương điện đang chạy như điên. Đột nhiên một đầu Cốt Long dài hơn mười mét từ trong biển nhảy ra, răng rắc một tiếng cắn mất đầu một đệ tử của Thần Vương điện, máu tươi phun cao mấy mét.

Thi thể không đầu kia quơ quơ, ngã xuống biển.

Trương Đức Bưu trong lòng khiếp sợ vô cùng, có thể bốn tẩu trên mặt biển thấp nhất phải là Đấu Khí Như Dao. Nhưng hảo thủ Đấu Khí Như Dao này lại bị cắt sa một kích trí mạng.

Vong Linh sinh vật, Vong Linh Thánh Ma Đạo sư triệu hoán ra, thật quá mạnh mẽ.

Đang nghĩ ngợi, thì mặt biển có hừng hà xa số Cốt Long từ trong nước biển nhảy ra, nhảy về phía mọi người.

127. Chương 127: Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 127: Vong Linh Thánh Ma Đạo sư

Dịch: Chu Duẩn

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

Trên mặt biển khói đen càng ngày càng dày đặc, căn bản không phân biệt được phương hướng, khắp nơi tràn ngập Hắc Ám ma pháp nguyên tố. Trong sương mù màu đen, không biết có bao nhiêu Vong Linh sinh vật kỳ quái đang du dương ở trong đó. Tùy thời trong bóng tối có thể lao ra một đám U Linh kỳ sĩ, đồng loạt lấy liềm đao cắt lấy đầu của người.

Trên biển cũng không an toàn, không chỉ có Thâm Uyên Cốt Long Vong Linh Thánh thú, còn có hàng hà xa số các loại Vong Linh sinh vật, so sánh với Thâm Uyên Cốt Long, Cốt Sa Lộ còn kinh khủng hơn, từ trong biển xuất hiện, hơn nữa số lượng rất nhiều.

Về phần bầu trời thì càng không cần phải nói. Những Hủ Dực Cốt Long bay lượn trên không trung, sớm đã đem bầu trời phong tỏa.

Vong Linh Thánh Ma Đạo sư có lẽ không phải Thánh giả có cơ thể cường đại nhất nhưng bọn hắn tuyệt đối là nhân vật khiến cho người khác đau đầu cùng sợ hãi nhất. Những người này có thể triệu hoán cùng thao túng hàng nghìn Vong Linh sinh vật từ Cốt Long cường đại đến khô lâu hèn mọn, cái gì cũng có.

Trong lịch sử không thiếu sự kiện Vong Linh Thánh Ma Đạo sư tàn sát hàng loạt dân chúng trong thành, chính là vì bọn họ triệu hoán rất nhiều Vong Linh sinh vật, giết không bao giờ hết.

Mấu chốt chính là những nhân loại bị Vong Linh giết chết. Thi thể của những người này liền cung cấp cho Vong Linh Thánh Ma Đạo sư làm tài liệu cho tang thi(Zombie), gia nhập Vong Linh đại quân!

Bên trong khói đen. Trương Đức Bưu đang đứng trên mặt biển, đầu khí từ dưới chân mở ra giúp hắn đứng vững vàng chạy điên cuồng về phía trước, thỉnh thoảng có một Vong Linh sinh vật trong bóng tối lao ra.

Những lúc này, trước người Trương Đức Bưu đột nhiên xuất hiện một cánh cửa, một đầu cự khuyến từ trong thò ra mở ra miệng cắn tên xui xẻo vừa xuất hiện, sau đó chui vào trong không gian giới chỉ.

Trương Đức Bưu tưởng rằng Tiểu Hắc chỉ ưa thích ăn ma hạch Thần Văn Hoang Mạc, không nghĩ tới cự khuyến này ăn tươi mấy Vong Linh sinh vật. Lúc sau, ăn nhiều trở nên nghiện , hung tính đại phát không muốn trở về đến trong không gian giới chỉ mà thò hai đầu từ trong không gian giới chỉ ra tìm kiếm con mồi khắp nơi.

Địa Ngục Khuyến, bản thân là một loại ma thú sống trong bóng tối. Ma hạch Thần Văn Hoang Mạc có thể thúc đẩy nó tiến hóa, chỉ là bởi vì trong ma hạch ẩn chứa thần uy, kỳ thật lương thực chính của Địa Ngục Khuyến vẫn là những Vong Linh sinh vật này.

Chỉ cần cho nó đầy đủ Vong Linh, Tiểu Hắc có thể không ngừng tiến hóa

Trong chớp mắt Trương Đức Bưu liền hiểu rõ mọi chuyện. Tới bây giờ hắn ngược lại không vội vàng đi tiếp. Mà đang đi toán loạn trong khói đen thu hút Vong Linh sinh vật trong Hắc Ám ma pháp nguyên tố. Nếu như không phải Delena không có chút sức mạnh nào hắn hận không thể đem cô bé ném ra khỏi không gian giới chỉ để dụ dỗ những Vong Linh kia.

Di chuyển trên mặt biển khiến đầu khí tiêu hao thật nhanh chóng. Cũng may đầu khí của hắn hơn xa so với người ngang cấp. Hơn nữa tốc độ hồi phục nhanh kinh người, bởi vậy luôn có thể bảo trì trạng thái mạnh mẽ nhất.

Cùng nhau đi tới, Tiểu Hắc không biết ăn tươi bao nhiêu Vong Linh sinh vật. Trong bóng tối gào thét liên tục, hiển nhiên cực kỳ hưng phấn.

“Nếu như có thể bắt được Thâm Uyên Cốt Long để cho Tiểu Hắc ăn tươi, chắc hắn nó lập tức sẽ tấn cấp!” Trương Đức Bưu thầm nghĩ, lập tức lại lắc đầu, có Vong Linh Thánh Ma Đạo sư thần bí kia, muốn tiêu diệt Thâm Uyên Cốt Long căn bản không có khả năng.

“Nếu là có bằng hữu là Vong Linh Thánh Ma Đạo sư thì tốt rồi, có thể cho hắn không ngừng triệu hoán Vong Linh sinh vật cường đại. Nói không chừng có thể giúp Tiểu Hắc tiến hóa trở thành Tam Đầu Địa Ngục Khuyến, siêu việt Thánh cấp ma thú tồn tại...”

Vong Linh Thánh Ma Đạo sư thần bí kia ma pháp lực mạnh mẽ vô vùng. Trương Đức Bưu đi dạo quanh hải vực này một vòng, Vong Linh sinh vật vẫn không giảm đi chút nào ngược lại càng ngày càng nhiều. Những

người khác cũng không có thực lực cùng vận khí như hần. Đại bộ phận mọi người đều chết trong cường độ công kích cao như vậy, chết không biết bao nhiêu người, mà người có thể trốn thì không có bao nhiêu.

Vị Vong Linh Thánh Ma Đạo sư thần bí này hiển nhiên có thâm cừu đại hận với Thần Vương điện, ra tay liền đem một thuyền và người giết sạch không chút thương cảm.

Trương Đức Bưu thấy người sống càng ngày càng ít, thầm nghĩ: “Không thể lại ở chỗ này kiếm tiện nghi nữa rồi, phải nhanh chóng ly khai, nếu không Vong Linh Thánh Ma Đạo sư kia sớm muộn cũng phát hiện ra chúng ta.”

Đúng lúc này, đột nhiên từ phương xa truyền đến hai cỗ khí tức dị thường vô cùng mạnh mẽ, chạy như bay về phía này, xa xa liền nghe một người cao giọng quát: “Người nào dám giương oai trên vùng biển Thần Vương điện?”

Trương Đức Bưu trong nội tâm khê động, vội vàng thoát khỏi khói đen như một mũi tên nhọn phá vỡ gợn sóng, đập trên mặt biển cấp tốc chạy đi.

Đột nhiên phía trước mặt biển một gợn sóng chợt hiện cao hơn mười thước, bọt nước trắng như phô thiên cái địa dề xuống, chỉ thấy một quái vật giống như thường luồng từ dưới nước ngoi lên. Thân thể như rắn, dài hơn trăm mét, tiến về phía trước. Không ngờ cũng là một Vong Linh ma thú.

Trương Đức Bưu cũng không xa lạ với Vong Linh ma thú này. Hần từng thấy trên người Hầu Nhân Ma Ni, đúng là quyền ý Hầu Nhân Ma Ni, Đại Cự Hoàn Long Xà!

Đại Cự Hoàn Long Xà cũng là một loại Cốt Long. Thân thể vô cùng to lớn. Ngay cả loại cự thú như Thái Ca, Tiểu Hắc đứng trước mặt nó cũng trở nên nhỏ bé

Đứng trên đầu Đại Cự Hoàn Long Xà là một lão già, làn da khô quắt, tứ chi vừa khô vừa gầy, nhìn lên phía trên chỉ thấy ma pháp bào bay phất phơ trong gió.

Trương Đức Bưu vội vàng liếc qua, chỉ thấy lão giả kia trên mặt toàn sẹo, phẳng phất khuôn mặt như bị người khác xâu xé vô số lần, sau đó để cho loại lang băm dùng kim chỉ may kín lại.

“Chẳng lẽ là Vu Yêu?”

Trương Đức Bưu trong lòng cảm thấy khó có thể tin, Vu Yêu cũng là Vong Linh ma pháp sư, bất quá vì truy cầu tuổi thọ dài hơn. Bọn họ dùng Vong Linh ma pháp đem chính mình cải tạo thành Vong Linh sinh vật, đem linh hồn của mình đặt ở trong một thứ tên là hộp sinh mệnh ý đồ muốn đạt tới mục đích Bất Tử Bất Hủ.

Trong lòng tất cả mọi người, Vu Yêu đều là biểu tượng của tà ác. Không phải bởi vì bọn họ có thể Bất Tử Bất Hủ như thần mà bởi vì thân thể của bọn họ vẫn không thể tránh khỏi biến chất hư thối, vì tìm kiếm thân thể mới, những Vu Yêu này liền dùng một loại phương pháp độc ác, lấy khí quan của người còn sống thay thế khí quan đã hỏng của mình.

Bởi vậy trên thân thể các vu yêu như một khối vải rách đầy chấp vá, bất quá những miếng vá này đều là bộ phận trên thân thể người khác mà thôi.

Cho nên Trương Đức Bưu vừa chứng kiến gương mặt của lão giả này, lập tức xem hần là một Vu Yêu. Chỉ có Vu Yêu mới có thể dùng loại phương thức thô bạo này tu bổ gương mặt của mình.

“Không nghĩ tới loại địa phương như Thần Vương điện này mà cũng có loại Vu Yêu tà ác này tồn tại!”

Một cỗ khí tức cường đại khác nhưng lại do một Quang Minh Hồng Y Đại Tể Tự, Xu Cơ Đại Giáo Chủ của Thần Vương, xa xa liền truyền đến tiếng ma pháp ngâm xướng, chỉ thấy giữa không trung Quang Minh ma pháp nguyên tố điên cuồng khởi động, đột nhiên một cột sáng màu trắng từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp chiếu vào trong sương mù đen.

Những Hắc Ám ma pháp nguyên tố lập tức tan rã như tuyết. Sau đó thì một quái vật khổng lồ từ dưới đáy biển bay lên như một ngọn núi nhỏ vùng vẫy lấy tám chi dài đến mấy chục thước đúng là quái vật đã kéo thuyền xuống biển Thâm Uyên Cốt Long!

Long tộc có rất nhiều chủng loại, ngoại trừ mọi người những loại mọi người đều biết như Hoàng Kim Thánh Long, Hỏa Long còn có đủ loại Long tộc khác hình thù kỳ quái. Thâm Uyên cốt long này có tám chi xúc tu lớn không kém bạch tuộc bao nhiêu nhưng hình thể khổng lồ, dị chủng trong long tộc. Sau khi chết bị Vong Linh Thánh Ma Đạo sư triệu hoán. Trở thành sủng vật của bọn họ.

Trên cái sọ trụ lồi của Thâm Uyên Cốt Long thì có một vị Vong Linh Thánh Ma Đạo sư đang đứng cười quái dị nói: “Các ngươi nhiều người, lão tử không chơi!” Dứt lời, Thâm Uyên Cốt Long đột nhiên chìm vào đáy biển tạo ra một vòng xoáy, biến mất không thấy gì nữa.

Hai vị cường giả Thần Vương điện đuổi đến nơi thì vị Vong Linh Thánh Ma Đạo sư kia sớm đã vô tung vô ảnh, Xu Cơ Đại Giáo Chủ cả giận nói: “Là Minh Vương thần miếu Zaid. Lão quỷ này chuồn thật nhanh. Đồ Thần Cổ Đô Tư trưởng lão, Zaid giết nhiều khách mời của chúng ta như vậy, lan truyền ra ngoài chỉ sợ khiến thanh danh của Thần Vương điện chúng ta bị tổn hại”

Vu Yêu Thánh ma đạo sư hừ lạnh một tiếng, nói: ”Có tổn hại thì sao? Thần Vương điện vẫn là Thần Vương điện, bất luận kẻ nào cũng không có khả năng dao động được! Zaid tu vi mặc dù cao, nhưng cũng chỉ là hạng tôm tép mà thôi.

“Những người đang chạy trốn làm sao bây giờ? Bọn họ dù sao cũng là khách quý do Thần Vương điện chúng ta mời đến nếu như không cứu lời chỉ sợ còn có không ít người chết ở trên biển.”

Đồ Thần Cổ Đô Tư lắc đầu nói: “Aini, ngươi quá mềm yếu rồi, những người này nếu chết sạch là tốt nhất, toàn bộ chết rồi, ai biết chuyện này nữa?” Dứt lời liền ngồi trên đỉnh đầu của Đại Cự Hoàn Long Xà phóng về phía Thần Vương điện.

Xu Cơ Đại chủ giáo Aini chần chờ một lát rồi vội vàng đuổi theo hẩn.

Trương Đức Bưu ở trên biển nghe cuộc đối thoại, khẽ lắc đầu, trầm nghĩ: ”Thần Vương điện, thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt! Bất quá trưởng lão Thần Vương điện không ngờ là cao thủ cấp bậc Thánh Ma Đạo sư, thật sự nghe rợn cả người. Long kỵ cấm quân Trụ quốc Đại tướng quân Ohm cũng chỉ là một vị Kiếm Thánh mà thôi. Thực lực Thần Vương điện quả là vô cùng kinh người.

Từ điểm này có thể thấy. Thực lực của Thần Vương điện đứng trên các quốc gia là hoàn toàn chính xác, có năng lực khiến thần quyền nằm trên vương quyền. Không hổ là người thống trị thực sự của đại lục.

Trương Đức Bưu tiếp tục đi về phía trước, đi về phía trước không biết bao nhiêu lâu rốt cục cũng đến một hòn đảo nhỏ trong lòng hẩn lập tức trở nên vui vẻ. Hẩn vừa mới bước chân lên hòn đảo. Đột nhiên chỉ nghe sau lưng vang lên một tiếng rầm rắc thật lớn. Hẩn vội vàng quay đầu nhìn lại thì chỉ thấy từ trong biển xuất hiện tám xúc tu cực lớn từ dưới biển thò ra, ôm lấy hòn đảo nhỏ dùng sức kéo, một khung xương cực lớn bay lên âm ỉ rơi xuống đảo nhỏ, khiến mặt đất trên hòn đảo run rẩy một hồi, đúng là Thâm Uyên Cốt Long kia.

” Nguyên lai còn có một tiểu gia hỏa!” Vong Linh Thánh Ma Đạo sư Zaid đứng trên đầu Thâm Uyên Cốt Long, trong mắt chớp động hào quang, cười quái dị nói: “Bảo bối, bữa điểm tâm này giao cho ngươi đó!”

Thâm Uyên Cốt Long gào thét, một đầu xúc tu bá một tiếng bay tới phía Trương Đức Bưu, trong chớp mắt liền tới trước mặt hẩn!

Trương Đức Bưu cười lạnh một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh Cự Chùy, tiếng sấm chấn động, âm ỉ một búa nghiêng tiếp xúc tu của Thâm Uyên Cốt Long, cái kia xúc tu lập tức cuốn ngược lại, vô số mảnh xương bay tán loạn, hằng hà xa số mảnh vỡ cốt cách rơi lả tả trên đất

“Ồ” Ánh mắt Zaid lộ ra một tia hứng thú, nhìn Cự Chùy trong tay hẩn, ngăn Thâm Uyên cốt long lại, nghi ngờ nói: ” Thương Khung Đại Chiến Chùy của Thú Tộc tại sao lại nằm trong tay bán tinh linh như ngươi.

128. Chương 128: Duy Khắc Đa Tây Mông

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 128: Duy Khắc Đa Tây Mông

Dịch: Chu Duẩn

Biên: contraithanhet

Nguồn : Kiếm Giới

Zaid nhìn chăm chăm vào thanh cự chùy. Cười hắc hắc nói: “Tiểu tử, đem Thương Khung Cự Chùy giao ra đây, ta có thể tha chết cho người!”

Trương Đức Bưu lập tức đem Thái Ca phóng xuất, tùy thời chuẩn bị đào tẩu, thầm nghĩ: “Nguyên lai món vũ khí này gọi là Thương Khung Chiến Chùy, bốn thanh Thương Khung Cự Chùy ở cùng một chỗ, khẳng định uy lực còn mạnh hơn Hám Nhật Trường Huyền Cung. Đáng tiếc trên thế giới này, chỉ có Hoàng Kim Bửu Mông Nhất Tộc mới có thể đồng thời thao túng bốn thanh Thương Khung Cự Chùy này mà ba thanh còn lại lại nằm trong tay Nam Minh hoàng thất”

Có được huyết mạch Thú Tộc Hoàng Kim Bửu Mông, tại thời điểm cuồng hóa không chỉ có lực lượng lớn vô cùng, hơn nữa còn mọc ra bốn cánh tay. Thương Khung Cự Chùy nằm trong tay bọn họ, mới có thể đem vũ khí cấp Truyền Kỳ này triệt để phát huy.

Zaid thấy hấn phóng xuất ra Lục Dực Kim Quang Hồng, không khỏi giật mình, thầm nghĩ: “Khó trách tiểu tử này không hề sợ hãi, nguyên lai có Lục Dực Kim Quang Hồng bên người, tùy thời có thể đào tẩu.”

Nếu như Trương Đức Bưu muốn chạy trốn, Zaid cũng không thể làm gì được.

Tình hình hiện tại vừa rồi bất đồng. Vừa rồi hấn bố trí một lúc lâu mới phong tỏa được phiến hải vực kia. Mà hiện tại ở bên cạnh hấn chỉ có một đầu Thâm Uyên Cốt Long, căn bản không cách nào thắng được Lục Dực Kim Quang Hồng, càng đừng nói là đuổi theo bọn họ.

Có thể nói, có Lục Dực Kim Quang Hồng ở đây, Trương Đức Bưu đã đứng ở thế bất bại.

Đợi đến lúc hấn thấy tiểu tử này lại thả ra một con Song Đầu Địa Ngục Khuyển Zaid cảm thấy con mắt của mình sắp rơi xuống, trong nội tâm thầm nghĩ: “Ngay cả Địa Ngục Khuyển cũng là ma sủng của hấn, chẳng lẽ lão tử nhìn lầm rồi? Tiểu tử bán tinh linh này thật ra là một cường giả rất mạnh, cố ý giả bộ yếu như vậy để dẫn dụ ta mắc cớ?”

Trương Đức Bưu thu hồi Thương Khung Cự Chùy, đem Hám Nhật Trường Huyền Cung lấy ra, dùng sức kéo căng cung tên thành hình vòng cung. Tinh thần lực dũng mãnh xâm nhập vào bên trong, lập tức đem những Thương Cổ phù văn kích hoạt, chỉ thấy nguyên một đám phù văn sáng lên, như một đám bướm tuyết không ngừng bay múa quanh Hám Nhật Trường Huyền Cung.

Trong nội tâm Zaid phát lạnh, đột nhiên thân thể hấn tiến vào vô tận hắc vụ. Hấn cùng Thâm Uyên Cốt Long đều bị bao phủ lại, cười quái dị nói: “Muốn giết lão tử, không dễ dàng như vậy!”

Một đám gió biển đem Hắc Ám ma pháp nguyên tố thổi tan, chỉ thấy trên bờ cát rộng tuếch Thánh Ma Đạo sư Zaid cùng con Thâm Uyên Cốt Long cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Trương Đức Bưu vốn tưởng rằng sẽ có một hồi ác chiến không nghĩ tới Vong Linh Thánh Ma Đạo sư không nói hai lời nhanh chân bỏ chạy, trong nội tâm âm thầm may mắn, lại buồn bực vô cùng.

Hấn sợ dĩ lộ ra hết át chủ bài của mình chỉ là vì tự bảo vệ mình, tại sao Thánh Ma Đạo sư Zaid lại sợ hãi như thế. Không để ý tới mặt mũi chạy mất.

Hấn như thế nào cũng không nghĩ ra, vị Vong Linh Thánh Ma Đạo sư dĩ nhiên là bị hấn dọa sợ chạy, hấn thò tay mò ra hai vũ khí cấp Truyền Kỳ là thánh vật của Thú Tộc và Tinh linh tộc. Hơn nữa bên người còn có hai con siêu giai thánh thú, đánh chết Thánh Ma Đạo sư Zaid cũng không tin đây không phải là một cái bẫy.

Thánh Ma Đạo sư Zaid sau một khắc xuất hiện cách đó mười hải lý, nhẹ nhàng thở ra: “May mắn lão tử nhanh chân, nếu không lần này lật thuyền trong mương rồi. Tiểu tử này đến tột cùng là người nào, tại sao ta không nghe nói qua trong bán tinh linh xuất hiện nhân vật số má như vậy, chẳng lẽ là cao thủ Thần Vương điện bí mật bồi dưỡng.”

Trương Đức Bưu chờ trong giây lát thấy Thánh Ma Đạo sư Zaid không xuất hiện nữa, rốt cục cũng yên lòng, đem Hám Nhật Trường Huyền Cung thu hồi, thầm nghĩ: “Minh Vương thần miếu đến tột cùng là địa phương nào, không ngờ không kiêng nể gì Thần Vương điện. Xem ra Thần Vương điện cũng không phải là vô địch có lẽ còn có thần miếu khác có địa vị ngang với Thần Vương điện ”

Cao thủ Minh Vương điện xuất hiện một lần nữa lại khiến cho hắn nhận thức tầm mắt của mình lúc trước hạn hẹp tới mức nào.

Tại thời kỳ này, ma pháp cùng đấu khí cũng chưa hoàn toàn mất đi, vẫn có không ít địa phương tồn tại tuyệt học Thượng Cổ truyền thừa xuống, bồi dưỡng được không ít tuyệt thế cường giả.

Trương Đức Bưu đem Delena trong không gian giới chỉ thả ra, hai người ở trên đảo nghỉ ngơi một lát. Delena bình tĩnh lại, bắt đầu đánh giá cảnh trí chung quanh đảo, chỉ thấy phiến đảo nhỏ này cỏ xanh um tùm, sinh trưởng một ít quả dại, xanh xanh đỏ đỏ. Hoàn cảnh cực kỳ ưu mỹ, gió biển mặn mà xen lẫn hương vị ngọt ngào .

“Thật là một địa phương xinh đẹp. Nếu có thể sống ở đây thì thật là tốt!” Delena đi vòng quanh cây ăn quả, tay phải nắm lấy thân cây, không biết nghĩ cái gì, thân thể mềm dựa tại trên cành cây, cười nói.

Trương Đức Bưu hừ một tiếng, nói: “Từ đây đến Thần Vương điện không xa, đã đến Thần Vương điện thì người đi tìm phụ thân người đi. Lần này Minh Vương điện quấy rối, người được đề cử làm Thánh nữ chết không ít, nói không chừng người thật sự có cơ hội trở thành Thánh nữ.”

Sắc mặt Delena tái nhợt, cúi đầu không nói. Đúng vào lúc này, Trương Đức Bưu đột nhiên chú ý tới trên mặt biển có một hòn đảo đang bay đến, có bảy tám người đang đứng trên hòn đảo đó, cầm đầu chính là người trẻ tuổi mặc trường bào màu trắng, xa xa cao giọng nói: “Là khách mời rơi xuống nước sao? Nhanh lên đây, ta mang bọn người ly khai!”

Trương Đức Bưu kéo bàn tay bé nhỏ của Delena đạp nước mặt nước đi đến. Tới đảo nhỏ thì phát hiện cái này căn bản không phải là một hòn đảo, mà là một Long Vương kinh cực lớn, không khỏi tấm tắc kêu lạ.

Delena đạp vào phần lưng của Long Vương kinh , suýt nữa trượt chân rơi xuống dưới. Cười nói: “Thật trơn.”

Những người trên lưng kinh nghe nói như thế, nhao nhao ngẩng đầu nhìn Trương Đức Bưu, trong ánh mắt toát ra một tia kinh ngạc cùng kính trọng.

Delena suýt nữa trượt chân khiến cho bọn hắn nhìn ra, cô bé này căn bản không có chút tu vị nào, mà là bị bán tinh linh nâng từ mặt biển đi lên đây.

Di chuyển trên mặt biển đối với người có đấu khí thâm hậu cũng không khó khăn, ở đây tất cả mọi người đều có thể làm được, có thể thoát khỏi tay Thánh Ma Đạo sư Minh Vương thần miếu Zaid đào thoát có ai không phải là cao thủ.

Nhưng mang một người không có tu vị còn có thể điềm nhiên như không có gì đi trên mặt biển, cái này vô cùng khó khăn, bảy người bọn hắn tuy đều là những người hùng bá một phương , nhưng không ai nghĩ mình có thể làm được như vậy.

Thanh niên mặc áo bào trắng cũng hứng thú dò xét Trương Đức Bưu vài lần, cười nói: “Ta là đệ tử Thần Vương điện, Duy Khắc Đa Tây Mông, xin hỏi các hạ là?”

Trương Đức Bưu báo cái tên giả Nạp Lan đồng thời cũng đang đánh giá Duy Khắc Đa Tây Mông. Theo thanh âm đấu khí trong cơ thể hắn lưu động, có thể thấy đấu khí của hắn vô cùng mạnh mẽ biến hóa khôn lường, y như biển cả thâm khả bất trắc.

“Thần Vương điện không hổ là thánh địa võ học cường đại nhất, ngay cả đệ tử cũng có tu vị cao như thế!”

Duy Khắc Đa Tây Mông lộ ra nụ cười cực kỳ trung hậu, nói: ” Đã để hai vị sợ hãi, trước tiên chúng ta nghỉ ngơi ở chỗ này một lát, lát nữa chúng ta sẽ đi đến Thần Vương điện.”

Trên lưng Long Vương Kinh đã cứu được sáu bảy người, những người này vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết đều sợ tới mức sắc mặt tái nhợt. Một lão giả trong đó là Công Tước Vi Nhĩ Tư, đại lãnh

chúa quận Quỳnh Hán Khắc Nam Minh công quốc, nghe vậy không vui nói: "Thần Vương điện các người làm việc thật khiến cho người khác thất vọng. Ngay trên vùng biển của mình cũng có địch nhân hành hung giết người, thật sự là thất trách. Trước tiên không vội cứu người, đem mấy người chúng ta đưa đến Thần Vương điện trước, miễn cho lại gặp phải Vong Linh Thánh Ma Đạo sư kia"

Mấy người khác vội vàng đồng ý, nói: "Vạn nhất không cứu được người, ngược lại lại gặp phải lão ma đầu Minh Vương điện, những người này đều là vì người mà chết!"

Duy Khắc Đa liên tục cười làm lạnh. Bất quá lại không cho Long Vương Kinh chuyển hướng, mặc cho người khác khuyên bảo như thế nào, thủy chung vẫn không thay đổi.

Trương Đức Bưu trầm nghĩ: "Duy Khắc Đa này là một nhân tài, thoát nhìn trung hậu nhưng ý chí kiên định, trong lòng có chủ kiến của mình không vì ý kiến của người khác mà dao động."

Những người kia không thể làm gì khác, Duy Khắc Đa Tây Mông đi trên mặt biển tìm tòi nửa ngày, tìm được thêm vài người sống sót, lúc này mới phản hồi Thần Vương điện.

Trên đường đi, Trương Đức Bưu cùng Đa Tây Mông dần dần quen thuộc ra, cười nói: "Trong hàng đệ tử của Thần Vương điện, tu vi của người hẳn là nổi tiếng a?"

Duy Khắc Đa Tây Mông lắc đầu cười nói: "Chưa nói tới nổi tiếng, ta tại Thánh điện chỉ có thể xếp trung thượng lưu, bên trên còn có hơn mười vị sư huynh tu vi cao hơn ta, tư chất so với ta cũng tốt hơn rất nhiều."

Mọi người ở đây đều trầm mặc, nếu như cao thủ Đấu Khí Hóa Hình kỳ như Duy Khắc Đa tại Thần Vương điện không tính là nổi tiếng, như vậy bọn hắn những người từng hung bá một phương ở đây càng không ra gì.

Duy Khắc Đa vừa cười vừa nói: "Nói đến tư chất, Đồ Thần Cổ Đô Tư trưởng lão gần đây thu một người đệ tử, là Nam Cương Man tộc, tư chất rất tốt còn trẻ hơn ta mấy tuổi, cũng đã đạt đến cảnh giới Đấu Khí Hóa Hình kỳ thậm chí cô đọng ra thần niệm quyền ý, tiền đồ không thể hạn lượng!"

Mọi người không khỏi hoảng sợ, cô đọng ra thần niệm quyền ý, điều này có nghĩa là hắn đã vượt qua chướng ngại lớn nhất để trở thành Thánh giả, nói tiền đồ không thể hạn lượng là vô cùng chính xác.

"Người Nam Cương? Chẳng lẽ là Hầu Nhân Ma Ni?"

Trương Đức Bưu trong lòng khẽ động, chỉ nghe Duy Khắc Đa Tây Mông tiếp tục nói: "Bất quá vị sư đệ của ta lại phải chịu thiệt thòi trong tay một thiếu niên Nam Cương khác. Nghe nói người kia mới mười bốn tuổi, cũng đã đạt đến tu vi Đấu Khí Như Đạo. Hơn nữa đấu khí của hắn vô cùng hùng hậu cứng cỏi, liên tục không dứt, thậm chí cô đọng ra quyền ý thần niệm của bản thân. Thần niệm quyền ý không biết chuyện gì xảy ra, vô cùng Bá Đạo, vô cùng chắc chắn, chỉ thiếu chút nữa có thể đem quyền ý lưu lại lạc ấn hư không. Đấu khí Hóa Hình sơ kỳ cao thủ căn bản không phải là đối thủ của hắn!"

Công tước Vi Nhĩ Tư lắc đầu cười nói: "Duy Khắc Đa đại nhân nói đùa rồi? Người Nam Cương ngu dốt, mười bốn tuổi có thể đem Dã Man kinh luyện thành Man Đấu Khí coi như là giỏi rồi. Từ xưa đến nay làm gì có người nào mới mười bốn tuổi thì đạt được thành tựu như thế. Chuyện này nhất định là nghe nhầm đồn bậy, người nọ hẳn là đã bốn mươi năm mươi tuổi Nạp Lan huynh đệ, người nói có đúng hay không?"

Delena trốn ở một bên, che miệng lại cười trộm không thôi, Trương Đức Bưu hung hăng trừng mắt nhìn nàng, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Công tước đại nhân nói không sai, căn bản không có khả năng có người như vậy!"

Duy Khắc Đa Tây Mông chăm chú vạn phần, nói: "Tại sao lại không có người này? Giáo hoàng đại nhân của chúng ta lúc 14 tuổi đã đạt được lục cấp Đại Ma Đạo sư, hai mươi tuổi trở thành Thánh Ma Đạo sư. Loại thiên phú kinh người này xác thực tồn tại, từ xưa đến nay cũng số lượng cũng không ít!"

Công tước Vi Nhĩ Tư không cho là đúng nói:

"Tên Nam Cương làm sao có thể so sánh với Giáo hoàng đại nhân?"

Duy Khắc Đa lắc đầu nói: " Giáo hoàng đại nhân chúng ta nghe nói chuyện này, cũng cực kỳ xem trọng, thậm chí nói nếu như Nam Cương thiếu niên này từ bé đã vào Thánh điện học tập. Thành tựu ngày nay khẳng định còn khủng bố hơn so với hiện tại, thậm chí có thể so sánh với tiên hiền thời Thượng Cổ!"

Trương Đức Bưu trong lòng cẩn trọng, được Giáo hoàng Thần Vương điện đánh giá cao như thế cũng không phải chuyện tốt, bởi vì đánh giá càng cao, đại biểu đối phương càng coi trọng người.

Nếu như là bằng hữu thì tốt nhưng nếu là địch nhân, vậy thì có nghĩa phiền toái sắp đến rồi!

Chắc hẳn giờ này Thần Vương điện đã động sát cơ đối với ta, lần này đi Thần Vương điện, chỉ sợ lành ít dữ nhiều"

Duy Khắc Đa Tây Mông liếc nhìn Trương Đức Bưu, ánh mắt chớp động, cười nói: "Nói đến thiên phú, kỳ thật Nạp Lan huynh đệ cũng không thua người đó chút nào. Tu vi của người cũng đạt tới Đẩu Khí Như Dao, ta nghe thấy lúc người vận hành đẩu khí phát ra thanh âm trầm trọng như thủy ngân, cứng cỏi như thép, cường độ đẩu khí ngay cả ta cũng so ra cũng thua kém người. Hơn nữa niên kỷ tựa hồ cũng không lớn, so với ta vị sư đệ của ta không chút thua kém! Không biết Nạp Lan huynh đệ có hứng thú gia nhập Thần Vương điện hay không?"

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: "Ta lười biếng quen rồi, không muốn bị người khác ước thúc."

"Điều này thật là đáng tiếc..." Duy Khắc Đa mỉm cười, lại khôi phục gương mặt trung hậu.

Trương Đức Bưu cẩn thận dò xét hắn vài lần, âm thầm cảnh giác: "Tên Duy Khắc Đa Tây Mông này , cũng không chất phác trung thực như mặt của hắn."

stevenqb1890

129. Chương 129: Mâu Và Thuần Mạnh Nhất

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 129: Mâu Và Thuần mạnh nhất

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

*Biên: mình sẽ cố gắng chuyển ngữ tên nhân vật thành tên tiếng Anh.

Lúc mặt trời lặn, mọi người rút cuộc đến quần đảo phụ thuộc Thần Vương điện. Victor Simon(Duy Khắc Đa Tây Mông) không chế Long Vương Kinh đi qua đường sông ở giữa đảo, xe nhẹ đường quen, chỉ thấy hai bên thanh sơn lục thủy, dãy núi cao ngất hùng vĩ, tú sắc khả xan (đẹp đến ăn được).

Phía trên hai hòn đảo thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một tòa Pháp Sư tháp, ma động thủy tinh trên đỉnh tháp sáng lấp lánh, Trương Đức Bưu có thể nhìn thấy mấy trăm tòa Pháp Sư tháp, trong lòng thất kinh.

Cho dù là tại Ngự Kinh Hoa thành cũng không nhìn thấy Pháp Sư tháp dày đặc như vậy!

Pháp Sư tháp không chỉ là bảo địa nghiên cứu ma pháp cùng luyện kim thuật của ma pháp sư, hơn nữa còn công phòng nhất thể, có tính công kích cùng phòng ngự rất mạnh. Mấy trăm tòa Pháp Sư tháp liền biến Thần Vương điện thành một dải núi bọc thép!

Nhưng Pháp Sư tháp kia được phân bố chằng chịt đối xứng, hiển nhiên giữa rất nhiều Pháp Sư tháp này có liên hệ mật thiết với nhau, cấu thành một ma pháp trận cực đại, đem rất nhiều hòn đảo của Thần Vương điện bao trùm bên trong, hình thành hệ thống công kích cùng phòng ngự rắc rối phức tạp!

Victor Simon trên mặt cũng lộ ra một tia hâm mộ, nói: "Những Pháp Sư tháp này là nơi tu luyện của những ma pháp sư có thân phận của Thánh Điện, những đệ tử tu luyện đẩu khí chúng ta sẽ không có đãi ngộ này."

Long Vương Kinh dừng lại cạnh bờ, sớm có mười đệ tử Thần Vương điện chờ ở một bên, một hồng y nữ tử trong đó hiển nhiên cùng Victor Simon có chút thân mật, oán giận nói: “Ngốc tử, đệ tử khác đều không đi cứu người, chỉ có người nhiều chuyện! Vạn nhất gặp phải lão ma đầu Minh Vương điện, xem coi người làm sao!”

Victor Simon cười nói: “Caroline(Khải Nhược Lâm) sư tỷ, người biết Long Vương Kinh của ta là bá chủ trên biển, đánh không lại bất quá có thể chạy mà?”

Trương Đức Bưu tinh tế dò xét những đệ tử này, chỉ thấy tu vi của bọn hắn đại bộ phận đều không bằng Victor Simon, nhưng cũng không sai biệt nhiều, nhất là nữ tử áo đỏ Caroline, thực lực cơ hồ sánh ngang với Victor!

“Nội tình Thần Vương điện thật sự là quá hùng hậu, vậy mà có thể nuôi dưỡng được nhiều đệ tử ưu tú như vậy, thậm chí cả lương đại đế quốc cũng có vẻ không bằng.”

Đang nghĩ ngợi, lại có một chiếc lầu thuyền chậm rãi lái tới, bỏ neo bên cạnh bờ. Một cầu thang dài từ trên lầu thuyền trượt xuống, tân khách trên lầu thuyền từ thang dài đi xuống, đột nhiên chỉ nghe một tiếng cười dài, một tướng sĩ toàn thân khải giáp từ lầu thuyền nhảy xuống, vững vàng đứng bên bờ, cười to nói: “Đồ Mông Di Lặc, người nói Tanya thần miếu các ngươi là đấu khí chính tông, ta cũng nói Titans thần miếu chúng ta mới là đấu khí chính tông, chúng ta một đường xào xáo, trên thuyền không thắng tay thắng chân được, không bằng chúng ta ngay ở đây đọ sức, nhìn xem ai mới là chính tông!”

Trương Đức Bưu không khỏi hí hóp mắt, lại thấy một thân ảnh cao lớn từ lầu thuyền nhảy xuống, đúng là Đồ Mông Di Lặc đại trưởng lão, nổi giận đùng đùng nói: “Clovis, lão tử chẳng lẽ lại sợ ngươi?”

Trương Đức Bưu nhìn khải giáp tướng sĩ kia, chỉ thấy trên kim giáp của hắn vẽ một đạo thiểm điện, lộ ra cực kỳ uy mãnh, trong lòng nghi hoặc, hướng Victor Simon hỏi: “Vị này là ai?”

Victor cười nói: “Vị này chính là Clovis Baruch, trưởng lão Titans thần miếu, vị lão giả thân hình cao lớn là đại trưởng lão Tanya thần miếu Đồ Mông Di Lặc.”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng gật đầu: “Titan tộc không phải diệt vong rồi sao? Sao còn có Titans thần miếu?”

“Titan tộc diệt vong, nhưng thần linh của chủng tộc họ vẫn tồn tại như trước, cho nên Thánh Điện kiệt lực cứu giúp các loại tâm pháp của tộc Titan, trùng kiến Titans thần miếu, miễn cho Lôi Điện chỉ thần không còn nơi cung phụng.”

“Nguyên lai Titans thần miếu đã biến thành tay chân dưới trướng Thần Vương điện...” Trong lòng Trương Đức Bưu rõ ràng, Đồ Mông đại trưởng lão sở dĩ còn chưa đến Thần Vương điện đã cùng trưởng lão Clovis của Titans thần miếu phát sinh xung đột, hiển nhiên là xuất phát từ mưu kế của Thần Vương điện.

“Bất quá loại tâm pháp Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết cũng là tuyệt kỹ của Bartle Vương Bái Chiên vương đình, chẳng lẽ Bartle Vương là một con cờ của Thần Vương điện?”

Trương Đức Bưu nghĩ tới đây, không khỏi rung mình một cái.

“Đồ Mông lão quỷ, chúng ta cứ giao thủ như vậy thật là không thú vị, không bằng thêm chút tiền cược!”

Clovis cười nói: “Long Mông Bảo Tượng của Nam Cương Man tộc các ngươi tề đoan thật lớn, tu luyện tới cảnh giới cao thâm sẽ bạo thể mà chết, nhưng Titans thần miếu ta cũng có một môn tuyệt học, được xưng là phòng ngự đệ nhất Kim Cương Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết. Hai chủng tâm pháp kết hợp cùng một chỗ, hoàn toàn có thể đền bù tề đoan Long Mông Bảo Tượng. Nếu người thắng, ta liền đem Bất Năng Thắng Quyết làm tiền cược cho người, thế nào?”

Đồ Mông Di Lặc trưởng lão sắc mặt kịch biến, dồn dập thở hổn hển chửi thề mấy câu, hắn cũng đã được nghe nói Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết, biết rõ loại tâm pháp sở trường này.

Long Mông Bảo Tượng được xưng tụng lực công kích đệ nhất, nhưng tu luyện về sau thân thể sẽ vô pháp thừa nhận lực lượng bạo tăng, mà Bất Năng Thắng Quyết thì được xưng tụng phòng ngự đệ nhất, cường hoá nhục thân mạnh nhất. Hai chủng tâm pháp nêu quả thật có thể đồng thời tu luyện, tuyệt đối có thể đem tề đoan của Long Mông Bảo Tượng hạ xuống thấp nhất!

“Nếu sở trường hai chủng tâm pháp này kết hợp một chỗ, hoàn toàn có thể đem Long Mông Bảo Tượng tu luyện tới cảnh giới tầng thứ chín thậm chí tầng mười, trở thành Truyền Kỳ thậm chí Bán Thần!”

Đồ Mông Di Lặc tìm đập thành thịch, Long Mông Bảo Tượng sở dĩ bài danh thứ tám trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng chính là do tệt đoạn hạn chế.

Nhưng nếu dung hợp Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết, tâm pháp thoát thai mà ra sẽ hoàn mỹ không tì vết, tuy chưa hẳn có thể so với Đấu Chiến Thắng Quyết, nhưng uy lực nhất định có thể siêu việt hết thảy các đấu khí tâm pháp khác!

Nếu tu luyện loại tâm pháp này, có thể đoán được hơn mười năm thời gian, Nam Cương Man tộc sẽ hiện ra một nhóm lớn cao thủ!

Bất quá Đồ Mông Di Lặc đại trưởng lão cũng không phải kẻ ngu dốt, cẩn thận nói: “Không biết nếu lão tử thua, tiền cược là cái gì?”

“Đồ Mông lão quý, người cũng tự mình hiểu rõ, biết bản thân phải thua không thể nghi ngờ.”

Clovis khẽ cười nói: “Nếu người thua, hai đại thần miếu Nam Cương các người đều phải quy nhập dưới tên Thần Vương điện!”

Đồ Mông Di Lặc trưởng lão sắc mặt âm tình bất định, thầm nghĩ: “Nếu thua, ta chẳng phải tội nhân thiên cổ của Nam Cương sao? Nhưng nếu thắng mà nói, đạt được Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết, Nam Cương Man tộc ta có thể thăng chức rất nhanh, thậm chí triển hiện phong thái thời thượng cổ...”

“Ta đáp ứng!” Đồ Mông trưởng lão sắc mặt tái nhợt, quả quyết nói, dứt lời liền định động thủ.

Clovis vội vàng cười nói: “Đồ Mông lão quý, trước không vội động thủ, trận đánh bạc này của chúng ta còn cần tìm một vài chứng nhân, miễn cho đến lúc đó có người quỵt nợ. Không bằng ba ngày sau, trước Thánh Nữ đại điển, chúng ta tại Thần Vương điện công bình quyết đấu. Có phần đông cao thủ có thân phận đến Thần Vương điện xem lễ làm chứng, người thua muốn chối cũng không chối được!”

“Tốt! Ba ngày sau chúng ta xem thử thắng thua!” Đồ Mông Di Lặc trưởng lão phát tay áo bỏ đi, thầm nghĩ: “Lão tử nếu thua liền lập tức tự sát, chết cũng chẳng nhận nợ!”

Clovis cười ha hả, lắc đầu thấp giọng nói: “Mọi rợ không có đầu óc, dám đấu với ta...” Dứt lời, cũng nhanh chóng hướng Thần Vương điện đi tới.

Victor Simon chứng kiến bộ dạng như có chuyện suy nghĩ của Trương Đức Bư, nói: “Nạp Lan huynh đệ, sao thế?”

Trương Đức Bư nhẹ nhàng lắc đầu nói: “Ta nghĩ xem hai người này giao thủ, ai thắng ai thua.”

Caroline đứng một bên cười lạnh nói: “Có gì phải nghĩ chứ? Đương nhiên là Clovis đại nhân giỏi hơn rồi!”

Victor thấy Trương Đức Bư khó hiểu, cười nói: “Nạp Lan huynh đệ có lẽ không biết lợi hại của tâm pháp trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng. Tâm pháp nổi danh trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, mỗi một loại đều có chỗ độc đáo của nó. Ví dụ như Long Mông Bảo Tượng Quyết, lượng lực tối cường, tu luyện về sau mỗi lần tăng lên một cấp độ, lực lượng liền bạo tăng gấp ba. Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết lại là phòng ngự tối cường, tu luyện tới đỉnh cấp, phòng ngự vô địch! Hai chủng tâm pháp này được người ta ví von là mâu thuẫn nhất cùng thuần mạnh nhất. Nếu Đồ Mông Di Lặc tu luyện Long Mông Bảo Tượng còn có thể đánh bại cái thuần mạnh nhất Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết này. Bất quá theo chúng ta biết, trong Nam Cương Man tộc ở Lạc Nhật Sâm Lâm, chỉ có một người tu luyện Long Mông Bảo Tượng Quyết.”

Caroline không cho là đúng nói: “Cho dù là tên kia, cũng không có khả năng công phá phòng ngự của Clovis đại nhân. Clovis đại nhân đã luyện Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết đến tầng sáu, cao thủ Đấu Khí Hoá Hình bình thường căn bản không cách nào làm gì được ngài, huống chi tên kia chỉ gần kề đến trình độ Đấu Khí Như Dao thôi!”

Victor ôn nhu nói: “Caroline sư tỉ, người kia có thể đánh bại Hầu Nhân sư đệ, nói rõ hẳn thật sự có chỗ hơn người, tuyệt đối không thể coi thường hẳn!”

Caroline lộ ra một tia ngạo khí, cười nói: “Hầu Nhân Ma Ni cùng tên kia đều là mọi rợ, đại não còn chưa khai hoá mà thôi, làm sao có thể so sánh với ta chứ?”

Victor âm thầm lắc đầu, hướng mấy người Trương Đức Bưu nói: “Chư vị thỉnh theo ta, cách Thánh Nữ đại điển còn ba ngày thời gian, chư vị trước tiên nghỉ ngơi một thời gian ngắn ở Thánh Điện.”

Đám người Ware công tước vội vàng đuổi theo, Trương Đức Bưu chậm rãi đi sau đoàn người, ánh mắt lộ ra một tia cuồng nhiệt: “Ha ha, mâu mạnh nhất và thuần mạnh nhất? Không biết đem hai chủng võ học này tập trung trên một thân sẽ như thế nào...”

Victor Simon mang mọi người đến hòn đảo trung tâm, Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tại đây rõ ràng có một toà tiểu thành trấn, hiển nhiên là địa phương Thần Vương điện dùng để chiêu đãi khách quý. Mà phía sau thành trấn là mấy dãy núi, từng toà thần điện trải rộng trên dãy núi đó, mà trên đỉnh dãy núi là nơi của Thần Vương điện, to lớn đồ sộ, giống như trụ sở của thần linh.

“Chỗ đó là nơi nào?” Lúc tất cả mọi người quan sát cảnh trí Thần Vương điện, Trương Đức Bưu đột nhiên lưu ý đến trong núi có một nơi tràn ngập trùng trùng mê vụ, ẩn ẩn lộ ra sát khí vô cùng, nhin không được hỏi.

Victor sắc mặt cổ quái, mơ hồ nói: “Nơi đó là địa phương giam giữ một vài trọng phạm...”

Trương Đức Bưu thấy hắn không muốn nói, cũng không tiện truy vấn, thầm nghĩ: “Giam giữ trọng phạm? Trọng phạm của Thần Vương điện, rốt cuộc là nhân vật nào?”

Victor an bài bọn hắn ở trong thành, hướng Trương Đức Bưu chân thành vạn phần nói: “Nạp Lan huynh đệ, thật không có hứng thú gia nhập Thánh Điện sao? Với tư chất của ngươi, khẳng định có không ít trưởng lão cam tâm tình nguyện cho người làm môn hạ. Võ học Thánh Điện chúng ta cất chứa tuyệt đối là số một thế giới, hơn một nửa tâm pháp trên Kỳ Công Đẩu Khí Bảng Thánh Điện đều có điển tịch lưu trữ, thậm chí cả tuyệt học Tinh Linh tộc cũng có...”

Trương Đức Bưu lắc đầu cảm tạ hảo ý của hắn, Victor thở dài một tiếng, quay người li khai. Caroline nhin không được nói: “Ngốc tử, bán tinh linh kia có gì tốt, đáng để ngươi ăn nói khép nép như vậy?”

Victor tiếc hận vạn phần nói: “Tư chất bán tinh linh này so với Hầu Nhân sư đệ không chút thua kém, không thể gia nhập Thánh Điện thật sự là đáng tiếc.”

Caroline kích động, cười nói: “Chẳng lẽ còn xuất sắc hơn ta? Hôm nào phải cùng hắn đo sức!”

codon.tra

130. Chương 130: Thú Tộc Cuồng Đẩu Sĩ

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 130: Thú Tộc Cuồng Đẩu Sĩ

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithan

Nguồn : Kiếm Giới

Biên: công pháp của Titan tộc gọi chính xác là Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết chứ ko phải Thái Thần Bất Năng Thắng Quyết, từ chương này trở về sau sẽ được sửa lại cho chính xác. Xin lỗi mọi người.

Sau khi đám người Victor Simon rời khỏi, Trương Đức Bưu từ trong phòng khách đi ra, mang theo Dalena dạo quanh bốn phía trong thành trấn, xem xét địa hình, thầm nghĩ: “Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết nhất định phải đoạt tới tay, đem Long Môn Bảo Tượng Quyết hoàn thiện, diệt trừ tệ đoan của tâm pháp!”

Tệ đoan của Long Môn Bảo Tượng Quyết, không chỉ khiến nhiều tất cả người Nam Cương, đồng thời cũng khiến nhiều chính Trương Đức Bưu. Vị Man tộc tiền bối khai sáng môn tâm pháp này dùng sự thật thuyết

minh, dựa vào hệ thống luyện kim Thập Nhị Ma Thú Phù Văn tăng cường cường độ thân thể chỉ là một loại phương pháp trị ngọn không trị gốc.

Nếu có đầy đủ thần tủy hoặc long huyết để cường hoá thân thể, đích xác có khả năng đem Long Mông Bảo Tượng luyện đến đỉnh phong, nhưng ai lại có đầy đủ long huyết cùng thần tủy để cường hoá nhục thân vô hạn chế như vậy chứ?

Vô luận long huyết hay thần tủy, hai loại đồ vật này đều rất khó đạt được. Trương Đức Bưu vận khí không tệ, từ Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu đoạt được một bình thần tủy, có thể đem thân thể đề cao đến cảnh giới khủng bố, nhưng mặc dù là vậy, cũng chỉ là cường độ nhục thân của Kiếm Thánh Đấu Thánh. Với cường độ nhục thân của Kiếm Thánh Đấu Thánh cũng không có khả năng đem Long Mông Bảo Tượng luyện đến tầng mười.

Muốn một lần vất vả cả đời nhàn nhã giải quyết tệ đoan của Long Mông Bảo Tượng, cũng chỉ có thể giải quyết trên công pháp, mà Thái Thần Phát Năng Thắng tâm pháp của Titan tộc là cách tốt nhất.

“Clovis Baruch có chuẩn bị mà đến, trên đường đi cố ý chọc giận đại trưởng lão, mục đích đúng là muốn trước mặt mọi người đường đường chính chính đánh bại hắn, chiếm đoạn Tanya thần miếu. Đồ Mông đại trưởng lão có phải là đối thủ của hắn không?”

Trương Đức Bưu trong lòng có chút bất an. Victor Simon nói không sai, tu luyện tâm pháp trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, xác thực so với tâm pháp khác uy lực càng mạnh hơn. Clovis Baruch tu luyện Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, tu vi cùng Đồ Mông Di Lạc không sai biệt nhiều, Đồ Mông đại trưởng lão thật sự không hẳn có thể công phá được phòng ngự của hắn.

“Trước hết để ta thử xem trưởng lão Titans thần miếu này đến tột cùng có bản lĩnh gì!” Trương Đức Bưu trong lòng một mảnh hỏa nhiệt, lẩm bẩm: “Không biết thuận mạnh nhất, gặp mâu mạnh nhất, cái nào mới là mạnh nhất?”

Bất quá hắn đảo một vòng quanh toà tiểu thành này cũng không tìm được Clovis Baruch rốt cuộc đang ở đâu, Dalena cười nói: “Clovis Baruch nếu là trưởng lão Titans thần miếu, đương nhiên ở trong Titans thần miếu rồi.”

Trong dãy núi của Thần Vương điện có không ít thần miếu, Titans thần miếu cũng ở trong đó.

Trương Đức Bưu bình tĩnh đại ngộ, cười nói: “Người nói đúng, ta ngốc thật.”

“Người tìm Clovis làm gì thế?” Dalena nghi ngờ hỏi.

Trương Đức Bưu nhún nhún vai: “Đương nhiên là đánh nhau, đánh cho hắn không thể tự lết được mới thôi.”

Dalena thè lưỡi, thầm nghĩ: “Bạo lực cuồng!”

Hai người lại đi dạo chốc nữa, chỉ thấy bên đường có rất nhiều tiểu điểm. Những cửa hàng này là sản nghiệp của những thần miếu dưới tên Thần Vương điện, đồ vật bên trong bán ra cũng thiên kì bách quái, từ ma pháp quyển trục đến các loại ma pháp vũ khí, từ luyện kim tài liệu đến ma pháp dược thủy, cái gì cần có đều có, còn có vài sách ma pháp do Thánh Ma Đạo Sư lưu lại. Thậm chí còn bán ra những đấu khí tâm pháp của mấy thần miếu này!

Trương Đức Bưu nhìn quanh bốn phía một chút, phát hiện những tâm pháp này đều là đấu khí võ học của những thần miếu Thần Vương điện, từ đề cấp đến cao cấp, nhưng cũng không có võ học của Thần Vương điện.

Những loại tâm pháp võ học này cũng không phải có tiền liền mua được, chỉ có thể dùng võ học đồng đẳng đổi lấy.

“Đây thật là một biện pháp tốt, hạch tâm võ học của Thần Vương điện cũng không xói mòn, xói mòn chính là tâm pháp thần miếu phụ thuộc. Cứ thế mãi, những thần miếu phụ thuộc này thực lực lẽ càng ngày càng yếu, mà lúc này Thần Vương điện lại đem võ học khắp thiên hạ cất chứa, muốn không hưng vượng phát đạt cũng khó!”

Dùng võ học đồng đẳng đổi lấy võ học đồng đẳng nhìn như công bằng, nhưng kinh doanh như vậy về sau, Thần Vương điện võ học càng ngày càng phong phú, mà võ học đổi ra ngoài thì có khả năng theo thời gian mà chôn vùi.

Thần Vương điện hình thành thế lực khổng lồ như thế, thậm chí có thể bao trùm trên hoàng quyền, cũng không phải không có đạo lý.

Trương Đức Bưu đại khái nhìn một lần, phát hiện những võ học này cũng không có hạch tâm võ học của các thần miếu, thậm chí nghĩ: “Loại võ học như Đại Uy Thiên Long cùng Thái Thản Phất Năng Thắng Quyết, mặc dù Thần Vương điện cam lòng lấy ra trao đổi cũng không ai cam lòng xuất ra tâm pháp đồng đẳng mà đổi.”

Hắn đang định ly khai, đột nhiên thoáng thấy bên cạnh có một cửa hàng viết “Man Cương võ học” bốn chữ, trong lòng khẽ động, lập tức đi vào.

Vừa vào trong tiệm, lửa giận trong lòng Trương Đức Bưu lập tức bùng nổ thiêu đốt. Chỉ thấy người kinh doanh của hàng này cũng là một Nam Cương nhân, phía sau quầy bày ra đủ loại tâm pháp của Tanya thần miếu, thậm chí cả Càn Khôn Quyết, Đại Phách Quan Thủ những võ học này không ngờ cũng bày trên những khay chứa!

“Tanya thần miếu của Nam Cương Man tộc ta nam bắc phân liệt, loại chuyện này chỉ có thần miếu phía nam làm được!”

Trương Đức Bưu trong nội tâm đồng thời có một loại bi ai sâu đậm, đây là kết cục của thần miếu yếu thế, ngay cả võ học chủng tộc mình cũng không giữ được!

“Tránh ra!”

Lúc này một đại thủ rơi xuống đầu vai Dalena, thô bạo đẩy thiếu nữ này ra. Dalena không có bất kỳ tu vi nào, lập tức thân thể nghiêng một cái, suýt nữa đâm đầu vào tường. Thân ảnh Trương Đức Bưu lắc lư, đem nàng nắm lấy, ôm vào trong ngực, lúc này mới miễn cho nàng bị vỡ đầu chảy máu.

“Ồ? Thân thủ không tệ đấy!”

Trương Đức Bưu nén lửa giận xuống, quay đầu nhìn lại, không khỏi nao nao. Chỉ thấy người ra tay đẩy Dalena ra lại là người mình quen, Hầu Nhân Ma Ni, mà một người khác hắn cũng nhận ra, đúng là người hướng Đồ Mông Di Lạc trưởng lão khiêu chiến, Clovis Baruch!

Trương Đức Bưu giờ phút này đã cải biến dáng người hình dạng, Hầu Nhân Ma Ni cũng không nhận ra hắn, dò xét gần kề một lượt, quay đầu hướng Clovis Baruch nói: “Đồ Mông Di Lạc lão quỷ kia là đại trưởng lão thần miếu phía bắc, tu luyện hơn mười loại Man tộc võ học, mỗi loại võ học đều là đỉnh cấp tâm pháp. Võ học Man tộc ta cùng chủng tộc khác bất đồng, chỉ có hai chữ: bá đạo! Vô cùng bá đạo, vô cùng trực tiếp, không có bất kỳ chiêu thức đẹp đẽ nào! Clovis đại nhân muốn vững vàng thắng hắn, chỉ có thăm dò rõ ràng trước lão quỷ này rồi cuộc tu luyện tâm pháp gì!”

Clovis cười nói: “Ta muốn không thua rất đơn giản, nhưng muốn thắng lại chẳng dễ dàng. Thái Thản Phất Năng Thắng lực phòng ngự mạnh mà lực công kích yếu, bất quá có Hầu Nhân lão đệ ngươi, lần này muốn không thắng cũng khó rồi!” Dứt lời cười lên ha hả.

Hầu Nhân Ma Ni hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói: “Phương bắc thần miếu từ trước đến nay giảo hoạt, Đức Bưu Man Chuy giết ân sư của ta, đến Thánh Điện ta mới biết được, hắn vậy mà cũng là trưởng lão thần miếu phía bắc! Lúc này đây liền giết đại trưởng lão thần miếu phía bắc, thu hồi tiền lãi trước! Clovis đại nhân, thỉnh!”

Trương Đức Bưu nhìn hai người đi vào trong tiệm, hướng Dalena lạnh nhạt nói: “Đi thôi.”

Dalena nhìn thấy hắn sắc mặt âm trầm, không dám nói thêm nữa lời, nhu thuật đi theo phía sau hắn.

Người trong trấn nhỏ dần dần đông hơn, đều là tân khách tới tham gia Thánh Nữ đại điển.

Có thể lực địa phương, thần miếu các tộc, sứ giả các quốc gia, cũng có Thánh Nữ hậu tuyển vô cùng xinh đẹp. Trong lúc nhất thời, toà tiểu thành trấn này long xà hỗn tạp, sóng ngầm bắt đầu khởi động.

Giữa các thế lực địa phương có xung đột, giữa thần miếu cũng có khoảng cách, về phần sứ giả các quốc gia lại càng mâu thuẫn trùng trùng, mà giữa Thánh Nữ hậu tuyển cũng không phải sóng yên gió lặng như vậy.

Trương Đức Bưu vòng vo một thời gian ngắn, đang định trở lại phòng trọ nghỉ ngơi, sau khi tinh lực dồi dào buổi tối thuận tiện đi dò xét Titans thần miếu trong dãy núi, đột nhiên nghe một tiếng quát: “Đánh nhau rồi! Đánh nhau rồi!” Chỉ thấy đám người nhao nhao hướng ra ngoài lao tới, Trương Đức Bưu nhìn thấy Ware công tước cũng lẫn trong đám người lách ra phía ngoài, vội vàng kéo lấy hắn, nói: “Công tước đại nhân, xảy ra chuyện gì vậy?”

Ware công tước nhìn thấy là hắn, cười nói: “Hai cô nương Rubin gia tộc và Mai Khắc Sâm gia tộc đều có Thánh Nữ hậu tuyển, vì so đo cô nương nhà ai hấp dẫn hơn, liền đánh nhau trên bờ biển? Nạp Lan lão đệ, có hứng thú cùng đi xem náo nhiệt không?”

Trương Đức Bưu trầm nghĩ: “Tuyển Thánh Nữ cũng không phải tuyển mỹ nữ, có đáng vì ai xinh đẹp hơn mà đánh nhau tàn nhẫn không?” Hắn đang muốn cự tuyệt, Dalena rục rịch, năn nỉ nói: “Chủ nhân, chúng ta cũng đi xem được không?”

“Người khác xem náo nhiệt, người đi làm cái gì?”

“Người ta cũng muốn đi xem hai vị tử tử ai hấp dẫn hơn...”

Trương Đức Bưu lắc đầu, trầm nghĩ: “Nữ hài tử trong đấu chính là mấy thứ loạn xà ngầu như thế sao?”

Ware công tước cười nói: “Nếu như nói xinh đẹp, hai vị Thánh Nữ hậu tuyển nhân kia còn không bằng hầu gái xinh đẹp này của Nạp Lan lão đệ! Bất quá thực lực hai đại gia tộc này lại không phải chuyện đùa, Rubin gia tộc là ma pháp thế gia, ma pháp sư gia tộc bọn họ mỗi một thời đại đều có cao thủ xuất thế, mà Mai Khắc Sâm gia tộc lại là đấu khí thế gia. Trận đánh nhau này ngược lại đáng để coi!”

Hắn vừa nói vậy, Trương Đức Bưu ngược lại có chút tâm động, cười nói: “Đã như vậy, nhìn chút cũng không sao.”

Ba người dắt tay nhau đến bờ biển, chỉ thấy trên bờ cát sớm đã tập nập người, bất quá những người này thực sự không phải lẫn lộn một chỗ, mà phân biệt lẫn nhau rõ ràng, người các thế lực hợp thành đoàn, kiên quyết không tiếp xúc với những người khác.

Hộ vệ của Ware công tước đều chết trong tay Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư Zaid, hôm nay là tư lệnh không quân(chả có mà điều khiển), mà Trương Đức Bưu cũng chỉ có một hầu gái Dalena, chỉ là không có chút tu vi nào. Ba người tìm được một mảnh đất trống, quan sát bãi biển.

Hơn trăm thước trên bờ biển, một Ma Đạo sư cùng một kiếm đấu sĩ chém giết kịch liệt. Ma Đạo sư kia tự nhiên là Rubin gia tộc, mà kiếm đấu sĩ là cao thủ Mai Khắc Sâm gia tộc. Trương Đức Bưu xa xa nhìn thoáng qua, liền lập tức bị tình hình chiến đấu hấp dẫn, lẩm bẩm nói: “Không hổ là thế gia đại phiệt, nội tình hùng hậu!”

Chỉ thấy cao thủ hai thế gia kia đều đứng trên mặt nước, một người bằng vào đấu khí thâm hậu chèo chống, người khác lại sử dụng Phi Tường Thuật ma pháp. Khiến Trương Đức Bưu kinh ngạc nhất vẫn là Đại Ma Đạo sư của Gia Lỗ Tân gia tộc, tuy là ma pháp sư nhưng bắt đầu chiến đấu lại vô cùng dũng mãnh, trong tay ngưng tụ ra một Nguyên Tố Chi Kiếm, cùng đối thủ lấy cứng chọi cứng!

Trương Đức Bưu vẫn là lần đầu nhìn thấy ma pháp còn có thể sử dụng như vậy. Chiến đấu pháp sư hoàn toàn có thể nói là một gã kiếm sĩ, bọn hắn gia trì trên người mình đủ loại phụ trợ ma pháp, lại khiến cho tốc độ phản ứng cùng cường độ thân thể đều không kém kiếm đấu sĩ ngang cấp. Hơn nữa Nguyên Tố Chi Kiếm chính là do lực đại nguyên tố ngưng tụ mà thành, ẩn chứa lực bạo phát khủng bố, đủ để đè bẹp lực lượng không đủ, cùng đấu khí liều mạng cũng không rơi vào thế hạ phong!

“Không hổ là ma pháp thế gia, bồi dưỡng được kĩ xảo chiến đấu cho ma pháp sư không gì so sánh nổi!”

Trương Đức Bưu lại nhìn về phía kiếm đấu sĩ Mai Khắc Sâm gia tộc, con mắt cũng lập tức bừng sáng. Nếu như nói Rubin gia tộc Đại Ma Đạo sư chính là như chiến sĩ, như vậy vị kiếm đấu sĩ lại thần tuý là một cỗ máy móc chiến đấu!

Vị kiếm đấu sĩ này đem đấu khí vận dụng đến đỉnh phong, mỗi chiêu mỗi thức đều tinh diệu vô bì, không lãng phí đấu khí mấy may. Lực lượng hắc sử dụng luôn có thể vừa đủ phá vỡ thế công đối phương, hơn nữa tạo thành uy hiếp cho đối phương. Loại kĩ xảo này quả thực có thể xưng là nghệ thuật!

Đem lực lượng vận dụng đến loại trình độ này, hoàn toàn có thể nói thân thể của hắc mỗi bộ vị đều là vũ khí trí mạng!

Bất quá Trương Đức Bưu xem trong chốc lát liền đối với hai người đã không còn hứng thú. Hai người này đều là cường giả tuyệt vời, nhưng kĩ xảo của bọn hắc quá phức tạp, ngược lại không để ý đến lực lượng chính thức, cùng con đường của hắc không hợp. Đường của hắc là bá đạo cương liệt, tinh dũng mãnh tiến, dùng lực thủ thắng, đối với ứng dụng kĩ xảo ngược lại không coi trọng.

Thử nghĩ một người có lực lượng di sơn đảo hải, ra tay liền áp hạ một toà đại sơn, bất luận chiêu thức lộ số gì trong mắt hắc đã thành khoa tay múa chân, không chịu nổi một kích!

Dalena đột nhiên run rẩy, áp vào tai hắc lặng lẽ nói: “Những người kia là chủng tộc nào? Trông thật đáng sợ quá!”

Trương Đức Bưu nhìn theo bàn tay nhỏ bé của nàng, chỉ thấy bốn năm chiến sĩ mặt xanh nanh vàng đứng trên bờ cát quan chiến, không khỏi nao nao: “Thú tộc không phải ở bên kia hải dương sao? Như thế nào bọn hắc cũng tới?”

Mấy vị này là Thú tộc chiến sĩ trong cao đẳng chủng tộc, trông cực cực uy mãnh, mỗi người sau lưng vác cự hình vũ khí: song đao, cự phủ, đại chùy,...

Nhưng khiến Trương Đức Bưu kinh ngạc chính là giữa mấy Thú tộc chiến sĩ này lại là một nữ Shaman Hồ tộc. Làn da trắng nõn, mái tóc tuyết trắng phủ trên đầu vai, trông khéo léo xinh đẹp, gầy yếu bất kham, cùng đồng bạn cường tráng hình thành nét tươi sáng đối lập. Trên trán Hồ nữ Shaman kia vẽ đồ án đồ đẳng bộ lạc, giữa mái tóc bạc cắm hoa hồng phượng vũ, trong tay cầm một quyền trượng tế tự, thần sắc lạnh nhạt, phảng phất lơ đãng với ánh mắt của người khác.

Thú tộc cũng không ở trên đại lục này, mà là một nơi khác ở Vô Tận Chi Hải. Bọn hắc có tín ngưỡng của chính mình, thờ phụng Thú tộc Chiến Thần Gruumsh. Thú tộc có chế độ đẳng cấp chủng tộc nghiêm khắc, ví như Hoàng Kim Bỉ Mông năng lực chiến đấu cao nhất, địa vị tối cao, mà Hồ nữ cùng Miêu nữ bởi vì năng lực chiến đấu không mạnh, địa vị rất thấp nhất.

Bất quá Hồ nữ này hiển nhiên có địa vị cực cao trong đồng bạn, mấy vị Thú tộc chiến sĩ khác đối với nàng đều cực kì kính trọng.

Dalena nhỏ giọng nói: “Bọn họ trông xấu quá, bất quá vị tí tỉ kia rất đẹp, so với nhiều Thánh Nữ hậu tuyển nhân được đề cử đẹp hơn nhiều!”

Một Thú tộc chiến sĩ lưng đeo song diện đại phủ lơ tai giật giật, quay đầu lại nhìn nàng một cái.

Dalena thè lưỡi, thầm nói: “Tai hắc linh mãnh thật, xa như vậy cự nhiên cũng có thể nghe được...”

Trương Đức Bưu cười nói: “Không phải tai hắc linh mãnh, mà là đấu khí của hắc thâm hậu, có thể đem hết thấy âm thanh trên bờ biển thu vào trong tai.”

Dalena nhìn thấy Thú tộc chiến sĩ lông xù kia lơ tai lại giật giật, lần nữa quay đầu nhìn lại, lúc này lại đang đánh giá Trương Đức Bưu, cười khanh khách nói: “Thật sự a, hắc nghe được lời của ngươi rồi!”

Trương Đức Bưu mỉm cười, chỉ thấy Thú tộc chiến sĩ cúi người hướng Hồ nữ shaman thấp giọng nói hai câu, Hồ nữ Shaman kia quay đầu mỉm cười với bọn hắc, lập tức giống như bách mị thiên kiều, những nữ nhân khác đều mất đi nhan sắc, sau đó thấp giọng nói gì đó.

Dalena không khỏi hiếu kì nói: “Nàng đang nói gì vậy?”

Trương Đức Bưu cười nói: “Nàng nói ‘Cảm ơn, ngươi cũng rất đẹp.’”

“Người ta cũng không có xinh đẹp như nàng...” Dalena mở cờ trong bụng, mím môi rụt rè nói.

Trương Đức Bưu khẽ lắc đầu, tiếp tục hướng chiến trường nhìn lại, lỗ tai lại không tự chủ được lưu ý đàm thoại của những Thú nhân kia. Chỉ nghe Thú tộc chiến sĩ lưng đeo song diện cự phủ nói: “Chiêu số đẹp đẻ của nhân loại nhiều quá, một cuộc chiến đấu đánh lâu như vậy mà còn chưa phân thắng bại! Kiếm đấu sĩ kia thoát nhìn rất mạnh, nhưng ra tay thật sự lại khiến người ta phải nổi giận, luôn cẩn thận từng li từng tí, sợ mình bị thương!”

Thú tộc chiến sĩ khác cười nói: “Đấu khí, nên cương mãnh bá đạo, truy cầu kĩ xảo giống như bọn hần vậy, ngược lại mất đi tinh túy của đấu khí. Ta nghe nói Nam Cương Man tộc đấu khí cũng Thú tộc đấu khí chúng ta tương tự, ra tay hung ác vô cùng, đáng tiếc không nhìn thấy người Nam Cương, nếu không ta ngược lại muốn cùng bọn hần dò sức một phen!”

Hồ nữ Shaman kia trầm mặc một lát, cười nói: “Nam Cương Man tộc đã xuống dốc rồi, nghe nói Tanya thần miếu đại trưởng lão muốn ba ngày sau cùng Titans thần miếu trưởng lão quyết đấu, đến lúc đó có thể nhìn ra thực lực người Nam Cương.”

Thú tộc chiến sĩ lưng đeo song diện cự phủ trầm giọng nói: “Thánh Nữ đại nhân, xin nhớ bán tinh linh kia đang nghe chúng ta nói chuyện. Thực lực hần rất mạnh, vừa rồi thời điểm ta nhìn, ta cảm thấy trong lòng giống như bị một ngọn núi áp trụ. Thực lực của người này so với hai gia hỏa trên biển kia cao minh hơn nhiều, ta thật muốn cùng hần giao thủ một lần!”

Trương Đức Bưu trầm nghĩ: “Kiến giải của những Thú tộc này, ngược lại cùng ta có vài phần tương tự, cũng là truy cầu lực lượng.”

Tình hình trong sân đúng theo lời Thú tộc chiến sĩ, nhất thời nửa khắc không phân ra thắng bại.

Trương Đức Bưu không có hứng thú xem tiếp, đang định ly khai, đột nhiên nghe thấy trên mặt biển truyền đến một tiếng nổ mạnh như kinh đào liệt ngàn, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy Thú tộc chiến sĩ lưng đeo song diện cự phủ kia đột nhiên từ trên bờ cát phi thân lên, nhảy giữa không trung, một bàn tay to hung hăng áp xuống hai người. Oanh một tiếng nổ mạnh, mặt biển lập tức lõm xuống một cái hố cực lớn, cao thủ của Rubin cùng Mai Khắc Sâm hai đại gia tộc trở tay không kịp, bị đánh nhập đáy biển tại chỗ!

Thú tộc chiến sĩ kia cười ha hả, xoay người rơi trên mặt biển, cất cao giọng nói: “Đấu khí chính là như vậy, bộ dạng đánh tới đánh lui như các ngươi chỉ là một đám ảo lả!”

Mắt Trương Đức Bưu sáng ngời, đấu khí trong cơ thể không khỏi rục rịch, trong lòng có một loại xúc động mãnh liệt muốn cùng hần giao thủ: “Gia hỏa này đấu khí cực kì cường hoành, là đối thủ của ta! Bất quá nếu ta toàn lực ra tay, tất sẽ bại lộ tâm pháp của ta, nơi này là địa bàn Thần Vương điện, như vậy là quá không cẩn thận rồi...”

Thú tộc chiến sĩ kia quay đầu nhìn về phía hần, cất tiếng cười to nói: “Vị bán tinh linh kia, có gan cùng ta giao thủ hay không? Lão tử ngứa da, muốn tìm người đánh một trận!”

Trương Đức Bưu kiềm chế chiến ý đang rục rịch, quay người đi đến tiểu thành, Dalena vội vàng đuổi theo hần, nhỏ giọng nói: “A Man chủ nhân, hần giống như đang cùng chúng ta nói chuyện đấy...”

Trương Đức Bưu giận tái mặt, trầm nghĩ: “Lí trí! Lí trí một chút, ở chỗ này quyết không thể động thủ!”

Thú tộc chiến sĩ kia vừa cười nói: “Đáng tiếc, ta nguyên lai tưởng rằng ngươi có chút tâm huyết, không nghĩ tới cùng những tên này giống nhau, đều là ảo lả cả!”

“Lí trí cái rắm! Lão tử nhịn không nổi rồi!”

Trương Đức Bưu đột nhiên quay người, hai chân mở ra chạy như điên, bay thẳng đến hần. Chỉ thấy mặt biển như bị mũi tên nhọn xuyên thấu, nước biển tách ra hai bên, nhấc lên gợn sóng cao đến mấy mét!

Cước bộ của hần rất nặng, phát ra âm thanh phảng phất như một con voi mammoth(ma mút) chạy như điên trên mặt đất, như là trống trận, nhịp trống nổi thành một tràng!

Thú tộc chiến sĩ kia đại hỉ, bàn tay lần nữa trọng trọng đẩy về phía trước, lập tức nước biển trước người bị đấu khí nhấc lên, hình thành hai thủ chưởng cự đại, giống như bài sơn đảo hải hướng Trương Đức Bưu

nghe đến.

Ào Ào!

Chưởng ấn kia vừa mới hình thành, liền phá vỡ một đại động hình người, Trương Đức Bưu không né không tránh, mạnh mẽ từ trong nước biển hình thành cự chưởng lao ra, một quyền đánh trên bụng Thú tộc chiến sĩ kia. Chỉ thấy Thú tộc chiến sĩ kia thân thể cong thành con tôm luộc, giống như đạn pháo bị mạnh mẽ đánh bay, rơi ra ngoài trăm mét!

Ware công tước lại càng hoảng sợ, hướng Dalena nói: “Chủ nhân người thoát nhìn bộ dạng lạnh như băng, như thế nào cũng là một dạng tính tình thô bạo như vậy?”

131. Chương 131: Đường Lang Bộ Thiên (bộ Ngựa Bất Ve)

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 131: Đường Lang Bộ Thiên (Bộ Ngựa Bất Ve)

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanhet

Nguồn : Kiếm Giới

Thú tộc chiến sĩ kia vừa mới rơi xuống mặt nước, lập tức xoay người bắn lên, hai tay đâm ngực, ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, hình thể khung xương kêu lên càn cạch bành trướng, lông đen rậm rạp điên cuồng sinh trưởng, trong chớp mắt biến thành lang nhân cao hơn ba mét, đầu khí xích hồng sắc trên thân kích động, một cổ đầu khí thô bạo phát ra!

Cường hoá!

Trương Đức Bưu sắc mặt không khỏi ngưng trọng lên. Thú tộc chiến sĩ này nguyên lai thực lực tuy mạnh mẽ, nhưng còn không đặt vào mắt hắn, mà sau khi cường hoá, thực lực bạo tăng, làm cho hắn có một loại cảm giác áp bách dị thường mãnh liệt!

“Muốn triệt để đánh bại hắn chỉ có sử xuất toàn bộ thực lực. Bất quá muốn sử xuất toàn bộ thực lực, Long Mộng Bảo Tượng cùng Đại Xích Thiên Ma Thần có thể sẽ bị người nhìn ra dấu vết...”

Trương Đức Bưu thoáng chần chờ một lát, lang nhân như gió xoáy hướng hắn vọt tới, bước chân giẫm trên mặt biển như chôn thuốc nổ bên dưới, sau khi đi qua chỉ thấy nước biển bị đầu khí kích động nổ lên cao mấy trượng!

Chính vào lúc này, mặt biển đột nhiên xuất hiện một chiếc lâu thuyền khổng lồ, đón gió phá sóng mà đến. Xa xa liền nghe một thanh âm cao giọng quát: “Nam Minh hoàng đế bệ hạ đến bái kiến Giáo Hoàng đại nhân!”

Thú tộc chiến sĩ kia vội vàng dừng tay, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lâu thuyền kia chậm rãi lướt nhanh đến bên bờ, một cầu thang thật dài từ trên thuyền trượt xuống. Mấy vị công quốc tướng lĩnh từ trên thuyền nhảy xuống, đứng hầu bên cạnh thang, thần sắc nghiêm túc trang trọng. Lúc này, một trung niên nam tử dưới sự dẫn dắt của Thần Vương điện đệ từ chậm rãi đi xuống lâu thuyền, bọn người Nam Minh Ca Thư thái tử đi theo phía sau hắn, cực kì cung kính.

Nam nhân này phảng phất có một loại phong thái khó hiểu, thoáng cái liền đem quang huy của tất cả mọi người ở đây đoạt đi, khiến cho trong mắt mọi người chỉ còn mình hắn!

Hoàng giả cao cao tại thượng!

Cao thủ Rubin cùng Mai Khắc Sâm hai đại gia tộc chặt vật không chịu nổi từ trong biển ló đầu ra, đang muốn tìm Thú tộc chiến sĩ xui xẻo kia, đột nhiên nhìn thấy trung niên nam tử này, không khỏi bị khí thế của hắn trấn phục, thậm chí ngay cả động cũng không dám động một cái, ngây ngốc đứng trong nước.

Đột nhiên, một người cạnh bờ vút bỏ binh khí trong tay, quỳ sát xuống, tiếp theo người thứ hai quỳ lạy, sau đó là người thứ ba quỳ lạy.

Trong một chốc đó, toàn bộ người trên bờ biển quỳ xuống một mảnh, chỉ có mười mấy cường giả mới có thể trong khí thế của Nam Minh hoàng đế đứng thẳng như cũ!

Trương Đức Bưu là một trong những cường giả dưới loại khí thế hoàng giả này vẫn đứng thẳng, nhìn về phía trung niên nam tử kia, trong lòng không khỏi khiếp sợ vạn phần: “Người này là Nam Minh quốc chủ? Quả nhiên rất cao minh, so với tất cả những người ta nhìn thấy trong dĩ vãng đều xuất chúng hơn!”

Trương Đức Bưu trong lòng thoáng đối chiếu, phát hiện những người lúc trước mình gặp so sánh với nam tử trung niên này đều kém hơn không ít.

Nam Minh quốc chủ cũng không phải bằng vào vương giả chi khí trấn phục chúng nhân, tu vi của hắn đồng dạng cũng cao thâm mật trắc, cho người khác một loại uy áp của Thánh Giả Như Long, Hoàng Giả Như Long!

Phương hướng Thánh sơn Thần Vương điện đột nhiên dâng lên mấy cỗ khí thế cường đại, phi tốc hướng bên này mà đến. Nhưng khí thế này vô cùng cường đại, mỗi một cỗ khí thế tuy không bằng vương giả chi khí, nhưng cũng là Thánh Giả chi lưu. Trong đó một đạo khí thế rõ ràng bao trùm phía trên mọi người, như là Thần Vương thống trị thế giới, thần uy như ngục, mệnh mông vô biên!

Nếu nói Nam Minh quốc chủ là vương giả chi khí thống trị thế gian, cỗ khí thế kia lại là thần Vương bao trùm phía trên thế tục.

Rắc rắc!

Theo sự tiếp cận của người nọ, Thú tộc chiến sĩ không sợ trời không sợ đất có ý muốn cùng Trương Đức Bưu giao thủ lại bị uy nghiêm trấn áp, hình thể dần dần khôi phục bình thường, thân thể run rẩy, nhịn không được quỳ gối trên mặt biển.

Người nọ càng lúc càng gần, đồng dạng tạo thành cho Trương Đức Bưu rung động tâm linh không cách nào nói rõ, phảng phất trong lòng có một thanh âm không ngừng nói: “Quỳ xuống, hướng thần cúng bái!” Cả đầu khí trong cơ thể cũng bắt đầu trở nên hỗn loạn, hiệu quả dịch dung của Đoán Cốt Dịch Căn Quyết thậm chí bị áp bách đến tùy thời có thể sụp đổ!

Các cường giả khác bên bờ biển rốt cuộc cũng không cách nào thừa nhận loại uy nghiêm như thần linh này, hết thấy quỳ xuống.

Nam Minh quốc chủ ánh mắt chớp động, cao giọng nói: “Giáo Hoàng đại nhân tự đến nghênh đón, khiến tiểu vương thụ sủng nhược kinh rồi!”

“Bệ hạ tự mình đến đây, ta sao có thể không tự mình nghênh đón?” Vừa dứt lời, vài bóng người từ không trung chậm rãi hạ xuống.

Ánh mắt Trương Đức Bưu loé lên, thân thể chậm rãi chìm vào trong nước. Vừa mới lên vào trong biển, Đoán Cốt Dịch Căn Quyết rốt cuộc dưới loại uy áp của tuyệt thế cường giả bị sụp đổ, trở lại tướng mạo vốn có như cũ!

Trong nháy mắt lên vào trong nước đó, hắn thoáng thấy Giáo Hoàng ở giữa chư vị trưởng lão Thần Vương điện, không khỏi nao nao. Chỉ thấy Giáo Hoàng kia thoát nhìn tuổi cũng không lớn lắm, tối đa ba mươi mấy tuổi, mặc lam bào hoa mỹ thùng thình, bên trên áo choàng thêm một mặt trời.

“Người trẻ tuổi này là Thần Vương điện Giáo Hoàng?”

Thần Vương điện Giáo Hoàng kia lạnh nhạt hướng phương vị của hắn nhìn thoáng qua, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy cái nhìn này lướt qua, tựa hồ chính mình toàn thân cao thấp đều bị nhìn xuyên, tựa hồ cả bí mật của mình cũng bị hắn nhìn không sót gì, trong lòng rung động đến tột đỉnh!

“Bệ hạ, thỉnh đến trong Thần Vương điện tụ họp!”

Thần Vương điện Giáo Hoàng cùng Nam Minh quốc chủ sau khi rời khỏi, mọi người mới giải thoát ra khỏi uy áp, toàn thân mồ hôi đầm đìa, như là cùng người khác đại chiến ba trăm hiệp, chỉ cảm thấy khí lực tựa hồ cũng trong đối kháng với uy áp tiêu hao hầu như không còn!

“Ồ, bán tinh linh kia đâu rồi?” Thú tộc chiến sĩ kia tỉnh táo lại, đang muốn tìm Trương Đức Bưu đánh một hồi nữa, nào biết thủy chung lại không tìm thấy thân ảnh của hắn.

Bên bờ biển đột nhiên truyền đến một thanh âm: “Lotter Sương Lang, không đánh nữa, Lilith Thánh Nữ đại nhân phải đi rồi!”

Thú tộc chiến sĩ kia vội vàng tung người như bay, nhảy lên bờ, đuổi theo những Thú tộc chiến sĩ khác, oán giận nói: “Thánh Nữ đại nhân, ta thật vất vả mới đụng phải một đối thủ, không thể cùng hắn sương khoái lâm li đánh một trận, thật sự là đáng tiếc...”

Hồ nữ shaman Lilith nói khẽ: “Bán tinh linh kia ra tay có nhiều cố kỵ, không muốn sử xuất toàn lực, người mặc dù cùng hắn động thủ cũng không sướng khoái, hà tất bức người chứ?”

“Hắc hắc, Nam Minh quốc chủ kia ngược lại là nhân vật lợi hại, thật muốn cùng hắn đánh một trận...”

Mấy Thú tộc chiến sĩ khác mắt tròn xoe, cười nói: “Lotter, Nam Minh quốc chủ thấp nhất cũng là một vị Kiếm Thánh, cùng hắn đánh nhau chẳng phải là muốn chết sao? Hơn nữa người nếu muốn cùng hắn đánh một hồi, chi bằng trước tiên đem mấy Nam Minh cao thủ kia làm thịt cả mới được!”

Lotter ảo não vạn phần, nói: “Đi đến chỗ này, cả đối thủ cũng chẳng tìm được...”

Lilith lắc đầu, nói: “Lotter, đừng chỉ muốn đánh tới đánh lui, chúng ta còn nhiệm vụ trên người.”

Lotter Sương Lang chần chờ một thoáng, nói: “Lilith đại nhân, ngài nói Thú tộc chung cực võ học Chiến Thần Quyết thật sự ở Thần Vương điện sao?”

“Năm đó Thú tộc chúng ta bị Nam Cương Man tộc đuổi tới tiểu lục địa, Thánh Nguyên Đại Lục Chiến Thần điện bị Thần Vương điện chiếm đoạt, mà Chiến Thần Quyết đã trong chiến loạn lưu thất, Thần Vương điện vô cùng có khả năng bảo tồn bộ tâm pháp này. Cho dù trả ra giá lớn thế nào chúng ta cũng phải đoạt Chiến Thần Quyết tới tay!”

Lilith Thánh Nữ ngẫm nghĩ, tiếp tục nói: “Nếu ngay cả Thần Vương điện cũng không có tâm pháp tộc ta, như vậy chúng ta đành phải đi Nam Cương Tanya thần miếu rồi. Thể trạng người Nam Cương cùng Thú tộc chúng ta tương tự, Long Mông Bảo Tượng uy lực cũng không kém hơn Chiến Thần Quyết chút nào, nếu như Nam Cương Man tộc thật sự xuống dốc rồi, chúng ta liền từ trong tay họ cướp đi Long Mông Bảo Tượng! Nếu Nam Cương Man tộc vẫn như cũ là chủng tộc cường hoành đuổi Thú tộc chúng ta ra khỏi đại lục, vậy cũng chỉ đành dùng bảo vật tộc ta cùng bọn họ đổi lấy Long Mông Bảo Tượng vậy!”

Lotter Sương Lang cười nói: “Ít ngày nữa Tanya thần miếu Đồ Mông đại trưởng lão muốn cùng Titan thần miếu Clovis trưởng lão quyết chiến, đến lúc đó liền biết thực lực Nam Cương nhân! Nếu như Nam Cương Man tộc đã suy tàn, hắc hắc, dựa vào mấy người chúng ta có thể đem dân tộc từng vô cùng cường hoành này quét sạch không còn!”

Lilith lắc đầu nói: “Lotter, tuy rằng các người cao thủ đứng đầu các bộ Thú tộc ta, nhưng thực lực của các người còn chưa đủ để tiêu diệt Nam Cương Man tộc.” Nói đến đây, nàng không khỏi rung mình một cái, trầm trầm: “Bên trong Chiến Thần điện ghi lại, thực lực chủng tộc dã man kia thật sự quá cường hoành, Tanya thần miếu là một trong số ít thần miếu có thể đối chiến Thần Vương điện, cả mấy vạn năm còn không bị Thần Vương điện chiếm đoạt. May mà thần miếu này một đời không bằng một đời...”

Mấy vị Thú tộc cao thủ đều im lặng không nói. Bọn họ là đệ tử trẻ tuổi xuất sắc nhất Chiến Thần điện, có thể tiếp xúc với bí mật tối hắc tâm của Chiến Thần điện, bên trong ghi lại, Nam Cương Man tộc Đấu Thánh đỉnh phong quả thực là tồn tại vô cùng khủng bố, chỉ cần dân tộc này tồn tại một vị Đấu Thánh đỉnh phong, bất luận thế lực nào cũng sẽ không khinh thường!

Từ lâu về trước, Thú tộc bội phục nhất đúng là Nam Cương Man tộc, sợ hãi nhất cũng là Nam Cương Man tộc, bởi vì dân tộc này đã mạnh mẽ đuổi Thú tộc bọn họ khỏi Thánh Nguyên đại lục!

“May mắn tuổi thọ những Man tử này cũng không dài như Thú tộc chúng ta!” Lotter lẩm bẩm: “Cho dù là Đấu Thánh, tôi đa cũng chỉ có thể sống hai trăm năm, nếu không Man tộc còn sống vài tên Đấu Thánh, chúng ta cả nghĩ cũng đừng nghĩ...”

“May mắn là vậy.” Lilith Thánh Nữ cười nói: “Cướp Long Mông Bảo Tượng chỉ là kế sách cuối cùng, trọng điểm trước mắt chúng ta vẫn đặt trên Thần Vương điện. Tối hôm nay, chúng ta liền đi dò thám Chiến Thần điện dưới trường Thần Vương điện!”

Đêm đã về khuya, sau khi Dalena ngủ, Trương Đức Bưu cũng thay đổi một thân y phục dạ hành, mở không gian giới chỉ ra phóng xuất hết thủy tiểu Hắc và Thái Ca ra, thừa dịp bóng tối bao phủ, hướng mấy thần miếu trong dãy núi xông tới.

Thái Ca hưng phấn phát run, vui mừng cổ vũ nói: “A Man, đây đúng là một chuyến mua bán lớn, mua bán lớn a! Hồi đó chủ nhân trước của ta cũng dắt ta qua đây, muốn trộm Thần Vương Pháp Điển của Thần Vương điện, bất quá bị Giáo Hoàng phát hiện, khu trục hẳn ra ngoài, nói rằng Thần Vương điện vĩnh viễn không hoan nghênh hẳn. Bất quá ta cũng biết trong đây có rất nhiều bảo bối, chúng ta đến đánh cướp, người cản giết người thần cản giết thần, sau đó phóng một mồi lửa...”

“...”

“Thái Ca, người đừng gieo thêm phiền phức cho ta nữa, thành thành thật thật theo ta đi!”

Tiểu lão hổ vỗ vỗ cánh, cực kì bất mãn: “A Man, trong lòng người ta chính là loại ma thú không chịu trách nhiệm như vậy sao?”

Trương Đức Bưu chăm chú cân nhắc một lát, vạn phần khẳng định nói: “Đúng!”

“Được rồi, đợi tí nữa người muốn ta làm gì ta sẽ làm cái đó, tuyệt không có nửa điểm hàm hồ!”

Gần nửa canh giờ trôi qua, Trương Đức Bưu rốt cuộc tiếp cận toà thần miếu thứ nhất. Tiểu Hắc đột nhiên ngừng lại, cẩn thận nhìn chằm chằm phía trước. Trương Đức Bưu cũng loáng thoáng nghe thấy trong không khí mùi máu tanh, cẩn thận tiến đến, lại phát hiện hai cổ thi thể nằm trong rừng, nhìn quần áo thì là Thần Vương điện đệ tử, bị người dùng thủ pháp nặng nề đánh gãy cốt cách toàn thân cùng đầu khí thông đạo, lập tức chết ngay!

“Ai mà to gan như vậy, cả Thần Vương điện đệ tử cũng dám giết?”

Trương Đức Bưu lặng yên tiến lên, chỉ thấy toà thần miếu này xây trên một cự thụ phạm vi trên dưới trăm mét. Gốc đại thụ kia chính là đại danh鼎鼎 Sinh Mệnh Chi Thụ, nơi này là thần miếu Tinh Linh tộc, thờ phụng Tự Nhiên Nữ Thần.

“Đáng tiếc ta không phải Tinh Linh tộc, bằng không dứt khoát đoạt toà điện đường nữ thần này...” Trương Đức Bưu lập tức hướng thần miếu tiếp theo tiến đến, Thái Ca nhỏ giọng nói: “Chúng ta không phóng hoả sao?”

Trương Đức Bưu phẫn nộ gõ đầu nó, thấp giọng nói: “Đồ ngốc, sau khi phóng hoả chẳng phải bị người phát hiện rồi sao? Ở đâu mà còn cơ hội chém giết thần miếu tiếp theo nữa?”

Thái Ca ảo não vạn phần, thầm nói: “Khó trách lần trước ta cùng chủ nhân đều bị bắt, ta hỏi lão đầu này muốn phóng hoả hay không, hẳn lập tức hứng chí bùng bùng phóng một đám...” (bó tay 2 chủ tớ của con cạp này)

Răng rắc!

Trương Đức Bưu đột nhiên nghe thấy phía trước truyền đến thanh âm cốt cách đứt gãy, vội vàng hạ thấp bước chân, ngừng thở, hóp lưng như mèo lặng yên đi đến phía trước. Chỉ thấy trong rừng phía trước mấy thân ảnh cao lớn đứng trước cửa toà thần miếu, chính giữa còn có một nữ nhân dáng người thấp uyển chuyển duyên dáng, nói khẽ: “Cũng không phải Chiến Thần điện, mà là Titans thần miếu...”

“Đi, tới toà tiếp theo!”

Trương Đức Bưu nghe vậy không khỏi nao nao: “Cái thanh âm này rất quen tai, xem bóng lưng phảng phất là mấy tên Thú Tộc chiến sĩ cùng hồ nữ Shaman. Bọn hần cũng thật lớn mật, Thần Vương điện đệ tử nói giết liền giết...”

Lúc này Titans thần miếu đại môn đột nhiên mở ra, chỉ nghe trong miếu truyền đến một tiếng cười giận: “Lilith Thánh nữ, các người giết đệ tử Thần Vương điện của ta, đi được sao?”

Trương Đức Bưu tập trung nhìn lại, chỉ thấy trong thần miếu ba vị lão giả cùng một Nam Cương nhân trẻ tuổi chậm rãi đi ra, ba vị lão giả mặc áo trường bào, người trẻ tuổi là Hầu Nhân Ma Ni, bên trong không có Clovis Baruch.

Thánh Nữ Lilith sắc mặt kịch biến, đuôi hồ li phía sau người nhẹ nhàng lay động, bộp một tiếng, một đạo quang mạc xanh thẫm bao phủ không gian phạm vi mấy chục mét, đem một phương của mình cùng ba vị lão giả đều bao phủ bên trong, hấp tấp nói: “Lotter, ta đã bố trí kết giới phong ấn, tránh cho âm thanh truyền ra đưa tới càng nhiều địch nhân, các người tốc chiến tốc thắng!”

Bốn vị Thú tộc cuồng chiến sĩ Lotter giận dữ hét lên, lập tức cuồng hoá hoàn tất, thân hình tăng vọt, hướng Hầu Nhân Ma Ni cùng ba vị trưởng lão Titans thần miếu đánh tới!

“Đại Uy Thiên Long!”

Hầu Nhân Ma Ni nổi giận gầm lên một tiếng, thò tay thành trảo, đột nhiên hướng phía trước chớp tới, Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý lao nhanh ra, hung hăng húc vào ngực Thú tộc cuồng chiến sĩ cầm đầu. Thú tộc cuồng chiến sĩ kia lập tức phun ra một ngụm máu tươi, đâm vào trên quang mạc, chấn đến kết giới kia rung động không ngừng!

Trương Đức Bưu hoàn toàn không bị kết giới phong ấn của Lilith bao phủ bên trong, nhìn thấy một quyền này của Hầu Nhân Ma Ni, trong lòng không khỏi cả kinh: “Tiểu tử này thực lực tựa hồ lại có tinh tiến, đấu khí so với lúc trước càng thêm hung ác rồi, Đấu Khí Hoá Hình cũng giống như thực chất! Kì quái, tốc độ tiến bộ của hần sao có thể nhanh như vậy?”

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy khó có thể tin. Trước đó không lâu Hầu Nhân Ma Ni vừa mới chạm đến cánh cửa Đấu Khí Hoá Hình, làm sao mà vài ngày không thấy tựa như có thần trợ giúp, đấu khí hùng hậu tựa như có thể so sánh với loại cao thủ thể hệ trước tu luyện vài thập niên như Bồ Nạp Lạc Già?

“Chỉ có một khả năng, chính là có người dùng hệ thống Thập Nhị Ma Thú Phù Văn cải tạo thân thể cùng tinh thần lực của hần, lại khiến cho cường độ nhục thể cùng tinh thần lực của hần tăng phúc lên vài lần thậm chí mười mấy lần, cho nên đấu khí cùng tinh thần lực của hần đều đạt được tăng trưởng thật lớn, trong khoảng thời gian ngắn tu vi đột nhiên tăng mạnh, thậm chí có thể so sánh với cao thủ tu luyện vài thập niên!”

Trương Đức Bưu trong mắt tinh quang chớp động, trong thời gian thật ngắn lại khiến cho tu vi Hầu Nhân Ma Ni tăng gấp đôi, đây không chỉ cần lượng lớn long huyết, càng cần hằng hà cao đẳng ma hạch, hao phí tài lực vật lực lớn đến kinh người, chỉ có nhân vật cao tầng của Thần Vương điện mới có phách lực thể này!

“Xem ra đạo sư mới của Hầu Nhân là nhân vật tương đối lợi hại!”

Hần lại quay đầu nhìn về phía mấy người khác, nhãn tình lập tức phát sáng, hô hấp có chút dồn dập: “Đây là Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết, tâm pháp bài danh thứ mười?”

stevenqb1890

132. Chương 132: Hoàng Tước Tại Hậu

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 132: Hoàng Tước Tại Hậu

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu rất cuộc nhìn thấy uy lực của môn Thái Thân Phất Năng Thắng Quyết xưng hào phòng ngự tối cường này. Chỉ thấy ngoài thân ba trường lão Titans thần miếu kia hiện ra từng đạo phù vàng màu vàng kim óng ánh, dưới làn da chậm rãi lưu động. Công kích của Thú tộc cuồng chiến sĩ rơi xuống người họ liền thấy mấy phù văn kia quang mang đại thịnh, đem công kích của đối thủ tiếp được.

Hiển nhiên trong lúc đấu khí của bọn hắn vận chuyển trong thể nội, phương thức hành tẩu cực kì quái dị, những phương thức này hình thành phù văn cực kì phức tạp, cường hoá nhục thân!

“Thái Thân Phất Năng Thắng Quyết thật sự là tiền nhân cũng muốn!”

Trương Đức Bưu trong mắt tinh quang chớp động, thầm nghĩ: “Phương thức vận hành đấu khí của nó không giống như biểu hiện thoát nhìn đơn giản như vậy, trong đó bao quát phương thức vận hành đấu khí, tần suất chấn động lúc vận hành cùng với phân bổ tinh thần lực mạnh yếu, lúc này mới có thể từ bên trong thân thể mô phỏng ra phù văn cường hoá nhục thể!”

Ba vị trường lão Titans thần miếu kia đối mặt với lúc tiến công của Thú tộc cuồng chiến sĩ không né không tránh, ngạnh kháng đòn đánh, tựa hồ công kích của đối phương đối với họ mà nói bất quá là gãi ngứa thôi.

Nhưng Trương Đức Bưu trong lòng cực kì rõ ràng, công kích của những Thú tộc cuồng chiến sĩ này tuyệt đối không phải gãi ngứa đối phương. Thực lực của bọn hắn thấp nhất là tiêu chuẩn Đấu Khí Như Sơn, sau khi cường hoá hoàn toàn có thể so sánh với cao thủ Đấu Khí Hoá Hình!

“Không biết cuối cùng cường độ của Thái Thân Phất Năng Thắng Quyết có thể đến một bước kia không?”

Trương Đức Bưu hí mắt tiếp tục xem, chỉ thấy đối thủ của một vị thần miếu trường lão đúng là Thú tộc cuồng chiến sĩ Lotter Sương Lang khiêu chiến mình hôm qua kia. Thực lực của hắn so với đồng bọn càng thêm cường hoành, giờ phút này triệt để cường hoá, thực lực bạo tăng, như cuồng phong sậu vũ hướng vị trường lão kia công tới, đem đối phương ép đánh!

“Thái Thân Phất Năng Thắng Quyết lực công kích đích xác rất yếu!” Trương Đức Bưu xem chỉ chớp lát, trong lòng liền tinh tường chỗ chưa đủ của công pháp này. Bởi vì Thái Thân Phất Năng Thắng Quyết đem đại bộ phận đấu khí dùng trên việc cường hoá thân thể, cho nên lực công kích lại lộ ra tương đối bạc nhược.

Mà ở bên kia, Hầu Nhân Ma Ni vừa mới đem đối thủ đánh bay, đột nhiên một đạo quang mang nhũ bạch sắc rơi xuống đỉnh đầu Thú tộc chiến sĩ kia. Chỉ thấy Thú tộc chiến sĩ kia điềm nhiên như không có việc gì bò dậy, gào thét một tiếng, tiếp tục hướng hắn đánh tới.

Hầu Nhân Ma Ni nhìn về phía Lilith, trong mắt hung quang đại thịnh: “Có Hồ nữ này, bọn Thú nhân giống như tiểu cường (con gián) đánh không chết, trước hết giết nàng rồi nói!”

Hắn đang tính động thủ, Lotter Sương Lang đột nhiên bỏ qua đối thủ, tinh khí thần tùy ý lao nhanh, một mực toả định Hầu Nhân Ma Ni, cười to nói: “Quyền ý thần niệm? Rốt cuộc gặp được một cao thủ ra hồn rồi!”

“Người cũng luyện ra quyền ý thần niệm?” Hầu Nhân Ma Ni hừ lạnh một tiếng, thân thể có chút nhoáng lên, theo quyền ý của Lotter thoát thân mà ra, lập tức Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý lao nhanh ra, hung hăng hướng quang mạc kết giới kia đánh tới!

Ào ào!

Dưới quyền ý Đại Cự Hoàn Long Xà trùng kích, kết giới quang mạc kịch liệt run rẩy, tùy thời có thể bị nghiền nát, Lilith kêu rên một tiếng, ma lực trong cơ thể chấn động không ngớt.

Đại Cự Hoàn Long Xà lần nữa húc tới, kết giới quang mạc kia lập tức nghiền nát, âm thanh mọi người giao thủ đình tại nhức óc lập tức truyền ra!

Lilith bị ma lực phản phệ, miệng mũi lưu huyết, chỉ thấy Đại Cự Hoàn Long Xà do đấu khí ngưng tụ thành uốn lượn vòng quanh trên không trung, đột nhiên phóng thẳng đến nàng. Lotter nổi giận gầm lên một tiếng,

lách mình đến trước mặt Lilith, song quyền trọng trọng đánh ra phía trước, mạnh mẽ chống được một quyền này của Hầu Nhân Ma Ni!

Quyền ý của hắn là lang tính, song quyền đánh ra, lộ ra cuồng dã phóng khoáng, không kiêng nể gì cả. Dưới trùng kích của hai loại quyền ý, Lotter lập tức chống đỡ hết nổi, lại chết sống không lùi, tránh cho húc vào người Lilith.

Lilith tuy là Thánh Nữ Chiến Thần điện, nhưng dù sao cũng là Shaman không có bao nhiêu sức chiến đấu, nếu như bị hắn va chạm nhẹ nhàng, đương trường bị ép thành thịt vụn!

Hầu Nhân Ma Ni lần nữa xuất một quyền ra, Lotter điên cuồng hét lên một tiếng, lần nữa tiếp được, thân hình rung mạnh, y nguyên một bước không lùi. Huyết dịch từ tai mắt mũi miệng hắn trào ra, khủng bố dị thường. Đến lúc tiếp được quyền thứ ba, huyết dịch đã bắt đầu từ lỗ chân lông toàn thân thẩm thấu ra, lập tức bị cuồng bạo đấu khí làm cho bốc hơi!

Lotter trong miệng mũi máu tươi không ngừng tuôn ra, hung hăng nhìn chằm chằm Hầu Nhân Ma Ni, quát âm lên: “Tên này là cao thủ Nam Cương Man tộc, mau dẫn Thánh Nữ đại nhân li khai nơi này!”

Ba vị Thú tộc cuồng chiến sĩ khác vội vàng bỏ qua đối thủ của mình, hướng Hầu Nhân Ma Ni đánh tới!

“Muốn đi? Không dễ dàng vậy đâu!”

Hầu Nhân Ma Ni hừ lạnh một tiếng, Đại Cự Hoàn Long Xà cuộn lên, hướng bốn phía quét tới, những Thú tộc cuồng chiến sĩ kia vội đưa tay ngăn trở, lại ngăn cản không nổi quyền ý của hắn, lần lượt lão đảo lui về phía sau.

Hầu Nhân Ma Ni cất tiếng cười to, chỉ cảm thấy tâm tình trước nay chưa từng sướng khoái vậy, quyền ý thần niệm càng thêm vững chắc. Cuối cùng hắn từ trong bóng ma Trương Đức Bưu bước ra, tin tưởng bạo tăng, ý chí lại bắt đầu trở nên không thể phá vỡ.

Bọn người Lotter càng đánh càng kiệt lực, càng đánh càng kinh hãi. Giao thủ trong thời gian ngắn, thực lực Hầu Nhân Ma Ni vậy mà đang không ngừng tăng lên, đã đến trình độ bọn hắn không cách nào thừa nhận!

Cũng may có Lilith Thánh Nữ ở đây, chỉ cần bọn hắn không phải bị thương trí mệnh liền không đánh mất sức chiến đấu. Bất quá Lilith giờ phút này cũng đã thụ trọng thương, không có khả năng một mực trị liệu cho bọn hắn.

“Thanh âm giao thủ của bọn hắn rất nhanh sẽ hấp dẫn cao thủ Thần Vương điện đến. Clovis thuỷ chung không xuất hiện, chẳng lẽ không ở trong Titans thần miếu? Lão gia hỏa này rốt cuộc là chạy đi đâu rồi? Hắn hẳn là vẫn còn ở cửa hàng trong thành kia?”

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu lập tức rời khỏi rừng, hướng tiểu thành dưới chân Thần Vương điện tiến đến. Về phần sống chết của Lotter, Lilith hắn căn bản không để trong lòng.

Trên đường, hắn gặp không ít đệ tử Thần Vương điện đang hoả tốc tiến về hướng Titans thần miếu. Trương Đức Bưu cẩn thận tránh bọn hắn, một đường hữu kinh vô hiểm, rốt cuộc đi đến toà thành trấn này.

Bên trong thành trấn, tân khách được mời tới tham gia Thánh Nữ đại điển đã bị chiến đấu trong núi kinh động, nháo nhác đứng dậy đẩy cửa sổ nhìn ra, lại không ai rời khỏi phòng trọ, miễn cho khiến Thần Vương điện hiểu lầm.

Trên đường phố im ắng không thấy một bóng người, Trương Đức Bưu hít một hơi thật dài, dáng người dần phát sinh biến hoá. Khung xương rộng ra, bốn cái nanh từ trong miệng lòi ra, ngoại trừ màu sắc làn da, tướng mạo cùng thú nhân không kém bao nhiêu, bước nhanh hướng đến cửa hàng võ học Nam Cương.

“Dù sao mấy Thú tộc này cũng không tránh khỏi vận rủi, không quan tâm trên người thêm một loại ác danh nữa!”

Clovis Baruch giờ phút này cũng bị chiến đấu trong núi kinh động, đứng trước cửa hàng. Mấy vị đệ tử Thần Vương điện vây chung quanh hắn, cười nói: “Đại nhân không cần phải lo lắng, nghe nói là mấy tên trộm vật Chiến Thần điện nửa đêm lén lên thần miếu, đã bị Hầu Nhân sư đệ ngăn cản lại.”

Clovis Baruch cười nói: “Có Hầu Nhân huynh đệ ở đó, ta còn có thể lo lắng gì chứ? Những thú nhân kia ăn tìm gấu gan báo, cả sản nghiệp của Thánh Điện cũng dám đụng!”

Một vị đệ tử Thần Vương điện trong đó nhìn thấy Trương Đức Bưu bước đến, không khỏi nhú mày: “Như thế nào ở đây còn có một thú nhân?” Nghiêm nghị quát: “Đứng lại!”

Trương Đức Bưu không nói một lời, tiếp tục đi thẳng về phía trước, đệ tử kia sắc mặt đại biến, rút lợi kiếm ra hướng hần đâm tới, quát: “Dám ở Thần Vương điện giương oai, không biết sống chết!”

Tên đệ tử này thực lực cũng cực kì mạnh mẽ, tu luyện đến tiêu chuẩn Đấu Khí Như Dao, đao mang thẳng tắp hướng mi tâm Trương Đức Bưu đâm tới!

Trương Đức Bưu khẽ cười một tiếng, duỗi một ngón tay, nhẹ nhàng điểm trên đao mang, đao mang kia lập tức răng rắc nghiền nát, thậm chí lợi kiếm trong tay đệ tử kia cũng vỡ vụn từng khúc!

Clovis Baruch nhìn ngón tay của hắn, ánh mắt ngưng trọng, ngăn các đệ tử Thần Vương điện khác, tỉnh táo nói: “Lực lượng thật cường hoành! Đây hẳn là Thú tộc đỉnh cấp tâm pháp Chiến Thần Quyết? Vị huynh đệ kia, Thú tộc các ngươi cùng Nam Cương Man tộc là sinh tử cừu địch, tại sao phải cùng Titans thần miếu chúng ta gây khó dễ?”

Hắn thật sự không nghĩ ra những Thú tộc này vì cái gì đánh lên Titans thần miếu, Thú tộc chiến sĩ này vì cái gì mà tìm tới mình. Nếu nói Thú tộc dòm ngó Phát Năng Thắng Quyết của Titans thần miếu, đây căn bản là không có khả năng. Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết bài danh trên Đấu Khí Bảng thấp hơn xa so với Chiến Thần Quyết, Thú tộc căn bản không có khả năng vì môn tâm pháp này mà đi đắc tội Thần Vương điện.

Bước chân Trương Đức Bưu càng lúc càng nhanh, trong chớp mắt biến thành chạy vội, xa xa một quyền đảo ra, tựa hồ cả không khí cũng bị quyền phong cứng lại!

“Muốn đánh liền đánh, bớt sàm ngôn đi!”

Clovis sắc mặt kịch biến, chỉ cảm thấy nắm đấm của thú nhân này như một toà núi lớn phi tốc đánh tới, gợn dữ quát một tiếng, song chưởng trọng trọng hướng hần nghênh tới: “Ngươi muốn chết!”

Ầm!

Hai người quyền chưởng đụng nhau, Clovis chỉ cảm thấy thân hình chấn động, đấu khí trong cơ thể lập tức dựa theo Phát Năng Thắng Quyết vận chuyển, bên ngoài làn da phù văn kim sắc di động không ngừng, đem lực lượng cường hoành của đối phương cứng rắn ép xuống!

Nhưng lực lượng của đối phương không cách nào triệt tiêu, Clovis phải lui về phía sau. Chỉ thấy bước chân hắn rơi xuống, phiến đá dưới chân lao nhao vỡ vụn, đá vụn văng lên lập tức bị lực lượng cuồng bạo chấn thành bụi phấn!

Vù! Những bột đá kia bị Man đấu khí của Trương Đức Bưu ngưng tụ, hoá thành một đại quyền đầu, lần nữa hung hăng hướng Clovis trọng trọng đánh tới!

Clovis đột nhiên cảm thấy dị chủng chân khí xâm lấn thể nội, ăn mòn đấu khí thông đạo của mình, không khỏi sắc mặt kịch biến: “Đây không phải Chiến Thần Quyết! Ngươi cũng không phải...”

Clovis lời còn chưa dứt, nắm đấm kia đã vọt tới trước mắt, phải đành chỉ một hơi, đón đỡ một quyền này, quần áo toàn thân roẹt một tiếng hoá thành vải rách mạn thiên phi vũ (bay đầy trời), Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết cao tốc vận chuyển. Chỉ thấy toàn thân hắn hiện ra vô số phù văn kim sắc, như một tôn thần linh hàng thế, râu tóc nộ trương!

Hai người trên đường phổ phi tốc giao thủ, tốc độ càng lúc càng nhanh, tiếng đấu khí kịch liệt bạo tạc không ngừng truyền đến. Trong khách phòng hai bên đường, tân khách đến tham gia Thánh Nữ đại điển nhón nháo đẩy cửa sổ quan sát, không khỏi sợ hãi vạn phần, nhìn nhau thấy sắc!

Chỉ thấy địa phương hai người đi qua lưu lại một cái hố sâu, phiến đá trên đường đều vỡ vụn, nhưng không có bao nhiêu bụi. Những bụi kia đều bị đấu khí hai người xoáy lên, hoá thành quyền đầu cự đại, thậm chí những đệ tử Thần Vương điện kia cũng không cách nào tiếp cận hai người!

Ầm! Ầm! Ầm!

Nổ mạnh do hai người giao thủ sinh ra khiến cửa sổ của mấy căn phòng hai bên đường đón lấy nổ tung, đầu khí dư ba trùng kích bốn phía. Không ít phòng ốc bị những tàn dư đầu khí kia đảo qua, cột kèo lập tức văng tung toé, phòng ốc sụp đổ!

Người trong khách phòng chật vật không chịu nổi từ trong phế tích bò ra, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai người kia trong nháy mắt đã từ đầu đường đánh tới cuối phố, Trương Đức Bưu tiến công không ngừng, mà Clovis lui về sau không ngừng, thế mà một mực ở vào trạng thái bị đánh!

Không phải hắn không muốn hoàn thủ, mà là lực lượng của đối phương quá lớn, ra tay quá nhanh, căn bản không cho hắn cơ hội hoàn thủ!

stevenqb1890

133. Chương 133: Mâu Thuẫn Chi Tranh

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 133: Mâu Thuẫn Chi Tranh

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Ầm!

Clovis lần nữa bị trọng trọng đánh bay, đâm vào bức tường cuối phố, bức tường kia lập tức tứ phân ngũ liệt, từng khối đá vụn quay cuồng lên, bắn ra bốn phương tám hướng. Bất quá những hòn đá này vừa bay được vài mét, liền bị đầu khí dư ba bốn phía chặn đến nát bấy!

“Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết là tâm pháp phòng ngự hoàn mỹ nhất, bất luận kẻ nào cũng đừng mơ tưởng công phá phòng ngự của ta! Ta biết rõ ngươi là ai, ngươi chính là...”

Clovis như trước vững vàng trụ lại, cười lạnh một tiếng, đang muốn lớn tiếng nói ra danh tự Trương Đức Bưu, đột nhiên một bàn tay lớn như cái quạt từ trong khối bụi duỗi ra, bốn ngón tay giống như cánh sen tách ra, bộp bộp bộp bộp liên tục bốn tiếng đầu khí kinh bạo, liên tiếp đâm vào ngực hắn!

Mỗi ngón tay Trương Đức Bưu bắn ra, Clovis liền nhịn không được lui về sau một bước, chỉ cảm thấy lực đạo ngón tay hắn lớn đến kinh người. Cuối cùng ngón tay cái trọng trọng nhấn một cái, phẳng phất ngàn cây đại chùy mạnh mẽ nện trên ngực hắn!

Clovis một hơi cũng không thở nổi, hộ thể đầu khí bị năm ngón tay này đánh tan, phù văn kim sắc lập tức biến mất. Trương Đức Bưu hoá chỉ thành quyền, hung hăng nện xuống!

Phòng ngự của Clovis lập tức bị phá, trong miệng phun huyết bay ngược ra, vừa mới rơi xuống đất, lập tức đầu khí lần nữa vận chuyển.

Trương Đức Bưu lòng thầm tiếc nuối: “Ta chỉ đem Liên Hoa Chỉ của Tông Ma La mô phỏng hình dạng, cũng không có được tinh túy của môn đấu kĩ này, nếu không lúc này công kích liền có thể triệt để phá vỡ Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết!”

Đấu kĩ hắn vừa sử xuất là tuyệt kĩ Liên Hoa Chỉ của Tông Ma La, đem toàn thân lực lượng tụ tập tại đầu chỉ, là loại tâm pháp đấu kĩ bài trừ phòng ngự tốt nhất. Nhưng Trương Đức Bưu và Tông Ma La thời gian ở chung không dài, không thể đem môn đấu kĩ này học toàn bộ, sử xuất một chiêu này liền không thể tiếp tục được nữa.

Cho dù là vậy, Clovis vẫn bị một kích này của hắn làm hết hồn hết vía, không còn dũng khí tiếp tục chiến đấu, quay người bỏ chạy!

Bên trong tiểu thành trấn, không biết bao nhiêu người nhìn thấy một màn như vậy, không khỏi hoảng sợ vạn phần, nhìn nhau thất sắc.

Clovis Baruch là trưởng lão Titans thần miếu, tinh tu Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết được xưng là phòng ngự đệ nhất, tu vi cao thâm hơn xa mấy vị trưởng lão Titans thần miếu khác. Ngày hôm trước lúc khiêu chiến Đồ Mông trưởng lão Tanya thần miếu kiên cường bậc nào, giờ phút này lại bị một thú nhân không có danh tiếng gì đánh cho mất hết dũng khí, chạy trốn chết.

“Đây chính là cơ hội thật tốt bợ đỡ Thần Vương điện!”

Thánh Nữ hậu tuyển nhân của Winters gia tộc nhân tình sáng ngời, lạnh lùng nói: “John, Rona, các người mang theo cao thủ trong tộc tiến đến, xuất thủ tương trợ Clovis trưởng lão, đem thú nhân kia bắt giữ!”

John, Rona vội vàng mang theo cao thủ trong tộc, tung người như bay, hướng hai người đang ác chiến lao tới.

Trong thời gian một nháy mắt này, hai người lại liên tục giao thủ mấy chục lần. Clovis kinh hãi gần chết, mỗi lần giao thủ, liền có không ít Thiên Ma đấu khí dũng mãnh nhập thể nội, ngăn ngừa mười mấy giây, trong cơ thể hắn tích trữ Thiên Ma đấu khí càng lúc càng nhiều, cùng đấu khí bản thân trộn lẫn một chỗ, không ngừng ăn mòn.

Chỉ thấy Phất Năng Thắng Quyết phù văn hiện ra bên ngoài làn da trần trụi của hắn giờ phút này cũng bị loại đấu khí quỷ dị này ăn mòn, bên trong kim sắc hoa văn xen lẫn một tia hắc khí!

Hắn đã biết rõ thân phận thật sự của Thú tộc cao thủ trước mặt, khẳng định là tên Nam Cương nhân mà Hầu Nhân Ma Ni thời khắc nào cũng muốn trả thù, Đức Bưu Man Chuy!

Tuy rằng không biết hắn dùng phương pháp gì cải biến hình thể tướng mạo bản thân, nhưng từ miệng Hầu Nhân Ma Ni, hắn biết được thảm trạng khi chết của Bồ Nạp Lạc Già trưởng lão, có thể khẳng định đích thị loại đấu khí này tuyệt đối là Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết đem Thần Vương điện Thánh Nữ giết chết!

Càng làm hắn khủng bố chính là hắn hiện tại căn bản không kịp nói chuyện, vạch trần thân phận chân thật của tiểu tử này. Quyển đầu đối phương lực lớn như núi, áp bách hắn căn bản không có cơ hội thở dốc!

Clovis thoáng nhìn cao thủ Winters gia tộc đến chỉ viện, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “Những người này cuốn lấy hắn, ta lập tức rút ra chạy!”

Hai người một đuổi một trốn, không ngừng giao thủ, lẩn lộn lộn, lập tức giết ra hai ba dặm, cao thủ Winters gia tộc đuổi theo cực kỳ vất vả.

Bọn hắn thật cực khổ mới đuổi tới, chỉ nghe Trương Đức Bưu gào thét một tiếng, cơ bắp từng khối nở ra, cốt cách liên tục cao ra, trong chớp mắt biến thành một cự nhân cao đến hai mét ba hai mét tư, thân hình cứng như sắt thép phù hiện ra từng đạo hắc tuyến, vù một tiếng hướng Clovis đánh tới!

Mọi người nhìn thấy ghen hòng nhìn tram trời, một cao thủ Winters gia tộc không khỏi bắt đầu đại ra, kinh ngạc nhìn cự nhân đột nhiên to ra trước mắt này, lắp bắp: “Thú tộc tiểu tử này cuồng hoá rồi...”

Một quyền này cơ hồ đem không gian phong toả, Clovis không cách nào trốn tránh, chỉ phải đón đỡ, trong lòng giận dữ: “Cuồng hoá bà nội người! Thú tộc sau khi cuồng hoá đều là biến thành hình thái ma thú, hỗn đản này rõ ràng là toàn lực thúc giục Long Mông Bảo Tượng khí, lực lượng bạo tăng, làm cho thân thể bành trướng!”

Trương Đức Bưu căn bản không phải Thú tộc, hình thể hắn biến hoá cũng không phải vì tác dụng của cuồng hoá, mà là kết quả của việc đồng thời vận chuyển Long Mông Bảo Tượng cùng Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết. Giờ phút này trong cơ thể hắn đấu khí cao tốc vận chuyển, lập tức đạt tới trạng thái đỉnh phong, cốt cách cơ bắp chấn động không ngừng, gần kề bên ngoài cơ thể cuộn cuộn tuôn ra Man đấu khí cuồng bạo, thậm chí khiến cho không khí phát sinh vận vạo!

Oanh!

Clovis tiếp được một quyền này, phù văn bên ngoài da không ngừng nhảy lên, từng cái vỡ nát. Những phù văn kia còn chưa kịp phục hồi như cũ, Trương Đức Bưu lại một quyền đánh tới, chỉ phải kiên trì nghênh tiếp, phù văn Phát Năng Thắng Quyết hình thành lần nữa nghiêng nát!

Winters gia tộc cao thủ vừa mới vọt tới trước mặt, hai người đã giao thủ mấy chục lần!

Hơn mười đạo trọng quyền rốt cuộc đem toàn thân đấu khí của Clovis triệt để đánh tan, Phát Năng Thắng Quyết được xưng là phòng ngự đệ nhất, thuần mạnh nhất, dưới công kích của mâu mạnh nhất, triệt để tan rã!

Không chỉ như vậy, Thiên Ma đấu khí bị Clovis gắt gao áp chế cũng tại lúc này bộc phát, trong nháy mắt phá hủy tất cả thông đạo đấu khí toàn thân hắn!

Clovis Baruch, xem như đã phế!

Trương Đức Bưu mở không gian giới chỉ, đột nhiên thu nhập Clovis Baruch vào trong giới chỉ. Một cao thủ Winters gia tộc xông đến quá gần, dưới sự ứng phó không kịp, cũng bị không gian giới chỉ nuốt vào.

Mấy cao thủ khác thấy thế, vội vàng phóng xuất tinh thần lực của mình, lúc này mới miễn cho nỗi gót đồng bọn!

Tên Winters gia tộc xui xẻo hồ đồ kia tiến nhập không gian giới chỉ, chứng kiến Clovis Baruch uể oải ngã xuống, liền tranh thủ dìu hắn đứng lên, cười nói: “Clovis đại nhân, tiểu tử này thâm rồi, chờ đến tích tắc hắn đem bọn lão tử phóng xuất ra, chúng ta thừa cơ đánh lên, khẳng định khiến cho hắn chết cũng không biết chết thế nào!”

Ma pháp sư đem địch nhân thu nhập vào không gian giới chỉ, sự tình bị địch nhân đánh lên sau đó thỉnh thoảng phát sinh. Trong nháy mắt mở ra không gian giới chỉ là chuyện tối nguy hiểm.

Clovis liên tục cười khổ, thầm nghĩ: “Hắn còn chưa biết tu vi của ta đã bị tiểu tử này phế, bất quá nếu như tiểu tử kia mở ra không gian giới chỉ, hoàn toàn có khả năng một kiếm giết hắn...”

Cao thủ Winters gia tộc trong mảnh không gian này tìm kiếm bốn phía, nhãn tình lập tức sáng lên, cả kinh kêu lên: “Đây là Thần Văn Hoang Mạc ma thạch... Trời ạ, sao mà nhiều vậy? Lần này phát tài rồi, phát tài rồi... Còn có vũ khí này... Trời ơi! Vũ khí cấp Truyền Kỳ!”

Clovis trong lòng khê động, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong không gian giới chỉ này chất đầy hải lượng tài phú, khiến người hoa mắt. Cao thủ Winters gia tộc kia rốt cuộc phát hiện đồ vật quý giá nhất, Tà Linh Thánh Điển, cùng một đồng lớn đấu khí bí tịch, vội vàng chạy tới, hưng phấn vạn phần: “Kì ngộ, đây quả thực là thiên đại kì ngộ! Đã có những bảo tàng này, lão tử chính là vô địch thiên hạ...”

Clovis trong mắt tinh quang chớp động, thầm nghĩ: “Đã có những võ học bí tịch này, nói không chừng ta có thể chữa trị đấu khí thông đạo, khôi phục tu vi. Đợi đến nháy mắt khi tiểu vương bát đản kia đem bọn lão tử phóng xuất ra, hahaha...”

Nghĩ đến đây, đằng sau đồng bảo tàng kia thò ra hai cái đầu xù, Clovis cùng cao thủ Winters gia tộc kia lại càng hoảng sợ. Chăm chú nhìn lại thì thấy một con tiểu hắc cầu và một lão hổ to cỡ con mèo, linh lung khả ái.

Hai người đều nhẹ nhàng thở ra, cao thủ Winters gia tộc cười hắc hắc nói: “Đây là ma sủng của Thú tộc chiến sĩ kia sao? Đáng thương, một thân xương bọc da, không có đến bốn lạng thịt, vừa lúc chúng ta đói bụng, có thể đánh chén một bữa!”

Nói xong, chỉ thấy tiểu lão hổ kia nghiêng đầu qua chỗ khác, nói với hắc cầu: “Tiểu Hắc, chủ nhân nhà người muốn chúng ta thi triển cực hình, ép hỏi ra Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết tâm pháp chính là hai tên này sao?”

Tiểu hắc cầu biểu tình nghiêm túc, gật đầu một cái.

Cao thủ gia tộc Winters cùng Clovis liếc nhau, tiến bước đi đến, nghe rằng cười nói: “Hai tên oắt này rõ ràng còn có thể nghe hiểu tiếng người? Đến đây! Đứng để đại gia chờ!”

...

Trương Đức Bưu thoát khỏi vòng vây, một đường chạy như điên đến trên biển. Không biết đã chạy bao xa, rốt cuộc bỏ qua cao thủ gia tộc Winters, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy mặt trời mới lên ở phương đông, một hòn đảo hoang xuất hiện trên mặt biển, trong lòng khẽ động, đi đến hải đảo.

Hắn tìm được một chỗ yên tĩnh, đem Clovis Baruch phóng xuất ra, không khỏi nao nao, thầm nghĩ: “Ta nhớ rõ ràng lúc thu nhập hắn vào trong không gian giới chỉ còn có một cao thủ Winters gia tộc, thế nào giờ chỉ còn một mình Clovis?”

Clovis sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ nhìn theo Thái Ca và Tiểu Hắc từ trong không gian giới chỉ chui ra, tiểu hắc cúi liếm liếm mép, hung ác lườm hắn.

Trương Đức Bưu lắc đầu, thầm nói: “Chẳng lẽ ta bị hoa mắt?” liền không đem chuyện này để trong lòng, hỏi: “Hắn khai chưa?”

“Lão gia hỏa này rất cứng miệng, chết sống không chịu khai!”

Clovis mặt giấu cợt, nói: “Đức Bưu Man Chuy, người quá xem thường ra rồi. Muốn Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, đem Long Mông Bảo Tượng hoàn thiện? Ha ha, người thật sự là si tâm vọng tưởng!”

Trương Đức Bưu giận tái mặt, cười lạnh nói: “Người sai rồi! Ta cũng không phải muốn Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, mà sẽ thoắt đối chiếu, nhìn xem Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết của ta có tu luyện sai hay không!”

Clovis hoảng sợ chứng kiến trên thân thể Trương Đức Bưu cũng dần hiện ra từng đạo phù văn, cùng cường hoá phù văn Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết hình thành giống như đúng, bất đồng duy nhất chính là Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết hình thành chính là kim sắc đấu khí phù văn, mà trên thân thể của hắn lúc này che kín hắc sắc phù văn, lộ ra quỷ dị gấp đôi!

“Clovis đại nhân, người không ngờ hả? Trong quá trình giao thủ cùng người, ta đã mò ra quỹ tích vận hành của Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, mô phỏng môn tâm pháp này còn không dễ dàng sao?”

Clovis sắc mặt như tro tàn, lắp bắp nói: “Trong quá trình cùng ta giao thủ, liền tìm tòi đại khái quỹ tích vận hành Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, loại tư chất này quả thật là...”

“Hầu Nhân huynh đệ, có thể vĩnh viễn cũng không báo được sát sư chi cừu rồi...”

134. Chương 134: Kiếm Ý Kiếm Thánh

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 134: Kiếm Ý Kiếm Thánh

Dịch: Tà Thần

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiếm Giới

Trong quá trình Trương Đức Bưu giao thủ với Clovis. Thiên Ma đấu khí không ngừng ăn mòn thân thể của Clovis, mỗi một biến hóa của chân khí trong cơ thể hắn đều được truyền lại rõ ràng trong đầu của mình, cho nên hắn có thể mô phỏng hiệu quả của Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết.

Bất quá, thứ Trương Đức Bưu mô phỏng chỉ là hiệu quả của phù văn cường hóa trong Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, còn bộ phận hạch tâm của tâm pháp này thì hắn vẫn chưa nắm giữ được.

Một tâm pháp nguyên vẹn, ngoại trừ đường đi và cách vận hành đấu khí, thì phải bao gồm cả phương diện vận dụng tinh thần lực và thủ thuật sử dụng đấu khí, mà Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết chính là tập trung vào tinh thần lực

Thủ thuật dẫn đạo đấu khí trong tâm pháp này không được Trương Đức Bưu để vào mắt.

Thủ thuật dẫn đạo đầu khí trong Long Mông Bảo Tượng và Tà Linh Thánh Điển cao minh hơn Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết nhiều, mà Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết có thể đứng đầu trong kỳ công đầu khí bằng, chắc chắn là do phương pháp tu luyện tinh thần lực của nó vượt xa các tâm pháp khác.

Cách vận hành tinh thần lực mới là trụ cột trong Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết, còn việc chỉ biết được cách vận dụng đầu khí mà không biết được cụ thể về tinh thần lực sẽ khiến hiệu quả của môn tâm pháp này giảm đi đáng kể.

Cho nên Trương Đức Bưu mới muốn bắt giữ Clovis, mục đích cũng là vì tìm hiểu rõ cách vận dụng tinh thần lực của môn tâm pháp này, để đạt đến hiệu quả thiết thực.

“Ha ha a...”

Đột nhiên Clovis mở nụ cười âm trầm, có thể đảm nhận một chức vụ quan trọng tại Thần Vương điện thì không hề có ai là người ngu, trong chớp mắt hắn đã nghĩ đến tình cảnh hiện tại của Trương Đức Bưu, trên mặt mở nụ cười quỷ dị, nói: “Đức Bưu Man Chuy. Người quá coi thường Thần Vương điện rồi, người cho rằng Thần Vương điện dựa vào cái gì có thể khống chế bốn mươi ba tòa thần miếu các chủng tộc khác nhau? Mặc dù ta muốn nói cho người biết tâm pháp trụ cột của Thái Thần phất năng thắng quyết thì người cũng không thể nghe được...”

Một cỗ quyền ý cường đại từ mi tâm của Clovis Baruch bộc phát ra ngoài, khí thế phô thiên cái địa trấn áp xuống Trương Đức Bưu!

Khí thế cỗ quyền ý này lăng lệ ác liệt, phảng phất có một thanh kiếm vô hình đâm tới, trong nháy mắt phong tỏa tất cả không gian cao thấp xung quanh hắn, đầu khí và tinh thần lực đều bị băng phong, không cách nào nhúc nhích!

“Kiếm Thánh quyền ý thần niệm?”

Trương Đức Bưu cảm giác được nguy hiểm chưa từng có, bạo hồng một tiếng, đầu khí và tinh thần lực bị áp chế trong cơ thể rốt cuộc cũng đột phá cỗ áp lực này, nhanh chóng vận chuyển, bay về sau!

Cùng lúc đó, Tiểu Hắc gào thét một tiếng, một Nham Thạch Cự Nhân to lớn từ dưới đất chui lên, chắn trước đạo kiếm ý, còn trên người Trương Đức Bưu lập tức lóe lên một màu xanh nhạt, ba cái hộ thuẫn bằng nguyên khối lồ nhanh chóng được tổ hợp, nhưng lại Thái Ca cũng kịp phản ứng, lập tức ra tay!

Chỉ thấy đạo kiếm ý kia một đường đâm tới, nham Thạch Cự Nhân lập tức chia năm xẻ bảy, bị chắn thành bột mịn!

Răng rắc!

Băng thuẫn do Thái Ca ngưng tụ ra cũng theo đó mà tan nát, ba đạo phòng ngự bị chém nát một cách tuyệt đối!

Trương Đức Bưu cấp tốc lùi lại, trong chớp mắt đã thối lui trên mặt biển, đạo kia kiếm ý lăng không chém tới, trên không trung có một thanh cự kiếm dài vài chục trượng được ngưng tụ, ầm ầm đánh xuống. Với tốc độ như thế này thì hắn căn bản không kịp tránh né, bị một kiếm chém chết.

“Long Mông Bảo Tượng! Đại xích Thiên Ma Thần! Thái Thần phất năng quyết! Đi!”

Trương Đức Bưu đem ba loại tâm pháp cưỡng ép hợp lại một chỗ, quần áo đột nhiên nổ tung, thân thể bành trướng, khối đen lượn lờ, dưới làn da hắn có hừng hà phù văn lưu động, trong tay đột nhiên có thêm một thanh Thương Khung chiến chùy, quát lên một tiếng, nghênh chiến đạo kiếm ý kia!

Chỉ thấy thanh Thương Khung chiến chùy bắt đầu xoay tròn ù ù, vô số lôi quang quần quanh, phát ra tiếng động chi chi, đập thẳng vào đạo kiếm ý kia!

Oanh!

Thương Khung chiến chùy từ tay hắn bay ra, khí thế đạo kiếm ý kia thoáng bị ngăn trở, sau đó lại tiếp tục lần nữa đánh xuống!

“Phá cho ta!”

Trương Đức Bưu quát lên một tiếng lớn, tay không tác sát nghênh tiếp, chỉ thấy nước biển hướng bốn phương tám hướng nổ tung, sóng nổi từng trận, trên mặt biển lập tức cất lên từng đợt cuồng phong bạo nộ.

Thái Ca vội vàng bay đến trên mặt biển, tìm kiếm cả buổi, mới thấy Trương Đức Bưu từ mặt nước trời lên, liền nhanh chóng kéo hẳn tới một hải đảo.

Sắc mặt Trương Đức Bưu trắng bệch, nhổ ra mấy ngụm nước biển, lòng còn sợ hãi: “Đạo quyền ý thần niệm của Kiếm Thánh này thật sự quá lợi hại, may mắn ta có tìm hiểu một chút về Thái Thần phát năng thắng quyết, nếu không một kiếm này có thể đem ta chém chết! Bất quá một kích này, cũng đã tiêu hao hết chân khí của ta, đến tột cùng là người nào, có thể đem kiếm ý của mình truyền vào mi tâm của Clovis...”

Clovis Baruch giờ phút này đã biến thành một cỗ thi thể không đầu, nằm ở trên hòn đảo nhỏ, lúc đạo kiếm ý kia bộc phát thì đầu hẳn đã nổ tung, chết không thể chết hơn!

Người lưu lại đạo kiếm ý này cực kỳ cao thâm, chắc là đã thiết hạ cấm chế tại mi tâm của Clovis, chỉ cần hẳn muốn nói ra bí mật Thần Vương điện, đạo kiếm ý này sẽ bộc phát, chẳng những giết Clovis mà còn chém cả người nghe, thủ đoạn lợi hại phi thường!

Clovis là đại trưởng lão của Titans thần miếu, nhưng ở trong mắt Thần Vương điện, hẳn cũng chỉ là một người phụ trách bên ngoài mà thôi, so với việc Thái Thần Phát Năng thắng quyết bị lộ ra ngoài thì sự tồn tại của hẳn hoàn toàn không có ý nghĩa.

“Nếu Tanya thần miếu của ta cũng trở thành một phần tử của Thần Vương điện thì chắc cũng gặp phải tào ngộ như Titans thần miếu a?”

Trương Đức Bưu nhìn thi thể của Clovis Baruch, lắc khế đầu, bốn mươi ba tòa thần miếu của Thần Vương điện, tất cả người trong những thần miếu này đều bị một đạo ý niệm khống chế, căn bản không có quyền chọn lựa.

Trong một hạp cốc phía sau Thần Vương sơn, bên vách bên vực. Mấy vị trưởng lão Thần Vương điện đang ngồi diện bích, nhắm mắt suy nghĩ. Đột nhiên một vị nam tử áo trắng trong đó mở mắt, đứng dậy, nhìn về phía đông, sắc mặt âm trầm bất định.

“Torres đại nhân, sao vậy?” Một vị trưởng lão khác cũng mở mắt, lạnh nhạt hỏi.

Nam tử áo trắng Torres kia lấy lại bình tĩnh, nói: “Kiếm ý ta lưu lại trong mi tâm của Clovis kia đột nhiên bộc phát, Clovis đã chết, ta muốn đi xem đến tột cùng đã chuyện gì xảy ra.”

Khóe miệng tên trưởng lão kia dật dật vài cái, nói: “Chỉ là một tên trưởng lão của thần miếu bên ngoài mà thôi, đáng để người ra tay? La Tín, người xuống núi đi xem một cái, đám người dưới núi kia gây chuyện thật sự không chịu nổi rồi.”

Một tên đệ tử đứng phía sau tên trưởng lão đó khom người tuân mệnh, lưu luyến nhìn thạch bích, tựa hồ có chút không nỡ, sau đó mới cẩn thận từng li từng tí rời khỏi hạp cốc.

“Torres đại nhân, đừng lãng phí thời gian vào loại chuyện nhỏ nhặt này, chúng ta tiếp tục tham ngộ nào.”

Torres Kiếm Thánh lại ngồi xuống, nhìn vào thạch bích trước mặt, tiếp tục nhắm mắt suy nghĩ.

Chỉ thấy bề ngoài của phiến thạch bích cực kỳ sáng bóng. Như là bị người khác dùng một kiếm chế đôi, trên thạch bích có khắc đồ án hình người, những đồ án kia bày ra đủ loại tư thế, không có bất kỳ văn tự, tựa hồ là một loại võ học cực kỳ cao thâm.

Khối thạch bích này cũng không hoàn chỉnh, bên trái thiếu đi một khối lớn, giống như bị người khác ngạnh sanh sanh đẽo ra từ phiến thạch bích.

Đột nhiên, một vị trưởng lão trong nhóm nhảy dựng lên, thần thái điên cuồng, hai mắt đỏ thẫm, trong miệng phát ra thanh âm ô ô. Một quyền đập về hướng một trưởng lão khác bên cạnh!

Vị trưởng lão áo xám này cũng là một Kiếm Thánh, một quyền đâm đồng đội mình bay vài trăm thước, hộp sọ lún sâu vào trong vách núi!

“Ngũ Tư tẩu hỏa nhập ma rồi! Nhanh ngăn hẳn lại, ngàn vạn đừng cho hẳn phá hủy võ học trên thạch bích!”

Những tên trưởng lão khác vội vàng đứng dậy, nhao nhao hướng tên trưởng lão áo xám tấn công tới, những trưởng lão này đều là Kiếm Thánh tuyệt đỉnh cao thủ, liên thủ một kích, lập tức chấn Ngũ Tứ trưởng lão thổ huyết, thần thái uể oải ngồi dưới đất, trong miệng vẫn không ngừng nói: “Giết, giết...”

Mấy tên đệ tử Thần Vương điện lập tức tiến lên, mang Ngũ Tứ trưởng lão điên cuồng..., vội vàng rời đi.

“Ngay cả Ngũ Tứ Đại trưởng lão cũng bị bức điên rồi...” Torres thở dài một tiếng, nhìn đồ án trên thạch bích, lại lộ ra vẻ si mê, lầm bầm nói: “Mấy ngàn năm qua, khối thạch bích này đã bức điên không biết bao nhiêu nhân vật thiên tài, thủy chung không ai có thể tham ngộ toàn bộ võ công trên đó. Không biết tên điên tiếp theo có phải là ta hay không...”

Mấy vị trưởng lão khác của Thần Vương điện cũng hiện ra vẻ mặt “một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ”, nhưng khi ánh mắt tiếp xúc với thạch bích thì bọn họ lại bị hấp dẫn thật sâu, thần sắc cũng có chút điên cuồng.

“Rốt cuộc một nửa khác của Đấu Chiến thắng quyết đang ở nơi nào...”

Sau khi Trương Đức Bưu ly khai không lâu, La Tín liền dẫn Victor, Khải Nhược Lâm vội vàng chạy tới đó, rất nhanh phát hiện thi thể của Clovis, lông mày bọn họ liền nhíu lại.

“Hai ngày sau Victor đại nhân muốn cùng Tanya thần miếu Đồ Mông Di Lạc nhất quyết thắng thua, hết lần này tới lần khác đều bị một Thú Tộc chiến sĩ thần bí đánh chết, đến lúc đó mặt mũi của Thánh điện chỉ sợ...” Victor suy tư một lát, thấp giọng nói: “Sư huynh, rốt cuộc người cảm thấy chuyện này do ai làm?”

“Chưa chắc là thú nhân làm đấy, có thể là người Nam Cương cũng không chừng.”

La Tín mỉm cười nói: “Ta nghe nói Ca Thư thái tử, có một môn tâm pháp có thể cải biến tướng mạo, Bắc Chu Bái Dịch Luân Tư cũng tinh thông tâm pháp này, mà Bái Dịch Luân Tư cùng Đức Bưu Man Chuy có quan hệ rất gần. Ca Thư thái tử đã từng dẫn người đuổi giết tên Đức Bưu Man Chuy này, hẳn một đường cải biến tướng mạo, mới thoát được từ trong tay thái tử.”

Khải Nhược Lâm nhíu mày, nói: “Những ngày này cao thủ đi vào Thánh điện triều kiến không dưới ngàn người. Làm sao mới biết được ai là Đức Bưu Man Chuy?”

La Tín khoát hai tay, ngạo nghễ nói: “Chúng ta không cần tìm ra ai mới là Đức Bưu Man Chuy, cũng không cần biết rõ hắn núp ở chỗ nào, chỉ cần đem Đồ Mông Di Lạc khai đao, tiểu tử này sẽ không mờ mịt mà tới!”

Con mắt Khải Nhược Lâm sáng ngời, nói: “Ý kiến hay! Nghe nói tên Đức Bưu Man Chuy rất lợi hại, ngay cả sư đệ Hầu Nhân Ma Ni cũng không phải đối thủ, ta đang muốn cùng hắn đọ sức!”

“Ai nói ta không phải là đối thủ?”

Trên mặt biển đột nhiên nổi lên gợn sóng, Hầu Nhân Ma Ni mang theo sắc mặt âm trầm, từ trên mặt biển đi lên, ánh mắt âm lãnh rơi vào người Khải Nhược Lâm, một cổ sát khí như có nhưng không ập đến.

Victor Simon nhẹ nhàng chắn trước người Khải Nhược Lâm, che khuất ánh mắt của hắn, nói khẽ: “Sư đệ, những tên thú nhân gây loạn kia bị bắt chưa?”

“Bị một tên thú nhân xuất hiện bất ngờ cướp mất.” Khí thế Hầu Nhân Ma Ni khí thế hơi bị đình trệ, có chút không tình nguyện nói.

Khải Nhược Lâm lập tức trả lời lại một cách mỉa mai: “Thì ra sư đệ cũng có lúc thất thủ a!”

Hầu Nhân Ma Ni giận tái mặt, mắt lộ ra sát cơ, Victor vội vàng cười nói: “Tất cả mọi người đều là người một nhà, đừng nên tức giận.” Hầu Nhân Ma Ni hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía La Tín: “Nghe nói La Tín sư huynh là đệ nhất cao thủ bên trong Thánh điện trẻ tuổi, có cơ hội tiểu đệ cũng muốn cùng sư huynh luận bàn một chút! Bất quá không phải hiện tại, chờ sau khi ta đem tên Đức Bưu Man Chuy kia chém đầu, ha ha...”

Sắc mặt La Tín cũng lập tức chuyển lạnh lên, mặt lạnh lùng cười nói: “Ta cũng được nghe sư đệ là một trong những người có tư chất tốt nhất trong đám trẻ tuổi, đáng tiếc vậy mà lại thua trong tay của một tên tiểu tử không có danh tiếng gì.”

Hầu Nhân Ma Ni cất tiếng cười to, quay người rời đi, thanh âm từ xa xa truyền đến: “Ta đi giết tên Đồ Mông Di Lạc, dẫn Đức Bưu Man Chuy xuất hiện, khi đó sẽ là lúc rửa sạch một sỉ nhục này!”

stevenqb1890

135. Chương 135: Nhục Trư (thịt Heo)

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 135: Nhục Trư (Thịt Heo)

Dịch: Tà Thần

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Victor Simon nhìn Hầu Nhân Ma Ni đi xa. Lắc đầu thở dài nói: “Đồ Thẩn trưởng lão đối đãi với Hầu sư đệ có chút quá nuông chiều, trước truyền cho hắn Đại Uy Thiên Long bí quyết, lại dùng Thánh Long chi huyết tẩy tủy phạt kinh cho hắn, khiến thực lực Hầu sư đệ đại tăng, hiện tại trở nên cuồng vọng tự đại, nhưng mà đối với người tu luyện đấu khí thì đó cũng không phải là một chuyện hay.”

“Đồ Thẩn trưởng lão quá bất công rồi!” Khải Nhược Lâm nhếch miệng, nói: “Dùng nhiều kỳ trân dị bảo cải tạo thân thể như vậy, cho dù là heo cũng có thể biến thành rồng!”

”Đồ Thẩn trưởng lão không phải bất công, mà là đang tiến hành trò chơi nhồi cho vịt ăn

Trên mặt La Tín nở nụ cười quỷ dị, nói: “Đem ”con vịt” nuôi cho mập sau này có thể thịt một cách ngon lành nhất.”

Hai người kia nghi hoặc khó hiểu, La Tín ha ha cười nói: “Đồ Thẩn trưởng lão là Vu Yêu, thường cách một khoảng thời gian phải đổi thân thể một lần, hắn đã đổi tới ngàn, đang tìm cách trong khoảng thời gian dài không phải thay nữa. Cho nên thân thể lần này phải rất mạnh mẽ, tốt nhất là thân thể Thánh giả, Thánh giả trên đời này, có bao nhiêu Thánh giả có thân thể cường đại, cho nên sở dĩ Đồ Thẩn trưởng lão tốt với Hầu Nhân sư đệ như vậy cũng chỉ như đang nuôi vịt mà thôi!”

Victor và Khải Nhược Lâm không khỏi rung mình một cái, trong mấy lão già trưởng lão của Thần Vương điện, thần bí nhất và cũng khiến người ta sợ hãi nhất đúng là Đồ Thẩn Cổ Đô Tư, lão già này không biết đã sống bao lâu, suốt ngày làm bạn với thi thể, đối với tánh mạng hắn cực kỳ xem thường.

Nếu có người nói cho bọn hắn biết vì kéo dài mạng sống của mình mà Đồ Thẩn Cổ Đô Tư giết chết Giáo Hoàng, thì Victor và Khải Nhược Lâm sẽ tin tưởng không chút nghi ngờ.

“Đáng thương cho Hầu Nhân sư đệ, chỉ sợ hắn còn chưa biết Đồ Thẩn trưởng lão yêu thích hắn là lý do này, đem hắn nuôi dưỡng như một con heo mà thôi...”

Trương Đức Bưu trở lại bên trong tiểu trấn, phân phó Delena nếu không có chuyện gì thì đừng làm phiền hắn, còn bản thân hắn thì ngồi trong phòng, dốc lòng tìm hiểu phương pháp vận hành của Thái Thần Phát Năng Thăng Quyết.

Hắn không có được kỹ xảo vận dụng tinh thần lực của tâm pháp này, cho nên chỉ có thể tự đi tìm.

“Thái Thần Phát Năng Quyết cũng do người tạo ra, nếu người khác có thể sáng chế tâm pháp này thì tại sao ta lại không thể?”

Bất quá, việc đem kỹ xảo vận dụng tinh thần lực trong Thái Thần Phát Năng Thăng Quyết hoàn thiện không phải một sự tình đơn giản, môn tâm pháp này là kết tinh trí tuệ của bao nhiêu đời Titan tộc, bằng vào cá nhân, cho dù là một tuyệt thế thiên tài, cũng không thể một sớm một chiều đem kỹ xảo vận dụng tinh thần lực hoàn thiện đến một trình độ hoàn mỹ.

Cũng may là hắn có được trí tuệ của hai thời đại, Long Môn Bảo Tượng quyết không có chút dính liểu gì đến tinh thần lực, nhưng cách vận dụng tinh thần lực của Tà Linh thánh điển cũng không kém hơn Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết chút nào, hơn nữa bên người còn có đại hành giả Thái Ca này, Trương Đức Bưu rất nhanh đã tự sửa sang sáng tạo ra một bộ kỹ xảo vận dụng tinh thần lực riêng, bù đắp vào chỗ thiếu hụt của Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết.

Tuy nhiên bộ tâm pháp vận dụng tinh thần lực này lại không thể dung hợp vào Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết. Nhưng đây đã là giới hạn chuyện của hắn có thể làm được.

“Cuối cùng đã hoàn thành, không biết hiệu quả như thế nào đây?”

Tinh thần Trương Đức Bưu lập tức tĩnh lặng lại, cô đọng tinh thần lực, thao túng đầu khí trong cơ thể vận chuyển theo Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết. Loại tâm pháp này luôn sở hữu hai cách phòng ngự, một loại là vận hành tâm pháp cung cấp cho phù vân một lực lượng phòng ngự cực đại, cách khác chính là dùng chân khí tắm bổ tất cả các vị trí trên cơ thể, khiến cho cơ thể đạt đến mức phi thường.

Loại thứ nhất là hiệu quả bên ngoài, còn loại thứ hai mới chính là trụ cột của Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết.

Vô luận là Long Môn Bảo Tượng hay Tà Linh Thánh Điển, tu luyện kiên trì cũng có thể gia tăng cường độ thân thể, bất quá cách phòng ngự trong hai tâm pháp kia vẫn không thể đem ra so sánh được với Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết.

Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết chú trọng vào dùng chân khí cường hóa thân thể, xem nhẹ công kích, Trương Đức Bưu có thể cảm giác được Man đầu khí đang từ từ tắm bổ cơ bắp, cốt cách, làn da, khu trừ tạp chất trong cơ thể, khiến cho thân thể dần tiến tới tình trạng hoàn mỹ.

Nếu như có thể kiên trì tu luyện môn tâm pháp này, thân thể của hắn tất nhiên sẽ càng ngày càng cường đại, càng ngày càng hoàn mỹ, thậm chí so với dùng thần tủy để cường hóa còn mạnh mẽ hơn nhiều!

Ngắn ngủn hai ngày thời gian, hắn đã đem Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết tu luyện đến tầng thứ 3, lúc tâm pháp vận chuyển bề ngoài làn da hiện lên vẻ sáng bóng như kim loại. Đồng thời khi vận chuyển Long Môn Bảo Tượng và Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, thân thể hắn sẽ hiện ra đủ loại phù văn màu đen, phi thường quý dị.

“Hôm nay là lúc tuyển thánh nữ, đồng thời cũng là ngày cuối cùng Clovis hướng Đồ Môn trưởng lão khiêu chiến, nhưng bây giờ Clovis đã chết, không biết Thần Vương điện có còn chiêu nào khác nữa không?”

Trương Đức Bưu mang theo Delena ra khỏi phòng trọ, chỉ thấy trên đường phố đầy áp người đến người đi, các con đường đều được quản lý bởi đệ tử Thần Vương điện, ly khai tiểu trấn đi lên đỉnh núi, vì vậy hắn cũng lẫn trong đám người hướng Thần Vương điện mà đi.

“Nạp Lan huynh đệ!”

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, Victor Simon cùng Delena dắt tay nhau mà đến, đi theo phía sau còn có một tên đệ tử Thần Vương điện, tuổi còn trẻ, trên mặt luôn treo vẻ lễ tiết tươi cười. Trương Đức Bưu không khỏi quan sát vài lần, trong nội tâm rung mình, hắn có thể nghe được tiếng bước chân của Victor Simon và Delena, nhưng không thể nào nghe được bất kỳ âm thanh gì từ phía tên kia. Bước chân của người này, hô hấp, tim đập cùng với đầu khí lưu động, mọi âm thanh dường như bị một từ trường vô hình bao phủ, căn bản không cách nào truyền ra!

“Cái này chỉ có thể nói rõ tinh thần lực của hắn mạnh mẽ tới cực điểm, lấy tinh thần lực phong tỏa không gian quanh mình, làm cho đầu khí không thể tiết ra ngoài!”

Nội tâm Trương Đức Bưu thất kinh, với tu vi này thì trong số người trẻ tuổi hắn đã chứng kiến thì không có ai có thể sống vai cùng hắn, cho dù là Tà Linh Thánh nữ Y Ái Nhĩ tựa hồ cũng kém hơn một chút!

“Vị này chính là?”

Victor Simon cười nói: “Quên giới thiệu, đây là đại sư huynh của ta La Tín, tu vi thâm bất khả trắc. Sư huynh, vị này chính là người ta hay nhắc tới Nạp Lan huynh đệ, thực lực khá cao cường, đã từng mang theo hầu gái của hắn du tẩu trên hải dương, nhưng vẫn không lộ ra chút nào mệt mỏi.”

La Tín à lên một tiếng, mang hứng thú dò xét Trương Đức Bưu vài lần, trong mắt hào quang chớp động, ha ha cười nói: “Nạp Lan huynh đệ bằng vào tu vi Đấu Khí Như Dao, mang theo một người trưởng thành du hành trên mặt nước, độ hùng hậu của đấu khí cơ hồ đã không kém đỉnh phong bao nhiêu. Theo ta được biết, Đấu Khí Như Dao lại giống như trình độ có thể có được Đấu Khí Như Sơn, dường như chỉ có Nam Cương Man tộc và Thú Tộc mới có thể đạt được, Nạp Lan huynh đệ hẳn là ngoại trừ có được tinh linh huyết thống, còn có Man tộc hoặc Thú Tộc huyết thống?”

Nội tâm Trương Đức Bưu thất kinh, hồ hững nói: “Tâm pháp tiểu đệ tu luyện cùng người khác bất đồng, đấu khí dị thường hùng hậu, cho nên La tín sư huynh mới hiểu lầm này.”

Khải Nhược Lâm kích động, cười nói: “Đấu khí dị thường hùng hậu? Không bằng hai chúng ta đo sức một chút?”

La Tín mỉm cười, nói: “Sư muội, người không phải là đối thủ của hần. mấy trăm đệ tử tu luyện đấu khí của Thánh điện, có thể cùng Nạp Lan huynh đệ giao thủ chỉ có khoảng mười mấy người mà thôi. Nạp Lan huynh đệ khẳng định tu luyện tâm pháp đấu khí bất đồng, đấu khí có trầm trọng bằng bạc, có quý dị khó lường, có cổ nhược bàn thạch, mệnh mông như đại dương, muôn hình vạn vẻ. Những lời này dùng để hình dung đấu khí của Nạp Lan huynh đệ là thích hợp nhất. Victor sư đệ, người ngược lại có thể cùng Nạp Lan huynh đệ giao thủ, nhưng thắng bại cũng rất khó nói.”

“Không hổ là đại đệ tử Thần Vương điện, sức quan sát thật là kinh người!”

Trương Đức Bưu hé mắt, không nói thêm gì nữa, tinh thần lực lại đang âm thầm ngưng tụ, tùy thời phòng bị bất trắc.

Delena đột nhiên tiến đến bên cạnh hần, nói nhỏ: “Ta nhìn thấy phụ thân và ca ca rồi.”

“Gaddafi và Hassan cũng tới?”

Trương Đức Bưu đánh giá chung quanh, quả nhiên thấy đám người Gaddafi và Hassan, một đoàn người ử rữ lẫn trong đám người. Gật đầu nói: “Bọn hần đến là tốt rồi, người đi tìm bọn họ, dù sao đi theo ta cũng rất nguy hiểm, hơn nữa ta cũng không có thời gian chiếu cố người.”

Thần sắc Delena âm đạm, im lặng.

La Tín đột nhiên cười nói: “Nạp Lan huynh đệ, chẳng lẽ vị hầu gái này của người lại là con gái Gaddafi?”

Không chờ Trương Đức Bưu trả lời, La Tín vừa cười nói: “Ta nghe Gaddafi nói, nữ nhi của hần, Delena tiểu thư cũng là một người được đề cử cho vị trí thánh nữ, đáng tiếc trên giữa đường bị một tên Nam Cương Man Tộc lừa gạt. Xem ra Gaddafi đại nhân nói sai rồi, bất cóc Delena tiểu thư chính là một tên bán tinh linh a. Ha ha, Nạp Lan huynh đệ, người nói có kỳ quái không, mười cao thủ dưới trướng Gaddafi như thế nào lại không thể phân biệt được bán tinh linh và người Nam Cương Man Tộc?”

Sắc mặt Victor Simon và Khải Nhược Lâm cũng dần dần thay đổi, tay hai người không tự chủ đặt lên chuỗi kiếm.

Trương Đức Bưu giận tái mặt, đấu khí trong cơ thể bốc lên, âm thanh lạnh lùng nói: “Delena, đến bên phụ thân người đi!”

Đây cũng là lần đầu tiên Delena thấy sắc mặt của hần âm trầm như thế, thoáng chần chờ, nhưng không ngờ Khải Nhược Lâm lại chắn trước mặt nàng, một chưởng đập vào gáy nàng, cười nói: “Muốn đi? Không dễ như vậy!”

Tu vi của nàng thâm hậu cỡ nào, chỉ cần chưởng phong đã đập ngắt Đại Lâm Na, thầm nghĩ: “Thì ra người có chút yêu thích đối với tiểu nữ tộc này, vậy thì ta đánh chết nàng xem làm sao người nhận được!”

Đúng lúc này, Khải Nhược Lâm đột nhiên phát hiện trên cổ mình xuất hiện một ngọn hỏa diễm đao, hai chân gập lại, bắn ngược về sau, nhảy mất đã di chuyển hơn 10m, chỉ nghe XIU...UU! một tiếng, thanh hỏa diễm đao kia lướt ngang qua mũi nàng, thì không khỏi kinh ngạc, toàn thân toát ra một trận mồ hôi lạnh!

Trương Đức Bưu một đạo hỏa diễm đao bức lui Khải Nhược Lâm, lập tức vân chuyển Long Mông Bảo Tượng, Thái Thân phát năng thẳng quyết và Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết ba loại tâm pháp dung hợp một chỗ,

đầu khí vận chuyển, lập tức thể hiện ra sở trường của ba loại tâm pháp. Hình thể tăng vọt, cơ bắp nở ra, bên trên làn da hiện ra hàng hà phù vân, bước nhanh đến phía trước, một bước đã tiến tới trước người Khải Nhược Lâm, hung hăng nện xuống một quyền!

Tâm thần Khải Nhược Lâm vừa định, vừa mới ngẩng đầu, đột nhiên thấy một nắm đấm to như cái bình nện xuống, theo đó là một tiếng rống kèm theo, giống như một thanh chùy đồng đình cô nàng vào trên thềm đá!

Lập tức, Thương Khung chiến chuy trong lòng bàn tay Trương Đức Bưư ầm ầm vận chuyển, không nói hai lời, hướng gáy Khải Nhược Lâm nện tới, chỉ cần lĩnh một cú, thì cô gái áo đỏ này chắc chắn cũng sẽ bị một kích nổ đầu_headshot!

Loong coong!

Một đạo kiếm quang như cầu vồng lao tới ngăn cản hấn, Thương Khung chiến chuy rơi vào phía trên kiếm quang kia, lập tức đem kiếm khí của Victor Simon nện đến nát bấy. Nhưng cũng may là có đạo kiếm khí này thoáng ngăn thể công của Thiên Khung cự chuy lại, nên Khải Nhược Lâm mới tận dụng cơ hội thoát ra được!

stevenqb1890

136. Chương 136: Cường Địch Xuất Hiện Lốp Lốp

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 136: Cường địch xuất hiện lốp lốp

Dịch: Tà Thần

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Phát Năng Thắng Quyết? Xem ra Clovis Baruch quả thật chết trong tay ngươi. Nạp Lan các hạ. Hay ta phải gọi là Đức Bưư Man Chuy các hạ mới đúng!”

La Tín thấy dưới làn da của Trương Đức Bưư toát ra hàng hà phù vân đang di chuyển, lập tức nhận ra môn tâm pháp này, sắc mặt trầm xuống, nói.

Victor Simon vừa bị nghiền nát kiếm khí xong, lập tức dùng tinh thần lực đưa qua, những mảnh kiếm khí nát như thủy tinh kia lại được ngưng tụ lại một lần nữa, như một đạo kiếm khí nguyên vẹn như cũ, bay lượn trong không trung giống như Phi Long, tấn công thẳng xuống đỉnh đầu của Trương Đức Bưư!

Con mắt Trương Đức Bưư sáng ngời, từ khi hấn đi du lịch cho đến nay đã gặp được vô số cao thủ, nhưng đây là lần đầu tiên thấy được người có thể tổ hợp được đầu khí đã vỡ nát.

Ngưng tụ đầu khí bị vỡ nát, điều này đồng nghĩa với Victor Simon luôn ở trong tình trạng đầu đủ đầu khí, trong chiến đấu không bao giờ biết mệt mỏi!

Có thể đạt tới trình độ không tiêu hao đầu khí khi chiến đấu, chỉ có Thất Già La tu luyện Tử La Thiên Trung quyết, nhưng Victor tu luyện không phải Tử La Thiên Trung khí, mà là khả năng khống chế đầu khí của hấn đã đạt đến tình độ kinh người!

“Cách vận hành chân khí này quả thật vô cùng hoàn mỹ! Thần Vương điện không hổ là nơi có vài chục vạn năm tích lũy, nhân tài xuất hiện lốp lốp! Đáng tiếc đây là địa bàn Thần Vương điện, không đủ thời gian để tìm hiểu cách Vitor vận hành đầu khí. Để chiến thắng một tên không biết mệt thì chỉ còn cách tốc chiến tốc thắng!”

Trương Đức Bưư hít vào một hơi thật dài, xương cốt rung động ba ba, giải trừ hiệu quả của Đoán Cốt Dịch Cân Quyết, không phục tướng mạo vốn có.

Đoán Cốt Dịch Cân Quyết cải biến dáng người, tướng mạo, bởi vì dáng người bị cải biến, đấu khí lưu chuyển sẽ phải chịu hạn chế nhất định. Lúc này hắn đã giải trừ hiệu quả của nó, khí thể lập tức nhanh chóng tăng lên, thanh Thiên Khung chiến chuy lúc trước như một ngọn núi nhỏ, giờ hắn cầm trong tay như cọng rơm, vô cùng nhẹ nhàng, hùng hổ bước về phía Victor.

Thanh Thiên Khung chiến chuy này có diện tích hơn 10 thước, khi đưa ra phía trước nó chặn cả lối đi lên cầu thang của Thần Vương điện, đơn giản một kích hoàn mỹ không tỳ vết, khiến cho kiếm khí của Victor không còn đường nào khác, chỉ còn cách va chạm với Thương Khung chiến chuy!

Nhưng bảo kiếm trong tay hắn khi so sánh với Thương Khung chiến chuy thì còn kém hơn rất nhiều, kiếm quang lại bị nghiền nát một lần nữa, Victor còn chưa kịp ngưng tụ kiếm khí bị nghiền nát, thì lôi quang trong chiến chuy đánh xuống khiến kiếm khí hắn nát bấy!

Victor Simon cấp tốc lui về phía sau, khí huyết sôi trào, nhìn về phía Trương Đức Bưu với ánh mắt kinh sợ, nhất thời không dám tiếp tục động thủ.

Vũ khí cấp Truyền Kỳ đủ để bù đắp việc thiếu hụt đấu khí, lúc trước Trương Đức Bưu và hắn có thực lực sèn sèn nhau. Nhưng giờ cộng thêm Thương Khung chiến chuy, thực lực Trương Đức Bưu đã hoàn toàn áp đảo hắn!

La Tín cũng lộ ra vẻ mặt bất ngờ, tuy vừa rồi Trương Đức Bưu lộ ra thực lực khá mạnh, nhưng vẫn không thể trở thành đối thủ của hắn, bất quá từ khi hắn giải trừ Đoán Cốt Dịch Cân Quyết thì giống như một đầu mãnh hổ hạ sơn, khiến cho người khác cảm nhận được áp lực trầm trọng!

“Khó trách Bồ Nạp Lạc Già cũng chết trong tay của hắn, nguyên lai tiểu tử này tổ hợp ba loại tâm pháp, ba loại công pháp đấu khí cộng hưởng, bù đắp thiếu hụt cho nhau! Long Mông Bảo Tượng Long Tượng sức lực lớn, Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết là hoàn mỹ phòng ngự, cùng với Tà Linh Thánh Điển Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết Bá Đạo quý bí... Không đúng, còn có loại tâm pháp thứ tư!”

Sắc mặt La Tín âm tình bất định, đại não cấp tốc vận chuyển, thầm nghĩ: “Long Mông Bảo Tượng, Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết và Tà Linh Thánh Điển đều là tuyệt kỹ thuộc các chủng tộc khác nhau, căn bản khó có thể phối hợp cùng một chỗ, mặc dù cưỡng ép dung hợp, cũng sẽ không giống hoàn mỹ như thế. Đức Bưu Man Chuy khẳng định có loại tâm pháp thứ tư, loại tâm pháp này có thể đem 3 loại tâm pháp kia dung hợp một chỗ, tránh được những thiếu sót!”

Long Mông Bảo Tượng, Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết và Tà Linh Thánh Điển là tuyệt học thuộc ba chủng tộc khác nhau, đương nhiên sẽ có giới hạn cho người khác chủng tộc tu luyện, cũng không phải nói các chủng tộc khác không thể tu luyện. Mà là khi tu luyện về sau sẽ có hạn chế rất lớn, khả năng gặp nguy hiểm cũng rất lớn, uy lực cũng từ từ giảm bớt.

Ví như Đại Uy Thiên Long bí quyết của Long tộc, chỉ có Long tộc mới có thể phát huy bộ tâm pháp này đến mức tận cùng, mà Long Mông Bảo Tượng quyết, nếu tu luyện giả không phải là Nam Cương Man tộc, sẽ sớm bị bạo thể mà chết.

Do đó việc dung hợp các loại võ học khác nhau là một chuyện vô cùng gian nan.

Thế nhưng tên Nam Man trước mặt này lại có thể đem ba loại võ học của Man tộc, Titan tộc cùng Thâm Uyên Ma tộc dung làm một thể, khiến hiệu quả khi vận dụng quả thật không thể tưởng tượng nổi!

La Tín đột nhiên nhớ tới một vài đồ án võ học trên thạch bích phía sau Thần Vương điện, ánh mắt không khỏi trở nên nóng bỏng: “Đấu Chiến Thắng Quyết! Nhất định là Đấu Chiến thắng quyết! Chỉ có Đấu Chiến thắng quyết, mới có thể dung hợp các tuyệt học bất đồng! Nửa bộ phận Đấu Chiến Thắng Quyết đang nằm trong thánh điện ta, mà trụ cột của hắn chắc hẳn là nửa phần còn lại của Đấu Chiến Thắng quyết!”

“Võ công được ghi lại trên thạch bích vô cùng tinh diệu, nhưng vì thiếu đi nửa trên nên không có cách nào tu luyện! Mấy ngàn năm qua, không biết có bao nhiêu cao thủ Thánh Điện ta cưỡng ép tu luyện nửa sau, có điên có ngốc, không ai lĩnh ngộ được võ học trên thạch bích đó. Không nghĩ tới nửa bộ phận còn lại của Đấu Chiến Thắng Quyết lại xuất hiện trên người tên man rợ này! Nếu như ta có thể đạt được nửa trên của Đấu Chiến Thắng Quyết thì...”

Trương Đức Bưư một búa bức lui Victor Simon, lập tức vươn người đứng dậy, chạy như điên, thể như tuần mã.

“Đức Bưư Man Chuy, nguyên lai ngươi ở nơi này! Đại Uy Thiên Long khí!”

La Tín vừa mới muốn đứng dậy đuổi theo hắn, ép hỏi ra hắn trụ cột tâm pháp, đột nhiên Hầu Nhân Ma Ni xuất hiện tại phía trước, một đạo Đại Cự Hoàn Long Xà quyền từ phía sau tiến lên, hướng Trương Đức Bưư bay tới!

Cùng lúc đó, Khải Nhược Lâm cũng đồng thời công tới, dưới chân Trương Đức Bưư chân dừng một chút, trong thoáng chốc cảm thấy mình như rơi vào biển hoa. Quyền ý của Khải Nhược Lâm phản phát như biển hoa vô tận, cánh hoa bông bành đung đưa rơi, hương thơm thấm sâu vào lòng người.

Loại quyền ý này tựa hồ có thể cắt đứt ngũ quan lục giác của đối thủ, Trương Đức Bưư không chỉ bước chậm lại, mà tư duy cũng trở nên bị đình trệ!

“Sinh Tử Kiều!”

Lập tức Hầu Nhân Ma Ni và Khải Nhược Lâm hai người chuẩn bị đánh trúng hậu tâm của hắn, thì đột nhiên một chiếc cầu dài đằng đẵng xuất hiện trong biển hoa, Trương Đức Bưư đứng tại đầu cầu, ngũ quan lục giác lại mẫn cảm như thường, xoay một búa đập tới!

Cầu bên ngoài cánh hoa Phiêu Linh, đột nhiên một cổ cuồng phong thổi bay, đem đầy trời nhiều loại hoa quét ngang không còn!

Oanh!

Quyền ý hai bên chạm nha, thêm đá trên lối đi lên Thần Vương điện lồm vào một khối, đá văng tung tóe đẩy mọi người dạt ra. Khải Nhược Lâm kêu rên một tiếng, lão đảo lui về phía sau, biển hoa do quyền ý biến thành lập tức tiêu thất không còn, còn Sinh Tử Kiều của Trương Đức Bưư cũng xuất hiện vết nứt.

Mà quyền ý Đại Cự Hoàn Long Xà lại không hề bị ngăn trở, lúc sắp đánh trúng hậu tâm hắn, đột nhiên sau lưng Trương Đức Bưư hiện ra một cánh cửa, hai cỗ ma pháp cực kì kinh khủng từ đó tuôn ra, từ đó hiện ra 3 cái đầu lâu thật lớn, hai con Địa Ngục Khuyển cùng một con Mãnh Hổ gào thét. Lập tức đem quyền ý của Hầu Nhân Ma Ni đánh cho nát bấy!

Lập tức, quyền ý ba người lại ngưng tụ lần nữa, khi quyền ý bọn hắn bao phủ xuống, phạm vi mấy chục thước như là một biên hoa Lạc Anh rực rỡ, xa hoa.

Một đầu Long Xà toàn xương lồm chồm di chuyển trong biển hoa, để lộ ra tử khí âm u, Phiêu Linh giữa biển hoa là một chiếc cầu, trên cầu là đủ loại phù điêu của mọi loại ma thú hung mãnh, Trương Đức Bưư đứng tại đầu cầu, trên người mở ra một không gian. Ba con Cự Thú từ cánh cửa đó thò ra dường như đang sống trên vai của hắn, ánh mắt hung ác, dữ tợn khủng bố, tản ra trận trận khí tức hoang dã.

Nếu có người có thể chứng kiến thần niệm trong quyền ý của ba người này, tất nhiên sẽ sợ hãi thán phục quang cảnh cuồng dã xinh đẹp này!

“A Man, hình như ngươi có không ít địch nhân nhỉ!” Thái Ca hết nhìn đông tới nhìn tây, nhin không được hưng phấn nói: “Lần trước ta và chủ nhân trước đi trộm đồ, cũng không dính đến nhiều người như vậy, lần này có thể đại khai sát giới?”

Việc bọn họ động thủ chẳng những kinh động đến đám người đang đi về Thần Vương điện xem lễ, mà ngay cả người trên Thần Vương điện cũng bị kinh động, lúc này đang có khoảng 10 nhân ảnh từ trên núi phi xuống, khí thế cực kỳ cường đại. những đệ tử khác của Thần Vương điện thấy bọn họ đều phải thi lễ, hiển nhiên là cao tăng của Thần Vương điện.

“Sao lão hổ này lại có chút quen mặt nhỉ?”

Một tên Xu Cơ Đại Tư Đạc Mạc Tang liếc Thái Ca dò xét, nhỏ giọng nói: “Phảng phất như đã gặp nhau ở nơi nào... Ta nhớ ra rồi! Lần trước Brendan Thánh Ma Đạo sư đến trộm Thần Vương pháp điển, hình như có mang theo tiểu súc sinh này!”

“Chẳng lẽ Brendan lão tặc kia lại tới nữa?” Một vị Xu Cơ Đại Tư Đạc khác lại nói, bối rối hướng lên núi Thánh điện chạy như bay, cao giọng nói: “Phải chạy nhanh lên Thánh điện, miễn cho bị lão tặc này tính toán!”

“Đức Bư Man Chuy trưởng lão, chúng ta gặp lại rồi!”

Hai mắt Hầu Nhân Ma Ni phóng hỏa, lạnh lùng nhìn Trương Đức Bư, khí thế một hồi kích động, đầu khí thổi quần áo bay phất phới: “Ta đang định làm thịt lão già Đồ Mông Di Lạc kia, bức ngươi hiện thân, không nghĩ tới lại đụng ngươi ở chỗ này!”

“Hầu Nhân, chúng ta liên thủ đối phó hắn!” Khải Nhược Lâm xóa vết máu trên mặt, nói. Vừa rồi nàng có ý giết Khải Lâm Na, lại bị Trương Đức Bư nện một quyền lên đỉnh đầu, đánh cho đầu rơi máu chảy, suýt nữa mất mạng, trong nội tâm tức giận dị thường.

“Cút!” Hầu Nhân Ma Ni đến nhìn cũng không liếc nàng một cái, âm thanh lạnh lùng nói: “Đây là chuyện giữa ta và hắn, ngươi dám nhúng tay, cần lão tử báo thù, lão tử sẽ thịt ngươi trước tiên!”

Khải Nhược Lâm giận sôi máu, đang muốn trở mặt, Victor Simon liền cất giọng nói: “Sư tỷ. Trở về!”

Khải Nhược Lâm hung hăng trừng hắn, không cam lòng tình nguyện thối lui đến bên cạnh Victor. Đồ Mông Di Lạc cũng trong đám người, vừa muốn tiến lên, đột nhiên có một người lóe lên chắn trước mặt, là La Tín, duỗi tay đặt ở đầu vai của hắn, cười nói: “Hầu Nhân sư đệ cùng quý thần miếu Đức Bư Man Chuy trưởng lão có thù sát sư, Đồ Mông trưởng lão nên im lặng xem cuộc vui cho thỏa đáng.”

Đồ Mông Di Lạc hừ lạnh một tiếng, chỉ cảm thấy chân khí toàn thân của mình bị ép lui về đan điền, không thể nhúc nhích, trong nội tâm thầm lo lắng: “Chẳng lẽ Bồ Nạp Lạc Già bị A Man giết chết... Còn có, ta nghe nói Clovis Baruch cũng bị một tên Thú Tộc giết đi, chẳng lẽ cũng là A Man động tay? Lão tử cùng hắn tách ra bất quá chỉ một tháng, tiểu tử này làm sao lại gây nhiều chuyện như vậy? Giết cả 2 nhân vật quan trọng của Thần Vương điện, nếu vậy thì phải làm sao cho phải?”

Đồng thời trong nội tâm Đồ Mông trưởng lão trong cũng có một ít kinh ngạc, bất kể là Bồ Nạp Lạc Già hay là Clovis Baruch, đều là nhân vật có thể sánh vai cùng hắn, thực lực cực kỳ cường đại, vậy mà Trương Đức Bư còn giỏi hơn hai người này, chẳng phải muốn nói thực lực còn ở trên hắn hay sao?

“Nữ thần Tanya tại thượng, hi vọng A Man có thể tránh được một kiếp này...”

codon.tra

137. Chương 137: Ác Chiến

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 137: Ác chiến

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Thực lực Hầu Nhân so với lần trước càng thêm cường hoành. Thật sự là tiến bộ thần tốc!” Trương Đức Bư hít mắt, dò xét Hầu Nhân Ma Ni, trong nội tâm không khỏi thất kinh, giờ phút này khí thế của hắn biến hóa quả thực có thể dùng từ nghiêng trời lệch đất mới có thể hình dung.

Lần đầu tiên tại Tanya thần miếu gặp được hắn, Hầu Nhân ngạo khí khinh người, tuy cao ngạo, nhưng đó là loại người trẻ tuổi khí thịnh, bất luận kẻ nào cũng không để vào mắt, không để trong lòng.

Mà bây giờ, tinh thần khí thịnh của hắn đã biến mất, mà chuyển biến thành bạo lệ chi khí, càng cường đại Man đầu khí dung hợp cùng một chỗ, giống như là một đầu Man Hoang dị thú tùy thời đều có thể sẵn mồi!

Tuy nhiên hắn tiến bộ kinh người, nhưng Trương Đức Bư lại không sợ chút nào.

Bọn người Duy Khắc Đa khí thể giống như bàn thạch, vô cùng trầm ổn, mà khí thể Hầu Nhân lại mang theo phần nộ và xuất hiện chấn động, cái này cho thấy tu vi của hắn tăng trưởng quá nhanh, mà tu vi tâm cảnh theo không kịp, làm cho cảnh giới bất ổn.

“Tu vi tâm cảnh của hắn chẳng những không có tiến bộ, ngược lại thụt lùi không ít.”

Hôm nay Trương Đức Bưu cũng coi như là đại hành gia trong việc tu luyện đấu khí, liếc ngang liếc nhìn ra chỗ máu chốt của Hầu Nhân Ma Ni.

Tu luyện đấu khí cũng không phải chất cùng lượng của đấu khí đạt đến thì sẽ thành công tấn cấp. Còn cần chất lượng tinh thần lực đạt đến độ cao tương ứng. Đồng thời, tâm cảnh của tu luyện giả cũng phải được rèn luyện tương ứng, chỉ có không ngừng rèn luyện nội tâm của mình, khiến cho tâm như sắt thép, vững như bàn thạch, không động tâm bởi ngoại vật, như vậy mới có thể bước vào tầng cảnh giới tiếp theo.

Cho nên sau khi Đấu Thánh Kiếm Thánh bọn hắn có được đại thành tựu, liền không hề Tín Ngưỡng bất luận thần linh nào, đây là bởi vì tâm cảnh của bọn hắn cứng cõi đã đạt đến độ cao không cách nào tưởng tượng, trong lòng bọn họ, Tín Ngưỡng chúng thần chính là vũ nhục đối với đấu khí của bản thân mình!

Mà giờ khắc này Hầu Nhân Ma Ni, lại không để ý đến đối rèn luyện nội tâm, bắt đầu trở nên táo bạo.

“Đức Bưu Man Chuy, hôm nay sẽ là tử kỳ của ngươi!”

Sắc mặt Hầu Nhân Ma Ni âm lãnh, Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý chậm rãi quay chung quanh bản thân, tinh thần khí ba người hợp làm một thể, chỉ thấy không khí bị chấn động rất nhỏ, phát ra tiếng vang rầm rầm, giống như có một cái khung xương độc xà đại mãng đang chậm rãi bò qua.

Đột nhiên thân hình hắn hóa thành một đạo hư ảnh, bước chân giao thoa, phiêu hốt bất định. Trương Đức Bưu cảm thấy hoa mắt, Hầu Nhân đã vọt tới trước người hắn!

“Thật nhanh!”

Không kịp suy tư, Trương Đức Bưu phi tốc lui về phía sau, hai tay mười ngón giơ lên, trước người hiện ra mười đạo hỏa diễm đao, tung hoành thiết cát (cắt), tạo thành một mảnh đao vòng.

Liệt Hỏa quyết!

Liên Hoa chỉ!

Đ-A-N-G...G! Đ-A-N-G...G! Đ-A-N-G...G!

Mười đạo đao khí không ngừng tán đi. Đều dừng trên người Hầu Nhân Ma Ni, đồng tử Trương Đức Bưu không khỏi híp lại, chỉ thấy trên làn da của Hầu Nhân Ma Ni nhanh chóng xuất hiện một tầng lân phiến màu hơi sắc (nâu xanh), trong chớp mắt liền bao phủ toàn thân, đao khí chạm vào người hắn, thậm chí ngay cả một tia bạch ngân cũng không có xuất hiện!

Trên mặt Hầu Nhân Ma Ni cũng có Thanh Lân rậm rạp, Long Uy mịt mờ phá thể phát ra, “Đùng” phía sau hắn truyền ra tiếng vang, chỉ thấy sau lưng Hầu Nhân Ma Ni xuất hiện một cái đầu do xương cốt tạo thành, thô to, dài ngắn khoảng ba trượng, một bộ cốt màu trắng như tuyết, xương cốt xếp thành Long Vĩ, sắc bén như đao!

Đây là một cái Long Vĩ Cốt Long, từ phía sau mông của Hầu Nhân Ma Ni mọc ra, quái dị nói không nên lời.

Giờ phút này toàn thân Hầu Nhân Ma Ni Long Lân che kín rậm rạp, sau lưng mọc ra một cái Long Vĩ, ngay cả con người của hắn cũng bị che lại, quả thực chính là một tên Long tộc mang hình dạng con người!

Trong lỗ mũi Hầu Nhân Ma Ni phun ra một cỗ nhiệt khí, cười khanh khách nói: “Đây là hình thái cao đẳng của Đại Uy Thiên Long bí quyết, Đức Bưu Man Chuy, nhờ ngươi ban tặng. Đạo sư mới có thể dùng Long Hồn Huyết Trì giúp ta tăng cường độ thân thể lên, khiến cho Đại Uy Thiên Long khí của ta tiến bộ thân tốc! Không chỉ có như thế, Đồ Thẩn đạo sư trả lại cho ta một kiện vũ khí đối kháng Thương Khung Chiến Chùy!”

Trong tay Hắc Nhân Ma Ni đột nhiên nhiều ra một căn đồng côn màu kim sắc, cái căn đồng côn được tinh thần lực của hắn cùng đấu khí rót vào, lập tức kích phát trùng trùng điệp điệp ma pháp trận bên trong cùng phù văn, một tầng kim loại hướng ra phía ngoài nổ tung, keng keng, trong chớp mắt biến thành một căn đồng trụ dài ngắn khoảng ba trượng!

“Bàn Long trụ!”

Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý của Hắc Nhân Ma Ni quán quanh trên Bàn Long trụ, miệng mở rộng dữ tợn và khổng lồ, khung xương gai lồm chồm, đã có Bàn Long trụ bảo hộ, Long Xà quyền ý của hắn không thể bị phá vỡ, ổn như Thái Sơn!

Roline thấy thế, trong nội tâm thầm hận: “Đồ thần trưởng lão quá bất công rồi, ngay cả Bàn Long trụ cũng đem cho hắn!”

Bàn Long trụ là một kiện vũ khí được Thần Vương điện cất chứa kỹ càng, cũng là vũ khí cấp Truyền Kỳ, nghe nói là bảo vật của Long tộc, uy lực cực kỳ cường đại. Bảo vật cấp Truyền Kỳ của Thần Vương trong điện có số lượng cũng không ít, nhưng chỉ có cao tầng Thánh điện mới có thể sử dụng những bảo vật này, những đệ tử như Khải Nhược Lâm chỉ có hăm mộ ngắm nhìn.

Thân thể Hắc Nhân Ma Ni Long Hóa, lại sử dụng Bàn Long trụ, thực lực bạo tăng, thân thể Trương Đức Bưu trải qua thần tử rèn luyện, lại tu luyện Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết được xưng phòng ngự mạnh nhất, mặc dù như vậy, cường độ thân thể hai người cũng không kém bao nhiêu.

Trọng yếu hơn là, Đại Uy Thiên Long bí quyết là Long tộc tâm pháp, chú trọng cả công kích cùng phòng ngự. Giờ phút này lực lượng của hắn không kém hơn Trương Đức Bưu chút nào, hơn nữa đấu khí của hắn muốn hùng hậu hơn xa so với Trương Đức Bưu!

Trên mặt Hắc Nhân Ma Ni nở nụ cười quỷ dị, ha ha cười nói: “Như vậy chỉ sợ vẫn không thể giết chết người, cho nên đạo sư lại cho ta một vật. Xuất hiện đi!”

Đầu vai hắn đột nhiên cũng vỡ ra một cánh cửa, từ trong không gian thò ra một khô lâu Đại Cự Hoàn Long Xà, uốn lượn xoay quanh giữa không trung, mở ra cái miệng khổng lồ, trong hốc mắt tối om hiện ra hai ánh lửa lập lòe, nhìn chăm chăm vào Trương Đức Bưu, đầu Cự Thú đột nhiên phát ra tiếng gào thét!

Long Uy so với Hắc Nhân Ma Ni càng thêm trầm trọng bộc phát ra, làm cho mọi người hít thở không thông!

Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư Đồ Thần Cổ Đô Tư trưởng lão triệu hoán ra Đại Cự Hoàn Long Xà!

Đồ Mông Di Lặc trưởng lão ở một bên đang xem cuộc chiến sắc mặt trở nên tuyệt vọng, vừa rồi thân thể Hắc Nhân Ma Ni Long Hóa, lại lấy ra vũ khí cấp Truyền Kỳ Bàn Long trụ, nhưng trong nội tâm Đồ Mông Di Lặc biết rõ mặc dù là như vậy, Trương Đức Bưu vẫn có phần thắng, bởi vì hắn có được hai con ma sủng cường đại.

Nhưng lúc Đại Cự Hoàn Long Xà xuất hiện, Đồ Mông trưởng lão rốt cục cũng tuyệt vọng, Đại Cự Hoàn Long Xà là Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư mới có thể triệu hoán ra Vong Linh Thánh Thú, cho dù đầu Đại Cự Hoàn Long Xà là Vong Linh sinh vật, nhưng dù sao cũng là Thánh cấp ma thú sau khi chết hình thành Vong Linh sinh vật, có thêm đầu thánh thú này, Trương Đức Bưu chỉ có một con đường chết!

Trong mắt Hắc Nhân Ma Ni lóe ra khoái ý điên cuồng. Vận khởi Bàn Long trụ nhảy lên cao, trùng trùng điệp điệp nện xuống, cười ha ha nói: “Đức Bưu Man Chuy, tư vị như thế nào?”

Man đấu khí trong cơ thể Trương Đức Bưu cấp tốc vận chuyển, giống như có một tảng đá lớn trong cơ thể đang không ngừng xoay tròn và bị mài mòn, lăn lông lốc, lăn lông lốc, Thương Khung chiến chuy trong tay của hắn lúc lớn lúc nhỏ!

Tiếng vang nặng nề đến cực điểm truyền đến, chỉ thấy lôi quang trút xuống, Trương Đức Bưu cùng Hắc Nhân Ma Ni đồng thời kêu rên một tiếng, lão đảo lui về phía sau. Lúc lui một bước, thêm đá dưới chân liền bị đấu khí trầm trọng bạo tạc, loạn thạch bay tán loạn!

Trong khi bọn hắn đang giao thủ, ba con ma thú ở giữa không trung như ẩn như hiện, buông tay chém giết, khói đen tràn ngập, khắp nơi tràn ngập Hắc Ám ma pháp nguyên tố, trong sương mù hắc ám truyền đến tiếng nổ từng trận, vang vọng Thiên Địa!

Hầu Nhân Ma Ni tung người nhảy như bay, đuổi theo Trương Đức Bưu, Bàn Long trụ lần nữa đè xuống, lúc này giao thủ thanh thế càng thêm kịch liệt, hai người tại trên đường núi tung nhảy như bay, Thương Khung chiến chuy cùng Bàn Long trụ va chạm liên tục!

Từ xa nhìn lại, thêm đá đi lên Thần Vương điện như cùng một cái đai lưng bằng ngọc, uốn lượn quanh núi, mà hai người bọn họ phi tốc nhảy lên như hai con bọ chó, nhưng hai con bọ chó mỗi một lần va chạm thì đai lưng bằng ngọc đều bị nghiền nát một mảng lớn.

Trung tâm hai người giao thủ, không gian chấn động không ngớt, tiếng bạo liệt ầm ầm vang lên không dứt bên tai!

Đám người ở bên cạnh đang xem cuộc chiến nhao nhao nhượng bộ, càng lùi càng xa, e sợ bị hai người ảnh hưởng đến, tuy ở đây không có một người nào là kẻ yếu, nhưng đụng phải loại cường độ giao phong này, bản thân cũng sẽ bị trọng thương!

“Cái này chính là Nam Cương Man đấu sĩ sao?”

Trong mắt La Tín tinh quang chớp động, lẩm bẩm nói: “Khó trách Đồ Thần Cố Đồ Tư trưởng lão muốn đổi một bộ thân thể Đấu Thánh, thân thể người Nam Cương thật sự quá cường hãn, nếu như Đồ Thần trưởng lão đã có được thân thể Đấu Thánh, như vậy thực lực của hắn liền tương đương với hai vị Thánh giả...”

Hai người bọn họ, đem dã tính hoang dã của người Nam Cương phát huy đến mức tận cùng, đón đánh ngạnh kháng, sức lực không một tia giữ lại. Vũ khí Hầu Nhân Ma Ni không chỉ là Bàn Long trụ, còn có Long Vĩ phía sau lưng hắn, quét ngang như gió, mang cho Trương Đức Bưu uy hiếp rất lớn, mà Tiểu Hắc cùng Thái Ca lại bị Đại Cự Hoàn Long Xà cuốn lấy. Không rảnh trợ giúp, trận chiến đấu này đối với hắn mà nói thật sự là hiểm ác tới cực điểm!

Hầu Nhân Ma Ni đánh lâu như vậy, trong nội tâm âm thầm nôn nóng, khí thế càng thêm bất ổn, mà Trương Đức Bưu dần dần chiếm cứ thượng phong, cũng không phải Hầu Nhân Ma Ni thực lực yếu hơn so với hắn, mà là vì tâm cảnh tu vi Hầu Nhân đã đại giảm rồi.

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên cuộc chiến giữa không trung của ba con ma thú đang ác chiến, thầm nghĩ: “Không có trợ giúp của ta, Tiểu Hắc cùng Thái Ca chỉ chống đỡ không được thêm bao lâu, Đại Cự Hoàn Long Xà mặc dù không có ma pháp năng lực, nhưng dù sao cũng là một đầu Thánh Thú, không thể tiếp tục chờ nữa!”

Hắn đột nhiên thu Thương Khung chiến chuy, tay không tác sát nghênh tiếp Bàn Long trụ từ không trung nện xuống, cái vũ khí cấp Truyền Kỳ này hung hăng nện xuống tay hắn, chỉ thấy Thái Thần Phát Năng Thăng Quyết phù văn toàn thân Trương Đức Bưu cấp tốc sáng lên, liền bị nghiền nát, núi đá dưới chân vỡ vụn thành từng phiến, sau đó bị đấu khí trùng kích chấn thành bột mịn, khói bụi nổi lên bốn phía!

Tất cả lỗ chân lông toàn thân cao thấp của Trương Đức Bưu sở hữu đều bị một kích này đánh nổ tung, huyết dịch vừa mới tuôn ra liền bị đấu khí cuồng bạo bốc hơi hết, huyết vụ tràn ngập!

Cùng lúc đó, đấu khí cùng tinh thần lực của hắn đều dừng mãnh tiến vào bên trong Bàn Long trụ, cùng Hầu Nhân Ma Ni tranh đoạt quyền khống chế Bàn Long trụ!

“Sinh Tử Kiêu!”

Hầu Nhân Ma Ni vốn đang hưng phấn vì đánh trúng Trương Đức Bưu, nào biết một cổ quyền ý lăng lệ cực kỳ ác liệt dừng mãnh tiến vào bên trong Bàn Long trụ, cùng quyền ý Đại Cự Hoàn Long Xà của hắn va chạm lẫn nhau, quyền ý của hắn lập tức không địch lại, Bàn Long trụ suýt nữa rời tay, Long Vĩ sau lưng vội vàng lóe lên, hung hăng đâm vào ngực Trương Đức Bưu!

Trương Đức Bưu không né không tránh, tùy ý để cho Long Vĩ đâm xuyên qua lồng ngực của mình, mỉm cười nói: “Hầu nhân, ngươi biết ngươi vì sao không bằng ta không?”

Toàn thân cao thấp của hắn máu tươi đầm đìa, huyết châu vừa mới tuôn ra, liền bị đấu khí làm bốc hơi, mỉm cười cũng trở nên vô cùng dữ tợn.

Hầu Nhân Ma Ni không khỏi rung mình một cái, dùng sức rút đuôi ra, nào biết lại bị cơ bắp của Trương Đức Bưu kẹp lấy, nhất thời nửa khắc không rút ra được.

Mà quyền ý Sinh Tử Kiều của Trương Đức Bưu dũng mãnh tiến vào, đem quyền ý Đại Cự Hoàn Long Xà của Hầu Nhân Ma Ni từng chút một bức ra khỏi Bàn Long trụ, tiếp tục mỉm cười nói: “Đó là bởi vì, thiên tư của người không bằng ta! Ý chí của người không kiên định bằng ta! Quyền ý thần niệm cũng không bằng ta! Quyền ý của ta, là từ trong lịch lãm sinh tử chém giết rèn luyện mà có, trải qua Bách Thánh quyền ý thần niệm tẩy lễ, người chỉ đối mặt với một cái tử vật, làm sao có thể so với ta?”

Trải qua Bách Thánh Chiến Tràn tủy lễ về sau, quyền ý của Trương Đức Bưu đã tiếp cận cảnh giới Lạc Ấn Hư Không, trầm trọng to lớn, căn bản không phải Hầu Nhân Ma Ni có khả năng bằng được!

Tâm cảnh Hầu Nhân Ma Ni lập tức thất thủ, sắc mặt trắng bệch, Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý triệt để tan rã, sụp đổ, trong nháy mắt Trương Đức Bưu nắm giữ quyền khống chế Bàn Long trụ, vung Bàn Long trụ lên hung hăng nện xuống Long Vĩ, Long Vĩ lập tức vỡ vụn từng khúc!

Trương Đức Bưu cũng không thèm liếc nhìn hấn, phi thân lên không trung, chui vào bên trong Hắc Ám ma pháp nguyên tố, hai tay ôm lấy Bàn Long trụ hướng đầu của Đại Cự Hoàn Long Xà đập tới!

Ba con ma thú quyết chiến trên không trung đã đến thời kì mấu chốt, Thái Ca cùng Tiểu Hắc liên tiếp bại lui, bị Đại Cự Hoàn Long Xà cắn đến mức mình đầy thương tích, da lông cũng bị Hắc Ám ma pháp nguyên tố ăn mòn, liên tục tróc ra, tiếp tục thêm một lát, tất nhiên sẽ bị đầu Vong Linh Thánh Thú tiêu diệt.

Trương Đức Bưu phi thân vào giữa không trung, Bàn Long trụ gào thét đập xuống, hung hăng nện vào đỉnh đầu Đại Cự Hoàn Long Xà, tại chỗ nện nó đến mức xương cốt vỡ khắp nơi, chóng mặt nặng nề. Đầu Đại Cự Hoàn Long Xà căn bản không có nghĩ đến Hầu Nhân Ma Ni lại bị thua nhanh như vậy, dưới tình huống ứng phó không kịp, bị Trương Đức Bưu tại chỗ nện chóng mặt, từ trên không trung rơi xuống!

Thái Ca cùng Tiểu Hắc lập tức từ trong không gian giới chỉ chui ra, hai con Cự Thú và ba cái miệng như bồn máu khổng lồ ngay ngắn cắn con Đại Cự Hoàn Long Xà, dùng sức xé rách, đầu Vong Linh Thánh Thú dài trăm mét, thân hình khổng lồ lập tức từ trong không gian giới chỉ của Hầu Nhân Ma Ni rơi ra ngoài!

Trương Đức Bưu nhảy vào đỉnh đầu Đại Cự Hoàn Long Xà, thu hồi Bàn Long trụ, đem Thương Khung chiến chùy lấy ra, hai tay vung đại chùy nện xuống, rất nhanh đem đầu của nó nện ra một cái lỗ thủng cực lớn!

Con Đại Cự Hoàn Long Xà đau đến lảo đảo lộn lộn, thân thể thật dài quật ra bốn phía, Thái Ca cùng Tiểu Hắc dùng sức xé rách, lập tức đem con Vong Linh Thánh Thú kéo thành ba bốn đoạn. Thân thể Đại Cự Hoàn Long Xà vặn vẹo không ngớt, ý đồ co rút lại như cũ, đây là đặc thù của Vong Linh sinh vật, chỉ cần tinh hạch trong đại não vẫn còn, chúng sẽ vĩnh viễn bất tử, đem cốt cách tổ hợp lại, vẫn là một đầu Vong Linh Thánh Thú như trước.

” Long tinh của ta!” Thái Ca kêu một tiếng, bổ nhào vào đầu của Đại Cự Hoàn Long Xà, móng vuốt thò vào trong đầu khua loạn.

“Không tốt!” Xa xa Xu Cơ Đại Tư Đạc Mạc Tang của Thần Vương điện chứng kiến cảnh tượng này, sắc mặt kịch biến, vội vàng phi tốc chạy đến, lạnh lùng nói: “Mau ngăn cản bọn chúng lại!”

Rất nhiều đệ tử Thần Vương điện vội vàng phi thân lên, hướng Trương Đức Bưu đánh tới, Mạc Tang dùng tốc độ nhanh nhất, vừa mới vọt tới trước mặt, chỉ thấy Trương Đức Bưu đột nhiên nâng đầu của Đại Cự Hoàn Long Xà lên, nhảy vào lưng của Lục Dực kim Quang Hồng, mang Song Đầu Địa Ngục Khuyển theo, hướng phương xa bay vút đi, xa xa truyền lại thanh âm hung hăng càn quấy đến cực điểm của con cộp kia: “Cạc cạc, Long tinh của ta...”

Xu Cơ Đại Tư Đạc Mạc Tang vọt tới trước mặt Hầu Nhân, một cước đá ngã hấn, hấn hấn nói: “Tại sao người không ngăn cản hấn?”

Hầu Nhân Ma Ni nằm trên mặt đất, sắc mặt như tro tàn, cúi đầu nhìn vào hai tay của mình, thần thái thất hồn lạc phách.

“Ta không cách nào xuất ra quyền ý thần niệm của ta nữa rồi... Tại sao lại như vậy, tại sao lại như vậy...”

La Tín thương cảm nhìn hấn, Trương Đức Bưu đánh nát Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý của hấn, đồng thời cũng đánh nát lòng tin của hấn, lòng tin không còn, quyền ý không còn.

138. Chương 138: Hắc Thạch Thiết Ngục

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 138: Hắc Thạch Thiết Ngục

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Ý chí Hầu Nhân Ma Ni triệt để tan vỡ.

Vì đối phó Trương Đức Bưu, Đồ Thẩn Cố Đô Tư dùng Long Hồn Huyết Trì tẩy kinh phạt tẩy cải tạo thân thể cho hắn.

Thực lực bạo tăng, lại cấp cho hắn Bàn Long trụ vũ khí cấp Truyền Kỳ, còn tự mình triệu hoán thú Đại Cự Hoàn Long Xà cho hắn, làm cho Hầu Nhân Ma Ni tin tưởng tăng nhiều. Cho rằng mình tuyệt đối sẽ không bại, tuyệt đối không thể bại.

Nhưng khi lòng tin của hắn đạt tới đỉnh cao thì Trương Đức Bưu vào lúc này lại đánh bại hắn, đem tín niệm của hắn triệt để phá hủy, lại để cho thân thể cùng tâm linh của hắn sụp đổ! La Tín nhìn Hầu Nhân Ma Ni thất hồn lạc phách, lắc đầu trầm nghĩ: "Người này xem như phế đi rồi, đáng tiếc, hắn cũng là thiên tài của Nam Cương Man tộc, nếu như không gặp được Trương Đức Bưu Man Chuy.

Tương lai trở thành Đấu Thánh có lẽ cũng có khả năng..." Ý chí Hầu Nhân Ma Ni sụp đổ, cho dù có thể một lần nữa có lại lòng tin, nhưng trong nội tâm vĩnh viễn sẽ chôn dấu xuống bóng ma của Trương Đức Bưu, cuộc đời này không còn khả năng một lần nữa luyện trở lại quyền ý thần niệm của chính mình.

"Bất quá người yên tâm, hắn không chạy được..." La Tín ngẩng đầu nhìn hướng Trương Đức Bưu biến mất, trên mặt nở nụ cười, giống như mèo vờn con chuột, lẩm bẩm nói: "Bất luận kẻ nào dám ở Thần Vương điện nháo sự, đều chạy không được!" Đúng lúc này, trên đỉnh núi Thần Vương điện đột nhiên truyền đến trận trận tiếng chuông dồn dập, chỉ thấy Pháp Sư tháp ở rất nhiều quần đảo phụ thuộc sáng lên, từng cái Pháp Sư tháp hô ứng lẫn nhau, từng đạo hào quang từ trong Pháp Sư tháp bắn ra, nối thành hàng rào, đem quần đảo Thiên Vương điện bao phủ hoàn toàn.

Đầu Thái Ca đâm vào màn sáng, lập tức bị bắn ngược trở về.

Tiểu Hắc giận dữ gào lên.

Bắn ra Địa Hỏa song quả ma pháp oanh tạc lên trên màn sáng ma pháp, giống như Nê Ngưu nhập Hải(trâu đất xuống biển), ngay cả rung động nhộn nhạo cũng không có! Thời điểm Trương Đức Bưu mới vừa tiến vào Thần Vương điện, trên đường liền nhìn thấy mấy trăm tòa Pháp Sư tháp, còn có rất nhiều Pháp Sư tháp ở các hòn đảo xung quanh.

Giờ phút này uy năng những tòa Pháp Sư tháp toàn bộ liền hiện ra, hình thành hàng rào không gian, trình độ cứng cỏi cơ hồ có thể so sánh với Thánh Nguyên Vương Tọa, dùng thực lực của cả bọn căn bản không cách nào đột phá! Những màn sáng của các tòa Pháp Sư tháp vẫn không ngừng phát tán ra, đem quần đảo Thần Vương điện phân cách thành một không gian độc lập, từ xa nhìn lại, chỉ thấy cả hòn đảo núi non trùng điệp, mà đỉnh núi Thần Vương điện thì lại được bao phủ bên trong màn sáng, hào quang vạn trượng, lộ ra vẻ thần thánh nghiêm túc và trang trọng vạn phần.

"Hàng trăm hàng ngàn tòa Pháp Sư tháp của Thần Vương điện hợp thành nhất thể, loại thủ đoạn phòng ngự này chỉ sợ chỉ có Kiếm Thánh Đấu Thánh mới có thể phá vỡ."

Trương Đức Bưu lau đi vết máu ở khóe miệng, bình ổn dấu khí cuồng loạn trong cơ thể, trầm nghĩ trong lòng.

Cùng Hầu Nhân Ma Ni giao thủ, hần thắng cũng cực kỳ vất vả, lúc ấy tay không tắc sắt tiếp được Bàn Long trụ của Hầu Nhân, Bàn Long trụ đánh cho phù văn toàn thân của hần bị nghiền nát, nếu như không đạt được Thái Thản Phất Năng Thắng Quyết.

Một kích này liền có thể phá hủy tất cả đầu khí thông đạo của hần, mặc dù như thế, Bàn Long trụ của Hầu Nhân vẫn làm cho đầu khí của hần bị phân tán, hỗn loạn không chịu nổi.

Sau đó hần lại bị Long Vĩ đâm thủng lồng ngực, nếu như không phải Trương Đức Bưu thân thể cường đại.

Tạm thời dời lực phủ ngũ tạng khỏi vị trí cũ, trái tim tránh thoát, lúc đó người chết nhất định là hần.

“A Man, làm sao bây giờ?” Thái Ca quay đầu nhìn lại, chỉ thấy có không biết bao nhiêu đệ tử Thánh điện do Xu Cơ Đại Tư Đạc suất lĩnh chạy như bay đến, hiển nhiên những người này có phương pháp xuyên qua cấm chế của Pháp Sư tháp, màn sáng đối với bọn họ mà nói không tồn tại.

Giờ phút này Thần Vương điện đã xuất động tinh anh, nếu như Trương Đức Bưu chỉ đánh bại Hầu Nhân Ma Ni thì cũng thôi, tối đa Thần Vương điện chỉ phái người âm thầm đối phó hần, nhưng hần lại làm thật trưởng lão Titans thần miếu Clovis Baruch, còn đem đầu lâu triệu hoán thú Đại Cự Hoàn Long Xà của Đồ Thản Cổ Đô Tư trưởng lão cũng khiêng đi, không khác gì quét mặt mũi của Thần Vương điện, cho nên hần không thể không chết! “Nếu bị những người này đuổi giết bắt được, dù là Đầu Thánh cũng phải nuốt hận mà chết!” Trương Đức Bưu ngăn chặn thương thế, cúi đầu nhìn thoáng qua, không khỏi giật mình, phía rừng rậm phía dưới khối đen tràn ngập, sát khí lạnh lạnh, lúc vừa tới vào Thần Vương điện, theo như lời Victor thì đây là nơi giam giữ trọng phạm của Thần Vương điện, trong nội tâm khẽ động, nói: “Chúng ta xuống dưới!” Thái Ca thu cánh, vừa mới rơi vào rừng rậm, đột nhiên trong rừng rậm truyền đến âm thanh rầm rầm, Trương Đức Bưu vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy những đại thụ che trời từng cây từng cây ngã xuống, giống như trong rừng rậm đang có một con quái vật khổng lồ đang tại phi tốc đi tới, đem những người cản đường ở trước mặt đâm cho nát bầy! Cùng lúc đó, đỉnh đầu đầu lâu Đại Cự Hoàn Long Xà mà hần đang cầm trong tay đang rực rạch, ánh lửa sâu kín trong hốc mắt đại thịnh, tựa hồ có cảm ứng kỳ diệu với quái vật trong rừng rậm .

Răng rắc! Quái vật trong rừng rậm rốt cục cũng đụng ngã một cây đại thụ cuối cùng, bạch quang lóe lên, hướng Trương Đức Bưu đánh tới, chính là khung xương của Đại Cự Hoàn Long Xà! Tuy đầu Đại Cự Hoàn Long Xà bị Thái Ca cùng Tiểu Hắc kéo đứt thân hình, lại bị Trương Đức Bưu lấy mất đầu lâu, nhưng bởi vì là Vong Linh sinh vật, cho nên không bị chết đi. Lấy thân thể hùng hổ truy tung hần, Trong hàng ngũ Thánh Thú thì Cốt Long có thực lực yếu nhất, nhưng đồng thời cũng là sinh vật khó giết nhất, trừ phi triệt để hủy diệt Long tinh của nó.

Nếu để cho thân thể và đầu lâu Đại Cự Hoàn Long Xà một lần nữa kết hợp với nhau, muốn đối phó đầu Vong Linh Thánh Thú này khó càng thêm khó, tuy Tiểu Hắc cùng Thái Ca đem đầu Vong Linh thánh thú xé thành chia năm xẻ bảy, mà Trương Đức Bưu lại đánh xuống đầu lâu một cái động lớn, nhưng đối với Vong Linh mà nói, thực lực của nó vẫn không có bất kỳ hao tổn gì.

Hôm nay cả người Trương Đức Bưu bị thương nặng.

Mà tình trạng của Thái Ca cùng Tiểu Hắc đều kiệt sức, một cái tát của đầu Vong Linh thánh thú này cũng có thể lấy đi tánh mạng của bọn hần! Trương Đức Bưu lập tức thò tay cầm Long tinh trong đầu lâu của Đại Cự Hoàn Long Xà ra, không khỏi nao nao, chỉ thấy cái miếng lớn như chậu rửa mặt của Tiểu Hắc cùng Lục Dực Kim Quang Hồng dựa vào ăn Long Tinh để tiến hóa, bất quá khả năng Long tinh này xen lẫn Hắc Âm ma lực khổng lồ, nếu Thái Ca ăn nó không biết sẽ có vấn đề gì không?” Thân thể Đại Cự Hoàn Long Xà gào thét tới làm cho Trương Đức Bưu không kịp suy tư, quát: “Thái ca.”

Thái Ca há mồm cực lớn, Trương Đức Bưu đem Hắc Âm Long tinh ném vào bên trong, lão hổ đến nhai cũng không nhai, liền nuốt xuống một cái.

Ánh lửa sâu kín trong hốc mắt đầu lâu Đại Cự Hoàn Long Xà lập tức bị dập tắt, mà thân thể cốt cách đã vọt tới trước người bọn hần đột nhiên ‘Rầm Æo Æo’ một tiếng đổ xuống, không biết bao nhiêu cốt khô chồng chất cùng một chỗ, hình thành một tòa cốt sơn, làm cho bọn hần bị vùi ở dưới mặt đất, lúc này mới hoàn toàn tử vong.

Trương sau bưi chậ vật từ trong núi xương bò ra, chỉ thấy Tiểu Hắc đang chạy tới, hai cái đầu của nó đều ngậm một cục xương, cắn một cái vỡ vụn.

”Tiểu Hắc dựa vào ăn Vong Linh sinh vật mà tiến hóa, không nghĩ xương cốt Đại Cự Hoàn Long Xà cũng có thể ăn.

Trương Đức Bưi đem cốt cách Đại Cự Hoàn Long Xà thu thập vào trong không gian giới chỉ, nói: “Thái Ca, ngươi ăn hết khóa Hắc Ám Long tinh, có cảm giác khác thường nào hay không? Lão hổ hưng phấn nói: ”Ta cảm giác được toàn thân tràn đầy lực lượng! Kỳ quái ta như thế nào còn không có tiến hóa... Đúng rồi A Man, ngươi nói ta có cái gì khác thường là sao? Trương Đức Bưi lắc đầu trầm nghĩ: “Đúng là một đám đại gia hỏa!” Mang theo Tiểu Hắc cùng Thái Ca đi thẳng về phía trước, địa điểm Thái Ca đáp xuống rất gần địa phương sát khí tràn ngập, càng về phía trước, sát khí càng nặng, sương mù cũng càng nặng.

”Nơi này chính là địa phương Thần Vương điện giam giữ trọng phạm? Quá xa hoa à nha? Đi vào nơi cuối cùng phát ra sát khí, Trương Đức Bưi không khỏi ngây dại, chỉ thấy trước mắt là một tòa nhà do Hắc Thạch thuần túy kiến tạo thành cung điện hùng vĩ, đứng lẻ loi trơ trọi trong rừng đen, trên vách tường vẽ đầy phù điêu Chư Thần Thiên Ma, mặt mũi có người kinh sợ, có người mặt không biểu tình, có dữ tợn hung ác, mà địa phương sát khí nồng đậm đến cực điểm đúng là từ trong cung điện truyền ra.

Tám biển treo bên trên cung điện viết bằng cao đẳng tinh linh ngữ, Trương Đức Bưi tại Tinh Mang học viện đã từng học qua ngôn ngữ này.

Hắn đọc được là: “Hắc Thạch Thiết Ngục!” Bên ngoài Hắc Thạch Thiết Ngục không có đệ tử Thần Vương điện trông coi, Trương Đức Bưi cảm ứng được vài luồng khí thể khổng lồ đều từ bên trong phát ra, do dự một chút cẩn rằng đi vào bên trong cung điện.

“Trách trách trách, rốt cục cũng vào rồi!” Trong cung điện đột nhiên truyền đến một thanh âm trầm đục, trong nội tâm Trương Đức Bưi khẽ động, chậm chậm đi về phía trước, đứng ở phía sau một cột trụ bằng đồng, nhìn thăm dò xung quanh, nói thầm: “Nghe cái thanh âm này, giống như tiếng của Minh Vương điện Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư Zaid? Hắn tới nơi này làm gì?” Trong Hắc Thạch Thiết Ngục không có bất cứ vật gì, chỉ có mấy trăm cột trụ bằng đồng và bên trên cột trụ bị che kín bởi đủ loại ma pháp trận kỳ dị, tương tự truyền tống ma pháp trận nằm trên tế đàn mà Trương Đức Bưi được chứng kiến trong Thánh Nguyên Vương Tọa, mà trung tâm cung điện, có một cổng truyền tống cao hai trượng cỡ lớn, chớp động ánh sáng màu lam lóe lên từng hồi.

Mà ở trong đó sát khí cực kỳ nồng đậm .

Sát khí đúng là từ trong cổng truyền tống tuôn ra, cuộn cuộn như sóng lớn, bành trướng cực độ! Trương Đức Bưi thăm dò một lúc thì thấy Long Vĩ thô to của Thâm Uyên Cốt Long do Thánh Ma Đạo Sư Zaid triệu hoán biến mất vào bên trong cổng truyền tống, đột nhiên bên ngoài truyền đến trận trận âm thanh ồn ào, Trương Đức Bưi không cần nghĩ ngợi, cũng chui vào cổng truyền tống.

Thân thể của hắn vừa biến mất, Mạc Tang Đại Tư Đạc xuất hiện, các đệ tử Thần Vương điện cũng lần lượt xuất hiện trong cung điện Hắc Thạch Thiết Ngục, Khải Nhược Lâm muốn đi vào cổng truyền tống, Victor Simon vội vàng ngăn nằng lại, nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Sư tỷ, chỗ này có thể không vào thì đừng vào, vì người đi vào chưa có ai đi ra cả.”

“Vì cái gì?” Khải Nhược Lâm hiểu kỳ nói, không chỉ có nàng, những đệ tử khác của Thần Vương điện cũng cực kỳ hiểu kỳ.

Bọn hắn tuy sống ở Thần Vương điện rất lâu rồi, nhưng đối với Hắc Thạch Thiết Ngục thì hoàn toàn không biết gì cả, tòa Hắc Thạch Thiết Ngục này là cấm địa trong Thánh điện, ngay cả đạo sư của bọn hắn cũng không muốn đề cập đến chỗ này.

Victor Simon lắc đầu.

Thấp giọng nói: “Ta cũng không biết trong đó đến tột cùng có cái gì, bất quá người đi vào không có một người có thể đi ra. Còn nhớ sự kiện Huyền Nguyệt thần miếu lần trước không? Huyền Nguyệt thần miếu không phục quản lý của Thánh điện và muốn độc lập, tất cả thần chức và nhân viên thần miếu của bọn họ

bị áp giải đến đây, lúc ấy ta cũng là một trong những người áp giải. Sau khi bọn hắc đi vào, ta không còn thấy bọn hắc xuất hiện nữa.”

Chúng đệ tử đều phát lạnh, nhìn về phía cổng truyền tống, trong ánh mắt mang theo sợ hãi.

Mạc Tang Đại Tư hừ lạnh một tiếng. Nói: “Không được hồ ngôn loạn ngữ! Thánh điện làm việc quang minh lỗi lạc, như thế nào làm chuyện lén lút được?” Khải Nhược Lâm nói: “Đại Tư Đại nhân, ngài có chưa từng đi vào Hắc Thạch Thiết Ngục chưa?” Mạc Tang Đại Tư Đặc giống như đột nhiên nghe được một chuyện kinh khủng, rung mình một cái, cả giận nói: “Ta không có phạm sai lầm, tại sao phải đi vào? Hôm nay là ngày Hậu Tuyển Thánh nữ, La Tín, người mang theo mấy người đệ tử ở tại chỗ này trông coi, những người khác theo ta trở về Thánh điện! Giáo hoàng đại nhân sắp chủ trì thánh điển rồi!” Chúng đệ tử vội vàng đồng ý, Mạc Tang Đại Tư Đặc mang theo mọi người vội vàng rời đi, đám đệ tử còn lại thì ở lại chỗ này, La Tín nhìn về cổng truyền tống, ánh mắt chớp động, thầm nghĩ: “Ngũ Tư trưởng lão bởi vì nghiên cứu Đấu Chiến Thắng Quyết mà bị điên rồi.”

Chắc hẳn cũng bị giam giữ ở chỗ này.

Ba? Ngay cả Ngũ Tư trưởng lão Kiếm Thánh cường đại như vậy cũng bị vây ở bên trong, Hắc Thạch Thiết Ngục thật đúng là một địa phương khủng bố.

139. Chương 139: Thiết Ngục Phong Ma

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 139: Thiết Ngục Phong Ma

Dịch: contraithancket

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu tiến nhập Hắc Thạch Thiết Ngục, chưa kịp dò xét cảnh vật chung quanh liền nghe một tiếng vang ầm ầm thật lớn, một bộ khô cốt cực lớn đang bay đến bên cạnh chỗ hắn đứng, đâm vào trên tường, mảnh vỡ hài cốt bay loạn xạ! Hắn vội vàng đánh giá, bộ khô cốt nặng đậm khí tức hắc ám ma pháp này chính là do Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư Zaid triệu hoán Thâm Uyên Cốt Long! “Người nào mà có thể đánh bay con Thâm Uyên Cốt Long thế này?” Thái Ca lập tức hoan hỉ kêu một tiếng: “Long tinh của ta!” Vội vỗ cánh bay đi, chui vào trong hốc mắt của con Thâm Uyên Cốt Long kia.

Chỉ để lộ cái mõng lớn ra bên ngoài, cái đuôi vẩy tới vẩy lui.

Lúc này tiếng vang từ nơi không xa lại truyền đến, Trương Đức Bưu vội vàng nhìn lại, chỉ thấy nơi này là một cái khu kiến trúc cực lớn nằm dưới lòng đất, có mười cái ngã ba, hành lang hai bên là từng gian thạch thất, do Hắc Thạch thuần túy kiến tạo mà thành.

Phía trên tường vẽ đầy ma pháp phù văn, có lẽ đây là nhà giam.

Bên trên cửa thạch thất chỉ chừa một cái cửa sổ nho nhỏ, lần lượt xuất hiện từng cái mặt khô héo, mắt ghé ra khỏi cửa sổ, như cổ găng lách ra phía ngoài để nhìn một chút bên ngoài đã xảy ra chuyện gì.

Trên vách tường hai bên hành lang đen nhánh có treo một bó đuốc nhỏ, ánh lửa u ám.

Trong không khí tràn ngập mùi vị gay mũi.

Cuối hành lang, Zaid đang chiến đấu kịch liệt với một người.

Hình dáng người giao thủ với hắn vô cùng quái dị, đầu người thân rắn, toàn thân đen nhánh như Tiểu Hắc, trên thân thể phủ kín bởi đủ loại ma pháp phù văn quỷ dị.

Giống như trời sinh đã là như vậy, mọc ra tám cánh tay, bộ dáng không khác biệt bao nhiêu so với Naga(ai có chơi warcraft 3 thì biết con này), nhưng linh hoạt hơn xa so với Naga, chạy trên mặt đất nhanh như gió.

Trên người hắn treo đầy khóa sắt màu đen.

Khi chạy phát ra tiếng đình đình, leng keng giống như tiếng chuông, tám cánh tay nắm giữ bốn kiện vũ khí hạng nặng, một Đinh Chùy, Song Điện Phủ(búa 2 lưỡi), đại kiếm cùng trường thương, bốn loại vũ khí sử xuất ra bốn loại chiêu thức bất đồng, giống như cuồng phong sáu vũ hướng Zaid công tới! Quái nhân này có thể đem Thâm Uyên Cốt Long đánh bay, thực lực thâm bất khả trắc, bất quá Trương Đức Bưu coi như đã đọc nhiều sách vở có kiến thức uyên bác, cũng không biết đây là người chủng tộc nào.

Từ xưa đến nay, nhiều chủng tộc biến mất trong lịch sử đếm không hết, nhưng hắn còn chưa từng nghe nói qua có chủng tộc như vậy bao giờ! Bởi vì Zaid bị quái nhân này đánh cận thân, không kịp phóng thích cường lực ma pháp, bị đánh phải chạy đông trốn tây, đột nhiên toàn thân Hắc Ám ma lực điên cuồng tuôn ra, quát lên một tiếng: “Lưỡi Hái Tử Thần, ngưng!” Hắc Ám ma pháp lực lập tức ngưng tụ, trên hai tay của hắn xuất hiện một thanh liềm đao màu đen.

Đầu đuôi dài ngắn khoảng ba trượng, hô một tiếng nghênh tiếp, vậy mà có thể cùng quái nhân này lấy cứng chọi cứng! Oanh! Hai người giao thủ sinh ra âm thanh giống như tiếng sấm trong hành lang, chấn đắc màng tai của Trương Đức Bưu ong ong lên, ma pháp lực đâm vào vách tường bốn phía, hào quang lóe lên, lập tức bị ma pháp phù văn trên vách tường hấp thu.

Zaid hổn hển nói: “Tiểu tử kia, còn không mau đi lên hỗ trợ?” Trương Đức Bưu chần chờ một lúc, đã thấy bốn thanh binh khí trên tay quái nhân đột nhiên khóa Lưỡi Hái Tử Thần của Zaid lại, rít gào nói: “Bát Cực Phong Hồn Liệm(dây xích), khóa!” Chỉ thấy khóa sắt màu đen trên người hắn như rắn đang bò, lập tức đem trói Zaid lại! Trương Đức Bưu thấy thế, không khỏi rung mình một cái, lập tức bỏ đi ý niệm tiến lên trợ trận trong đầu.

Phù văn quanh thân quái nhân kia đột nhiên sáng lên, ma pháp lực khổng lồ trên không trung như nước thủy triều bắt đầu khởi động, chỉ thấy những phù văn trên thân thể hắn giống như hắc thiết hiện lên, thoát thể mà ra, trên không trung xếp đặt tổ hợp, trong chớp mắt hình thành một cái ma pháp trận, rơi vào trán của Thánh Ma Đạo Sư Zaid.

“Trấn Ma Ấn, khóa!” Hắc Ám ma lực di động trên thân Zaid lập tức biến mất, cả người uể oải ngã xuống, bị quái nhân kia dùng khóa sắt khóa hai chân lại, hắn lập tức cảm trường thương lên, phi tốc lao về phía Trương Đức Bưu, tám cánh tay vung vẩy, đằng đằng sát khí.

Zaid cười khẩy nói: “Kêu người giúp ta, người hết lần này tới lần khác đứng ở một bên xem cuộc vui, lần này đến phiên người rồi? Người cao to, đánh chết tên ranh con này đi!” Thái Ca từ trong đầu lâu của Thâm Uyên Cốt Long bay ra, bụng nhỏ căng cứng, hiển nhiên đã đem Hắc Ám Long Tinh của Thâm Uyên Cốt Long nuốt vào trong bụng, chứng kiến quái nhân kia đánh tới, thét to: “Thằng này xấu quá, giết hắn đi!” Đang muốn vỗ vôi cánh bay qua, Trương Đức Bưu vội vàng kéo lấy cái đuôi của nó lại, hai tay giơ cao, cười nói: “Chúng ta đầu hàng!” Quái nhân kia dừng bước lại, đi chung quanh hắn vài vòng, ánh mắt lập loè.

Trong nội tâm Trương Đức Bưu bất an, tâm thần bất định, thầm nghĩ: “Con quái vật này ngay cả Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư đều không phải là đối thủ của nó. Nếu như ta liều mạng, đến chết cũng không biết chết như thế nào. Trước tiên bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn!”

Đột nhiên một đạo ánh sáng màu đen từ trên thân rắn của quái nhân bắn ra, đồng dạng trói hai chân của hắn lại, phù văn trên thân thể quái nhân sáng lên lần nữa, một đạo phong ấn phong cách khác lạ hơn so với Zaid chui vào cái trán của Trương Đức Bưu, lập tức Trương Đức Bưu cảm thấy đầu khí toàn thân trong tích tắc bị thu hồi trở lại đan điền, một cỗ đại lực đem đầu khí của hắn áp chế gắt gao, không thể nhúc nhích.

“Đầu Khí Phong Ấn, Trấn Ma Ấn, khóa!” Quái nhân kia đem ma pháp lực của Thái Ca cùng Tiểu Hắc cũng phong ấn lại, đem trói tất cả lại, cầm binh khí lên, hướng chỗ sâu trong lao ngục chạy đi.

Thánh Ma Đạo Sư Zaid trừng to mắt, gắt gao nhìn thẳng vào Trương Đức Bưu, cười quái dị nói: “Tiểu ranh con thù vặt, ta nhận ra ngươi, lần trước ở trên biển lão tử còn tưởng rằng ngươi là Đầu Thánh, không nghĩ tới lại không chịu nổi một kích, sớm biết như thế, lúc ấy lão tử nên tiêu diệt ngươi!” Phan! Sắc mặt Trương Đức Bưu đen sạm, thu hồi nắm đấm từ trên mặt hắn lại, quát: “Câm miệng” .

Zaid bị một quyền của hắn đánh cho choáng váng, khóe miệng chảy máu, cả giận nói: “Hỗn đản, ngươi có biết ta là ai hay không? Ta là...” Phan! Trên mặt Zaid lại bị đánh thêm một quyền.

Lập tức giận tím mặt: "Đội lão tử đi ra ngoài rồi, lão tử sẽ đem tất cả họ hàng của Trương Đức Bưu tập trung lại đánh một quyền vào mặt của họ, Thánh Ma Đạo Sư Zaid tức giận đến mức toàn thân phát run, thể mới biết uy hiếp đối với một tên man rợ căn bản vô dụng, bọn hắn đồng dạng là tù nhân, chỉ có thể bằng vào thực lực khuất phục đối phương, làm cho đối phương thần phục chính mình.

Vì vậy Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư đuổi ra hai nắm tay gãy gò xương xấu đến trước mặt Trương Đức Bưu, sau đó bị man rợ bẻ lợi hai tay, đau đến mức nước mắt giàn giụa.

Vận rủi còn chưa kết thúc, hai con thú đồng dạng cũng bị trói buộc treo ngược lên kia, lão hổ cùng con chó nhỏ cũng hành động, một con bổ nhào vào trên đùi của hắn.

Gắt gao cắn bấp thịt chân của hắn, một con khác lại mọc ra hai cái đầu, cắn cổ hắn chết sống cũng không buông ra.

"Anh hùng, tha mạng!" Thánh Ma Đạo Sư Zaid nói.

Trương Đức Bưu lúc này mới buông tha hắn.

Nghiêm mặt nói: "Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, chúng ta hiện tại cùng là tù nhân, có lẽ cùng chung mối thù, không thể tự giết lẫn nhau."

"Chỉ có người mới nghĩ thế thôi? Ta bị người đánh, lão tử chưa từng đánh qua người a?"

Trong nội tâm Zaid ủy khuất vạn phần, cùng cười nói: "Tiểu anh hùng, ngài nói đúng." (Dịch: text của khựa lồm vãi)

Trong mắt hung quang chớp động: "Nếu như lão tử có thể còn sống đi ra ngoài, nhất định đem tên ranh con như ngươi rút gân lột da, luyện chế thành một con Vong Linh! Căn cổ của ta, con chó kia thật ác độc." Trương Đức Bưu nhìn nhìn thân thể của tên quái nhân, thấp giọng nói: "Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, người có biết hắn là chủng tộc gì hay không?" Thánh Ma Đạo Sư Zaid hỗn hển nói: "Người ngay cả hắn là chủng tộc nào cũng không biết, cũng dám xông vào Hắc Thạch Thiết Ngục sao? Thật không biết người lộn lộn như thế nào mà sống được tới bây giờ nữa." Trương Đức Bưu giờ nắm đấm lên, làm bộ muốn đánh, Zaid vội vàng cười làm lành nói: "Đừng đánh, đừng đánh! Ta biết rõ hắn là chủng tộc gì! Đầu người thân rắn, Naga Tu La, hắn chính là Vực Ngoại Ma tộc, là một trong những quản ngục của Hắc Thạch Thiết Ngục, phụ trách trông giữ phạm nhân của Thần Vương điện!"

"Vực Ngoại Ma tộc?"

Trương Đức Bưu không khỏi hơi sững sờ, chỉ thấy tên quái nhân đầu người thân rắn cười lạnh một tiếng, nghiêng đầu sang chỗ khác, ồm ồm nói: "Sai rồi, chúng ta là Thần Tộc!" Thánh Ma Đạo Sư Zaid bĩu môi: "Cầu chứ Thần Tộc gì, tự dưng vàng lên mặt, còn không phải luân lạc tới mức giữ ngục cho Thần Vương điện hay sao?"

"Nói vậy!"

Quái nhân kia nổi giận, rít gào nói: "Thần Vương điện cung phụng là Thần Vương của chúng ta, các người là những loài bò sát không phục Thần Vương thống trị. Đáng đời nên bị giam giữ ở chỗ này, trọn đời không thể đi ra!" Thanh âm của hắn cuộn cuộn như sấm.

Giống như mấy trăm người ở cùng một chỗ hò hét, tiếng gầm trong hành lang nhấp nhô bốc lên, chấn đất hai người nôn mửa liên tục! Zaid không dám nói lời nào nữa. E sợ làm cho hắn tức giận.

Thân thể con rắn của quái nhân chạy như bay, đột nhiên đi vào một cổng truyền tống khác, từ bên trong đi xuyên qua, đi vào tầng tiếp theo của Hắc Thạch Thiết Ngục.

Quái nhân kia chạy không ngừng, liên tục xuyên qua tầng ba Thiết Ngục, rốt cục cũng dừng lại, mở một cửa nhà lao ra, đưa bọn hắn cùng hai con ma thú đều ném vào trong.

"Hai người các ngươi sống ở chỗ này, cơm một ngày ba bữa sẽ đúng hạn đưa tới, đừng nghĩ trốn đi, đó là chuyện không có khả năng! Hắc Thạch Thiết Ngục từ khi sáng lập đến nay, còn không có ai có thể trốn đi!" Quái nhân lại từ cửa sổ ném qua một chồng giấy dày đặc vào, Zaid cười nói: "Cái này ngục giam cũng thật chu đáo, còn có giấy vệ sinh." Ngoài cửa sổ truyền đến âm thanh của quái nhân kia: "Giấy vệ sinh? Người

nghe thật tốt a! Đây là cho các người dùng để viết khẩu quyết tâm pháp tu luyện đấu khí cùng ma pháp khẩu quyết! Về phần đại tiện, tự dùng tay giải quyết đi!” Zaid nổi trận lôi đình, cả giận nói: “Lão tử liền dùng nó chà vào mặt ngươi, ngươi có thể làm gì được lão tử.” Ngoài cửa không có bất kỳ thanh âm nào, chắc hẳn quái nhân kia đã đi xa.

Trương Đức Bưu thừa cơ dò xét gian phòng giam này, chỉ thấy tại đây cũng rộng rãi, chỉ là không khí tràn ngập một cỗ hương vị quỷ dị, mùi nước tiểu cùng mồ hôi bắn hỗn tạp cùng một chỗ, cực kỳ khó nghe.

Gió nhẹ từ cửa sổ bay tới, còn có mùi xác chết phân hủy. Làm cho người ta buồn nôn.

Trong thạch thất đặt bốn cái giường.

Trên giường có phủ lên một ít rơm rạ, trong đó một cái giường lớn đã có một lão giả tóc trắng xoá, hai tay ôm đầu gối, ánh mắt vô thần, trong miệng thì thào liên tục, không biết đang nói cái gì.

Lão giả kia hiển nhiên là vừa đến nơi đây không có bao lâu, quần áo sạch sẽ ngăn nắp, xem quần áo và trang sức hẳn là nhân viên cao tầng của Thần Vương điện, không biết phạm vào tội gì mà bị giam giữ tại đây.

Zaid đột nhiên quái cười rộ lên, thân thể lại hiện ra một tia Hắc Ám ma pháp lực: “May mắn lão tử sớm đã biết rõ tên ngục thủ muốn phong ấn ma pháp lực của ta, sớm ẩn dấu một tia Hắc Ám ma lực, dùng để phá tan Trấn Ma Ấn!” Một Hắc Ám kỳ sĩ được hắn triệu hoán ra, áo choàng rách rưới, cốt đao sáng như tuyết .

Đằng đằng sát khí.

Thánh Ma Đạo Sư Zaid nhe răng cười nói: “Tiểu tử, vừa rồi đánh lão tử thật thê thảm, hiện tại lão tử muốn cho ngươi biết chữ chết viết như thế nào! Giết hắn đi!” Hắc Ám kỳ sĩ lập tức khởi xướng công kích.

Hướng Trương Đức Bưu đánh tới.

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng.

Nhưng tên Hắc Ám kỳ sĩ còn không có vọt tới trước người hắn.

Chỉ thấy phía sau hắn đầu chó đen xông lên, hai cái đầu lâu mở miệng một cái, trong chớp mắt đem tên Hắc Ám kỳ sĩ kia ăn sạch sẽ, như vẫn có chút chưa thỏa mãn, trơ mắt nhìn Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư.

Zaid trợn mắt há hốc mồm, man rợ một quyền phóng tới, quyền đâm cước đá, vô cùng đau đớn nói: “Ta vừa rồi nói như thế nào hả? Chúng ta đều là tù nhân, không được tự giết lẫn nhau, phải đoàn kết. ”

Sau nửa ngày, Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư mặt mũi bầm dập ngồi ở trên mép giường, trong mắt nhỏ hung quang chớp động: “Đội lão tử phá tan Trấn Ma Ấn. Khôi phục ma pháp lực, đến lúc đó... ”

codon.tra

140. Chương 140: Như Ngã Thân Lâm

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 140: Như Ngã Thân Lâm

Dịch: contraithanget

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiếm Giới

Trong gian thạch thất không chỉ có hai người bọn họ, còn có một lão giả gầy còm trên người không có nổi bốn lượng thịt, ngồi xồm ở góc giường điện bích, ánh mắt si ngốc nhìn chằm chằm vào góc tường, miệng lẩm bẩm.

Thời điểm Trương Đức Bưu tàn bạo Thánh Ma Đạo Sư Zaid, lão giả kia làm như không nghe thấy.

Vẫn nhìn chằm chằm vào góc tường như trước, tựa hồ ở chỗ đó có đồ vật gì đó hấp dẫn hơn việc hai người đánh nhau.

Thái Ca hiểu kỳ vạn phần, bay đến bên cạnh hắn, tìm một chỗ ngồi xuống, cũng chằm chằm vào góc tường, qua nửa ngày sau, lão hồ không thể không tuyên bố thất bại.

Nó thật sự nhìn không ra trong góc tường kia đến tột cùng có đồ chơi gì tốt, đang chuẩn bị vỗ cánh bay đi, lão giả kia đột nhiên ngẩng đầu, thần thần bí bí nói: “Hừ, ngươi cũng là đồ vô tri.” Thái Ca chớp chớp mắt.

Một mảnh mờ mịt.

Lão giả kia tiếp tục nói: “Ta đang định ở chỗ này kết lưới.”

Thái Ca lại nháy mắt mấy cái, sau nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, thăm dò nói: “Ngươi là một con Tri Chu(con nhện) à?” Lão giả kia mặt mày hớn hớn, nói: “Sai rồi, ta là một cây nấm.”

Thái Ca rốt cục cũng đưa ra được kết luận.

Bay trở về nói cho man rợ nghe: “Hắn là một vị triết học gia, nói chuyện rất có triết lý!” Trương Đức Bưu nhin không được nói: “Thái Ca, ngươi không biết là đầu óc của hắn có vấn đề sao?” Lão hồ lần nữa nháy mắt mấy cái. (con cọp ngu ^^!)

Lão hồ nói năng hùng hồn đầy lý lẽ: “Não của triết học gia đều có vấn đề!” Trương Đức Bưu im lặng, mắt Zaid tròn trắng, u oán ai thán một tiếng: “Minh Thần tại thượng, ngài mở to mắt nhìn xem con dân của người đang ở chung với mấy tên bạn tù gì nè? Một người điên, một tên bạo lực cuồng, còn có một lão hồ đầu óc có vấn đề! Minh thần vĩ đại, chẳng lẽ ngài đã từ bỏ con dân đáng thương, đáng yêu Zaid này sao?” Nghĩ tới đây, Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư cúi đầu xuống, nhìn Tiểu Hắc, cái con ma thú này ngồi xổm trước người hắn chăm chú nhìn hắn, trong ánh mắt tràn ngập chờ đợi.

Trong nội tâm âm thầm kêu khổ: “Minh Thần tại thượng, cái con Song Đầu Địa Ngục Khuyển này lực uy hiếp còn lớn hơn tên mọi rợ kia, nó một mực chờ đợi ta triệu hoán Vong Linh cho nó ăn, muốn hao hết sạch ma pháp lực của ta!”

Cuối cùng Trương Đức Bưu cũng dừng việc tàn bạo hắn.

Tiết hận xong, mà Tiểu Hắc thì muốn hắn không ngừng triệu hoán Vong Linh sinh vật bổ dưỡng cho nó, Thánh Ma Đạo Sư Zaid đã sớm ngờ tới việc tiến vào Hắc Thạch Thiết ngục sẽ bị ngục thủ phong ấn, cho nên mới tìm kiếm cách che dấu lại một tia ma pháp lực.

Nếu như điểm ấy ma pháp lực này cũng hao hết sạch. Như vậy hắn chỉ có thể ngồi xổm ở chỗ này cho đến khi chết.

Cho nên trong nội tâm Thánh Ma Đạo Sư. Lực uy hiếp của con Địa Ngục Khuyển còn hơn xa so với mọi rợ nhiều.

Chuyện cho tới bây giờ, Zaid đã ý thức được hắn đã không còn cách gì cả.

Có đối thủ là Man Đầu Sĩ, chẳng quản hắn làm khỉ gió gì mà bị phong ấn đầu khí cùng ma pháp, mặc dù là Thánh Ma Đạo Sư, cường độ thân thể cũng không cách nào so sánh với chiến sĩ, huống chi tên mọi rợ này lớn lên càng cao lớn thô kệch, mặt mũi bặm trợn, vừa nhìn liền biết là đồ vũ phu.

Ma pháp sư đồng dạng cũng có rèn luyện thân thể, bất quá phương thức bọn họ khổ luyện bất đồng với chiến sĩ, chiến sĩ chỉ dùng đầu khí tinh lọc thân thể, làm cho bản thân trở nên càng cường đại hơn, mà ma pháp sư thì dùng các loại nguyên tố tinh lọc thân thể, làm cho chính mình dần dần trở thành nguyên tố thể.

Hai phương thức cường hóa thân thể bất đồng, phương hướng cũng bất đồng, nhưng dù cho ma pháp sư trở thành nguyên tố thể, cường độ thân thể cũng tuyệt đối không thể so sánh với chiến sĩ.

“Huống chi hắn còn có hai con cao cấp ma sủng, cao cấp ma sủng mặc dù bị phong ấn ma pháp lực, năng lực vật lộn cũng có thể so với kiếm đấu sĩ ngang cấp! Thực không biết tiểu tử này làm thế nào mà thu phục được Lục Dực Kim Quang Hồng cùng Địa Ngục Khuyển hả trời, tại sao lão tử không có vận khí tốt như vậy.” Zaid ai thán.

“Không được rồi, hay là lão tử trước tiên phá tan Trấn Ma Ấn, khôi phục tu vị, đến lúc đó dùng thực lực của ta, giết chết tên mọi rợ còn không phải dễ như trở bàn tay hay sao? Đầu tiên đem ma sủng của hắc đoạt lấy, sau đó cứ từ từ bóp chết!” Hung quang trong mắt Zaid lập lòe.

Hung hăng trừng mắt liếc nhìn Trương Đức Bưu, quanh thân hiện ra ma pháp chấn động yếu ớt, khối đen hơi mỏng từ trong thân thể tuôn ra, bao phủ toàn thân.

Trương Đức Bưu thấy thế, cũng thu liễm tinh thần, cân nhắc có nên đột phá phong ấn đầu khí trong đan điền hay không.

Phong ấn đầu khí trong đan điền. Là một loại hình thái trước đây hắc chưa từng gặp qua, giống như hai nụ hoa sen chớm nở nằm cùng một chỗ, đem đan điền phong ấn, kín không kẽ hở, tinh thần lực của hắc ý đồ tiến vào đan điền, chạm đến nụ hoa sen, liền bị một cỗ lực lượng ngăn cản, căn bản không cách nào cảm ứng được đầu khí.

Rất hiển nhiên, tên Hắc Thạch ngục thủ là một vị Thánh Ma Đạo Sư cường đại, tinh tu ma pháp, cho nên mới có thể đem bọn hắc phong ấn, nhưng nhục thể của hắc cường đại đến trình độ Trương Đức Bưu trước đây chưa từng gặp qua, năng lực vật lộn có thể so sánh với một vị Kiếm Thánh.

Khó trách không gian trong Thánh Nguyên Vương Tọa, đối mặt với Vực Ngoại Ma Tộc xâm lấn, Thánh Nguyên Ma Pháp hoàng đế triệu tập hàng trăm hàng ngàn vị Kiếm Thánh Đấu Thánh cùng Thánh Ma Đạo Sư chặn đánh bọn chúng, hơn nữa còn lập nhiều tượng đài kỷ niệm anh hùng đã bỏ mình trong Thánh Nguyên Vương Tọa.

Về phần Vực Ngoại Ma Tộc vì sao lại xuất hiện ở cái thế giới này, khúc chiết trong đó tự nhiên Trương Đức Bưu không thể nào biết được, bất quá cái tên Hắc Thạch ngục thủ nói Thần Vương điện cung phụng chính là Thần Vương của bọn chúng, mà Thần Vương điện được thành lập chính trong niên đại Thánh Nguyên Ma Pháp thời đại.

Trong đó tất nhiên có một câu chuyện ẩn khuất.

Trương Đức Bưu đã thử qua trăm ngàn phương pháp.

Vô luận là tinh thần lực trùng kích, oanh tạc, hay là đem tinh thần lực ngưng tụ thành hình dáng đinh ốc, đều không thể phá tan phong ấn, lấy được cảm ứng với đầu khí, trong nội tâm bắt đầu nôn nóng.

Thời gian mấy ngày trôi qua, ngục thủ Hắc Thạch Thiết Ngục mấy lần đưa đồ ăn qua, nước bần vô cùng và đồ ăn mốc meo, Trương Đức Bưu cũng ăn hết, trong nội tâm càng nổi giận, dù là ai cũng có bộ dạng khó chịu.

Zaid phát hiện tên mọi rợ sắp tới thời khắc bạo phát, cảm như hén, càng không dám trêu chọc hắc, thầm nghĩ: “Đợi lão tử phá tan phong ấn, thì...” Cách! Trương Đức Bưu thật sự nhịn không được.

Rốt cục bộc phát, một quyền hung hăng đánh vào cửa đá, tiếng gầm cực lớn từ gian thạch thất truyền ra, chấn đắc giường chiếu bay lên cao hơn một thước! “Thằng này bị phong ấn đầu khí, sao khí lực vẫn còn cường đại như vậy?” Sắc mặt Thánh Ma Đạo Sư Zaid kinh nghi bất định, thế mới biết thời điểm lúc trước Trương Đức Bưu đánh hắc căn bản không có xuất toàn lực, thậm chí nửa phần lực lượng đều chưa dùng tới, nếu không hắc đã sớm đi đời nhà ma để gặp Minh Thần rồi.

Trong nội tâm Zaid cảm kích: “May mắn hắc không có xuất toàn lực.” Nghĩ tới đây Thánh Ma Đạo Sư tâm địa bắt đầu nhảy lên một cái, gất lên một cái: “Khốn kiếp! Hắc đánh ta ác như vậy, ta còn cảm kích hắc không có xuất toàn lực? Lão tử thật sự coi thường bản thân của mình, bị người ta ngược đãi thường xuyên, chà đạp bằng mọi cách, ngẫu nhiên tên kia đối với mình tốt hơn có một chút, liền mang ơn, thụ sủng nhược kinh, cái này là bệnh chung của nhân loại.”

Zaid mặc dù là Thánh Ma Đạo Sư, là nhân vật nổi tiếng, nhưng cũng không cách nào ngoại lệ.

Trương Đức Bưu một quyền đánh ra, sau nửa ngày không có thu hồi lại, sắc mặt cực kỳ cổ quái, lực lượng toàn thân bộc phát ra trong nháy mắt đó, có thể cảm giác được hai đóa hoa sen phong ấn trong đan điền kia đột nhiên có chút buông lỏng, nụ hoa mở ra.

Nhục thể của hắn có được lực lượng, có thể tay không nâng lên mười vạn cân cự thạch, tinh thần lực không cách nào phá vỡ phong ấn, nhưng lực lượng lại có thể.

Trong lòng Trương Đức Bưu mừng rỡ, tiếp tục oanh ầm ầm lên trên cửa đá, một quyền tiếp một quyền, tiếng nổ ầm ầm, làm cho Zaid không cách nào tĩnh tâm lại được.

“Chỉ kém một đường, chỉ kém một đường là có thể giải khai phong ấn!” Trong nội tâm Trương Đức Bưu càng thêm nôn nóng, vung quyền như mưa, phong ấn của hắn bị lực lượng cường hoành trùng kích càng ngày càng buông lỏng, nhưng hết lần này tới lần khác cũng không cách nào triệt để làm cho hoa sen tách ra, thủy chung vẫn kém một chút lực lượng.

Gian thạch thất này do hắc thạch thuần túy kiến tạo mà thành, trên tường vẽ đầy ma pháp trận, ngăn cản lực lượng của Trương Đức Bưu tiếp xúc với thạch thất.

Chứng kiến sắc mặt Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư dữ tợn, trong mắt hung quang lóng lánh: “Nếu là lúc trước, lão tử đã sớm...” Đúng lúc này, cổ của hắn đột nhiên cảm giác được một cổ nhiệt khí, tiếng hơi thở hồng hộc.

Zaid vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lão giả Thần Vương diện kia chẳng biết lúc nào đã đi đến phía sau hắn, tứ chi co quắp.

Như một con khỉ ngồi xổm ở đó, khoe miệng chảy nước dãi, trong mắt hiện ra ánh sáng màu đỏ giống hệt dã thú, chăm chú nhìn chằm chằm vào Trương Đức Bưu, hưng phấn đến mức toàn thân phát run.

“Lão ma cô (cây nấm), ngươi làm sao vậy?” Thánh Ma Đạo Sư chứng kiến ánh mắt hắn giống như dã thú của hắn, trong lòng có chút sợ hãi, nên vội vàng hỏi.

Lão giả kia nhếch miệng cười ngây ngô.

Nước dãi theo khoe miệng chảy xuống dưới, tứ chi da bọc xương gầy như cây gậy trúc, đột nhiên cơ bắp da thịt héo rút của hắn phồng lên, từng khối hở ra, trong chớp mắt cường tráng như một con Tinh Tinh (người vượn), trong miệng nói nhỏ: “Hảo cường, giết hắn đi, hảo cường, giết hắn đi”

“Giết hắn đi ah!” Trong cổ họng lão giả phát ra thanh âm “Ồ Ồ”, đột nhiên hai chân phát lực, giường chiếu lập tức bị ép tới nát bầy, một đạo bóng xám đánh về phía Trương Đức Bưu, một quyền đánh tới! Tốc độ quả đấm của hắn cực nhanh, ba một tiếng đột phá âm chướng, một đạo bạch khí hình cầu theo nắm đấm tản ra bốn phía.

Trùng trùng điệp điệp kích vào hậu tâm của Trương Đức Bưu.

Cùng lúc đó, Trương Đức Bưu cũng cảm giác được nguy hiểm mãnh liệt, không kịp quay người, khuỷu tay đảo ra sau, đồng dạng cũng đột phá âm chướng, đảo vào mặt lão giả kia, hai người đều bị sức lực cực lớn của đối phương đánh bay, hai người nằm dán vào vách tường theo hình chữ đại! “Ngươi điên rồi à?” Trương Đức Bưu giận tím mặt, lập tức nhịn không được cười nói: “Ta đã quên, ngươi chính xác đã điên rồi!” Nói đến đây, Trương Đức Bưu nao nao, trong nội tâm cuồng hỉ, hắn đã cảm giác được một tia Man Đấu Khí từ trong phong ấn đan điền thoát ly ra, đấu khí đang lưu động trong đấu khí thông đạo.

Hắn vội vàng xem xét đan điền, thấy cái phong ấn kia vẫn như trước đem đan điền của hắn khóa lại cực kỳ chặt chẽ, kín không kẽ hở, thầm nghĩ: “Chắc là vừa rồi nguy hiểm làm cho lực lượng của ta phát huy vượt xa người thường, tiêu hao thể lực rất lớn, rốt cục cũng làm cho phong ấn xuất hiện khe hở, lão giả kia bị sức lực cực lớn của hắn đánh bay dán vào vách tường, cũng không có rơi xuống, mà đang dụng cả tay chân, giống như một con thạch sùng đang ở trên vách tường bò qua bò lại, đột nhiên cười một tiếng quái dị, từ không trung đập xuống, lật tay thành chảo, hướng đỉnh đầu của hắn chộp tới! ”Tối tốt!” Trương Đức Bưu quát lớn một tiếng.

Lực lượng bá đạo làm cơ thể nhấp nhô, chấn động làm không khí cũng run lên, ngưng tụ lực lượng toàn thân nghênh tiếp.

Hai người giao thủ lần nữa.

Một con Tinh Tinh khổng lồ, một con Man Hoang mãnh thú, tuy sử dụng chỉ là lực lượng thân thể, nhưng uy thế phát ra thanh thế không kém bao nhiêu so với cao thủ Đấu Khí Như Sơn, Đấu Khí Biến Hóa, quyền

phong làm cho thạch thất rung lên, đâm vào trên vách tường phát ra tiếng nổ mạnh! Thánh Ma Đạo Sư Zaid núp ở trong góc tường, sắc mặt trắng bệch: "Một tên điên, một con quái vật."

Minh Thần tại thượng. Ngài mở to hai mắt nhìn xem, Zaid đáng thương có bạn tù đều là những con quái vật ah.

Hai người lại phát ra quyền phong. Suýt nữa làm cho Thánh Ma Đạo Sư hít thở không thông, một cái bóng mờ cự đại bảo vệ Zaid đáng thương, Thánh Ma Đạo Sư ngẩng đầu nhìn lại, chính là con kia Song Đầu Địa Ngục Khuyến ngăn ở trước người của hắn, lão đại này nhìn hắn, Zaid trong thoáng chốc cảm thấy cái con ác khuyến này bỗng nhiên hiền lành hơn, trong nội tâm cảm kích vạn phần, nói: "Cảm ơn người, huynh đệ."

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy chỉ thấy bốn mắt của con chó kia nheo lại, bộ dáng cười mỉ mỉ giống như muốn nói: "Triệu hoán mấy con Vong Linh được không?" Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư im lặng, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy mọi rợ và một con ma sủng khác là lão hổ mọc cánh giờ phút này cũng ngồi xổm cạnh góc tường, nhìn chằm chằm vào góc tường không nhúc nhích.

Zaid thật sự nhịn không được hiếu kỳ, hỏi: "Người đang làm cái gì thế?" Thái Ca ngoái đầu nhìn lại cười cười: "Hừ! Ta đang dệt lưới, ta là một con Tri Chu." Làm cho người nghe là Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư đã sợ mất mật, rốt cục sụp đổ: "Minh thần tại thượng. Chẳng lẽ trong cái ngục giam này chỉ có một mình ta là người bình thường sao?"

Trong chánh điện Thần Vương điện.

Một không khí trang nghiêm thần thánh, quý tộc đến từ các nơi trên thế giới vốn ngang ngược, giờ phút này giống như thạch điêu, đặt ở đâu đứng bất động ở đó, ngay cả thở mạnh một cái cũng không dám.

Ánh mắt cung kính nhìn qua cường giả trẻ tuổi, đó chính là Giáo Hoàng, ngồi ngay ngắn trên bảo tọa.

Dựng đứng ở sau lưng giáo hoàng chính là một tượng thần bằng hoàng kim cao lớn, khiến cho người nhìn vào ánh mắt của pho tượng thấy có kiên quyết, có thương cảm, có u buồn, có phẫn nộ, có nhân từ, có kỳ vọng, có chút trách cứ chúng sinh, cũng oán trách phần hận trời cao bất công.

Đủ loại tâm tình, hết thảy đều bao hàm trong ánh mắt tượng thần.

Bất luận kẻ nào chứng kiến loại ánh mắt này, cũng sẽ nhịn không được chìm đắm vào trong đó, cũng đối với Thần Vương điện tràn đầy tín ngưỡng.

Mà tất cả các thiếu nữ đến từ các nơi trên thế giới đều tràn đầy thiên kiều bá mị, đứng ở trung ương thần điện, chờ đợi ý chỉ thần linh phủ xuống, từ trong các nàng tuyển ra Thần Vương điện tân nhiệm Thánh nữ.

Delena cũng đứng ở trong đám người Thánh nữ hậu tuyển, vụng trộm nhìn thoáng qua bốn phía, gục đầu xuống, trong lòng có chút thất vọng: "Hắn không có tới, chẳng lẽ thật sự đã gặp bất trắc." Cô nàng lúc này đã cởi bỏ trang phục nữ bộc, thay vào một bộ quần áo hoa mỹ và trang sức, lập tức vẻ xinh đẹp vô cùng từ nàng phát ra.

Rực rỡ chói mắt, giống như là nữ thần lưu lạc ở phạm trần.

Thần thánh không thể xâm phạm.

Nhưng ngẫu nhiên từ trong mắt toát ra vẻ cô đơn, cho thấy chim hoàng yến rốt cục cũng bị nhốt vào trong lồng, tiếp tục dùng ánh mắt khao khát nhìn ra thế giới bên ngoài.

Giáo hoàng rốt cục đứng dậy, âm thanh giống như tiếng kim thạch vang lên trong thần điện, âm vang hữu lực, từ trong thần điện truyền ra, mặt biển dậy sóng, địa phương cách thần điện cả trăm dặm cũng có thể nghe thấy rõ ràng, thật lâu không dứt.

"Như Ngã Thân Lâm! Hưởng Thần Vương cầu nguyện. Ý chí của Thần sẽ xem xét nội tâm thành kính của các ngươi! Thành kính người, chính là Thánh nữ, quên hẳn, chết. Hãy quên hết mọi thứ, từ nay về sau ý chí Thần Vương chính là ý chí của ngươi, Thần Vương vinh nhục chính là vinh nhục của ngươi, vong ngã."

"Cầu nguyện!" Giáo Hoàng trẻ tuổi của Thần Vương điện mặt hướng tượng Thần Vương, cầm quyền trượng quỳ xuống, hôn hít lấy ngón chân tượng thần, tất cả Thánh nữ được đề cử ở đây toàn bộ quỳ xuống.

Hai tay giơ lên, che lấy miệng, dùng lòng thành tâm của mình hướng Thần Vương thống trị thế giới thành kính cầu nguyện.

Delena cầu nguyện, nhưng trong nội tâm nàng chỉ có một ý niệm trong đầu: “Nguyện Thần Vương, ta chỉ mong cho người nam nhân kia bình an, ta nguyện buông tha cho hết thảy, thân thể, ý chí cùng linh hồn, nếu Thần Vương chứng giám, hãy cho Thần tích phủ xuống!” Trong Thần Vương điện mọi người đột nhiên châu đầu ghé tai, ánh mắt nhao nhao nhìn về phía tượng Thần Vương, chỉ thấy mi tâm bức tượng đột nhiên mở ra một con mắt, một đạo ánh sáng màu trắng đột nhiên từ con mắt bắn ra, rơi vào mi tâm Delena.

Nàng chỉ cảm thấy mi tâm tuôn ra một dòng nước ấm, chảy ra khắp các nơi trên toàn thân.

Linh hồn tựa như trở lại thời kỳ nằm trong bụng mẫu thân, dòng nước ấm phiêu đảng các nơi, vô cùng khoan khoái dễ chịu.

Ở phía sau của nàng.

Dần dần hiện ra một hư ảnh cự đại, đầu người thân rắn, có tám cánh tay, tám cánh tay huy động đủ loại thần khí, vô cùng thần thánh, trang nghiêm, nghiêm túc và trang trọng! Cổ lực lượng này cường đại đến không thể tưởng tượng nổi, lực lượng từ trong cơ thể nàng bộc phát ra, vừa làm cho người ta sợ hãi, vừa làm cho người ta run rẩy, lại làm cho người ta cúng bái! Delena hé miệng môi.

Nghe được từ trong miệng mình truyền ra một âm thanh không thuộc về mình.

“Như Ngã Thân Lâm!”

141. Chương 141: Đan Điền Bí Mật

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 141: Đan Điền Bí Mật

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Delena cảm giác được một cổ ý chí khác mang theo lực lượng cường đại đến mức làm cho người ta run rẩy đang ở trong thân thể của mình, chiếm cứ nhục thể nguyên bản thuộc về nàng, mà nàng linh hồn của nàng đang sợ hãi co cụm ở một góc.

Nàng như là một người ngoài cuộc đứng xem, trở mắt nhìn “mình” chân thành đi đến Thần Vương điện tế đàn, tiếp nhận Giáo hoàng tẩy lễ, sau đó dùng ánh mắt giống như đúc pho tượng thần của Thần Vương điện nhìn về phía khách mới đang xem lễ, từ trong ánh mắt nhìn xuống, ẩn dấu vẻ lạnh lùng không thuộc về thế giới này.

Linh hồn của thiếu nữ rất cục cựa cũng khóc òa lên: “Đây không phải là ta...”

Trương Đức Bưu kiệt sức nằm xuống, toàn thân cơ bắp co rút lại, thịt cùng gân đều đang run lên.

Từ khi hắn tu luyện Dã Man kinh đến nay, hôm nay là lần đầu tiên lực lượng toàn thân bị hư thoát đến như vậy, khí lực cử động một cái cũng không có.

Cái lão giả Thần Vương điện kia giờ phút này lại khôi phục thành bộ dáng gầy trơ xương trước kia, cũng nằm trên mặt đất thở dốc, so với hắn không khá hơn bao nhiêu.

Bất quá lão giả này thân thể cường hãn hơn so với hắn, làn da trắng tinh như trước, không có một điểm máu ứ đọng.

Trái lại Trương Đức Bưu bị đánh cho mặt mũi bầm dập, hiển nhiên so cường độ thân thể, hắn thua kém không chỉ vài lần.

“Lão già này thân thể cường đại, chỉ sợ là Kiếm Thánh tồn tại, chẳng biết tại sao bị phong ấn tu vị ném vào Hắc Thạch Thiết Ngục.” Trương Đức Bưu trầm nghĩ.

Kiếm Thánh là tồn tại cường đại cỡ nào, quyền ý có thể lưu lạc ẩn hư không, cơ hồ là tồn tại vô địch, nhưng lão già này lại bị Thần Vương điện vứt bỏ như rác rưởi, ném vào trong ngục giam thần bí này.

Trải qua lần giao thủ, bọn hắn đã triệt để tuyên cáo chấm dứt, ngã lăn ra đất nằm nghỉ.

Giường chiếu đã sớm bị quyền phong của hai người chấn thành năm bảy mảnh, thậm chí rơm rạ cũng bị kinh phong quấy cho nát bầy.

Thánh Ma Đạo Sư Zaid u oán, nhìn bọn hắn, đang cân nhắc hiện giờ có nên ra tay hay không, có bao nhiêu tỷ lệ thành công giải quyết hai tên bạo lực cuồng này.

Sau đó Thánh Ma Đạo Sư Zaid lắc đầu, không nói đến thân thể cường hãn đến biến thái của hai người này, tu vị bây giờ của hắn bị phong ấn, muốn phá vỡ phòng ngự thân thể của bọn hắn là điều không tưởng, một phương diện khác, bên cạnh mình có một con Song Đầu Địa Ngục Khuyển và con Lục Dực Kim Quang Hồng đang nghiệm giả trang thành Tri Chu, cũng không phải nhân vật dễ trêu chọc, cho dù là thời kỳ toàn thịnh, muốn thu thập bọn chúng cũng phải phí một phen tay chân.

“Thừa dịp hiện tại mau chóng phá vỡ Trấn Ma Ấn, tuy thực lực ta bây giờ ở trong ba người là thấp nhất, nhưng chỉ cần phá vỡ Trấn Ma Ấn, khôi phục tu vị, cái tên tiểu mọi rợ cùng lão ma cô kia, thêm vào một hổ một chó, cũng sẽ không phải là đối thủ của ta!”

Trương Đức Bưu nghỉ ngơi một lát, lại ngồi dậy, xếp bằng ở đấy, chậm rãi nhắm mắt lại, cẩn thận xem xét tình huống trong cơ thể chính mình.

Trải qua lần giao thủ cùng lão già này, càng nhiều Man đầu khí từ trong phong ấn tràn ra, đang ở trong thông đạo đầu khí hội tụ thành một tia nước nhỏ, lần lượt cọ rửa thân thể của hắn, chữa trị tổn thương.

“Đây là một hiện tượng tốt, nhưng muốn triệt để cởi bỏ phong ấn này thì vẫn còn lâu lắm. Mặc dù toàn bộ đầu khí của ta cũng có thể từ trong phong ấn thoát hết ra, nhưng chỉ cần cái phong ấn này vẫn còn, liền không cách nào triệt để phát huy thực lực.”

Trương Đức Bưu nghỉ ngơi một lát, lực lượng dần dần khôi phục, mở to mắt, khiêu khích nói: “Lão ma cô, muốn đánh tiếp một ván nữa hay không?”

“Ta bây giờ là Tri Chu.” Lão giả kia đứng lên, lực lượng toàn thân lập tức bộc phát, lại biến thành cường tráng giống như một con tinh tinh, ngũ khí buồn bực hỗn độn nói.

Hiển nhiên tốc độ khôi phục của lão không chậm hơn Trương Đức Bưu chút nào, thậm chí nhanh hơn!

“Các người còn muốn đánh à?” Thánh Ma Đạo Sư Zaid ai oán vạn phần.

“Người có ý kiến?” Hai người cùng nghiêng đầu nhìn sang hắn, một ánh mắt hung ác, một ánh mắt khác càng hung ác hơn.

Thánh Ma Đạo Sư Zaid rung mình một cái, ngồi xổm xuống góc tường ngón tay vẽ vẽ (tự kỷ ^^), trong miệng nói nhỏ: “Nguyên rửa các ngươi, nguyên rửa các ngươi...” Hai người giao thủ lần nữa, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy lực lượng lão phong tử so với lần giao thủ trước còn hùng mãnh hơn, chiêu phong giống như dao găm, so với một kích toàn lực của hảo thủ Đầu Khí Như Dao còn muốn lăng lệ ác liệt hơn, trong nội tâm khẽ động, bưng tỉnh đại ngộ: “Lực lượng của hắn không kém ta chút nào, đầu khí của ta có thể phá tan phong ấn, hắn tự nhiên cũng có thể!” Cho dù lão phong tử này đã vận dụng đầu khí của bản thân, nhưng Trương Đức Bưu vẫn đem toàn lực chống đỡ, không vận dụng chút đầu khí nào.

Mỗi một giọt đầu khí của hắn đều không dễ có, có thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm, dù sao lực công kích của lão phong tử trước mắt còn không cách nào công phá phòng ngự của hắn, không uy hiếp được tánh mạng của hắn, thời gian chiến đấu qua nhanh, thời điểm lão phong tử kiệt sức, Trương Đức Bưu cũng cảm thấy xương cốt của mình như muốn nát, hai người lần nữa nằm xuống thở dốc.

Thánh Ma Đạo Sư Zaid thừa cơ khởi động Hắc Ám ma pháp lực trùng kích Trấn Ma Ấn.

“A Man, ta cảm giác không thoải mái...” Thái Ca đột nhiên quyết định không giả trang Tri Chu nữa, lung lay hướng Trương Đức Bưu đi tới, mọi rợ chứng kiến bộ dạng hiện tại của nó, không khỏi hoảng sợ.

Chỉ thấy toàn thân cao thấp của lão hồ trần ngập Hắc Ám ma pháp nguyên tố nồng đậm, từng đạo hắc tuyến từ trong cơ thể nó kéo dài ra, trong không trung xoắn xuýt vào nhau, hình thành một cái lưới lớn, đem nó bao vây lại.

“Chẳng lẽ là hai khóa Hắc Ám Long tinh phát huy tác dụng? Không biết là tốt hay là xấu...” Trương Đức Bưu an ủi: “Nhìn người bây giờ thật sự giống một con Tri Chu rồi.”

Thái Ca trở mình mắt trợn trắng, ừng ực một tiếng té trên mặt đất, toàn thân hắc tuyến như tơ, nhanh chóng đem nó quấn thành kén, rậm rạp chằng chịt, tầng tầng lớp lớp, giống như một con nhộng.

Hắc Ám ma pháp lực vẫn phát tán ra ngoài cuộn cuộn, trong chớp mắt liền đem mấy người Trương Đức Bưu ngồi dồn vào góc tường, giật mình nhìn hết thấy.

“Người cho con Kim Quang Hồng ăn cái gì?” Thánh Ma Đạo Sư Zaid lẩm bẩm nói.

“Hai khóa Hắc Ám Long tinh...” Zaid im lặng nửa ngày, nhìn Trương Đức Bưu giống như thằng ngốc, cười lạnh nói: “Hắc Ám Long tinh? Trong đó có một khóa của Thâm Uyên Cốt Long do ta triệu hoán? Con Kim Quang Hồng con này thuộc về Quang Minh Hệ ma thú, lá gan của người ngược lại ghê gớm thật, dám đút cho nó Hắc Ám Long tinh, hơn nữa là hai khóa, cái này chỉ sợ là chuyện trước nay chưa từng có nha!” Trương Đức Bưu chợt dạ nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, Thái Ca có thể gặp chuyện không may hay không?” Zaid lắc đầu nói: “Ta làm sao biết? Trên đời này người hiểu rõ về Kim Quang Hồng quá ít, chỉ có ở Thâm Uyên tầng chín mới có, cho dù là người biết rõ, đoán chừng cũng không có ai cam lòng đem ra làm thí nghiệm.”

Cái hắc kén kia còn đang không ngừng bành trướng khuếch trương ra ngoài, Trương Đức Bưu trước tiên đành phải đem Thái Ca thu vào trong không gian giới chỉ, trong nội tâm bất an.

Mặc dù nói Thái Ca không đáng tin cậy như Tiểu Hắc, làm việc bừa bãi lộn xộn, nhưng trải qua thời gian dài vẫn ở chung với hắn, trợ giúp cực lớn, trong nội tâm Trương Đức Bưu sớm đã đem nó cùng Tiểu Hắc đối xử như nhau, cực kỳ quan tâm, không muốn nó bị bất cứ thương tổn gì.

“Bất quá, nếu như con Kim Quang Hồng này thật sự tiến hóa thành công, lúc nó đi ra, thật sự là một đầu Thánh thú” Thánh Ma Đạo Sư Zaid tiếp tục nói, nhưng trong lòng lại bổ sung một câu: “Đương nhiên, cụ thể nó là Quang Minh Hệ hay là Hắc Ám Hệ Thánh thú, cái này chỉ có thần linh mới có thể nói rõ ràng được. Nếu lão tử cùng một con Thánh thú ký kết chủ tớ khế ước thì ...”

“Đúng rồi, Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, người có biện pháp đột phá phong ấn Trấn Ma Ấn hay sao?” Trương Đức Bưu đem sự tình Thái Ca để sang một bên, nhớ tới Zaid một mực tin tưởng tràn đầy nói mình có thể đột phá phong ấn, thầm nghĩ: “Trấn Ma Ấn cùng Đấu Khí phong ấn hẳn là một cái nguyên lý, biết rõ Zaid có phương pháp phá giải Trấn Ma Ấn, nói không chừng cũng có thể tìm được cách bài trừ Đấu Khí phong ấn, như vậy có thể tránh khỏi việc cùng lão ma cô đánh đập lẫn nhau rồi.”

Zaid cười lạnh nói: “Người đánh lão tử ác như vậy, lão tử bị điên mới nói cho người biết! Người tới cầu lão tử ta đi, cầu lão tử sẽ nói cho người biết!” Trương Đức Bưu một quyền vung lên, quyền đâm cước đá, cả giận nói: “Ta sớm đã từng nói qua rồi, chúng ta phải đoàn kết, người lại dám theo chủ nghĩa cá nhân!” Mặt mũi Zaid bầm dập, vội vàng xin tha: “Đừng đánh, đừng đánh, ta nói!” Trương Đức Bưu lúc này mới dừng tay, Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư đứng lên, hậm hực nói: “Nói cho người biết cũng vô dụng, người có Hắc Ám ma pháp lực sao? Bên trong Lục Đại nguyên tố, Địa Thủy Phong Hỏa Tứ đại nguyên tố là chủ nguyên tố, Quang Minh Hắc Ám nguyên tố là phụ trợ nguyên tố, Quang Minh nguyên tố chủ tu trị liệu, khu trừ Hắc Ám. Mà Hắc Ám nguyên tố lại vô cùng thần bí nhất, cùng Quang Minh nguyên tố đối lập, có tính ăn mòn rất mạnh, bất quá chỉ có một số ít ma pháp sư tư chất kỳ lạ mới có thể cảm ứng được loại nguyên tố này. Ta căn bản không cần trùng kích Trấn Ma Ấn, chỉ cần vận dụng Hắc Ám nguyên tố ăn mòn, sớm muộn gì cũng có thể đem Trấn Ma Ấn triệt để triệt tiêu”

“Nguyên lai là như vậy...”

Mọi rợ thất vọng vạn phần, tức giận nói: “Sao ngươi không nói sớm, phải bị đánh một trận mới bằng lòng nói ra sự thật, suýt nữa thì phá hủy tình đoàn kết cùng hữu nghị giữa chúng ta rồi! Thật sự đáng bị coi thường!”

“Bị coi thường!” Lão phong tử học theo, trừng mắt với hắn.

Từ trong lỗ mũi Tiểu Hắc cũng hừ hai tiếng, tỏ vẻ xem thường hắn.

Thánh Ma Đạo Sư Zaid ủy khuất vạn phần, im ắng rơi lệ: “Minh Thần tại thượng, lão tử đã đắc tội với ai rồi sao? Ngài lại đối xử với ta như vậy!” Trương Đức Bưu tiếp tục cùng lão phong tử giao thủ, một mỗi liên ngồi xuống nghỉ ngơi một chút, một nhọc liên trực tiếp nằm trên mặt đất lăn ra ngủ.

Hắc Thạch Thiết Ngục được kiến tạo không biết sâu bao nhiêu xuống dưới mặt đất, ở chỗ này căn bản không biết Nhật Nguyệt lưu chuyển, không biết qua bao lâu, đấu khí trong thông đạo đấu khí của Trương Đức Bưu rốt cục cũng chứa đầy Man đấu khí tinh thuần, khôi phục ba thành tu vị.

Căn cứ Trung y lý luận của thể giới trong mộng, nhân thể chia làm ba cái đan điền thượng trung hạ, mà ở cái thể giới này, đan điền chỉ có một cái nằm ở bụng dưới.

Hiện tại đan điền Trương Đức Bưu nằm ở bụng dưới bị phong ấn, đấu khí vận hành trong thông đạo đấu khí, không có quy túc, cho nên không thể tăng trưởng tu vị.

Hắn vốn cũng không có tính toán khai phá thượng đan điền cùng trung đan điền, hiện nay bắt đắc dĩ, đành phải đem đấu khí chứa đựng trong hai cái trong Đan Điền ở trên, thời khắc nào cũng không ngừng vận chuyển, bảo trì trạng thái tăng trưởng đấu khí.

Thượng đan điền nằm ở mi tâm, trung đan điền nằm ở tâm thất(trái tim), hai nơi này đều là chỗ cực kỳ trọng yếu, hơi không cẩn thận là phải chết.

Nếu như Trương Đức Bưu không có kinh nghiệm của thể giới trong mộng, cũng không dám động đến hai cái địa phương này, bất quá hiện tại hắn phải thử khai phá hai cái đan điền này, lúc này mới phát hiện chỗ huyền diệu của nơi mới phát hiện này.

Trung đan điền nằm ở tâm thất(trái tim), đấu khí chứa ở trong đó, trái tim không thoải mái, làm cho huyết dịch trở nên càng thêm tinh thuần mạnh mẽ, chỉ nghe tiếng huyết dịch trong lòng ngực của hắn vang lên, giống như Man Ngưu Đại Cổ, thùng thùng cộng hưởng, tinh thần bách hội.

Mà thượng đan điền càng thêm kỳ diệu, mi tâm ở gần đại não, cùng tinh thần lực hô ứng lẫn nhau, cả hai bảo trì một loại chấn động nhịp nhàn, xúc tiến tăng trưởng lẫn nhau.

Trương Đức Bưu ẩn ẩn cảm thấy, thượng trung Đan Điền còn có rất nhiều bí mật, đáng tiếc hiện tại đấu khí của hắn bị phong ấn, không cách nào thăm dò kỹ càng được.

142. Chương 142: Cảnh Giới Nhập Vi

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 142: Cảnh Giới Nhập Vi

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Hắc Thạch Thiết Ngục, trong phòng giam, Trương Đức Bưu cùng lão phong tử vẫn tiếp tục giao thủ, hai người vừa chạm vào lập tức phân ra, lão đảo lui về phía sau.

Lão phong tử nằm trên mặt đất, thở dốc ừ ừ, vội vàng khoát tay nói: “Đừng đánh, đừng đánh! Một chết đi được!”

Trương Đức Bưư vẫn cảm thấy thể lực dồi dào, trung đan điền nằm ở tâm thất vẫn đang không ngừng cung cấp cường đại khí huyết cho hắn, lực lượng trong thân thể tựa hồ dùng mãi không hết, thầm nghĩ trong lòng: "Dĩ vãng ta không phải là đối thủ của lão phong tử, lần nào ta cũng bị hắn đánh cho mặt mũi bầm dập, lần này có thể đánh cho hắn cầu xin tha thứ, trung đan điền quả nhiên vô cùng kỳ diệu, không có lần kinh nghiệm này, chỉ sợ cả đời này ta vẫn không mở trung đan điền, lần này đúng là nhân họa đắc phúc."

Zaid kinh nghi bất định nhìn hắn, hiếu kỳ vì sao hắn thoáng cái lại sinh long hoạt hổ như vậy, có thể đem lão phong tử to lớn như một con đại tinh tinh đánh đến mức cầu xin tha thứ.

"Tử mọi rợ, mấy ngày nay đoán chừng ăn phải cái gì rồi." Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư nói thầm một câu, tiếp tục thúc dục Hắc Ám ma lực ăn mòn Trấn Ma Ấn.

Trương Đức Bưư không để ý đến hắn, nhẹ nhàng mở tay phải ra, đầu ngón tay của ngón trỏ có hào quang lóe lên, một đạo đao khí mảnh như sợi tóc đang xoay tròn trên ngón tay, lúc này có thêm vài đạo đao khí xuất hiện ở các đầu ngón tay khác, tất cả đều cực kỳ tinh tế tỉ mỉ.

Hô! Năm đạo đao khí đột nhiên dấy lên hắc sắc hỏa diễm, giống như năm cây châm nhỏ màu đen, đang ở trong lòng bàn tay của hắn giao kích lẫn nhau.

Phát ra thanh âm réo rắt.

Lão phong tử cùng Zaid đang nhìn vào lòng bàn tay của hắn, lão phong tử cảm thấy thú vị, há to mồm ngây ngốc ngồi xem, mà trên mặt Zaid vẻ kinh ngạc càng ngày càng nhiều.

Tu vị đấu khí của Trương Đức Bưư, hắn vẫn không để vào mắt.

Đấu Khí Như Đao đối với người khác mà nói là cao không thể với tới.

Nhưng so sánh với Thánh Ma Đạo Sư thì còn kém cả vạn dặm.

Chính thức làm cho Zaid cảm thấy kinh ngạc chính là việc Trương Đức Bưư nắm giữ đấu khí cùng tinh thần lực, đã đạt tới trình độ Nhập Vi(tỉ mỉ)!" Lúc ta nắm giữ nguyên tố cùng tinh thần lực đạt tới loại trình độ này, khi đó ta đã là cửu cấp Đại Ma Đạo Sư rồi. Hơn nữa tuổi gần tám mươi.

Ánh mắt Thánh Ma Đạo Sư Zaid chớp động, Nhập Vi là một đường ranh giới.

Khổng chế tinh thần lực cùng nguyên tố tới cảnh giới Nhập Vi, là mấu chốt để khảo nghiệm một người có thể có năng lực thực sự để trở thành Thánh Ma Đạo Sư hay không.

Dùng Lưỡi Hái Tử Thần của Zaid làm thí dụ, Lưỡi Hái Tử Thần cùng Nguyên Tố Chi Kiếm có cấu tạo và nguyên lý giống nhau, nhưng uy lực lại không thể so sánh nổi, Nguyên Tố Chi Kiếm cần dựa vào tinh thần lực khổng lồ cùng lực ngưng tụ ma pháp nguyên tố, tuy vô kiên bất tồi, nhưng cũng không phải là không thể phá.

Lực công kích mạnh như vậy nếu đem công kích Vực Ngoại Ma Tộc, sẽ tan vỡ giống như thủy tinh.

Mà Lưỡi Hái Tử Thần của Zaid bất đồng, bên trong Lưỡi Hái Tử Thần được cấu tạo bởi tinh thần lực cùng Hắc Ám nguyên tố càng thêm kỳ diệu, ngưng tụ đủ loại phù văn và ma pháp trận, từng cái nguyên tố được xếp đặt cẩn thận, uy lực có thể nói không kém hơn vũ khí cấp Truyền Kỳ, đây chính là tác dụng của cảnh giới Nhập Vi.

Mà hơi trọng yếu hơn chính là, cấm chú các loại đều là siêu giai ma pháp, đều cần cảnh giới Nhập Vi mới có thể thi triển, chỉ có khổng chế tinh thần lực cùng nguyên tố của bản thân đạt đến đỉnh phong, mới có thể khổng chế loại lực lượng có thể khiến cho Thiên Địa biến sắc run rẩy này.

Tu luyện đấu khí cũng giống như vậy, bất quá chỉ đổi nguyên tố thành đấu khí mà thôi, hai chủng hệ thống tu luyện có thể nói trăm sông đổ về một biển, đều có chỗ tương thông, cho nên mới nói ma pháp sư có khả năng thu đệ tử là người tu luyện đấu khí, mà kiếm sĩ cũng có thể thu một ma pháp sư làm đồ đệ.

Đạo đao khí trong lòng bàn tay Trương Đức Bưư hình thành nhờ cảnh giới Nhập Vi, nói rõ hắn đã sơ bộ bước vào cánh cửa của cảnh giới Nhập Vi.

Hắn trở thành Kiếm Thánh, chỉ là vấn đề thời gian cùng tu vị chưa đủ mà thôi, bởi vậy Zaid mới cảm thấy khiếp sợ.

“Vài ngày trước tiểu tử này là một gia hỏa rất đơn giản, sinh hoạt rất bạo lực. Tại sao hiện nay đột nhiên lại mò đến cảnh giới Nhập Vi rồi?” Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư trầm mồi vẫn không có lời giải.

Kỳ thật Trương Đức Bưu cũng không biết tu luyện đấu khí còn có loại cảnh giới Nhập Vi này, cho tới nay hắn đều tự mình tu luyện. Một mình tự lực lo, không có người chỉ đạo.

Lần này đan điền bị phong ấn, làm cho hắn mở ra lối tắt, mở thượng đan điền và trung đan điền, lúc này mới phát hiện lúc Man đấu khí vận hành tại hai cái đan điền này, mi tâm sẽ sinh ra một loại cảm giác đau đớn kỳ dị.

Nương theo loại đau đớn này, tinh thần lực vận hành càng thêm rõ ràng chuẩn xác, thuận buồm xuôi gió.

Mi tâm nguyên vốn là cửa sổ, là nơi chứa đựng tinh thần lực và có tác dụng tẩm bổ đấu khí.

Cử động lần này tuyệt đối là tiên vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Những người khác khi đụng đến mi tâm cùng tâm thất, đều phải cẩn thận từng li từng tí, có ai to gan như hắn? Nhưng cũng vì thế, việc chi phối tinh thần lực và đấu khí càng thêm linh hoạt.

Mà hiệu quả của đan điền ở tâm thất tác càng thêm rõ rệt, trái tim của hắn hiện giờ cung cấp cường đại khí huyết ra toàn thân, không ngừng tẩy cân phạt tủy, huyết dịch trong cơ thể được tinh lọc không ngừng.

Làm cho hắn luôn bảo trì thể năng sung mãn.

Sau khi mở trung đan điền, lúc trước chiến đấu với lão phong tử hắn không thể chịu đựng nổi, giờ phút này hắn đánh mãi không biết mệt.

Những ngày này, Trương Đức Bưu có mấy bận đem lão phong tử đánh tàn bạo một lượt, đánh cho lão tâm phục khẩu phục, hiện tại lão phong tử đối với mệnh lệnh của hắn đều răm rắp nghe theo, nghiêm nhiên trở thành tùy tùng của hắn.

Lão còn nghe lời hơn so với Tiểu Hắc, bảo hắn đánh ai hắn liền đánh người đó, cục cung tận tụy.

Đương nhiên, ở đây ngoại trừ Zaid, cũng không có người khác rồi.

Cũng may Trương Đức Bưu bảo lão phong tử cư xử đúng mực, không đem Thánh Ma Đạo Sư đánh chết, chỉ cần Zaid không trêu chọc hắn, mọi rợ sẽ không bảo lão phong tử động thủ.

Trung đan điền có khác biệt với các địa phương khác, giống như có cộng minh kỳ diệu với Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết.

Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết có hai tác dụng, một phương diện là khu trừ tạp chất trong thân thể, cải thiện thân thể, làm cho thân thể càng ngày càng hoàn mỹ, một phương diện khác chính là phù văn cường hóa thân thể.

Trương Đức Bưu phát hiện lợi dụng trung đan điền vận chuyển đấu khí Phát Năng Thắng Quyết, hiệu quả so sánh với hạ đan điền càng lớn hơn, bởi vì trung đan điền có khí huyết cường đại, đem đấu khí cung cấp ra toàn thân nhanh chóng, mấy ngày thời gian qua đi, hắn đã tu luyện Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết tới tầng thứ tư đỉnh phong, cường độ thân thể tăng tiến một bước.

“Đáng tiếc, vô luận là trung đan điền hay là thượng đan điền, hai cái đan điền này chỉ có tư cách phụ trợ, nhân thể căn bản nhất vẫn là hạ đan điền, cho dù ta đem đấu khí chứa đầy trong hai cái đan điền này, cũng chỉ tương đương với một nửa tu vị của hạ đan điền.”

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng, đành chỉ suy đoán diệu dụng của thượng đan điền, quay đầu nhìn qua Zaid, chỉ thấy trên người Thánh Ma Đạo Sư Hắc Ám ma khí càng thêm nồng đậm.

Giống như một con đại trùng tử màu đen nhúc nhích liên tục, hiển nhiên trong khoảng thời gian này Zaid cũng có được tiến triển không nhỏ.

Trong lòng của hắn khẽ động, nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, tại sao ngươi lại muốn tới loại địa phương này?”

Hiển nhiên Zaid sớm đã biết rõ có Vực Ngoại Ma Tộc cường đại thủ hộ Hắc Thạch Thiết Ngục, bằng không sẽ không tận lực lưu lại một tia Hắc Ám ma lực, để phá vỡ Trấn Ma Ấn của Ma tộc ngục thủ, hết lần này tới lần khác còn chủ động chạy tới đây, hiển nhiên đây không phải tính cách của hắn.

Zaid nghe vậy, Hắc Ám ma khí đột nhiên đình chỉ nhúc nhích.

Lạnh nhạt nói: “Ta tới nơi này là tìm một vật.”

Trương Đức Bưu không khỏi hiếu kỳ nói: “Cái gì thế?” Zaid lắc đầu, nhắm mắt lại! Không nói thêm gì nữa.

Qua nửa ngày sau, Thánh Ma Đạo Sư lại mở to mắt, nhin không được nói: “Tại sao ngươi không truy vấn ta đến cùng là ta muốn tìm cái gì?” Trương Đức Bưu hỏi ngược lại: “Ngươi sẽ nói sao?” Zaid lần nữa lắc đầu, nhin không được lại nói: “Ngươi có thể đánh ta ah, có thể ta sẽ nói ra bí mật của ta.”

Trương Đức Bưu nhin không được cười lên, hỏi: “Đánh ngươi ngươi sẽ nói sao?”

“Đánh chết ta ta cũng không nói!” Zaid nói.

Trương Đức Bưu đuổi cái lưng mỗi, cười nói: “Cho nên ta mới không có đánh ngươi. Trong lòng mỗi người đều có bí mật của mình, ngươi có, ta cũng có, coi như là lão phong cũng có. Còn có Tiểu Hắc, Thái Ca, chúng đều có tiểu bí mật. Chúng không nói, ta cũng không miễn cưỡng.”

Zaid giận tím mặt, tức giận đến toàn thân phát run: “Lần trước ta không muốn nói cho ngươi biết vì sao ta có khả năng nắm chắc phá giải Trấn Ma Ấn. Vậy sao ngươi lại đánh ta?”

Trương Đức Bưu không cho là đúng, cười nói: “Cái đó cũng không phải là bí mật không thể nói, ngươi thật đáng bị coi thường, phải bị đánh mới bằng lòng nói, cho nên ta chỉ theo đó mà làm thôi.”

“Vô sỉ, lấy cớ, ngươi chỉ muốn đánh ta!” Zaid im lặng sau nửa ngày, đột nhiên cười quái dị nói: “Được rồi, lão tử đúng là đáng bị coi thường, bí mật này nói cho ngươi biết cũng không sao.”

Dừng một chút, Zaid tiếp tục nói: “Ta tới đây, là phải tìm lại một kiện đồ vật vốn thuộc về Minh Vương điện và tìm về đạo sư của ta! Vì sao ta biết bí mật Hắc Thạch Thiết Ngục, chính là đạo sư để lại manh mối. Đạo sư của ta, dùng cả đời để nghiên cứu Hắc Thạch Thiết Ngục, biết rõ kiện bảo vật của Minh Vương điện nhất định là giấu ở chỗ sâu của Hắc Thạch Thiết Ngục. Đạo sư nói với ta, nàng muốn đi Thần Vương điện, đem kiện đồ vật nguyên thuộc về Minh Vương điện thu hồi trở về, bảo ta ở nhà chờ nàng trở lại, ta nhìn đạo sư ly khai đi Thần Vương điện, đợi nàng hơn sáu mươi năm, nàng thủy chung không có trở về.”

Zaid thần sắc ảm đạm, lẩm bẩm nói: “Khi đó ta tuổi còn nhỏ, tu vị thấp, càng không ngừng nói với chính mình, chờ một chút, chờ một chút, nói không chừng ngày mai đạo sư sẽ trở về”

“Về sau đầu của ta đã bạc, đợi đến nỗi chính mình đã thành Thánh Ma Đạo Sư, đợi đến khi ta cũng đã trở thành trưởng lão Minh Vương điện, ta rốt cục đợi không nổi nữa, cho nên ta muốn đích thân đi tới đây!” Hai mắt Zaid đỏ thẫm, hai tay gắt gao nắm lấy mép giường, gân xanh nổi lên, thở hổn hển chửi thề mấy câu.

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng, thò tay vỗ vỗ bờ vai của hắn, an ủi: “Yên tâm, ta cùng lão phong tử đều ủng hộ ngươi, chúng ta đều ở đây. Nhất định có thể tìm được đạo sư của ngươi, tìm về bảo vật của Minh Vương điện các ngươi!”

Zaid im lặng, đột nhiên nói: “Tại sao phải giúp ta?”

“Chúng ta là bạn tù, phải đoàn kết, hữu ái, sống chung hòa thuận, cùng chung hoạn nạn! Lại nói, một mình ta cũng không nắm chắc có thể thoát ra khỏi đây.” Trương Đức Bưu nói.

Thánh Ma Đạo Sư hừ một tiếng, cười hắc hắc nói: “Câu nói sau cùng mới là lời nói thật. Nhưng sau khi ly khai Hắc Thạch Thiết Ngục. Vậy thì khó nói, lão tử có thể đâm sau lưng ngươi một dao, ngươi cũng có thể đâm sau lưng lão tử một dao. Ra khỏi đây sau đó mới báo thù, nghĩ một chút mà ta đã hưng phấn đến phát run! Ngươi cảm thấy đề nghị này như thế nào?”

“Biến thái!” Trương Đức Bư nói thầm một câu, duỗi bàn tay lớn ra, nói: “Thành giao!” Hai người kích bàn tay vào nhau, Trương Đức Bư cười nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, người có biện pháp gì ly khai gian phòng giam này không vậy?”

“Không có, trừ phi đợi đến lúc tu vị của ta khôi phục. Phá vỡ hệ thống phù văn trận pháp tòa nhà giam này mới được.”

Trong nội tâm Trương Đức Bư hơi có chút thất vọng, từ trong không gian giới chỉ lấy ra một căn long cốt, ném cho Tiểu Hắc.

Địa Ngục Khuyển lập tức ôm xương cốt gặm. Căn vài cái liền vỡ nát.

“So với thức ăn ba người chúng ta thì đãi ngộ của Tiểu Hắc muốn tốt hơn nhiều. Ồ, lão phong tử đang làm gì thế?” Lão phong tử giờ phút này ngồi chồm hổm trên mặt đất, hai tay không ngừng xé rách tóc, trong cổ họng phát ra thanh âm Ồ Ồ.

Trương Đức Bư đi đến cúi đầu nhìn xuống.

Chỉ thấy trên mặt đất vẽ lấy một đồ án, những đồ án này lộn xộn không thứ tự, tựa hồ là một môn võ học, chắc hẳn là võ học của lão phong tử.

Trương Đức Bư liếc nhìn những đồ án kia, không có để ở trong lòng, đồ vật do tên điên vẽ ra, há có thể tin tưởng? Duỗi chân ra đem đồ án xóa đi, không có những đồ án này quấy nhiễu, lão phong tử mới khôi phục lại bình thường, trốn ở trong góc tường giả thành cây nấm.

codon.tra

143. Chương 143: Chích Thủ Già Thiên (một Tay Che Trời)

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 143: Chích Thủ Già Thiên (Một Tay Che Trời)

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bư không có đem cái đồ án này để trong lòng, tiếp tục vận chuyển Long Mông Bảo Tượng Quyết, Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết cùng Thái Thần Phất Năng Thăng Quyết, Thái Thần Phất Năng Thăng Quyết không được đầy đủ, nhưng kết hợp cùng với khác hai chủng tâm pháp kia, liền tạo thành một bộ tâm pháp nguyên vẹn mới, chiếm cứ ba mươi hai trong ba mươi bảy thông đạo đầu khí.

Vô luận Long Mông Bảo Tượng bài danh thứ bảy hay Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết bài danh thứ tư, cũng không thể chiếm cứ tất cả thông đạo đầu khí, tăng thêm bài danh thứ mười Thái Thần Phất Năng Thăng Quyết, cũng chỉ chiếm cứ ba mươi hai đạo thông đạo đầu khí, nhưng hiện nay đây đã là tâm pháp chiếm cứ nhiều thông đạo đầu khí nhất mà Trương Đức Bư được biết rồi.

Ba mươi hai đầu thông đạo đầu khí, cho dù là Thần Vương điện Pháp Điện, cũng chưa chắc có được nhiều thông đạo đầu khí như vậy! Trương Đức Bư nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ, qua một lúc lại mở to mắt, trong nội tâm bức bối bất an, hôm nay hắn làm thế nào cũng không cách nào tĩnh hạ tâm tu luyện được, trong đầu cứ xuất hiện đồ án mà lão phong tử vẽ lúc trước.

Những đồ án này là lão phong tử tiện tay vẽ.

Tựa hồ là một môn võ học, nhưng đồ vật do tên điên vẽ ra há có thể tin tưởng được? Trương Đức Bư biết rõ như thế.

Nhưng những đồ án này cứ như đã khắc vào đầu của hắn, giống như nó có ẩn chứa mị lực lớn lao.

Trương Đức Bưu từ từ nhỏ ra một ngưng trọc khí.

Dứt khoát không tu luyện nữa, đứng dậy đi đến những đồ án mà lão phong tử về lúc trước, những đồ án kia sớm bị hấn xóa đi, chỉ còn lại đồ hình một bàn tay.

Ánh mắt của hấn rơi vào cái tay kia, không cách nào dịch chuyển ánh mắt được nữa, chỉ thấy bàn tay này nửa nắm nửa mở, giống như cánh tay của thai nhi lúc còn trong bụng mẹ.

Dem tất cả tinh thần khí toàn thân đều nắm vào trong tay.

Một đồ án bình thường như vậy rơi vào trong mắt Trương Đức Bưu, lại trở nên phi phàm thoát tục, phẳng phát như hiểu thấu đáo tất cả quyền pháp biến hóa, giống như đem tất cả quyền ý đều dung nhập vào bên trong đồ án, bao quát tất cả quyền ý biến hóa!

“Đây nhất định không phải võ học của lão phong tử!” Trương Đức Bưu khiếp sợ khó hiểu, lão phong tử tuy là Kiếm Thánh. Gần như tồn tại Vô Địch. Nhưng Trương Đức Bưu cùng hấn tranh đấu lâu như thế, đối với võ học của hấn hiểu rõ như lòng bàn tay, nếu như hấn có võ học tinh thâm như vậy, chỉ sợ một đầu ngón tay cũng có thể đem Trương Đức Bưu bóp chết!

Tâm thần Trương Đức Bưu không khỏi bị cái bàn tay này hấp dẫn thật sâu, bản đồ án này khắc sâu vào đầu óc của hấn, dần dần sinh ra biến hóa trong đầu của hấn, rõ ràng là một đồ án chết, nhưng ở trong đầu của hấn lại bắt đầu vận động.

Chỉ thấy cái bàn tay kia rất nhanh triển khai, năm ngón tay tách ra giống như hoa sen nở, đốt ngón tay chấn động, mỗi lần chấn động chính là một loại biến hóa.

Thần bí huyền ảo, so với Liên Hoa Chỉ của Tông Ma La càng thêm huyền bí, càng thêm thâm ảo! Ngón tay cái, ngón út, ngón áp út, ngón giữa, ngón trỏ, mỗi đầu ngón tay biến hóa cũng có thể so sánh với một loại võ học khoáng thế ngạo thị cổ kim, tuyệt đối cao minh hơn so với Liên Hoa Chỉ đấu kỹ! Bàn tay kia lại biến hóa thành chưởng pháp.

Chưởng pháp tầng tầng lớp lớp, ẩn quyết tổ hợp, trong chớp mắt giống như bao quát cả thiên địa, biến thành một cỗ ý niệm thật lớn, Vô Địch ý niệm! Trương Đức Bưu si ngốc ngồi một chỗ.

Trong đầu cái đồ án kia không ngừng biến hóa, vô cùng vô tận, tựa hồ hết thảy quyền pháp quyền ý, đều từ trong cái bàn tay này thoát thai mà ra! Quyền mẫu! Sở hữu tất cả quyền pháp quyền ý chi mẫu! Toàn bộ tinh thần khí của Trương Đức Bưu đều đầu nhập vào trong biến hóa vô cùng vô tận của nó, theo những biến hóa này mà biến hóa.

Không biết qua bao lâu.

Những biến hóa kia đột nhiên đình chỉ, chỉ thấy kia năm ngón tay của bàn tay trong đồ án chậm rãi quần xoắn, hướng lòng bàn tay nắm chặt, năm ngón tay trở lại như lúc ban đầu, giống như hài nhi trong bụng mẹ! Dem tinh khí thần của mình nắm vào trong tay.

Tay Trương Đức Bưu cũng không tự chủ được nắm chặt như đồ án, lập tức tinh thần khí toàn thân bị nắm vào trong tay, đột nhiên Thái Âm Phế Kinh trong bàn tay của hấn bắt đầu chấn động, đẩu khí vận động theo một quy luật kỳ dị, Dương Minh Đại Tràng Kinh cũng bắt đầu chấn động, bắt đầu càng có nhiều kinh mạch chấn động theo, trong nháy mắt ba mươi bảy thông đạo đẩu khí toàn thân cũng chấn động không ngớt! Tất cả thông đạo mà Long Mông Bảo Tượng, Tà Linh Thánh Điển cùng Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết ba loại tâm pháp tổ hợp đều không có bao quát, chỉ làm theo đồ án này lại có thể sở hữu tất cả thông đạo đẩu khí! Trong một cái sát na này, thậm chí Trương Đức Bưu nghĩ rằng nếu mình xuất ra một quyền cũng có thể đánh nát trời cao!

“Tĩnh! Tĩnh!”

Trương Đức Bưu mở to mắt, chỉ thấy Tiểu Hắc nằm dưới chân hấn, ngẩng đầu lên, thấy lão phong tử bên cạnh đang kêu lên: “Tĩnh!” Hắc khí toàn của Zaid lập tức bị quét sạch, liền vội vàng hỏi: “A Man, người xảy ra chuyện gì? Hôn mê lâu như vậy, gọi như thế nào người cũng không tỉnh!”

“Ta ngủ bao lâu?” Trương Đức Bưu buồn bực vạn phần, hấn quan sát đồ án biến hóa, phẳng phát trong nháy mắt hấn đã sở hữu tất cả biến hóa của quyền pháp.

Trở về bốn nguyên, căn bản không biết thời gian đã qua bao lâu.

Thánh Ma Đạo Sư Zaid lạnh nhạt nói: “Hắc Thạch ngục thủ đã đưa mười bảy lần cơm.”

“Đưa mười bảy lần cơm, gần sáu ngày thời gian? !” Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy khó có thể tin được.

Rõ ràng là đồ án một bàn tay, quan sát biến hóa thể mà đã qua sáu ngày!

“Lão Thiên, cái bàn tay này do lão phong tử vẽ chỉ có một góc đồ án, nếu như đem toàn bộ đồ án lấy tới, ta muốn tìm hiểu hoàn toàn phải mất tới ngày tháng năm nào mới có thể hiểu hết đây?”

Trong lòng Trương Đức Bưu còn sợ hãi, giờ mới hiểu được vì sao lão phong tử lại trở nên điên điên khùng khùng, đồ án chứa trong đầu của hắn, ẩn chứa tri thức võ học vô cùng khổng lồ, cho dù là ai cũng sẽ sụp đổ! Bất quá, Trương Đức Bưu thiếu tính toán một điểm, lão phong tử là Kiếm Thánh, có tánh mạng rất dài, có thể nghiên cứu thỏa thích võ học bên trong đồ án.

Thời gian với hắn mà nói không phải là vấn đề.

Thế nhưng, nếu là Kiếm Thánh đỉnh phong lực lượng. Hết lần này tới lần khác bị những đồ án làm hóa điên. Nói rõ vấn đề căn nguyên của nó bị thiếu hụt.

Nếu muốn bù lại thiếu hụt, phải đem những võ học khuyết thiếu này chỉnh hợp, quy nhất thành một hệ thống, cần tri thức cực kỳ khổng lồ và phức tạp về thông đạo đấu khí.

Chưa hoàn thiện thông đạo đấu khí, những biến hóa cuối cùng của đồ án không cách nào hoàn thành, bởi vậy mặc dù là tồn tại Kiếm Thánh cao cao tại thượng, nhân vật thiên tài tuyệt, cũng sẽ bị điên.

“Thời gian sáu ngày này. Lão tử đã đem Trấn Ma Ấn phá vỡ thất thất bát bát. Khôi phục bảy thành tu vị! Chờ ta thêm một thời gian ngắn, lão tử có thể khôi phục toàn bộ tu vị!” Zaid nói.

Thánh Ma Đạo Sư Zaid tiếp tục nói: “Mà lão phong tử cũng đã phá vỡ phong ấn đấu khí, khôi phục tu vị.”

Trương Đức Bưu nhìn về phía lão đầu, chỉ thấy lão phong tử dương dương đắc ý.

Đột nhiên đấu khí toàn thân bộc phát, đấu khí cuồng bạo nhao nhao bức bách hai người lui về phía sau, ngạo nghễ nói: “Các người đều đánh không lại ta, sau này phải nghe lời ta đây! Không phục chúng ta liền đánh một trận!” Dứt lời muốn động thủ.

“Chậm đã!” Trương Đức Bưu vội vàng giơ tay lên, nghiêm nghị nói: “Lão ma cô, người tên là gì?” Lão phong tử trừng to mắt, một mảnh mờ mịt.

Trương Đức Bưu cười lạnh nói: “Ngay cả tên của mình cũng không biết, còn muốn ta nghe lời người? Ta gọi là Đức Bưu Man Chuy như danh A Man, còn có một tên khác là Trương Đức Bưu, danh tự nhiều hơn, tên cũng dài hơn người, sau này người phải nghe ta đây!” Lão phong tử ủ rũ, ngoan ngoãn đứng ở phía sau hắn. (Bó tay toàn tập ^^!)

Thánh Ma Đạo Sư Zaid nhìn trố mắt lú lười, sau nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, trong nội tâm hối hận, tiếc mãi không thôi: “Lão tử sớm đã biết rõ thằng này điên điên khùng khùng, tại sao lại không nghĩ tới chiêu này, đem lão phong tử thu cho mình dùng?”

Thánh ma đạo sư vội vàng nói: “Tên của ta càng dài, ta gọi là Zaid. Chính giữa họ là Wilker Matthew, một họ khác là Oak Mous Erk.” Trương Đức Bưu lườm hắn một cái, dương dương đắc ý nói: “Đã muộn!” Đem lão phong tử kéo qua một bên, hỏi thăm hắn làm như thế nào phá vỡ phong ấn đấu khí.

Lão phong tử nháy mắt mấy cái, nói: “Ta tự đánh nhau với chính mình!”

“Tự đánh nhau với chính mình?”

Trương Đức Bưu ngạc nhiên: “Đây là biện pháp gì?” Chỉ thấy hai cánh tay của lão phong tử đánh nhau kịch liệt, đột nhiên một quyền tự đánh vào bụng của mình, phun ra một ngụm máu tươi, thần thái uể oải, hưng phấn nói: “Chính là như vậy!” Trương Đức Bưu chứng kiến bên trên râu ria của hắn còn vươn huyết châu, không khỏi rung mình một cái.

Bất quá loại hành vi tự mình hại mình của lão phong tử, làm cho hắn biết tại sao lão phong tử có thể phá vỡ phong ấn đầu khí rồi, lúc một quyền kia đánh vào người, quyền ý thần niệm đồng thời đánh ra, dùng quyền ý thần niệm phá hủy phong ấn, vì thế mới có thể khôi phục tu vị! “Lão phong tử cùng ta chiến đấu thời gian dài như vậy, đã khôi phục một ít đầu khí, đủ để xuất ra quyền ý của bản thân, đánh bại đánh bại mới có thể phá vỡ phong ấn.”

Trương Đức Bưu thầm nghĩ: “Làm thế này cũng là một phương pháp để phá vỡ phong ấn. Bất quá lão phong tử là Kiếm Thánh, quyền ý của hắn có thể lưu lạc ẩn hư không, tự nhiên có thể phá vỡ phong ấn. Còn quyền ý của ta chưa hẳn có thể. Nếu để tên điên này động thủ, chỉ sợ một quyền có thể đem ta đánh chết!”

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu lại nghĩ tới quyền pháp của cái đồ án kia, trong nội tâm khẽ động, tiến vào cảnh giới Sinh Tử Kiều, một cây cầu xuất hiện trong gian thạch thất! Chỉ thấy hắn duỗi tay phải ra, trong chớp mắt bàn tay hoàn thành vô số biến hóa.

Ngưng tụ thành một quyền, chỉ thấy Sinh Tử Kiều dần dần co lại.

Quyền tâm của hắn cũng co lại, trở về tâm tính như hài nhi, một quyền nhẹ nhàng đánh vào vị trí đan điền.

“Chích Thủ Già Thiên!” Bên tai Trương Đức Bưu phảng phất truyền ra tiếng vang âm âm thật lớn, tại vị trí đan điền của hắn, Sinh Tử Kiều ngạnh sinh đánh vào phong ấn hoa sen.

Bên ngoài đan điền dựng lên một cây cầu! Phong ấn hoa sen không ngừng đè ép quyền ý Sinh Tử Kiều của hắn, mà lúc này quyền ý tràn trề sức mạnh, lù lù bất động, đầu khí thông qua cây cầu không ngừng ra ra vào vào.

Trương Đức Bưu nhin không được thét dài một tiếng, trong nội tâm vui sướng vạn phần: “Mặc dù không có triệt để phá vỡ phong ấn hoa sen, nhưng cuối cùng cũng khôi phục được bảy tám phần tu vị! Mặt khác ta đã mở ra hai cái đan điền, hôm nay khôi phục bảy tám phần tu vị, so với trạng thái toàn thịnh lúc trước cũng không kém bao nhiêu, thậm chí còn mạnh hơn! Đúng lúc này, thạch thất đột nhiên run rẩy kịch liệt, từ lòng đất truyền đến tiếng vang thùng thùng, một tiếng so với một tiếng nặng nề hơn.

Giống như dưới mặt đất đang có một con Man Hoang mãnh thú cực lớn đang co giãn thân hình.

Trên hành lang Hắc Thạch Thiết Ngục đột nhiên truyền đến từng đợt ồn ào, Trương Đức Bưu vội vàng tiến đến cửa sổ nhìn ra, chỉ thấy một người thủ ngục Naga Tu La Vực Ngoại Ma Tộc đứng trên hành lang, mặt khác có mấy tên Vực Ngoại Ma Tộc từ bên cạnh hắn phi tốc bơi qua, cao giọng nói: “Vật kia lại làm âm ỉ rồi, Christian, đừng lo lắng, nhanh đi liên thủ trấn áp ở nó!” Những Vực Ngoại Ma Tộc nhanh chóng rời đi, thẳng tiến tầng tiếp theo của Hắc Thạch Thiết Ngục.

“Phía dưới Hắc Thạch Thiết Ngục đến cùng đang ẩn dấu cái gì?” Trương Đức Bưu nao nao, tự nhủ.

Ánh mắt Zaid lập loè, nói: “Ta làm sao biết? Thứ này đã náo loạn một lần, bất quá lúc đó người đang trong trạng thái hôn mê nên không biết mà thôi.”

Trương Đức Bưu quay đầu lại, chỉ thấy ánh mắt Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư nhìn đông nhìn tây, hiển nhiên là biết rõ nguyên nhân tạo thành chấn động, cười nói: “Hắn là vật này chính là bảo vật của Thần Vương điện các người?”

Zaid cười quái dị vài tiếng, đột nhiên nghiêm mặt, không nói một lời.

144. Chương 144: Thoát Khốn

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 144: Thoát Khốn

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Đạo sư, ta dung hợp nhiều long huyết như vậy, nhưng vẫn không cách nào ngưng tụ ra quyền ý...” Trong một tòa cung điện ở sâu trong nội cung Thần Vương điện, Hầu Nhân Ma Ni chặt vật từ trong Long Hồn Huyết Trì leo ra, vụn phần uể oải nói.

Ở phía sau hắn, Long Hồn Huyết Trì giống như một nồi nước sôi, huyết tương nồng đậm bốc lên không ngớt, toát ra bọt khí cực lớn màu hồng bay lên, sau đó nổ tung, huyết vụ văng khắp nơi.

Tòa Long Hồn Huyết Trì này dùng vô số thiên tài địa bảo ngưng tụ mà thành, nước bên trong đều là Thánh Long Chi Huyết, coi như là một người bình thường, hấp thu Thánh Long Chi Huyết ở đây, cường độ thân thể cũng sẽ bạo tăng, trở thành cao thủ hàng đầu! Huống chi Long Hồn Huyết Trì không chỉ đơn giản dùng để tăng cường độ thân thể, mà còn có thể tăng tinh thần lực lên, cải tạo thân thể, lại có thể thúc dục toàn bộ cơ năng nhân thể tiến hóa! Nếu tu luyện loại tâm pháp như Đại Uy Thiên Long bí quyết, càng cần Long Hồn Huyết Trì để cải tạo huyết mạch, đem bản thân cải tạo thành bán Long Nhân chi thể, kể từ đó, tu luyện Long tộc tâm pháp mới có thể làm chơi ăn thật!

Đạo sư của Hầu Nhân Ma Ni, Đồ Thần Cố Đô Tư, chính là Vu Yêu Thánh Ma Đạo Sư đang đứng ở bên cạnh hắn, nhẹ nhàng dìu Hầu Nhân đứng lên, ôn nhu nói: “Xem ra tên Đức Bưu Man Chuy đã kích người quá lớn, làm cho lòng tin của người biến mất, cho nên không cách nào ngưng tụ ra quyền ý thần niệm. Nếu như không thể đánh bại hắn, chỉ sợ cả đời này người không còn cơ hội ngưng tụ ra quyền ý thần niệm lần nữa, không thể trở thành Đẩu Thánh.”

Hầu Nhân Ma Ni xấu hổ vụn phần, ghen ngào nói: “Đạo sư, ta đã phụ kỳ vọng của ngài...”

“Không có việc gì! Hải tử.” Trên khuôn mặt xấu xí của Đồ Thần Cố Đô Tư lộ ra một tia ôn nhu vui vẻ, nói: “Người vẫn có cơ hội giết tên Đức Bưu Man Chuy kia, chỉ cần người có được lực lượng của ta!”

“Lực lượng của ngài?” Hầu Nhân Ma Ni vừa mừng vừa sợ, nói: “Chẳng lẽ đạo sư muốn tự mình động thủ đối phó hắn?” Bàn tay mảnh khảnh giống như khô lâu của Đồ Thần Cố Đô Tư nhẹ nhàng vỗ nhẹ vào ót của Hầu Nhân, mỉm cười nói: “Không tệ, vấn đề hiện nay là của ta là thân thể này đã mục nát rồi, cho nên cần đổi một cỗ thân thể mới. Tuy người không có cơ hội trở thành Đẩu Thánh, nhưng tu luyện Đại Uy Thiên Long bí quyết, lại hấp thu nhiều Thánh Long Chi Huyết như vậy, cường độ cỗ thân thể này cũng có chút khả quan, miễn cưỡng có thể dùng, vì sư trước hết dùng nhục thể của người vậy.”

Hầu Nhân Ma Ni càng nghe càng kinh hãi, há miệng muốn nói, lại phát hiện mình một câu cũng nói không nên lời, thần kinh của hắn tê liệt, ý thức dần dần mơ hồ, linh hồn giống như bị bàn tay của Đồ Thần Cố Đô Tư Cái đặt trên đầu mình hút đi.

Ý thức của hắn càng ngày càng yếu ớt, rốt cục tia thần thái cuối cùng trong mắt Hầu Nhân cũng tiêu tán, cả người đờ đẫn đứng ở đó, không nhúc nhích.

Tuy linh hồn của hắn biến mất, nhưng trái tim vẫn đập bình thường, bảo tồn sinh mệnh lực cường đại giống như trước.

Đồ Thần Cố Đô Tư nhẹ nhàng dời bàn tay, thanh âm vô cùng ôn nhu như trước: “Đồ nhi ngoan, người yên tâm, thân thể của người sẽ báo thù cho người, bất quá trong cơ thể của người chính là linh hồn của ta.”

BA~ cái mũi của Đồ Thần Cố Đô Tư đột nhiên từ trên mặt tróc ra, rơi xuống mặt đất, sau đó con mắt từ trong hốc mắt rơi ra, từng khối cơ bắp từ trên người hắn rơi xuống, trong nháy mắt toàn thân cơ bắp ngũ tạng lục phủ hết thảy đều rơi xuống đất, chỉ còn lại một bộ khung xương đen kịt, Hắc Ám ma pháp lực xung quanh nhộn nhạo bành trướng, trong hốc mắt hai tia lửa sáng lên.

Bộ khô lâu nhẹ nhàng di chuyển bước chân, hướng Hầu Nhân Ma Ni đi đến, từ phía sau ôm lấy hắn, dùng sức đè ép, tựa hồ muốn dung nhập vào trong thân thể của hắn.

Bộ cốt cách chậm rãi dung nhập vào thân thể Hầu Nhân Ma Ni, từng chút từng chút xâm nhập vào da thịt của hắn, qua hồi lâu, rốt cục biến mất vào trong thân thể Hầu Nhân Ma Ni!

Hầu Nhân Ma Ni, hoặc có lẽ nên gọi là Đồ Thần Cố Đô Tư, nhẹ nhàng co giãn thân thể mới, ken kết xoạt xoạt, sau lưng dài ra một cái Long Vĩ bằng bạch cốt, nhẹ nhàng lay động, trên mặt lộ ra thần sắc thoả mãn:

“Không hổ là Nam Cương Man tộc, dung hợp long huyết, tu luyện Đại Uy Thiên Long bí quyết, cái thân thể này thật sự cường hãn hơn người thường, cơ hồ có thể so sánh với thân thể của Đấu Thánh! Đáng tiếc, hắc bị phá hủy lòng tin, cả đời vô vọng trở thành Đấu Thánh, nếu như ta có được thân thể của Đấu Thánh, thực lực sẽ bạo tăng gấp đôi, có thể cùng Giáo hoàng đại nhân phân cao thấp rồi... Thân thể Đấu Thánh là hình thái hoàn mỹ nhất của nhân loại, tên Đức Bưu Man Chuy kia có lẽ có cơ hội trở thành Đấu Thánh a? Ha ha, ta thật sự rất chờ mong hắc có thể phát triển đến bước đó...”

Trong Hắc Thạch Thiết Ngục, sau vài ngày, Trương Đức Bưu phát hiện ở chỗ sâu trong Thiết Ngục chấn động càng ngày càng nhiều, từ ba ngày một lần, đến một ngày một lần, sau đó một ngày phát sinh hai ba lần, hơn nữa chấn động càng ngày càng kịch liệt.

Đây không phải địa chấn bình thường, mà là không gian chấn động.

Hắc Thạch Thiết Ngục cũng không phải là một cái không gian độc lập, mỗi một tầng đều là một tiểu không gian, liên hệ duy nhất giữa từng cái không gian chính là cổng truyền tống, mà chấn động này lại có thể xuyên thấu qua cổng truyền tống, làm cho các tầng ngục khác cũng phát sinh chấn động kịch liệt.

Bởi vậy có thể thấy được, vật có thể tạo ra chấn động, có uy năng cực kỳ cường đại, thậm chí cần rất nhiều Vực Ngoại Ma Tộc trong Hắc Thạch Thiết Ngục liên thủ trấn áp!

“Hắc Thạch Thiết Ngục trấn áp vật gì mà có uy năng như vậy?” Zaid chết sống cũng không chịu nói vật đó là vật gì.

Trương Đức Bưu cũng không rõ ràng, thầm nghĩ: “Đi xuống xem một chút chắc sẽ biết.”

Những ngày này, Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư càng liều mạng, cố gắng bài trừ Trấn Ma Ấn, theo chấn động càng ngày càng kịch liệt, Zaid càng nôn nóng bất an.

Rốt cục, lại một chấn động nữa, Thánh Ma Đạo Sư bỗng nhiên đứng dậy, nói: “A Man, lão phong tử, chúng ta nên đi ra!”

“Tu vi của ngươi đã khôi phục?” Trương Đức Bưu hỏi.

Zaid lắc đầu nói: “Không có hoàn toàn khôi phục, nhưng đợi không kịp, nếu không tìm được đạo sư của ta cùng kiện bảo vật kia, chờ đợi vài ngày nữa, có lẽ đành phải đợi thêm một năm nữa!”

Trương Đức Bưu gật đầu đồng ý, mấy ngày nay chỗ sâu trong Hắc Thạch Thiết Ngục không ngừng chấn động, những tên ngục thủ đều đi liên thủ trấn áp, phòng ngự trở nên yếu kém bạc nhược, đích thực là thời cơ tốt để ly khai! Khói đen trên người Zaid bốc lên, trong làn khói đen truyền đến trận trận tiếng gào khóc thảm thiết, đánh về phía cửa đá nhà giam, ăn mòn ma pháp trận khắc trên đó.

Hô! Chỉ thấy hắc triệu hoán thêm lần nữa, một cái Triệu Hoán ma pháp trận xuất hiện trong thạch thất, một Ngưu Đầu dữ tợn từ trong trận pháp thò đầu ra, gào thét liên tục, giấy dựa không ngớt, đột nhiên gào lên nói: “Zaid chết tiệt, ma pháp lực của ngươi yếu ớt quá, không cách nào triệu hoán ta ra được, nhanh đình chỉ loại hành động ngu xuẩn này đi!” Thánh Ma Đạo Sư Zaid mồ hôi lạnh trên trán cuộn cuộn rơi xuống, hiển nhiên Ngưu Đầu nói không sai, ma pháp lực của hắc không đủ để triệu hoán ra Hắc Ám ma thú này.

Thánh Ma Đạo Sư đột nhiên gào lên một tiếng, liều mạng tiêu hao Hắc Ám ma pháp lực, rốt cục trước khi hao hết ma pháp lực cũng đem Ngưu Đầu từ trong Địa Ngục triệu hoán ra.

“Đây là quái vật gì?” Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy con Ngưu Đầu Quái này vô cùng cường tráng, từ trong triệu hoán ma pháp trận nhảy ra, hai chân sau đứng thẳng, hung quang trong mắt bắn ra bốn phía.

Nó hai cái chân trước lại không phải móng bò, mà là móng vuốt sắc bén, trong tay mang theo một cây Cương Xoa, phù văn khắc trên vũ khí lưu chuyển, đây là một kiện binh khí cấp Truyền Kỳ.

Con Ngưu Đầu Quái còn cường tráng hơn so với Trương Đức Bưu cùng lão phong tử, bên trên làn da hiện ra phù văn trận pháp tự nhiên, mũi miệng phun ra trận trận Hắc Ám ma pháp nguyên tố khủng bố, ồm ồm nói: “Zaid, ngươi quá ngu xuẩn, còn không mau hướng Đào Lạc Tư đại nhân ta hiến tế? Cho ta đầy đủ tế phẩm, ta liền tha thứ cho hành vi ngu xuẩn của ngươi!”

Ánh mắt Zaid híp lại, cười lấy lòng nói: “Đào Lạc Tư đại nhân, người xem hai tên kia có được hay không?” Trương Đức Bưu trợn mắt nhìn hắn, con Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư lập tức xoay đầu lại, nhìn về phía mọi rợ cùng lão phong tử, nó trực tiếp không để ý đến lão phong tử.

Lão phong tử cường tráng như một con đại tinh tinh, đầu khí vô cùng thâm hậu, làm cho Đào Lạc Tư cảm thấy thập phần khó giải quyết, đột nhiên nâng thanh Cương Xoa chỉ vào Trương Đức Bưu, nói: “Tên nhân loại này thoát nhìn thập phần ngon miệng, vậy ăn hắn!” Tiểu Hắc nằm ngang trước người Trương Đức Bưu, trong cổ họng phát ra tiếng gầm gừ hung hãn, hung ác nhìn chằm chằm vào Ngưu Đầu Quái.

Đào Lạc Tư càng hoảng sợ, vội vàng thu Cương Xoa lại, vẻ hung tàn trên mặt bị quét sạch, cười lấy lòng nói: “Paros đại nhân, tại sao ngài cũng ở đây? Ngài muốn che chở cho tên động vật hai chân này sao? Tiểu nhân đã minh bạch...” Quay đầu hướng Zaid gào lên nói: “Zaid, ngươi là động vật hai chân ngu xuẩn nhất, dám kêu ta đi ăn chủ nhân của Paros đại nhân, Đào Lạc Tư đại nhân ta muốn ăn sống ngươi!”

Sắc mặt Zaid trắng bệch, thầm nghĩ trong lòng: “Lão tử quên, con Ngưu Đầu này là loại bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, địa vị của Địa Ngục Khuyển ở trong Địa Ngục cao hơn nó rất nhiều. Đào Lạc Tư ngu xuẩn này không dám trêu chọc Địa Ngục Khuyển, muốn lấy ta ra trút giận...”

Paros là danh tự chủng tộc của Địa Ngục Khuyển trong Địa Ngục vị diện, mà Đào Lạc Tư cũng là danh tự của Ngưu Đầu tộc trong Địa Ngục vị diện, trong Địa Ngục giai cấp thâm nghiêm, Đào Lạc Tư vô luận như thế nào cũng không dám động thủ với Địa Ngục Khuyển, cho dù Tiểu Hắc chỉ là ấu thú Địa Ngục Khuyển, cho nên chỉ có thể cầm Zaid trút giận.

“Tốt rồi, mọi người không nên đấu tranh nội bộ nữa!” Trương Đức Bưu nói: “Ta thấy phá vỡ cửa đá này quan trọng hơn!” Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư vênh váo hồ hét nói: “Zaid, lần này ta nhìn mặt mũi chủ nhân của Paros đại nhân, buông tha ngươi một lần!” Dứt lời, đột nhiên quát lớn một tiếng, Cương Xoa trong tay kích xạ ra, oanh tạc vào cửa đá trong thạch thất! Hắc Ám ma pháp lực của hắn so với Zaid càng thêm hùng hậu, hơn nữa lực lượng lớn vô cùng, đặc tính ăn mòn của Hắc Ám ma pháp nguyên tố lập tức hiển hiện ra, chỉ thấy những phù văn ma pháp trận kia lần lượt bị ăn mòn.

Đào Lạc Tư rút Cương Xoa ra, gào thét liên tục, lần nữa oanh tạc tiếp, cửa đá chỉ lung lay nhưng không ngã.

Đào Lạc Tư thu hồi Cương Xoa, nói: “Bên ngoài cửa đá cũng có phù văn ma pháp trận thủ hộ, phải phá vỡ phù văn trận pháp bên ngoài mới có thể triệt để phá hủy cửa đá này! Phù văn trận pháp bên ngoài ngăn cản ma pháp lực của ta ăn mòn, chỉ có từ bên ngoài mới có thể phá vỡ được!”

Trương Đức Bưu cười nói: “Tình hình thế này thì chúng ta cùng ra tay vậy!” Dứt lời, từ trong không gian giới chỉ lấy ra Bàn Long trụ, ném cho lão phong tử, nói: “Tiếp lấy!”

Chính mình lại lấy ra Thương Khung Chiến Chùy, hai người cùng thét lên một tiếng, một trụ một búa hung hăng nện vào cửa đá!

Cửa đá lập tức chia năm xẻ bảy, Trương Đức Bưu thần nhiên từ trong thạch thất đi ra, cười nói: “Đi ra thôi!” Đào Lạc Tư lại càng hoảng sợ, hướng Zaid thấp giọng nói: “Ngươi từ chỗ nào mà tìm được hai tên bạo lực cường này thế? Lực lượng còn cường đại hơn ta rất nhiều!”

Mắt Zaid trợn trắng, tức giận nói: “Đừng nói chuyện với ta, ngươi là đầu xuẩn ngu nhất như chuột, bán bạn cầu vinh!”

Đào Lạc Tư nhún nhún vai, cầm Cương Xoa đi ra ngoài, thầm nói: “Cái này không phải ta học được từ ngươi sao?”

codon.traí

145. Chương 145: Thiết Ngục Tầng Năm

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 145: Thiết Ngục Tầng Năm

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu vừa phá vỡ cửa đá xong, mọi người cùng một lúc vọt ra hành lang bảo vệ.

Sắc mặt lão phong tử cổ quái, lẩm bẩm nói: “Những thứ trên cây cột này dường như rất quen thuộc, nó làm ta nhớ tới điều gì đó...” Trong lòng Trương Đức Bưu căng thẳng, hung quang trong ánh mắt gã chớp động, ngầm tính toán xem có nên hay không, thủ tiêu cái lão điên chưa kịp khôi phục trí nhớ này trước rồi hẵng tính sau.

Lão phong tử là nhân vật cao tăng của Thần Vương điện.

Nếu như lão khôi phục lại trí nhớ, thật khó lòng đảm bảo lão ta không nảy sinh ra tư tưởng đối địch với những người phe mình, ở nơi phạm vi nhỏ hẹp như thế này. Nếu như một vị Kiếm Thánh đột nhiên gây khó dễ, lấy thực lực hiện nay của hắn thì căn bản không có đường để trốn!

“Đau đầu quá!” Lão phong tử vứt bỏ Bàn Long trụ.

Ôm đầu điên cuồng bức tóc, thần thái như điên như dại.

Quát ầm lên: “Ta không nhớ cái gì cả! Ta là ai? Rốt cuộc ta là ai?” Lúc này, một bàn tay thô to đặt lên bờ vai của lão.

Lão phong tử ngoảnh đầu nhìn lại, chứng kiến cặp mắt sáng ngời của Trương Đức Bưu.

“Lão quỷ à, ta cảm thấy không thể dấu diếm lão nữa, chuyện vốn là...” Trương Đức Bưu thoáng một chút lưỡng lự, chợt giọng gã rất chân thành nói: “Kỳ thật, hai chúng ta vốn là huynh đệ ruột thịt bị thất lạc nhau nhiều năm về trước...” Zaid vừa nghe gã nói như thế, suýt chút nữa là phun ra một ngụm máu, mĩa mai nói: “Sao lão tử nhìn không ra các người là huynh đệ ruột thịt vậy? Một chút nhìn cũng không giống!” Trương Đức Bưu hung hăng trừng mắt nhìn hắn, trầm giọng nói: “Hai chúng ta tuy là anh em ruột, nhưng cùng cha khác mẹ. Tuy lớn lên không giống nhau, nhưng cùng chung huyết thống! Người xem, sức lực của lão rất mạnh, sức lực của ta cũng không kém, lão mình đồng da sắt, thì ta cũng mình đồng da sắt, cái này cũng bởi vì nguyên nhân chúng ta cùng chung huyết thống đấy, hiểu chưa?”

Lão phong tử há hốc mồm, nói không nên lời.

Trương Đức Bưu bị thương vạn phần nói: “Ta sinh ra sớm hơn người vài ngày. Ta là ca ca người là đệ đệ. Bởi tu vi của ta tương đối cao, cho nên thoát nhìn có vẻ rất trẻ tuổi. Về sau người bị người của Thần Vương điện vây công, đại não bị tổn thương, ta vừa nghe tin người bị bọn chúng bắt giam, liền lập tức chạy tới cứu người. Trải qua thiên tân vạn khổ. Huynh rốt cuộc cũng tìm được đệ rồi!”

Trương Đức Bưu nắm chặt hai tay lão phong tử, như nhện phun tơ nói: “Đệ đệ!” Lão phong tử nước mắt lưng tròng, cũng nắm thật chặt hai tay của gã: “Ca ca!”

Zaid chứng kiến cái cảnh “Thân huynh đệ” nhận mặt nhau này. Không khỏi rung mình một cái, nhỏ giọng thầm nói: “Lão tử lại chậm một bước, coi như người vô sỉ!”

Trương Đức Bưu quả thật cũng không muốn lừa gạt lão phong tử làm gì.

Gã cũng là bất đắc dĩ.

Lão phong tử ở trong nhóm bọn hắn thì sức chiến đấu cường đại nhất, so với Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư còn cao mình hơn vài phần, nếu như lão khôi phục lại trí nhớ, sẽ ra tay giết người.

Tất cả mọi người ở đây e rằng chỉ có lão Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư Zaid giỏi hoạt là có thể an toàn thoát thân, cho nên man tử ta chỉ có thể vô sỉ một chút, xử lý ổn thỏa lão phong tử trước rồi tính sau.

Hơn nữa, cứ cho là lão phong tử khôi phục được trí nhớ.

Không cùng bọn họ đối nghịch, thì Trương Đức Bưu biết sẽ càng thêm nguy hiểm hơn.

Khi đó, Zaid sẽ hoàn toàn bất hợp tác với gã, thậm chí còn trở mặt giết người ngay lập tức! Đó là sự thật!

Ầm!

Không gian trong Hắc Thạch Thiết Ngục lại lắng lư, lần chấn động này khoảng cách thời gian ngắn hơn, chấn động càng thêm kịch liệt.

Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư nghe được tiếng oành oành ầm ầm từ trong lòng đất truyền đến, sắc mặt kịch biến, rung giọng nói: “Zaid, hẳn là vật này, chính là thứ ở trong truyền thuyết kia.”

“Câm miệng” Zaid giận dữ tái mặt, hừ lạnh một tiếng, nói.

Đạo này tính tình của Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư trở nên kiệt ngạo bất tuân hơn trước.

Nghe thấy hắn khiển trách ấy vậy mà không có chút tức giận gì.

Gượng cười hai tiếng.

Không ngớt lời thúc giục nói: “Chúng ta nên xuống dưới đó nhanh lên, phải nhanh chóng đoạt cho được vật kia vào tay.”

Chúng nhân bay nhanh về phía cổng truyền tống trận ở tầng một của Hắc Thạch Thiết ngục, đi theo sau Đào Lạc Tư chính là Trương Đức Bưu.

Trong nội tâm gã càng thêm nghi hoặc: “Xem ra tên Ngưu Đầu này cũng nhận biết đó là vật gì, chẳng lẽ xuất sứ của nó là từ trong Địa Ngục lưu truyền tới hay sao?”

Mỗi một chủng tộc ở trên khắp đại lục này đều có một truyền thuyết về thần thoại của riêng mình, mỗi một bộ lạc trong thần thoại đó đều có chủ thần của chủng tộc mình, nhưng những thần thoại này đều có một điểm chung, đó chính là Địa Ngục!

Tất cả những truyền thuyết thần thoại có quan hệ tới Địa Ngục đều được ghi lại, nhưng giới thiệu về nó cực kỳ đơn giản, thường chỉ nghe đại loại như nó là một nơi thần bí và khủng bố, những loại miêu tả như vậy tất nhiên cũng không có gì tương tận cả.

Trong truyền thuyết của Nam Cương Man tộc, cũng có miêu tả một chút da lông về Địa Ngục.

Trong truyền thuyết, cái Địa Ngục này rất thần bí, cửa vào đó nằm ở một chỗ nào đó trong Thâm Uyên tầng chín, do ba phương thế lực của Địa Ngục giám hộ, canh giữ, đủ loại tồn tại cường đại và tà ác.

Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư chỉ là một thành viên trong số đó.

Tam Đầu Địa Ngục Khuyển có trách nhiệm canh gác cửa Địa Ngục.

Bởi một mặt ngăn cản lũ Vong Linh đi vào trong nhân gian sinh sự, mặt khác cũng có nhiệm vụ thủ hộ Địa Ngục khỏi bị kẻ thù ở bên ngoài quấy nhiễu.

Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư cũng biết nguồn gốc của bảo vật nọ, vậy có thể khẳng định, bảo vật đó đến từ Địa Ngục thần bí! Mấy người rất nhanh tìm được cổng truyền tống trận tại tầng bốn Hắc Thạch Thiết Ngục, Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư đi đầu, hai chân hắn nhảy vào trong cổng truyền tống, sau đó truyền đến một tiếng ầm vang thật lớn, chỉ nghe thanh âm Đào Lạc Tư vọng ra: “Dám đánh lén Ngưu đại gia à, người là ai? Người quá xấu xí a.” Trong lòng Trương Đức Bưu rung động, chỉ thấy Đào Lạc Tư dùng tốc độ thật nhanh bay ngược về, nện vào vách tường, miệng mũi đầy máu, điên cuồng hét lên: “Phía sau cửa có một con quái xà canh giữ. Nó nhiều hơn ta sáu tay!”

“Vực Ngoại Ma Tộc, Hắc Thạch ngục thủ!” Zaid mô tả.

Lập tức phát động ma pháp lực, chỉ thấy trên mặt đất dâng lên vô số cốt lâu, lớp lớp đan xen, trong chớp mắt phủ kín cổng truyền tống lại.

Chỉ thấy trong cổng truyền tống kia đột nhiên xuất hiện vài sợi xích đen tuyền, giống như rắn nhảy múa, chỉ cần một kích, tòa núi bằng xương lập tức bị đánh nát bấy! Tiếp theo đó là một thân ảnh màu đen cực lớn đang đi về phía cổng truyền tống, dường như nó muốn lao ra ngoài.

“Nhị đệ, tới người!” Trương Đức Bưu cao giọng hét, lão phong tử lập tức khua Bàn Long trụ lên, vũ khí cấp Truyền Kỳ này được đầu khí cùng tinh thần lực của lão rót vào.

Lục búp, ti tách liên tục bành trướng, biến thành một đồng trụ cực lớn.

Phong lão đầu gầm lên như dã thú, nhấc cây trụ cực nặng nện thẳng vào trong cổng truyền tống, từ một nơi khác của cổng truyền tống kêu lên một tiếng đau đớn: “Phong Hồn Liệt, khóa!” Càng có nhiều sợi dây xích đen tuyền từ trong cổng truyền tống tuôn ra, lão phong tử liền đem Bàn Long trụ khóa sợi xích lại, nhằm về phía cánh cổng hét! “Phá”.

Đầu khí của lão phong tử cường hoành chấn động, những sợi xích kia nhao nhao nổ tung, giống như một con rắn chết rũ xuống, sau đó nện một quyền lên phần đuôi Bàn Long trụ, cây đồng trụ kia ầm ầm dưng vào bên trong cổng truyền tống, tiếng sấm rền vang, giống như va phải một vật gì đó, hơi dừng lại một tí! Lão phong tử di chuyển về phía trước, lại xuất ra một quyền nện xuống, Bàn Long trụ tiếp tục đâm về phía trước, thân ảnh Đào Lạc Tư lóe lên, mang theo cây Cương Xoa lớn chui vào cổng truyền tống, trong nháy mắt truyền ra từng hồi âm thanh giao thủ kịch liệt.

“Chỗ này chật hẹp, không thể sử dụng ma pháp, đành phải cận chiến thôi ! Tử Thần Liêm Dao, ngưng.”

Zaid vùng thanh đại liêm đao dài ba trượng lên, lách mình tiến vào cổng truyền tống, truy sát con Hắc Thạch ngục thủ nọ.

“Tiểu Hắc, chúng ta vào thôi.”

Trương Đức Bưu lấy ra Thương Khung Chiến Chùy, chiến chùy đón gió rung lên, lập tức trở nên vô cùng to lớn, gã nhảy lên trên lưng Tiểu Hắc, xông vào trong cổng truyền tống.

Phong cảnh lần lượt trôi qua trước mặt gã.

Trương Đức Bưu đi vào tầng năm Hắc Thạch Thiết Ngục, không khỏi nao nao trong lòng, chỉ thấy cảnh tượng ở đây khác biệt hẳn nếu so với tầng bốn.

Dưới tầng bốn toàn là lao ngục, từng dãy thạch thất đều đồng nhất với nhau, tù nhân bị giam giữ ở trong ngục thất.

Nhưng ở chỗ này, lại biến thành một cảnh tượng khác hẳn.

Tầng thứ năm này là một cái rãnh cực lớn, vách núi dựng đứng cao ngàn trượng, khoảng cách hai đầu vách núi khoảng 300-400m, ở chính giữa, là dòng nham thạch đỏ au nóng chảy cuộn cuộn, sục sôi mãnh liệt, làm cho hai bờ thạch bích đỏ rực, như que hàn bị nung đỏ! Hơi nóng bốc lên phía trên, Trương Đức Bưu đứng bên cạnh cây cầu, lập tức ngửi thấy đỉnh đầu của mình truyền đến một mùi khét lẹt.

Dưới cây cầu đá này có đầy rẫy những sợi xích rũ xuống thẳng tắp, phần dưới của xích sắt chính là từng cái lồng sắt to lớn, suýt chút nữa đã chạm tới dòng dung nham, và giam giữ trong lồng đều là Cự Long cả, tất cả bọn chúng đều bị hấp chín chỉ còn hơi thở thoi thóp.

Rõ ràng những con Cự Long này chính là tù nhân của Thần Vương điện, bị Hắc Thạch ngục thủ trấn áp phong ấn ma pháp lực lại.

“Những con Cự Long này. Nhất định là huyền thoại của Long tộc rồi.”

Tinh quang trong mắt Trương Đức Bưu chớp động, gã nhớ tới Hắc Nhân Ma Ni tu luyện Đại Uy Thiên Long Quyết, thầm nghĩ: “Thần Vương điện đem nhân vật trọng yếu của Long tộc tới chỗ này, chắc là muốn tra khảo để lấy Đại Uy Thiên Long Quyết và Long tộc ma pháp kỹ xảo, nghĩ lại mình và những người này bị giam giữ tại tầng bốn thật đúng là may mắn.”

Lão phong tử, Ngưu Đầu Quái cùng Zaid, cả ba người truy sát tên Vực Ngoại Ma Tộc đó, trong nháy mắt công phu cũng vội tháo chạy đến khu trung tâm của cây cầu đá.

Có vài tên ào ào đuổi theo, lại còn liên tục gầm hét, thanh thế thật kinh thiên động địa.

Trương Đức Bưu nhìn thoáng qua.

Biết rõ mỗi một tên Hắc Thạch ngực thủ này đều là địch nhân cực kỳ đáng sợ, lão điên, cùng Zaid, Đào Lạc Tư tuy bọn họ là cao thủ thuộc loại đỉnh cấp, nhưng nếu cả ba bị bọn chúng vây công, với thân thể như rắn và có tám tay thì cũng khó mà địch nổi, cho nên gã mới chọn giải pháp nghênh địch tại đầu cầu.

Cây cầu kia độ rộng chỉ chừng năm thước, nếu sơ ý sẽ rơi xuống dòng dung nham, do đó gã không phải lo lắng bị bọn chúng vây công.

Trái lại khiến cho gã phải đề tâm đề phòng.

Là cái lão Kiếm Thánh điên điên kia, lão đầu này đánh đấm theo kiểu liều mạng, Bàn Long trụ thỉnh thoảng lại đánh nhằm lên cây cầu đá.

Dù trên lý thuyết cây cầu này đã trải qua sự gia cố của luyện kim thuật, nhưng nó thật sự chịu không nổi sự tàn phá của một vị Kiếm Thánh.

Chỉ cần lão phong tử nện thêm vài lần, bảo đảm cây cầu đá này sẽ sập mất ! Zaid cùng Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư cũng bị lão dọa khiến cho quả tim như đông lại, lúc động thủ thì chân tay co cứng, không dám toàn lực xuất thủ.

Trương Đức Bưu đứng trên đỉnh đầu Tiểu Hắc, một mạch dẩu đá lung tung, xông tới phía trước đám người Vực Ngoại Ma Tộc, khu vực Thương Khung Đại Chiến Chuy nhè ngay đầu bọn chúng mà đập ! Tên ngực thủ kia vội vàng trốn tránh.

Ai dè Thương Khung Đại Chiến Chuy lại đánh nhằm lên cầu đá, toàn bộ cây cầu lập tức run rẩy kịch liệt.

Sắc mặt Zaid trắng bệch.

Hắn vội vàng lui về phía sau, mạch máu ở huyết Thái Dương lộ rõ, cả giận nói: “A Man, ngươi không muốn sống nữa à!” Trương Đức Bưu chẳng thèm để ý tới hắn, quay về phía lão phong tử gào lên: “Nhị đệ tới đây nào, chúng ta liên thủ xông lên!” Lão phong tử cũng nhảy lên Tiểu Hắc, hai người đứng trên đầu Song Đầu Địa Ngục Khuyển, Thương Khung Chiến Chuy với Bàn Long trụ nhịp nhàng tung bay, hết lên rồi lại xuống.

Tiếng sấm cuộn cuộn, điện quang trút xuống, đều nhằm vào đầu lũ Vực Ngoại Ma Tộc mà nện xuống! Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư trong lòng sợ hãi, con mắt tròn tròn, lắp bắp nói: “Thằng ôn con này thật liều mạng, đại nhân Paros cũng thế.”

codon.tra

146. Chương 146: Man Tộc Thánh Phụ

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 146: Man Tộc Thánh Phụ

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu cùng Hắc Thạch Thiết Ngực ngực thủ tăng năm đối chiến một chiêu, chấn cánh tay run lên.

Không khỏi thất kinh.

Lũ Vực Ngoại Ma Tộc cũng không phải chiến sĩ, mà là Ma Pháp Sư, nhưng lực lượng thân thể thật là kinh người, vậy mà có thể độ sức lực với hắn.

Binh khí trong tay hắn cũng không phải vũ khí cấp Truyền Kỳ, mà dùng nguyên tố thuần túy ngưng tụ mà thành, cùng bản chất như Lưỡi Hái Tử Thần của Zaid, tuy cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu!

Hô!

Lão phong tử vong Bàn Long Trụ nện xuống, BA~ chỉ nghe một tiếng nổ, bốn kiện binh khí trong tay ngực thủ tầng năm nhao nhao bị nghiền nát, hóa thành nguyên tố.

Những nguyên tố này còn chưa có tới kịp tan biến, liền được ngực thủ ngưng tụ lại thành bốn món vũ khí như cũ.

Trương Đức Bưu cùng lão phong tử liền thủ tiến công, tên ngực thủ tầng năm bị bức lui về phía sau, cho dù hai người chiếm thượng phong, nhưng không thể làm gì được hắn.

Vực Ngoại Ma tộc có tám cánh tay.

Có thể đồng thời khống chế bốn kiện binh khí, ngăn trở thế công từ bốn phương tám hướng.

Phòng thủ không chê vào đâu được! Lão phong tử đánh xuống liên tục, đánh rất cao hứng, rốt cuộc bắt chấp Trương Đức Bưu, đột nhiên dẫu khí dưới chân tăng lên dị thường hùng hậu, lẳng không lơ lửng, bay lượn xung quanh tên ngực thủ tầng năm, buông tay tấn công! Tu vị đạt đến trình độ Kiếm Thánh, cường độ dẫu khí hùng hậu đủ để chèo chống bản thân lẳng không hư bộ, tốc độ cực nhanh! Hai tên cao thủ cấp bậc Thánh giả toàn lực ra tay, Trương Đức Bưu phát hiện mình căn bản không xen vào được, đành phải thu hồi Thương Khung Cự Chùy.

Cho dù lão phong tử đã xuất thủ đoạn toàn thân, nhưng vẫn là không cách nào công phá được phòng ngự của đối phương.

Tên ngực thủ tầng năm bị hắn đánh đến mức mồ hôi đầm đìa, tiếng rít trong miệng vang lên liên tục, thanh âm rất chói tai.

Zaid biến sắc.

Cao giọng nói: “Không tốt, hắn đang kêu gọi đồng bạn!” Trương Đức Bưu cũng thay đổi sắc mặt.

Một tên Vực Ngoại Ma tộc đã khó chơi như thế, nếu như Hắc Thạch Thiết Ngục ngực thủ của các tầng khác chạy đến, chỉ sợ mấy người bọn họ không có một ai có thể còn sống đào thoát! Không kịp suy tư, tinh thần khí Trương Đức Bưu đột nhiên tập trung đến trình độ trước nay chưa có, Sinh Tử Kiều xuất hiện trải rộng ra, một cây cầu trắng tấp xuất hiện dưới chân tên ngực thủ tầng năm! Sau đó dẫu khí toàn thân của hắn bắt đầu khởi động.

Từ trên tay phải, tràn đầy thần nhiên, phiêu hốt! Chỉ thấy năm ngón tay của hắn giống như là hoa sen đang nở, các loại biến hóa đều hoàn thành trong nháy mắt, sau đó ngưng tụ thành một quyền, lẳng không đánh ra!

Một quyền này kèm theo Sinh Tử Kiều quyền ý, quyền ý rời tay xuất ra, hình thành một nắm đấm cự đại.

Răng rắc rắc...

Không gian trước người Trương Đức Bưu vỡ tan, không gian nứt vỡ lan dần đến người của tên ngực thủ, không gian bị một quyền này đánh thành vô số mảnh vỡ, sau một khắc liền đánh vào ngực tên ngực thủ!

Phòng ngự của tên Vực Ngoại Ma tộc giống như tờ giấy, căn bản không cách nào ngăn cản một quyền này, bốn kiện vũ khí bị nghiền nát, Phong Hồn Liệt bị nghiền nát, trong miệng phun huyết, xà thân lăn lộn điên cuồng!

Rầm!

Lão phong tử xuất một quyền đánh lên Bàn Long Trụ, căn đồng trụ bay đi, đâm về phía ngực tên ngực thủ tầng năm, một tiếng trống vang lên khi đâm vào ngực tên ngực thủ, thế tiến không giảm, bay về phía thạch bích đối diện cầu đá bay tới! Tên ngực thủ bị hai người liên thủ một kích, ngạnh sanh khảm nhập vào trong thạch bích, huyết nhục mơ hồ, biến thành một bãi thịt vụn, chết không thể chết lại!

“Đây là đấu kỹ gì?” Zaid cùng Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư đều há to mồm, kinh hãi vạn phần.

Zaid thầm nghĩ: “Một quyền này đánh ra, bỏ qua không gian, căn bản không thể ngăn cản, chỉ có thể ngạnh kháng! Bất quá một quyền này nếu đánh vào người của ta, cho dù không chết cũng chỉ còn nửa mạng! Không nghĩ tới tiểu tử này còn có loại thủ đoạn này, lúc trước thật sự là xem nhẹ hắn rồi.”

Lần đầu tiên trong lòng Zaid thừa nhận Trương Đức Bưu đủ tư cách trở thành người hợp tác.

Muốn đạt được thừa nhận của một vị cao thủ Thánh cấp, cũng không phải là chuyện đơn giản, cho dù Trương Đức Bưu có được Thái Ca và Tiểu Hắc ma sủng cường đại, lại có lão phong tử đứng về phía hắn, nhưng trong nội tâm Zaid vẫn còn có chút xem thường hắn, nguyên nhân chính là vì thực lực của hắn không đủ.

Thực lực bản thân cường đại, mới có thể nhận được thừa nhận của cao thủ Thánh cấp! Một quyền do Trương Đức Bưu đánh ra, tinh thần khí tiêu hao không còn, đây là lần đầu tiên lực lượng, đấu khí, tinh thần lực cùng thần niệm của hắn cạn đến cực hạn, trước mắt tối sầm, hắn từ trên đầu Tiểu Hắc ngã xuống.

Tiểu Hắc vội vàng mở cái miệng rộng, cắn lấy hắn, lúc này mới không rơi xuống dòng sông dung nham phía dưới.

Trương Đức Bưu nghỉ ngơi một lúc, ý nghĩ trong đầu hỗn loạn, khó chịu dị thường, ngay cả khí lực cử động ngón tay cũng không có.

Cũng may tinh thần lực cùng đấu khí của hắn rất nhanh khôi phục một ít, sắc mặt mới có huyết sắc một chút, trong nội tâm vừa mừng vừa sợ, thầm nghĩ: “Uy lực một quyền này thật sự lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi, tiêu hao cũng quá lớn, không người nào cũng có thể tiếp nhận! Nếu như có thể học được chút ít trong toàn bộ đồ án do lão phong tử vẽ, chẳng phải là vô địch thiên hạ?”

Trương Đức Bưu mục quang lóng lánh, nhìn về phía lão phong tử, lão nhân thấy hắn tỉnh lại, hoan hô tung tăng như chim sẻ.

“Từ nơi nào mà lão phong tử học được những đồ án này? Chẳng lẽ là Thần Vương điện Thần Vương Pháp Điện.” Trương Đức Bưu nghĩ tới đây, lại lắc đầu.

Trong lòng hắn, Thần Vương Pháp Điện tuy cao minh, nhưng chưa hẳn có thể cao minh hơn bao nhiêu so với kỳ công đấu khí bằng bài danh thứ tư Tà Linh Thánh Điện, hai bản bí tịch này, có lẽ là đồng cấp bậc.

Mà Tà Linh Thánh Điện so sánh với những đồ án kia, liền kém hơn không biết bao nhiêu lần, mà lão phong tử chỉ vẽ một chút ít đồ án, đã vượt xa bất kỳ loại tâm pháp nào mà Trương Đức Bưu đã được biết!” Trong lòng hắn khẽ động, lập tức lắc đầu cười: “Làm sao có thể? Nếu như lão phong tử có được Đấu Chiến Thắng Quyết, đã sớm vô địch thiên hạ rồi, làm sao có chuyện bị người ta phong ấn tu vị ném vào Hắc Thạch Thiết Ngục này chứ?” Zaid cùng lão phong tử đợi Trương Đức Bưu tu vị khôi phục sau đó mọi người cùng khởi hành.

Tiến nhập tầng 6 Hắc Thạch Thiết Ngục chính là một tiểu vị diện mới, lập tức cảm giác được một cỗ sát khí ập tới làm cho mọi người hít thở không thông, da lông toàn thân Tiểu Hắc dựng đứng, hai cái đầu cẩn thận nhìn xung quanh, phát hiện không có uy hiếp mới bình tĩnh lại.

Trương Đức Bưu nhìn xung quanh, chỉ thấy tầng sáu Hắc Thạch Thiết Ngục là một thông đạo dài và tĩnh mịch.

Sát khí ở đây nồng đậm đến nỗi ngưng tụ thành thực chất, làm cho không người nào có thể hít thở bình thường!

“Các vị cẩn thận, đi đằng sau ta!” Đào Lạc Tư mang theo thanh Cương Xoa, Ngưu Đầu Quái dẫn đầu, đi vào trong thông đạo, chưa đi được vài bước, liền ngừng lại.

Chỉ thấy phía trước trong thông đạo có một bộ xương cốt màu xích hồng(đỏ thẫm), bị vài sợi xích màu đen tuyến khóa xương tỳ bà lại, treo ở nơi cao nhất trong thông đạo.

Đây là xương cốt của một người cao lớn khổng lồ, cốt cách cực thô cực lớn, thân cao ước chừng ba mét, tuy từ vong không biết bao nhiêu năm, nhưng trên thân thể vẫn tản mát ra sát khí nồng đậm, trên cốt cách bị phủ kín bởi từng đạo phù văn màu vàng, làm cho người ta có một loại cảm giác áp bách dị thường.

“Titan(Thái Thân) tộc!” Zaid ngẩng đầu nhìn bộ thi cốt, lẩm bẩm nói.

Trương Đức Bưu cũng ngẩng đầu, dùng ánh mắt sùng kính nhìn chăm chú vào phù văn trên thi cốt của Titan tộc, hần liếc sơ liền nhận ra những phù văn này đúng là Thái Thân Phất Năng Thắng Quyết phù văn, cảnh giới đấu khí Hóa Thân Luyện Cốt mới có được! Đây là cao thủ của Titan tộc, trước đây đã đem Thái Thân Phất Năng Thắng Quyết luyện đến cảnh giới cao nhất! Người này trước đây nhất định là một vị tuyệt thế cao thủ, tuyệt đại hung nhân, không chỉ có đem Thái Thân Phất Năng Thắng Quyết luyện đến Hóa Thân Luyện Cốt, hơn nữa còn đem sát khí luyện đến trình độ ngấm sâu vào tận xương tủy, cho dù đã chết không biết bao nhiêu năm, sát ý vẫn như trước ngưng tụ không tiêu tan.

Cho dù trải qua ngàn năm vạn năm nữa, sát ý có thể chống đỡ thi cốt không bị phân hủy! Thế gian cao thủ nhiều vô số kể, nhưng cao thủ có thể đem sát khí luyện đến ngấm vào cốt tủy lại rải rác không có mấy, mà một vị đại cao thủ như vậy lại bị Thần Vương điện phong ấn tu vị, tra tấn bằng mọi cách, chết ở chỗ này, không thể không làm cho người ta tiếc than! Trương Đức Bưu cẩn thận từng li từng tí vượt qua thi cốt, đi về phía trước vài chục bước, lại có một bộ hài cốt xuất hiện ở trước mắt.

Bộ hài cốt này khớp xương đen nhánh, càng cao lớn hơn, cơ hồ chiếm cứ cả thông đạo.

Bất quá quan sát cốt cách, hần xác định đây không phải Titan tộc, mà là thi cốt của một chủng tộc không biết tên, trên người hần phát ra khí tức không phải sát khí, mà là loại lực lượng làm cho lực lượng người ta cuồng bạo!

“Đây là người nào chủng tộc gì?” Zaid kiến thức rộng rãi, cũng không nhận thức được cao thủ này khi còn sống đến tốt cùng là thuộc chủng tộc nào, không khỏi lẩm bẩm nói.

Trương Đức Bưu cẩn thận dò xét bộ hài cốt này, đột nhiên nói: “Đây là Dwarf(Ái Nhân) tộc cao thủ.”

” Dwarf?” Zaid nao nao.

Nghiêm nghị nói: “Sơn Khâu Chi Vương!” Dwarf tuy nhiên dáng người thấp bé, nhưng lại có trường hợp đặc biệt, chỉ có Dwarf tộc Thánh cấp anh hùng Sơn Khâu Chi Vương, lúc thi triển ra Thiên Thần Hạ Phàm, khi đó có được thân thể khổng lồ hơn Titan tộc, lực lượng cuồng bạo hơn cả Nam Cương Man tộc! Bất quá chủng tộc Dwarf này sớm đã biến mất trong dòng sông lịch sử, mọi người cũng không nghĩ tới tại Hắc Thạch Thiết Ngục lại được hội kiến thi cốt một vị Dwarf tộc anh hùng!

Mấy người Trương Đức Bưu càng đi về phía trước, vô số cỗ thi cốt xuất hiện trước mắt, những thi cốt này đều là tuyệt đại cao thủ của tất cả các bộ tộc trên đại lục, nhận hết mọi cực hình, sau đó chết thảm, tuy đã chết không biết bao nhiêu năm, vẫn tản ra khí thể và đáng sợ độc ác rất lớn, làm cho người ta không rét mà run.

Mọi người đi mau đến cuối thông đạo.

Đột nhiên tất cả đều rung mình một cái, sát khí tại đây so với phía sau càng thêm nồng đậm, đi đến chỗ này chỉ cảm thấy sát khí hình thành thực chất như đang đi vào vũng bùn, nửa bước khó đi! Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy cuối thông đạo treo một người thân hình cao lớn, tóc hơi quăn mắt tròn tròn, miệng rộng mở ra làm hình dáng như đang hô lên.

Những sát khí này đúng là từ trên người lão già này phát ra, nếu như nhắm mắt lại, liền cảm thấy như đang đối mặt với một đầu Man Hoang Viễn Cổ tuyệt đại hung thú, giương nanh múa vuốt, như đang săn mồi! Phía sau đều là cao thủ tất cả các tộc bộ có tu vị kinh thiên động địa, nhưng vẫn là tránh không được thân thể mục nát, chỉ còn lại hài cốt, nhưng người này lại đem thân thể luyện đến cảnh giới bất hủ, chỉ sợ cách cảnh giới Truyền Kỳ một bước ngắn!”

“Người này đã chết.” Zaid liếc nhìn Trương Đức Bưu nhỏ giọng nói: “Xem bộ dáng là Nam Cương Man tộc đỉnh phong Đấu Thánh.”

“Ta biết rồi!” Trương Đức Bưu kêu lên một tiếng, bước về phía trước, thò tay nhẹ nhàng vuốt qua đôi mắt của Nam Cương Man tộc Đấu Thánh.

Lẩm bẩm nói: “Đây là Nam Cương tộc anh hùng A Mộc, ta ở bên trong thần miếu đã từng chứng kiến pho tượng của hần, khi còn bé cha ta đã kể cho ta nghe về câu chuyện truyền kỳ của hần. Hần là thần tượng

của tất cả người dân Nam Cương, bản thân A Mộc chính là một đời truyền kỳ. Vào vài ngàn năm trước chính là niên đại cực kỳ hỗn loạn, vị anh hùng Nam Cương Man tộc này ngang trời xuất thế, quét ngang đại lục hết thấy thế lực đối địch, lúc về già, hắn bắt đầu bồi dưỡng đời sau, vì Nam Cương Man tộc dạy bảo ra hơn mười vị Đẩu Thánh, làm cho Man tộc trở thành chủng tộc cường hoành nhất trong rừng rậm. Bởi vậy, A Mộc được tôn là người đứng đầu Nam Cương Man tộc, đạo sư cùng thánh phụ, hắn là trụ cột tinh thần của Man tộc!”

“Đi thôi!” Trương Đức Bưu mặt không biểu tình, quay người hướng tầng tiếp theo của Hắc Thạch Thiết Ngục đi đến.

Zaid đuổi kịp hắn, nói: “A Man, người không đem thi thể anh hùng Nam Cương Man tộc của người thu lại sao?” Trương Đức Bưu lắc đầu, khẽ nói: “Hiện tại còn chưa tới thời điểm tốt nhất.”

Zaid hiểu kỳ nói: “Lúc nào mới là thời điểm tốt nhất?”

“Khi ta dùng lực lượng của mình, tự mình đánh lên Thần Vương điện, phá hủy tất cả, khi đó mới là thời điểm tốt nhất để đem thi thể thánh phụ nghênh tiếp trở về Tanya thần miếu!”

codon.traí

147. Chương 147: Minh Vương Chi Tâm

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 147: Minh Vương Chi Tâm

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

A Mộc là Nam Cương Man tộc thánh phụ, ở trong lòng người Nam Cương có địa vị vô cùng cao thượng, hành động này của Thần Vương điện không khác gì đem trụ cột tinh thần của Nam Cương Man tộc triệt để đập nát, dẫm nát dưới chân.

Mâu thuẫn của hai bên đã không cách nào điều tiết.

Nhục nhả dân tộc quá lớn, lửa giận trong lòng Trương Đức Bưu bùng lên.

Nhưng đối phó Thần Vương điện cũng không phải một chuyện đơn giản.

Thánh phụ A Mộc năm đó là cường giả mạnh nhất Nam Cương Man tộc, đồng thời cũng là một trong những cường giả mạnh nhất đại lục khi đó, vậy mà thánh phụ lại bị Thần Vương điện bắt được, giam giữ ở chỗ này, điều này nói rõ thực lực Thần Vương điện so với Nam Cương Man tộc khi đó cường đại hơn gấp nhiều lần.

Hiện tại Nam Cương Man tộc đã xuống dốc, xa xa không bằng vài ngàn năm trước, thực lực cả hai chênh lệch quá lớn, trước mắt đây không phải là thời điểm tốt nhất để đối đầu chính diện với Thần Vương điện.

Hôm nay, những điều bày ra trước mặt của Thần Vương điện chỉ là một góc nhỏ của băng sơn, liền đủ để bao trùm lên tất cả thần miếu thánh điện trên toàn đại lục, mà bộ phận ẩn dấu lại càng thêm kinh người!

Mấy người bọn họ tiến vào Hắc Thạch Thiết Ngục tầng bảy, bọn họ lập tức bị cảnh tượng trước mắt chấn trụ, chỉ thấy tại đây cơ hồ là phiên bản không gian của Thánh Nguyên Vương Tọa Bách Thánh Chiến Tràng, Đẩu Thánh quyền ý cùng ma pháp tàn niệm tại phiên không gian này tùy ý va chạm, vĩnh viễn không dừng lại.

“Nơi này có ma pháp tàn niệm của đạo sư ta!” Trên mặt Zaid hiển lộ ra vẻ vui mừng, nói.

Trương Đức Bưư phóng ra quyền ý của bản thân, Sinh Tử Kiều tiến vào bên trong rất nhiều quyền ý cùng ma pháp tàn niệm, tiến thẳng về phía trước, tùy ý để những ý niệm cường đại của các Thánh giả oanh kích, sừng sững bất động, nghi ngờ nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, đạo sư của ngài đến đây không phải một mình, nàng còn có đồng bọn khác.”

Khói đen trước người Zaid bắt đầu khởi động, hình thành một đạo tinh chương màu đen, cũng đi vào chiến trường, hết nhìn đông tới nhìn tây, quyền ý còn sót lại tại đây, cũng không phải tàn niệm ý niệm của một người, mà có ít nhất là của sáu bảy cao thủ.

Trong lòng của hắn đồng thời nghi hoặc, nói: “Mấy người khác thực lực không kém đạo sư của ta chút nào. Kỳ quái, nàng từ nơi nào tìm được những cao thủ này?”

Trương Đức Bưư nhìn thấy vài đoạn ma pháp phù văn trên thạch bích bị gỡ bỏ, nói: “Chắc là đạo sư của ngài cứu các cao thủ trong ngục giam ra, bắt quả Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, từ tràng chiến sự ở đây, chỉ sợ đạo sư của ngài dữ nhiều lành ít.”

Hắn đã sớm lưu ý đến.

Những ma pháp tàn niệm cùng Thánh giả quyền ý ở đây tạp mà không tinh.

Không cứng cõi như trong Bách Thánh Chiến Trùng của những Thượng Cổ cao thủ lưu lại quyền ý cùng tàn niệm, thiếu đi vẻ say mê và hấp dẫn.

Phảng phất như những Thánh cấp cao thủ này tu vị không có hoàn toàn phục hồi như cũ, bởi vậy Trương Đức Bưư mới nói những đồng bọn do đạo sư của Zaid cứu ra khỏi Hắc Thạch Thiết Ngục ngục giam yếu thế.

Phong ấn của bọn họ có lẽ còn chưa giải trừ hoàn toàn, tu vị không có khôi phục triệt để, quan trọng nhất là bị giam giữ trong thời gian dài như vậy tâm cảnh của bọn họ bị đã kích trầm trọng.

Từ đó xảy ra tình huống tàn niệm cùng quyền ý tạp mà không tinh.

Hơn nữa nhìn sự phân bố của quyền ý tàn niệm, bọn họ ở vào tình huống bị vây công, có thể tưởng tượng, những người này đã bị rất nhiều Hắc Thạch Thiết Ngục ngục thủ vây quanh, bị những Vực Ngoại Ma Tộc đuổi giết, hơn nữa đang ở thế hạ phong.

Đó là những suy đoán của Trương Đức Bưư.

Tình hình lúc đó không khác bao nhiêu so với suy đoán của hắn, nếu là lúc trước, hắn căn bản không có khả năng từ tàn niệm cùng quyền ý nhìn ra tình huống của cuộc chiến, nhưng từ khi tự lực lợi ra cảnh giới Nhập Vi, tinh thần lực cùng tâm thần của hắn càng ngày càng nhạy cảm, tinh thần lực giống như một cái hồ nước, đem động tĩnh chung quanh phản ánh vào đáy lòng của hắn, phảng phất hết thấy đều hiểu rõ như lòng bàn tay.

Đây là một loại cảm giác thuần túy thập phần kỳ diệu, sở dĩ nói thuần túy, là vì tinh thần lực phản ánh tiếng lòng của đồ vật, hoàn toàn trực quan, không mang bất cứ cảm xúc nào, trực chỉ bản tâm của sự vật.

Nói đến đây, Trương Đức Bưư đột nhiên lưu ý đến Zaid đang chăm chú nhìn đoạn ma pháp tượng dưới đất, sắc mặt lộ ra thần thái đau thương.

Zaid đau khổ nói: “Đoạn ma pháp tượng này là ma pháp tượng của Marceau đạo sư.”

Zaid cầm tàn phiến ma pháp tượng vào tay, ngẩng nhìn trong chốc lát, đem nó thu lại, âm thầm nói: “Ta sớm đã đoán được sẽ có kết quả này. Khi còn bé, ta cho rằng Marceau đạo sư giống như thần linh vậy, không gì làm không được, mãi đến bây giờ ta mới hiểu ra rằng, tu vi của nàng, kỳ thật cùng ta hôm nay không sai biệt lắm. Nếu như chỉ dựa vào một mình ta, căn bản không cách nào tiến vào nơi này, Marceau đạo sư có thể chèo chống đến được nơi đây, đã rất rất giỏi rồi.”

Trương Đức Bưư gật gù đầu.

Khi còn bé hắn cũng có một loại ảo giác, phụ thân Nham Thạch Man Chuy của hắn là Chiến Thần không thể địch nổi, cho dù sau này tu vi của hắn càng ngày càng cao, hắn vẫn nhận thức mình vẫn không thể chiến thắng phụ thân.

Đây chỉ là tâm hồn khi còn nhỏ sinh ra kính ngưỡng cùng sợ hãi mang đến ảo giác mà thôi, kỳ thật thực lực của hắn sớm đã vượt qua Nham Thạch Man Chuyết, nhưng phụ thân trong lòng hắn vẫn như cũ là tồn tại Vô Địch.

Zaid đối đãi với đạo sư của hắn, chỉ sợ cũng có tâm lý như vậy.

Bất quá Zaid dù sao cũng là Thánh Ma Đạo Sư, tâm tình cực kỳ cường đại, cũng không thể kém hơn tu vi tâm cảnh của Kiếm Thánh bao nhiêu, rất nhanh đem mặt trái cảm xúc trong lòng quét sạch không còn, khôi phục tâm tính bình thường.

Bọn Trương Đức Bưu chỉ dừng lại ở đây một chút, liền tiến vào tầng tiếp theo của Hắc Thạch Thiết Ngục.

Lập tức cảm giác đầu khí đột nhiên trầm xuống, vận chuyển trì trệ, không chỉ như thế, tinh thần lực cũng bị đè ép trầm trọng, vận chuyển không linh hoạt.

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy bọn người lão phong tử cũng nhíu mày, chắc hẳn đầu khí cùng ma pháp lực của bọn họ cũng bị hạn chế.

Bất quá Zaid cùng Đào Lạc Tư lại đối mặt.

“Uy áp này cùng loại với uy áp ở Thần Vãn Hoang Mạc.” Trong lòng của hắn khẽ động, thần uy ở đây cực kỳ đậm đặc, áp lực không kém hơn chút nào so với áp lực thần tủy mang lại, xem ra nơi này có bảo vật cùng cấp bậc với thần tủy!

Mà đồ vật này hơn phân nửa chính là bảo vật bị mất của Minh Vương điện!

Hắc Thạch Thiết Ngục tầng tám là một cái động rộng rãi nằm dưới đất, có trăm ngàn lối đi, cực kỳ phức tạp.

Trên thạch bích vẽ đầy các loại đồ án kỳ quái, có rất nhiều phù văn, rất nhiều ma pháp trận, rất nhiều đồ đẳng cấp của các chủng tộc không biết tên, muôn hình vạn trạng, tạo thành một cái phong ấn cực lớn, tràn đầy khí tức thần bí.

Từ trong chỗ sâu truyền ra tiếng ngâm xướng trầm thấp, giống như có ngàn vạn người tụ tập cùng một chỗ đang thấp giọng ca tụng thần linh vĩ đại nào đó, thanh âm rung động nhân tâm.

Tinh quang trong mắt Trương Đức Bưu lóe lên, nói: “Là thanh âm của Vực Ngoại Ma tộc!”

“Xem ra đại bộ phận ngục thủ của Hắc Thạch Thiết Ngục mấy tầng trước, đều đang ở tầng thứ tám!” Zaid nhẹ gật đầu.

Sắc mặt ngưng trọng, chỉ có vẻ mặt của lão phong tử vẫn nhàn hạ không biến sắc, hiểu kỳ hết nhìn đồng tới nhìn tây.

Lão phong tử nói: “Những hỏa diễm này thật kỳ quái, hỏa diễm có màu đen!”

Trương Đức Bưu lúc này mới chú ý tới, trên thạch bích cái động rộng rãi này, từ trong các khe hở nhỏ trên thạch bích phun ra từng đoàn từng đoàn hỏa diễm màu đen.

“Địa Ngục Hỏa!” Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư dùng thanh Cương Xoa đưa lên chạm vào một đoàn hỏa diễm, hỏa diễm màu đen này bắt đầu thiêu đốt thanh Cương Xoa, thật lâu không thôi.

Đào Lạc Tư đuổi lười trâu ra.

Đem đoàn Địa Ngục Hỏa hút đi, nuốt vào trong bụng.

Lộ ra thần sắc thỏa mãn, lẩm bẩm nói: “Không nghĩ tới ở chỗ này còn có Địa Ngục Hỏa tinh thuần đến như vậy, thật sự là mỹ vị”

Tiểu Hắc bắt đầu hiếu kỳ, nhìn chăm chú vào Địa Ngục Hỏa, cũng nuốt một ngụm, hai cái đầu lâu đều lộ ra thần sắc cổ quái, hiển nhiên cho rằng Đào Lạc Tư nói không sai, Địa Ngục Hỏa đối với nó mà nói rất ngon miệng.

Nhìn vào khe nứt.

Trương Đức Bưu phát hiện có một ít đồ vật kỳ quái đang nhúc nhích trong cái khe, giống như một con giun.

Bất quá những con giun này vừa lớn lại dài, toàn thân đen nhánh, trải rộng ra tất cả khe hở.

Lũ giun tổ hợp cùng một chỗ, giống như mạch máu của con người trải rộng ra toàn thân.

Mà bộ dạng bọn chúng không ngừng nhúc nhích, giống như huyết dịch đang vận chuyển trong các mạch máu, Địa Ngục Hỏa được phun ra từ những vật này.

“Chẳng lẽ những thứ đang nhúc nhích này chính là các mạch máu, là tù phạm của Hắc Thạch Thiết Ngục tầng thứ tám? Những đồ án ma pháp trận này, rõ ràng là dùng để phong ấn trấn áp những mạch máu!” Sắc mặt Trương Đức Bưu cổ quái.

Những mạch máu này trải rộng ra toàn bộ động, thực không biết là đồ vật gì mà cần hệ thống cung cấp huyết mạch phức tạp như thế.

“Đi theo những mạch máu này!” Thanh âm Zaid không che dấu được vẻ hưng phấn, nói.

Trương Đức Bưu vừa đi vừa nhìn, chỉ thấy mạch máu phía trước càng ngày càng thô, nhảy lên liên tục, chấn đắc phù văn trấn áp nó không ngừng nhảy lên, hiển nhiên những phù văn ma pháp trận này cũng không thể triệt để đem nó phong ấn trấn áp.

Đột nhiên, có một hồi chấn động kịch liệt truyền đến, toàn bộ cái động rộng rãi âm âm run chuyển, chỉ thấy những phù văn ma pháp trận trấn áp những mạch máu này đột nhiên sáng lên, tất cả đều bay ra khỏi thạch bích.

Trên không trung chấn động không ngớt, sau nửa ngày mới phục hồi như cũ! Trong nội tâm Trương Đức Bưu càng ngày càng kinh ngạc, những phù văn ma pháp trận này so phong ấn Vực Ngoại Ma Tộc dùng để phong ấn bọn hắn càng thêm tinh diệu, càng thêm khổng lồ.

Nếu như là dùng để trấn áp bọn hắn. Chỉ sợ cho dù là lão phong tử thì đấu khí cùng tinh thần lực cũng bị phong ấn vĩnh viễn, không cách nào nhúc nhích, căn bản không có khả năng phá vỡ phong ấn! Mà những mạch máu này vậy mà bằng vào một phen chấn động, liền làm cho phong ấn cường đại như thế buông lỏng, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!

“Thánh Ma Đạo Sư đại nhân. Bảo vật của Minh Vương điện các người đến tột cùng là vật gì?” Trương Đức Bưu thật sự nhịn không được hỏi.

Zaid mất diết tai ngơ.

Mặt mo càng ngày càng hồng nhuận, bước nhanh như bay đi thẳng về phía trước.

Trương Đức Bưu đuổi kịp hắn, đi vòng vo một lúc.

Trước mắt tràn ngập ánh sáng, trung tâm của cái động rộng lớn này hình thành một cái hồ nước, hồ nước chính là hồ dung nham cuộn cuộn nóng chảy.

Cái hồ dung nham này có diện tích lớn hơn tất cả các tầng phía trên của Hắc Thạch Thiết Ngục rất nhiều, trên mặt hồ tràn ngập hỏa diễm đen, chính là Địa Ngục Hỏa! Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trên hồ dung nham là một đồ vật lơ lửng trên không, toàn thân tràn ngập máu thịt màu đỏ.

Hình dạng giống như trái tim, bất quá trái tim này so với trái tim nhân loại lớn hơn rất nhiều, chỉ sợ nặng vài chục tấn, xem như là Long tộc cũng không có khả năng có trái tim lớn như vậy.

Có chút ít đường ống mạch máu vừa thô vừa to từ trong tâm thất kéo dài ra.

Một ít mạch máu đâm vào dung nham dưới hồ, giống như đang hút lấy chất dinh dưỡng, mặt khác thì đâm vào tầng cao nhất của thạch bích.

Nhìn vào bên trong dòng nham thạch liền thấy được lũ Vực Ngoại Ma Tộc Naga Tu La tám tay, tất cả bọn chúng đều đứng bên trên của các mạch máu.

Tất cả phù văn toàn thân bọn chúng sáng lên, như như hồ điệp bay múa trên không trung, sau đó liên tiếp chui vào bên trong trái tim khổng lồ kia.

“Đây là?” Trương Đức Bưu nhìn trái tim khổng lồ kia, chỉ cảm thấy hai mắt hoa lên, như lạc vào niên đại Thần Thoại, không khỏi lẩm bẩm nói.

Hơi thở của Zaid dồn dập, cường ép đè nén vẻ kích động lòng.

Thấp giọng nói: “Đây chính là bảo vật của Minh Vương điện chúng ta! Minh Vương chi tâm!” (Dịch: thằng tác giả ghi là Thần Vương điện mới vài hàng chứ !^^)

codon.tra

148. Chương 148: Ký Sinh Chủ.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 148: Ký Sinh Chủ.

Dịch: Tà Thần

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu lấp bắp kinh hãi, nói: “Chẳng lẽ là của chủ thần của Minh Vương điện các ngươi, trái tim của Địa Ngục Chi Chủ.” Zaid lắc đầu nói: “Đương nhiên không phải, trái tim này chỉ là một vật chứa do Minh Thần đại nhân chế tạo.”

“Vật chứa?” Trương Đức Bưu phát mộng, dùng trái tim làm vật chứa, đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy chuyện này.

Zaid giải thích: “Minh Vương Chi Tâm có công năng tạo huyết cường đại, có thể cung cấp thần huyết liên tục không ngừng. Tại thời kỳ Thượng Cổ, Minh Thần đại nhân ly khai Minh Vương điện, lưu lại Minh Vương Chi Tâm, phối hợp phù văn thể hệ của mười hai ma thú. Minh Vương điện có thể chế tạo ra đại lượng cao thủ!” Hắn nói như vậy.

Trương Đức Bưu rất cực tởm ngộ, Minh Vương Chi Tâm có công hiệu chế tạo thần huyết, lợi dụng mười hai ma thú phù văn đem những loại thần huyết này dung nhập vào trong kinh mạch, trong thời gian rất ngắn có thể đem một người bình thường cải tạo thành một đại cao thủ.

Công dụng của Minh Vương Chi Tâm có lẽ giống như Long Hồn Huyết Trì của Thần Vương điện.

Cũng có thể cải tạo thân thể cùng tinh thần lực, tuy không đủ để biến con người thành cao thủ Thánh cấp, nhưng cường độ thân thể và tinh thần lực sẽ được tăng lên một mức khủng bố, sau này khi tiến vào Thánh cấp tự nhiên là làm chơi ăn thật.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là, cao thủ như thế lại có thể chế tạo hàng loạt.

“Đáng tiếc chính là ngàn năm trước Minh Vương Chi Tâm bị Thần Vương điện trộm đi, từ đó về sau thực lực của Minh Vương điện rút xuống ngàn trượng, xa xa không bằng lúc trước.”

Zaid nhìn chăm chú lên Minh Vương Chi Tâm, trong mắt tựa hồ có ánh lửa chớp động, thấp giọng nói: “Lúc này ta nhất định phải đoạt lại bảo vật, khôi phục vinh quang ngày xưa của Minh Vương điện! A Man, ngươi giúp ta đoạt Minh Vương Chi Tâm, điều kiện là ngươi sẽ được phân một phần của Minh Thần Chi Huyết!” Nội tâm Trương Đức Bưu liên nhảy lên.

Lại nhìn đến những tên Vực Ngoại Ma Tộc kia, sau đó lắc đầu nói: “Muốn đoạt được Minh Vương Chi Tâm, phải xung đột với mấy tên Vực Ngoại Ma Tộc kia a.”

Thần huyết do Minh Vương Chi Tâm chế tạo, hiệu quả chỉ sợ không bằng thần huyết chính hiệu, tối đa chỉ tốt hơn một ít so với Thánh Long Chi Huyết.

Đoạt Minh Vương Chi Tâm trong tay bọn chúng đúng là lành ít dữ nhiều.

Một lọ Minh Thần Chi Huyết quá ít, không đáng liều mạng.

Zaid lập tức nóng nảy, trong lòng của hắn rất rõ ràng, chỉ dựa vào hắn và Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư, căn bản không có cách nào đoạt được Minh Vương Chi Tâm trong tay đám Vực Ngoại Ma Tộc kia, nói: "Bây giờ Minh Vương Chi Tâm đã có hơn nghìn năm chưa có ai đụng đến, thần huyết lưu trữ bên trong vô cùng tinh khiết.

Hiệu quả nhất định kinh người, so với thần huyết thứ thiệt cũng không kém bao nhiêu! Một lọ Minh Thần Chi Huyết cũng đủ để tinh thần lực của người tăng lên mức Thánh cấp!"

Trương Đức Bưu cười nói: "Một lọ thật sự quá ít, Minh Vương Chi Tâm lớn như vậy, thần huyết khẳng định không ít, ta cũng không tham, chỉ cần mười thùng."

"Mười thùng? Sao người không đi cướp đi?" khóe mắt Zaid dựng đứng, tức giận suýt nữa thổ huyết, kiềm chế cơn giận, trầm giọng nói: "Minh Vương Chi Tâm một năm bắt quá chỉ cho ra mười giọt thần huyết, ngàn năm tích lũy cũng chưa chắc hơn mười thùng! Đồ mọi rợ, người đem lão tử và đầu trâu này cắt cổ đi cộng thêm máu huyết của chủ tớ các người cũng phóng không đủ mười thùng!"

Nguyên lai Trương Đức Bưu tưởng rằng trong Minh Vương Chi Tâm đều là thần huyết, nhưng không ngờ thần huyết lại ít tới như vậy.

Lúng ta lúng túng cười nói: "Vậy thì phân một nửa cho ta, không thể ít hơn nữa!" Râu tóc Zaid dựng đứng, tức giận đến mức nói không ra lời.

Trương Đức Bưu cười lạnh nói: "Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, quan hệ của chúng ta chỉ là người hợp tác, nếu người không đáp ứng, lão tử lập tức quay trở về, không có tổn thất chút nào. Những ngục thủ kia đều ở trong đây, ta có thể quang minh chính đại thoát khỏi Hắc Thạch Thiết Ngục!"

"Một nửa thì một nửa!" Zaid cắn răng.

Giọng căm hận nói: "Nhưng sau đó người không được tham lam, Minh Vương Chi Tâm phải trả lại cho ta, người không được đoạt!" Trương Đức Bưu cười nói: "Cái này là tất nhiên."

Trong nội tâm lại thầm nói: "Nhưng sau khi ra khỏi Hắc Thạch Thiết Ngục thì lão tử có thể đâm người một dao, đây không tính là phá hư quy ước. Minh Vương chi tâm là đồ tốt, nếu như cho người Nam Cương cải tạo thân thể, chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn có thể tạo ra một nhóm cao thủ cho Nam Cương Man tộc! Nếu có thể để nó lại trong Nam Cương Man tộc..."

Zaid hồ nghi liếc hắn một cái, cảnh giác nói: "Tên mọi rợ, người lại đang có chủ ý gì thế?"

"Người đừng có vu oan!" Trương Đức Bưu nhanh miệng phủ nhận.

"Tròng mắt xoay chuyển như con quay, còn dám nói không có suy nghĩ đen tối?" Zaid cười lạnh một tiếng, đột nhiên sắc mặt hơi đổi, hướng hồ nham thạch nóng chảy đi tới, lửa bỏng nói: "Những tên kia bắt đầu xuất toàn lực rồi."

Trương Đức Bưu vội vàng nhìn lại, chỉ thấy khí thế sáu tên Vực Ngoại Ma Tộc kia đại thịnh, bỗng nhiên cất cao hét một tiếng, phù văn giữa không trung lập tức nhảy lên, khí thế phô thiên cái địa phủ tới Minh Vương Chi Tâm.

Trái tim khổng lồ kia run rẩy kịch liệt, nhanh chóng thu nhỏ lại, một lát sau biến thành quả cầu có phạm vi một mét, lơ lửng giữa không trung.

Toàn bộ huyết mạch trải rộng khắp Minh Vương Chi Tâm lập tức nhanh chóng thu về bên trong nó.

Chỉ còn lại có chín đầu động mạch chủ, vẫn múa may trên không trung, giống như vôi bạch tuột.

Âm thầm gật đầu: "Minh Vương Chi Tâm co nhỏ như vậy, xem ra thần huyết thật sự không nhiều lắm, Zaid không có gạt ta."

Tên ngục thủ Christian hướng đám người Trương Đức Bưu nhìn thoáng qua, lập tức thu hồi ánh mắt, tròn mắt xoay tròn, nhìn vào quả tim, nói khẽ: “Có mấy con chuột đang trốn trong động, làm sao bây giờ?”

“Bất động thanh sắc. Bọn chúng không dám tới.”

Một tên thủ ngục khác nhắm mắt lại, mỉm cười nói: “Chúng ta phong ấn Minh Vương Chi Tâm đều tiêu hao quá lớn, nghỉ ngơi một lát, chờ khi tu vi khôi phục sẽ tới bắt bọn chúng.”

Những tên Naga Tu La Vực Ngoại Ma Tộc đáp xuống bên hồ, vẫn không nhúc nhích, trong lòng Zaid lo lắng, thấy Trương Đức Bưu đang chà chà nắm tay, vội vàng nói: “Trước không vội động thủ, chờ một chút, đợi đến lúc những tên thủ ngục này rời đi, chúng ta mới đi đoạt Minh Vương Chi Tâm!”

“Không thể đợi! mấy tên kia khi phong ấn Minh Vương Chi Tâm đều tiêu hao rất lớn, đợi lát nữa chúng khôi phục xong thì việc tranh đoạt sẽ rất vướng tay! Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, nếu như người không dám ra tay, vậy thì để bọn ta lên!” Trương Đức Bưu bỗng nhiên đứng dậy.

Nhảy lên đầu Tiểu Hắc, hướng lão phong tử nói: “Nhị đệ, cùng ta tiến lên! Người ngăn trở địch nhân, ta thu phục Minh Vương Chi Tâm!” Lão phong tử đã sớm rục rịch, nghe vậy rốt cuộc kìm nén không được nhanh chóng lấy Bàn Long trụ ra, tiến tới.

Zaid thấy hai người không nói lời nào đã gào lên, hung hãn phóng tới Minh Vương Chi Tâm.

Không khỏi tức giận sôi người, dậm chân: “Hai người này, tính cách thật là manh động!” Vội vàng gọi Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư, một người một trâu rít lên một tiếng, lập tức có hai luồng khói đen xông lên phía trước.

Trương Đức Bưu và lão phong tử động sớm, tốc độ nhanh, hai người xông đến trước tiên.

Giống như một đầu mãnh mã cự tượng đang tức giận, tốc độ lão phong tử so với Tiểu Hắc còn nhanh hơn, một cước phóng ra liền đi xa hơn 10 thước, bước chân hạ xuống làm mặt đất run rẩy.

“Không tốt, lá gan những tên này còn lớn hơn so với chúng ta nghĩ!” Sắc mặt Christian biến hóa, lập tức cao giọng nói: “Ngăn bọn chúng lại!”

Mấy tên Naga Tu La ngục thủ nhanh chóng tiến lên, lão phong tử quát lớn một tiếng, vung Bàn Long trụ trùng trùng điệp điệp đập về phía trước, cuộn phong lập tức nổi lên ào ào, mấy tên thủ ngục lập tức tránh lui.

Nếu là lúc trước thì mấy người bọn chúng sẽ không hề ngại một kích này của lão phong tử, nhưng hôm nay vì phong ấn Minh Vương Chi Tâm nên tu vi bị giảm nghiêm trọng, thậm chí không có cách nào ngưng tụ vũ khí, nếu như ngạnh kháng thì bản thân sẽ bị trọng thương ngay lập tức.

Bọn chúng lui tránh thì lộ ra sơ hở.

Trương Đức Bưu lập tức vọt tới bên hồ, quát: “Hắc Tử” .

Song Đầu Địa Ngục Khuyến, liền nhảy vào trong hồ nước, chỉ thấy bước chân nó còn chưa chạm đến mặt hồ nham thạch nóng bỏng, thì trên mặt hồ liền xuất hiện một con đường nham thạch, kéo thẳng đến phía dưới Minh Vương Chi Tâm.

Qua vài lần hô hấp Tiểu Hắc liền tới bên dưới Minh Vương Chi Tâm, Trương Đức Bưu nhảy lên cao, hai tay ôm lấy Minh Vương Chi Tâm rồi hạ xuống.

Hắn cảm thấy trái tim này nặng như núi, chỉ sợ có vài chục ngàn cân, với lực lượng của hắn cơ hồ không cách nào nâng lên.

Vội vàng thuận thế để trên lưng Tiểu Hắc nó cũng bị ép khụy xuống, con đường nham thạch dưới chân phát ra tiếng xèo xèo khách khách, lại chui vào bên trong dòng nham thạch nóng bỏng.

Suýt nữa chìm vào đáy hồ, Song Đầu Địa Ngục Khuyến lần nữa găm lên, xương một khúc ma pháp, một con đường khác lại được hình thành.

Song Đầu Địa Ngục Khuyến tung vó chạy như điên hướng về phía bờ hồ! Zaid cùng Đào Lạc Tư vọt tới bên hồ, Trương Đức Bưu cũng đã lên bờ, cao giọng nói: “Xong rồi, chạy mau!” Thánh Ma Đạo Sư vô cùng

ngạc nhiên, nguyên lai hắc tướng rằng muốn cướp Minh Vương Chi Tâm thì cần phải trải qua một hồi ác chiến, thậm chí không chừng sẽ có người chết.

Zaid đã làm đã chuẩn bị cho Man tử, lão phong tử còn có Đào Lạc Tư “Hy sinh anh dũng”.

Nào ngờ hắc còn chưa đến nơi, tên Man tử kia đã cướp Minh Vương Chi Tâm đem về, trong nội tâm âm thầm hối hận: “Sớm biết đơn giản như thế thì đã đi cướp về, không ngu gì mà đáp ứng điều kiện của tên khốn kiếp này! Từ khi gặp được tên Man tử chết tiết này, lão tử một mực bó tay bó chân, tất cả chỗ tốt đều bị tên tiểu tử này chiếm mất”.

Tuy trong lòng đau thắt, nhưng Zaid lại không có ý bội ước, dù sao hắc cũng là cao thủ Thánh cấp, tự cho mình thanh cao, không muốn làm chuyện lật lọng.

Lão phong tử đánh một chiêu.

Bức lưu những tên ngục thủ, cầm Bàn Long trụ quay người bỏ chạy, đuổi theo sau Trương Đức Bưu.

Zaid cùng Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư vội vàng cất bước đuổi theo, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy những con Naga Tu La ngục thủ gào thét đuổi theo.

Tốc độ cực nhanh, đại bộ phận ngục thủ cũng đã ngưng tụ ra một kiện vũ khí ma pháp, hùng hổ đáng sợ.

Tốc độ những tên ngục thủ này cực nhanh, không chậm hơn chút nào so với Tiểu Hắc, rất nhanh đã kéo gần một đoạn với đám người, nếu bị bọn chúng cuốn lấy.

Thì với tốc độ hồi phục của những tên kia thì bọn họ phải chết không nghi ngờ! Zaid vội vàng nói: “Đào Lạc Tư, người ra ngăn cả bọn hắc!” Ngưu Đầu Quái mang theo đại Cương Xoa, dang hai chân ra, trong đầu buồn bực bay thẳng về phía trước, làm bộ không nghe thấy, tốc độ trốn chạy so với Zaid còn nhanh hơn.

Zaid tức muốn chết.

Nhưng không thể làm gì, Đào Lạc Tư tuy là triệu hoán thú của hắc, nhưng không hề ký kết chủ tớ khế ước.

Hơn nữa thực lực đầu ngư này cực kỳ cường đại, không kém hơn hắc chút nào, Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư đối với nó cũng không làm gì được.

Mấu chốt nhất chính là.

Cái này đầu ngư này vô cùng xảo hoạt, thấy Zaid muốn đem nó ra làm pháo hôi, đương nhiên phải chạy cho nhanh.

Tiểu Hắc dẫn đầu nhảy vào trong truyền tống môn, Trương Đức Bưu quay đầu nhìn lại, chỉ thấy truyền tống môn có chút lắc lư, lão phong tử cũng chui ra, thầm nghĩ: “Không bằng thừa cơ đem truyền tống môn này hủy đi, đem Zaid và những tên ngục thủ kia giam lại một chỗ, như vậy Minh Vương Chi Tâm sẽ thuộc quyền sở hữu của ta!” Trương Đức Bưu có động tâm.

Lập tức lắc đầu: “Vây không được, ta đã đáp ứng Zaid, trong Hắc Thạch Thiết Ngục ta và hắc vẫn có quan hệ hợp tác, ra khỏi đây mới có thể đâm hắc một dao. Làm người không thể nói không giữ lời, cho dù muốn cướp cũng chỉ chờ sau khi rời khỏi chỗ này mới đoạt!”

Đang nghĩ ngợi, Zaid cùng Ngưu Đầu Quái đã chui ra từ truyền tống môn.

Mấy người vung vũ khí của mình lên, đập truyền tống môn nát bấy.

Zaid kinh hồn bất định.

Lập tức đổi hướng Đào Lạc Tư quyền đâm cước đá, nổi giận quát: “Lão tử có thể nhờ được đầu xuân ngư này cái gì đây? Gặp nguy hiểm chạy trốn còn nhanh hơn lão tử!” Đào Lạc Tư mang theo đại Cương Xoa, ánh mắt bất thiện: “Zaid chết tiết, đừng đánh nữa, còn đánh nữa thì ngư gia sẽ trở mặt với ngươi!”

“Lão tử đánh chết đầu xuân ngư ngươi! Đồ xuân ngư khốn kiếp.” Zaid hét lớn

“Đừng làm rộn, mọi người bắt đầu chia của!” Trương Đức Bưu ngăn cản hai người.

Thò tay ra sau lưng, muốn đem Minh Vương Chi Tâm gỡ xuống, nào biết dùng sức một kéo, Minh Vương Chi Tâm kia một mực ở sau lưng hẳn, sống chết cũng không chịu xuống.

Không khỏi ngẩn ngơ, cả giận nói: “Zaid, đây là chuyện gì?” Mọi người giật nảy mình, chỉ thấy bốn mạch máu của Minh Vương Chi Tâm ôm lấy Trương Đức Bưu, năm mạch khác không ngừng múa loạn xung quanh hẳn, giống như đang kháng nghị!

Lão phong tử thò tay sờ Minh Vương Chi Tâm, một mạch máu trong đó hơi chút run lên, chỉ nghe BA~ một tiếng, lão phong tử bị đập bay, ầm ầm va vào thạch bích, ngay cả cơ hội tránh né cũng không có! Mặt khác mấy những mạch máu khác cũng không ngừng nhảy múa, khiến những mảnh vụn không gian xung quanh người Trương Đức Bưu lập tức được khép lại.

“A Man, đừng nhúc nhích!” Zaid lập tỉnh ngộ ra, vội vàng nói: “Minh Vương Chi Tâm đã biến người trở thành ký chủ rồi, không có ác ý!” Sắc mặt Trương Đức Bưu cũng thay đổi: “Nó sẽ không hút khô máu của ta đấy chứ? Zaid lắc đầu nói: ”Sẽ không, nó chỉ ký sinh trên người người, đối với người chẳng những không có nguy hiểm, ngược lại sẽ bảo vệ người. Bây giờ người giống như con nhím đầy gai, ai cũng đừng mơ đụng đến người! Bất quá tốt nhất người không nên thử lấy nó xuống, Minh Vương Chi Tâm có năng lực xé rách không gian, trừ phi người cho rằng thân thể người có thể ngăn cản công kích cấp bậc này!”

Trương Đức Bưu choáng váng, có Minh Vương Chi Tâm bảo hộ tự nhiên là tốt, không có ai muốn công một trái tim khổng lồ đi lung tung, hơn nữa mặc dù bây giờ hẳn muốn di chuyển thì trái tim này cũng thật sự là quá nặng.

“Thánh Ma Đạo Sư đại nhân. Người có biện pháp gỡ nó xuống không?”

“Minh Vương điện của ta chăm sóc Minh Vương Chi Tâm nhiều năm như vậy, đương nhiên là có biện pháp để cho người thoát khỏi thân phận ký chủ. Bất quá A Man. Trong ngục giam người hành hạ ta lâu như vậy, người cho rằng lão tử sẽ khinh địch lấy nó xuống cho người một cách dễ dàng hay sao?”

Zaid cười ha ha.

Khoái ý nói: “Người tới cầu ta à, cầu ta lão tử đến giúp người!” Trương Đức Bưu nhún nhún vai.

Quay đầu hướng truyền tống môn tầng sáu đi tới.

Zaid liền mất hứng, chỉ thấy lão phong tử từ bên cạnh hẳn đi qua, lắc đầu nói: “Người là tên Thánh Ma Đạo Sư biến thái!” Hẳn còn đang ngạc nhiên thì Tiểu hắc đi đến cạnh hẳn, hai cặp mắt to thô lỗ nhìn hẳn, lắc đầu thở dài, muốn nói gì đó nhưng lại thôi, cuối cùng cất bước đuổi theo Trương Đức Bưu.

Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư cũng làm bộ dạng giống như đút đi tới, liếc mắt nhìn hẳn, Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư giận tím mặt, nắm chặt lấy hẳn đè hẳn xuống đất: “Người cũng xem thường ta? Người cũng dám...”

codon.traí

149. Chương 149: Trưởng Lão Long Tộc

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 149: Trưởng Lão Long Tộc

Dịch: Tà Thần

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Sư huynh, chúng ta còn phải thủ ở chỗ này đến lúc nào nữa?” Bên ngoài cung điện Hắc Thạch Thiết Ngục một gã đệ tử Thần Vương điện nhìn về phía La Tín, không nhịn được hỏi: “Nếu như tiểu tử Man tộc chết ở bên trong, chúng ta chẳng lẽ cứ phải đứng đây suốt đời sao?”

Một đệ tử khác đảo con người một vòng, cười nói: “Không bằng chúng ta đi vào trong, bắt tên mọi rợ kia lại. Hắc Thạch Thiết Ngục tuy hung hiểm nhưng dù sao cũng thuộc về Thánh điện chúng ta. Thủ vệ bên trong có thể gây khó dễ cho chúng ta hay sao?”

La Tín lắc đầu, những đệ tử khác không biết bí mật của Hắc Thạch Thiết Ngục, nhưng hẳn thân là thủ tịch đệ tử Thần Vương điện, trong Thánh điện có địa vị không kém hơn chức vụ Đại Tư Đạc, biết rõ nội tình hơn những người khác, thầm nghĩ: “Những thủ vệ kia mặc kệ người có phải đệ tử Thánh điện hay không, chỉ cần người đi vào Hắc Thạch Thiết Ngục thì sẽ bắt người lại. Ta từng nghe đạo sư đại nhân nói những thủ vệ này không phải là người của thế giới này, tựa hồ đến từ Thâm Uyên tầng thứ chín có kết nối với thế giới khác, thậm chí ngay cả Giáo Tông đại nhân cũng không cách nào ra lệnh cho bọn họ. Bất quá, nếu là Đức Bưư Man Chuy thật sự bị bọn họ bắt, hơn phân nửa sẽ bị giam giữ trong ngục cả đời không thể ra được, ta đây chẳng phải là không còn hy vọng có được Đấu Chiến Thắng Quyết hay sao?”

Trong mắt La Tín hiện lên một đạo hàn quang. Hẳn nghĩ ngờ Trương Đức Bưư có tâm pháp Đấu Chiến Thắng Quyết. Nhưng đối với những người khác, hẳn cũng không tính đem chuyện này nói ra.

Đấu Chiến Thắng Quyết là xếp hàng thứ nhất trên kỳ công đấu khí bằng, được xưng là tâm pháp cùng đấu kỹ hoàn mỹ nhất. La Tín căn bản không muốn chia xẻ bí mật này cùng những người khác cho dù đó là đồng môn của mình, thậm chí là đạo sư của chính mình.

“Thánh điện lịch đại trưởng lão đều nghiên cứu thạch bích Đấu Chiến Thắng Quyết tại hậu sơn, chẳng những không có nghiên cứu ra cái gì, ngược lại khiến không ít người bị điên. Nếu ta có thể có được tâm pháp Đấu Chiến Thắng Quyết lại phối hợp với võ học trên thạch bích không chỉ có dễ dàng trở thành Kiếm Thánh thậm chí có hi vọng đột phá cảnh giới Kiếm Thánh trở thành Truyền Kỳ trong truyền thuyết! Nhưng nếu như Thánh điện trưởng lão biết được tin tức này, chắc chắn tâm pháp Đấu Chiến Thắng Quyết không có phần của ta!”

“Đợi một lát nếu như tiểu tử Đức Bưư Man Chuy kia không xuất hiện, ta sẽ lên đi xuống dưới, tùy hoàn cảnh hành động”

La Tín vừa mới nghĩ tới đây, đột nhiên một gã đệ tử Thần Vương điện kêu lên: “Có người đi ra!” Mọi người lập tức ngưng trọng như lâm phải đại địch. La Tín vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cổng truyền tống rung động một hồi, rõ ràng là điềm báo có người sắp xuất hiện, trong nội tâm không khỏi khẩn trương lên: “Từ trước tới nay đây là lần đầu tiên có người có thể chạy ra từ Hắc Thạch Thiết Ngục. Đức Bưư Man Chuy, người thật khiến ta kinh ngạc.

Từ trong cổng truyền xuất hiện ánh sáng lam sắc. La Tín chứng kiến người vừa ra lập tức ngây dại. Chỉ thấy người nọ căn bản không phải Đức Bưư Man Chuy như hẳn nghĩ mà là một Ngưu Đầu Quái khổng lồ cầm trong tay một thanh Cương Xoa lớn, trong mắt hung quang chớp động, sắc mặt bất thiện nhìn về phía mọi người, cả giận nói: “Zaid, lão hỗn đản này dám đem nhà Ngưu đại gia đá ra, đợi tí nữa ta sẽ tìm người tính sổ!”

“Ngưu Đầu Quái này thực lực cũng không yếu ah...”

La Tín vội vàng dừng ý định động thủ, chỉ thấy cổng truyền tống lại rung động một hồi. Sau đó một bóng người từ trong nhảy ra, lúc này xuất hiện một lão già tóc bạc đầu tóc rối bởi cầm trong tay một Bàn Long trụ tỏa ánh vàng rực rỡ, uy phong lẫm lẫm.

La Tín cảm thấy lão giả này hơi quen quen còn chưa nhớ tới hẳn là ai, đột nhiên trong chúng đệ tử có người kinh hãi vạn phần nói: “Ngũ Tư đạo sư, thật sự là ngài sao?”

“Ngũ Tư?” La Tín trong lòng cả kinh liền nghĩ tới, lão giả này là Ngũ Tư trưởng lão nghiên cứu võ học ở hậu sơn Thần Vương điện, bởi vì phát điên nên đã thương mấy vị trưởng lão khác nên bị nhốt vào Hắc Thạch Thiết Ngục.

“Không nghĩ tới Ngũ Tư trưởng lão cũng đi ra. Chẳng lẽ bệnh điên của hắn đã khỏi hoàn toàn rồi?”

Vừa rồi người kêu tên lão điên kia là David Levis môn sinh đặc ý của hắn đang vội vàng chạy lên, đang định vấn an, nào biết lão điên giờ Bàn Long trụ lên lập tức huyết hoa văng khắp nơi, một cỗ thi thể ngã xuống đất.

La tin rừng mình, yên lặng thối lui đến phía sau đám đệ tử thầm nghĩ: Xem ra Ngũ Tư trưởng lão còn chưa hết điên. Ngay cả đệ tử mình yêu mến nhất cũng đánh chết.”

“Trách trách trách, lão điên, tại sao ngươi chưa nói câu nào đã đánh chết người ta?” Zaid cầm Lưỡi Hái Tử Thần chui ra khỏi cổng truyền tống. Hắc Ám ma pháp nguyên tố lập tức bao phủ toàn bộ Hắc Thạch cung điện, quái dị cười nói.

Lão điên thu Bàn Long trụ lại, hừ lạnh nói: “Hắn gọi sai tên của ta, dám gọi ta là Ngũ Tư, đương nhiên ta phải giết hắn!”

Zaid hiểu kỳ nói: “Ngươi không gọi Ngũ Tư vậy ngươi tên gì?”

“Ca ca ta nói, ta gọi Âu Dương Phong.” (Biên: vãi hàng thành tác giả @@)

Lão phong tử Ngũ Tư chống Bàn Long trụ, cười ngạo nghễ, nói: “Âu Dương Phong Man Chuy, cái tên này uy phong chưa?”

“Hoàn toàn chính xác, rất có phong cách...” Zaid gật đầu, nhìn về phía những đệ tử Thần Vương điện đang thất kinh, nhe răng cười nói: “Lão tử ở bị ngược đãi bên trong lâu như vậy, hôm nay có thể hảo hảo giải tỏa ác khí rồi.”

Cổng truyền tống lắc lư một hồi. La Tín vốn tưởng rằng lần này đi ra tất nhiên là Trương Đức Bưu, không ngờ là một cái móng vuốt lớn thò ra, sau đó xuất hiện thân ảnh. Lập tức một cổ uy áp làm cho người ta sợ hãi tản ra bốn phía, không khỏi hít một ngụm lương khí: “Hong Long?”

Hong Long vừa mới đi ra từ trong Hắc Thạch Thiết Ngục liền ngửa mặt lên trời gào thét, không kiêng nể gì cả phóng thích Long Uy của mình, tiếng rống ngâm âm âm nổ vang. Hắc Thạch cung điện chấn động khiến đệ tử Thần vương điện âm âm ngã xuống.

Sự rung động do Hong Long mang đến cho bọn chúng còn chưa kịp tiêu tán thì lại có hai con Cự Long chui ra khỏi cổng truyền tống, ba con Hong Long chiếm cứ một nửa không gian trong Hắc Thạch cung điện. Trong mắt tràn đầy lửa giận, phần nộ nhìn chăm chăm vào đám đệ tử Thần Vương điện.

Sau đó từ trong cổng truyền tống đi ra một trung niên nam tử, mặc hoa bào sắc mặt vàng như nến, bộ dáng tiêu tụy như bị bệnh, lạnh lùng nhìn bọn họ.

Khi ánh mắt hắn đảo qua mọi người cảm thấy như bị một ngọn núi lớn đè ép. Ngay cả ý chí đào tẩu cũng không có.

Ba con Hong Long khổng lồ cùng gào lên mở to miệng ra. Một hơi thở nóng bỏng như liệt diễm phun về phía đám đệ tử Thần Vương điện. Những đệ tử thủ hộ Hắc Thạch Thiết Ngục táng thân trong biển lửa, chỉ có La Tín đầu khí thâm hậu, không bị Long Uy ảnh hưởng, xoay người nhảy ra khỏi Hắc Thạch cung điện bỏ chạy mất.

Ba con Cự Long vừa định giương cánh đuổi theo hắn thì trung niên nam tử kia hừ lạnh một tiếng, nói: “Không cần đuổi theo. Cao thủ Thần Vương điện sẽ lập tức nhận được tin tức, hiện tại tu vị của chúng ta vẫn chưa khôi phục, tốt nhất là mau rời khỏi đây thì tốt hơn!” Dứt lời, quay người về phía cổng truyền tống nói: “Đức bưu các hạ, lần này nhờ có người viện thủ, chúng ta mới có thể thoát ra. Đại ân này không lời nào cảm tạ hết được, nếu như các hạ có khó khăn, có thể đến Thâm Uyên tầng tám tìm ta!”

Vừa dứt lời thì thấy năm xúc tu đen kịt đột nhiên thò ra từ trong cổng truyền tống nắm chặt lấy cổng truyền tống, Trương Đức Bưu cố hết sức mới đi ra được cổng truyền tống, thở hồng hộc nói: “Willy trưởng trưởng lão khách khí, cứu các ngươi ra chỉ là việc tiện tay thôi.”

Trung niên nam tử bị nhốt trong Hắc Thạch Thiết Ngục tầng thứ sáu là trưởng lão long tộc. Trong lúc Trương Đức Bưu trở ra thấy những Cự Long bị nhốt trong lồng sắt này nguyên vốn định làm thịt bọn chúng kiếm thêm mấy khóa Long tinh để luyện hóa thân huyết.

Khiến hắn không ngờ là, mấy con Hong Long này vô cùng cường đại, tuy bị phong ấn tu vi nhưng nếu động thủ, mấy người bọn họ chưa chắc là đối thủ.

Vì vậy hắn liền cải biến chủ ý thả mấy con rồng ra.

Trung niên nam tử Willy nhìn thấy Minh Vương chi Tâm sau lưng của hắn, ánh mắt lộ ra vẻ kiêng kị sâu sắc, nói: “Thần Vương điện đem chúng ta nhốt ở chỗ này, chẳng những bức bách chúng ta nói ra tâm pháp tu luyện của Long tộc hơn nữa còn đem chúng ta nuôi nhốt như nuôi heo, dùng máu của chúng ta chế tạo Long Hồn Huyết Trì, sống không bằng chết! Cứu chúng ta ra đối với người mà nói là tiện tay nhưng đối với chúng ta mà nói chính là ân cứu mạng! Lời nói không nhiều, lúc này chỉ sợ Thần Vương điện đã phát giác, Đức Bưư các hạ, các người cũng mau rời khỏi đi. Chúng ta đi đây!”

Cốt cách toàn thân Willy đột nhiên nổ vang, không ngừng bành trướng ra phía ngoài trong chớp mắt biến thành một con Hoàng Kim Thánh Long cực lớn, hai bên mọc ra thêm hai cái đầu. Ba đầu rồng giận dữ gầm lên, đập mạnh đôi cánh lập tức khiến cuồng phong bắn ra bốn phía đem Hắc Thạch cung điện san bằng thành bình địa, long ngâm cao vút vang lên, giận dữ hét: “Đi!”

Ba con Cự Long cũng lập tức giương cánh bay theo hắn.

“Tam Đầu Hoàng Kim Thánh Long!”

Zaid biến sắc, ghen ngào hoảng sợ nói: “Không nghĩ tới tên gia hỏa này lại là Tam Đầu Hoàng Kim Thánh Long!”

Trương Đức Bưư hiếu kỳ nói: “Tam Đầu Hoàng Kim Thánh Long rất lợi hại hay sao?”

“Đương nhiên là lợi hại, Hoàng Kim Thánh Long mỗi khi mọc ra thêm một cái đầu lâu, thực lực liền bạo tăng gấp đôi. Sức chiến đấu của Hoàng Kim Thánh Long tương đương với một vị Kiếm Thánh và một vị Thánh Ma Đạo Sư. Tam Đầu Hoàng Kim Thánh Long, cho dù ba vị Kiếm Thánh và ba vị Thánh ma đạo sư liên thủ, cũng miễn cưỡng đánh ngang tay mà thôi! Chắc chắn, Thần Vương điện vậy không ngờ có thể nhốt Cự Long tại hắc Thạch Thiết Ngục, giày vò sống không bằng chết, thật sự là mạnh mẽ!”

Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư lo lắng nói: “Hai người các người đừng lầm bầm nữa, thừa dịp hiện tại Thần Vương điện còn chưa có người tới, chúng ta nên nhanh chóng ly khai nơi đây!”

Trương Đức Bưư cười nói: “Không vội. Thần Vương điện tra tấn trưởng lão long tộc nhiều năm như vậy, điều này đối với Long tộc mà nói là vô cùng nhục nhã, Willy sau khi trở lại Thâm Uyên, Long tộc nhất định sẽ lập tức khai chiến với Thần Vương điện, mà Thần Vương điện quyết không thể cho phép bọn họ trở lại Thâm Uyên! Cho nên Thần Vương điện chắc chắn sẽ không coi trọng chúng ta, tối đa là phái ra một tên Kiếm Thánh. Một tên Kiếm Thánh, đối với chúng ta mà nói, hắc hắc...”

Zaid cùng Ngưu Đầu Quái cũng nở nụ cười, mấy người bọn họ ngoại trừ Trương Đức Bưư có tu vi yếu nhất những người khác đều là Thánh cấp cao thủ. Nếu như Thần Vương điện chỉ phái ra một Kiếm Thánh, nhất định kết cục là có đi mà không có về!

“A Man, không phải người đã sớm muốn đem Long tộc hấp dẫn hỏa lực, thuận tiện cho chúng ta đào thoát?”

Trương Đức Bưư đi thẳng về phía trước, nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, người lại nghĩ xấu ta rồi. Ta là người Nam Cương làm sao có thể gian xảo như vậy?”

“Điều này cũng đúng, người Nam Cương đầu óc ngu si, coi trọng bạo lực, chắc chắn không thể nghĩ ra diệu kế như vậy” Mặc dù nói như thế nhưng trong nội tâm Zaid lại vô cùng nghi ngờ. Từ khi gặp Trương Đức Bưư đến giờ hắn chưa bao giờ chiếm được lợi gì, nhìn thế nào tên mọi rợ này cũng không giống gốc gác.

“Nếu như người Nam Cương ai cũng thông minh như hắn, vậy các chủng tộc khác sẽ không còn đường sống!” Zaid nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “May là như thế, người thông minh như hắn chỉ có một, nếu chết sẽ tuyệt chủng...”

codon.tra

150. Chương 150: Vô Vọng Chi Kiếm

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 150: Vô Vọng Chi Kiếm

Dịch: Tà Thần

Biên: contraithanhet

Nguồn : Kiếm Giới

Sau khi bọn người Trương Đức Bưu ly khai Hắc Thạch Thiết Ngục không lâu.

Trên thánh sơn Thần Vương điện liền có người bay lên, phi tốc đuổi theo bọn người trưởng lão long tộc Willy, rất nhiều tháp pháp sư trên những hòn đảo xung quanh Thần Vương điện sáng lên.

Hàng rào không gian bao phủ cả quần đảo. Giờ phút này Thần Vương điện như một cái bàn cờ, bị chia thành từng khối không gian độc lập.

Những hàng rào không gian này rất mềm và dai. Ngay cả Kiếm Thánh cũng không cách nào xé rách, hình thành một lồng giam thật lớn nhất Trương Đức Bưu cùng bọn người trưởng lão long tộc ở bên trong.

Giữa không trung đột nhiên truyền đến tiếng long ngâm, Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy đám người Willy đã bay đến hàng rào biên giới.

Tam Đầu Hoàng Kim Cự Long thò hai móng vuốt sắc bén ra mạnh mẽ đem hàng rào không gian xé mở. Bốn con Cự Long lập tức thoát ra, giương cánh bay về phía không trung.

“Không hổ là trưởng lão long tộc, thực lực quá mạnh mẽ!” Trương Đức Bưu không nhịn được tán thưởng, cười nói: “Những con thần lân mọc cánh này thực lực càng mạnh, chúng ta càng an toàn.”

Zaid cùng Đào Lạc Tư gật đầu đồng ý, bọn người Willy biểu hiện ra thực lực càng mạnh, Thần Vương điện càng coi trọng bọn họ hơn.

Phái ra cao thủ mạnh hơn truy sát bọn họ, mà những người đuổi giết bọn người Trương Đức Bưu sẽ yếu đi.

“A Man, ngươi có thể đi nhanh hơn một chút được không!” Zaid không nhịn được thúc giục.

Trương Đức Bưu chậm quá đi về phía trước, nói: “Ngươi cho rằng ta không muốn đi nhanh sao? Ta phải công Minh Vương Chi Tâm có thể di chuyển được là phải cảm ơn trời đất rồi!” Khỏa Minh Vương Chi Tâm này nặng vô cùng, cũng chỉ có Đức Bưu hấn mới có thể miễn cưỡng khiêng đi. Cho dù lão phong tử là Kiếm Thánh cũng đừng mơ có thể nâng lên.

Nếu là đổi lại Zaid hoặc là Đào Lạc Tư, sớm đã bị đè thành một bãi thịt nát.

Trương Đức Bưu không phải là không nghĩ tới chuyện đem Minh Vương Chi Tâm thu vào trong không gian giới chỉ bất quá thứ này ký sinh trên người của hắn, không gian giới chỉ căn bản không cách nào thu nó vào, vừa mới mở ra sẽ bị Minh Vương Chi Tâm quấy nhiễu tinh thần lực.

“Nếu như Thái Ca tiến hóa thành công, ta làm sao phải gặp khó khăn như vậy chỉ cần trực tiếp chở ta bay đi là được!” Trương Đức Bưu âm thầm thở dài một tiếng, không khỏi nghĩ tới Lục Dục Kim Quang Hống.

Thái Ca vẫn ở trong trạng thái tiến hóa, con tiểu hổ bị Hắc Ám ma lực bao thành một cái bánh chưng lớn nằm trong không gian giới chỉ ngáy o o....

Mấy người thật vất vả mới đi vào hàng rào phía trước. Zaid cùng Đào Lạc Tư lập tức ra tay đánh về phía hàng rào không gian.

Chỉ thấy không gian rung động một chút liền trở lại bình thường.

Lão diên, ba người chúng ta liên thủ, nói không chừng có thể phá vỡ hàng rào này” Trương Đức Bưu cười nói: “Không cần phải phiền toái như vậy!” Đột nhiên cổ đầu khí xuất hiện, một quyền đánh về phía hàng rào, đầu khí của hắn theo năm đầu xúc tu do Minh Vương Chi Tâm kích xạ ra, đâm vào bên trong hàng rào không gian, sau đó xé ra hai bên, xé hàng rào thành một lỗ lớn, Trương Đức Bưu cười ha ha.

Chui ra ngoài.

Zaid cùng lão phong tử vội vàng đuổi theo hắn, cực kỳ hâm mộ nhìn năm xúc tu nhảy múa, Thánh Ma Đạo Sư thầm nghĩ: “Không nghĩ tới sau khi Minh Vương Chi Tâm bị trấn áp còn có uy năng cường đại thế này, sớm biết như vậy lão tử đã lấy Minh Vương Chi Tâm xuống vác lên lưng rồi ” Zaid cũng chỉ là nghĩ vậy thôi, Thánh Ma Đạo Sư biết rõ nếu dùng thân thể gầy còm của hắn, dùng nói dùng lưng công vật này, cho dù một xúc tu cũng có thể đè chết hắn.

Trong khoảng thời gian này.

Trương Đức Bưu đã nghiên cứu tác dụng của Minh Vương Chi Tâm, hắn phát hiện trái tim này đang cùng tim của mình sinh ra cộng minh, trái tim của mình đập, Minh Vương chi tâm cũng đồng thời đập theo, phảng phất như mình có được hai trái tim.

Càng thêm kỳ diệu chính là.

Minh Vương chi tâm cũng không có hình thành tư tưởng của mình, chỉ làm việc theo bản năng. Sau khi ký sinh trên người hắn, Trương Đức Bưu hoàn toàn có thể dùng tư tưởng khống chế vật này công kích, quả thực là phân thân của mình. Chỉ cần không làm tổn hại Minh Vương Chi Tâm, thì nó chính là trái tim thứ hai của mình! “Đáng tiếc, ta còn không có thói quen công sau lưng một trái tim xấu xí chạy lung tung, nếu không để cho Minh Vương Chi Tâm ký sinh trên người mình là chuyện vô cùng vui sướng.”

Minh Vương Chi Tâm là do Minh thần dung máu huyết chế tạo ra, ở một mức độ nào đó hoàn toàn có thể xưng là thần khí.

Tác dụng của nó cũng không phải công kích nhưng lực công kích cũng không hề yếu, cơ hồ có thể so sánh với trường lão long tộc Willy. Nếu như không bị Vực Ngoại Ma Tộc đã trấn áp đại bộ phận thực lực. Chỉ sợ lực công kích còn mạnh mẽ hơn!

Bọn người Trương Đức Bưu vượt qua hàng rào không gian đi đến bên bờ biển, nhìn biển rộng mênh mông không khỏi sầm uất. Nếu như lưng không công theo Minh Vương Chi Tâm, với tu vị đấu khí của hắn hoàn toàn có thể đi trên biển nhưng là lưng công theo trái tim này hắn dám cam đoan mình nếu như bước lên trên biển, nhất định sẽ chìm xuống đáy biển giống như hòn đá.

Vĩnh viễn không thể trôi lên mặt nước! Đúng lúc này.

Zaid đột nhiên lớn tiếng ngâm xướng, chỉ thấy trên bờ cát khói đen cuộn cuộn, cốt cách từ dưới đất chui lên, trong chớp mắt hình thành một tòa núi xương cao tới mấy chục thước, vô số cốt cách di chuyển không ngừng.

Xếp đặt hình thành một chiếc thuyền bằng xương nổi trên mặt biển, lớn hơn cả lâu thuyền của Thần Vương điện.

Tại phía dưới cốt thuyền, nguyên một đám thủy quỷ vong linh chui ra mặt nước, hiển nhiên là những tên này phụ trách chèo thuyền, thôi động thuyền lớn tiến lên.

Thánh Ma Đạo Sư cười hắc hắc nói: “Một món đồ chơi nhỏ, chê cười rồi. Chư vị, lên thuyền a!”

Trương Đức Bưu không khỏi bội phục hắn, lá gan của Zaid cùng với Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư nhỏ như nhau, nhưng tại phương diện tạo nghệ ma pháp lại khiến cho người khác phải mở rộng tầm mắt, không thể tưởng tượng được.

Có lẽ, chỉ có cái này mới chỗ được Trương Đức Bưu, thủy quỷ vong linh lập tức thôi động chiếc thuyền lớn tiến về phía trước, được vài dặm thì nghe một tiếng cười khê: “Chư vị còn muốn đi sao?” Mọi người vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một vị nam tử áo trắng lướt trên mặt biển thần nhiên đi tới, lộ ra ngạo phong khinh vân đạm (Dịch: gió nhẹ mây bay).

Nhưng nước biển cùng bầu trời sau lưng như bị hắn kéo lấy phô thiên cái địa đè xuống, cực kì khủng bố.

“Hải Thiên Trường Không kiểm ý?” Trương Đức Bưu ánh mắt ngưng trọng, khí thế người này khiến cho hắn một loại cảm giác cực kỳ quen thuộc, phảng phất đã gặp nhau ở nơi nào, trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên, không tự chủ được nhớ tới Thần Titans thần miếu Clovis trước khi chết, mi tâm bộc phát ra một

đạo kiếm ý, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ là hắn? Có thể đem kiếm ý chứa đựng trong cơ thể người khác, khống chế khác sinh tử của người khác, kiếm ý người này đã vượt xa Kiếm Thánh!” Zaid nhìn về phía nam tử áo trắng.

Zaid sắc mặt ngưng trọng: “Torres trưởng lão, đã lâu không gặp, năm đó ở Lợi Đán thành từ biệt, những năm này người một mực không lộ diện, lão tử còn tưởng rằng người đã được Minh Thần sủng ái, đi gặp lão nhân gia rồi.”

Nam tử áo trắng Torres liếc hắn một cái, mỉm cười nói: “Nguyên lai là Minh Vương điện Zaid trưởng lão, năm đó thăm án ở Lợi Đán thành người cũng có phần nhĩ. Nếu như không phải người có ý đồ tiêu hao đại thực lực của Tam Đầu Địa Ngục Khuyến thu cho mình dùng. Dong binh xung quanh làm sao động thủ, sức sinh kia làm sao tàn sát hàng loạt dân trong thành?”

Zaid cười to, trên người khói đen bắt đầu khởi động, trong chớp mắt bao phủ cốt thuyền.

Nhe răng cười nói: “Paros đại nhân là Thủ Hộ Giả của Minh Vương điện chủ chương sát lục, đi vào nhân gian tìm kiếm ái tử, đương nhiên muốn tàn sát hàng loạt dân trong thành, biểu hiện ra uy nghiêm của Địa Ngục. Torres, năm đó các người nhiều người, không có cơ hội cùng người đo sức, hôm nay rốt cục có thể có thể cùng người giao thủ rồi!”

“Minh Thần Chi Mâu!” Khói đen bao phủ cốt thuyền đột nhiên kịch liệt ngưng tụ, hình thành một Minh Thần hư ảnh cao hơn mười trượng có chút hư ảo, trong tay cầm một căn cốt mâu dài hơn mười trượng tản ra lực lượng vô cùng khổng lồ, sắc mặt Trương Đức Bưu cũng thay đổi.

Cho tới nay Zaid đều bị hắn khi dễ, thủy chung không có cơ hội biểu hiện ra thực lực, không nghĩ tới lão nhân này bộc phát, thật khủng bố! “Zaid cũng không phải người lương thiện ah! Lão già này mấy tháng trước hại chết người trên thuyền, về sau gặp ta liền bỏ chạy, ta còn có chút khinh thị hắn. Không nghĩ tới lão gia hỏa này căn bản không phải sợ ta mà nguyên nhân là vì Tiểu Hắc. Thăm án năm đó tàn sát dân chúng Lợi Đán thành, lão gia hỏa này đã đắc tội với mẫu thân Tiểu Hắc, Tam Đầu Địa Ngục Khuyến.”

Torres nhìn Minh Thần Chi Mâu, nhẹ nhàng lắc đầu, mỉm cười nói: “Zaid, năm đó người có lẽ còn có thể làm đối thủ của ta, nhưng hôm nay người đã bị ta bỏ xa rồi. Thánh Ma Đạo Sư cùng Kiếm Thánh mặc dù đối với phạm nhân mà nói đều là nhân vật siêu phạm nhập thánh nhưng tâm tình cả hai chênh lệch quá xa, người đến bây giờ vẫn còn tín ngưỡng Minh Thần, mà mấy năm nay ta đã giết chết tín ngưỡng Thần Vương trong lòng, ta chính là thần, thần chính là ta!”

“Zaid, nếu người có thể đánh vỡ Minh Thần trong lòng, mới có tư cách đánh một trận với ta!”

“Cuồng vọng!” Zaid sắc mặt dữ tợn, quát lên một tiếng lớn, Minh Thần hư ảnh đột nhiên ném Minh Thần Chi Mâu ra, cú ném này khiến ma pháp nguyên tố kéo dài vài dặm lập tức đem khí thể của Torres nát bấy, hư ảnh lóe lên, liền tới đến trước mặt Torres!

“Zaid, người thật sự là đến chết cũng không biết hối cải!” Torres lắc đầu thở dài dùng kiếm đâm về phía trước, lập tức khiến khí thể trên trời ngưng tụ một lần nữa càng thêm to lớn, càng thêm mạnh mẽ, phẳng phát sau lưng hắn biến cả trời cao đều là lực lượng của hắn, đều là hậu thuẫn kiên cố của hắn! “Vô Vọng Chi Kiếm!” Nước biển gào thét xoáy lên, trong chớp mắt hình thành một Cự Kiếm màu xanh dài đến trăm mét.

Thăng tấp nghênh tiếp Minh Thần Chi Mâu, hai chủng lực lượng tương khắc va chạm, Minh Thần Chi Mâu lập tức nổ âm ầm. Hóa thành ma pháp nguyên tố tỏa ra xung quanh! Vô vọng Chi Kiếm có chút dừng lại.

Tiếp tục đâm về phía cốt thuyền, một kích này nếu như rơi xuống, tất nhiên sẽ đập chiếc thuyền lớn nát bấy!

“Zaid, người quá yếu. Lúc này phải để Ngưu đại gia ta ra tay mới được! Tử Vong Chi Xoa!” Ngưu Đầu Quái Đào Lạc Tư hét lớn một tiếng, thanh Cương Xoa lớn trong tay hóa thành trăm ngàn đạo hư ảnh.

Nghênh tiếp Vô Vọng Chi Kiếm.

Từng tiếng nổ mạnh không ngừng truyền đến.

Đào Lạc Tư miệng mũi không ngừng trào máu, không ngừng lui về phía sau, bước chân khụy xuống, cốt cách dưới chân toạc ra.

Lập tức lui về phía sau mấy chục bước, rốt cục cũng đem đạo kiếm ý đánh nát!

“Lợi hại! Lợi hại! Ngươi đại gia không là đối thủ, trước tránh rồi nói sau!” Ngươi Đầu Quái Đào Lạc Tư dưới chân đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy màu đen, thân thể hóa thành một đám khói đen dừng mãnh lao tới vòng xoáy, kêu lên: “Zaid, đừng quên tể phẩm của ta.”

Zaid hổn hển nói: “Ngươi cái tên ngu xuẩn này đánh không lại bỏ chạy, còn muốn tể phẩm? Lão tử lần sau đem ngươi triệu hoán ra làm Hamburger!”

“Zaid, ngươi bây giờ đã biết rõ chênh lệch của ta và ngươi chưa? Ta vẫn muốn giao thủ cùng ngươi ah, Ngũ Tư sư huynh!” Torres chấp tay sau lưng nhìn lão phong tử cầm Bàn Long trụ khẽ mỉm cười nói: “Những năm này ta và ngươi đều nghiên cứu võ học trên thạch bích, một mực không có cơ hội giao thủ. Đấu khí võ học chỉ trong chiến đấu mới có thể tiến bộ. Hôm nay ngươi trở thành phản nghịch của Thánh điện, ta có thể dễ dàng cùng ngươi nghiệm chứng tâm đắc lẫn nhau. Ta từ trong thạch bích ngộ ra 24 kiếm, Ngũ Tư sư huynh, xin chỉ giáo!”

“Thiên Lô Chi Kiếm!” Torres thân hình hơi động một chút.

Lại một đạo kiếm ý lừng không mà đến, mang theo Cửu Thiên Lô Đình, ầm ầm đánh xuống!

151. Chương 151: Đấu Khí Như Sơn

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 151: Đấu Khí Như Sơn

Dịch: Chu Duẩn

Biên: contraithancket

Nguồn : Kiếm Giới

Lão phong tử chứng kiến Torres chém Thiên Lô Chi Kiếm xuống, đôi mắt mờ đục đột nhiên sáng lên, giờ cao Bàn Long trụ phóng lên. Đấu khí lập tức ngưng tụ thành hình, hình thành một đạo quyền ý cực kỳ bá đạo, như cương trụ.

“Liệt Diễm Phục Chùy!”

Kiếm ý Torres như là biển cả trời cao vô cùng rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm dậy sóng hải dương cùng trời xanh (Lam Thiên) đều là hậu thuẫn của hắn.

Mà kiếm ý của lão phong tử Ngũ Tư như là Liệt Hỏa hừng hực đem đốt cháy hết tất cả mọi thứ trên thế gian. Liệt Diễm nóng bỏng, vô cùng vô tận làm cây Cự Chùy biến thành đồ thảm, phía dưới vừa thô vừa to, đỉnh bén nhọn, trầm trọng nâng lên. Nghênh tiếp Thiên Lô Chi Kiếm!

Hai chủng quyền ý kiếm ý vừa va chạm về mờ mịt trong mắt lão phong tử lại biến mất một phần, kinh dị nói: “Kiếm khí cùng đấu khí rất quen thuộc.”

“Không hổ là nhân vật có thể sánh vai cùng ta”

Khuôn mặt Torres càng thêm cuồng nhiệt, cười to nói: “Ngũ Tư sư huynh, đón thêm một chiêu Bình Ba Chi Kiếm của ta”

Một kiếm này đâm ra, phạm vi mặt biển hơn mười dặm lập tức không một gợn sóng, phẳng phất như bị kiếm khí của hắn nghiền sanh ép xuống. Ngay cả biển cả cũng không cách nào phóng thích năng lượng của mình, vô cùng trầm trọng!

Trương Đức Bưu đứng ở đầu thuyền, khấn trượng nhìn lão phong tử, chỉ thấy ánh mắt của lão càng ngày càng sáng ngời, cảm giác điên cuồng lúc trước biến mất, thần thái trở nên sáng láng.

“Không thể để cho hắn tiếp tục đánh nữa!”

Trương Đức Bưu ánh mắt chớp động: “Tiếp tục đánh nữa, lão phong tử sẽ khôi phục thần trí, đến lúc đó chúng ta sẽ phải đối mặt với sự vây công của hai đại Kiếm Thánh”

Lão phong tử cùng Torres có cùng căn nguyên võ học. Lúc hai người giao thủ, không chỉ là va chạm chiêu thức mà cũng là va chạm tư tưởng. Hoàn toàn có khả năng khiến cho lão phong tử khôi phục thần trí, đến lúc đó bọn hắn sẽ gặp nguy hiểm! Bình Ba Chi Kiếm khí còn chưa kịp phát uy, đột nhiên năm đạo xúc tu đen nhánh từ trên thuyền đánh ra, càng ngày càng thô càng to, nghênh tiếp Bình Ba Chi Kiếm của Torres, dùng sức quấy phá khiến kiếm khí lập tức tan tành

Đạo kiếm khí này đánh xuống làm cho nước biển ‘Rầm Æo Æo’ rơi xuống như mưa to.

Torres trong lòng cả kinh, chỉ thấy năm xúc tu màu đen quấy phá kiếm khí của hắn bỗng nhiên lùi về cốt thuyền, lộ ra vẻ quỷ dị vụn phàn.

Mà liên kết với năm đạo xúc tu chính là tên Nam Cương mày rậm mắt to đứng ở đầu thuyền.

“Đây là quái vật gì?” Torres sắc mặt đại biến. Thất thanh nói.

Người Nam Cương thể trạng cao lớn không có giới hạn nhưng sau lưng lại nhấp nhô năm đồ vật như xúc tu. Torres mặc dù là Kiếm Thánh, nhưng cũng chưa chứng kiến cảnh tượng quỷ dị như vậy bao giờ, càng chưa từng nghe qua ai tu luyện đấu khí có thể biến ra xúc tu

“Chẳng lẽ tên này là ma thú hình người.”

Torres sắc mặt âm tình bất định, lần đầu tiên hắn đã không còn ý niệm tất thắng, cho dù là lão phong tử Ngũ Tư. Cũng không cách nào một kích phá hủy kiếm khí của hắn! Nhưng tên mọi rợ Nam Cương này lại dễ dàng phá nát.

Trương Đức Bưu tuy chỉ có tu vi Đấu Khí Như Dao nhưng lại khiến cho hắn có một loại cảm giác cao thâm mặt trắc, khiến cho vị Kiếm Thánh cũng vô cùng kiêng kỵ.

Năm xúc tu đang đứng yên trên thuyền, đột nhiên hắc mang lóe lên, năm xúc tu đã bay đến trước mặt Torres.

“Nộ Lan Chi Kiếm!”

Torres quát lên một tiếng lớn, cấp tốc lui về phía sau, mặt biển đột nhiên sóng gió nổi lên, một đạo kiếm khí ẩn chứa uy lực của Thiên Địa đánh tới. Khí thế so lúc trước càng mạnh mẽ hơn, đối mặt một đạo kiếm khí như vậy giống như đối địch với cả hải dương.

Năm xúc tu căn bản như không nhìn kiếm ý kiếm khí của hắn, kịch liệt run rẩy, liền đem Nộ Lan kiếm khí phá nát.

Torres hét lớn một tiếng, rốt cục cũng rút ra bội kiếm, quyết định sử dụng vũ khí. Bội kiếm của hắn không phải là đại kiếm chiến sĩ ưa thích dùng mà là sáu chuôi mảnh kiếm. Sáu chuôi mảnh kiếm hiển nhiên là một bộ bảo vật cấp Truyền Kỳ, bay chung quanh thân hắn, ngăn chặn sự tấn công của Minh Vương Chi Tâm, bị chấn thành vô số phù văn bay vút lên không ngừng!

Uy năng của Minh Vương Chi Tâm đủ để xé rách không gian, phải sáu bảy tên Vực Ngoại Ma Tộc liên thủ mới có thể đem nó trấn áp. Vật này bị Trương Đức Bưu khống chế lực công kích vô cùng khủng bố.

Chỉ thấy vòng phòng ngự của sáu chuôi mảnh kiếm bị ép phải dần dần thu nhỏ lại. Trên trán Torres toát mồ hôi rên lên một tiếng, đấu khí hùng hậu xuất ra khỏi cơ thể ken két xoạt xoạt, tại dưới nách hình thành một cánh tay, đấu khí biến hóa của hắn đủ để hình thành thực chất, cánh tay không khác gì một cánh tay thật.

Sau đó lại có ba cánh tay chui ra. Giờ phút này Torres giống như Ma Thần, sáu cánh tay nắm lấy sáu chuôi ác quỷ kiếm, kiếm quang lóe lên, hình thành một ngân cầu màu trắng điên cuồng lui về phía sau.

Trong chớp mắt, kiếm khí xoáy lên một lượng lớn nước biển, gắn vào bên ngoài ngân cầu. Từ xa nhìn lại mặt biển hiện lên một thủy cầu xanh thẳm. Bên trong thủy cầu là vô số Ngân Quang cùng hắc tuyến!

Ngân Quang là kiếm khí ngưng kết của Torres, mà hắc tuyến là xúc tu huyết của Minh Vương Chi Tâm.

Torres trong nháy mắt thối lui hơn mười dặm, thủy cầu xanh thẳm đột nhiên nổ tung, Sáu cánh tay rách mướp của Torres bị đâm vô số lỗ nhỏ, nghiêng nghiêng bay lên, chạy về phía Thần Vương nói: “Thụ giáo, ngày khác lại đến lĩnh giáo!”

“Như vậy còn chưa chết?”

Trương Đức Bưu cũng rên lên một tiếng, khoe miệng tuôn máu tươi. Hắn thao túng Minh Vương Chi Tâm, giao thủ cùng Torres nhìn như không tốn chút sức nào, nhưng lực phản chấn khi giao thủ lại theo Minh Vương Chi Tâm truyền vào trong thân thể của hắn khiến tứ chi của hắn cơ hồ vỡ vụn. Đợt giao thủ vừa rồi đã khiến hắn bị thương nặng

Nếu như chính diện đối kháng Torres, Trương Đức Bưu không chút nghi ngờ chính mình sẽ bị hắn một chiêu miểu sát!

Zaid cũng nhìn ra tình huống không ổn, hắn thầm nghĩ: “Lúc này toàn bộ còn phải dựa vào tiểu mọi rợ thao túng Minh Vương Chi Tâm để chống đỡ cao thủ Thần Vương điện, tuyệt đối không thể để cho hắn xảy ra chuyện! Tiểu mọi rợ chết rồi. Lão tử không có biện pháp thao túng Minh Vương Chi Tâm!” Vội vàng nhảy xuống cốt thuyền chạy vào trong biển.

Torres rơi vào hòn đảo phía trên Thần Vương điện, bốn cánh tay lập tức biến mất hóa thành dấu khí hùng hậu thu hồi vào trong cơ thể, toàn thân đột nhiên nổ tung thành một mảnh huyết vụ, trong nháy mắt giao thủ hắn đã bị Minh Vương Chi Tâm đột phá phòng ngự của hắn, đâm toàn thân hắn thành vô số lỗ nhỏ.

Torres tùy ý để vết thương chảy máu, nhìn về phía cốt thuyền ly khai, sợ hãi nói: “Cái kia rốt cuộc là vật gì? Không ngờ có thể đột phá phòng ngự của ta?”

Phòng ngự lực kiếm của hắn tại Thần Vương điện có thể nói là đứng nhất trong số tất cả các trưởng lão, không nghĩ tới căn bản không cách nào ngăn trở những xúc tu quỷ dị kia.

Miệng vết thương của Torres chậm rãi khép lại, toàn thân sạch sẽ không có một vết thương nào.

Tu vị của hắn đạt đến mức này. Thân thể đã đạt tới cảnh giới hoàn mỹ vô khuyết, có năng lực chữa trị cường đại. Minh Vương Chi Tâm căn bản không cách nào tạo thành tổn thương trí mạng cho hắn.

Torres đang do dự không biết có nên đuổi theo hay không thì vào lúc này, một vị ma pháp sư từ xa bay tới, cao giọng nói: “Torres đại nhân, Giáo Tông đại nhân có lệnh, thả bọn họ ly khai, không được ngăn trở!”

Torres quay đầu lại liếc nhìn lại thì thấy người nọ là một người trẻ tuổi vô cùng sáng sủa bèn hất kiệu ma pháp bào không có đẳng cấp lên, lạnh nhạt nói: “Ôn Đặc Sâm, Giáo Tông đại nhân tại sao phải hạ lệnh như vậy?”

Người tuổi trẻ tên Ôn Đặc Sâm đáp xuống bên cạnh hắn, mỉm cười, lộ ra hàm răng trắng như tuyết, cười nói: “Giáo Tông đại nhân cao thâm mật trắc. Đệ tử làm sao biết được ý tứ của lão nhân gia ”

Torres hừ một tiếng, quay người ly khai, thầm nghĩ: “Cho dù lúc này Giáo Tông đại nhân để cho ta đuổi theo giết bọn hắn, ta cũng hữu tâm vô lực. Vật kia thật là quỷ dị, ta không phải là đối thủ ”

Đỉnh núi Thần Vương điện, Delena đứng trước Thánh điện lặng lẽ nhìn cốt thuyền chạy ra khỏi vùng biển Thần Vương điện, mà Giáo hoàng thì đứng sau lưng nàng. Sau khi im lặng nửa ngày, đột nhiên nói: “Ngã chủ(chủ của ta), tại sao lại để cho bọn họ ly khai?”

Delena trên mặt lộ ra một tia nghiêng ngẫm tươi cười, nói khẽ: “Nguyên chủ nhân của cỗ thân thể này hi vọng tiểu tử kia có thể còn sống ly khai Thần Vương điện. Nàng mới có thể thành kính tuân theo ý chỉ của bốn tọa. Với tư cách báo đáp, bốn tọa đã đáp ứng điều kiện của nàng. Nếu như ngay cả nguyện vọng cuối cùng của linh hồn hèn mọn này cũng không thể thỏa mãn, thì làm sao có thể là Thần Vương thống trị thế giới?”

“Thế nhưng mà nếu để cho bọn họ ly khai, chỉ sợ sẽ mang đến phiền toái cho Thánh điện”

“Phiền toái?”

Trên mặt Delena lộ vẻ không cho là đúng, mỉm cười nói: “Bất quá là một ít tánh mạng hèn mọn mà thôi, có thể gây ra bao nhiêu sóng gió? Chỉ cần đại quân của Nam Minh quốc chủ đến, liền tiêu diệt cả Nam Cương Man tộc huống chi chỉ là một tên mọi rợ? Thập Tứ Thế, người lo nghĩ quá rồi. Điều duy nhất khiến cho bốn tọa lo lắng là, cỗ thân thể này quá yếu ớt không cách nào thừa nhận lực lượng của ta. Trước đó cỗ thân thể kia cũng bởi vì quá yếu ớt, mới khiến ta chết trong tay yêu nữ Tà Linh thần miếu.”

“Ngã chủ(chủ của ta), không bằng dùng Long Hồn Huyết Trì để tăng cường độ cỗ thân thể này.”

Trên mặt Delena không vui, hừ lạnh nói: “Máu Long tộc tạp chất quá nhiều, làm sao có thể dùng trên người bốn tọa, làm ô nhiễm huyết thống thần linh. Ta cần chính là thần linh chi huyết. Minh Vương Chi Tâm trấn áp trong Hắc Thạch Thiết Ngục có thể dễ dàng tinh lọc cỗ thân thể này. Thập Tứ Thế, người đi đem nó mang tới đây.”

Giáo hoàng chần chờ một lát rồi cắn răng, cúi đầu nói: “Ngã chủ(chủ của ta), cái mà tên mọi rợ đang vác trên lưng đúng là Minh Vương Chi Tâm.”

Delena run sợ một hồi. Sau nửa ngày, từ từ nhổ ra một ngụm trọc khí: “Tiểu tử này số mệnh thật tốt”

Cốt thuyền tốc độ cực nhanh, gần nửa canh giờ đã chạy ra xa hơn trăm dặm. Lúc này Thần Vương điện đã biến mất không thấy gì nữa. Trương Đức Bưu đứng ở đầu thuyền, đầu khí không ngừng lưu chuyển, ân cần săn sóc cơ thể, không ngừng chữa trị thương thể cho hắn.

Mà khóa Minh Vương Chi Tâm sau lưng hắn thì không ngừng đập tương ứng với nhịp tim.

Trương Đức Bưu cảm thấy đầu khí trong đan điền chạy nhanh đến Minh Vương Chi Tâm. Tốc độ đầu khí trong đan điền tăng trưởng nhanh chóng y như hắn đang sở hữu hai cái đan điền.

Hắn thậm chí cảm thấy được, đầu khí của mình có dấu hiệu đột phá cực hạn đang chuyển biến về chất.

Rốt cục, đầu khí của hắn đem trong đan điền của hắn cũng tràn đầy phóng nhanh theo 30 đầu khí thông đạo.

Đúng vào lúc này. Minh Vương Chi Tâm ầm ầm đập mạnh, chấn đắc đầu khí của Trương Đức Bưu, khiến chúng dừng hẳn tràn ra ngoài cơ thể.

Cỗ đầu khí này tràn ra liền thấy phạm vi 3-4m dưới chân, phát ra tiếng vang ùng ùng không dứt, xương trắng dưới chân hắn trở nên nát bấy

Đầu Khí Như Sơn.

codon.tra

152. Chương 152: Tinh Thần Lực Hoá Hình

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 152: Tinh Thần Lực Hoá Hình

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Lâu thuyền đi trong đại hải, tiếng sóng rì rào, mà trong cơ thể Trương Đức Bưu cũng truyền đến trận trận tiếng sóng, cùng đại hải hoà hợp với nhau.

“Đây chính là Đầu Khí Như Sơn?”

Trương Đức Bưu híp mắt, cẩn thận tìm hiểu biến hoá do đấu khí mang đến. Chỉ cảm thấy trong cơ thể đột nhiên nhiều thêm một phiên bản lớn mẽ mẽ, thân thể là bờ, đấu khí là nước, nước biến lưu động thể nào, thủy chung đều ở bên trong phạm vi của bờ.

Giờ phút này đấu khí của hắn không hề cường đã không bị cản trở như trước, mà trở nên cực kỳ thuần phục, chỉ cần tâm niệm khẽ động sẽ giống như đại hải bộc phát ra năng lượng vô cùng.

“Đột phá lần này lại khiến cho đấu khí của ta tăng trưởng lớn, rốt cuộc không cần giống như trước sử dụng cẩn thận từng li từng tí, e sợ thoáng cái tiêu hao hết tất cả đấu khí nữa rồi.”

Đấu Khí Như Sơn không chỉ là đạt được tăng trưởng về lượng, đồng thời cũng là nhảy vọt về chất.

Vô luận là Đấu Khí Ngoại Phóng, Đấu Khí Như Cương hay Đấu Khí Như Dao, mỗi một lần đề thăng đều là một lần nhảy vọt về chất, nhưng lần này có điểm bất đồng hơn những lần trước.

Đấu Khí Như Sơn, tên như ý nghĩa, đấu khí trầm trọng như núi, phát tay liền ép một ngọn núi xuống, khiến người ta không thể ngăn cản, vượt xa tất cả những lần trước.

Hơn nữa với long tượng cự lực, Trương Đức Bưu dám khẳng định cho dù là cao thủ Đấu Khí Hoá Hình cũng không cách nào tạo được lực công kích như hắn được!

Hiện tại đấu khí trong cơ thể hắn tràn ra ngoài chỉ do vừa mới tiếp xúc với cảnh giới này, còn chưa cách nào không chế đấu khí trong thể nội, nhưng hắn rất nhanh liền khống chế những cỗ đấu khí này.

Trương Đức Bưu tâm niệm vừa động, không trung lập tức xuất hiện một thanh hắc sắc ma đao. Ma đao thuần túy do đấu khí ngưng tụ mà thành, đao thể trên không trung nổi lên biến hoá, trong một chốc liền sử xong sáu mươi bốn biến hoá của Bát Môn Kim Toả, mà đấu khí trong cơ thể giống như không chút tổn hao, vẫn bành trướng cuộn cuộn như trước.

Man tử mở cờ trong bụng. Nếu là lúc trước, đấu khí của hắn gần như chỉ có thể chèo chống tám biến hoá của Bát Môn Kim Toả, mà bây giờ lại có thể đem sáu mươi môn biến hoá nhẹ nhàng hoàn thành.

“Tiểu tử A Man này vậy mà có thể mượn nhờ lực lượng Minh Vương Chi Tâm tạo ra đột phá.” Zaid cũng chú ý đến khí thể biến hoá của Trương Đức Bưu, tư vị trong lòng cực kỳ tệ hại, thầm nói: “Tiểu Man tử này cần thuốc hay sao vậy ta?(Biên: chắc ăn thuốc lác ^^) Trước là bạo lực đánh với Torres Kiếm Thánh một trận, sau khi bị thương không bao lâu liền khoẻ mạnh vui vẻ, lại thành công đột phá, thật sự là một tên quái thai!”

Lúc ở Hắc Thạch Thiết Ngục, Zaid cũng không nói dối. Minh Vương Chi Tâm đích thực là vật chứa do Minh Thần chế tạo ra, Minh Thần Chi Huyết cũng có thể dùng để đề thăng thực lực đệ tử Minh Vương điện, bất quá Thánh Ma Đạo Sư cũng không có nói hết.

Minh Vương Chi Tâm chế tạo ra, mục đích hàng đầu cũng không phải cung cấp Minh Thần Chi Huyết, mà còn có tác dụng trong yếu hơn. Tác dụng này chính là cung cấp điều kiện tu luyện vô pháp tưởng tượng cho người tu luyện đấu khí.

Minh Vương Chi Tâm khiêu động, có thể chấn động không gian, tác dụng trên thân người kí sinh, sẽ khiến cho trái tim người kí sinh cung cấp khí huyết không gì so sánh nổi, đấu khí tự nhiên sẽ tạo nên đột phá.

Trương Đức Bưu hồ đồ lộn xộn mò mẫm ra tác dụng này của Minh Vương Chi Tâm, Zaid chỉ có thể nói hắn mệnh tốt.

Bất quá Trương Đức Bưu lúc này căn bản không biết nội tâm Zaid nghĩ gì, mà lại tiếp tục tu luyện, ôn dưỡng đấu khí bản thân lớn mạnh.

Theo lẽ thường mà nói, đấu khí tu luyện giả đạt tới cảnh giới Đấu Khí Như Sơn, đấu khí trong thể nội vô cùng sung túc, muốn tiến thêm một bước đều cực kỳ khó khăn, nhưng loại tình huống này cũng không thích hợp cho hắn.

Bất đồng với thường nhân, người khác chỉ có một cái đan điền, mà trong người hắn lại mở ba cái đan điền, lượng đấu khí trữ tồn bội tăng, trong đan điền gần như bão hoà, mà mặt khác hai cái đang điền vẫn có lượng trữ tồn thật lớn như cũ.

Nương nhờ chấn động của Minh Vương Chi Tâm, Trương Đức Bưu rất nhanh lấp đầy thượng trung hạ đan điền. Zaid phát hiện khí thể của hắn càng thêm ngưng trọng. Lúc trước Man tử Nam Cương này đứng ở nơi đó như núi cao nguy nga, núi cao tuy rằng nguy nga nhưng vẫn có thể leo. Mà Trương Đức Bưu lúc này lại cho người ta một loại cảm giác không cách nào trèo lên, như là một ngọn núi đứng thẳng ngạo nghễ, độ cao vạn trượng.

Thánh Ma Đạo Sư trong lòng không khỏi hồ nghi vạn phần: “Tiểu tử này đang làm gì? Khí thể sao mà thoáng cái bạo tăng, cơ hồ đạt tới trạng thái đỉnh phong cảnh giới Đấu Khí Như Sơn? Hiện tại cho dù hắn trực tiếp đột phá đến cảnh giới Đấu Khí Hoá Hình, lão tử cũng chẳng thấy kì quái, bởi vì Vận Mệnh Nữ Thần hơn phân nửa là nhân tình của Man tử này...” (Biên: quá chính xác)

Cũng may Man tử không có đột phá đến cảnh giới Đấu Khí Hoá Hình, việc này lại khiến Zaid nhẹ nhõm thở ra. Đấu Khí Hoá Hình cũng không phải chuyện đơn giản như vậy. Đấu Khí Như Sơn đồng dạng với ngũ cấp Ma Đạo Sư, chỉ là làm bền trụ cột, con đường tiếp theo còn rất xa.

Vô luận Kiếm đấu sĩ hay Ma Đạo Sư, sau khi đến ngũ cấp đều gặp phải một nan đề, chính là ma pháp lực cùng đấu khí của bọn hắn đều đạt đến đỉnh phong, muốn lại tiến lên một bước nữa đều cực kì khó khăn, mà càng thêm khó khăn chính là khiến Tinh Thần Lực Hoá Hình!

Mà Tinh Thần Lực Hoá Hình, đúng là điểm căn bản của Nguyên Tổ Chi Kiếm cùng Đấu Khí Hoá Hình!

Tinh Thần Lực Hoá Hình cũng không phải tinh thần lực đạt tới trình độ nhất định có thể làm được. Dù người có tinh thần lực khủng bố như Thánh Ma Đạo Sư cũng chưa chắc có thể thành công khiến Tinh Thần Lực Hoá Hình.

Trong lịch sử, từ Thiên Nguyên thời đại đến giờ, vô số tu luyện giả đều không thể không gặp phải nan đề này. Vô luận tu luyện ma pháp hay tu luyện đấu khí, đại bộ phận người bị khốn tại hoàn cảnh kì cục này. Dốc sức liều mạng tu luyện cả đời cũng không thể đột phá, bị khốn ở cảnh giới Đấu Khí Như Sơn hoặc ngũ cấp Ma Đạo Sư.

Thiên tài ngã xuống ở cửa này số lượng đồng dạng cũng chẳng ít.

Đây không chỉ có quan hệ với tư chất cá nhân, đồng thời cũng bởi tâm đắc tu luyện cùng tư liệu tiền nhân lưu lại quá ít, mà những tâm đắc này thường thường nắm giữ trong tay thần điện thần miếu cỡ lớn, thần miếu cỡ nhỏ căn bản không có tư liệu phương diện này.

Zaid sở dĩ có thể đột phá, trừ việc hắn là thiên tài hiếm thấy trong thể hệ Vong Linh ma pháp, phương diện khác vẫn là Minh Vương điện lai lịch cổ lão, cường giả xuất hiện lớp lớp, bảo tồn không ít tư liệu Tinh Thần Lực Hoá Hình.

“Tanya thần miếu của Nam Cương Man tộc đã xuống dốc mấy ngàn năm, căn bản không có khả năng bảo tồn tri thức phương diện này.” Zaid đối với Tanya thần miếu cũng có chỗ hiểu rõ, thầm nghĩ: “Cho nên tu vi tiểu Man tử chỉ có thể dừng ở đây thôi, cho dù hắn có Minh Vương Chi Tâm, cũng không có khả năng đột phá! Chắc chắn chắc, người đến cầu ta đi a, người đến cầu ta, lão tử nếu cao hứng mà nói không chừng sẽ dạy người làm sao khiến Tinh Thần Lực Hoá Hình...”

Đương nhiên, Zaid cũng chỉ nghĩ mà thôi, tuyệt đối không dám đem lời này nói ra.

Hôm nay Man tử khống chế Minh Vương Chi Tâm, cả Kiếm Thánh Torres cũng tổn thất nặng trong tay hắn, không thể không chạy trốn chết. Thánh Ma Đạo Sư tuy tự thị rất cao nhưng tự nghĩ còn chưa phải đối thủ của Minh Vương Chi Tâm.

Huống chi ngoại trừ Minh Vương Chi Tâm, bên người tiểu Man tử còn một lão phong tử. Lão phong tử này rõ ràng là trưởng lão Thần Vương điện, giờ phút này lại bị tên Man tử kia đầu độc, lực thân bất nhận.

“Nếu Man tử này khiến lão phong tử kia tiêu diệt ta, chỉ sợ tên hồ đồ này liền không chút do dự động thủ!”

Trương Đức Bưu thấy Zaid như chồn ăn vụng gà mái, trốn một bên cười trộm không thôi, hiểu kì nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, ngài không sao chứ hả?”

Zaid cười hắc hắc nói: “Lão tử đang suy nghĩ một sự tình thú vị, người đừng làm phiền ta!”

Trương Đức Bưu lòng thầm buồn bực, lão phong tử lặng lẽ đi tới, liếc nhìn Zaid, vẻ mặt nghiêm túc, thấp giọng nói: “Ta sớm đã nhìn ra lão tiểu tử đó có chút không bình thường, một mực trốn ở đâu đó lẩn lẩn, lúc thì cười ngây ngô, lúc thì nghiêng rằng nghiêng lợi, ta hoài nghi...” Lão phong tử càng thêm nghiêm túc, trầm giọng nói: “Ta hoài nghi, lão gia hỏa này bị điên rồi!” Dứt lời, phong lão đầu vội vàng cách xa Zaid một ít, tỏ vẻ phân rõ giới tuyến với hắn. (Biên: vãi hàng, thằng điên nói thằng khác bị điên =]])

Trương Đức Bưu tức cười, lắc đầu thầm nghĩ: “Nếu như hắn thật sự điên rồi cũng tốt, ta có thể đem Minh Vương Chi Tâm làm của riêng, sau đó lừa Zaid nói người cũng là đệ đệ ta. Nếu mà vậy ta liền có hai cao thủ tùy tùng Thánh cấp rồi...”

Man tử tính toán trong lòng, có khả năng nào khiến cho Zaid cũng điên điên khùng khùng hay không, sau nửa ngày mới không thể không lắc đầu. Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư này cực kì thông minh xảo hoạt, làm hắn điên thực là chuyện không thể nào.

Vứt bỏ tạp niệm, Trương Đức Bưu bắt đầu tiến thêm một bước tu luyện. Lần này hắn đem tinh thần lực chủ yếu đặt ở thượng đan điền nơi mi tâm. Đấu khí ở thượng đan điền ngưng tụ, tinh thần lực cũng lập tức ngưng tụ tại mi tâm, hai chủng lực lượng hội tụ cùng một chỗ, nhảy lên thành thịch.

Từ xa nhìn lại, phía dưới mi tâm hắn phảng phất cất giấu một trái tim khác, cũng theo Minh Vương Chi Tâm mà khiêu động, cực kì quỷ dị.

“Ha!”

Trương Đức Bưu hét lớn một tiếng, đuổi đại thủ hướng đại hải dụng lực một trảo, lập tức một đoàn nước biển bị đấu khí của hắn dẫn dắt, ầm ầm từ trong biển bay lên, trôi nổi trước mặt hắn.

Tâm niệm vừa động, tinh thần lực Trương Đức Bưu từ mi tâm tản ra, bao bọc lấy nước biển.

Đoàn nước biển này bị tinh thần lực của hắn tác dụng, hình thái bắt đầu chậm rãi biến hoá, hoa cỏ trùng cá, chim bay thú chạy, giống như đúc.

Đến tận khi tinh thần lực của hắn khô kiệt, nước biển lúc này mới đình chỉ biến hoá, xôn xao một tiếng rơi vào trong biển.

Zaid thấy thế, sắc mặt biến hoá.

Nước không có hình thể, dễ bị tinh thần lực tác dụng nhất. Cử động lần này của Trương Đức Bưu đúng là bắt đầu tu luyện Tinh Thần Lực Hoá Hình, mà bản thân Zaid lúc tu luyện cũng đồng dạng sử dụng nước để rèn luyện trụ cột Tinh Thần Lực Hoá Hình.

“Tiểu tử này từ đâu tìm ra tư liệu phương diện Tinh Thần Lực Hoá Hình? Chẳng lẽ Nam Cương Man tộc còn bảo lưu tri thức phương diện này?”

Nghĩ tới đây, Zaid lắc đầu thầm nghĩ: “Nam Cương Man tộc ba trăm năm qua đều không xuất hiện cao thủ nổi tiếng, tuyệt đối không có tư liệu phương diện Tinh Thần Lực Hoá Hình. Tiểu Man tử khẳng định là lại vận cứt chó, đánh bừa đánh loạn trùng hợp mà thôi. Minh Thần tại thượng, Vận Mệnh Nữ Thần khẳng định là nhân tình của tiểu tử này!”

Tri thức phương diện Tinh Thần Lực Hoá Hình, Trương Đức Bưu thật ra có được từ Tà Linh Thánh Nữ Yi Aier. Chuyển đi thảo nguyên, thiếu nữ không chút tâm cơ này hướng hắn thuyết minh căn cơ trình tự Đấu Khí Hoá Hình, trong đó kể cả Tinh Thần Lực Hoá Hình.

Trương Đức Bưu đạt được những kiến thức này, cho tới hôm nay mới có thể vận dụng vào thực tế trong tu luyện. Trong đầu không khỏi xuất hiện nữ hài chân trần trần ngáp mê luyện đối với những đôi giày, trong lòng Man tử không khỏi ầm ập: “Nếu như có thể lần nữa gặp được nàng, nàng liền không cách nào đánh ta chạy loạn khắp nơi nữa.”

Trương Đức Bưu theo quán tính giơ mu bàn tay, lại ngây dại. Chỉ thấy đồ án Ma Huyết Trố Chú trên mu bàn tay hắn vậy mà không cánh mà bay rồi!

Những ngày này, tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh, hấp thu nhiều thần tuỷ như vậy, lại dùng Thái Thần Phất Năng Thăng Quyết hoàn thiện thân thể, rốt cuộc triệt để tẩy đi Ma Huyết Trố Chú!

“Xem ra Yi Aier có thể vĩnh viễn cũng không tìm thấy ta rồi...”

Trương Đức Bưu trong lòng vậy mà cảm thấy một hồi nhẹ nhõm. Đây có lẽ đối với cô nàng kia mà nói là lựa chọn tốt nhất, bởi vì điều này, nàng không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, liền không cách nào trở lại Tà Linh thần miếu phục mệnh, do đó ở lại trong thế giới đầy màu sắc này.

codon.traí

153. Chương 153: Thần Điện Thất Lạc

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 153: Thần Điện Thất Lạc

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Minh Hà Thiên Mạc!”

Trong biển rộng cuồng phong gào thét, lôi điện đan xen, mưa to như trút nước, nhưng quý dị chính là phiên lôi vân phong bạo này chỉ bao phủ mặt biển phạm vi không gian vài trăm mét. Trong phiên không gian nhỏ hẹp này, khắp nơi tràn ngập ma pháp nguyên tố cuồng bạo, bốn phía một mảnh hôn ám, loáng thoáng có thể nhìn thấy một chiếc cốt thuyền tuyết trắng xóc nảy trong cuồng phong cự quyển, bên trong lơ mơ thỉnh thoảng truyền ra từng tiếng dã thú rít gào trầm muộn.

Đột nhiên bên trong lôi vân phong bạo truyền đến một tiếng thét to già nua, chỉ thấy nước biển xoay tròn cuộn lên, bị Hắc Ám ma pháp nguyên tố ăn mòn một mảnh đen nhánh, hắc sắc hà lưu phảng phất treo ngược trên không cốt thuyền, cọ rửa qua lại, đúng là Vong Linh ma pháp cấp cấm chú Minh Hải Thiên Mạc!

Hắc sắc hà lưu nhanh chóng hấp thu ma pháp nguyên tố chung quanh, lôi vân phong bạo trong chớp mắt liền biến mất không thấy nữa, lộ ra tinh không thoáng đặng, ánh mặt trời chiếu xuống.

Lúc này, ba thủy cầu màu xanh đậm lao nhanh hướng cốt thuyền đập tới. Ba thủy cầu này từng cái đều to như cốt thuyền, ầm ầm rơi xuống, cốt thuyền kia lập tức phát ra tiếng vang canh cách xèo xèo, vô số cốt cách bị đập thành mảnh nhỏ, suýt nữa chìm vào đáy biển.

Ba khoả thủy cầu này vừa mới rơi xuống, lập tức liền có hằng hà cốt cách từ trong nước biển hiện ra, tự động chữa trị cốt thuyền.

Bất qua mấy Quỷ Thủy vong linh phụ giúp cốt thuyền tiến tới không có vận khí tốt như vậy, bị thủy cầu nện đến phân thân toái cốt tại chỗ!

Mà phát ra ba thủy cầu đó chính là ba Hải Cự Nhân, hai tay để trần đứng trong nước biển, nhìn gần để lộ ra đầu lớn, đỉnh đầu có vài sợi tóc giống như rong tảo trắng kiện màu lam, buồn cười không kể xiết.

Chỗ cạn nhất của vùng hải vực này cũng sâu tới trăm mét, có thể thấy những Hải Cự Nhân này cao lớn đến mức nào!

Ba Hải Cự Nhân kia thấy không có đập nát cốt thuyền, đồng thời tức giận gầm lên, hai tay giơ cao, lập tức trong tay lại hình thành một đại thủy cầu, dùng sức hướng cốt thuyền ném tới!”

“A Man, còn không mau thu bình thần tuỷ kia?” Zaid nhìn chằm chằm thủy cầu cấp tốc bay tới, hỗn hển nói: “Người còn muốn dẫn tới bao nhiêu Hải Cự Nhân?”

Mạn thuyền bên kia, Trương Đức Bưu động tay động chân đem thần tuỷ thu hồi vào không gian giới chỉ, lúng túng cười nói: “Mới có ba Hải Cự Nhân, Thánh Ma Đạo Sư đại nhân đã chống đỡ không nổi rồi hả?”

Trương Đức Bưu trong lúc vô tình phát hiện uy áp thần tuỷ phát ra có thể hấp dẫn cường hoành ma thú trên biển. Những ngày này không biết bao nhiêu hải dương ma thú đã táng thân trong tay bọn họ.

Duy chỉ có hôm nay, Man tử bốn cũ soạn lại, không ngờ lại hấp dẫn đến lũ quái vật vô cùng cường hoành, Hải Cự Nhân.

Nếu như chỉ là một con thôi, dùng thủ đoạn của bọn hắn có thể nhẹ nhàng tiêu diệt. Nhưng lúc này lại có đến ba con, hơn nữa tương đối giao hoạt, lén vào đáy biển phóng xuất thuỷ hệ cùng phong hệ phục hợp ma pháp, tạo ra Hắc Âm Tuyền Qua Phong Bạo, đánh bọn Trương Đức Bưu trở tay không kịp, suýt nữa lật thuyền trong mương.

Cũng may Zaid phản ứng nhanh, dùng Minh Hà Thiên Mạc bài trừ Hắc Âm Tuyền Qua Phong Bạo.

“Lão tử mà chống đỡ không nổi? Thật là buồn cười!”

Thánh Ma Đạo Sư trọng trọng thở một hơi, cả giận nói: “Nếu như là lên lục địa, những Hải Cự Nhân này đến bao nhiêu cũng là một chữ chết! Nhưng trong biển, nhưng thứ này chính là bá chủ, so với Behemoth càng kinh khủng hơn... Được rồi, là lão tử chống đỡ không nổi! Lão phong tử, ngươi còn chưa động thủ?”

“Thỉnh gọi tên ta, Ấu Dương Phong!” Lão phong tử ngạo nghễ liếc hắn một cái, thân ảnh đột nhiên bay lên, vung vẩy Bàn Long Trụ, thẳng đến phía một Hải Cự Nhân mà đến!

“Thiên Lí Phục Truy!”

Bàn Long Trụ bị hắn dùng như một thanh chùy thép, thẳng tắp đâm về phía trước, mặt biển lập tức bị ép ra một rãnh sâu, đem khoả thuỷ cầu đánh nát!

Hải Cự Nhân kia vùng nắm đấm nghênh đón Bàn Long Trụ, hai chủng lực lượng tào ngộ, dưới mặt biển như bị chôn xuống không biết bao nhiêu tấn thuốc nổ, ầm ầm nổ tung, sóng lớn cuộn cuộn.

Hải Cự Nhân kia hơi naoáng một cái lập tức trụ vững thân hình. Bất quá nắm đấm lại bị đấu khí cường hoành chấn nát, huyết nhục mơ hồ. Hải Cự Nhân kia ngơ ngác nhìn đoạn cổ tay ngắn ngủn, thần sắc càng thêm nổi giận, rít gào nói: “Hắn đã thương Hai Gesi, Hai Gesi muốn giết hắn!”

“Minh Thần Chi Mâu!”

Cơ hồ cùng lúc đó, Minh Thần Chi Mâu của Zaid cũng kích xạ ra, đóng vào đầu vai một Hải Cự Nhân khác. Đấu mâu xuyên ra sau vai, mang theo một vũng huyết dịch lam sắc!

Hải Cự Nhân kia cực kì cường hãn, đối với Minh Thần Chi Mâu trên vai căn bản không thèm để ý, gào thét hướng cốt thuyền đánh tới. Hình thể hắn lớn như thế, chỉ cần đến gần vùng lên một quyền liền có thể đánh cho chiếc thuyền lớn này nát bét!

Zaid cười lạnh một tiếng, Hắc Âm ma lực cuộn cuộn phun ra: “Triệu hoán Cốt Sa!”

Biển cả lập tức cuộn cuộn lên, không biết bao nhiêu Cốt Sa từ dưới nước nhảy ra, hướng đến Hải Cự Nhân kia phát động tiến công điên cuồng. Đây là chiến thuật đàn sói điển hình của Vong Linh ma pháp sư, dùng vô số vong linh công kích. Hải Cự Nhân kia gào thét liên tục, hai tay quật bốn phía, mỗi lần hạ xuống liền đập chết không biết bao nhiêu là cốt sa.

Cho dù Hải Cự Nhân là bá chủ trên biển, lực lượng mạnh đến nỗi chỉ có Behemoth mới có thể so sánh, nhưng dưới loại tình huống này thể hình cực lớn của hắn ngược lại trở thành nhược điểm. Vong linh Cốt Sa trên biển giết không bao giờ hết, điên cuồng cắn xé, rất nhanh Hải Cự Nhân này đã biến thành một đồng hải cốt, chỉ còn lại một cái đầu cự đại.

Zaid sắc sảo cười quái dị, dương dương đắc ý nhìn về phía Trương Đức Bưu. Chỉ thấy Man tử kia sớm đã lợi dụng Minh Vương Chi Tâm đem tên Hải Cự Nhân cuối cùng chà đạp đến chết, xúc tu của Minh Vương Chi Tâm vòng quanh đầu Hải Cự Nhân, kéo nó tới trên thuyền.

Đã có Minh Vương Chi Tâm trợ giúp, Man tử muốn giết một Hải Cự Nhân quả thực là không cần tốn nhiều sức!

Zaid ảo não vạn phần thâm nghĩ: “Nếu như Minh Vương Chi Tâm kí sinh trên người lão tử, lão tử cũng không kém so với hắn! Cũng may lão tử không phải người cuối cùng tiêu diệt Hải Cự Nhân, còn có lão phong tử đội sổ...” Đang nghĩ ngợi, chỉ thấy lão phong tử nâng một cái đầu to lớn bay trở về thuyền, tiện tay ném xuống, tốc độ cũng không chậm hơn hắn, có thể còn nhanh hơn một chút.

Zaid hậm hực nói: “Hai tên dã man nhân này, thủ đoạn chém giết đều không ưu nhã như ta!”

Lão phong tử mặt mũi tràn đầy lam huyết của Hải Cự Nhân phun ra, lắc đầu kêu lên: “Chưa đã ghìen, chưa đã ghìen! Đại ca, ngươi đem cái bình nhỏ kia ra câu dẫn thêm mấy Hải Cự Nhân nữa đi!”

Trương Đức Bưu cười nói: “Không vội, trước hết lấy ma hạch Hải Cự Nhân ra, chia của xong rồi nói!”

Zaid giờ phút này cũng bất chấp ưu nhã, ba người cùng lúc động thủ, lấy ma hạch Hải Cự Nhân ra. Hải Cự Nhân là Vương cấp ma thú cao đến cấp mười chín, ma hạch to như quả bóng rổ, đặt trên boong cốt thuyền loé ra hào quang xanh thẳm. Ba người ánh mắt lom lom nhìn vào ba khoả ma hạch này, ai cũng không nhúc nhích.

Ma hạch Vương cấp ma thú cấp mười chín bản thân là tài phú không cách nào ước lượng, huống hồ Hải Cự Nhân số lượng bản thân cực kì thưa thớt, ma hạch bọn chúng càng thêm trân quý. Hơn nữa ba khoả ma hạch này ẩn chứa ma pháp năng lượng thuần túy, giá trị thậm chí cao hơn so với Long tinh!

Qua nửa ngày, Trương Đức Bưu đuổi đại thủ ra, đem một khoả ma hạch đến trước mặt mình, lạnh nhạt nói: “Đây là phần của huynh đệ ta, do ta làm ca ca tạm thời bảo quản. Cái này cũng không quá phận a?” Dứt lời, lại lấy một khoả ma hạch Hải Cự Nhân, cũng đặt trước mặt mình, nói: “Đây là phần ta nên được, chứ vị không có ý kiến chứ?”

Zaid giận tím mặt, trong mắt hung quang chớp động, một lưỡi hái tử thần đột nhiên xuất hiện trong tay, nhe răng cười nói: “Lần này tiêu diệt Hải Cự Nhân, lão tử xuất lực nhiều nhất! Không có lão tử bài trừ ma pháp của Hải Cự Nhân cùng chữa trị cốt thuyền, các người sớm đã rơi vào biển nuôi rùa rồi! Lão tử phải được hai phần!”

“Người có ý kiến?” Sau lưng Trương Đức Bưu, năm cái xúc tu của Minh Vương Chi Tâm chậm rãi vũ động, hỏi ngược lại.

Lão phong tử nắm chặt Bàn Long Trụ trong tay, nói như vẹt, hỏi theo: “Người có ý kiến?”

Zaid nuốt nước miếng một cái, cười bồi nói: “Không có ý kiến, đương nhiên không có ý kiến...” Thánh Ma Đạo Sư gục đầu xuống, trong mắt hung diễm loé lên: “Nếu không phải xem mặt mũi phần người là kí sinh của Minh Vương Chi Tâm, lão tử sớm đã làm cốt thuyền lộn nhào, cho tên Man tử người chết đuối rồi! Bất quá làm cốt thuyền lộn nhào, xác thực là chủ ý hay a! Sắc sắc sắc...”

Trương Đức Bưu liếc hắn một cái, nghi ngờ nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, ngài kiến đa thức quảng, cũng biết vì sao tại đây vậy mà lại xuất hiện ba con Hải Cự Nhân chứ?”

Zaid lập tức đếm kế hoạch làm sao giết chết tiểu Man tử ném ra sau đầu, sắc mặt ngưng trọng gật đầu nói: “Cái này xác thực rất kì quái, Hải Cự Nhân giống như Behemoth, số lượng rất thưa thớt, hơn nữa không thích quần cư. Mặc dù thần tử phát ra thần uy đối với bọn chúng có hấp dẫn lực trí mạng, cũng không có khả năng đồng thời xuất hiện ba con...”

Nói đến đây, hai người liếc nhau một cái, nhãn tình đồng thời phát sáng, dị khẩu đồng thanh: “Chẳng lẽ nơi này có bảo vật gì đáng để cho Hải Cự Nhân tụ tập?”

Zaid cười ha hả nói: “Cốt Sa, tìm kiếm cho ta!” Hằng hà Cốt Sa trong hải dương lập tức hành động, bơi đi bốn phương tám hướng, sờ tìm bốn phía. Sau nửa ngày, Zaid tinh thần chấn động, chỉ hướng đông nam: “Chỗ đó có cái gì!”

Lâu thuyền phóng nhanh về trước khoảng mười dặm, chậm rãi ngừng lại. Trương Đức Bưu ghé vào mạn thuyền, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy lâu thuyền cự đại đang phiêu phù trên một toà cung điện.

Dưới nước biển xanh thẳm, toà cung điện hùng vĩ này lẳng lặng đứng sừng sững, chiếm diện tích cực kì rộng lớn. Dương quang xuyên thấu qua sóng xanh rơi trên bốn toàn thân tượng ở trung ương cung điện dưới đáy biển, lại khiến cho toà cung điện này lộ ra vẻ kì lạ, tràn đầy cảm giác nguyên thủy thần bí.

Mười Hải Cự Nhân đang tuần thị bên ngoài cung điện, Hải Cự Nhân cầm đầu hất thiết giáp loang lổ vết hoen gỉ lên, trong tay cầm một mỏ neo sắt cực lớn, hai bên là móc câu gai nhọn, rõ ràng là Hải Cự Nhân thủ lĩnh.

Hải Cự Nhân thủ lĩnh kia thỉnh thoảng giơ cái neo sắt lên, mạnh mẽ nện vào tường cung điện. Mỗi lúc như vậy, bốn toà thần tượng ở giữa thần đàn liền bạo phát một phiến quang mạng, đem cung điện bao lại.

Neo sắt lớn nện lên quang mạng, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, rực rỡ sáng lạn!

Trương Đức Bưu không khỏi cực kì hiếu kì: “Hải Cự Nhân thủ lĩnh này chỉ sợ có thực lực Thánh cấp ma thú, dưới một kích mà cũng bị quang mạng ngăn lại. Bên trên tế đàn kia để vật gì vậy?”

Zaid cùng lão phong tử hai người cũng ghé vào mạn thuyền nhìn lại, trong lòng cũng không khỏi hiện ra nghi hoặc như Trương Đức Bưu: “Xem bộ dạng này, nhưng Hải Cự Nhân này căn bản không phải thủ vệ toà cung điện này, mà là bị đồ vật trên thần đàn kia hấp dẫn tới, nhưng không cách nào tiến vào cung điện, lúc này mới lưu luyến không đi. Trên thần đàn kia rốt cuộc là vật gì?”

Trương Đức Bưu cười nói: “Quản nó là cái quái gì, trực tiếp lấy ra chẳng phải là biết sao?” Dứt lời, Minh Vương Chi Tâm sau lưng kịch liệt nảy lên một cái, năm cái xúc tu lập tức sinh trưởng ra, bồm cái nhập vào nước biển, như là năm ngón tay, hướng thần đàn trong cung điện kia chộp tới!

154. Chương 154: Thần Bí Thạch Đầu

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 154: Thần Bí Thạch Đầu

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Thần đàn phảng phất cảm thấy dị vật xâm lấn, quang mạng lần nữa triển khai. Năm cái xúc tu từ trái tim sau lưng đồng thời dụng lực xé một cái, đem quang mạng kia mở ra một lỗ hổng lớn, thuận lợi chui vào cung điện, phóng ngược đến trên thần đàn.

Xúc tu của Minh Vương Chi Tâm đủ để xé rách hàng rào không gian, quang mạng kia tuy cứng rắn nhưng so với hàng rào không gian còn có vài phần thua kém, căn bản không cách nào ngăn cản Minh Vương Chi Tâm xâm lấn.

Trên cốt thuyền, Trương Đức Bưu lập tức khuấy động đấu khí, thao túng năm cái xúc tu dụng lực hướng lên trên. Nào biết thần đàn kia vô cùng trầm trọng, vậy mà không chút sứt mẻ, cốt thuyền ngược lại bị kéo đến hơn nghiêng, suýt nữa lật nhào!

Trương Đức Bưu không khỏi kêu nhẹ một tiếng!

Tu vi của hắn hôm nay đã đạt tới trình độ Đấu Khí Như Sơn, cộng thêm long tượng cự lực, lực lượng nhục thân đơn thuần trọn vẹn tăng lên gấp đôi, so với bất kì một Kiếm Thánh nào đều khủng bố hơn, nhưng vẫn không cách nào làm gì cái thần đàn nho nhỏ kia!

“Có thể thần đàn cũng không nặng, nặng chính là đồ vật trên mặt thần đàn!”

Zaid lo lắng nói: “A Man, cảm không nổi thì thôi đừng cảm nữa, những Hải Cự Nhân kia đã phát hiện chúng ta rồi!”

Dưới mặt biển, những Hải Cự Nhân đồng loạt ngẩng đầu lần nhìn cốt thuyền. Hải Cự Nhân thủ lĩnh gào thét một tiếng, vung mỏ neo lớn trong tay lên, trọng trọng đập tới cốt thuyền!

Lão phong tử hét lớn một tiếng, xách Bàn Long Trụ lao xuống biển. Bàn Long Trụ cùng mỏ neo lớn gặp nhau, lão phong tử lập tức chống đỡ không nổi, cái trụ trong tay suýt nữa vượt bay ra, vội vàng lui về sau vài bước, đem lực đạo tán đi.

Mỏ neo kia thể chưa giảm, như trước đánh tới, răng rắc một tiếng, đem một bên cột thuyền đánh nát, vô số toái cột rơi vãi vào trong biển!

Zaid vội vàng chữa trị cột thuyền. Cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy những Hải Cự Nhân kia hùng hổ đánh tới, lo lắng nói: “A Man, không thể trì hoãn nữa, bị mấy Hải Cự Nhân này vây quanh, ba người chúng ta đều phải chết.”

Trương Đức Bưu không kịp suy nghĩ, thao túng năm cái xúc tu của Minh Vương Chi Tâm vợ vội trên thân đàn một cái, phảng phất nắm được gì đó, chỉ cảm thấy Minh Vương Chi Tâm sau lưng trầm mạnh xuống, nói: “Nhanh!”

Zaid lập tức toàn lực thúc giục cột thuyền, một đám Thủy Ưuỷ vong linh cùng đại Cốt Sa ôm lấy đại thuyền hoảng hốt thoát đi. Lão phong tử còn hiềm chưa nhanh, cổ động đầu khí đánh một chưởng xuống mặt biển phía đuôi thuyền, lại khiến đại thuyền giống như mũi tên lao nhanh về trước.

Cách đó không xa sau lưng, những Hải Cự Nhân kia nhao nhao chui ra khỏi mặt biển, tức giận gào thét đuổi giết tới, đại thủy cầu trong tay phô thiên cái địa ném tới. Nhất là Hải Cự Nhân thủ lĩnh kia, vây mà phát động ma pháp cấp cấm chú, nhất lên trận trận biển gầm, trời biển sắc, quyết tâm đuổi theo đến cùng!

Những Hải Cự Nhân này đuổi liền năm sáu chục dặm, thủy chung không đuổi kịp bọn hắn. Hải Cự Nhân thủ lĩnh nổi giận gầm lên một tiếng, lúc này mới dừng bước, một đám Hải Cự Nhân ử rữ trở về thân điện dưới đáy biển kia, tiếp tục vây quanh thân điện, không chịu li khai.

Zaid quay đầu nhìn lại, thấy những Hải Cự Nhân kia không đuổi theo, lúc này mới nhẹ thở ra, đại thuyền dần dần thả chậm tốc độ, đặt móng ngồi xuống, chỉ cảm thấy sức cùng lực kiệt, một thân mồ hôi lạnh. Cho dù ở Hắc Thạch Thiết Ngục hắn cũng không thấy kinh tâm động phách như thế, cả giận nói: “A Man, lần này suýt bị người hại chết rồi! Lần này cướp được thứ gì phải phân lão tử một nửa!”

Trương Đức Bưu cũng thở hổn hển mấy câu chữ thề, lúc này mới nhớ tới bản thân lúc hoảng loạn đạt được không biết thứ gì. Đợi đến lúc thứ kia bị xúc tu của Minh Vương Chi Tâm xách đến trước mặt, cả bọn đều choáng váng, ba mặt nhìn nhau.

Chỉ thấy cái “bảo vật” này chẳng qua là một khối đá màu đen không chút bắt mắt, lớn cỡ nắm tay, không chút sang bóng, đồng dạng cũng không có bất kỳ ma pháp chấn động, rõ ràng chính là một khối đá bình thường.

!!!

Zaid ném ra mấy ma pháp dò xét trên tảng đá, khối đá màu đen kia không có chút phản ứng nào, hồ nghi nói: “A Man, người có phải chụp được thứ tốt, tự mình vụng trộm giấu đi rồi?”

Trương Đức Bưu không vui nói: “Zaid, nhân phẩm của ta trong lòng người đã thấp đến mức như vậy sao?”

Thánh Ma Đạo Sư hừ lạnh nói: “Tiểu tiện nhân! Nhân phẩm của người trong lòng lão tử chưa từng tốt hơn so với ta! Tên mọi rợ chết tiệt, nhất định là người vụng trộm giấu bảo vật, lại dùng một khối đá lừa gạt lão tử! Mau lấy bảo vật ra, nếu không lão tử lập tức làm cột thuyền lật ngược!”

Trương Đức Bưu tức giận hừ một tiếng, nói: “Ta lúc hoảng loạn bắt được chính là thứ này. Bên trên thân đàn còn có vật gì đó nữa, nhưng hình như cũng là hòn đá, người nếu không tin ta cũng không biết nói sao!”

“Người thật không tư tằng?” Zaid nhìn kỹ một chút ánh mắt của hắn, đột nhiên cười khanh khách nói: “A Man huynh đệ đừng nóng giận, lão ca ca ta mới rồi là nói đùa với người thôi! Không cướp được cũng tốt, miễn cho vì một kiện bảo vật không biết là gì làm bị thương tình nghĩa huynh đệ chúng ta.” Trương Đức Bưu nhìn bộ dáng hắn cười tà tà, trong lòng âm thầm cảnh giác: “Lão tiện nhân này chưa từng nói chuyện tốt như vậy, khẳng định trong bụng nghĩ ra trò gì với ta rồi.”

Zaid xoay người, cơ nhục khoe mắt khê run rẩy, thầm nghĩ: “Man tử chết tiệt, người bắt nhân đừng trách lão tử bất nghĩa, trước giết người, rồi đối phó lão phong tử! Chỉ cần không có tên gian xảo vướng chân

vướng tay này, đối phó một tên Kiếm Thánh điên điên khùng khùng ngay cả mình cũng không biết là ai này với ta mà nói vẫn là dễ dàng!”

Thánh Ma Đạo Sư đang định giải tán cốt thuyền, khiến cho Man tử chìm vào đáy biển, sau khi chìm chết hẳn sẽ thu hồi Minh Vương Chi Tâm. Đột nhiên hai chân xiết chặt lại, bị Minh Vương Chi Tâm trói chặt lại, đằng vân giá vụ bị treo ngược trên cột buồm.

Zaid vừa sợ vừa giận, kêu lên: “Mọi rợ, người làm cái gì vậy? Mau thả lão tử ra, chúng ta là người cùng một thuyền mà, phải đồng tâm hiệp lực, đoàn kết hữu ái!”

Trương Đức Bưu thành thành thật thật nói: “Ta đây cũng là vì tình hữu ái giữa chúng ta mà suy nghĩ, Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, người chỉ cần hứa rằng không động không tâm tư, ta tất thả xuống.”

Zaid đầy miệng đáp ứng, Trương Đức Bưu thả hẳn ra, không ngớt xin lỗi. Thánh Ma Đạo Sư sắc mặt âm trầm bất định, trầm mặt nói: “Người không sợ lão tử trở mặt bây giờ sao?”

Trương Đức Bưu cả cười nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, tuy người tâm địa ác độc, xấu xa không gì so được, nhưng xấu mà có cá tính, có trách nhiệm. Đối với nhân phẩm của lão ca ca tiểu đệ vẫn còn tin được.”

Zaid sắc mặt hòa hoãn một ít, ấn tượng trong lòng đối với Trương Đức Bưu không khỏi tốt hơn vài phần, cười nói: “Coi như người có chút nhân lực, lão ca ca ta khí lượng lớn, không so đo với người. A Man huynh đệ, người thật không có giấu bảo vật?”

“Xác thực không có!”

“Người dám thề không, hướng Tanya Nữ Thần mà thề?”

Trương Đức Bưu lập tức hướng Tanya Nữ Thần phát thệ, bản thân ngoại trừ khối đá màu đen này ra tuyệt đối không có đạt được bảo vật nào khác từ thần miếu dưới đáy biển. Zaid lúc này mới thỏa mãn, thầm nghĩ: “Người Nam Cương sùng bái nhất chính là Tanya Nữ Thần, xem ra tiểu tử này đích thật không đạt được bảo bối, là ta trách oan hẳn rồi!”

...

Zaid thật tình không biết Man tử này căn bản không tin ngưỡng bất cứ thần linh nào cả.

Trương Đức Bưu lặng lẽ thu khối đá kia vào không gian giới chỉ, thầm nghĩ: “Ngoại trừ tảng đá kia ra, lão tử đích xác hoàn toàn không đạt được bảo vật khác. Khối đá này so với Minh Vương Chi Tâm còn nặng hơn, nếu nói bảo vật, khẳng định chính là nó!”

Với lực lượng cường hoành bá tuyệt đương thời của Trương Đức Bưu vẫn cảm thấy khối đá thoát nhìn như bình thường này vô cùng trầm trọng, có thể thấy tảng đá kia tuyệt không đơn giản như thoát nhìn.

“Trên thần đàn của thần điện dưới đáy biển kia còn có một khối đá giống vậy nữa, đáng tiếc những Hải Cự Nhân kia đã cảnh giác, muốn mang đi tảng đá kia, khó càng thêm khó.”

Trương Đức Bưu trong lòng thở dài một tiếng, tuy rằng không biết tảng đá kia rốt cuộc làm được cái gì, nhưng từ uy năng nó phát ra, khẳng định là bảo vật rất tốt.

Cốt thuyền li khai hải vực này không bao lâu, hai bóng người nhẹ nhàng hạ xuống từ trên không, đáp xuống phía trên thần điện trong biển, đúng là Dalena và Giáo Hoàng XIV.

Dưới mặt biển, những Hải Cự Nhân kia lập tức phát hiện hai người, gào thét liên tục, hướng hai người đánh tới!

Giáo Hoàng XIV duỗi ngón trở thẳng tắp ra, khẽ chỉ một cái, nói: “Băng Phong!”

Hơn mười dặm hải vực lập tức biến thành một khối hàn băng, đem những Hải Cự Nhân kia hết thủy phong ẩn bên trong!

Hải Cự Nhân thủ lĩnh thoáng giây dựa một cái, chấn vỡ tầng băng quanh mình, hai mắt phóng hỏa, vung mỏ neo lớn hướng hai người đập tới. Giáo Hoàng XIV khẽ nhíu mày, nghi ngờ nói: “Tính tình Hải Cự Nhân này sao lại dữ thế? Với trí tuệ của hắn, chẳng lẽ không nhìn ra chênh lệch thực lực sao?” Nói xong, lần nữa đem Hải Cự Nhân kia phong ấn.

Dalena cười nói: “Xem ra có người nào đó đã chọc giận hấn, giận lây sang chúng ta. XIV, không cần giết hấn, có lẽ những sinh vật cấp thấp này thay ta trông coi Hải Vương Thần Điện, không để cho di vật của Hải Thần Ai Jier lưu thất.”

“Chủ nhân nhân từ của ta.” Giáo Hoàng XIV ca ngợi một câu, hướng Hải Vương Thần Điện phía dưới đi đến. Chỉ thấy nơi chân hấn bước đến, tầng bằng nhao nhao vỡ ra, xuất hiện một đạo cầu thang hẹp dài, một đường kéo thẳng đến trước thần đàn của thần điện.

Dalena chậm rãi bước đến trước thần đàn kia, ngưng mục nhìn lại, khẽ nhíu mày: “Sao lại chỉ có một khối? Xem ra có người đến đây lấy đi khối kia rồi, khó trách những Hải Cự Nhân lại tức giận như thế.

Giáo Hoàng XIV vội vàng hỏi: “Chủ nhân của ta, tảng đá kia cuối cùng là vật gì? Thoạt nhìn bộ dạng rất bình thường, vì sao ngài lại để ý nó như vậy?”

Dalena mỉm cười nói: “XIV, điều người không nên hỏi, ngàn vạn lần đừng hỏi. Thu tảng đá kia lại đi, tuy rằng chỉ có một khối, những cũng miễn cưỡng đủ rồi, đủ để thân thể gầy yếu này của ta có thể chịu tải một phần mười sức mạnh của ta.”

“Một phần mười lực lượng?” Giáo Hoàng XIV ngẩn ngơ, cảm thấy run rẩy thật sâu. Thần uy khó lường của một phần mười lực lượng của Thần Vương đã đủ để đem tất cả cường giả thế giới này hủy diệt, thậm chí cả hấn cũng không cách nào so sánh với một phần mười lực lượng của Thần Vương!

“Tảng đá kia rốt cuộc là vật gì, sao lại có uy năng lớn như vậy?” Trong mắt hấn tinh quang chợt lóe, thầm nghĩ: “Lấy đi một tảng đá cuối cùng là ai? Chẳng lẽ là thần bí cường giả hiểu rõ bí mật của khối đá này?”

Giờ phút này, “thần bí cường giả” Trương Đức Bưu lại lấy bình thần tùy kia ra, cùng một tên diên và một Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư liên thủ gây hại cường hoành ma thú trong biển. Vương cấp ma thú trên biển cũng không thể ít hơn so với Lạc Nhật Sâm Lâm. Những Vương cấp ma thú này rất có trí tuệ, cảm thấy được thần uy thần tùy phát ra, biết rõ chỉ cần ăn hết thứ này sẽ khiến chúng nó tiến hóa đến tầng thứ càng cao hơn, bởi vật xu thế như ngựa bất kham, nhao nhao tiến đến tìm chết.

Nhất là những cao đẳng Vương cấp ma thú, trí tuệ của bọn nó vượt xa Vương cấp ma thú bình thường, đối với thần tùy càng thêm dò xét.

Ba người khắp nơi vơ vét ma hạch Vương cấp ma thú, sau đó ngồi xuống chia phần.

Đương nhiên, phần thuộc về lão phong tử tự nhiên bị Trương dùng danh nghĩa huynh trưởng mà nuốt riêng, Zaid chỉ cực kỳ hâm mộ.

“Đã có nhiều ma hạch như vậy, ta có thể dung hợp Minh Thần Chi Huyết rồi, nhất cử đem tinh thần lực đề thăng đến cao độ của Thánh Ma Đạo Sư!” Man tử nhìn cao đẳng ma hạch chồng chất như núi, mở cở trong bụng. Minh Vương Chi Tâm tuy rằng lợi hại, nhưng dù sao cũng là ngoại vật, hấn càng coi trọng tăng tu vi bản thân lên!

Cốt thuyền di chuyển trong hải vực mấy ngày đã hại không biết bao nhiêu ma thú, rốt cuộc nhìn thấy lục địa, cũng nhịn không được hoan hô một tiếng.

155. Chương 155: Chia Của

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 155: Chia Của

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiếm Giới

*Lưu ý: trong truyện nhiều khi các bạn đọc thấy Đấu Khí Hóa Hình và Đấu Khí Biến Hóa thì Đấu Khí Biến Hóa chính là cách gọi khác của Đấu Khí Hóa Hình, còn về phương diện tinh thần lực thì cách gọi cũng như thế nên các bạn đọc đừng thắc mắc.

Bên bờ biển, bọn người Trương Đức Bưu nhảy khỏi cốt thuyền, Zaid dùng phún châu của Minh Vương điện gỡ Minh Vương Chi Tâm trên lưng hắn xuống, sau đó hai người bắt đầu chia cửa.

Dựa theo hiệp nghị trong Hắc Thạch Thiết Ngục, Thánh Ma Đạo Sư không thể không nhận đau lấy ra một nửa Minh Thần chi huyết phân cho Man tử.

Trương Đức Bưu nhìn bình bình lọ lọ bên cạnh, bên trong đương nhiên là Minh Thần Chi Huyết vô cùng tinh thuần, trong bụng mở cờ, tán thán nói: “Không hổ là tích lũy hơn nghìn năm, những bình lọ này để cùng một chỗ, cũng phải chừng một thùng Minh Thần Chi Huyết!”

Zaid nghe xong lời này, phiền muộn đến suýt nữa thổ huyết, cơ nhục khóe mắt nhảy lên: “Man tử chết tiệt, người xem thần huyết là máu trư la thú sao(máu heo), lấy thùng mà tính?”

Minh Vương Chi Tâm đã có đến hơn nghìn năm không lấy Minh Thần Chi Huyết ra, bên trong ẩn chứa thần huyết cực kì tinh thuần, hướng ra bên ngoài tản ra trận trận thần uy khủng bố, vượt xa bình thần tử ty kia của Trương Đức Bưu.

Trương Đức Bưu đem những bình lọ linh kính này thu vào không gian giới chỉ, mà khóa Minh Vương Chi Tâm kia bởi vì đã mất đi một nửa thần huyết, uy năng không được như trước, trở nên cực kì uế oải, sau nửa ngày mới thoáng nhảy lên một cái, hiển nhiên nguyên khí đại thương.

Zaid cũng thừa cơ đem Minh Thần Chi Tâm thu lại, Man tử thấy thế, trong mắt hung quang chớp động, tính toán nói: “Thừa dịp hiện tại làm thịt lão già hom hem này, triệt để chiếm lấy Minh Vương Chi Tâm có nên hay không?”

Uy năng của Minh Vương Chi Tâm trong lòng Trương Đức Bưu nhất thanh nhị sở. Trái tim này không chỉ có thể cung cấp thần huyết, lúc kí sinh trên người tu luyện đấu khí, càng có tác dụng phụ trợ đấu khí tinh tiến.

Nếu như đem Minh Vương Chi Tâm về Nam Cương Man tộc, trong khoảng thời gian ngắn có thể tăng thực lực Nam Cương Man tộc lên một mảng lớn, tạo ra một nhóm lớn cao thủ, không thể không khiến cho Trương Đức Bưu động tâm.

Càng thêm máu chốt chính là kí sinh chủ hoàn toàn có thể khống chế trái tim thần kì này, lực công kích so với Kiếm Thánh còn muốn khủng bố hơn. Đã có Minh Vương Chi Tâm, Nam Cương Man tộc liền tương đương với có một Thánh cấp cao thủ tọa trấn.

Trong niên đại thay đổi bất ngờ này, một chủng tộc muốn sinh tồn phát triển, không bị lịch sử đào thải, chỉ có thể sở hữu thực lực cường đại, mà Minh Vương Chi Tâm hoàn toàn có thể cung cấp cho Nam Cương Man tộc một sự bảo hộ cường đại!

Zaid đứng bên bờ biển, nhìn Trương Đức Bưu sắc mặt âm trầm bất định, mặc cho gió biển thổi ma pháp bào, cười hắc hắc nói: “A Man, người còn không gọi lão phong tử động thủ giết ta? Chúng ta lúc ở Hắc Thạch Thiết Ngục từng có hiệp nghị, trong thiết ngục chúng ta là đồng bọn đồng tâm hiệp lực, ra khỏi thiết ngục người có thể đâm sau lưng ta, ta cũng có thể đâm sau lưng người. Hiện tại người có lão phong tử trợ giúp, hoàn toàn có thể động thủ với ta! Thực không dám giấu diếm, dọc đường này lão tử ba lần bảy lượt đều muốn đâm lén người, người bây giờ động thủ giết ta, lão tử sẽ không trách người.”

Trương Đức Bưu im lặng, sau nửa ngày đột nhiên cười nói: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, sao người lại không trốn?”

“Phi!” Zaid mạnh bạo gạt một cái, cả giận nói: “Có lão phong tử ở đây, lão tử chạy trốn được sao?”

Trương Đức Bưu ha ha cười, vẻ do dự trên mặt một thoáng mất hết, đưa tay mạnh mẽ vỗ vỗ vai hắn, cười nói: “Lão ca ca, chúng ta đánh qua một trận, cũng liên hợp với nhau, cùng cùng một chỗ đào mệnh. Nói thật, vừa rồi ta xác thực muốn ra tay với người, sở dĩ do dự chần chừ, là vì ta đã xem người thành bằng

hữu. Nếu như ta đâm sau lưng người, chúng ta liền không còn là bằng hữu nữa rồi. Trên đường đi chúng ta ở chung rất vui vẻ, ta rất quý trọng thời gian hữu nghị này!”

“Lão tử bị người ngược đãi lâu như vậy, một chút xiu cũng chẳng vui được.” Zaid giật mình một lúc, tức giận hừ một tiếng, quay người đi đến cốt thuyền, cũng chẳng quay đầu lại: “A Man huynh đệ, lão tử thiếu người một nhân tình. Không động thủ giết ta cướp đi Minh Vương Chi Tâm, người chính là một tên ngu ngốc! Nhưng lão tử thích cái ngu này của người. Tên bằng hữu người lão tử định rồi! Minh Vương điện ở Bắc Hải Bằng Phong thế giới, người nếu gặp khó khăn, có thể tới Bắc Hải tìm ta.”

Trương Đức Bưu đứng ở bờ biển phát tay đưa tiễn, cười nói: “Có cơ hội nhất định đi!” Zaid đứng bên mạn thuyền, cốt thuyền hướng biển rộng mênh mông chạy đi, cao giọng nói: “A Man, Thần Vương điện đã tâm bình bĩnh, nhưng trở ngại danh nghĩa, sẽ không trực tiếp hướng Man tộc các người động thủ, nhưng cái trò đùa Nam Minh thì khác! Nam Minh quốc chủ lần này tới Thần Vương điện quan lễ cũng không đơn giản như vậy!”

Trương Đức Bưu nghe thế mà nao nao, cẩn thận suy nghĩ lời hắn nói, càng nghĩ càng thấy Zaid nói có đạo lý.

Lúc này Thần Vương điện cử hành Thánh Nữ đại điển, Nam Minh quốc chủ tự mình đi đến, song phương tất nhiên đã đạt thành hiệp định bí mật. Chỉ sợ hiệp định này chính là Thần Vương điện toàn lực ủng hộ vương quốc, trợ vương quốc nhất thống thiên hạ.

Thần Vương điện thực lực khủng bố thế nào, nếu như ủng hộ Nam Minh, thực lực công quốc sẽ bội tăng gấp nhiều lần, cũng không còn thế lực nào có thể ngăn cản nó được, cho dù là Bát Trụ Quốc của Bắc Chu cũng không.

Cốt thuyền dần dần đi xa, rốt cuộc biến mất trong hải dương. Trương Đức Bưu nhìn biển rộng mênh mông, chỉ thấy nơi sâu trong hải dương phong vân tụ hợp, một hồi đại phong bạo đang chậm rãi hình thành, trầm trầm nói: “Đại lực càng lúc càng không ổn định rồi, chiến tranh không thể tránh được. Mà thực lực Man tộc bây giờ vẫn rất yếu như trước, nếu như Nam Minh đánh phương bắc, Man tộc ta đứng mũi chịu sào.”

Hắn đứng trên bờ biển thật lâu, thủy chung không tìm thấy phương pháp giải quyết, trong lòng hung hăng, nói: “Cùng lắm thì di chuyển tất cả mọi người tộc ta vào trong Thánh Nguyên Vương Tọa. Không gian trong Thánh Nguyên Vương Tọa rộng lớn, đủ để dung nạp tất cả người Nam Cương!”

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu trong lòng khoan khoái dễ chịu vài phần, đang định li khai, lão phong tử đột nhiên ngẩng đầu, hí mắt nói: “Có người đến?”

Trương Đức Bưu cũng cảm thấy có khí tức của mười mấy cường giả hướng bên này chạy đến, trong lòng lại lơ đãng. Người tới tuy mạnh, nhưng so với Thánh cấp cao thủ còn có thua kém không nhỏ.

Một chuyến đi Thần Vương điện này để hắn kiến thức cao thủ từ khắp nơi trên thế giới, nhân giới đề thăng mảng lớn, tu vi cũng nước lên thuyền lên. Những cao thủ trước kia khiến hắn ngưỡng mộ hôm nay đã không lọt vào mắt.

Khí tức những cường giả kia gào thét mà đến, sau một lát liền tới bờ biển. Trương Đức Bưu ngưng mục nhìn lại, chỉ thấy người tới là một đám quý tộc công tử quần áo hoa quý, cầm đầu lại là một lão giả cực kỳ uy nghiêm, vừa nhìn liền biết là thượng vị giả thường xuyên hô hào phát lệnh. “Hắn là bát cấp Đại Ma Đạo Sư.” Trương Đức Bưu liếc qua dò xét lão giả kia, liền không có hứng thú, hướng lão phong tử nói: “Đi thôi!”

“Chậm đã!” Một tên quý tộc tử đệ khí chất cao quý trong đó đột nhiên lên tiếng nói: “Hai người các người, có biết trận trận uy áp kia là xảy ra chuyện gì không?”

“Nguyên lai là cao thủ bị Minh Thần Chi Huyết hấp dẫn tới.”

Trương Đức Bưu cùng lão phong tử không chút để ý, nhanh chóng đi thẳng về phía trước.

Tên quý tộc tử đệ kia sắc mặt biến hóa, đang muốn nổi giận, lão giả cầm đầu vội cản hắn thấp giọng nói: “Điện hạ, không nên nổi giận, hai người kia thật không nên gây chuyện!”

“Quốc sư, cả ngài cũng thấy bọn hán không dễ trêu, chẳng lẽ là cao thủ ngang cấp với ngài?” Tên quý tộc tử đệ kia kinh ngạc nói.

Lão giả được gọi là quốc sư kia nhẹ nhàng phát tay, thấp giọng nói: “Thiếu niên cao lớn thô kệch kia tu vi có thể đã đạt tới cảnh giới Đẩu Khí Như Sơn, bằng với điện hạ, nhưng lại cho ta một loại cảm giác tốt nhất không nên dây vào. Mà lão giả đầu tóc bù xù tu vi thâm bất khả trắc, càng khiến ta kinh hồn táng đảm, chỉ sợ...”

Lão giả kia chần chừ thoáng chốc, nói: “Chỉ sợ là một vị Kiếm Thánh! Mới rồi uy áp kinh người kia khẳng định chính là hai người này làm ra.”

“Kiếm Thánh!” Một đám quý tộc tử đệ đồng loạt sợ hãi thán phục nói: “Jotham quốc của ta tu vi cao nhất chính là quốc sư đại nhân, không nghĩ tới vậy mà gặp được Thánh cấp cao thủ. May mà vừa rồi điện hạ không có nổi giận.”

Vương tử Jotham quốc nhìn về phía hai người Trương Đức Bưu, ánh mắt chớp động, trái tim bình bình đập loạn, nói: “Quốc sư đại nhân, chúng ta nếu có thể mời chào bọn họ, thực lực Jotham quốc ta khẳng định bội tăng! Không bằng...”

Quốc sư kia cười khổ nói: “Điện hạ tốt nhất không cần thử. Cảnh giới Thánh giả căn bản không phải chúng ta có khả năng tưởng tượng, cho dù đem vị trí bệ hạ tặng cho bọn họ cũng không cách nào khiến họ động tâm.”

Nói đến đây, trước mắt bọn họ đột nhiên hoa một cái, chỉ thấy thiếu niên thô kệch cao lớn kia chẳng biết lúc nào đã đến trước mặt hán, vội vàng ngưng tụ cao độ ma pháp lực cùng đấu khí, đề phòng bất trắc.

Trương Đức Bưu cười tủm tỉm nói: “Xin hỏi nơi này là Jotham quốc sao? Chu quốc là ở hướng nào của Jotham quốc vậy?”

Quốc sư kia nhẹ nhàng thở ra, vội vàng tán đi ma pháp lực, ý bảo những quý tộc tử đệ kia trầm tĩnh lại, không muốn nhận lấy địch ý, cười nói: “Hai vị đại nhân muốn đi Chu quốc? Nơi này là Đông Hải của Jotham quốc, khoảng cách tới Chu quốc còn một eo biển nữa.”

Trương Đức Bưu ngẩn ngơ, cả giận nói: “Lão tiểu tử Zaid ngu ngốc kia, còn tưởng rằng hán đưa ta tới đại lục, không nghĩ lại đến một hải đảo trong Đông Hải!”

“Hải đạo địa vực của Jotham quốc chúng ta rộng lớn, khó trách hai vị đại nhân cho rằng đã tới đại lục.” Lão giả kia nhin cười, trong lòng khê động, nói: “Tại đây cách đại lục còn có một eo biển hai ba trăm hải lí, không bằng hai vị đại nhân tạm thời đến nước ta làm khách, bệ hạ nhất định rất cao hứng vì hai vị đến. Đợi đến lúc có thuyền trên đường đi đại lục, hai vị đại nhân có thể lên thuyền mà đi.”

Trương Đức Bưu thoáng chần chờ, cảm ơn hảo ý của hán, cười nói: “Hai ba trăm hải lí cũng không phải xa, trực tiếp đi qua mặt biển là được rồi.” Dứt lời, đột nhiên ngẩng đầu, cau mày nói: “Trời muốn mưa rồi.”

Tiếng nói vừa dứt, lập tức tiếng sấm ầm ầm, mưa to như trút nước từ trên trời giáng xuống.

Trương Đức Bưu đấu khí ngoại phóng, miễn cho bị mưa xối ướt áo, cùng lão phong tử một trước một sau đi vào sóng biển mãnh liệt trong đại hải, hướng đại lục mà đi.

“Hành tẩu hai ba trăm hải lí trên mặt biển?” Quốc sư kia có chút ngẩn ngơ, lẩm bẩm nói: “Với ma pháp lực của ta, cũng không cách nào phi hành lộ trình xa như vậy. Chẳng lẽ thiếu niên này đấu khí đã đạt đến cảnh giới sinh sinh bất tử?”

Đúng lúc này, trong hải dương truyền đến âm thanh đối thoại của hai người kia: “Đại ca, vừa rồi những tên kia động địch ý với chúng ta, vì sao không giết bọn chúng đi?”

“Nhị đệ, chúng ta cũng không phải tên điên Zaid, người khác đối với ta có địch ý liền muốn giết cả nhà người ta. Bọn hán không có động thủ, giết bọn hán chẳng có chút ý nghĩa nào.”

“Ta đã sớm nói tên Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư kia bị khùng, ngươi còn không tin.”(vãi hàng)

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều lau mồ hôi lạnh, vương tử điện hạ Jotham quốc rung giọng nói: “Mới trong thời gian nháy mắt, hai vị Thánh cấp cao thủ đã đến quốc gia chúng ta?”

“Chỉ sợ là ba vị!” Quốc sư Jotham quốc cũng lộ vẻ kinh ngạc, sắc mặt ngưng trọng nói.

“Kiếm Thánh kia gọi thiếu niên này là đại ca, hiển nhiên tuổi tác thật sự cũng không trẻ như chúng ta nhìn thấy. Chỉ sợ tu vi của hắn đã đến cảnh giới Vĩnh Hà Thanh Xuân rồi, đến tận chết già cũng không thay đổi tướng mạo.”

Mấy quý tộc tử đệ hiếu kì nói: “Quốc sư, nếu như thiếu niên kia cũng là Thánh cấp cao thủ, vì sao không trực tiếp bay về Chu quốc mà lại muốn đi bộ qua mặt biển chứ?”

Quốc sư kia ngữ khí trì trệ, ngữ trọng tâm trường nói: “Người có tu vi càng cao, tính tình lại càng cổ quái. Hai vị Kiếm Thánh này hiển nhiên đều là người tính tình cổ quái. Sau này các ngươi gặp phải người có tính tình cổ quái, nhất định phải nhớ rõ thu liễm ngạo khí bản thân.” Nói đến đây, trong lòng hắn không khỏi thầm nói: “Lão tử là đệ nhất cao thủ Jotham quốc, có phải cũng nên có một vài sở thích quái gỡ không ta?”

156. Chương 156: Thú Tộc Nữ Vương

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 156: Thú Tộc Nữ Vương

Dịch: Tà Nhân

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiếm Giới

*

*Lưu ý: trong truyện nhiều khi các bạn đọc thấy Đấu Khí Hóa Hình và Đấu Khí Biến Hóa thì Đấu Khí Biến Hóa chính là cách gọi khác của Đấu Khí Hóa Hình, còn về phương diện tinh thần lực thì cách gọi cũng như thế nên các bạn đọc đừng thắc mắc.

Thú tộc Thánh Nữ Lilith cùng bọn người Lotter đi vào tòa thành thị, hiếu kì hết nhìn đông tới nhìn tây. Lotter đầu vai nhún nhún, lặng lẽ dời Song Điện Đại Phủ sau lưng, toét miệng rộng cười hắc hắc nói: “Thánh Nữ đại nhân, Nam Cương Man tộc thật sự xuống dốc rồi, chúng ta một đường đi tới nhìn thấy không ít Man đấu sĩ, lại không phát hiện bao nhiêu đối thủ đáng nhắc đến!”

Trong mắt Thú tộc chiến sĩ Lyon(Lí Ngang) hung quang chớp động, hung hăng trừng mắt người qua đường hiếu kì, liếm liếm môi, nhe răng cười nói: “Chúng tộc từng đuổi chúng ta ra khỏi gia viên này, hôm nay đã trở nên quá nhỏ yếu. Với thực lực mấy người chúng ta đã đủ để san bằng nơi này thành bình địa! Phá hủy Nam Cương Man tộc, sau khi trở lại Thú tộc đại lục, chúng ta liền là đại anh hùng Thú tộc, thậm chí vượt qua anh hùng trong truyền thuyết!”

“Không thể xem thường dân tộc này!”

Hồ nữ Lilith khẽ lắc đầu, túm cựa cẩn thận dò xét qua lại người Nam Cương, nói khé: “Các ngươi có phát hiện một điểm kì quái hay không, những thiếu niên này cũng trung niên nhân tu vi đều không sai biệt lắm.”

Bọn người Lotter đều nhìn kĩ lại, đúng là như vậy, cho dù những Nam Cương nhân này tu vi không cao, nhưng vô luận già trẻ, cơ hồ tu vi tất cả mọi người đều không sai biệt lắm phẳng phất cùng tuyến xuất phát bắt đầu tu luyện, cộng đồng tiến bộ.

Lyon nháy mắt mấy cái, nghi hoặc khó hiểu nói: “Có thể có gì kì quái sao? Những tên này đều yếu ớt như vậy thôi!”

Lilith thở dài nói: “Lyon, thời điểm xem xét vấn đề phải động não, như vậy người mới có thể từ trong chi tiết phát hiện chân tướng. Những Nam Cương nhân này tu vi tuy rằng không bằng các ngươi, nhưng có đại lượng Man đấu sĩ cấp thấp, hơn nữa tu vi bọn hắn ngang hàng, cái này nói rõ dân tộc này đã bắt đầu thức tỉnh, hoặc là nói, đã có người khiến bọn hắn bắt đầu thức tỉnh.”

“Nam Cương Man tộc tuy không thể tu luyện ma pháp, nhưng mỗi người bọn hắn đều là thiên tài tu luyện đấu khí! Những người này tu vi đều không sai biệt nhiều, nói rõ Nam Cương Man tộc có thể không lâu trước kinh qua một hồi biến hóa, cởi mở võ học thần miếu, cho nên mới tạo thành tình huống này!”

Lyon như có điều suy nghĩ, Road(Các Đặc) nói: “Thánh Nữ đại nhân, dân tộc này đã bắt đầu thức tỉnh, không bằng thừa dịp trước khi bọn hắn còn chưa cường đại lên, trước tiên đem mầm họa này tiêu diệt lúc manh nha.”

Lilith nhẹ gật đầu, dứt khoát nói: “Ta cũng có ý suy nghĩ này! Bất quá những người trước mắt này chỉ là Nam Cương Man tộc bình dân, thần miếu mới là đại biểu chung cực lực lượng, chỉ sợ dùng thực lực mấy người chúng ta còn không cách nào đối kháng Tanya thần miếu. Mục đích của chúng ta là cướp đoạt Long Mông Bảo Tượng, có thể không cùng Tanya thần miếu phát sinh xung đột là tốt nhất. Khiến cho ta lo lắng vẫn là người khiến Nam Cương Man tộc thức tỉnh kia. Có thể làm một dân tộc xuống dốc phát ra sức sống, loại nhân tài này là đáng sợ nhất!”

Nàng tiếp tục quan sát phong thổ Nam Cương chủ thành, đột nhiên dừng bước, đứng trước một tấm bia đá ở ngã tư đường, tinh tế nghiên cứu văn tự trên tấm bia đá. Chỉ thấy văn tự đó nói rất đúng một ít thường thức tu luyện đấu khí, trong đó kể cả tác dụng của tinh thần lực với đấu khí, cùng với cách sử dụng tinh thần lực.

Lotter nghi ngờ nói: “Tri thức phương diện tinh thần lực làm sao lại bị khắc ở chỗ này? Tuy rằng đây không phải đại bí mật gì, nhưng chỉ ở tầm cao đẳng chiến sĩ mới truyền lưu. Người nào lại đem công bố đại chúng?”

“Điều này nói rõ người kia hi vọng tất cả mọi người Nam Cương có thể có được đại thành tựu, trở thành cường giả tài ba!”

Lilith sắc mặt ngưng trọng nói, tiếp tục đi thẳng về phía trước, lại ở một giao lộ phát hiện một khối đá.

Khối đá này lại nói về tri thức phương diện Dã Man kinh, kể cả làm sao dẫn đạo ra Dã Man kinh cùng với từng kĩ xảo tu luyện Dã Man kinh, thậm chí còn có làm thế nào luyện hóa Dã Man kinh thành Man đấu khí.

Lilith ngăn một Man tộc thiếu niên lại, ôn nhu nói: “Xin hỏi, những bia văn này là ai lập ở chỗ này?”

Thiếu niên kia sùng bái liếc nhìn tấm bia đá nói: “Đây là anh hùng trẻ tuổi nhất tộc ta, Đức Bưu Man Chuy trưởng lão lập bia văn, chúng ta mỗi ngày đều đọc! Giao lộ bên kia còn có mấy cái!”

Lilith sắc mặt càng thêm ngưng trọng, từ từ thở ra một ngụm trọc khí, lẩm bẩm nói: “Chắc hẳn Đức Bưu Man Chuy này là nhân vật thức tỉnh Nam Cương Man tộc thức tỉnh a? ‘Trưởng lão trẻ tuổi nhất đây mới là điều ta lo lắng nhất.’”

Lyon cười nói: “Trưởng lão trẻ tuổi? Đã trẻ tuổi, tu vi chắc chắn là không cao lắm, như vậy còn có thể trở thành trưởng lão, nói rõ Tanya thần miếu các trưởng lão khác tu vi cũng chẳng cao lắm!”

Lilith vui mừng nói: “Lyon, người rốt cuộc học được cách suy nghĩ rồi!”

Lyon cười ha hả, liếc nhìn mặt đồng bạn khác, dương dương đắc ý.

Lilith tiếp tục nói: “Bất quá người còn chưa suy nghĩ toàn diện. Đức Bưu Man Chuy trưởng lão tuổi rất trẻ, nói rõ tiềm lực của hắn rất lớn, có không gian tiến bộ vô hạn! Có thể chủ đạo một dân tộc biến hóa, nói rõ hắn rất có trí tuệ. Nam Cương Man tộc đích xác rất đáng sợ, nhưng đáng sợ hơn chính là Nam Cương Man tử có đại trí tuệ! Đức Bưu Man Chuy này, tất phải giết chết, nhanh chóng giết chết!

Thú tộc cùng Nam Cương Man tộc là kẻ thù truyền kiếp, hai dân tộc có thâm cừu đại hận. Trong lịch sử đã từng bộc phát một hồi chiến đấu đại quy mô, Thú tộc bị thua, không thể không xa xứ, li khai đại lục, đi đến đại lục bên kia hải dương.

Lilith vì chủng tộc mình suy nghĩ, muốn giết Trương Đức Bưu cũng chẳng có gì đáng trách.

Mấy người tiếp tục du lãm ở Nam Cương chủ thành, lại phát hiện Tinh Viện cùng thương mại cực độ phồn vinh. Còn có các chức nghiệp giả đến đây mạo hiểm lịch lãm rèn luyện, trong lòng bắt đầu trầm trọng, rồi

lại không thể không bội phục Đức Bư Man Chuy kia.

Hắn thức tỉnh dân tộc này, đồng thời cũng rót vào sức sống mới cho nó!

“Thật là một đối thủ đáng sợ, phải nhanh chóng bắt giết hắn, không thể để cho hắn tiếp tục phát triển nữa!” Lyon nhin không được lắm bầm nói.

Mấy người khác trong lòng cũng nặng chịch, trong bất tri bất giác đi vào trung tâm của Nam Cương chủ thành.

Ở đây không có bất kì kiến trúc gì, chỉ có một đại quảng trường cực kì rộng lớn, một đôi cha con đang đo sức đánh giết, còn bỗng giao nhau, tràng diện cực kì nóng bỏng.

Mà bên cạnh quảng trường đang đứng một Vu Sư Đại Tế Tự, thỉnh thoảng thoảng tri liệu thương thế cho mấy hài đồng. Trong quảng trường còn có mấy ma pháp sư tu luyện ma pháp. Phương thức tu luyện ma pháp của bọn họ cực kì cổ quái, bên người vĩnh viễn lơ lửng năm cái hỏa cầu. Những ma pháp sư này hiển nhiên không phải Nam Cương Man tộc.

Lilith đột nhiên chú ý đến một người ngồi bên cạnh quảng trường, không khỏi ngẩn ngơ, mừng rỡ vạn phần đi tới trước, cung thanh nói: “Nordinson tiền bối, ngài cũng tới?”

Lotter cùng bọn Lí Ngang nhìn thấy người nọ, cũng lập tức thu liễm ngạo khí, đi đến trước mặt người nọ thỉnh an hỏi thăm, nói: “Tiền bối, đa tạ ngài viện thủ ở Thần Vương điện! Ngài đến đây lúc nào?”

Người nọ cũng là một Thú tộc chiến sĩ, tuổi không lớn lắm, bộ dáng ba bốn chục, một chòm râu cằm rậm, nhân tình cực kì sáng ngời. Bốn thanh loan đao giao thoa sau lưng, nhưng quỹ dị chính là Thú tộc này không có hai tay, hai cánh tay đều bị người ta chém đứt đến tận gốc.

Người này chính là du hiệp nổi danh lẫy lừng ở Thú tộc đại lục, tên là Nordinson, là đại cao thủ Thú tộc, tồn tại tiếp cận Kiếm Thánh!

Lotter gọi liền mấy tiếng, Nordinson mới hồi phục tinh thần lại, không đếm xỉa tới nói: “Sớm hơn các người ba ngày.”

Lilith mừng rỡ vạn phần nói: “Có Nordinson tiền bối ở đây, lần này cướp Long Mông Bảo Tượng càng thêm phần nắm chắc, thậm chí chúng ta hoàn toàn có thể giết chết tên Đức Bư Man Chuy kia!”

Nordinson nghe vậy, sắc mặt trở nên cực kì cổ quái, lắc đầu nói: “Thánh Nữ đại nhân, các người không cần phải cướp đoạt Long Mông Bảo Tượng nữa. Vì sao ư?”

Nordinson bĩu môi, bọn Lilith vội vàng nhìn lại, chỉ thấy giữa quảng trường, bên cạnh mấy ma pháp sư, một tiểu nữ hài tám tuổi đang cực kì nghiêm túc luyện tập một bộ tâm pháp đầu khí cực kì cổ quái. Theo đầu khí nàng vận lên, trong lòng ngực truyền đến tiếng rống giống như cự tê.

Gầm! Gừ! Gào!

“Long Mông Bảo Tượng Quyết!” Bọn người Lilith vừa mừng vừa sợ, lập tức nhìn thấy cái đuôi nhỏ ve vẩy sau lưng Thú tộc tiểu nữ hài lại khê giạt mình: “Nam Cương Man tộc sao lại ngộ nhận thu dưỡng thiếu nữ của Thú tộc chúng ta?”

Chính vào lúc này, nữ Ma Đạo Sư bên cạnh cười nói: “Eva Gruumsh, người nên tu luyện vũ khí rồi!”

Thú tộc tiểu nữ hài trọng trọng gật đầu, đột nhiên hai cánh tay từ trong áo ngắn da thú thò ra, nắm lấy bốn thanh đồng chùy to không tưởng nổi trên mặt đất, đánh đến xé gió vù vù, rất có kết cấu.

Trong đầu bọn Lilith nổ tung, ngơ ngác nhìn Eva, sau nửa ngày chẳng nói nên lời. Nordinson trong mắt cũng toát lên thần sắc mê li, trầm giọng nói: “Mấy ngày ta một mực ngồi đây nhìn nàng, nhìn hi vọng của Thú tộc chúng ta!”

Hai hàng nước mắt từ đôi mắt Lilith trào ra, chảy qua hai gò má trắng sáng, một gói quỳ xuống, lẩm bầm nói: “Chiến Thần tại thượng, Hoàng Kim Bỉ Mông tộc biến mất vạn năm, gia tộc hoàng thất Gruumsh vĩ đại rốt cuộc xuất hiện rồi. Hơn nữa nàng còn mang đến tâm pháp của đối thủ truyền kiếp, tình huống các tộc chiến loạn tranh bá rốt cuộc cũng đã xong, Eva nữ vương bệ hạ...”

Bọn Lyon cũng quỳ xuống, lệ rơi đầy mặt, kích động đến không nói ra lời.

Thật lâu, Lilith đột nhiên đứng dậy, lạnh lùng nói: “Lotter, đi cung nghênh bệ hạ hồi quốc.”

Lotter đại hỉ hai tay đầm ngực, trong cổ họng phát ra tiếng gào rú nặng nề như dã thú, thân hình liên tiếp tăng vọt, trong chớp mắt biến thành một người sói, phóng nhanh đến Eva.

“Các ngươi là ai?” Hai cha con Sean, Lena lập tức phát hiện tình huống không đúng, vội vàng ngăn trở trước người Eva nghiêm nghị quát.

“Cút ngay!” Đấu khí xích hồng sắc của Lotter bành trướng, duỗi bàn tay to lớn một chưởng mạnh mẽ đánh ra, chỉ thấy một đại thủ đấu khí huyết hồng sắc hướng hai người trọng kích mà đến!

Sean cùng Lena vội vàng nắm tay Eva, một đạo gió lốc xuất hiện dưới chân ba người, đồng thời phi tốc lui về phía sau. Một chuỗi hỏa cầu hướng đại thủ xích hồng sắc đập tới, liên tiếp đâm vào trên bàn tay, phát ra trận trện tiếng vang nặng nề.

Đại thủ kia hơi nhoáng một cái, tiếp tục bay tới. Sau đó càng nhiều hỏa cầu đựng vào trên mặt, rốt cuộc trước khi đánh trúng bọn họ đã đem đại thủ này đánh nát!

Lotter nhẹ kêu một tiếng, rít gào nói: “Tu vi không tệ, vậy mà có thể tiếp một chưởng của ta!” Đột nhiên tung người nhảy lên, trong chớp mắt liền nhảy đến trước mặt bọn Sean, đại thủ hướng Eva trao tới!

Chính vào lúc này một bàn tay nhẹ nhàng khoắc trên đầu vai của hắn, Lotter chỉ cảm thấy một cỗ cự lực to lớn đè xuống, cốt cách phát ra tiếng vang càn càn không chịu nổi gánh nặng không dứt, sau đó là đại lượng đấu khí từ bàn tay kia phun ra, đem Cuồng Hóa đấu khí của bản thân ngạnh sanh bức về đan điền, thân bất do kỷ bị đánh trở lại nguyên hình, khôi phục thân thể thường nhân, trong lòng không khỏi vừa sợ vừa giận.

Chỉ nghe sau lưng truyền đến một thanh âm lạnh nhạt nói: “Cả đệ tử của ta cũng khi dễ, vị bằng hữu Thú tộc này, người thật sự là càng sống càng thụt lùi rồi!”

Sean nhìn thấy người phía sau hắn, không khỏi nhân tình sáng ngời, cùng kêu lên: “Đạo sư, ngài trở về rồi?”

Bọn người Lilith, Lyon liền bước lên phía trước, bao vây Man tộc thiếu niên kia như lâm đại địch. Nordinson chặn chờ một thoáng cũng tiến đến. Lí Ngang nghiêm nghị quát: “Ngươi là ai?”

Lotter quay đầu nhìn lại, chỉ thấy người chỉ bằng một bàn tay đem hắn trấn áp kia là một Man tộc thiếu niên cường tráng như trâu, nhân tình cực kì sáng ngời, cho hắn một loại cảm giác quen thuộc. Trong đầu tình quang chợt lóe, kêu lên: “Ta nhận ra ánh mắt của ngươi, ngươi chính là bán tinh linh giao thủ với ta ở Thần Vương điện.”

“Trí nhớ không kém, bắt quá phải sửa chữa một chút.”

Man tộc thiếu niên kia mỉm cười, nói: “Ta gọi là Đức Bưu Man Chuy.”

codon.tra

157. Chương 157: Thánh Cấp Tinh Thần Lực

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 157: Thánh Cấp Tinh Thần Lực

Dịch: Đế Thích Thiên

Biên: contraitanhchiet

Nguồn : Kiếm Giới

Nội tâm Road khiếp sợ không thôi. Lúc bước đến trước Thần Vương điện, tự cho là dù không phải tại trạng thái đỉnh phong, vẫn có lực đánh một trận, không nghĩ lần này hẳn chỉ dựa vào một tay liền áp chế được mình!

Trong lòng không khỏi bi ai, bản thân luôn xem người này là đối thủ, không nghĩ đến một thời gian không gặp, mình ngay cả tư cách làm đối thủ của hắn cũng không có.

Lilith nhìn Trương Đức Bưu, nội tâm không khỏi run lên: “Hắn chính là Đức Bưu Man Chuy, người đã lãnh đạo Nam Cương Man tộc biến hóa? Sao lại trẻ vậy?”

Trương Đức Bưu quá trẻ tuổi, trẻ đến mức làm cho nàng không thể tin được. Nhưng chính một người trẻ tuổi như vậy, hết lần này đến lần khác làm ra những hành động kinh thiên, khiến cho Nam Cương Man tộc một lần nữa tìm được đường sống!

Người trẻ tuổi này không đơn thuần là trụ cột tinh thần mới của Nam Cương, mà còn là một tân tinh sắp vụt sáng. Hắn cũng không phải như Lyon nói, vì tuổi trẻ mà thực lực không cao, trái lại người này thực lực bản thân lại cao đến đáng sợ. Tư chất vượt xa những người khác, có thể nói là thiên tài trong thiên tài của Nam Cương!

Lyon cùng Lotter chúng nhân là nhân kiệt nổi tiếng trong thú tộc, cao thủ đứng đầu các bộ tộc, trẻ tuổi kiệt xuất, nhưng nếu so sánh với Man tộc thiếu niên này, không biết thua kém đến bao nhiêu!

Cái này không phải chỉ là chênh lệch về thực lực và tư chất, mà còn về lòng dạ, khí độ cùng tầm nhìn!

Lilith không khỏi liên tưởng đến một người khác, người kia cũng là ngôi sao mới của Thú Tộc, cũng là hạng kinh thái tuyệt đỉnh, là hi vọng của Thú Tộc. Tuy khí chất của hai người khác nhau hoàn toàn. Nhưng lại mang đến cho nàng một cảm giác quen thuộc.

“Musharraf Hillman, người tốt cực có đối thủ”

Trương Đức Bưu phát giác được từ khi mình khai báo tính danh, địch ý trong mắt những Thú Tộc chiến sĩ này liền tăng thêm. Nội tâm buồn bực không thôi.

Hắn không có hảo cảm với mấy tên Thú Tộc chiến sĩ này, nhưng cũng không hề có ác ý, tại Thần Vương điện sở dĩ cùng Lotter giao thủ. Hoàn toàn là do bản tính hiếu chiến trong cơ thể quấy phá, không hề mang theo yếu tố thích chủ quan của bản thân với thú tộc.

Đã có lúc hắn đem Lotter bọn họ xem như đối thủ của mình, thế nhưng bây giờ đã không còn nữa. Cho dù Lotter bọn người liên thủ, Trương Đức Bưu cũng nắm chắc tiêu diệt được bọn hắn.

Nếu vẫn giữ ý nghĩ cũ thì chẳng có ý nghĩa gì cả.

Nguyên nhân hắn tức giận là do những tên khốn kiếp này rõ ràng hướng dục tử mình động thủ, mặc dù mình chưa từng làm tròn trách nhiệm của một người đạo sư. “Người chính là Đức Bưu Man Chuy?” Lyon hưng phấn liếm liếm bờ môi, đối những người Nam Cương nghe tiếng mà đến hoàn toàn không chú ý, chăm chú nhìn Trương Đức Bưu, khí thế liên tiếp tăng vọt, nhe răng cười nói: “Thực lực quả nhiên rất mạnh, có thể làm đối thủ của ta!”

Ánh mắt Trương Đức Bưu trực tiếp quét qua hắn, rồi rơi vào trên người Nordinson, con mắt không khỏi sáng lên.

Chính thức khiến hắn hứng thú, chính là vị đã mất hai tay này, không ngờ còn đeo trên lưng bốn thanh Thú Tộc chiến sĩ loan đao, nhìn không được dò xét Nordinson thêm vài lần, thầm nghĩ: “Đến tay còn không có. Còn sử dụng bốn thanh đao, thực lực của hắn khẳng định đã đạt đến Đẩu Khí Biến Hóa đỉnh phong, đấu khí có thể ngưng tụ thành thực chất! Người này cách Kiếm Thánh chỉ một bước ngắn, người nào lại có thể đem hai cánh tay của hắn đều chém đứt?”

“Dám xem thường ta?” Lyon điên cuồng hét lên một tiếng, gỡ song chùy sau lưng xuống, thân thể kịch liệt bành trướng, trong chớp mắt đã hoàn thành cuồng hóa, thân hồ đuôi trâu, há miệng phát ra từng trận âm thanh gào thét như dã thú, nhanh chóng hướng Trương Đức Bưu đi đến.

Nào biết khi hần bước được bước đầu tiên, liền cảm giác được một cổ tinh thần uy áp phô thiên cái địa hướng hần đè xuống, đi thêm bước nữa áp lực đột nhiên gấp bội!

Lyon chỉ đi được sáu bước, tinh thần uy áp đã đạt đến mức hần không cách nào thừa nhận, tinh thần lực của bản thân bị triệt để áp chế.

Nếu như là người khác, tinh thần lực bị áp chế, đấu khí cũng xuất hiện hỗn loạn, nhưng tình huống không lớn.

Nhưng mà Thú Tộc lại khác, Lyon đang ở trạng thái cuồng hóa. Tinh thần lực cùng đấu khí bản thân không ổn định, lúc này tinh thần lực lại bị triệt để áp chế, rốt cuộc không cách nào khống chế đấu khí được nữa, chỉ thấy cuồng hóa đấu khí lan tràn ra bốn phía. Bên ngoài cơ thể, đấu khí huyết hồng sắc từ trong đan điền không ngừng điên cuồng lan ra, khiến lỗ chân lông bị chấn nát vụn!

Hần vẫn chưa đến được bên người Trương Đức Bưu, đã biến thành một huyết nhân!

” Tinh thần uy áp cấp Thánh Ma Đạo?” Lilith thất thanh nói: “Không tốt, Lyon sắp bị tán công rồi!”

Thân ảnh Nordinson lóe lên, xuất hiện trước người tiểu đồ Lyon, phóng thích tinh thần lực của mình, ngăn cản tinh thần uy áp do Trương Đức Bưu phát ra.

Có sự trợ giúp của hần, hai chân Lyon mềm nhũn, quỳ xuống. Hai tay chống đất, thở hắt ra từng hơi.

Trương Đức Bưu căn bản không có động thủ, chỉ phóng thích tinh thần lực thi triển tinh thần công kích, liền khiến cho Cuồng Hóa đấu khí mà hần tâm tâm khổ khổ tu luyện mới được cơ hồ bị phế bỏ sạch sẽ, suýt nữa biến thành phế nhân!

Nordinson ánh mắt có ngưng tụ, rơi vào người Trương Đức Bưu, trong mắt lần đầu lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, nói: ” Đấu khí Lyon khổ tu hai ba mươi năm, suýt nữa bị các hạ phế sạch sẽ, các hạ ra tay không khỏi quá độc ác?”

Trương Đức Bưu cũng không ngờ rằng tinh thần lực của mình lại có uy lực kinh người như thế. Tinh thần lực nhờ Minh Thần Chi Huyết mà tăng lên đến cảnh giới Thánh Ma Đạo lúc trên đường trở về lần đầu tiên lộ ra mặt hữu ích, thiết thực. Quả nhiên thể nghiệm được cái gọi là không chiến mà thắng.

Tuy nhiên đấu khí của hần lại không đạt đến Thánh cấp.

Bất quá, lần này dùng Minh thần Chi Huyết tăng lên tinh thần lực, Trương Đức Bưu cũng phát hiện một vấn đề, chính là sau khi tinh thần lực của hần đạt đến Thánh Ma Đạo, cho dù sử dụng bao nhiêu thần huyết, tinh thần lực cũng sẽ không tiếp tục tăng trưởng nữa, phẳng giống như đã bão hòa vậy.

Hỏi thăm lão phong tử, lão ấy cũng không nói gì, nhưng Trương Đức Bưu suy đoán, cái này có thể liên quan đến việc tinh thần lực của hần biến hóa không đủ.

Tinh thần lực biến hóa, thực sự không phải là tinh thần lực đạt đến một mức độ sẽ biến hóa thành công, không chỉ cần lượng, mà còn cần chất nữa.

Cho đến giờ hần vẫn thiên về đấu khí, nên hiểu biết về tinh thần lực có chút không đủ.

Tuy tinh thần lực đạt đến Thánh Ma Đạo cấp bậc, nhưng cường độ mềm và dai lại không đủ (> <), quan=“” trọng=“” nhất=“” là,=“” tinh=“” thần=“” lực=“” nhập=“” vi,=“” hần=“” mới=“” chỉ=“” là=“” nhập=“” môn,=“” muốn=“” đạt=“” được=“” thành=“” tự=“” thì=“” còn=“” cả=“” một=“” đoạn=“” đường=“” phải=“”>

“Việc này, Thú Tộc chiến sĩ này đã mất hai tay, tinh thần lực tu vi của hần dù không bằng ta, nhưng lại có thể ngăn cản tinh thần uy áp của ta một cách dễ dàng. Hần đối với khống chế tinh thần lực đã đạt đến mức cực kỳ tinh diệu, thậm chí ở một mức độ nào đó, so lão phong tử còn lợi hại hơn!”

Trương Đức Bưu cùng Nordinson đối kháng tinh thần lực với nhau, lập tức phát giác tạo nghệ của hần trên phương diện khống chế tinh thần lực còn vượt xa cả đấu khí, đạt đến một độ cao khủng bố, khiến người khác phải ngược nhìn!

Trương Đức Bưư chậm rãi thu hồi tinh thần lực của mình, Nordinson cũng thuận thế trầm tĩnh lại, nâng Lyon lên, quay người hướng Lilith đi đến.

Lilith tuy rằng khiếp sợ thực lực của Trương Đức Bưư, nhưng nghĩ có Nordinson ở bên người, Trương Đức Bưư cho dù cường thịnh gấp đôi, cũng có thể nhẹ nhõm ứng phó, lạnh nhạt nói: “Đức Bưư các hạ, chúng ta cũng không có ác ý, chỉ là nóng lòng muốn nghênh hồi Thú Tộc hoàng thất của bọn ta thôi. Nếu có chỗ nào đắc tội, kính xin các hạ thứ lỗi. Bất quá, trong lòng ta còn có một nghi vấn, vì sao Thú Tộc hoàng thất của bọn ta lại xuất hiện tại Nam Cương Man tộc? Hi vọng Đức Bưư các hạ có thể cho chúng ta một lời giải thích thỏa đáng!”

“Giải thích? Eva là đệ tử của ta. Sao phải giải thích cho các người?” Trương Đức Bưư nhin không được cười lên, thả Lotter ra. Lắc đầu nói: “Các người quá xem trọng bản thân, xem nhẹ Man tộc của bọn ta rồi! Nhị đệ, người tới coi chừng bọn hắc, ta đi xử lý một chút sự tình trong tộc, lại đến xử lý bọn hắc sau.”

Thật sự là hắc có rất nhiều việc phải xử lý, lần này đi Thần Vương điện, Thánh Nguyên Vương Tọa một mực không có người không chế, Thánh Nguyên không gian chỉ có thể vào không thể ra, người ở bên trong khẳng định lo lắng vạn phần.

Hơn nữa Nham Thạch Man Chuy đã ở trong không gian vương tọa, tìm hiểu võ học, mấu chốt nhất là, hiện nay thế cục biến hóa thất thường, phải thương nghị với các trưởng lão một chút, quyết định hướng đi của Nam Cương Man tộc trong tương lai!

Lão phong tử trừng to mắt, nói: “Đại ca, người không dẫn ta đi gặp phụ thân sao?”

Trương Đức Bưư đầu lớn như cái đầu, làm sao để giải thích với Nham Thạch Man Chuy lai lịch của vị “đệ đệ” này đây, quả là nan giải!

Nếu như Nham Thạch Man Chuy biết mình thêm một nhi tử hơn mình gần trăm tuổi, vẻ mặt không biết sẽ đặc sắc cỡ nào nữa, nghĩ tới đây, Mọi rợ cười khổ một tiếng, thuận miệng nói qua loa: “Ta đi trước thông tri phụ thân, nếu như phụ thân biết người bình an thoát hiểm, nhất định sẽ rất vui mừng, vui đến phát khóc đi ấy chứ. Nhị đệ, những tên Thú Tộc dám đến Man tộc chúng ta quấy rối, nếu như bọn hắc dám trốn, trốn một tên giết một tên!”

“Giao cho ta là được!” Lão phong tử vỗ vỗ lồng ngực, phát ra từng tiếng BA~ BA~ , nhìn về phía bọn người Lilith, mắt lộ hung quang.

Trương Đức Bưư vẫn là có chút không yên. Gọi Eva, mang theo nàng hướng Thánh sơn mà đi, thầm nghĩ: “Lão phong tử điên điên khùng khùng, ta có thể lừa gạt hắc, người khác cũng có thể, tốt nhất cứ mang Eva theo thì hơn, miễn cho bị người lừa đi.”

“Nhị đệ? Đức Bưư Man Chuy như thế nào còn có một huynh đệ?” Bọn người Lilith sắc mặt cổ quái, nhìn thần hình gầy còm như củ của lão phong tử, nội tâm thầm nói.

Lotter đến bên người Lilith, nhỏ giọng nói: “Thánh nữ đại nhân, không phải nói Đức Bưư Man Chuy là trưởng lão trẻ tuổi nhất Man tộc sao? Nhị đệ của hắc sao lại già như vậy?” Lilith nhìn bộ dạng sắp xuống lỗ đến nơi của lão phong tử cũng đau đầu vô cùng, lắc đầu nói: “Ta làm sao biết?”

“Đức Bưư Man Chuy thật sự quá vô lễ rồi, rõ ràng để lão đầu yếu đuối này coi chừng chúng ta, thật sự là chê cười!” Lotter cười nói.

“Một vị Kiếm Thánh “yếu đuối” tất nhiên có thể trông chừng chúng ta!”

Nordinson chăm chú nhìn lão phong tử, mặt sắc mặt ngưng trọng, nói: “Hắc quyền ý thần niệm đã triệt để dung nhập Thiên Địa tự nhiên, vô cùng vô tận. Ta có lẽ có thể chạy trốn từ trong tay hắc, nhưng các người tuyệt đối không thể.”

“Kiếm Thánh?” Lotter ghen ngào hoảng sợ nói: “Làm sao có thể? Man tộc không phải chỉ có Đầu Thánh thôi sao? Sao lại xuất hiện một vị Kiếm Thánh?”

Nordinson tức giận nói: “Người nhìn hắc chỗ nào giống một người Nam Cương?”

Lão phong tử quả thật không giống người Nam Cương, tất cả Nam Cương Man tộc lớn lên đều cực kỳ cao lớn, lỗ võ hữu lực, cho dù là nữ nhân, cũng cường tráng hơn lão.

Lotter con người đảo một vòng, nói: “Chúng ta làm sao mà ly khai đây? Chẳng lẽ thật sự phải chờ Đức Bưu Man Chuy quay lại xử trí chúng ta?”

Lilith cười nói: “Ai nói chúng ta phải ly khai? Nữ vương tương lai của Thú Tộc chúng ta vẫn còn trong tay Đức Bưu Man Chuy, cho dù hắn đuổi chúng ta đi. Chúng ta cũng không được bỏ đi. Nếu đi, phải mang theo nữ vương bệ hạ cùng đi, trở lại Thú Tộc đại lục!”

“Chỉ cần có thể khiến bệ hạ trở về, ta nguyện giao ra một cái giá lớn!”

codon.tra

158. Chương 158: Lợi Dụ

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 158: Lợi Dụ

Dịch: Dark Lord

Biên: contraithan

Nguồn : Kiếm Giới

Sau khi Trương Đức Bưu đi mấy người ở trong Thánh Nguyên không gian loay hoay sút đầu mẻ trán. Không có hẳn không chế xuất nhập, bên trong đã sớm loạn thành một đoàn. Tất cả mọi người chỉ có thể vào mà không thể ra.

May mắn là hắn trở về kịp, nếu không mấy người Titan trưởng lão cùng các tinh anh của Man tộc có khả năng bị nhốt vào Thánh Nguyên không gian đến chết.

Lúc hắn ly khai mấy ngày, không gian bên trong đã cơ bản kiến tạo xong một thành thị mới. Trước khi đi, Trương Đức Bưu ủy thác cho Kid mập lãnh Đạo Tặc công hội tại Lạc Nhật Sâm Lâm bắt ma thú, sau đó đưa vào trong Thánh Nguyên không gian.

Ý định của hắn là đem Thánh Nguyên không gian biến thành một hệ sinh thái độc lập, có khả năng tự cung tự cấp, bất quá lại gây ra nhiều loạn không nhỏ.

Ma pháp nguyên tố trong Thánh Nguyên không gian vô cùng nồng đậm, ma pháp sư cùng Vương cấp ma thú lại tới đây, thực lực bất ngờ tăng lên gấp đôi, Kid cùng người của mình lại đưa vào rất nhiều Vương cấp ma thú, những ma thú này thực lực bạo tăng, đem đến phức tạp không nhỏ cho việc kiến thiết thành thị, đã có mấy người Nam Cương chết do ma thú tấn công.

Thời điểm Trương Đức Bưu vừa mới vào không gian, Titan trưởng lão dẫn người bao vây bốn phía bắt đám ma thú này, nhưng Thánh Nguyên không gian vô cùng rộng lớn, vẫn có không ít Vương cấp ma thú chạy thoát.

Sau khi tiến vào không gian, Trương Đức Bưu lập tức đem không gian khống chế, tìm ra chỗ của những ma thú kia, ý định trực tiếp đem chúng trục xuất khỏi Thánh Nguyên Vương Tọa.

Mặc dù Thánh Nguyên Vương Tọa không có lực công kích, nhưng trong không gian này thì mọi thứ đều theo sự điều khiển của hắn.

Trong không gian này, Trương Đức Bưu là thần linh thao túng hết thảy, ngoại trừ không thể tùy ý giết nhưng con ma thú này thì đem chúng di chuyển ra ngoài rất đơn giản.

Bất quá, Trương Đức Bưu chưa kịp xử lý chuyện này thì phát hiện nhưng ma thú cấp thấp cũng không an phận, chỗ này ma pháp nguyên tố sung túc, khiến chúng không ngừng tiến hóa

Nhất là Kid, hẳn ta dẫn dụ đến rất nhiều Song Đầu Giao Mãng, loại này chính là Cửu Đầu Giao Long chưa trưởng thành. Chỉ có điều do tiến hóa khó khăn, những cái thứ này mới không có ở trong Lạc Nhật sâm lâm ra hình ra hồn.

Nhưng Thánh Nguyên không gian cung cấp cho chúng nó khả năng tiến hóa vô hạn, có một số đã có dấu hiệu tiến hóa, đi vào sâu trong rừng rậm kiến tạo một cái ổ qua loa rồi bắt đầu ngủ say.

Cửu Đầu Giao Long là một siêu giai ma thú gần kề so với Kim Quang Hồng cùng Địa Ngục Khuyển một ít, hoàn toàn có thể so sánh với Cự Long, nếu như Nam Cương Man tộc có thể thuần hóa những ma thú sắp sửa tiến hóa này, thực lực tất nhiên tăng lên rất nhiều, Trương Đức Bưu căn bản không đem chúng đuổi ra khỏi không gian.

Ngoại trừ Song Đầu Giao Long, đám người của Kid còn dẫn dụ đến rất nhiều ma thú cường đại chưa trưởng thành khác, như là Cuồng Bạo Tông Hùng, Lôi Mã, Cuồng Sư Điểu..., một thời gian sau những ma thú này sẽ tiến hóa đến Vương cấp ma thú, trở thành Đại Địa Bạo Hùng, Độc Giác Thú, Sư Thú các loại, đó là sức mạnh không thể coi thường trong chiến đấu

Trương Đức Bưu tìm được Kid, cái tên mập mạp này cũng cảm thấy buồn bực. Hắn cười khổ nói: “Đức Bưu ca, toàn bộ trách nhiệm trong chuyện này do ta gánh chịu, đều do ta tham công một tí.”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Cũng không liên quan đến ngươi, là do ta tính toán không chu toàn. Kid huynh đệ, ngươi có biện pháp gì có thể không giết những ma thú này không, khiến chúng bớt gây phiền phức một chút?”

“Cái này cũng không phải không có biện pháp”

Kid suy tư một lát, nói: “Ma thú cũng có trí tuệ, cũng hiểu phục tùng kẻ mạnh. Nếu dùng siêu giai ma thú trấn áp chúng, có thể khiến cho chúng an phận một ít. A Man, lão hổ luôn miệng nói mình rất mãnh mẽ đâu, kêu nó ra trấn áp, tuyệt đối có thể đảm bảo yên bình cho Thánh Nguyên không gian, không còn sự gây rối từ bọn ma thú nữa!”

“Lại phải kêu Thái Ca đến?” Trương Đức Bưu sắc mặt cổ quái, thầm nghĩ: “Tên kia còn không đem những ma thú này làm thịt sao? Còn nữa, tên Thái Ca này vẫn còn đang tiến hóa, không biết lúc nào mới có thể tỉnh lại. Tiểu Hắc cũng là siêu giai ma thú, so với Thái Ca thì đáng tin hơn nhiều. Thánh Nguyên không gian trước tiên vẫn nên giao cho Tiểu Hắc quản lý.”

Trương Đức Bưu phóng xuất Tiểu Hắc ra, phân phó vài câu, nó liền chạy khắp Thánh Nguyên không gian uy hiếp những ma thú kia.

Vài ngày sau, Trương Đức Bưu nhìn thấy một nhóm lớn ma thú đi theo sau Tiểu Hắc, có Song Đầu Giao Long, Cuồng Bạo Tông Hùng, Cuồng Sư Điểu..., chỉ một thời gian ngắn mà Song Đầu Địa Ngục Khuyển nghiêm nhiên trở thành lão đại của bọn ma thú. Trương Đức Bưu cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm, nhưng hắn lập tức lại bị một sự kiện khác cuốn lấy, đó chính là tìm kiếm người mất tích

Hắn đặt Thánh Nguyên Vương Tọa tại cấm địa của Thánh Sơn, chỉ có người có huyết thống Nam Cương mới được đi vào, sở dĩ Kid có thể tiến vào cấm địa là do Trương Đức Bưu chỉ dẫn, lại để cho trưởng lão Titan dùng không gian giới đưa hắn vào bên trong vùng bảo hộ ma pháp của cấm địa.

Bất quá hẳn có thể nghĩ ra biện pháp này thì không có nghĩa là người khác không nghĩ ra được. Nhất là lão đầu nào đó có tâm lý đen tối.

Trương Đức Bưu điều khiển vương tọa, mang theo Eva đột nhiên xuất hiện trước mặt Bái Dịch Luân Tư, tức giận nói: “Viện trưởng, rốt cuộc có chuyện gì? Ta vừa mới vào thành không lâu, Donaldson học trưởng đã đến tìm ta, nói ngài cùng đạo sư ở bên trong Tinh viện đều mất tích, khiến bọn hắn gấp đến độ hạn không thể đào xuống ba thước đất tìm các người.”

Lão bắt tử này vừa mới từ Bách Thánh Chiến Tràng đi ra, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, đứng tại biên giới chiến trường, thêm Forrest Gump Ma đạo sư cùng A Cam Cung Tiên Thủ và một ít Tinh Viện đạo sư đang ghi chép trận chiến trong sân ma pháp cùng các chiêu số đấu khí. Ý đồ đem những ma pháp chú ngữ cùng chiêu số đấu khí hồi phục trở lại như cũ.

Bản thân Bách Thánh Chiến Trùng chính là kho võ học cực lớn, Thánh Nguyên thời đại những anh hùng dùng quyền ý lạc ấn hư không cùng ma pháp tàn niệm cường đại, ghi chép chiêu số cường đại khi còn sống của họ dung nhập vào trong quyền ý. Nếu như có thể đem những thứ này ra ngoài, tin chắc rằng thực lực của học viện đế quốc sẽ tăng lên rất nhiều, có khi còn trở thành học viện đệ nhất.

Lão Bái Dịch lúng ta lúng túng, cười nói: “Cái này không thể trách ta, là do trưởng lão Titan mang bọn ta vào.”

“Titan trưởng lão, người thật sự không có nguyên tắc!”

Trương Đức Bưu nhìn mấy người phía trước mà cảm thấy đau đầu, có chút vô lực nói: “Ma pháp chú ngữ ta có thể mặc kệ, bất quá võ học đấu khí phải sao chép lại một phần sau đó giao cho thần miếu!”

Bái Dịch Luân Tư gương cười hai tiếng, nói: “Cái này vốn là điều kiện của Titan trưởng lão, người cứ yên tâm, sự tình của Thánh Nguyên Vương Tọa chúng ta tuyệt đối sẽ không truyền ra bên ngoài. Chắc chắn, không nghĩ tiểu tử người có thể sở hữu bảo vật như vậy.” Khóe mắt man tử co giật, thầm nghĩ: “Nếu như các người dám tiết lộ, viện trưởng, các người đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt. Bất quá Titan trưởng lão đích thực làm không tệ, người Nam Cương vốn không thông minh, nếu để cho bọn hắn vào Bách Thánh Chiến Trùng tìm hiểu võ học thì không khác gì bảo học sinh tiểu học giải bài toán tích phân và vi phân, đã có các đạo sư xuất sắc của Tinh Viện sửa sang lại những võ học này thì dễ dàng hơn rất nhiều.”

“A Man”. Con người Bái Dịch Luân Tư đảo một vòng, cười hắc hắc nói: “Đến đây, cùng chúng ta giao thủ, thử xem người tiến bộ đến đâu!”

Trương Đức Bưu âm hiểm cười: “Thật sự? Chuyện nhỏ.” Trương Đức Bưu chỉ phóng xuất tinh thần lực của mình, thần uy mạnh mẽ trấn áp tứ phương. Không gian chấn động phát ra sóng xung kích, sau đó nổ mạnh một tiếng.

Lão Bái Dịch lạnh người, cười khan nói: “Là ta nói giỡn! A Man, người thật sự là quái thai, làm thế nào đem tinh thần lực của mình tăng lên tới mức độ cao như vậy được?”

Mấy người Garment Ridge cùng Agan Brucci cũng bị hắn làm kinh động, vội vàng chạy tới, ánh mắt nhìn về phía Trương Đức Bưu giống như đang chứng kiến một con quái vật. Những ngày này, bọn họ tại Thánh Nguyên không gian nghiên cứu ma pháp cùng đấu khí, tiến bộ thần tốc, Garment Ridge có dấu hiệu đột phá lực cấp Đại Ma Đạo Sư, mà Cung Tiễn Thủ cận thị A Cam cũng khí vũ hiên ngang, hiển nhiên đấu khí cũng có tinh tiến.

Nhất là Bái Dịch Luân Tư. Lão đầu này thiên phú kinh người, mặc dù không có người chỉ điểm, nhưng vẫn có thể từ một đồng tâm pháp đấu khí cấp thấp ngộ ra võ học cho riêng mình, tu luyện đến cảnh giới Đấu Khí Hóa Hình.

Loại thiên phú này khiến cho người như Trương Đức Bưu cũng cảm thấy mặc cảm.

Những ngày này ở trong Thánh Nguyên Vương Tọa, chỉ sợ hắn đã ngộ ra quyền ý thần niệm của mình rồi.

Ba người đều là kỳ tài hiếm thấy, Bách Thánh Chiến Trùng lại cung cấp không gian cho bọn họ đề thăng. Thành tựu trong tương lai nhất định là vô hạn!

Con người Trương Đức Bưu đảo một vòng, cười nói: “Viện trưởng, A Cam huynh đệ, Garment Ridge đạo sư, ta có ý định cũng chư vị trưởng lão thần miếu hội họp một lần, thương nghị tương lai của bộ tộc, không biết ba vị có hứng đi cùng hay không?”

Lão Bái Dịch cùng đám người ở đây không phải kẻ ngu, tất nhiên biết Man tộc trưởng lão hội nghị khẳng định không có chuyện tốt, đều vội vàng lắc đầu. Nếu như bọn hắn tham dự, sự tình sau này của Man tộc chắc chắn sẽ có liên quan, không cách nào chối bỏ được.

Trương Đức Bưu mỉm cười. Vẽn vẽn vận chuyển đấu khí, thân thể lập tức hiện ra đủ loại phù văn thần bí, hai con mắt lão Bái Dịch lập tức sáng ngời, nói: “Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết! Ta đi.”

Trương Đức Bưu lại lấy ra Hám Nhật Trường Huyền Cung, A Cam lập tức nhận ra lai lịch của bảo vật này.

Lai lịch của bán tinh linh cung tiền thủ này cực kỳ thần bí, hơn phân nửa cùng vương tộc tinh linh biến mất có liên quan, nếu không Cameron cũng sẽ không thu lưu hắn.

Đã trải qua biết bao sự việc, cũng đã không ít lần gặp cao thủ Thánh Ma Đạo Sư, nhưng Trương Đức Bưu biết mình so với Cameron thua kém không biết bao nhiêu, sợ rằng chỉ có Giáo Hoàng Thần Vương điện mới có thể so sánh với hắn.

Garment Ridge trợ mắt nhìn hắn, chờ đợi Trương Đức Bưu ném mồi nhử ra, chính mình lập tức mắc câu. Cuối cùng Ma Đạo Sư đạt được hai khóa ma hạch Hải Cự Nhân, cao hứng đến không ngậm miệng được.

“Cuối cùng cũng có thể đem ba tên gia hỏa tiền đồ vô lượng này trời cùng Man tộc ta, nếu như bọn họ biết mình sắp đối mặt với Thần Vương điện có thể bật khóc hay không đây.” Trương Đức Bưu đồng tình liếc nhìn bọn hắn, thầm nghĩ.

“Thời gian quá ngắn. Gấp đến độ làm ta không kịp thở dốc. Nếu như cho ta thời gian ba mươi năm, dù hai mươi năm cũng được, ta tất nhiên có thể biến Nam Cương Man tộc thành một con quái vật khổng lồ. Hoàn toàn đủ sức chống lại Thần Vương điện. Đáng tiếc chính là không được như mong muốn.”

Trương Đức Bưu thầm than, hôm nay Nam Cương Man tộc đã bắt đầu lớn mạnh, nhưng muốn trở thành một dân tộc cường đại còn phải cần một khoảng thời gian, mà Thần Vương Điện đã bắt đầu hành động, ủng hộ Nam Minh công quốc nhất thống thiên hạ.

Tối đa một năm, Nam Minh sẽ tiêu diệt các nước phía Nam cùng Tây Nam, đem binh lực của mình hướng tới phương bắc cùng thảo nguyên, mà Nam Cương Man tộc lại là kẻ đứng mũi chịu sào ở Lạc Nhật Sâm Lâm, tất nhiên sẽ gặp phải thiết kỵ Nam Minh!

Bắc Chu ca múa mừng cảnh thái bình. Chỉ sợ còn chưa ý thức được nguy cơ đang đến.

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu cúi đầu nhìn Eva Gruumsh, nội tâm không khỏi có chút áy náy, lập tức tâm địa lại kiên cường trở lại.

Hắn không phải là người do dự lè mề, sợ dĩ hắn không giết bọn người Lilith vì vẫn cân nhắc tới tiền đồ của Nam Cương Man tộc.

“Thú tộc ở đối diện phía bên kia đại dương.”

159. Chương 159: Trưởng Lão Hội Nghị

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 159: Trưởng Lão Hội Nghị

Dịch: Dark Lord

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Ngượng ngập trước Tanya thần miếu, Trương Đức Bưu nhìn phụ thân Nham Thạch Man Chuy từ dưới núi đi lên, mỗi bước đi sau lưng liền hiện ra một pho tượng hoàng kim anh hùng, mỗi bước hắn đi là một pho tượng hoàng kim khác nhau.

Mấy trăm pho tượng phía sau hắn liên tục thay đổi. Mỗi một bức tượng đều mang theo một ý nghĩa bất đồng, đồng dạng với Ma La Hoàng Kim Thần Tọa. Cái này giống như đem quyền ý cùng đấu kỹ dung nhập làm một.

“Tư chất của phụ thân có lẽ chỉ có Bái Dịch Luân Tư mới có thể so sánh, so với ta tốt hơn nhiều. Tự mình sáng tạo ra một môn võ học hoàn toàn mới, có thể xưng là tông sư!”

Mấy ngày này Nham Thạch Man Chuy một mực chuyên tâm ngưng tụ quyền ý thần niệm của bản thân, cố gắng hoàn thiện võ học đấu kỹ, tu vi bản thân không tịnh tiến được bao nhiêu, bất quá đã có được nền móng vững chắc, sau này tu luyện tự nhiên làm chơi ăn thật.

Trương Đức Bưu tiến lại gần, phụ tử hai người liền cùng nhau hàn huyên, Nham Thạch Man Chuy thấy hân hân ập ập ứng, muốn nói lại thôi, cười mắng: “Ranh con, lại làm chuyện xấu rồi phải không?”

Trương Đức Bưu lúng ta lúng túng, cười cười nói: “Phụ thân, lúc con ở bên ngoài, đã nhận một người làm huynh đệ, ngài lại có thêm một đứa con trai.”

Nham Thạch Man Chuy hiểu kì hỏi: “Đây là chuyện tốt. Nhân phẩm của hân như thế nào?”

Trương Đức Bưu nghĩ đến tính nết của lão phong tử, thành thật nói: “Thành thật, rất nghe lời, còn có chút bạo lực, ưa thích đánh nhau.”

Nham Thạch Man Chuy cười nói: “Rất hợp khẩu vị của ta.”

Man tử bĩu môi, nghĩ thầm: “Nhưng có một điểm, tuổi của hân quá lớn, đã hơn một trăm tuổi.”

Bất quá Trương Đức Bưu cũng không nói những lời này ra. Dù sao Nham Thạch Man Chuy đã chấp nhận, đợi đến lúc hân nhìn thấy lão phong tử, muốn đổi ý thì cũng đã muộn.

Trong lúc nói chuyện, năm vị trưởng lão cũng đã tới thần miếu, Trương Đức Bưu nhìn quanh, thủy chung vẫn không thấy Đồ Mông Di Lạc trưởng lão, nghi ngờ nói: “Đồ Mông trưởng lão như thế nào lại không có tới?”

Đề Thần trưởng lão kì quái: “Đồ Mông trưởng lão không phải ở cùng một chỗ với người sao?”

Trương Đức Bưu lắc đầu: “Ta bị nhốt trong Hắc Thạch Thiết Ngục của Thần Vương điện gần một tháng, theo lý mà nói, Đồ Mông trưởng lão đã sớm quay về thần miếu. Hân đến nay chưa có về, chỉ sợ...”

Mấy vị trưởng lão im lặng, Titan trưởng lão cười lớn nói: “Đồ Mông lão quỷ ở bên ngoài người quen rất nhiều, nói không chừng hân gặp được bằng hữu nên chậm trễ về đây.”

“Hi vọng là như thế”

Mấy người đi vào thần miếu, Nham Thạch Man Chuy hôm nay cũng là trưởng lão thần miếu, nhìn thấy đám người Bái Dịch Luân Tư cũng xuất hiện trong thần miếu, nội tâm không khỏi kinh ngạc, bất quá biết rõ đây là do Trương Đức Bưu an bài, liền không để ý tới.

Trương Đức Bưu đem sự tình liên quan đến Thần Vương điện đại khái nói quá một lần, cố gắng nói thật khách quan, không mang theo ý kiến cá nhân chủ quan vào lời nói. Duy nhất một địa điểm, là ở bên trong Hắc Thạch Thiết Ngục có thi thể của thánh phụ A Mộc thì hân lại không nhắc tới.

Nếu như nói ra việc Thần Vương điện nhốt thánh phụ Man tộc, chỉ sợ mọi người sẽ không nhin được mà trực tiếp xông đến Thần Vương điện, cho nên hân chỉ có thể dấu kín chuyện này.

“Thần Vương điện thấp nhất cũng có hơn mười vị Thánh cấp cao thủ, đảm nhiệm chức trưởng lão, mặt khác còn có các Giáo Chủ, các Đại Tư Đạc, tất cả đều tiếp cận Thánh cấp cao thủ, về phần tu luyện tới Đấu Khí Hóa Hình thì nhiều vô số. Còn có hơn bốn mươi tòa thần miếu lớn nhỏ, đều là tay sai của Thần Vương điện, lần này Nam Minh quốc chủ đi Thần Vương điện, có khả năng sẽ cùng Thần Vương điện đạt thành hiệp nghị, không lâu nữa sẽ mở một cuộc chiến lớn! Mà thảo nguyên Bartle Vương cũng tu luyện Thái Thần Phất Năng Thăng Quyết, chỉ sợ cũng có quan hệ với Thần Vương điện.”

Trương Đức Bưu nói đến đây, tất cả mọi người đều im lặng, chỉ có thể nghe thấy âm thanh hít thở, tuy bọn hân không tận mắt thấy Thần Vương điện, nhưng theo miêu tả của Trương Đức Bưu, mọi người cũng đã có thể hình dung ra một con quái vật khổng lồ, nắm mọi quyền lực trong tay. Bái Dịch Luân Tư cùng đám người Garment Ridge âm thầm hỏi hân: “Sớm biết như vậy thì đã không tham dự vào chuyện này rồi, ta nói tên A Man hỗn đản này như thế nào lại bỏ ra số tiền vốn hấp dẫn như thế, nguyên lại là gặp kẻ thù quá khủng bố!”

Kỳ thật dù Trương Đức Bưu không cho bọn hắc chỗ tốt gì, bọn hắc cũng không cách nào không quan tâm được, hôm nay đã cùng Nam Cương Man tộc là một chính thể không thể chia cắt, nếu như Nam Cương Man tộc gặp chuyện không may, bọn hắc cũng không thể chỉ lo thân mình.

Sở dĩ Trương Đức Bưu tặng cho bọn hắc tâm pháp cùng vũ khí, cũng không có ác ý, chỉ là để cho bọn họ có khả năng bảo vệ mình tốt hơn mà thôi.

Qua nửa ngày, âm thanh Titan trưởng lão vang lên: “A Man, người tính thế nào?”

Trương Đức Bưu chau chừ một lát, nói: “Ta cảm thấy Thần Vương điện hôm nay thế lực quá lớn, không nên cùng bọn họ xung đột trực tiếp, không bằng chúng ta đưa tất cả mọi người Nam Cương Man tộc di chuyển đến Thánh Nguyên không gian. Chờ thêm vài năm nữa, khi chúng ta phát triển lớn mạnh, khi đó cùng Thần Vương điện tranh giành cao thấp cũng chưa muộn.”

“Ý kiến hay!” Bái Dịch Luân Tư lập tức vỗ tay.

Titan trưởng lão trừng mắt nhìn hắc. Lắc đầu nói: “Nếu như chúng ta trốn đi mấy chục năm, Thần Vương điện thống nhất thiên hạ, người cảm thấy chúng ta có thể đối địch với cả thiên hạ được sao?”

Nham Thạch Man Chuy cũng lắc đầu nói: “A Man, con tuy rất thông minh, nhưng đừng quên một điều con cũng là người Nam Cương. Người Nam Cương dù gặp nguy hiểm thế nào cũng không lùi bước! Trong lịch sử, những dân tộc trốn tránh hiểm nguy đều không có dân tộc nào không có kết cục bị diệt tộc. Nam Cương Man tộc mà trốn tránh thì không còn là Nam Cương Man tộc nữa.”

.....

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng, hắc cũng đã sớm nghĩ tới việc các trưởng lão sẽ không đồng ý, trên thực tế Trương Đức Bưu cũng không muốn trốn, nhưng là thời gian quá gấp rút, không còn đủ thời gian để Nam Cương Man tộc tiếp tục phát triển nữa.

Titan trưởng lão cười nói: “Chiến tranh cũng không phải là một chuyện xấu, Nam Cương Ma tộc chúng ta mất trăm năm nay cuộc sống quá yên bình, ý chí cùng tinh thần chiến đấu cũng có chút đi xuống, hôm nay cũng nên để chiến tranh tẩy lễ một lần đi.”

Bầu khí trong thần miếu bắt đầu sôi động hẳn lên, chư vị trưởng lão hăng hái thảo luận nên đánh như thế nào. Thậm chí Bái Dịch Luân Tư cùng A Cam cũng không nhịn được nữa mà tham dự vào, bản thân Bái Dịch Luân Tư là một tên tâm ngoan thủ lạt, xảo trá dị thường, lại thêm tên A Cam cũng không phải là thứ tốt đẹp gì, mấy tên gia hỏa này trong bụng đều tràn ngập ý nghĩ xấu xa, chỉ 1 lúc không biết bao nhiêu ý kiến cùi bắp đã được bọn hắc nghĩ ra.

Mấy vị trưởng lão nghe bọn hắc ba hoa mà hai con mắt phát sáng, một mực gật đầu, có ý tứ muốn lập tức đánh nhau với Nam Minh.

“Một đám bạo lực cuồng!” Đến hôm nay rốt cuộc Trương Đức Bưu cũng có thể cảm thụ được

Về phần âm mưu quỷ kế thì người Nam Cương không được, đám người Bái Dịch Luân Tư hoàn toàn có thể bù đắp, sự bổ khuyết này sẽ giúp sức mạnh tăng thêm rất nhiều.

Chỉ nghe Bái Dịch Luân Tư nói: “Nam Minh muốn khai chiến với Bắc Chu thì trước hết cần ổn định phía sau, chiếm đoạt các nước phía Tây Nam cao nguyên, để tránh trong thời gian lúc đang cùng Bắc Chu chiến tranh lại bị các quốc gia trên thảo nguyên đánh lên phía sau. Ta cảm thấy chúng ta có thể dựa vào điểm này mà ra tay, trước tiên phái một đám đệ tử đi trợ giúp các nước, tiện thể đục nước béo cò. Một mặt ngăn cản Nam Minh thống nhất cao nguyên, kéo dài thời gian cho chúng ta. Mặt khác cũng là cơ hội cho người của chúng ta rèn luyện. Đợi đến lúc Nam Minh thống nhất cao nguyên, chúng ta đã bồi dưỡng được một nhóm lớn quân tinh nhuệ.”

Garment Ridge hung phấn nói: “Chúng ta còn có thể ám sát tướng lĩnh bọn chúng!”

A Cam đẩy kính mắt, bộ dạng nhả nhặn nói: “Còn có thể cướp bóc lương thực của bọn chúng.”

Đám người hào hứng bàn luận, hoàn toàn đem Trương Đức Bưu vứt sang một bên. Sau khi thương lượng xong, đám “thổ phỉ” này mới nhớ tới hắc, Titan trưởng lão cười nói: “A Man, việc này người không cần

tham dự, mục tiêu hàng đầu hiện giờ của người là tăng thực lực. Nhanh chóng trở thành Đấu Thánh. Người càng sớm trở thành Đấu Thánh, thì áp lực của chúng ta cũng sẽ giảm đi rất nhiều.”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng gật đầu.

Tuy chức vị trưởng lão cùng đám người Bái Dịch Luân Tư nói nhẹ nhàng, nhưng trong nội tâm ai cũng rõ ràng, cho dù có thực hiện những việc này suông sẻ thì đối với Thần Vương điện mà nói, chỉ như chín trâu mất một sợi lông, không đáng kể. Muốn uy hiếp được Thần Vương điện thì Nam Cương Man tộc cần có một cường giả.

Chỉ có sức mạnh cường đại của Đấu Thánh mới đảm bảo cho sự an toàn của Nam Cương Man tộc!

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu cắn răng, mở không gian giới chỉ lấy ra tất cả thần huyết cùng ma hạch thu thập được trên biển, chần chừ một lát, kể cả kim tệ của Thái Ca cũng lấy ra, tạo thành một tòa kim sơn, nói: “Chức vị trưởng lão hãy sử dụng những thứ này để đề thăng thực lực của các đệ tử trong tộc!”

Mọi người trợn mắt nhìn đám tài phú trước mặt, chấn động đến mức không nói ra lời, sau nửa ngày Bái Dịch Luân Tư mới nuốt nước miếng, lẩm bẩm nói: “A Man, tiểu tử nhà người lần này đi ra ngoài đã cướp đoạt bao nhiêu thần miếu?”

Trương Đức Bưu ưu sầu nói: “Cái gì mà cướp đoạt? Những thứ này đều là tài sản của ta khó khăn, liều mạng mới thu thập được đó!”

Cả Garment Ridge Ma Đạo Sư cũng nhảy mắt ra hiệu, cười nói: “Người không cần giải thích, trong nội tâm chúng ta đều minh bạch.”

“Cái ý kiến này cũng rất hay.” Cung tiên thủ lại đẩy kính mắt, nhả nhặn nói: “Chúng ta có thể cướp bóc tài sản của các thần miếu khác, đem các bảo vật của các thần miếu phụ thuộc Thần Vương điện đoạt hết vào tay.”

“Ta thật sự dùng mạng nhỏ để đổi mới có được đó!” Trương Đức Bưu kêu oan.

Titan trưởng lão bộ dạng thông cảm, vỗ vỗ vai hắn, bi thống nói: “A Man, vì tương lai của tộc chúng ta, người tình nguyện mang tiếng xấu, thanh danh của người tương lai chúng ta sẽ giúp người khôi phục!”

Đem cục diện rối rắm này ném cho mấy trưởng lão, Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Nên giải quyết những thú nhân tộc kia sau vậy.”

Những ngày này Trương Đức Bưu lao lực, bọn người Lilith sắp không chịu nổi, lão phong tử là người không an phận, Trương Đức Bưu lại để cho hắn coi chừng thú nhân, thật sự là hắn vô cùng tận tâm tận lực làm việc.

Bất quá lão phong tử cũng đôi lúc cảm thấy nhàm chán, thường xuyên lôi kéo các chiến sĩ thú tộc tỷ thí võ nghệ. Cùng hắn tỷ thí võ nghệ, không bằng nói đám thú nhân bị ngược đãi, lão phong tử ra tay không biết nặng nhẹ, trên người bọn họ cơ hồ đều có thương tổn. Đến Lilith cũng mệt mỏi muốn ngất đi, đi cầu cứu nữ vương bệ hạ cũng vô vọng.

Duy nhất có thể cùng lão phong tử đối chiến là Nordinson, người này ít khi xuất hiện, cũng không hiển sơn lộ thủy, lão phong tử tìm hắn đánh nhau, Nordinson lại mỉm cười, không rãnh mà để ý, không giống bọn người Lotter, thoáng khích tướng một chút liền giận không kềm được.

Trong nội tâm Lilith âm thầm lo lắng: “Lão gia hỏa thoạt nhìn điên điên khùng khùng, lại đem chúng ta giam giữ ở chỗ này, căn bản không có cơ hội giải cứu bệ hạ. Sợ là không rõ phải trái, không nói đạo lý, không làm thì thôi, đã làm thì làm tới cùng. Ta nên cùng Nordinson tiên bối liên thủ giết chết hắn!”

“Thánh nữ đại nhân hôm nay rất nóng tính ah!”

Lilith vội vàng quay đầu nhìn, chỉ thấy Trương Đức Bưu ngồi trên tảng đá lớn gần đó. Giống như cười mà không phải cười đang nhìn nàng. Vỗ nhẹ lên tảng đá mà hắn đang ngồi, nói: “Thánh nữ đại nhân, có hứng thú nói chuyện cùng ta không?”

Lilith tình nguyện nói chuyện cùng lão phong tử, cùng ngàn lần không muốn cười nói với tên Nam Cương mọi rợ giả hoạt như hồ ly này. Bất quá ma xui quỷ khiến thế nào mà nàng vẫn đến ngồi bên cạnh hắn, cười yếu ớt nói: “Đức Bưu các hạ, chúng ta có lẽ cần nói chuyện một chút.”

160. Chương 160: Cái Đuôi Hồ Nữ

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 160: Cái Đuôi Hồ Nữ

Dịch: zzzduong2412

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Lilith ngồi ở bên cạnh hắn, Trương Đức Bưu nghe được một mùi thơm thấm vào lòng người giống như mùi các thiếu nữ phát ra. Nhưng mà lại có chỗ bất đồng, giống như đóa hoa rực rỡ nở vào mùa xuân ở các vùng quê, hương khí kiều diễm.

Trương Đức Bưu vứt bỏ tạp niệm, nói: “Thánh nữ đại nhân, Eva Gruumsh là đệ tử của ta, hơn nữa đã học Long Mông Bảo Tượng Quyết của Man tộc, chẳng lẽ người nói nàng là Thú Tộc hoàng thất,ta sẽ đem Eva giao cho các ngươi .Ta muốn biết Thú Tộc vì sự trở lại của hoàng thất huyết mạch. Có thể trả giá cái gì?”

Lilith mỉm cười, nói: “Đức Bưu các hạ muốn cái gì?”

Các Thú Tộc chiến sĩ Lotter khẩn trương nhìn hai người đang ngồi trên tảng đá lớn nói chuyện phiếm, Trương Đức Bưu cùng Lilith cười tùm tùm nói thầm với nhau,phảng phất như hai người bạn cũ, không mang theo chút nóng nảy nào, trong nội tâm họ vô cùng buồn bực.

“Ta chán ghét Nam Cương Man tử thông minh hơn ta!” Lyon mấy ngày nay sắc mặt đã khôi phục được vài phần ,nhỏ giọt nước miếng,tức giận nói.

Lotter cười nói: “Ta cũng thế. Nordinson tiền bối, người nói Thánh nữ đại nhân có thể nói chuyện với hắn, sau đó đem nữ vương bộ hạ trở về?”

Nordinson chần chờ một lúc, lắc đầu nói: “Khó nói, mặc dù có thể mời bộ hạ trở về, sợ rằng chúng ta cũng phải trả một cái giá rất lớn. ”

Rất nhanh, hai người đã nói xong, Trương Đức Bưu đứng dậy, cười tùm tùm nói: “Lần này cùng ngài nói chuyện rất vui vẻ, Thánh nữ đại nhân.”

Trên mặt Lilith không thấy có chút nào vui sướng , miễn cưỡng cười nói: “Hoàn toàn chính xác rất vui. ”

Trương Đức Bưu đưa tiễn Lilith, đột nhiên nhớ tới một chuyện, liền hỏi: “Thánh nữ đại nhân, ta nghe nói Thú Tộc các ngươi có một câu ngạn ngữ, cái đuôi của nữ thú nhân không sờ được. Đây là ý gì?”

“Ngươi!” Lilith bỗng nhiên đứng dậy, tức giận đến toàn thân mềm mại phát run, lúc này đã hoàn toàn mất đi vẻ cao quý và lạnh lùng lúc này,lấp bắp nói: “Ngươi, lưu manh!”

Trương Đức Bưu ngạc nhiên. Nhìn hồ nữ mới vừa rồi còn cười đùa vui vẻ, bỗng nhiên quay người tức giận ly khai, gãi gãi đầu. Nghi hoặc khó hiểu nói:”Ta như thế nào lại trở thành lưu manh rồi?”.

“Đuôi nữ thú nhân không sờ được ” Câu ngạn ngữ này, Trương Đức Bưu nghe được từ chỗ Sean,một mực không biết là có ý gì, mà hết lần này đến lần khác gia hỏa chất phác này cũng không chịu giải thích, chết cũng không chịu nói.

Lần này cùng Lilith trao đổi hết điều kiện về sau, Trương Đức Bưu trong lòng đã vứt bỏ phần lớn sự ngăn cách, lúc này mới nhớ tới hỏi nàng ý nghĩa những lời này, lại không nghĩ tới mặc dù là Thánh nữ Chiến Thần Điện, cũng tại chỗ giận tím mặt.

“Không phải là cái đuôi thôi sao? Kiểm tra thì có mất gì hay sao? Trương Đức Bưu hậm hực nói: ”Cái đuôi của Eva. Lão tử thường xuyên sờ a.”

Lilith trở lại trong đám người, sắc mặt vẫn đỏ bừng vì tức giận, Lotter vội vàng hỏi: “Thánh nữ đại nhân, cái tên Man Tử kia đã đưa ra điều kiện gì, mà làm cho ngài trở nên như vậy? ”

Lilith hít vào một hơi, đè tức giận trong lòng xuống, miễn cưỡng nói: “Hắn nói, nếu như Thần Vương điện đánh Nam Cương, thì Thú Tộc chúng ta phải xuất quân, cùng đối phó với Thần Vương Điện. Nếu như không đáp ứng điều kiện này, cũng đừng nghĩ đem Eva bệ hạ trở lại. ”

“Man Tử này quá ghê tởm! ” Mấy vị Thú Tộc chiến sĩ tức giận nói: “Khó trách Thánh nữ đại nhân lại tức giận. Đây rõ ràng là uy hiếp người trắng trợn mà!”

Lilith lắc đầu, trầm nghĩ: “Thần Vương điện nếu như tiêu diệt Nam Cương Man tộc thống nhất đại lục, mục tiêu tiếp theo tất nhiên là Thú Tộc đại lục. Cùng Nam Cương Man tộc hợp tác, đối với Thú Tộc chúng ta mà nói lại là chuyện tốt, ta tức giận cũng không phải nguyên nhân này. Mà là hắn rõ ràng biết rõ mà lại hỏi những lời như thế! Man rợ chết tiệt. Đồ lưu manh!”

Lúc này, Trương Đức Bưu còn không biết tên tuổi mình đã ngang bằng với lưu manh háo sắc, nhìn Eva, trong nội tâm lại trỗi dậy một tia áy náy, nói: “Nha đầu, người có trách ta hay không? Sư phụ vừa rồi cùng hồ nữ kia bàn điều kiện, chính là cho người đi về vùng biển bên kia Thú Tộc đại lục, làm nữ vương của bọn hắn. Sư phụ đã bán rẻ người a.”

Thiếu nữ Thú Tộc ngẩng đầu lên, đôi mắt to màu đen nhấp nháy, cái đuôi nhẹ nhàng khoác ở tay của hắn, rung hai cái.

Trương Đức Bưu đem nàng ôm lên, đặt ở đầu vai, cái đuôi của Eva lại quấn lấy, cười khổ nói: “Được rồi, cùng người nói những thứ này người cũng không hiểu. Làm hoàng đế thoát nhìn vui sướng, kỳ thật rất vất vả, tranh đấu quyền lực xấu xa hơn so với người tưởng rất nhiều. Tương lai nói không chừng người còn có thể hận ta. Nhưng mà, ta cũng không có cách nào khác.”

“Sư phụ, ta không trách người.” Eva chăm chú nhìn ánh mắt của hắn, nhận thức là đúng.

Trương Đức Bưu lắc đầu, trong mắt hiện lên một đạo sát cơ, trầm nghĩ: “Nếu không, lúc này đây ta sẽ cùng người đi Thú Tộc đại lục, vì người diệt trừ tất cả chướng ngại, vậy cũng là một chút đền bù của sư phụ a” .

Trương Đức Bưu đem Thái Thái Phất Năng Thắng Quyết truyền thụ hết cho Bái Dịch Luân Tư, sau đó lại đem không gian Thánh Nguyên Vương Tọa giao cho phụ thân Nham Thạch Man Chuy. Hắn lần này tới Thú Tộc đại lục. Không biết bao giờ mới có thể trở về, lúc này chính là lúc máu chốt mở rộng Thánh Nguyên không gian, không thể không có người khổng lồ, giao cho Nham Thạch Man Chuy, hắn cũng yên tâm.

An bài thỏa đáng xong xuôi, lúc này Trương Đức Bưu mới mang theo Eva, cùng Lilith, Nordinson rời đi. Lilith bỏ tiền thuê một chiếc thuyền lớn. Hướng một vùng biển khác đi tới.

Thuyền vừa vọt ra biển lớn một lúc , Lilith cùng mấy Thú Tộc chiến sĩ liền bắt đầu say tàu không ngớt . Cho dù là Nordinson cũng không chịu nổi, sắc mặt trở nên cực kỳ tái nhợt, Eva cũng không thể tránh khỏi, nôn đến mặt xanh mày xám.

Qua vài ngày nữa. Bọn họ mới chậm rãi thích ứng được.

Trương Đức Bưu không khỏi đồng tình với bọn họ. Thú Tộc sinh sống trong đại lục! Dân tộc này tất nhiên là rất ít đi thuyền, say tàu dường như là thiên tính của bọn chúng.

”Vài ngàn năm trước, Thú Tộc bị đuổi khỏi đại lục, thật khó cho bọn họ, rõ ràng là chóng mặt say sóng nhưng lại có thể dùng thuyền vượt qua biển lớn tìm kiếm được một tòa đại lục khác.

Lần đại di chuyển trong lịch sử kia, chắc rằng Thú Tộc đã phải chịu nhiều đau khổ, khó trách bọn người Lotter đối với người Nam Cương khó chịu.

“Năm đó chính là Nam Cương Man tộc đã đem Thú Tộc đuổi tới vùng tiểu lục địa này, lần này đi Thú Tộc đại lục, chỉ sợ không phải là vui sướng a.” Trương Đức Bưu đứng ở đầu thuyền, nhìn ra biển cả vô tận, trầm nghĩ.

Lotter đi từ phía sau hắn, nói: “A Man, không nghĩ tới người dám một mình đi tiểu lục địa, những thứ khác không nói, chỉ với đảm lượng này của người, cũng đủ cho ta cực kỳ khâm phục rồi!”

Trương Đức Bưu cười nói: “Thú Tộc đại lục cũng không phải đầm rồng hang hổ, còn có thể ăn mất ta hay sao?”

Lyon cũng đi tới, dáng tươi cười, trên mặt lộ ra vẻ nghiền ngẫm. Nói: “Ăn tươi người, không phải là không được a! Thú Tộc bọn ta, bộ lạc lớn có Sương Lang, Lộc Hồ, Ngưu Đầu, Cự Ma, Bạch Hồ và Tiêm Nha Dịch. Trong sáu bộ lạc này Cự Ma bộ lạc dường như rất thích ăn thịt người. Ngoài ra còn có 27 bộ lạc nhỏ, bộ lạc tầm đó thường xuyên khai chiến. Người đánh ta ta đánh người, nhưng tất cả các bộ lạc đều có chung một địch nhân, đó chính là Nam Cương Man tộc! Chỉ cần nhắc tới Nam Cương Man tử, tất cả mọi người đều sẽ bỏ qua thù hận với nhau, cùng đối phó với mối thù hận chung đó”

Trương Đức Bưu rung mình một cái, nội tâm thầm nói: “Chỉ sợ ta đến Thú Tộc đại lục, sẽ trở thành mục tiêu công kích của toàn thể Thú Tộc a.”

Thú Tộc cùng Nam Cương Man tộc là kẻ thù truyền kiếp, lúc ấy người đứng đầu Nam Cương Man tộc là thánh phụ A Mộc, dưới sự lãnh đạo của hắn, đại quân Nam Cương đã phá hủy đi Chiến Thần Điện của Thú Tộc. Đem Thú Tộc cách ly, đuổi khỏi đại lục. Trận chiến ấy, Thú Tộc chết và tổn thương thảm trọng, Chiến Thần Điện trường lão cơ hồ toàn quân bị diệt, bị đánh cho không thể gượng dậy nổi. Mà Chiến Thần Điện trấn tộc chỉ bảo Chiến Thần Quyết, cũng thất truyền trong trận chiến ấy.

Bất quá. Thú Tộc cùng Nam Cương Man tộc đều là một dạng tôn trọng bạo lực. Ưa thích dùng nắm đấm giải quyết vấn đề, nắm đó Nam Cương Man tộc dùng nắm đấm đánh tới bọn hắn, Thú Tộc đối với Nam Cương Man tộc cũng không có bao nhiêu thù hận, nhưng nếu như Trương Đức Bưu đi vào Thú Tộc đại lục, những Thú Tộc chiến sĩ tôn trọng bạo lực kia, hơn phân nửa sẽ hướng hắn khiêu chiến, đòi lại tôn nghiêm đã từng mất đi.

Trương Đức Bưu lại nghĩ tới câu ngạn ngữ kia của Thú Tộc. Chần chờ thoáng một chút, nói: “Lotter, Thú Tộc các người có câu nói, cái đuôi của nữ thú nhân không sờ được, đến tột cùng là có ý gì?”

Lilith nắm tay Eva, mới vừa đi ra từ buồng nhỏ trên tàu. Nghe được câu này rồi lập tức quay người, tức giận gắt một cái, thấp giọng nói: “Một đám lưu manh!”

Bọn người Lotter nháy mắt ra hiệu, Lyon duỗi bàn tay lớn ra, khoác lên đầu vai hắn, khẽ vai sát cánh, cười hắc hắc nói: “A Man, ta khi gặp người còn có chút khó chịu, không nghĩ tới người cũng là người cùng chí hướng a!”

Trương Đức Bưu tràn đầy nghi hoặc, khó hiểu, thành thật nói: “Ta thật sự không biết là có ý gì.”

Lotter cũng cười hắc hắc nói: “Cái đuôi nữ thú nhân cũng giống như ngực của nữ nhân, đương nhiên không thể sờ loạn. Sờ soạn sẽ động phong tình a. A Man. Không nghĩ tới người cũng ưa thích cái này, càng làm cho ta thêm thân cận với người nha.”

“Ách?”

Trương Đức Bưu ngạc nhiên, mồ hôi lạnh từ trên trán cuộn cuộn chảy xuống, vẻ mặt vô cùng xấu hổ.

Lilith tức giận cũng không phải là không có đạo lý, Trương Đức Bưu ở trước mặt hỏi nàng những lời này, không khác đùa giỡn nàng. Giống như muốn hỏi ta được phép sờ ngực của người hay không?

Man Tử đem mồ hôi lạnh lau đi, trong nội tâm thầm nói: “Không có văn hóa thật đáng sợ.” Sean cái lão hồn dân kia, lão tử suýt nữa bị hắn hại thảm rồi, khó trách một nữ nhân lý trí như Lilith, thấy ta liền mở miệng một tiếng lưu manh.

Sau đó Trương Đức Bưu đột nhiên nhớ tới Eva thường xuyên ưa thích quần đùi vào tay hắn, mà hắn cũng ưa thích sờ sờ cái đuôi của tiểu nha đầu này, lập tức mồ hôi đầm đìa, an ủi mình: “Eva còn nhỏ.” Không biết ý nghĩa của cái tập tục này là như thế nào, mà ta là người Nam Cương, người Nam cương làm sao lại thích nữ tử gầy như que củi được chứ. Ta cũng không phải biến thái, nếu như bị thú nhân biết rõ ta không chỉ một lần sờ cái đuôi nữ vương tương lai của bọn chúng, còn không đem ta giết sống hay sao? Không được.

Còn có ai biết rõ chuyện này nhỉ? Sean cùng phụ tử Lena đều biết, sau khi trở về phải giết người diệt khẩu a!”

Lotter cười nói: “A Man, sau khi đến đại lục, mấy người chúng ta liền mang người đi dạo bốn phía, hắc hắc, để cho người biết niềm vui thú của việc “sờ cái đuôi” a!”

Những Thú Tộc chiến sĩ này, vốn đối với Trương Đức Bưu còn có chút địch ý, nhưng câu ngạn ngữ thú tộc này liền đưa khoảng cách giữa bọn chúng gần hơn không ít, bọn người Lotter đã xem hấn vừa mắt rất nhiều, giống như là anh em với nhau.

Trương Đức Bưu gượng cười hai tiếng, lúng túng nói: “Việc nhỏ này thì không cần đâu, kỳ thật con mắt thẩm mỹ của người Nam Cương chúng ta bất đồng với các người.”

Man tử cắn răng, trái lương tâm nói: “Kỳ thật, ta thích nữ nhân cao lớn thô kệch!”

“Cái này rất dễ xử lý rồi, nữ nhân của Ngưu Đầu bộ lạc mọi người cao lớn thô kệch, thân thể cường tráng như trâu a!” (Biên: Vãi hàng, đã là trâu còn so sánh với trâu =)))

Lotter ôm lấy đầu vai của hấn, thoải mái cười to, hướng một Thú Tộc chiến sĩ bên cạnh nói: “Haydn là chiến sĩ Ngưu Đầu bộ lạc, để cho hấn mang theo người đi dạo chơi, bao người vui vẻ a!”

“Không phải chứ?”

Trương Đức Bưu trước mắt dường như xuất hiện một đám đại thẩm Ngưu Đầu vây quanh hấn, không khỏi lạnh gáy một cái.

161. Chương 161: Quyền Ý Biến Hóa

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 161: Quyền Ý Biến Hóa

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Thuyền lênh đênh trên mặt biển hơn một tháng nhưng Thú Tộc chưa từng ủ rũ.

Trong khoảng thời gian này Trương Đức Bưu cùng bọn người Lotter dần dần quen thuộc lẫn nhau, đã không còn tình trạng giương cung bạt kiếm. Hấn phát hiện, kỳ thật Thú Tộc cùng Nam Cương Man tộc rất tương đồng, không thích bị ràng buộc và rất hào sảng, không câu nệ tiểu tiết, mà bất đồng với Nam Cương Man tộc chính là, Nam Cương Man tộc đối với bất luận chủng tộc nào đều đối xử như nhau, sẽ không kỳ thị người khác.

Nhưng Thú Tộc bất đồng. Muốn được bọn hấn tôn kính, trước hết phải có được thực lực làm họ kính phục.

Thú Tộc sùng bái cường giả, người Nam Cương cũng sùng bái cường giả, nhưng cả hai thuộc về hai thái cực khác nhau.

Người Nam Cương giúp đỡ mọi người là điều tốt, cho dù là kẻ yếu cũng sẽ được bọn hấn tôn trọng, Thú Tộc thì bất đồng, nếu như không đạt được sự tôn kính của Thú Tộc khác, như vậy những người này sẽ trở nên cực kỳ tàn bạo, sẽ không quản người yếu nhược hay đáng thương ra sao.

Theo ý nào đó mà nói, Thú Tộc vẫn còn bảo lưu tập tính của dã thú, đem quy luật mạnh được yếu thua của rừng rậm phát huy đến mức tận cùng.

“Sói không giảng đạo lý với dê, chúng chỉ biết giảng đạo lý với sư tử.” Trương Đức Bưu đối với tập tính của Thú Tộc có chút không cho là đúng, thầm nghĩ: “Ta lần này đồng tiền, muốn kết làm đồng minh với Thú

Tộc, cũng phải có thực lực mạnh hơn bọn họ. Phải trở thành sư tử! Nếu là thỏ, cừu non. Đừng nói kết minh, thậm chí có thể sẽ bị bọn hân ăn tươi!”

Trên thuyền những ngày này, Trương Đức Bưu dứt khoát nhảy khỏi thuyền lớn, giẫm trên sóng biển đi theo đằng sau thuyền lớn, lợi dụng đặc tính nước biển. Tìm hiểu bí mật của Tinh Thần Lực Biến Hóa.

Tinh thần lực của hân đã đạt tới cấp bậc Thánh Ma Đạo, vô cùng cường đại, tu luyện Tinh Thần Lực Biến Hóa tự nhiên là làm chơi ăn thật, không chỉ có như thế, sau khi mở trung thượng đan điền, cho dù hân vừa mới bước vào cảnh giới Đấu Khí Như Sơn, nhưng so với tu vị Đấu Khí Như Sơn đỉnh phong không kém bao nhiêu, đấu khí hùng hậu, liên tục không dứt, ba cái đan điền đồng thời cung cấp đấu khí cho thân thể, cơ hồ không có khả năng suy kiệt, có thể tùy ý cho hân sử dụng để nghiên cứu khai phá. Chỉ thời điểm tinh thần lực hao hết, Trương Đức Bưu mới trở về thuyền, nghỉ ngơi một đêm, những lúc khác, hân dùng tất cả thời gian để tu luyện.

Tu vi của hân lần nữa tinh tiến, đây thời kì tu vi bạo phát, lần này tu vi đột nhiên bạo phát cùng dĩ vãng bất đồng, năm đó Trương Đức Bưu đạt được Long Môn Bảo Tượng, tu vi cũng theo đó nước lên thuyền lên, tiến vào Tinh Viện học viện, tu vi lần nữa tăng lên một mảng lớn, về sau mỗi một lần lịch lãm rèn luyện đều có tăng lên, nhưng so sánh với lúc này lại có chỗ bất đồng.

Dĩ vãng tu vi tăng lên là một loại tích lũy, mà lần này là bộc phát, nếu không có tích lũy ngày xưa, cũng sẽ không có bộc phát hiện tại.

Bọn người Lotter nhìn Trương Đức Bưu đang bước chậm trên mặt biển, không nhanh không chậm đi theo đằng sau thuyền lớn, nước biển chung quanh hân biến ảo thành hình, mấy ngày gần đây nhất, nước biển càng ngày càng ít, mà thay thế nước biển chính là Man đấu khí vô cùng tinh thuần!

Mấy người Lotter mặt sắc mặt ngưng trọng, Lilith nhìn bọn hân, thầm nghĩ: “Đức Bưu Man Chuy không hổ là nhân vật có thể sánh vai cùng Musharraf Hillman, nhiều người có thiên tư xuất chúng hơn người thường không biết bao nhiêu lần, nhưng người có được đại thành tựu thì chẳng có bao nhiêu. Tư chất của bọn Lotter cũng không tệ, nhưng bọn hân không cách nào có thể so sánh với Đức Bưu Man Chuy về độ liều mạng và dốc hết sức lực để rèn luyện mình. Tư chất tốt chỉ là một phương diện, trọng yếu hơn là hậu thiên cố gắng, bọn Lotter cố gắng không đủ.

Đột nhiên, Nordinson từ đầu thuyền phi thân lên, cũng nhảy vào mặt biển, cùng Trương Đức Bưu sóng vai đồng hành. Tinh thần lực cũng xuất ra, xoáy lên một mảng lớn nước biển. Đồng dạng là Tinh Thần Lực Biến Hóa!

Con mắt Trương Đức Bưu sáng ngời. Nordinson tại phương diện tạo nghệ Tinh Thần Lực Biến Hóa, thậm chí còn muốn xuất sắc hơn so với lão phong tử, nhiều người đỉnh chỉ nghiên cứu về phương diện biến hóa. Chủ yếu là nghiên cứu về phương diện hữu ích và ứng dụng kỹ xảo.

Tinh thần lực Nordinson trên mặt biển đan vào nhau tạo thành lưới lớn dày đặc, chồng chất, tinh thần lực Trương Đức Bưu thì hóa thành xúc tu. Bám vào trên lưới lớn, tinh tế cảm nhận kết cấu cùng biến hóa tinh thần lực của hân.

Nordinson lơ đãng đối với việc tinh thần lực của hân xâm nhập, tiếp tục phóng thích tinh thần lực của mình, đem kỹ xảo biến hóa từng cái biểu hiện ra.

Trương Đức Bưu cảm giác như trước mắt xuất hiện một bức họa xa hoa cuộn tròn lại, phía trên bức họa cuộn tròn là kết cấu đồ hình kỳ dị, cùng loại với trận pháp của Luyện Kim Sư, càng quan sát càng thấy nó tinh tế tỉ mỉ. Những trận pháp này đột nhiên phân giải, hóa thành rất nhiều phù văn!

Tinh Thần Lực Biến Hóa của Nordinson, là do đủ loại phù văn tổ hợp mà thành, vô cùng phức tạp, vô cùng tinh tế tỉ mỉ, khó trách kỹ xảo tinh thần lực của hân lại cao minh hơn lão phong tử là Kiếm Thánh rất nhiều!

Thật lâu, Trương Đức Bưu thu hồi tinh thần lực của mình, hướng hân chân thành vạn phần, nói: “Cảm ơn!”

Câu “Cảm ơn” này phát ra từ đáy lòng, Nordinson biểu diễn kỹ xảo tinh thần lực của mình, không thể nghi ngờ là chỉ điểm cho hân một con đường khác, con đường để trở thành Đấu Thánh, hướng Tinh Thần Lực

Biến Hóa của hân không đi con đường giống người khác, càng thêm mê người, càng thêm hữu hiệu.

Nordinson đã đình chỉ vận dụng Tinh Thần Lực Biến Hóa, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười hiếm thấy, nói: "Không cần khách khí. Thời điểm ta tu luyện Đấu Khí Biến Hóa(Hóa Hình). Đã từng bái nhập làm môn hạ của một vị Luyện Kim Đại Tông Sư, đau khổ học tập kỹ xảo phù văn trận pháp. Học được ba năm, trên cơ bản mới nắm giữ được tinh túy bên trong.

Trương Đức Bưu không khỏi đối với hân kính nể vạn phần, nếu như mình không có hai tay, chỉ sợ sớm đã cam chịu, căn bản không cách nào hy vọng xa vời đạt tới thành tựu của Nordinson.

Chần chờ một chút, Trương Đức Bưu nói: "Hai tay của ngài?"

Nordinson cười khổ. Nói: "Thời điểm ta bái nhập môn hạ của vị Luyện Kim Đại Tông Sư kia, đến năm thứ hai có một người trẻ tuổi đến bái nhập làm môn hạ của vị Luyện Kim Sư này. Người trẻ tuổi này hân cũng đồng dạng tới học tập về phù văn trận pháp, bỏ ra một năm, liền đem phù văn trận pháp của Luyện Kim Sư triệt để dung nhập vào bên trong Tinh Thần Lực Biến Hóa, hai tay ta bị chặt đứt là vào thời điểm ta và hân tỷ thí, ta không địch lại tinh thần lực của hân, bị hân chặt đứt."

Khóe mắt Trương Đức Bưu nhảy lên, tạo nghệ của Nordinson về phương diện Tinh Thần Lực Biến Hóa, là hân đã thấy cường đại nhất, xuất sắc nhất, nếu như lại phụ trợ Đấu Khí Biến Hóa, thực lực mạnh, hoàn toàn có thể xưng đệ nhất nhân dưới Kiếm Thánh, không nghĩ tới lại thua dưới tay của một người khác về phương diện này, hơn nữa người kia đồng dạng là cao thủ Đấu Khí Biến Hóa, cũng đồng dạng tu luyện tinh thần lực giống mình.

"Người kia là ai vậy?" Sắc mặt Trương Đức Bưu ngưng trọng, nói: "Chuyện này phát sinh từ lúc nào?"

Trong mắt Nordinson không khỏi xuất hiện thân ảnh một người khác, nói: "Hân gọi Musharraf Hillman, là cao thủ trẻ tuổi của Tiêm Nha Địch bộ lạc, thời điểm ta tỷ thí với hân là chín năm trước. Musharraf Hillman cũng như người, khi nhìn thấy người ta không tự chủ liền liên tưởng đến hân, khí chất hai người các người thường xuyên làm cho ta rất mê hoặc."

"Còn có người như vậy" Trương Đức Bưu lộ ra phần lo lắng, lẩm bẩm nói: "Chín năm trước hân có thể chiến thắng người, chẳng phải là nói hân đã trở thành Kiếm Thánh Thú Tộc?"

Nordinson lắc đầu nói: "Không có. Những năm này hân đều lo chính đồn nội bộ Tiêm Nha Địch bộ lạc, chậm trễ tu luyện tu vị, tu vị hôm nay tối đa chỉ bằng ta. Tiêm Nha Địch vốn là một tiểu bộ lạc ngu xuẩn, nhưng trải qua chính đồn của hân, hôm nay đã trở thành một trong sáu đại bộ lạc."

Nordinson không khỏi lộ ra một tia đắng chát, thầm nghĩ: "Musharraf Hillman cho dù không có đem toàn bộ tâm tư đặt trên việc tu luyện, nhưng tu vị vẫn ngang hàng với ta. Sức chiến đấu so với ta cao minh hơn ta rất nhiều, đời này ta vĩnh viễn không có khả năng đuổi theo hân."

Trương Đức Bưu đột nhiên cười nói: "Nordinson tiền bối. Người biết vì sao tu vị tinh thần lực của người vượt xa tu vị đấu khí hay không? Thủy chung không cách nào tiến quân Thánh giai hay không?"

Nordinson quay đầu, ánh mắt sáng ngời hữu thần.

Trương Đức Bưu duỗi ngón tay ra, chỉ vào ngực của mình, nói: "Đây là bởi vì tâm của người không tinh khiết, tâm không tinh khiết, đấu khí không tinh khiết. Đấu khí cùng ma pháp không giống nhau, đấu khí rất kiêu ngạo, bao trùm trên tất cả lực lượng. Thời gian tu luyện đấu khí. Tâm của người cũng phải kiêu ngạo, Ma cần, giết Ma! Thần cần, giết Thần! Trận chiến năm đó, đã lưu lại trong tâm người bóng mờ, đấu khí của người cũng bởi vì vậy mà dừng lại ở thời điểm chín năm trước, không có bao nhiêu tiến bộ. Cho nên tu vị tinh thần lực của người mới vượt xa tu vị đấu khí, thậm chí đã đạt tới cảnh giới Thánh giả cũng không cách nào trở thành Kiếm Thánh!"

"Nếu như người có thể phá tan bóng mờ trong tâm, sẽ trở thành Kiếm Thánh, phá không được, người cả đời này sẽ dừng lại ở trình độ hôm nay!"

Nordinson ngẩn ngơ, hậm hực trên mặt đột nhiên quét sạch, giật mình tỉnh ngộ đầu óc thư thái, chân thành vạn phần nói: "Cảm ơn."

Trương Đức Bưu mỉm cười nói: "Không cần khách khí."

Hai người trở lại thuyền, bọn người Lotter phát hiện hai người này tựa hồ đã thay đổi, tinh thần tràn đầy phấn chấn, nhuệ khí, nhất là Nordinson, dáng vẻ vốn già nua nặng nề, tuy tuổi không lớn lắm, lại như một lão nhân đã bước một chân vào quan tài. Mà bây giờ giống như một thanh kiếm rút ra khỏi vỏ, hào quang bắn ra bốn phía. Thần thái bức người!

Lilith đi đến bên người Nordinson, thấp giọng oán giận nói: “Tiền bối, tại sao ngài phải truyền thụ cho hắc kỹ xảo?”

Nordinson mỉm cười nói: “Người không hiểu, sẽ không hiểu đâu.”

Lilith bị hắc làm tức chết đi được, còn chưa có tới kịp nói chuyện, chỉ thấy Nordinson đột nhiên vươn người đứng dậy, nhảy vào mặt biển, cao giọng nói: “A Man, ta đi đây” .

Trương Đức Bưư đứng ở đầu thuyền, phảng phất mình chính là một con thuyền, dương tay nói: “Không tiễn!”

Nordinson cười ha ha, chạy như điên, thể như tuần mã, thanh âm xa xa truyền đến: “Nếu có cơ hội, người không ngại đi Thiết Lô Cốc, đi tìm Huoshan đại sư, hắc sẽ truyền thụ cho người tường tận về kỹ xảo Tinh Thần Lực Biến Hóa!” Trương Đức Bưư đưa mắt nhìn hắc rời đi, lẩm bẩm nói: “Thiết Lô Cốc sao? Ta nhất định sẽ đi, bất quá lại không phải để học tập Tinh Thần Lực Biến Hóa, bởi vì Tinh Thần Lực Biến Hóa của ta đã gần như hoàn mỹ.”

Bọn người Lilith kinh dị chứng kiến, trước người Trương Đức Bưư đột nhiên hiện ra một cây cầu dài, rất xa trải dài trên mặt biển, như là một đạo cầu vồng.

Cây cầu kia do tinh thần lực thuần túy cùng đấu khí ngưng tụ mà thành, lan can trên cầu có đủ loại ma thú cường hoành ẩn núp, Địa Ngục Khuyển, Kim Quang Hồng, Cửu Đầu Giao Long, Cự Long, Đại Xà...

Chúng ngửa đầu ưỡn ngực, nhìn lên trời xanh mây trắng, có suy ngẫm, có giương nanh múa vuốt dữ tợn hung ác... Tựa thời muốn ăn thịt người, trông rất sống động, thiên hình vạn trạng.” Một cổ khí tức Man Hoang cuồng dã lập tức đập vào mặt!

Sinh Tử Kiều, mắt thường cũng có thể thấy được Sinh Tử Kiều quyền ý!

“Đây là, quyền ý thần niệm!” Bọn người Lotter khiếp sợ dị thường, thất hồn lạc phách, nói: “Đấu khí cùng tinh thần lực ngưng tụ quyền ý thần niệm thành thực chất!”

Cây Sinh Tử Kiều này, phảng phất như được khảm vào trong hư không, thuyền lớn đột nhiên đình chỉ tiến lên, tựa hồ khi cây cầu xuất hiện, liền định trụ không gian, đem thuyền lớn khóa giữa biển khơi!

codon.tra

162. Chương 162: Hung Ác

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 162: Hung Ác

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Sinh Tử Kiều đột nhiên phân giải biến mất, những ma thú cường hoành kia giống như sống lại nhập vào trong thân thể Trương Đức Bưư. Đã không còn Sinh Tử Kiều phong tỏa, thuyền lớn lúc này mới tiếp tục tiến về phía trước.

Lotter ngơ ngác nhìn một màn này, lẩm bẩm nói: “Ta đời này đừng hòng mơ tưởng lại đuổi kịp hắc.”

Bọn người Lyon cũng có cảm thụ giống như vậy, không tận mắt nhìn thấy Sinh Tử Kiều quyền ý khảm nhập trong hư không, căn bản không cách nào hiểu rõ cảm giác rung động lúc này, kinh ngạc, hết lần này tới lần khác bị kinh ngạc, làm cho người ta khó có thể sinh ra chống cự chi tâm.

Lilith chứng kiến Sinh Tử Kiều biến mất, lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nổi giận dùm dùm nói: “Đức Bưu Man Chuy, người đã cùng Nordinson tiền bối nói cái gì? Vì sao hắn lại rời đi?”

Trương Đức Bưu mở to mắt. Giống như cười mà không phải cười, nói: “Người có lẽ nên cao hứng mới đúng, bởi vì Thú Tộc các người sắp nhiều hơn một vị Kiếm Thánh.”

“Kiếm Thánh?” Lilith trừng to mắt, khó có thể tin nói: “Chẳng lẽ nói Nordinson tiền bối hắn... điều này sao có thể?”

Cho dù Thú Tộc ở đại lục, không bị chủng tộc khác quấy nhiễu, nhưng Kiếm Thánh lại không nhiều lắm, xuất hiện một vị Kiếm Thánh, ý nghĩa không thua kém Hoàng kim Bể Mông huyết thống tái hiện hậu thế, đồng dạng là một đại sự kinh thiên động địa!

Trong đầu Lilith mơ mơ màng màng, như thế nào cũng nghĩ không thông, Trương Đức Bưu tu vị không cao, vì sao có thể chỉ điểm cho Nordinson tu vi đã đạt tới Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong, lại chỉ điểm hắn cách đột phá Kiếm Thánh.

Trương Đức Bưu không để ý đến nghi vấn của nàng, đột nhiên đem Sinh Tử Kiều quyền ý thu trở về hạ đan điền, phong ấn đấu khí hình liên hoa phong tỏa đan điền của hắn lại. Ngay sau đó, hắn lại phong bế trung đan điền, chỉ giữ lại thượng đan điền để cung ứng đấu khí, khoan chân ngồi ở mũi thuyền, tinh tế tìm hiểu Tinh Thần Lực Biến Hóa tại mi tâm.

Tinh Thần Lực Biến Hóa của hắn tuy được Nordinson chỉ điểm, gần như hoàn mỹ, nhưng vẫn không có đạt tới trình độ hoàn mỹ vô khuyết, so sánh với các cường giả thời Thượng Cổ thì còn kém xa.

Bởi vậy hắn đem trung hạ đan điền phong tỏa, chỉ lưu lại thượng đan điền, bởi như vậy, mới có thể toàn tâm toàn ý nghiên cứu ảo diệu của Tinh Thần Lực Biến Hóa, hơn nữa còn triệt để hoàn thiện!

Hôm nay, đấu khí của hắn đã có thể biến hóa, nhưng khi Trương Đức Bưu tiếp xúc đến cảnh giới này, mới biết được Đấu Khí Biến Hóa cũng không phải đơn giản như vậy, phỏng đoán đại khái một chút, Đấu Khí Biến Hóa có thể chia làm ba cảnh giới.

Đệ nhất trọng cảnh giới chính là quyền ý biến hóa, Hầu Nhân Ma Ni chính là loại cảnh giới này, Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý ngưng tụ thành thực chất, như long như mãng, uy lực cường hoành.

Đệ nhị trọng cảnh giới là Tứ Tí Hóa Hình(bốn tay biến hóa), Nordinson cùng Kiếm Thánh Torres là những người nổi bật nhất của loại cảnh giới này, tu vi đạt đến một bước này, toàn thân cao thấp khắp nơi đều là tay, lực công kích tăng trưởng gấp bội, nhiều người không thể thủ thắng.

Về phần đệ tam trọng cảnh giới. Chỉ là một loại phỏng đoán của Trương Đức Bưu, chỉ sợ chỉ có khí lực trời sinh cường hoành như người Nam Cương Man tộc mới có thể đạt đến cảnh giới này, cụ thể như thế nào, Nam Cương Man tộc cũng không có tư liệu về phương diện này, Trương Đức Bưu cũng không rõ ràng.

Hiện tại hắn mới tiến vào đệ nhất trọng cảnh giới, quyền ý biến hóa, hơn nữa cảnh giới này còn chưa hoàn thiện.

Muốn triệt để hoàn thiện. Phải đánh tan Sinh Tử Kiều quyền ý. Sau đó một lần nữa dùng phù văn xây dựng Sinh Tử Kiều, làm cho Sinh Tử Kiều càng thêm cứng lại, biến thành cường thuẫn, mà Trương Đức Bưu sẽ biến thành mâu vô kiên bất tòi!

Bất quá muốn trùng kiến Sinh Tử Kiều nói dễ hơn làm, Trương Đức Bưu trước mắt chỉ tinh thông hệ thống phù văn Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết, hệ thống Thập Nhị Ma Thú phù văn luyện kim chỉ mới nhập môn, tinh thông môn phù văn này chính là Thái Ca.

Bởi vậy hắn quyết định trước dùng Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết phù văn kiến tạo thân cầu cho Sinh Tử Kiều tạo nền móng vững chắc, đợi đến lúc Thái Ca hoàn thành tiến hóa, bảo nó trợ giúp xây dựng ma thú phù điều trên lan can Sinh Tử Kiều.

Trương Đức Bưư ngồi xuống, dốc lòng kiến tạo Sinh Tử Kiều, trong khoảng thời gian này Eva ở bên cạnh hắn, giống như một tiểu thị nữ, chiều cổ ăn uống, trời mưa thì đem dù che mưa che gió cho hắn. Mặt Trương Đức Bưư bị bẩn, Eva lại bưng chậu rửa mặt, dùng khăn mặt ướt lau mặt cho hắn.

Bọn người Lotter nhìn thấy. Âm thầm nhủ mày, Eva tương lai sẽ trở thành Thú Tộc nữ vương, thống trị toàn bộ Thú Tộc đại lục, như thế nào có thể đi hầu hạ một tên mọi rợ Nam Cương như thế.

Lilith cũng nhìn không được, ra sức khuyên bảo tiểu nha đầu bướng bỉnh này, nhưng chủ ý trong lòng của Eva không thay đổi.

“Hắn là đạo sư của ta. Đệ tử hầu hạ đạo sư là việc nên làm!” Eva nói.

Lilith không có cách nào. đành phải giúp nàng làm, một bên lau mặt cho mọi rợ, một bên trong nội tâm oán hận nói: “Tử mọi rợ. Đồ lưu manh, chính mình ngồi xuống giả trang thành thần côn, làm hại người ta phải rửa mặt cho mi.”

Hồ nữ Shaman(Tất Mãn) lau vết bẩn trên mặt hắn, không khỏi ngẩn ngơ: “Tên lưu manh chỉ cần tân trang một chút, thì thật anh tuấn, so với bọn Lotter thì đẹp trai hơn nhiều.”

Trên mặt Lilith không khỏi hiện ra một vòng đỏ ửng, vụng trộm liếc nhìn bọn người Lotter cách đó không xa, phát hiện những tên Thú Tộc chiến sĩ đang trốn ở đuôi thuyền, lớn tiếng trò chuyện về chủ đề của nữ nhân, không ai chú ý tới nàng, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Hôm nay khí lực Trương Đức Bưư đã cùng Nham Thạch Man Chuy không kém bao nhiêu, đáng người khôi ngô, so với đáng người với các thú nhân khác thì cao lớn hơn nhiều, râu trên cằm và môi đã bắt đầu phát triển, tràn đầy khí chất nam tử, bất đồng hoàn toàn so với vẻ âm nhu của bọn con dòng cháu giống mà nàng đã gặp, trong nội tâm nhộn nhạo mãi không thôi.

Nàng lặng lẽ vươn tay. Sờ ria mép trên cằm của hắn, chỉ cảm thấy có chút nao nao, trong nội tâm nhảy loạn không ngừng, đột nhiên thoáng nhìn thấy Eva đứng ở bên cạnh tròng to mắt nhìn nàng, sắc mặt Thánh nữ đỏ lên, vội vàng đứng dậy, hướng mọi rợ đang ngồi đó, tức giận nói: “Lưu manh!”

Dứt lời, chạy nhanh như thỏ về căn buồng nhỏ trên tàu.

Eva lại mở tròng hai mắt, trong nội tâm có chút không hiểu.

Trương Đức Bưư đã sơ bộ đem Sinh Tử Kiều kiến tạo lại một lần nữa, mất hơn mười ngày thời gian, thuyền lớn đã đến gần Thú Tộc đại lục, bọn người Lotter vui vẻ ra mặt, Lilith cũng lộ ra sắc mặt vui mừng, bộ dáng như trút được gánh nặng. Bất quá Thánh nữ nhìn thấy mọi rợ, ánh mắt liền né tránh.

Hai mắt của nàng nhìn thấy Trương Đức Bưư, liền nổi giận đùng đùng, một câu “Lưu manh” nện qua, làm cho mọi rợ phiền muộn, muốn đâm đầu đập vào tường cho rồi.

“Đạo sư, ngài lưu manh với Lilith tỷ tỷ bằng cách nào?” Eva mở to mắt, hiếu kỳ hỏi.

Mọi rợ ngửa mặt lên trời thở dài. Lần này thật sự gặp trở ngại rồi.

Thuyền lớn lại đi thêm một buổi tối. Sáng sớm ngày thứ hai, gió nhẹ quét vào mặt mang theo vị mặn của biển.

“A Man, nơi này chính là Thú Tộc đại lục của chúng ta Đồ Phổ Tư cảng, là bến cảng lớn nhất!” Lotter đứng ở đầu thuyền, chỉ về hải cảng xa xa trước mặt nói với Trương Đức Bưư. (Đồ Phổ Tư là Hong Kong, vãi bọn khựa ta dịch ra luôn, ẻo để Hong Kong)

Trương Đức Bưư ngưng mắt nhìn lại. Chỉ thấy hơn mười chiếc lâu thuyền ra ra vào vào Đồ Phổ Tư cảng, những lâu thuyền kia lớn hơn so với chiếc của bọn hắn, ăn nước rất sâu, hiển nhiên trên thuyền chở hàng hóa rất nặng. Trên lâu thuyền có mấy trăm tên lính, võ trang đầy đủ, cầm đầu lâu thuyền là một vị nữ tướng quân đứng ở đầu thuyền, thân người đuôi rắn, tóc màu lam như là rong biển, lớn tiếng hô hào, quát tháo những thú nhân bốc vác hàng hóa vận chuyển lên thuyền.

Mà hàng hóa của bọn hắn. Ngoại trừ khoáng thạch, cũng không có thiếu Thú Tộc nô lệ bị xích bằng dây kẽm, bọn người Lotter nhìn, trên mặt không có chút vẻ giận dữ nào, ngược lại có chút vui mừng khi thấy người ta gặp nạn.

Trong nội tâm Trương Đức Bưu kỳ quái. Nói: “Những người kia là ai?”

“Ah, những thuyền lớn của hải tộc, những năm này hải tộc buôn bán Thú Tộc chúng ta, vận chuyển hàng hóa từ Bắc Chu bán cho chúng ta, sau đó vận chuyển khoáng thạch cùng nô lệ từ Thú Tộc đại lục về Bắc Chu.”

Lotter thấy hẳn khó hiểu. Kiên nhẫn giải thích nói: “Hải tộc vốn là một trong Bát Trụ Quốc cấm quân của Chu quốc các người, là chủng tộc sinh hoạt tại đáy biển, về sau Đại Trụ quốc thấy hoàng đế quản hải tộc bọn họ không được, cho nên độc lập tách ra, tự thành lập vương quốc cho riêng mình. Hắc hắc, Thánh nữ đại nhân, nữ nhân Bạch Hồ bộ lạc các người, lại bị bắt không ít, xem ra cùng Tiêm Nha Địch bộ lạc khai chiến, Bạch Hồ bộ lạc các người bị đánh bại!”

Lilith hừ một tiếng. Nghiêng đầu sang chỗ khác không để ý tới hẳn.

Lyon cũng cười hắc hắc nói: “Lotter, Sương Sói bộ lạc các người cũng ném mùi thất bại, bị bắt đi không ít nô lệ kia kia!”

“Hừ! Nếu không phải lão tử cùng Thánh nữ đại nhân đi Thần Vương điện, há có thể để cho lũ ranh con đánh lén thành công?”

Mấy cái Thú Tộc chiến sĩ cười nhạo lẫn nhau, không phần nộ chút nào khi thấy tộc nhân của mình bị bắt làm nô lệ, Trương Đức Bưu âm thầm lắc đầu, lúc này mới tin tưởng Thú Tộc lục khuyến bộ lạc và 17 tiểu bộ lạc đều bị chia rẽ. (Dịch: ghi theo tác giả)

Các bộ lạc của Nam Cương Man tộc, cho dù có mâu thuẫn, nhưng cũng sẽ không đem tộc nhân các bộ tộc khác biến thành nô lệ để buôn bán, cho dù công hãm những bộ lạc khác, cũng chỉ cướp đoạt nữ nhân cùng tiểu hài tử của đối phương.

Về sau, Trương Đức Bưu trở thành thần miếu trưởng lão, thành lập chủ thành, mâu thuẫn giữa các bộ lạc liền được điều hòa, rất ít xuất hiện chiến tranh giữa các bộ lạc.

“Một chủng tộc ưa thích giết chóc, không có chút đoàn kết dân tộc nào, chuyện kết minh với bọn họ lần này không biết là chuyện tốt hay xấu đây? Khó trách thánh phụ A Mộc lưu lại bản thảo có nói, Thú Tộc không thể tin.”

Mọi người rời thuyền, leo lên Đỗ Phổ Tư cảng, hướng chỗ sâu trong đại lục đi đến. Dọc đường Trương Đức Bưu quan sát văn minh của các tòa thành Thú Tộc. Chỉ thấy hoàn cảnh sinh tồn của Thú Tộc còn muốn ác liệt hơn so với Nam Cương Man tộc rất nhiều, khắp nơi đều xuất hiện cảnh giết chóc đánh cướp, tất cả các bộ lạc đều khai chiến với nhau, chiến hỏa liên miên.

Cũng không có thiếu ma thú cường đại từ trong rừng rậm đi ra, nhân lúc cháy nhà hôi của, đánh lén thôn trang, cả Thú Tộc đều sống sót trong một hoàn cảnh như thế.

Trương Đức Bưu không khỏi cảm khái sinh mệnh lực cường đại của dân tộc này, qua đó cũng có thể thấy được một điều, Thú Tộc là một chủng tộc có sức chiến đấu cường đại, vượt xa quân đội Bắc Chu cùng Nam Minh, nếu như có thể đạt được trợ giúp của bọn hắn, hoàn toàn chính xác có thể làm cho thực lực Nam Cương Man tộc bạo tăng.

“Đáng tiếc, dân tộc này thật sự quá loạn rồi, căn bản không có lực ngưng tụ. Dân tộc không có lực ngưng tụ, không thể kích phát ra sức chiến đấu cường đại của dân tộc đó!”

Trương Đức Bưu khẽ lắc đầu. Trong lòng có chút thất vọng. Thời gian đi đến Sương Sói bộ lạc. Lotter đột nhiên cười nói: “A Man, ta không thể cùng người đi Chiến Thần Điện rồi, ta phải chạy về quê quán nhìn một chút, không thể để lũ ranh con này bắt lão cha của ta trở thành nô lệ được!”

Khóe mắt Trương Đức Bưu nhảy lên, bên ngoài cười nhưng trong lòng không cười, nói: “Lotter huynh đệ. Người đi trước đi.”

Lyon, Haydn và các thú tộc chiến sĩ khác cũng nhao nhao cáo từ, nóng lòng phản hồi bộ lạc của mình. Trương Đức Bưu tiễn từng người bọn họ, nắm tay Eva, dờ dẫm đứng trong gió.

Lilith hiếu kỳ nói: “Tại sao người không đi? Chiến Thần điện còn rất xa đó!”

Trương Đức Bưu lắc đầu. Nhẹ giọng cười nói: “Thánh nữ đại nhân, người muốn Eva trở thành nữ vương của dân tộc này sao? Người cảm thấy dân tộc này có thể kết minh với Nam Cương của ta sao?”

Trương Đức Bưu cười lạnh: “Thú Tộc các người chia rẽ, cái gì cũng làm không được! Cho ta một ngàn Nam Cương đệ tử, trong vòng ba tháng. Ta có thể đem Thú Tộc đại lục các người san bằng thành bình địa! Ta không thể đem đệ tử của ta giao cho các người, cũng sẽ không kết minh với các người, Eva, chúng ta đi!” Dứt lời, ôm lấy tiểu nữ hài, đặt trên đầu vai của mình, nhanh chóng ly khai.

“Thánh nữ đại nhân. Đợi đến lúc Thú Tộc các người có chung tiếng nói, khi đó hãy đến Thiết Lô Cốc tìm ta!”

Lilith há to miệng. Lại không biết nói cái gì bây giờ, tình cảnh của Thú Tộc nàng tình tường hơn bất cứ ai, Trương Đức Bưu đột nhiên đổi ý cũng có thể hiểu được.

biglove

163. Chương 163: Chó Cậy Gần Nhà, Gà Cậy Gần Chuồng

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 163: Chó Cậy Gần Nhà, Gà Cậy Gần Chuồng

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Sở dĩ quan hệ giữa các chủng tộc Thú Tộc không tốt, ngoại trừ bọn họ yêu thích việc giết chóc tàn bạo ra, nguyên nhân lớn chính là ngoại hình của các chủng tộc, trong lãnh địa của lục đại bộ lạc, khắp nơi đều thấy được tuần nam mỹ nữ, nam nhân tuần mỹ ưu nhã, nữ nhân tư thái xinh đẹp mê người, vô luận nam nữ đều toát ra một loại vũ mị tự nhiên.

Cái đuôi sau lưng Bạch Hồ tộc không có làm giảm bớt tư sắc của bọn họ, ngược lại làm tăng thêm một ít phong tình dị chủng, tại Ngự Kinh Hoa thành khắp nơi đầy rẫy bọn quý tộc có tâm lý biến thái, ưa thích nuôi dưỡng Bạch Hồ nam tính, qua đó ít nhiều có thể thấy được mị lực của Bạch Hồ bộ lạc.

Cùng thú nhân chủng tộc khác bất đồng chính là, Bạch Hồ có trí tuệ cực cao, kiến trúc thành thị bọn họ có thể so sánh với Nam Minh Bắc Chu, độ phồn vinh của thành thị cũng không kém bao nhiêu.

Bất quá tại Thú Tộc đại lục, trí tuệ của Bạch Hồ cũng không đem lại hoàn cảnh sinh tồn cho bọn họ tốt hơn.

Thú Tộc sùng bái vũ lực, đối với trí tuệ các loại là thứ hư vô mờ mịt, là thứ xỉ mũi coi thường, Bạch Hồ tộc thừa thừa Shaman (Tát Mãn), vũ lực không cao, không có bao nhiêu cao đẳng chiến sĩ, bởi vậy chủng tộc này thường xuyên bị chủng tộc bộ lạc khác quấy rối, bắt thiếu nam thiếu nữ bán cho Hải Tộc, trao đổi hàng hóa với Bắc Chu.

Trong thành Shaman, Tế Tự cung điện, Lilith thanh tú động lòng người đứng sau lưng một vị lão giả, cung kính hướng lão giả kia thuật lại tạo ngộ của mình.

Vị lão giả này chính là Đại trưởng lão Chiến Thần Điện Nemo Yabu, cũng là đạo sư của Lilith, trí giả nổi tiếng của Thú Tộc.

Lilith nói xong, qua nửa ngày sau Nemo Yabu mới mở to mắt, lộ ra vài phần giáo hoạt, cười nói:

“Tên mọi rợ Nam Cương này làm cho ta cảm thấy hứng thú, đổi lại nếu là ta nhìn thấy bộ dạng chia năm xẻ bảy của thú tộc, ta sẽ không đáp ứng đem đệ tử của ta giao cho Thú Tộc, càng không liên minh với Thú Tộc.”

Lilith lo lắng nói: “Thế nhưng thừa đạo sư, huyết mạch hoàng thất còn trong tay hân.”

Nemo Yabu trưởng lão khoát tay nói: “Thú Tộc chúng ta sắp hỏng mất rồi, toàn bộ 23 bộ lạc đều chiến đấu với nhau, giết tới giết lui, Chiến Thần Điện cũng có 23 vị trưởng lão, cả ngày cãi nhau, ai cũng không chịu nghe ý kiến của người khác! Thú Tộc như vậy, chia rẽ như vậy, cái gì cũng làm không được! Thú Tộc chúng ta cần một kẻ thù bên ngoài, một ngoại lực, đem các bộ lạc tán loạn hợp lại, mà Thần Vương điện chính là kẻ thù bên ngoài, Đức Bư Man Chuy chính là ngoại lực!”

Lilith cẩn thận ngẫm nghĩ, gật đầu đồng ý, lại nói: “Nhưng là hiện tại Đức Bư Man Chuy không muốn đàm phán với chúng ta, cũng không muốn giao huyết mạch Chiến Thần Gruumsh.”

Nemo Yabu trưởng lão mỉm cười nói: “Ta vừa rồi nghe người nói, hắn cũng không phải một người ngu xuẩn, nếu như Nam Cương Man tộc phải người khác tới, hơn phân nửa không có khả năng hợp tác, nhưng phải tới một anh hùng có thể sánh ngang với thánh phụ A Mộc tới, tỷ lệ hợp tác tăng lên rất nhiều.

“Man tộc thánh phụ A Mộc?”

Sắc mặt Lilith cổ quái, tất cả Thú Tộc đối với cái tên của Man Tộc thánh phụ, người đã đuổi Thú Tộc bọn họ ra khỏi đại lục, vừa hận vừa sợ, trong nội tâm sợ hãi xen lẫn lòng tôn kính, lúc Thú Tộc bộc phát chiến tranh, lúc nguyên rủa người khác bình thường đều nói: “Ca ngọ Gruumsh, buổi tối A Mộc ở bên trong bộ lạc của các người!”

“Đạo sư, ngài quá đề cao hắn rồi? Hắn sao có thể đánh đồng với A Mộc được?”

“Như thế nào không thể?”

Nemo Yabu trưởng lão cười nói: “Thời điểm A Mộc cùng tuổi với hắn, chỉ sợ tu vị còn không cao như hắn, cống hiến cho Nam Cương cũng không lớn bằng hắn. Ta thậm chí có dự cảm, nói không chừng thành tựu tương lai của hắn sẽ siêu việt A Mộc. Trở thành một đời thánh phụ mới của Nam Cương Man tộc! Người Nam Cương này, có lẽ ta tự mình đi gặp hắn một lần, thử thuyết phục hắn trở thành ngoại lực để thống nhất Thú Tộc.”

Trong một tiểu sơn thôn, Trương Đức Bư nhìn đám chiến sĩ Thú Tộc đằng sát khí, ảo não thở dài nhỏ giọng thầm nói: “Sớm biết như vậy ta hỏi Lilith Thiết Lô Cốc đi đường nào, cũng sẽ không xuất hiện loại tình huống như hôm nay rồi.”

Nguyên nhân gây ra chuyện này rất đơn giản, sau khi mọi rợ cùng Lilith tách ra, lúc đó mới nhớ tới mình không biết đường đi đến Thiết Lô Cốc, đành phải tìm được một Thú Tộc thôn trang hỏi thăm. Nào biết hắn vừa mới nhập thôn, liền bị những thú nhân nơi đây phát hiện hắn là kẻ thù truyền kiếp, Nam Cương Man tộc, vì vậy liền xuất hiện tình huống lúc này.

“Man rợ chết tiệt, lão tử Amzar khiêu chiến người, đánh bại người, ta chính là anh hùng trong thôn!” Một Thú Tộc chiến sĩ phóng ra khỏi đám người, mang theo Đại Chuy rít gào nói.

Trương Đức Bư nhìn xem quần áo rách rưới của gia hỏa này, nhin không được cười lên: “Man rợ? So với Thú Tộc các người thì người Nam Cương chúng ta đã được xem là chủng tộc văn minh rồi. Eva, người đi đối phó hắn!”

“Vâng, đạo sư!”

Eva gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, kích động. Tên Thú Tộc chiến sĩ Amzar không vui nói: “Một tiểu nha đầu.” Lời còn chưa dứt, Eva đột nhiên biến mất trước mặt hắn, sau một khắc liền hiện ra sau lưng hắn, Amzar chỉ cảm thấy tóc gáy sau lưng đến dựng thẳng lên, vội vàng vùng Đại Chuy lên hướng sau lưng chém tới, nào biết Đại Chuy vừa mới giờ lên, bị Thú Tộc tiểu nha đầu kia nhảy lên một tay bắt lấy cổ chân, dùng sức quật về phía trước, hắn bị nện xuống mặt đất!

Âm thanh nổ mạnh nặng nề truyền đến, Thú Tộc chiến sĩ đứng xem xung quanh nhìn chăm chú, chỉ thấy trên mặt đất xuất hiện một cái hố to hình người, Chỉ thấy hai cái chân Amzar lộ ra khỏi mặt đất. Hai chân vẫn bị tiểu nha đầu kia nắm trong tay.

Tay Eva run lên. Amzar thân bất do kỷ, lần nữa bị quật về phía sau, cạch cạch cạch, âm thanh trầm đục liên tiếp truyền đến. Trong chớp mắt trên mặt đất liền xuất hiện nhiều hố to hình người. Tên Amzar đã sớm hôn mê, trong tay vẫn nắm chặt Đại Chuy, không chút buông lỏng.

Những Thú Tộc chiến sĩ lúc này không khỏi đều hít một hơi lạnh khí, lặng lẽ lui về phía sau một bước. Eva đáng người thấp bé, đứng thẳng mới đến hông của bọn họ, không nghĩ tới lực lượng khủng bố như vậy, thủ đoạn bạo lực như vậy!

Eva vứt bỏ Amzar, khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn đỏ bừng, trở lại bên người Trương Đức Bư. Trương Đức Bư nhẹ nhàng sờ lên đầu của nàng. Trong nội tâm rất là vui mừng: “Tiểu nha đầu Eva này. Rất có tác phong của lão tử!”

“Còn đánh không? Nếu không đánh, ai trong số các người có thể nói cho ta biết, Thiết Lô Cốc đi đường nào?”

“Đánh! Đương nhiên phải đánh!” Đám người đột nhiên tách ra, trung niên nhân hơn bốn mươi tuổi đi tới, những tên Thú Tộc chiến sĩ vui vẻ nói: “Douglas thôn trưởng, cái tên mọi rợ này là người Nam Cương, đánh chết hắn đi!”

Trương Đức Bư ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy vị Douglas thôn trưởng này tu vi đấu khí đã đạt tới tiêu chuẩn Kiếm Đấu Sĩ cấp hai, là một hảo thủ không tệ, thầm nghĩ: “Nguyên lai nơi này là Cầu Đầu Nhân bộ lạc. Eva vừa mới tu luyện thành công Long Mông Bảo Tượng tầng thứ nhất, lúc này e rằng không phải đối thủ của hắn.”

Douglas thôn trưởng gầm rú một tiếng, vẻ mặt hung ác xông tới, trong chớp mắt đầu hắn biến thành đầu chó. Ánh mắt Trương Đức Bư ngưng tụ, tên Douglas vốn là Kiếm Đấu Sĩ cấp hai, sau khi cuồng hóa thực lực bạo tăng. Hiện tại đấu khí của hắn đã đạt tới cảnh giới Đấu Khí Như Cương!

“Đáng tiếc Tiểu Hắc không có ở đây, nếu không phải so sánh Douglas với nó xem ai mới giống chó hơn.”

Trong cổ họng Douglas gào rú liên tục, gào lên nói: “Mọi rợ, lão tử không muốn đánh với tiểu nha đầu kia, lão tử muốn đánh với người! Người có thể đánh thắng lão tử, lão tử sẽ mang người đi Thiết Lô Cốc! Đánh không thắng, liền chết ở chỗ này!”

Trương Đức Bư nhẹ nhàng lắc đầu: “Người còn không phải đối thủ của ta.” Dứt lời, lấy ra Thương Khung Chiến Chùy, giao cho Eva, nói: “Thay vì sư đánh hắn, không nên đánh chết, vì sư còn muốn hắn dẫn đường.”

Eva bắt lấy chuôi cự chùy này, trong ánh mắt lộ ra một tia bi thương, lập tức bị chôn dấu thật sâu. Sau khi Douglas cuồng hóa, lý trí dần dần mất đi, chỉ còn lại thú tính, gào thét liên tục, lao nhanh về trước.

Eva không kịp suy tư. Vội vàng đem tinh thần lực của mình rót vào Thương Khung Chiến, thanh chiến chùy biến thành to lớn vô cùng, tiểu hài nữ nhỏ bé lúc này trông giống đồ trang sức của chiến chùy, một lớn một bé.

Eva cảm thấy Thương Khung Chiến Chùy đột nhiên trầm xuống gấp trăm lần, miễn cưỡng giơ lên, Douglas đã vọt tới trước mặt, vội vàng xuất toàn thân khí lực, một búa nện xuống.

Chỉ nghe một tiếng rống vang lên. Eva thu hồi cự chùy, thò cái đầu nhỏ nhìn lại, chỉ thấy trước mặt trống vắng, vị Douglas thôn trưởng kia đã không còn bóng dáng.

Những Thú Tộc chiến sĩ ngẩn đầu, ngơ ngác nhìn lên không trung, đột nhiên kêu một tiếng, tán loạn như chim mất tổ, chạy trốn ra bốn phía, kêu lên: “Giết người, nữ ma đầu giết người!”

Trong nháy mắt công phu. Cầu Đầu Nhân trong tròn đã trốn mất không còn một mảnh, biến thành một thôn trang chết.

Lúc này, Douglas mới từ không trung rơi xuống. Trương Đức Bư đi tới, cầm hắn lên. Douglas vội vàng kêu lên: “Anh hùng, tha mạng, ta bên trên có mẹ già tám mươi tuổi, dưới có con nhỏ gào khóc đòi ăn.”

“Câm miệng!” Trương Đức Bư quát lên, nổi giận nói: “Người biết Thiết Lô Cốc ở đâu không?”

Douglas gật đầu. Cười cười, nói: “Biết rõ, đương nhiên biết rõ. Anh hùng, ngài là đi tìm Huoshan Đại Tông Sư để chế tạo trang bị? Bất quá Thiết Lô Cốc có chút xa, người xem, ta vẽ cho ngài một tấm bản đồ. Tự ngài đi có được hay không?”

“Không được.”

Về mặt Douglas đau khổ, đành phải đi trước dẫn đường, trong nội tâm tức giận nói: “Lần này thảm rồi, cùng tên mọi rợ chết tiệt này ở cùng một chỗ. Nếu như bị những người khác nhìn thấy, lão tử nhất định phải chết! Mọi rợ chết tiệt, ngươi là đồ không biết sống chết, cầu đại gia của ngươi còn muốn giữ lại cái mạng nhỏ! Một tên Nam Cương mà dám ở trên địa bàn của Thú Tộc chúng ta chạy loạn, chẳng phải ngại cái mạng của mình quá dài hay sao?”

Mỏ quạ đen Douglas rốt cục ứng nghiệm, bọn hắn chưa có chạy xa, liền gặp được tù trưởng Cầu Đầu Nhân bộ lạc suất lĩnh đại quân chinh chiến trở về, tù trưởng đương nhiên phát hiện ra phản đồ và tên mọi rợ đi chung với nhau, phần nộ trách cứ Douglas, sau đó suất lĩnh đại quân giết tới.

Cầu Đầu Nhân thôn trưởng sắc mặt xám ngoét, vội vàng nhắm mắt lại, chỉ cảm thấy một cổ tinh thần uy áp khí thế bàng bạc xuất hiện bên người. Bao trùm thiên địa.

Qua nửa ngày sau. Cổ uy áp kinh khủng tán đi, Douglas phát hiện mình đầu chó của mình vẫn còn trên cổ. Mở to mắt ra nhìn, chỉ thấy tù trưởng cùng quân đội của hắn toàn bộ nằm trên mặt đất thở dốc. Nhưng tu vị đều bị phế!

Cầu Đầu Nhân thôn trưởng chạy tới, một cước dẫm lên mặt tù trưởng, hai tay chống nạnh hung hăng càn quấy cười to: ” Shate Man, không phải ngươi nói muốn giết ta sao? Ngươi tới đi, ngươi tới giết ta đi!” Trương Đức Bưu lắc đầu, cho tới bây giờ hắn cuối cùng cũng hiểu rõ một tí về tính cách của Cầu Đầu Nhân, đều là một đám sợ mạnh khi yếu, bỏ đá xuống giếng, thấy đối phương nhân số ít sẽ hung hăng càn quấy giết tới, thực lực đối phương cao, liền lập tức đầu hàng, căn bản không có nguyên tắc của mình, càng chưa nói tới liêm sỉ

biglove

164. Chương 164: Luyện Kim Đại Tông Sư

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 164: Luyện Kim Đại Tông Sư

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Hiện tại đám cao niên của các bộ lạc khác đều đưa ra cách giải quyết chung về tên mọi rợ. Năm ngày ngắn ngủi, Thú Tộc đại lục đã loan truyền tin tức có một tên mọi rợ Nam Cương Man Tộc xuất hiện, không biết có bao nhiêu cao thủ tới khiêu chiến, thậm chí chưa đi đến bên cạnh tên mọi rợ, liền bị tinh thần lực cấp Thánh Ma Đạo đè bẹp.

Cầu Đầu Nhân thôn trưởng nhìn thấy đám cao thủ lúc trước mà hắn từng ngưỡng mộ ngã xuống, lộ ra vẻ hả hê, thầm nghĩ: “Những tên này tu vị đều cao hơn ta, nhưng đầu óc lại không thông minh bằng ta, lão tử thấy tình thế không ổn, sớm đã đầu hàng vinh quang. Lão tử có nên đầu nhập tên mọi rợ này. Làm một ‘thú gian’ hay không?”

Douglas quay đầu lại nhìn nhìn Trương Đức Bưu và Eva, lập tức lắc đầu. Cầu Đầu Nhân giỏi về cách nhìn mặt nói chuyện, phát hiện A Man không có chút ý tứ cần hắn đầu nhập, đành phải thôi.

Đối với khiêu chiến dọc đường, Trương Đức Bưu cũng dần dần cảm thấy phiền chán, trong mắt hung quang chớp động, tính toán có nên mặc kệ sống chết của đám người khiêu chiến. Trước hết giết mấy người lập uy rồi nói sau, lúc này nghe Douglas vui vẻ nói: “Đã tới Thiết Lô Cốc!”

Trương Đức Bưu liền ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trước mắt xuất hiện bốn miệng núi lửa cực lớn, giống như một cái bếp lò bốn chân, mà chính giữa bốn ngọn núi là một sơn cốc, giống như bụng lò.

Bốn tòa núi lửa này không phải đã ngưng hoạt động, trái lại, đây chính là thời kỳ chúng hoạt động mạnh nhất, khói đen cuộn cuộn từ trong miệng núi lửa toát ra, cột khói bay lên độ cao hơn vài dặm!

Bất quá kỳ quái nhất là, dưới chân núi lửa không có nóng bức như trong tưởng tượng của hần, ngược lại cực kỳ âm áp ôn hòa.

Trương Đức Bưu vốn tưởng rằng đây là hiệu quả của ma pháp, nhưng lại không phát giác ma pháp chấn động chút nào. Đi vào đại sơn cốc hần mới biết được nguyên nhân trong đó, chỉ thấy bốn tòa núi lửa đang hoạt động kia đều bị người ta đục thành một cái động lớn, dung nham từ trong núi lửa trào ra ngoài, hội tụ trong sơn cốc thành một cái trong hồ, từ đó làm giảm nhiệt độ của núi lửa.

Trong sơn cốc ma pháp chấn động vô cùng kịch liệt. Dem nhiệt lượng nóng bỏng của dung nham bao bọc lại, tạo thành một vòng ma pháp bảo hộ, độ ẩm trong sơn cốc vượt xa phía bên ngoài, nóng đến chín người.

Trương Đức Bưu vốn tưởng rằng Huoshan Đại Tông Sư là một vị Shaman, nhưng nhìn thấy bố trí của Thiết Lô Cốc, liền biết rõ mình đã sai nếu suy nghĩ theo thói thường, nếu như là Thú Tộc Shaman. Tuyệt đối không thể sử dụng thủ bút lớn như thế để đánh cắp năng lượng của núi lửa!

“Vị Huoshan Đại Tông Sư này, hần là một vị Thánh Ma Đạo Sư!”

Trương Đức Bưu nghĩ tới đây, không khỏi hiếu kỳ, Thú Tộc cùng Nam Cương Man tộc giống nhau, Trí Tuệ nữ thần không có chiều cổ hai dân tộc này quá nhiều, người có thiên phú ma pháp của họ ít đến cực điểm, chỉ có Ngưu Đầu Nhân mới có thể tu luyện ma pháp, chẳng lẽ vị Huoshan Đại Tông Sư này là một vị Ngưu Đầu Nhân Thánh Ma Đạo Sư?

“Người chính là tên Nam Cương man rợ đã làm Thú Tộc chúng ta huyền não đến mức long trời lở đất kia sao?”

Trương Đức Bưu đột nhiên nghe được từ sau lưng truyền đến một âm thanh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trên miệng hang chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một lão giả thú nhân mặc áo bào màu trắng, trên quần áo khắc một con rồng uốn lượn, hai mắt sáng ngời hữu thần, nghi ngờ hỏi: “Người là?”

“Chiến Thần Điện trưởng lão, Tiêm Nha Địch bộ lạc tù trưởng Đại Tế Tự Monsanto!” Lão giả kia giờ quần áo khắc rồng lên. Chỉ hướng Trương Đức Bưu, đi nhanh về phía hần. Khí thế liên tục tăng vọt, ở bên cạnh hần xuất hiện một phong nhân cụ phong (vòi rồng), đầu khí cùng quyền ý thần niệm hỗn tạp cùng một chỗ, nhắc lên trận trận cuồng phong!

Con mắt Trương Đức Bưu sáng ngời: “Cụ Phong quyền ý thần niệm? Dem tinh khí thần hợp nhất, hóa thành cụ phong, đích thật là vô khổng bất nhập (*chỗ nào cũng nhúng tay vào), là một loại thượng lưu quyền ý thần niệm!”

Monsanto tức giận cười to: “Tiểu mọi rợ, người một đường đánh đến nơi đây, ngang ngược càn rỡ, chẳng phải là khi dễ Thú Tộc chúng ta không người? Hôm nay phải cho người biết, Thú Tộc chúng ta cũng có cao thủ!”

Trương Đức Bưu nhú mày, nói: “Tiêm Nha Địch có một người trẻ tuổi tên là Musharraf Hillman. Vì sao hần không đến, tại sao lại phái một lão giả như người đến?”

Monsanto giận tím mặt, hừ lạnh nói: “Tiểu tử. Người biết cái gì? Musharraf Hillman chính là đệ tử của ta, ta là Thần Điện trưởng lão, lại càng là tù trưởng Đại Tế Tự của Tiêm Nha Địch bộ lạc, hần có thể sai khiến ta sao?”

Trương Đức Bưu khẽ lắc đầu, đang muốn nói chuyện. Đột nhiên thấy có hai người tiến vào sơn cốc, một người trong đó dáng người uyển chuyển, chính là thánh nữ Lilith của Chiến Thần điện. Người còn lại là lão giả của Bạch Hồ bộ lạc, ánh mắt cực kỳ sáng ngời hữu thần.

Lilith chứng kiến hai người giằng co, muốn mở miệng khuyên can, lão giả kia nhẹ nhàng giữ tay áo của nàng lại. Thấp giọng nói: “Đừng nhúc nhích, vừa vặn mượn Monsanto của Tiêm Nha Địch bộ lạc thử thực lực của tên Nam Cương Man tộc này. Xem hần có chỗ nào xuất sắc như mọi người đồn đại hay không.”

Lilith vội vàng im miệng.

Trong nội tâm Trương Đức Bưư khẽ động, đại khái đã đoán ra lai lịch của lão giả của Bạch Hồ bộ lạc: “Thời gian trên thuyền, Lotter từng nói qua, đạo sư của Lilith chính là Nemo Yabu trưởng lão, là trí giả cơ trí nhất của Thú Tộc đại lục. Lilith tất cung tất kính với lão giả này, xem ra hẳn chính là Nemo Yabu trưởng lão rồi. Sở dĩ hắn ngăn Lilith lại. Chỉ sợ muốn từ trên người của ta phán đoán thực lực của Nam Cương.”

Nghĩ tới đây, khí thế Trương Đức Bưư đột nhiên tăng vọt, cơ hồ trong nháy mắt liền đạt tới đỉnh phong, uy áp như ngục, bành trướng như biển, còn chưa phóng thích Sinh Tử Kiềm quyền ý của mình, đã đem Cụ Phong quyền ý của Monsanto triệt để áp chế!

Chính vào lúc này, trong Thiết Lô Cốc truyền đến một tiếng hét to, thanh âm vang dội cả sơn cốc, như tiếng sấm giữa trời quang, chấn đặc nham thạch nóng chảy trong hồ cuộn sóng, khí thế làm cho người ta cực kỳ sợ hãi!

“Ai dám làm càn trong sơn cốc của ta?” Trong sơn cốc có một Ngưu Đầu Nhân cấp tốc lao ra. Đầu tóc đỏ như lửa, đôi ngưu nhãn trừng lớn hung dữ quét qua Monsanto, hừ lạnh nói: “Monsanto, người tới sơn cốc của ta làm cái gì?”

Khí thế Monsanto thu liễm vài phần, cười nói: “Huoshan Đại Tông Sư, sở dĩ văn bối xâm nhập sơn cốc của ngài, chủ yếu là đến đuổi giết tên Nam Cương man rợ này, chỉ cần giết hắn văn bối sẽ đi!”

Huoshan Đại Tông Sư xoay đầu lại, nhìn về phía Trương Đức Bưư: “Người Nam Cương chạy đến nơi này của ta làm cái gì? Thiết Lô Cốc của lão tử. Không chào đón hậu nhân của A Mộc”

Trương Đức Bưư cười nói: “Văn bối là muốn mời tiền bối hỗ trợ chế tạo một kiện vũ khí.”

Dứt lời, từ trong không gian giới chỉ lấy ra Bích Tỉ đao bị nghiền nát ra, cung kính dâng cho hắn. (Dịch: các chương trước là Bích Tỉ đao nhưng tới chương này là Bích Vọng đao, ta nghĩ tác giả nhằm nên vẫn để như trước)

Huoshan Thánh Ma Đạo Sư tùy tiện nhìn lướt qua, kinh ngạc nói: “Bích Vọng Đàm Kim cùng Ô Kim Hàn Thiết? Tài liệu tốt vô cùng, chỉ là thủ pháp rèn lại như rắm chó! Bích Vọng Đàm Kim là kim loại nhuyễn tính, Ô Kim Hàn Thiết là kim loại hàn tính. Hai chủng kim loại dung hợp cùng một chỗ, làm cho Bích Vọng Đàm Kim trở nên băng hàn, không gãy mới là lạ! Còn những cái phù văn này, lại dùng Phạm Sâm Bảo Thể hệ phù văn, xem qua liền biết là sản phẩm làm ẩu của Nam Cương Man tộc.”

Trương Đức Bưư nao nao. Thanh Bích Tỉ đao là do phu thê Grant đại sư liên thủ tạo thành, làm bạn với hắn thời gian rất dài, từ khi bị nghiền nát do va chạm với Thương Khung Chiến Chuy tới nay liền để vào trong không gian giới chỉ. Huoshan nói tiếp: “Thế nhưng vị đại sư rèn thanh đao này, sử dụng Phạm Sâm Bảo Thể hệ phù văn là thích hợp nhất với Bích Vọng Đàm Kim.”

Huoshan Thánh Ma Đạo Sư dựng râu tròng mắt, nói: “Hắn ngưu hay ta mới là ngưu?” (Hắn trâu hay ta mới là trâu?) =))

Trương Đức Bưư ngạc nhiên. Thành thành thật thật nói: “Đương nhiên là ngài trâu. Tiền bối, ngài có thể chữa trị thanh đao này hay không, có thể đề thăng các tính năng của nó hay không?”

“Cái này rất đơn giản!” Huoshan đem Bích Tỉ đao vứt cho hắn, cười lạnh nói: “Bất quá, Monsanto lão tiểu tử kia đang chờ lấy mạng của ngươi, ngươi có thể sống sót khỏi tay hắn hãy nói sau.”

Monsanto đại hỉ. Vừa muốn ra tay, lỗ mũi trâu của Huoshan phun ra hai đạo nhiệt khí, hừ lạnh một tiếng: “Trong Thiết Lô Cốc của lão tử không cho phép đánh nhau, hai người các ngươi, Monsanto tu vị cao hơn một chút, tiểu mọi rợ quyền ý mạnh hơn một ít. Nhất thời khó phân thắng bại, làm hỏng đồ đạc của ta, các ngươi bồi không nổi đâu, muốn đánh các ngươi đi ngoài đánh!”

Trương Đức Bưư khẽ cười nói: “Không cần, một chiêu đủ rồi!” Quyền ý thần niệm phóng thích, Grắc... Một tiếng, Sinh Tử Kiềm xâm nhập vào bên trong Cụ Phong quyền ý của Monsanto, Monsanto cảm thấy quyền ý của mình như bị ngọn núi ngàn cân ngăn lại, đột nhiên đình chỉ vận chuyển, phong tiêu khí tán, không gian bốn phía giống như bị cây cầu này định trụ!

Trương Đức Bưư bước một bước đạp lên đầu cầu, một quyền trùng trùng điệp điệp đánh vào bộ ngực hắn, vị tù trưởng Đại Tế Tự của Tiêm Nha Địch bộ lạc ngay cả cơ hội hoàn thủ cũng không có, bị một quyền

đánh bay, bay ra khỏi Thiết Lô Cốc, không biết rơi ở nơi nào!

Thân ảnh Trương Đức Bưu khẽ nhúc nhích. Lại trở về chỗ cũ, lần giao thủ này chỉ diễn ra trong chớp mắt, người có nhãn lực kém sẽ không thể nhìn rõ. Chỉ cảm thấy thân thể của hắn chỉ nhoáng một cái, Monsanto đã bay ra ngoài.

Ngưu nhân Huoshan Thánh Ma Đạo Sư trầm lớn, sau nửa ngày mới từ từ nhỏ ra một ngụm trọc khí: “Lợi hại, nếu người có thể đánh bại lão tử, lão tử sẽ sửa đao cho người.”

Trương Đức Bưu cười ha hả nói: “Khoảng cách của chúng ta không xa nhau lắm?”

Huoshan Thánh Ma Đạo Sư nao nao, không biết hắn có ý gì, nói: “Chúng ta cách nhau ba bước.”

Trương Đức Bưu khoanh tay đứng. Mỉm cười nói: “Trong vòng ba bước, kiếm sĩ có thể nhẹ nhàng giết chết một ma pháp sư, đạo lý này rất đúng, điều này lại càng đúng trên người của ta và người? Tiên bối, ta và người cách nhau chỉ ba bước, chút khoảng cách đó với ta căn bản không tồn tại, cho dù ngài cách ta ba mươi bước, với ta mà nói trong chớp mắt đã tới.”

Đứng trên miệng hang Nemo Yabu trưởng lão cùng Lilith vốn đang khiếp sợ trước thực lực của Trương Đức Bưu, lại nghe nói như thế, tròng mắt suýt nữa rớt ra ngoài, Cửu Đầu Nhân thôn trưởng Douglas lại càng sợ tới mức té cứt té máu, Huoshan là người nào? Đường đường Ngưu Đầu Nhân Thánh Ma Đạo Sư, Luyện Kim Đại Tông Sư duy nhất của đại lục, lại bị một tên mọi rợ đứng trước mặt hắn, cười tùm tùm uy hiếp hắn, thực không biết là hắn gan lớn hay là hắn không muốn sống nữa!

Huoshan Thánh Ma Đạo Sư hô hấp dồn dập, hắn đã thấy được thực lực của Trương Đức Bưu, trong khoảng cách gần như vậy nếu cùng hắn động thủ, mình tuyệt đối không có khả năng chiến thắng, ngược lại vô cùng có khả năng bị tên mọi rợ trong đầu đầy tư tưởng bạo lực này làm thịt.

Đương nhiên, nếu như kéo dài khoảng cách ra, hắn đương nhiên không sợ Trương Đức Bưu, nhưng khoảng cách trước mắt thật sự quá gần a!

Huoshan đột nhiên cười ha hả, dùng sức vỗ vỗ bả vai Trương Đức Bưu, cười nói: “Không phải chỉ sửa một thanh phá đao thôi sao? Người không cần khẩn trương như thế. Chuyện này đối với lão tử chẳng tốn bao nhiêu sức lực cả! Tiểu mọi rợ, lão tử nhìn người rất thuận mắt. Người muốn sửa thể nào?”

“Ta muốn đem nó sửa thành một thanh bảo đao cấp Truyền Kỳ.” Trương Đức Bưu nói.

biglove

165. Chương 165: Châm Ngồi

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 165: Châm Ngồi

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Huoshan Thánh Ma Đạo Sư cúi đầu nhìn hoa văn đã bị nghiền nát trên thanh đao, qua nửa ngày mới ngẩng đầu. Nhìn Trương Đức Bưu, nói: “Đem thứ đồ hư này sửa thành cấp Truyền Kỳ, nói đùa phải không?”

Mọi rợ lắc đầu nói: “Đương nhiên không phải nói đùa.”

“Như vậy à.” Huoshan nhỏ ra một ngụm trọc khí, nhìn Nemo Yabu vẫy vẫy tay nói: “Trí giả đại nhân, người chuẩn bị trị liệu cho ta, lão tử muốn liều mạng với tên mọi rợ này! Người cho rằng vũ khí cấp Truyền Kỳ là rau cải trắng ven đường à, há miệng muốn một thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ? Sao người không đi ăn cướp đi?”

“Vũ khí cấp Truyền Kỳ rất hiếm sao?” Trương Đức Bưu gượng cười hai tiếng, có chút không ý tứ nói.

Huoshan cười lạnh nói: “Hiếm? Đâu chỉ là hiếm, từ xưa tới nay Thú Tộc chúng ta chỉ xuất hiện có ba kiện vũ khí cấp Truyền Kỳ thôi, một kiện là bốn thanh Thương Khung Chiến Chùy, biểu tượng của Hoàng Kim Bể Mông tộc, chúng đã biến mất theo sự biến mất của Bể Mông tộc. Một kiện là từ trong tay Dwarf tộc đoạt được Sơn Khâu Chi Chùy, một kiện cuối cùng là Phá Sơn Nha của Tiêm Nha Địch bộ lạc, người nói xem vũ khí cấp Truyền Kỳ nhiều hay ít? Nếu người có thể xuất ra một thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ, lão tử sẽ mang họ của người!” Trương Đức Bưu cười nói: “Eva tới đây, đem đại chùy trong tay người cho tiền bối này nhìn một cái.”

Huoshan từ trong tay Eva tiếp nhận Thương Khung Chiến Chùy. Lập tức trừng to mắt, lộ ra vẻ không thể tin được. Rung động nói: “Đây là Thương Khung Chiến Chùy!”

Hắn vốn không có để ý tới Eva, càng không có đem thanh cự chùy trên vai của tiểu hài nữ này nhìn một cái. Nào biết giờ phút này tinh tế dò xét thanh chiến chùy này, lập tức phát hiện ảo diệu bên trong.

Ba ba!

Thương Khung Chiến Chùy đột nhiên hướng ra ngoài nổ vang một tiếng, trong chớp mắt biến thành một thanh cự chùy dài gần sáu bảy trượng, trung tâm cự chùy tựa hồ là ánh sáng, nhưng quan sát cẩn thận sẽ phát hiện, ở bên trong có không biết bao nhiêu ma pháp trận rậm rạp chằng chịt, dùng tinh thần lực của hắn thúc dục những ma pháp trận này, từng cái sáng lên, bắt đầu vận chuyển chậm rãi, phát ra tiếng ông ông trầm thấp.

Sắc mặt Huoshan lại ngưng trọng vài phần, tăng lớn truyền thâm tinh thần lực vào, trận pháp bên trong chuôi chùy được kích hoạt từng chút một, cuối cùng đạt tới đỉnh, thúc dục bát lạng đầu chùy âm âm chuyển động.

Tinh thần lực của hắn lại kích hoạt trận pháp trong đầu chùy, thể tích bắt đầu chậm rãi bành trướng ra bên ngoài, mà sức nặng của thanh chiến chùy này cấp tốc gia tăng.

Huoshan miễn cưỡng giơ thanh cự chùy lên, tiếp tục tăng cường tinh thần lực của mình, phù văn bên ngoài cự chùy bắt đầu vận hành, nguyên một đám sáng lên, một tia Lôi Điện chi lực tràn ngập, quay chung quanh cự chùy phát ra âm thanh lạp lạp.

Cho dù lực lượng Ngưu Đầu Nhân rất mạnh, nhưng hắn dù sao cũng không phải Chiến Sĩ, rốt cuộc cũng không cách nào thừa nhận sức nặng của Thương Khung Chiến Chùy.

Lúc này, bàn tay của Trương Đức Bưu duỗi ra, bắt lấy chuôi chùy, tinh thần lực của hai người đồng thời dừng mãnh tiến vào Thương Khung Chiến Chùy!

Tất!

Uy lực Thương Khung Chiến Chùy lập tức được kích phát triệt để. Nguyên một đám phù văn từ trong cự chùy bay ra, bay múa chung quanh cự chùy, lôi quang trút xuống liên tục, đỉnh đầu hai người xuất hiện một khỏa lôi cầu cực lớn, thanh âm âm âm không ngừng truyền ra.

Huoshan tham lam nhìn lôi quang và phù văn, lẩm bẩm nói: “Những phù văn này là phù văn lõi hệ do các Luyện Kim Đại Tông Sư thời kỳ Thượng Cổ sáng tạo, đã sớm thất truyền, cứ nhiên lại có trong Thương Khung Chiến Chùy. Được rồi, lão tử sẽ mang họ của người. Về sau ta gọi là Huoshan Man Chùy. Mọi rợ, người từ nơi nào lấy được thánh vật của Thú Tộc chúng ta? Các thanh khác đâu? Theo ta được biết Thương Khung Chiến Chùy mất tích không biết bao nhiêu năm tháng, hình như mất tích vào thời đại Thánh Nguyên.”

Trương Đức Bưu không nói gì, mà thu hồi Thương Khung Chiến Chùy, giao lại cho Eva. Trên miệng hang Nemo Yabu trường lão cũng nghi hoặc nhìn về phía Lilith, trong nội tâm hồ nữ cũng khiếp sợ không hiểu, nhẹ nhàng lắc đầu, thấp giọng nói: “Ta cũng không biết, hắn chưa từng nói qua.”

“Cho ta mượn nhìn một chút, cho ta mượn thêm một chút!” Huoshan nhìn Thương Khung Chiến Chùy, trong mắt hung quang chớp động, nhưng lại nghĩ khoảng cách gần như vậy, nếu như ra tay cướp đoạt. Khăng

định không phải là đối thủ của tên mọi rợ này, ngữ khí chậm dần, cầu khẩn nói: “Ta chỉ liếc nhìn một cái. Không, trong một lát, ách, một ngày!”

Luyện Kim Đại Tông Sư lập tức hồi hận, thầm nói: “Một ngày chỉ sợ không cách nào đem những phù văn lõi hệ nghiên cứu thấu triệt, mười ngày nửa tháng còn không sai biệt lắm.”

Trương Đức Bưu cười nói: “Tiền bối muốn nghiên cứu phù văn trên thanh chiến chuy cũng không phải không được, chỉ cần ngài có thể giúp ta đem thanh Bích Tỉ đao này chế tạo thành một thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ. Thanh Thương Khung Chiến Chuy này, ngài muốn nghiên cứu bao nhiêu thời gian. Liền để cho ngài nghiên cứu bấy nhiêu thời gian!”

“Cái này...”

Huoshan khó xử một lát, nói: “Không phải ta không muốn chế tạo cho người, mà là không đủ tài liệu.”

Bích Vọng Đàm Kim hoàn toàn chính xác có thể dùng để chế tạo vũ khí cấp Truyền Kỳ, nhưng ngoại trừ Bích Vọng Đàm Kim ra, thấp nhất còn cần Thánh cấp ma thú tài liệu!”

Trương Đức Bưu từ trong không gian giới chỉ lấy ra đầu lâu Lang Vương cùng hai khóa lang nhãn, nói: “Những thứ này đủ không?”

Đầu lâu Lang Vương cùng hai khóa lang nhãn, hẳn có được khi cướp sạch Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu trên thảo nguyên. Con Ngân Nguyệt Cự Lang này khi còn sống cũng là một Thánh cấp ma thú cường đại, sau khi chết một đoạn thời gian rất dài vẫn bảo trì được uy năng vô cùng như trước.

Con mắt Huoshan sáng ngời: “Thánh cấp ma thú đầu lâu cùng đôi mắt? Thứ tốt! Bất quá chủ tài liệu vẫn còn kém một chút, vũ khí cấp Truyền Kỳ cũng không phải chỉ có tài liệu trên người Thánh cấp ma thú mới có thể rèn ra. Nếu không vũ khí cấp Truyền Kỳ sớm đã đầy đất rồi!”

Trương Đức Bưu lục tìm trong không gian giới chỉ của mình, đem ma hạch Thần Văn Hoang Mạc cùng da cốt Lục Long và hài cốt Long Xà các loại..., trong chót lát tất cả đều ném ra.

Huoshan nhìn đồng tài liệu chồng chất thành núi trên mặt đất, sau nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, lục tìm từng kiện từng kiện, sau một lúc lâu lắc đầu nói: “Tài liệu mặt dù tốt, dùng để chế tạo vũ khí thường là dư xài, nhưng nếu như người muốn rèn vũ khí cấp Truyền Kỳ, phẩm chất còn kém rất nhiều. Cái này là Vong Linh Thánh thú Đại Cự Hoàn Long Xà, cốt chất xộp hơn so với Thánh cấp ma thú bình thường, tư cách miễn cưỡng có thể dùng, nhưng xác xuất thành công sẽ rất thấp. vũ khí cấp Truyền Kỳ sở dĩ ít như vậy, ngoại trừ Luyện Kim Sư cấp Đại Tông Sư mới có thể rèn ra, tài liệu cũng là một hạn chế rất lớn.”

Trương Đức Bưu không khỏi phiền muộn, hẳn không hiểu luyện kim thuật, đối với luyện kim tài liệu cũng không có bao nhiêu lý giải. Cho nên ngày thường không có thói quen thu thập luyện kim tài liệu.

Nemo Yabu trường lão tiến lên đây, mở không gian giới chỉ ra, lấy ra một căn cốt cách không biết của ma thú nào, cười nói: “Huoshan đại sư, đây là ta Bạch Hồ bộ lạc trân tàng cốt sống Hắc Âm Ngõ Công, không biết có dùng được hay không?”

Con mắt Huoshan sáng ngời, cười nói: “Hắc Âm Ngõ Công cũng là Thánh cấp ma thú, đã có cái xương sống này, chủ tài liệu đủ rồi. Trong những năm này ta tìm được không ít phụ tài liệu, không sai biệt lắm, đủ chế tạo một kiện vũ khí cấp Truyền Kỳ rồi!”

Nói đến đây, Huoshan nghiêm mặt nói: “Chuyện này nói trước, mặc dù tài liệu sung túc, cũng chưa chắc có thể thành công rèn vũ khí cấp Truyền Kỳ, bởi vì ta mặc dù biết cách rèn, nhưng ta chưa bao giờ rèn qua.”

Huoshan cũng không có nói dối. Không phải tất cả mọi người ai cũng có cơ hội tìm được Bích Vọng Đàm Kim loại kim loại quý hiếm này, cũng không phải bất luận kẻ nào đều có thể có được thi cốt Thánh cấp ma thú, lại càng không cần phải nói những tài liệu phức tạp đến cực điểm này.

Quan trọng nhất là. Luyện Kim Sư cấp bậc Đại Tông Sư, thật sự quá ít, so với Thánh cấp ma thú còn muốn hiếm hơn, năm trăm năm cũng chưa chắc có thể xuất hiện một vị!

Nếu như Trương Đức Bưu không đi Thú Tộc đại lục, chỉ sợ cả đời này đến chết cũng không có khả năng gặp được Huoshan, mà Huoshan nếu như không gặp được Trương Đức Bưu, chỉ sợ cả đời cũng không gom

góp đủ tài liệu cần thiết để luyện chế vũ khí cấp Truyền Kỳ.

Huoshan đem những tài liệu này thu lại, lại nhìn Thương Khung Chiến Chuy một chút, Trương Đức Bưu mỉm cười, đem chiến chuy giao cho hắn, nói: “Đại sư cầm lấy nó nghiên cứu đi.”

Huoshan vui mừng quá đỗi. Giơ ngón tay cái lên nói: “Sảng khoái! Nếu như ta có thể hiểu rõ cấu tạo phù văn Thương Khung Chiến Chuy, tỷ lệ chế tạo thành công liền lớn hơn vài phần! Các người tùy ý. Ta đi chuẩn bị đây!” Dứt lời, lập tức phản hồi Thiết Lô Cốc, toàn tâm vùi đầu vào nghiên cứu Thương Khung Chiến Chuy.

Trương Đức Bưu quay người hướng Nemo Yabu trường lão nói lời cảm tạ, Nemo Yabu cười nói: “Không cần khách khí, giữ lại căn xương kia cũng không có chỗ hữu dụng. Không bằng dứt khoát dùng để thu mua Đức Bưu các hạ, lấy chút mặt mũi.”

Dứt lời, cười lên ha hả.

Trương Đức Bưu đối với hắn không khỏi sinh ra vài phần hảo cảm, người khác nếu đứng trước mặt hắn nói như vậy, hắn nhất định sẽ sinh ra ấn tượng xấu, nhưng trong miệng Nemo Yabu trường lão liền trở thành việc đương nhiên, lại làm cho người ta không thể tức giận, ngược lại cảm thấy trong nội tâm rất vui vẻ.

Nemo Yabu ngồi xổm xuống, nhìn Eva Gruumsh, đột nhiên duỗi một ngón tay ra, nhẹ nhàng điểm lên trán của nàng, Eva không tự chủ được tiến vào trạng thái cuồng hóa, biến thành tứ tí Hoàng Kim Bì Mông trạng thái. Nemo Yabu thu tay lại. Eva lập tức giải trừ cuồng bạo, vội vàng trốn ở sau lưng Trương Đức Bưu, thăm dò hung hăng liếc hắn: “Phôi lão đầu.”

Nemo Yabu trường lão dở khóc dở cười, đứng lên nói: “Đức Bưu các hạ.”

“Ngài gọi ta là A Man là được rồi.” Trương Đức Bưu nhẹ nhàng vuốt ve tóc Eva, cười nói: “Ta biết rõ mục đích trưởng lão đến đây, ngài không cần nhiều lời rồi. Ta vẫn câu nói đó, thời điểm 23 bộ lạc Thú Tộc có chung tiếng nói, ta mới có thể đem Eva giao cho các người. Thậm chí Thương Khung Chiến Chuy cũng sẽ giao cho các người. Hai tộc chúng ta mới có thể kết minh. Trưởng lão đại nhân, ta cho Thú Tộc các người điều kiện phong phú như thế, chẳng lẽ các người ngay cả chút điều kiện của ta cũng không thỏa mãn được?”

Nemo Yabu trường lão nhìn kỹ ánh mắt của hắn, qua nửa ngày sau, cười nói: “Tốt! Lilith, chúng ta đi thôi!”

Lilith bước nhanh đuổi kịp hắn, đi ra Thiết Lô Cốc. Hiếu kỳ nói: “Đại sư, tại sao ngài lại không thử một lần?”

Nemo Yabu lắc đầu nói: “Ý chí của hắn rất kiên định, sau khi đã quyết định chủ ý, căn bản sẽ không vì chút ngôn từ và ngoại vật có thể thay đổi, ta không khuyên hắn, dứt khoát tiết kiệm chút nước miếng. Trên đời này có thể lay động được hắn, chỉ sợ chỉ có một người.”

“Chẳng lẽ ngài nói chính là Hillman?” Lilith như có điều suy nghĩ, đột nhiên chứng kiến Monsanto từ bên ngoài nổi giận冲冲 đi tới. Trên mặt đầy máu, đằng đằng sát khí, hướng Thiết Lô Cốc phóng đi. Nemo Yabu trường lão cười nói: “Monsanto trưởng lão đừng bước!”

Monsanto dừng bước lại, ngăn lửa giận, nói: “Trí giả đại nhân có gì chỉ giáo?”

“Chỉ giáo không dám nói.” Nemo Yabu trường lão cười nói: “Trưởng lão người biết được tin tức của tên Nam Cương kia tới Thú Tộc đại lục. Là từ trong miệng Hillman nghe được phải không? Hillman biết rõ người không phải là đối thủ của hắn, còn nói cho người chuyện này, chỉ sợ có rắp tâm bất lương!”

Monsanto khẽ nhún mày. Không vui nói: “Người muốn châm ngòi ly gián quan hệ sư đồ của chúng ta?”

codon.tra

166. Chương 166: Châm Ngòi (2)

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 166: Châm Ngồi (2)

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“Châm ngồi! Monsanto trưởng lão, người nghĩ chuyện này quá đơn giản rồi!” Nemo Yabu cười ha hả nói: “Musharraf Hillman tuy là đệ tử của ngươi. Nhưng những năm này Tiêm Nha Địch bộ lạc sở dĩ có thể hưng thịnh như thế, tất cả đều là công lao của hắn, mà Monsanto ngươi vẫn như cũ chiếm lấy vị trí tù trưởng, đã trở thành hòn đá cản trở bước tiến của hắn. Hắn không muốn mang trên lưng tội danh thí sư, cho nên muốn mượn tay tên Nam Cương này, diệt trừ người mà thôi.”

Sắc mặt Monsanto biến hóa, tức giận nói: “Vớ vẩn!”

Nemo Yabu cười ha hả nói: “Monsanto trưởng lão tin cũng được, không tin cũng được, ta khuyên ngươi khi trở lại bộ lạc tốt nhất giả bộ như chuyện này chưa từng phát sinh qua, không nên đi chất vấn Musharraf Hillman. Nếu như ngươi chất vấn hắn, ngươi phải chết không thể nghi ngờ!”

Sắc mặt Monsanto âm trầm bất định, đột nhiên tức giận hừ một tiếng. Cũng quay người ly khai Thiết Lô Cốc, thẳng hướng Tiêm Nha Địch bộ lạc mà đi.

Lilith hiếu kỳ nói: “Đạo sư, tại sao ngài phải nói những lời này với Monsanto trưởng lão? Monsanto trưởng lão tính cách dữ dằn lỗ mãng, tự cho là đúng, nghe xong lời ngài nói nhất định sẽ trở về chất vấn Musharraf Hillman!”

“Cho nên hắn chết chắc rồi.”

Nemo Yabu trưởng lão mỉm cười nói: “Cái tên Musharraf Hillman này, rất là không tồi. Thú Tộc chúng ta nhất định phải thống nhất, mới có thể kết minh cùng Nam Cương Man tộc, cộng đồng đối phó Thần Vương điện. Muốn thống nhất Thú Tộc, cũng không bị Nam Cương Man tộc chiếm đoạt, chỉ dựa vào huyết thống Hoàng Kim Bỉ Mông hoàng thất hậu duệ là không đủ, Eva Gruumsh quá thân cận với Đức Bưu Man Chuy, cho nên chúng ta cần phải có một thống quân cực mạnh, ngăn cản được quyền lực của nữ vương! Musharraf Hillman chính là người mà ta cần.”

“Ta để cho Monsanto đi chất vấn hắn, chính là mượn Monsanto nhắc nhở hắn, người nên động thủ!”

Monsanto trở lại Tiêm Nha Địch bộ lạc, một người đệ tử tiến lên vấn an, bị hắn một tay đánh té xuống đất. Monsanto nổi giận dùm dùm, tiến thẳng đến phòng nghị sự của bộ lạc. Chỉ thấy trong phòng nghị sự, một người trẻ tuổi đang tại lau một thanh binh khí hình thù kỳ lạ.

Cái món vũ khí trắng tuyết như ngọc, hình dạng giống như hàm răng dã thú. Bắt quá lại to đến không tưởng nổi, một hàm răng lớn hơn một trượng!

Cái hàm răng kỳ lạ này, chính là bảo vật cấp Truyền Kỳ của Tiêm Nha Địch bộ lạc, Phá Sơn Nha. Do một vị tổ tiên của Tiêm Nha Địch bộ lạc, một vị cường giả đạt tới Kiếm Thánh đỉnh phong dùng hàm răng của mình chế tạo mà thành!

Monsanto nổi giận dùm dùm nói: “Musharraf Hillman, ngươi muốn mượn tay tên Nam Cương kia giết ta?”

Người trẻ tuổi này chính là Musharraf Hillman, thiên tài xuất sắc nhất của Thú Tộc, so sánh với các Thú Tộc khác, hắn lộ ra vẻ vô cùng yếu nhược, không có bộ dáng cường dã đặc trưng của Thú Tộc. Ngược lại có chút khí chất tao nhã.

Musharraf Hillman ngẩng đầu, trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn: “Đạo sư, ngài nói cái gì thế? Đệ tử làm sao muốn giết ngài?”

“Ngươi thật sự không muốn ngồi lên vị trí của ta?”

Monsanto nhẹ nhàng thở ra, cười nói: “Tên trí giả kia là lão hồn dân, còn nói ngươi có tâm bất lương muốn ta đi tìm tên Nam Cương kia...”

Hắn còn chưa nói hết câu, bạch quang lóe lên, Phá Sơn Nha đã đâm vào cái trán của hắn, chui ra sau óc!

Monsanto trừng to mắt, lộ ra vẻ không thể tin được.

Musharraf Hillman nhẹ nhàng thu hồi Phá Sơn Nha, nhẹ giọng cười nói: “Trí giả đại nhân thật sự quá nhiều chuyện rồi. Bất quá hẳn nói không sai, thời gian qua ta đã chịu đủ sự chỉ chỗ của đạo sư ngài với ta rồi.”

Trong cổ họng Monsanto phát ra tiếng vang khanh khách, vươn tay chớp tới mặt hắn, Musharraf Hillman không nhúc nhích một chút, tùy ý cho hắn dụng lực cào lên mặt của mình, lưu lại vài đạo vết máu. Monsanto rốt cục đánh mất tất cả lực lượng, ngã xuống đất.

“Xem ra, ta nên đi gặp lão hồ ly trí giả kia một lần rồi, còn có tên Nam Cương Man tộc Đức Bưu Man Chuy cùng cái gọi là nữ vương kia nữa. Ha ha, cao thủ trẻ tuổi Nam Cương Man tộc, ta thực chờ mong được gặp hắn.”

Trương Đức Bưu đi vào Thiết Lô Cốc trụ sở của Huoshan, Huoshan cùng đệ tử của hắn đều sống trên đỉnh ngọn núi lửa, tại đây ẩn chứa đầy đủ hỏa hệ ma pháp nguyên tố, là địa phương ưa thích nhất của luyện kim sư. Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư kiến tạo ở chỗ này một trụ sở. Đồ thư quán cỡ lớn cùng luyện kim phòng.

Khắp nơi chất đầy sách vở về phương diện luyện kim, có thể nói là toàn sách là sách.

Mà luyện kim phòng tốt nhất, chính là bên trong ngọn núi lửa, dưới mặt đất Thiết Lô Cốc là bụng chứa dung nham, chỗ độ nóng cực cao, chỉ có Huoshan đại sư cùng một ít luyện kim sư tu vi cao thâm mới có thể tiến nhập.

Đám người Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư đã được Huoshan phân phó, lơ dềnh với bọn họ, một vị luyện kim sư trong đó cười nói: “Đức Bưu các hạ, ta gọi Tobis. Ngài có chuyện gì có thể tới hỏi ta.”

Trương Đức Bưu nhìn nhìn sách vở tại đây, cười nói: “Nếu như ta muốn học luyện kim thuật, nên bắt đầu đọc từ quyển sách nào?”

Tobis nói: “Nếu là không có luyện kim trụ cột, ta đề nghị ngài bắt đầu từ quyển Luyện Kim Sư Cùng Ma Dược Học, hiểu rõ lịch sử phát triển của luyện kim thuật, khi đọc xong quyển sách này, thời điểm đó ngài có thể thử làm một ít ma pháp dược tề. Sau đó, ngài đã tri thức trụ cột đại khái về luyện kim thuật, Khi đó bắt đầu lựa chọn phương hướng chủ đạo của ngài. Nói thí dụ như Dược Tề Sư, Trang Bị Đoán Tạo Sư cùng Ma Pháp Trận Phục Lục Sư...”

Trương Đức Bưu nghe đến khi đầu lớn như cái đầu, vội vàng nói: “Nếu ta muốn học tập lý luận phù văn, ta nên đọc quyển sách nào?”

“Lý luận phù văn?”

Tobis cười nói: “Phù văn thuộc về cao đẳng luyện kim thuật. Cùng sở hữu bốn mươi ba hệ phái chủ lưu, còn có chín hệ phái Thượng Cổ, hệ phái nào cũng có hơn hai mươi phẩm. Bất kỳ một hệ phái nào, muốn tinh lịch đều hậu kỳ đều mất hơn mười năm thời gian, ngài muốn học tập hệ phái phù văn nào?”

Trương Đức Bưu trừng to mắt, sau nửa ngày mới từ từ nở ra một nụ cười trọc khí, cười nói: “Ta chỉ nói thế mà thôi. Tobis, về luyện kim tài liệu người biết được bao nhiêu?”

Tobis cười ngạo nghễ, nói: “Thân là luyện kim sư, đương nhiên phải nhận thức đủ loại luyện kim tài liệu, sách về luyện kim tài liệu ở chỗ này của đạo sư, ta đều đọc qua, còn những tài liệu trong sách ở đây không có thì ta cũng không nhận biết được!”

Trương Đức Bưu đại hỉ, từ trong không gian giới chỉ lấy ra hòn đá màu đen mà bản thân lấy được từ trong Thần Điện dưới đáy biển ra, nói: “Tobis huynh đệ, giúp ta nhìn xem tảng đá này đến cùng có lai lịch gì?”

Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư cẩn thận dò xét hắc thạch kia, nghi ngờ nói: “Không có bất kỳ ma pháp chấn động, cũng không có tính chất kim loại đặc biệt, giống như hòn đá cuội màu đen bình thường.” Nói xong vươn tay hướng hắc thạch chớp tới, nào biết khi hắn bắt lấy hắc thạch kia, nhưng vô pháp cầm nó lên.

Tobis kêu nhẹ một tiếng, cố lấy khí lực toàn thân nâng nó lên, tảng đá kia vẫn lẳng lẳng nằm yên ở trong tay Trương Đức Bưu, dùng sức thế nào nó cũng không nhúc nhích, không khỏi sợ hãi nói: “Rốt cuộc là tảng đá gì, tại sao lại nặng như thế?”

“Người cũng không biết nó là cái gì?” Trương Đức Bưu không khỏi có chút thất vọng, nhẹ nhàng vút tảng đá lên. Lại duỗi tay tiếp lấy, vút ra hai ba lần, chỉ nghe bên ngoài truyền đến tiếng kêu sợ hãi của đám luyện kim sư: “Núi lửa chìm rồi, núi lửa muốn chìm xuống dưới đất rồi!” Sắc mặt Tobis kịch biến, vội vàng chạy ra bên ngoài.

Trương Đức Bưu cũng chạy ra bên ngoài, chỉ thấy ngọn núi lửa của bọn họ, trong nháy mắt liền thấp hơn ba ngọn núi khác 10m, thật sự có xu thế chìm xuống dưới đất!

Bên ngoài đám Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư chạy ngược chạy xuôi, thất kinh, có chạy vào kho cứu lấy sách vở, có chạy trốn chết ra bên ngoài để thoát chết.

Tobis nghi ngờ nói: “Cái ngọn núi lửa này đã được đạo sư dùng phù văn cùng ma pháp trận gia cố qua, căn bản không có khả năng phun trào, mặc dù phun trào, núi lửa sẽ cao hơn, tại sao lại chìm xuống dưới đất?”

Trương Đức Bưu nhìn khối hắc thạch trong tay, sắc mặt cổ quái, lại đem nó nhẹ nhàng vút lên.

Lúc tảng đá kia rơi vào trong lòng bàn tay của hắn, lại nghe một tiếng vang ầm ầm thật lớn, ngọn núi lửa dưới chân lại chìm xuống vài mét!

Trương Đức Bưu vút ra hai ba lần, liền thấy ngọn núi lửa này như bị một tòa núi lớn từ trên không trung nện xuống, oanh, oanh, oanh, liên tục chìm xuống dưới mặt đất!

“Thì ra là thế.” Trương Đức Bưu nhìn không được cười lên, thầm nghĩ: “Hòn đá của ta tuy thể tích hơi nhỏ. Nhưng sức nặng lại như một ngọn núi nhỏ, ta đem nó vút lên rơi xuống, tương đương với một ngọn núi nện xuống. Núi lửa tự nhiên sẽ chìm xuống.”

Tinh quang trong mắt đám luyện kim sư Ngưu Đầu Nhân lóe lên, chạy tới chỗ hắn, Tobis vội vàng kéo lấy tay Trương Đức Bưu, chạy xuống chân núi, nói: “Có thể phù văn của đạo sư mất hiệu lực giam cầm, chúng ta mau chạy trốn! Chiến Thần tại thượng, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Tại sao núi lửa lại chìm xuống?”

Trương Đức Bưu vội vã lau mồ hôi lạnh, đi theo Tobis xuống núi, tiến vào Thiết Lô Cốc, chỉ thấy đám luyện kim sư Ngưu Đầu Nhân hoảng sợ tụ tập một chỗ, châu đầu ghé tai, suy đoán nguyên nhân núi lửa chìm xuống.

Mọi rợ lặng lẽ thu khối hắc thạch lại, xem như không biết. Cũng bởi vì hắn trên núi đã vút hòn đá mấy lần, nên ngọn núi lửa này cũng đã chìm xuống gần trăm mét, thấp hơn xa mấy đỉnh núi khác, phù văn trận pháp giam cầm mà Huoshan đại sư bố trí bị hỏng không biết bao nhiêu mà kể!

“Nếu bị bọn họ biết là ta làm, còn không ăn tươi nuốt sống ta sao?” Mọi rợ nháy mắt mấy cái, thầm nghĩ: “Đáng tiếc, còn không biết tảng đá kia đến cùng là vật gì, bất quá dùng để nện người khác ngược lại cũng không tệ, một cục đá nhỏ nện qua, Kiếm Thánh dù có ba đầu sáu tay cũng bạo thể mà chết.”

Bọn người Tobis phát hiện núi lửa không chìm xuống nữa, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, vội vàng lên núi đi dời kho sách và luyện kim phòng sang đỉnh núi khác. Trương Đức Bưu không có việc gì, mang theo Eva đi dạo bốn phía. Trong lòng hắn đột nhiên báo động, nhìn vào không gian giới chỉ trong tay mình, chỉ thấy cái nhẫn giờ phút này trở nên đen nhánh, từng đạo Hắc Ám ma lực từ trong không gian giới chỉ tràn ra, ăn mòn ngón tay của hắn.

“Xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ Thái Ca tiến hóa xảy ra vấn đề?”

Trương Đức Bưu còn chưa kịp đem không gian giới chỉ gỡ xuống, cái nhẫn đột nhiên hóa thành tro tàn, một quả trứng khổng lồ màu đen rơi xuống, điên cuồng rút ra ma pháp nguyên tố trong không khí, đem ma pháp nguyên tố phạm vi mười dặm hút sạch không còn, thậm chí ngay cả hỏa hệ ma pháp nguyên tố xung túc tại đây cũng bị hút sạch!

Bốn tòa núi lửa đang hoạt động cũng bị dập tắt, vô số phù văn trận pháp đã không còn ma pháp lực cung cấp, lập tức đình chỉ vận chuyển, cũng có không ít luyện kim sư đang luyện chế được tể cùng vũ khí, càng bị tổn thất thảm trọng, không chỉ được tể biến thành nước sôi, thậm chí ngay cả ma pháp vũ khí cũng biến thành sắt vụn!

Đám người Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư há to mồm, mờ mịt đứng nguyên tại chỗ, không biết làm sao.

Trương Đức Bưu rùng mình một cái, nhìn quả trứng màu đen khổng lồ trước mặt nhỏ giọng thầm nói: “Móa, lần này chọc phải đại họa rồi.”

Ma pháp nguyên tố bị cuốn vào trong Thiết Lô Cốc hình thành trên không trung một đám mây năm màu, một vòng xoáy ở trung tâm đám mây điên cuồng vận chuyển, ~Ông một tiếng, một đạo ma pháp nguyên tố thuần túy từ trong trung tâm đám mây bắn xuống, rót bên trong quả trứng khổng lồ màu đen!

biglove

167. Chương 167: Kỳ Phùng Địch Thủ.

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 167: Kỳ Phùng Địch Thủ.

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Quả trứng màu đen cực kỳ háu ăn. Nuốt trôi đạo ma pháp nguyên tố thuần túy này. Ma pháp nguyên tố từ bốn phía vẫn như trước không ngừng bị hút về đây.

Trương Đức Bưu cẩn thận dò xét quả trứng khổng lồ này, lại phát hiện nguyên lai không phải như mình đã nghĩ, mà là do những cánh chim đen nhánh bao bọc lại thành một quả cầu, nhìn sơ qua giống như vỏ trứng.

Những cánh chim kia sáng bóng như kim loại, ma pháp nguyên tố dung nhập vào bên trong đó. Trên cánh chim dần dần xuất hiện một ít phù văn chậm rãi luân chuyển.

“Lông vũ trước kia của Thái Ca là màu vàng kim óng ánh, cho nên gọi là Kim Quang Hống, hôm nay lông vũ biến thành đen nhánh, chẳng lẽ nên đổi tên thành Hắc Quang Hống?” Trương Đức Bưu thò tay vuốt ve cánh của Thái Ca. Bàn tay truyền ra cảm giác mềm mại, gõ gõ một cái, bên trong truyền ra âm thanh là lạ, hần suy nghĩ nói: “Thái Ca ăn hết hai khối Hắc Ám Long tinh, lúc này mới xuất hiện tiến hóa, nó là Quang Minh Hệ ma thú, cùng ma lực của Hắc Ám Long tinh có xung đột, ngay cả Zaid cũng không biết tình huống sẽ như thế nào, tỷ lệ tiến hóa thành công không lớn. Nhưng nhìn hoàn cảnh trước mắt này, trong mấy ngày nữa Thái Ca sẽ tỉnh lại, tựa hồ tiến hóa cũng không có xuất hiện sơ sót, ma lực xung đột trong cơ thể đã chan hòa với nhau, đạt được cân bằng.”

“Đạo sư, đây là thứ gì?” Eva chỉ vào một thứ gì đó bên cạnh quả trứng màu đen, nói.

Trương Đức Bưu cúi đầu nhìn xem. Đây chính là hòn đá màu đen kia, lẳng lặng nằm yên ở bên cạnh quả trứng màu đen, bất quá thể tích hình như nhỏ hơn lúc trước.

Hần tự tay nhặt hòn đá lên, không khối nao nao, khối đá màu đen thần bí này trở nên nhẹ hơn khoảng một phần ba so với trước kia!

“Chẳng lẽ Thái Ca hấp thu năng lượng bên trong tảng đá này, cho nên mới xuất hiện tình huống tiến hóa gia tốc?”

Bởi vì không gian của chiếc nhẫn quá lớn, cho nên Trương Đức Bưu ném loạn đồ vật ra bốn phía. Sau khi nện cho ngọn núi lửa chìm xuống hơn trăm mét, hần tiện tay đem thu tảng đá kia lại. Không ngờ rằng lúc đó nó lại nằm bên cạnh Thái Ca trong không gian giới chỉ.

Sức nặng của tảng đá kia bị giảm đi một phần ba so với lúc trước, vô cùng có khả năng bị Thái Ca hấp thu năng lượng bên trong, làm cho nó tiến hóa!

“Bảo bối, đến cùng ngươi là thứ gì vậy?” Trương Đức Bưu lật qua lật lại dò xét tảng đá kia mấy lần. Thật sự nhìn không ra có điểm gì kỳ dị, lại đem nó thu lại, thầm nghĩ: “Có lẽ Huoshan đại sư biết lai lịch của

tảng đá này, Nhưng tiếc hẫng đang chuẩn bị rèn đao cho ta, sau khi đi ra phát hiện Thiết Lô Cốc bị ta phá thành dạng này, không nổi giận giết người cũng đã xem như không tệ rồi.”

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng. Đột nhiên chứng kiến có một Thú Tộc chiến sĩ đang đứng ở cách đó không xa mỉm cười nhìn hắn, cũng mỉm cười đáp lễ. Trong nội tâm buồn bực nói: “Người kia là ai? Độ tuổi của Huoshan đại sư đều là luyện kim sư Ngưu Đầu Nhân cường tráng mà, nhưng vị chiến sĩ Thú Tộc trẻ tuổi này mặt mũi giống như thư sinh, hiển nhiên không phải cùng một chủng tộc với Ngưu Đầu Nhân, trên mặt hắn nở nụ cười sáng lạn như ánh mặt trời, làm cho người ta vừa thấy đã sinh lòng hảo cảm.

“Đây là phù văn trên người ma thú, là một loại trong hệ thống Thập Nhị Ma Thú Luyện Kim Phù Văn, thuộc về hệ thống của Kim Quang Hồng.” Người trẻ tuổi kia chậm rãi hướng Trương Đức Bưu đi tới, dò xét quả trứng màu đen khổng lồ, mỉm cười nói: “Luyện kim Đại Tông Sư năm đó khai sáng ra hệ thống phù văn này, chính là trực tiếp chọn dùng bộ phận phù văn trên người ma thú, ý đồ muốn kiến tạo lại hệ thống phù văn của chúng lại một lần nữa, dùng cải tạo thân thể nhân loại, cho nên mới gọi là Thập Nhị Ma Thú Phù Văn. Đức Bưu các hạ, ma thú trong quả trứng này, chắc hẳn là Hồng phải không?”

Trương Đức Bưu nao nao. Cẩn thận xem xét phù văn trên cánh Thái Ca, quả nhiên không sai biệt bao nhiêu so với phù văn trong Thập Nhị Ma Thú Phù Văn, con mắt sáng ngời, tán thán nói: “Các hạ quan sát rất cẩn thận a!”

Người tuổi trẻ kia mỉm cười, nói: “Ở bên trong những phù văn này còn kèm theo Địa Ngục Đạo Cao Đẳng Phù Văn, chắc hẳn cũng mang theo nhiều tính chất đặc biệt của Hắc Ám.”

Hắn không khỏi tắc tắc kêu kỳ lạ, nói: “Quang Minh đồng thời kèm theo tính chất đặc biệt của Hắc Ám, chỉ sợ từ xưa đến nay chỉ có con Hồng này của ngài mới có thể mang trong người hai chủng thuộc tính đối lập với nhau như thế.”

Trương Đức Bưu không khỏi dò xét hắn vài lần, tên Thú Tộc chiến sĩ này không chỉ nhìn sơ phù văn trên cánh, liền có thể đoán ra thuộc tính của Thái Ca, tạo nghệ phù văn của người này, thật sự cực kỳ cao minh, nghi ngờ nói: “Ngài là?”

Người tuổi trẻ kia không trả lời, tiếp tục nói: “Trên đời này, chiến sĩ chỉ biết tu luyện đấu khí cùng tinh thần lực, phù văn cũng không có bao nhiêu người đi quan tâm, nhưng ta không cho rằng như vậy. Kỳ thật phù văn đối với người tu luyện đấu khí mà nói, cũng rất trọng yếu. Nói thí dụ như Thái Thần Phát Năng Thăng Quyết, chính là tâm pháp dùng phù văn kiến tạo mà thành.”

Ánh mắt Trương Đức Bưu có chút ngưng trọng, chỉ thấy trên da mặt của người trẻ tuổi kia dần hiện ra một ít phù văn, rõ ràng là hiện tượng lúc đấu khí cùng tinh thần lực lưu động dưới da tạo thành, tuy không giống với Thái Thần Phát Năng Thăng Quyết, cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu!

“Ta vốn tưởng rằng, lúc ta giao thủ với Clovis học được Thái Thần Phát Năng Thăng Quyết, đã là thiên tài rồi, không nghĩ tới người trẻ tuổi trước mặt ta còn lợi hại hơn, lại có thể tự tìm hiểu ra tâm pháp cùng loại với Thái Thần Phát Năng Thăng Quyết!”

Người tuổi trẻ kia chứng kiến ánh mắt của hắn, cười ha ha nói: “Thật lâu trước kia, ta cũng đã lĩnh ngộ ra diệu dụng của phù văn, thậm chí dùng nó dung nhập vào trong quyền ý thần niệm. Dùng phù văn kiến tạo thành quyền ý thần niệm. Quyền ý đã trầm trọng vô kiên bất tồi. Đức Bưu các hạ. Ta thấy quyền ý của ngài đã đạt tới đỉnh phong, đấu khí cũng đạt tới đỉnh phong, chắc hẳn quyền ý của ngài, cũng dùng phù văn kiến tạo mà thành phải không?”

Trương Đức Bưu chăm chú theo dõi hắn, trong nội tâm ẩn ẩn hiện ra một tia sát khí, tên Thú Tộc trẻ tuổi thông minh tài trí này thật sự là đáng sợ. Nếu hắn nói thêm mấy câu sợ rằng mình sẽ không nhận được sát cơ mà giết hắn!

Hắn cường ép đè sát ý trong lòng xuống. Chậm rãi nói: “Đúng vậy, ta từ chỗ Nordinson tiền bối mà học được những tri thức này.”

Người tuổi trẻ kia giống như không cảm thấy được sát ý của hắn, mỉm cười nói: “Nordinson tiền bối? Hắn cũng là nhân vật thiên tài hơn người, ta cực kỳ kính trọng hắn, đáng tiếc là, hắn lý giải đối với phù văn

dung nhập vào quyền ý thần niệm, vẫn còn quá phiến diện!”

Trong lời nói của hắn không khỏi toát ra một cổ ngạo khí, nói: “Dùng phù văn kiến tạo lại quyền ý thần niệm một lần nữa có thể làm cho quyền ý thần niệm cực kỳ vững chắc, nhưng nếu như quyền ý cùng vũ khí không hợp, uy lực sẽ giảm xuống sâu sắc, Nordinson tiền bối chính là phạm sai lầm này. Chỉ có quyền ý cùng vũ khí có độ phù hợp cao, mới có thể đem thực lực phát huy triệt để!”

Trương Đức Bưu muốn phản bác lại hắn, nhưng lại tìm không ra sơ hở, không thể không gật đầu.

Quyền ý cùng vũ khí có độ phù hợp cao. Hoàn toàn chính xác có thể phát huy thực lực của mình một cách triệt để. Sau khi Hầu Nhân Ma Ni đạt được Bàn Long trụ, Đại Cự Hoàn Long Xà quyền ý quay quanh phía trên Bàn Long trụ, quyền ý cùng vũ khí kết hợp, uy lực tăng gấp đôi, làm cho hắn chỉ có thể dùng thủ đoạn lưỡng bại câu thương thủ thắng!

Quyền ý người trẻ tuổi kia đột nhiên bộc phát, tinh khí thần ngưng tụ thành thực chất, một thanh vũ khí tuyết trắng như ngọc hiện ra, chính là một hàm răng dài hơn một trượng có thừa, ánh sáng long lanh, hình như là trường đao, vô số phù văn đem nó kiến tạo thành tình trạng vô kiên bất phá!

“Phá Sơn Nha?” Trương Đức Bưu nhìn vũ khí của hắn, kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, cái này chính là Phá Sơn Nha, dùng răng của người có thành tựu cao nhất của bộ lạc, luyện chế thành vũ khí cấp Truyền Kỳ! Sau khi ta có được Phá Sơn Nha, ta đã suy nghĩ làm thế nào để phát huy ra uy lực của nó? Về sau ta đi vào Thiết Lô Cốc, đi theo Huoshan đạo sư học tập phù văn, rốt cục cũng triệt để hiểu rõ tất cả kết cấu phù văn của Phá Sơn Nha, cho nên mới có thể một lần nữa dùng phù văn kiến tạo ra Phá Sơn Nha quyền ý thần niệm của mình.”

“Từ xưa đến nay có vô số nhân vật tài hoa xuất chúng, lúc kiến tạo quyền ý của chính mình, thường thường ưa thích dùng thần linh làm ra quyền ý của chính mình, như vậy thật sự quá ngu xuẩn.” Người trẻ tuổi kia tiếp tục cười nói: “Bởi vì, đạo trong tay chúng ta, đầu khí trong cơ thể chúng ta, mới là thần linh của mình!”

Trong tay của hắn đột nhiên lại nhiều thêm một thanh đao, tương dung với Phá Sơn Nha, Trương Đức Bưu lập tức cảm giác được khí thế của người trẻ tuổi này đột nhiên tăng vọt, thậm chí siêu việt Nordinson, cơ hồ có thể so sánh với Kiếm Thánh Torres!

Tuy vũ khí của người trẻ tuổi này phù hợp với quyền ý, đạt tới trình độ hoàn mỹ không tỳ vết, đem thực lực của hắn phát huy vô cùng tinh tế, nhưng trong lòng của Trương Đức Bưu lại nhẹ nhàng thở ra, mỉm cười nói: “Đem Phá Sơn Nha làm thần linh của chính mình? Các hạ quá chú trọng đao của mình rồi, nếu như đao bị đoạn, thực lực của ngươi sẽ giảm xuống!”

Nói tới đây khí thế của hắn đang tăng vọt đột nhiên giảm xuống, Trương Đức Bưu càng ngày càng nhẹ nhõm, tiếp tục cười nói: “Phá Sơn Nha là dùng hàm răng của người có thành tựu cao nhất của bộ lạc các ngươi rèn thành, cũng là thành tựu cao nhất cả đời của các hạ, rốt cuộc chỉ sợ không cách nào siêu việt vị tiền bối kia! Không biết ta nói có đúng không, Hillman các hạ?”

Sắc mặt Hillman biến hóa, khí thế có chút bất ổn, Sinh Tử Kiều quyền ý của Trương Đức Bưu lập tức thoát thể mà ra, một cây cầu cứ thế mà phá vỡ quyền ý thần niệm của Hillman, xuất hiện ở trước mặt hai người!

Hai chủng quyền ý thần niệm bất đồng va chạm lẫn nhau, Phá Sơn Nha vô kiên bất tồi, Sinh Tử Kiều kiên vô bất phá, Sinh Tử Kiều đối chiến Phá Sơn Nha, lập tức không gian chấn động, phát ra tiếng ùng ùng trầm đục, hai chủng quyền ý ở giữa không gian cất giấu sấm rền không thể nhìn thấy, một tiếng cao hơn một tiếng, một hồi dồn dập một hồi! Trương Đức Bưu cười to, giờ phút gặp Hillman, hắn vẫn bị tên Thú Tộc chiến sĩ này áp chế, hai người mặc dù không có giao thủ, nhưng độ sức đã bắt đầu.

Không chỉ giao thủ ngôn ngữ, đồng dạng cũng giao thủ thông minh tài trí, Musharraf Hillman biểu hiện ra ngoài trí tuệ xuất sắc hơn xa hắn, không ngừng dả kích lòng tin của hắn.

Trương Đức Bưu cũng đang tìm kiếm cơ hội phản kích. Cho tới lúc này, hắn mới hoàn toàn chiếm cứ thượng phong!

“Musharraf Hillman các hạ, người quá nóng vội rồi, sớm muộn gì cũng có một ngày người sẽ phát hiện ra Phá Sơn Nha mà người cho rằng nó vô cùng cường đại, sẽ biến thành vớ vẩn của người, người căn bản không cách nào thoát khỏi vớ vẩn này!”

Khí thể Musharraf Hillman đang suy sụp, lập tức lại tăng vọt, căn bản không vì lời nói của hắn mà thay đổi, cười dài nói: “Nhiều lời vô ích, Đức Bưu các hạ, chúng ta hãy để tay chân nói chuyện với nhau!”

Hô!

Phá Sơn Nha xoay tròn, xuất hiện một đạo hồ quang, hướng cổ họng Trương Đức Bưu chém tới!

Nam Cương Man tộc cùng Thú Tộc, hai đại chủng tộc tu luyện đấu khí, dân tộc khí lực trời sinh cường hoành. Hai người trẻ tuổi xuất sắc nhất, rốt cục đã giao thủ với nhau!

:oe76:

codon.tra

168. Chương 168: Giải Trừ Phong Ấn

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 168: Giải Trừ Phong Ấn

Dịch: Tà Thần

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Va chạm, Phá Sơn Nha của Musharraf Hillman vượt qua tường tượng của hắn!

Cùng lúc đó, hắn lập tức đem Long Mông Bảo Tượng, Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết cùng Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết ba loại tâm pháp dung hợp thành một thể, hình thể tăng vọt, phá bộ quần áo đang mặc thành năm bảy mảnh, trên làn da xuất hiện đủ loại phù văn, đấu khí tàn bạo từ trong cơ thể toát ra, hóa thành từng đạo khí lưu màu đen, xoay quanh cơ thể như độc long, mãng xà, giống như Ma Thần tấn công về phía trước!

Hắc sắc ma đao đụng vào Phá Sơn Nha, hai thanh đao đều tuôn ra vô số phù văn, trở mình bay vút lên không trung, va chạm trùng trùng, dư âm đấu khí còn lại từ đó ‘Bá’ một tiếng đã đem một vùng núi trong Thiết Lô Cốc xé rách, xuất hiện một vết rách dài hàng trăm mét!

Dư âm ảnh hưởng còn lại đến mức, số phù văn phong ấn do Huoshan đại sư bố trí xuống cũng bị đánh cho nát bấy, loạn thạch xung quanh cũng bị ép thành bột mịn, bụi còn chưa kịp bốc lên đã bị đấu khí kinh thiên của hai người ép xuống, không dâng lên một chút khói bụi nào!

Phá Sơn Nha trong tay Musharraf Hillman hòa quyện hoàn hảo với quyền ý của hắn, lại phối hợp với đấu khí thâm hậu, không thể phá vỡ, đồng thời lại vô kiên bất tồi, nhưng ma đao trong tay Trương Đức Bưu là do dựa vào tu vi mà ngưng tụ thành, không phải là vũ khí cấp Truyền Kỳ, lần đầu va chạm, liền bị đánh nát thành vô số mảnh vỡ, tiếng vỡ vụn vang lên liên tục!

Trương Đức Bưu lập tức ngưng tụ một thanh ma đao khác, Musharraf Hillman cũng không thừa thắng xông lên, nhẹ nhàng vuốt ve Phá Sơn Nha, mỉm cười nói: “Đức Bưu các hạ, xem ra ta đã quá coi trọng người rồi, tu vi của người, yếu hơn xa so với tường tượng của ta, xa xa không bằng ta, thậm chí còn không bằng Nordinson! Sáu đại bộ lạc của Thú Tộc, thêm mười bảy tiểu bộ lạc, ta có thể lật tay là thống nhất chúng được rồi! Về phần liên minh cùng Nam Cương Man tộc các người, để ta xem thử Đức Bưu Man Chuy các hạ có đủ tư cách hay không!”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng vẩy ma đao, phảng phất như người thua nửa chiêu vừa rồi không phải là hấn, cười nói: “Tư cách? Đợi đến lúc các hạ trở thành Thủ Tộc Kiếm Thánh mới có! Bây giờ còn chưa đủ tư cách này! Đan điền thứ hai, bỏ phong ấn!”

Hillman liền tập trung, chỉ thấy khí thế của Trương Đức Bưu đột nhiên tăng vọt, ma đao vỡ nát trong tay, lập tức ngưng tụ lại, thanh ma đao lúc này càng chắc chắn hơn so với khi nãy, uy thế càng mạnh, lắc đầu cười nói: “Nguyên lai người áp chế tu vi của mình, bất quá mặc dù người phóng thích toàn bộ đấu khí, thì vẫn còn kém ta không ít.”

“Vậy sao?” Trương Đức Bưu cười cười quỷ dị, đột nhiên quyền ý Sinh Tử Kiều kịch liệt thu nhỏ, biến thành một cây cầu nhỏ rơi vào lòng bàn tay của hấn, một quyền đánh thẳng vào đan điền của mình !

“Liên Hoa phong ấn đấu khí, phá ! Đan điền thứ ba bỏ phong ấn!”

Một quyền này đánh vào, Sinh Tử Kiều trùng kích thẳng vào đan điền, ầm ầm vọt tới phong ấn Liên Hoa của ngoại vực Ma Tộc, chỉ thấy cánh của hai đóa hoa sen dần dần tàn lụi!

Trương Đức Bưu lại nện thêm một quyền nữa, hai quyền liền lập tức phá hư phong ấn Liên Hoa, một cổ đấu khí khổng lồ từ trong đan điền trào ra, thoáng một chốc đã trải rộng ra các thông đạo đấu khí toàn thân, tam đại đan điền chấn động, hô ứng lẫn nhau!

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy khí huyết trong cơ thể tràn ngập lực lượng không gì sánh nổi, ầm ầm hữu lực, nộ trào kích động, một cỗ lực lượng vô tận tràn ngập toàn thân !

“Lực lượng này...”

Hấn nhắm mắt lại, cẩn thận cảm nhận lực lượng đang cấp tốc bành trướng trong cơ thể.

Trong cơ thể hấn, Long Môn Bảo Tượng, Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết cùng Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, ba loại tâm pháp kết hợp hoàn mỹ, ba loại đấu khí của các chủng tộc khác nhau tương quan hỗ trợ, giúp nhau mạnh mẽ.

Từ khi Trương Đức Bưu mở thêm hai đan điền khác, đây là lần đầu tiên phóng thích lực lượng toàn thân, giờ phút này tu vi tâm pháp của ba chủng tộc liên tục vận chuyển, tu vi nước lên thuyền lên, liên tiếp tăng vọt, Long Môn Bảo Tượng, Thái Thân Phát Năng Thắng Quyết cùng Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, vậy mà đồng thời có xu thế đột phá!

Nếu như ba loại tâm pháp này đồng thời đột phá, đừng nói là Musharraf Hillman, coi như là Kiếm Thánh, Trương Đức Bưu cũng có lòng tin đánh một trận!

‘Rầm Ào Ào’!

Ma đao trong tay hấn lại vỡ nát rồi lại ngưng tụ một lần nữa, Musharraf Hillman thậm chí cảm giác được lúc này ma đao đã ẩn chứa uy năng tiếp cận vũ khí cấp Truyền Kỳ, nếu như hấn đối với phù văn có lý giải sâu sắc, chỉ dựa vào đấu khí thì khó có thể ngưng tụ ra vũ khí cấp Truyền Kỳ !

Tuy ma đao này không bằng Phá Sơn Nha của Hillman, nhưng ít nhất sẽ không bị đập nát!

“Hảo đấu khí!”

Trong nội tâm Hillman cả kinh, con mắt dần dần sáng lên, lộ ra vẻ hưng phấn: “Tu vi của người rõ ràng vừa đạt tới giai đoạn thứ nhất của Đấu Khí Biến Hóa, Quyền Ý Biến Hóa, nhưng tu vi đấu khí lại thâm sâu cực điểm, quả thực vô địch dưới Kiếm Thánh! Khí lực của Nam Cương Man tộc thật đúng là khiến cho người khác hâm mộ, đối thủ như vậy mới có tư cách chiến với ta một trận!

“Toái Sơn Tích!”

”Bát Môn Kim Tỏa!

Hai người lần nữa vọt tới nhau, khí thế lần này càng khiến cho người khác kinh hãi, Toái Sơn Tích và Bát Môn Kim Tỏa đều do Đạo Thánh lưu lại, uy lực chí cương chí cường, không có biến hóa phức tạp, mỗi một lần giao thủ liền để lại cho Thiết Lô Cốc một vết thương thật sâu, trong chớp mắt phá Thiết Lô Cốc không

ra hình dạng, từng đạo vết rách chi chít như mạng nhện lan khắp sơn cốc, thậm chí lan đến bốn ngọn núi lửa, phá hủy hành văn phong ấn do Huoshan đại sư bố trí!

Núi lửa trong lòng đất truyền ra âm thanh ầm ầm, không có phù văn giam cầm áp chế, bốn ngọn núi lửa này lúc nào cũng có thể bộc phát, những Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư trên ngọn núi lửa nhìn thấy đạo khí tung hoành trong sơn cốc, sợ tới mức sắc mặt xám ngoét.

Tobis lẩm bẩm nói: “Thảm rồi, đạo sư đang luyện kim trong dung nham dưới lòng đất, để cho sư huynh đệ chúng ta trông giữ Thiết Lô Cốc, không nghĩ tới vài ngày ngắn ngủn đã biến dạng, chẳng những chìm dưới biển lửa mấy trăm thước, thậm chí lại mọc ra một quả trứng ma thú khổng lồ cướp đoạt ma pháp nguyên tố bốn phía, làm chúng ta tổn hại không biết bao nhiêu vũ khí ma pháp, hiện tại lại mọc thêm hai tên phi nhân loại đánh nhau rầm rầm ở đây, sau khi đạo sư đi ra nhất định sẽ nổi trận lôi đình...”

Những Ngưu Đầu Nhân khác nhìn hành văn phong ấn do Huoshan đại sư lưu lại đang không ngừng bị phá hư, nguy cơ ẩn chứa ép lên bốn ngọn núi lửa xung quanh, lo lắng nói: “Tobis sư huynh, Thiết Lô Cốc lúc này bị phá hư quá thảm so với 9 năm trước, căn bản không có biện pháp chữa trị, làm sao bây giờ?”

“Còn có thể làm sao? Trước xuống núi trốn chạy để khỏi chết rồi hãy nói, chờ đạo sư đi ra sẽ giết chết 2 tên hỗn đản kia!” Tobis hốt hển nói, mang theo mọi người vội vàng xuống núi, chạy ra khỏi Thiết Lô Cốc.

Nhóm luyện kim sư Ngưu Đầu Nhân quay lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy trong cốc đạo khí tung hoành, đạo khí của Trương Đức Bưư màu đen cùng đạo khí màu trắng Phá Sơn Nha của Hillman phóng lên trời, một đen một trắng hoà vào nhau.

Tobis trầm nghĩ: “Đạo sư sau khi đi ra, chỉ sợ cũng không dám ra tay với hai tên này, tối đa giận dữ. Hillman so với trận chiến năm đó lợi hại hơn không biết bao nhiêu lần, khoảng cách Kiếm Thánh chỉ một bước ngắn, mà Đức Bưư Man Chuy so với hắn không kém chút nào, nếu như bọn hắn liên thủ, đạo sư cũng phải chạy trốn chết...”

Năm đó Musharraf Hillman cùng hiệp sĩ Nordinson quyết chiến một hồi tại Thiết Lô Cốc, ký ức của đám Ngưu Đầu Nhân về cuộc chiến ấy dường như vẫn còn rất mới mẻ, cho rằng là trận ác chiến hiếm thấy, nhưng nếu như so sánh với cuộc chiến này thì nó thua kém không biết bao nhiêu lần.

“Kỳ quái, núi lửa như thế nào còn chưa bộc phát?” Một tên luyện kim sư Ngưu Đầu Nhân hiểu kỳ nói.

Phù văn của Thiết Lô Cốc hôm nay đã bị phá hủy, nhưng kỳ quái chính là chỉ có thể nghe âm thanh ầm ầm từ bốn phía truyền ra, nhưng không thấy có nham thạch nóng chảy phun ra.

Tobis cũng buồn bực không thôi, lúc này chỉ nghe một cái thanh âm già nua nói: “Núi lửa sắp dĩ không có bộc phát, là vì hỏa hệ ma pháp nguyên tố, bị con Kim Quang Hồng đang tiến hóa kia hút đi.”

Đám người Tobis vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Nemo Yabu trưởng lão cùng Lilith và tiểu nữ hài thú tộc kia đứng sau lưng họ, nhìn cuộc chiến dưới cốc đã ko biết bao lâu, vội vàng cung kính: “Trí giả đại nhân, thánh nữ đại nhân.”

Lilith nắm tay Eva, nhẹ nhàng nói: “Con Kim Quang Hồng này đang tiến hóa thành ma thú Thánh cấp, cần một số lượng lớn nguyên tố ma pháp, nếu như ở địa phương bình thường nó sẽ cần tới mấy tháng. Nhưng hỏa hệ ma pháp ở chỗ này dồi dào đến cực điểm, bốn ngọn núi lửa cung cấp ma pháp không ngừng, nó tiến hóa chỉ sợ thời gian rút ngắn rất nhiều. Sau khi đầu Kim Quang Hồng này tiến hóa thì núi lửa sẽ triệt để phun trào, triệt để phá hủy Thiết Lô Cốc!”

Nemo Yabu trưởng lão gật đầu, tiếp tục xem Trương Đức Bưư và Hillman di chuyển khắp nơi, trong mắt lộ ra tia sâu lo.

Giờ phút này Hillman đã triệt để áp chế Trương Đức Bưư, dù sao Phá Sơn Nha cũng là vũ khí cấp Truyền Kỳ, đồng thời lại cùng quyền ý thần niệm của hắn vô cùng hòa hợp, uy lực vượt xa ma đạo của Trương Đức Bưư, chiếm thượng phong là đương nhiên, nhưng trong lòng Nemo Yabu trưởng lão càng ngày càng nặng nề.

“Chân khí Hillman hơi yếu hơn so với tiểu tử Nam Cương này, quá ỷ vào đạo của hắn. Hắn là Thú Tộc chiến sĩ xuất sắc nhất ngàn năm qua, nhưng vẫn chưa thể so sánh được với trưởng lão trẻ tuổi nhất của

Nam Cương Man tộc, chẳng lẽ Thú Tộc chúng ta vẫn bị Nam Cương Man tộc áp chế sao?”

Hillman cùng Trương Đức Bưu giao phong, công kích niềm tin của đối phương, Nemo Yabu trưởng lão đã sớm nghe lọt vào tai, tu vi cảnh giới của Hillman thật ra kém hơn một chút, về phần tu vi đấu khí cao hơn so Trương Đức Bưu một chút, căn bản không được Nemo Yabu trưởng lão để trong lòng, dù sao Trương Đức Bưu trẻ hơn mười tuổi so với Hillman, chênh lệch về tuổi nói lên hắn vẫn còn nhiều không gian để phát triển hơn Hillman.

Nemo Yabu trưởng lão càng thêm chú trọng chính là không gian phát triển của hai người!

Tu vi của Hillman bị hạn chế bởi Phá Sơn Nha, tu vi nhiều nhất chỉ có thể đạt đến trình độ của người sáng tạo ra nó, còn tiền đồ của Trương Đức Bưu phát triển vô hạn, thậm chí đột phá Thánh Giả, trở thành Truyền Thuyết(Truyền Kỳ)! (Biên: cảnh giới phía sau của Thánh cấp sẽ được mình gọi là Truyền Thuyết thì hay hơn)

Trong cốc, Trương Đức Bưu đánh ra Bát Môn Kim Tỏa đao sáu mươi bốn đường biến hóa xong, khí thể hơi chậm lại, ma đao trong tay lập tức bị Phá Sơn Nha đánh nát, quanh thân hắn lặn tức bốc lên từng luồng lốc xoáy đấu khí, trong chớp mắt lại ngưng tụ ra một cây can thương, hô một tiếng, thương to như Độc Long, vô số thương ảnh, hướng Lạp Phu đâm tới!

Đại thương lại bị nghiền nát, khí thể toàn thân Trương Đức Bưu đột nhiên nhanh chóng thu liễm, hai tay mười ngón tách ra, ba ba ba, đầu chỉ liên tiếp điểm bổ tới Phá Sơn Nha.

Ngón tay của hắn mỗi một lần bắn ra, Phá Sơn Nha run lên kịch liệt một lần, mười ngón bắn ra, thế công Phá Sơn Nha lập tức chùng xuống, lập tức một quyền oanh ra, Hillman lão đảo lui về phía sau.

Trương Đức Bưu hét lớn một tiếng, tiến lên một bước, một bước liền bước ra xa mấy chục thước, lần nữa một quyền oanh ra, trong nháy mắt hắn liền oanh ra trên trăm quyền, đánh cho Hillman chỉ có thể toàn lực chống đỡ, khiếp sợ dị thường!

“Tu vi quyền pháp của hắn viễn siêu tu vi đao pháp!”

Quả thật quyền pháp của Trương Đức Bưu hoàn toàn vượt xa đao pháp của hắn, bức tàn đồ trên thạch thất của lão phong tử để lại cho hắn đã đủ cho hắn cảm ngộ vô số lý giải về quyền pháp, thành tựu về quyền pháp so với Bát Môn Kim Tỏa của Đao Thánh lưu truyền lại càng thêm hung ác, trong nháy mắt liền khiến cục diện ngang bằng !

Đồng tử Hillman ngưng trọng, đột nhiên gào to một tiếng, không còn giữ phong thái nho nhã nữa, đấu khí toàn thân trở nên cuồng bạo dị thường, làn da nhanh chóng biến thành màu đen, tóc dựng đứng, bén nhọn như kiếm, thân cao mấy trượng, trên cao nhìn xuống, trong miệng gào thét liên tục!

Gương mặt tao nhã của hắn hiện giờ trở nên vô cùng dữ tợn, hai khóa răng nanh cực lớn từ môi mọc ra, trên mặt đều là lông xù, nhìn giống như một con lợn rừng màu đen cực lớn!

Tiêm Nha Dịch cuồng hóa!

Thực lực của hắn vốn đã tiếp cận Kiếm Thánh, giờ phút này sau khi cuồng hóa đã tăng lên gấp bội, hoàn toàn có thể cùng Kiếm Thánh so sánh, Phá Sơn Nha trong tay được đấu khí trùng kích tới, cũng đạt tới trạng thái tốt nhất, dài đến mấy chục thước, tuyết trắng như ngọc, không hổ là có danh xưng Phá Sơn!

Sau khi cuồng hóa, hắn còn to cao hơn Trương Đức Bưu, dữ tợn hung ác, sớm đã không còn bóng dáng con người, giống một con dã thú!

Trương Đức Bưu nhanh chóng lui về phía sau, quyền pháp thiên biến vạn hóa, lập tức trùng trùng điệp điệp nắm chặt, đem Sinh Tử Kiều trên bàn tay to lớn của hắn đập xuống, cho người khác cảm giác dường như thiên địa đều bị bàn tay hắn bóp chặt!

Hillman thở hổn hển, chửi thề vài câu, đồng tử tràn ngập tơ máu nhìn nắm đấm Trương Đức Bưu, tựa hồ đang nhìn một thứ gì đó khiến hắn cực kỳ kiên kị, thanh âm khàn khàn nói: “Ta nắm chắc có thể giết người!”

Trương Đức Bưu cũng cẩn thận nhìn hắn, sắc mặt ngưng trọng nói: “Ta cũng vậy!”

Hai người im lặng, đột nhiên nhẹ nhàng thở ra, Hillman tán đi cuồng hóa, Trương Đức Bưu cũng buông nắm đấm, mỉm cười nói: "Đã như vậy, chúng ta không cần phải đánh nữa."

"Xác thực không cần phải đánh nữa." Hillman lại khôi phục tướng mạo sẵn có, mang nụ cười sán lạng trên mặt, nói: "Thực lực Nam Cương Man tộc, ta đã thấy được, hoàn toàn có tiền vốn liên minh với Thú Tộc ta. Ba ngày sau, Thú Tộc ta sẽ mở hội nghị trưởng lão, thương nghị chuyện kết minh với Nam Cương Man tộc, cùng với chuyện nữ vương bệ hạ đăng cơ, kính xin Đức Bưu trưởng lão tham gia buổi lễ!"

"Thú Tộc các người chia rẽ, hai mươi ba bộ lạc nội chiến, chẳng lẽ ba ngày thời gian sẽ thống nhất?"

Tâm trạng Trương Đức Bưu khê động, nhìn về phía theo Nemo Yabu trưởng lão và Lilith thánh nữ đang từ miệng hang đi tới.

Nemo Yabu trưởng lão cười nói: "Đức bưu trưởng lão yên tâm, ba ngày sau Thú Tộc sẽ thống nhất, sẽ cho các hạ một lời công đạo!" Dứt lời, hướng Lilith nói: "Lilith người ở tại chỗ này, chiếu cố nữ vương bệ hạ. Hillman, người theo ta, chúng ta phải vì hội nghị ba ngày sau chuẩn bị một chút."

Hai người kết bạn rời đi, Trương Đức Bưu nhẹ nhàng thở ra, Lilith nắm tay Eva đi đến bên cạnh hắn, Eva lập tức giãy giụa khỏi tay của nàng, nhu thuận kéo lấy vạt áo Trương Đức Bưu. Lilith thấy thế, trong nội tâm thở dài một tiếng: "Nữ vương bệ hạ cùng Nam Cương Man tộc quá thân cận rồi, đây không phải là phúc của thú tộc ta, cũng may đạo sư đã có kế sách, sẽ không để cho quyền lực của nữ vương quá lớn, triệt để khống chế Thú Tộc, bị Nam Cương biến thành một con rối "

Trương Đức Bưu lại ngửi được mùi hương từ trên người hồ nữ, vụng trộm ngấm cái đuôi sau lưng Lilith, lập tức bị thánh nữ phát hiện, cái đuôi rút lại, dấu ở phía sau, gắt giọng nói: "Lưu manh! Đức Bưu Man Chuy, người lại khinh bạc ta, hai tộc chúng ta liền không có khả năng hợp tác!"

"Nhìn một cái đuôi một chút cũng trở thành lưu manh à?" Giọng điệu mọi rợ phiến muộn không thôi.

codon.traí

169. Chương 169: Phát Triển Vô Hạn

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 169: Phát Triển Vô Hạn

Dịch: Tà Thần

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Tiến nhập huyết động dung nham, Trương Đức Bưu thấy Huoshan đại sư, cười tủm tỉm nói: "Đại sư, Bích Tỉ đao đã hoàn thành hay chưa?"

Về mặt Huoshan mỗi một không chịu nổi. Từ phía sau lấy ra một chuôi đao hình thù kỳ quái đưa cho hắn, thần thái có chút kiêu ngạo, lại có một chút hổ thẹn, nói: "Xong rồi, nhưng không giống như ý tưởng thiết kế ban đầu của ta, không biết tại sao khi ta đang dung nhập năng lượng hỏa hệ vào trong tài liệu, lại bị một cỗ năng lượng cường đại chấn động, khiến cho năng lượng dưới lòng đất hỗn loạn thất tào, nhất thời không cẩn thận làm cho tài liệu luyện chế không được tinh khiết, cho nên cây đao này tối đa chỉ có thể xem là vũ khí Truyền Kỳ bán thành phẩm."

Trương Đức Bưu thầm nói trong lòng: "Năng lượng cường đại chấn động? Hơn phân nửa là do Thái Ca gây nên. Tên hỗn đản này còn chưa tiến hóa xong đã suýt hủy một cây bảo đao của ta."

Hắc ám ma lực của Thái Ca sau khi ăn mòn không gian giới chỉ, khuấy động ma pháp nguyên tố phạm vi mười dặm xung quanh, ngay cả huyết động của Huoshan đại sư cũng bị ảnh hưởng, làm cho vũ khí tạo ra không thể thăng cấp lên Truyền Kỳ.

Trương Đức Bưu tiếp nhận cây đao này. Chỉ thấy lúc này Bích Tỉ đao khác xa lúc trước, đường cong cùng chiều dài vẫn tương tự như trước, nhưng kết cấu thân đao lại bất đồng, sống đao mang hình một con rết màu đen, từng khớp xương kết nối với nhau, mà lưỡi đao mang hình răng cưa dạng chân rết.

Bích Lữ Đàm Kim đã bị Huoshan đại sư triệt để dung nhập vào bên trong khung xương ma thú Thánh cấp, toàn thân xanh biếc. Chuôi đao có hình đầu sói xinh xắn, về phần hai con mắt sói, được khảm trên thân đao.

Trương Đức Bưu chú ý tới thân đao còn có hàng hà sa số khớp xương rãnh trống, nghi hoặc liếc nhìn Huoshan.

Huoshan đại sư nhẹ nhàng vuốt ve Bích Tỉ đao, ánh mắt lộ ra vẻ mê say, lẩm bẩm nói: “Hắc Ám Ngô Công tổng cộng có 1800 khớp xương. Tạo thành sống đao của Bích Tỉ đao, cho nên ta lưu lại cho ngươi 1800 rãnh trống, từng rãnh có thể nạm vào một con mắt ma thú, ngươi chỉ cần đem con mắt của các loại Thánh thú khác khảm nạm vào, có thể đền bù được tổn thất do tài liệu không được tinh khiết, mỗi khi khảm nạm một khóa, uy lực của đao sẽ tăng thêm một phần. nếu như khảm nạm đủ 1800 khóa thì cây đao này có thể xưng là Thần Khí!”

Trương Đức Bưu sợ hãi nói: “Khảm nạm một khóa, uy lực sẽ tăng trưởng một phần, đây chẳng phải nói thanh đao có thể phát triển vô hạn hay sao?”

“Đây là đương nhiên!” Huoshan đại sư không khỏi toát ra vẻ kiêu ngạo, lập tức lại chán nản nói: “Hắc hắc, 1800 con mắt ma thú, tương đương với đồ sắt 900 con Thánh thú, cái này căn bản là chuyện không thể nào. Này! Này giờ ngươi có nghe ta nói gì hay không?”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng vuốt ve các khớp xương màu xanh biếc trên thanh đao, chỉ cảm thấy thân đao sinh ra cộng minh với dấu khí của mình, thân đao hình con rết nhẹ nhàng rung động, cười nói: “Chuyện là do người. Huoshan tiền bối có thể chế tạo ra một thanh đao có thể phát triển vô hạn, đủ để ngạo thị cổ kim rồi, danh xưng Đại Tông Sư quả thực không đủ để hình dung thành tựu hiện tại của ngài!”

Luyện Kim Đại Tông Sư Ngưu Đầu Nhân này lập tức đắc ý, lỗ mũi trâu héch lên cao, càng nhìn Trương Đức Bưu càng thấy thuận mắt, cười ha hả nói: “Hậu nhân của A Mộc quả là tinh mắt! A Man, tuy tài liệu rèn luyện không được tinh khiết. Nhưng cũng không phải là không có biện pháp giải quyết, chỉ cần dấu khí của người đủ cường đại, rót dấu khí vào thân đao, liền có thể đem tạp chất trong tài liệu bài trừ ra ngoài, đợi đến lúc triệt để bài trừ tạp chất, khi đó vũ khí sẽ tấn cấp Truyền Kỳ!” Trong nội tâm Trương Đức Bưu vui mừng hơn hở, chỉ nghe Huoshan đại sư tiếp tục nói: “Tác dụng của Bích Tỉ đao không chỉ có thế, ta đem phù văn của Thương Khung Chiến Chuy nghiên cứu thấu triệt cộng thêm sở học của ta, làm cho cây đao này tăng thêm vài loại tác dụng. Nó sở hữu bốn loại hình thái, loại thứ nhất dĩ nhiên là hình thái hiện giờ ngươi đang thấy, loại thứ hai là Ngô Công hình thái, đó là một con rết phỉ thúy dài đến vài trăm mét, chỉ là phải dựa vào tu vi của người có đủ vận dụng loại hình thái này hay không! Loại hình thái thứ ba là 1800 khớp xương phân tách độc lập, có thể nói người có thể điều khiển 1800 vũ khí cấp Truyền Kỳ cùng phát động công kích! Bất quá loại hình thái này chỉ sợ tu vi của người cho dù đạt đến Đẩu Thánh cũng chưa chắc kích phát ra được!”

Trương Đức Bưu nghe được trợn mắt líu lưỡi, sau nửa ngày nói không ra lời.

Nếu như Bích Tỉ đao có thể phát ra hai hình thái này thì hoàn toàn vượt xa các loại vũ khí cấp Truyền Kỳ khác rồi!

Sau nửa ngày ngây người, hắn mới hồi phục tinh thần lại, gian nan nuốt một ngụm nước bọt, nói: “Đại sư, hình thái thứ tư là gì?”

“Hình thái thứ tư?”

Sắc mặt Huoshan đại sư cổ quái, nói: “Đợi đến khi ngươi khảm đủ 1800 rãnh, mới có thể chứng kiến loại hình thái này, bất quá, chỉ sợ người cộng thêm tuổi thọ của ta cũng không thể sống đến khi đó.”

Khảm đủ 1800 rãnh của thanh đao, đồng nghĩa với giết chết 900 con Thánh thú, điều này không phải là nhiệm vụ mà nhân loại có khả năng hoàn thành được. Mặc dù là cao thủ cấp Truyền Thuyết, cũng không có khả năng tiêu diệt 900 con Thánh thú trong quãng thời gian sống của mình!

Thánh cấp ma thú, không phải heo 4 chân đi trên đường, muốn giết là giết, một con Thánh thú cơ hồ có thể so sánh với Kiếm Thánh và Thánh Ma Đạo Sư hợp thể với nhau, Kiếm Thánh bình thường cơ bản không phải là đối thủ của nó, chỉ có đạt tới Kiếm Thánh đỉnh phong mới có tư cách liều mạng với chúng!

Hơn nữa, Thánh cấp ma thú cũng không nhiều, số lượng chỉ nhiều hơn một ít so với Kiếm Thánh và Thánh Ma Đạo, nhưng gộp chung cả hai đại lực lại cũng chưa chắc gom đủ trăm đầu, nếu như cộng thêm cả Thâm Uyên Ma Vực, nói không chừng miễn cưỡng có thể gom đủ chín trăm con ma thú Thánh cấp, cho nên Huoshan đại sư mới nói, chuyện này căn bản là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Trương Đức Bưu không để trong lòng, chỉ cần là hình thái thứ hai của Bích Tỉ đao cũng đủ so sánh được với vũ khí cấp Truyền Kỳ rồi.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn phải dùng máu khí của bản thân từ từ tu bổ, khu trừ tạp chất trong đó.

“Ách, đúng rồi đại sư. Có một việc ngài không nên tức giận.” A Man thoáng ngập ngừng cẩn thận từng li từng tí nói: “Lúc ngài đang luyện đao, Musharraf Hillman tìm tới tận cửa, hai người chúng ta luận bàn nhỏ nhỏ một chút, khiến Thiết Lô Cốc của ngài có chút hư tổn.”

Huoshan đại sư vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói: “A Man, lão tử rất thích tính tình ngay thẳng của ngươi, nếu ngươi không nói, ta tự nhiên sẽ tức giận, nhưng ngươi đã nói, lão tử chắc chắn sẽ không để trong lòng. Musharraf Hillman từng là đệ tử của ta. Chuyện này chắc là do hắn làm ra, không phải lỗi của ngươi!”

“Tiền bối thật là đại lượng!”

Trương Đức Bưu thoáng yên tâm. Vừa cười nói: “Còn có một chuyện nhỏ, ma sủng của ta đang tiến hóa trong sơn cốc của ngài, nhưng có thể gây ra chút ít động tĩnh, chắc sẽ khiến Thiết Lô Cốc của ngài hư hao một chút.”

Huoshan phát tay cười nói: “Việc nhỏ, việc nhỏ!”

“Tiền bối rộng lượng, văn bối bội phục đến cực điểm.”

A Man vội vàng vỗ mông ngựa. Làm nội tâm của vị Luyện Kim Đại Tông Sư rất dễ chịu: “Hậu nhân của A Mộc cũng phải tăng bốc lão tử, lão tử nhất định phải ghi chép chuyện này lại, rồi đưa cho người khác làm thơ, truyền ra khắp bốn phía mới được!”

Huoshan đại sư đứng trên một toà núi lửa, dờ dẫm nhìn quang cảnh khổng lồ của Thiết Lô Cốc, khoe mắt không ngừng run run, hắc khí trên mặt càng ngày càng nồng nặc, hai tay không ngừng run rẩy.

“Núi lửa Tambur của ta như thế nào lại vô duyên vô cớ lún xuống trăm thước? Phù văn trận pháp phong ấn do lão tử vất vả bố trí cũng mất tích, A Man, vậy mà ngươi dám nói là hư hỏng nhỏ. Trời ơi! Những phù văn trận pháp giam cầm đã mất tích sạch sẽ, may là núi lửa vẫn chưa bộc phát, nếu không Thiết Lô Cốc sẽ bị phá hủy triệt để.”

Trương Đức Bưu thành thành thật thật nói: “Về chuyện này thì nghe Nemo Yabu trưởng lão nói là do con ma sủng nho nhỏ của ta, nó đang hấp thu một ít năng lượng của núi lửa để tiến hóa, cho nên các ngọn núi lửa vẫn không thể bộc phát. Ách, hình như con ma sủng của ta đã sắp tiến hóa xong.”

A Man vẫn chưa nói xong, Huoshan đại sư liền chú ý đến một quả trứng khổng lồ trong Thiết Lô Cốc, quả trứng khổng lồ kia đột nhiên bá một cái mọc ra 3 đôi cánh chim, 6 cái cánh lớn tung bay, lông vũ đen nhánh tầng tầng lớp lớp, đem một mảnh sơn cốc bao phủ, trên đó hiện ra hàng hà sa số phù văn, giống như các loại phù văn của Địa Ngục đan vào nhau. Lưu động không ngừng trên lông vũ!

Trương Đức Bưu nói thầm một tiếng: “Đại sư, núi lửa muốn triệt để bạo phát.”

“A Man, đây chính là con ma sủng nho nhỏ mà ngươi nói?” Huoshan đại sư ngây ngốc đứng trên miệng núi lửa. Sớm đã si ngốc, lẩm bẩm nói: “Ngươi biết không A Man, lão tử hiện tại đặc biệt muốn...”

“Đặc biệt muốn làm thịt ngươi.”

Rốt cuộc Huoshan đại sư cũng nổi giận, lực lượng ma pháp toàn thân luân chuyển, đang muốn nổi bão, đột nhiên cánh chim màu đen trong sơn cốc liền thu về trung tâm, trong chớp mắt thu nhỏ lại đến cực hạn, hình thành một cái áo choàng cực kỳ xinh đẹp trên lưng lão hổ.

Toàn thân con hổ đen nhánh, dưới bụng hiện ra một mảnh lông trắng dài nhỏ, lộ ra vẻ khoẻ mạnh kháu khỉnh. Tinh xảo đáng yêu. Sau một khắc, con tiểu hổ này đã đậu trên vai Trương Đức Bưu, tốc độ nhanh đến nỗi ngoài sức tưởng tượng của Huoshan đại sư!

Chỉ thấy con hổ này ngoan ngoãn nằm xuống, nhìn chăm chăm vào Luyện Kim Đại Tông Sư, hung quang trong mắt bắn ra bốn phía, lộ ra hàm răng đầy hung tàn: “A Man, đầu trâu này chính là tể phẩm cho Thái Ca vĩ đại đây sao? Thoạt nhìn có vẻ rất ngon miệng.”

Xoẹt.... Thái Ca xé một mảnh vải rách từ người A Man xuống, nhanh nhẹn quần vào cái cổ của mình, cái lưỡi màu đỏ tươi liếm liếm mép, chỉ cần Trương Đức Bưu gật đầu, nó có thể tùy thời ăn cơm.

Huoshan đại sư nháy mắt mấy cái, đáng thương nhìn về phía Trương Đức Bưu, mặc dù hắn là Thánh Ma Đạo Sư, cũng không dám cùng một con Thánh giai Kim Quang Hồng mới tiến giai chiến đấu. Huống hồ con quái này lại có năng lực của cả hai hệ Quang Minh và Hắc Ám, hắn chưa bao giờ nghe nói qua chuyện này!

Dùng đầu ngón chân suy nghĩ một chút, Huoshan đại sư cũng có thể nghĩ ra được kết cục thê thảm của mình khi động thủ với đầu hắc hổ này!

Trương Đức Bưu gượng cười hai tiếng, nghiêm mặt nói: “Thái Ca, vị Huoshan đại sư này là bạn tốt, không thể ăn, không tốt, núi lửa muốn bạo phát!”

Hai người một hổ vội vàng lao ra khỏi Thiết Lô Cốc, chạy ra hơn mười dặm, thì thấy Lilith nắm tay Eva đứng chào đón bọn họ.

Tobis cùng một đám Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư lập tức ba bảy hai một kêu lên: “Đạo sư đại nhân, tên mọi rợ này làm hại chúng ta không có nhà để về, còn đem Thiết Lô Cốc phá hủy!”

“Ma sủng của hắn còn làm hủy không biết bao nhiêu được tề cùng vũ khí của chúng ta!”

“Đạo sư, ngài giết hắn cho hả giận đi.”

Thái Ca ngồi xổm trên đầu vai Trương Đức Bưu, hưng phấn nhìn tình cảnh mãnh liệt của đám Ngưu Đầu Nhân, nói: “A Man, những con trâu này dùng để ăn phải không?”

Trương Đức Bưu chần chờ, tuy đám người Tobis này đang tức giận muốn tòng xẻo hắn, nhưng họ là đệ tử của Huoshan đại sư nên lắc đầu nói: “Không được.”

Thái Ca đuổi móng vuốt. Chỉ vào Lilith nói: “Còn con hồ ly này?”

Huoshan đại sư quay đầu nhìn lại chỉ thấy bốn ngọn núi lửa trong Thiết Lô Cốc phun trào, lửa và dung nham phun cao mười dặm, đại địa chấn động, cuồng phong gào thét và lôi điện nổ vang, nhìn không được lộ rơi đầy mặt: “Thiết Lô Cốc do lão tử vất vả bố trí, không ngờ lại kết thúc như vậy, lão tử lại không dám báo thù, đánh thắng được tên A Man, nhưng không thể thắng được con ma sủng nho nhỏ của hắn.”

Trương Đức Bưu vội vàng an ủi: “Tiền bối, bên trong Hồ Khiếu sơn mạch Lạc Nhật Sâm Lâm của Nam Cương chúng ta, cũng có loại địa phương giống như Thiết Lô Cốc. Năm tòa núi lửa lớn. Chỉ cần hơi chút bố trí và chỉnh sửa một chút là có Thiết Lô Cốc thứ hai. Chuyện lần này toàn bộ do ta, ta sẽ chịu trách nhiệm bồi thường, không bằng tiền bối cùng chư vị sư huynh di chuyển đến đến Nam Cương Man tộc của ta để định cư, như thế nào?”

Huoshan đại sư thoáng chần chờ một lát, có chút động tâm.

Thánh địa luyện kim như Thiết Lô Cốc là cực kỳ khó gặp, toàn bộ Thú Tộc đại lục cũng chỉ có một chỗ như vậy, nếu như Hồ Khiếu sơn mạch trong Lạc Nhật Sâm Lâm thật sự như lời Trương Đức Bưu nói, thì nó là một thánh địa luyện kim còn tốt hơn cả Thiết Lô Cốc!

“Không được!” Lilith nghe đến đó, lập tức nói lời phản đối.

Buồn cười, Huoshan là Luyện Kim Đại Tông Sư duy nhất trên đời, bản thân lão chính là một kho báu không thể đánh giá, vũ khí do lão rèn ra đều là tinh phẩm trong tinh phẩm. Toàn bộ vũ khí tốt của 23 bộ lạc Thú Tộc đều do hắn và các đồ đệ của hắn chế tạo, không ngờ tên mọi rợ này mở miệng là muốn ẵm cướp đại sư đi, quả thực là để cho thánh nữ đại nhân suýt nữa bạo phát muốn cuồng hóa!

Trương Đức Bưu không để ý đến nàng, tiếp tục nói: “Đúng rồi tiền bối, văn bối còn hai thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ trong chủ thành của Nam Cương Man tộc. Một kiện là Long tộc thánh vật Bàn Long trụ, phía trên có rất nhiều phù văn long tộc thần bí. Một kiện khác Hám Nhật Trường Huyền Cung, thánh vật đã biến mất của tinh linh tộc. Nếu đại sư muốn đạt được thành tựu về phù văn của tinh linh tộc, chỉ sợ phải nhờ kiện vũ khí này rồi.”

Con mắt Huoshan đại sư sáng ngời, đem sự tình Thiết Lô Cốc vớt ra khỏi óc, vui vẻ nói: “Người thật sự có Bàn Long trụ và Hám Nhật Trường Huyền Cung?”

Lilith nghe nói như thế, lập tức có cảm giác không ổn.

Nàng hiểu rất rõ tính tình vị Huoshan đại sư này, hắn có niềm đam mê rất lớn với phù văn, dùng đại nghĩa dân tộc mà khuyên hắn thì căn bản không thể nào, gấp đến độ mồ hôi lạnh trên trán cuộn cuộn chảy ra: “Lại bị lưu manh này chiếm thể thượng phong rồi! Đáng tiếc là Nemo Yabu trưởng lão lại không có ở đây. Nếu có hắn ở đây, chắc chắn sẽ nghĩ ra kế sách.”

Quả nhiên, chỉ thấy man rợ cười tủm tỉm gật đầu, vẻ mặt giống lão hồ ly mười phần, nói: “Đây là đương nhiên. Bàn Long trụ đang trong tay huynh đệ của ta, Hám Nhật Trường Huyền Cung ở trong tay bằng hữu của ta, tiền bối chỉ cần nói tên của ta ra, ngài muốn nghiên cứu bao lâu cũng được. Nếu như tiền bối có thể thông hiểu đạo luyện kim của long tộc và tinh linh tộc, chỉ sợ tiền bối sẽ trở thành đệ nhất nhân trong giới Luyện Kim Đại Tông Sư từ trước đến nay!”

Huoshan đại sư thở phào một cái, vỗ liên tục vào đầu vai của hắn, giơ ngón tay cái lên: “A Man, người quả là thẳng thắn, đủ nghĩa khí! Một lời đã định, núi lửa trong Hồ Khiếu sơn mạch là của ta, còn có Bàn Long trụ cùng Hám Nhật Trường Huyền Cung ta chắc chắn phải mượn để nghiên cứu!”

Trương Đức Bưu gật đầu liên tục, thầm nghĩ: “Đã có Huoshan tiền bối, vũ khí của Nam Cương Man tộc chúng ta có thể hoàn toàn lột xác. Chắc chắn trở thành đệ nhất đương thời!”

170. Chương 170: Bắt Tử Bất Diệt

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 170: Bắt Tử Bất Diệt

Dịch: Thanh Thanh

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiếm Giới

Thái Ca nhìn núi lửa đang phun, hỏi: “A Man, lúc ta không ở đây. Rốt cuộc người đã làm cái gì? Ngay cả núi lửa cũng bị người làm cho phát nổ.”

Trương Đức Bưu chán nản. Thầm nghĩ: “Xem ra cái lão hồ này sau khi tiến hóa, đầu óc vẫn giống như trước không có tí linh động gì cả!”

Thời gian diễn ra trường lão hội nghị vẫn còn một ngày, Lilith thánh nữ làm mặt lạnh, tránh né man rợ, cùng lên đường tiễn Huoshan đại sư, chạy tới Nam Cương Lạc Nhật Sâm Lâm định cư, thấy mình không thể làm gì, bởi vậy đối với mọi rợ chỉ vện vện có một chút hảo cảm, cũng không cánh mà bay rồi.

Thánh nữ đại nhân biết rất rõ Trương Đức Bưu tại sao phải lo lắng như vậy, Huoshan đại sư không chỉ là cường đại Thánh Ma Đạo Sư, lại càng là Luyện Kim Đại Tông Sư duy nhất trên đời, đặt ở nơi đâu cũng

đều là bảo vật cấp quốc gia, hẳn đáp ứng lưu lại Lạc Nhật Sâm Lâm, cho nên lập tức lên đường để tránh đêm dài lắm mộng!

“Đáng tiếc Nemo Yabu đạo sư đang mưu đồ bí mật muốn thay đổi trưởng lão hội nghị, căn bản không biết A Man đang đào góc tường Thú Tộc chúng ta, đem Huoshan đại sư đào đi.”

Huoshan đại sư rất có ý nghĩa đối với Thú Tộc chúng ta, cơ hồ sánh ngang với toàn bộ Thú Tộc, nếu như đạo sư biết việc này, chỉ sợ tức giận đến thổ huyết.

Nếu Nemo Yabu trưởng lão biết được chuyện này, đâu chỉ tức giận đến thổ huyết, nhất định sẽ tạm hoãn cuộc họp Thú Tộc chậm lại một bước, xoay đầu lại khuyên bảo Huoshan ở lại Thú Tộc đại lực.

Thú Tộc đang đùa nghịch Nam Cương Man tộc, Nam Cương Man tộc lại cần Thú Tộc, Thú Tộc thống nhất tuy bức thiết, nhưng chờ thêm vài ngày cũng không có gì đáng ngại, Nam Cương Man tộc cũng không thể không cùng Thú Tộc kết minh.

Nhưng nếu như Huoshan đại sư cùng các đệ tử của hắn chạy đến định cư tại Lạc Nhật Sâm Lâm ở Nam Cương, thì đó là mất cả chì lẫn chày.

Lilith chưa từng có cảm giác A Man thật đáng giận giống như bây giờ, nhìn hắn đang đi đi lại lại, lại mang tín vật. Vừa ghi thư về nhà và khế ước bán đất Hồ Khiếu Sơn Mạch, hết thấy đều giao cho Huoshan đại sư làm chứng, sau đó tiễn Huoshan đại sư cùng đám Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư đệ tử lừa gạt đi lên thượng thuyền Chu quốc, trong nội tâm nhịn chảy máu: “Khó trách trong truyền thuyết của Thú Tộc ta! Luôn miêu tả những tên mọi rợ của đại lực bên kia rất đáng sợ, nguyên lai lưu manh không đáng sợ, đáng sợ nhất chính là lưu manh có văn hóa.”

Trương Đức Bưu đứng tại Đỗ Phổ Tư cảng, mặt mày hồng hào, cười tủm tỉm phát tay ra xa tiễn Huoshan đại sư đi, nhìn thuyền buôn đi ra biển cả sâu thẳm thẳm. Lilith nhìn thấy bộ dạng cao hứng bừng bừng của hắn, tức giận lại không có chỗ để trút, hừ một tiếng, quay người rời đi, “Trương Đức Bưu, ngày mai là ngày hội nghị trưởng lão diễn ra, Eva bệ hạ cũng đang cơ, chúng ta phải mau chóng chạy tới Chiến Thần Điện!”

Trương Đức Bưu nắm tay Eva, đuổi theo nàng cười nói: “Thánh nữ đại nhân, ngài có biết vì sao Nemo Yabu trưởng lão cùng Hillman lại khẳng định như vậy hay không, có thể đem Thú Tộc thống nhất chỉ trong một ngày, hơn nữa lại kết minh với Nam Cương hay không?”

Trong nội tâm Lilith tuy tức hắn, nhưng vấn đề của A Man xác thực chạm đến nỗi lo của nàng, trong khoảng thời gian này, nàng cũng suy đoán qua thủ đoạn của đạo sư cùng Hillman, bất quá lại thủy chung không nghĩ ra nguyên do.

Lúc Thú Tộc thống nhất, cũng sẽ phát sinh ba vấn đề khó khăn không nhỏ.

Eva Gruumsh có được huyết thống Hoàng Kim Bỉ Mông, lại là hậu duệ Chiến Thần Gruumsh. Bằng vào thân phận của nàng, hoàn toàn có thể miễn cưỡng đem 23 bộ lạc Thú Tộc thống nhất lại. Nhưng cái này chỉ là thống nhất trên danh nghĩa, trên thực tế vẫn là chia rẽ như cũ, Nemo Yabu trưởng lão cùng Hillman căn bản không cách nào điều động đại quân của những bộ lạc khác.

Cái này là vấn đề nan giải thứ nhất.

Vấn đề nan giải thứ hai là cùng Nam Cương Man tộc kết minh.

Nói thật, trong lòng người Thú Tộc đối với thanh danh của Nam Cương Man tộc thật sự không hài lòng, hoàn toàn có thể nói là xấu.

Khi thánh phụ A Mộc của Man tộc xuất quân phá hủy Chiến Thần Điện, làm cho không ít Thú Tộc phải bỏ xứ, bỏ đại lực, tìm kiếm đại lực mới để định cư. Trận chiến ấy, Thú Tộc tổn thương trầm trọng, cơ hồ tất cả trưởng lão hội toàn quân bị diệt, tuyệt học Chiến Thần Quyết của Thú Tộc cũng thất truyền trong trận chiến ấy.

Hôm nay cùng kết minh với Nam Cương Man tộc, nhất định sẽ có rất nhiều trưởng lão bỏ phiếu phản đối.

Mà vấn đề nan giải thứ ba là nếu Thú Tộc thống nhất. Phải hạn chế quyền lực của nữ vương như thế nào.

Rất rõ ràng, Eva Gruumsh quá thân cận với A Man của Nam Cương này, danh nghĩa là thầy trò, nhưng trên thực tế nói là cha con cũng không kém bao nhiêu, Eva cực kỳ ỷ lại vào Trương Đức Bư, sau khi nàng lên ngôi sẽ rất thân cận với Nam Cương Man tộc, nàng đối với Trương Đức Bư là nói gì nghe nấy. Nếu quả thật như thế lịch sử huy hoàng đã từng có của Thú Tộc, chủng tộc từng ngang hàng tồn tại song song với Nam Cương Man tộc, sẽ triệt để biến thành con rối của Nam Cương!

Trong nội tâm Lilith cũng từng nghĩ qua vấn đề này, nàng từng đưa ra đáp án Thú Tộc phải có một thống quân cường đại, đem quân quyền nắm trong tay, không để tình trạng quyền lực tập trung quá mức vào tay nữ vương. Nhưng 23 bộ lạc của Thú Tộc, mỗi bộ lạc lại muốn nắm giữ binh quyền trong tay mình, muốn họ tự giao ra trừ khi giết bọn họ đi.

“Ta nhìn không ra.” Lilith thánh nữ lắc đầu nói. Tuy nàng cũng là tuổi trẻ tài cao của Thú Tộc, học được trí tuệ của Nemo Yabu trưởng lão, trí tuệ của nàng có thể so sánh với vẻ mỹ lệ của nàng, nhưng cuối cùng nàng vẫn không đoán ra được thủ đoạn của lão hồ ly Nemo Yabu, nói: “Đức Bư các hạ, chẳng lẽ người nhìn ra thủ đoạn của đạo sư ta sao?”

Trương Đức Bư xoay người. Chỉ vào Đồ Phổ Tư cảng, cười nói: “Thánh nữ đại nhân. Người có phát hiện hay không, thời điểm chúng ta tìm thuyền, cơ hồ không phát hiện ra thương thuyền của hải tộc?”

Lilith do dự. Lúc này mới nhớ tới lúc tiến đưa Huoshan đại sư cùng đám Ngưu Đầu Nhân luyện kim sư, tại hải cảng lớn nhất của Thú Tộc đại lục này, cơ hồ không phát hiện một chiếc thương thuyền hải tộc nào cả!

Lúc ấy nàng chỉ cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng cũng không để ở trong lòng, hiện tại suy nghĩ một chút mới cảm thấy có chút quỷ dị. Hải tộc có thực lực cường đại, một mực nắm giữ những thương mậu lớn của Thú Tộc, cơ hồ mỗi ngày đều có hơn mười chiếc thương thuyền bỏ neo tại Đồ Phổ Tư cảng, mà bây giờ không hề thấy thương đội Hải tộc nào, đó căn bản là chuyện không thể nào!

“Chẳng lẽ...” Lilith nghĩ đến một việc, rung động nói.

Trương Đức Bư gật đầu nói: “Nếu như phỏng đoán của ta không sai thì Nemo Yabu trưởng lão đã cùng Hải tộc đạt thành hiệp nghị, muốn mượn binh của Hải tộc. Lợi dụng hải tộc, Tiềm Nha Địch bộ lạc cùng Bạch Hồ bộ lạc chiếm ưu thế binh lực, thừa dịp trưởng lão hội nghị. Vây Chiến Thần Điện lại, bức tất cả trưởng lão cùng tù trưởng các bộ lạc giao ra quyền lực trong tay, cưỡng ép thống nhất, thu hồi binh quyền!”

Nói đến đây, trong nội tâm Trương Đức Bư cũng không nhịn được thở dài một tiếng, nếu quả thật là như thế này, thì suy đoán người nắm giữ quân quyền Thú Tộc trong tương lai tất nhiên là Hillman.

Đối với Hillman này, Trương Đức Bư tiếp xúc với hắn chỉ một lần, hai người giao chiến cũng chỉ có một chút liên ngừng lại, đều không xuất ra hết bản lĩnh của bản thân.

Nhưng qua trận chiến ấy, Trương Đức Bư thậm chí cảm giác mình có cảm giác như bạn thân với Hillman, càng thân thì càng hiểu rõ tính cách của nhau, càng hiểu rõ sau nụ cười sáng lạn như ánh mặt trời của hắn chính là dã tâm bùng bùng!

Có lẽ là hai người đều là hai nhân tài mới xuất hiện của hai chủng tộc suy tàn, nhân vật kinh tài tuyệt diễm, đều là người cầm lái của cả hai chủng tộc, là một tồn tại có thể sánh ngang với thánh phụ A Mộc của Man tộc.

Hai người gánh vác nhiệm vụ gần giống nhau, lại đứng cùng một độ cao, cho nên Trương Đức Bư cảm thấy mình hiểu rõ Hillman hơn bất kỳ ai, cũng hiểu rõ dã tâm của hắn hơn bất kỳ kẻ nào!

Loại người này, căn bản không phải “Có lẽ Nemo Yabu cũng không hiểu rõ, mặc dù hắn là trí giả! nếu như để mặc cho Hillman nắm giữ quân quyền của Thú Tộc, sớm muộn gì cũng có một ngày huyết thống hoàng thất Thú Tộc sẽ không còn là Hoàng Kim Bì Mông, mà là Tiềm Nha Địch!”

“Ta là ngoại nhân, căn bản không có khả năng tham dự vào quyền lực thượng tầng của Thú Tộc, hơn nữa Nemo Yabu trưởng lão bố trí cực kỳ kín đáo, không cho ta có cơ hội nhúng tay vào. Bất quá phải hạn chế quyền lực của Hillman, nếu không tương lai Eva còn chưa trưởng thành đã chết trong tay hắn.”

Nếu như Eva lớn lên, huyết thống Hoàng Kim Bì Mông sẽ tăng lên mức tương đương tầng thứ 8 của Long Mông Bảo Tượng Quyết, tự nhiên sẽ không sợ Hillman, nhưng Trương Đức Bư dám khẳng định Hillman

tuyệt đối sẽ không để cho Eva phát triển đến mức đó!

Lilith vụng trộm nhìn Trương Đức Bưư một cái, thấy hắn không nói thêm gì mà bộ dạng còn lâm vào suy tư, lông mi nhũn lại, không khỏi có chút thất thần: “Nếu như hắn không lưu manh thì đúng là một người hoàn mỹ. Đáng tiếc chính là. Vì sao hắn hết lần này tới lần khác lại là người Nam Cương Man tộc, tại sao lại không phải là người Thú Tộc ta.”

Kỳ thật, Trương Đức Bưư tuyệt đối không hoàn mỹ như tưởng tượng của thánh nữ, hắn cũng có rất nhiều khuyết điểm. Ngang ngược, thô lỗ, không nói lý lẽ... có đôi khi còn cực kỳ giảo hoạt, ưa thích chiếm tiện nghi. Cho dù “Tiện nghi” của hắn đối với người khác lại là đại tiện nghi.

Cơ hồ sở hữu tất cả khuyết điểm của người Nam Cương đều được hắn kế thừa, hơn nữa còn phát dương quang đại.

Sở dĩ Lilith cho là hắn hoàn mỹ, hơn phân nửa là do tâm lý của mình ảnh hưởng, điểm này ngay cả Thánh nữ cũng không phát giác ra được.

Về việc vô tình có cảm tình đối với A Man, ngay cả cái nhìn thẩm mỹ quan của chính mình cũng mất tinh tường, đương nhiên càng không thể phát giác.

Đột nhiên, Trương Đức Bưư ngẩng đầu, nhìn về phía xa nhất Thú Tộc đại lục. Lông mày cau lại, dáng tươi cười lộ ra một tia nghiền ngẫm, Lilith nhìn không được hỏi: “Này, người đang nghĩ tới điều gì vậy?”

Trương Đức Bưư cười ha hả nói: “Không có gì. Thánh nữ đại nhân, ngài mang theo Eva chạy tới Chiến Thần Điện trước, ta đi gặp một bằng hữu cũ.” Dứt lời, nói với Thái Ca một tiếng, liền ly khai.

“Đạo sư. Ngài không có ý định tham gia trưởng lão hội nghị sao?” Eva bắt lấy vạt áo của hắn, ngẩng đầu đáng thương nói. Nói thật, tuy Eva là hậu duệ Chiến Thần Gruumsh, có được huyết thống Hoàng Kim Bỉ Mông vô cùng cao quý, nhưng nàng dù sao cũng chỉ là một tiểu nữ hài tử nông thôn, vừa nghĩ tới việc sắp thành một nữ vương. Trong nội tâm liền cảm thấy bất an, muốn Trương Đức Bưư một mực ở bên cạnh nàng, xem hắn là chỗ dựa.

Trương Đức Bưư mỉm cười nói: “Ngoan, người trước cùng thánh nữ đi đến đó, vì sư đi một lát sẽ đến sau. Đợi đến lúc vì sư trở về, đại cục đã định sẽ không ai có thể uy hiếp được người! Thái Ca, chúng ta đi!”

Lilith nhìn hắn cười trên lưng Kim Quang Hống màu đen bay đi. Trong nội tâm hiểu kỳ vạn phần: “Bằng hữu cũ? Chẳng lẽ A Man có bằng hữu tại Thú Tộc đại lục?”

“A Man. Tại đây có rất nhiều ma thú hình người!” Trên bầu trời, Thái Ca rút cục nhìn không được nói nghi hoặc trong lòng ra, chuyển đầu qua ồm ồm nói: “Có thể ăn chúng không?”

Trương Đức Bưư im lặng một lát, bất đắc dĩ nói: “Thái Ca, chẳng lẽ ngươi đến bây giờ còn không biết đây là đâu sao?”

Thái Ca mơ mơ màng màng nói: “Nơi đây là đâu?”

“Nơi này là Thú Tộc đại lục!” Trương Đức Bưư hỏn hển nói: “Những người kia không phải ma thú, mà là thú nhân! Ông trời, may mắn là lão tử ở bên cạnh người, nếu không người dân Thú Tộc ở đây sẽ bị người ăn cho tuyệt chủng mất!”

“Nguyên lai là Thú Tộc đại lục.” Tròng mắt Thái Ca quay tròn. Trương Đức Bưư chứng kiến biểu lộ này thầm than một tiếng, căn bản không cần nghĩ cũng biết lão hổ khảng định đang suy tư làm thế nào để tuyên dương mình hung tàn thế nào ở Thú Tộc đại lục rồi, thời điểm gặp Tiểu Hắc nó đã có thể hướng Địa Ngục Khuyến nói khoác, thầm nghĩ: “Hiện tại toàn bộ Thú Tộc đại lục đều biết. Hi vọng Thái Ca sau này sẽ đáng tin hơn một chút, ta thật sự không có yêu cầu quá cao đối với nó.”

Thái Ca bay vào nội địa Thú Tộc đại lục, Trương Đức Bưư đột nhiên nói: “Đã đến!” Lục Dực Kim Quang Hống chậm rãi đáp xuống sơn mạch phía dưới, đưa mắt lên nhìn chỉ thấy cảnh núi non trùng điệp, rừng rậm rạp, ít ai lui tới, một thác nước lớn từ trên vách núi đối diện chảy xuống, âm thanh thanh thúy như trâm rơi ngọc vỡ.

Hơi nước của thác phía đối diện bốc lên, được ánh mặt trời chiếu qua tạo ra một ánh cầu vồng đủ mọi màu sắc.

Ở chỗ này. Một cỗ khí tức vô cùng cường đại từ trong núi rừng tràn ra. Xông thẳng lên trời.

Đây là khí tức của cường giả đang đột phá, lực lượng cuồng bạo hơn so với đột phá của Thánh Ma Đạo!

Khi kiếm sĩ đạt tới cảnh giới Kiếm Thánh, khí tức không cách nào che lấp, khi đó dấu khí và tinh thần lực sẽ phóng lên trời, thật lâu không dứt. Như muốn tuyên bố với thế nhân tại đây đã xuất hiện một vị Thánh Giả.

Đỗ Phổ Tư căng cách nơi này mấy ngàn dặm, cái khí tức đột phá của Kiếm Thánh này không thể lan đến Đỗ Phổ Tư căng. Nếu không phải tinh thần lực của Trương Đức Bưu đạt tới Thánh giai. Căn bản không thể nhận ra.

Cũng may hắn bắt được chấn động đột phá của Kiếm Thánh này, trong nội tâm khẽ động, liền biết rõ tại nơi này có một thú nhân đang lúc mấu chốt đột phá Thú Tộc Kiếm Thánh là ai, mà người này, chính là người sẽ giúp hắn cân đối thực lực Thú Tộc, có thể lấy đi quân quyền trong tay Hillman.

Trương Đức Bưu im lặng đứng tại thủy đàm bên cạnh, nghe tiếng nước đình tai nhức óc một hồi, cảm thấy khí tức trùng thiên kia đang dần dần suy yếu, bỗng nhiên ngay lúc này thối lui như thủy triều rút đi, thác nước tách làm đôi.

Dưới thác nước chậm rãi xuất hiện một nam tử Thú Tộc chân trần, hoa dung tiêu tụy. Tóc cùng áo choàng bay tán loạn, sau lưng đeo bốn thanh trường đao nhưng hắn lại không có cánh tay. Hai cánh tay hắn đều bị người ta chém mất.

Chỉ thấy hắn từ từ đập lên một tảng đá trong hồ, chậm rãi ngồi xổm xuống, đột nhiên ngay miệng vết thương ở hai tay nứt toát ra, lại không hề chảy máu mà là từng mảng thịt tươi từ giữa vết nứt dưng mảnh tiến ra, không ngừng động đậy.

Thịt lồi ra, mạch máu cùng gân xanh cũng đang không ngừng sinh trưởng, xương cũng tái sinh, mắt thường có thể thấy được tốc độ phát triển của hai cánh tay hoàn toàn mới. chỉ trong chốc lát, Trương Đức Bưu cùng Thái Ca đã chứng kiến thân thể Kiếm Thánh cơ hồ là Bất Tử Bất Diệt!

Cho dù tuổi thọ hao hết, thân thể Kiếm Thánh cũng sẽ Bất Tử Bất Diệt!

Người nọ nhìn hai tay của mình, tựa hồ trong lúc nhất thời cũng khó tiếp nhận sự biến hóa này, qua nửa ngày mới dùng tay vốc ít nước lên rửa mặt, sau đó từ trong đầm nước tìm ra một nhúm cỏ trong nước, rửa sang đầu tóc, tết thành cái đuôi ngựa.

Trương Đức Bưu chờ hắn làm xong hết thấy, đột nhiên lên tiếng cười nói: “Nordinson tiền bối, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ? Tiền bối đã đánh vỡ tâm ma. Trở thành Kiếm Thánh, thật sự đáng mừng! Không biết hiện tại tiền bối có lòng tin đối mặt lần nữa với Hillman hay không?”

Nordinson đứng lên, quay đầu, tâm tình hậm hực lúc trước đã bị quét sạch, chuyển biến thành chính tâm tính vô cùng tự tin cường đại, mỉm cười nói: “A Man huynh đệ, nếu như không có người đánh thức, ta còn không biết đang sống mơ mơ màng màng ở nơi nào nữa! Musharraf Hillman sao? Ta cũng muốn gặp hắn.”

codon.tra

171. Chương 171: Phì Long Rooted

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 171: Phì Long Rooted

Dịch: Thanh Thanh

Biên: contraitanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Ngay sau khi đột phá, Nordinson cơ hồ thay đổi thành người khác. Cho dù hình dạng bên ngoài giống như đang đùa giỡn nhưng khẩu khí lại vô cùng tự tin, vô cùng cường đại, hấn tấn ra mị lực kinh người.

Tuổi của hắn cũng không lớn, thoát nhìn ba bốn mươi tuổi, tuổi thật cũng không đến 60 tuổi, 60 tuổi đối với người bình thường mà nói đã bước vào lão niên. Nhưng đối với Kiếm Thánh cao thủ mà nói, bọn hắn còn ở vào độ tuổi thanh thiếu niên, sinh mạng đã kéo dài hơn trước.

Nordinson đã là nhân tài cực phẩm. Nếu như không xuất hiện Hillman, hắn nhất định sẽ trở thành một ngôi sao sáng trên bầu trời Thú Tộc. Vạn người chú mục, thậm chí có thể sớm đột phá, trở thành Kiếm Thánh.

Nhưng Musharraf Hillman là nhân tài đang gặp thời nên ánh sáng chói lọi ấy của hắn bị che mất. Trong lòng người khác, Nordinson là một khối đá bị Musharraf Hillman đặt dưới chân, chuyện hắn bị chém đứt hai tay cũng đã trở thành vinh quang của Tiêm Nha Địch bộ lạc.

Chỉ sợ nhắc tới Nordinson đối với thú nhân khác, ấn tượng đầu tiên chính là sự thất bại của hắn, ấn tượng thứ hai mới là danh hiệu hiệp sĩ lưng lầy của Nordinson, mà không để ý đến thành tựu kinh người của hắn trên phương diện đấu khí.

Chỉ có Trương Đức Bư mới hiểu được thiên phú của Thú Tộc chiến sĩ bị đứt hai tay này cao bao nhiêu, mặc dù Musharraf Hillman hiểu rõ tầm quan trọng của phù văn đối với đấu khí, nhưng Nordinson mới thật sự là đệ nhất.

Chỉ dựa vào điểm này, hoàn toàn có thể xưng là tông sư rồi!

Cho nên Nordinson chỉ điểm thượng diện phù văn cho Trương Đức Bư, Trương Đức Bư cũng không keo kiệt, đem tu luyện tâm đắc của chính mình nói cho hắn biết. Giúp hắn bài trừ tâm ma, thành tựu Kiếm Thánh.

Nordinson cười nói: “Cảnh giới Kiếm Thánh này thật sự là kỳ diệu, không bước vào cảnh giới này người căn bản sẽ không hiểu được huyền bí trong đó, cũng không phải đơn giản là huyết nhục trọng sinh như vậy. Ta cảm giác mình dần dần chạm đến một cảnh giới quan trọng khác, chính là Tiên Thiên!”

Trương Đức Bư lắng lắng nghe không hề chen vào. Kinh nghiệm đột phá Kiếm Thánh đối với bất kỳ người tu luyện đấu khí nào đều là tài phú hiếm có. Nam Cương Man tộc tuy có nhiều người gọi là Đấu Thánh so với Kiếm Thánh còn muốn lợi hại hơn, nhưng lịch sử biến chuyển cũng không có bao nhiêu kinh nghiệm tâm đắc lưu truyền tới nay.

“Tiên Thiên chia làm ba cảnh giới quan trọng. Sinh Mệnh bốn nguyên, Tinh Thần bốn nguyên cùng Đấu Khí bốn nguyên. Sinh Mệnh bốn nguyên có thể tăng tuổi thọ, huyết nhục trọng sinh, mà Tinh Thần bốn nguyên cùng Đấu Khí bốn nguyên, ta cũng không rõ ràng lắm, vẫn còn trong quá trình tìm hiểu.”

Nordinson mỉm cười nói: “A Man huynh đệ. Người lúc trước nói cho ta biết đấu khí chính là thần, ta chính là thần, hôm nay ta rốt cục triệt để nắm chắc điểm này. Lại nói ta thật sự cảm tạ Musharraf Hillman, hắn chặt đứt hai cánh tay của ta mới khiến cho ta dừng lại tại cảnh giới Đấu Khí Biến Hóa hơn chín năm, tích lũy chín năm mới có thể cho ta một lần hành động đã đột phá, trở thành Kiếm Thánh!”

“Ta dừng tại cảnh giới Đấu Khí Biến Hóa chậm trễ chín năm, Musharraf Hillman đồng dạng cũng là như thế, hắn cũng có được tích lũy vô cùng dày, dùng tư chất của hắn đột phá Kiếm Thánh cũng không khó khăn hơn ta.”

Trương Đức Bư gật gật đầu, Musharraf Hillman thông minh tài trí hơn, xuất sắc hơn Nordinson, đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng Musharraf Hillman không thể trở thành Kiếm Thánh.

Bất quá Trương Đức Bư đối với cảnh giới Thánh giả, không còn cách xa bao nhiêu, cho dù tu vi của hắn đã đạt tới giai đoạn Đấu Khí Biến Hóa thứ nhất, có thể làm Quyền Ý Biến Hóa, nhưng Quyền Ý Biến Hóa vẫn còn hai giai đoạn.

Giai đoạn thứ hai Tứ Tí Biến Hóa, Tứ Tí Biến Hóa chỉ là một con số ước lượng, cũng không phải nói đấu khí chỉ có thể xuất ra bốn cánh tay, chỉ cần đấu khí đầy đủ, tinh thần lực đầy đủ, biến thành ngàn tay cũng

có thể.

Đã đến giai đoạn thứ hai liền có thể trùng kích Thánh giả, bất quá hần càng coi trọng giai đoạn thứ ba, giai đoạn thứ ba thần bí khó lường, Trương Đức Bưu cũng chỉ phỏng đoán, muốn luyện thành là điều muôn vàn khó khăn.

Hần sở dĩ coi trọng cảnh giới thứ ba hư vô mờ mịt, ngoại trừ việc cảnh giới thứ ba có thể làm tăng thực lực lên phạm vi lớn, còn có một nguyên nhân càng quan trọng hơn, chính là hần muốn đem quá trình tu luyện trở thành Đấu Thánh của chính mình ghi chép lại, lưu lại cho tất cả người Nam Cương tham khảo.

Tanya thần miếu cho tới nay không có ghi lại quá trình tu luyện của Đấu Thánh, nếu hần đem quá trình này ghi lại nguyên vẹn, hoàn thành một hành động vĩ đại, hành động vĩ đại này tuyệt đối không thể lưu lại một khuyết điểm nào!

“Đúng rồi Nordinson tiền bối, xung quanh có Thánh cấp ma thú hay không?”

“Đương nhiên là có. Nơi này là dãy núi Kinh Môn Ngải Lợi Tư, hùng vĩ tráng lệ nhất Thú Tộc đại lục. Vương cấp ma thú cũng không ít hơn Lạc Nhật Sâm Lâm của người, tự nhiên có thể thai nghén ra mấy đầu Thánh cấp ma thú. Mấy ngày hôm trước ta thậm chí còn trông thấy một con Hắc Long từ trên thác nước bay qua, rơi vào một ngọn núi phía đông nam.”

Nordinson nói đến đây, thoáng dừng lại, hiểu kỳ nói: “A Man huynh đệ, người tìm hiểu việc này để làm gì?”

Trương Đức Bưu cười nói: “Đương nhiên là đi săn. Thái Ca, chúng ta đi tìm con Hắc Long kia!”

Nordinson lại càng hoảng sợ, phàm là ma thú mang chữ Long, không có con nào là dễ trêu vào, nhất là Hắc Long, thuộc về cao đẳng long chủng. Mặc dù Nordinson đã trở thành Kiếm Thánh, gặp được Hắc Long này cũng phải đi đường vòng, hảo tâm nhắc nhở: “A Man. Đây chính là Hắc Long, một Thánh cấp ma thú trưởng thành!”

Trương Đức Bưu nhìn vẻ bồn chồn của Thái Ca, cười nói: “Không sao, ta dám tìm nó đương nhiên ta nắm chắc.”

Nordinson lắc đầu nói: “Nếu như là ngày xưa, khi người đối phó với con Hắc Long cái này ta đương nhiên nghĩa bất dung từ xuất thủ tương trợ, nhưng ngày mai sẽ là tiến hàng trưởng lão hội nghị, tại đây cách Chiến Thần Điện còn mấy ngàn dặm lộ trình, ta phải nhanh chóng đi cho kịp.”

Trương Đức Bưu gật đầu nói: “Tiền bối đi trước, ta sẽ đi sau!”

“A Man, người nên cẩn thận. Đánh không lại thì bỏ chạy, ta đi trước!” Nordinson phóng người lên, hướng Chiến Thần Điện mà bay đi.

Trương Đức Bưu đưa mắt nhìn hần đi xa, lập tức mang Thái Ca theo như lời Nordinson tìm được ngọn núi. Đứng tại đỉnh núi nhìn xuống phía dưới, con Hắc Long trưởng thành hình thể khảng định cực kỳ to lớn, nhưng Trương Đức Bưu nhìn quanh bốn phía một lượt, thủy chung không tìm được Hắc Long.

“Chẳng lẽ Hắc Long đi ra ngoài rồi sao?” Trong lòng Trương Đức Bưu có chút thất vọng, rồi đột nhiên phóng xuất tinh thần lực của mình ra, dùng tinh thần phong bạo oanh kích dải núi một phen, đã qua cả buổi cũng không có bất kỳ phản ứng nào, A Man nhún nhún vai, nói: “Xem ra con Hắc Long này thật sự không ở nhà, Thái Ca, chúng ta đi thôi”

Lời còn chưa dứt, đột nhiên một cổ Long Uy nguy hiểm từ trong sơn cốc bay lên, âm thanh rống to truyền đến: “Ai dám giương oai trước nhà của ta, phá rồi giấc ngủ của ta?”

“Ồ? Hắc Long ở nhà!” Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ, theo tiếng nhìn lại, không khỏi ngẩn ngơ, chỉ thấy một con Hắc Long béo phì vỗ cánh thở hồng hộc bay tới. Con Hắc Long béo giống như viên cầu, hơn nữa cực kỳ nhỏ, không sai biệt với Thái Ca bao nhiêu, từ trong sơn cốc bay lên núi, liền một mồi thở không nổi. Phù phù một tiếng rơi trên mặt đất, chân trái phía trước vịn một tảng đá thở hồng hộc.

“Móa một chết ta, vừa rồi chính là người phá giấc ngủ của bổn đại gia?” Cái con tiểu Hắc Long kia đều đặn thở gấp, ngang ngược nói.

Trương Đức Bưu cảm thấy khó có thể tin, nói: “Tiểu bằng hữu, đại nhân nhà người đâu?”

Tiểu phi Long lập tức nổi giận. Râu rồng trên môi bị thổi thẳng tắp, quát: “Cái gì gọi là đại nhân nhà ta? Tại đây chỉ có một đầu Long là ta!”

Trương Đức Bưu vạn phần thất vọng, hướng về phía Thái Ca đang không ngừng chảy nước miếng nói: “Nguyên lai là đầu ấu Long, chúng ta đi thôi!”

“Ấu Long?” Con tiểu phi Long liền tức giận đến toàn thân phát run, cả giận nói: “Đại gia Rooted ta ở đây cũng đã hơn một ngàn ba trăm năm, ta như vậy mà còn là ấu Long?”

Trương Đức Bưu thật sự không nhìn ra cái tiểu Long chút chút này vậy mà đã hơn một ngàn ba trăm tuổi. Quay đầu hướng Thái Ca nói: “So với niên kỷ của người còn lớn hơn.”

Thái Ca liếc xem thường, nhìn tiểu phi Long hừ lạnh nói: “Tuổi của nó đi vào cái thùng nước lèo của nó hết rồi!”

Con tiểu Hắc Long kia bị hai người bọn họ làm cho tức chết, thật lớn gan, chưa thấy qua lá gan nào lớn như vậy, rõ ràng dám trêu chọc nó, đột nhiên cảnh giác nói: “Đúng rồi, nhân loại hèn mọn kia người tới Long cốc của ta làm gì?”

Trương Đức Bưu cười tủm tỉm nói: “Tìm tân chủ nhân cho người.”

“Tìm tân chủ nhân? Tiểu phi Long Rooted nháy mắt mấy cái, mới hồi mới phục tinh thần lại, mặt âm trầm nói: “Nếu như ta không đáp ứng thì sao?”

Trương Đức Bưu á náy nói: “Nếu như người không đáp ứng, như vậy đành phải tiêu diệt người, lấy long huyết của người cho đệ tử của ta tăng tinh thần lực vậy.”

“Người muốn chết!” Tiểu phi Long Rooted gào thét một tiếng, rồng ngâm cao vút, cái đầu nhỏ đột nhiên trở nên to lớn vô cùng, miệng nhỏ mở ra giống như huyết trì khổng lồ hướng Trương Đức Bưu tấp tới!

Nào biết chính vào lúc này, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một cái đầu càng lớn hơn, miệng đầy răng nanh, há miệng đem Long mậ nuốt vào trong miệng!

Đầu phi Long Rooted gấp gấp thu nhỏ lại ý đồ từ trong hàm răng Thái Ca chạy trốn ra ngoài, nhưng Thái Ca cũng nhanh chóng thu nhỏ lại cuối cùng vẫn đem nó gắt gao cắn vào trong miệng, gấp đến độ đôi cánh bằng thịt của phi Long đập loạn xạ.

“Đầu hàng!” Tiểu phi Long Rooted lấy một cái không gian giới chỉ từ móng vuốt ra, từ trong giới chỉ lấy ra một kiện quần lót màu trắng nhỏ, cột vào trong một khúc cây, huy động hai cái.

Trương Đức Bưu nhin không được cười lên, cái Hắc Long này rõ ràng thú vị a, cười nói: “Thái Ca, buông ra nó ra.”

Thái Ca lắc đầu, gắt gao ngậm miệng lại

“Nhanh nhả ra! Người xem, cái cổ nó bị người cắn chảy máu rồi!” Trương Đức Bưu hỗn hển nói, Thái Ca như trước lắc đầu, chết sống không muốn nhả ra.

Con người Trương Đức Bưu đảo một vòng, cười nói: “Người muốn ăn thịt rồng, lần sau ta mang người đi Thâm Uyên tầng tám, nơi đó là căn cứ của Long tộc.”

Thái Ca lưu luyến há miệng ra, đầu lưỡi màu đỏ tươi liếm liếm cái cổ vẫn còn đổ máu của tiểu phi Long, hừ tình giả ý nói: “Ta giúp người cầm máu.” Nói xong nước miếng chảy xuống rào rào.

Tiểu phi Long không khỏi rung mình một cái. Đột nhiên phành một tiếng, hình thể trở nên vô cùng to lớn, hai cánh cánh biến lớn đến 50m, phóng vút lên trời, cười cạc cạc quái dị nói: “Lão hổ đáng chết, bốn đại gia đánh không lại người. Bất quá ta chạy người bắt được ta sao? Đừng nhìn ta béo, bộ tộc Hắc Long của ta bay là nhanh nhất.”

Lời còn chưa dứt, Thái Ca cũng khôi phục hình thể cự thú, sáu cái cánh chỉ cần vỗ một cái đã bay đến chỗ nó, bốn móng vuốt dùng sức nhấn một cái. Phi Long kêu thảm từ không trung quay cuồng rơi xuống, đập vào đỉnh núi mới dừng lại, không ngừng run rẩy, đất đá bay tán loạn, khói bụi nổi lên bốn phía

“Ba đôi cánh! Người là Hồng! Tại sao Hồng có thể có mọc ra cánh đen và lông vũ màu đen?”

Phì Long Rooted rất cực nhận ra thân phận Thái Ca, chính là kẻ thù truyền kiếp của Long tộc, sợ tới mức toàn thân phát run, thân thể nhịn không được thu nhỏ lại, biến thành một tiểu Long mập mạp núp ở trong khe đá.

Thái Ca chạy về bên người Trương Đức Bư. Hắn vẩy vẩy đuôi le lưỡi, Trương Đức Bư lại gõ đầu của nó, cả giận nói: “Có chuyện nói thẳng, không được học Tiểu Hắc!”

Tiểu lão hổ gượng cười hai tiếng, nói: “Thằng này muốn chạy trốn, không bằng chúng ta tiêu diệt nó, ta ăn thịt, long huyết để cho người, như thế nào?”

A Man nghĩ nghĩ, gật đầu nói: “Có thể, bất quá Long tinh ta cũng muốn. Ta muốn dùng Long tinh, long huyết, tăng tinh thần lực cho Eva. Hai thứ này dùng cùng một lúc đủ để đem tinh thần lực của nàng tăng lên tới Thánh cấp, ngang bằng với ta! Đúng rồi, còn có hai khóa long nhân cũng phải cho ta, Bích Tỉ đao của ta cần rất nhiều mắt của Thánh thú.”

Tiểu phì Long Rooted nghe đến đó, sợ tới mức sắc mặt xám ngoét, trong nháy mắt công phu trong miệng hai tên cường đạo đã đem nó ngay cả thịt, da đều đã chia cắt xong, vì vậy từ khe đá một lần nữa nó lại giờ lên cái quần lót màu trắng dùng sức vung vẩy: “Đầu hàng, lần này là thật sự đầu hàng, hai vị đại ca xin buông tha cho đệ một con đường sống.”

Thái Ca lưu luyến nhìn chằm chằm vào cổ tiểu Hắc Long, nói: ” Tiểu A Man chúng ta thật sự không ăn nó sao? Đây là Thánh Long a, ta chưa từng được nếm qua.”

Trương Đức Bư thẩm thía nói: “Thái Ca, người không phải luôn nghĩ đến vui chơi giải trí, giữ lại nó để nó tuyên dương hung tàn của người chẳng phải là rất tốt sao?” Nói xong, hướng phì Long nói: “Àn, sau này người kêu tiểu phì là tốt rồi.” Hắc Long chán nản nhưng không dám kháng nghị, lại nói: “Tiểu phì, cái chiêu dùng quần lót đầu hàng là người học của ai?”

Phì Long cẩn thận từng li từng tí nói: “Có một lần ta đi cướp bóc trong thôn làng Thú Tộc, một người nam nhân trong thôn bọn họ giờ quần lót chạy đến nói đầu hàng, ta xem thứ này rất có ý nghĩa liền giữ lại, chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.” Nhỏ giọng thầm nói: “Hôm nay quả nhiên dùng tới rồi. Long Thần tại thượng, đến tột cùng ta đã đắc tội với ai?”

Trương Đức Bư lắc đầu cười nói: “Thánh thú lại phải đến chém giết cướp bóc nông phu Thú Tộc. Người cũng được coi là đệ nhất rồi. Theo ta đi Chiến Thần Điện, ta giới thiệu cho người một chủ nhân tốt, bao người nhậu nhẹt ăn ngon, áo cơm không lo!”

Phì Long chớp chớp mắt, trong nội tâm vạn phần không vui: “Áo cơm không lo? Còn không phải bắt ta đi làm ma sủng cho người khác, chỉ trong chốc lát phải chia hết một nửa tinh thần lực, thật sự là bôi nhọ tổ tiên Long tộc.”

Trương Đức Bư mặc kệ nó không vui, trong nội tâm cuối cùng nhẹ nhàng thở ra: “Để cho Eva cùng phì Long ký kết ma sủng khế ước, chia đều tinh thần lực của Thánh Long, tinh lực của nàng sẽ đột nhiên tăng mạnh, một lần tăng lên tới cấp mười chín cảnh giới Thánh Ma Đạo! Tu luyện tất nhiên tiến bộ thần tốc, chỉ cần qua sáu bảy năm, Eva sẽ có thực lực tự bảo vệ mình! Hơn nữa có con phì Long này bên cạnh, an toàn của nàng cũng được bảo đảm, ta thật không xứng làm đạo sư, đành phải làm ra một điểm bồi thường nho nhỏ a.”

Trong nội tâm, Trương Đức Bư vẫn cảm thấy thực có lỗi với Eva Gruumsh. Tiểu nữ hài Thú Tộc cảnh ngộ thê thảm, cha mẹ cùng thân nhân đều chết trong tay Nam Minh Ca Thư Thái Tử, bái mình làm sư, đây là tình thế bất khả kháng, nàng tuổi vẫn còn nhỏ mà đã bắt nàng phải tham dự đấu tranh quyền lực của Thú Tộc, cho nên Trương Đức Bư phải tận hết sức lực, vì Eva giết ra một con đường sáng!

codon.traí

172. Chương 172: Sát Cơ Nảy Mầm

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 172: Sát Cơ Nảy Mầm

Dịch: Thanh Thanh

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu đi theo phì Long Rooted đầy u oán chui vào trong hang ổ của nó để thu dọn đồ đạc, sau đó theo A Man đi Chiến Thần Điện. A Man nghe nói Long tộc đều thích thu thập những “thứ đồ vật sáng lóng lánh”, A Man đi theo vào để xem có thể tổng tiền hoặc từ trong Long sào kiếm được một ít tiền tài hay không.

Ở một mức độ nào đó mà nói, Trương Đức Bưu đối với “thứ đồ vật sáng lóng lánh” vô cùng yêu thích, thậm chí còn hơn cả Long tộc.

Bất quá lại để cho hắn thất vọng, phì Long này đối với kim tệ không có yêu thích gì, ngược lại trong Long sào chỉ toàn là sách vở.

“Người chỉ thích ở trong này đọc sách, khó trách lại béo như vậy.” Trương Đức Bưu tiện tay rút một quyển sách, mở ra xem xét, chỉ cảm thấy đầu vầng mắt hoa, văn tự trong sách xiêu xiêu vẹo vẹo, không phải là một loại văn tự nào mà hắn biết.

“Chẳng lẽ là sách Long ngữ ma pháp?” Trương Đức Bưu khép sách lại, nội tâm nghi hoặc vạn phần nhìn phì Long. Chỉ thấy tiểu Hắc Long đang đem sách cất vào trong tay nải của mình.

Thâm Uyên tầng tám, có vô số Long tộc tụ tập lại với nhau hình thành nên văn minh của mình, Thâm Uyên Long Vực. Mà phì Long Rooted rõ ràng là xuất thân hoang dã. Nhưng nó hết lần này tới lần khác có được sách ma pháp Long tộc, chẳng phải nói phì Long Rooted có liên hệ với Thâm Uyên Long Vực?

Nghĩ tới đây, Trương Đức Bưu hỏi: “Tiểu phì, những sách ma pháp này người ăn trộm từ đâu thế?”

“Tiểu phì!”

Phì Long Rooted kìm nộ khí xuống, cổ họng hự xoẹt nói: “Những sách này ta mang từ nhà ra đấy, không phải trộm!”

Trương Đức Bưu trừng to mắt, kinh ngạc nói: “Người là Long tộc trong Thâm Uyên Long Vực?”

Phì Long Rooted dương dương đắc ý, giương nanh múa vuốt, nhe răng cười nói: “Hiện tại biết rõ lai lịch của ta rồi à? Thúc thời mau thả bốn đại gia ra, nếu không phụ thân ta tìm tới tận cửa, lúc đó các người sẽ đẹp mắt!”

Trương Đức Bưu cười nói: “Chỉ sợ phụ thân của người không đến, nếu như có đến Thái Ca nhất định sẽ thật cao hứng.”

Phì Long Rooted im lặng, Kim Quang Hống là thiên địch của Long tộc, giống như chuột thấy mèo thì cả người mềm nhũn ra, thực lực chỉ có thể phát huy ra một nửa. Nếu như người nhà của mình tìm tới tận cửa, cơ bản là đưa thức ăn tới tận miệng thôi.

“Đúng rồi tiểu phì, sao người không ở trong Thâm Uyên Long Vực, ngược lại chạy đến nơi đây làm gì?”

“Ta sao phải ra đây làm gì, ta là bị người khác lừa gạt đi ra đấy!” Phì Long phiền muộn vạn phần, nói: “Khi còn bé có một lần chơi đùa bên ngoài Long Vực. Thì có một người kỳ quái nói cho ta biết, bên ngoài rất nhiều thứ chơi hay hơn so với Long Vực. Ta cùng hắn đi ra khỏi Thâm Uyên, đi tới đây, quả nhiên vô câu vô thức. Người kia trước khi rời đi đánh cược với ta, nếu ta thua thì không thể trở lại Long Vực, sau đó ta thua.”

Trương Đức Bưu nao nao, lai lịch phì Long Rooted và Tiểu Hắc hao hao giống nhau, đều là từ Thâm Uyên chạy đến đây, được Trương Đức Bưu thu lưu, mà Thái Ca thì theo chân mẫu thân của nó ra chạy ra khỏi Thâm Uyên, sau đó bị giết, lúc này nó mới bị chủ nhân trước là Brendan Thánh Ma Đạo Sư thu dưỡng.

“Tiểu Hắc lúc ấy tuổi còn quá nhỏ không nhớ rõ chuyện gì xảy ra, bắt quá Địa Ngục Khuyển con làm sao có thể một mình chạy ra khỏi Thâm Uyên, nếu thế thì sao không bị những ma thú cường đại dọc đường giết chết?”

Trương Đức Bưu cau mày, làm sao Tiểu Hắc có thể chạy ra khỏi Thâm Uyên, đây là câu hỏi mà hắn không cách nào giải thích được. Còn Thái Ca. Mẫu thân Thái Ca chính là thành thực thể Kim Quang Hồng, thuộc về lãnh chúa cường đại của Thâm Uyên, có trí tuệ cực cao, căn bản không có lý do gì để ly khai Thâm Uyên, mở rộng lãnh thổ ra lãnh địa của nhân loại.

“Bởi vì đủ loại nghi vấn trên, đám cao đẳng ma thú con bị đuổi ra khỏi Thâm Uyên, khẳng định không chỉ Tiểu Hắc, Thái Ca cùng Rooted. Khẳng định còn có những cao đẳng ma thú con khác. Những loại ma thú hi hữu như Thái Ca Tiểu Hắc, tỉ lệ sinh đẻ cực thấp, mấy trăm năm cũng chưa chắc có một đầu, mà năng lực sinh nở của Hắc Long cũng cực kỳ thấp, nếu không Long tộc đã sớm nhất thống thế giới, người nào rảnh rỗi làm ra chuyện nhảm chán thế này?”

Trương Đức Bưu trầm nghĩ ngàn nghĩ vẫn không nghĩ ra lời giải, dứt khoát đem vấn đề này vứt qua một bên. Không để ý tới kháng nghị của phi Long Rooted, đem nó nhốt vào trong không gian giới chỉ, leo lên người Thái Ca, hướng Chiến Thần Điện tiến đến.

Tiến hóa thành Thánh cấp ma thú, tốc độ phi hành của Thái Ca có vẻ tăng lên, nhanh giống như tia chớp trong không trung, thoáng một cái đã tiếp cận Chiến Thần Điện.

“A Man huynh đệ!”

Trương Đức Bưu đột nhiên nghe được một thanh âm quen thuộc, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Nordinson cũng đang lẳng không phi hành, vội vàng cho Thái Ca đáp xuống, sánh vai với hắn. Thú Tộc Kiếm Thánh nhìn cự thú A Man đang cười, ngạc nhiên cùng nghi ngờ. Tuy kiến thức Nordinson uyên bác nhưng cũng không biết con cự thú màu đen này là giống ma thú nào.

Cho dù bề ngoài Thái Ca xuất chúng, nhưng Nordinson vẫn không cho rằng Trương Đức Bưu chỉ bằng ma sủng này có thể đối phó với Thánh cấp Hắc Long, cười nói: “A Man, cái con Hắc Long kia khó đối phó lắm đúng không? May mắn ngươi có một phi hành tọa kỵ, nếu không ngay cả chạy trốn cũng rất khó khăn!”

Trương Đức Bưu cười cười, không có trả lời.

Nordinson tuy trở thành Kiếm Thánh, nhưng tốc độ bay còn thua xa Thái Ca. Trương Đức Bưu cho tốc độ Thái Ca chậm dần, hai người song song hướng Chiến Thần Điện bay đi.

Đến sáng sớm ngày hôm sau, hai người khó khăn lắm mới tới Chiến Thần Điện, Trương Đức Bưu đưa mắt nhìn, chỉ thấy Chiến Thần Điện được xây dựng trên một hòn đảo biệt lập gần bờ biển, thần miếu cực kỳ to lớn, chiếm cứ toàn bộ hòn đảo, sóng biển xô vào trên đá ngầm. Âm thanh vang dội.

“Chiến Thần Điện bốn mặt đều là biển, nếu như đánh nhau, hải tộc có ưu thế không gì sánh, khó trách Nemo Yabu trường lão đi mượn binh hải tộc!”

Tại trung tâm hòn đảo, là một bức tượng điêu khắc dựng đứng cao tới trăm mét, chính là pho tượng Chiến Thần Gruumsh, hình thái Hoàng Kim Bỉ Mông, đầu thú bốn tay, cầm trong tay bốn thanh chiến chùy, tượng được thoa kim phần sáng chói.

Mà ở hải đảo chung quanh trong hải dương, có một ít động vật biển ở trong nước theo sóng nhấp nhô, những động vật biển này chắc là tọa kỵ của các trường lão tới tham gia hội nghị.

Nordinson chỉ vào pho tượng, nói: “Pho tượng Chiến Thần Gruumsh. Tượng trưng cho tự do cùng bất khuất, nghe nói điêu khắc đến hai lần. Dùng Chiến Thần Quyết dung nhập vào trong pho tượng. Bất quá pho tượng lúc đầu đã bị bọn người xấu phá hủy mất. Pho tượng hiện tại là mới dựng lại sau này. Chỉ họa được hình chứ không họa được thần, Chiến Thần Quyết của Thú Tộc cứ như vậy thất truyền.”

Trong lịch sử Nam Cương Man tộc đã từng phá hủy không ít chủng tộc cùng văn minh, Thú Tộc chỉ là một trong số đó. Khi hai dân tộc không có cùng Tín Ngưỡng, thì dù là ai cũng không cách nào thuyết phục đối phương buông tha cho tính ngưỡn của chính mình. Chiến tranh là kết quả tất nhiên.

Trương Đức Bưư im lặng một lát. Cười nói: “Nếu như Man tộc ta chiến bại, khả năng có thể cùng Thú Tộc các người có kết cục đồng dạng, thậm chí còn tệ hơn.”

Nordinson gật đầu đồng ý. Thú Tộc so với Nam Cương Man tộc càng dã man tàn bạo hơn, nếu như Thú Tộc chiến thắng, nhất định sẽ đem Man tộc đồ sát sạch sẽ, một tên cũng không để lại!

Trận chiến tranh này, không ai có thể nói là chính nghĩa hay tà ác.

Chính vào lúc này, đột nhiên vùng biển chung quanh Chiến Thần Điện nổi sóng cuộn cuộn, truyền đến từng đợt âm thanh nổ mạnh rầm rầm, chỉ thấy mặt biển vỡ ra, từng chiếc từng chiếc Lan Nha cự hạm từ dưới nước phá sóng lao ra!

Nước biển từ bong thuyền chảy xuống âm ẩm, trong chớp mắt đã có hơn trăm chiến hạm vây quanh Chiến Thần Điện, hải tộc mở cửa sổ mạn tàu, đẩy ra từng tòa ma pháp pháo, hòng pháo lạnh lạnh, chỉ hướng Chiến Thần Điện!

Bắn!

Trăm chiến hạm, vạn pháo đồng loạt bắn ra, ma pháp pháo oanh kích không trung Chiến Thần Điện, ma pháo đạn nổ vang thậm chí xé rách không gian phía trên không trung của Chiến Thần Điện, như muốn thông báo uy lực ma pháp pháo!

Hải tộc đã từng một trong Bát Trụ Quốc của Chu quốc, Lan Nha cự hạm và ma pháp pháo có uy lực vô cùng lớn, loại công kích này, ngay cả Thánh Ma Đạo cùng Kiếm Thánh cũng sẽ bị bắn cho thịt nát xương tan!

Lần công kích này chỉ là thị uy, cũng không có oanh kích Chiến Thần Điện. Nếu không tòa Chiến Thần Điện này hoàn toàn có thể bị san bằng thành bình địa!

Ở bên bờ biển, xuất hiện vô số đại quân Thú Tộc, phát cờ hò reo. Uy danh kinh thiên động địa!

Trương Đức Bưư cùng Nordinson liếc nhau, trong mắt cùng lộ ra vẻ kinh ngạc, Nemo Yabu cùng Hillman, hai người vì thống nhất Thú Tộc, khống chế quân quyền Thú Tộc, chẳng những vận dụng đại quân của Tiêm Nha Dịch bộ lạc và Bạch Hồ bộ lạc, vì thống nhất cũng có thể làm ra đại thủ bút như vậy. Thậm chí ngay cả hải quân cường đại nhất Hải Tộc cũng xuất động, làm cho người ta phải chấn động!

“Nemo Yabu trường lão cùng Musharraf Hillman rốt cục cũng động thủ, thanh trừ đối lập, thu nạp quân quyền, giờ phút này Chiến Thần Điện chỉ sợ sẽ biến thành biển máu!” Trong mắt Trương Đức Bưư xuất hiện tinh quang, cười nói: “Nordinson tiên bối. Chúng ta xuống dưới thôi! Musharraf Hillman thay chúng ta quét dọn chướng ngại, giờ đến phiên chúng ta đoạt thành quả thắng lợi rồi!”

Hai người đáp xuống bên trong Chiến Thần Điện, chỉ thấy lúc này Chiến Thần Điện tràn ngập mùi máu tanh nồng đậm, trên mặt đất vết máu loang lổ. Khắp nơi đều là thi thể cao thủ của tất cả các tộc bộ.

Không ít tướng sĩ Tiêm Nha Dịch bộ lạc đang đem thi thể ném xuống biển, còn có một số binh sĩ mang theo thùng lớn mức nước biển để tẩy vết máu trên sàn.

Trương Đức Bưư không cần nghĩ ngợi đem Thái Ca nhốt vào trong không gian giới chỉ. Con cạp kia vui mừng khôn xiết, vẻ mặt cười xấu xa, không chống cự chút nào.

Sau khi Trương Đức Bưư bắt nó vào trong không gian giới chỉ, mới nhớ tới không ỏn vôi vàng đem Thái Ca phóng xuất, chỉ thấy trong miệng con cạp là một cái đuôi rồng màu đen lộ ra ngoài.

Thái Ca ảo não vạn phần. Chỉ cần một giây nữa, phì Long Rooted đã trở thành món ăn ngon trong bụng nó, không nghĩ tới Trương Đức Bưư lại phản ứng kịp thời, đành phải ngoan ngoãn đem tiểu Hắc Long đang kinh hồn hoảng vía kia phun ra, vôi vãi vỗ cánh bay lên, tức giận nói: “A Man, ta ra ngoài đi dạo giải sầu đây!”

“Thái Ca. Người không nên gây chuyện chung quanh đây nhé!”

“Đã biết, người còn dài dòng hơn cả mẫu thân của ta!” Thái Ca dứt lời, chứng kiến những tòa kỵ trên biển của đám trưởng lão, trông mắt xoay tròn, đột nhiên nhìn vào một con tọa kỵ.

Khóe mắt Trương Đức Bưư co giật, nói: “Tọa kỵ của trưởng lão Thú Tộc. Chỉ sợ gặp phải tai ương, bất quá, liên quan gì đến lão tử?” Nghĩ tới đây, A Man rốt cục yên tâm thoải mái. Phì Long Rooted lúc này mới hồi phục tinh thần lại, sợ tới mức lạnh run, ôm gót chân của hắn gào thét khóc lớn. Trương Đức Bưư thật vất vả mới trấn an được nó.

Nordinson trừng to mắt, ngơ ngác nhìn cái tiểu phì Long vô cùng nhu thuận này, cảm thấy khó có thể tin được: “A Man. Cái đầu Long này là...”

Trương Đức Bưư lúng ta lúng túng cười cười, không trả lời. Nordinson thở dài, tự mình cho rằng đây là chuyện không có khả năng hoàn thành nhưng chuyện đã rơi vào tay hắn, dường như trở nên cực kỳ đơn giản, có thể không cần tốn nhiều sức lực đã thu phục được một Hắc Long trưởng thành”

Giữa Chiến Thần Điện đột nhiên truyền đến một thanh âm rõ to đầy phần nộ: “Musharraf Hillman, người nói 23 bộ lạc Thú Tộc cùng cung nghênh Eva Gruumsh nữ vương bệ hạ đăng cơ. Eva nữ vương là hậu duệ Chiến Thần Gruumsh, nàng trở thành nữ vương, chuyện này không có ai phản đối! Người nói muốn 23 bộ lạc thống nhất tái dựng lại đế quốc, trưởng lão Cự Ma bộ lạc Tubimengsi nói lời phản đối, người không nói hai lời đem hắn giết chết! Người nói về sau thống nhất sẽ cùng Nam Cương Man tộc kết minh, Khoa Đa bộ lạc cùng Sương Sói bộ trưởng lão phản đối, người cũng giết bọn họ! Hiện tại, người muốn 23 bộ lạc chúng ta giao ra binh quyền, chúng ta nếu không giao. Có phải người cũng giết hết chúng ta phải không?!”

Trương Đức Bưư cùng Nordinson vội vàng đi vào Chiến Thần Điện, phóng mắt nhìn, chỉ thấy trong điện đang cử hành trưởng lão hội nghị bàn tròn. Trưởng lão 23 bộ lạc ngồi ở bên bàn tròn, , một số sợ hãi, một số vẫn bình tĩnh như thường, trong khi những người khác tức giận. Cũng có một số người đã trở thành thi thể không đầu nằm trong vũng máu.

Eva ngồi trên Vương Tọa trước tượng thần Chiến Thần Gruumsh, hồ nữ Lilith thì đứng hầu sau lưng nàng.

Musharraf Hillman ngồi ngay ngắn ở vị trí chủ tọa, nhẹ nhàng lau hàm răng trắng như tuyết, trên mặt hiện ra dáng cười vô hại, mà trên Phá Sơn Nha vẫn còn dính đầy máu tươi.

Nemo Yabu trưởng lão ngồi ở dưới tay của hắn, mặt không biểu tình, không biết đang suy nghĩ gì.

Người nói chuyện chính là tù trưởng bộ lạc Lộc Hồ kiêm trưởng lão, mặt đỏ lên. Lớn tiếng răn dạy.

Phía sau hắn chính là Lyon đang lo lắng, không ngừng kéo vạt áo của hắn, thấp giọng nói: “Phụ thân, nói ít một câu đi.”

Lộc Hồ tù trưởng mặc kệ hắn, cả giận tiếp tục nói: “Người không những lạm sát, hơn nữa còn cấu kết với đại quân Hải Tộc, vứt bỏ quy cũ của Thần Điện, bất kính với Chiến Thần. Tội không thể tha! Muốn giết, người đầu tiên phải giết chính là người!”

Musharraf Hillman trừng mắt, mỉm cười nói: “Trưởng lão Lộc Hồ bộ lạc không muốn giao ra binh quyền, muốn tạo phản phải không?”

Trưởng lão Lộc Hồ bộ lạc phần nộ cười nói: “Người muốn nắm giữ quân quyền của 23 bộ lạc, chẳng lẽ không phải muốn tạo phản sao? Nếu muốn tuyển thống quân, cũng phải để 23 bộ lạc cùng đề cử, không thể để mi đơn độc mà làm! Muốn nắm giữ quân quyền 23 bộ lạc chúng ta, còn phải xem người có đủ tư cách hay không đã!”

“Ta không đủ tư cách. Chẳng lẽ người đủ tư cách?”

Sắc mặt Musharraf Hillman trầm xuống, kìm nén Phá Sơn Nha đang muốn giết người lại, đột nhiên trước cửa Thần Điện xuất hiện Trương Đức Bưư cùng Nordinson.

“Trưởng lão Lộc Hồ bộ lạc nói rất có lý, Musharraf Hillman huynh đệ hoàn toàn không có tư cách này!” Trương Đức Bưư cười ha hả, đi vào trong thần điện, nói: “Ta cho rằng Nordinson tiên bối mới có tư cách làm thống quân của Thú Tộc!”

Musharraf Hillman thả Phá Sơn Nha trong tay ra, nhìn Nordinson, cười khẩy nói: “Bại tướng dưới tay của ta. Cũng có tư cách sao?”

Trương Đức Bưu mỉm cười nói: "Musharraf Hillman huynh đệ, chẳng lẽ người không nhìn ra Nordinson tiền bối đã không còn như xưa rồi sao?"

Musharraf Hillman lúc này mới nhìn đến hai tay đã mọc lại của Nordinson, sắc mặt kịch biến: "Huyết Nhục Trọng Sinh. Người đã trở thành Kiếm Thánh rồi sao?"

"Kiếm Thánh?" Chưa vị Thú Tộc trưởng lão ở đây bỗng nhiên đứng dậy, nhìn về phía Nordinson, khiếp sợ vạn phần, hoảng hốt nói.

Nordinson mỉm cười, một cỗ khí thế bá đạo tuyệt luân đột nhiên bộc phát, tinh khí thần xông thẳng lên trời, oanh động không gian, mênh mông như biển, mọi người thấy khí thế của hắn tất cả đều cảm thấy mình như đang đứng trên một con thuyền nhỏ bị lắc lư giữa biển cả mênh mông, đứng không vững!

"Musharraf Hillman. Chín năm trước nhờ người ban tặng, ta thua một chiêu mà mất cả hai tay. Hôm nay ta và người tranh đoạt vị trí thống quân này, không bằng ta và người lại đọ sức một lần nữa?"

Sắc mặt Musharraf Hillman biến hóa, tay phải lần nữa dè Phá Sơn Nha lại, đang muốn đứng dậy, Nemo Yabu trưởng lão đột nhiên dè tay của hắn lại. Khẽ lắc đầu, đứng lên nói: "Ta đồng ý Nordinson đảm nhiệm thống quân Thú Tộc. Bất quá vì để tránh cho quyền lực thống quân quá lớn, uy hiếp nữ vương bệ hạ. Ta đề nghị cho thêm một vị trí thống quân nữa, vị trí thống quân này do Musharraf Hillman đảm nhiệm. Chưa vị có ý kiến gì không?"

23 trưởng lão bộ lạc nhìn nhau, đột nhiên một người đứng lên nói: "Tán thành." Các trưởng lão khác liếc nhau, cũng nhao nhao nói: "Tán thành."

Trương Đức Bưu đại khái quan sát một phen, phát hiện những trưởng lão này bên trong có ít nhất hơn phân nửa đã sớm đạt thành hiệp nghị với Nemo Yabu trưởng lão, biết rõ không có khả năng để cho Nordinson nắm giữ toàn bộ quân quyền Thú Tộc, mỉm cười nói: "Thú Tộc nghênh đón nữ vương bệ hạ quay trở lại, 23 bộ lạc rất cực cũng thống nhất, thật sự là đáng mừng. Với tư cách minh hữu Thú Tộc. Ta Nam Cương Man tộc có một phần hạ lễ đưa cho nữ vương bệ hạ!" Dứt lời, nhẹ nhàng vỗ tay, phì Long Rooted từ dưới chân hắn đi tới, tập tễnh hướng Eva đi đến.

Mỗi bước con tiểu Hắc Long đi tới, thân hình liền lớn thêm một phần, lúc đi đến trước mặt Eva liền biến thành quái vật cự Long màu đen khổng lồ. Long Uy long trời lở đất từ bên trong Chiến Thần Điện tản ra, một cái ma pháp trận bao lấy nó cùng Eva dần dần hình thành, chỉ nghe cự Long rít gào: "Chủ tớ khế ước!"

Đợi đến lúc Eva cùng phì Long Rooted ký kết ma pháp chủ tớ khế ước xong. Những trưởng lão này vẫn chưa lấy lại tinh thần, ngơ ngác nhìn con cự Long màu đen này, thậm chí khiếp sợ không thua kém lúc Kiếm Thánh Nordinson xuất hiện!

Hắc Long là một ma thú Thánh cấp cùng Eva ký kết khế ước, điều này có nghĩa là sức mạnh của nữ vương sẽ tăng lên, vượt lên trở thành thế lực có thể sánh ngang với hai đại thống quân, không còn là một nữ vương bù nhìn tùy ý cho bọn hắn an bài.

Hơn nữa Eva Gruumsh là hậu duệ Chiến Thần, có được huyết thống Hoàng Kim Bí Mông, nàng được chia sẻ tinh thần lực của Thánh Long, tốc độ tu luyện sau này sẽ đạt tới cảnh giới người thường không thể tưởng tượng được. Hơn nữa cộng thêm tuyệt học Man tộc Long Mông Bảo Tượng, tin rằng rất nhanh vị Thú Tộc nữ vương này sẽ trở thành đệ nhất cao thủ của Thú Tộc, có lực công kích không một Kiếm Thánh nào sánh ngang được!

Đến lúc đó, cho dù 23 bộ lạc Thú Tộc quy thuận, thế lực của hai đại thống quân cũng không cách nào chống lại nữ vương được!

Sắc mặt Nemo Yabu trưởng lão vốn luôn trấn định rốt cục đại biến, không thể nghi ngờ một chiêu này của Trương Đức Bưu làm rối loạn tất cả trình tự âm mưu của hắn. Nordinson xuất hiện đã chia sẻ thành quả thắng lợi của hội nghị trưởng lão lần này, mà Eva cùng Thánh Long ký kết ma pháp khế ước càng làm cho hắn cảm giác được lực bất tòng tâm.

"Phải giết hắn đi. Giết tên A Man này đi, không thể để cho hắn còn sống trở lại Nam Cương Lạc Nhật Sâm Lâm! Nếu không tương lai mặc dù đánh tan Thần Vương điện, Thú Tộc ta cũng sẽ biến thành bù nhìn của Nam Cương Man tộc!" Nemo Yabu trưởng lão âm thầm bất định, thầm nghĩ.

Hội nghị trưởng lão rốt cục cũng tuyên bố chấm dứt, tất cả các trưởng lão cùng tù trưởng như trước đều không hề rời đi, mà bị giam lỏng tại Chiến Thần Điện, chỉ có giao quân quyền ra, mới có thể thả bọn họ đi. Trương Đức Bưu quay đầu, hướng Nemo Yabu trưởng lão mỉm cười nói: “Trí giả đại nhân, đa tạ ngài dành cho ta xương của Hắc Âm Ngô Công, nhờ nó mà Huoshan đại sư mới có thể chế tạo ra một thanh Bích Tỉ đao rất tốt. Bất quá tình huống bây giờ là núi lửa đang bộc phát, Thiết Lô Cốc bị hủy, Huoshan đại sư cùng các đệ tử của hắn trước mắt đã được ta mời đến Lạc Nhật Sâm Lâm định cư rồi.”

Dáng tươi cười Nemo Yabu trưởng lão cứng lại, qua nửa ngày mới cười cười nhưng trong lòng không cười nói: “Huoshan đại sư đi nơi nào định cư, đó là tự do của hắn, nói với ta làm gì?” Dứt lời, quay đầu đi ra ngoài, trong tích tắc khi mặt hắn xoay qua chỗ khác, nụ cười của hắn liền trở nên âm hiểm vô cùng.

“Vốn ven chỉ có ba ngày, ngay cả Huoshan đại sư cũng bị tên A Man này đào đi! Thú Tộc cùng Nam Cương Man tộc kết minh là chuyện đã định. Có Đức Bưu Man Chuy hay không không quan trọng. Lần liên minh này, xem ra phải thỉnh người kia xuất thủ. Chỉ có hắn mới có thể tiêu diệt A Man này, nhanh chóng giết hắn, lưu hắn lại trên đời này thêm một giây đối với ta và Thú Tộc mà nói đó là tai họa!”

173. Chương 173: Hình Dáng Chiến Thần

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 173: Hình Dáng Chiến Thần

Dịch: Thanh Thanh

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Nemo Yabu trưởng lão cùng Musharraf Hillman, hai người sóng vai chặt vật bước đi, Musharraf Hillman hiểu kỳ nói: “Trí giả đại nhân, chúng ta đi nơi nào vậy?”

Nemo Yabu trưởng lão trầm giọng nói: “Đi gặp một người, chỉ có hắn mới có thể đối phó với Đức Bưu Man Chuy, nhân lúc hắn còn chưa có thành tựu đem hắn giết đi!”

Trên mặt Musharraf Hillman lộ ra vẻ không cho là đúng, nói: “Thực lực Đức Bưu Man Chuy so với ta còn kém một chút. Cho dù là sơ cấp Kiếm Thánh như Nordinson, ta muốn đánh bại hắn cũng dễ dàng, nhưng muốn giết hắn thì muôn vàn khó khăn. Ta không cho rằng trong Thú Tộc chúng ta còn có cao thủ có thể giết chết hắn, trừ phi ta đột phá đến Kiếm Thánh. Trí giả đại nhân, chỉ cần cho ta hơn mười ngày. Ta liền có thể tăng lên tới cảnh giới Kiếm Thánh, tới lúc đó giết hắn dễ như trở bàn tay!”

Nemo Yabu trưởng lão cười nói: “Hơn mười ngày, hắn đã sớm chạy mất. Hillman, Thú Tộc đại lục chúng ta nhân tài xuất hiện lớp lớp, cũng không phải là chỉ có ngươi và Nordinson là hai thiên tài, còn có một người còn tiến vào cảnh giới Thánh giả sớm hơn cả các ngươi.”

“Ngài là nói Kiếm Thánh Odin Ehm sao? Theo ta được biết, hắn đã chết lâu rồi! Hơn nữa Odin Kiếm Thánh là một người cuồng sát, ưa thích lạm sát kẻ vô tội. Người nói hắn sẽ an phận trốn bên trong tiểu hạp cốc này sao, ta tuyệt đối không tin!”

Thời đại Odin Ehm trở thành Thú Tộc Kiếm Thánh, cách thời đại Lạp Phu hơn trăm năm, thời điểm thành Kiếm Thánh đến bây giờ hắn cũng đã có hơn một trăm năm mươi tuổi.

Mười mấy năm trước Odin biến mất, truyền thuyết nói rằng tuổi thọ của hắn đã đến giới hạn, đã theo gót Chiến Thần.

Nemo Yabu trưởng lão không giải thích, hai người đi vào Hồ Khâu sơn cốc, chỉ nghe trong cốc truyền đến tiếng đục đẽo đinh đinh đang đang, phẳng phất có người trong cốc đang điêu khắc cái gì đó.

Hillman vừa đi vừa nhìn, càng lúc càng kinh ngạc. Chỉ thấy trong sơn cốc này có một tượng Chiến Thần điêu khắc đứng thẳng cao tới trăm mét, thần thái giống như đúc. Dem tinh thần tự do bất khuất của Chiến Thần phát huy vô cùng tinh tế!

So với điêu khắc tại Chiến Thần Điện bất đồng, điêu khắc Chiến Thần tại đây có được một loại say mê hấp dẫn không trọn vẹn, phẳng phất ẩn chứa một loại võ học chí cao ở trong đó!

Chỉ bằng vào điểm này Hillman liền đó có thể thấy được, người điêu khắc những bức tượng Chiến Thần này có tu vi võ học đấu khí cực cao, thậm chí còn xuất sắc hơn cả hắn!

Với sự gia tăng của các pho tượng, điêu khắc càng về sau càng hấp dẫn say mê hơn. Những bức tượng điêu khắc này thân thể hoàn toàn giống nhau, nhưng trong mắt của hắn. Đã có một loại cảm giác thiên biến vạn hóa, thần diệu.

“Đây là, Chiến Thần Quyết tàn quyết!”

Tinh quang trong mắt Musharraf Hillman lóe lên, lẩm bẩm nói: “Người này đang phục hưng lại Chiến Thần Quyết” .

Nemo Yabu trường lão gật đầu cười nói: “Năm đó Man tộc thánh phụ A Mộc phá hủy Thần Điện của chúng ta, đem bí quyết ẩn chứa trong tượng Chiến Thần phá hủy, Bạch Hồ tộc ta từ trong đồng phế tích chỉ đoạt được điêu khắc một cánh tay bị tổn hại. Một mực giữ lại tại Hồ Khâu sơn cốc. Mấy ngàn năm qua, mỗi khi Thú Tộc xuất hiện một vị Kiếm Thánh có thiên tư hơn người. Bạch Hồ tộc ta sẽ phái trí giả thỉnh đến Hồ Khâu sơn cốc nhờ hắn nghiên cứu phần võ học bên trong cánh tay kia, ý đồ đem Chiến Thần Quyết trở lại như cũ.

Những điêu khắc Chiến Thần này cũng không phải là tác phẩm của một vị Thú Tộc Kiếm Thánh, mà là trí tuệ kết tinh của hơn mười vị Kiếm Thánh trong suốt mấy ngàn năm qua!”

“Odin Ehm Kiếm Thánh tuy tàn bạo khát máu, nhưng năm đó ta phái người đưa cho hắn một đồ án tàn tích cánh tay của Chiến thần. Hắn liền lập tức đi tới Hồ Khâu sơn cốc, ở chỗ này hơn mười năm, cách đây không lâu mới bắt đầu bắt tay vào kiến tạo tượng Chiến Thần mới!”

Kỳ công đấu khí bằng là Thần Vương điện khảo sát tâm pháp trên thể gian của các tộc mà thiết lập ra, Chiến Thần Quyết bởi vì đã thất truyền quá lâu, cũng không còn trên kỳ công đấu khí bằng nữa, nếu như có thể hồi phục Chiến Thần Quyết lại như cũ, kỳ công đấu khí bằng sẽ đổi mới!

Một môn đấu khí tuyệt học đối với một chủng tộc mà nói có ý nghĩa rất quan trọng, khi có tâm pháp tuyệt học thuộc về chủng tộc mình thì các tai hại của tâm pháp sẽ giảm xuống, tu luyện sẽ tốn ít thời gian hơn, sẽ tạo thêm nhiều cơ hội đạt thành Thánh Giả Chi Đồi!

Nemo Yabu trường lão cùng Musharraf Hillman đi vào sâu trong cốc, chỉ thấy tại đây đứng sừng sững một bức tượng điêu khắc Chiến Thần không trọn vẹn, một lão giả tóc trắng xoá giống như con kiến đang bám trên gương mặt tượng, tay nắm chiến chùy cùng cái đục gỗ gõ gõ đánh đánh, hắn đang điêu khắc con mắt Chiến Thần.

Lão đã gần hoàn thành điêu khắc Chiến Thần. Chỉ còn lại có con mắt Chiến Thần.

Hillman cảm thấy nhịp điệu chiến chùy mang theo qui luật kỳ dị, thoảng cái đã bị dẫn vào một loại cảnh giới kỳ diệu, giống như lại có thể nhìn thấy một môn võ học chí cao vô thượng, mà lão giả điêu khắc trên kia là người biểu thị môn võ học này, hơn nữa còn đem môn võ học này dung nhập vào bên trong điêu khắc!

Hình dạng bốn cánh tay Hoàng Kim Bì Mông Gruumsh. Dưới chiến chùy cùng cái đục của hắn gõ xuống, dần dần trở nên hoàn mỹ vô hạn.

Hillman nhìn thấy vị này sắp hoàn thành tượng Chiến Thần. Lẩm bẩm nói: “Chiến Thần Quyết, sắp được hắn khôi phục như cũ rồi.”

Nemo Yabu trường lão lắc đầu nói: “Không có sự cố gắng của hơn mười vị Kiếm Thánh trước đây, Odin Kiếm Thánh cũng không cách nào hoàn thành một tác phẩm vĩ đại như vậy được.”

Rốt cục, một số tạo hình cuối cùng cũng hoàn thành, cả tòa điêu khắc Chiến Thần thoảng cái trở nên vô cùng sinh động. Một cảm giác thần diệu, tràn ngập cả linh hồn. Một cổ chiến ý bất khuất lập tức từ trong điêu khắc bay lên!

Lão giả Odin đứng ở giữa không trung, ngơ ngác nhìn tác phẩm của mình, đột nhiên khí thể bản thân cùng cảm ứng điêu khắc hô ứng lẫn nhau, nổi giận gầm lên một tiếng. Thanh âm như cuồng sư, tinh khí thần phóng lên trời, so với lúc Nordinson bộc phát càng kinh khủng hơn, xông thẳng các tầng mây, giống như một con Giao Long ra sức quẫy, chỉ nghe trên các tầng mây truyền đến trận trận tiếng sấm, ầm ầm không dứt bên tai!

Odin gào rú liên tục, lỗ chân lông toàn thân nổ tung. Huyết châu tràn ra theo lỗ chân lông, thậm chí tóc trắng lông mi trắng cũng có huyết châu, trong chớp mắt biến thành một huyết nhân!

Nemo Yabu trường lão nhíu mày, trầm giọng: “Hắn đang làm gì đó?”

“Hắn cưỡng ép chính mình tu luyện Chiến Thần Quyết, khiến cho đấu khí đi ngược chiều!” Sắc mặt Musharraf Hillman ngưng trọng. Nói: “Cưỡng ép sửa chữa thông đạo đấu khí của mình. Khó trách lại đau đến ngay cả Odin Kiếm Thánh cũng nhịn không được mà gào thét không thôi!”

Odin là cao thủ Thú Tộc Cuồng Sư bộ lạc. Hắn vốn tu luyện đấu khí tâm pháp khác Chiến Thần Quyết. Đấu khí thông đạo không thể dung hòa, phải sửa chữa đấu khí thông đạo mới có thể tu luyện Chiến Thần Quyết.

Mà sửa chữa đấu khí thông đạo cũng không phải chuyện đơn giản như vậy, đau nhức rất khủng khiếp.

Một lát sau, Odin liền triệt để phá hủy đấu khí thông đạo, phát triển đấu khí thông đạo mới, đấu khí Chiến Thần Quyết chen chúc tiến vào, trong cơ thể hắn di chuyển, phát ra tiếng nổ đùng đùng giống như tiếng xe lửa đang chạy, lập tức di chuyển không biết bao nhiêu chu thiên!

Cảnh giới Chiến Thần Quyết đang tăng lên liên tục, chớp mắt liền đem Chiến Thần Quyết tăng lên tới mức độ thật khủng bố, chỉ thấy tóc bạc trên đầu hắn tróc ra, bắt đầu sinh trưởng ra tóc đen hoàn toàn mới.

Tiếp theo là da dẻ nhăn nheo như lão nhân bắt đầu bong ra, biến thành làn da mới trắng nõn phần nộn như da trẻ con!

Chỉ trong thời gian ngắn. Odin dần dần từ lão giả, biến thành một người trẻ tuổi tướng mạo chỉ khoảng 30 tuổi, đầu và mắt sáng lên, giống như một con sư tử mạnh mẽ, hai mắt sáng ngời hữu thần, không giận tự uy!

Loại biến hóa này tựa hồ không có chấm dứt. Hillman cùng Nemo Yabu chứng kiến cảnh này liền hoảng sợ, dưới ánh Odin Kiếm Thánh huyết nhục không ngừng lưu động. Cốt cách, mạch máu, huyết quản, cơ bắp nhanh chóng sinh trưởng ra phía ngoài, không bao lâu liền dài ra hai cái cánh tay khác!

Hình Thái Chiến Thần!

Hình thái Chiến Thần cùng cảnh giới Đấu Khí Biến Hóa Tứ Tí Biến Hóa là khác nhau, Đấu Khí Biến Hóa trong cảnh giới thứ hai Tứ Tí Biến Hóa chỉ dựa vào tinh thần lực cùng đấu khí, mô phỏng ra cánh tay, vô luận lực lượng hay trình độ chắc chắn đều không bằng hai tay thật của mình, tối đa cũng chỉ có thể phát huy ra ba bốn thành uy lực của hai tay.

Mà Hình Thái Chiến Thần sinh trưởng ra là hai tay thật sự, mấu chốt chính là loại hình thái này, hai tay mới sinh và hai tay cũ là giống nhau, có được đấu khí thông đạo và lực công kích tăng lên gấp bội!

Thú Tộc cuồng hóa, bản thân có thể tăng lực công kích lên gấp đôi, hôm nay tại tăng thêm hai tay trong Hình Thái Chiến Thần, thực lực Odin sánh ngang với bốn vị Kiếm Thánh!

Cái này là vô thượng tuyệt học của Thú Tộc, Chiến Thần Quyết.

Nếu như Chiến Thần Quyết rơi vào trong tay Hoàng Kim Bí Mông tộc, lại càng khủng bố.

Nemo Yabu trường lão ngơ ngác nhìn hết thấy, lâm lâm nói: “Không hổ là Kiếm Thánh. Chỉ gần nửa canh giờ, liền đem Chiến Thần Quyết tu luyện tới cảnh giới cao nhất!”

Odin thoả mãn nhìn hai cánh tay mới, cất tiếng cười to, lúc này hẳn mới chú ý tới Hillman cùng Nemo Yabu, chậm rãi hạ xuống.

Odin Kiếm Thánh đối với Nemo Yabu trường lão làm như không thấy, nhìn chăm chăm vào Musharraf Hillman, trong mắt có một tia hứng thú, một cổ sát khí dần dần khởi động. Cười hắc hắc nói: “Đấu Khí Biến Hóa đỉnh phong? Có chút hứng thú, hiện tại không vội giết ngươi, chờ ngươi trở thành Kiếm Thánh, động thủ giết ngươi, lúc đó mới thú vị. Ha ha!”

Musharraf Hillman hừ lạnh một tiếng. Yên lặng không nói gì, tuy nghe Odin nói xong cũng có chút tức giận, nhưng đây là tình hình thực tế, thực lực Odin hiện tại sánh ngang với bốn đại Kiếm Thánh liên thủ, cho dù hắn trở thành Kiếm Thánh cũng không phải là đối thủ của Odin.

“Trừ phi, ta cũng tu luyện Chiến Thần Quyết!” Ánh mắt nóng bỏng của Musharraf Hillman nhìn về phía pho tượng Chiến Thần, trong nội tâm nóng hổi: “Đem nhục thể của ta tu luyện tới Hình Thái Chiến Thần! Đến lúc đó, Odin ngươi chỉ là của đá kê chân cho ta.”

Nemo Yabu trường lão ho khan một tiếng. Rốt cục cũng làm ánh mắt Odin chú ý đến.

“Tiểu hồ ly, ngươi tới làm cái gì?” Trong lời nói của Odin Kiếm Thánh đối với hắn không có chút nào tôn kính.

“Ta đến thỉnh tiền bồi giết một người.”

Nemo Yabu trường lão mỉm cười nói: “Người kia là Nam Cương Man tộc, hậu nhân của thánh phụ A Mộc!”

“Nam Cương Man tộc, hậu nhân thánh phụ A Mộc?”

Trong mắt Odin để lộ ra một tia cuồng nhiệt. Cười ha ha nói: “Tốt! Nếu như ta sống vào thời đại của A Mộc năm đó, ta khẳng định sẽ khiêu chiến hắn, nhìn một cái vị Man tộc thánh phụ kia có giống như lời đồn hay không! Nhưng tiếc là A Mộc chết quá sớm, mà ta lại sinh ra quá muộn! Người họ tên gọi là gì, hiện ở nơi nào?”

Nemo Yabu trường lão nhẹ nhàng thở ra, cười nói: “Hắn gọi Trương Đức Bư, trước mắt ở tại Chiến Thần Điện.”

Trương Đức Bư giờ phút này cũng không ở tại Chiến Thần Điện, mà được thủ lĩnh Hải Tộc mời lên Lang Nha chiến hạm làm thượng khách, A Man quan sát bố trí bốn phía của chủ hạm, chỉ thấy trên chiếc Lang Nha chiến hạm sử dụng toàn bộ đều là ma động trang bị, ma động thủy tinh cung cấp động lực liên tục cho chiến hạm, hỏa lực cùng với phòng hộ lực, thậm chí còn tinh diệu hơn so với Pháp Sư Tháp.

Trương Đức Bư ríu rít kêu kỳ lạ, cười nói: “Sundae tướng quân, Hải Tộc các người đúng là người tiên phong trên phương diện tạo nghệ ma pháp động, thật sự làm cho người ta sợ hãi thần phục! Không biết pháp ma pháp của các người có bán hay không?”

Đi sau A Man chính là một vị nữ tướng Hải Tộc, đuôi rắn thân người, mọc đầu tóc như tảo lam, chậm rãi chạy tới, cười nói: “Đức Bư Man Chuy các hạ, ngài nên bắt lấy con tọa kỵ kia của ngài trước đã, rồi chúng ta lại đàm phán chuyện hợp tác a!”

Trương Đức Bư nhún nhún vai, nói: “Sundae tướng quân, là hạm đội của các người nổ súng bắn nó trước, cho nên mới chọc giận nó. Cái con tọa kỵ kia tuy tính tình không tốt, nhưng cũng không thích ăn người.”

Vị Hải Tộc nữ tướng quân này chính là đại soái Sundae tướng quân của hải tộc. Lần này mời Trương Đức Bư đến, nguyên nhân tự nhiên không có chuyện tốt gì, mà là lúc Thái Ca đang ở trên biển bắt tọa kỵ của Thú Tộc trường lão, bị đại quân Hải Tộc phát hiện, hướng nó nã pháo oanh kích, đem Lục Dực Kim Quang Hồng chọc giận, làm lật mấy chiếc Lang Nha chiến hạm.

Nếu như làm lật Lang Nha chiến hạm thì cũng xong, mấu chốt là phía sau móng tên khốn Thái Ca kia lại có một đám động vật biển đi theo, bốn phía vây bắt những tên Hải Tộc rơi xuống biển lại, binh sĩ Hải Tộc của các chiến hạm khác chỉ có nước chạy bán sống bán chết, những người khác táng thân trong bụng thú.

Mấu chốt chính là, tên khốn Thái Ca kia rõ ràng chơi đến nghiện, ở trên biển giả mạo động vật biển, gây sóng gió, thỉnh thoảng hướng hạm đội Hải Tộc phát động tiến công. Sundae tướng quân không thể làm gì

được nó, từ miệng Nordinson nói con ma thú tọa kỳ kỳ quái này là của Trương Đức Bư, cho nên không thể không mời hẳn lên thuyền.

biglove

174. Chương 174: Kiếm Thánh Đột Kích

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 174: Kiếm Thánh Đột Kích

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bư nhìn ma pháp pháo của Hải Tộc mà thèm. Ma pháp pháo có uy lực tương đương Pháp Sư Thập. Nhất là lúc vạn pháo cùng bắn, lực công kích siêu việt Thánh Ma Đạo Sư cùng Kiếm Thánh, nếu trang bị đại lượng ma pháp pháo cho Man tộc chủ thành, tương đương với một vị siêu cấp cao thủ tọa trấn!

Việc này cần bản không phải tiền tài có thể mua được!

Thái Ca lại từ dưới nước lao ra. Như một con cá lớn nhảy lên cao, đâm vào một chiếc Lang Nha chiến hạm, chiếc tàu chiến kia bị đụng ngã lộn, không biết có bao nhiêu Hải Tộc binh sĩ rơi xuống nước. Các chiến hạm xung quanh nhao nhao nổ súng về phía nó, loại hỏa lực này, làm sao có thể bắn trúng được Lục Dực Kim Quang Hồng nhanh nhất trong số các loại ma thú phi hành chứ? Hỏa lực bắn không trúng, Thái Ca lại tiến vào trong nước, tìm kiếm mục tiêu kế tiếp.

Sundae tướng quân hỗn hển nói: “Đức Bư các hạ, ngài còn không bảo nó dừng tay?”

Trương Đức Bư lúng ta lúng túng cười cười, cao giọng nói: “Thái Ca, trở về!”

‘Rầm Æo Æo’, bên cạnh chủ hạm sóng biển cuộn cuộn, con Kim Quang Hồng màu đen từ dưới biển chui ra, hai chân ôm lấy mạn thuyền. Suýt nữa làm Lang Nha cự hạm lật nhào.

Sau đó bên mạn thuyền kia, từng con động vật biển nhao nhao duỗi móng vuốt ra, bám vào mạn thuyền bên cạnh, hưng phấn nhìn Hải Tộc binh sĩ trên thuyền, mùi tanh xông vào mũi.

Chúng loại động vật biển rất nhiều. Hình thể khổng lồ, nước biển tràn cả lên bong thuyền, suýt nữa nhấn chìm chiếc chiến hạm này.

Sắc mặt Sundae tướng quân trắng bệch. Những con động vật biển này đều là tùy tùng của lão hổ thu phục làm tiểu đệ, mỗi một con đều tương đương với một con cao đẳng Vương cấp ma thú, bên trong thậm chí còn có Cự Khẩu Man Xà đạt tới cấp 17, quanh thân có lõi điện vờn quanh.

Nếu tất cả bọn chúng hướng Lang Nha chiến hạm tấn công, thì cho dù chủ hạm có huy động toàn bộ vòng phòng ngự ma pháp, cũng không cách nào ngăn cản, nhất định sẽ bị chúng phá tan chủ hạm thành từng mảnh nhỏ!

Thái Ca từ dưới biển bò lên, ồm ồm nói: “A Man, tại sao ngươi lại ở chỗ này?” Đảo mắt nhìn thoáng qua Sundae tướng quân, cả giận nói: “Vừa rồi chính nữ nhân này ra lệnh nã pháo bắn ta!”

Trương Đức Bư hướng nữ tướng quân Hải Tộc nháy mắt, ý bảo nàng tranh thủ xin lỗi. Trong nội tâm Sundae tướng quân một vạn cái không vui. Nhưng trong tình cảnh yếu thế, đành phải cúi đầu nói: “Ta sai rồi. Ta trịnh trọng xin lỗi ngài.”

“Ta tha thứ cho ngươi.” Thái Ca cực kỳ rộng lượng phát phát cánh, khôi phục thành hình thái tiểu lão hổ, ngồi xổm trên bờ vai Trương Đức Bư, quay đầu chậm rãi liếm láp lông vũ.

“Như vậy là xong rồi?” Sundae tướng quân ngạc nhiên.

Trương Đức Bưu thành thành thật thật nói: “Vốn nó đang chơi đùa, không có ác ý nhưng người lại nã pháo bắn nó, giờ người đã xin lỗi thì nó sẽ bỏ qua.”

Sundae hối hận, sớm biết giải quyết đơn giản như thế nàng đã sớm xin lỗi lão hổ này, sao phải giằng co với lão hổ này, để rồi tổn thất thảm trọng?

Sáu bảy chiếc Lang Nha chiến hạm, gần ngàn cái nhân mạng, bị lão hổ này đùa giỡn cho thỏa lòng âm ức!

Trương Đức Bưu mỉm cười nói: “Tướng quân, bây giờ chúng ta có thể nói chuyện sinh ý của chúng ta được rồi.”

Sundae tướng quân một bụng hờn dỗi. Nhìn nhìn Thái Ca, con người đảo một vòng, mặt giãn ra cười nói: “Hải Tộc chúng ta có thể chế tạo ma pháp pháo cho Nam Cương, nhưng tài liệu phải do Nam Cương cung cấp. Phương diện phí tổn, Hải Tộc chúng ta không cần. Chỉ cần Trương Đức Bưu các hạ giúp giải quyết một chuyện nhỏ.”

Trương Đức Bưu không khỏi hiếu kỳ nói: “Chuyện gì?”

Hải tộc sống ở biển sâu, không có dã tâm với lục địa chút nào, bọn họ dùng kinh thương làm chủ, tất cả mục đích đều là muốn kiếm tiền, hao tổn khi chế tạo đại lượng ma pháp pháo rất kinh người, không nghĩ tới Sundae tướng quân lại bỏ qua khoảng tài phú kinh người như thế.

Sundae tướng quân mở một địa lý đồ hải dương ra xem, Trương Đức Bưu cúi đầu nhìn, chỉ thấy tấm bản đồ này khác xa địa đồ của lục địa. Địa đồ lục địa ghi lại núi sông và thành thị, mà đại lý đồ hải dương này, ghi rõ nơi phân bố của các hòn đảo, phương vị hải lưu, đá ngầm và di tích dưới đáy biển.

Trên tấm bản đồ này. Thậm chí còn có bóng dáng của vài tòa đại lục khác!

Con mắt Trương Đức Bưu sáng ngời. Tấm bản đồ hàng hải này, hoàn toàn có thể nói là báu vật vô giá!

“Nơi này là U Hồn Chi Hải, là địa phương gần Địa Ngục trong truyền thuyết nhất.” Sundae tướng quân chỉ vào phía bắc địa đồ, tới gần một phiến hải vực của Bắc Cực Băng Tuyết Chi Địa, nói: “U Hồn Chi Hải khắp nơi tràn ngập Hắc Ám ma pháp nguyên tố. Cực kỳ thần bí. Có không ít Vong Linh sinh vật hoạt động tại đây. Bên cạnh U Hồn Chi Hải chính là một thành thị ngầm của Hải Tộc chúng ta. Cho tới nay U Hồn Chi Hải cùng Hải Tộc chúng ta không xâm phạm lẫn nhau, nhưng vào hai tháng trước, U Hồn Chi Hải Hắc Ám ma pháp nguyên tố đột nhiên xao động, từ bên trong chạy ra không ít Vong Linh sinh vật cường đại, tấn công thành thị ngầm của chúng ta, tạo thành thương vong rất lớn!”

“Sau khi đánh lui đám Vong Linh sinh vật, trưởng lão Hải Tộc chúng ta phái Lang Nha chiến tiến vào U Hồn Chi Hải, hòng tìm ra nguyên nhân cho lần kịch biến này. Bất quá khi mười chiến hạm tiến vào phiến hải vực này, không một chiếc bình an trở ra, thậm chí không có người sống sót!”

Tinh quang trong mắt Sundae tướng quân chớp động, nói: “Cho nên ta hi vọng, Đức Bưu các hạ cùng tọa kỵ của ngài có thể thay Hải Tộc ta xác minh phiến hải vực này. Tìm ra nguyên nhân Vong Linh bạo động! Chỉ cần ngài có thể hoàn thành nhiệm vụ này, Hải Tộc ta sẽ xuất ra công tượng xuất sắc nhất, vì Man tộc chế tạo ma pháp pháo tốt nhất!”

Trương Đức Bưu cau chặt lông mày. Nhìn phiến U Hồn Chi Hải này, thầm nghĩ: “Phiến hải vực này theo như lời của Zaid Thánh Ma Đạo Sư thì rất gần Minh Vương Thần Điện, chẳng lẽ do cao thủ Minh Vương điện gây ra động tĩnh?”

Trong nội tâm của người trên thế nhân, Minh Vương điện còn khủng bố hơn so với Thần Vương điện, Thần Vương điện dù sao vẫn tuyên dương chính nghĩa. Mà Minh Vương điện chỉ tuyên dương tà ác, hơn nữa căn bản không có ai biết địa chỉ chuẩn xác của cái Thần Điện này.

“Ta đáp ứng.” Trương Đức Bưu ngẩng đầu, chỉ vào địa lý đồ hải dương nói: “Ngoại trừ Hải Tộc chế tạo ma pháp pháo miễn phí cho Nam Cương chúng ta, ta còn muốn cái này tấm hải đồ này!”

Sundae tướng quân nhẹ nhàng thở ra. Loại này hải đồ này trong mắt người khác rất trân quý, nhưng đối với Hải Tộc mà nói loại vật này muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu, cười nói: “Thành giao!” Nói: “Dù sao loại chuyện này, Hải Tộc ta cũng không lỗ. Nếu người xác minh có chuyện xảy ra, tự nhiên là tốt. Nếu thất bại, sống chết của các người, Hải Tộc không chịu trách nhiệm.”

Bất quá nàng vẫn hi vọng Trương Đức Bưu có thể hoàn thành nhiệm vụ này, chuyện này dù sao cũng liên quan đến sinh tử của Hải Tộc, nói: “Đức Bưu các hạ, khi nào thì chúng ta xuất phát, tiến vào U Hồn Chi Hải?”

Trương Đức Bưu nghĩ nghĩ. Trước mắt việc của Thú Tộc đã xử lý không sai biệt lắm, Eva leo lên vị trí nữ vương, có tiểu phi Rooted trợ giúp, đã có không ít Thú Tộc trưởng lão bắt đầu âm thầm quy hàng.

Theo thời gian tiếp theo. Địa vị của nàng càng ngày càng củng cố. Mà việc Thú Tộc kết minh với Nam Cương Man tộc, đang theo chiều hướng phát triển, ở đây đã không còn việc của hắn, cười nói: “Tùy thời đều có thể khởi hành!”

“Chỉ sợ, người đi không được rồi!”

Trương Đức Bưu bỗng nhiên ngẩng đầu. Chỉ cảm thấy không trung có một cổ khí thể kinh người, phô thiên cái địa đè xuống, vòng bảo hộ của Lang Nha chiến hạm khởi động, lập tức bị nghiền nát, một cổ lực lượng vô cùng trầm trọng đánh xuống. Cột buồm cao hơn mười mét bị đánh gãy thành từng khúc, răng rắc một tiếng, các tầng lầu của chủ hạm bị đánh sập!

Cổ lực lượng này còn chưa đánh xuống mà các kiến trúc trên Lang Nha chủ hạm đã bị san bằng thành bình đại. Không biết có binh sĩ Hải Tộc bị đầu khí phía trên đè ép tới mức phân thân toái cốt, ba! Ba! Ba! Thân thể nổ tung thành một đoàn huyết vụ!

Trương Đức Bưu chính là trung tâm của cổ lực lượng này, lòng tơ dưng đứng, đột nhiên lục quang lóe lên, một con rết màu bích lục dài mấy chục mét từ trong tay hắn bay lên, ken két xoạt xoạt, như một con Giao Long dưới trăng, bay múa chung quanh hắn, trong chớp mắt quấn quanh hắn lại. Rậm rạp chằng chịt, như một cái kén màu xanh!

Bích Tỉ đao hình thái thứ hai!

Oanh!

Cổ lực lượng kia rốt cục đánh xuống, là một thanh cự chùy, bất đồng với Thương Khung Chiến Chùy, phần dưới của thanh chiến chùy này hình tứ phương, đỉnh cực kỳ bén nhọn, giống như một kim tự tháp, hung hăng đâm vào Bích Tỉ đao!

“Odin Ehm, Sơn Khâu Chi Chùy! Odin không phải đã chết sao?”

Trương Đức Bưu vừa sợ vừa giận, lúc ở chỗ Huoshan đại sư, hắn nghe được Thú Tộc có ba kiện vũ khí cấp Truyền Kỳ. Biểu tượng Thương Khung Chiến Chùy của Hoàng Kim Bỉ Mông tộc, Phá Sơn Nha của Tiềm Nha Địch bộ lạc, cùng thanh Sơn Khâu Chi Chùy!

Sơn Khâu Chi Chùy là trấn tộc chi bảo của Dwarf tộc, chỉ có Dwarf tộc điều khiển thanh Sơn Khâu Chi Chùy này mới phát huy ra uy lực lớn nhất, sau khi Dwarf tộc bị diệt tộc, Sơn Khâu Chi Chùy rơi vào tay Thú Tộc, về sau bị Thú Tộc Kiếm Thánh Odin Ehm nắm giữ.

Từ trong miệng của các đệ tử của Huoshan đại sư, Odin Ehm đã chết hơn mười năm, Sơn Khâu Chi Chùy từ đó không rõ tung tích, Trương Đức Bưu vốn tưởng rằng thanh chiến chùy đã triệt để biến mất, không nghĩ tới ở đây đã có thể nhìn thấy nó!

Sơn Khâu Chi Chùy là vũ khí cấp Truyền Kỳ, mà Bích Tỉ đao lại chưa đạt cấp Truyền Kỳ, nhưng mấy ngày nay được đầu khí của Trương Đức Bưu ân cần săn sóc, dần dần khu trừ tạp chất trong Bích Tỉ đao, cây đao này hôm nay không thua kém vũ khí cấp Truyền Kỳ bao nhiêu.

Hai món vũ khí va chạm, lập tức có vô số phù văn và đầu khí nổ tung, không cách nào phân biệt là ai với ai!

Bất quá đầu khí của Trương Đức Bưu không thâm hậu như Odin Ehm. Chỉ cảm thấy một cổ đầu khí từ trên đỉnh đầu ép xuống, cốt cách rung động, giống như khó có thể thừa nhận cổ lực lượng này!

Tinh thần lực của hắn tuy nhiên đã đạt tới cấp độ Thánh Ma Đạo, nhưng cường độ thân thể không mạnh bằng cảnh giới Huyết Nhục Trọng Sinh của Kiếm Thánh, chất lượng đầu khí tinh thuần cũng không bằng, cường ép dùng đầu khí liều mạng cùng Odin Ehm chỉ có bị thương.

Nghĩ tới đây, đầu khí Trương Đức Bưu từ đỉnh đầu dồn xuống bàn chân, tản ra bốn phía xung quanh. Dẫn đầu khí của Odin trùng kích Lang Nha chiến hạm, hồng hóa giải lực lượng của hắn!

Tinh thần lực của hắn cuộn lại, đem đầu khí thu hồi vào trong cơ thể, tu vi không giảm chút nào!

Mọi rợ quay đầu hướng Sundae tướng quân đang ngây người, cười cười nói: “Sundae tướng quân, không có ý tứ, lại hủy diệt một chiến thuyền của ngài rồi.”

Sundae tướng quân còn chưa hồi phục tinh thần, chỉ thấy Lang Nha chủ hạm dưới chân đột nhiên phân giải, cả con thuyền bị nghiền nát thành một phần, gió thổi qua liền bay đi.

Thậm chí ngay cả ma động thủy tinh trên thuyền, ma pháp pháo..., cùng một ít đồ vật, cũng vỡ thành bột phần, không còn tồn tại!

Nguyên do tạo thành tình huống này, là bởi vì Trương Đức Bưu phân tán đầu khí, đem lực lượng của Odin Ehm phân bố đều ra bốn phía Lang Nha chủ hạm, lực lượng khổng lồ lập tức biến chiếc chiến hạm thành phần vụn!

Hiện giờ trên Lang Nha chủ hạm chỉ còn Trương Đức Bưu và Sundae tướng quân còn sống sót, đứng trên mặt biển. Những người khác đều chết bởi dư âm giao thủ của hai đại cao thủ.

Sundae tướng quân nhìn nhìn Odin Ehm từ không trung chậm rãi đáp xuống, chỉ thấy hắn tóc rối bù, hai mắt tản ra ánh sáng đỏ, lộ ra sát khí kinh người, không khỏi rung mình một cái, nhanh chóng bơi ra xa. Cao giọng nói: “Đức Bưu các hạ, nếu như ngươi không chết. Đừng quên ước định của chúng ta! Lão nương không chơi với hai tên điên các ngươi, ta tránh trước đây!”

Hai chân Trương Đức Bưu rơi vào trên mặt biển, đầu khí trong cơ thể bành trướng giống như biển sâu cuộn sóng, đầu khí lần lượt cọ rửa huyết nhục và các đầu khí thông đạo trong cơ thể hắn, áp lực khi đối mặt Thú Tộc Kiểm Thánh rất lớn, làm cho tinh thần hắn tập trung cao độ, Man đầu khí vận chuyển càng ngày càng cuồng bạo. Đầu khí chấn động trong lồng ngực, không ngừng truyền tiếng gào thét hiên ngang.

Đột nhiên, tiếng gào thét của đầu khí trong cơ thể hắn biến đổi từ tiếng mãnh tượng gào thét thành tiếng rống của Viên Cổ cự thú đang ẩn nấp trong lòng đất!

Ba Nhược! Ba Nhược! Ba Nhược!

“Long Mông Bảo Tượng tăng thứ bảy, Tam Đầu Bĩ Mông chi lực?”

Odin Ehm đáp xuống trên mặt biển, cả người như một đầu sư tử mạnh mẽ, ánh sáng đỏ trong mắt càng thịnh, liếm liếm bờ môi, hưng phấn nói: “Người chính là hậu nhân của A Mộc? Tốt, tốt! Không nghĩ tới bản lãnh của ngươi so với tướng tượng của ta còn cao hơn một chút, còn trẻ như vậy đã có thể đem Long Mông Bảo Tượng tu luyện tới tăng thứ bảy, cứ như thế này mà giết người thì không thú vị! Hắc hắc. Giết một cao thủ bình thường vốn không có ý tứ. Nhưng giết một thiên tài tiền đồ vô lượng, thì thú vị nhiều hơn, thú vị hơn nhiều.”

Trương Đức Bưu nhìn bốn tay của hắn, thốt ra nói: “Hoàng Kim Bĩ Mông tộc? Không đúng! Người căn bản không có huyết thống Hoàng Kim Bĩ Mông, mà là huyết thống Cuồng Sư.”

Trong lòng của hắn khê động, cả kinh kêu lên: “Chiến Thần Quyết!”

Odin Ehm Kiểm Thánh cười ha hả, thoả thuê mãn nguyện: “Tiểu tử. Ánh mắt của ngươi không sai, Chiến Thần Quyết đã được ta khôi phục, hơn nữa tu luyện tới cảnh giới cao nhất. Chiến Thần Hình Thái Thú Đầu Tứ Tí, đủ để bề ngē Hoàng Kim Bĩ Mông cự nhân! Năm đó A Mộc phá hủy Chiến Thần Điện Thú Tộc ta, Long Mông Bảo Tượng cùng Chiến Thần Quyết cũng không là lần đầu tiên giao phong, khi đó Chiến Thần Quyết bại hoàn toàn. Còn lần giao phong thứ hai này, ta muốn xem Long Mông Bảo Tượng của Man tộc các ngươi lợi hại, hay Chiến Thần Quyết do ta khôi phục tốt hơn!”

“Vô sỉ!” Trương Đức Bưu tức giận hừ một tiếng, tuy hắn đem Long Mông Bảo Tượng tu luyện tới tăng thứ bảy, có được Tam Đầu Bĩ Mông chi lực, như cũ chỉ đạt tới cảnh giới thứ nhất của Đầu Khí Biến Hóa, tu vi so với Odin Ehm Thú Tộc Kiểm Thánh lâu năm, tự nhiên không bằng, tên Thú Tộc Kiểm Thánh này lại tu luyện tâm pháp rất cao thâm, rõ ràng là lấy mạnh hiếp yếu!

“Khá tốt Odin Ehm chỉ có một thanh Sơn Khâu Chi Chùy, không đạt được vũ khí của Hoàng Kim Bĩ Mông, bốn thanh Thương Khung Chiến Chuy, nếu không cho dù là Thái Ca cũng không phải là đối thủ của hắn, ta cũng chỉ có thể chạy trốn chết! Bất quá...” Trương Đức Bưu cũng liếm liếm bờ môi, lộ ra vẻ hưng phấn, lẩm bẩm nói: “Chiến Thần Hình Thái, thật đúng là mê người, thật muốn biết rõ ảo diệu vận hành của loại tâm pháp này.”

Thái Ca theo trên bả vai hắn nhỏ giọng nói: “A Man, có muốn ta đem đầu sư tử này làm thịt không?”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, thấp giọng nói: “Người giết hắn, ta làm sao biết được bí quyết bí mật của Chiến Thần Quyết? ” Mọi rợ cười ngạo nghễ, nói: “Ta còn muốn mượn nhờ áp lực của hắn, đem Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết cùng Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết đồng thời tăng lên cấp độ cao hơn!”

“Bích Tỉ đao, hình thái thứ hai!”

Con rết quấn quanh trên người hắn đột nhiên triển khai hình thái, rung một tiếng biến thành thẳng tắp, hóa thành đại đao dài mấy chục mét, đao quang lóng lánh, hai khóa mắt sói nhắm chặt đột nhiên mở ra, đầu Ngân Nguyệt Cự Lang cũng mở rộng cái miệng ra, dữ tợn hung ác, trong thân đao lập tức tràn ra một cỗ khí thế hồng hoang, hoàn toàn bất đồng với các loại vũ khí cấp Truyền Kỳ khác!

:oe76::oe76:

175. Chương 175: Ác Chiến Trên Biển

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 175: Ác Chiến Trên Biển

Dịch: contraithanchet

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Bích Tỉ đao được Trương Đức Bưu khởi động hình thái thứ hai. Nói là đao, không bằng nói là một con Hắc Ám Ngô Công trưởng thành, trừ màu sắc không giống, những cái khác không khác Thánh thú Hắc Ám Ngô Công là mấy, đang uốn lượn trên không trung. Uốn lượn biến hóa xong, lưỡi đao hình răng cưa sắc bén. Phát ra tiếng vang, trong chốc lát ngưng tụ thành một thanh trường đao không thể phá vỡ, hai khóa mắt sói phát ra ánh sáng lưu chuyển trên thân đao, hiện ra màu xanh biếc sáng bóng.

Cây đao chốc lát là đao, chốc lát lại biến thành Hắc Ám Ngô Công, theo ý của Trương Đức Bưu mà biến hóa, quả thực là cực phẩm trong các loại vũ khí!

“Tốt!”

Con mắt Odin Ehm sáng ngời. Đại hỉ nói: “Vừa lúc ta đang thiếu một thanh vũ khí. Cây đao này, ta nhận!” Dứt lời, đột nhiên bàn tay chộp tới phía trước!

Nước biển cuộn sóng, bị đầu khí của hắn ngưng tụ thành đại thủ, hướng Bích Tỉ đao chộp tới!

Trương Đức Bưu khẽ cười một tiếng: “Odin Kiếm Thánh, người quá coi thường ta, chẳng lẽ người thật sự cho rằng Đầu Khí Biến Hóa thành đại thủ thì có thể bắt được ta sao?”

“PHÁ...!”

Bích Tỉ đao kích xạ về phía trước, “lạp” một tiếng, chém đại thủ thành hai khúc, một con Ngô Công màu xanh biếc từ mu bàn tay thoát ra, thẳng tắp hướng ngực Odin Ehm đâm tới!

Odin Ehm vẫn không nhúc nhích. Tùy ý để con Ngô Công kia đâm tới trước người hắn, lúc này mới nâng một bàn tay lên ngăn cản, Bích Tỉ đao chạm vào bàn tay của hắn, phát ra một âm thanh chói tai, bàn tay của Odin bị chém mất một nửa!

Vị Thú Tộc Kiếm Thánh nâng tay mình lên, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, quý dị mà điên cuồng, cười ha ha nói: “Có thể phá vỡ đầu khí hộ thể của ta, lực công kích không tệ, nhưng không đủ chém đứt cổ tay của ta, nó chưa đạt tiêu chuẩn của vũ khí cấp Truyền Kỳ! Chắc hẳn cây đao này có tồn tại tạp chất, nếu không lực công kích khẳng định không chỉ như thế này, nhưng không sao, cây đao này rơi vào trong tay của ta, dùng tu vi đầu khí của ta, tối đa nửa năm đã có thể khử trừ tạp chất trong nó, khiến nó trở thành một thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ!”

Ánh mắt Trương Đức Bưu ngưng tụ. Chỉ thấy Odin Ehm đem cổ tay đã bị chém đứt một nửa kéo xuống, ném vào trong miệng và ăn nó, tiếng xương vỡ vụn vang lên ken két, yết hầu nhấp nhô, đem thịt tươi nuốt xuống!

Chỗ cổ tay bị cụt của hắn không chảy ra một giọt máu nào, huyết nhục bắt đầu động đậy, trong chốc lát đã sinh trưởng ra một bàn tay trắng nõn!

Trương Đức Bưu cảm thấy da đầu run lên, hít một hơi lạnh khí: “Thằng này điên rồi! Giao thủ với một tên điên, dù không chết cũng mất nửa cái mạng!”

Cuồng phong cát bụi lao về phía Odin, gươm thanh Sơn Khâu Chi Chùy lên, cùng lúc đó, tay kia của hắn xuất hiện một cái đục đen nhánh, Phá Sơn Nha âm âm đánh xuống, bất quá lại không đánh về phía Trương Đức Bưu, mà là đánh về phía cái đục kia, chỉ nghe thấy tiếng kim loại thanh thúy du dương vang lên!

Thanh âm kia tuy êm tai, Trương Đức Bưu lại cảm giác được nguy hiểm mãnh liệt, quát lên một tiếng, Bích Tỉ đao lập tức hóa thành một con Ngô Công màu xanh biếc, thanh đao quần quanh hắn, không lưu bất kỳ khe hở nào!

Vô số kiếm khí từ trong mũi nhọn của cái đục bắn ra, tiếng leng keng phát ra khi kiếm khí va vào thân đao, đánh cho Trương Đức Bưu vô lực hoàn thủ, nháy mắt công phu hắn đã lui về phía sau hơn một dặm!

Một búa một đục, đây mới thực sự là Sơn Khâu Chi Chùy, Ải nhân tộc trấn tộc chi bảo!

Dwarf tộc ưa thích đào móc và chế tạo. Vũ khí cấp Truyền Kỳ của họ cũng kế thừa đặc điểm này, Trương Đức Bưu vẫn cho rằng Sơn Khâu Chi Chùy chỉ là một cây chùy, không nghĩ tới vẫn còn một cây đục, hơn nữa khi đại chùy và đục kết hợp với nhau, lại có thể bắn ra kiếm khí, nhất thời không cẩn thận, lập tức lâm bị động!

Odin Ehm cười ha hả, xoay người nhảy lên, đứng trên đỉnh đầu của Trương Đức Bưu, Sơn Khâu Chi Chùy giông như một tòa Kim Tự Tháp, thẳng tắp đánh xuống đỉnh đầu của Trương Đức Bưu!

Oanh!

Bích Tỉ đao đứng mũi chịu sào bị một đòn trọng kích của Sơn Khâu Chi Chùy, hình thái Ngô Công màu xanh biếc bị đánh tản ra, Trương Đức Bưu cũng không cách nào thừa nhận một kích toàn lực của hắn, hắn như đạn pháo bay xuống biển!

Odin Ehm lập tức giơ đại chùy lên, lần nữa nện xuống, trùng trùng điệp điệp nện vào cái đục!

Đình!

Lập tức lại có vô số đao kiếm khí bắn ra, đuổi theo thân ảnh Trương Đức Bưu trong biển. Dưới đáy biển giống như đã chôn sẵn không biết bao nhiêu tấn thuốc nổ, bắn lên một cột sóng cao hàng trăm mét, tiếng nổ do đầu khí oanh kích truyền ra không dứt bên tai!

Odin Ehm cầm Sơn Khâu Chi Chùy trong tay. Thần thái điên cuồng, vui sướng hoa chân múa tay, giống như một con cuồng sư mạnh mẽ đang lên cơn điên cuồng, cất tiếng cười to: “Tiểu tử, chết rồi à? Ha ha ha ha, lão tử rốt cục cũng làm thịt được hậu nhân của A Mộc, lão tử rốt cục đã giết được hậu nhân của A Mộc rồi!”

Hậu nhân của A Mộc và bản thân A Mộc cách biệt nhau một trời một vực, lúc này Odin đã quên đi đối tượng mà mình giao thủ là ai, trong đầu chỉ có ảo tưởng và giết chóc, hắn thật sự cho rằng mình đã thật sự giết được tử địch của Thú Tộc, giết được thánh phụ A Mộc của Man tộc.

Hai người Nemo Yabu trường lão cùng Hillman cùng xem Odin Ehm và Trương Đức Bư giao thủ, đều lộ ra vẻ khiếp sợ, thời gian giao thủ của hai người rất ngắn, nhưng trình độ hung hiểm lại làm cho hai người cảm thấy tâm thần rung động một hồi, đặc sắc tuyệt luân.

“Đức Bư Man Chuy, rốt cuộc cũng chết, chúng ta đi.” Nemo Yabu trường lão nhẹ nhàng thở ra, dáng tươi cười trên mặt, lẩm bẩm nói.

Musharraf Hillman cũng thấp giọng nói: “Đức Bư các hạ, không lẽ ngươi cứ như vậy bị một tên điên giết thật sao? Chẳng phải ngươi là đối thủ mà ta nhìn trúng hay sao?”

Với tư cách là thiên tài xuất sắc nhất của hai chủng tộc, thời gian hai người gặp nhau không dài. Nhưng đều hiểu rõ lẫn nhau rất sâu, Trương Đức Bư có thể nắm giữ tâm tình của của Musharraf Hillman, nhưng Musharraf Hillman đồng dạng cũng biết Trương Đức Bư rất rõ, căn bản không tin tưởng một kích của Odin Ehm có thể giết chết hắn!

Chính vào lúc này, nước biển dưới chân Odin Ehm cuộn sóng, một con Ngô Công màu xanh biếc uốn lượn như rồng đang bay lên, quay chung quanh Odin, vô số răng nhọn cắt vào nhục thể của hắn, quanh thân Odin Ehm lập tức bị cắt ra vô số miệng vết thương, đau đến mức hắn gào thét liên tục!

“Không chết?” Odin Ehm vừa sợ vừa giận, buông Sơn Khâu Chi Chùy và cây đực trong tay ra, thứ vũ khí kỳ lạ này được đầu khí của hắn sai sử, bay múa chung quanh thân mình của hắn. Ấm Ấm chuẩn xác, phá vỡ Bích Tỉ đao!

Vị Cuồng Sư Kiếm Thánh nâng chân phải lên, đạp một cước thật mạnh xuống biển, nước biển giống như bị nổ tung, tách ra bốn phía, một cước đạp xuyên: đáy biển, Kiếm Thánh chỉ uy, sao có thể bình thường!

Trương Đức Bư bị buộc thoát khỏi đáy biển. Hai chân đạp trên mặt biển, hình thể tăng vọt, biến thành một cự nhân cao 2,5m, trên thân mình rậm rạp dày đặc phù văn Thái Thủy Phất Năng Thắng Quyết. Trong lồng ngực truyền ra ba tiếng gào thét, giống như tiếng kêu của Ma Thần!

Da của hắn có một vết thương sâu thấy xương, lộ cốt cách sáng bóng và huyết quản, khoe miệng phun huyết, cũng là bị Odin Ehm công kích liên tiếp, làm bị thương thân thể.

Cũng may nhục thể của hắn đã cường hãn gần bằng Kiếm Thánh, miệng vết thương chảy ra không ít máu, nhưng vẫn như trước bảo tồn thực lực, sức chiến đấu cường đại!

Giờ phút này nhìn thấy Bích Tỉ đao không nằm trong tay hắn, mà đang được Đầu Khí Hóa Hình của hắn sai sử, đang va chạm kịch liệt với Sơn Khâu Chi Chùy của Odin Ehm trên không trung.

Dưới sự thao túng của hắn, Bích Tỉ đao hóa thành một con Ngô Công đang sống, tiếp được một kích của Sơn Khâu Chi Chùy.

“Chỉ dựa vào vũ khí giao thủ, căn bản không thể làm gì được hắn, hắn vẫn chưa chịu thi triển ra ảo diệu của Chiến Thần Quyết!” Trương Đức Bư nhổ ra một bụm máu, hung quang trong mắt lấp lánh, thầm nghĩ: “Xem ra phải bỏ vũ khí, dùng tay không vật lộn, mới có thể triệt để lĩnh hội Chiến Thần Quyết!”

Odin Ehm vừa sải bước đến trước mặt hắn. Bốn cánh tay mưa to điên cuồng nện xuống, điên cuồng đến cực điểm, nhẹ nhàng cười nói: “Lão tử rất ưa thích vật lộn, từng quyền từng quyền đánh chết ngươi. Nghe được âm thanh xương cốt của ngươi nứt gãy, quả thực rất sướng khoái!”

“Chưa hẳn!”

Trương Đức Bư hít vào một hơi thật dài, diện mục dữ tợn, hai tay nghênh tiếp bốn quyền. Không lui chút nào, cũng không bởi vì đối thủ là Kiếm Thánh thì hắn sẽ sợ hãi.

Cuộc chiến vũ khí vừa rồi rất kinh tâm động phách, Odin Ehm tu luyện chùy pháp đồng thời cũng tinh tu quyền pháp, hơn nữa giờ phút này Chiến Thần Quyết đã tu luyện tới cảnh giới Đại viên mãn, Thú Đầu Tứ Tí, tương đương với hai vị Kiếm Thánh, uy lực quyền pháp tăng gấp đôi, còn lợi hại hơn so với sử dụng Sơn Khâu Chi Chùy!

Mà Trương Đức Bư cùng hắn, đao quyền cùng tu. Càng làm người ta tức giận chính là, quyền pháp của hắn xuất chúng so đao pháp, vô số quyền pháp biến hóa đều rõ như lòng bàn tay, dù thể công của Odin

Ehm mạnh mẽ thế nào, hấn vẫn có thể ngăn được.

Một cái hô hấp, hai người đã công kích lẫn nhau hơn nghìn lần, Bích Tỉ đao và Sơn Khâu Chi Chùy vẫn đang va chạm trên đỉnh đầu hai người, vô số phù văn như hồ điệp bay múa, lập tức bị đầu khí cuồng bạo làm nổ tung.

Odin Ehm càng đánh càng không kiên nhẫn, đột nhiên buông tha phòng ngự, dùng một quyền đánh vào ngực Trương Đức Bưu, đánh mạnh đến mức Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết bị nghiền nát một nửa!

Mà cùng lúc đó, nắm tay phải của Trương Đức Bưu cũng rơi vào bộ ngực hấn, tam đầu Bĩ Mông chỉ lực khủng bố đến cỡ nào, ngực Odin Ehm lập tức truyền truyền ra âm thanh xương sườn đứt gãy!

Odin Ehm đối với thương thế trên người căn bản không thèm để ý, triệt để buông tha phòng ngự, nắm đấm giống như mưa rơi, nhe răng cười nói: “Đánh chết người, đánh chết người!”

Mồ hôi lạnh trên trán Trương Đức Bưu cuộn cuộn rơi xuống. Odin có thể không để ý thương thế của mình, hấn dù sao cũng là Kiếm Thánh, Huyết nhục có thể trọng sinh, mà Trương Đức Bưu thì không thể không để ý!

Trong nháy mắt công phu, hấn lại bị đánh một quyền. Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết phù văn hoàn toàn bị nghiền nát, cơ bắp trước ngực cơ hồ bị Odin đánh thành bùn nhão ngũ tạng lục phủ, trong cơ thể cũng suýt nữa bị xé nát, nhện không được trong miệng phun ra một ngụm máu tươi. Hướng mắt Odin Ehm phun tới!

Odin Ehm đưa tay cản một cái, Trương Đức Bưu thừa cơ lui về phía sau, giận dữ hét: “Móa nó, người thật sự điên rồi!”

“Lão tử đúng là bị điên rồi!” Odin Ehm nhe răng cười liên tục, giống như một mũi tên lao về phía hấn, hai người một trốn, một truy, âm thanh giao thủ liên tục truyền đến, lại tách ra lần nữa!

“Đây thật sự là một trận ác chiến, thật là đã mắt!”

Bên cạnh bờ, Nemo Yabu trường lão thấy vậy mặt mày hớn hờ, tán thưởng liên tục, nói: “Không nghĩ tới Đức Bưu Man Chuy lại mạnh như vậy, lúc trước ta thật sự khinh thường hấn. Hillman người nói không sai, Kiếm Thánh bình thường căn bản giết không chết hấn, bất quá Odin tiền bối, xem như hấn không may, thực lực của hấn càng cao, chống cự càng lợi hại, Odin Ehm lại càng hưng phấn, càng muốn giết người!”

Hillman giờ phút này cũng khiếp sợ dị thường, Trương Đức Bưu có thể từ trong tay Odin Ehm chống đỡ lâu như thế, đã vượt qua dự liệu của hấn, tuy Odin Ehm không có vũ khí tiện tay, nếu như hấn nắm giữ bốn thanh vũ khí cấp Truyền Kỳ, Trương Đức Bưu đã sớm chết rồi.

Nhưng đồng thời cũng nói rõ, thực lực Trương Đức Bưu, đã không ở cấp độ khi giao thủ với hấn nữa!

”Long Mông Bảo Tượng Quyết tầng thứ bảy, đủ để đối chiến với Kiếm Thánh bình thường! Nhưng đáng tiếc, hấn gặp được chính là Cuồng Sư Odin Ehm, tên này giết người thành tính, giết đến mức lục thân bất nhận, ngay cả mạng của mình cũng không cần.

Nghĩ tới đây, đột nhiên trong nội tâm Hillman khê động. Nghi ngờ nói: “Trí giả đại nhân, hấn vì cái gì không trốn? Cùng Odin Kiếm Thánh chiến đấu đến bây giờ, trên mặt Đức Bưu Man Chuy còn không có thần sắc kinh hoảng chút nào, ta cảm thấy hấn yên tâm như vậy chắc có chỗ dựa!”

Nemo Yabu trường lão cười nói: “Trốn? Odin tiền bối là Kiếm Thánh, sử dụng ngự khí phi hành, hấn lại có thể trốn ở đâu?”

Hillman lắc đầu nói: “Trí giả đại nhân phải biết rõ, Đức Bưu Man Chuy còn có một con phi hành tọa kỵ? Đó là thành thực thể Kim Quang Hồng, tốc độ phi hành đệ nhất thiên hạ, nếu hấn muốn chạy trốn, căn bản không ai có thể ngăn cản hấn!”

“Vẫn còn Lục Dực Kim Quang Hồng?”

Thần sắc Nemo Yabu trường lão khê biến, tốc độ Lục Dực Kim Quang Hồng đệ nhất thiên hạ, là phi hành ma thú nhanh nhất, Trương Đức Bưu nếu muốn rời khỏi, đúng là Odin không cách nào đuổi theo hấn.

”Có khả năng, hắn đã đem Lục Dực Kim Quang Hồng thu vào trong không gian giới chỉ, hôm nay bị Odin Kiểm Thánh đánh đến mức không thể mở chiếc nhẫn ra, phóng xuất con ma thú này ra.

Nemo Yabu trường lão suy đoán nói, bất quá trong nội tâm không dám khẳng định suy đoán của mình.

Hillman nhẹ nhàng lắc đầu, trầm nghĩ: ”Không gian giới chỉ có thể vây được Lục Dực Kim Quang Hồng thành thực thể sao? Chỉ sợ nói ra cũng không ai tin. Làm ta nghi hoặc chính là, vì sao Đức Bư Man Chuy còn không xuất ra chiêu mạnh nhất của hắn.

Trên biển, hai người giao thủ đến giai đoạn nóng bỏng, Trương Đức Bư không phải không muốn xuất chiêu mạnh nhất ra, mà là bị Odin bức bách không kịp xuất ra, nắm đầm của Odin thật sự quá nhanh, nhanh không tưởng tượng nổi, hơn nữa công kích của Trương Đức Bư hắn không cần ngăn cản, dùng tư thế liều mạng bị thương giết chết đối thủ!

Nếu như Trương Đức Bư thật sự cùng hắn dùng tổn thương đổi tổn thương. Người chết khẳng định không phải Odin Ehm. Odin Kiểm Thánh nhìn thì như điên cuồng, kỳ thật là đại trí giả ngu, hắn có thể huyết nhục trọng sinh. Mà Trương Đức Bư tuyệt đối không được, cho nên khi dùng phương thức tổn thương đổi tổn thương tuyệt đối là cái chết nhanh nhất, máu tanh nhất, bạo lực nhất đối với mọi rợ!

“Không thể đánh tiếp! Giao thủ với hắn một lát nữa. Chỉ sợ chưa kịp tìm hiểu ảo diệu của Chiến Thần Quyết, chỉ sợ ta đã bị hắn đánh chết rồi!” Tinh quang trong mắt Trương Đức Bư chớp động, đang định phóng xuất Thái Ca ra, khi hắn vừa phân thần liền bị đánh bay, bay về phía đá ngầm gần Chiến Thần Điện.

“Không xong!”

Oanh!

Quyền của Odin Ehm trùng trùng điệp điệp đánh vào bụng hắn, trong miệng Trương Đức Bư phun huyết, bị một quyền nện bay tới hải đảo, va vào nham thạch, chỉ thấy trên nham thạch xuất hiện một lỗ thủng hình người!

Odin Ehm cất tiếng cười to, mạnh mẽ lao tới, cứ thế tiến vào trong động, một quyền lại một quyền hung hăng đập tới!

Nemo Yabu trường lão cùng Hillman chỉ nghe được âm thanh từ trong đó truyền ra, ngay cả Chiến Thần Điện gần đó cũng run lên. Như dưới đáy biển có động đất xảy ra, hiển nhiên là vì hai gia hỏa dưới nham thạch đang không ngừng va chạm, xung lực tản ra bốn phía.

“Đức Bư Man Chuy chết chắc rồi!” mặt Nemo Yabu trường lão lộ ra vẻ vui mừng, đột nhiên lại thở dài nói: “Đáng tiếc hắn là một kỳ tài ngút trời a!”

Cho tới bây giờ, Hillman cũng không cho rằng Trương Đức Bư có thể từ trong tay Odin Kiểm Thánh chạy trốn nữa, Odin thật sự quá mạnh mẽ!

“Thật đáng tiếc, ta vốn cho rằng khi hắn trưởng thành sẽ là đối thủ của ta!”

:oe76::oe76:

codon.traí

176. Chương 176: Hung Uy Cái Thế

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 176: Hung Uy Cái Thế

Dịch: sparrow

Biên: contraitanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Âm thanh giao thủ dừng lại. Nemo Yabu trưởng lão nhìn qua Hillman dò xét: “Tên mọi rợ kia đã chết?”

Vào lúc này, cửa động đột nhiên chấn động, oanh được một tiếng, Odin Ehm Kiếm Thánh cùng đá vụn đầy trời bay ngược ra, rơi xuống khoảng cách cách đó vài dặm, trên mặt biển có một trận mưa đá rơi xuống!

Nemo Yabu trưởng lão cùng Hillman ngạc nhiên nhìn thấy hết thấy, chỉ thấy vách đá sâu trên hòn đảo Chiến Thần Điện, giờ phút này trong phương viên bảy tám trượng có hình năm ngón tay rõ ràng, giống như có một người dùng lực cực lớn đánh ra.

Lại nhìn Odin Ehm. Thấy vị Kiếm Thánh này hiện giờ rất thê thảm, hai chân đứt ngang gối, bốn đầu cánh tay đã đứt ba, phần bụng bị phá vỡ, cường ép dùng đấu khí đứng trên mặt biển dùng Huyết Nhục Trọng Sinh, Huyết Nhục Trọng Sinh không ngừng chữa trị thân thể của hắn.

“Đây là công kích mạnh nhất của Đức Bưu Man Chuy?”

Hillman cảm thấy xương cốt toàn thân của mình run rẩy, bề mặt cửa động bị gọt rất bằng phẳng, giống như một thanh đao sắc bén gọt qua. Tại sao một kích này có lực lượng kinh người đến thế?

Dưới một kích đó. Suýt nữa giết chết một vị Kiếm Thánh lâu năm, loại công kích này quả thực làm cho người ta sợ hãi!

Huống chi, người phát ra một kích đó, chỉ đạt tới giai đoạn thứ nhất của Đấu Khí Biến Hóa, Quyền Ý Biến Hóa mà thôi, nếu là một Kiếm Thánh phát chiêu này, chỉ sợ Odin Ehm đã bị đánh thành cặn bã, xương cốt cũng không còn!

Nemo Yabu có chút phát mộng, ngơ ngác nhìn Trương Đức Bưu từ trong cửa động đi ra. Mọi rợ lúc này thậm chí hơn cả Odin Ehm, lồng ngực bị sụp xuống. Đã không còn cảm giác uy nghiêm lẫm lẫm, 24 căn xương sườn toàn bộ bị Odin đánh nát!

Cổ của hắn nghiêng qua một bên. Hiển nhiên cổ đã bị Odin đánh gãy, nếu là người bình thường bị thương thể nghiêm trọng như thế, đã sớm chết rồi, nhưng người tu luyện đấu khí, sinh mệnh lực hơn xa người bình thường, tu vi Trương Đức Bưu đã đạt tới Đấu Khí Biến Hóa, sinh mệnh lực càng cường hãn kinh người!

“Khục khục!” Đầu sư tử điên này đúng là hung ác, lão tử lần đầu tiên bị người ta bức đến loại tình trạng này!” Trương Đức Bưu thở hổn hển chửi thề mấy câu, miễn cưỡng đứng dậy, vịn tay vào cửa động, trước mắt biến thành màu đen. Một chiêu Chích Thủ Già Thiên này, uy lực mạnh hơn lúc ở Hắc Thạch Thiết Ngục nhiều, nhưng cũng lấy hết đấu khí và tinh thần lực của hắn!

Trương Đức Bưu nghỉ ngơi một chút. Ngẩng đầu nhìn lên, thấy Odin Ehm đã chữa trị được một chân, tức giận muốn thổ huyết: “Như vậy cũng không chết?”

Hôm nay mọi rợ đã ném nửa cái mạng, tuy thương thể Odin Ehm nặng, nhưng chỉ bị thương ngoài da, không thương tổn đến căn bản của hắn.

Đúng vậy, gãy tay gãy chân đối với Kiếm Thánh chỉ là bị thương ngoài da, chỉ cần chữa trị thân thể, là sinh long hoạt hổ. Mà Trương Đức Bưu không đạt tới cảnh giới Huyết Nhục Trọng Sinh, trên người tổn thương với hắn là trọng thương!

“Đánh không lại người, trước tiên tịch thu vũ khí của người rồi nói sau!” Trương Đức Bưu từ trong động lấy ra hai món vũ khí, trong đó có một là Bích Tỉ đao của hắn, một còn lại là Sơn Khâu Chi Chùy của Odin Ehm. Thời điểm hai người xông vào trong động, hai món vũ khí này cũng bay vào, đại chiến trong động không ngừng.

Khi hai người bọn họ đều bị trọng thương, hai món vũ khí không người khống chế, lúc này mới rơi xuống.

Trương Đức Bưu thử mở không gian giới chỉ ra, đem Sơn Khâu Chi Chùy thu nhập vào trong giới chỉ, nào biết vừa mới ngưng tụ một tia tinh thần lực, suýt nữa bất tỉnh, tức giận gất lên một tiếng, đành phải đem Sơn Khâu Chi Chùy đeo vào bên hông, cầm lấy Bích Tỉ đao thở dốc, sau một lúc lâu, cuối cùng cũng khôi phục một ít nguyên khí.

Tại đây trong thời gian thật ngắn. Odin đã chữa trị một chân, hai mắt phóng hỏa, nhìn Sơn Khâu Chi Chùy nằm bên hông của hắn.

Trương Đức Bưu làm mặt quỷ với hấn, khoe miệng cười cười, cổ lệch về một bên, giống như tùy thời đều có thể rớt xuống, vội vàng đình cử động nguy hiểm này, thầm nghĩ: “Thái Ca hồn đản này, tại sao không đi ra khỏi không gian giới chỉ? Quả nhiên, người vẫn không đáng tin chút nào.”

Rốt cục, hấn khôi phục hai ba thành tu vi, cưỡng ép vận chuyển tâm pháp, dùng đấu khí cố định cổ, sau đó kiểm tra ổ bụng một chút, chỉ thấy 24 căn xương sườn đều bị Odin đánh cho nát bấy, không cái nào lành lặn, nếu như không phải đấu khí của hấn đang bảo vệ ngũ tạng lực phủ, chỉ sợ sớm đã chết rồi.

Nemo Yabu trường lão thấy thế. Vui vô cùng, vội vàng nói: “Hillman, thực lực tiểu tử này đại tổn, nhanh bắt lấy hấn!”

Hillman dùng ánh mắt kỳ nhìn hấn, ngữ khí cổ quái, nhẹ giọng nói: “Trí giả đại nhân, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta là loại người lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn bỏ đá xuống giếng sao, phải theo dựa vào lực lượng người khác mới có thể đánh bại Đức Bưu Man Chuy sao? Ta tu luyện chính là đấu khí, mà không phải là chính trị! Đấu khí, phải ngay thẳng, không làm việc lén lút, ngươi nhìn lầm ta rồi!”

Ngữ khí Nemo Yabu trường lão trì trệ. Trong nội tâm thầm giận: “Những tên gia hỏa tu luyện đấu khí, đều là đồ ngốc!”

Trương Đức Bưu hít vào một hơi thật dài, lồng ngực bắt đầu đau một chút, từng mảnh vỡ xương sườn bị đấu khí của hấn bài xích. Theo làn da thấm thấu ra ngoài, rơi xuống mặt đất. Một lát sau tất cả mảnh vỡ xương sườn đều đã rơi ra. Lập tức mở không gian giới chỉ ra, đem Thái Ca phóng xuất ra.

Thái Ca nhìn thấy thảm trạng của hấn liền hoảng sợ, hung quang trong mắt thiểm động, nhìn về phía Odin Ehm, nói: “A Man, có muốn ta thay ngươi tiêu diệt hấn không?”

“Không cần!”

Trương Đức Bưu phát tác man tín. Hôm nay hấn đã động chân hỏa, không cần suy nghĩ. Những thứ như lý trí đã bị hấn ném lên chín tầng mây. Đấu khí và tinh thần lực còn sót lại rót vào trong Bích Tỉ đao, con ngọ công như phỉ thúy tăng vọt, đâm vào vách đá. Đón lấy, Bích Tỉ đao nhanh chóng co lại, bao bọc thân thể của hấn, hấn đi vào trong Chiến Thần Điện.

Trước Chiến Thần Điện đã có nhiều người tụ tập, trưởng lão và tù trưởng 23 bộ lạc Thú Tộc vẫn chưa rời đi, bọn người Lilith và Eva đứng trước bức tượng điêu khắc Chiến Thần quan sát cuộc chiến, nhìn thấy hấn không ổn, tinh quang trong mắt cao thủ bốn phía bắn ra, rục rịch, nhưng không ai dám tiến lên phía trước hạ sát thủ.

Tên mọi rợ Nam Cương này. Có thể lấy cứng chịu cứng với một Kiếm Thánh thành danh lâu năm của Thú Tộc, dùng cường phá cường, đánh đến lưỡng bại câu thương, cao thủ Thú Tộc sớm đã bị hấn hù dọa bể mật.

Lilith thấy toàn thân của hấn đầy máu, không cần nghĩ ngợi ném tới một cái đại phục hồi thuật, Trương Đức Bưu cảm thấy có một dòng nước ấm từ trên đỉnh đầu lao xuống, cọ rửa các vết thương trên thân thể của hấn một hồi, giống như Huyết Nhục Trọng Sinh, thương thể nhanh chóng phục hồi như cũ. Ngay cả xương sườn trong lồng ngực của hấn đang không ngừng sinh trưởng, quay đầu nhìn nàng mỉm cười cảm kích.

Nhưng mặt mũi của hấn lúc này đều là máu. Nụ cười cũng trở nên rất đáng sợ.

Lúc này Lilith mới nhớ tới là mình đang làm gì, trong lòng loạn như nai chạy, Eva cầm lấy tay của nàng, lúc này thánh nữ mới yên tâm.

Bên bờ biển, Musharraf Hillman thấy thế, mỉa mai nói: “Trí giả đại nhân, đệ tử của ngài cũng biết chăm sóc địch nhân a!”

Nemo Yabu trường lão tức giận hừ một tiếng, sắc mặt tái nhợt; “Ăn cây táo, rào cây sung, thành sự thì ít, bại sự có thừa!”

Nếu như Lilith không trưng trị liệu cho Trương Đức Bưu, dù thực lực mọi rợ có cường đại hơn nữa. Nhưng trước thương thể nghiêm trọng như vậy cũng làm thực lực của hấn hao tổn bảy phần, hơn nữa đấu khí của hấn vẫn chưa khôi phục, Odin Ehm muốn giết hấn quả thực dễ như trở bàn tay!

Cho dù Odin Ehm không ra tay, thì hơn mười cao thủ thành danh đứng trước Chiến Thần Điện cũng sẽ ra tay tiêu diệt tên mọi rợ này! Nhưng Lilith đã trị khỏi cho hắn, dù tên mọi rợ này vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, tuy vẫn suy yếu như trước, nhưng mọi người ở đây đều biết, không có bao nhiêu người ở đây là đối thủ của hắn.

Trước mắt tiêu diệt Đức Bưu Man Chuy chỉ có ba người. Nordinson thì không cần nhắc làm gì, mà Musharraaf Hillman trời sinh kiêu ngạo, không muốn bỏ đá xuống giếng, người có thể ra tay chỉ còn lại Cuồng Sư Kiếm Thánh Odin Ehm.

Nemo Yabu trường lão ngưng mắt nhìn lại, nhìn thấy Odin Ehm đã chữa trị được một nửa thương thế, đột nhiên đầu khí ngoại phóng, lăng không bay lên, bay về phía Chiến Thần Điện.

Cùng lúc đó, Trương Đức Bưu đi đến pho tượng Chiến Thần nằm ở trung tâm hòn đảo, hai tay ôm lấy ngón chân cái cực lớn của pho tượng cực lớn chân ngón cái, lực lượng tuôn trào ra trong nháy mắt

Gân xanh cùng mạch máu hiện rõ ở hai cánh tay hắn trông vô cùng dữ tợn, tựa như đang bị đè ép, có thể vỡ vụn bất cứ lúc nào, móng ngón tay thậm chí bị lực lượng bản thân ép tới đứt đoạn, lộ ra xương cốt trắng bệch, làn da cũng bị lực lượng bản thân xé rách!

Long Mông Bảo Tượng tầng thứ bảy toàn lực bộc phát, không có đầu khí áp chế, dù dùng thân thể Trương Đức Bưu cũng không cách nào kháng cự với cổ lực lượng này!

Cũng may Đại Hồi Phục Thuật của Lilith vẫn còn hiệu quả, ma pháp khôi phục không ngừng điều trị tổn thương mới làm hắn thoát nạn!

“Mọi rợ. Người làm cái gì?”

Chư vị trường lão cùng cao thủ Chiến Thần Điện kêu lên, hướng về phía trước đánh tới, chuẩn bị bảo hộ cho pho tượng Chiến Thần, ai ngờ bọn hắn chưa kịp động thân, pho tượng khổng lồ cao hơn trăm mét liền bị mọi rợ cứ thế mà ôm chặt vào người, thân tượng dần dần xuất hiện vết nứt, khe hở giống như mạng nhện lan tràn tứ phía!

Hô!

Trương Đức Bưu đang ôm cái ngón chân khổng lồ của pho tượng quét qua, chư vị cao thủ nhao nhao tránh lui, pho tượng kia to như vậy, nếu như nhẹ nhàng bị quét trúng một phát, không bị đập thành bánh thịt thì cũng trọng thương!

Odin Ehm còn không có phát hiện dị trạng, vừa mới bay lên Chiến Thần Điện, cười ha ha nói: “Sảng khoái, sảng khoái! Rất lâu không được đại chiến một hồi thống khoái như thế! Chiến đấu như vậy mới có ý tứ ”

“Rất thoải mái sao?” Trương Đức Bưu nhe răng cười, ôm lấy pho tượng được điêu khắc bằng nham thạch hướng đầu hắn nện xuống, rít lên: “Thoải mái hơn cũng có đấy!”

Oanh!

Odin Ehm trở tay không kịp, bị cái pho tượng kia nện lên đỉnh đầu, ầm ầm rơi xuống biển.

“Haaaa...!”

Trương Đức Bưu mở miệng bật hơi, man lực phát tác, cứ thế mà đem pho tượng điêu khắc giờ lên, hai chân ngồi xổm, hô một tiếng nhảy lên cao, dùng sức đem cái vị đại nhân dài trăm mét hướng địa phương Odin Ehm rơi xuống đập tới!

“Cho người thoải mái này!”

Odin Ehm vừa mới nhô đầu lên trên mặt biển, liền lại pho tượng Chiến Thần hung hăng nện xuống, ép xuống đáy biển, ngập vào bùn nhão cùng cát đá, mà pho tượng trăm mét chỉ còn lộ ra hai bàn chân to trên mặt biển!

Trương Đức Bưu cười ha ha, đứng ở một bên lòng bàn chân giẫm mạnh, Thái Ca thấy thế cũng chạy tới, một người một thú ở phía trên dùng sức nhảy lên, sau đó trùng trùng điệp điệp rơi xuống, trong miệng không ngừng nói: “Giẫm chết người, giẫm chết người!”

Trương Đức Bưu cùng Thái Ca náo loạn trong chốn lất, đột nhiên lực lượng toàn thân như là như thủy triều rút đi, choáng váng, nhện không được đặt móng ngồi xuống, nửa điểm lực lượng cũng không có, trong nội tâm cả kinh: “Không tốt, ta thoát lực.”

Loại hiện tượng thoát lực này, từ khi hắn tu luyện Long Mông Bảo Tượng quyết đến nay, chỉ gặp qua một hai lần, nhưng lần thoát lực trước thì lực lượng rất nhanh sẽ khôi phục, mà lần này hắn bạo phát tất cả tiềm lực trong một kích duy nhất, thì tốc độ khôi phục lực lượng cực kì chậm chạp, Trương Đức Bưu thể mới biết không ổn, giây dựa đứng dậy, nói: “Thái Ca, mau dẫn ta rời đi!”

Thái Ca nháy mắt mấy cái, nghi ngờ nói: “A Man, chúng ta không chơi nữa sao?”

“Còn chơi cái rắm? Chơi nữa cái mạng của lão tử cũng không còn!”

Trương Đức Bưu cười nó trên lưng, đang muốn rời đi, đột nhiên nhìn thấy hồ nữ Lilith, trong nội tâm khẽ động, nói: “Bay qua!”

Mọi người thấy đến Lục Dực Kim Quang Hồng bay đến trước Chiến Thần Điện, nhao nhao tránh lui, không ai dám trực diện đối mặt với hung uy của hắn. Trương Đức Bưu nhảy từ trên lưng Thái Ca xuống, bước đến trước mặt Lilith, không nói với Thánh nữ đại nhân một câu, đột nhiên duỗi một cánh tay ra, gấp nằng lên, sau đó leo lên lưng Thái Ca.

Thánh nữ thét lên không thôi, hai tay nhỏ nhắn không ngừng đánh vào sau lưng của hắn, Trương Đức Bưu không rảnh mà để ý, nói: “Thái Ca, chúng ta đi!”

Nordinson thấy thế, muốn tiến lên ngăn trở, đột nhiên chứng kiến Eva nữ vương khẽ lắc đầu, trong nội tâm khẽ động, lui về phía sau một bước, đứng sau lưng Eva, coi như không liên quan đến mình.

Thái Ca chở hai người đi, nhìn lại phía dưới nhìn lại. Chỉ thấy Odin Ehm như trước không chết, chui ra từ đáy biển, cả người đầy nước bùn cùng rong biển, chật vật không chịu nổi. Lập tức ngưng tụ ma pháp lực, chuẩn bị phóng thích cấm chú thừa cơ làm thịt hắn. Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Thái Ca, không nên động thủ, giữ lại hắn còn có chỗ hữu dụng! Bay chậm một chút, để cho hắn đuổi theo!”

Thái Ca trong nội tâm nghi hoặc, chậm dần tốc độ, quả nhiên thấy Odin Ehm hỗn hển đuổi giết tới. Cuồng Sư Kiếm Thánh Odin Ehm thành danh đã lâu, cả đời cũng chưa từng chịu loại sỉ nhục kinh khủng như vậy, sớm đã động nộ, không giết hắn cho hả giận quyết không bỏ qua!

Trương Đức Bưu cười hắc hắc hai tiếng, lại ho khan ra một khối huyết đàm, hướng Lilith nói: “Thánh nữ đại nhân, mau giúp ta trị liệu thương thế. Đấu khí của ta cùng lực lượng đều khô kiệt rồi. Tốc độ khôi phục chậm đến đáng sợ, có thể là thân thể xảy ra vấn đề!”

Lilith tức giận đến toàn thân phát run, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, cả giận nói: “Từ mọi rợ, đồ lưu manh, đừng mong có chuyện ta sẽ giúp người trị liệu! Vừa rồi ta trị liệu cho người, người còn không phải lập tức trở mặt bắt cóc ta rồi hả? Nhanh thả ta xuống, nếu không đạo sư của ta nhất định sẽ hủy bỏ liên minh cùng Nam Cương Man tộc các ngươi!”

Trương Đức Bưu lơ đãng, cười nói: “Điều đó không có khả năng. Trong lòng Nemo Yabu trưởng lão không có năng lực đùa nghịch như vậy. Thú Tộc muốn đối kháng Thần Vương điện, không muốn bị Thần Vương điện diệt tộc, khẳng định phải cùng Nam Cương kết minh.”

Lilith cứng họng, tuy nhiên muốn phản bác hắn, lại tìm không ra lý do, chỉ phải bỏ qua thân phận, thấp giọng đề nghị: “Ta chữa trị thương thế của người, người có phải hay không sẽ đem ta thả ra?”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Cái này cũng không có khả năng, người phải ở tại chỗ này, không ngừng trị liệu cho ta, cô lẽ ta có khả năng bị tổn thương rất nặng.” Nói xong, quay đầu lại nhìn Odin Ehm đang truy đuổi mãnh liệt, cười hắc hắc nói: “Bởi vì ta còn muốn đánh nhau tiếp với con sư tử điên kia, đối thủ là Thú Tộc Kiếm Thánh, có thể ngộ không thể cầu, nhờ áp lực của hắn ta mới có thể nhanh chóng đột phá! Huống chi, không biết được ảo diệu trong Chiến Thần quyết, ta sao có thể cho người rời đi. Có người ở đây, ta cũng tương đương với cảnh giới Huyết Nhục Trọng Sinh của Kiếm Thánh”.

“Bạo Lực Cuồng!” Hồ nữ chán nản, rồi lại không thể làm gì, tức giận trong lòng giống như đã biến mất toàn bộ, cảm thấy trong nội tâm rất bình thản và ảm áp. Lilith không khỏi bối rối, vội vàng làm ra bộ dạng

hung thần ác sát, oán hận nói: “Để cho ta kiểm tra một chút, rốt cuộc ngươi có bị vấn đề gì không!”

codon.traí

177. Chương 177: U Hồn Chi Hải

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 177: U Hồn Chi Hải

Dịch: sparrow

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Quá nghiêm trọng, tất cả cơ nhục cốt cách và huyết quản đều có hiện tượng xuất huyết, Lilith cẩn thận kiểm tra thân thể hẳn một lượt, dò xét chốc lát, cuối cùng phán hai câu: “Đấu khí của ngươi khô kiệt, lực lượng không cách nào khôi phục, nguyên nhân do thân thể ngươi tổn thương vỡ vụn với quy mô lớn. Nếu như ta nghĩ không sai, đấu khí thông đạo của ngươi cũng có thể xuất hiện vết rách.”

Trương Đức Bưu nhắm mắt ngưng thần, tinh tế xem xét tình huống thân thể mình, phát hiện quả nhiên đúng như nàng nói. Thậm chí ngay cả đấu khí thông đạo trong quá trình giao thủ đã bị đấu khí của Odin Ehm chấn thương, xuất hiện tổn hại nghiêm trọng.

“Nếu như đấu khí của ngươi dồi dào, xuất hiện loại tổn thương này cũng không ngại gì, đấu khí sẽ dần dần chữa trị thân thể ngươi. Nhưng mấu chốt là ngươi lại dùng Long Tượng cự lực, cường hành chống lại Chiến Thần quyết, cơ nhục, cốt cách, huyết quản đều là vật dẫn thừa nhận lực lượng. Long Mông Bảo Tượng tầng thứ bảy có sức mạnh của ba đầu Bì Mông, thời điểm bộc phát toàn bộ đã không có đấu khí áp chế, nó quá tải đối với thân thể của ngươi, cho nên mới xuất hiện tình huống không thể khôi phục tu vi này.”

Lilith nói đến đây, một bộ dạng hận rèn sắt không thành thép, giận dữ nói: “Ngươi cũng quá không yêu quý thân thể mình rồi, đánh không lại thì bỏ chạy, có đáng phải liều mạng với tên điên kia không?”

Trương Đức Bưu gãi gãi đầu, lúng túng cười nói: “Ta bị hấn đánh ác quá, đầu óc choáng váng nên không nghĩ được gì nữa, chỉ muốn đập cho hắn trận. Đúng rồi Thánh Nữ đại nhân, thương thế của ta có thể dùng Đại Hồi Phục thuật trị liệu không?”

Lilith đưa tay vuốt vuốt tóc bên tai, lắc đầu nói: “Đại Hồi Phục thuật chỉ có tác dụng cứu mạng thôi, thích hợp cho việc trị liệu thương thế trí mạng, không cách nào chữa khỏi vết thương nhỏ. Tổn thương của ngươi là tổn thương căn bản, phải dùng Đồ Đằng Trị Liệu Ba Kết Giới mới có thể triệt để trị khỏi.” Dứt lời, chiếc đuôi giấu sau lưng khẽ chập chờn, một cái đồ án thú tộc đồ đằng xuất hiện trên lưng Thái Ca, dần dần sáng ngời, hình thành một vầng sáng kết giới màu lam nhạt.

Trương Đức Bưu ở trong kết giới chỉ cảm thấy từng dòng nước ấm không ngừng cọ rửa thân thể mình, tẩy trừ tạp chất trong thân thể, trị liệu bộ phận hư tổn.

Không lâu sau hẳn liền thấy tinh lực dồi dào, càng hơn khi trước, đấu khí và thể năng đều nhanh chóng hồi phục, trong lòng mừng rỡ: “Bắt cóc cô nàng này đúng là một quyết định anh minh!”

Trong lòng nghĩ vậy, miệng Man tử lại tán thán: “Thánh Nữ đại nhân, Đồ Đằng Trị Liệu Ba Kết Giới này của nàng đúng thật là một vật hữu dụng, ngoại trừ có thể trị liệu vết thương bên ngoài, rõ ràng còn có thể tẩy đi tạp chất trong cơ thể. Kiểm đấu sĩ cùng ma đạo sư tu luyện đến cảnh giới ngũ cấp đều cần luyện thể, khiến cho thân thể tiến hóa càng thêm hoàn mỹ. Nếu như tu luyện trong Đồ Đằng Trị Liệu Ba Kết Giới này, khẳng định là làm chơi ăn thật!”

Lilith nghe xong cực kỳ cao hứng, vui vẻ ra mặt nói: “Thì ra nguyên nhân là vậy. Shaman trong thú tộc ta có địa vị trong tộc cực cao, cao đẳng chiến sĩ đối với shaman cũng đều rất cung kính, cầu họ thi triển Đồ Đằng Trị Liệu Ba Kết Giới. Đúng rồi A Man, ngươi có cần ta giúp ngươi luyện thể không?”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Ta tu luyện Long Môn Bảo Tượng, Tà Linh Thánh Điển cùng Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, giờ phút này cường độ thân thể sớm đã tiếp cận Kiếm Thánh, Đồ Đằng Trị Liệu Ba Kết Giới đối với ta vô dụng.”

Lilith trong lòng có chút thất vọng.

Sau lưng, Cuồng Sư Kiếm Thánh Odin Ehm vẫn còn đuổi theo không bỏ, trong miệng chữ không dứt.

“Có đứng lại hay không?”

Trương Đức Bưu đứng dậy, đột nhiên quát lớn một tiếng, từ trên lưng Thái Ca xoay người phóng lên, vùng Sơn Khâu Chi Chuy nện xuống!

Odin Ehm vội vàng ngậm miệng, đối mặt Sơn Khâu Chi Chuy cự đại như kim tự tháp, không chậm trễ giờ bốn cánh tay lên nghênh đón!

Nào ngờ lúc này, trong tay trái Trương Đức Bưu đột nhiên hiện thêm một cái đục thép. Sơn Khâu Chi Chuy đánh mạnh trên đục thép, tạo ra một tiếng vang thật lớn, kiếm khí khắp trời kích xạ xuống.

Odin Ehm lập tức ăn phải thiệt thòi, thân thể bị những kiếm khí kia đâm thủng hình thành không biết bao nhiêu lỗ nhỏ, tức giận đến toàn thân phát run!

Trương Đức Bưu cười ha hả, thu Sơn Khâu Chi Chuy vào không gian giới chỉ, nhẹ nhàng hạ xuống mặt biển, ngạo nghễ đứng thẳng, nói lớn: “Odin, hôm nay ngươi đã không có vũ khí, ta nếu dùng vũ khí chính là khi dễ ngươi! Đến đây, hai người chúng ta tay không đọ sức!”

“Tiểu tử, có gan đem Sơn Khâu Chi Chùy trả lại cho ta!” Odin Ehm trong mắt phóng hỏa, điên cuồng hét lên một tiếng hướng hấn đánh tới, một lần nữa thi triển thủ đoạn lường bại câu thương.

Trương Đức Bưu tay không cùng hấn liều mạng, không chút nhường nhịn, một bên chiến đấu, một bên học trộm kĩ xảo vận hành Chiến Thần Quyết trên người hấn.

Thời điểm chống đỡ hết nổi, hấn liền rút ra, lại ngồi lên lưng Thái Ca, để cho Lilith trị liệu. Odin Ehm không đánh chết được hấn, nhìn hấn ngồi rung đùi điều trị, đuổi theo lại không kịp, tức giận đến suýt nữa thổ huyết, ở sau môn Thái Ca rửa xả không ngớt.

Nhưng nếu ngừng lại không đuổi theo, buông tha Man tử này, Odin Ehm căn bản không nghĩ tới, một lòng chỉ muốn giết hấn cho hả giận, đòi lại Sơn Khâu Chi Chuy.

Liên tục như vậy, Trương Đức Bưu cuối cùng dò dẫm được Chiến Thần Quyết bảy tám phần, đại khái tinh tường được chỗ ảo diệu của môn tâm pháp này. Chỉ dựa vào chuyện hai người giao thủ mà học được môn tuyệt đỉnh tâm pháp này là chuyện không thể, trong đó còn liên quan đến phương diện ứng dụng tinh thần lực, phải có đạo sư dốc lòng truyền thụ mới có thể học được một cách triệt để nhất.

Nhưng học được bảy tám phần Chiến Thần Quyết đối với Trương Đức Bưu mà nói đã đủ dùng rồi, còn cách ứng dụng tinh thần kĩ xảo hấn có thể dùng vài loại tâm pháp khác bổ sung.

Lúc ở Thần Vương Điện, hấn đối chiến với Clovis, chỉ một lần duy nhất liền hiểu rõ kĩ xảo Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, đó là bởi vì tu vi Clovis còn không bằng hấn, bị hấn đánh áp đảo, cho nên có thể dễ dàng thăm dò được ảo diệu của Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết.

Mà Odin Ehm lại là một vị Kiếm Thánh uy tín lâu năm, Trương Đức Bưu bị hấn đánh áp đảo, rất khó nắm chắc đầu khí lưu động của hấn. Cũng may có Thái Ca cùng Lilith, đánh không lại có thể chạy trốn, trọng thương có thể trị liệu, hấn lúc này mới có thể hữu kinh vô hiểm học được Chiến Thần Quyết từ trên người Odin Ehm.

Trương Đức Bưu ngồi trên lưng Thái Ca, đối với tiếng chữ của Odin Ehm coi như tai điếc mắt ngơ, cần thật suy nghĩ môn tâm pháp này, không khỏi cảm khái người sáng tạo ra Chiến Thần Quyết có dụng tâm xảo diệu.

Chiến Thần Quyết so sánh với tâm pháp khác, lực công kích không bằng Long Môn Bảo Tượng của Nam Cương Man tộc cùng Đại Uy Thiên Long của Long tộc, lực phòng ngự cũng thua xa Thái Thần Phát Năng

Thắng Quyết, lực âm nhu cùng bền bỉ không bằng Tử La Thiên Trưng, còn phương diện bá đạo quỷ dị càng không cách nào so sánh với Tà Linh Thánh Điển trong Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết.

Nó chỉ có một sở trường, chính là cuồng hóa, lại khiến cho Thú tộc chiến sĩ tu luyện môn tâm pháp này không giờ phút nào không ở trong trạng thái cuồng hóa!

Với ý nghĩa như vậy, Thú tộc chiến sĩ sau khi tu luyện môn tâm pháp này, lực công kích thủy chung tăng gấp bội!

Nếu như tu luyện tới cảnh giới cao nhất, sẽ mở ra hình thái Chiến thần bốn tay, lực công kích một lần nữa nhân hai!

Luôn ở trong trạng thái cuồng hóa đối với Thú tộc mà nói quả thực là tâm pháp vô địch, nhưng với Trương Đức Bưu lại chẳng có bao nhiêu tác dụng.

“Ta không có huyết thống Thú tộc, cái tâm pháp này với ta mà nói thật sự là gân gà.”

Trương Đức Bưu dở khóc dở cười. Hắn sở dĩ cùng Odin Ehm chiến đấu lâu như vậy, không để Thái Ca tiêu diệt hẳn chính vì muốn từ trên người hắn đạt được Chiến Thần Quyết, nhưng cho tới giờ mới phát hiện môn tâm pháp này chỉ có huyết thống Thú tộc mới có thể tu luyện, hơn nữa Thú tộc có huyết thống càng tinh thuần, uy lực lại càng mạnh.

Giả như Chiến Thần Quyết nằm trong tay người có huyết thống Hoàng Kim Bể Mông như Eva Gruumsh, uy lực môn tâm pháp này mạnh đến không tưởng tượng nổi!

“Chiến Thần Quyết rơi vào tay ta, ngược lại chẳng có chút ý nghĩa nào!” Trương Đức Bưu nhắm mắt, đem phương thức vận hành Chiến Thần Quyết trong đầu loại bỏ một lần, trong lòng khẽ động.

Chiến Thần Quyết cũng có mười sáu kinh mạch, giống như Long Mông Bảo Tượng, nhưng Long Mông Bảo Tượng đầu khí có lộ tuyến thông đạo bá đạo cương mãnh, toàn bộ nằm trong thập nhị chính kinh, mà Chiến Thần Quyết ngoại trừ thập nhị chính kinh ra, còn có năm thông đạo thuộc về kì kinh bát mạch.

Năm thông đạo này chỉ có một cái trùng với Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết cùng Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết và Long Mông Bảo Tượng Quyết của Trương Đức Bưu, mặt khác bốn cái kia, đúng là mấy cái đầu khí thông đạo mà hắn còn thiếu!

Trương Đức Bưu không khỏi nảy sinh ý tưởng, thầm nghĩ: “Chiến Thần Quyết căn bản không phải tâm pháp Gruumsh lưu lại nhân gian, mà là tiền bối cao nhân Bể Mông tộc sáng tạo ra. Người khác có thể lập ra, chẳng lẽ ta không thể thoảng sửa đổi, xóa đi hạn chế huyết thống, sau đó dung hợp với Long Mông Bảo Tượng, trở thành tâm pháp có ba mươi sáu thông đạo đầu khí hoàn mỹ?”

Nghĩ là làm, Trương Đức Bưu hứng trí bừng bừng, bắt đầu nghiên cứu làm sao cải tiến Chiến Thần Quyết.

Tu sửa một môn tâm pháp đã hoàn thiện đến tận cùng đối với người khác mà nói quả thật là nhiệm vụ không thể hoàn thành, nhưng với hắn mà nói lại quen việc dễ làm.

Trương Đức Bưu cũng không phải lần đầu cải biến tâm pháp. Long Mông Bảo Tượng, Thái Thần Phất Năng Thắng cùng Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết ba môn tâm pháp này loại nào cũng không thua kém Chiến Thần Quyết, trải qua hắn cải tiến, ba loại tâm pháp đã được hắn thông hiểu đạo lý, dung làm một thể, trở thành Long Mông Bảo Tượng Quyết hoàn toàn mới kết hợp ưu điểm ba loại tâm pháp.

Cuồng hóa là độc quyền của Thú tộc, vốn cũng là tề đoạn của Chiến Thần Quyết, nhưng tề đoạn này cũng bị hắn tận lực cắt bỏ trong Chiến Thần Quyết. Trương Đức Bưu tu tu bổ bổ, cuối cùng đem Chiến Thần Quyết dung nhập vào trong Long Mông Bảo Tượng, sau đó bắt đầu không ngừng thí nghiệm, cố gắng đem uy lực các loại tâm pháp phát huy đến lớn nhất.

Lilith ngồi trên lưng Thái Ca chán chết. Hai ngày nay lúc Man tử cùng Odin Ehm chiến đấu đã giày vò nàng đến tình trạng kiệt sức. Man tử này có nàng bên người, càng thêm không sợ, mỗi lần đều khiến mình toàn thân tổn thương, hại Thánh Nữ không thể không tùy thời chuẩn bị Đồ Đẳng Trị Liệu Ba Kết Giới, vì hắn trị liệu thương thế, miễn cho tiểu tử này đi đời nhà ma.

Nàng trợ giúp Trương Đức Bưu như vậy, hậu quả tự nhiên là Odin Ehm đang mắng Trương Đức Bưu cũng thuận tiện cuốn nàng vào luôn, gọi nàng là “Tiểu tiện nhân, ăn cây cây táo rào cây sung, tiểu kỹ nữ, đồ phóng đảng, trọng nam khinh nữ...”.

Thánh Nữ đại nhân buồn rầu vụn phần, thầm nghĩ: “Lần này có lí cũng không nói được rồi, sau khi trở về Thần Điện, đạo sư nhất định sẽ trách phạt ta.”

Đang lúc Lilith hồi hận, đột nhiên Trương Đức Bưu đứng dậy, đồng thời vận chuyển bốn loại tâm pháp. Thiên Ma Đấu Khí hiện ra trước tiên, sau đó bề mặt cơ thể lập tức xuất hiện phù văn Thái Thủy Phất Năng Thắng Quyết, trong lồng ngực truyền ra tiếng gầm gừ trầm muộn, thân hình liên tiếp bành trướng.

Lúc ba loại tâm pháp vận động, Chiến Thần Quyết cũng phi tốc tiến bộ. Tầng thứ nhất, tầng thứ hai, từng tầng cảnh giới cứ thế bị hấn đột phá, không có chút trở ngại nào!

Theo cảnh giới Chiến Thần Quyết tăng lên, khí lực hấn cũng không ngừng tăng cao, từng khối cơ nhục căng nứt, thân thể càng lúc càng khô ngô, vậy mà vẫn không có xu hướng dừng lại!

Roẹt, áo Trương Đức Bưu chia năm xẻ bảy, lộ ra thân hình cường tráng, quần rộng thùng thình cũng bị căng rách, mạch máu trên da mặt nổi rõ, có xu thế thú hóa!

“Không xong, tác dụng cuồng hóa của Chiến Thần Quyết không trừ khử triệt để!”

Trương Đức Bưu một đường đột phá, tu luyện Chiến Thần Quyết lao thẳng đến tầng thứ bảy, đấu khí phi tốc đề thăng, lại kéo theo Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết cùng Thái Thủy Phất Năng Thắng Quyết, hai chủng tâm pháp cũng đồng thời đạt được tầng trưởng như bay. Bốn loại tâm pháp cân bằng, đồng thời đạt tới tầng bảy!

Đến tận lúc này, thân thể hấn mới đình chỉ sinh trưởng và thú hóa, chiều cao ba mét, cường tráng bư hấn, một cỗ khí thế khiến người ta còn khiếp sợ hơn Thú tộc cuồng hóa dâng trào ra!

Đột phá đến tầng thứ bảy, trong nháy mắt đó, đấu khí của Trương Đức Bưu dồi dào đến cực hạn, Thiên Ma đấu khí hóa thành giao long, lượn vờn bay lượn quanh thân hấn, ngay cả phù văn Thái Thủy Phất Năng Thắng Quyết cũng bị đấu khí kích động, cả đám phù văn thoát thể mà ra, quay quanh thân hấn trông rất đẹp mắt!

Trương Đức Bưu trong nội tâm khê động, phù văn Thái Thủy Phất Năng Thắng Quyết và Thiên Ma đấu khí dưới tác dụng của tinh thần lực, dần dần ngưng tụ dưới nách hình thành bốn cánh tay!

Đấu khí hóa hình đệ nhị trọng: tứ tứ (bốn tay) hóa hình!

Lilith trợn mắt lú lỏi nhìn hấn, quên mất tên mọi rợ đang trần truồng, lăm lăm nói: “Nam Cương Man tộc vậy mà cũng có thể cuồng hóa? Gruumsh tại thượng, điều này sao có thể?”

Trương Đức Bưu cười ha ha, dương dương đắc ý nói: “Dung hợp Chiến Thần Quyết Long Mông Bảo Tượng, bao hàm ba mươi sáu thông đạo đấu khí, hôm nay có thể nói là tâm pháp đệ nhất thiên hạ rồi a?”

Lilith không muốn thấy hấn hung hăng càn quấy, nhịn không được đả kích hấn: “Trong truyền thuyết, Đấu Chiến Thắng Quyết sở hữu ba mươi bảy đấu khí thông đạo!”

Trương Đức Bưu ngẩn ngơ, Lilith nói không sai, dung hợp ba loại tâm pháp Long Mông Bảo Tượng xác thực không tính là đệ nhất thiên hạ, còn có Đấu Chiến Thắng Quyết sắp xếp phía trước. Người khác không biết diệu dụng của Đấu Chiến Thắng Quyết, Man tử trong lòng lại rành mạch. Chỉ dựa vào một tàn đồ trong Đấu Chiến Thắng Quyết, hấn liền có thể từ đó lĩnh ngộ tất cả quyền pháp ảo diệu, thậm chí có thể cùng bậc Kiếm Thánh uy tín lâu năm Odin Ehm này liều mạng, khiến cho hấn chỉ có thể dùng thủ đoạn lưỡng bại câu thương mới có thể thủ thắng!

Lilith thấy hấn một bộ dạng chịu đả kích, trong lòng mềm nhũn, an ủi: “Tuy rằng kém Đấu Chiến Thắng Quyết, nhưng tâm pháp của ngươi đủ để bài danh đệ nhị, thậm chí ngay cả Thần Vương Pháp Điện của Thần Vương Điện nguyên lai bài danh đệ nhị cũng không bằng ngươi.”

Trương Đức Bưu lắc đầu, thầm nghĩ: “Một tấm tàn đồ của Đấu Chiến Thắng Quyết liền có thể điều động ba mươi bảy đấu khí thông đạo, ngay cả Odin Ehm cũng không thể không tránh né, loại tâm pháp này đích

xác là ở trên xa Long Môn Bảo Tượng. Trừ phi... trừ phi ta có thể tìm được vài loại tâm pháp khác trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, đem chúng dung hợp cùng một chỗ, điều động tất cả đấu khí thông đạo mới có thể so sánh với Đấu Chiến Thắng Quyết!”

Thái Ca đột nhiên lên tiếng: “A Man, chúng ta đến U Hồn Chi Hải rồi!”

Trương Đức Bưu vội vàng vứt bỏ tạp niệm, nhìn lại phía trước, chỉ thấy sắc trời đột nhiên tối sầm, trên mặt biển khắp nơi tràn ngập hắc ám ma pháp nguyên tố, gần trăm dặm mặt biển chứa đầy khói đen cuộn cuộn, bên trong truyền đến từng trận gào khóc thảm thiết. Thậm chí ngay cả nước biển cũng bị hắc ám nguyên tố xâm nhiễm thành hắc sắc!

Cách đó không xa, một con Thâm Hải Cự Viên đạt tới cấp mười sáu liên tục gào thét, thống khổ quay cuồng trong nước biển, sau một lúc lâu đã thành một thi thể, dùng mắt thường có thể thấy được tốc độ hư thối của cơ thể nó, bị hắc ám ma pháp nguyên tố ăn mòn thành bạch cốt, chìm vào nước biển.

Không lâu sau, cốt cách của Thâm Hải Cự Viên này lại nổi lên, biến thành một vong linh sinh vật, ngẩng đầu nhìn Thái Ca, há miệng phát ra tiếng gào thét vô thanh!

“Dám cùng ta phân cao thấp?” Thái Ca hưng phấn ném ra một cao đẳng lôi hệ ma pháp, đem con Thâm Hải Cự Viên kia nổ phân thân toái cốt, dương dương đắc ý nói.

Trương Đức Bưu cẩn thận nhìn vào vùng biển tràn ngập hào khí quỷ dị này. Hắc ám nguyên tố ở đây đậm đặc như vậy, ngay cả hắn cũng cảm thấy thân thể của mình có xu thế bị ăn mòn. Hơn nữa hắc ám ma pháp nguyên tố cũng không chỉ đơn thuần xâm thực thân thể, đồng thời cũng ảnh hưởng đến tư duy của não bộ, khiến cho nội tâm của hắn tràn ngập dục vọng giết chóc.

codon.traí

178. Chương 178: Địa Ngục Chi Tử

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 178: Địa Ngục Chi Tử

Dịch: Tà Nhân

Biên: sparrow

Nguồn : Kiếm Giới

Trương Đức Bưu vận mấy loại tâm pháp đấu khí, chuyển hóa Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết thành thiên ma đấu khí, thân thể mới không tiếp tục bị ma pháp nguyên tố hắc ám xâm thực, ý nghĩ cũng dần dần thanh tỉnh.

Thiên Ma đấu khí của Tà Linh thần miếu bản thân cũng là một loại đấu khí có tính hủy thực cực mạnh, phương thức không giống với nguyên tố hắc ám nhưng kết quả giống nhau đến kỳ diệu. Quanh thân hắn hình thành lực lượng Xích Thiên Ma Thần, đủ để chống đỡ bên trong hải vực quỷ dị này.

So với hắn, Lilith càng có vẻ nhẹ nhõm. Shaman Thú tộc ngoại trừ nghiên cứu Đồ Đằng Sinh Mệnh ra, đối với loại vu thuật hắc ma pháp cũng có nghiên cứu, trong phạm vi ám hắc đồ đằng kết giới, nàng so với Trương Đức Bưu còn an toàn hơn.

Về phần Thái Ca càng khỏi phải nói, con cạp này đã ăn hết hai khóa hắc ám Long tinh, tiến hóa thành hình thái Thánh cấp ma thú quang minh và hắc ám, trong U Hồn Chi Hải như cá gặp nước.

Trương Đức Bưu quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy Cuồng Sư Kiếm Thánh Odin Ehm ở ven biển U Hồn Chi Hải bồn chồn, không dám tiến nhập, thầm nghĩ: “Tên sư tử khùng này còn chưa triệt để vô dụng, còn biết U Hồn Chi Hải đối với đấu khí của hắn cực kỳ ảnh hưởng.”

Chiến Thần Quyết khiến cho Thú tộc chiến sĩ bao giờ cũng ở trạng thái cuồng hóa, nhưng sở trường này cũng đồng thời là nhược điểm, bởi vì cuồng hóa tuy có thể tăng lực công kích lên, nhưng dưới loại trạng thái này tinh thần luôn luôn bất ổn, dễ dàng bị cảm xúc cuồng nộ khống chế.

Odin Ehm mặc dù tu luyện Chiến Thần Quyết đến cảnh giới cao, nhưng tinh thần lực của hắn càng thêm bất ổn. Nếu như tiến vào U Hồn Chi Hải, sớm muộn gì cũng sẽ đánh mất thần trí, biến thành một cỗ máy giết chóc, cuối cùng cũng sẽ kiệt lực mà chết!

Hắn không tiến vào U Hồn Chi Hải, coi như hắn còn chút lí trí, biết rõ U Hồn Chi Hải nguy hiểm.

Trương Đức Bưu nghĩ tới đây, đột nhiên lấy ra Sơn Khâu Chi Chùy, ầm một tiếng thật lớn, vô số kiếm khí bay thẳng đến Odin Ehm!

Odin Ehm một chương đánh ra, đánh cho kiếm khí nát bấy, trong miệng phát ra tiếng gào thét như dã thú, lao thẳng vào U Hồn Chi Hải, hướng hắn giết tới!

Lilith hiểu kì nói: “Hắn không đuổi chúng ta nữa, người sao còn muốn gây sự với hắn?”

Trương Đức Bưu cơ miệng run rẩy, không có trả lời. Nếu như giải thích rõ ràng với nàng, hồ nữ xinh đẹp khẳng định sẽ coi hắn là tên man tử mọi rợ tà ác.

Trên thực tế Man tử xác thực không có hảo tâm: “Nam Cương cùng Thú tộc kết minh là xu thế tất yếu, Nemo trưởng lão cho rằng tiêu diệt ta không ảnh hưởng tới toàn cục, như vậy ta cho các người vẫn lạc một vị Kiếm Thánh cũng chẳng ảnh hưởng toàn cục.”

“!”

Odin Ehm sở dĩ dám xâm nhập U Hồn Chi Hải đuổi giết Trương Đức Bưu bởi chính hắn nắm chắc, sau khi Kiếm Thánh lĩnh ngộ Sinh Mệnh Bản Nguyên, huyết nhục trọng sinh, căn bản không sợ hắc ám nguyên tố ăn mòn, bản khoản duy nhất chính là ảnh hưởng của hắc ám đối với tinh thần hắn.

Chỉ cần giết man tử này, sau đó lập tức chạy ra khỏi U Hồn Chi Hải, vậy là mọi sự đại cát!

Bất quá tốc độ Thái Ca nhanh đến mức nào, làm sao để cho hắn đuổi theo được?

Odin Ehm mỗi lần muốn rời khỏi U Hồn Chi Hải, Trương Đức Bưu liền quay người lại, dùng Sơn Khâu Chi Chùy hướng hắn phát động công kích, chọc cho Cuồng Sư Kiếm Thánh nổi trận lôi đình, một tia lí trí cuối cùng cũng ném luôn lên chín tầng mây, một mực chỉ muốn giết hắn.

Hôm nay, ngay cả Lilith cũng nhìn ra Odin không ổn. Vị Cuồng Sư Kiếm Thánh này càng ngày càng hung dữ, rõ ràng đã lâm vào trạng thái điên cuồng, lập tức minh bạch dụng tâm hiểm ác của man tử, vội vàng leo ra sau đuôi Thái Ca, cao giọng nói: “Odin tiền bối, không nên đuổi theo, mau chạy ra ngoài đi!”

“Tiểu tiện nhân! Lãng đề tử(câu này quá cay độc nên để nguyên văn, dịch ra rất phản cảm)! Hồ li lãng lơ ăn cây táo rào cây sung!”

“Người đi chết đi a!”

Lilith tức giận đến toàn thân phát run, lại lom khom mò về, ngồi một góc tự kỉ hờn dỗi.

Trương Đức Bưu cười ha hả, Thánh Nữ đại nhân lườm hắn một cái, giận dữ nói: “Hai tộc chúng ta kết minh, hại chết hắn, đối với người Nam Cương có chỗ tốt gì? Đợi đến lúc Thần Vương Điện công tới, Odin tiền bối cũng là sức chiến đấu không thể thay thế!”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Đạo sư của nàng Nemo trưởng lão cho rằng hại chết ta không có vấn đề gì, ta đây hại chết Odin Ehm lại có chỗ nào sai?”

Lilith cứng họng, nói chẳng nên lời, trong lòng thầm than mộ tiếng: “Đạo sư, lần này chỉ sợ ngài làm sai rồi. Man tử này chỉ sợ đã trở thành đệ nhất nhân dưới Kiếm Thánh rồi, cho dù là Kiếm Thánh cũng không cách nào làm gì hắn. Nếu như hắn trở thành Đẩu Thánh...”

Thái Ca xâm nhập U Hồn Chi Hải, phi hành hơn mười dặm, hắc ám ma pháp ở đây càng lúc càng nồng nặc, che khuất bầu trời, cơ hồ nhìn không tới một tia dương quang, bốn phía chỉ là một vùng tối tăm mờ mịt.

Đột nhiên, nước biển rào rào tách ra, từng chiếc Lang Nha cự hạm theo nước chui ra.

Sáu chiếc Lang Nha chiến hạm này là hải quân Hải tộc, giờ phút này thân hạm bị hắc ám nguyên tố ăn mòn rách mướp, mà thủy thủ trên thuyền đã sớm bị hắc ám ma pháp nguyên tố xâm thực, vô số khô lâu trên thuyền chạy tới chạy lui!

Còn có một vong linh sĩ binh đứng đầu thuyền, vung đại cổ chùy dài hơn bốn xích, dùng sức đánh trống trận, nhưng trống trận sớm đã bị hắc ám nguyên tố ăn mòn, sớm đã biến thành một đồng rách rưới, bị nó gõ một cái, biến thành gỗ vụn, cùng với giá trống lộn xộn đầy đất.

Những vong linh Hải tộc kia rất nhanh phát hiện Thái Ca, trong đó một tên vong linh mặc áo giáp Hải tộc nhanh trí cung loan kiếm lên, đứng ở cột buồm chỉ huy. Những vong linh khác tức thì từ cửa sổ đẩy ra ma pháp pháo trong mạn tàu, tập trung vào Thái Ca.

Vị Hải tộc vong linh tướng quân kia thực lực thâm bất khả trắc, khi còn sống cơ hồ có thể sánh vai cùng Trương Đức Bưu, trên thân thể vẫn còn treo thịt thối, không bị hắc ám ma lực hủy thực hoàn toàn. Bất quá thần trí hắn bị cảm xúc tà ác ảnh hưởng, linh hồn đã triệt triệt để biến thành vong linh!

“Những thứ này, chắc hẳn là một chi đại quân Hải tộc phái ra thăm dò U Hồn Chi Hải rồi? Không nghĩ tới bọn hắn lại chết thảm như vậy.”

Trương Đức Bưu trong mắt tinh quang thiểm động, phân phó Thái Ca không nên trêu chọc bọn họ, đi vòng qua. Thái Ca bay ra khỏi phạm vi xạ kích của ma pháp pháo, nhưng vong linh Hải tộc kia còn chưa bỏ qua, thúc giục chiến hạm ở phía sau truy đuổi mãnh liệt, lại bị Odin Ehm phát hiện. Song phương lập tức khai chiến.

Man Tử quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy pháo bắn tận trời, đầu khí tung hoành, bên trong hải vực u tối thần bí bộc phát thành từng chùm sáng chói lọi, nhưng nhanh chóng bị hắc ám vô tận chôn vùi một lần nữa.

“Chỉ cần Odin động thủ giết người, thì không có cách nào ngăn cản dục vọng sát lục trong nội tâm! Nhưng đáng tiếc một vị đối thủ hiếm có lại bị hủy như thế...”

Mặc dù Odin Ehm không vẫn lạc ở U Hồn Chi Hải, Trương Đức Bưu cũng sẽ kêu Thái Ca giết hắn.

Man tử tuy rằng gần đây hay đối xử bình hòa với người khác, nhưng cũng có nộ khí. Nemo trưởng lão đối với hắn như vậy, hắn sớm đã muốn cho Thú tộc một bài học, mà cái chết của Odin Ehm chính là một bài học, cảnh cáo Thú tộc nên trung thực một tí!

U Hồn Chi Hải chỉ là hải vực trầm dậm, đối với biển cả mênh mông, chút phạm vi ấy cũng chẳng lớn, nhưng ở đây căn bản không cách nào được phân biệt phương hướng. Đứng ở ngoài nhìn vào, hải vực này như một hắc cầu gắn trên mặt biển, bên trong không có chút ánh sáng nào. Hơn nữa hắc cầu này còn đang không ngừng nhúc nhích khuếch trương ra ngoài, giống như có sinh mệnh lực.

“Khó trách hải tộc không tiếc hết thảy để thám thính hải vực này. Nếu như U Hồn Hải Vực tùy ý khuếch trương ra, vương quốc dưới đáy biển của bọn họ sớm muộn gì cũng bị U Hồn Chi Hải thôn phệ, tất cả con dân đều biến thành vong linh!” Trương Đức Bưu thầm nghĩ trong lòng.

Thái Ca trong hải vực này cũng dần bị mất cảm giác xác định phương hướng, như rắn mất đầu xông loạn bốn phía. Nếu là lúc bình thường, với tốc độ phi hành của nó, muốn thám thính phiến hải vực này thật dễ dàng, nhưng hiện tại ở bên trong này giống như mê cung, căn bản không rõ đông tây nam bắc.

Nếu nó muốn bay ra khỏi hải vực này cũng không khó, chỉ cần không ngừng bay lên, nhất định có thể thoát li ra được. Bất quá tới bây giờ, Trương Đức Bưu cũng bắt đầu cảm thấy hứng thú đối với vùng hải vực thần bí này. Vong linh sinh vật ở đây nhiều đến không thể tưởng tượng, ngoại trừ động vật biển ra, rõ ràng còn có vài chủng loại kì dị.

Những vong linh sinh vật này căn bản không phải động vật biển gì. Trương Đức Bưu dám khẳng định, chúng đến từ một không gian khác!

“Chẳng lẽ thật sự như Sundae tướng quân nói, U Hồn Chi hải là địa phương tiếp cận với địa ngục nhất?” Trương Đức Bưu nhìn vong linh sinh vật vọt ra từ trong lòng biển, lập tức giữ vững tinh thần, kéo tay Lilith,

nhảy trên lưng Thái Ca xuống, cao giọng nói: “Thái Ca, người về Nam Cương Thành mang Tiểu Hắc đến đây. Ở đây có nhiều vong linh như vậy, đối với Tiểu Hắc mà nói quả thực là bổ phẩm vô cùng, nói không chừng có thể làm cho Hắc Tử tiến hóa đến tầng thứ cao hơn!”

Thái Ca ứng tiếng, gió lốc nổi lên, lao ra khỏi U Hồn Chi Hải, hướng phía tây bay đi.

Lilith nhìn hắc ám vô tận bao phủ chung quanh, không khỏi rung mình một cái, thấp giọng nói: “A Man, ta cảm thấy người để con cạp kia li khai là một sai lầm, ở đây quá nguy hiểm.”

Không gian trước mặt Trương Đức Bưu đột nhiên nứt ra một cánh cửa, một con rết lớn màu phỉ thúy từ trong cửa uốn lượn bơi ra, dài đến hơn năm mươi mét, mỗi lần bơi đến lại phát ra thanh âm ken két sần sật, vây quanh hai người vài vòng, lượn qua lượn lại, tất cả vong linh sinh vật trong nước biển căn bản không có cơ hội tiếp cận bọn họ, liền bị hình thái thứ hai của Bích Vọng Dao chém thành xương vụn!

Lilith hâm mộ nhìn qua, cây đao này công thủ như một, hơn nữa uy lực kinh người, tuy vẫn không phải bảo vật cấp Truyền Kỳ, nhưng so với bảo vật cấp Truyền kỳ lại có sự xuất sắc riêng.

Trương Đức Bưu cười nói: “Vong linh sinh vật đều là bộ xương, không có cơ nhục nên không cách nào chứa đựng hắc ám ma pháp lực, còn có nguy hiểm gì chứ?”

“Nếu như vong linh sinh vật có cơ nhục thì sao?”

“Vong linh có cơ nhục?”

Trương Đức Bưu ngẩn ngơ, đột nhiên nhớ tới Thánh Ma Đạo Sư Zaid từ trong địa ngục triệu hoán người đầu quái Tao Los, lắc đầu nói: “Vậy thì phiền rồi! Vong linh hệ sinh vật nếu như có cơ bắp, tức là sinh vật thuần túy của địa ngục, thuộc về cao đẳng ác ma hệ. Cao đẳng ác ma có trí tuệ rất cao, cực kỳ khó giải quyết! Bất quá ác ma hệ vong linh sinh vật cực kỳ hiếm thấy, chỉ có vong linh Thánh Ma Đạo Sư mới có thể triệu hoán ra, U Hồn Chi Hải không có khả năng tồn tại loại sinh vật này.”

Tiếng nói vừa dứt, Lilith đột nhiên chỉ về phía trước, run giọng hỏi: “Người xem, kia có phải ác ma không?”

Trương Đức Bưu theo tay nàng nhìn lại, chỉ thấy trong khói đen u ám phía trước, nước biển bắt đầu cuộn cuộn, dần dần từ dưới nước hiện ra một quái vật khổng lồ, hoa văn màu xanh và màu đen giao nhau trên da, trông bóng loáng vô cùng, bốn cái móng vuốt giống như thiết trụ bắt đầu uốn lượn, tiềm phục trên mặt biển.

Đây là một con cóc vô cùng khổng lồ, căn bản không phải là ma thú thuộc về nhân gian. Trong lỗ mũi phun ra một cỗ hắc ám nguyên tố dơ bẩn không chịu nổi, tanh hôi bức người!

Đột nhiên trên trán con cóc kia nứt ra hai cái khe hẹp dài, một đôi mắt chậm rãi mở ra, bên trong lơ mơ lóe sáng, như một khối bảo thạch phỉ thúy cự đại.

Tiếp đó, trán nó lại mở ra một đôi mắt, trong chớp mắt mở ra tám con mắt to như quả bóng rổ, tám con mắt này sắp xếp thành một vòng tròn ở trên trán, lấp lánh lóe sáng!

Con cóc kia mở miệng rộng ra, dùng sức hút khí. Hắc ám ma pháp nguyên tố trong không gian trăm mét phương viên bốn phía lập tức bị hút hết chảy vào trong bụng nó!

“Bát Mục Minh Thiềm? Thứ này làm sao lại xuất hiện ở nhân gian? Chẳng lẽ phụ cận có vong linh Thánh Ma Đạo Sư triệu hoán địa ngục sinh vật?”

Trương Đức Bưu sắc mặt kịch biến, Bích Vọng Dao đang múa lượn chung quanh đột nhiên dừng lại, như một đầu đại xà đang vận sức chờ phát động. Mũi đao chênh lên như đầu rắn, chăm chú khóa chặt phương hướng của con cóc khổng lồ kia. Lilith vội tựa vào bên cạnh hắn, run giọng hỏi: “Bát Mục Minh Thiềm là cái gì? Ác ma không phải là mấy tên mọc cánh trên lưng sao?”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, thấp giọng nói: “Mọc cánh là cao đẳng đại ác ma, tất cả đều đã hóa hình người. Cao đẳng đại ác ma cho dù là vong linh Thánh Ma Đạo Sư cũng không thể triệu hoán dễ dàng được. Nếu như Bát Mục Minh Thiềm này không phải Vong Linh Thánh Ma Đạo Sư triệu hoán ra, vậy phụ cận khẳng định có cửa đi vào địa ngục! Thật là kỳ quái, cửa vào địa ngục rõ ràng ở tầng chín của Thâm Uyên, ở đây sao lại xuất hiện một cửa vào nữa?”

Ngưu đầu quái Tao Los không có cánh, chỉ có thể coi là ác ma phổ thông, cao đẳng ác ma thực lực càng mạnh hơn nữa. Thực lực Bát Mục Minh Thiềm này, chỉ sợ còn không bằng Tao Los.

“A Man, ta cảm thấy chúng ta hay là mau rời khỏi nơi này thì hơn.” Lilith nhìn con cóc khổng lồ này, thấp giọng nói.

Trương Đức Bưu còn chưa trả lời, đột nhiên con cóc kia mở miệng rộng, ngậy ngốc ngồi xổm trên mặt nước, sau một lúc lâu, trong miệng cóc truyền đến tiếng ngáp.

Man tử cùng Hồ nữ hai mặt nhìn nhau, đã thấy từ trong miệng cóc chậm rãi đi ra một thân ảnh vừa đen vừa cường tráng, trên trán mọc một cặp sừng nhọn, sau lưng dang hai cánh lớn bằng thịt, đứng trong miệng cóc duỗi duỗi cái lưng mỗi, lẩm bẩm nói: “Rốt cuộc đến rồi. Đây chính là nhân gian sao? Kì quái, sao mà hắc ám ma lực so với Địa Ngục còn nồng đậm hơn, hey, hai người các người! Chính là các người triệu hoán Địa Ngục Chi Tử Garrosh đại nhân từ trong Địa Ngục ra sao?”

“Địa Ngục Chi Tử?”

Lilith nghe nói thế, lập tức dốc sức liều mạng lắc đầu, đem cái đầu nhỏ dao động như trống lắc, mà Trương Đức Bưu tức thì liều mạng gật đầu như gà con mổ thóc.

Địa Ngục Chi Tử Garrosh thấy thế, nhìn về phía Trương Đức Bưu, nghi ngờ nói: “Trên người người có hắc ám thuộc tính, là người thi triển Đại Triệu Hoán Thuật? Vừa rồi lúc kí kết khế ước triệu hoán, người nói người gọi là Zaid?”

“Zaid Thánh Ma Đạo Sư ở phụ cận?” Trương Đức Bưu nao nao, cười tủm tỉm gật đầu nói: “Bẩm đại nhân, bản nhân gọi là Zaid.”

Lilith nháy mắt mấy cái, nhỏ giọng thăm nói: “Tên mọi này, ngay cả cao đẳng đại ác ma cũng dám lừa gạt, quả thực là ác ma trong ác ma!”

“Tể phẩm!” Garrosh duỗi bàn tay lớn, cao giọng nói: “Lúc kí kết triệu hoán khế ước, người đáp ứng bốn tọa, muốn hiến tế cho bốn tọa một ngàn linh hồn một ngày này. Mau nhanh nhanh đưa tế phẩm cho bốn tọa!”

Man tử nghĩ nghĩ, đem Lilith Thánh nữ đẩy lên trước, cười bồi nói: “Garrosh đại nhân, người xem trước hết dùng Hồ nữ này lót bụng được không?”

Lilith giận muốn chết, tức tối nói: “Đức Bưu Man Chuy, người muốn giết người diệt khẩu?”

Garrosh cũng bị hấn làm tức chết được, không biết từ đâu lấy ra một cây phương thiên họa kích, quanh thân lửa địa ngục hừng hực thiêu đốt, cả giận nói: “Dùng một linh hồn lừa gạt bốn tọa? Zaid, người muốn biết chữ chết viết thế nào phải không?”

Chính vào lúc này, xa xa truyền đến tiếng cầu cứu yếu ớt, Trương Đức Bưu nghe thanh âm này quen tai, vội vàng nắm tay Lilith, hướng tới âm thanh kia chạy đi. Garrosh thoáng chân chờ, lập tức nhảy lên trán Bát Mục Minh Thiềm, ngồi giữa tám con mắt. Con cóc kia dùng sức nhảy lên, rơi xuống mặt nước ngoài mấy dặm.

Trương Đức Bưu cũng đến đó, trong lòng cả kinh: “Con cóc này sức bật thật kinh người, thân là chủ nhân tọa kị, thực lực Garrosh chỉ sợ rất cao!”

Khi bọn hấn đến mặt biển cách đó không xa, chín cây trụ tử đá dựng đứng, trên mặt hiện đủ loại phù văn cùng ma pháp trận. Tám cây cột tạo thành một vòng tròn, cột chính giữa thì dùng khóa sắt màu đen buộc chặt lấy một lão đầu vừa già vừa xấu. Long đầu trên đỉnh tám cột đá chung quanh phun ra linh hồn chi hỏa hừng hực, như nước tưới vào đỉnh đầu lão già kia, xèo xèo thiêu đốt linh hồn hấn!

Trương Đức Bưu nhìn thấy lập tức vui vẻ, cười hì hì nói: “Lão ca ca, ngài ở chỗ này chơi gì vậy? Chạy trốn trong lửa à?”

Zaid hỏn hển nói: “Ít châm chọc lại đi! Nếu không phải tại người, lão tử làm sao lại bị trấn áp ở đây. Garrosh đại nhân, vừa rồi chính là tiểu nhân triệu hoán ngài từ Địa Ngục ra, nhanh cứu ta xuống.”

Cao đẳng đại ác ma Garrosh nhìn nhìn Man tử, lại nhìn Thánh Ma Đạo sư có chút đáng thương, sau nửa ngày mới xác định tên mọi này là một thằng lừa đảo, hung hăng trừng mắt liếc hần, duỗi bàn tay lớn hướng Zaid rít gào: “Tể phẩm! Một ngàn linh hồn một ngày!”

Zaid thoáng chần chờ. Hôm nay hần bị trấn áp ở đây, đâu có cái linh hồn gì mà hiếu kính. Địa Ngục Chi Tử vừa rồi sở dĩ cường ép triệu hoán nó, bất quá là làm xiếc tay không bắt giặc.

Vong linh Thánh Ma Đạo Sư con người đảo một vòng, ánh mắt rơi trên người Trương Đức Bư.

Trương Đức Bư liền biết không ổn, quả nhiên vong linh Thánh Ma Đạo Sư đại nhân một bộ dạng cười lấy lòng, cười bồi nói: “Garrosh đại nhân, người xem, trước hết dùng tên mọi này lót dạ được không?”

“Hai tên tiện nhân này!” Garrosh cùng Lilith trong lòng đồng thời nổi lên cách nghĩ giống nhau.

Sau nửa ngày, Garrosh rút cuộc cùng Zaid Thánh Ma Đạo Sư đạt thành Địa Ngục Lượng Giải Bị Vong hiệp nghị, yêu cầu hần phải cung cấp gấp ba linh hồn cần triệu hoán, nếu không sẽ thôn phệ linh hồn hần, lúc này mới giải cứu hần xuống.

Địa Ngục Lượng Giải Bị Vong hiệp nghị là hiệp ước không bình đẳng của vong linh ma đạo sư cùng Địa Ngục sinh vật. Zaid hôm nay không cách nào cung cấp một ngàn linh hồn một ngày, đành phải kí kết trước, còn sống chạy ra rồi mới nói.

Garrosh ánh mắt bất thiện, giận dữ nói: “Zaid, thanh danh của ngươi tại ngục ta không tốt chút nào. Lần trước Tao Los từ nhân gian trở về nói ngươi bắt hần làm việc nguy hiểm, mà cả một linh hồn cũng không trả cho hần! Hôm nay nếu ngươi lại dám lừa gạt bốn tọa, coi chừng lần sau tể phẩm chính là ngươi!”

Zaid liên tục cười làm lành, Trương Đức Bư cười nói: “Lão ca ca, ngài sao lại bị trấn áp ở đây?”

“Đừng nói nữa!” Zaid nhớ tới việc này, chán nản nói: “Nhắc tới phát bực, ta bị đồng môn trưởng lão trấn áp ở chỗ này. Lão tử từ trung tâm Hắc Thạch Thiết Ngục của Thần Vương Điện đoạt lại Minh Vương Chi Tâm, sau khi phân cho ngươi một nửa Minh Thần Chi Huyết liền trở lại Minh Vương Điện, vốn tưởng rằng sẽ lập được công lớn, nào biết chư vị đồng môn trưởng lão lại nói ta đem Minh Thần Chi Huyết phân cho ngoại nhân, ăn cây táo rào cây sung, tội đáng chết vạn lần! Cũng may ta có công đoạt lại Minh Thần Chi Tâm, Giáo Tông đại nhân cùng đồng môn trưởng lão liền đem ta trấn áp ở đây, dùng linh hồn chi hỏa thiêu đốt linh hồn ta, lại khiến ta nửa giờ nửa khắc không thể chết ngay được.”

Trương Đức Bư thở dài một tiếng, nói: “Công lớn tức tội danh. Ngươi đây công lao quá lớn, đã ép qua danh tiếng của các trưởng lão khác cùng Giáo Tông đại nhân Minh Vương Điện, công cao lấn chủ a! Lão ca ca, U Hồn Chi Hải xảy ra chuyện gì vậy?”

biglove

179. Chương 179: Ngươi Tầm Ngươi, Mã Tầm Mã

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 179: Ngươi Tầm Ngươi, Mã Tầm Mã

Dịch: Tà Nhân

Biên: sparrow

Nguồn : Kiếm Giới

Minh Thần Chi Tâm đối với Minh Vương Điện có ý nghĩa trọng đại. Nó không chỉ là kiện bảo vật có thể bồi dưỡng đỉnh cấp cao thủ, đồng thời còn là tín ngưỡng của Minh Vương Điện. Thần Vương Điện cướp đi Minh Vương Chi Tâm chính là chà đạp tôn nghiêm và tinh thần của Minh Thần Điện!

Trong lịch sử Minh Vương Điện không biết có bao nhiêu cao thủ có ý đồ đoạt lại Minh Vương Chi Tâm nhưng đều không thành công. Mà Zaid lại có thể từ trong tay Thần Vương Điện đem nó đoạt lại, hành động kia đã sớm che lấp danh tiếng của Giáo Tông cùng các trưởng lão khác của Minh Vương Điện.

Nếu như hắn có dã tâm, thậm chí có thể bằng vào thanh danh của mình lật đổ đương kim Giáo Tông, trở thành lãnh tụ mới.

Minh Vương Điện Giáo Tông muốn bảo trụ địa vị của chính mình, nhất định phải khai đao với Zaid, nói hắn ăn cây táo rào cây sung, cấu kết với ngoại địch, chỉ là một cái cớ đơn giản mà thôi.

Zaid cũng hiểu rõ công lao của mình quá lớn, khiến cho đồng môn ghen ghét. Bất quá Thánh Ma Đạo Sư không muốn nói chuyện này, nghe được Trương Đức Bưu thay đổi chủ đề, trong lòng cảm kích, nghi ngờ hỏi: “U Hồn Chi Hải làm sao?”

Trương Đức Bưu tức giận nói: “Người thật sự không biết? Lão ca à, người làm ta thất vọng quá đi! Đệ ngàn dặm xa xôi chạy tới cứu người, người nói một câu như vậy liền đuổi ta đi sao? U Hồn Chi Hải tại sao lại khước trương ra ngoài? Chẳng lẽ không phải Minh Vương Điện các người ở chỗ này có ý đồ dă thông một thông đạo của địa ngục hay sao?”

Lilith bật cười, thầm nghĩ: “Man tử lại bắt đầu trốn mất nói láo rồi. Hắn đến U Hồn Chi Hải rõ ràng là được Hải tộc Sundae tướng quân ủy thác, từ lúc nào lại muốn tới cứu vị vong linh Thánh Ma Đạo Sư này rồi?”

Địa Ngục Chi Tử Garrosh lắc đầu nói: “Tiểu tử, người đoán sai rồi. Tại đây tuyệt đối không có thông đạo thông đến Địa Ngục, nếu như mà có, nhân gian sớm đã bị đại quân Địa Ngục chiếm lĩnh rồi!”

Lilith nổi hứng tò mò, nói: “Vậy trong này rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

Zaid lắc đầu nói: “Sao ta biết? Ta một mực bị trấn áp ở đây, chỉ có thể cảm thấy hắc ám ma pháp nguyên tố của U Hồn Chi Hải đang không ngừng bành trướng.”

Trương Đức Bưu đau đầu vạn phần, Hải tộc ủy thác hắn tìm hiểu U Hồn Chi Hải. Lúc nhìn thấy Zaid, vốn hắn tưởng rằng Minh Vương Điện giả trò mèo, không nghĩ tới căn bản không phải là chuyện như vậy.

Zaid cười nói: “Muốn xác minh ở đây xảy ra chuyện gì, đối với lão tử mà nói đơn giản đến cực điểm. Vạn Sa Đại Trận, đi!”

Từng con cốt sa bị Thánh Ma Đạo Sư triệu hoán ra, bơi đi bốn phương tám hướng.

Zaid nhắm mắt rồi ngồi xuống, sau một lúc lâu, khóe mắt run rẩy, lộ ra một tia vui mừng không dễ nhận thấy, mở to mắt nghiêm mặt nói: “A Man, ở đây không phát sinh gì cả, chỉ là dưới biển có mấy vong linh sinh vật đang giả trò.”

Trương Đức Bưu à xong một tiếng, cười nói: “Không có việc gì là tốt rồi. Lão ca ca, Minh Vương Điện các người cùng Thần Vương Điện là sinh tử đại địch, Nam Cương Man tộc ta cùng Thần Vương Điện cũng có thù không đội trời chung, không bằng hai chúng ta kết minh, thế nào?”

Zaid nháy mắt mấy cái, trong lòng thầm nhủ: “Tiểu tử này lúc nào dễ lừa vậy, vậy mà cũng tin lời ta?”

Thánh Ma Đạo Sư ước gì hắn chuyển chủ đề, cười nói: “Nam Cương muốn cùng Minh Vương Điện ta kết minh, hắc hắc, cái này cũng phải nhìn thực lực Nam Cương người! A Man, nếu như người có thể đem năm đại chủ thành Man tộc thống nhất, đem cao thủ của chủ thành tụ họp lại cùng một chỗ mới có tư cách cùng Minh Vương Điện ta kết minh!”

Nam Cương chủ thành Tanya thần miếu được xưng tụng là cao thủ thì chỉ có bảy vị trưởng lão, thực lực này cũng không nằm trong mắt Minh Vương Điện. Nhưng mà ngoại trừ Nam Cương chủ thành ra, ngoài rừng rậm còn có năm đại chủ thành, cao thủ đông đảo.

Ví dụ như Thiên Quận chủ thành, có Già La cùng Ma La lưỡng đại thế gia, thực lực hai thế gia cùng Tanya thần miếu không kém bao nhiêu.

Nếu tính thêm cao thủ năm đại chủ thành, hơn nữa còn có một vị cao thủ “trẻ tuổi tài cao tiền đồ vô lượng” như Trương Đức Bưu, đích xác hoàn toàn có tiền vốn để kết minh cùng Minh Vương Điện.

Bất quá Man tộc năm đại chủ thành thuộc về Hắc Kỳ Trấn Man Binh, là một trong Bát Trụ Quốc của Bắc Chu đế quốc, cùng Nam Cương chủ thành không hay qua lại, cho nên Zaid mới có thể nói Nam Cương là một năm đất rời rạc.

“Ta nếu muốn thống nhất Nam Cương cũng là chuyện dễ dàng.” Trương Đức Bưu mỉm cười nói: “Nam Cương Man tộc ta luôn tôn thờ thực lực, nắm đầm lớn chính là đạo lý, cho nên năm đó Hắc Kỳ Quân Đại Trụ Quốc mới có thể làm cho Nam Cương phân liệt. Hôm nay thực lực của ta ở Nam Cương có thể nói đứng đầu, thống nhất Nam Cương tự nhiên không phải nói chơi.”

“A Man, người quá coi thường năm đại chủ thành rồi!”

Zaid cười lạnh nói: “Nam Cương năm đại chủ thành cao thủ đông đảo, đầu khí hóa hình cao thủ có gần ba mươi vị! Trong đó ở Hắc Thủy Thành, A Nhĩ Đan Man Chuy Đại Trụ Quốc là trực hệ hậu duệ của Nam Cương Thánh Phụ A Mộc của các người, là cao thủ Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong. Năm đó lúc ở Lợi Đán thành, ta đã cùng hắn giao thủ một lần, bất phân thắng bại. Người muốn thống nhất Nam Cương, còn phải hỏi bọn hắn có đáp ứng không đã!”

Trương Đức Bưu khuôn mặt có chút động dung. A Nhĩ Đan Man Chuy là Hắc Kỳ Trấn Man Binh Trụ Quốc đại tướng quân, trưởng quân Hắc Kỳ Trấn Man Binh, cũng là thiên tài trong thiên tài của Nam Cương. Nhưng hắn không nghĩ tới A Nhĩ Đan đã từng cùng Zaid giao thủ, hai người không ai làm gì được ai, đủ thấy thực lực của A Nhĩ Đan!

“Thời điểm Zaid đi Lợi Đán thành cách nay đã tám chín năm. Đó là lúc Tam Đầu Địa Ngục Khuyển chạy đến tìm Tiểu Hắc, liên lụy đến các phương thế lực. Năm đó A Nhĩ Đan là cao thủ Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong, hôm nay chín năm qua đi, khó bảo đảm hắn sẽ không trở thành Đấu Thánh. Cái này thật có chút khó giải quyết!”

Chín năm trước Tam Đầu Địa Ngục Khuyển đại náo Lợi Đán Thành, cùng với chuyện một trăm năm trước Kim Quang Hồng đại náo Ngự Kinh Hoa Thành, liên lụy tất cả đại cao thủ của các thế lực, đều là chuyện đại sự.

Trương Đức Bưu đối với những chuyện này càng biết nhiều càng cảm thấy trong đó có gì đó ẩn giấu.

“Đúng rồi, lão ca ca, dưới biển là cái gì?” Trương Đức Bưu đột nhiên hỏi.

Zaid không cần nghĩ ngợi, thốt ra: “Phía dưới là di tích Thánh Nguyên thời đại...” nói đến đây, Thánh Ma Đạo Sư hoàn toàn tỉnh ngộ, thò tay tự tát miệng mình hai cái, cả giận nói: “Móa, cho mày nhiều chuyện nè!”

Trương Đức Bưu cười lạnh hắc hắc, Lilith cũng không nhin nổi. Zaid chán nản nói: “Tốt rồi, coi như người lợi hại! Ta vừa rồi triệu hoán cốt sa, xác minh vùng biển trăm dặm dưới U Hồn Chi Hải đúng là có phát hiện một di tích. Căn cứ kiến trúc kết cấu mà nhìn, hẳn là sản vật của Thánh Nguyên thời đại. Phiến di tích kia vì chịu tổn hại nên hắc ám nguyên tố từ trong lỗ hổng mới chảy ra, từ đó hình thành nên U Hồn Chi Hải. Trước đó không lâu ở U Hồn Chi Hải xuất hiện một lần biến động, chắc là do trận biến động này đã làm lỗ hổng của di tích rộng ra, khiến cho U Hồn Chi Hải khuếch trương trên phạm vi lớn.”

Trương Đức Bưu tinh thần chấn động. Thánh Nguyên thời đại là thời kì đỉnh phong của văn minh ma pháp và đấu khí. Tâm pháp ma pháp cùng đấu khí lưu truyền tới nay phần lớn là kết tinh văn minh của thời đại đó.

Trong đó mười chủng tâm pháp trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, ngoại trừ Long Mông Bảo Tượng là do người sau này sáng tạo ra, còn chín chủng khác đều là tâm pháp lưu truyền từ thời đại Thánh Nguyên tới nay.

Hơn nữa chín chủng tâm pháp này, ngoại trừ Đấu Chiến Thắng Quyết, nhưng thứ khác phần lớn đều là đấu khí tâm pháp bình thường của thời đại kia!

Không gian Thánh Nguyên Vương Tọa chính là sản vật của thời đại kia. Chỉ cần liên quan tới Thánh Nguyên thời đại, vậy thì có nghĩa là liên quan đến nguồn tài phú vô tận!

Zaid cười lạnh nói: “Người đừng cao hứng quá sớm. Hắc ám nguyên tố ở đây nồng đậm như thế, theo ta thấy, cái di tích kia hẳn là thí nghiệm thất bại của một vị vong linh ma pháp sư cấp Bán Thần của Thánh

Nguyên thời đại, đối với người không có tác dụng nào!”

Trương Đức Bưu cười nói: “Hữu dụng hay không còn phải nhìn cái mới biết được. Chẳng lẽ lão ca ca người không nghĩ đi đến tìm kiếm thí nghiệm thất bại của vị Bán Thần cường giả này hay sao?”

Thánh Ma Đạo Sư cười hắc hắc: “Dĩ nhiên muốn, nhưng mắt lòng trước được lòng sau, nếu bên trong có bảo vật, chúng ta chia 3-7!”

Trương Đức Bưu gật đầu nói: “Người ba ta bảy, cũng hợp tình hợp lí!”

“Là ta bảy người ba!” Zaid dựng râu trềng mắt, nhe răng cười nói: “Ranh con, trong khoảng thời gian lâu tử bị trấn áp này, đã phá hủy tín ngưỡng Minh Thần trong lòng, thực lực đại tăng, thậm chí có thể triệu hồi ra Địa Ngục Chi Tử trợ giúp. Lần này người không có lão phong tử bên người, cho người ba thành cũng là xem trọng chuyện cùng nhau trải qua sinh tử trước kia, vậy đã là tình nghĩa lắm rồi!”

Trương Đức Bưu may mắn không nhường, nói: “Thái Ca đã tiến hóa hoàn toàn, trở thành Quanh Minh Hắc Ám song thuộc tính siêu giai ma thú. Hơn nữa thực lực tiểu đệ ta so với Kiếm Thánh chẳng chút kém hơn, chưa hẳn yếu hơn so với thực lực người!”

“Con Kim Quang Hồng kia tiến hóa thành công rồi?”

Zaid lại càng hoảng sợ, cả kinh kêu lên: “Làm sao có thể? Nó là quang minh ma thú, làm sao có được hai loại thuộc tính quang ám cùng lúc? Được rồi, loại vấn đề này hãy để Minh Thần đau đầu đi, nếu như con Kim Quang Hồng kia thật sự đã tiến hóa thành công, thực lực chúng ta đích thực tương đương. Người cũng không cần cãi, phía dưới nếu quả thực có bảo vật, vậy thì mỗi người dựa vào thực lực mà thu!”

Hai người rút cuộc đạt thành nhất trí, yên tĩnh ngồi xuống, chờ Thái Ca trở về.

Lilith tò mò nhìn hai người bọn họ, trong lòng buồn bực không thôi. Hai tên kia cũng có thể cho là đương kim siêu cấp cường giả trên đời, nhưng không có chút phong độ cường giả nào, hơn nữa bọn hắn tuy là hảo hữu, luôn miệng nói chuyện giao tình với nhau, nhưng vẫn ngáng chân, đập đá xếp hình nhau, sợ bị đối phương chiếm tiện nghi.

Khiến nàng cảm thấy hiểu kì nhất chính là Zaid vì Minh Vương Điện lập được nhiều đại công, nhưng lại bị Giáo Hoàng Minh Vương Điện cùng chư vị trưởng lão hăm hại, trấn áp ở chỗ này, nhưng mà vị vong linh Thánh Ma Đạo Sư này lại không có một chút nộ khí nào cả.

Hơn nữa Trương Đức Bưu đối với chuyện này cũng không hỏi han gì, tựa hồ Zaid không tức giận là đương nhiên, nếu như hắn nổi khùng, ngược lại không bình thường rồi.

“Hai tên cổ quái...”

Thánh Nữ đại nhân nháy nháy mở to mắt, rút cuộc nhin không được sự tò mò trong lòng mà cẩn thận hỏi từng chút: “Thánh Ma Đạo Sư đại nhân, ngài lập đại công, nhưng đồng môn ngài lại đem ngài trấn áp, muốn giết ngài, chẳng lẽ ngài không muốn báo thù sao?”

Zaid liếc nàng dò xét, quay đầu hướng Man tử nói: “A Man, bé gái Thú tộc bên cạnh người này không phải người cùng đường với chúng ta, người bắt cóc ở đâu đến vậy hả?”

Lilith chán nản, thoáng nhìn Trương Đức Bưu cũng gật đầu xưng phải, tỏ rõ quan điểm đồng ý của hắn, trong lòng càng bực bội, giận dữ nói: “Các người một tên điên, một tên bạo lực cuồng, ai cùng chung đường với các người chứ?”

Zaid cười hắc hắc, nói: “A Man, nếu như tộc nhân Nam Cương Man tộc hiểu lầm người có dã tâm bùng bùng, liền đánh người chửi người, thậm chí muốn giết người, người có thể hay không nổi giận, hướng Nam Cương Man tộc trả thù?”

“Ta là người, đương nhiên cũng sẽ nổi giận, nhưng tuyệt sẽ không trả thù.”

Trương Đức Bưu lạnh nhạt nói: “Bởi vì họ là Nam Cương Man tộc, ta cũng là Nam Cương Man tộc. Đánh ta mắng ta giết ta thì đã sao? Ta vẫn sẽ vì chủng tộc của ta tận tâm tận lực.”

Zaid cười nhạt một tiếng, nói: “Ta cũng vậy.”

Lilith ngạc nhiên. Hai nam nhân một già một trẻ này tuy rằng đồng dạng giảo hoạt, đồng dạng vô sỉ, đồng dạng xấu xa đến tột đỉnh, nhưng lại khiến cho nội tâm của nàng thấy cảm động, cảm thấy trên người bọn họ có một loại cao thượng khiến người khác phải khâm phục, nghiêng người kính trọng bọn họ.

Loại chuyện thế này, nàng chưa từng gặp qua.

“Có lẽ đây mới là nguyên nhân bọn họ có thể trở thành hảo hữu.” Lilith thầm nghĩ trong lòng.

Qua mấy canh giờ, Thái Ca rút cuộc cũng chờ Tiểu Hắc đến, nhìn thấy một chó một cọp này, Zaid trong lòng thấy kinh: “Con Kim Quang Hồng này quả nhiên tiến hóa thành công rồi! Quang ám thuộc tính tương trùng, như thế nào cùng lúc tập trung trên người một con ma thú?”

Đại ác ma Garrosh cũng lộ ra vẻ e sợ. Kim Quang Hồng cũng ít khi thấy, một con Hồng trưởng thành thì càng thêm hiếm có rồi, mà một Kim Quang Hồng đồng thời có quang ám thuộc tính, vậy cũng chỉ có thần linh mới có thể giải thích rõ ràng được!

Huống chi còn có một Song Đầu Địa Ngục Khuyển. Garrosh tuy tự cho là Địa Ngục Chi Tử, nhưng kì thật hẳn trong Địa Ngục chỉ là địa vị trung đẳng, còn không có địa vị cao như Song Đầu Khuyển.

Garrosh ra lệnh cho con Bát Mực Minh Thiềm kia mở miệng ra, mấy người đều tiến vào trong bụng con thiềm thừ khổng lồ, kín đáo đi vào trong lòng biển cả.

Trương Đức Bưư cẩn thận dò xét. Chỉ thấy bên trong bụng Bát Mực Minh Thiềm rõ ràng cực kì rộng rãi, không khí cũng không ô trọc như trong tưởng tượng. Bên trong quả thực là một hoàng cung xa hoa, màn che rủ xuống, lửa đèn chóm tắt, châu quang bảo khí.

Trên vách nội tạng thiềm thừ treo Trường Minh Đăng chế tác bằng dầu Giao nhân(người rắn), tầng cao nhất lại khảm nạm tám khỏa dạ minh châu cực lớn, dưới mặt đất phủ thảm hoa lệ, phía trước có một giường mây hoa mĩ, bên giường rõ ràng còn có bảy nữ yêu kiều diễm, đang đàn tấu các loại nhạc khí!

Bọn họ vừa đi vào, những nữ yêu kia vội thả nhạc khí trong tay, vẫy vẫy vòng eo đón khách, đu trên cánh tay trắng kiện của Garrosh, hiểu kì dò xét bọn Trương Đức Bưư, kiều thanh kiều khí nói: “Đại vương, sao mà đi lâu như vậy? Mấy vị này là khách nhân của đại vương sao?”

Garrosh cười nói: “Mấy bảo bối của ta, lão đầu hèn mọn bỉ ổi này chính là Zaid, người đã triệu hoán bốn tọa ra. Vị này là tuổi trẻ tài cao, cao thủ Nam Cương Man tộc Đức Bưư Man Chuy!”

Về phần Lilith, bởi vì nàng là một Shaman, thực lực lại thấp, tất bị đại ác ma bỏ qua mắt.

“Người chính là Zaid đại danh鼎鼎鼎鼎?” Mấy vị nữ yêu cao thấp dò xét Thánh Ma Đạo Sư, lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Zaid dương dương đắc ý nhìn Man tử, cười nói: “Không nghĩ tới tên tuổi của ta rõ ràng vang dội như vậy! Mấy vị phu nhân, đây chỉ là hư danh, hư danh mà thôi, không cần phải nói!”

Một vị nữ yêu cười khanh khách nói: “Cũng không phải hư danh a! Nhân phẩm của ngài trong Ngưu Đầu Quái cũng không phải tốt như thế! Lần này đại vương nhà ta nếu như không phải muốn mang bọn ta đi ra ngoài giải sầu, mới không để ý đến triệu hoán khế ước của người!”

Zaid gượng cười hai tiếng, mặt đen thui không nói thêm gì nữa.

Bảy nữ yêu kia lại đưa ánh mắt lên người Trương Đức Bưư, nũng nịu cười nói: “Đức Bưư các hạ, nghe nói Nam Cương Man tộc các người có đấu khí xuất phát từ trời đất, quả nhiên là hán tử, khó trách đại vương nhà ta ưu ái với các hạ!”

Trương Đức Bưư mỉm cười nói: “Hư danh, một chút hư danh mà thôi, không cần phải nói!”

Một nữ yêu trong đó hé miệng cười nói: “Đây cũng không phải hư danh a, trong Địa Ngục Tam Thống Lĩnh của chúng ta có một người cũng là Nam Cương hào kiệt.”

“Câm miệng!” Garrosh quát lạnh một tiếng, trầm mặt xoa tay nói: “Các người lui xuống đi!”

Bảy vị nữ yêu cảm như hến, cúi đầu li khai.

Garrosh mặt giãn ra, cười nói: “Hai vị, mời xem!” Dứt lời, dạ minh châu trên đỉnh đầu đột nhiên sáng lên, cảnh trí trong nước đều rơi vào trong minh châu. Tám khóa minh châu này không ngờ lại là mắt của Bát Mục Minh Thiềm!

Trương Đức Bưu quan sát tình hình trên biển, nhưng trong lòng nghi hoặc vạn phần: “Trong Địa Ngục sao lại có thể có người Nam Cương ta? Hơn nữa nghe ngữ khí phu nhân của Garrosh, người nọ còn đảm nhiệm chức vị quan trọng trong Địa Ngục, so với địa vị của Garrosh còn cao hơn.”

codon.traí

180. Chương 180: Thượng Cổ Pháp Sư Tháp

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 180: Thượng Cổ Pháp Sư Tháp

Dịch: Tà Nhân

Biên: sparrow

Nguồn : Kiếm Giới

Bát Mục Minh Thiềm tiềm nhập sâu trong biển, Trương Đức Bưu nhìn xuyên thấu qua ánh mắt của nó, thấy phía trước đột nhiên xuất hiện một khe biển hẹp dài tĩnh mịch, hắc ám từ bên trong quay cuồng, cuộn cuộn như nước lũ, từng đợt từng đợt, phát ra những tiếng vang thê lương ghê rợn, kinh tâm động phách.

Những hắc khí này là những nguyên tố hắc ám tinh khiết nhất, đậm đặc như thế, coi như là Kiếm Thánh mà tới đây cũng sẽ bị xâm thực nhục thân. Cảnh giới huyết nhục trọng sinh căn bản không cách nào triệt tiêu hoàn toàn độ hủ thực, từ đó huyết nhục tan rã, biến thành vong linh!

Cũng may Bát Mục Minh Thiềm là ác ma hệ vong linh sinh vật, đối với hắc ám nguyên tố có đề kháng lực cường hãn, nghênh đón từng đợt sóng hắc khí, trực tiếp nhảy vào trong khe biển hẹp, dọc theo khe biển này kín đáo đi xuống. Qua không bao lâu, không gian trước mặt đột nhiên trở nên thoáng đàng, xuất hiện một tòa Pháp Sư tháp. Trương Đức Bưu đã gặp không ít Pháp Sư tháp, có trụ thể hình tròn, có hình nón bát giác, mà tòa pháp sư tháp này lại không giống bình thường.

Tòa pháp sư tháp này cao tới ba bốn trăm mét, đồ sộ mỹ lệ. Mặc dù là thế giới trong mộng cũng ít khi thấy kiến trúc to lớn như vậy. Thân tháp có mười ba tầng, toàn thân được ma pháp hộ trảo bao lại. Trên mái hiên tháp treo chằng chịt không biết bao nhiêu khóa ma động thủy tinh.

Nhưng năm tháng trôi qua, có không ít khóa ma động thủy tinh đã không còn ánh sáng, ma pháp hộ trảo xuất hiện tổn hại nghiêm trọng, một cỗ hắc khí từ chỗ lỗ hổng chen chúc mà ra, khuấy động nước biển, thanh thế to lớn!

Tòa Pháp Sư tháp này có kết cấu cực kì phức tạp. Mỗi một tầng đều điêu khắc một loại hình thái Thánh Long riêng biệt, tám con Thánh Long quay quanh một chỗ. Tầng dưới cùng là Kim Long, tầng thứ hai là Hồng Long, tầng thứ ba là Hắc Long, tầng thứ tư là Mãng Long, tầng thứ năm là Độc Giác Tích Long, tầng thứ sáu là Song Đầu Cự Long, đến tầng thứ mười ba lại là tám con Tam Đầu Hoàng Kim Thánh Long, đầu đuôi liên nhau, chiếm giữ một chỗ!

Trên thân thể những Thánh Long này chạm khắc vô số phù văn cùng ma pháp trận, cấu thành chủ thể ma pháp tháp, khiến cho người ta không thể rõ được những Thánh Long này rốt cuộc có thật, hay chỉ là tác phẩm điêu khắc.

Mọi người nhìn đến trọn mắt lú lú, cho dù là cao đẳng đại ác ma Garrosh kiến đa thức quảng(học rộng hiểu nhiều) cũng trọn tròn mắt, cảm thấy khó có thể tin. Tòa Pháp Sư tháp này làm bọn hắn nhận ra văn minh ma pháp ở nơi đây phát triển đến mức tận cùng!

“Khó trách Zaid lão ca lại nói nơi này là di tích ma pháp của thời đại Thánh Nguyên.

Hiện nay thế giới căn bản không có người có thủ bút lớn như thế, kiến tạo được kiến trúc huy hoàng như vậy!” Trương Đức Bưư trầm nghĩ.

Bát Mục Minh Thiềm men theo làn hắc khí, hướng một lỗ hổng trong ma pháp hộ trảo bơi đến, bị hắc khí kia xông lên, lập tức cơ nhục nửa người tan rã, lộ ra khung xương trắng bệch, kêu thảm một tiếng, vội vàng hướng một bên bơi đi, né tránh hắc khí đã hình thành hồng lưu, ngồi xổm trên một tảng đá lớn mà rét run.

Nó chỉ là ác ma Địa Ngục cấp thấp, khả năng thừa nhận hắc ám nguyên tố nồng đậm ở đây đã đạt đến cực hạn của thân thể nó!

Trong bụng thiềm thử, Trương Đức Bưư, Zaid mấy người sắc mặt ngưng trọng, sau nửa ngày, Garrosh đột nhiên cười khanh khách nói: “Hai vị, nếu như các người không ngại mà nói, có thể tiến vào trong bụng ta, bốn tọa có thể mang theo các người xuống dưới.” Hắn lần nữa bỏ qua Thánh Nữ Lilith.

Thánh Nữ thâm sinh hồn dỗi, nhưng đồng thời cũng không thể tránh được. Lilith tuy cũng là tuổi trẻ tài tuấn trong Thú tộc, nhưng trước mắt ba gia hỏa này đều là quái vật cường đại đến đáng sợ, thực lực của nàng bọn họ căn bản không để vào mắt. Nếu không phải nhìn vào mặt mũi Trương Đức Bưư, chỉ sợ những gia hỏa hung tàn này sớm đã đem nàng giết chết rồi.

Trương Đức Bưư nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: “Không được, ta không có thói quen đem tính mạng mình giao cho kẻ khác.”

Zaid nháy mắt mấy cái, cũng lắc đầu nói: “Tiến vào bụng đại nhân, chúng ta đây chẳng phải là sinh tử đều không thể làm chủ sao?”

Khái niệm ác ma vốn chính là tàn nhẫn cùng xảo trá, Địa Ngục cao đẳng ác ma lại càng hỉ nộ vô thường. Trương Đức Bưư cùng Zaid đều là nhân vật tinh minh như quỷ, làm sao mà đem sinh mạng của mình giao cho người khác nắm giữ chứ?

Cho dù Garrosh là Zaid triệu hóa ra đây, nhưng nếu như xuất hiện tình huống xung đột lợi ích, Zaid dám khẳng định đại ác ma này sẽ không chút do dự tiêu diệt mình.

Garrosh cười lạnh nói: “Hai người không tin ta, chẳng lẽ còn có biện pháp khác tiến vào tòa di tích này?” Chỉ nói đến đây, âm thanh của hắn càng ngày càng thấp, ánh mắt rơi trên người Thái Ca.

Thánh Thú trong cơ thể có không gian rộng lớn. Có vài Thánh cấp ma thú sau khi chết không gian sẽ không sụp đổ, bởi vậy hình thành bán vị diện. Thậm chí có một vài ma thú cường hoành có thể hình thành một thế giới trong cơ thể!

Cấm địa trong Tanya thần miếu kia chính là một bán vị diện như thế, vốn là thân thể Long Quy.

Thái Ca đã trở thành Thánh cấp ma thú, trong cơ thể cũng hình thành bán vị diện. Hơn nữa nó đồng thời có quang minh hắc ám thuộc tính, bọn Trương Đức Bưư trốn trong cơ thể nó, đủ để bình an tiến vào bên trong thượng cổ di tích này.

Bọn người Trương Đức Bưư rời khỏi bụng Bát Mục Minh Thiềm, đứng cạnh một tảng đá nhô lên nơi vách đá trên khe biển, né tránh hắc khí cuộn cuộn. Garrosh mở miệng rộng ra, Bát Mục Minh Thiềm thả người nhảy lên, nhảy vào trong miệng hắn.

Thái Ca trở lại bản sắc cự thú như cũ, chớp mắt mấy cái, há mồm ra, lộ ra cái mồm đầy răng nanh sắc bén lấp lờ sáng lên như bạch ngân tiêm chùy, nước miếng ào ào chảy xuống: “Các người thật sự muốn tiến đến hả?”

Trương Đức Bưư rung mình một cái. Người khác không biết gia hỏa này hung tàn, nhưng hắn lại hiểu nhất thanh nhĩ sở. Nếu như Thái Ca cuồng tính đại phát, tiêu diệt hắn thậm chí chẳng thềm nhừ mảy!

Zaid nhìn cự khẩu huyết trì của Thái Ca, cười nói: “A Man, ta tin nhân phẩm của người!” Dứt lời đi vào trong miệng Thái Ca. Garrosh cũng gật đầu nói: “Nhân phẩm Nam Cương Man tộc, bốn tọa cũng tin được!”

Trương Đức Bưư nội tâm thầm nói: “Các người tin ta được, nhưng ta không tin được con cạp này a.”

Zaid, Garrosh cùng Lilith nối đuôi nhau đi vào trong bụng Thái Ca. Thánh Nữ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Man tử chân chừ không tiến, hiểu kì nói: “A Man, người sao còn không tiến lên?”

Trương Đức Bưu ôm lấy Tiểu Hắc, liều mạng đi vào, thấp giọng uy hiếp: “Thái Ca, không được làm bậy, huynh đệ Tiểu Hắc của người trong tay ta!”

Lão hổ chán nản vạn phần, tức giận nói: “A Man, coi như ngươi độc!”

Man tử lúc này mới yên tâm đi theo ba người vào, vuốt ve đầu Tiểu Hắc, cười hắc hắc nói: “Hắc Tử a, đừng trách ta, muốn trách thì trách Thái Ca, gia hỏa này quá không đáng tin cậy mà!”

Song Đầu Địa Ngục Khuyển ăng ăng hai tiếng, đối với ý kiến của hắc biểu hiện đồng ý thật sâu.

Trương Đức Bưu vừa đi vừa nhìn, chỉ thấy yết hầu Thái Ca hình thành thông đạo cực kì tinh mịn. Vật chất tạo thành yết hầu không phải cơ nhục, không phải kim loại cũng không phải thiết, cực kì mềm mại mà lại cứng cỏi dị thường, dưới chân có nước chảy róc rách, rầm rì chảy xuôi.

Bốn người đi khoảng trăm mét mới ra khỏi thông đạo, tiến vào một không gian kì diệu.

Bán vị diện này so với không gian cấm địa của Tanya thần miếu còn muốn rộng hơn. Dưới chân là bãi cỏ xanh mượt, chính giữa còn có một hồ nước lớn, cỏ xanh nước biếc.

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lại, cách đỉnh đầu trăm mét có phong vân giảo động, hình thành một vòng xoáy cự đại, hắc khí cùng bạch khí quện thành một mảnh, phong vũ lôi điện, từng tiếng nổ vang lên ầm ầm không dứt!

Giữa phong vũ lôi điện còn có bốn khối đá màu đen đường kính khoảng một mét, lôi điện không ngừng đánh xuống tảng đá kia, nhưng hắc thạch vẫn tro tro không ảnh hưởng, nếu có chỉ là trông nó đen hơn mà thôi.

Nơi này chính là nội thể giới của Thái Ca.

“Kì quái, ở đây sao lại có thể có tính mạng?” Garrosh nhìn lục thảo dưới chân, lộ ra vẻ không thể tin được, kinh ngạc nói.

Zaid cũng hiểu được, bán vị diện trong cơ thể Thái Ca sinh trưởng cây cỏ, nếu người khác nhìn vào có lẽ cảm thấy cực kì bình thường, nhưng hai người bọn họ kiến đa thức quả, biết rõ chỗ kì quái trong đấy.

Bán vị diện hình thành trong cơ thể Thánh thú cũng không hoàn chỉnh, là địa phương chứa đựng ma pháp năng lượng của chúng, căn bản không có khả năng tồn tại tính mạng, mà bán vị diện trong cơ thể con cạp này tạo ra sinh mệnh, vậy thì nói rõ bán vị diện của nó ngày càng nguyên vẹn, sắp sửa hình thành tiểu vị diện độc lập, tiểu thể giới!

Đây chính là một vị diện cực kì tương tự với không gian Thánh Nguyên Vương Tọa, thể tích không quá lớn, nhưng so với không gian Thánh Nguyên Vương Tọa có càng nhiều công năng hơn. Quan trọng nhất là Thái Ca chính là chứa tể duy nhất của tiểu thể giới đó.

Cho dù tương lai lão hổ này ngổm, tiểu vị diện độc lập hình thành trong cơ thể nó cũng sẽ không biết mất, vĩnh hằng bất diệt!

Zaid cùng Garrosh khiếp sợ không hiểu, đang định hỏi thăm Trương Đức Bưu, dù sao hắc cũng là chủ nhân của lão hổ, nên biết vì sao Thái Ca lại hình thành bán vị diện gần như hoàn chỉnh này.

Nào biết hai người ngạc nhiên nhìn thấy Man tử kia hai tay chống nạnh, ngửa đầu quát: “Thái Ca, cỏ trong bụng người dài quá rồi! Tốt xấu gì cũng thanh lí một trận đi, thực không chú ý vệ sinh gì hết!”

Zaid cùng Garrosh hai mặt nhìn nhau, bỏ đi ý nghĩ hỏi hắc, trong lòng thầm nhủ nói: “Người Nam Cương đối với ma pháp dốt đặc cán mai, A Man càng là tên mọi bất học vô thuật, khẳng định không biết bán vị diện cùng độc lập vị diện khác nhau gì, hỏi hắc chẳng có chút ý nghĩa nào.”

Trương Đức Bưu rống xong, theo thói quen híp mắt lại, nhìn khối đá đen chìm nổi bên trong phong vân kia, thầm nghĩ: “Tảng đá kia cùng tảng đá bên trong không gian giới chỉ của ta sao mà giống nhau, Thái Ca hấp thu một phần ba khối đá kia cũng không tiêu hóa hết, ngược lại lớn lên ở chỗ này? Có lẽ đây mới là nguyên nhân nó thành công tiến hóa, hơn nữa có thể hình thành sinh mệnh bên trong thể nội.”

Khối hắc thạch kia là bảo vật Man tử cùng Zaid liên thủ đoạt được trong thần điện dưới đáy biển, Trương Đức Bưu một mực không biết nó có tác dụng gì. Thời điểm Thái Ca tiến hóa hắc không để ý ném tảng đá vào vị trí của Thái Ca trong không gian giới chỉ, bị con cộp này hấp thu hết một phần ba.

Hôm nay xem ra hắc là do khối hắc thạch thần bí này tạo ra Thái Ca.

“Ta nếu nuốt trộm tảng đá kia, không biết sẽ như thế nào?” Trương Đức Bưu bỗng nhiên tâm động, lập tức khẽ lắc đầu trầm nghĩ: “Phỏng chừng không phải sỏi mật thì cũng là lũng bao tử thôi.”

Chính lúc này, tiểu vị diện đột nhiên cuồng phong nổi lên, một cái bóng mờ cự đại từ chỗ thông đạo bị vùi rỗng cuộn tới, vậy mà lại là một vong linh sinh vật cấp mười chín Bát Trảo Đại Chương Ngư bị hắc ám ma lực ô nhiễm. Bát Trảo Đại Chương Ngư ở giữa không trung gào rú liên tục, tám cái xúc tu vung vẩy bốn phía, giấy dựa không gãy.

“A Man, ma sủng của ngươi sao cái gì cũng ăn vậy?” Zaid ngẩng đầu nhìn đại chương ngư này, lẩm bẩm nói.

Phù phù, con bạch tuộc kia bị vùi rỗng cuốn vào giữa hồ, vừa mới chạm bờ, thân thể đột nhiên phân giải, cơ nhục cốt cách từng khối tan rã trong hồ nước, hóa thành ma pháp nguyên tố tinh thuần nhất nhện nhào trên mặt hồ.

Những ma pháp nguyên tố này lập tức bị vòng xoáy trên không tiểu vị diện hút lên, dung nhập trong phong vân lôi điện!

Phong vân lôi điện kia lại lớn mạnh thêm một phần, thanh thế càng thêm làm người ta sợ hãi.

Lilith rừng mình một cái, vội vàng tiến thêm vài bước, đứng bên người Trương Đức Bưu.

Zaid và Garrosh hai người cũng thấy da đầu run lên. Một cường hoành ma thú cao đến mười chín cấp, lại bị phân giải thành nguyên tố lực lượng nhẹ nhàng như vậy, thật sự là nghe rợn cả người, cũng vội vàng đứng cạnh người Trương Đức Bưu.

Trong cơ thể Thái Ca, nếu như con cộp kia muốn giết chết bọn hắc, quả thực là dễ dàng. Chỉ có đi theo Man tử mới có thể bảo chứng an toàn.

Dù sao Man tử này cũng là chủ nhân con cộp, nó cũng không thể nổi khùng cả chủ nhân cũng diệt luôn a?

Mà ở bên ngoài, Thái Ca giết chết Bát Trảo Đại Chương Ngư, thỏa mãn ợ một cái, từ lỗ hồng trên ma pháp hộ trảo bơi vào, đáp xuống nền đá trên Pháp Sư tháp, lúc này mới thả họ ra.

Bọn người Zaid tâm còn sợ hãi, vội vàng cách xa nó một chút. Mấy người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tòa pháp sư tháp này càng lộ ra vẻ hùng vĩ tráng lệ. Tòa tháp này diện tích rộng lớn, to chừng trăm mẫu!

“Nơi tốt, nơi tốt a!”

Thánh Ma Đạo Sư tán thưởng liên tục, trong mắt tinh quang chớp động, cười nói: “Nếu như ta có thể có được tòa pháp sư tháp này, ma pháp tạo nghệ tất nhiên tiến bộ thần tốc, lại tăng thêm một tầng!”

Garrosh khẽ nhếch mí mắt, trong mũi phát ra tiếng hừ lạnh. Mặc dù là cao đẳng đại ác ma, đối với toàn thượng cổ pháp sư tháp này cũng động lòng tham, trong lòng tính toán làm sao mới có thể chiếm bảo tháp là của riêng.

Trương Đức Bưu trong lòng cũng có chút tiếc hận: “Nếu như ta mang theo Thánh Nguyên Vương Tọa, ai có thể cùng ta tranh giành? Trực tiếp thu tòa pháp sư tháp này vào không gian trong Vương Tọa, mang về nhà muốn nghiên cứu thế nào thì nghiên cứu!”

Garrosh há miệng nhỏ Bát Mục Minh Thiêm ra, lại gọi bảy vị thê tử của mình ra, mang theo quân đoàn thê tử dẫn đầu tiến vào pháp sư tháp. Bọn người Trương Đức Bưu vội vàng theo sau. Vào trong tháp, trước mắt mọi người không khỏi sáng ngời. Chỉ thấy tòa tháp này bên trong căn bản không phải như bọn hắc tưởng tượng, mà tám đầu Kim Long kia hình thành một bán vị diện không gian bàng đại, chiều ngang chiều dọc tính ra cũng hơn mười dặm!

Không gian Pháp Sư tháp tầng thứ nhất đã xuất hiện hiện tượng sụp đổ, Kim Long cốt cách vỡ vụn, không gian đứt gãy lập lòe, nếu như một người rơi vào vết nứt, nhất định sẽ bị cắt thành hai nửa.

Mọi người cẩn thận từng li từng tí tránh khỏi vết nứt, dò xét cái không gian này một lần, chỉ phát hiện một ít đoạn bích tan dư, hẳn là căn cứ thí nghiệm của chủ nhân Pháp Sư tháp, lại bị tuế nguyệt ăn mòn, biến thành một đồng phế tích, không có vật hữu dụng khác.

Trương Đức Bưu từ trong phế tích nhặt mấy Kim Long cốt cách. Thánh Nguyên thời đại cách nay đã mấy vạn năm lịch sử, cốt cách này cũng trở nên xốp, không chịu nổi lực mạnh, đành phải vứt bỏ.

Zaid, Garrosh cùng Lilith ba người cũng không tìm được vật hữu dụng, mấy người đầy lòng thất vọng, hướng tầng hai đi lên. Tiểu Hắc chống hông đào bới trong phế tích, Trương Đức Bưu quay đầu lại nói: “Hắc Tử, nhanh đuổi theo, phía trước nói không chừng có xương cốt cự long đó!”

Song Đầu Địa Ngục Khuyển vội ngừng đầu, trong miệng ngậm một bản sách ma pháp, chậm chậm đuổi theo.

Trương Đức Bưu tiếp lấy sách ma pháp trong miệng nó, chỉ thấy bản sách ma pháp này cực kì tinh mỹ, hiển nhiên đã dùng các loại ma pháp luyện kim thuật gia cổ qua, bởi vậy không bị tuế nguyệt ăn mòn. Mở sách ma pháp, hẳn mới phát hiện đây là một bản nhật kí.

Nhật kí tờ thứ nhất viết: “Tuế nguyệt thật sự dằng dặc rất lâu a, mà ta lại cảm thấy tính mạng quá ngắn ngủi rồi.” Đọc được những lời này, Trương Đức Bưu phảng phất chứng kiến một trưởng lão dần dần già đi, cầm bút lông ngỗng trên tay viết sần sật về cảm ngộ sinh mệnh của chính mình.

codon.tra

181. Chương 181: Bí Mật Kinh Thiên

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 181: Bí Mật Kinh Thiên

Dịch: Tà Nhân

Biên: sparrow

Nguồn : Kiếm Giới

Gọi đây là một bản nhật kí, không bằng gọi là nguyệt kí, bởi một vị ma pháp sư vĩ đại phạm cả tháng mới ghi lại nhật kí một lần, chủ yếu là ghi chép lại thí nghiệm ma pháp của mình.

Cuộc sống của hắn so với Trương Đức Bưu tưởng tượng còn buồn tẻ hơn. Vị lão giả này mỗi ngày ngoại trừ làm thí nghiệm ma pháp thì lại làm ma pháp thí nghiệm. Trong nhật kí đều ghi lại quá trình thí nghiệm của mình, cùng với đủ loại ma pháp tham số phức tạp.

Nhưng ma pháp tham số này đừng nói chỉ có Trương Đức Bưu không hiểu, cho dù ném cho Zaid hắn cũng chưa chắc có thể rõ ràng hàm nghĩa bên trong.

Trương Đức Bưu tròng to mắt, sống chết cũng chẳng nhìn ra được từ trong bản nhật kí này có thứ gì hữu dụng.

Đối với ma pháp sư khác mà nói, bản nhật kí này hoàn toàn xứng đáng là báu vật vô giá, nhưng đối với hắn thì còn không bằng tập giấy lộn.

Lật ra đằng sau, hắn cuối cùng tìm được một vài thứ hữu dụng.

Lão bằng hữu Karl của ta chết rồi, đệ tử của hắn Evan Knopf vạn dặm xa xôi từ đông đại lục tới hỏi ta. Hắn nói Aaron Benson vĩ đại, ta nên tu luyện tinh thần lực của mình như thế nào. Ta nói cho hắn biết, người phải đem tinh thần lực làm ánh mắt của mình. Evan quá ngu độn, hắn vẫn chưa hiểu. Cái lũ tu luyện đầu khí đều ngu ngốc. Hắn hỏi, Aaron vĩ đại, như thế nào mới làm được điều này. Ta nói cho hắn biết, tinh thần lực phải tinh khiết như cuồng rồn bên trong hải nhi, như ánh sáng qua tấm gương được đánh bóng,

như vậy tinh thần lực của người mới nhìn qua được sương mù, trực tiếp đạt được bản ngã sự vật, như vậy người mới có thể tu luyện ra Chân Thực Chi Nhân.

Đọc đến đây Trương Đức Bưu không khỏi cười khở một tiếng. Chỉ sợ trong mắt tất cả ma pháp sư, người tu luyện đấu khí đều không thông minh bằng mình.

“Chân Thực Chi Nhân? Chẳng lẽ là đệ tam trọng cảnh giới của đấu khí hóa hình?”

Phía sau đều là vị lão giả này cần nhần cử nhữ, hướng Evan Knopf kể rõ quá trình tu luyện Chân Thực Chi Nhân như thế nào. Trương Đức Bưu như nhậ được chí bảo, đem quyển nhật kí đọc đến thuộc lòng một chữ không lọt, sau đó mới đọc tiếp xuống dưới.

Hắn rất nhanh xem xong bản nhật kí này, chỉ thấy mấy ngày cuối của nhật kí có vài câu, ghi lại một đại sự phát sinh trong mấy ngày cuối cùng.

Theo trong nhật kí của lão giả này mà xem, ma pháp hoàng đế lúc đó tên là Hasting. Vị hoàng đế này muốn trở thành thần linh bất tử bất diệt, vĩnh cửu thống trị thế giới, vì vậy triệu tập toàn bộ những đại thành tựu giả trên thế giới tiến vào chín tầng Thâm Uyên, ý đồ xâm nhập thế giới thần linh, làm một hành động vĩ đại trước giờ chưa từng có.

Giết chết thần linh, cướp lấy thần cách!

Vị lão giả này cũng ở trong phạm vi chiêu mộ binh lính, trong lúc vội vã phong ấn pháp sư thấp, cùng những cường giả thần cấp kia theo Hasting hoàng đế đi chín tầng Thâm Uyên.

Nhật kí đến đây liền dừng lại.

Trương Đức Bưu khép nhật kí lại, trong tim bình bình nhảy loạn: “Không biết Hasting cùng những cường giả kia có thí thần thành công không...”

Hasting là vị ma pháp hoàng đế thứ hai của Thánh Nguyên thời đại, lịch sử văn hiến ghi lại, sau khi hắn chết người thừa kế ma pháp đế quốc không có bá lực cùng thủ đoạn như hắn, từng chủng tộc lần lượt quật khởi, thế giới lâm vào một mảnh hỗn loạn.

Sau hắn còn có một đám cường giả Truyền Kỳ cấp biến mất tại chín tầng Thâm Uyên, từ đó về sau cao thủ Thánh Nguyên thời đại cơ hồ biến mất hầu như không còn, tiến vào thời đại Thánh Giả thống trị.

“Thần linh vẫn lạc trên thảo nguyên kia, chẳng lẽ chính là kết quả thí thần của Hasting?” Trương Đức Bưu trong lòng khẽ động, lập tức lắc đầu. Thần linh trong Thần Văn Hoang Mạc kia vẫn lạc vào vạn năm trước, mà khi đó Thánh Nguyên thời đại sớm đã qua đi.

“Thế giới này thật nhiều điều bí ẩn mà, thật muốn đem những bí mật này tìm hiểu rõ ràng, nhìn xem thượng cổ cường giả rốt cuộc có sự tích vĩ đại gì lưu truyền tới nay.”

Zaid đã sớm lưu ý đến ma pháp bút kí trong tay hắn, nói: “A Man, sách gì thế?”

Trương Đức Bưu cười tủm tỉm nói: “Quyển sách này là nhật kí của chủ nhân Pháp Sư thấp này, bên trong ghi lại các ma pháp thí nghiệm của hắn, lão ca ca có hứng thú nghiên cứu chút không?”

Zaid con mắt sáng ngời, hô hấp lập tức dồn dập.

Ma pháp nhật kí của một vị bán thần cường giả lưu lại, bản thân cái này chính là một khoản tài phú không thể đo lường. Nếu như có thể đạt được quyển sách này, thực lực của hắn tất nhiên tiến bộ thần tốc, thậm chí nói không chừng sẽ đột phá Thánh Ma Đạo Sư cảnh giới, trở thành Truyền Kỳ, có thể nào không làm hắn động tâm?

Garrosh cũng trở mắt nhìn bản ma pháp bút kí này, nếu không phải uy hiếp lực của Thái Ca cho gã quá lớn, chỉ sợ cao đẳng đại ác ma giờ phút này đã sớm sát nhân đoạt sách rồi.

“Thằng mọi này thoả mái đem nội dung bút kí nói cho ta biết, khẳng định không hảo tâm, lại muốn làm lão tử đại xuất huyết đây!” Thánh Ma Đạo Sư cơ mắt nhảy loạn, thầm nghĩ: “Đáng tiếc, ta vừa rồi không lấy ra được đồ vật trao đổi. Bán Garrosh cho hắn làm nô lệ? Đoán chừng Garrosh không làm đâu, thiết là muốn giết chết hỗn đản này, đoạt lấy bút kí. Nhưng tiếc là không vật chết nó được...”

Zaid do dự cả buổi, nói: “Bản ma pháp bút kí này đối với Nam Cương nhân các người căn bản vô dụng, A Man huynh đệ, thống khoái một chút, rốt cuộc người muốn gì?”

Trương Đức Bưu cười nói: “Minh Thần Bảo Điển của Minh Vương Điện các người, đem quyển sách đó ra, bản ma pháp bút kí này liền là của người!”

Zaid nao nao, ghen ngào cười nói: “Người muốn học Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của Minh Vương Điện ta?”

Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân là đấu khí tâm pháp bên trong Minh Thần Bảo Điển của Minh Vương Điện, trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng bài danh đệ tam, gần với Đấu Chiến Thắng Quyết cùng Thần Vương Pháp Điển, là một loại đấu khí võ học cực kỳ ảo diệu, cao thâm khó dò.

Minh Vương Điện sở dĩ có thể cùng Thần Vương Điện đối kháng nhiều năm như vậy mà không bị Thần Vương Điện chiếm đoạt, môn công pháp này có một nửa công lao!

Zaid lắc đầu nói: “A Man, người mưu đồ không nhỏ nhỉ! Cùng người ở chung lâu vậy, ta biết rõ người đã tu tập Long Mông Bảo Tượng của Man tộc, Phất Năng Thắng Quyết của Titan tộc, còn có Đại Xích Thiên Ma Thần của Thâm Uyên Ma Tộc, chẳng lẽ người không sợ tâm pháp tương trùng, hủy diệt đấu khí thông đạo của người, một thân tu vi trôi theo dòng nước sao?”

Trương Đức Bưu mở ma pháp bút kí ra, thuận miệng đọc vài cái ma pháp tham số, cười nói: “Cái này lão ca ca người không cần phải lo, người chỉ cần nói đối hay không thôi!”

Zaid nghe được lòng ngứa khó nhịn. Tuy chỉ là một ma pháp tham số, lại bao hàm tin tức người khác không thể tưởng tượng, liên tục nói: “Đối, vương bát đản mới không đối! A Man huynh đệ, người trước tiên đem ma pháp bút kí cho ta mượn nghiên cứu chút xíu, ta cũng không xem qua Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân Quyết, đợi sau khi ta trở lại Minh Vương Điện đọc qua Minh Thần Bảo Điển mới có thể đem môn tâm pháp kia cho người!”

Trương Đức Bưu tiện tay nhét ma pháp bút kí vào không gian giới chỉ của mình, mỉm cười nói: “Nói hay, nói hay lắm. Nhân phẩm của lão ca ca ngài tiểu đệ cũng tin tưởng. Chờ sau khi ngài xem được Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân rồi lão ca ca người muốn nghiên cứu bao lâu liền nghiên cứu bấy lâu.”

“Tiểu hồn đản này vừa nói tin ta, một bên lại đem sách giấu đi, rõ ràng là xem thường nhân phẩm lão tử!” Hai con người Zaid phún hỏa, hận không thể làm thịt hắn tại chỗ, cướp đi ma pháp bút kí.

“Bất quá nói lại, mấy năm nay mấy chuyện ta làm quả thật có chút vô đạo đức, nhân phẩm thậm chí bị ác ma khinh bỉ, ngay cả Ngưu Đầu Quái Tao Los cũng không để ý triệu hoán của ta nữa!”

Garrosh chần chờ một chút, nhịn không được nói: “Trong Địa Ngục ta mặc dù không có đấu khí tâm pháp, nhưng kỳ trân dị bảo nhiều vô kể. Trong tay bốn tọa vũ khí cấp Truyền Kỳ cũng có ba kiện! Chỉ cần người đem bản ma pháp bút kí này cho ta, ba kiện Truyền Kỳ vũ khí này đều là của người!”

Trương Đức Bưu không khỏi động tâm, hôm nay hắn tu luyện đến giai đoạn hai đấu khí hóa hình, tứ tứ hóa hình, có thể đồng thời điều khiển sáu món vũ khí, chỉ có một thanh Bích Vọng Dao hiển nhiên không đủ.

“Nếu có thể cầm trong tay sáu kiện vũ khí cấp Truyền Kỳ, khi gặp lại Odin Ehm, lão tử có thể đánh cho hắn rã rời đầy đất!” Nghĩ tới đây, Man tử duỗi ra bốn ngón tay.

Zaid cả giận nói: “Man tử chết tiệt, chúng ta rõ ràng bàn tán tốt rồi, người sao có thể hàng bán hai nhà?”

“Sao ra một phần không được sao?”

Thánh Ma Đạo Sư toàn thân phát run, Garrosh lắc đầu nói: “Bốn tọa còn phải giữ lại một cây Phương Thiên Họa Kích, không thể đưa vũ khí này cho người.”

“Vậy được rồi, ba kiện thì ba kiện!” Trương Đức Bưu không chút do dự, bản ma pháp bút kí này với người khác mà nói là bảo vật vô giá, trong tay hắn lại không bằng giấy vệ sinh.

Garrosh nhẹ nhàng thở ra. Bản ma pháp bút kí này với hắn mà nói đồng dạng cực kỳ trọng yếu, hôm nay thực lực hắn đã đạt bình cảnh, tại địa phương cạnh tranh tàn khốc như Địa Ngục này, không biết lúc nào người sẽ bị người thay thế, mà bị người thay thế kết cục chỉ có một: chết!

Chủ nhân bản bút kí này là Bán Thần cường giả, hơn nữa là vong linh ma pháp sư, đạt tới đỉnh phong có thể của nhân loại. Cường giả loại này mặc dù ở địa ngục cũng chẳng nhiều, bút kí của cường giả cấp độ này có thể dùng ba kiện vũ khí Truyền Kỳ đổi lấy, Garrosh chỉ có thể nói kiếm lợi lớn.

“Ba kiện vũ khí này ta không có mang trên người, sau khi chúng ta li khai tòa pháp sư tháp này chúng ta sẽ giao.”

Trương Đức Bưu gật đầu mỉm cười, nhẹ nhàng vuốt đầu Địa Ngục Khuyển, lẩm bẩm nói: “Tiểu Hắc, người thật sự là phúc tinh của ta.”

Mọi người tiếp tục thăm dò Pháp Sư tháp, bất tri bất giác đã đi vào tầng thứ bảy. Từ tầng một đến tầng bảy pháp sư tháp đều tổn hại nghiêm trọng, không để lại chút vật hữu dụng nào.

Bất quá theo số tầng gia tăng, trình độ tổn hại của pháp sư tháp càng ngày càng thấp, tầng thứ bảy rõ ràng còn có một phòng thí nghiệm ma pháp bảo tồn.

Zaid đi vào lục lợi một phen, sau khi đi ra sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên không có bất kì thu hoạch gì.

“Phắc, khẳng định có người đã qua đây, đồ vật bên trong đều bị lược hết rồi! Dám đoạt đồ của lão tử, đừng để lão tử bắt được người, nếu không khẳng định phải đem người chế tác thành vong linh!”

Trương Đức Bưu cười nói: “U Hồn Chi Hải phát sinh địa chấn biển gầm khoảng hơn tháng trước, tòa Pháp Sư tháp này bởi vậy mới có thể tái hiện dưới mặt trời. Nói không chừng trong thời gian này đã có cao thủ khác biết được tin tức, đến đây thám hiểm.”

Đùng!

Pháp Sư tháp đột nhiên truyền đến một tiếng khiêu động hữu lực, oanh động không gian, như ân thanh của cự nhân chùy đang đánh trống lớn.

Tiếp tục một tiếng chấn động, ngay cả bán vị diện không gian Pháp Sư tháp cũng run rẩy lên!

“Minh Vương Chi Tâm!”

Trương Đức Bưu trong lòng khê động. Loại uy năng chấn động không gian này đối với hắn cực kì tình tường, đúng là khóa Minh Vương Chi Tâm đã từng kí sinh trên người hắn kia, quay đầu về phía Zaid cười nói: “Lão ca ca, xem ra người đoạt đồ vật của người hắn là cao thủ Minh Vương Điện các người rồi.”

Zaid hừ một tiếng, không hề nói lại.

U Hồn Chi Hải gây ra động tĩnh lớn như vậy, Minh Vương Điện không có khả năng không biết, phái cao thủ đến đây dò xét cũng là sự tình đương nhiên.

Minh Vương Điện tuy thực lực không bằng Thần Vương Điện, nhưng cao thủ đông đảo. Bọn họ cũng phải có biện pháp riêng tiến vào Pháp Sư tháp. Tài phú mấy tầng dưới của Pháp Sư tháp chắc hẳn đều rơi vào tay họ cả.

Mọi người đã đến tầng tám. Chỉ thấy tầng tám bị phá hư càng thêm nghiêm trọng, khắp nơi đều là hố to của ma pháp cùng đấu khí đánh ra, hiển nhiên có người đã giao thủ ở đây, trên mặt đất thậm chí còn lưu lại mấy cỗ thi thể.

“Đây là thi thể đệ tử Minh Vương Điện ta.”

Zaid Thánh Ma Đạo Sư ngồi xổm xuống, kiểm tra một lần thi thể, sắc mặt cổ quái, lẩm bẩm nói: “Kì quái, chẳng lẽ ngoại trừ Minh Vương Điện còn có thể lực khác đến đây thám hiểm? U Hồn Chi Hải gần Minh Vương Điện, trừ Hải tộc không có thể lực khác, người nào cư nhiên lớn mật như vậy, dám ở chỗ này sát hại đệ tử Minh Vương Điện ta.”

Trương Đức Bưu cẩn thận xem xét dấu vết giao thủ lưu lại tại đây, âm thầm hoảng sợ. Dư âm giao thủ của những người kia cơ hồ phá hủy thân thể tám đầu Thánh Long tạo thành bán vị diện, gây nên phá hỏng cực đại cho nơi này.

“Người nào có thực lực mạnh mẽ đến vậy, thậm chí cả Minh Vương Điện cũng ăn nhiều thiệt thòi? Chẳng lẽ là cao thủ Thần Vương Điện?”

Mọi người vội vã đuổi đến tầng chín, chỉ thấy tầng chín cũng bị phá hủy nghiêm trọng, lại có không ít thi thể đệ tử Minh Vương Điện lưu lại. Zaid không kịp nhìn kĩ, thúc giục nói: “Đi mau! Đi mau! Nhanh đến tầng tiếp theo. Đi chậm, chúng ta đừng nói là ăn thịt, ngay cả canh cũng chẳng được uống!”

Mấy người vội vàng đuổi đến tầng mười pháp sư tháp, chỉ thấy không gian tầng mười so với mấy tầng trước càng thêm rộng lớn, không xuất hiện hiện tượng hắc ám ma lực thất thoát, bên trong bán vị diện một mảnh lơ mơ, khắp nơi tràn ngập hắc ám ma lực, không biết có bao nhiêu hắc ám sinh vật ở chỗ này hoạt động, thoát ẩn thoát hiện.

Bất quá ở đây cũng không phải hoàn toàn hôn ám, không gian bên trên lơ lửng mười sáu hỏa cầu cực đại, xếp thành chữ nhất, giống như mặt trời hừng hực thiêu đốt, chiếu sáng cả không gian.

Vèo, một con Dực Cốt Long từ trên đầu mọi người bay qua, xoáy lên trận cuồng phong. Bát Mục Minh Thiềm của Garrosh đột nhiên mở miệng, đầu lưỡi như dải lụa bắn ra, quấn lấy con Dực Cốt Long kia, dùng sức kéo về miệng nó.

Ầm!

Một đạo thiên lôi đánh xuống, thẳng tắp phóng vào đầu lưỡi con cóc, đánh đến độ Bát Mục Minh Thiềm đàn độn tại chỗ, run rẩy không thôi.

Thái Ca trong mắt hung quang thiểm động, kéo Dực Cốt Long không may tới, hừ hừ nói: “Đây là đồ ăn của Tiểu Hắc nhà ta!”

Con cóc mở tám con mắt ra gắt gao nhìn nó chằm chằm, lại e ngại Kim Quang Hồng lạm dụng uy quyền, không dám có động tác gì. Garrosh cười lạnh nói: “A Man huynh đệ, ma sủng của người thật đúng là bá đạo, ngay cả đồ ăn của ma sủng ta cũng dám tranh đoạt!”

Trương Đức Bưu gượng cười hai cái, đen mặt nói với lão hổ: “Thái Ca, người làm ta quá thất vọng rồi! Dực Cốt Long cũng chẳng phải thứ tốt gì, có đáng tranh giành không? Nếu như là vong linh Thánh Thú, khi đó ra tay cướp đoạt còn không sai biệt lắm.”

“Thứ tốt mới đoạt, tên Man tử này cũng bao che khuyết điểm lắm!” Garrosh hừ một tiếng, không có ý định tiếp tục truy cứu chuyện này, hai mắt đột nhiên tuôn ra một mảnh tinh quang, ánh mắt xuyên thấu qua sương mù trùng trùng điệp điệp, đem mảnh không gian này nhìn không sót gì. Chỉ thấy trong bóng tối hằng hà sa số vong linh cường hoành qua lại, hình bóng lay động, trong lòng thất kinh: “Vong linh sinh vật ở đây so với Địa Ngục còn dày đặc hơn, chẳng lẽ vị Bán Thần cường giả kia định đem nơi này kiến tạo thành Địa Ngục khác?”

Tầng mười pháp sư tháp quả thực là một Địa Ngục bản nhỏ, không gian trầm dậm khắp nơi đều là hắc ám sinh vật, thậm chí còn có cấp thấp ác ma tồn tại. Cho dù vị Bán Thần cường giả kia đã ra đi vài vạn năm, vong linh sinh vật ở đây vẫn hồn nhiên sinh sống như trước, không có diệt tuyệt.

Ầm!

Âm thanh từ Minh Vương Chi Tâm chấn động một lần nữa truyền tới, Garrosh triển khai cánh thịt, cuốn theo bảy vị phu nhân cùng Bát Mục Minh Thiềm dẫn đầu hướng về phía thanh âm kia tiến đến. Zaid theo sát phía sau, biến mất trong bóng tối. Trương Đức Bưu không đuổi theo sau, mà rất hứng thú ngắm nhìn mười sáu đại hỏa cầu lơ lửng trong không trung.

Lilith hiếu kì nói: “A Man, người không phải đi tìm bảo sao, sao còn chưa đuổi theo bọn hắn? Những hỏa cầu này có gì tốt, tùy tiện tìm ma pháp sư có thể thi triển hỏa cầu thật cho người xem!”

“Đại hỏa cầu thiêu đốt vài vạn năm, chỉ sợ không mấy người có thể thi triển được đâu!”

Trương Đức Bưu mục quang thiểm động, cười nói: “Với ta mà nói bảo vật lớn nhất tầng này, chỉ sợ là những hỏa cầu này rồi. Nếu như ta đoán không sai, những hỏa cầu này hẳn là Hỏa Long Chi Nhân! Chính là mười sáu con mắt của hỏa hệ Thánh Long!”

codon.tra

182. Chương 182: Cao Thủ Xuất Hiện Lớp Lớp

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 182: Cao thủ xuất hiện lớp lớp

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Bích Tỉ đao sở hữu một ngàn tám trăm lỗ, nếu được khảm một ngàn tám trăm con mắt thánh thú mới có thể tiến hóa đến trạng thái hoàn mỹ nhất. Hiện giờ trên Bích Vọng Đao đã khảm hai khóa mắt sói. Khoảng cách đến mục tiêu một ngàn tám trăm khối còn rất xa.

“Bất quá, sau khi được khảm thêm mười sáu Hỏa Long nhãn, uy lực Bích Tỉ đao có thể chân chính so sánh với vũ khí cấp truyền kỳ!”

Trương Đức Bưu lôi kéo tay Lilith, nhảy lên trên lưng Thái Ca, nó liền gào thét xông lên trời cao, bay về phía đại hỏa cầu. Tới trước mặt khối đại hỏa cầu, nhiệt độ nóng bỏng phà vào mặt, chỉ thấy trung tâm khối hỏa cầu này là một con mắt thật lớn, đồng tử dựng thẳng, tròn mắt hướng ra phía ngoài, phun ra Liệt Diễm hừng hực, giống như biển lửa, khuếch trương đến phạm vi trăm mét.

Trương Đức Bưu vươn tay chop tới trước, đầu khí chen chúc mà ra, ở giữa không trung hình thành một đại thủ phạm vi nửa mẫu, chop hỏa cầu vào trong tay, sau đó dụng lực nắm chặt!

Chỉ nghe tiếng nổ mạnh liên miên không dứt truyền đến, khối hỏa cầu rung động kịch liệt một lát rồi liền bị áp súc đến cực hạn, Liệt Diễm bị đầu khí của hắn áp chế, không thể không lùi về trong Thánh Long nhãn.

Quả Thánh Long nhãn này kiệt lực hướng ra phía ngoài mà bành trướng, lại bị đầu khí của hắn áp chế gắt gao, tiếp tục co lại thành long nhãn, nằm ở trong tay hắn quay tròn.

Năm đó hàng phục Lang Vương nhãn, vài vị trưởng lão tu vi cao nhất của thần miếu đồng loạt ra tay, mới có thể ngăn chặn Lang Vương nhãn hoàn toàn, Trương Đức Bưu dựa vào khôi giáp của Bái Dịch Luân Tư, mới không bị Lang Vương nhãn làm thương tổn.

Mà hiện giờ, một mình hắn dễ dàng đem Hỏa Long nhãn trấn áp, một trảo nắm chặt này, hiển lộ tu vi tiến bộ thần tốc của hắn!

Trương Đức Bưu đem Hỏa Long nhãn khảm lên Bích Tỉ Đao, chỉ thấy quả thánh thú nhãn này lập tức bắn ra hỏa diễm nóng cháy, chảy về phía thân đao, các loại ma pháp trận trên Bích Tỉ Đao nhất thời bị kích phát vận chuyển, đem hấp thu hỏa diễm, nguyên bản thân đao xanh biếc đã nhiều thêm một tia huyết sắc.

Trương Đức Bưu bào chế đúng cách. Lại thu mấy khối Hỏa Long nhãn, khảm lên Bích Vọng Đao.

Lilith chán đến chết. Ngồi trên lưng Thái Ca lơ đãng nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy phía dưới là một đạo khe sâu, trong hạp cốc một mảnh ngăm đen, kinh phong kích động gào thét, ở trong hạp cốc thổi qua thổi lại, đánh vào phong vách tường hai bên, liền phát ra tiếng sấm nổ.

Trong hạp cốc, Hắc Ám ma khí như thể đặc hơn, bị ngưng tụ như nước chảy, ở trong cốc hình thành một con sông lớn, mà vách đá hai bên sơn cốc xuất hiện hơn mười cổ khí thể cường đại, hơn mười cổ khí thể này gạt bỏ lẫn nhau, rồi rầm quần quanh, oanh hướng trời cao, đánh sâu vào bán vị diện này khiến nó chấn động không ngừng, tựa hồ tùy thời có thể bị đánh bại!

Trên vách đá, bóng người chớp lên, thỉnh thoảng phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc do những cao thủ chiến đấu chém giết.

Những người này thấp nhất cũng là cao thủ Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong, trong hơn hai mươi người thấp nhất có một phần ba là đại cao thủ cấp bậc Kiếm Thánh, Thánh ma đạo, ra tay chính là khai sơn toái thạch!

Lilith tinh tế quan sát, chỉ thấy đám người Zaid và Garrosh đã ở trong đó, mặt khác còn có vài vị trưởng lão cùng đệ tử Minh Vương điện, ngoài ra còn có ba người áo bào trắng, tuổi cũng không lớn, nhưng mỗi một người đều là Thánh Giả. Đều nắm giữ một vũ khí cấp truyền kỳ, thủ đoạn công kích của họ đều khác biệt với những chủng tộc mà Lilith biết, không biết họ là chủng tộc nào.

“A Man, bọn họ là ai?” Lilith hỏi.

Trương Đức Bưu thu một khối Thánh Long nhãn khác, khảm trên Bích Tỉ Dao, quay lại nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy ba gã áo bào trắng này thủ vệ một vị trẻ tuổi, trên cổ bọc một tấm da cừu, khí độ ung dung trầm ổn, nhìn tướng mạo, hẳn so với chính mình lớn hơn không nhiều, nghi hoặc hỏi: “Chẳng lẽ là cao thủ Thần Vương điện?”

Lập tức, Trương Đức Bưu chú ý tới ngoại trừ những người này ở ngoài, còn có tứ đại trưởng lão cùng hơn hai mươi vị đệ tử Thần Vương điện.

Trong đó một người thân hình to lớn, đúng là Hầu Nhân Ma Ni của Nam Cương Man Tộc, nhưng trên người lại tản ra dao động ma lực Hắc Ám vô cùng khủng bố, thậm chí so với Zaid còn muốn khủng bố, cao minh hơn!

Những người này ra tay sắc bén phi thường, nhưng lại phòng bị nghi kỵ lẫn nhau, ánh mắt thỉnh thoảng xẹt qua phía dưới khe sâu, lộ ra vài tia tham lam.

“Hầu Nhân Ma Ni không phải chiến sĩ sao, như thế nào có được ma lực Hắc Ám khủng bố như thế?”

Trương Đức Bưu đã từng cùng Hầu Nhân Ma Ni giao thủ, hiểu hẳn quá sâu, trong lòng cảm thấy kỳ quái. Tiếp tục hướng trong hạp cốc nhìn lại. Chỉ thấy trong Hắc Ám loáng thoáng có đồ vật gì đứng sừng sững trong đó, đứng thẳng nguy nga. Khiến các cường giả kiêng kỵ, nhưng lại không buông tha, ngại có những người khác ở đây, không dám tùy tiện ra tay cướp đoạt.

Bọn họ không ngừng phòng bị đối thủ cạnh tranh, đồng thời phòng bị vật thần bí trong Hắc Ám kia, nên khi giao thủ tận lực tránh cho dư ba chiến đấu ảnh hưởng tới Hắc Ám, kinh động cái vật thần bí kia.

“Kia đến tột cùng là bảo bối gì, đáng giá để các cường giả đại khai sát giới?”

Trương Đức Bưu hí mắt nhìn nửa ngày, rốt cục nhìn ra hình dáng đại khái của nó, nguyên lai là một bộ khung xương hình người tối tăm rậm rạp, đứng thẳng tắp ở giữa Hắc Ám.

“Khối thi cốt này đến tột cùng là đồ vật gì? Chẳng lẽ là di hài của chủ nhân pháp sư tháp này?” Lilith cũng không biết chủ nhân pháp sư tháp sớm rời đi, không phải chết ở chỗ này, hiểu kỳ nói: “Cốt cách của Hắc như thế nào lại có màu đen tinh khiết, không chú ý quan sát, căn bản nhìn không tới”

Zaid chiếm cứ trên vách đá của một ngọn núi, ngưng tụ ra tử thần liêm đao, hô một tiếng đánh úp lại kiểm khí, liếc mắt nhìn chung quanh một cái, thấp giọng nói: “Cừ thật, tứ trưởng lão Thần Vương điện, bốn đại cao thủ thánh cấp, còn có ba gã gia hỏa không biết lai lịch, thủ đoạn so với trưởng lão Thần Vương điện còn muốn cao minh hơn, còn có cao thủ Minh Vương điện, thực là đại trận thế! Cổ lực lượng này nếu ngưng tụ cùng một chỗ, đủ để tiêu diệt Minh Vương điện ta! Garrosh, chỉ bằng lực lượng hai người chúng ta. Căn bản không thể lấy được vật đó”.

Garrosh hít vào một hơi thật dài, khí thể nuốt trôi cầu vồng, đem Hắc Ám ma khí trong phạm vi hơn mười dặm hết thảy hút vào trong miệng, chỉ thấy thân hình hắn đột nhiên bành trướng, kế tiếp kéo lên, trong chớp mắt biến thành một pho tượng Ác Ma cao tới ngũ lục trượng, đầu mọc hai sừng. Đi chân trần, hung thần ác sát, hai chân to dẫm nát Bát Mục Minh Thiềm trên lưng.

Đây là thuần túy là Hắc Ám ma lực ngưng tụ ra đại Ác Ma Chân Thân!

“Quần hắc có bao nhiêu người. Trước giết hết nói sau!”

Garrosh rít gào một tiếng. Bát Mục Minh Thiềm nhất thời nhảy lên, hướng đỉnh núi khe sâu đối diện khiêu đi, cao đẳng đại Ác Ma huy vũ phương thiên họa kích, lôi tung oanh động, ra sức đánh tới. Gã Áo bào trắng lao lên, cao giọng quát: “Phía dưới kia là Hắc Ám Nguyên Tổ Tinh Linh, bốn tọa vị tinh thể bất buộc! Nếu có được chút Hắc Ám Nguyên Tổ Tinh Linh này, thực lực Zaid người chắc chắn phi thăng, mà ta cũng có thể đột phá Đại Ác Ma, trở thành tân ma vương trong địa ngục!”

Trong khe sâu Hắc Âm chi hà là bộ cốt cách đầy đủ, đích thị là một Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh đang ngủ say, Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh không phải là vong linh sinh vật do chủ nhân pháp sư thấp sáng tạo ra, chính là do đệ thập tầng pháp sư thấp dư thừa Hắc Âm ma lực dựng dựng ra tiên thiên nguyên tố sinh mệnh!

Ma Pháp Sư tu luyện đến cảnh giới Thánh Ma Đạo Sư, tu vi muốn tiến thêm một bước đều cực kỳ khó khăn, chỉ có đem thân thể của chính mình cải tạo thành tiên thiên nguyên tố thể, mới có thể hướng tăng lên cấp độ cao hơn.

Bọn họ không tu luyện thân thể. Chỉ tu luyện tinh thần cùng ma pháp lực, nhưng nếu có được tiên thiên nguyên tố thể, thân thể bọn họ có thể so sánh cùng chiến sĩ cùng cấp!

Bất quá, đem tự thân cải tạo thành tiên thiên thể khó khăn rất lớn. Việc này so với 10 bước lên trời,! khó càng thêm khó. . .

Garrosh cùng Zaid nếu có được nguyên tố sinh mệnh này, hoặc là luyện hóa, hoặc là cắn nuốt, đều có thể tăng tu vi lên rất nhiều, đem tự thân cải tạo thành tiên thiên nguyên tố thể, Zaid hoàn toàn có thể tấn chức thành cao thủ cấp Truyền Thuyết, mà Garrosh cũng có thể tiến thêm một bước, trở thành Địa Ngục Đại Ma Vương!

Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh đang ngủ say này không chỉ có lực hấp dẫn trí mạng đối Ma Pháp Sư, đối chiến sĩ cũng đồng dạng như thế.

Chiến sĩ đạt tới cảnh giới Kiếm Thánh, sau khi lĩnh ngộ sinh mệnh căn nguyên, tinh thần căn nguyên, sẽ tiến quân tới Đấu Khí căn nguyên. Sinh mệnh căn nguyên không khó lĩnh ngộ, tinh thần căn nguyên khó khăn thật lớn, càng thêm khó khăn chính là Đấu Khí căn nguyên.

Đấu Khí căn nguyên và tiên thiên nguyên tố thể có hiệu quả như nhau, nếu có thể có Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh, nghiên cứu cấu tạo thân thể nó, lĩnh ngộ Đấu Khí căn nguyên liền làm ít công to, cho nên các Kiếm Thánh ở đây cũng nhìn không được, động thủ cướp đoạt, cố gắng xử lý những người khác, độc hưởng Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh!

Bát Mục Minh Thiềm vừa mới nhảy đến bờ bên kia, người trẻ tuổi cảm đầu kia đột nhiên hướng đại thủ về phía trước dùng sức một trảo. Trong miệng phát ra một tiếng long ngâm, cao vút du dương. Chỉ thấy cánh tay trắng của hắn càng ngày càng thô to. Làn da nhanh chóng bị che kín xích hồng sắc long lân, rậm rạp một mảnh, trong chớp mắt biến thành một long trảo to lớn, long hóa Đấu Khí mệnh mông che kín bốn phía, lặc sất một tiếng hướng chớp tới Garrosh, chỉ cần một móng vuốt liền so sánh được với Đại Ác Ma Chân Thân không sai biệt lắm!

Phương thiên họa kích cùng long trảo này kịch liệt va chạm, cân sức ngang tài, nhưng Bát Mục Minh Thiềm không cách nào thừa nhận phản lực của hai đại cao thủ, oa, quát to một tiếng, thân bắt do kỷ rơi xuống Hắc Âm chi hà.

Garrosh hô lên, triển khai hai cánh, hai chân to sinh ra lợi trảo, đâm vào lưng Bát Mục Minh Thiềm, ngạnh sinh sinh đem ma thú to lớn này nhấc lên, bay trở về chỗ Samuel nơi đỉnh núi, sắc mặt kinh nghi bất định: “Đại Uy Thiên Long khí? Các người là thâm uyên Long Tộc?”

Long Tộc trời sinh chính là cường giả ma pháp, không thể sử dụng Đấu Khí, nhưng có ngoại lệ.

Thời đại Thánh Nguyên, một vị cao thủ Long Tộc bị người phong ấn ma pháp, không thể cảm ứng được ma pháp nguyên tố, nhưng vị Long Tộc cao thủ này bằng vào trí tuệ của mình, ngạnh sinh sinh khai sáng ra một môn võ học mới, khiến Long Tộc cũng có thể tu luyện Đấu Khí, đây là Đại Uy Thiên Long bí quyết!

Đại Uy Thiên Long bí quyết trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng bài danh đệ ngũ, sau đó, Long Tộc có không ít người bắt đầu chủ động hủy bỏ tu vi ma pháp, ngược lại đi tu luyện Đấu Khí.

Công pháp này không kém hơn tâm pháp Long Mông Bảo Tượng bá đạo, Thái Thần Phát Năng Thắng phòng ngự vô địch, hơn nữa Long Tộc trời sinh cự lực, uy lực lại kinh người, nếu không phải do điều kiện tu luyện hà khắc, bài danh tuyệt đối không chỉ là đệ ngũ! (đoạn này chả hiểu mô tê, chém)

Giờ phút này trên bầu trời mười sáu khối Hỏa Long nhân đã bị Trương Đức Bưu thu mười một khối, chỉ còn lại có năm khối ở giữa không trung, này. Bán vị diện thiếu mười một khối Hỏa Long nhân chiếu sáng, càng ngày càng đen ám, dần dần thành một mảnh tối đen.

Sắc trời càng ngày càng đen, Zaid cùng Garrosh không khỏi cẩn thận đứng lên, không dám tùy tiện ra tay. Mà cao thủ Thần Vương diện cùng Minh Vương diện cũng dần dần đình chỉ chiến đấu, một đám ngẩng đầu nhìn về phía không trung, trong lòng tức giận dị thường: “Chết tiệt, kẻ nào lại thừa cơ ở phía sau trộm Long nhân!”

Giữa không trung, Man Tử thừa dịp mọi người đánh đến khí thế ngất trời, nhân cơ hội thu đi rồi mười một khối Hỏa Long nhân, khảm lên Bích Tỷ Dao, trong lòng vui mừng dị thường: “Đáng tiếc, chín tầng trước của pháp sư tháp đều đã bị hủy, nếu không 13 tầng pháp sư tháp này, ước chừng có một trăm khối thánh thú nhân! Thực là đáng tiếc

Trương Đức Bưu thân thủ hướng viên Hỏa Long nhân thứ 12 chớp tới, đột nhiên chỉ nghe Một tiếng trống nổ vang lên, trong bóng đêm bắn ra 5 cái xúc tua, thẳng tắp đâm tới mi tâm hắn!

“Minh Vương Chi Tâm?”

Trương Đức Bưu trong lòng cả kinh, không ai so với hắn càng thêm rõ ràng uy lực của Minh Vương Chi Tâm, khi Khỏa Tâm Tạng này ký sinh trên người hắn, dễ dàng đem Kiếm Thánh Thác Lôi Tư bức đi, Minh Vương Chi Tâm có thể xé rách hư không, uy lực xa xa vượt qua vũ khí cấp truyền kỳ, thậm chí thác Lôi Tư lục kiếm đều xuất cũng vô pháp ngăn cản!

xúc tua của Minh Vương Chi Tâm đã muốn đâm đến trước mắt. Trương Đức Bưu không nghĩ ngợi, mười ngón nháy mắt nhảy lên ngàn dư thứ, liên tiếp đánh vào xúc tua.

Hai bên va chạm, dĩ nhiên là lực ngang nhau, Minh Vương Chi Tâm căn bản không có phát huy ra uy lực vốn có!

Trương Đức Bưu không khỏi hơi hơi ngẩn ngơ, lập tức tỉnh ngộ: “Ta lấy một nửa máu Minh Thần, uy lực của Minh Vương Chi Tâm có thể sớm không bằng trước, lúc sau giao cho Zaid, khó bảo toàn hắn không dùng máu Minh Thần còn lại để cải tạo thân thể của chính mình. Cho nên giờ phút này Minh Vương Chi Tâm, uy lực gần cùng cấp một kiện vũ khí cấp truyền kỳ thôi!”

Nghĩ đến đây, hắn bị năm cái xúc tua của Minh Vương Chi Tâm công kích giống như cuồng phong mưa rào, nhưng ở trong mắt hắn nhưng không có nhiều lực uy hiếp.

Trương Đức Bưu thông dong ứng phó, nếu là đối là những người khác, khẳng định vương tay loạn chân, nhưng hắn là một ngoại lệ, công phu chuồng lực của hắn nếu như tự nhận thiên hạ đệ nhị, không ai dám nhận đệ nhất, dễ dàng ngăn cản thế công của Minh Vương Chi Tâm.

Trong bóng đêm đột nhiên truyền đến một tiếng kinh dị, 5 xúc tu của Minh Vương Chi Tâm đột nhiên thu hồi, chỉ thấy trong hư không một người trẻ tuổi sắc mặt tái nhợt chậm rãi đi tới, lẳng không mà đi, 5 xúc tua tối đen ở sau người hắn chậm rãi di động.

Trương Đức Bưu lấy ra Sơn Khâu chỉ chùy, hung mãnh đập xuống, đương, một tiếng nổ, nhất thời vô số kiếm khí thẳng đến trước người trẻ tuổi mà đi. Lại vào lúc này. Minh Vương Chi Tâm lại âm âm nhảy lên một chút, người trẻ tuổi được Minh Vương Chi Tâm cung cấp khí huyết cường đại. sắc mặt Tái nhợt trong nháy mắt trở nên đỏ bừng, khí huyết bỗng tràn đầy tới cực điểm, lưng đột nhiên ,ca ca bá bá, sinh trưởng ra gai xương màu tuyết trắng thô to, hung ác, bén nhọn. Giống như cốt cách của cự thú, từ sau lưng vươn lên, che ở trước người!

Sơn Khâu chỉ chùy phát ra kiếm khí đánh lên trên cốt cách, đều bị thoát phá, chỉ lưu lại vài đạo dấu vết trên cốt cách.

“Minh Thần bảo điển!” Trương Đức Bưu ánh mắt ngưng tụ, sắc mặt ngưng trọng: “Đây là Minh Vương điện đích Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân?”

Trong mắt Lilith kinh nghi bất định, thầm nghĩ: “Lại là một gã thiên tài giống Đức Bưu Man Chuy! người trẻ tuổi của Minh Vương diện Này, cùng với thanh niên cao thủ Long Tộc kia, cùng với Hillman của thú tộc

ta Đều là kỳ tài hiếm thấy! Bất quá, vẫn là quái thai Đức Bưư Man Chuy này xuất sắc hơn một ít.

Nhân lực của Trương Đức Bưư so với Lilith càng thêm độc, liếc mắt một cái liền nhìn ra cao thủ trẻ tuổi của Minh Vương điện này cũng không đạt tới cảnh giới Kiếm Thánh, mà là dựa vào Minh Vương Chi Tâm cuộn cuộn không ngừng cung cấp khí huyết cường đại. Khiến cho tu vi hắn trong thời gian ngắn tăng vọt, trở thành tồn tại như Kiếm Thánh, do đó đem Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân tăng lên tới cảnh giới khủng bố, ngay cả vũ khí cấp truyền kỳ cũng vô pháp công phá phòng ngự của hắn!

“Không nghĩ tới Minh Vương Chi Tâm còn có công dụng này!”

Trương Đức Bưư ánh mắt đột nhiên nóng bỏng lên, một con đại ngô công tuyệt đẹp từ trong không gian giới chỉ uốn lượn bay ra, kéo dài qua trời cao, ước chừng dài sáu mươi thước, giống như một con giao long hung ác dữ tợn!

Lúc trước hắn cùng Zaid từng có ước định, lại ngại tu vi cùng tình hữu nghị với Zaid, cho nên đem Minh Vương Chi Tâm trả lại cho Minh Vương điện.

“Nhưng ước định này đã trở thành phế thải, cao thủ Minh Vương điện này dám đánh lén ta, ta đây lại cướp đi Minh Vương Chi Tâm cũng không có gì đáng trách!”

codon.tra

183. Chương 183: Thiên Ma Ngoại Tương

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 183: Thiên Ma Ngoại Tương

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

“A Man hỗn đản, quả nhiên là hắn lấy Hỏa Long nhãn, làm hại chúng ta sợ tới mức tè ra quần cũng không dám nhúc nhích một chút, e sợ kinh động đến Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh!”

Zaid cùng đám người Garrosh đứng ở trên vách đá, ngẩng đầu hướng về phía khoảng không trước mặt, chỉ thấy Bích Tỉ Dao vắt ngang trời cao, được Trương Đức quán chú thần niệm tiến vào Sinh Tử Kiêu, một cây cầu màu xanh biếc, thân cầu có hỏa điểm màu lam thiêu đốt dày đặc, đứng đối diện là một người khổng lồ, cả người được bao bọc bởi bạch cốt, sau lưng sinh ra một cái gai xương bén nhọn, giống như một con nhím khổng lồ.

Sau khi vị cao thủ trẻ tuổi của Minh Vương điện này toàn lực vận chuyển đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân. Khung xương thô to, dáng người khôi ngô, so với Ác Ma Chân Thân của Gia La Thập còn muốn kinh người hơn, thân thể nhẹ nhàng run lên, liền gặp gai xương hoảng

Gai xương sinh trưởng bên ngoài cơ thể hắn giống như xương cự long, sắc bén nhọn, làn da bên ngoài hình thành một tầng bạch cốt áo giáp dày đặc, hơi động một chút liền phát ra tiếng va chạm khanh khách.

Zaid vui sướng khi người gặp họa đạo: “Tiểu tử Samuel này vẫn là táo bạo giống như trước kia, người khác đều không có ra tay đối phó với gã Man Tử. Nhưng hắn cố tình ỷ vào Minh Vương Chi Tâm ký sinh, tùy tiện ra tay, chỉ sợ tiểu tử này không gặp chuyện tốt gì , ”

Trong số thê tử của Garrosh, một vị nữ yêu nhện không được nói: “Tiểu tử trên kia không phải là người của Minh Vương điện các ngươi sao? Nhìn thấy người một nhà gặp nguy, sao ngươi vẫn vui vẻ vậy?”

Zaid cười lạnh nói: ” Samuel này là con trai của Giáo hoàng đại nhân Minh Vương điện chúng ta, là người kế thừa Minh Vương điện tương lai, lão tử đoạt Minh Vương Chi Tâm trở về, hắn ghen tị công lao của ta

quá lớn, sợ ta đoạt mất thân phận kế thừa của hắc, nên cùng với các trưởng lão thánh điện và giáo hoàng đại nhân ra tay bắt ta, trấn áp ở U Hồn Chi Hải! Tiểu tử này, chết là tốt nhất!”

Garrosh lắc đầu nói: “Đức Bưu Man Chuy muốn thủ thắng, chỉ sợ không đơn giản như vậy. Samuel mượn dùng Minh Vương Chi Tâm, đã muốn đem Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân tăng lên tới cảnh giới Thiên Ma Ngoại Tương, ngay cả ta cũng không có nắm chắc phá vỡ Thiên Ma chân thân của hắc!”

Đang nói vòng vèo, chỉ thấy giữa không trung một đạo mũi nhọn màu xanh hiện lên, giống như sét đánh giữa đêm tối, Bích Tỉ Dao gào thét một tiếng, một đạo trảm lạc, chém thẳng đỉnh đầu của Samuel!

Đúng lúc này, Minh Vương Chi Tâm lập tức kịch liệt nhảy lên, khí huyết đột nhiên không ngừng tràn đầy, gấp mười lúc trước, cốt cách hung ác từ trong cơ thể xuyên thấu đi ra, rắc rắc, điên cuồng sinh trưởng, Đấu Khí vận chuyển, các cốt lâu nhất thời trở nên vô cùng cứng rắn, khớp xương đoán huyệt run run, giống như một pho tượng bạch cốt Thiên Ma!

Bích Tỉ Dao dừng ở phía trên cốt cách, vô số chân rết sắc bén va chạm với cốt cách, quá, phát ra một loạt tiếng vang kết thoát lạp lạp chói tai, nhất thời liên tiếp chém xuống từng khối xương lớn trên Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của Samuel!

Samuel hoảng sợ, nhưng thấy đao của hắc cũng không có hoàn toàn phá vỡ Thiên Ma chân thân của mình, thoáng yên tâm, nhẹ nhàng cười nói: “Hảo đao! Bất quá mặc dù của ngươi có đao tốt, nhưng còn không phá được Thiên Ma Ngoại Tương của ta, Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của Minh Vương điện ta là Luyện cốt thuật thiên hạ đệ nhất!” Bỗng một tiếng quát chói tai vang lên, vươn hai tay mười ngón về phía trước huy đi!

Chỉ thấy xương ngón tay hung ác từ mười ngón tay của hắc toan phá thịt mà ra, giống như mười thanh cốt đao sắc bén, dài đến mười thước có dư, xích xích một tiếng đánh lên Bích Tỉ Dao, đánh Bích Tỉ Dao văng ra.

Tiếp theo, Minh Vương Chi Tâm lại kịch liệt nhảy lên, năm cái xúc tua huy vũ, bùm bùm trút xuống Trương Đức Bưu, không gian chấn động kịch liệt, tựa hồ tùy thời đều có thể tan vỡ!

Nếu là lúc trước, Minh Vương Chi Tâm có thể dễ dàng xé rách không gian, mà hiện giờ Minh Vương Chi Tâm bị xói mòn đại lượng thần huyết, uy lực đã suy giảm rất nhiều.

“Nam Cương man rợ, lưu Hỏa Long nhân lại, thiếu gia ta có thể tha cho ngươi một mạng” .

Trương Đức Bưu cười ha ha, Đấu Khí tràn ra, ngưng tụ ra bốn cánh tay, đỡ lại hết thế công của Minh Vương Chi Tâm, còn có hai cánh tay rảnh, một tay huy vũ Sơn Khâu chi chùy, một tay giơ cương tạc lên, đương đương, tiếng nổ không dứt bên tai, vô số kiếm khí phô thiên cái địa xoay tròn bắn nhanh về phía Tắc Mâu Nhĩ. Hắc Cười nói: “Muốn ta ăn vào rồi nhổ ra, dễ dàng như vậy sao! Vị huynh đệ này. Ngươi vẫn là nên lưu Minh Vương Chi Tâm lại thì hơn!”

“Cuồng vọng” Samuel gầm lên một tiếng, bắn nhanh mà đến, không để ý tới kiếm khí cùng Bích Tỉ Dao, bay lên trời, thẳng hướng Trương Đức Bưu phóng đi. Hắc vừa mới bay lên, Bích Tỉ Dao đột nhiên trở nên mềm mại, con đại ngô công to lớn mấy chục thước vây quanh Samuel, xoay tròn, giống như bị một con đại mãng quần quanh, chỉ nghe tiếng cật chói tai truyền đến, xương rơi xuống như mưa!

Samuel suy nghĩ mông lung: “Đây là đao gì? Tại sao lại biến hóa được như thế?”

Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân bị hơn một ngàn cái chân rết cửa đến cửa đi, cốt cách không ngừng bị cửa đoạn, hắc phải liều mạng cố lấy Đấu Khí đem Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân phát huy đến mức tận cùng, căn bản không rảnh phản kích.

Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân không hổ là tâm pháp bài danh thứ ba trên kì công đấu khí bằng, khi Samuel toàn lực vận chuyển, vô số cốt lâu từ trong lan tràn mà ra, điên cuồng sinh trưởng, giống như một cái cốt sơn đang trời nổi ở giữa không trung, nhưng lại không hề có xu thế bành trướng ra phía ngoài!

“Luyện cốt thuật của Minh Vương điện quả nhiên danh bất hư truyền, đích xác xứng đáng với cái tên thiên hạ đệ tam! Người này quả thực chính là một con nhím, đừng nói cướp đi Minh Vương Chi Tâm từ trên người hắc, thậm chí ngay cả phá được phòng ngự của hắc đều cực kỳ khó khăn!”

Trương Đức Bưu một trận đau đầu, Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân cường hãn vượt qua dự đoán của hắn, chẳng những đem thân thể bao vây nghiêm mật. Thậm chí ngay cả Minh Vương Chi Tâm cũng được bảo vệ, hình thành cốt chất.

Hơn nữa, hắn căn bản không thể nắm bắt được Đấu Khí lưu động của Samuel, Thiên Ma chân thân của Samuel thuần túy từ cốt cách tạo thành, trong cốt cách cũng không có Đấu Khí thông đạo, đã không có Đấu Khí thông đạo, liền không thể do thám được ảo diệu của đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân. Điểm ấy đối với Trương Đức Bưu cực kỳ bất lợi.

Vô luận là Long Mông Bảo Tượng hay là Đại Xích Thiên Ma thần quyết, hay là Thái Thần Phát Năng Thắng quyết, Chiến Thần bí quyết, đủ loại tâm pháp kỳ diệu. Hoặc là tu luyện Đấu Khí, hoặc là cường hóa thân thể, hoặc là cường hóa lực lượng, nhưng đều không có tâm đắc ở phương diện luyện cốt, chỉ có đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của Minh Vương điện cường hóa được cốt cách, hơn nữa đạt tới một thành tựu kinh người!

Lúc hắn hơi phân thần, chỉ thấy chỗ cốt sơn đột nhiên mấp máy đứng lên, cốt cách hung ác giống như sống lại, ở khe hở không gian di chuyển qua lại, một lần nữa sắp hàng tổ hợp, trong chốc lát liền hình thành một pho tượng bạch cốt khổng lồ cao tới sáu bảy trượng, bộ dạng giống Samuel như đúc, huy khởi nắm tay hướng Trương Đức Bưu nện xuống, nghe răng cười nói: tiểu tử, ngươi có thể buộc ta phải sử xuất Thiên Ma Ngoại Tương, cho dù chết cũng đáng kiêu ngạo!”

Ba!

Đột nhiên lồng ngực của Trương Đức Bưu truyền đến tiếng rỗng giậm của bả mông, huy khởi thể công. Sơn Khâu chi chùy, cự chùy giống như Kim Tự Tháp đón nhận nắm tay đang đánh tới.

Chỉ nghe một tiếng nổ ầm ầm. Trên Không trung vô số phù văn bay loạn, nắm tay Samuel không biết nát bao nhiêu khối cốt cách, thân thể nhện không được lảo đảo lui về phía sau, ước chừng lui hơn một dặm, cả kinh kêu lên: “Long Mông Bảo Tượng tầng thứ bảy? Ngươi làm sao có thể đem Long Mông Bảo Tượng luyện đến tầng thứ bảy? Bất quá cho dù ngươi đem Long Mông Bảo Tượng tu luyện đến tầng thứ tám, cũng đừng mơ tưởng phá vỡ của Thiên Ma Ngoại Tương của ta!”

Trương Đức Bưu đứng ở đỉnh đầu Thái Ca, một bá chủ quan sát người trước mặt. Sáu cánh tay cầm chặt Sơn Khâu chi chùy, dùng sức hướng đỉnh địa thứ nện xuống, nghe răng cười nói: “Nếu Bích Tỉ Dao không phá được Thiên Ma Ngoại Tương của ngươi, ta đây đành phải dùng lực lượng mạnh mẽ thuần túy công phá!”

Bích Tỉ Dao chỉ có thể dùng để cắt phách khảm, tuy rằng uy lực đã sánh ngang vũ khí cấp truyền kỳ, nhưng đối phó với loại tâm pháp kỳ lạ Thiên Ma Ngoại Tương này, còn không bằng dùng Sơn Khâu chi chùy đòn khí công kích!

Thân thể của Samuel co thành một viên cầu bạch cốt thật lớn, Trương Đức Bưu huy vũ chùy trong tay, Sơn Khâu chi chùy liên tục nện xuống, khiến hắn không có lực hoàn thủ.

Đấu Khí Hóa Hình đệ nhị cảnh giới có sáu cánh tay, cả sáu cánh tay Trương Đức Bưu cùng cầm Sơn Khâu chi chùy, có thể thi triển lực lượng xa xa vượt qua chín đầu bả mông, thậm chí lực lượng so với Thánh Long còn muốn mạnh hơn. Không ngừng oanh phá Thiên Ma Ngoại Tương của Samuel. Từng khối cốt cách thật lớn từ không trung rơi xuống như mưa!

“Không tốt!”

Cao thủ Minh Vương điện ở trên vách đá thâm uyên nhìn thấy Samuel rơi vào hạ phong, hoàn toàn lâm vào cục diện chịu đòn, trong đó một vị trưởng lão vội vàng thả người đứng lên, hướng Trương Đức Bưu bay đi. Thầm nghĩ: “Nếu như bị hắn công kích như vậy, thực sự có thể phá Thiên Ma Ngoại Tương của nhi tử của Giáo hoàng đại nhân. Dù sao. Thiên Ma Ngoại Tương của Samuel là dựa vào Minh Vương Chi Tâm tăng lên, lực công kích cùng lực phòng ngự không bằng chính mình tu luyện thành!”

“Không phải chứ, lại là một gã thánh cấp cao thủ tu luyện Thiên Ma Ngoại Tương sao?” Trương Đức Bưu thoáng nhìn người phía dưới phi đến. Vừa mới bay lên, liền có vô số cốt cách tuyết trắng từ trong cơ thể

chui ra, ngừng tụ ra Thiên Ma chân thân, không khỏi đau đầu vạn phần, một gã Samuel đã khiến hắn không thể làm gì, nếu lại đến một gã cao thủ cấp bậc Kiếm Thánh, như vậy hắn chỉ có thể chạy trốn chết!

“Thái Ca, giúp ta!”

Lục Dực Kim Quang Hồng nghe thấy thế, lập tức dùng 4 cái móng vuốt, đâm thật sâu vào bên trong Thiên Ma chân thân của Samuel, dùng sức lôi ra ngoài. Ba! Ba! Ba! Không biết bao nhiêu cốt cách bị nó nghiền sinh sinh kéo rời ra!

Trương Đức Bưu đứng trên đỉnh đầu, một chùy nối tiếp một chùy nện xuống phía dưới, oanh lên Thiên Ma chân thân của Samuel, tốc độ sinh sôi cốt cách của Samuel đã chậm hơn, hao tổn thể nào có thể nghỉ, mắt thấy Thiên Ma Ngoại Tượng của hắn hoàn toàn bị phá vỡ, vị cao thủ Minh Vương điện kia rốt cục cũng tới nơi, quát tháo một tiếng, cốt mâu tinh tế từ mười ngón tay hắn chen chúc mà ra, bắn nhanh mà đến!

Trương Đức Bưu vốn tưởng rằng thân thể của mình đủ để chống cự công kích này. Nào biết khi cốt mâu bắn tới trên người hắn. Thân thể chỉ cảm thấy một trận đau nhức, bị cốt mâu đâm thủng, ba ba ba, thân thể tuôn ra đoàn đoàn huyết vụ. Trong nháy mắt trên thân thể cắm đầy mười cái cốt mâu!

“Phá!”

Bích Tỉ Dao kêu vang một tiếng, liên tiếp chặt đứt cốt mâu giữa trưởng lão Minh Vương điện cùng thân thể hắn, Man Đẩu Khí của Trương Đức Bưu đột nhiên chấn động, những cốt mâu đâm vào thân thể hắn đều bị cơ thể cùng Đẩu Khí chấn cho dập nát, lập tức huy khởi Sơn Khâu chi chùy, đem vị Minh Vương điện trưởng lão này đánh lui hơn nửa dặm!

Lilith vội vàng thi triển đại hồi phục thuật cùng đồ dâng trị liệu để trị liệu vết thương cho hắn, Trương Đức Bưu thở hổn hển. Chỉ thấy Thái Ca đột nhiên mở ra miệng rộng như hồ máu, một đoàn bạch quang cùng một đoàn hắc quang từ trong miệng đan vào quần quanh, đột nhiên phun về phía Samuel!

Hai cái quang cầu to lớn một sang một tối lần lượt đánh vào Thiên Ma chân thân của Samuel, không trung nhất thời truyền đến tiếng bùng nổ kịch liệt, Thiên Ma chân thân bị oanh tạc tan nát, mảnh vụn sau vụ nổ rơi xuống phía dưới Hắc Âm chi hà!

Quang cầu trong miệng Thái Ca không ngừng hạ xuống, liên tiếp đánh vào người Samuel, rốt cục hoàn toàn oanh tán Thiên Ma chân thân của hắn!

Vị trưởng lão kia của Minh Vương điện khoe mắt như muốn nứt ra, thả người đuổi theo. Kinh hô: “Đứng lại!”

Mà nhiều cao thủ đứng trên đỉnh núi đang xem cuộc chiến cũng thất kinh, đều ra tay ngăn trở, nhưng không ngăn được thân ảnh Samuel lại, mà còn bị hai cái minh ám đại quang cầu oanh nhập Hắc Âm chi hà, cùng kêu lên: “Không tốt!”

Trương Đức Bưu cũng giận tím mặt, nhéo da đầu Thái Ca, quyền đấm cước đá. Cả giận nói: “lão tử cho ngươi hỗ trợ. Ngươi lại làm ngược, trực tiếp giết tiểu tử kia, ta làm sao lấy được Minh Vương chi tâm

“A Man. Ngươi còn dám đánh đầu ta, ta liền trở mặt với ngươi!” Thái Ca mắt chớp động hung quang, nói ra.

Trương Đức Bưu chán nản, rồi lại không thể nê hà. Đúng lúc này, Hắc Âm chi hà đột phát dị biến, chỉ thấy nước sông đen thui dưới Hắc Âm chi hà đột nhiên sóng biển cuộn động, điên cuồng dựng đứng ở trung ương dòng sông, hướng bộ cốt cách khổng lồ chảy tới. Phảng phất như có được sinh mệnh, đi đến phía trên cốt cách.

Nước sông do thuần túy Hắc Âm mộ lực ngưng tụ mà thành, có được ma lực vô cùng cuồng bạo, nhưng thấy nước chảy càng ngày càng nhiều, bộ xương khô khổng lồ thể nhưng đang nhanh chóng chuyển từ hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp, tạo ra Hắc sắc huyết nhục, có thể nhìn thấy huyết nhục như con giun mập mạp mấy không ngớt!

Một lát công phu. Tất cả nước sông của Hắc Âm chi hà dài đến hơn mười dặm đều bị Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh hấp thu xong, giờ phút này bộ xương khô khổng lồ đã muốn biến thành một pho tượng Ma Thần, đứng ở trong hạp cốc, một thân tối đen như thiết, cầm trong tay một cái roi dài đến vài trăm thước!

Vị trưởng lão Minh Vương điện kia vừa mới vọt tới trong hạp cốc, liền gặp Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh đột nhiên giơ roi lên, ba một tiếng quát lên Thiên Ma chân thân của hắn!

Chỉ nghe một trận bạo vang bùm bùm, vị cao thủ cấp Kiếm Thánh này với Thiên Ma Ngoại Tương thân thể cường hãn, thể nhưng bị một roi đương trường đánh cho đập nát, kêu thảm thiết liên tục, thất khiếu phun huyết, bay ngược mà ra, không biết rơi xuống địa phương nào!

“Đây là cái thứ gì?” Trương Đức Bưu hoảng sợ, vội vàng thúc giục Thái Ca bay lên cao. Hắn cùng Thái Ca liên thủ mới phá vỡ được Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của Samuel, hơn nữa Samuel là mượn dùng uy lực của Minh Vương Chi Tâm mới mạnh mẽ tăng lên tới trình độ Thiên Ma Ngoại Tương, không bằng tự tu luyện đến cảnh giới thâm hậu.

Mà Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh thể nhưng một roi liền đem Kiếm Thánh Minh Vương điện tu luyện đến Thiên Ma Ngoại Tương đánh cho chân thân thoát phá, người bị thương nặng!

Vị Long Tộc cao thủ trẻ tuổi kia cất cao giọng nói: “Chư vị, Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh đã thức tỉnh, mọi người cùng động thủ xử lý hắn, nếu không ai cũng đừng mơ tưởng còn sống chạy đi!”

“Hảo. Mọi người cùng nhau động thủ!” một vị trưởng lão của Thần Vương điện lập tức hưởng ứng, cao giọng nói: “Trước hết giết Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh này, lại giết chết tên Man Tử quấy rối kia, sau đó chúng ta tái nhất quyết thắng bại, bằng vũ lực bản thân cướp đoạt tòa pháp sư tháp này!”

Đang nói đông dặc. Mọi người cùng nhau ngẩng đầu, dùng ánh mắt hung tợn hướng không trung nhìn lướt qua.

Trương Đức Bưu nhìn thấy những ánh mắt hung thần ác sát này, không khỏi rung mình một cái, thậm chí ngay cả hai người Zaid cùng Garrosh dùng. ánh mắt nhìn về phía hắn cũng không còn thân mật nữa, lẩm bẩm nói: “Thái Ca, ta làm sai cái gì vậy. Minh Vương Chi Tâm cũng không lấy được, lại còn bị các cao thủ đuổi giết cho hả giận.

Thái Ca hừ một tiếng, than thở nói: “Ta làm sao biết được? Dù sao người mỗi lần gặp người rắc rối, đều khiến ta vạ lây! Lần trước ở Thiết Lô cốc chính là như vậy, người đã làm cho bốn tòa núi lửa bộc phát!”

codon.traí

184. Chương 184: Cao Thủ Long Tộc

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 184: Cao thủ Long tộc

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Zaid, Garrosh cùng bốn vị trưởng lão Thần Vương điện, hai đại cao thủ Long Tộc cùng với hai vị trưởng lão đồng loạt ra tay, hướng Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh vừa mới thức tỉnh đánh tới, mười một vị cao thủ Thánh cấp và Kiếm Thánh, những người này liên thủ công kích, uy thế khủng bố ra sao?

Giữa không trung, Minh Thần chi mâu, Ác Ma Chân Thân, Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, Đại Uy Thiên Long khí cùng với đủ loại cấm chú ma pháp hỗn loạn cùng một chỗ, Đấu Khí oanh động, ma pháp bay tứ tung, phô thiên cái địa áp chế về phía Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh!

Dưới một kích liên thủ bởi nhiều cao thủ, Hắc Ám chi hà cơ hồ bị ép bằng phẳng, tiếng nổ ầm vang không dứt bên tai, vài đỉnh núi cao vài trăm mét bị đánh nát, có những ngọn núi xung quanh suýt bị san bằng!

Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh kia dù có một thân thần thông, thực lực cỡ cao thủ cấp truyền thuyết, nhưng dù sao vừa mới thức tỉnh, còn chưa kịp có phản ứng, liền bị các cường giả thủ đánh tới, mặc dù là tiên thiên

nguyên tố thể cũng vô pháp thừa nhận công kích của đông đảo cường giả như thế, nhất thời huyết nhục bay tứ tung, văng đi bốn phương tám hướng, một lần công kích liền khiến nó bị thương nặng!

Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh đau đớn không thôi, vung roi quất một cái tới chỗ đám cao thủ Thần Vương điện, một ngọn núi nằm trên đường nó công kích bị đánh nát, cắt thành hai nửa, chỉ có Sri Lanka và vài vị trưởng lão bay lên trời, về phần đệ tử đồng hành của Thần Vương điện đều bị roi do Hắc Ám ma lực ngưng tụ chấn thành mảnh nhỏ, ngay cả cơ hội ngăn cản đều không có!

“Không tốt, chúng đệ tử Thần Vương điện đều có tu vi Đẩu Khí Hóa Hình, thế nhưng cứ vậy tan xương nát thịt!” Trương Đức Bưu nhìn về phía cuộc chiến, chỉ thấy phía dưới khói đặc cuồn cuộn, trầm đục không ngừng, mười mấy thân ảnh vây quanh Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh, cao thấp tung bay, thỉnh thoảng dần hiện ra một nói kiếm quang sắc bén cùng ma lực dao động, không khỏi phát ra một tiếng than sợ hãi.

Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh lực công kích thật là kinh người, nhưng Trương Đức Bưu cũng không cho rằng Nguyên Tố Tinh Linh này có thể chạy thoát, mười một vị cao thủ cấp bậc Kiếm Thánh, lực công kích cường hân ra sao chứ, căn bản không phải một Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh mới thức tỉnh có khả năng ứng phó.

Sau khi những người này xử lý Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh, Zaid cùng Garrosh có lẽ ngại thể diện sẽ không đối phó hẳn, nhưng những người khác lại không như vậy, đến lúc đó muốn chạy trốn chỉ sợ có chút khó khăn!

“Thái Ca, ta cảm thấy chúng ta vẫn nên nhanh chóng thu mấy khối Hỏa Long nhân còn lại, sau đó thành thành thật thật trốn vào tầng tiếp theo, ”

Lục Dực Kim Quang Thư chấp nhận, loại trình độ chiến đấu này, mặc dù vĩ đại như của Thái Ca, tùy tiện xâm nhập chiến trường cũng sẽ bị đánh chết tại đương trường. Hơn nữa với nhân phẩm của A Man, ở trong mắt bọn họ tựa hồ cũng không hay ho gì.

Thái Ca chớp chớp mắt, thầm nghĩ: “Nếu những tên kia thẳng, ta chắc chắn sẽ giết chúng.”

Mà nếu Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh kia thắng. Chỉ sợ cũng phải giết nó, ai bảo nó đánh thức giấc mộng đẹp của người ta chứ“. Từ khi đi theo A Man, ta thực là không hay ho, cũng lưu lạc hãm hại lừa gạt khắp nơi giống như chủ nhân trước đây.”

Trương Đức Bưu cũng không biết, chính mình ở trong lòng Thái Ca đã muốn lưu lạc đến mức giống như chủ nhân trước của nó. Thừa dịp tất cả mọi người phía dưới đang chém giết, Man Tử lập tức ra tay, đem mấy khối Hỏa Long nhân thu đi, hết thấy khảm vào Bích Tỉ Dao.

Tầng mười pháp sư tháp đã không còn mười sáu khối Hỏa Long nhân chiếu rọi, cũng không hoàn toàn lâm vào hôn ám, các cường giả cùng Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh giao thủ phát ra ánh sáng trắng chiếu rọi cả không gian này, vô số vong linh sinh vật đều chết trong làn sóng xung kích do bọn họ giao thủ sinh ra, chỉ có mấy sinh vật vô cùng cường đại mới có thể đào thoát.

Trương Đức Bưu nhìn thoáng qua, chỉ thấy mấy sinh vật Địa Ngục mạnh mẽ gào thét bỏ chạy vào tầng khác của pháp sư tháp, thầm nghĩ: “Thực đáng tiếc, mấy sinh vật kia dù gì cũng là Vong Linh Thánh Thú, chộp vào tay cấp cho Tiểu Hắc ăn, nói không chừng có thể khiến Tiểu Hắc tiến hóa thành Tam Đầu Địa Ngục khuyển”

Hiện giờ Thái Ca đã tiến hóa thành Thánh thú, duy nhất khiến Man Tử để trong lòng vẫn là Tiểu Hắc, Tiểu Hắc trung thành và tận tâm, nếu có thể tiến hóa thành Tam Đầu Địa Ngục Khuyển. Vậy nó có thể sánh bằng Thái Ca nhưng tin cậy hơn.

Trương Đức Bưu thúc đẩy Thái Ca bay vào tầng tiếp theo. Đột nhiên nghe phía dưới truyền đến một trận hoan hô, vội vàng cúi đầu nhìn lại, quả nhiên không có ra ngoài dự kiến của hắn, chỉ thấy Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh bị mười một tên cường giả liên thủ đánh cho tứ phân ngũ liệt, đi đời nhà ma, huyết nhục nổ tung đầy trời!

Tiếng hoan hô còn chưa kịp tắt, chúng cường giả đột nhiên loạn cả lên. Zaid cùng Garrosh liên hợp với trưởng lão Minh Vương điện, lập tức hướng Thần Vương điện ra tay, mà người Thần Vương điện cũng nhân cơ hội đánh lên cao thủ Long Tộc, cùng lúc đó cao thủ Long Tộc lại hướng Minh Vương điện công tới, giờ

khắc này mọi người vô luận chính tà, hiển nhiên đều tính toán xử lý đối thủ, độc chiếm thành quả thắng lợi. Trường hợp hồng bét tới nơi!

Đột nhiên Trương Đức Bưu chỉ thấy một cái gì đó đen tuyền bay thẳng đến, thì ra đó chính là đầu của Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh, khi Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh bị các cao thủ chém giết, thân thể tứ phân ngũ liệt, cái đầu này không biết bị vị cao thủ nào đánh bay, không ngờ lại bay đến hướng này!

Bộ vị tối trọng yếu của Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh chính là đầu, các bộ phận khác bao hàm ma lực khổng lồ, nhưng đầu lại là chí bảo. Đồng dạng cũng có trí nhớ của tiên thiên nguyên tố thể, trí nhớ mới là thứ quý giá nhất!

Mười một tên cường giả lập tức đều từ bỏ đối thủ, nhất tề hùng hổ đuổi theo cái đầu.

Hô!

Garrosh triển khai hai cánh, nhanh như điện chớp đuổi tới phía trước mọi người, cười ha ha, đắc ý dào dạt nói: “Đầu Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh thuộc về bốn tọa !”

Đúng lúc này, đột nhiên hần phía sau truyền đến hai tiếng long ngâm rõ to, hai đại cao thủ của Long Tộc đều hiện ra bản thể, cự long hai đầu chớp hai cánh gào thét vọt tới phía trước Garrosh, mà gã cao thủ trẻ tuổi của Long Tộc hình thể lại không có biến hóa, rống lên.

Garrosh nhe răng cười một tiếng, huy khởi phương thiên họa kích liền đập tới hậu tâm một con cự long!

Tiếp theo. Chư vị cao thủ khác đều xuất ra thủ đoạn cực mạnh, công tới hai cự long kia. Long Tộc hai đại cao thủ bất đắc dĩ, buộc phải xoay người ra tay ngăn cản.

Ngay lúc hoàn lại này, Trương Đức Bưu đã cười Thái Ca vọt tới trước mặt, thân thủ đem đầu của Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh tiếp ở trong tay, giơ lên cao.

Mọi người lập tức đình chỉ chém giết, nhất tề nhìn về phía Trương Đức Bưu, trong mắt hung quang chớp động, qua sau một lúc lâu, mọi người cùng nhau vươn đại thủ, mà hai đầu cự long tắc vờn hai móng vuốt lớn, trảo vào mặt Trương Đức Bưu.

”A Man. Chúng ta là đồng bọn tốt, đoàn kết hữu ái, đem cái đầu kia giao cho ta đi, mọi sự sẽ thương thảo tốt.

”Tử Man Tử, đem đầu nguyên tố tinh quan lưu lại, đại gia tha cho người được sống!”

”Hoặc là lưu lại Đầu Nguyên Tố Tinh Linh, hoặc là lưu đầu của ngươi lại!”

”Thái Ca. Còn thất thần làm gì?” Trương Đức Bưu hỗn hển nói: “Trốn!”

Thái Ca vỗ cánh cuồng phong nổi lên, gào thét nhảy vào pháp sư tháp thứ mười một, nhất thời một cổ gió lạnh đập vào mặt. Gió lạnh chấn Trương Đức Bưu run run không ngừng.

Pháp sư tháp tầng mười một là có tám đầu Băng Sương Cự Long cấu tạo thành không gian, không trung có mười sáu khối Băng Sương nhân, hướng ra phía ngoài phát ra hàn ý vô cùng. Mà ở bên trong phiến không gian này, tồn tại mấy quần lạc cung điện khổng lồ(kiểu quần đảo ấy), được khắc bằng băng ngọc, vẫn bảo tồn hoàn hảo như cũ.

Trương Đức Bưu quay đầu nhìn thoáng qua, chỉ thấy gã cao thủ trẻ tuổi của Long Tộc từ cửa pháp sư tháp chui vào, mà cự long hai đầu khác chặn ở lối vào, hóa thành hình người, một gã liều mạng phóng thích ma pháp, một gã Liều mạng phóng thích Đẩu Khí, ngăn cản những người khác tiến vào.

” Bằng hữu phía trước, lưu lại Đầu Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh đi!”

Gã cao thủ trẻ tuổi Long tộc kia sau lưng có cốt cách ba ba rung động, hai cái cánh thịt diện cuồng hướng ra phía ngoài sinh trưởng, điều đích một tiếng mở ra, ngang nhiên rống to một tiếng, hướng Trương Đức Bưu đánh tới, tốc độ thể nhưng không kém Thái Ca là mấy, xa xa liền một quyền đánh tới, hóa long Đẩu Khí chen chúc mà ra, ở giữa không trung ngưng tụ ra một con rồng to lớn!

”Đại Uy Thiên Long khí!”

“Long môn bảo tượng, phá!”

Trương Đức Bưu trở tay nện xuống một chùy, lực lượng cực mạnh do hai chủng tâm pháp gặp nhau, nhất thời nhấc lên một trận gió bạo. Không trung giống như sấm rền quét quá. Gã cao thủ trẻ tuổi Long tộc móng vuốt của cự trảo bị chặt đứt một cái, mà Trương Đức Bưu hổ khẩu bạo liệt, Sơn Khâu chi chùy bị đánh nát một góc!

“Lực lượng Long Tộc thật quá cường đại!” Trương Đức Bưu trong lòng cả kinh, sau khi hắn tu luyện Long Môn Bảo Tượng quyết, từ trước đến nay là hắn dùng lực lượng áp chế người khác, mà đây là lần đầu hắn bị người khác dùng lực lượng thuần túy áp chế, Gã cao thủ trẻ tuổi Long tộc lực lượng chẳng những có thể ngăn chặn lực lượng của hắn, Đại Uy Thiên Long khí thậm chí đem Long Môn Bảo Tượng khí cũng áp chế xuống, ngay cả Sơn Khâu chi chùy bảo vật cấp truyền kỳ cũng bị hao tổn sau va chạm!

“Người tu luyện chính là Long Môn Bảo Tượng quyết?” Long Tộc cao thủ ánh mắt phát lạnh, cười lạnh nói: “Long Môn Bảo Tượng lấy lực lượng Long Tộc ta làm mục tiêu, người khai sáng dùng long huyết để cường hóa thân thể, nhưng lực lượng của người còn xa xa không có đạt tới trình độ loại này! Người có thể đem Long Môn Bảo Tượng quyết tu luyện đến bậc này, khẳng định giết không ít tộc nhân ta, dùng máu của tộc nhân ta làm tăng lên cường độ thân thể. Lần này chỉ cần người đem Đầu Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh giao ra đây, ta có thể bỏ qua chuyện cũ. Chỉ phế bỏ tu vi của người!”

” Bằng hữu Long Tộc, người đây là đang nói giỡn sao?”

Trương Đức Bưu cười ha ha, mở ra không gian giới chỉ, nhét Đầu Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh vào.

Trong không gian giới chỉ, một song đầu Địa Ngục khuyến đang thành thành thật thật ngồi xổm nơi đó. Nhìn thấy chủ nhân ném một cái đầu cực đại vào, cúi đầu ục ục, cao hứng lắc lắc đuôi to, đánh cho không gian giới chỉ rung động ừng ừng.

Long Tộc cao thủ nhìn thấy song đầu Địa Ngục khuyến lấy lòng chủ nhân, ôm Đầu Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh, liền giận tím mặt: “Người muốn chết!” Lại là một quyền đánh ra, cánh tay phải Trương Đức Bưu còn ở bên trong, lập tức đem Sơn Khâu chi chùy chuyển sang tay trái, lại một chùy đón nhận!

Lúc này đây va chạm so với lần trước càng thêm kịch liệt, móng cự trảo của gã cao thủ Long Tộc lại gãy một cái, mà lực lượng tay trái Trương Đức Bưu xa không bằng tay phải. Rốt cục không cầm nổi Sơn Khâu chi chùy nữa, chuôi cự chùy giống như Kim Tự Tháp rời tay bay ra, quay cuồng trước rơi vào bên trong Băng Phong cung điện phía dưới!

Thái Ca vội vàng bay xuống phía dưới, dừng ở phía trên cung điện, cao thủ Long Tộc theo sát sau, xa xa một chưởng chụp tới, ầm ầm một tiếng, không khí nhất thời tràn ngập Đại Uy Thiên Long khí, hình thành một bàn tay thật lớn rộng đến hơn ba mươi thước. Dem Thái Ca cùng Trương Đức Bưu đều bao phủ ở bên trong chưởng phong!

Thái Ca vừa mới dừng trên mái ngói lưu ly của cung điện, lập tức ngắc đầu. Trong miệng hai cái quang đoàn một mình một ám lại nhanh chóng hình thành. Đón lấy đại thủ kia, rầm rầm hai tiếng trầm đục, đem bàn tay kia tạc vỡ!

“A Man. Lần này để ta đại khai sát giới có sao không?” Lục Dực Kim Quang Hồng trong mắt chớp động quang mang hưng phấn, gắt gao nhìn chăm chăm gã cao thủ trẻ tuổi Long Tộc kia, đầu lưỡi màu đỏ tươi liếm liếm môi nói: “Ta lớn như vậy, còn chưa từng giết qua cự long chân chính!”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, thấp giọng nói: “Giết hắn, chỉ sợ người cũng bị trọng thương, tại loại địa phương này bị thương chính là tử lộ của chúng ta!”

Gã cao thủ trẻ tuổi Long tộc nhân cơ hội nhẹ nhàng dừng ở phía đối diện bên trên cung điện, hai cánh thịt ở sau lưng mở ra, hơi hơi vỗ, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Thái Ca, cười lạnh nói: “Lục Dực Kim Quang Hồng? Khó trách dám ở trước mặt ta làm càn. Nguyên lai có một con Hồng ở sau lưng làm chỗ dựa! Nhưng Milro ta cũng không phải là cự long bình thường, Hồng ở trong mắt ta cũng chỉ là một loại lực lượng cường đại hơn một ít ma thú rồng mà thôi, Long Tộc chỉ có biến hóa thành cự long, mới có thể bị khắc chế, mà ta tu luyện Đại Uy Thiên Long bí quyết, trạng thái hình người liền đủ để phát huy ra toàn bộ thực lực!

Trương Đức Bưu nhìn nhìn Sơn Khâu chi chùy nằm trong cung điện, ngẩng đầu mỉm cười nói: “Một khi đã như vậy, các hạ vì sao còn muốn lái nhải giải thích. Mà không lập tức lại đây xử lý chúng ta?”

Sắc mặt gã cao thủ Long tộc Milro trẻ tuổi cứng đờ, đột nhiên cười khanh khách nói: “Tuy rằng ta không ngại thư, nhưng con thư này của người không giống bình thường. Ta chưa bao giờ gặp qua Hồng màu đen. Muốn giết các người, chỉ sợ chỉ dựa vào lực lượng của ta không thể làm được, phải liên hợp với hai vị đồng bạn mới có thể. Không bằng như vậy, người đem Đầu Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh giao ra đây, chúng ta xóa bỏ, hơn nữa ta cũng có thể cùng đồng bạn của ta giúp người ngăn cản những người phía dưới, đề nghị này như thế nào?”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, cười nói: “Chỉ sợ đề nghị này không có hiệu quả, cái đầu kia chỉ sợ đã bị chó của ta ăn rồi, nhưng Milro đại nhân yên tâm, những gia hỏa phía dưới còn không bắt được ta. Nhưng thật ra đại nhân ngài tận tâm khổ khổ giết chết Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh, còn điều quá ... Chỉ sợ Milro đại nhân quay trở về, các bộ vị khác của Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh đã sớm bị những người khác chia cắt sạch sẽ ! Nhưng mà, nếu đại nhân ngài hiện tại quay lại, có lẽ còn có thể được phân một ít huyết nhục Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh.”

Milro sắc mặt khê biến, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai đồng bạn của mình khẩn trương canh giữ ở lối vào tầng mười một, cũng không thấy hai người động thủ, nói vậy các cường giả bị nhốt ở tầng mười thấy không thể đột phá, cho nên bỏ qua Đầu Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh, đi tìm các bộ vị khác đi.

Các khác bộ vị của Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh tuy rằng tác dụng không to lớn bằng đầu, nhưng là vẫn hữu dụng, được một khối cũng có thể từ đó dò xét ảo diệu của tiên thiên nguyên tố thể!

Trong lòng Milro cân nhắc một lát. Sắc mặt âm tình bất định, chính mình nếu lúc này triệu tập đồng bạn hướng hẳn ra tay, cường giả ở tầng mười tùy thời có thể lao tới, cướp đoạt thành quả thắng lợi, hơn nữa Man Tử này cùng con Kim Quang Hồng kia cũng cũng không phải dễ dàng đối phó như vậy.

Nghĩ đến đây, sắc mặt hắn thả lỏng xuống, cười khanh khách nói: ”Người nói rất có lý, đột nhiên điên cuồng hét lên một tiếng. Hai đám ra sức đánh về phía trước, Trương Đức Bưu chỉ thấy trước mắt bỗng xuất hiện hai long trảo thật lớn, trảo chưa đến, đã nghe Băng Phong cung điện dưới chân lộp cộp một tiếng vỡ ra sáu bảy cái hố thật sâu, lúc này không cần phải nghĩ ngợi, Long Mông Bảo Tượng, Đại Xích Thiên Ma thần quyết, Thái Thần Phát Năng Thắng cùng Chiến Thần bí quyết cùng nhau vận chuyển, Sinh Tử Kiêu quyền ý thần niệm phun dũng mà ra, hai đám đón nhận phía trước!

Oanh!

Oanh!

Cung điện dưới chân Trương Đức Bưu hoàn toàn vỡ nát. Bông tuyết bắn ra bốn phía, lập tức bị Đấu Khí của hai người chấn thành bụi phấn, lại bị Đấu Khí dư ba bốc hơi lên, biến thành hơi hổi nhiệt khí!

Thân mình Milro chính là cự long. Là sinh vật có lực lượng cường đại, hơn nữa tu luyện Đại Uy Thiên Long bí quyết, lực lượng to lớn bất khả tư nghị. Trương Đức Bưu lập tức không chống đỡ nổi, hai tay hắn cơ hồ bị lực lượng chấn dập nát!

“Không đem Long Mông Bảo Tượng tăng lên tới tầng thứ tám, ta căn bản không phải là đối thủ của cự long!”

Milro hai đám lại đánh ra. Cát tiếng cười to nói: “Các bộ vị khác của Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh ta muốn, nhưng đầu ta cũng muốn !” Đúng lúc này, Thái Ca từ bên người Trương Đức Bưu thoát ra, huy khởi một chân trước ầm ầm xé toang quyền phong của Milro. Một chân đánh vào người hắn!

Milro kêu lên một tiếng đau đớn, bị nó ngạnh sinh sinh đánh lui lại vài dặm. Thái Ca đuổi theo không bỏ, một người một hồ quay cuồng trên không trung, một bên chém giết một bên lui, Đấu Khí cùng ma pháp oanh động không gian, chấn bán vị diện này run rẩy không ngừng!

Khi chém giết đến cửa vào, đột nhiên Milro trốn thoát ra, một đạo ngân quang bay đến lối vào, dừng lại chỗ hai đồng bạn, hai cánh thịt phía sau bị chặt đứt, cả người là máu, chặt vật không chịu nổi.

Trương Đức Bưư vội vàng kéo lấy tay Lilith. Bay nhanh tới bên người Thái Ca, chỉ thấy lão hổ này so với Milro cũng không tốt hơn chút nào. Trên người lông lá loang lổ, Hắc sắc da lông trên lưng cũng rơi xuống một khối lại một khối, chung quanh đầy máu, quả thực biến thành một lão hổ rụng lông!

Thái Ca nhìn thấy Trương Đức Bưư đến Vẫn không cam lòng yếu thế, hừ lạnh nói: “A Man, tiểu tử này đích xác hung mãnh, bất quá nhìn thấy bổn đại gia cởi sạch quần áo đánh cùng hắc, liền sợ tới mức chạy trốn!”

Người lại ngang bướng” . Trương Đức Bưư đau lòng vạn phần, vội vàng đối Lilith nói: ”Làm phiền thánh nữ đại nhân trị liệu một chút cho nó.

Lilith gật đầu, lập tức ra tay trị liệu thương thế cho Thái Ca. Milro vốn muốn cùng hai đồng bạn liên thủ giết bằng được bọn họ, nhưng Nhìn thấy Lilith dùng đồ dâng trị liệu ba, lập tức thay đổi chủ ý, cất cao giọng nói: “Bằng hữu đối diện, coi như người là một vị anh hùng hào kiệt, có dám lưu lại tính danh?”

“Có gì không dám?” Trương Đức Bưư ngao nghể đáp, cao giọng nói: ” Milro đại nhân người nhớ cho kĩ, đại trượng phu đi không thay tên ngồi không đổi họ. Ta họ Musharra, tên Hillman!”

” Musharra Hillman? Ta nhớ kỹ người , chúng ta đi!” Milro tức giận. Kêu một tiếng, mang theo hai đồng bạn xoay người đi khỏi cửa vào, đến đệ thập tầng cướp đoạt các bộ vị thân thể Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh.

Trương Đức Bưư nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “Nếu không phải có Lilith ở bên người, ba gã Long Tộc này chỉ sợ không kiên nhẫn gì giết đến” đột nhiên thấy thú tộc thánh nữ nhìn hắc không rời, ánh mắt chớp cũng không chớp, nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”

Lilith hờn hển nói: “Đức Bưư Man Chuy, người làm như vậy, chẳng lẽ người không cảm thấy được chính mình quá vô sỉ sao?”

“Đó là người chưa gặp qua viện trưởng Bái Dịch Luân Tư, nếu người gặp qua hắc, sẽ không cảm thấy ta vô sỉ .” Trương Đức Bưư nhún nhún vai, hai tay đưa đến trước mặt nàng, cười nịnh nói: ”Thánh nữ đại nhân, người xem tay của ta xương bị gãy, có thể trị liệu một chút hay không? .

Lilith chán nản: “Không trị!” Sau một lúc lâu, lại nói: “Người đưa tay đây ta xem xem”

codon.tra

185. Chương 185: Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh Cùng Nghĩa Bạc Vân Thiên

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 185: Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh cùng Nghĩa Bạc Vân Thiên

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

*Nghĩa Bạc Vân Thiên: tấm lòng nghĩa hiệp ngút trời

Sau khi thương thế của Thái Ca khỏi hắc, Trương Đức Bưư tiến vào trong tòa Băng Phong điện, đi tìm Sơn Khâu chỉ chùy bị rơi, bọn họ vừa mới đến gần phế tích. Đột nhiên nghe được tiếng ca thê lương hư vô mờ mịt từ trong vang ra, Trương Đức Bưư cùng Lilith hai mặt nhìn nhau, nghi hoặc nói: “Nơi này có người sao?”

Pháp sư tháp này đã tồn tại từ mấy vạn năm trước, căn bản không có khả năng có người sống lâu như thế, cho dù là tuyệt thế cường giả bán thần cấp, cũng tuyệt đối không thể sống lâu như vậy, nhưng tiếng ca này thật sự truyền vào trong tai hắc, âm thanh thanh thúy, âm điệu động lòng người.

Lilith đi đến một bức tường, theo tiếng nhìn lại. Kinh ngạc nói: “A Man mau nhìn, nơi đó có người!”

Trương Đức Bưu cũng nhảy lên đầu tường, theo phương hướng ngón tay nàng nhìn lại, chỉ thấy cách khu phế tích không xa có một tiểu cô nương mặc váy màu xanh nhạt, đang kéo Sơn Khâu chi chùy của hắn, hướng vào trong một tòa cung điện bị vỡ nát khác.

Tiểu cô nương kia khoảng bốn năm tuổi, trên đỉnh đầu mang theo một cái mũ dạ nhỏ, màu trắng, giống như da hươu, bộ dạng băng tuyết đáng yêu, miệng duy phù nha nha, không biết nàng đang hát nhạc thiếu nhi của dân tộc nào, nghe không rõ ca từ.

Sắc mặt của Trương Đức Bưu nhất thời biến thành khó coi, chùy đã không còn Tinh Thần Lực của hắn chống đỡ, nên đã khôi phục lại trạng thái bình thường, nhưng sức nặng của nó vẫn là thường nhân khó có thể tưởng tượng, mà tiểu cô nương kia lại có thể không chút cố sức nhắc lên kiện vũ khí cấp truyền kỳ nặng như vậy, hơn nữa xuất hiện ở loại địa phương Băng Thiên Tuyết Địa như tầng mười một pháp sư tháp này, trong nháy mắt Trương Đức Bưu có thể khẳng định thân phận của nàng.

“Băng Sương nguyên tố tinh linh. . .”

Một Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh đã khó đối phó như thế, phải dựa vào mười một vị thánh cấp cao thủ mới chém giết được nó, huống chi Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh kia hiển nhiên vừa mới tiến hóa thành công chưa lâu, thần trí còn thập phần ngu dốt, chỉ biết ngủ, tỉnh ngủ là giết người.

Mà Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh trước mắt này đã mở ra thần trí, băng tuyết thông minh, khẳng định càng khó ứng phó!

“Hảo tiểu muội muội đáng yêu.” Hai mắt Lilith tỏa sáng, từ trên tường nhảy xuống, đi tới bên cạnh tiểu cô nương kia, nha đầu kia quay phắt đầu lại, phát hiện nàng, lập tức hét lên một tiếng, vứt bỏ Sơn Khâu chi chùy, xoay người bỏ chạy.

Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh dáng đi có vẻ thực bình thường, nhưng chân trái vấp chân phải, bùm một tiếng té ngã trên đất: “Ai nha!”

Tiểu cô nương lập tức lại đứng lên chạy tiếp. Lần này cũng chân phải vấp chân trái, lại ai nha một tiếng bùm ngã sấp xuống. liên tục như thế. Nàng đơn giản nằm úp sấp giả chết, không có nhúc nhích.

Lilith buồn cười, bay đến trước mặt nàng, chỉ thấy tiểu cô nương ngã chổng vó, mắt nhắm, lưỡi thè ra, chỉ kém không có ở trên mặt viết chữ “Ta đã chết, không cần ăn ta” .

“Thật sự đã chết?” Lilith bật cười, phát tay nói: “Thái Ca, thi thể cô gái này cho người ăn đi!”

Thái Ca chớp chớp đôi mắt, vui mừng khôn xiết tiến lên, đột nhiên chỉ thấy tiểu cô nương kia nhảy dựng lên, hét to: “Không chết, ta còn chưa chết!” Dứt lời, lập tức tránh ở phía sau Lilith, kinh hồn táng đảm liếc mắt nhìn Thái Ca một cái.

Lilith đỡ khóc đỡ cười, đem nàng từ phía sau lôi ra, ngồi xổm xuống, cười nói: “Tiểu muội muội đừng sợ, người tên là gì?”

Tiểu cô nương ngẩng đầu ngưng thị nhìn ánh mắt của nàng, phát hiện nàng không có ác ý, rốt cục yên lòng, thanh âm giòn tan, cả giận: “Ta gọi là Nhĩ Nhã.”

Lilith gật đầu cười nói: “Ai Nha? Tên này không sai, thời điểm người ngã xuống, cũng kêu ai nha!”

“Là Nhĩ Nhã, không phải Ai Nha!” Tiểu cô nương phùng má, thở phì phì nói.

Lilith cười tủm tỉm nói: “Được rồi. Tiểu Nhĩ Nhã, người sao lại ở đây. Còn người nào ở trong này không, đại nhân nhà người đâu?”

Tiểu cô nương ảm đạm nói: “Ta chưa bao giờ gặp qua người nào, chỉ thấy qua một người cao to màu đen, hung thần ác sát , trước đó không lâu còn đã chạy tới muốn ăn ta. Sau đó vừa rồi có hai gã cường đạo chạy tới đánh nhau, đánh sụp nhà của ta, cả phòng ở của ta

“Hai gã cường đạo?” Lilith ngẩng đầu nhìn Trương Đức Bưu liếc mắt một cái, thầm nghĩ: “Hai gã cường đạo này không phải chính là A Man cùng gã cao thủ Long Tộc kia sao? Tiểu nha đầu thoát nhìn tuổi tâm mắt còn quá nhỏ a.”

Qua một lúc lâu, Lilith liền cùng tiểu cô nương Nhĩ Nhã đứng lên, nói chuyện không ngừng, thánh nữ đại nhân yêu chiều không thôi, nói: “Tiểu Nhĩ Nhã, người một mình ở trong này có buồn chán hay không? Nếu không, đi theo tỷ tỷ chơi nhé?”

Tiểu cô nương hưng phấn liên tục gật đầu, sau đó cảnh giác nhìn nhìn Man Tử.

Lilith đứng dậy đi tới bên người Man Tử, năn nỉ nói: “A Man, tiểu nha đầu này không cha không mẹ, quá đáng thương, chúng ta thu lưu nàng được không?”

“Thu lưu nàng?” Trương Đức Bưu đem Sơn Khâu chỉ chùy nhặt lên, sắc mặt cổ quái, thấp giọng nói: “Người xác nhận muốn thu lưu một Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh? Thánh nữ đại nhân, người sẽ không lo lắng chứ?”

“Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh?” Lilith ngẩn ngơ, đột nhiên tỉnh ngộ, thất thanh nói: “Chẳng lẽ nàng là . .

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng gật đầu, Thái Ca nghe nói như thế, tròn mắt xoay chuyển thật nhanh, đột nhiên đầu dán trên mặt đất, mở ra cái mồm rộng như Huyết Trì, hướng về phía Nhĩ Nhã, nói: “Tiểu muội muội, trong bụng của ca ca có nhiều thứ hay lắm, người ngoan ngoan đi vào, đứng rồi, cứ như vậy! Yên tâm, ca ca không ăn người đâu!” Nhưng trong lòng lại âm thầm nói nhỏ: “Không ăn người, nhưng có thể ăn Nguyên Tố Tinh Linh mà! Ăn luôn Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh này, nói không chừng ta có thể lập tức tiến hóa thành ma thú cấp truyền thuyết! Sau này xuất môn, mang theo Tiểu Hắc cùng A Man, ta là có thể giống như con cua đi ngang, uy phong bát diện, tiến vào trong thâm uyên, một ngụm ăn một con cự long, không nên không nên. A Man thực lực quá yếu, không mang theo hẳn xuất môn được, quên đi, niệm tình hắn là chủ nhân của Tiểu Hắc, miễn cưỡng mang theo hắn đi”

Lilith thấy Tiểu cô nương thật sự tính toán đi vào trong bụng Thái Ca xem có cái gì hay, vội vàng kéo lấy nàng, hung hăng trừng mắt nhìn lão hổ này một cái. Không gian trong bụng Thái Ca thì hẳn là chúa tể, mặc dù là Nguyên Tố Tinh Linh bị nó nuốt vào, Cũng sẽ đương trường bị tiêu hóa thành nguyên tố tinh thuần nhất .

“A Man, ta mặc kệ nàng có phải là Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh hay không, người không thu lưu, ta thu lưu! Còn có lão đầu hổ này của người, đừng mơ tưởng đánh chủ ý tới Nhĩ Nhã nữa!”

Thái Ca trong mắt chớp động hung quang, gắt gao nhìn chăm chăm Lilith, đầu lưỡi màu đỏ tươi liếm liếm miệng, nhe răng cười nói: “A Man, ta cũng không thể nhận đối được, làm thịt cô bé Hồ tộc này được không?”

Lilith chán nản, cả giận nói: “Lương tâm của lão hổ người đâu, vừa rồi người bị thương, chính là ta đã trị liệu cho người, giờ người tính toán báo đáp ta như vậy sao?”

Thái Ca ngẩn ngơ, giận tím mặt, móng vuốt liều mạng cào mặt đất, cào ra một cái hố to, cả giận: “A Man, ta đã sớm nói qua không cần thiếu nhân tình của người ta, hiện tại bị chơi ngược, cô bé này ỷ vào việc trị liệu cho ta, hiệp ân tự trọng!”

Lão hổ đảo tròn mắt liên tục, nhất thời có chủ ý, ghé vào bên tai Trương Đức Bưu nói thầm: “Không bằng như vậy, A Man người đánh chết khiếp cô bé thú tộc này, sau đó ta ra mặt, cứu nàng một mạng báo ân, cứ như vậy ta sẽ không nợ nàng nhân tình nữa , sau đó là có thể thuận thuận lợi lợi ăn luôn các nàng” Nhưng Thái Ca lại lắc đầu nói: “Làm như vậy tựa hồ cũng có chút không ổn, có vẻ ta rất không nghĩa khí!”

Trương Đức Bưu vốn đang đau đầu vạn phần làm cách nào để xử lý Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh này, thuận miệng khen ngợi câu: “Cả tòa pháp sư tháp này, ai không biết người là Nghĩa Bạc Vân Thiên?”

Thái Ca tâm hoa nở phóng, gật đầu thật mạnh, hướng Lilith cười nói: “Ta là Nghĩa Bạc Vân Thiên, sẽ không ăn người , nhưng mà, tiểu nha đầu này có thể để ta ném một ngụm hay không, chỉ một miếng nhỏ, không ăn nhiều.”

Lilith biết sau này không thể hiền lành với nó, nếu không lão hổ sẽ vẫn quần quít lấy nàng, nàng giấu Nhĩ Nhã sang một bên. Thái Ca lúng la lúng túng cười, nói: “Không ăn thì không ăn, Nhĩ Nhã tiểu muối muối, người còn không có huynh đệ tỷ muội gì, bộ dạng này thực ngon miệng? Đường huynh đường muội cũng được, nếu không, báo biểu tỷ cũng được nha.”

Trương Đức Bưu cuối cùng vẫn là quyết định để Lilith thu lưu Nhĩ Nhã, không thể phủ nhận, tiểu cô nương này cũng không khiến Man Tử sinh ra ác cảm, hơn nữa nếu bỏ nàng ở chỗ này, hơn phân nửa sẽ bị Zaid, Milro và các cường giả kia xử lý. Huống hồ nhà của nàng bị mình đánh sập, nhưng nguyên nhân mấu chốt nhất Nhĩ Nhã chính là Băng Sương Nguyên Tố Tinh Linh!

”Phàm là Nguyên Tố Tinh Linh, đều có được vũ lực cường đại, nếu lại gặp đám người Milro, cho dù bọn chúng đồng loạt ra tay ta cũng không sợ chút nào. Sau này, không có việc gì mang nha đầu này ra nghiên cứu, nói không chừng có thể trợ giúp ta tu luyện tiên thiên thân thể.”

Nhĩ Nhã thấy hắn đáp ứng để mình đi theo bọn họ. Cao hứng phần chần vây quanh Lilith, đảo tới đảo lui, lôi kéo nàng đi theo mình tới “Nhà”, tòa cung điện bị sụp một nửa kia chính là phòng thí nghiệm của chủ nhân pháp sư tháp này, bên trong các loại khí cụ thực nghiệm cùng tư liệu có một ít bị dư ba sinh ra do Trương Đức Bưu cùng Milro giao thủ chấn đắc đổ nát, nhưng còn có một bộ phân bảo tồn đầy đủ như cũ.

Mấy thứ này xuất ra đối với bất cứ một gã Ma Pháp Sư nào mà nói đều là vật báu vô giá, nhưng Trương Đức Bưu chỉ nhìn thoáng qua, liền không có hứng thú. Hắn tu luyện chính là Đấu Khí, phòng thí nghiệm ma pháp gì đó đối với hắn không có chút tác dụng.

Bất quá Nhĩ Nhã lại không muốn buông tha. Hết sở cái này lại động cái kia, cái nào cũng đều muốn mang đi. Dù sao, nàng sinh tồn ở trong này không biết bao nhiêu năm, đối với hết thảy đều có cảm tình. Lilith thấy bộ dáng của tiểu cô nương này, ánh mắt nấn nỉ nhìn về phía Trương Đức Bưu, Trương Đức Bưu không kiên nhẫn đứng lên. Nói: “Thái Ca, người đem mấy thứ này nuốt vào trong bụng, bảo tồn xuống.”

“Ta cũng không phải thùng đựng rác!”

Trong lòng Thái Ca một ngàn cái không vui, than than thở thở, đột nhiên linh quang chợt lóe, mở miệng rộng ra, một ngụm đem nửa tòa cung điện nuốt xuống, hướng Nhĩ Nhã cười tủm tỉm nói: “Tiểu muối muối, muốn hay không vào trong bụng của ta nhìn xem nhà của người?”

Tiểu cô nương vô cùng hồn nhiên hướng Thái Ca miệng đi đến, sắc mặt Lilith khê biến, đang muốn ngăn trở nàng, Trương Đức Bưu đè tay nàng lại, lớn tiếng nói: “Yên tâm, Thái Ca Nghĩa Bạc Vân Thiên, tuyệt không làm ra chuyện vô sỉ như vậy!”

Thái Ca trừng lớn ánh mắt, cứng họng, qua nửa ngày, cảm giận phun ra hai đại quang cầu sáng tối. Dem phê tích nổ thành cái hồ to trăm mét, phát tiết xong, lúc này mới an tĩnh lại, có chút rầu rĩ không vui, hơn nữa ánh mắt nhìn về phía Man Tử cũng không thân mật.

Trong lòng Lilith cười thầm: “Nguyên lai lão hổ này cũng có nhược điểm!”

Nhĩ Nhã sửa sang lại nhà của mình cho tốt, sau đó tiểu cô nương chậm chậm đi ra, nhưng cứ đi nhanh được một chút sẽ ngã sấp xuống, Trương Đức Bưu đành phải ôm lấy nàng, đặt ở trên lưng Thái Ca.

Sau khi thu đi mười sáu khối Băng Sương nhân trên không trung, đám người Trương Đức Bưu lập tức lên tầng thứ mười hai của pháp sư tháp, chỉ thấy tầng thứ mười hai rỗng tuếch. Vô số lôi điện răng rắc ca sát từ không trung đánh xuống, đánh xuống mặt đất liền phát ra tiếng nổ âm vang, vô cùng vô cùng, mặt đất đã sớm bị sấm rền điện chấn thành một mảnh cháy đen, trong không khí tràn ngập mùi cháy khét.

Nơi này có tám đầu lôi long sau khi hình thành bán vị diện đã tuyệt chủng, trên không trung nổi lơ lửng mười sáu khối lôi Long nhãn, hướng ra phía ngoài phun ra vô cùng vô tận điện lưu, trút xuống chung quanh. Bởi vì lôi hệ nguyên tố là do phong hệ tiến hóa, là lực lượng ma pháp cuồng bạo nhất, nơi này căn bản không hình thành nguyên tố sinh mệnh, cho dù có tồn tại sinh mệnh, cũng sẽ bị lôi điện lực cuốn cuộn không ngừng oanh tạc thành cặn bã!

Phòng thực nghiệm của chủ nhân Pháp sư tháp ở chỗ này đã sớm bị lôi điện lực san thành đất bằng, Trương Đức Bưu mất một phen khí lực mới có thể thu được những lôi Long nhãn vào trong túi, khảm lên Bích Tỉ Dao, sau đó tiếp tục đi tới, rốt cục đi vào tầng cao nhất của pháp sư tháp, tầng thứ mười ba!

Trương Đức Bưu đứng ở cửa vào tầng thứ mười ba, kinh ngạc nhìn phiến không gian này, Thái Ca ngó đầu qua cửa nhìn xem, lại vội vàng rút trở về, sau một lúc lâu, thân thể biến nhỏ thành một tiểu lão hồ mới chớp cánh bay lên.

Lilith cũng nắm cánh tay nhỏ bé của Nhĩ Nhã đi lên, ngăn người nhìn phiến không gian này.

Tầng pháp sư tháp này không có hiệu quả không gian ma pháp, không giống như tưởng tượng của bọn họ chút nào, chỉ có phạm vi hơn hai mươi mẫu, nếu bỏ nguyên Thái Ca vào hoàn toàn có thể nhét chặt nơi này.

Đầu tiên đập vào mắt chính là bốn mươi tám khối Thánh Long nhân, nằm trên cao hơn mười thước, giống như bốn mươi tám mặt trời nhỏ, sinh huy sáng quắc, tản mát ra ma lực lạ thường .

Nhưng mà ở giữa bốn mươi tám khối Thánh Long nhân có một cái lỗ xoáy Hắc sắc thật lớn, ong ong ong, xoay tròn không ngừng, từ lỗ xoáy ẩn ẩn lộ ra áp lực vô cùng khủng bố, rõ ràng là liên tiếp một truyền tống thông đạo tới không gian khác!

Trương Đức Bưu buồn bực vạn phần, lẩm bẩm nói: “Tầng cao nhất pháp sư tháp sao lại có một cái truyền tống môn? Dùng bốn mươi tám khối Thánh Long nhân để bố trí truyền tống môn. Vị chủ nhân pháp sư tháp này thật đúng là không phải xa xỉ bình thường.”

Trên mặt Lilith mang vẻ khiếp sợ, qua sau một lúc lâu mới phun ra một ngụm trọc khí, lắc đầu nói: “A Man, truyền tống môn này chỉ sợ không phải do chủ nhân pháp sư tháp kiến tạo , mà là do tự nhiên hình thành nên không gian thông đạo. Bị chủ nhân pháp sư tháp dùng ma lực ngành sinh sinh di chuyển đến nơi đây, sau đó dùng Thánh Long nhân định trụ. Khiến nó không thể trở lại chỗ cũ!”

Trương Đức Bưu không hiểu biết nhiều đối với ma pháp, nghi hoặc nhìn nàng.

Lilith kiên nhẫn giải thích nói: “Truyền tống môn do người tạo ra và không gian thông đạo tự nhiên bắt đồng. Truyền tống môn bình thường là trận pháp. Có ma pháp dao động, nhưng không gian thông đạo không có ma pháp dao động, hơn nữa thường thường là lỗ xoáy Hắc sắc.”

Trương Đức Bưu nghĩ nghĩ, phát hiện quả thật theo như lời nàng nói. Ở trong hạp cốc trầm luân thông tới thâm uyên cũng có một không gian thông đạo là lỗ xoáy Hắc sắc do thiên nhiên hình thành, mà ở Hắc Thạch Thiết Ngục của Thần Vương điện cũng gặp được loại truyền tống môn này, còn lại là môn hộ màu lam khải viên .

Lilith cười nói: “Đối diện không gian thông đạo này, hẳn không phải là ở thế giới này, mà là ở một mảnh thiên địa khác. A Man, ngươi có muốn đi đối diện nhìn xem?”

Trương Đức Bưu động tâm thật lớn, thành thành thật thật nói: “Ta nghĩ, nhưng hiện tại không vội. Không gian thông đạo đối diện đến tột cùng có cái gì, ai cũng không biết, tùy tiện xông vào chính là hành vi ngu xuẩn .”

Lilith nhân châu xoay động, cười nói: “Vậy ngươi khẳng định là muốn thu đi những Thánh Long nhân này sao? Nếu ngươi thu đi Thánh Long nhân rồi, không gian thông đạo này sẽ biến mất, mà nếu ngươi thủ tại chỗ này, những cao thủ phía dưới rất nhanh sẽ đuổi tới. Đến lúc đó ngươi vị tất có thể đắc thủ trước bọn họ, nói không chừng còn có thể bị giết. A Man, ngươi tính làm như thế nào?”

codon.traí

186. Chương 186: Di Tích Yên Diệt

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 186: Di tích yên diệt

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Vấn đề này cực kỳ xảo quyệt, nhưng quả thật phù hợp với tình hình trước mắt của Trương Đức Bưu, không cần tốn nhiều sức liền đoạt được đầu Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh, thậm chí còn đem cái đầu khiến bao người khác tha thiết mơ ước cho chó ăn, mặc dù là Zaid có giao tình thâm hậu với hắn cũng hận không thể làm thịt hắn.

Nếu Man Tử lưu thủ ở tầng thứ mười ba, chỉ sợ lúc các cường giả đi lên, chuyện đầu tiên phải làm chính là giết hắn cho hả giận.

Mà Trương Đức Bưu nếu như lấy đi bốn mươi tám khối Thánh Long nhãn này thì ma pháp giam cầm của pháp chủ nhân sư tháp liền mất hiệu quả, không gian thông đạo này sẽ lập tức dời đi, trở lại địa phương nguyên lai, chỉ sợ sau này hắn cũng không thể biết phía sau thông đạo này đến tận cùng là địa phương gì.

Chủ nhân pháp sư tháp này là cường giả bán thần cấp, nếu thông đạo sau lưng là bán vị diện bình thường, hắn căn bản sẽ không trịnh trọng đặc biệt đặt ở tầng cao nhất, có thể thấy được thế giới phía sau thông đạo này đối với hắn mà nói là cực kỳ trọng yếu.

Trương Đức Bưu mỉm cười, nói: “Thánh nữ đại nhân khảo nghiệm ta , bắt quá cái này đối với ta mà nói cũng không phải nan đề. Bích Tỉ Dao. Phá!”

Chỉ thấy trên đỉnh đầu hắn đột nhiên vỡ ra một đạo không gian nhỏ hẹp, một cỗ Đẩu Khí bọc một đại ngô công hung hãn, phong lên cao, chuôi Bích Tỉ Dao này sau khi đã được khảm mười sáu khối Băng Sương nhãn cùng Lôi Long nhãn, so với uy lực trước đó còn hung mãnh hơn, con ngô công ước chừng dài trăm mét, được Sinh Tử Kiều quyền ý đập thành một tòa kiêu hình, ầm ầm đánh vào trần tầng thứ mười ba pháp sư tháp!

Hạt!

Bích Tỉ Dao liên tiếp ba lượt va chạm, rốt cục đem pháp sư tháp ngạnh sinh sinh phá khai một cái động lớn!

Lilith trở mắt níu lưỡi. Sau một lúc lâu nói không ra lời. Trương Đức Bưu thu Bích Tỉ Dao, cười nói: “Tầng thứ mười ba cùng tám con Tam Đầu Thánh Long, bốn mươi tám khối Thánh Long nhãn, nhưng nơi này lại không hình thành không gian rộng lớn như mấy tầng phía trước. Cho nên ta đoán chắc tám điều Tam Đầu Thánh Long và mắt của chúng nó ở tầng mười ba đều dùng để giam cầm không gian thông đạo này, Trên thực tế phòng hộ lực xa xa không bằng mấy tầng trước. Quả nhiên, nơi này tựa như giấy, một thống liền phá!”

Lilith sau một lúc lâu không nói gì, tuy pháp sư tháp tầng mười ba không có hàng rào không gian như mấy tầng phía trước, nhưng tuyệt không giống như hắn nói, không chịu nổi một kích.

Tầng này có thể tồn tại mấy vạn năm mà không tan vỡ sụp xuống, chứng tỏ ngoại trừ khung xương của tám đầu Tam Đầu Thánh Long ra, chủ nhân pháp sư tháp còn gia tăng phòng ngự ma pháp khác, phòng ngự ma pháp của cường giả bán thần cấp hắn là rất mạnh mới đúng, cho dù bị năm tháng ăn mòn đã muốn mục, nhưng Kiếm Thánh bình thường cũng không nhất định dễ dàng bài trừ!

Mà tới tay Trương Đức Bưu lại thật sự mỏng manh như tờ giấy, Lilith không thể không thừa nhận Man Tử này là quái thai. Thánh nữ tròn mắt đảo chuyển, vừa cười vừa nói: “A Man cho dù người mở đỉnh pháp sư tháp ra, có thể tự do xuất nhập. Nhưng ngươi vẫn không có cách nào đem không gian thông đạo này mang đi!”

“Tại sao phải mang không gian thông đạo đi?” Trương Đức Bưu ôm lấy tiểu Nhĩ Nhã, đột nhiên nắm cái eo thon nhỏ của Lilith, thả người dựng lên. Từ trong động khẩu bay ra khối pháp sư tháp, đem hai người đặt ở đỉnh tháp, cười nói: “Ta không có chút ma pháp lực nào, tự nhiên không thể như chủ nhân pháp sư tháp có thể chuyển dời không gian thông đạo, nhưng mang cả một tầng pháp sư tháp này đi không phải được rồi sao?”

“Mang pháp sư tháp đi?” Lilith ngẩn ngơ, Thái Ca cũng theo cái động khẩu bay ra. Tò mò đánh giá chung quanh, chỉ thấy bọn họ đứng trên đỉnh tháp cao vài trăm thước , hai bên là biển rộng sâu thẳm, vòng bảo hộ ma pháp khối động một viên cầu thật lớn, ngăn cách nước biển ở bên ngoài. Trải qua nhiều năm tiêu

hao như vậy, giờ phút này Hắc Ám ma pháp nguyên tố trong pháp sư tháp không còn như phun dững trước như trước nữa, các ma pháp thủy tinh trên thân tháp ầm ầm có xu thế hao hết năng lượng, đã tan biến đi không ít.

“Ma pháp vòng bảo hộ của pháp sư tháp này sắp hoàn toàn hao hết năng lượng rồi.” Trương Đức Bưu đứng ở đỉnh tháp, bích lũy đao hóa thành đại ngô công trăm mét, vây quanh tầng thứ mười ba pháp sư tháp bay nhanh xoay tròn, nham kết lạp lạp cắt quanh thân tháp, hỏa quang bắn ra bốn phía, lẩm bẩm nói: “Nếu năng lượng hao hết, nước biển sẽ trong nháy mắt tràn vào, hoàn toàn phá hủy tòa tháp này. Ta đem tầng thứ mười ba đi, cũng là vì bảo hộ thành tựu của tiền bối, chủ nhân pháp sư tháp ở trên trời có linh, nhất định sẽ không trách ta.

Lilith âm thầm bĩu môi. Thầm nghĩ: “Tầng thứ mười ba của tòa tháp này là địa phương tối trọng yếu, người chặt đứt nó đi, chỉ sợ pháp sư tháp lập tức sẽ sụp đổ!” Quay đầu cười nói với Thái Ca: “Thái Ca. Người có biết ý tưởng của A Man hay không?”

Thái Ca chớp chớp nhãn tình, một mảnh mờ mịt.

“Hắn là nghĩ muốn chém tầng thứ mười ba xuống, sau đó nhét vào trong bụng người.” Lilith cười hì hì nói.

Thái Ca hoảng sợ, sắc mặt không tốt nhìn về phía Man Tử: “A Man, người thật đúng là coi bụng của ta thành thùng rác, cái gì cũng có thể cho vào hả?”

Lilith tiếp tục cười nói: “A Man, suy nghĩ của người mặc dù hay, chỉ cần mang tầng thứ mười ba pháp sư tháp đi, không gian thông đạo trong tháp tự nhiên cũng bị mang theo. Nhưng người quên mất vấn đề là miệng Thái Ca có đủ lớn hay không, có thể một ngụm nuốt tòa tháp này được hay không?”

Thánh nữ đại nhân tựa hồ không chút để ý, thấp giọng nói: “Không gian bên trong tầng thứ mười ba ước chừng có hơn hai mươi mẫu, bên ngoài đương nhiên lớn hơn một ít nữa, đại khái khoảng ba mươi mẫu. Thái Ca, miệng của người có thể mở ra ba mươi mẫu sao?”

Thái Ca trương miệng rộng ra, phát hiện dù miệng mình rất lớn, nhưng cách mục tiêu ba mươi mẫu còn có một đoạn rất xa xôi, quay đầu nhìn về phía Trương Đức Bưu, căm giận nói: “A Man, đây là cách làm của người sao? Người đã ngu tới mức không có thuốc trị rồi!”

Trương Đức Bưu xấu hổ vạn phần. Hung hăng trừng mắt nhìn Lilith một cái, hắn nguyên lai tính toán chính là khiến Thái Ca đem pháp sư tháp tầng thứ mười ba nuốt vào, một tầng pháp sư tháp này đối với không gian trong cơ thể Thái Ca mà nói thật quá nhỏ bé, không gian trong cơ thể lão hổ này rất rộng lớn, mặc dù đem cả tòa pháp sư tháp đều bỏ vào vẫn dư dả, bất quá hắn không có nghĩ tới miệng Thái Ca có thể nuốt tòa tháp này vào hay không.

Lilith hé miệng cười cười, trong lòng ám thích, từ khi nàng gặp được Man Tử tới nay, vẫn luôn kinh ngạc, thậm chí còn bị người này bắt cóc, hiện giờ cuối cùng cũng thả ra được một ngụm hờn dỗi (xả giận).

Oanh!

Tầng thứ mười ba rốt cục bị Bích Tỉ Đao cắt đoạn, bên ngoài pháp sư tháp biểu vô số ma động thủy tinh liên tiếp tắt, thân tháp dần dần nghiêng lệch, phát ra tiếng ầm vang trầm đục, long cốt cấu thành thân tháp phát ra tiếng vang bùm bùm, tầng tháp thứ mười ba cũng dần dần đổ về phía bên trái!

“Thái Ca, người có thể cấp tầng pháp sư tháp này đi hay không, trước bay về Lạc Nhật Sâm Lâm đã?” Trương Đức Bưu vội vàng nói, nếu để pháp sư tháp tầng thứ mười ba rơi xuống, rồi mới cấp nó đi sẽ càng khó khăn hơn.

Thái Ca hừ lạnh một tiếng, nói: “Cấp tầng tháp này không khó, bất quá ta vì cái gì phải giúp người?”

“Thái Ca đại nhân, Nghĩa Bạc Vân Thiên!” Trương Đức Bưu lợi dụng điểm yếu tán dương, sau đó huých huých bên hông Lilith, trong lòng Lilith có chút không vui, hữu khí vô lực ca ngợi nói: “Nghĩa Bạc Vân Thiên, ”

“Vân Thiên!” Tiểu Nhĩ Nhã đứng phía sau bọn họ, quơ nắm tay nhỏ bé, chính khí nghiêm nghị hô.

“Được rồi, ta sẽ nghĩa bạc một lần, nhưng A Man, đây là lần cuối cùng ta Nghĩa Bạc Vân Thiên !” Thái Ca hô một tiếng hoàn toàn bày ra bản thể của Kim Quang Hống, bay đến phía dưới tháp, thanh âm buồn buồn hờn dỗi nói: “Ta phát hiện Nghĩa Bạc Vân Thiên rất có hại ”

Tầng tháp thứ mười ba rốt cục cũng rơi xuống. Ầm ầm rơi lên trên lưng Thái Ca khí tức Thánh Long rất mạnh, huống chi là lực lượng của Tam Đầu Thánh Long? Tám con Tam Đầu Thánh Long ở cùng một chỗ, cho dù là Trương Đức Bưu cũng không nhất định có thể khiêng đứng lên!

Trương Đức Bưu ôm lấy tiểu Nhĩ Nhã cùng Lilith, vội vàng nhảy đến tầng mười hai, khẩn trương vịn phần nhìn xuống phía dưới, sau một hồi lâu, thấy Thái Ca lưng đeo cự tháp vọt lên, lúc này mới thoáng yên tâm: “Kim Quang Hống không hổ là thiên địch của Long Tộc, đơn thuần lực lượng so với Long Tộc còn muốn lớn hơn!”

Chỉ thấy ba cặp cánh của Lục Dực Kim Quang Hống dùng sức vỗ, long quyển phong nhằm phía chỗ hổng của vòng bảo hộ ma pháp, trong nháy mắt công phu, ma động thủy tinh của pháp sư tháp lại có mấy ngàn khối bị đập tắt, vòng bảo hộ ma pháp càng ngày càng bạc, đã muốn phát cấp nguy cơ, tùy thời có thể thoát phá!

Pháp sư tháp đã không còn phun ra Hắc Ám ma pháp nguyên tố như nước lũ ra phía ngoài nữa, ngược lại bắt đầu điên cuồng hấp thu Hắc Ám nguyên tố từ ngoại giới, chỉ thấy một cỗ Hắc Ám ma khí cùng nước biển từ chỗ hổng ầm ầm chui vào, nước biển nhanh chóng bao phủ tầng thứ nhất pháp sư tháp!

Thái Ca lao ra, cao giọng nói một câu, bắt quá tiếng nước quá lớn, Trương Đức Bưu cũng không có nghe rõ, nhưng thấy Lục Dực Kim Quang Hống lao ra mặt biển. sáu cánh huy động, nhắm hướng tây bay đi.

Mà trong vòng bảo hộ ma pháp của pháp sư tháp do bán thần cường giả lưu lại, những kẻ khác tới cổ tích rốt cục bắt đầu thoát phá, khiến cho không biết bao nhiêu ma động thủy tinh đều tan biến, tầng thứ nhất pháp sư tháp rốt cục hoàn toàn sụp xuống, tiếp theo là tầng thứ hai, tầng thứ ba.

Pháp sư tháp tốc độ sụp xuống cực nhanh. Trong chớp mắt ngay cả tầng thứ bảy cũng đã bị hủy diệt!

Tiếp theo, vòng bảo hộ ma pháp cũng bắt đầu tan vỡ, một cỗ nước biển phun dũng xuống, cả vòng bảo hộ bị nước biển ép bẹp xuống giống như tình trạng trứng chần nước sôi, nếu vòng bảo hộ ma pháp bị thoát phá, nước biển sẽ trong nháy mắt chảy ngược xuống. Áp lực cực lớn đó trong nháy mắt sẽ đem pháp sư tháp áp thành bụi phấn, bất kể sinh mệnh hay vị diện gì trong tháp đều bị hủy diệt, không còn sót lại chút gì!

“Ôm chặt ta!”

Trương Đức Bưu đột nhiên ôm lấy Nhĩ Nhã cùng Lilith, hai chân cong lại giống như đang ngồi xổm xuống, giống như một con cóc lớn, cơ đùi trắng kiện như thép hung ác căng thẳng, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, đạn pháo bắn hướng một chỗ hổng trong ma pháp hộ thuẫn lao đi!

Trong một chốc Hắc Ám nhảy, Đẩu Khí dưới chân đem đệ thập nhị tầng tháp nổ tung một lỗ hổng thật lớn , Lilith cơ hồ cảm thấy được máu toàn thân đều bị kéo xuống bàn chân, trong ý nghĩ trống rỗng, thậm chí ngay cả trái tim đều thiếu chút nữa bị quán tính áp thành mảnh nhỏ, khoe miệng nhin không được trào ra một dòng máu tươi!

Oanh!

Trương Đức Bưu một đầu nhảy vào dòng nước. Đẩu khí chen chúc mà ra, tách đôi nước biển, nghịch lưu mà lên, đến lúc lực lượng suy kiệt, lập tức Bích Tỉ Dao đột nhiên tăng vọt, đón dòng nước lao ra khỏi vòng bảo hộ ma pháp, bắt tại phía trên viên cầu.

“Khởi!”

Trương Đức Bưu hét to một tiếng, dụng lực nghịch dòng nước thoát ra bên ngoài ma pháp hộ thuẫn.

Lilith kinh hồn táng đảm, lồng ngực một trận đau nhức, oa phun ra một ngụm máu tươi. Nàng không kịp trị liệu cho chính mình, vội vàng ngồi xổm xuống kiểm tra thân mình tiểu Nhĩ Nhã có bị tổn thương hay không, lại phát hiện Tiểu cô nương kia im lặng tránh ở trong lòng ngực Man Tử, tròng mắt đen lúng liếng đảo tới đảo lui, một bộ dáng lão thần, tựa hồ ngay cả trời sập xuống nàng cũng không cảm thấy kinh ngạc.

“Xem ra A Man nói đúng. Tiểu Nhĩ Nhã thật là Bằng Sương Nguyên Tố Tinh Linh”. Lilith oa lại phun ra một ngụm máu tươi, vội vàng trị liệu một chút thân thể tổn thương, ngăn chặn thương thế, quay đầu lại nhìn thoáng qua, chỉ thấy vòng bảo hộ ma pháp bắt đầu thoát phá phần lớn, nước biển từ trên trời giáng xuống, mà pháp sư tháp đã bị phá hủy đến đệ thập tầng, thầm nghĩ: “Tên A Man thật là vua phá hoại, lấy trình độ chắc chắn của pháp sư tháp này, từng sống trăm ngàn năm cũng không thành vấn đề, nhưng chính bởi vì hắn chặt đứt tầng thứ mười ba, chặt đứt bộ ma động thủy tinh phòng ngự trận pháp liên hoàn bên ngoài, lúc này pháp sư tháp mới bị hủy, vậy mà hắn còn nghiêm nghị nói vì bảo hộ thành tựu của tiên bối ! Không biết đám cường giả Zaid, có thể thoát được hay không ? Nếu bọn họ trốn thoát, không biết trong lòng hận hắn như thế nào”

“Tiện nhân! Chạy đi đâu?”

Lilith vừa mới nghĩ đến đây, đột nhiên chỉ thấy Zaid, Garrosh cùng Milro và nhiều cường giả từ tầng mười hai bay ra, hỗn hỗn hướng bên ngoài vòng bảo hộ ma pháp phóng đi, mười một vị thánh cấp cao thủ đồng loạt ra tay, ma pháp cùng Đấu Khí cường đại cơ hồ khiến nước biển bốc hơi!

Mắt thấy chúng cường giả sẽ lao ra khỏi vòng bảo hộ ma pháp, Trương Đức Bưu đột nhiên nhe răng cười một tiếng, hữu quyền xẹt qua một đường cong huyền diệu, một quyền hướng vòng bảo hộ ma pháp nén xuống!

“Chích Thủ Già Thiên!”

Một quyền này oanh ra, chỉ thấy vòng bảo hộ ma pháp đang khiếm một chút, đột nhiên vỡ ra vô số đạo quy ngân, giống một quả trứng chim từ trên cao rơi xuống mặt đất, rầm rầm, thoát phá phân giải, nước biển phô thiên cái địa chảy ngược xuống!

“A Man, người ... đại gia ” Zaid một câu còn chưa nói xong, liền cùng mấy cường giả này bị nước biển bao phủ.

Trương Đức Bưu sắc mặt tái nhợt, mặc dù tu vi hắn đột nhiên tăng mạnh, nhưng một quyền này đánh ra, vẫn suýt tiêu hao hết tinh khí thần của hắn, Lilith đang vội vàng bơi lên mặt biển cũng bị một kích này của hắn khiến cho nàng sợ tới mức mặt không còn chút máu, lắp bắp nói: “A Man, một quyền của người tự đánh rút mười một vị thánh cấp cao thủ”

“Thánh cấp cường giả không có yếu ớt như vậy. Bọn người kia không thể chết được, bất quá khẳng định phải ăn một phen đau khổ!”

Trương Đức Bưu kêu lên một tiếng đau đớn, bàn tay dùng sức chụp về phía sau, rầm một tiếng lao ra mặt nước, đứng ở trên sóng biển mãnh liệt, chỉ thấy pháp sư tháp sập thành một khối hình vuông, trong phạm vi sáu bảy dặm của đại lỗ xoáy, tất cả Hắc Ám ma pháp nguyên tố cùng vong linh sinh vật của U Hồn Chi Hải do khí cơ của pháp sư tháp dẫn dắt, đều không tự chủ được bị hút vào bên trong lỗ xoáy, bị nghiền tan xương nát thịt!

Hắn thậm chí nhìn thấy, trong lỗ xoáy có mấy đầu vong linh sinh vật cấp mười tám, cấp mười chín đang giãy dụa bơi ra phía ngoài, lại bị lực hấp dẫn thật lớn khiến cho ngay cả cốt cách cường hãn của chúng từng khối từng khối bị thoát phá, lập tức bị lỗ xoáy nuốt hết!

Lilith nhìn thấy cảnh tượng tráng lệ này, buồn bã nói: ”U Hồn Chi Hải từ nay về sau hoàn toàn biến mất.

Trương Đức Bưu thở hỗn hển, thầm nghĩ: ” Vậy bọn người Zaid kia đã bị hải lưu cuốn rất xa.”

Bọn hỗn đản đó mặc dù còn sống đi ra, cũng sẽ nguyên khí đại thương, thừa dịp hiện tại ta nên chạy nhanh khỏi nơi này, miễn cho bị bọn họ tìm được, nếu không mặc dù có tiểu Nhĩ Nhã, ta cũng sẽ bị lửa giận của bọn hỗn đản này nghiền thành mảnh nhỏ. Chờ Zaid lão ca ca nguôi giận, ta lại đi tìm hắn giao dịch ma pháp bút ký.”

Trương Đức Bưu một tay ôm tiểu Nhĩ Nhã. Một tay giữ chặt Lilith, ở trên mặt biển nhanh nhẹn mà đi, chậm rãi khôi phục thể lực cùng Đấu Khí, đi được gần nửa ngày, mới ra khỏi U Hồn Chi Hải. Giờ phút này diện tích U Hồn Chi Hải đã thu nhỏ đi rất nhiều, hơn nữa Hắc Ám nguyên tố càng lúc càng mờ nhạt, nhiều nhất tiếp qua hai ba ngày thời gian, phiến hải vực này sẽ hoàn toàn khôi phục nguyên trạng.

Trương Đức Bưu vừa mới bước ra khỏi phiến hải vực này. Đột nhiên thấy một chiến thuyền cự hạm Lang Nha rẽ sóng mà đi, chính giữa boong tàu của chiến hạm có một vị hải tộc nữ tướng đang đứng, eo mềm mại như rắn, tóc xanh giống như hải tảo, từ xa xa liền cười to nói: “Đức Bưu các hạ. Không nghĩ tới ngài thật sự giải quyết được nguy cơ cho hải tộc ta, di? Lúc này mới qua vài ngày, ngài liền cùng thánh nữ đại nhân sinh ra một nữ búp bê bằng tuyết đáng yêu, thực là thật đáng mừng, thật đáng mừng!”

codon.traí

187. Chương 187: Kiếm Thánh Thi Vương

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 187: Kiếm Thánh thi vương

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Chiến hạm Lang Nha thả một thuyền nhỏ xuống, đem đám người Trương Đức Bưu lên chiến hạm, Lilith cầm tay Nhi Nhã khi đi qua bên người Sundae đại tướng quân thối thật mạnh một cái. Sundae đại tướng quân lơ đãng, ha hả cười nói: “Nữ nhân Bạch Hồ da mặt mỏng, không phải chỉ sinh cho Đức Bưu huynh đệ một nữ hài như búp bê thôi sao? Nếu là nữ nhân hải tộc chúng ta, sinh ra khuê nữ so với sinh được con trai còn muốn cao hứng hơn.”

Trương Đức Bưu cười cười. Không có giải thích. Hải tộc là xã hội nữ quyền, vài vị nữ tướng quân cùng nắm giữ quân đội, đại quyền, nam nhân ngược lại nằm ở thế yếu, bởi vậy đại tướng quân mới có cách nói này.

” Sundae đại tướng quân. U Hồn Chi Hải từng uy hiếp hải tộc các ngươi, ba ngày sau sẽ hoàn toàn biến mất, yêu cầu của ngươi ta đã làm được, như vậy ngươi cũng nên đáp ứng điều kiện của ta chứ?”

Sundae đại tướng quân tươi cười, nghiêm mặt nói: “Đức Bưu huynh đệ yên tâm. Hải tộc ta là thương nhân, chú ý uy tín. Tuyệt đối sẽ không nuốt lời. Khi trở về, ta sẽ gấp lập tức hướng bộ hạ bẩm báo, phái ra một thuyền công tượng, để chế tạo ma pháp pháo cho Nam Cương các ngươi!”

Một thuyền công tượng có ba nghìn người, đủ để ở trong khoảng thời gian ngắn tạo ra ma pháp trang bị đáng giá .

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “Nếu là có thể tạo ra ngàn vạn khẩu ma pháp pháo, chủ thành của Nam Cương ta sẽ trở thành giang sơn vững chắc như thép, cũng coi như có chút lực tự bảo vệ mình. Hiện tại đám người Milro khẳng định đang tìm kiếm ta ở chung quanh. Không bằng trước tiên đến hải tộc trốn một thời gian. Hơn nữa, ta cũng muốn học tập một chút tri thức trên ma pháp bút ký .”

Trong ma pháp bút ký do Pháp sư thấp chủ nhân lưu lại kể về phương pháp tu luyện Chân Thật Chi Nhân, mà Chân Thật Chi Nhân lại là cảnh giới Đấu Khí biến hóa thứ ba. Mặc dù không cần tu luyện Chân Thật Chi Nhân, cũng có thể trở thành cao thủ Thánh cấp. Nhưng trong lòng Trương Đức Bưu ẩn ẩn cảm thấy được, Chân Thật Chi Nhân có thể rất nhiều liên hệ với Tinh Thần Lực căn nguyên của cảnh giới Kiếm Thánh thứ hai.

Nếu tu luyện không thành Chân Thật Chi Nhân, chỉ sợ mặc dù tu luyện đến cảnh giới Kiếm Thánh, cũng sẽ bị ngang với cảnh giới Huyết Nhục Trọng Sinh, không thể tiến quân tới thành tựu cao được !

Nghĩ đến đây, Trương Đức Bưu lập tức hướng Sundae đại tướng quân nói ra tính toán của mình, muốn đi thăm hải tộc vương thành. Sundae đại tướng quân cười nói: “Đức Bưu huynh đệ, ngươi là ân nhân hải tộc của ta, đừng nói đi thăm vương thành, cho dù ngươi muốn định cư luôn ở hải tộc ta cũng không ai nói gì!” Dứt lời, nhẹ nhàng phát phát tay, một vị hải tộc sĩ binh đứng trên cột buồm phát phát lá cờ nhỏ, đánh ra tín hiệu cờ, chiến hạm Lang Nha hơi hơi chấn động, chậm rãi chìm vào đáy biển, lặn vào dưới nước mà đi.

Các chiến hạm khác cũng đều thụp xuống mặt biển, vây lấy chủ hạm hướng đáy biển mà tiến lên. Trương Đức Bưu hết nhìn đông tới nhìn tây, chỉ thấy giờ phút này chỉ có chủ hạm khởi động ma pháp che chở, cam đoan bên trong thân tàu có khí lưu thông, mà toàn bộ các chiến hạm khác để nước tràn vào, một đám hải tộc sĩ binh như cá du động ở trong nước, thậm chí so với trên bờ còn muốn linh hoạt hơn.

Hắn cẩn thận đánh giá hải tộc, lúc này mới phát hiện cấu tạo thân thể hải tộc cùng nhân loại ở trên cạn bất đồng, bọn họ có mang, có thể tự do hô hấp ở trong nước, dưới mi mắt có một tầng màn mỏng, ngăn cản nước biển tiến vào mắt.

“Chủ hạm sở dĩ tạo ra ma pháp che chở, hẳn là Sundae đại tướng quân sợ chúng ta không thể hô hấp, nữ nhân này thoát nhìn tiêu tiền như nước, nhưng tâm tư cũng rất tinh tế.” Trương Đức Bưu thầm nghĩ.

Hạm đội Hải tộc vừa rời đi, trên mặt biển đột nhiên xao động lên, một bóng người từ trên trời giáng xuống, ầm ầm dừng ở trên mặt nước, xích hồng sắc Đấu Khí vô cùng hùng hậu thô bạo đem nước biển áp ra một cái bán cầu phạm vi hơn mười trượng, bọt nước nổ tung bốn phương tám hướng!

Thân ảnh người nọ cao một trượng có thừa, đầu thú mình người, bốn cánh tay to khỏe, đầu sư tử, không giận tự uy, đúng là thú tộc Kiếm Thánh Odin Ehm.

Chỉ thấy hắn giờ phút này chặt vật không chịu nổi, thân thể chặt vật, ánh mắt đỏ hoe, lộ ra lệ khí vô cùng, nhưng lại làm cho người ta một loại cảm giác không có thần thái, hình như hắn là một cái xác không hồn, không có linh hồn.

Trên thực tế, Odin Ehm đuổi giết Trương Đức Bưu mà xâm nhập vào U Hồn Chi Hải, bởi vì hắn sớm đem Chiến Thần bí quyết tu luyện đến cảnh giới cao nhất, không có lúc nào là không ở trạng thái cuồng hóa, trạng thái Tinh Thần Lực cực kỳ không ổn định, lại bị Hắc Ám ma lực của U Hồn Chi Hải ăn mòn, lâm vào giết chóc.

Mới qua vài ngày ngắn ngủn, linh hồn hắn đã bị ma lực Hắc Ám ăn mòn, cũng may Odin Ehm là một Kiếm Thánh lâu đời, đến nay vẫn chưa sa đoạ thành vong linh, khàn khàn trong ánh mắt ngẫu nhiên dần hiện ra một tia thanh minh cùng sợ hãi, hình như có dịch nhân khủng bố nào đó đang đuổi giết hắn.

Đây là tệ đoan của Chiến Thần bí quyết, so với tệ đoan của Long Mông Bảo Tượng quyết càng thêm nghiêm trọng!

“Ha hả tiểu sư tử, ta bắt được ngươi, rốt cục cũng bắt được ngươi!”

“Tinh thần lốc xoáy, linh hồn lực đoạt!”

Giữa không trung đột nhiên truyền đến một thanh âm, chỉ thấy Tinh Thần Lực như ngục như hải triều dâng từ trên trời giáng xuống, trên không, Odin Ehm ngưng tụ thành hình, hóa thành một cái lốc xoáy thật lớn, điên cuồng chuyển động, từ trung tâm lốc xoáy truyền đến một cỗ dẫn lực thật lớn. Cỗ dẫn lực cũng không phải nhằm vào thân thể cùng Đấu Khí, mà là chuyên môn nhằm vào tinh thần cùng linh hồn, có thể phá hủy tinh thần, lực đoạt linh hồn!

Đột nhiên trong mắt Odin Ehm xuất hiện một tia thanh minh, rít gào một tiếng, Đấu Khí càng ngày càng nóng cháy cuồng bạo, xích hồng sắc Đấu Khí bọc một cỗ chiến ý bất khuất phóng lên cao, giống như một đạo khí trụ màu đỏ chàng nhập vào bên trong tinh thần lốc xoáy!

“Đây là Chiến Thần bí quyết sao? Nếu thực lực ngươi ở trạng thái toàn thịnh, còn có thể chiến cùng ta một trận.” Đột nhiên một bán long hóa thân ảnh (nửa người nửa rồng) dừng ở trên không tinh thần lốc xoáy, long vĩ nhẹ nhàng trôi động, ha hả

Nói.

Người này đúng là Đồ Thẩn Cố Đô Tư đang chiếm cứ thân hình Hầu Nhân Ma Ni, tuy hắn phát ra tiếng cười nhưng trên mặt không hề có chút ý cười, khô khan cổ quái, cơ mặt hắn phẳng phất đã cố định biểu tình của Hầu Nhân Ma Ni lúc sắp chết, lắc đầu nhẹ giọng nói: “Đáng tiếc chính là, linh hồn của ngươi hao tổn quá nặng, ngũ đại thi vương. Đi ra!”

Bên người Hắn đột nhiên vỡ ra từng đạo môn hộ, năm thân ảnh cao lớn uy mãnh đột nhiên xuất hiện, dĩ nhiên là năm vị Nam Cương Man Tộc cao thủ đem Đấu Khí luyện đến biến hóa kỳ, Đồ Mông Di Lạc trưởng

lão rõ ràng cũng ở trong đó!

Năm vị Nam Cương cao thủ này mặt không chút thay đổi, không có một tia sinh cơ, rõ ràng là bị đánh cắp linh hồn, luyện chế thành cương thi!

Ngũ đại thi vương liên thủ một kích, chỉ nghe năm thanh âm trầm đục đã đánh nát chiến ý bất khuất cùng Đấu Khí của Odin Ehm!

Tinh thần lốc xoáy nhân cơ hội hạ xuống, chạm vào đỉnh đầu Odin Ehm, gào thét chuyển động, tinh thần cùng linh hồn Odin Ehm không ngừng bị trừu thủ lực ly, trong lốc xoáy truyền đến tiếng thú vật tru lên. Sau một lúc lâu, tinh thần lốc xoáy biến mất. Chỉ thấy Odin Ehm si ngốc trên mặt biển, hai mắt nhắm nghiền, cũng đã bị lực đoạt linh hồn, trở thành một người chết!

Mặc dù hần đã chết, nhưng thân thể lại chưa chết, trái tim trong lồng ngực thùng thùng nảy lên, vẫn đang duy trì khí huyết vô cùng tràn đầy, không ngừng chấn động mặt biển dưới chân hần tạo thành những gợn sóng nhộn nhạo hướng ra phía ngoài ra!

Odin Ehm tu vi còn chưa đạt tới cảnh giới tinh thần căn nguyên, xa xa không bằng cao thủ đã chết trong hắc thạch thiết ngục. Nhiều nhất là qua mười năm nữa, trái tim hần sẽ hoàn toàn ngừng đập, sau trăm tuổi, thân thể mục nát, ngàn năm sau, cốt cách cũng muốn hóa tro bụi!” Đồ Thần Cổ Đô Tư đáp xuống trước người Odin Ehm; sau đầu dần dần hiện ra đốt xương, giống như tiêm máu. Nhẹ nhàng đâm vào mi tâm Odin Ehm, ma lực Hắc Ám điên cuồng bùng nổ mãnh phun vào đại não hần.

Hai mắt Odin Ehm càng ngày càng đục, rốt cục biến thành một màu đen thui.

Đồ Thần Cổ Đô Tư thu hồi long xương, chỉ thấy miệng vết thương ở mi tâm Áo Đinh Ai Mỗ nhanh chóng khép lại, cảnh giới huyết nhục trọng sinh của Kiếm Thánh sau khi hần chết vẫn không biến mất, Đồ Thần Cổ Đô Tư không khỏi vừa lòng, gật gật đầu, thấp giọng cười nói: “Bất quá, thân thể Kiếm Thánh so với Đấu Thánh vẫn kém cõi hơn nhiều lắm, ngươi vẫn là làm thi vương Thống soái của ta đi, ha ha, tên tiểu tử kia tiến bộ thực mau a. Thật muốn hần mau chóng trở thành Đấu Thánh, cứ như vậy ta có thể có được một khối thân thể bất tử bất diệt”

Đồ Thần Cổ Đô Tư đột nhiên thu hồi ngũ đại thi vương, phi thân dựng lên, Odin Ehm đồng dạng cũng lẳng không phi hành, không nhanh không chậm đi theo phía sau hần.

“Muốn cướp đoạt một thân thể của Đấu Thánh chỉ dựa vào ngũ đại thi vương là không thể được. Bất quá có được Kiếm Thánh thi vương Thống soái này cùng với ngũ đại thi vương, ta lại có thể tìm một Kiếm Thánh khác, cướp đoạt thân thể bọn họ luyện chế thành thi vương. Ha ha, đến lúc đó sáu vị Kiếm Thánh thi vương vậy công. Dù cho cường đại như Đấu Thánh cũng phải ngoan ngoãn giao thân thể ra đây”

Khi Hạm đội đi được hơn mười hải lý, Trương Đức Bưu liền nhìn thấy ở xa xa một quần thể kiến trúc khổng lồ tọa lạc ngay dưới đáy biển, đường giao thông bốn phía thông suốt, mái hiên cầu kết, gắn bó thành một mảnh.

Trong nước ma pháp đèn sáng rực, cứ cách hơn mười bước lại có một công sự, từ xa nhìn lại, giống như một bầu trời đầy sao, nhiều điểm tích tích, mật chức thành vòng.

Tòa kiến trúc dưới đáy biển này quả là thú vị, ở mặt trên còn sinh trưởng hải tảo nhẹ nhàng lay động ở trong nước.

Lilith nắm bàn tay của tiểu Nhĩ Nhã ghé vào mép thuyền, tham lam nhìn cảnh trí dưới đáy biển, chỉ thấy một con thanh lân lớn bơi qua bơi lại trước mặt bọn họ, xúc tua phảng phất quơ quao. Lilith chưa từng thấy qua loại cảnh tượng này, mặc dù thú tộc giao hảo cùng hải tộc, cũng thường xuyên lui tới giao dịch, nhưng hải tộc không hoan nghênh nhân loại, chủng tộc khác tới sống ở địa phương của bọn họ.

Thành thị dưới đáy biển này buôn bán cực kỳ phồn vinh phát đạt, hạm đội chạy ở phía trên thành thị, thỉnh thoảng có thương thuyền từ trong thành thị chậm rãi dâng lên, phát ra thanh âm ong ong trầm thấp, vang vọng, đi lướt qua bên người bọn họ.

Chiến hạm Lang Nha chạy đến trung tâm thành thị, Sundae đại tướng quân cười nói: “Đức Bưu huynh đệ, đã tới vương thành rồi!”

Trương Đức Bưu vội vàng nhìn lại. Chỉ thấy phía dưới xuất hiện một tòa thành trì to lớn, được bao phủ bởi ma pháp hộ thuẫn xanh thẳm tuyệt đẹp, ma pháp hộ thuẫn kia còn cố ý lưu lại một khe hở, nước biển như thác nước từ một mặt ma pháp hộ thuẫn đổ xuống hồ nước xanh biếc phát ra thanh âm ầm ầm.

Nơi hoàng cung trong biển này tráng lệ lạ thường, lấy bạch ngọc vi giai, lấy hoàng kim vi tường, lấy trân châu mã não làm đẹp, điện ngọc quỳnh lâu. Xa hoa đến cực điểm, thậm chí ngay cả Bắc Chu hoàng thành Ngự Kinh Hoa thành cũng kém cỏi vạn phần, cho dù là Thần Vương điện tựa hồ cũng không bằng!

Ở trong này, một người bình thường cũng tùy tiện đeo trân châu, một viên mã não liền đủ cho hắn sống một đời không lo không nghĩ!

“Hải tộc thực là giàu có!” Trương Đức Bưu thấy hoa mắt thần diệu, sau một lúc lâu mới từ từ phun ra một ngụm troc khí, cười nói: “Sundae đại tướng quân, hải tộc các người giàu có như thế. Chẳng lẽ không sợ có người dò xét tài phú của các người?”

Thánh đại tướng quân cười ngạo nghễ, nói: “Đương nhiên là có người dò xét, bất quá những người này đều đã chết! Hải tộc ta cùng thú tộc giao hảo, mặc dù độc lập với Bắc Chu đế quốc. Nhưng vẫn là nước phụ thuộc vào Bắc Chu quốc, hàng năm tiến cống đại lượng châu báu cùng tài nguyên. Có Bắc Chu cùng thú tộc duy trì, ai còn dám đánh chủ ý tới hải tộc ta? Huống chi, Hải tộc ta năm đó có thể trở thành một trong bát trụ quốc cấm quân, cũng không phải chỉ có hư danh, ba mươi chiến hạm Lang Nha cùng nổ súng, cho dù là Kiếm Thánh cũng muốn bị oanh tạc thành cặn bã! Mà hải tộc ta ước chừng kiến tạo hai trăm chiến hạm Lang Nha!”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu. Nói: “Chiến hạm Lang Nha tuy rằng hỏa lực kinh người. Nhưng quá mức công kênh, đối phó cao thủ bình thường còn được, đối phó với cường giả chân chính thì không đủ, cường giả nào chịu thành thành thật thật đứng nguyên cho người oanh kích? Sundae đại tướng quân, lời thật khó nghe, hải tộc các người quá ỷ lại vào loại ma pháp công cụ chiến hạm Lang Nha này, cho nên mất đi chí tiến thủ! Nếu ta đoán không lầm, hải tộc đến nay còn chưa có cao thủ Thánh cấp tọa trấn?”

“Đức Bưu huynh đệ. Người nói đúng, hải tộc ta quả thật không có cao thủ Thánh cấp tọa trấn.” Sundae đại tướng quân thở dài một tiếng. Nói: “Hải tộc ta tu vi cao nhất chính là Thiên đại tướng quân, là thiên tài có hi vọng trở thành Kiếm Thánh nhất, nhưng mà nàng đã chết ở U Hồn Chi Hải, trước đó không lâu ta tìm thấy hạm đội của nàng, không biết bị kẻ nào đánh cho dập nát.”

Trương Đức Bưu trầm tư một lát. Thầm nghĩ: “Thiên đại tướng quân? Chẳng lẽ là hải tộc vong linh khi ta vừa mới tiến vào U Hồn Chi Hải gặp được sao? Xem ra sau khi bọn họ trở thành vong linh, vẫn là chết ở trong tay Odin Ehm.”

“Tướng quân, hải tộc các người không có cao thủ tọa trấn, tương lai nếu bùng nổ chiến tranh, chỉ sợ gặp phải nguy cơ mất nước diệt tộc a!” Trương Đức Bưu cũng không nhẫn tâm nhìn thấy nền văn minh dưới nước này bị diệt sạch, nhin không được đề nghị nói: “Theo ta được biết. Triều đại Nam Minh công quốc gần nhất đã có động tác lớn, hơn nữa sau lưng triều đại Nam Minh công quốc là Thần Vương Điện.”

Sundae đại tướng quân lơ đãng, khoát tay, không chút để ý nói: “Đức Bưu huynh đệ đừng lo, hải tộc ta luôn hữu hảo, luôn buôn bán giao tiếp chung quanh, cùng triều đại Nam Minh cũng có sinh ý, Thần Vương điện cũng là hộ khách của chúng ta. Cho dù chiến tranh bùng nổ, triều đại Nam Minh cùng Thần Vương điện với chúng ta không oán không cừu, vì sao phải tấn công chúng ta? Hơn nữa, Hải tộc ta tựa như hải tảo trong nước, theo thủy lưu mà đi, không biết chỗ nào là thật, triều đại Nam Minh công quốc nếu thật sự tấn công chúng ta, thì bọn họ sẽ phải đầu hàng thôi”.

Trương Đức Bưu còn định khuyên bảo. Sundae đại tướng quân cười nói: “Các vị khách nhân. Mời ngồi!”

Chiến hạm Lang Nha theo thác nước tiến vào vương thành, oanh đặc một tiếng, rơi vào hồ nước, Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn đi, chỉ thấy trên mặt hồ còn có không ít con thuyền bỏ neo.

Chiến hạm đến bờ biển, Sundae đại tướng quân nhảy lên bờ, phân phó một gã vệ binh nói: “An bài cho ba vị khách nhân một nơi ở. Không được chậm trễ.” Xoay người hướng Trương Đức Bưu cười nói: “Đức Bưu huynh đệ, ta còn có trọng trách trong người, phải hồi báo với nữ vương bệ hạ tin vui này! Người trước tiên ở trong thành, sau khi ta hội báo xong lại đến tìm người!”

Trương Đức Bưu gật đầu nói: “Tướng quân xin cứ tự nhiên.” Đi theo kia vệ binh vào trong thành, thầm nghĩ: “Hải tộc yên ổn đã lâu, sớm quên bản chất của chiến tranh, chiến tranh giữa các nước, bản chất chính là cướp đoạt tài nguyên, chứ không phải người yêu hòa bình sẽ không đánh người. Hải tộc các người chiếm cứ một phần ba tài phú thế giới, cho dù đầu hàng, Thần Vương điện cũng sẽ tìm một nguyên nhân tiêu diệt người. Đem tài phú cướp đoạt không còn! Lịch sử từng có dân tộc yêu hòa bình mà không tích cực chuẩn bị chiến tranh, bất luận là ở thế giới này hay là thế giới trong mộng đều chỉ có một kết cục là diệt vong.”

codon.traí

188. Chương 188: Chân Thật Chi Nhãn

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 188: Chân Thật Chi Nhãn

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Sau khi hải tộc nữ vệ binh mang theo đám người Trương Đức Bưu cùng Lilith đi vào vương thành dưới đáy biển, an bài phòng ốc và mấy hồ nữ hầu hạ, bọn họ là người lo cuộc sống ẩm thực hàng ngày, cười nói: “Các vị đại nhân, còn có gì phân phó không?”

Trương Đức Bưu nghĩ nghĩ, nói: “Làm phiền vị cô nương này báo cho Sundae đại tướng quân biết một tiếng. Thỉnh nàng phái người tuần tra ở trên mặt biển, nếu nhìn thấy một lão hổ cánh dài bay qua mặt biển, liền nói cho nó tới nơi này tìm ta.”

Hải tộc nữ vệ binh kia ghi nhớ trong lòng, lại nhìn về phía Lilith, cười nói: “Thánh nữ đại nhân, ngài có gì phân phó không?”

“Người nhận ra ta?” Lilith hiếu kỳ nói.

“Mỹ danh của thánh nữ đại nhân Chiến Thần điện truyền khắp thiên hạ, ai chẳng biết chứ?” Nữ vệ binh cười nói:

” Khi Tiểu nhân đi theo Sundae đại tướng quân đến Đỗ Phổ Tư cảng buôn bán, từng nghe các anh hùng thú tộc nói ngài là nữ trung hào kiệt, không thua đấng trượng phu” .

Lilith trong lòng đắc ý vạn phần, quay đầu lại liếc mắt nhìn Man Tử một cái, chỉ thấy Man Tử nhún nhún vai, lặng lẽ làm ra động tác vuốt mông ngựa. Hồ nữ vừa then vừa giận, giận dữ liếc hắt một cái. Nói: “Ta nghe nói hải tộc các người có rất nhiều kỳ trân dị bảo, tạo thành trang sức châu báu, hơn xa các quốc gia vương thất, không biết ở trong vương thành có bán không?”

“Dạ không có. Bất quá tiểu nhân có thể làm chủ. Mang thánh nữ đại nhân đến xưởng, về phần châu báu trang sức, thánh nữ đại nhân nhìn trúng kiện nào cứ việc cầm.”

Lilith tâm hoa nộ phóng: “Thế sao được chứ?”

Nữ vệ binh cười nói: “Các vị đều là ân nhân của hải tộc ta, một chút lễ vật hải tộc ta vui lòng biếu tặng.”

Lilith nắm tay tiểu Nhĩ Nhã đi ra ngoài cửa, nói: ”A Man, người không cùng đi với chúng ta sao?”

Trương Đức Bưu không chút hứng thú đi dạo phố, lắc đầu nói: “Ta ở chỗ này tu luyện.”

“Luyện đi, sớm muộn gì cũng đem người tu luyện thành đầu gối!”

Lilith hừ một tiếng, mang theo tiểu Nhĩ Nhã đi theo nữ vệ binh. Các nàng được một, Trương Đức Bưu dựa vào bên cửa sổ ngồi xuống. Trước ổn định tâm thần, sau đó cẩn thận nghiền ngẫm phương pháp tu luyện Chân Thật Chi Nhãn theo như lời chủ nhân pháp sư thấp.

Trong bản ma pháp bút ký kia có nói, Chân Thật Chi Nhân chỉ dùng để ngưng tụ Tinh Thần Lực thành con mắt thứ ba, có thể khám phá hết thấy bản chất. Trương Đức Bưu cũng gặp qua không ít cao thủ Thánh cấp, cường như Torres, Milro, nhưng đều không luyện ra Chân Thật Chi Nhân, thiết nghĩ phương pháp tu luyện kỳ lạ này đã thất truyền hay là chỉ một ít người nắm giữ, không lưu truyền rộng rãi.

Ngoại trừ đại não ra thì ánh mắt là khí quan phức tạp nhất trên cơ thể, Chân Thật Chi Nhân chính là dùng Tinh Thần Lực một lần nữa cấu tạo ra một con mắt. Mặc dù ma pháp bút ký đã viết rõ tâm pháp tu luyện, nhưng Trương Đức Bưu vẫn không thể trong thời gian ngắn tu luyện ra Chân Thật Chi Nhân.

Nguyên nhân rất đơn giản, Tinh Thần Lực của hắn cũng không phải do chính mình tu luyện được, mà là dựa vào Minh Thần huyết mạnh mẽ tăng lên tới cảnh giới thánh ma đạo, tuy rằng Tinh Thần Lực bá đạo tuyệt luân, nhưng ở phương diện ứng dụng không đủ, mà cấu tạo Chân Thật Chi Nhân, cần tuyệt đối tỉ mỉ, cảnh giới có tạo nghệ cực cao.

Chuyện tới hiện giờ, Trương Đức Bưu ngược lại không vội vàng, hắn đứng lên, không nhanh không chậm củng cố Tinh Thần Lực bản thân. Hắn đi vào thành thị hải tộc, một phần chính là vì tránh né thánh cấp cao thủ đuổi giết, mục đích còn lại là ở trong này tu luyện. Căn nhắc diệu dụng của Chân Thật Chi Nhân, chờ đợi Thái Ca đến đón hắn.

“Cảnh giới Nhập Vi là thao tác Tinh Thần Lực cùng Đấu Khí đạt tới cực hạn, Trương Đức Bưu lại phong ấn trung đan điền cùng hạ đan điền của mình, chỉ để lại mi tâm, cẩn thận thể nghiệm theo Đấu Khí lưu động, động tĩnh của Tinh Thần Lực, thầm nghĩ: “Người khác nếu gặp phải khốn cảnh này, chỉ sợ bước thứ nhất cũng không thể làm được, nhưng với ta mà nói cũng không khó khăn. Ta mở Thượng đan điền, Tinh Thần Lực ở mi tâm ân cần săn sóc lớn mạnh, sớm đạt tới cảnh giới Nhập Vi, chỉ là lúc trước Tinh Thần Lực tăng trưởng quá nhanh, làm cho không thể khống chế chính xác mà thôi.”

Hắn ngồi xuống chính là ba ngày không đứng dậy. Tâm thần toàn bộ yên lặng ở trên trong đan điền, trong lúc đó Lilith trở về vài lần, nhìn thấy hắn giống một đầu gỗ ngồi ở nơi này, vẫn không nhúc nhích, trong lòng âm thầm lắc đầu, đồng thời lại cực kỳ bội phục ý chí của hắn: “Khó trách hắn tuổi còn trẻ lại có được thành tựu kinh người như thế, cho dù là Musharraf Hillman cũng không khác khổ như hắn. Người khác chỉ nhìn thấy hắn tiến bộ, mà không thấy được cố gắng của hắn”

Lilith biết rõ tu luyện là một việc chán nản tới mức nào, Trương Đức Bưu sở dĩ có thể có được thành tựu kinh người, chính là bởi vì hắn vượt qua buồn tẻ chán nản, vượt qua tịch mịch, lúc này mới có thể bước vào thể giới cường giả chi lâm, thậm chí có thể cùng Kiếm Thánh lấy cùn chọi cứng!

Nàng thấy Trương Đức Bưu cố gắng như vậy. Nguyên bản tính toán cùng hắn tu luyện, bất quá vừa mới ngồi xuống, trong đầu lại hiện ra những châu báu trang sức xinh đẹp động lòng người, rốt cuộc không thể ngồi yên được, lại lôi kéo Tiểu Nhĩ Nhã đi ra cửa.

Tiểu Nhĩ Nhã vẫn cái bộ dạng nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng nàng cũng nhiệt tình yêu thích trang sức châu báu. Hai Tiểu nữ nhân cả ngày ngâm mình ở trong xưởng hải tộc, hai mắt tỏa ánh sáng, chọn đến tuyển đi.

Trên thực tế, nữ nhân đối với “cái gì sáng trong” đều yêu thích nhiệt tình, thậm chí ngay cả cự long tham tài cũng không theo kịp.

Bốn ngày sau, mi tâm Trương Đức Bưu ần ần nở ra, mấy ngày nay mi tâm hắn đem tất cả Tinh Thần Lực hung hăng kéo mỏng ra, nhẹ nhẹ tinh tế mài dũa, cố gắng đạt đến Tinh Thần Lực rèn luyện càng thêm cứng cỏi, càng thêm linh hoạt.

Theo hắn tâm niệm vừa động, Tinh Thần Lực khổng lồ của Trương Đức Bưu nhất thời vô thanh vô tức phát ra, bao phủ cả tòa tinh xá. Tinh Thần Lực của vô cùng hùng hậu, từ trong tinh xá lại dần dần lan tràn ra bốn phía, phạm vi bao phủ càng lúc càng lớn!

Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu tựa như xúc giác thậm chí “Vuốt ve” đến ngã tư đường của hải tộc, sau đó hình thành hình ảnh lập thể phản ánh đến trong não hắn, tựa như tận mắt nhìn thấy!

Nếu là lúc trước, Tinh Thần Lực của hắn mặc dù khổng lồ, nhưng lúc phát ra rất đặc biệt khiến cho không khí dao động, thực dễ dàng bị người phát hiện, mà hiện tại Tinh Thần Lực của hắn đạt tới cảnh giới tỉ mỉ,

trong hải tộc cũng có không ít Ma Đạo Sư tinh tu ma pháp, thế nhưng không có người nào phát giác Tinh Thần Lực hần đang xâm lấn, vẫn cảm thấy bình thường như trước.

Đây là Tinh Thần Lực tử mị, giống như một câu ngạn ngữ của thế giới trong mộng: “Theo gió lên vào đêm, nhuần vật tế không tiếng động!” Bình thường, lặng yên vô tức, lại vô khổng bất nhập!

Phạm vi bao phủ Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu dần dần vây quanh cả vương thành hải tộc, tất cả mọi người đều bị phản ánh ở trong đầu hần, mà những người đó lại không biết có một “Ánh mắt” đang nhìn bọn họ, loại cảm giác này cực kỳ kỳ diệu.

Bất quá Chân Thật Chi Nhân so với loại cảm giác này càng thêm kỳ diệu, càng thêm thần kỳ.

Khi Tinh Thần Lực của hần lan tràn đến hoàng cung hải tộc, Trương Đức Bưu đột nhiên nhìn thấy một bức cảnh tượng, chỉ thấy trong cung điện một vị lão niên phụ nhân đang tiếp khách, lão phụ nhân này dáng vẻ tôn quý thanh lịch, nghĩ đến hần là hải tộc nữ vương, Ba Lô Lạp Nhĩ bệ hạ. Mà nàng hội kiến với ba vị khách nhân lại khiến Trương Đức Bưu chấn động, ba người này, đúng là Torres và cao thủ Long Tộc đã cùng hần giao thủ ở trong pháp sư tháp!

Tinh Thần Lực của hần vừa mới xâm nhập đến hoàng cung, lỗ tai Milro đột nhiên giật giật, mỉm cười nói: “Chúc mừng bệ hạ, đã có một vị thánh ma đạo sư, thực là đáng mừng” Ba Lô Lạp Nhĩ nữ vương nghi hoặc nói: “Milro đại nhân nói như vậy là ý tứ gì? Hải tộc ngoại trừ khai quốc nữ vương, đã có hai trăm năm nay không có xuất hiện qua Thánh Ma Đạo Sư.”

“Hả?” Milro mỉm cười, đột nhiên sắc mặt chuyển lạnh. Tinh Thần Lực phóng lên cao, đem Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu bức lui, trầm trọng như núi hướng tới tinh xá của hần áp xuống, thanh âm từ xa xa truyền đến: “Người nào? Cũng dám nhìn trộm bốn tọa?”

Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu tản ra toàn thành đột nhiên thu lại, ngưng tụ thành trụ, phản kích mà ra, Tinh Thần Lực của hai người ở trung tâm vương thành hung hăng đánh vào nhau, một tiếng nổ ầm ầm, không trung giống như đột nhiên bộc phát ra vô số đạo long quyển phong, quét tới bốn phương tám hướng!

Trong lúc nhất thời phòng rất nhiều phòng xá cùng nhân loại đến ốc tháp của Hải tộc đều bị cuồng phong cuốn cuộn cuốn lên, bay đến giữa không trung!

Tinh Thần Lực cấp bậc Thánh Giả giao phong, quả thực uy lực!

Milro tức giận hừ một tiếng, hần vốn tưởng rằng chính mình có thể dễ dàng khiến người này ăn quả đắng, nào biết lúc này đây giao phong, Tinh Thần Lực của hần thế nhưng không thể đem đối phương áp chế xuống dưới, ngược lại đối phương ầm ầm có xu thế phản kích. Trong lòng không khỏi khiếp sợ dị thường!

” Tinh Thần Lực của ta ở bên trong Thánh cấp cũng coi như loại bạt tụy (hàng khủng), hần thế nhưng có thể áp chế Tinh Thần Lực của ta. Vị cao thủ này đến tột cùng là ai?”

Oanh! Oanh!

Đột nhiên Milro đứng dậy, trong cơ thể truyền đến từng trận tiếng vang bùm bùm, cốt cách chấn động, sinh trưởng. Làn da bên ngoài nhanh chóng che kín một tầng long lân tinh mịn, cả vật thể đỏ đậm, ngang nhiên một tiếng long ngâm, nhất thời long uy như biển rộng vô lượng phá thể mà ra, kích động ở giữa không trung mênh mênh, hướng Trương Đức Bưu áp đi. Phần nộ quát: “Cùng bộ tộc Thánh Long ta đối kháng Tinh Thần Lực, ngươi muốn chết!”

Tu vi Tinh Thần Lực của hần chính là thánh ma đạo, sau khi long hóa, hoàn toàn phóng thích long uy, cường độ Tinh Thần Lực đã muốn xa xa vượt qua trước, nhất thời đem Trương Đức Bưu áp chế xuống, từng chút một bức tới tinh xá!

“Tối hay lắm!”

Trương Đức Bưu cũng đứng dậy, dưới mi tâm giống như cất giấu một âm mưu, rất đắc ý, nhảy lên thùng thùng, đột nhiên cũng gầm lên một tiếng: “Ta sẽ mượn uy áp của ngươi để ngưng luyện Chân Thật Chi Nhân! Đệ nhị đan điền, giải phong!”

Chỉ nghe trong tinh xá đột nhiên truyền đến Một tiếng trống rền, cả tinh xá bị trái tim hấn nhảy lên nhấc lên khí lưu mệnh môn khiến cho tứ phân ngũ liệt, khí huyết của hấn đột nhiên tràn đầy gấp mấy lần, trong nháy mắt hướng mi tâm cung cấp năng lượng gấp mấy lần. Tinh Thần Lực trong lúc nhất thời tăng vọt, áp chế ngược lại long uy của Milro!

“Minh Vương Chi Tâm?”

Hai vị Long Tộc cao thủ bên cạnh Milro lập tức đứng dậy. Bay ra khỏi cung điện, khẩn trương hướng tới chỗ Trương Đức Bưu. Ở trong cổ pháp sư tháp, bọn họ từng giao thủ với Minh Vương điện cao thủ, biết rõ Minh Vương Chi Tâm lợi hại ra sao, nghe thấy cái tiếng tim đập liên tục Minh Vương điện cao thủ đột kích.

Nào biết khi hai người trừng lớn ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy một mình Trương Đức Bưu đứng trong đồng phệ tích, cũng không có bị Minh Vương Chi Tâm ký sinh, không khỏi kinh ngạc phi thường.

“Cư nhiên lại là tiểu tử này! Chẳng lẽ hấn đem Minh Vương Chi Tâm dấu đi? Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này! Minh Vương Chi Tâm đã bị Minh Vương điện cao thủ thu đi, tuyệt đối không thể ở trong tay hấn!”

Đồng!

Lại là một tiếng nổ từ trong lồng ngực Trương Đức Bưu truyền đến, hai vị cao thủ Long Tộc rốt cục cũng thấy rõ, không khỏi hoảng sợ: “Trái tim của hấn vậy mà có thể bắt chức Minh Vương Chi Tâm nhảy lên. Trong thời gian ngắn cường ép tăng tu vi mình lên!”

Hai người này nhãn lực cực cao, trong nháy mắt liền nhìn ra Trương Đức Bưu là bắt chức Minh Vương Chi Tâm nhảy lên, trong thời gian ngắn gia tăng cường độ tinh thần chính mình, cũng không thể kéo dài, trong lòng nghi hoặc vạn phần: “Tiểu tử này sao lại quen thuộc với Minh Vương Chi Tâm như vậy, lại có thể bắt chức ra nó nhảy lên?”

Minh Vương Chi Tâm là do Minh Vương tái chế tạo, lưu lại nhân gian để tạo máu huyết, tuy rằng gần là một lòng bản. Nhưng cấu tạo bên trong vô cùng phức tạp, truyền thừa không biết bao nhiêu vạn năm, còn chưa có người nào có thể phục chế cái trái tim này.

Trương Đức Bưu từng là ký sinh chủ của Minh Vương Chi Tâm, đối với Minh Vương Chi Tâm có hiểu biết rất sâu, nhưng không thể phục chế trái tim này để ứng dụng trên người mình được. Hấn bắt quả là bắt chức luật động của Minh Vương Chi Tâm, mạnh mẽ cung cấp đại lượng khí huyết cho mi tâm. Loại hành động này cực kỳ hao tổn thân thể, không thể kéo dài.

“Tuy rằng không thể kéo dài, nhưng Milro đại nhân giống như sắp chống đỡ không được!”

Chỉ thấy Milro giờ phút này đã hoàn toàn long hóa, nhưng vẫn ngăn không được Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu, Tinh Thần Lực của hấn đã muốn bị áp đến bên trong hoàng cung, hai má đỏ bừng, mồ hôi trán cuồn cuộn chảy xuống.

“Uy nghiêm của Long Tộc không thể bị khinh nhờn, đồng loạt ra tay áp chế tiểu tử này!”

Hai vị Long Tộc cao thủ đột nhiên long hóa, cự long hai đầu hùng cứ ở phía trên cung điện, đều tự phóng xuất ra Tinh Thần Lực cùng long uy, hướng Trương Đức Bưu áp đi!

Tinh Thần Lực của ba gã cấp bậc Thánh ma đạo cộng thêm uy áp trời sinh của Long Tộc nhất thời đem Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu đánh tan, phản áp lại đây, mặc dù trái tim hấn cung cấp khí huyết gấp mấy lần, cũng vô pháp chống cự!

Cơ hồ trong nháy mắt, Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu liền bị áp súc đến mi tâm, trong lòng ba người Milro mừng như điên, lại có chút hổ thẹn: “Ba người liên thủ mới áp chế được hấn, tuy rằng trên danh nghĩa là thắng, nhưng trên thực tế vẫn là chúng ta bại. Bất quá uy nghiêm của Long Tộc ta quan trọng, không thể không làm như vậy.”

Dùng Tinh Thần Lực đem một vị đại cao thủ oanh thành ngu ngốc, mặt mũi Long Tộc ta cũng có thể bảo tồn một ít”

Mà lúc này, Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu đang dưới áp bách của bọn họ cơ hồ bị ngưng tụ thành thực chất, Tinh Thần Lực như tơ như tuyến, ở mi tâm hần mấp máy không ngớt, sắp hàng tổ hợp. Hiện ngạc cực kỳ quỷ dị.

“Người này đến tốt cùng đang làm cái gì?” Trong lòng Milro nghi hoặc khó hiểu, lập tức cười lạnh một tiếng, thầm nghĩ: “Mặc kệ hần, trước phá hủy đại não hần rồi nói sau!”

Trương Đức Bưu gặp phải áp lực càng lớn, long uy thậm chí phá hủy làn da hần, mi tâm chậm rãi chảy ra một hàng máu tươi. Theo hai gò má chảy xuống, nếu bị ba vị Long Tộc cao thủ áp bức đến đại não, hần khẳng định sẽ bị oanh thành ngu ngốc!

Lúc này. Tinh Thần Lực của hần đang ở trạng thái vô cùng lạ thường, dưới áp lực hóa hình. Dưới uy áp nghiêm trọng của ba người, xâm nhập mi tâm Tinh Thần Lực của hần hóa thành một đồng tử dựng thẳng đứng!

Đệ tam nhân, Chân Thật Chi Nhân!

Trong nháy mắt khi Đệ tam nhân hình thành, Trương Đức Bưu cảm giác như cây gậy gió xuân, tất cả áp lực trở thành hư không. Mà đám người Milro lại đột nhiên cảm giác được Tinh Thần Lực của mình không thể khống chế mà hướng hai bên tràn đi, giống như sông dài mênh mông cuộn cuộn, Cuộn cuộn giống như nước lũ, va đập vào ma pháp hộ thuẫn của thành thị.

Ma pháp hộ thuẫn chớp lên không ngớt, cơ hồ Tinh Thần Lực của bọn họ bị đánh sâu vào, đương trường có thể hỏng mất!

Bạch quang chợt lóe, một đạo đại hồi phục thuật dừng ở trên trán Trương Đức Bưu, Lilith vội vàng chạy tới, chữa khỏi thương thể cho hần. Miệng vết thương ở mi tâm Trương Đức Bưu nhanh chóng kết vảy, nhưng không có hoàn toàn phục hồi như cũ, ở mi tâm lưu lại dấu vết nho nhỏ, giống như mi mắt.

codon.traí

189. Chương 189: Tam Túc Đỉnh Lập (thể Chân Vạc)

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 189: Tam túc đỉnh lập (Thể chân vạc)

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanget

Nguồn : Kiếm Giới

Con mắt ở mi tâm kia chính là Chân Thật Chi Nhân! Nó không phải là con mắt thật, mà là do Tinh Thần Lực ngưng kết thành, chính bởi vì nó tồn tại cho nên miệng vết thương không thể hoàn toàn khép lại.

Kỳ thật tình huống trước mắt của Trương Đức Bưu cũng không phải là Chân Thật Chi Nhân, người tu luyện Chân Thật Chi Nhân đến đại thành, ánh mắt tùy diệt tùy sinh, tùy tâm ý chủ nhân mà động, có thể xuất hiện tại bất cứ nào vị trí của thân thể, chứ không phải chỉ có thể đứng ở mi tâm.

Mà mi tâm của Trương Đức Bưu là nơi có Tinh Thần Lực cường đại nhất, dưới cơ duyên xảo hợp, mới hình thành Chân Thật Chi Nhân dựng thẳng đứng ở mi tâm.

“Đây là cái gì?” Milro chấn động, thất thanh nói.

Trương Đức Bưu tâm niệm vừa động, ở mi tâm hai bên mi mắt tách ra, đồng tử dựng thẳng hiển lộ ra ngoài, có vẻ quỷ dị vạn phần, nhưng hần lại giống như cảm thấy thế giới lập tức trở nên vô cùng rõ ràng, Tinh Thần Lực cùng long uy của đám người Milro phản ánh vào trong mắt, từng điểm mạnh yếu của Tinh Thần Lực đều được phản ánh đến trong đầu hần.

Đột nhiên hấn tách ra một bộ phân Tinh Thần Lực, trảm vào điểm yếu của long uy cùng Tinh Thần Lực của ba người, nhất thời chặt đứt Tinh Thần Lực đang chảy trở về ba người .

Milro cùng hai vị Long Tộc cao thủ khác nhất tề kêu lên một tiếng đau đớn, bọn chúng liền mất đi cảm ứng Tinh Thần Lực, tinh thần bị hao tổn!

Đây là Chân Thật Chi Nhân, khi Tinh Thần Lực đạt tới vô cùng nhỏ, trực tiếp phản ánh bản chất sự vật, nhìn rõ mọi việc, khảm phá bản chất, giữ lại chân thật!

Hết thấy thủ đoạn tiến công, vô luận phức tạp tinh diệu cỡ nào, ở trong mắt hấn, đều hoàn nguyên thành lực lượng căn bản nhất, do đó có thể tránh chỗ mạnh đánh chỗ yếu, lấy yếu thắng mạnh!

Trương Đức Bưu cảm giác được sau khi tu luyện Chân Thật Chi Nhân, Tinh Thần Lực rốt cục đột phá rào cản cấp bậc Thánh ma đạo, bắt đầu hướng tới cảnh giới cao cấp hơn, thêm một tầng nữa chính là cảnh giới Tinh Thần Căn Nguyên!

Chân Thật Chi Nhân đúng là chìa khóa để mở ra Tinh Thần Căn Nguyên , sau khi chạm đến cảnh giới căn nguyên, Tinh Thần Lực sinh sôi không ngừng, không có hạn chế, đây mới là trụ cột căn bản của tiên thiên nguyên tố thể và chiến sĩ tiên thiên thể!

Cái này ý nghĩa là, nếu Trương Đức Bưu trở thành Đấu Thánh, hấn liền có thể trực tiếp đột phá đến cảnh giới Tinh Thần Căn Nguyên, cảnh giới này làm khó không biết bao nhiêu Kiếm Thánh, nhưng ở trong tay hấn lại dễ dàng giải quyết, thậm chí có hi vọng đột phá Đấu Thánh đỉnh, trở thành truyền thuyết!

“Ha ha, thực là nhân họa đắc phúc!”

Trương Đức Bưu khẽ cười một tiếng, Chân Thật Chi Nhân chậm rãi khép kín, hướng Lilith mỉm cười cảm kích , nhẹ giọng nói: “Tiểu Nhĩ Nhã đâu?”

Lilith thấy hấn không việc gì, lúc này mới nhớ tới tiểu Nhĩ Nhã không ở bên người, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy kia tiểu nha đầu đang cầm váy chạy tới chỗ bọn họ, chạy ba bước liền té một lần, sau đó đứng lên chạy tiếp, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

“Các vị xin dừng tay!”

Sundae đại tướng quân vội vã đi trước nữ vương Ba Lôi Lạp Nhĩ ra ngoài cung điện, cao giọng nói: “Milro tiên bối, Đức Bưu huynh đệ, các người đều là khách quý của hải tộc ta , còn thỉnh cho hải tộc ta chút thể diện, không nên giao thủ lúc này!”

“Hấn không phải tên là Musharraf Hillman sao?” Một đầu cự long đứng ở trên cung điện ồm ồm nói.

Milro trừng mắt liếc hấn một cái, thấp giọng nói: “Khoa Lâm, câm miệng! Còn chê chúng ta không đủ dọa người sao? Tiểu tử này lần trước nói cho chúng ta biết hấn gọi Musharraf Hillman, khẳng định là đùa giỡn!” Lập tức cất cao giọng nói: ” Nữ vương bệ hạ tôn kính , đây không phải là Long Tộc chúng ta cố ý nháo sự, mà là tiểu tử này là địch nhân của Long Tộc ta. Bất quá nếu bệ hạ đã mở miệng, chúng ta liền giữ thể diện cho nữ vương!”

Sundae đại tướng quân cùng Ba Lôi Lạp Nhĩ nữ vương nhẹ nhàng thở ra, vốn tưởng rằng bọn họ sẽ không tiếp tục ra tay, nào biết Mai Lạc Đặc cười khẩy nói: “Đức Bưu các hạ, chúng ta không bằng đổ đầu một hồi. Các người có ba người, chúng ta cũng có ba người, tam cục lưỡng thắng (3 ván thắng 2). Bệ hạ làm chứng, nếu như chúng ta thắng, Đức Bưu các hạ thúc thủ chịu trời, nếu như người thắng, từ nay về sau Long Tộc chúng ta nhìn thấy Nam Cương Man Tộc liền đi đường vòng!”

“Hảo!” Trương Đức Bưu nhanh chóng đáp ứng.

“Chẳng lẽ tiểu tử này nắm chắc một người đối phó với ba người chúng ta? Tuyệt không có khả năng này!”

Milro trong lòng cả kinh, hấn sở dĩ lựa chọn tam chiến lưỡng thắng, chính là bởi vì trong ba người Trương Đức Bưu chỉ có Man Tử này là cao thủ, hai người khác đều là bà mẹ và trẻ em, hơn nữa một tên là hồ nữ tử tử, không có bao nhiêu lực công kích. Về phần tiểu nha đầu kia càng thêm đáng thương , mới bốn năm tuổi .

“Ngay cả đi cũng đi không xong, không biết nha đầu kia đã cai sữa hay chưa” Milro suy nghĩ ác ý, hẳn xem ra đối phương cả ba ván chỉ có thể phải Trương Đức Bưu xuất chiến, không khác gì ba đầu cự long xa luân chiến với hắn. Cho dù Man Tử này luyện thành con mắt cổ quái, nhưng vẫn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

“Sảng khoái!”

Trong đó một cự long hừ lạnh một tiếng, thân thể dần dần lui hóa thành hình người. Mặt không chút thay đổi nói: “Các ngươi phải ai xuất chiến?”

Tiểu Nhĩ Nhã rút cục thở hổn hển chạy đến trước mặt Trương Đức Bưu, sau đó bị Man Tử đẩy lên phía trước, Trương Đức Bưu chỉ vào nha đầu kia. Đồng dạng mặt không chút thay đổi nói: “Ván thứ nhất tiểu Nhĩ Nhã xuất chiến, ván thứ hai tiểu Nhĩ Nhã xuất chiến, ván thứ ba...”

“Vẫn là tiểu Nhĩ Nhã xuất chiến!”

“Chẳng lẽ hắn biết chính mình phải thua không thể nghi ngờ, cho nên mới phái này Tiểu cô nương đi ra chịu chết?”

Milro đánh giá tiểu Nhĩ Nhã vài lần, chỉ thấy Tiểu cô nương kia can đảm hơn người, mặt không đổi sắc đứng ở trước người Man Tử, trừng mắt to hết nhìn đông tới nhìn tây, hiểu kỳ nói: “A Man thúc, làm cái gì vậy?”

Trương Đức Bưu ngồi xổm xuống, cười tủm tỉm nói: “Đương nhiên là đánh nhau, ngươi một mình đấu ba người bọn họ. Thế nào tiểu Nhĩ Nhã, có tin tưởng hay không?”

Đông!

Tiểu cô nương rõ ràng lưu loát lại nằm giả chết.

Trương Đức Bưu vươn tay chọc chọc thân thể của nàng, Tiểu cô nương kia quyết tâm giả chết, hai mắt nhắm nghiền, lại không chịu đứng lên.

Lilith đau lòng vạn phần, thấp giọng nói: “A Man, vạn nhất tiểu Nhĩ Nhã không phải Băng Sương Nguyên Tổ Tinh Linh, ngươi phải nàng xuất chiến chẳng phải là khiến nàng đi chịu chết?”

Trương Đức Bưu nhúc nhích đầu, hiện tại hắn cũng có chút không dám khẳng định tiểu Nhĩ Nhã có phải Băng Sương Nguyên Tổ Tinh Linh hay không. Nếu như phải, đừng nói Long Tộc tam đại ca thủ xa luân chiến, cho dù cùng tiến lên cũng không phải là đối thủ của nàng, nhưng nếu nàng không phải Băng Sương Nguyên Tổ Tinh Linh, không chỉ có tiểu Nhĩ Nhã chết, ngay cả hắn cũng vô pháp đào thoát!

Nguyên Tổ Tinh Linh thân thể từ nguyên tố ngưng kết mà thành, người nào không thần thông quảng đại, bản lĩnh cơ hồ ngang cấp với Ma Pháp Sư cấp truyền thuyết, lá gan tự nhiên rất lớn.

Nhưng có Nguyên Tổ Tinh Linh nào nhát gan giống như tiểu nha đầu này không, đừng nói Man Tử chưa từng nghe nói qua, chỉ sợ từ xưa đến nay cũng không có gặp qua người nào như vậy. Bởi vậy trong lòng Man Tử cũng do dự.

“Chẳng lẽ nha đầu kia thật sự không phải Băng Sương Nguyên Tổ Tinh Linh? Lần này phiền toái rồi, Thái Ca đến nay vẫn chưa trở về, đừng nói một mình đấu cùng ba Long Tộc cao thủ, cho dù là đào tẩu cũng có chút khó khăn!”

Trương Đức Bưu đau đầu vạn phần, nếu Thái Ca ở đây, hẳn muốn đánh nhau liền đánh, muốn đi thì đi, nhưng giờ phút này Thái Ca vẫn không thấy bóng dáng đâu. Theo lý mà nói lấy tốc độ của nó gần nửa ngày liền có thể phi một cái qua lại, nếu lão hồ kia nguyện ý, trong khoảng thời gian này nó thậm chí có thể bay quanh thế giới tới cả bốn vòng, đi bắc cực ăn băng đá, đi Nam Dương phơi nắng đấy, thậm chí có thể bắt thêm mấy tiểu đệ, thể hiện sự hung tàn của nó.

Trong lòng Man Tử ẩn ẩn có loại cảm giác không ổn, khi Thái Ca bay đi tâm tình cực kỳ không tốt, than thở một câu, lúc ấy Trương Đức Bưu không có nghe thấy, nhưng hiện tại nghĩ đến, hẳn là với tính tình của lão hồ kia, nói hẳn “Nghĩa Bạc Vân Thiên nên Thái Ca bãi công, A Man ngươi có hai cái đùi tự trở về nhà đi”.

“Các người thương lượng xong chưa!”

Long Tộc cao thủ kia phần nộ quát: “Muốn đánh liền đánh, muốn nhận thua thì nhận sớm đi!”

Trương Đức Bưu đứng lên, đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghe thấy bên ngoài thành thị truyền đến một tiếng cười quái dị: “Cái gì, nhận thua? Thực là chê cười!”

Mọi người vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trong nước biển hắc khí cuộn cuộn như nước, theo thác nước nhảy vào trong thành thị, hình thành một Hắc sắc khí trụ, trong không gian hỗn loạn có tiếng gào khóc thảm thiết, kinh khiếp tâm hồn con người!

Hắc sắc khí trụ vây quanh vương thành hai vòng, oanh một tiếng dừng ở trên một tinh xá, hắc khí nhất thời tràn ngập mọi nơi, tiếp theo đột nhiên ngưng tụ, dần dần xuất hiện hai cái thân ảnh, một lão giả gầy guộc khiêng tử thần liêm đao, và một cao đẳng đại Ác Ma mang theo phương thiên họa kích!

Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ, vội vàng cao giọng nói: “Zaid lão ca ca, ngài tới vừa đúng lúc!”

“A Man, đại gia người!”

Zaid nhìn thấy hắn, tức giận không chịu nổi, mái tóc tái nhợt bị lửa giận làm cho hung hăng dựng thẳng lên, chửi ầm lên: “Lão tử thiếu chút nữa bị ngươi hại chết! May mắn biết ngươi cùng hải tộc có hiệp nghị, khẳng định tránh ở hải tộc tị nạn, nếu không lại để ngươi chuồn mất!”

Trương Đức Bưu cười gượng hai tiếng, khi hắn ở U Hồn Chi Hải gặp được Zaid, từng nói cho hắn là có hiệp nghị với hải tộc, khó trách Zaid sau khi thoát thân khỏi cổ pháp sư tháp có thể tìm tới nơi này.

Milro nhìn đến Zaid cùng Garrosh tới lại cả kinh, lại thấy Trương Đức Bưu cùng bọn họ tựa hồ không hòa hảo, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, thầm nghĩ: “Đại Ác Ma Garrosh thực lực không kém ta là mấy, hơn nữa vong linh Thánh Ma Đạo Sư cùng Man Tử kia, ba trận hai thắng chỉ sợ có chút khó khăn, cũng may bọn họ không phải một lòng, cũng có mâu thuẫn từ trước!”

Nghĩ đến đây, đã thấy cao đẳng đại Ác Ma Garrosh hô một tiếng triển khai đôi cánh đen, nhe răng cười nói: “Zaid, không cần nói nhiều như vậy vô nghĩa, trước xử lý ba con thần lân này, sau đó bắt được Man Tử, bào chế hắn!”

“Ngươi nói có lý!”

Zaid cũng nhe răng cười một tiếng, nói: “A Man, để ngươi sống thêm chút lát, chúng ta liên thủ xử lý ba con cự long, sau đó tính tế tính chuyện chúng ta trong lúc kia!”

Trương Đức Bưu buồn bực không thôi, đám người Milro cũng bị bọn họ biến thành hồ đồ, không biết Zaid cùng Man Tử có quan hệ gì, ba người bọn họ như là địch nhân lại như là bằng hữu, có thể liên thủ đối phó với địch, cũng có thể đấu tranh nội bộ, hợp lại cái người chết ta sống.

“Hừ, thực lực các người tuy rằng bạo tăng, nhưng Long Tộc chúng ta cũng không phải ngồi không!”

Milro cùng hai vị đồng bạn bay lên, trên người tản ra từng trận long uy, chiến đấu hết sức căng thẳng!

Ba Lôi Lạp Nhĩ nữ vương thấy thế, vội vàng cao giọng nói: “Dừng tay, đều dừng tay! Các vị, các người muốn phá hủy địa bàn của hải tộc ta sao, các người muốn ở trong này phân sinh tử, còn chưa hỏi ta có đáp ứng hay không!”

Đám người Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi hít một ngụm lạnh khí. Chỉ thấy trong thời gian này, Sundae đại tướng quân đã lặng lẽ phát ra mệnh lệnh, hải tộc nhân cơ hội triệu tập đại lượng quân lực cùng chiến hạm, đem đầy biển vương thành vây quanh, miệng pháo nhất tề nhắm ngay bọn họ, không khỏi sắc mặt khê biến.

Cao thủ giống như bọn họ, lửa đạn của chiến hạm Lang Nha cũng không có nhiều uy hiếp, nhưng nhiều muối cũng có thể cắn chết voi, nếu phát sinh hỗn chiến, hạm đội hải tộc vạn pháo tề phát, lại bị địch nhân bám trụ, không thể thoát thân, kết cục tuyệt đối là chết không có chỗ chôn!

Ba Lôi Lạp Nhĩ nữ vương cười nói: “Các vị đều là bằng hữu của hải tộc ta. Còn thỉnh kiểm chế một chút, hải tộc ta là người làm ăn, đại gia hòa khí phát tài, hòa khí phát tài.”

Milro cười khanh khách nói: “Nữ vương bệ hạ hảo thủ đoạn, còn thỉnh bệ hạ chó quên giao dịch của chúng ta ! Khoa Lâm, Hải Mặc, chúng ta đi!” Ba người lập tức phi thân dựng lên, lao ra đáy biển vương thành.

Sundae đại tướng quân hạ lệnh để hạm đội tránh đường đi, cũng không có ngăn trở.

Ba Lôi Lạp Nhĩ nữ vương cười tủm tỉm nói: “Đức Bưu Man Chuy các hạ, Zaid trưởng lão, hải tộc ta cũng không hoan nghênh các người, còn thỉnh các vị nhanh chóng rời đi!”

Trương Đức Bưu ôm lấy tiểu Nhĩ Nhã, cao giọng nói: “Sundae đại tướng quân. Làm phiền phái chiến thuyền, đưa chúng ta ra ngoài!”

Sắc mặt Zaid không tốt nói: “A Man, chuyện chúng ta còn chưa có tính đâu, người nghĩ đi đâu?”

Garrosh hô một tiếng bay lên, chắn trước người Trương Đức Bưu, nhe răng cười nói: “Không sai, tiểu tử người làm sập pháp sư tháp, suýt nữa đem chúng ta áp chết ở nơi đó, bút sổ sách này chúng ta tính toán cho tốt ” .

“Hơn nữa, người còn cướp đoạt hết mấy tầng pháp sư tháp cuối cùng!”

Zaid dừng ở phía sau Trương Đức Bưu, cùng Garrosh một trước một sau đưa hân vây quanh, cười quái dị nói: “Bọn lão tử vì huyết nhục Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh , ở tầng mười sống mái, ưu đãi ngược lại đều bị người lấy đi! Lúc Chạy trốn, một chút cũng không thấy, thậm chí ngay cả pháp sư tháp thứ tầng mười ba cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chẳng lẽ A Man huynh đệ không nghĩ sẽ giải thích sao?”

Trương Đức Bưu lúng ta lúng túng cười nói: “Hai vị lão ca ca không nên xúc động, chúng ta hảo hảo thương lượng, đi ra ngoài nói sau.”

“Lượng người cũng chạy không thoát!”

Zaid một tay nắm Lilith lên, một tay nắm lấy Man Tử, cùng Zaid gào thét bay ra khỏi vương thành, chỉ nghe Man Tử kêu lớn: “Sundae đại tướng quân, ta dù trở về hay không, cũng nhớ đi Nam Cương (chế tạo ma pháp pháo)!”

Hải tộc nữ tướng quân đứng ở đầu thuyền phát tay đưa tiễn, cười hì hì nói: “Đức Bưu các hạ, thực là không được, bệ hạ có lệnh, hải tộc ta không chào đón các hạ đặt chân tới hải vực của ta lần nữa!”

“Ách?”

Trương Đức Bưu ngẩn ngơ, buồn rầu nói: “Chẳng lẽ thật sự để ta hai cái đùi tự đi trên mặt biển trở về nhà?”

Lilith so với hân càng thêm sầu, trầm nghĩ: “A Man tại sao không phản kháng chút nào, khiến cho Zaid cùng tên Ác Ma kia bắt chúng ta đi? Lần này chết chắc rồi, Zaid cùng Garrosh hai người không có một ai là người tốt, đều là đại ma đầu giết người không chớp mắt, nhất là Zaid, ác danh vang xa, từng không phân nguyên do liền giết chết một thuyền đón tân khách đi xem lễ của Thần Vương điện ”

Bất quá thánh nữ không đoán trước được chính là, Garrosh cùng Zaid bay ra mặt biển, liền lập tức buông hai người ra, cũng không có đánh giết, ngược lại hai mắt sáng ngời hữu thần nhìn chăm chăm Man Tử. Thánh Ma Đạo Sư vươn cánh tay gầy lão luyện, đưa ra trước mặt Man Tử, nhe răng cười nói: “A Man, đem chỗ tốt người lấy được trên cổ pháp sư tháp ra, chúng ta từng có hiệp nghị, mỗi người năm phần! Bỏ qua chuyện người lộng trong pháp sư tháp, thiếu chút nữa hại chết chúng ta, nên ưu đãi chúng ta thêm một phần!”

codon.traí

190. Chương 190: Ma Thần Chân Thân

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 190: Ma Thần Chân Thân

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Trên mặt biển, bốn người Trương Đức Bưu, vong linh Thánh Ma Đạo Sư cùng Địa Ngục cao đẳng đại Ác Ma đang đứng trên lưng Bát Mục Minh Thiềm, ba nam nhân đang kịch liệt khắc khẩu, người không biết còn tưởng rằng bọn họ đang mâu thuẫn, tùy thời có thể đánh nhau.

Nhưng Lilith lại biết ba nam nhân này căn bản không đánh nhau, nàng che lỗ tai tiểu Nhĩ Nhã lại, thầm nghĩ: “Bọn người kia đều là bại hoại bại hoại, chỉ nghe bọn họ nói chuyện thôi cũng làm hư tiểu hài tử!”

Nói thật, trải qua chuyện này. Thánh nữ đối với Zaid cùng Garrosh hai người thiếu vài phần sợ hãi, ngược lại hơn một chút kính nể.

Garrosh cùng Zaid thực là bại hoại, nhưng hai người phá hư có phong cách, có nguyên tắc, mặc dù quái đản thô bạo, nhưng hành vi xử sự cũng không vượt qua giới hạn của mình, có thời điểm so với kẻ chính nhân quân tử khẩu thị tâm phi kia còn đáng yêu hơn.

Đây là phong cách đầy mị lực của cao thủ tà phái, đường hoàng, không kiêng nể gì, nhưng đồng thời một lời nói một gói vàng, nói một không hai.

“Nếu như ngươi nắm được nguyên tắc xử sự của bọn họ, các người ở chung sẽ thật sự khoái trá. Đương nhiên, nếu không nắm chắc nguyên tắc, kết cục của người sẽ rất thảm.” Lilith thầm nghĩ.

“Lão ca ca, nếu ta nhớ không có lầm, hiệp nghị của chúng ta đã đổi thành thu hoạch bằng thực lực, ai cướp được gì, đó chính là của người đó, cũng không phải là chia đôi.” Trương Đức Bưu cười nói.

Zaid ngẩn ngơ, lúc này mới nhớ tới đến bọn họ quả thật đã sửa lại hiệp nghị, Thánh Ma Đạo Sư lập tức trở mặt, cả giận nói: “Như vậy chúng ta thảo luận một chút chuyện người thiếu chút nữa giết chết chúng ta đi!”

Garrosh ở một bên hást đem, nói: “Không sai, người suýt nữa hại chết chúng ta, chỉ bằng xuất ra vài thứ bồi thường. Đối với bốn tọa, người đem đầu của Hắc Âm Nguyên Tổ Tinh Linh giao ra đây, có lẽ có thể làm nguôi chút lửa giận của chúng ta.”

“Đầu của Hắc Âm Nguyên Tổ Tinh Linh?”

Trương Đức Bưu khó xử vạ phần: “Cái đầu kia đã bị ta mang cho Tiểu Hắc ăn rồi”

Zaid cùng Garrosh hai người đều trừng lớn ánh mắt, sau một lúc lâu mới từ từ phun ra một ngụm trọc khí, vô cùng đau đớn nói: “Bại gia tử, người tại sao có thể cho chó ăn được? Người có biết hay không, Đầu của Hắc Âm Nguyên Tổ Tinh Linh bao hàm trí nhớ lúc trưởng thành của hắn, nếu là hiểu rõ trí nhớ của hắn, thì càng có cơ hội thật lớn đột phá Thánh Ma Đạo Sư đến cảnh giới truyền thuyết! Thậm chí chiến sĩ cũng có thể mượn dùng kinh nghiệm của nó, tu luyện tiên thiên thân thể!”

Garrosh cũng hận đến mức nghiêng răng nghiêng lợi, mở miệng là một câu bại gia tử.

Trương Đức Bưu nhún nhún vai, mỉm cười nói: “Một cái đầu của Nguyên Tổ Tinh Linh mà thôi, có trân quý như vậy không? Theo ý ta thì cái đầu kia so với ma pháp bút ký kém hơn không biết bao nhiêu lần. Tiểu đệ trong đoạn thời gian này nghiên cứu ma pháp bút ký, đã luyện thành một môn tuyệt học trong bút ký, thỉnh hai vị lão ca ca đánh giá một phen!”

Zaid cùng Garrosh khoanh tay cười lạnh, nói: “Chúng ta thật muốn nhìn xem người luyện thành tuyệt học gì!”

Trương Đức Bưu hít vào một hơi thật dài. Hắn dưới sự chống đỡ của Đấu Khí, toàn thân hơn trăm khối cơ cùng nhau nhảy lên, bang bang rung động, cốt cách, gân, bắp thịt, cân màng hướng ra phía ngoài bành trướng khuếch trương, thân hình kẻ tiếp tăng vọt, đường cong giống như đao tước phủ phách, trong chớp mắt biến thành một pho tượng người khổng lồ cao tới ba bốn thước, vờn quanh thân vô số ký hiệu của Thái Thủy Phất Năng Thắng Quyết, Đấu Khí kích động, ký hiệu cao thấp tung bay!

Xích lập!

Quần áo rộng thùng thình trên người cũng bị tứ phân ngũ liệt do cơ thể hần bành trưởng, dưới chân cũng truyền đến tiếng phốc phốc, giày nứt ra, xích lõa hai chân, hai cái chân to ước chừng nửa thước, quả nhiên là cầu kết cân khu, Ma Thần thân thể!

Gia La Thập cười lạnh một tiếng, nói: “Đây là tuyệt học người tu luyện ra từ trong ma pháp bút ký ư? Bất quá là Đại Xích Thiên Ma thần quyết trong Tà Linh thánh điển của thâm uyên Ma tộc, luyện thành đại xích Thiên Ma thần thân thể, còn có vài loại tâm pháp khác so với đại Ác Ma Chân Thân của bốn tọa còn kém hơn vài phần, truyền ra ngoài thậm chí sẽ làm Wu Ge Ge cười tới rụng răng!”

Wu Ge Ge là Ác Ma sinh vật thấp nhất trong địa ngục, Garrosh dùng nó để tỏ vẻ coi thường đối với Man Tử.

Trương Đức Bưu không nói gì, Man Đẩu Khí đột nhiên từ trong cơ thể tuôn ra, Đẩu Khí biến hóa.

Chỉ thấy Đẩu Khí ngưng tụ thành bốn cánh tay dưới nách hần, hai cái trước hai cái sau, theo ý nghĩ liền hình thành hai cái đầu khác, có mắt có mũi, cái gì cần có đều có, giống như đúc!

Hai bộ mặt mới này dữ tợn hung ác. Giống như thú tộc cuồng hóa mà hình thành thú đầu, hơn nữa số lượng con mắt không đúng, ngoại trừ hai con mắt bình thường, còn có một con mắt dựng thẳng đứng, gât gao khép kín, có vẻ cực kỳ quỷ dị âm trầm.

Tam Đầu Lục Tí (ba đầu sáu tay)!

Zaid cũng cười lạnh nói: “A Man, đây là Đẩu Khí biến hóa trung kỳ, cảnh giới Tứ Tí Hóa Hình, tùy tiện chop tới một người đều có thể làm được!”

Đương nhiên, Zaid hơi nói quá, đương kim trên đời cao thủ đạt tới Đẩu Khí biến hóa trung kỳ cũng không nhiều, mỗi người đều hùng cứ một phương, chỉ là vì đả kích hần mới nói như vậy.

“Hơn nữa, đẩu khí của người ngưng tụ ra hai cái đầu khác, bất quá chỉ để bài trí, ánh mắt không có năng lực thị vật, cũng không có tác dụng! A Man, đây là tuyệt học người linh ngộ sao?”

“Phải không?”

Ba cái đầu của Trương Đức Bưu nhất tề nở nụ cười, thanh âm từ trong miệng phát ra, ba thanh âm trọng điệp cùng một chỗ, truyền tới mặt biển, thanh âm râm râm ù ù, lớn sản nghe thấy.

Lời còn chưa dứt, đám người Zaid, Garrosh hoảng sợ nhìn thấy con mắt hần dựng thẳng ở mi tâm của ba cái đầu đột nhiên mở ra, ba mắt sáng ngời hữu thần. Nhất thời một cỗ khí thế cùng uy nghiêm khó có thể hình dung tràn ngập mà ra, trên nhìn trời, dưới nhìn đất, nhìn quanh bốn phương tám hướng, tất cả động tĩnh đều rơi vào trong hần mắt, bất cứ biến hóa gì đều không qua khỏi ba con mắt của hần!

Ba Chân Thật Chi Nhân này, hơn nữa còn có ba đầu sáu tay, Ma Thần chân thân, khiến Garrosh cùng Zaid hai người trong lòng sinh ra rung động, sợ hãi cùng khủng bố, tựa hồ như đối mặt với một pho tượng Ma Thần thật sự!

Khiếp sợ, thật sự khiến kẻ khác phải kinh ngạc!

Mặc dù Lilith cũng từng nhìn thấy Chân Thật Chi Nhân của Trương Đức Bưu, nhưng vẫn bị khiếp sợ, giờ phút này Trương Đức Bưu quả thực đã muốn siêu thoát khỏi phạm trù nhân loại!

Trương Đức Bưu đi chân trần đứng ở trên lưng Bát Mục Minh Thiềm, thanh âm ù ù truyền đến: “Hai vị lão ca ca, đây là ta từ trong ma pháp bút ký linh ngộ Ma Thần Chân Thân!”

Ma Thần Chân Thân này bao hàm Chân Thật Chi Nhân, Tam Đầu Lục Tí, Đại Xích Thiên Ma Thần, trong đó liên quan tới rất nhiều tâm pháp phức tạp. Bao quát ưu điểm sở trường của Long Mông Bảo Tượng, Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, Chiến Thần Bí Quyết cùng Thái Thần Phất Năng Thắng Quyết bốn loại tuyệt học, đem bốn loại tuyệt học hoàn toàn hòa hợp một thể, từ đó luyện thành Ma Thần Chân Thân!

Ngưng tụ ra Ma Thần Chân Thân này, thực lực Trương Đức Bưu không khác nào đột nhiên gia tăng gấp hai lần, thậm chí còn nhiều hơn!

Zaid cùng Garrosh nhất tề đến hít vào một ngụm lãnh khí, lấy nhãn lực của bọn họ tự nhiên có thể nhìn ra tôn Ma Thần Chân Thân này cũng không phải theo như lời Trương Đức Bưu nói, hoàn toàn từ trong ma pháp bút ký linh ngộ ra, trong đó còn bao hàm đủ loại kỳ lạ tâm pháp, hơn nữa các tâm pháp này toàn bộ là tuyệt học trên Kì Công Đấu Khí Bảng.

Bất quá chân chính khiến kinh ngạc chính là ánh mắt kỳ lạ kia. Chân thật chi nhãn

Chỉ có ba con mắt này, mới là căn bản của Ma Thần Chân Thân !

Nếu không có Chân Thật Chi Nhãn, Ma Thần Chân Thân chẳng qua là một trò cười, không có giá trị cũng không có lực công kích, có Chân Thật Chi Nhãn, mới có thể hoàn toàn phát huy ra uy lực của Ma Thần Chân Thân !

“Dem ma pháp bút ký lấy ra đây!” Zaid cùng Garrosh nhất tề vươn bàn tay to, đưa ra trước mặt Trương Đức Bưu, vội vàng nói.

Trương Đức Bưu cười ha hả nói: “Hai vị lão ca ca, tựa hồ quên điểm gì rồi?”

Hai người lúc này mới nhớ lại lúc trước cùng Man Tử này đạt thành hiệp nghị, ở trên tầng thứ nhất cổ pháp sư tháp, bọn họ chủ động yêu cầu dùng đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân cùng ba kiện vũ khí cấp truyền kỳ đổi lấy ma pháp bút ký, cảm giận nói: “Vắt cổ chày ra nước!”

Trương Đức Bưu mỉm cười nói: “Hai vị lão ca ca đừng nói như vậy, các ngươi qua bốn ngày mới tìm được ta, Zaid lão ca ca khẳng định là đã trở lại Minh Vương điện, đi lật xem Minh Thần Bảo Điển, mà Garrosh lão ca ca cũng đã trở lại Địa Ngục lấy vũ khí. Tiểu đệ đoán đúng không vậy?”

“Xem như ngươi lợi hại!”

Zaid thống thống khoái khoái giao ra bản sao của Minh Thần Bảo Điển , Garrosh cũng giao ra 3 kiện vũ khí, một thanh kiếm bản to, một cái chùy hai đầu, còn có một cây Đại Khảm Dao.

“Cái chuôi kiếm bản to cùng chùy này là của một vong linh Thánh Ma Đạo Sư hiến tế cho bốn tọa. Mà Đại Khảm Dao là vũ khí của tên đại Ác Ma bị bốn tọa giết, được bốn tọa cất trữ lại. Chùy hai đầu này là một bộ, chỉ có thể tính là một kiện vũ khí.”

Trương Đức Bưu mừng rỡ, đem ba kiện vũ khí này thu hồi, sau đó lấy ra Sơn Khâu chi chùy cùng Bích Tĩ Dao, sáu tay cầm trụ năm vũ khí cấp truyền kỳ, huy động xung quanh.

Dưới sự kích động Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực của hắn, năm kiện vũ khí cấp truyền kỳ nhất thời kích phát uy lực, tiếng sấm âm vang không ngừng, toàn thân cao thấp đều là đao quang kiếm ảnh, mặt biển cơ hồ trong nháy mắt nhấc lên một trận thủy triều, biển rộng dưới chân Bát Mục Minh Thiểm rõ ràng xuất hiện một cái hố, nước biển hết chỗ bị uy lực của năm kiện vũ khí này phát ra ép xuống, sóng biển cuộn cuộn nổi lên quét ra bốn phương tám!

Từ xa nhìn lại, tựa như có một khối sao băng rơi xuống mặt biển!

Uy lực do năm kiện vũ khí cấp truyền kỳ trong nháy mắt bùng nổ , ngay cả Zaid cùng Garrosh cũng không thể không kính nể, nhìn nhau hoảng sợ: “Tiểu tử này luyện thành Ma Thần Chân Thân, ba đầu sáu tay thao túng năm kiện vũ khí cấp truyền kỳ, Trên thực tế là sáu kiện, lại có Chân Thật Chi Nhãn, còn ai là đối thủ của hắn nữa? Mặc dù là Kiếm Thánh, cũng sẽ bị hắn đánh bại!”

Nào biết Trương Đức Bưu mới huy vũ vài cái, liền ngừng lại, thở hồng hộc, Ma Thần Chân Thân cũng nhanh chóng phục hồi như cũ, cả người đỏ mồ hôi đầm đìa, giống như vừa đại chiến cùng kinh địch một hồi.

“Tiểu tử này tu vi không đủ, còn không thao túng được sáu kiện vũ khí cấp truyền kỳ. Cho dù là Kiếm Thánh, đồng thời thao túng nhiều vũ khí cấp truyền kỳ như vậy cũng sẽ bị mệt chết!”

Zaid giả vờ như không biết, cười nói: “A Man, sao ngươi dừng lại?”

“Đấu Khí hết sạch” Trương Đức Bưu lưu luyện đem sáu kiện vũ khí cấp truyền kỳ thu vào trong không gian giới chỉ, bất đắc dĩ nói: “Đồng thời thao túng nhiều vũ khí như vậy, hao tổn quá.”

Garrosh cười ha ha, nói: “Ngay cả bốn tọa cũng vô pháp thao túng sáu kiện vũ khí cấp truyền kỳ, A Man, tâm người rất cao.”

Người đã ngưng tụ Ma Thần Chân Thân, còn muốn Minh Vương điện đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân làm cái gì? Ma Thần Chân Thân của người so với bạch cốt chân thân cường đại hơn nhiều lắm!”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không có trả lời hắn, Ma Thần Chân Thân cố nhiên so với bạch cốt chân thân cường đại hơn, nhưng tuyệt học này của Minh Vương điện cũng có chỗ độc đáo, nhất là thuật luyện cốt, quả thực là tâm pháp vô thượng.

Tâm pháp trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng hắn cũng gặp qua không ít, duy chỉ thiếu luyện cốt thuật, Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân vừa lúc có thể bù lại hắn điểm khuyết thiếu của Ma Thần Chân Thân.

Garrosh thấy hắn không trả lời, cũng không có hỏi nhiều, ai mà không có một chút bí mật?

Trương Đức Bưu đem ma pháp bút ký giao cho hai người, Garrosh cùng Zaid trong lòng vô cùng vui mừng, giao dịch này ai cũng không thể nói có thiệt hoặc có lời, bản ma pháp bút ký này cố nhiên trân quý, nhưng ở trong tay Man Tử không có bao nhiêu tác dụng, mà Zaid cùng Garrosh cũng là dùng đồ vật không dùng đến hoặc là vô dụng để đổi lấy, hoàn toàn có thể nói tất cả đều vui.

Hai người đem ma pháp bút ký thu hồi, Trương Đức Bưu tròn mắt chuyển vòng vo, vừa cười nói: “Hai vị lão ca ca, ta ở pháp sư tháp tầng mười ba phát hiện một tòa không gian thông đạo, không biết đi thông tới vị diện gì, không biết các người có hứng thú cùng ta thăm dò hay không?”

Garrosh lắc đầu nói: “Không có hứng thú. Tham nhiều không kham nổi, bốn tọa muốn về Địa Ngục để tìm hiểu bản ma pháp bút ký này. Hai vị, cáo từ!” Dứt lời, hóa thành một đạo khói đen, bỗng nhiên gian biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, ngay cả Bát Mục Minh Thiềm cũng đi theo, biến mất không thấy.

Trương Đức Bưu nắm tay Lilith đứng trên mặt biển, nhìn về phía Zaid.

Thánh Ma Đạo Sư chần chờ một lát, cũng lắc đầu nói: “A Man, ta cũng muốn tìm hiểu ma pháp, mau chóng tăng lên thực lực. Nhi tử Tắc Mâu Nhi của Giáo hoàng đại nhân đã bị người giết, đã không có người thừa kế, các trưởng lão thánh điện đều nói muốn tìm người liều mạng, nhưng mỗi người đều dò xét người kế thừa vị trí, trong khoảng thời gian này ta không thể đi được. Hoặc là. . .”

Zaid tròn mắt vừa chuyển, nghe hắn cười nói: “A Man, không bằng như vậy, thời điểm ta và bọn gia hỏa cạnh tranh đuổi giết của người, chúng ta hai người liên thủ xử lý bọn chúng, sau đó cũng chỉ còn lại một mình ta!”

“Sau đó lại xử lý ta, lấy lòng Giáo hoàng đại nhân Minh Vương điện phải không?” Trương Đức Bưu cười lạnh nói: “Cứ như vậy người kế thừa giáo vị, chính là danh chính ngôn thuận!”

“Ta sao có thể không biết xấu hổ như vậy chứ?” Zaid hào khí đầy mặt, cười nói.

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, biểu tình của lão già này không chút ngưng ngừng, ngược lại cảm thấy như đương nhiên.

Zaid thấy hắn không đáp ứng, trong lòng tiếc hận một trận, lập tức phi thân dựng lên, hướng bắc hải bay đi, cao giọng nói: “A Man, ta đi đây!”

“Không phải chứ? Các người đều đi rồi, chẳng lẽ muốn ta hai chân tự đi trên mặt biển trở về sao?” Trương Đức Bưu ngẩn ngơ, cảm giận thối một ngụm: “Hắn! Đi trở về đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chúc vụ đi trở về đi”

Lời tuy nói như thế, nhưng nơi đây cách Bắc Chu đế quốc còn có ngàn dặm, trên biển lại dễ dàng gặp phải gió to sóng lớn, không có kinh nghiệm hàng hải, căn bản không thể nhận ra phương hướng. Trương Đức Bưu không khỏi buồn rầu, đang nghĩ ngợi, nước biển đột nhiên lác sạt một tiếng hướng hai bên tách ra, dưới nước lao ra một chiến hạm nanh sói, thánh đại tướng quân đứng ở đầu thuyền, cười nói: “Đức Bưu lão đệ, lên thuyền đi!”

Trương Đức Bưu mừng rỡ, mang theo Lilith đi lên trên chiến hạm, chỉ thấy khoang thuyền đều là hải tộc công tượng, rộn ràng nhốn nháo. Sundae đại tướng quân cười nói: “Tuy rằng hải tộc ta không chào đón

lão đệ, nhưng hiệp nghị của chúng ta trong lúc đó vẫn hữu hiệu như cũ, đối với việc buôn bán hải tộc ta từ trước đến nay đồng tấu vô khi (luôn giữ chữ tín)”

codon.traí

191. Chương 191: Khách Không Mời Mà Đến

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trư

Chương 191: Khách không mời mà đến

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Gió nhẹ từ phía bắc thổi đến, Trương Đức Bưu đứng ở đầu thuyền, cười nói với nữ tướng quân hải tộc. “Tướng quân, lại nói tiếp chúng ta thật là có duyên, đây là lần thứ mấy ta đi thuyền của người rồi?”

“Lần thứ ba.”

Sundae đại tướng quân cũng cười nói: “Nhưng ta khuyên người nên quên chuyện mượn sức Hải tộc ta kết liên minh với Man tộc đi, nói thật, bệ hạ đối với Nam Cương các người cùng thú tộc cũng không xem trọng. Thần Vương điện thực lực mạnh mẽ, khuynh quốc cũng sẽ không phải là đối thủ của bọn chúng, huống chi là hai chủng tộc các người đã xuống dốc? Đức Bưu lão đệ, theo ý ta nếu chiến tranh thật sự bùng nổ, các người nên sớm đầu hàng cho kịp. Thần Vương điện muốn thống nhất thế giới. Nghĩ đến trong đó có duyên cớ khác, khẳng định sẽ không tiêu diệt chủng tộc các người.”

Trương Đức Bưu mỉm cười, nói: “Nếu Nam Cương Man Tộc đầu hàng có còn là Nam Cương Man Tộc không?”

Sundae đại tướng quân ngũ khí bị kiềm hãm, không biết nói cái gì cho tốt.

Trải qua hơn một tháng lận độn đường xa, Trương Đức Bưu rốt cục đã trở lại Nam Cương chủ thành, chuyện an bài cho Hải tộc bị hấn giao cho Lăng Đồ Man Chuy què quạc xử lý.

“Tam thúc, Đồ Mông đại trưởng lão còn chưa trở về sao?”

Lăng Đồ Man Chuy lắc đầu nói: “Đồ Mông Di Lạc trưởng lão từ sau khi đi dự lễ Thần Vương điện tuyển cử thánh nữ, vẫn không có trở về. Trưởng lão hội đã muốn đề cử Titan trưởng lão tiếp nhận chức vị của hắn.”

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng, trầm ngâm: “Chỉ sợ Đồ Mông trưởng lão đã gặp bất trắc, Thần Vương điện cao thủ đông đảo, rốt cuộc là ai đã hạ thủ?”

Trong khoảng thời gian hắn không ở đây, Nam Cương chủ thành do phụ thân Nham Thạch Man Chuy cùng thần miếu trưởng lão hội lãnh đạo, vận chuyển vẫn đều vào đấy, giờ phút này Nam Cương chủ thành càng ngày càng phồn vinh hưng thịnh, vô luận buôn bán hay là võ phong, đều xa xa vượt qua ngũ đại chủ thành khác, ầm ầm trở thành trung tâm chính trị mới của Nam Cương.

Trương Đức Bưu thậm chí ở trong thành còn nhìn thấy không ít gương mặt xa lạ, hẳn là người từ chủ thành khác di chuyển tới Nam Cương. Những người này không chỉ có bình dân, còn có quý tộc thế gia của ngũ đại chủ thành.

Trước hết di chuyển tới đương nhiên là Thiên Đế thành Ma La thế gia có giao tình thâm hậu với Trương Đức Bưu.

Thế gia di chuyển tự nhiên dẫn đến xung đột quyền lực trong Nam Cương chủ thành, các thế gia này cũng không giống như người dân chất phác sinh trưởng ở Nam Cương, bọn họ khát vọng đạt được quyền lực cùng tài phú, chia sẻ lợi ích ở tân chủ thành.

Trong thành ngoại trừ Ma La và mấy thế gia biết điều, các gia tộc khác đều không an phận, đã từng xảy ra mấy sự kiện đổ máu. Nam Cương cao thủ giờ phút này đại bộ phận chạy đến phương Tây chư quốc lịch lãm, tăng cường thực lực, làm cho lực phòng ngự trong thành bạc nhược, lúc này mới khiến thế gia làm loạn.

“Việc lợi dụng các thế gia là tốt, nhưng lại giống như sử dụng một con dao sắc bén, dùng không tốt ngược lại tự cắt tay mình.”

Trương Đức Bưu trong lòng bàn tính một lát, nói: “Xem ra là hẳn chỉnh một thế gia nào đó, để cho bọn họ nhận thức ai nắm tay lớn nhất, ai mới là chủ nhân Nam Cương!”

“Tam thúc, có nhìn thấy Thái Ca kia hay không?”

“Người là nói lão hồ kia hả?”

Người què Lãng Đồ Man Chuy sắc mặt cổ quái, áp ứng nói: “Tháng trước không biết nó từ nơi nào khiêng về một đồng phòng ốc lớn, bỏ lại ở giữa không trung, đè nát cả phủ thành chủ, sau bỏ chạy đi”

Trong lòng Trương Đức Bưu kỳ quái, vừa đi vừa nói: “Phủ thành chủ nào?”

“Chính là tòa trang viên kia của người.” Người què Lãng Đồ Man Chuy cười nói: “Hoàng đế đã hạ lệnh, chấp thuận để Nam Cương xây thành phủ. Sắc phong người thành lĩnh chủ của tân chủ thành, trở thành vị thân vương thứ sáu. Cho nên Đề Thản trưởng lão đem trang viên của người sửa chữa lại, xây dựng thêm gấp đôi, sử dụng như phủ thành chủ.”

Trương Đức Bưu đi đến trước trang viên của mình, sắc mặt nhất thời đen lại, chỉ thấy trang viên giờ phút này biến thành một cái hồ to, trong hồ là tầng mười ba pháp sư tháp, không biết được ai xây tường vây xung quanh, trung gian để lại một cánh cửa, vài gã Nam Cương nhân đứng gác ở trước cửa.

Đi vào, sắc mặt Man Tử càng đen, bên trong trang viên ngoại trừ tầng mười ba tháp, chỉ có một đồng phòng ở, mặt trên còn treo một tấm biển, viết “Phủ thành chủ”, keo kiệt nghèo túng, thậm chí không bằng phòng ở tồi tàn ở xóm nghèo.

“Đây là phủ thành chủ của ta?”

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên, mặt trên tầng mười ba tháp cũng viết một hàng chữ, xiêu xiêu vẹo vẹo: “A Man, thực có lỗi, đập hư phòng của người, nhưng lòng ta lý thực hải thí (ý là cao hứng, Thái Ca viết sai chính tả), ta đi ra ngoài chơi” xem ra, hẳn là bút tích của Thái Ca.

“Hải thí” từ này viết sai rồi, bị lão hồ kia dùng móng vuốt vạch vài cái, sau đó viết lại một lần nữa, kết quả vẫn là sai.

Thái Ca xóa và sửa bốn lần, cuối cùng lão hồ kia cảm giận ghi chú rõ một hàng chữ nhỏ ở phía dưới, nói: “Ta sẽ không viết, người xem được là được!”

“Không biết Huoshan đại sư hiện tại thế nào?”

Trương Đức Bưu thuận tiện lại đi một chuyến đến Hồ Gầm Sơn Mạch, vấn an Huoshan đại sư cùng đệ tử của hắn. Huoshan đại sư có đông đảo đệ tử. Giờ phút này đã muốn đem núi lửa trong Hồ Gầm Sơn Mạch tạo thành Thiết Lô cốc, ngư đầu nhân luyện kim sư sống ở ở trong này, cùng Thiết Lô cốc trước đây cũng không có khác biệt.

Man Tử hết nhìn đông tới nhìn tây. Không khỏi đối với kỹ xảo luyện kim của Huoshan đại sư bội phục vạn phần, ngăn ngừa mấy tháng thời gian. Nơi này đã thay đổi rất lớn, rất nhiều Man Tộc nhân đã ở nơi này hỗ trợ, kiến tạo rất nhiều xưởng, làm thợ rèn. Rèn vũ khí.

Trong xưởng còn có không ít ngư đầu nhân luyện kim sư, vội vàng cấp vũ khí phụ ma.

Hắn tùy tay cầm lấy nhất kiện vũ khí, trong nháy mắt gõ gõ, phát hiện các vũ khí này đều có thể nói là thượng phẩm, tuy rằng so ra kém vũ khí cấp truyền kỳ, nhưng so với Nam Cương Man Tộc nguyên bản sử dụng mộc côn thiết thương, hoàn mỹ hơn không biết bao nhiêu lần!

“Có kho vũ khí này, thực lực Nam Cương ta sẽ trở mình!”

Nhìn thấy Trương Đức Bư. Đám đệ tử Thác Bì Tư của Huoshan đại sư trong lòng luôn luôn có chút khó chịu, đúng là Man Tử này đã hủy diệt Thiết Lô cốc của bọn họ, làm hại bọn họ phải xa xứ, đi vào Nam Cương định cư. Nhưng Man Tử này là tân chủ nhân Thiết Lô cốc, cho nên bọn họ cũng không thể không cúi đầu.

“Đạo sư đang hội kiến khách nhân, ngài đợi một lát.” Thác Bì Tư không tình nguyện nói.

“Khách nhân?”

Trương Đức Bư nhíu nhíu mày, đột nhiên nhìn thấy Cách Lan đại sư từ trong một gian xưởng đi tới, vội vàng đón, cười nói: “Đại sư, ngài đã ở nơi này!”

Phu nhân cường tráng của Cách Lan đại sư cũng từ trong xưởng chui ra, dừng cảm đến cực điểm vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười ha ha nói: “Lão nhân nghe nói có một vị luyện kim đại tông sư đến đây, liền vội vàng vàng chạy tới đây bái sư, hiện tại cũng là đệ tử của Huoshan đại sư rồi!”

Cách Lan đại sư sắc mặt đỏ bừng, lúng ta lúng túng nói: “Xấu hổ, xấu hổ”

Trương Đức Bư cười nói: “Sống đến già học đến già, trí tuệ của đại sư tiểu đệ vẫn cực kỳ bội phục. Đúng rồi, Huoshan đại sư đang gặp khách nhân nào vậy?”

“Hình như là Hắc Thủy thành man vương.”

“Hắc Thủy thành thành chủ? Chẳng lẽ là A Nhĩ Đan Man Chuy?”

Trương Đức Bư trong lòng vừa động, A Nhĩ Đan Man Chuy là Hắc Thủy thành man vương, trực hệ hậu đại của thánh phụ A Mộc Lý. Mà Trương Đức Bư chỉ là chi thứ.

Hắn cũng từng nghe về A Nhĩ Đan Man Chuy từ miệng Zaid. Lúc ấy hắn là Hắc Kỳ pháo bát trụ quốc Đại tướng quân, từng cùng vong linh Thánh Ma Đạo Sư giao thủ, không phân thắng bại.

Trương Đức Bư đi nhanh hướng phòng của Huoshan đại sư, Thác Bì Tư muốn ngăn trở, lại phát hiện chính mình căn bản không thể đến gần bên người hắn, liền bị một cỗ Đấu Khí xa xa đẩy ra. Trương Đức Bư còn chưa đi vào trước cửa, liền nghe được bên trong truyền đến thanh âm của một người trẻ tuổi, nói: “Huoshan đại nhân, Đức Bư thành chủ có thể cung cấp cho ngài cái gì, Hắc Thủy thành ta cũng có thể cấp đủ cho ngài. Nam Cương Ta lấy thực lực vi tôn. Loại cao thủ giống như Đức Bư thành chủ này, ở Nam Cương ta chỉ có thể xếp ở hàng cao thủ bậc trung. Lấy thực lực của hắn, cũng không thể cam đoan an toàn cho Huoshan đại nhân ngài.”

Huoshan đại sư ngơ một tiếng, nói: “Người gặp qua Đức Bư Man Chuy rồi sao?”

Người trẻ tuổi chần chờ một chút, nói: “Không có.”

Hoắc Sơn đại sư cười nói: “Thì ra là thế, các hạ vẫn là mời trở về đi.”

Người trẻ tuổi còn cố gắng khuyên bảo thêm. Huoshan đại sư đã muốn đứng dậy, nói: “Đại sư có lẽ còn có chút không tin, nhưng mấy ngày nữa. Chỉ sợ Đức Bư Man Chuy ngay cả vị trí man vương có lẽ cũng mất!”

Hai người ra khỏi phòng, Trương Đức Bư ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy người trẻ tuổi nói chuyện cùng Huoshan đại sư mặt mày thanh tú, phía sau còn có hai tôi tớ đi theo.

Nam Cương Man Tộc Sinh hoạt tại Sâm Lâm lý thường thường bộ dạng mày rậm mắt to, khổng vô hữu lực, mà người trẻ tuổi này dáng người lại cao gầy, hơn chút khí chất hào hoa phong nhã.

“A Nhĩ Đan không có khả năng trẻ tuổi như vậy, chẳng lẽ là con hắn?”

Trương Đức Bư trong lòng nghi hoặc, người trẻ tuổi kia cũng chú ý tới hắn, phát hiện so với Nam Cương nhân không có bất đồng, tưởng là Nam Cương thiếu niên đi theo Huoshan đại sư học tập kỹ xảo rèn, liền không để ở trong lòng, đang muốn bước qua, chỉ nghe phía sau Huoshan đại sư cười nói: “A Man lão đệ, nghe lên người khác nói chuyện chính là hành vi không lễ phép a.”

Trương Đức Bư mỉm cười nói: “Đại sư ở đây có quen không?”

“Hoàn hảo, nơi này cảnh sắc so với thú tộc Đại Lục ta còn muốn đẹp hơn, bất quá chính là thường xuyên có một số người mặc danh kỳ diệu đến quấy rối.” Huoshan đại sư dứt lời, liếc mắt nhìn người trẻ tuổi kia một cái.

Hai cái tôi tớ nhất tề tức giận hừ một tiếng, song song bước lên phía trước, nhưng người trẻ tuổi kia lại không có động khí, thân thủ ngăn bọn họ lại, nhìn về phía Trương Đức Bưu, cười nói: “Người chính là Đức Bưu Man Chuy?”

Trương Đức Bưu gật đầu, lại đánh giá hần vài lần, nói: “Người là con trai A Nhĩ Đan? Tu vi cũng không yếu, đã tới tiêu chuẩn Đấu Khí Hóa Hình.”

Người trẻ tuổi kia trong lòng cả kinh, trên mặt bớt đi vài phần kiên cường, cúi xuống cung kính nói: “Trụ quốc tướng quân là gia tổ. Tiểu nhân tên là Thác Bạt.”

Trương Đức Bưu nga một tiếng, cười tủm tỉm nói: “Lấy bối phận đến tính, ta cùng với A Nhĩ Đan tướng quân ngang hàng, lúc này lấy huynh đệ tương xứng. Lại nói tiếp, người còn phải bảo ta một tiếng Thúc thúc!” Dứt lời ha ha đại.

Hai gã người hầu nhất thời giận tím mặt. Thác Bạt sắc mặt khê biến, lập tức lại gục đầu xuống, lấy ra một phần thiếp vàng, cười nói: “Thúc thúc đại nhân, gia tổ bệnh tình nguy kịch, phải người đưa tới thiệp mời, thương nghị sau khi hần qua đời Nam Cương cứu hoán nên đi con đường nào. Tiểu nhân trước đó không lâu đã đi phủ thành chủ, phát hiện Thúc thúc đại nhân không ở đó, không nghĩ tới có thể ở trong này gặp được Thúc thúc đại nhân.”

Trương Đức Bưu tiếp nhận thiệp mời, lật xem một lần. Nghi hoặc nói: “A Nhĩ Đan sắp chết? Ngoại trừ ta ra còn mời người nào?”

Thác Bạt cung kính nói: “Gia tổ đã một trăm hai mươi bảy tuổi, chưa đột phá cảnh giới cuối cùng trở thành Đấu Thánh, đại nạn đã đến. Gia tổ trái lo phải nghĩ, duy độc tương lai Nam Cương không bỏ xuống được, cho nên muốn triệu tập một lần man vương đại hội, an bài hậu sự. Ngoại trừ Thúc thúc cùng với các thành chủ khác, gia tổ còn mời các đại quân Đô Chỉ Huy Sứ, thương nghị người thừa kế trụ quốc tướng quân.”

Trương Đức Bưu im lặng một lát, hần vốn tưởng rằng A Nhĩ Đan Man Chuy sẽ đột phá đến cảnh giới Đấu Thánh, trở thành lực cản lớn nhất của hần, lại không nghĩ rằng vị trụ quốc tướng quân giờ phút này đang nằm ở giường bệnh chờ chết.

Nam Cương nhân sống cũng không dài. Năm mươi tuổi là đại nạn buông xuống, A Nhĩ Đan tu vi thâm hậu, có thể sống đến hơn một trăm tuổi đã xem như rất giỏi.

“Người báo lại với A Nhĩ Đan tướng quân Ta nhất định sẽ tới.”

Thác Bạt cúi đầu chào, đi ra khỏi Thiết Lô cốc, lấy biểu hiện tôn kính. Đến khi ra khỏi Thiết Lô cốc hần mới ngẩng đầu, gió lạnh thổi tới, không khỏi rung mình một cái, thân thủ về phía sau sờ soạng một phen, phát hiện sau lưng mồ hôi lạnh đã làm ướt quần áo.

Trong đó một gã tôi tớ cả giận nói: “Thiếu chủ. Vừa rồi vì cái gì lại cung kính với tên nông dân kia như vậy? Không duyên cớ đã đánh mất thân phận của Thiếu chủ!”

Thác Bạt lau mồ hôi lạnh trên trán, lắc đầu nói: “Hần có thể liếc mắt một cái nhìn ra tu vi cảnh giới của ta, một thân tu vi quả nhiên là sâu không lường được! Hần liếc mắt một cái, Đấu Khí của ta đều bị áp chế, chỉ có thể nhúc nhích một chút. Cơ hồ có thể so sánh cùng gia tổ, thực là đáng sợ! Huống hồ. Hần lại là Thúc thúc của ta, đối hần cung kính một chút cũng là đương nhiên. Sẽ không đánh mất thân phận của ta.”

Hai gã người hầu hoảng sợ, chỉ bằng ánh mắt liền làm cho người ta đánh mất ý chí chiến đấu, tu vi quả nhiên là khủng bố tới cùng cực!

Người tôi tớ chần chờ một lát. Nói: “Thiếu chủ, ngài nói hần có nghe được đối thoại giữa ngài cùng Huoshan đại nhân hay không?”

“Khẳng định nghe được.” Thác Bạt trong lòng tính toán một lát, nói: “Lấy tu vi của hần, chúng ta nói chuyện căn bản không thể gạt được lỗ tai hần. Bất quá lấy thân phận và địa vị của hần, hần là sẽ không

hướng chúng ta ra tay, ân, sẽ không ra tay với chúng ta!”

”Khó trách Tông Ma La lão gia hỏa kia gặp người liền nói Nam Cương ta sắp xuất hiện một vị Đấu Thánh, ta vốn đang nghĩ đến hần là thay Đức Bưu Man Chuy thổi phồng, không nghĩ tới hôm nay vừa thấy, quả thế, tu luyện tới Đấu Khí biến hóa Đệ nhất cảnh giới, sau này mỗi bước đi tới đều khó khăn thật mạnh, thậm chí không hề ít cao thủ bị nhốt ở Đệ nhất cảnh giới hơn mười năm cũng không thể đột phá, chẳng lẽ Đức Bưu Man Chuy này thật là kỳ tài ngàn năm khó gặp như trong miệng Tông.

Ma La Thác Bạt thở dài một tiếng, nói: “Vừa rồi ta nói với Huoshan đại sư, Đức Bưu Man Chuy vài ngày sau sẽ bị hủy bỏ thân phận thành chủ, chỉ sợ hần hiện tại trong lòng đang nhạo báng ta đi?”

Trong Tân Thiết Lô cốc, Trương Đức Bưu cầm thiếp vàng, tùy tay nhét vào trong lồng ngực. Huoshan đại sư cười nói: “A Man lão đệ, vừa rồi người nọ muốn góc tường nhà người lấy cửa, người vì sao không ra tay khiển trách hần một chút?”

“Hần lấy tiêu sái xôn xao”

Trương Đức Bưu lắc đầu cười nói: “Nếu là A Nhĩ Đan tự mình tiến đến, đại sư nói không chừng còn có thể tâm động. Hiện tại Nam Cương Man Tộc ta, đáng để ta ra tay chỉ có một mình hần, không nghĩ tới hần lại sắp chết, ”

Nghĩ đến đây, trong lòng hần cũng thở dài một tiếng, A Nhĩ Đan nếu đã chết, Nam Cương Man Tộc mất đi một cao thủ Kiếm Thánh chống đỡ. Hơn nữa Nam Cương ngũ đại chủ thành man vương khác cũng sẽ rục rịch, thật sự không phải một chuyện tốt.

“Đúng rồi đại sư, ” Trương Đức Bưu từ trong không gian giới chỉ lấy ra Sơn Khâu chi chùy, cười làm lạnh nói: ” Vũ khí của ta lại phá hư rồi, làm phiền ngài tu bổ giùm”

codon.traí

192. Chương 192: Quyền Ý Hoành Không

Dã Man Vương Tọa

Tác giả: Thạch Trụ

Chương 192: Quyền Ý hoành không

Dịch: dat91hn

Biên: contraithanchet

Nguồn : Kiếm Giới

Huoshan đại sư lần trước “Tu bổ vũ khí” cho tiểu tử này hủy đi Thiết Lô cốc. Không nghĩ tới lần này hần cư nhiên còn có mặt mũi năn nỉ tiếp, lúc này phát tay áo nói: “Không sửa, hả? Đây là Sơn Khâu chi chùy. Tại sao lại ở trong tay của người? Chẳng lẽ cuồng sư Kiếm Thánh Odin Ehm đã bị người giết ?”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Sơn Khâu chi chùy thật là lấy trong tay hần, nhưng ta còn không có thực lực giết hần, bất quá chỉ sợ Odin Ehm giờ phút này mặc dù không chết, cũng bị trọng thương.”

Huoshan đại sư hít một ngụm lãnh khí, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ người này ngay cả Odin Ehm cảnh giới Kiếm Thánh Huyết Nhục Trọng Sinh cũng bị đánh trọng thương không thể chữa khỏi sao? Tại sao Odin Ehm mặc dù không chết cũng bị trọng thương?”

Trương Đức Bưu biết hần nghĩ gì, cũng không có giải thích, nói: “Đại sư, cái chùy này còn có thể tu bổ không?”

Huoshan đại sư lúc này mới kiểm tra tổn thương Sơn Khâu chi chùy, chỉ thấy chùy đầu băng khai hai cái lỗ nhỏ, nhíu mày nói: “Sao Sơn Khâu chi chùy bị hao tổn?”

“Ta cùng một vị cao thủ Long Tộc tu luyện Đại Uy Thiên Long quyết giao thủ hai chiêu, Sơn Khâu chi chùy bị Đại Uy Thiên Long khí của hần đánh vỡ.”

Huoshan đại sư lại hít một ngụm lãnh khí, nhìn thấy hắc phảng phất như đang nhìn quái vật hoang dã, hắc cùng Trương Đức Bưu tách ra mới mấy tháng ngắn ngủi không nghĩ tới tiểu tử này cư nhiên đã trải qua nhiều chuyện như vậy.

Hồi lâu, Huoshan đại sư luyện kim đại tông sư mới phun ra một ngụm trọc khí, lẩm bẩm nói: “Long Tộc trời sinh thần lực, hơn nữa Đại Uy Thiên Long quyết tăng cường lực lượng, nhưng ngươi không có bị người ta một quyền đánh chết, thực là may mắn! Gã cao thủ Long Tộc kia nhất định chưa đem Đại Uy Thiên Long khí tu luyện đến cảnh giới cao nhất, nếu không ngươi đã sớm chết rồi! Cũng may Sơn Khâu chỉ chùy tổn thương không lớn, còn có thể tu bổ. Cái chuôi vũ khí này trước đặt ở chỗ ta, qua vài ngày ngươi lại đến lấy.”

“Vậy làm phiền đại sư.”

“Đúng rồi A Man, ngươi đem Sơn Khâu chi chùy đặt ở chỗ ta, còn có vũ khí dùng không? Bích Tỉ Dao còn không bằng Sơn Khâu chi chùy, ngươi phải giữ gìn nhiều hơn, miễn cho lại bị người ta phá hủy, đến lúc đó ta cũng không có tài liệu tu bổ!”

“Đại sư yên tâm, đoạn thời gian trước ta lại chiếm được mấy kiện vũ khí cấp truyền kỳ.”

“Mấy kiện vũ khí cấp truyền kỳ, ”

Huoshan đại sư im lặng, sau một lúc lâu rốt cục nhìn không được tuôn ra một câu thô khẩu: “ Ngươi giỏi!”

Rời đi tân Thiết Lô cốc. Trương Đức Bưu lập tức trở lại chủ thành, Nham Thạch Man Chuy đã biết tin tức hắc trở về, đang ở thành chủ phủ chờ hắc.

Nhìn thấy phụ thân. Trương Đức Bưu trong lòng nóng lên, đi ra phía trước, cộc nhủ nói: “Phụ thân, tu vi của ngài càng ngày càng cao nha.”

Gương mặt lạnh lùng của Nham Thạch Man Chuy lộ ra vẻ tươi cười, gật đầu nói: “Trước đó không lâu đám người Đề Thản trưởng lão đồng loạt ra tay, liệt sát vương cấp ma thú chung quanh, dùng ma hạch cùng máu Minh Thần giúp ta tăng Tinh Thần Lực. Trước mắt Tinh Thần Lực của ta đạt tới cấp bậc Thánh Ma Đạo Sư, tu luyện tự nhiên là làm ít công to.”

Hắc nói khinh miêu đạm tả - nhẹ nhàng băng qua, nhưng Trương Đức Bưu lại biết đám người Đề Thản trưởng lão chỉ sợ rất vất vả, máu Minh Thần cố nhiên trân quý, nhưng ma hạch vương cấp ma thú cũng không phải dễ dàng tìm được như vậy. Hơn nữa đem Tinh Thần Lực của một người tăng lên tới cấp bậc thánh ma đạo, càng cần lượng lớn ma hạch, mấy ngày nay vài vị trưởng lão cư nhiên có thể săn bắt nhiều ma hạch như vậy, có thể thấy được bọn họ vì đem phụ thân đào tạo thành một vị đại cao thủ khác của Nam Cương đã hạ vốn gốc.

Nghĩ muốn trở thành một cao thủ cũng không phải đơn giản như vậy, Trương Đức Bưu hiểu rất rõ điều này, trong quá trình tu luyện Đấu Khí nơi nơi đều che kín bấy rập. Một ... Không cẩn thận đi nhầm phương hướng sẽ không tiến bộ, tỷ như phương diện ma thú khế ước. Cùng ma thú ký kết chia xẻ khế ước quá sớm, có thể làm cho Tinh Thần Lực cả đời bị hạn chế.

Phương diện lớn ví dụ như là Chân Thật Chi Nhân gần đây hắc tu luyện, nếu là không tu luyện Chân Thật Chi Nhân, mặc dù mạnh mẽ tăng lên tới cảnh giới Đấu Thánh, hắc cũng sẽ bị hạn chế ở Huyết Nhục Trọng Sinh.

Cho dù là cảnh giới Đấu Khí Ngoại Phóng, Đấu Khí Như Cương, Đấu Khí Như Dao, cơ hồ mỗi một cái cảnh giới đều có đường sai, nếu tu luyện lạc lối, muốn thành công rất khó khăn. Cho nên trên đời này thiên tài mặc dù nhiều. Nhưng có mấy ai đại thành.

Trong lòng Trương Đức Bưu cảm giác phải đem quá trình tu luyện của chính mình viết ra, để cho tất cả Nam Cương nhân nghiên cứu, để cam đoan chính mình sẽ không bị lạc lối. Hắc phải thật cẩn thận, miễn cho kinh nghiệm của mình để lại khiến cho hậu nhân cũng đi vào đường sai.

Trên thực tế Trương Đức Bưu căn bản không có dự kiến đến hắc đang làm một việc vĩ đại cỡ nào. ý nghĩa của chuyện này thậm chí vượt qua thánh phụ A Mộc, hắc lưu lại tấm bia đá đủ để cho tất cả tộc nhân nhớ kỹ hắc, ngàn thế muôn đời sau, còn tán dương công tích vĩ đại của hắc!

Trương Đức Bưu sau khi hồi phục thân, mới biết được đám người Đề Thản trưởng lão cũng không ở trong thành, có hai vị trưởng lão mang theo Man Tộc tinh anh đệ tử đi cao nguyên phía Tây, tôi luyện bọn họ, mà vài vị trưởng lão khác thì đi thâm uyên, săn bắt vương cấp ma thú. Chuẩn bị tích góp từng tí một đại lượng ma hạch, giúp cho đệ tử Nam Cương khác tăng Tinh Thần Lực.

“Xem ra A Nhĩ Đan mời. Chỉ có thể một mình ta đi.”

Trương Đức Bưu đem thiệp mời giao cho phụ thân, Nham Thạch Man Chuy nhìn kỹ một lần, nghi hoặc nói: “A Nhĩ Đan sắp chết ? Điều này sao có thể?”

“Hắn đã muốn một trăm hai mươi bảy tuổi, đã tới sinh tử đại nạn, Man Tộc nhân ta có thể sống đến hơn một trăm tuổi, đã là thọ rồi.”

Nham Thạch Man Chuy lắc đầu nói: “Mấy ngày nay ta tìm hiểu điển tịch cất chứa ở quan khán thần miếu. Phát hiện một trăm năm trước trưởng lão ghi lại một chuyện thú vị về A Nhĩ Đan . Thời điểm A Nhĩ Đan còn không phải là trụ quốc tướng quân, chính là một mao đầu tiểu tử hai mươi tuổi, người này vô cùng thông minh, so với người còn nghịch ngợm hơn. Có một lần hắn chạy đến thần miếu tàng thư khổ trộm đi võ học điển tịch. Bị trưởng lão bắt được. Trưởng lão niệm tình hắn là hậu đại trực hệ của A Mộc, nên không có xử phạt hắn, thả hắn rồi đi. A Man, người có biết hắn trộm chính là võ học gì không?”

Trương Đức Bưu bị này chuyện xưa hấp dẫn thật sâu, nói: “Hắn trộm võ học gì?”

Nham Thạch Man Chuy hít vào một hơi thật sâu, nói: “Thương Lan Đấu Khí Quyết.”

“Thương Lan Đấu Khí quyết?” Trương Đức Bưu ngẩn ngơ, nói: “Phụ thân, đây không phải là tâm pháp ngài tu luyện sao?”

“Không sai. Thời điểm Ta tu luyện Thương Lan Đấu Khí Quyết liền phát hiện. Loại tâm pháp này lúc đầu tiến cảnh thông thả, nhưng hậu kỳ tiến bộ cực nhanh. Hơn nữa loại này tâm pháp còn có một đặc thù, chính là trú nhan cố thọ, kéo dài sinh mệnh tu luyện giả . A Nhĩ Đan một trăm năm trước học trộm Thương Lan Đấu Khí Quyết, mấy năm nay chỉ sợ đã sớm đem tâm pháp này luyện đến cực hạn. Sinh mệnh kéo dài thật lớn, cho nên chuyện hắn sắp chết mới có thể khiến ta cảm thấy kinh ngạc.”

Trương Đức Bưu không khỏi lâm vào trầm tư. Thương Lan Đấu Khí quyết bài danh không bằng Long Mông Bảo Tượng, nhưng nó tuyệt đối là tâm pháp tối thần kỳ do Man Tộc khai phá, chỉ cần một hiệu quả kéo dài tuổi thọ đã đủ để cho bất luận kẻ nào cũng phải đổ mắt .

A Nhĩ Đan nếu thật sự đem Thương Lan Đấu Khí Quyết tu luyện đến cảnh giới cao nhất, như vậy hiện tại hắn hẳn là còn vui vẻ, mà không phải nằm trên giường bệnh chờ chết, về phần đem tương lai Man Tộc cùng Hắc Kỳ cầm quân phó thác cho những người khác, thật đáng chê cười.

“Lão gia hỏa này rốt cuộc đang làm cái quỷ gì?”

Lúc này, trong thành đột nhiên truyền đến một trận thanh âm ồn ào cùng tiếng đánh nhau, đưa hắn từ trong trầm tư bừng tỉnh, Trương Đức Bưu bỗng nhiên ngẩng đầu. Nham Thạch Man Chuy nhíu mày nói: “Là trong thành các thế gia quý tộc lại đang sinh sự, phỏng chừng là biết được người đã trở lại

Hiện giờ Bắc Chu hoàng đế bệ hạ đã thừa nhận Nam Cương chủ thành là hợp pháp, hơn nữa chủ thành này phần vinh phát đạt như thế, xa xa vượt qua các Man Tộc chủ thành khác, các thế gia quý tộc cố ý gây hấn sinh sự, ngoại trừ cấp cho tân man vương Trương Đức Bưu một hạ mã uy, còn muốn chia cắt ích lợi, từ tân chủ thành đạt được ưu đãi.

Trương Đức Bưu sắc mặt âm trầm. Bước đi ra khỏi thành chủ phủ rách nát.

Trong chủ thành, đám người Thác Bạt vẫn chưa đi. Mà ở trên ban công một tòa lầu , lẳng lặng nhìn đám hỗn loạn phía dưới , thỉnh thoảng liếc mắt một cái về phía thành chủ phủ.

“Y Bồ gia huyền hảo hung hăng!” Một gã tôi tớ liếm liếm môi, nói: “Thiếu chủ, người nói Đức Bưu thành chủ sẽ xử lý như thế nào?”

“Còn có thể xử lý như thế nào?”

Thác Bạt mỉm cười nói: “Đương nhiên là huyết tinh trấn áp. Dem đám phần tử quấy rối đuổi ra ngoài. Y Bồ gia tộc ở Hắc Thủy thành hàng năm đều tìm Man Chuy gia ta gây phiền toái, chỉ sợ lần này bọn họ gặp nạn rồi!”

Đang nói, Trương Đức Bưu đã từ trong thành chủ phủ đi ra, Thác Bạt vội vàng từ trên lầu nhảy xuống, bước nhanh đi đến trước mặt hắn, khom người thi lễ nói: “Thức thức. Có muốn để cháu trai ra tay hay không, đuổi những người này đi? Nếu Thức thức ra tay, chỉ sợ có chút ảnh hưởng tới uy tín của ngài.

Trương Đức Bưu liếc mắt một cái, mỉm cười nói: “Người thật hiểu cách vuốt mông ngựa, bất quá còn không tới phiên người ra tay.

Lilith nắm tay tiểu Nhĩ Nhã đi tới. Đứng ở cách đó không xa, thản nhiên liếc ngả tư đường một cái, cười nói: “A Man, xem ra Man Tộc các người cũng không phải bền chắc như thép đâu” .

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, các con cháu thế gia quý tộc đang nháo sự trên đường cũng phát hiện hắn, nhao nhao ồn ào hướng tới bên này, mà Y Bồ gia tộc cùng các trưởng giả của thế gia khác đứng ở bên đường chờ xem diễn kịch.

”Hắn chính là vị man vương thứ sáu sao? Trẻ tuổi như vậy sao? .

“Mao đầu tiểu tử chưa dứt sữa, nhìn xem ta xử lý hắn như thế nào.”

“Nếu hắn dám động thủ, chúng ta cũng dám động thủ” .

Đám con cháu thế gia rốt cục nháo đến trước mặt Trương Đức Bưu, một người đánh bạo nói: “Người chính là Đức Bưu Man Chuy? Tuổi không lớn, như thế nào có thể làm linh chủ của một thành thị ? Chúng ta đến cạo sát týt, ai thắng người đó chính là tân man vương của chủ thành này” .

Trương Đức Bưu nâng mí mắt lên, đột nhiên hoàn toàn bùng nổ, Man Đẩu Khí vô cùng hùng hậu phá thể mà ra, giống như một đạo khí trụ xông lên trời cao, oanh!

Bị cổ Đẩu Khí đánh sâu vào, cơ hồ tất cả mọi người nhìn thấy phía trên Nam Cương chủ thành giống như bạo mở pháo hoa. Không gian bị Đẩu Khí xúc động, phẳng phất như một viên thạch tử rơi vào mặt hồ tĩnh lặng , không gian nhất thời tạo nên từng đạo sóng gợn!

Tiếp theo một đạo hồng kiều kéo dài qua hư không, từ chủ thành bên này kéo dài đến bên kia, ngạnh sinh sinh thiết nhập hai bên hư không, chiều ngang dài hơn mười dặm!

Thân cầu nhỏ hẹp, trên cầu đủ loại hồng hoang mãnh thú, long, xà, giao, mãng, khuyển, thư, lộc lăng, dương ma, nhân mã, cự li, cùng với rất nhiều ma thú mạnh mẽ không biết tên , nhất tề há mồm rống giận, thanh âm vang vọng thiên địa!

Đây cũng không phải chân chính tiếng gầm của mãnh thú, mà là Quyền Ý thần niệm rống to, làm cho tâm hồn người ta rung động cùng áp bách!

Sinh Tử Kiêu!

Ngưng tụ thành thực chất Quyền Ý thần niệm!

Trương Đức Bưu ánh mắt lướt qua đám con cháu thế gia này. Lại quét về phía trưởng giả các đại thế gia, những người đó gặp được ánh mắt của hắn liền không khỏi kinh hãi, vội vàng cúi đầu xuống.

Trương Đức Bưu mỉm cười nói: “Xem ra các đại gia đều ổn định rồi phải không? Thác Bạt, người trở về nói cho gia gia của người, ta nhất định sẽ đi bái phỏng hắn!” Dứt lời, phát tay áo trở về thành chủ phủ.

Đám con cháu thế gia nuốt nước bọt, vội vàng phản hồi về bên người trưởng giả gia tộc mình , thấp giọng nói: “Làm sao bây giờ?”

Đám trưởng giả thất thần nhìn Sinh Tử Kiêu Quyền Ý vắt ngang qua trời cao, lẩm bẩm nói: “Như thế nào còn không biến mất? Như thế nào còn không biến mất? Chẳng lẽ Quyền Ý thần niệm của hắn, ngoại trừ có thể ngưng tụ thành thực chất, còn có thể để lại dấu vết hư không?”

“Chẳng lẽ hắn đã sắp trở thành Đẩu Thánh ?”

Thác Bạt cũng nhìn thấy này một đạo Quyền Ý thần niệm. đạo thần niệm đọng lại như thế, đủ để giắt ở trên không Nam Cương chủ thành trăm ngàn năm không thay đổi, cảnh cáo tất cả những người lòng dạ khó lường.

Đây là bất chiến tự nhiên thành.

Hành động này của Trương Đức Bưu không những kinh sợ đám quý tộc thế gia này, cũng có thể hướng tất cả Nam Cương nhân mà tuyên dương sự cường đại của hắn, Nam Cương lấy thực lực vi tôn, một tòa Sinh Tử Kiều Quyền Ý thần niệm này, liền khiến hắn trở thành lãnh tụ tinh thần trong lòng mọi người!

“Ta vốn tưởng rằng hắn sẽ ra tay đại khai sát giới. Lại không nghĩ rằng hắn dùng biện pháp nhất lao vĩnh dật này, các thế gia chỉ sợ sẽ trở nên thành thành thật thật, không ai dám động đến hắn, nói không chừng còn có thể nguyện trung thành đầu nhập vào về phía hắn ”

Thác Bạt hướng hai gã tôi tớ phát tay nói: “Chúng ta trở về đi.”

Hai người lúc này mới từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, vội vàng đuổi kịp hắn, thấp giọng nói: “Thiếu chủ, vừa rồi Đức Bưu thành chủ nói nhất định sẽ đi bái phỏng lão gia là có ý tứ gì?”

Thác Bạt mặt nhăn mày nhú, suy tư nói: “Trong Thiết Lô cốc hắn cũng đã nói qua nhất định đi gặp, ở đây lại nhấn mạnh một lần, khẳng định có thâm tàng hàm nghĩa. Chẳng lẽ nói, gia tổ giả bệnh, không có khả năng, tuyệt không có khả năng này! Ta luôn ở bên hắn, rõ ràng là bệnh tình nguy kịch a”

“Nếu lão gia thật sự là giả bệnh, như vậy cả Nam Cương lục đại chủ thành, chỉ sợ cũng chỉ có lão gia mới có thể áp hắn, khó trách Đức Bưu thành chủ cường điệu nói, muốn đi bái phỏng lão gia.”

Trong đó một gã tôi tớ nói: “Nếu hắn đánh bại lão gia, uy vọng của hắn có thể đạt tới đỉnh, Nam Cương lục đại chủ thành ta đều phải coi hắn như Thiên Lô sai đâu đánh đó!”

Thác Bạt mỉm cười nói: “Nếu hắn bại? Gia tổ sẽ thừa cơ nhất thống Nam Cương” .

Hắn đột nhiên ha hả cười nói: “Các ngươi vừa nói như vậy, ta cũng cảm thấy gia tổ nhất định là giả bệnh! Bất quá, lấy thân phận địa vị của gia tổ , vì sao còn muốn giả bệnh? Thực là kỳ quái !”

Trong Thành chủ phủ, Trương Đức Bưu rốt cục cũng được nhàn hạ, thanh thần ổn định đem tâm đắc tu luyện đã biết viết xuống, sau đó giao cho Nham Thạch Man Chuy. Còn sao chép một bản Chiến Thần bí quyết cùng đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân lưỡng chủng tâm pháp. Đưa đến không gian Thánh Nguyên vương tọa trong thần miếu.

Lúc này, thành chủ phủ nghênh đón một vị khách không mời mà đến, còn chưa vào cửa liền cười to nói: “A Man lão đệ, chiêu thức ấy của ngươi thực là ngoạn mục, ngoạn ngoạn, một cái Quyền Ý thần niệm kéo dài hơn mười dặm, Cho dù là thượng cổ Đấu Thánh cũng không có bút tích lớn như ngươi vậy ! Ngày mai chính là đại hội man vương do A Nhĩ Đan cử hành, ngươi thật sẽ nổi tiếng!”

Trương Đức Bưu vừa mừng vừa sợ, vội vàng đón người nọ, ôm thật mạnh một cái, cười nói: “Tông Ma La lão ca, ngươi rốt cục cũng tới gặp ta . Ta còn đang phát sầu chính mình không biết đường đi Hắc Thủy thành!”

Người nọ đúng là Tông Ma La, lão nhân cao to , nghe vậy không khỏi nao nao, nhắc nắm tay nắm thật mạnh vào ngực hắn, cười nói: “Ngươi không nói sớm? Ta đã muốn phái Duẩn Ma La tiểu hôn đản kia thay ta đi! Cũng tốt, dù sao A Nhĩ Đan hôn đản này sắp chết, đi gặp hắn một lần cũng không sao, năm đó lão tử bị tên hôn đản này cho ăn nhiều thiệt thòi ”

193. Chương 193: Ngu Xuẩn Cùng Thiên Tài

Để Đức Bưu cùng Tông Ma La dắt tay nhau đi tới Hắc Thủy thành. Hai người bọn họ cước bộ cực nhanh, cho dù là tuần mã ngày đi tám trăm dặm cũng muốn bị bọn họ xa xa bỏ lại phía sau.

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, Trương Đức Bưu hỏi: “Lão ca ca, A Nhĩ Đan đến tốt cùng là dạng người như thế nào?”

Tông Ma la suy tư một lát, nói: “Hắn là một gã ngu xuẩn.”

“Ngu xuẩn?” Trương Đức Bưu không khỏi ngạc nhiên, A Nhĩ Đan tu vi sâu không lường được, huống hồ là trụ quốc tướng quân của Hắc Kỳ cấm quân, thấy thế nào cũng không thể là một gã ngu xuẩn.

Tông Ma La cười nói: “Kỳ thật cũng không phải một mình ta cho rằng như vậy, mà là ngũ đại chủ thành cùng ta và các lão gia đều cho rằng tên hỗn đản này ngu xuẩn. tuổi của A Nhĩ Đan so với chúng ta đều lớn hơn, hơn nữa người này tư chất đặc biệt kém. Tỷ như nói đồng dạng một chiêu thức, ta luyện ba bốn lần, liền có thể nắm giữ, người thường cũng nhiều nhất cần mười lần, A Man lấy tư chất của người chỉ sợ xem một lần có thể sử xuất được. Mà A Nhĩ Đan cho dù luyện trên một trăm lần, một ngàn lần, cũng không nhất định có thể học được!”

Trương Đức Bưu nhú mày nói: “Vậy sao hắn có thể trở thành trụ quốc Đại tướng quân của Hắc Kỳ cấm quân?”

Tông Ma La thở dài một tiếng, nói: “Hắn tuy rằng ngu dốt, nhưng có ưu điểm hạng nhất, đó là bám riết không tha.”

Nói tới đây, Tông Ma La trong giọng nói không tự chủ được mang theo một ít kính trọng, nói: “Một chiêu thức, nếu hắn luyện một ngàn lần không học được, như vậy hắn sẽ luyện một vạn lần, thẳng đến khi học được mới thôi! Hơn nữa mỗi khi hắn học được, uy lực của chiêu thức kia ở trong tay hắn đều mạnh bất khả tư nghị, xa xa vượt qua chúng ta! Năm hắn bốn mươi tuổi vẫn là Man Đẩu Sĩ bậc một, khi đó ta cùng lão quái vật Tề Cách Già La của Già La gia mới mười tuổi, nhưng đã là Man Đẩu Sĩ. Hắn năm mươi tuổi, ta cùng Tề Cách Già La tu luyện đến cảnh giới Đẩu Khí Như Sơn, hắn chẳng qua tu luyện đến Đẩu Khí Như Đao.”

”Tiếp qua mười năm nữa, hắn sáu mươi tuổi, cứ nhiên cùng chúng ta trở thành cao thủ Đẩu Khí Hóa Hình! Khi đó ta cùng đám người Tề Cách mới ba mươi tuổi, là thiên chi kiêu tử, tự nhiên khinh thường hắn. quá rất lâu, Đẩu Thánh của Già La tộc, Mục Già La đại trụ quốc đã chết, cao thủ các đại thế gia của ngũ đại chủ thành bắt đầu tranh đoạt vị trí trụ quốc tướng quân. Khi đó hắn mới tiến vào ánh mắt của chúng ta.

Mục Già La chính là kẻ gây phân liệt Nam Cương Man Tộc và Hắc Kỳ cấm quân đại trụ quốc, Đẩu Thánh của Già La gia tộc đem Long Mông Bảo Tượng cùng với các tâm pháp khác của các đại cao thủ Man Tộc từ Thần Á thần miếu mang đi.

Cũng bởi vì hắn tự cho là đúng, thần miếu trưởng lão hội xuất hiện phân liệt, một đám trưởng lão mang theo tộc nhân đi về phương nam, đến triều đại Nam Minh công quốc.

Tông Ma La tiếp tục nói: “Lúc ấy cao thủ thế hệ trước của ngũ đại chủ thành không sai biệt lắm đều đã chết già, cao thủ trẻ tuổi của mỗi chủ thành đều có ba bốn người, bao gồm cả ta cùng Tề Cách Già La. Tề Cách Già La tu luyện Long Mông Bảo Tượng, mà ta tu luyện chính là Ma La Hoàng Kim Thần Tọa, những người khác cũng có võ học gia truyền của chính mình. Duy độc A Nhĩ Đan này tuy rằng là hậu đại của thánh phụ, nhưng không có võ học gia truyền, hơn nữa chiêu thức của hắn cũng là bình thường nhất trong các chiêu thức, căn bản không tinh diệu bằng chúng ta. Nhưng chính những chiêu thức bình thường này, cứ nhiên đánh bại hết thấy đám cao thủ trẻ tuổi tự xưng là thiên tài của ngũ đại chủ thành chúng ta, lấy ưu thế mỏng manh giành thắng lợi, đoạt được vị trí trụ quốc tướng quân!”

Trương Đức Bưu nghe đến đó, cũng sinh ra kính trọng chỉ tâm đối với A Nhĩ Đan, trong lời nói của Tông Ma La có thể nghe ra, A Nhĩ Đan người này tư chất kém lạ thường, so với Người Nam Cương bình thường còn có chút không bằng, thậm chí không thể so sánh cùng chủng tộc khác, hắn sở dĩ có thành tựu như hiện giờ hoàn toàn là dựa vào mồ hôi cùng cố gắng của chính mình. Ngày qua ngày, năm qua năm tu luyện!

“A Man, tu vi của ngươi tiến bộ mặc dù mau, nhưng ta cũng không kính nể ngươi, bởi vì ngươi của tư chất tốt, ngươi còn rất thông minh! Trên đời này đáng để ta kính nể chỉ có một mình A Nhĩ Đan!”

Tông Ma La nhớ lại chuyện cũ. Nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, nói: “Lúc ấy hắn đoạt được vị trí trụ quốc tướng quân, chúng ta tự nhiên rất không vui, quân Đô Chỉ Huy Sứ của ngũ đại chủ thành cũng không nghe hắn, Thiên Đế thành Tề Cách Già La chính là chỉ huy. Ta là phó chỉ huy, chúng ta khi đó thực đoàn kết, không giống hiện tại loạn như vậy, hai chúng ta đoàn kết đối nghịch cùng hắn. A Nhĩ Đan ngu xuẩn này thấy không thể chỉ huy hay dụng đến bọn ta, liền nói với chúng ta, sang năm tái đấu một trận, ai

thắng ai liền làm trụ quốc tướng quân. A Man người xem, ta nói đúng không? Người kia đã muốn đại đột bất trị (ngu lâu khó đào tạo)!”

Trương Đức Bưu cười nói: “Trí tuệ của hần thật đáng để chúng ta bội phục, hơn nữa cũng không phải ngu xuẩn như vậy, rất có thủ đoạn! Nếu các người lại bị đánh bại, ai còn dám phản đối hần?”

Tông Ma La thở dài một tiếng, trên mặt không khỏi mang theo một tia sợ hãi, nói: “Chúng ta lúc ấy nhớ tới thủ đoạn của hần, chỉ cảm thấy hần thực xuẩn. Cư nhiên muốn buông tha cho vị trí trụ quốc tướng quân. Nào biết tới năm thứ hai, chúng ta tái giao thủ cùng hần, lại bị thua, bị hần dùng chiêu thức bình thường nhất đánh cho hoa rơi nước chảy! Sau khi Hần thắng, chúng ta còn có chút không phục, liền nói năm thứ ba lại đến.”

Trương Đức Bưu hiếu kỳ nói: ” Năm thứ ba có phải các người lại bị đánh bại hay không?”

“Bại thật thê thảm”

Tông Ma La gật đầu nói: “Chúng ta lần đầu tiên tỷ thí, hần chỉ có thể lấy ưu thế mỏng manh thắng chúng ta. Năm thứ hai tỷ thí hần thắng cũng rất vất vả, tới năm thứ ba hần liền thắng thật sự thoải mái ! Năm thứ tư hần đứng ở nơi đó, liền không còn ai dám tìm hần giao thủ , các đại gia đối với hần tâm phục khẩu phục, đều thừa nhận hần là trụ quốc tướng quân”

Trương Đức Bưu im lặng thật lâu, sau đó từ từ phun ra một ngụm trọc khí.

Đây là A Nhĩ Đan Man Chuy. Một lịch trình phấn đấu của nam nhân tư chất kém tới cực điểm, hần không chỉ có tư chất kém, tu luyện tâm pháp cũng chỉ là nhất lưu tâm pháp, so ra kém sở học của các đệ tử thế gia, nhưng toàn bộ dựa vào ý chí cùng cố gắng, trở thành một tuyệt thế cường giả!

“Sau đó chúng ta ở chung với hần khá lâu, mới phát hiện tên hỗn cầu này căn bản không giống người thoát nhìn trung hậu thành thật như vậy, giả hoạt như cáo (nguyên văn: con thỏ)!”

Tông Ma La cười nói: ”Hần là thống soái trời sinh, binh tới tay hần tựa như các chiêu thức bình thường, đều có thể phát huy uy lực lớn nhất. Tên hỗn cầu mang theo chúng ta nam chinh bắc chiến, công thành chiếm đất, đánh cho triều đại Nam Minh công quốc không thể không ký kết hiệp ước. sau khi chiến sự bình định không bao lâu, ta cùng Tề Cách lão quái vật trở mặt, cả ngày mang theo quân đội đánh tới đánh lui, đánh nhau túi bụi. A Nhĩ Đan hỗn đản kia giận tím mặt, đem chân của chúng ta đều đánh gãy , còn không cho phép người khác trị liệu, ta cùng Tề Cách liền giao ra binh quyền, không bao giờ ... đi gặp hần nữa.

“Hiện tại ngẫm lại, hần cũng sắp chết, ân oán này cũng liền tan thành mây khói , hưởng hồ hần đánh gãy chân của chúng ta cũng là vì tốt cho chúng ta, bằng không ta cùng Tề Cách khăng định muốn đấu tới người chết ta sống. Lúc ấy ta cùng hần chinh chiến như lão huynh đệ. Cũng đều là lão bất tử vào sống ra chết, còn so đo cái gì?”

Trương Đức Bưu nhún nhún vai, trầm nghĩ: “A Nhĩ Đan sắp chết? Chỉ sợ vị tất. Bất quá hần nếu còn có thể sống thật lâu, vì cái gì muốn lừa gạt các đại gia nói hần mệnh còn không dài, khiến các đại man vương của ngũ đại chủ thành thị đi gặp hần? Vị trụ quốc tướng quân này đến tột cùng làm cái quỷ gì?”

”Quên đi, vẫn là không nghĩ tới nữa. Tới Hắc Thủy thành rồi nhìn thấy hần, hết thấy nghi hoặc đều sẽ rõ.

Mặt trời lặn, Trương Đức Bưu cùng Tông Ma La rốt cục đã tới Hắc Thủy thành, Man Tộc lục đại chủ thành, ngoại trừ Nam Cương chủ thành, còn có Thiên Đế, Huyền Độc, Vân Tước, Yển Ly cùng Hắc Thủy. Hần chỉ đi qua Thiên Đế thành, Hắc Thủy thành, đây vẫn là lần đầu tiên đến chỗ chủ thành tọa lạc tại phía Đông Nam Lạc Nhật Sâm Lâm của Hắc Thủy hà này, phía trước tiếp qua mấy chục dặm chính là nơi Thiết Kỳ cấm quân canh gác Thiết Bích Hùng Quan.

Trương Đức Bưu cùng Tông Ma La đi vào trong thành, hết nhìn đông tới nhìn tây, chỉ thấy thành thị này cùng Nam Cương chủ thành bất đồng, Nam Cương chủ thành ngoại trừ Man Tộc, còn có không ít phần đất bên ngoài của mao hiểm giả cùng với thương nhân, mà nơi này thuần túy là Người Nam Cương.

Khiến hần không thể tưởng được chính là, nơi này cư nhiên cũng có trường học, truyền thụ võ học của địa phương, thực lực của cư dân phổ thông so với các thành thị khác đều cao hơn.

Đại đa số thành chủ của các đại chủ thành và gia chủ cùng với trưởng lão của các thế gia đều đã tới rồi, được gia nhân Man Chuy nghênh đón tiến vào phủ của trụ quốc tướng quân, Trương Đức Bưu cùng Tông Ma La cũng được thỉnh nhập trụ quốc tướng quân phủ.

Hai người rất nhanh phát giác không khí nơi này thực quỷ dị, cẩn thận tưởng tượng liên bình tĩnh đại ngộ, A Nhĩ Đan sắp chết, khẳng định muốn chọn cử người kế thừa hắc, tiếp nhận Hắc Kỳ cấm quân.

Mà phương thức chọn lựa đại trụ quốc của Man Tộc không giống người thường, không cần người có tài cán quân sự hay không, bọn họ chú trọng chỉ có vũ lực!

Ở trong lòng người Nam Cương, đạo lý ai nắm tay lớn nhất mới là người nắm giữ quyền lực!

Đem người khác dũa khoa, đánh cho tâm phục khẩu phục, mới có thể nắm giữ quân quyền của Hắc Kỳ cấm quân, không chế quân đội của đế quốc được xưng có lực công kích cực mạnh này, tựa như A Nhĩ Đan nắm đó vậy!

Cho nên các đại man vương cùng cao thủ thế gia đều muốn rục rịch, ý đồ lớn tiếng dọa người.

Trương Đức Bưu ánh mắt chớp động, có không ít người nhìn chằm chằm tới tân man vương hắc, thầm nghĩ: “Ta nghĩ thống nhất Nam Cương, lần man vương đại hội này chính là một thời cơ tốt nhất! Bất quá quyết đấu với man vương căn bản không có ý nghĩa, chỉ có chiến thắng A Nhĩ Đan mới làm cho người ta không còn lời nào để nói!”

Đang nghĩ ngợi tới, Thác Bạt đột nhiên từ sau viện đi tới, nhìn thấy hai người không khỏi nao nao. Vội vàng vui sướng tiến ra đón, cười nói: “Hai vị thúc thúc, các người rốt cục đã đến, gia tổ đang nhắc tới các người đây!”

Tông Ma La năm đó là từng là huynh đệ chiến hữu của A Nhĩ Đan, Thác Bạt xưng hắc một tiếng thúc thúc là chuyện đương nhiên.

“Hừ! Kẻ dối trá, người thấy hắc là trưởng bối, chẳng lẽ không nhìn thấy thúc thúc ta hả?”

Thác Bạt nghênh thanh nhìn lại, trong lòng âm thầm kêu khổ: “Thảm, thảm, cư nhiên là hắc, tình tình hai lão nhân này đều nóng nảy, không chừng còn muốn nháo sự!”

Vị lão giả vừa nói chuyện kia đúng là đối thủ một mắt một còn của Tông Ma La, Tề Cách Già La, Thác Già La lẳng lặng phía sau hắc, đồng tử hướng Trương Đức Bưu nhìn lại, ánh mắt lóe ra, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Thác Bạt vội vàng cười bồi nói: “Tề Cách thúc thúc, ngài...”

Lời còn chưa dứt, đột nhiên Tông Ma La quát lên một tiếng lớn, cùng Tề Cách Già La đánh nhau, chỉ nghe trong lòng ngực Tề Cách Già La truyền đến tiếng gầm lên giận dữ, nắm tay hai người va chạm, mà phía sau Tông Ma La truyền đến một tiếng nổ, giống như tiếng kim thạch vang lên, hiện thân ảnh ra một pho tượng Ma La Hoàng Kim Thần Tọa!

“Tề Cách lão quái, người xương cứng có dám liều mạng không!”

“Hừ, lão tử cho dù tàn. Người cũng không phải đối thủ của ta!”

Hai người bọn họ giao thủ chấn động phòng ốc, thạch băng đất rung. Thác Bạt cũng không đủ thực lực, căn bản không dám khuyên giải, vội vàng hướng Trương Đức Bưu lo lắng vạn phần nói: “Tiểu thúc thúc, nơi này ngài tu vi cao nhất, còn muốn làm phiền ngài đem bọn họ tách ra.”

“Không cần, bọn họ hai người đánh cả đời, ai cũng không làm gì được ai.” Một thanh âm âm nhu mơ hồ truyền đến.

Thác Bạt quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy Thác Già La chậm rãi đi đến trước mặt Trương Đức Bưu, ánh mắt gắt gao nhìn hắc, từng đạo tử khí theo bên ngoài thân phát ra, ở sau người hình thành Tử La Thiên Trụ, Tử La Thiên Trụ lực tràng giống như ánh sáng mỹ lệ của Khổng Tước, trong nháy mắt không gian tựa hồ bị lực tràng của hắc hấp dẫn khiến cho sụp đổ, nhỏ giọng cả giận: “Đức Bưu Man Chuy. Đã lâu không gặp, không nghĩ tới hiện giờ người cũng là man vương, hiện tại người đáng để ta ra tay.”

“Không phải chứ? Các người cũng muốn động thủ?” Thác Bạt âm thầm dậm chân, kêu khổ thấu trời, Tông Ma La cùng Tề Cách Già La đã đủ khiến hắn đau đầu rồi, nếu hai người bọn họ động thủ lần nữa, trụ quốc tướng quân phủ chỉ sợ sẽ bị bay lên trời !

Trương Đức Bưu nhìn thấy vẻ phong thần tuấn lãng của Thất Già La, trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn lần, nằm đó ở khe sâu tự lẫm Thất Già La cùng chúc Già La huynh đệ tranh chấp. Long Mông Bảo Tượng cùng Tử La Thiên Trưng quyết đấu, trận chiến ấy khiến hắn kinh vi thiên nhân, Thất Già La rốt cục dựa vào lực tràng của Tử La Thiên Trưng rút máu của Già La, mài chết hắn.

Tử La Thiên Trưng loại Đấu Khí tâm pháp này là một loại công pháp thần kỳ không tổn hao gì, ngưng tụ Tử La Thiên Trưng lực tràng vẫn có thể chiến đấu, căn bản không cần lo lắng Đấu Khí tiêu hao!

Lần thứ hai gặp nhau là khi ở thiên đặng thành, Trương Đức Bưu làm trò hành hung thái tử Nam Minh Ca Thư trước mặt Thất Già La, tuy rằng không có cùng hắn giao thủ, nhưng ở trong lòng Trương Đức Bưu, Thất Già La vẫn là một đại cao thủ không thể địch nổi, là một tồn tại mà hắn ngưỡng mộ.

Mà hiện giờ hai người lần thứ ba gặp nhau. Trương Đức Bưu lại cảm thấy, Thất Già La đã không thể làm đối thủ của hắn .

Đấu Khí của Thất Già La bị giờ so với trận chiến ở khe sâu tự lẫm ấy, càng thêm hùng hậu, lực tràng Tử La Thiên Trưng của hắn so với trước kia càng thêm hoàn mỹ, thực lực của hắn cũng càng cường đại hơn!

Nhưng Trương Đức Bưu của hiện giờ đã không phải gã Man Tộc thiếu niên nơm nớp lo sợ tu luyện Dã Man Kính kia, trải qua mấy năm nay chăm chỉ cùng cố gắng tới luyện giống như A Nhĩ Đan. Hắn đã đặt một chân vào thế giới cường giả, dám cùng tuyệt đại cao thủ Kiếm Thánh lấy cứng chọi cứng!

“Không phải ta tiến bộ quá nhanh, mà là người trưởng thành quá chậm”

Trương Đức Bưu nghĩ đến đây, mỉm cười nói: “Già La man vương, trước khi giao thủ ta có một vấn đề, nếu triều đại Nam Minh công quốc tấn công Man Tộc ta, người sẽ trợ giúp ai?”

Thất Già La nao nao, đột nhiên biến sắc, hừ lạnh nói: “Người muốn nói ta là một phản đồ sao? Hoàng đế của triều đại Nam Minh đích xác cho ta tâm pháp của Tử La Thiên Trưng, nhưng nếu thật sự bùng nổ chiến tranh, Thất Già La ta sẽ người thứ nhất xông lên tiên tuyến! con cháu của Mục Già La không có phản đồ của dân tộc, ta còn phân biệt rõ đại nghĩa cùng ân oán cá nhân!”

Trương Đức Bưu cũng ngẩn ngơ, hắn vốn tưởng rằng con người Thất Già La giống như loại Đấu Khí âm nhu đã tu luyện tới cực hạn này, tâm tình tất nhiên sẽ bị Đấu Khí ảnh hưởng, cũng trở nên âm nhu quỷ bí, không nghĩ tới trong lòng hắn cư nhiên cũng có nhiệt huyết.

Loại nhiệt huyết này, không phải Đấu Khí tâm pháp có khả năng thay đổi, mà là tâm huyết từ trong huyết mạch của Nam Cương Man Tộc theo viễn cổ hoang dã truyền thừa, huyết thống đời đời di truyền!

“Một khi đã như vậy” Trương Đức Bưu vươn một bàn tay, mỉm cười nói: “Ta để lại người một con đường sống. Ra tay đi!”

194. Chương 194: Bao Giáo Bao Hội

Người luyện tới cảnh giới Đấu Khí Hóa Hình không ai không phải là người cao ngạo.

Nhất là Thất Già La, quyền cao chức trọng, độc tài quân chính đại quyền của Thiên Để thành, hơn nữa thực lực siêu tuyệt, tu hành Tử La Thiên Trưng khí, cho dù là những lão quái vật như Tông Ma La, Tề Cách Già La cũng không dám xem thường có thể đánh bại hắn.

Nhưng Trương Đức Bưu cố tình nói thả cho hắn một con đường sống, hơn nữa còn vươn một bàn tay, ý tứ là đối phó hắn tuyệt không cần dùng đến hai tay, không chỉ có Thất Già La giận dữ, ngay cả Thác Bạt cũng không hiểu được hắn.

Tuy rằng hắn từng thấy Trương Đức Bưu ở Nam Cương chủ thành một tay thi triển Quyền Ý thần niệm kéo dài qua trời cao , nhưng dù sao Trương Đức Bưu cũng là cao thủ Đấu Khí Hóa Hình. Vẫn chưa trở thành

Đấu Thánh, mà Thất Già La là cao thủ Đấu Khí Hóa Hình nổi danh đã lâu, không có khả năng dùng một tay có thể đánh bại hắn.

“Người muốn chết!”

Thất Già La khẽ quát một tiếng, thân ảnh quỷ mị chợt lóe, xuất hiện ở bên cạnh người Trương Đức Bưu, một đạo tử khí lực một tiếng phô khai, bao phủ phạm vi ba bốn trượng, giống như một cái tử sắc trảo thật lớn, chụp xuống đầu Trương Đức Bưu!

Trương Đức Bưu khẽ cười một tiếng, tay phải vừa lật. Nhẹ nhàng ngăn cản lực trường Tử La Thiên Trưng của hắn .

Ba!

Chỉ nghe chỗ hai người giao thủ một thanh âm hưởng truyền đến, Thất Già La trên mặt trào ra một đoàn tử khí, lập tức phi thân lui về phía sau, lực trường Tử La Thiên Trưng ở sau người nhện nhạo không ngớt, đột nhiên “rầm lạp” thoát phá, tử sắc Đấu Khí kích động, bốn phía mà ra, đem tảng đá dưới chân chấn thành một mảnh bụi đất!

Thất Già La lui về phía sau không ngừng, trên mặt tử khí càng ngày càng đậm “phụt” rớt cục nhện không được oa ra một ngụm máu tươi, Tử La Thiên Trưng lực tràng lại lập tức hình thành ở sau người, nhưng tác dụng một kích kia của Trương Đức Bưu vẫn chưa bị tiêu trừ, Tử La Thiên Trưng lực tràng lại rầm lạp thoát phá!

Thất Già La thân ảnh bay nhanh lui về phía sau, lực trường Tử La Thiên Trưng thế nhưng trong nháy mắt ngừng tụ cùng thoát phá chín lần, lúc này mới hoàn toàn triệt tiêu lực lượng một kích này!

Một kích này của Trương Đức Bưu sở hữu chín cổ lực lượng, chín cổ lực lượng này giống như sóng triều, lúc cũ chưa tan lực mới đã sinh, hoàn toàn áp chế địch nhân. Một lãng tiếp một lãng, một lãng quan trọng hơn một lãng.

Hắn hiểu thấu đáo tất cả biến hóa của quyền pháp. Sử xuất chiêu thức như vậy cũng không cảm thấy có gì đặc biệt. Nhưng người khác xem ra, chiêu thức ấy quỷ dị vạn phần. khiến Thất Già La liên tục làm Tử La Thiên Trưng tan biến chín lần!

Tuy rằng Tử La Thiên Trưng được xưng không thể phá, nhưng một kích này của Trương Đức Bưu cũng trực tiếp đem Tử La Thiên Trưng đánh nát chín lần, Đấu Khí đều bị xua tan, chấn vỡ, cái danh không thể phá cũng tự thành một trò cười!

Thất Già La tuy ngăn trụ được một kích của hắn. Nhưng đi đứng mềm nhũn, Đấu Khí tại một khắc đây tiêu hao hầu như không còn, nhện không được phải ngồi xuống.

Thác Bạt không khỏi hoảng sợ, Trương Đức Bưu một bàn tay một kích liền tiêu hao tất cả Đấu Khí của Thất Già La, đưa hắn đánh thành trọng thương!

”Loại tu vi này tựa hồ ngay cả gia tổ cũng có chút không bằng

Tề Cách Già La nghe được trong lồng ngực Trương Đức Bưu truyền đến tiếng rống “ba”, liền phát giác không đúng, vội vàng bỏ qua Tông Ma La, chạy vội trở lại bên người Thất Già La, nâng hắn đứng lên, nhìn về phía Trương Đức Bưu, sắc mặt kinh nghi bất định: “Long Mông Bảo Tượng tăng thứ bảy, Tam Đầu Bì Mông cự lực? Người tại sao không bị nổ tan xác mà chết?”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng nhắm mắt lại, cẩn thận tìm hiểu đường bộ Đấu Khí lưu động trong cơ thể Thất Già La khi giao thủ trong một chốc kia, nghe được thanh âm của hắn, mở to mắt mỉm cười nói: “Người cũng không tồi, đã đem Long Mông Bảo Tượng tu luyện đến cảnh giới cửu tượng cự lực .”

Tề Cách Già La sắc mặt âm tình bất định, cửu tượng cự lực nghe tên xác thực thực uy mãnh, nhưng so với Tam Đầu Bì Mông cự lực còn có chênh lệch rất lớn . Hơn nữa hắn sau khi tu luyện đến Long Mông Bảo Tượng tăng thứ sáu, thân thể liền đã bắt đầu không ngăn cản được lực lượng tăng phúc, phải dựa vào Đấu Khí áp chế.

Từ khi hấn đạt tới Long Môn Bảo Tượng tầng thứ sáu, vẫn không dám tu luyện tầng thứ bảy, mà là không ngừng dùng Man Đẩu Khí rèn luyện thân thể, thẳng đến mấy năm trước mới khu trừ được tệ đoạn, có thể yên tâm sử dụng Cửu Tượng Lực.

Nhưng người trẻ tuổi này tùy tiện một kích liền đem Tam Đầu Bĩ Môn cự lực hoàn toàn bộc phát ra, tựa hồ không có gánh nặng gì đối với thân thể hấn !

” Tử La Thiên Trưng khí của Thất Già La tựa hồ có điểm không đúng” Trương Đức Bưu trong lòng tính toán, bọn họ giao thủ tron nháy mắt, hấn căn bản không có cơ hội tham minh (tìm hiểu rõ) phương pháp vận hành cụ thể của Tử La Thiên Trưng , nhưng trong nháy mắt này đủ để cho hấn biết Tử La Thiên Trưng bao quát những Đẩu Khí thông đạo nào.

” Tử La Thiên Trưng của Hấn cùng Long Môn Bảo Tượng giống nhau, vận dụng mười sáu điều Đẩu Khí thông đạo, bất quá này mười sáu điều Đẩu Khí thông đạo thể nhưng toàn bộ là âm mạch âm kinh, không có một chút dương khí. Loại tâm pháp này bắt đầu tu luyện còn không có gì, cứ mãi tu luyện tiếp, chỉ sợ âm khí rất thịnh, căn bản không có khả năng sinh dục.”

Trương Đức Bưu ngẩng đầu liếc mắt nhìn Thất Già La một cái, thầm nghĩ: “Khó trách hấn mặt trắng, thanh âm cũng có chút lạnh lạnh, thì ra tu luyện loại tâm pháp này. Biến thành một gã hoạn quan. Triều đại Nam Minh hoàng đế cho hấn loại tâm pháp này, chỉ có tâm tư!”

Đối với Tử La Thiên Trưng lực tràng của Thất Già La, Trương Đức Bưu không phải không có hứng thú, nhưng loại tâm pháp này đối với thân thể tổn thương thật sự khiến hấn có chút không ham thích.

Mặc dù hấn có kinh nghiệm sửa chữa Long Môn Bảo Tượng quyết cùng vài loại tuyệt học khác, nhưng lại không nắm chắc thay đổi được Tử La Thiên Trưng.

Tử La Thiên Trưng sở dĩ có được tâm pháp vô cùng quý bí, cùng cái danh không thể phá. Đúng là bởi vì toàn bộ Đẩu Khí thông đạo của nó đều là âm mạch, âm kinh, nếu Trương Đức Bưu sửa chữa Đẩu Khí thông đạo, hoặc là dung hợp cùng Long Môn Bảo Tượng quyết, ngược lại sẽ đánh mất sở trường của Tử La Thiên Trưng. Sẽ không còn uy lực như trước.

“Tử La Thiên Trưng loại tâm pháp thần kỳ này có khuyết điểm, thực là đáng tiếc ”

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng, Tông Ma La lôi kéo tay hấn, đi đến trước mặt một lão giả, cười hì hì nói: “A Man, ta giới thiệu cho ngươi. Vị này chính là huyền thuật thành Ni Nam gia lão bất tử !”

Lão giả kia hung hăng trừng mắt với hấn một cái. Nghiêm nghị nói: “Đức Bưu thành chủ, ta gọi là Đa Tu Ni Nam, năm đó cùng trưởng thượng đánh giặc. Đức Bưu thành chủ ở Nam Cương chủ thành triển lộ quyền ý, Đa Tu bội phục vạn phần!”

Trương Đức Bưu khiêm tốn nói: “Đa Tu đại ca. Vẫn là gọi ta một tiếng A Man là được.”

Đa Tu Ni Nam cười ha ha, Tông Ma La cười nói: “A Man, ngươi đừng xem lão bất tử này nói ngọt như vậy, lão gia hỏa này cũng không phải là thiện nhân gì. Hấn đến chủ thành của ngươi cũng không hảo tâm, chờ nhìn ngươi bị chê cười, ngược lại bị hành động của ngươi khiến cho sợ tới mức mất hết can đảm!”

Đa Tu cho hấn một quyền thật mạnh, cười mắng: “Động thủ với A Man huynh đệ , lão tử chán sống sao ?”

Tông Ma La hắc hắc cười nói: “Ngươi tự mình hiểu lấy.” Dứt lời, lại lôi kéo Trương Đức Bưu đi đến trước mặt một vị lão giả khác, giới thiệu nói: “A Man, vị này chính là Vân Tước thành Bành Câu gia lão ca ca, Ngô Việt Bành Câu. nhân phẩm của Ngô Việt lão ca ca, lão tử vẫn luôn cực kỳ bội phục ”

Trương Đức Bưu đi theo Tông Ma La, lão nhân này vẫn không ngừng miệng, hướng hấn giới thiệu thành chủ của các đại chủ thành hoặc là người phụ trách của các thế gia. Hấn giao du rộng lớn, cơ hồ từng chủ thành đều quen biết. Toàn bộ giới thiệu cho Trương Đức Bưu. Trương Đức Bưu trong lòng âm thầm cảm kích, Tông Ma La sở dĩ làm như vậy, đúng là muốn cho hấn nhận thức người cầm quyền của các chủ thành này. Nếu hấn có thể đoạt được danh hiệu trụ quốc tướng quân của Hắc Kỳ cấm quân, tương lai giao tiếp cùng những người này sẽ không bị động như vậy.

Mà đám người Đa Tu, Ngô Việt đối với hành động này của Tông Ma La cũng không phản cảm, người cầm quyền các thế gia quý tộc này cũng không phải ngu xuẩn, tự nhiên có thể nhìn ra Trương Đức Bưu rất có

khả năng đánh bại mọi người, trở thành Hắc Kỳ trấn man binh tân thống lĩnh, hiện tại cùng hắn giao hảo so với tương lai lại đi nịnh bợ tốt hơn một ít.

Rốt cục đêm dài nhân tĩnh. Trương Đức Bưu lúc này mới được nghỉ ngơi, trong lòng cười khổ: “Tông Ma La lão ca ca thật sự quá nóng tình. Biến thành ta giống như chủ nhân trụ quốc tướng quân phủ, nếu A Nhĩ Đan biết chuyện này, không chừng trong lòng lại cười ta.”

Sau khi trở lại phòng được an bài, Trương Đức Bưu cũng không có lập tức ngủ, mà tiếp tục ôn tập lại một lần sở học, sau đó suy tư làm cách nào đem Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân dung nhập vào trong Ma Thần Chân Thân của hắn. Từ khi hắn có được tâm pháp Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, trải qua hơn một tháng nghiên cứu, phát hiện loại tâm pháp này quả thật xa xa vượt qua các tâm pháp mình từng thấy, thậm chí cả Long Mông Bảo Tượng quyết!

Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân bao hàm Đẩu Khí thông đạo đã muốn đạt tới: mười bốn điều, mỗi một điều thông đạo đều cực kỳ chính xác. Cùng Đẩu Khí thông đạo của Trương Đức Bưu cơ hồ không có bao nhiêu khác biệt, hơn nữa lộ tuyến vận chuyển Đẩu Khí của nó cũng không đường đường chính chính giống như Long Mông Bảo Tượng, mà có xu thế quỷ bí. Có đôi khi cùng một Đẩu Khí thông đạo, Đẩu Khí cần phải vận chuyển lặp lại năm sáu chu thiên, mới có thể tiến vào thông đạo tiếp theo.

Loại tâm pháp đặc thù này, chính là làm dịu cốt tủy, đem cốt cách rèn luyện vô cùng cường đại, thậm chí có thể sống lại, sinh trưởng, hơn nữa cũng không cần tu luyện giả đạt tới cảnh giới Huyết Nhục Trọng Sinh!

Nhưng Trương Đức Bưu cũng không lập tức tu luyện tâm pháp này, hiện giờ lộ tuyến của Ma Thần Chân Thân đã muốn xác định, Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân cho dù tinh diệu ra sao cũng chỉ có thể làm cảnh lá, bổ thêm vào bên trong Ma Thần Chân Thân, mà không thể làm một loại tâm pháp trụ cột.

Hắn nghiên cứu hơn một tháng, vẫn không có cách nào đem toàn bộ sở trường của Bạch Cốt Chân Thân dung nhập vào Ma Thần Chân Thân.

“Nếu mệnh mẽ cưỡng ép dung hợp, chỉ có thể bỏ qua Thiên Ma Ngoại Tương.”

Trương Đức Bưu nhíu nhíu mày, cảnh giới cao nhất của bạch cốt chân thân chính là Thiên Ma Ngoại Tương, tuy rằng vẻ ngoài không đẹp, nhưng tuyệt đối thực dụng, dứt bỏ loại hiệu quả này, trong lòng hắn vẫn là có chút không đành lòng.

“Hôm nay quá mệt mỏi rồi. Vẫn là chờ ngày mai rời giường, sau đó thử một lần xem có thể đem Thiên Ma Ngoại Tương dung nhập vào Ma Thần Chân Thân hay không.”

Một đêm không nói chuyện. Ngày hôm sau, sắc trời mờ lung, Trương Đức Bưu sớm rời giường, hôm nay chính là ngày A Nhĩ Đan mời dự họp man vương đại hội, bất quá sắc trời còn sớm, trong trụ quốc tướng quân phủ chỉ có mấy người hầu rời giường dọn dẹp. Trương Đức Bưu vô tình đi đến sau hoa viên, chỉ thấy một Man Tộc thanh niên thân hình cao lớn ở bên cạnh cái ao, hắn tuy rằng khung xương rất to cao, nhưng gây lạ thường, sắc mặt tái nhợt, khí huyết ngán ngủ, hiển nhiên bệnh ma quán thân. Trong ánh mắt lộ ra tử khí nặng nề.

“Người trẻ tuổi này sắp hao hết khí huyết, phỏng chừng sống không được bao lâu.”

Trương Đức Bưu nhìn thoáng qua, không có đem thanh niên này để ở trong lòng, đồng dạng cũng đứng ở bên cạnh cái ao, bắt đầu hấp khí.

Thanh niên kia đối với hắn cũng rất có hứng thú, trong mắt hiện lên một đạo thần thái thú vị nhìn hắn.

Hắn hấp một hơi thật dài, thời điểm dòng khí dừng mãnh tiến vào yết hầu phát ra tiếng vang bén nhọn nhẹ, giống như một chích đại giao mãng thân dài vài trăm thước đang nuốt vắn phun vụn!

Khi sắp thở ra, trong lồng ngực Trương Đức Bưu lại truyền đến tiếng ầm vang trầm đục. Giống như trong bụng có lôi điện không ngừng đánh xuống!

Thanh niên kia không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ, thầm nghĩ: “Hắn chính là vị linh chủ man vương thứ sáu mà khiến bên ngoài ồn ào huyên náo sao? Khí tức thực là ngân nga, như vậy thân thể đã được hắn rèn luyện tới cực hạn rồi!”

Trương Đức Bưu hít thở một hơi, Đẩu Khí trong cơ thể bắt đầu ù ù vận chuyển, chạy chồm ở trong thông đạo Đẩu Khí của hắn, phảng phất như vạn mã tề奔.

Đúng lúc này, đột nhiên truyền đến một tiếng trống, khiến thanh niên kia sợ tới mức run run một chút, chỉ thấy khí huyết Trương Đức Bưu đột nhiên tràn đầy gấp mấy lần, Đẩu Khí tuôn ra như nước. Trong cơ thể không còn giống như vạn mã tề奔, mà phảng phất như là thiên hà đổ chiều, rơi vào biển rộng, thanh thế kinh người!

Ánh mắt thanh niên kia lại lâm vào sáng ngời, hô hấp không khỏi dồn dập hẳn lên.

Trương Đức Bưu từ từ phun ra trọc khí, sắc mặt thất vọng, lẩm bẩm nói: “Vẫn không thể, Ma Thần Chân Thân căn bản không cất chứa được Thiên Ngoại Ma Tương, chẳng lẽ chỉ có thể bỏ qua, quên đi, man vương đại hội hắn đã đến giờ, vẫn là đợi sau khi đánh bại A Nhĩ Đan lại nghiên cứu tiếp”

Hắn đang muốn rời đi. Sau lưng thanh niên kia lấp bắp nói: “Trái tim ngươi vừa rồi nhảy lên thật là lợi hại, có thể hay không dạy ta”

Trương Đức Bưu quay đầu, chỉ thấy thanh niên kia sắc mặt mạnh xuất hiện ra một tia đỏ bừng không bình thường, rõ ràng là bệnh nhập cao man, chỉ có thể sống được vài ngày, cười nói: “Ngươi là người hầu trong phủ trụ quốc tướng quân hả? Có chút ánh mắt, biết phương thức trái tim luật động vừa rồi của ta, có thể trên diện rộng gia tăng khí huyết của ngươi, kéo dài mạng sống.”

Thanh niên kia gật đầu. Hàm hậu cười, ngốc hồ hồ.

Trương Đức Bưu không khỏi sinh ra hảo cảm, cười nói: “Dạy cho ngươi cũng không phải không được. Đây là ta theo Minh Vương Chi Tâm lĩnh ngộ ra tâm pháp, thoát nhìn phiên toái, nhưng thực tế rất đơn giản, bao giáo bao hội. Đến đây, đem Đẩu Khí của ngươi chuyển qua trái tim, ngươi tại sao như vậy bỗng? Ta là nói trái tim rung động giống như một mặt đại cổ (trống), ta phục ngươi, chưa thấy qua người ngốc như vậy,

Ngắn ngủn mấy canh giờ. Trương Đức Bưu phát hiện cơn tức của mình chưa bao giờ lớn như vậy, thanh niên trong trụ quốc tướng quân phủ này, quả thực là bỗng dưng đáng sợ, bỗng dưng lấy phục thêm, ngốc đến ngay cả Man Tử tính tình tốt như vậy cũng nhịn không được phải phát hỏa.

“Lão tử bị ngươi làm cho tức giận!”

Trương Đức Bưu cả giận nói: “Ngay cả Thái Ca hỗn đản kia cũng không khiến ta thành như vậy! Kỹ xảo này của ta dễ dàng học được từ Minh Vương Chi Tâm, ngươi tại sao không học được?”

Thanh niên kia lúng ta lúng túng nói: “Ta thực ngốc.”

“Ngươi cũng biết ngươi ngốc!”

Trương Đức Bưu lười dạy hắn, nói: “Chỉ lo giáo huấn ngươi, thiếu chút nữa quên man vương đại hội, ngươi luyện trước đi, ta đi trước đem nhóm lão tổ đánh cho hoa rơi nước chảy, sau đó lại đến dạy ngươi!” Dứt lời, đi nhanh rời đi.

Trương Đức Bưu đi ra thuyền hoa viên, quay đầu lại nhìn thoáng qua, quả nhiên nhìn thấy thanh niên kia thành thành thật thật đứng ở bên cạnh cái ao, như trước cố gắng tu luyện Minh Vương Chi Tâm luật động, thầm nghĩ: “Hắn thật chăm chỉ, đáng tiếc di truyền gen của A Nhĩ Đan, lão tử chưa từng thấy qua người ngốc như vậy.”

195. Chương 195: A Nhĩ Đan Man Chuy

Trương Đức Bưu trở lại trước thiện giai đường, phát hiện ngũ đại chủ thành khác đều đã đến, đám người Tông Ma La cũng ở trong đó.

Thiện giai đường là phòng nghị sự của trụ quốc tướng quân phủ, người có thể tiến vào nơi này, thấp nhất cũng là Đô Chỉ Huy Sứ, man vương đại hội cũng là cử hành ở trong này.

Tông Ma La ngoác tay nói: “Lão đệ, bên này!”

Trương Đức Bưu đi qua. Ngồi ở bên người hấn, chỉ thấy A Nhĩ Đan vẫn chưa xuất hiện, trên hội nghị bàn tròn mọi người châu đầu ghé tai nghị luận. Những người này đều là hạng người kiệt ngạo bất tuân, nếu không phải A Nhĩ Đan uy vọng quá lớn, chỉ sợ bọn họ đã sớm nháo sự.

Tông Ma La mang vẻ u sầu, miễn cưỡng cười nói: "A Man, đêm qua ta cùng Tề Cách với mấy ông bạn già khác đi gặp A Nhĩ Đan, tình huống của hắn quả thật không ổn. Ngay cả chúng ta đều có thể nhìn ra được, chỉ sợ hắn sống không quá mấy ngày nữa

Trương Đức Bưu trong lòng nghi hoặc, nếu án theo như lời phụ thân Nham Thạch Man Chuy, A Nhĩ Đan tu luyện chính là Thương Lan Đấu Khí Quyết, hấn hấn là còn có thể sống lâu, không có khả năng hiện tại sẽ chết già. Nhưng bọn người Tông Ma La đều là những lão thành tinh, ánh mắt đánh giá chưa ngoa, nếu A Nhĩ Đan già bệnh, bọn họ khẳng định có thể nhìn ra được.

"Chẳng lẽ nói thân thể hắn thật sự có chuyện, sắp bệnh chết sao?"

Trương Đức Bưu trầm tư không giải (nhiều chuyện không giải thích được), chỉ nghe Tông Ma La tiếp tục nói: "Nghe ngữ khí của hắn, hấn hấn là đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh. Kết quả thất bại, hao hết tất cả sinh cơ trong cơ thể. Ta đánh giá trước mắt hắn nhiều nhất còn có thể sống ba bốn ngày"

Trương Đức Bưu im lặng, đánh sâu vào Đấu Thánh cũng không phải sự tình đơn giản, không chỉ cần tu vi của người đạt tới Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong. Đồng dạng cũng phải tu luyện đến Tinh Thần Lực nhập vi, đạt tới cảnh giới Thánh ma đạo.

Nhưng nếu chỉ có hai điểm này vẫn không đủ, thể năng của người cũng phải cường đại, chỉ có khí lực cường đại, mới có hy vọng đặt chân vào cảnh giới Đấu Thánh, từ nay về sau Huyết Nhục Trọng Sinh, thân thể bất diệt.

Thân thể Đấu Thánh vốn chính là tồn tại có thể so sánh với cự long, thậm chí tu luyện đến Đấu Thánh đỉnh, thân thể có thể bất tử bất hủ, tựa như A Mộc vậy, sau mấy ngàn năm trông vẫn rất sống động như trước!

A Nhĩ Đan tu luyện chính là Thương Lan Đấu Khí Quyết, loại tâm pháp này cố nhiên có thể giúp hắn sống lâu. Nhưng dù sao cũng chỉ là nhất lưu tâm pháp. Còn so ra kém Ma La Hoàng Kim Thần Tọa của Tông Ma La, càng không so sánh với Long Mông Bảo Tượng. Cho nên thân thể hắn chỉ sợ không thể đạt tới mức đủ để trùng kích cảnh giới Đấu Thánh!

"Nếu A Nhĩ Đan thật sự đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh thất bại, như vậy hắn thật sự có thể sắp chết,"

Trương Đức Bưu trong lòng có chút ngạc nhiên, tuy rằng hấn luôn miệng nói, phải ra sức đánh A Nhĩ Đan một chút, nhưng đối với A Nhĩ Đan này, hấn vẫn cực kỳ kính nể.

A Nhĩ Đan lúc trẻ nghịch ngợm khiêu thoát, trung niên cẩn thận trầm ổn, tới lúc tuổi già lại không tham luyện quyền thể, thời điểm nên buông tay thì dứt khoát buông tay, chủ động giao quyền lực trong tay cho trụ quốc Đại tướng quân tiếp theo.

Người như vậy. Vô luận đặt ở dân tộc nào, đều là anh hùng đáng khâm phục!

"A Nhĩ Đan còn không thể chết."

Trương Đức Bưu ánh mắt đảo qua mặt mọi người ở đây, những người này hoặc là chủ quản một đại quân trong Hắc Kỳ cấm quân, hoặc là chủ thành hoặc là thế gia quý tộc có lực ảnh hưởng thật lớn, thâm nghĩ: "Chỉ có hấn mới có thể thu phục những người này, thực lực của ta tuy rằng đủ, nhưng tuổi còn rất trẻ, hơn nữa chuyện lãnh binh đánh giặc này ta chưa từng làm"

Nam Cương Man Tộc khẳng định sẽ cùng công quốc có một hồi huyết chiến, cần một Thống soái có thể nắm chắc chiến trường, Trương Đức Bưu tuy rằng thông minh, nhưng hấn dù sao cũng không phải toàn tài, đối với việc cầm binh đánh giặc hấn dốt đặc cán mai, chỉ có A Nhĩ Đan trời sinh Thống soái, mới là người lý tưởng nhất để nắm giữ Hắc Kỳ cấm quân!

Trương Đức Bưu sở dĩ đùa giỡn đánh giá A Nhĩ Đan một hồi, chính là để thuyết phục hấn, thống nhất ngũ đại chủ thành khác của Nam Cương, khiến các cường giả này chấp nhận mình là Thống soái quân đội!

“Trưởng thượng ca, người có thể an bài ta cùng A Nhĩ Đan tướng quân gặp mặt một lát hay không?” Trương Đức Bưu trong lòng tính toán một lát, nói.

Tông Ma La chần chờ một lát, khó xử nói: “Ta sẽ làm hết sức, bất quá hẳn thật sự bệnh nặng, chỉ sợ...”

Thác Bạt vội vã chạy tới. Đầu đầy mồ hôi, cất cao giọng nói: “Các vị thúc bá thúc thúc thứ lỗi, bệnh của gia tổ trở nặng, chỉ sợ không thể tới chủ trì man vương đại hội, thỉnh các vị thúc bá, thúc thúc an tâm một chút, ngày mai thân thể gia tổ tốt hơn một chút, tất nhiên sẽ đến chủ trì đại hội!”

Mọi người một mảnh ồn ào, Tông Ma La thở dài một tiếng, đứng dậy rời đi, âm đạm nói: “Xem ra hẳn thật sự không được”

Tề Cách Già La đi đến bên người hắn, suyễn hự nói: “Trưởng thượng không xong, chúng ta còn đấu nữa không?”

“Đấu cái rắm!”

Tông Ma La rơi lệ giàn giụa, nói: “Ngay cả A Nhĩ Đan cũng sắp chết, người cùng ta còn có thể sống thêm mấy nữa.”

Trương Đức Bưu rời đi thiện giai đường, trở lại hoa viên sau trụ quốc tướng quân phủ, trong lòng buồn rầu không thôi: “Nếu A Nhĩ Đan chết. Ai tới thống lĩnh Hắc Kỳ cấm quân? Ta không được, tu vi cùng uy vọng không đủ, đám người Đề Thấn trưởng lão đấu tranh anh dũng còn được, lãnh binh sao, vẫn là quên đi, Bái Dịch viện trưởng là ngoại nhân. Đám gia hỏa kiệt ngạo bất tuân kia người nào chịu phục hắn? Hơn nữa lấy thực lực của Bái Dịch viện trưởng, vị tất có thể đánh thắng được bọn người Thất Già La.”

Gã thanh niên ốm yếu trong Trụ quốc tướng quân phủ kia vẫn còn đứng ở bên cạnh cái ao, cố gắng huy động trái tim, tu tập Minh Vương Chi Tâm luật động. Trương Đức Bưu nhìn thoáng qua, lắc lắc đầu, nói: “Ngu ngốc, đến bây giờ còn không nắm giữ được, thực là quá ngu xuẩn!”

Thanh niên kia quay đầu lại lúng ta lúng túng cười nói: “Người nói cổ động khí huyết, ta có chút không hiểu”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Minh Vương Chi Tâm luật động tiêu hao chính là thể năng của người, trong nháy mắt cung cấp khí huyết cường đại đến ba bốn lần, thân thể của người quá yếu, cho dù học xong loại kỹ xảo này, chỉ sợ cũng chỉ có thể sống lâu thêm ba năm, sau đó sẽ thân xác trống rỗng, đến lúc đó thần linh cũng không thể nào cứu được người!”

Thanh niên kia ánh mắt lộ vẻ thất vọng, lập tức ánh mắt lại sáng ngời lên, nói: “Có biện pháp nhất lao vĩnh dật (ý làm 1 lần hưởng mãi mãi) hay không?”

“Có! Trừ phi người có thể trong vài năm này trở thành Đấu Thánh, Huyết Nhục Trọng Sinh, căn bản không sợ thể năng tiêu hao. Bất quá ngắn ngủn vài năm tự thành Đấu Thánh, lấy tư chất của người thì vô cùng khó khăn”

Thanh niên kia ánh mắt càng ngày càng sáng ngời, cười nói: “Không thử thì sao biết được? Nói không chừng ngày mai ta có thể trở thành Đấu Thánh!”

Trương Đức Bưu lắc đầu, nói: “Tùy người đi.” Lại chỉ điểm hắn vài câu, sau đó lại bị gã ngu ngốc này làm cho tức giận đến suýt nữa học máu.

”Người này ngốc đến đáng sợ, ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy người có thể ngu xuẩn đến loại trình độ này

Kỳ thật thanh niên trong trụ quốc tướng quân phủ này tư chất không tốt, nhưng cũng không thể cho là vụng về, mà là Man Tử mấy năm nay tiếp xúc đều là thiên tài tuần kiệt, hơn nữa chính hắn là một kỳ tài có một không hai, đứng ở độ cao của hắn nhìn thanh niên này, đương nhiên là vụng về không chịu nổi.

Theo phương diện này mà nói. Man Tử cũng không phải là một đạo sư giỏi.

Bất quá Trương Đức Bưu đối với nghị lực của hắn cũng bội phục vạn phần, nếu là chính mình, thử trăm ngàn lần còn không thành công, chỉ sợ đã sớm buông tha. Nhưng gã thanh niên lại bám riết không tha như trước, kinh không dựa theo phương pháp hắn dạy, cố chấp như trâu.

Thần kinh giống như Thiết bối man ngư, đầu óc giống như trư ngạc thú; ông trời, A Nhĩ Đan hậu đại tại sao có thể như vậy? Cũng may không phải tất cả mọi người đều ngu xuẩn giống hần, gã Thác Bạt kia cũng rất thông minh, nếu không A Nhĩ Đan sẽ không có người nổi nghiệp ”

Trương Đức Bưu bị hần gây sức ép tới kiệt sức, cuối cùng miễn cưỡng khiến hần hiểu được kỹ xảo Minh Vương Chi Tâm luật động. Thanh niên kia ở một bên cố gắng tu luyện, Trương Đức Bưu chán đến chết, đột nhiên nhìn đến bờ cát bên cạnh cái ao, trong lòng vừa động, Đấu Khí trào ra bên ngoài cơ thể.

Dưới tác dụng của Đấu Khí của hần, cát vàng phập phồng không ngừng, dần dần hình thành dãy núi hà lưu, biến thành một cái quân sự đại sa bàn (mô hình quân sự).

Trên Sa bàn là Lạc Nhật Sâm Lâm, Nam Cương lục đại chủ thành cùng với Thiết Bích Hùng Quan , còn có các thành trấn to nhỏ, hiểm yếu, đều hiện rõ ràng ở trong mắt.

Hần đây là dùng sa bàn thôi diễn, nếu triều đại Nam Minh công quốc tấn công, Nam Cương nên ngăn cản như thế nào.

“Quân đội công quốc đầu tiên tấn công chính là Thiết Bích Hùng Quan, Thiết Kỵ cấm quân chỉ sợ chống đỡ không được bao lâu, vương cũng có dị tâm, nói không chừng sẽ làm phản, đi theo địch.”

Trên Sa bàn, Thiết Bích Hùng Quan âm âm sập xuống.

Ánh mắt hần lại dừng ở Hắc Thủy thành, Hắc Thủy thành không có A Nhĩ Đan, cũng sẽ không chống đỡ được lâu, tận lực bồi tiếp Huyền Thuốc, Vân Tước, Thiên Đế, Yến Ly, một tòa lại một tòa thành trì sập xuống, cuối cùng là Lợi Đán thành!

Sau khi Lợi hoàn thành rơi vào tay giặc. đại quân của Triều đại Nam Minh sẽ hình thành một nửa vòng vây đối với Nam Cương chủ thành, quả thực là một cái tử lộ!

Trương Đức Bưu hít vào một ngụm lãnh khí. Thanh niên kia đột nhiên nhìn qua ... Đến, liếc mắt nhìn sa bàn một cái, cười nói: “Người bị bại quá nhanh . Hắc Thủy hà phía trước hần là một chủ chiến tràng, ở nơi này quân đội của triều đại Nam Minh công quốc sẽ bị ngăn lại.”

Trương Đức Bưu ngẩng đầu. Kinh ngạc nói: “Vì cái gì?”

Thanh niên kia cười nói: “Người quên Bắc Chu đế quốc, Bắc Chu cũng không chỉ có Hắc Kỳ cấm quân cùng Thiết Kỵ cấm quân. Long Kỵ cấm quân phải trấn thủ Ngự Kinh, lúc này trước hết xuất động nhanh nhất chính là ma pháp cấm quân, ma pháp cấm quân có thể trong vòng hai ngày đuổi tới Hắc Thủy thành, cùng Hắc Kỳ cấm quân liên hợp. Bất quá hai đại cấm quân hần là không phải đối thủ của triều đại Nam Minh cùng Thần Vương điện, một tháng tiếp theo, trấn thủ bắc cương thú kị cấm quân cùng quang minh kị sĩ đoàn sẽ tới nơi, các đại lĩnh chủ cũng sẽ tiếp viện võ trang. Mà trên thảo nguyên Ba Đặc Nhĩ vương cũng không nhàn rỗi. Lang Kỵ của hần sẽ thừa cơ hội đông hạ, nói không chừng sẽ đánh lên phía sau chúng ta , lúc này chúng ta còn phải phòng bị hần.”

Trương Đức Bưu nghe đến tròn mắt cứng lưỡi. Chỉ thấy thanh niên kia chậm rãi mà nói, không có chút ngại ngùng. gương mặt tái nhợt cũng nhiều hơn một chút huyết sắc, nghệ tích không dứt, đàm luận chiến tranh nên đánh như thế nào, liên lụy đến đủ loại nhân tố. Thậm chí ngay cả trận mưa tiếp theo hần đều có thể miệng lưỡi lưu loát, đàm luận nửa ngày.

Trương Đức Bưu bị hần nói đến mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy lời hần nói đều có đạo lý, Man Tử ánh mắt không tốt, mặt âm trầm nói: “Người vừa rồi nói chuyện sao không lưu loát như vậy? Nói mãi không được một chữ, hiện tại ngược lại nói không ngừng! Nếu người thông minh như vậy, đừng nói Minh Vương Chi Tâm luật động, cho dù là Long Mông Bảo Tượng, Thái Thần Phát Năng Thắng ta đều có thể dạy người!”

Thanh niên kia sắc mặt đỏ bừng. Hàm hậu nói: “Ta gốc thật sự, chỉ sợ sẽ không học được ”

Trương Đức Bưu hoàn toàn không nói gì. Người kia lúc tu luyện thật sự là gốc, nói chuyện cũng không lưu loát, mà nói chuyện khởi quân sự liên thay đổi 180 độ, miệng lưỡi lưu loát, quả thực là bản sao của A Nhĩ Đan.

Đối với việc truyền thụ sở học tâm pháp cho tộc nhân, Trương Đức Bưu một chút cũng không keo kiệt, các tâm pháp này hần đã để lại phó bản trong không gian Thánh Nguyên vương tọa, chính là muốn lưu cho

Nam Cương Man Tộc.

Man Tử có đôi khi rất nhỏ nhen. Cho nên hắn mới có thể cùng Zaid, Garrosh tính toán chi li, nhưng đối với tộc nhân, hắn liền trở nên rất hào phóng.

“Nếu người thật sự có thể đánh giặc như trong lời nói, ta đem cả Man Tộc quân quyền đều giao cho người, người thay ta đối chiến cùng triều đại Nam Minh công quốc.”

Thanh niên kia há miệng thở dốc, đang muốn nói, Trương Đức Bưu xua tay nói: “Hiện tại quân quyền xác thực không ở trên tay ta, bất quá lão tổ nhà người sắp chết rồi, sau khi hắn chết quân quyền chỉ có thể rơi vào trong tay ta.

Thanh niên kia trên mặt lộ ra vẻ giận dữ, Trương Đức Bưu cười nói: “Người đừng tức giận, ta nói chính là lời thật, ta không hiểu binh pháp, chỉ có thể tận lực tăng lên tu vi, kiềm chế những cao thủ Thần Vương điện. Người giúp ta cầm binh đánh giặc. So với ta tự mình mang binh tốt hơn. Hiện tại vấn đề duy nhất là mặc dù người nắm giữ được Minh Vương Chi Tâm luật động, chỉ sợ cũng sống không được bao lâu, không bằng như vậy, ta đi Minh Vương điện tìm Zaid, hướng hắn mượn Minh Vương Chi Tâm cho người sử dụng, hắn không nghe lời, như vậy ta chỉ có thể đoạt lấy, cứ quyết định như vậy đi!”

Thanh niên kia trợn tròn ánh mắt, lắp bắp nói: “Người còn không có hỏi qua ta có đáp ứng không.”

“Người không đáp ứng không có vấn đề gì. A Nhĩ Đan đáp ứng là được.”

Trương Đức Bưu ha hả cười nói: “Nếu hắn là giả bệnh, vậy rất tốt, Man Tộc ta tôn sùng nhất là vũ lực, ta sẽ đem hắn đánh cho không dậy nổi, chỉ cần hắn gật đầu, Man Tộc sẽ thống nhất! Đúng rồi, ta mới chỉ dạy người, Còn không có hỏi qua người tên gì. Ta gọi là Đức Bưu Man Chuy, người có thể gọi ta là A Man, người tên là gì?”

Thanh niên kia rầu rĩ không vui nói: “Ta gọi là A Nhĩ Đan Man Chuy”

Trương Đức Bưu ngây người, sau một lúc lâu còn không có phục hồi tinh thần lại, hắn không phải chưa từng đoán qua thanh niên này chính là A Nhĩ Đan, nhưng A Nhĩ Đan đã muốn một trăm hai mươi bảy tuổi, hắn phải là một lão nhân. Mà hắn còn rất tuổi trẻ, quả thực quá trẻ. Cho nên mới khiến hắn sai lầm!

“Đề nghị vừa rồi của người hy lắm. Ta giúp người cầm binh đánh giặc, người tới đối phó cao thủ Thần Vương điện.”

A Nhĩ Đan sắc mặt tái nhợt. Hồn nhiên cười nói: “Bất quá chúng quy củ của Man Tộc ta không thể sửa, người muốn từ trong tay ta đoạt đi quyền lực của Hắc Kỳ cấm quân, thống nhất ngũ đại chủ thành, phải đánh bại ta.”

Trương Đức Bưu lúc này mới phục hồi tinh thần lại, đột nhiên vươn một đại thủ ra. Nhẹ nhàng bắt ra, đánh hắn nghiêng cái té ngã, cười tủm tỉm nói: “Người bại.”

“Này không tính!”

A Nhĩ Đan đứng lên. Giận tím mặt, lắp bắp nói: “Ta đánh sâu vào Đấu Thánh thất bại, khí huyết hao hết. Căn bản không có bao nhiêu lực lượng. Người dạy cho ta Minh Vương Chi Tâm luật động đủ để cho ta kéo dài mạng sống, hơn nữa có thể trong nháy mắt cung cấp bốn lần khí huyết, lại đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh. Người chờ ta vài ngày. Chúng ta lại đến.”

“Hảo!”

Trương Đức Bưu hai tay niết đắc ba ba rung động, nhe răng cười nói: “Ta liền đánh cho người tâm phục khẩu phục.” Dứt lời, xoay người đi nhanh rồi đi.

A Nhĩ Đan nhìn theo bóng dáng hắn, buồn bã thở dài, thân hình thẳng tắp, sắc mặt tái nhợt lộ ra một tia cao ngạo, mỉm cười nói: “Lòng đã muốn thuyết phục. Nhưng Đấu Khí của ta còn không phục!”

196. Chương 196: Tiến Quân Đấu Thánh

Đạt tới cảnh giới như Trương Đức Bưu A Nhĩ Đan. Tâm tình trầm ổn, phàm chuyện gì cũng chấp nhất, không chuyện tình gì có thể lay động tâm trí bọn họ, thay đổi nội tâm cùng ý tưởng của bọn họ.

A Nhĩ Đan sở dĩ đáp ứng nguyện ý giúp hấn cầm binh đánh giặc, cũng không phải vì Trương Đức Bưu truyền thụ Minh Vương Chi Tâm luật động, khiến hấn tránh được một kiếp, mà là hai người giống như, cũng không có xung đột, đều là muốn thống nhất Nam Cương, đối kháng công quốc cùng Thần Vương diện xâm nhập.

Hai người nhất quyết muốn phân thắng bại, là bởi vì bọn họ tu luyện đều là Man Đấu Khí, hai tuyệt thế cường giả ai cũng không chịu hướng đối phương cúi đầu, chỉ có thể dùng quyền đầu để luận cao thấp!

Cho nên A Nhĩ Đan mới nói, tâm chết mà Đấu Khí không chết.

Bị khí độ của nhau thuyết phục, nhưng hai người vẫn muốn phân thắng bại.

Nếu Trương Đức Bưu thắng. Như vậy ngũ đại chủ thành cùng Hắc Kỳ cầm quân đều phải nhập vào Nam Cương chủ thành, lấy Thần Á thần miếu cùng Nam Cương chủ thành làm quyền lực trung tâm.

Mà nếu A Nhĩ Đan thắng lợi, Hắc Thủy thành là quyền lực trung tâm, Nam Cương chủ thành cũng do hấn thống lĩnh, Trương Đức Bưu cũng phải chịu hấn chỉ đạo, kể từ đó Thần Á thần miếu sẽ bị mất quyền lực!

Trương Đức Bưu cho tới nay quản lý Nam Cương chủ thành cùng Thần Á thần miếu, Nam Cương chủ thành về tay A Nhĩ Đan thống lĩnh cũng không sao, nhưng nếu mất quyền lực đối với Thần Á thần miếu, vậy bao nhiêu vất vả của hấn đều trôi theo dòng nước, Nam Cương Man Tộc cũng sẽ giống như trước đây, đây là điều hấn không muốn nhìn thấy.

“Cho nên A Nhĩ Đan phải bại!”

Trương Đức Bưu vừa mới đi ra khỏi hoa viên của trụ quốc tướng quân phủ, đột nhiên nghe sau lưng truyền đến một tiếng trống vang, giống như núi lửa bùng nổ, sắc mặt khế biến, không cần quay đầu lại hấn cũng biết A Nhĩ Đan đã nắm giữ được Minh Vương Chi Tâm luật động, bắt đầu dùng loại kỹ xảo này cung cấp gấp mấy lần khí huyết cho thân thể, khiến thân thể hấn một lần nữa khôi phục sinh cơ!

“Tông Ma La lão ca ca từng nói, chiêu thức gì tới tay A Nhĩ Đan; uy lực đều bất khả tư nghị, phảng phất chiêu thức này là vì hấn mà tạo ra, ta nguyên lai còn có chút không tin. Nhưng hiện tại ta tin, Minh Vương Chi Tâm luật động sau khi được hấn luyện thành, so với người khai sáng là ta sử dụng đến còn mạnh hơn!”

Trương Đức Bưu sử dụng loại kỹ xảo này có thể trong thời gian ngắn cung cấp gấp ba đến bốn lần khí huyết, nhưng cũng không ổn định, mà A Nhĩ Đan sử dụng loại kỹ xảo này, lại ước chừng tăng lên năm lần!

“May mắn hấn tư chất quá kém, học cái gì đều đại phí cân não, nếu không một trận chiến này ta căn bản không có cơ hội thắng lợi.”

Trương Đức Bưu cảm thấy thật may mắn, lại tăng thêm vài phần bội phục đối với hấn, tư chất kém như vậy cũng có thể luyện thành tuyệt thế cường giả, chỉ cần tư chất của hấn liền đủ để cho đa số người xấu hổ.

Ở trước phủ viện trụ quốc tướng quân, các thế gia quý tộc cũng nghe thấy một tiếng nổ này, đều chạy tới, Tông Ma La chạy ở trước nhất, đi vào sau hoa viên đến bên cạnh cái ao, chỉ thấy A Nhĩ Đan đứng ở nơi đó, sắc mặt ửng đỏ, giống như bàn ủi được đốt hồng, thân thể gầy yếu bắt đầu giống giống như khí cầu bành trướng lên, một khối cơ bắp ba ba ba từ dưới làn da nhô lên, Đấu Khí quay chung quanh thân thể, xoay quanh bay múa, xôn xao một tiếng, đem nửa hồ nước bắn lên cao (thủy hiên phi)!

Tông Ma La quá vui mừng mà khóc. Cười mếu: “A Nhĩ Đan, ngươi đã sống lại?”

Giờ phút này, A Nhĩ Đan sinh cơ bừng bừng, thân thể đã muốn biến chất, xúc phát công năng của các khí quan trong thân thể.

Nguyên bản do đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh thất bại, nên tu vi Đấu Khí hấn giảm sút trên diện rộng, chỉ bằng cảnh giới Đấu Khí Ngoại Phóng. Mà lúc này được khí huyết cường đại của hấn kéo lên, tu vi Đấu

Khí thể nhưng tăng trưởng như bay. Trong chớp mắt đột phá Đấu Khí Như Cương, Đấu Khí Như Dao, tiến vào cảnh giới Đấu Khí Như Sơn!

Hơn nữa tu vi của hắn còn tại không ngừng kéo lên, loại tốc độ khủng bố này, đừng nói Tông Ma La chưa từng gặp qua, cho dù là Trương Đức Bưu nhìn, cũng muốn trợn mắt cứng lưỡi, mặc cảm!

Rất nhanh, hắn liền phá tan cảnh giới Đấu Khí Như Sơn, trở thành cao thủ Đấu Khí Hóa Hình Đệ nhất tầng, bắt đầu xung phong hướng đệ nhị tầng Tứ Tí Hóa Hình, quả thực là thể như chẻ tre!

Đám người Thác Bạt, Tề Cách Già La cũng đều đuổi tới, ngơ ngác nhìn thấy một màn này, chỉ nghe trong lồng ngực A Nhĩ Đan trái tim thùng thùng nảy lên, truyền đến một tiếng nổ, cuộn cuộn như sấm, chấn động hơn trăm khối cơ bắp, khí huyết cũng tràn đầy tới cực điểm, thậm chí trào ra bên ngoài cơ thể. Đây như vậy!

Đám người Tề Cách Già La từ tối hôm qua đã gặp qua A Nhĩ Đan, biết hắn sinh cơ đoạn tuyệt, bệnh sắp chết, không nghĩ tới lần thứ hai nhìn thấy hắn cư nhiên sinh long hoạt hổ, lại bày ra dáng vẻ khí thể của một thể hệ cường giả!

“Thần Á nữ thần tại thượng. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Trong ngắn ngủn non nửa canh giờ, A Nhĩ Đan Đấu Khí liền đạt tới cảnh giới Tứ Tí Hóa Hình, vẫn không có đình chỉ tăng trưởng, Đấu Khí như biển, đại dương mênh mông, giống như biển rộng sâu không lường được, đạt tới tu vi gấp sáu lần cao thủ Tứ Tí Hóa Hình bình thường, thậm chí so với Trương Đức Bưu đã luyện đến cảnh giới Chân Thật Chi Nhân còn muốn thâm hậu hơn!

Đây là do tu luyện đến trạng thái đỉnh của Thương Lan Đấu Khí, tuy rằng không phải là tâm pháp xuất sắc nằm trên kỳ công Đấu Khí bằng, nhưng ngày qua ngày năm qua năm tu luyện, thể nhưng cũng khiến hắn đạt tới đại thành trước nay chưa có!

Tiếng tim đập dần dần bình phục xuống, giờ phút này hắn đã sớm đã không còn bộ dáng gầy yếu nữa, mà trở nên cao lớn uy mãnh, ánh mắt sáng ngời hữu thần, không giận tự uy, từng khối cơ bắp, huyết quản, mạch máu màu xanh hiện lộ ra bên ngoài cơ thể, có vẻ tràn ngập lực lượng bùng nổ.

“Là Đức Bưu Man Chuy thành chủ truyền thụ cho ta loại tâm pháp này, giúp ta khôi phục sinh cơ!” A Nhĩ Đan liếc mắt nhìn chung quanh một cái, mở miệng nói.

Vì không để lấp bắp, hắn nói chuyện ngữ khí rất chậm, câu chữ rõ ràng, ngược lại với thanh âm hỗn loạn lúc trước là một loại năng lượng rung động lòng người.

Tông Ma La nhẹ nhàng thở ra. Cười nói: “Khó trách A Man nói tự gặp người một lần, nguyên lai hắn có nắm chắc chữa khỏi thương thế của người. Tầm tắc, hắn đã dạy bảo người, chỉ sợ A Man lão đệ ăn không ít đau khổ a.”

Tề Cách Già La cùng với vài vị lão nhân đều gật đầu mỉm cười, bọn họ đều là cố nhân của A Nhĩ Đan, tự nhiên hiểu rõ người này tư chất tới trình độ gì, muốn chỉ dạy hắn một chiêu nửa thức đều khó muốn chết, huống chi kỹ xảo phức tạp như Minh Vương Chi Tâm luật động.

A Nhĩ Đan mỉm cười nói: “Các người trở về đi, ngày mai, ta cùng với Đức Bưu Man Chuy thành chủ đối đấu. Ta còn muốn tu dưỡng tinh thần, thừa dịp trong khoảng thời gian này đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh! Trưởng thượng đệ, người lưu lại, ta có lời muốn với người”

Trương Đức Bưu trở lại phòng. Tĩnh tọa xuống. A Nhĩ Đan không có nắm chắc chiến thắng hắn, nên cần lợi dụng Minh Vương Chi Tâm luật động, cung cấp năm lần khí huyết, lại bắt đầu trùng kích cảnh giới Đấu Thánh. Mà hắn đồng dạng cũng không nắm chắc tất thắng, nếu là A Nhĩ Đan hiện tại, hắn nắm chắc thắng lợi, nhưng nếu A Nhĩ Đan trở thành Đấu Thánh, như vậy tỷ lệ hắn thua cũng rất lớn.

Bởi vì Đấu Thánh không phải Kiếm Thánh!

Đấu Thánh vô luận khí lực hay là Đấu Khí, so với Kiếm Thánh càng cường đại hơn, cũng càng khó đối phó, Trương Đức Bưu hiện giờ có nắm chắc chiến thắng Kiếm Thánh bình thường, nhưng không nắm chắc đối phó một gã Đấu Thánh.

”Ta không phải không có hy vọng thắng lợi, A Nhĩ Đan tu luyện chính là Thương Lan Đấu Khí, uy lực Đấu Khí của hần xa xa không bằng ta, lại phối hợp với Ma Thần Chân Thân của ta, chiến thắng hần cũng không phải không có khả năng, chủ yếu là xem Đấu Khí của hần hùng hậu tới trình độ gì

Nghĩ đến đây, Trương Đức Bưu rốt cục quyết định, tu luyện đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, đem loại Đấu Khí tâm pháp cao nhất của Minh Vương điện này tôi luyện đến cảnh giới cao nhất, Thiên Ma Ngoại Tương.

Cứ như vậy, cường độ thân thể hần sẽ lại tăng lên trên diện rộng độ, cùng A Nhĩ Đan giao thủ sẽ hơn một phần nắm chắc!

Hần đang muốn bắt đầu tu luyện, đột nhiên ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, thấy thân ảnh Tông Ma La đi tới ngoài cửa vào. Đột nhiên cánh cửa mở ra, thấy Trương Đức Bưu đi ra đón, vội vàng cười nói: “A Man lão đệ, ngày mai cùng tên A Nhĩ Đan ngu xuẩn kia giao thủ, có nắm chắc hay không? Hần cũng có nói nắm chắc trở thành Đấu Thánh đâu!”

Trương Đức Bưu khẽ cười nói: “Có nắm chắc hay không, đánh xong mới biết được.”

“Rất cao!” Tông Ma La giơ ngón tay cái lên, cười hì hì nói: “Nghé mới sinh không sợ hổ, may là người không có bốc đồng như lão tử. tên hỗn đản kia năm đó đánh gãy hai cái đùi của lão tử, ngày mai người thay ta hung hăng dạy dỗ hần!”

Hần không chút để ý nói: “Hình như người tu luyện rất nhiều tâm pháp a? Như vậy cũng không tốt, tu luyện nhiều tâm pháp, Đấu Khí sẽ tạp mà không tinh. Làm giảm uy lực của Đấu Khí, tên A Nhĩ Đan hỗn cầu kia chỉ tu luyện một loại tâm pháp, Đấu Khí của hần tinh thuần e rằng vô pháp tương tượng, nếu người bởi vậy mà xem thường uy lực Đấu Khí của hần, chỉ sợ phải ăn nhiều thiệt thòi. Ta đề nghị người hiện tại không cần tu luyện tâm pháp khác, chỉ cần một môn. Như vậy ngày mai phần thắng sẽ lớn hơn một ít.”

Trương Đức Bưu nghe đến đó, không khỏi ngẩn ngơ. Kiến giải võ học này cực kỳ cao minh, tựa hồ không phải như Tông Ma La có khả năng nói ra, nghi hoặc nói: “Lão ca ca, là A Nhĩ Đan nói với người như vậy?”

Tông Ma La cười hai tiếng, quay đầu bước đi. Than thở nói: “Ta đã sớm nói, để cho ta tới vô dụng, tiểu tử này lập tức liền đoán ra.”

Trương Đức Bưu trong lòng cười thầm, nhíu mày cẩn thận suy tư một lát, phát hiện A Nhĩ Đan quả thật điểm tới chỗ yếu của hần, trong cơ thể hần bao hàm nhiều loại Đấu Khí thuộc tính bất đồng, các Đấu Khí bởi vì thông đạo hoàn mỹ, cho nên đến nay không có trở ngại lẫn nhau, còn có thể phát huy uy lực lớn nhất, nhưng nếu như so về độ tinh thuần, thì xa xa không bằng một loại Đấu Khí của A Nhĩ Đan!

”Hần nói đúng như vậy, ta nếu tái tu luyện đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, trong cơ thể Đấu Khí càng thêm pha tạp. Đối phó Kiếm Thánh bình thường còn được, nhưng đối phó với A Nhĩ Đan loại quái vật Đấu Khí tinh thuần tới cực điểm này, chỉ sợ lập tức bị hần lợi dụng, ngược lại chiếm cứ thượng phong! Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân là không thể tu luyện

Trương Đức Bưu trong lòng hiểu rõ, đây là A Nhĩ Đan cảm kích hần truyền thụ Minh Vương Chi Tâm luật động, cứu hần một mạng. Bởi vậy mới mượn Tông Ma La chỉ điểm cho mình, thâm nghĩ: “Cái này quả thật là tệ đoan của ta, bất quá chỉ sợ A Nhĩ Đan cũng không có nghĩ đến, ta đã mượn dùng Chân Thật Chi Nhân để thông hiểu đạo lý của vài loại tâm pháp, Đấu Khí trong cơ thể đã dung hòa, ngưng luyện thành Ma Thần Chân Thân. Ta chỉ cần tiếp tục tu luyện Ma Thần Chân Thân, các loại Đấu Khí sẽ càng hòa hợp thành một thể, tuy hai mà một.”

”Hiện tại, Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân chỉ có bỏ qua Thiên Ma Ngoại Tương mới có thể hoàn toàn dung nhập vào bên trong Ma Thần Chân Thân!”

Trương Đức Bưu làm ra quyết định này, tâm tình trở nên thư sướng, Đấu Khí trong cơ thể bắt đầu vận hành, Một tiếng trống vang lên trái tim kịch liệt nhảy lên, nhắc lên khí lưu “rầm” đem phòng ốc một tiếng phá hủy, chỉ còn lại có một cây cột Thanh Đồng lẻ loi đứng thẳng ở nơi này.

Trương Đức Bưu một mình đứng trong phế tích, ở trong cơ thể hần, Đấu Khí đang không ngừng rèn luyện cốt cách, cơ thể, huyết quản cùng mạch máu, mà hình thể của hần cũng dần dần trở nên cao lớn, Chiến

Thần bí quyết, Thái Thần Phát Năng Thắng, Đại Xích Thiên Ma thần quyết, Long Mông Bảo Tượng cùng đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân năm loại tuyệt thể tâm pháp, năm loại hiệu quả bất đồng. Ở trên người hắn đang được thể hiện đến hoàn mỹ. Thân hình cuồng hóa, ký hiệu lưu chuyển, ma khí tràn ngập, Bể Mông rống to, cốt cách chấn động.

Năm loại Đấu Khí ở trong cơ thể hắn dần dần dung hợp. hóa thành một loại Đấu Khí duy nhất!

Man Đấu Khí Tinh thuần!

Đây là loại Đấu Khí độc đáo thuộc Ma Thần Chân Thân, bất đồng với bất cứ một loại tâm pháp nào hắn từng học, nhưng bao hàm ưu điểm của năm tâm pháp kia!

Dần dần, Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực hắn quán quanh lẫn nhau, giống như hai đầu giao long dây dưa cùng một chỗ. Âm âm xông lên trời cao, thanh âm mênh mông.

Đồng!

trong hoa viên sau Trụ quốc tướng quân phủ đồng dạng cũng truyền đến một tiếng nhảy lên kịch liệt, đồng dạng một cỗ tinh khí vô cùng tinh thuần phóng lên cao, thẳng tắp như trụ, cùng tinh khí của Trương Đức Bưu chiếu rọi ra xa, A Nhĩ Đan cũng đang tu luyện, mượn dùng Minh Vương Chi Tâm luật động, lại khởi xướng đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh!

Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực của hai người sinh ra dao động đủ để ảnh hưởng ra ngoài ngàn dặm, khiến các cường giả ở ngoài ngàn dặm cũng có thể cảm giác được tinh khí bọn họ bắt đầu khởi động.

Đám người Tông Ma La, Tề Cách Già La đứng ở trụ quốc tướng quân phủ quan khán loại cảnh tượng kỳ dị này, sau một lúc lâu không nói được gì. Sự cường đại của hai người này, thật sự là nghe rợn cả người, cho dù là Kiếm Thánh gặp được bọn họ, chỉ sợ cũng phải nhượng bộ lui binh.

“So sánh với nhau mà nói, Đấu Khí của tên A Man biến thái kia, dường như càng cường đại hơn một ít!” Tông Ma La con người hít lại, khiếp sợ vạn phần nói: “Tiểu hồn đản này đến tột cùng tu luyện như thế nào? Còn nhớ rõ lần đầu tiên ta gặp hắn, tiểu gia hỏa này thật sự điên cuồng, cư nhiên dám đến nhà người nháo sự” .

“Lúc ấy một ngón tay của ta cũng có thể bóp chết hắn!” Tề Cách Già La hừ lạnh một tiếng, nói.

Tông Ma La cười ha ha, nói: “Hiện tại một ngón tay của hắn có thể bóp chết ngươi! Tề Cách lão quái. Ngươi đã già rồi a!”

Tề Cách Già La suy sụp nói: “Chúng ta là những lão già rồi. Bất quá A Nhĩ Đan cũng không chịu già, người này nói không chừng thật sự có thể đột phá Đấu Thánh không?”

Qua rất lâu, đám người Tông Ma La liền phát hiện tinh khí trụ của A Nhĩ Đan đang bành trướng, sinh trưởng ra ngoài,. Hiển nhiên tu vi của hắn còn đang không ngừng tiến bộ, vững vàng tiến lên cảnh giới Đấu Thánh !

Tới khi mặt trời xuống núi, tinh khí trụ của hắn đã có thể so sánh cùng Trương Đức Bưu, nhưng vẫn đang không ngừng bành trướng ra ngoài!

Qua một đêm, tinh khí trên đỉnh đầu A Nhĩ Đan rốt cục xa xa vượt qua Trương Đức Bưu, đạt tới gấp hai lần!

Rốt cục thái dương dâng lên, ánh mặt trời dừng ở trong mắt A Nhĩ Đan Man Chuy , tinh khí của hắn giờ khắc này tràn đầy tới cực hạn, đột nhiên oanh một tiếng, trong cơ thể phẳng phất có đồ vật gì nổ mạnh, một cỗ khí thế cường đại lạ thường bùng nổ mà ra!

Tinh khí của hắn bắt đầu bay nhanh xuống, chui vào đỉnh đầu của hắn!

Đấu Thánh, Bắc Chu khai quốc ba trăm năm rốt cục đã xuất hiện Đấu Thánh đầu tiên!

“A Man, ta đã muốn đột phá, ngươi chuẩn bị tốt chưa?”

“A Nhĩ Đan. Ta một mực chờ ngươi!”

Trương Đức Bưu đột nhiên mở to mắt, tinh khí cũng bắt đầu hạ xuống, ầm ầm chui vào trong cơ thể hắn, đột nhiên thân thủ bắt lấy bên thanh giải trụ cạnh , nhẹ nhàng nhấc lên.

Ma Thần Chân Thân của hắn đã tu luyện đến độ cao bốn thước, cái Thanh Đồng đại cột này ở trong tay hắn phảng phất như một cây tề mi đoản côn.

Chỉ thấy hai chân hắn ngồi chồm hổm, Thanh Đồng trụ dựng thẳng ở sau người, đột nhiên thả người nhảy lên, cười ha ha nói: “A Nhĩ Đan, lần này ngươi thua chắc rồi, trụ quốc tướng quân phủ cũng không phải tồn tại tất yếu !”

Trong nháy mắt hắn nhảy lên kia, Đấu Khí của Trương Đức Bưu đột nhiên bùng nổ, giống như nhấc lên một hồi động đất. tất cả kiến trúc trong trụ quốc tướng quân phủ đều sụp đổ trong tiếng nổ đinh tai nhức óc ấy, biến thành một mảnh hoang tàn.

Khư!

Trương Đức Bưu cất tiếng cười to, phảng phất như một con sóc nhảy lên phía trên đỉnh đầu A Nhĩ Đan, Thanh Đồng trụ hướng ót hắn đảo đi!

A Nhĩ Đan hừ lạnh. bàn tay vừa lật. lực lượng hai người giao hội, ba một tiếng, Thanh Đồng trụ đương trường bị ép dẹp lép như cái bánh bột ngô!

197. Chương 197: Cường Giả Quyết Đấu

Hai người vừa chạm liền phân ra, mặt đồng nhất thời bị đấu khí của bọn họ khi va chạm nung nóng chảy, nước vẩy ra chung quanh. Lập tức bị Đấu Khí bọn họ làm bốc hơi lên thành một màn sương mù màu đỏ!

Trương Đức Bưu trở mình mà ra, Một tiếng trống vang lên dừng ở bên ngoài mấy trượng, vũng vàng trước mặt A Nhĩ Đan, cười nói: “Trụ quốc tướng quân, ngươi vừa mới đột phá Đấu Thánh, Đấu Khí cùng lực lượng tăng mạnh, Đấu Khí cùng lực lượng dư thừa, tựa hồ chẳng phải dễ dàng khống chế đi?”

A Nhĩ Đan hít vào một hơi thật dài, kỵ binh ngành kiều, tứ bình bát ổn , là bộ trung bình tấn chính tông nhất, hai đấm đặt ở eo, hô một quyền đánh ra, mỉm cười nói: “Ta bảy mươi năm tu luyện mới đạt được đến Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong, sau đó trải qua năm mươi bảy năm rèn luyện, Đấu Khí cùng lực lượng có gì mà ta không thể nắm giữ chứ?”

Một quyền này của hắn đánh ra là từ thể trung bình tấn đơn giản nhất, không gian giống như bị nắm tay của hắn đánh ra một cái thông đạo, mặt đất nhất thời nứt vỡ ra từng rãnh sâu, quyền chưa tới, nhưng Quyền Ý đã muốn phong tỏa không gian bốn phía chung quanh Trương Đức Bưu, đường đường chính chính, rầm rộ!

Trương Đức Bưu tự mình đối mặt với nắm tay của hắn, chỉ cảm thấy giống như một ngọn núi đánh tới, mới biết được lời nói của Tông Ma La không giả, tất cả chiêu thức đơn giản ở trong tay A Nhĩ Đan hình như đều có thể hóa mục vi thần kỳ (gỗ mục hóa thần kỳ), uy lực phát ra làm cho người ta tròn mắt cứng lưỡi!

“Long Mông Bảo Tượng, Bĩ Mông cự lực, Cửu Long liên kích!”

Trương Đức Bưu đồng dạng cũng hít vào một hơi thật dài. Dưới làn da cơ nhục giống như như độc xà đại mãnh lưu động, không hề hoa mỹ nghênh đón một quyền của A Nhĩ Đan, nhưng hắn thông hiểu tất cả biến hóa quyền pháp, nhìn như một quyền bình thường, lại ẩn chứa chín loại lực đạo khác nhau, tương tự như một kích đối phó với Thất Già La kia, nhưng càng thêm phức tạp, cất dấu đến hơn mười loại biến hóa!

Ba!

Nắm tay hai người đụng vào nhau, Trương Đức Bưu nhất thời cảm thấy nắm tay A Nhĩ Đan bẻ gãy nghiền nát hết thấy chín loại lực lượng của mình, nhịn không được kêu lên một tiếng đau đớn, lão đảo lui về phía sau.

Rầm rầm oanh!

Chỉ thấy cước bộ hần hạ xuống, phá nát ngói đá, vụn vỡ bắn ra chung quanh, mặt đất bị Đấu Khí nổ tung tạo thành một cái hố to!

“Thương Lan Đấu Khí của hần quả nhiên vô cùng tinh thuần, bù lại uy lực tâm pháp không đủ, loại Đấu Khí này có độ tinh khiết quá cao, thực là hiếm thấy!”

Trương Đức Bưu lui hơn mười bước, rốt cục đứng vững lại, trong lòng khiếp sợ dị thường.

Hần cũng từng gặp qua không ít Kiếm Thánh, Thần Vương điện trường lão Thác Lô Tư cùng lão diên Ngũ Tư, cường sư Kiếm Thánh Odin Ehm, cùng cao thủ Minh Vương điện đem Bạch Cốt Chân Thân tu luyện đến Thiên Ma Ngoại Tương, nhưng những người này Đấu Khí đều không tinh thuần bằng A Nhĩ Đan, nhiều ít đều có chứa một ít tạp chất.

Chỉ có quái thai như A Nhĩ Đan, mới có thể đem loại Thương Lan Đấu Khí là tâm pháp nhất lưu tu luyện hơn một trăm năm, đạt tới cảnh giới Minh Tâm Vô Trần, Đấu Khí tinh thuần khó có thể tưởng tượng, uy lực tâm pháp thể nhưng so với các tâm pháp thần kỳ trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng còn muốn xuất sắc hơn!

Hơn nữa sau khi hần trở thành Đấu Thánh, Đấu Khí hùng hậu gấp mấy lần, một quyền bình thường lại có được hiệu quả giam cầm không gian, khiến Trương Đức Bưu cảm thấy khó ngăn cản vị đại gia quyền pháp này!

Trương Đức Bưu từ khi luyện thành Chích Thủ Già Thiên loại chiêu số nghịch thiên này, đây là lần đầu tiên gặp phải tình trạng quần bách như vậy .

A Nhĩ Đan đã thu quyền, bước từng bước về phía trước, từng bước đi tới trước người hần, lại là trung bình tấn, ra quyền, chiêu thức đơn giản tới chán nản!

“Lại là một chiêu này!”

Trương Đức Bưu gầm lên một tiếng, toàn thân cân cốt hung hăng căng lên, cơ thể cầu kết, quanh thân ma khí tung hoành, ngưng tụ thành mười hai cái Hắc sắc khí trụ cao hơn mười trượng , quay chung quanh thân « ầm » vang chuyển động, rất có xu thế giảo toái (nghiền nát) hết thấy!

“Đại Xích Thiên Ma thần, lâm uyên thập nhị trụ!”

Lâm uyên thập nhị trụ là một chiêu thức tinh diệu trong Đại Xích Thiên Ma thần quyết của Tà Linh thánh điển, nhưng vẫn không thể ngăn cản một quyền vô cùng đơn giản kia của A Nhĩ Đan. Lại bị nắm tay hần đánh nát mười hai đạo ma trụ, lại lui hơn mười bước.

A Nhĩ Đan từng bước đuổi theo, lại là trung bình tấn, ra quyền!

Ngắn ngủn một tức thời gian, Trương Đức Bưu liền bị hần đánh lui chín lần, liên tục thay đổi chín loại võ học tinh diệu , cũng không địch nổi một quyền vô cùng đơn giản của A Nhĩ Đan, chỉ cảm thấy càng đánh càng không được tự nhiên, tức giận đến vỡ bụng, không thua gì khi hần truyền thụ Minh Vương Chi Tâm luật động, cả giận nói: “Người có thể ra chiêu thức khác hay không? Có thể đổi cái khác hay không ” không phải chứ, lại đây là chiêu này”

Đám người Tông Ma La đứng ở xa xa đang xem cuộc chiến, vừa bực mình vừa buồn cười, bọn họ đều từng một lần nếm qua nhất chiêu đơn giản nhất của A Nhĩ Đan, có chút vui sướng khi thấy người gặp họa.

Tông Ma La hắc hắc cười nói: “Tề Cách, trước kia A Nhĩ Đan dùng loại chiêu thức này đem chúng ta đánh cho hoa rơi nước chảy, ai thua mà không ghen khuất? Hôm nay nhìn A Man biến thái bị hần làm cho không thể thi triển thủ đoạn, lòng ta ngược lại có chút khoái ý!”

Mấy lão nhân cùng cười to, các lão gia này tựa hồ không thấy hổ thẹn vì thua trong tay A Nhĩ Đan, ngược lại nghĩ đến quang vinh.

Đa Tu đắc ý dào dạt nói: “Lão tử lúc tuổi già từng đánh qua một quyền với A Nhĩ Đan!”

“Này tính cái gì, năm đó lão tử còn đá hần một cước, lão tử khí lượng lớn. Chưa bao giờ đem việc này nói ra!”

“A Nhĩ Đan từng bị ta đánh cho học máu!” Một vị lão giả cao hừng phần chấn nói.

Đám người Tông Ma La lập tức không lưu tình chút nào nói xấu hắn, cười khẩy nói: “Thôi đi Thiếp Mộc, người lúc ấy đem hắn đánh cho xuất huyết, cũng không phải là trọng thương học máu. Hơn nữa các lần tỷ thí sau, đều là người nằm ở trên giường. . .”

Giữa sân, A Nhĩ Đan ra tay càng lúc càng nhanh. Càng ngày càng nặng, uy lực nắm tay cũng càng lúc càng lớn, hiển nhiên chính như lời hắn nói vậy, thân thể hắn bay nhanh đột phá cảnh giới Đấu Thánh khiến cho Đấu Khí cùng lực lượng phi tăng, trong khoảng thời gian ngắn, Đấu Khí cùng lực lượng tiêu hóa hơn một nửa, biến thành lực công kích của bản thân hắn!

Uy lực đại quyền của hắn đã hơn xa bất cứ một vị Kiếm Thánh nào mà Trương Đức Bưu từng gặp qua, hơn nữa lực lượng ngưng tụ một chỗ, tụ mà không tán, đã muốn đạt tới đại xảo vô công!

Đây còn là hắn chưa tiêu hóa toàn bộ kết quả. Nếu thân thể hắn có thể hoàn toàn thừa nhận lực lượng cùng Đấu Khí tăng phúc, thực lực càng thêm khủng bố!

“Phải đánh bại hắn trước khi hắn đem toàn bộ Đấu Khí cùng lực lượng tiêu hóa, nếu không phần thắng của ta rất thấp!”

Trương Đức Bưu rốt cục bị hắn bức ra khỏi trụ quốc tướng quân phủ, đột nhiên rít gào một tiếng, con mắt dựng thẳng ở mi tâm chợt mở ra, lộ ra một đồng tử dựng thẳng, quỷ dị phi thường, bàn tay dựng thẳng lên đánh xuống, một đạo đao khí dài đến mười thước rời tay bay ra, trầm vào lực lượng bạc nhược trên nắm tay A Nhĩ Đan, nhất thời chặt đứt lực lượng chất chứa trong nắm tay hắn.

A Nhĩ Đan công kích lần đầu tiên bị ngăn lại, không khỏi kinh ngạc một tiếng, ngẩng đầu mỉm cười nói: “A Man, rốt cục quyết định sử xuất toàn lực sao?”

“Đây còn không phải là toàn bộ lực lượng của ta. Toàn bộ lực lượng của ta người thừa nhận không nổi đâu!”

Trương Đức Bưu thét dài liên tục, Đấu Khí bay nhanh ngưng tụ thành hình, ở dưới nách ngưng tụ ra bốn cánh tay, lại hình thành hai cái đầu, dữ tợn hung ác. Lại có hai cái Chân Thật Chi Nhân mở ra, ba đầu sáu tay!

Ba đầu sáu tay, Ma Thần Chân Thân!

Ba cái đầu cùng nhau mở miệng rống giận, thanh âm chồng chất, giống như tiếng sấm đê ép xuống!

“Đây là ta tổng hợp từ năm loại tuyệt học, vô số kỹ xảo, mà ngưng luyện ra Ma Thần Chân Thân, siêu việt vô số tâm pháp bắt diệt chi khu! A Nhĩ Đan, người nếu có thể tiếp được tuyệt học này của ta, mới có thể đủ khiến ta sử xuất toàn lực!”

Trương Đức Bưu từng bước liền khóa đến trước mặt hắn. Hắn lật tay lấy binh khí ra, Bích Tỉ Đao, Kiếm bản to, Nhận Linh Đại Khảm Đao, hai cây chùy, Sơn Khâu chỉ chùy còn ở chỗ Huoshan đại sư, chỉ còn lại có một cây cương tạc, cũng bị hắn chộp vào trong tay, Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực như nước vỡ bờ, nhất thời đem 6 thanh vũ khí cấp truyền kỳ kích phát, ở giữa không trung hiện lên ảo ảnh thật lớn. Ầm ầm nện xuống A Nhĩ Đan!

Lúc trước Trương Đức Bưu thi triển Ma Thần Chân Thân có thể bộc phát ra uy lực khiến cho cả Zaid cùng Garrosh không thể không lùi, mà lúc ấy hắn vẫn chưa sử xuất toàn lực, giờ phút này lực lượng bùng nổ, sáu kiện vũ khí cơ hồ đem không gian áp thấp một mảnh chân không!

A Nhĩ Đan sắc mặt kịch biến, vội vàng phi thân dựng lên, tu vi của hắn đã đạt tới Đấu Thánh cảnh giới, lảng không hư độ là chuyện dễ dàng. Nào biết hắn vừa mới bay lên, sáu kiện vũ khí kia liền giam cầm không gian chung quanh hắn, chỉ có thể đón đỡ!

Oanh!

Trong nháy mắt hắn đánh ra không biết bao nhiêu quyền, nhưng vẫn không thể ngăn cản Ma Thần Chân Thân của Trương Đức Bưu, sáu kiện vũ khí cơ hồ trong nháy mắt hung hăng nện trên thân thể hắn, nhất thời giống như đạn pháo bay ngược ra sau, ầm ầm đánh vào trên tường thành Hắc Thủy thành!

Tường thành này dày tới hơn mười thước. Một con cự long cũng khó đánh tan trong một kích, thế nhưng bị cú va chạm này của hắc, cả cửa thành cùng tường thành đều bị đâm dập nát, vô số loạn thạch bay tán loạn, vừa mới bay đến giữa không trung, liền bị Đấu Khí của hắc cuồng loạn, trào ra bên ngoài cơ thể áp thành bụi phấn, vỡ vụn tới không thể vỡ lại!

Một kích này của Trương Đức Bưu, ngay cả Đấu Khí của hắc đều bị ép ra bên ngoài cơ thể, không thể không chế!

Tòa Hắc Thủy thành này là tổng bộ nơi Hắc Kỳ cấm quân đóng quân. Được mệnh danh là thành trì không thể phá vỡ, thế nhưng trong nháy mắt bị bốc hơi mất một mảng lớn, lộ ra một lỗ hổng thật lớn!

Đám người Tông Ma La đã bị khiếp sợ đến chết lặng, si ngốc nhìn hết thấy một màn này, sau một lúc lâu nói không nên lời.

Trương Đức Bưu hai chân ngồi chồm hổm, giống như một con bạo viên nhảy lên, quơ lục kiện vũ khí hướng chỗ A Nhĩ Đan rơi xuống, lục kiện vũ khí liên tiếp giơ lên, rầm rầm ù ù, bổ xuống phía dưới!

”A Man, Đấu Thánh có được thân thể bất tử bất hủ, cảnh giới Huyết Nhục Trọng Sinh, ngươi còn không thắng được

A Nhĩ Đan từ trong hố to bay lên. Trên người đầy những vết thương to nhỏ, các vết thương cũng thiên kì bách quái, có đao thương, có thủng, có độn khí tạp ra ứ thanh, cũng có kiếm băng to bổ ra vết dài, nhưng không có một vết thương nào đổ máu.

Hắc mới vừa bay ra lập tức lại bị lục kiện vũ khí của Trương Đức Bưu áp chế, bay nhanh lui về phía sau, như trước dùng chiêu thức đơn giản nhất nghênh hướng lục kiện vũ khí cấp truyền kỳ này, cười vang nói: “Đấu Thánh thân thể thật đúng là cường hãn, một kích này của ngươi chỉ sợ Kiếm Thánh cũng không dám đón đỡ, nhưng với ta còn có thể thừa nhận được!”

Trương Đức Bưu hét lên một tiếng, sáu kiện vũ khí như mưa trút xuống, không ngừng đánh cho A Nhĩ Đan bị thương, đánh lui, lại thủy chung không thể khiến hắc mất sức chiến đấu. Trong lòng cũng khiếp sợ không thôi: ”Ma Thần Chân Thân của ta, lại thêm lục kiện vũ khí, toàn lực một kích, cho dù là Kiếm Thánh bình thường cũng muốn bị ta chấn cho Đấu Khí hỗn loạn, thân thể mất đi công năng Huyết Nhục Trọng Sinh, trọng thương không dậy nổi.

A Nhĩ Đan vừa mới tu luyện thành Đấu Thánh. Thân thể đã lợi hại như vậy, quả thực có thể so với một đầu Thánh Long!”

Đấu Thánh chính là một đầu Thánh Long hình người, có được khí lực cường hãn gần như hoàn mỹ , lục công kích bá tuyệt trần hoàn, một vị Đấu Thánh liền có thể ứng phó ba Kiếm Thánh liên thủ tiến công, mà không rơi hạ phong, có thể thấy được thân thể bọn họ cường hãn tới loại trình độ nào!

Trong thành, đám người Tông Ma La chỉ thấy Trương Đức Bưu đuổi theo A Nhĩ Đan cuồng đánh, khói bụi cuộn cuộn, trong nháy mắt liền chạy đi ba bốn dặm, đều vội vàng đứng dậy. Cao giọng quát: “Mau đuổi theo, miễn cho hai người bọn họ đánh đến nộ hỏa, có người chết thì không tốt!”

Tề Cách Già La gật đầu nói: “Hai người bọn họ đều là kì tài của Man Tộc ta , nếu thật sự tới hoàn cảnh phân sinh tử, chúng ta cùng tiến lên tách bọn họ ra ” .

Lời này vừa nói ra, ngũ đại man vương Nam Cương, các đại quân Đô Chỉ Huy Sứ cùng người phụ trách các thể gia đều trừng lớn ánh mắt nhìn hắc, nét mặt già nua của Tề Cách Già La đỏ lên, ho khan hai tiếng, trầm nghĩ: ”Lần này lão tử làm đại nhân, hắc, cho dù là Kiếm Thánh tranh chấp, lấy thực lực của mấy lão già chúng ta cũng có thể ra tay ngăn cản. Nhưng hai tên này giao thủ nếu chúng ta tùy tiện nhúng tay vào, khẳng định phải chết không nơi táng thân, căn bản không thể ngăn bọn họ lại

Mọi người lao ra khỏi Hắc Thủy thành, lại phát hiện tại đây trong khoảng thời gian ngắn, Trương Đức Bưu cùng A Nhĩ Đan đã muốn sát nhập Lạc Nhật Sâm Lâm, từng gốc cổ thụ che trời âm âm đổ xuống, phẳng phát trong rừng rậm có hai thượng cổ cự thú đang ầu ẩu.

Đa Tu hoảng sợ nói: “Tốc độ của bọn họ quá nhanh , chúng ta làm sao có thể đuổi kịp”

Tông Ma La hỗn hển nói: “Đuổi không kịp cũng phải đuổi! Một người là Đấu Thánh duy nhất trong ba trăm năm qua, một kẻ là tuyệt thế kỳ tài, người nào cũng không thể chết !”

“Ta đi!”

Đột nhiên trong đám người tử ảnh chợt lóe, Thất Già La quỷ mị lao ra phía trước, xa xa dứt bỏ những người khác, gào thét nhảy vào Lạc Nhật Sâm Lâm. Tử La Thiên Trưng thân pháp cực kỳ quỷ bí, tốc độ thể nhưng không kém Trương Đức Bưu cùng A Nhĩ Đan bao nhiêu.

Mọi người nhất tề tán thanh hảo, Tề Cách Già La nói: “Thất Già La còn không khuyên được bọn họ, chúng ta cũng không thể nhân rồi, đi!”

Trong rừng rậm, thân thể A Nhĩ Đan bị Trương Đức Bưu đánh cho giống như phá bố (vải rách), vết thương to nhỏ trải rộng toàn thân, thậm chí có mấy vết thương xuyên thủng thân thể hần, đối mặt với thể công như cuồng phong bão vũ của Trương Đức Bưu, cảnh giới Huyết Nhục Trọng Sinh căn bản không kịp tu bổ thân thể tổn thương.

Nhưng A Nhĩ Đan mặt không đổi sắc, như trước ra sức ngăn cản thể tiến công của hắn, lại bị lực đạo công kích của hắn đánh cho ầm ầm trụ xuống sườn núi, vẫn cười to nói: “A Man, Ma Thần Chân Thân của ngươi cố nhiên lợi hại, nhưng giống như không đủ, tiêu hao quá nhiều. Ngươi còn có thể duy trì bao lâu? Nếu sáu cánh tay của ngươi đều là huyết nhục, mà không phải do Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực ngưng tụ, chỉ sợ ta đã sớm thua! Hiện tại ta còn có chiến thắng!”

Trương Đức Bưu thở hỗn hển một ngụm khí thô, A Nhĩ Đan nói đúng, Ma Thần Chân Thân của hắn không đủ, cánh tay do Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực ngưng tụ cố nhiên lợi hại, nhưng so với lực lượng thân thể vẫn là xa xa không bằng, làm cho lực công kích không đủ. Hơn nữa. Đồng thời thao túng lực kiện vũ khí cấp truyền kỳ, tiêu hao càng lớn tới bất khả tư nghị, hiện tại hắn đã ẩn ẩn có dấu hiệu Đấu Khí chống đỡ hết nổi!

“A Nhĩ Đan, còn phải cảm ơn ngươi!” Trương Đức Bưu thả người dựng lên, hướng lưng chừng vách núi đi tới, lực kiện vũ khí như mưa giáng xuống. Oanh kích không ngừng, cất tiếng cười to nói: “Nếu không phải ngươi mượn Tông Ma La lão ca ca chỉ điểm cho ta, ta còn chống đỡ không được thời gian dài như vậy!”

A Nhĩ Đan hai chân vững vàng dừng ở trên mặt nước trong hạp cốc, Thương Lan Đấu Khí nổ tung, nhất thời đem Hắc Thủy hà cạn khô, ngẩng đầu cười nói: “A Man, sử xuất lực lượng cực mạnh của ngươi đi, để ta xem xem phong thái cường đại nhất của một kỳ tài có một không hai, nếu không ngươi hao hết Đấu Khí, ngược lại thua ở trong tay ta, như vậy ta sẽ tiếc nuối cả đời!”

Đúng lúc này, một cỗ long uy từ trong hạp cốc ầm ầm tràn ngập mà ra, chỉ thấy một đầu cự long từ trong một cái động trên vách núi đang thò cái thân thể mập mạp ra, cả vật thể màu ngân bạch, rõ ràng là một Thủy Hệ Thánh Long, hung uy bắn ra bốn phía. Rít gào nói: “Man Tộc ti tiện, cũng dám quấy rầy An Đức Lỗ đại nhân ta ngủ, các ngươi đều phải chết!”

A Nhĩ Đan sắc mặt kịch biến, đối với công kích của Trương Đức Bưu làm như không thấy, huyết nhục điên cuồng sinh sôi, tinh khí phóng lên cao, lạnh lùng nói: “Ngươi nói cái gì?” Âm thanh vang vọng trong hạp cốc, vang tận mây xanh, dọa cho Thủy Hệ Thánh Long hoảng sợ!

Trương Đức Bưu cũng thu sáu kiện vũ khí, thân thể nhẹ nhàng tiến lên, vọt tới phía trước, ngẩng đầu nhìn Thủy Hệ Thánh Long, ánh mắt không tốt, nhẹ giọng nói: “A Nhĩ Đan, ngươi không phải muốn nhìn thấy công kích cực mạnh của ta sao? Hiện tại ta có thể cho ngươi thấy!”

198. Chương 198: Liệp Long Liên Hoan

Đấu Thánh cường đại và kiêu ngạo ra sao, Nam Cương Man Tộc hai trăm năm qua chỉ xuất hiện một vị Đấu Thánh là A Nhĩ Đan nhưng lại bị Trương Đức Bưu đánh cho chặt vật không chịu nổi, nhưng đối mặt

với một Thủy Hệ Thánh Long hèn mọn cũng dám chọc giận, thật sự muốn chết mà, lấy thân thể cường hãn của Đấu Thánh, không sợ Thánh Long chút nào.

Mà Trương Đức Bưu đối với Thánh Long cũng không có nửa điểm kính sợ, hắn không phải lần đầu tiên giao thủ với Long tộc, trong thượng cổ pháp sư tháp, cao thủ Long Tộc là Milro thực lực bí hiểm, nhưng hắn cũng không sợ chút nào, hiện giờ hắn dung hợp năm loại tuyệt học, tu luyện thành Ma Thần Chân Thân, tự nghĩ cho dù gặp Milro cũng có lực liều mạng, một con Thủy Hệ Thánh Long đương nhiên không nằm trong mắt hắn.

“A Man, ý của ngươi là, ngươi có nắm chắc dùng thủ đoạn cực mạnh xử lý con thần lân to xác này?”

A Nhĩ Đan nhìn Trương Đức Bưu, trong ánh mắt toát ra vẻ không tin, cười nói: “Nếu ngươi có khả năng đó, ta tự nhiên thua tâm phục khẩu phục!”

Trương Đức Bưu giải trừ Ma Thần Chân Thân, hình thể dần dần khôi phục nguyên trạng, mỉm cười nói: “Một lời đã định!”

Thủy Hệ Thánh Long An Đức Lỗ giận tím mặt, phía dưới là hai gã Man Tộc ti tiện đang nói chuyện, hình như không để nó vào trong mắt, nổi giận gầm lên một tiếng, từ trong động bay ra, hùng cứ trên một tảng đá, lạnh lùng nhìn hai người phía dưới.

Đột nhiên, thân thể nó không tự chủ được run rẩy đứng lên, long lân bị đấu khí chấn rung động, hét to: “Đấu Thánh! Từ sau Mục Già La, Man Tộc đã không có loại quái vật Đấu Thánh này. Chẳng lẽ cổ khí thể đột nhiên bùng nổ vừa rồi chính là người?”

“Thần lân to xác này không ngờ biết tiền trụ quốc Đại tướng quân Mục Già La?”

A Nhĩ Đan khinh di một tiếng, nâng mắt cẩn thận đánh giá Thủy Hệ Thánh Long này, càng nhìn càng quen mắt, bình tĩnh đại ngộ nói: “Ngươi là đầu ngân long tọa kỵ của Mục Già La!”

Thời điểm Mục Già La chết, A Nhĩ Đan đã hơn sáu mươi tuổi, lúc ấy hắn vẫn còn là tiểu nhân vật, còn Mục Già La lại là trụ quốc Đại tướng quân của Hắc Kỳ cấm quân. Từ xa xa nhìn qua Mục Già La vài lần, nhớ mang máng hắn có một con ngân long.

Thủy Hệ Thánh Long An Đức Lỗ hưng phấn nói: “Không sai! Mục Già La trước khi chết từng nói với ta, sau này ai trở thành Đấu Thánh để cho ta đi theo người đó, để ta bảo hộ loài bò sát các ngươi, kết quả An Đức Lỗ đại nhân ta chờ thời gian dài như vậy, không ai có thể trở thành Đấu Thánh, di, tiểu tử kia đang làm cái gì? Dừng tay, mau bảo hắn dừng tay.”

Trong nó mắt đột nhiên lộ ra kinh dị, hô một tiếng triển khai hai cái cánh thịt, phóng lên cao, muốn trốn đi, đột nhiên Trương Đức Bưu đánh ra một quyền, không gian rộng đến vài trăm thước nhất thời bị một quyền của hắn áp súc ra một cái thông đạo, sau đó không gian thoát phá, Quyền Ý cơ hồ trong nháy mắt phóng tới trước người này ngân long!

Chích Thủ Già Thiên!

Ba!

Thánh Long An Đức Lỗ to lớn giống như một tảng đá bị ném đi, đương trường hóa thành một mảnh huyết vụ, đập nát, hai cánh thịt vô lực chộp vài cái, một đầu rồng thật lớn rơi xuống đầy máu!

A Nhĩ Đan chờ đợi đứng ở trên mặt nước, nhìn Thủy Hệ Thánh Long do tiền trụ quốc Đại tướng quân Mục Già La lưu cho hậu nhân bị Trương Đức Bưu một quyền đánh bạo, căn bản không kịp ngăn cản, hắn ngây người.

Trương Đức Bưu quay đầu, mặt không chút thay đổi nói: “A Nhĩ Đan, ngươi thua rồi.”

A Nhĩ Đan giận tím mặt, tức giận đến hai tay phát run, hỏn hỏn nói: “Hỗn đản. Thánh Long này là Mục Già La đại trụ quốc lưu lại để thủ hộ cho Man Tộc ta, cứ như vậy bị ngươi giết!”

Trương Đức Bưu nhún nhún vai: “Một con thần lân to xác mà thôi, thích giết thì giết.”

A Nhĩ Đan chán nản, qua một lúc lâu sau, lấp bắp nói: “A Man, người vừa rồi xuất một quyền kia gọi là gì? Có thể dạy ta không?”

Trương Đức Bưu dáng vẻ hoạt kê, cùng A Nhĩ Đan mấy ngày nay, hẳn rất cực phát hiện vị cường giả này tính tình cổ quái, thời điểm cầm binh đánh nhau thì miệng lưỡi lưu loát, nhưng mỗi khi hẳn ở chung cùng người khác, mồm miệng lại trở nên không lanh lợi, lấp bắp.

“Dạy người người cũng không học được, một quyền này quá biến thái.” Trương Đức Bưu thành thành thật thật nói ra.

A Nhĩ Đan có vẻ so với hẳn còn muốn thành thật hơn, hàm hậu vạn phần cười nói: “Ta thấy một quyền vừa rồi của người giống như rất đơn giản, một quyền trực lai trực khứ, người dạy ta ta khẳng định có thể học được!”

Trương Đức Bưu sớm bị “tư chất kinh người” của hẳn dọa sợ, cũng không phải hẳn keo kiệt, mà là muốn luyện thành chiêu Chích Thủ Già Thiên này, phải thông hiểu tất cả biến hóa của quyền phá. Hẳn dạy A Nhĩ Đan kỹ xảo Minh Vương Chi Tâm luật động đơn giản như vậy, mà suýt nữa bị tư chất của hẳn làm tức chết, nếu truyền thụ Chích Thủ Già Thiên, chỉ sợ Man Tử sẽ thổ huyết đương trường mà chết!

Nhưng A Nhĩ Đan dây dưa không dứt, Trương Đức Bưu bị hẳn làm phiền, không có cách nào, quyết định khiến hẳn biết khó mà lui, nói: “Một quyền này của ta là từ vô số biến hóa thôi diễn ra, chỉ có trước học được các biến hóa này, mới có thể thuận lợi xuất Chích Thủ Già Thiên. Người xem đây!”

Mười ngón tay hẳn đột nhiên nhảy lên, giống như hoa sen nở rộ, mười ngón tay thiên biến vạn hóa. Đủ loại chiêu thức kỳ diệu nhất nhất bày ra rõ ràng, chỉ, chưởng, câu, thiết, mỗi một loại chiêu thức đều tinh diệu đến cực điểm, quyền pháp của hẳn tản ra một loại mị lực kinh người.

Rốt cục, biến hóa tới cuối cùng, bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt, hóa thành nắm tay, đem tinh khí thần toàn thân tất cả nắm ở lòng bàn tay!

Trương Đức Bưu cười nói: “Đây là Chích Thủ Già Thiên, vì để cho người thấy rõ, ta đã tận lực làm rất chậm. A Nhĩ Đan, người còn muốn học không, ta đang nói với người đấy!”

A Nhĩ Đan trừng lớn ánh mắt, si ngốc nhìn thủ chưởng của hẳn, sau một lúc lâu không hề có động tĩnh, đột nhiên rung mình một cái, nghiêm mặt nói: “A Man, ta cảm thấy chúng ta cần phải nói chuyện, người một quyền đánh chết thánh long mà tiền trụ quốc Đại tướng quân Mục Già La lưu lại để thủ hộ cho Man Tộc chúng ta, chuyện này phải tính toán mới được”.

Trương Đức Bưu khiêng thi thể ngân long An Đức Lỗ lên, khiêng lên núi. A Nhĩ Đan theo sát phía sau, nhìn hẳn không cần tốn nhiều sức đã đem một con cự long to như vậy khiêng lên, trong lòng âm thầm lắc đầu: “Khó trách mọi người ở sâm lâm nói, nhà Man Chuy của A Man là anh hùng của Man Tộc ta. Người này quả thực là một gã quái thai! Nếu ta cùng ngân long An Đức Lỗ đối chiến, chỉ sợ vị tất là đối thủ của nó, cho dù có thể đánh thắng được nó, cũng vô pháp đem nó đánh chết, Thánh Long tốc độ phi hành so với ta phải nhanh hơn nhiều, đồng dạng là huyết thống của A Mộc, tại sao ta là trực hệ lại ngốc như vậy, ngược lại hẳn là chi thứ lại thông minh như vậy?”

Lúc này, Thất Già La vừa mới đuổi tới gần vách núi, A Nhĩ Đan dương tay nói: “Tiểu tử Già La gia kia, đến bên này, giúp chúng ta nướng con cự long này.”

Thất Già La đã muốn bốn mươi tuổi có thừa, nhưng A Nhĩ Đan tuổi còn lớn hơn nhiều, bị hẳn gọi là tiểu tử kia cũng là đương nhiên.

“Đây là Thủy Hệ Thánh Long, ”

Thất Già La nhìn thi thể cự long thật lớn này, hoảng sợ, trong lòng run rẩy, ánh mắt nhìn về phía hai người mang theo sợ hãi, nuốt ngậm nuốt bọt, nơm nớp lo sợ nói: “Trụ quốc tướng quân, Thánh Long này là ngài đánh chết?”

A Nhĩ Đan không chút để ý, phát tay nói: “Là A Man một quyền đánh chết. Ít nói nhảm, mau tới hỗ trợ!”

Thất Già La rung mình một cái, trộm nhìn Trương Đức Bưu một cái, thầm nghĩ: “Xem ra hôm trước ta hướng hẳn khiêu khích, hẳn đúng là còn lưu thủ, không có xuất toàn bộ thực lực.”

Ngay cả Thánh Long đều có thể một quyền đánh chết, huống chi là hắc?

Cự long này vừa mới chết không lâu, thi thể vẫn còn ấm, long huyết của Thủy Hệ Thánh Long vẫn không ngừng phun ra bên ngoài. Thất Già La thấy thế, vội vàng từ trong không gian giới chỉ lấy ra mấy bình ngọc, thật cẩn thận tiếp mấy bình long huyết. Trương Đức Bưu thấy thế, nghi hoặc nói: “Người thu long huyết làm cái gì?”

Tay Thất Già La run lên, rơi ra hai giọt máu, cũng không dám chà lau, cảm như hén, không dám nói lời nào.

A Nhĩ Đan cười nói: “A Man, người đừng dọa hắc. Tề Cách Già La là cha hắc, tu luyện cũng là Long Mông Bảo Tượng, từng tính toán nuôi một con bửu mông, kết quả bị Tông Ma La hỗn đản kia trộm giết chết. Phỏng chừng hắc thủ long huyết, cũng là vì cấp cho Tề Cách cường hóa thân thể.”

Trương Đức Bưu kinh ngạc nhìn Thất Già La liếc mắt một cái, nói: “Không nghĩ tới người thật ra là người hiếu thuận, nhưng tại sao lại hạ độc thủ, giết chết ca ca người là Chúc Già La?”

Thất Già La khoanh tay nói: “Chúc Già La không phải thân huynh đệ của ta. Là chi thứ?”

Trương Đức Bưu nhíu nhíu mày, thế gia đại phiệt không có mấy chuyện sạch sẽ, hắc không hiểu, cũng không muốn nghĩ, nói: “Mấy bình nhỏ làm sao đủ dùng?” Dứt lời, mở ra không gian giới chỉ, lấy ra một đồng bình lớn, nói: “Cầm dùng đi.”

Các lớn này giống như núi nhỏ, có mấy cái to như đại thụ, ước chừng có thể chứa được hàng tấn nước.

Không chỉ có Thất Già La lấp bắp kinh hãi, ngay cả A Nhĩ Đan cũng bị hắc hoảng sợ, hiếu kỳ nói: “A Man, ở trong không gian giới của người cất chứa nhiều bình lớn như vậy làm gì?”

Trương Đức Bưu nhúc nhích đầu, ngưng ngưng nói: “Ta thường xuyên xuất môn, ngẫu nhiên đánh cướp tổng tiền, lưu trữ mấy thứ này lo trước khỏi họa.”

Đám người Tông Ma La đi sau đã tới nơi, nhìn ba người đang đốt nướng một con cự long, không khỏi đều chấn động. A Nhĩ Đan phát tay cười nói: “Đều lại đây ngồi đi, A Man huynh đệ một quyền đánh chết một con Thánh Long, tất cả mọi người đến nếm thử thịt của nó nào!”

Ánh mắt mọi người nhìn về hướng Trương Đức Bưu tràn ngập quái dị, trong lòng nói nhỏ: “Một quyền đánh chết một con Thánh Long? A Man tiểu tử này từ khi nào thì trở nên uy mãnh như vậy, xem ra, A Nhĩ Đan đại nhân mặc dù trở thành Đấu Thánh, cũng vẫn đánh bại như thường.”

Trương Đức Bưu cảm kích nhìn A Nhĩ Đan liếc mắt một cái, thầm nghĩ: “Hắc đây là giúp ta dát vàng lên mặt, tạo hình tượng vô địch trong ngũ đại thành chủ. Nếu không phải con cự long màu bạc này không có chống cự, ta chỉ có thể đánh nó trọng thương, mà không thể đem nó đánh chết. Dù sao đây là một con Thánh Long, đủ để phát động ma pháp cấp cấm chủ.”

A Nhĩ Đan luôn giữ chữ tín, thua chính là thua, cường độ thân thể Đấu Thánh ngang ngửa với Thánh Long, Trương Đức Bưu một quyền có thể đánh chết đầu Thủy Hệ Thánh Long kia, tự nhiên cũng có thể đánh chết hắc.

Cho nên hắc mới tận hết sức lực tuyên dương sự cường đại của Trương Đức Bưu, đem uy vọng của hắc tăng lên tới đỉnh, từ đó thống nhất Nam Cương.

Mọi người ngồi xuống xung quanh, Tề Cách Già La vuốt chòm râu, ha hả cười nói: “Thật kỳ quái, lão tử nhìn cự long này như thế nào đều cảm thấy rất quen mắt, có chút giống tọa kỵ của gia phụ Mục Già La. Lại nói tiếp con kia cũng là cự long màu bạc, mới trước đây nó từng để ta ngồi trên, mang theo ta bay chung quanh. Gia phụ sau khi qua đời nó thì bỏ chạy mất, rất nhiều năm rồi không thấy, trong lòng tự nhiên nghĩ đến nó. Con rồng này cái gì cũng tốt, chỉ có tội miệng hơi lớn, cả ngày vênh váo hò hét, An Đức Lão đại nhân ta như thế nào, thế nào...”

A Nhĩ Đan trong lòng cười thầm, liếc mắt nhìn Trương Đức Bưu.

Chỉ thấy Man Tử nghiêm trang ngồi bên lửa trại, thân thủ kéo xuống một khối thịt rồng đã nướng chín, hai tay cầm cung kính đưa đến trước mặt hắc, cười nói: “A Nhĩ Đan tướng quân, huyết mạch chảy trong

cơ thể hai người chúng ta đều là của A Mộc, luận bối phận, ta còn muốn gọi người một tiếng ca ca, chúng ta đều là người một nhà!” Dứt lời, trừng mắt nhìn.

A Nhĩ Đan cười ha ha, nói: ”Đúng là, đúng là, chúng ta đều là người một nhà! Tề Cách, đừng cân nhắc nữa! Nào, đại gia cùng nhau động thủ, ăn luôn cự long này, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện. Thương thảo một chút chuyện tình ngũ đại chủ thành một lần nữa nhập vào sâm lâm. Đúng rồi, long cốt long bì cũng không thể lãng phí, long nha để cho ta, A Man mời tới thú tộc luyện kim đại tông sư, mấy thứ này đều có thể tạo ra vài món trang bị tốt.

Vây quanh lửa trại ăn cơm dã ngoại, rốt cục khiến Nam Cương từ phân liệt đi tới thống nhất, mà thi thể của ngân long An Đức Lỗ cuối cùng bị vét sạch, không để lại chút nào, thi cốt vô tồn, tất cả tài liệu trên người đều tặng cho tân Thiết Lô cốc.

Trương Đức Bưu trong lòng đại định, đối với hắc hắc mà nói có thể không đánh mà thắng, thống nhất Nam Cương là chuyện tốt nhất, về phần ngũ đại chủ thành trở về, liên lụy đến các thế gia đại phiệt cùng Hắc Kỳ cầm quân đủ loại ích lợi, tự nhiên có A Nhĩ Đan xử lý.

Tương lai triều đại Nam Minh công quốc tấn công, lại có A Nhĩ Đan làm Thống soái, phần thắng liền lớn hơn vài phần.

Vấn đề chính yếu của hắc hắc vẫn là tăng tu vi cá nhân, nhanh chóng tiến nhập cảnh giới Đấu Thánh, nhưng còn thánh nữ Lilith, làm sao mang theo nàng đi?

Trương Đức Bưu cùng A Nhĩ Đan dặt tay nhau trở lại Nam Cương chủ thành, đi gặp phụ thân Nham Thạch Man Chuy.

Hắc hắc chỉ là thành chủ trên danh nghĩa, Nam Cương chủ thành vẫn do Nham Thạch Man Chuy cùng trưởng lão hội quản lý, ngũ đại chủ thành trở về, phải cho phụ thân công đạo rõ ràng.

“Ba, vị này chính là Hắc Kỳ cầm quân trụ quốc Đại tướng quân, A Nhĩ Đan Man Chuy.” Trương Đức Bưu cười tủm tỉm nói: “Hắc hắc cũng là người Man Chuy, luận bối phận còn phải kêu ngài một tiếng thúc thúc đấy!”

A Nhĩ Đan ủy khuất vạn phần, hắc hắc sở dĩ nguyện ý cùng Trương Đức Bưu xưng huynh gọi đệ, chính yếu vì thực lực của hắc hắc cao cường, ngang ngửa với mình, Nham Thạch Man Chuy tu vi tuy rằng cũng không yếu, nhưng còn không đáng đặt ở trong mắt hắc hắc. Nhưng đã rơi vào đường cùng, hắc hắc chỉ phải cúi đầu, đang muốn trái lương tâm kêu một tiếng thúc thúc, Nham Thạch Man Chuy vội vàng nói: “Trụ quốc tướng quân, hậu thế của thánh phụ A Mộc ở trong chiến loạn đã sớm không biết bối phận gì rồi, trong thần miếu cũng không có ghi lại, đừng nghe A Man tiểu hân dẫn kia!” Dứt lời, hung hăng trừng mắt nhìn Trương Đức Bưu một cái.

A Nhĩ Đan bưng tỉnh đại ngộ, cười nói: “Ta biết ngay mà. ta là trực hệ cũng không biết mình là bối phận gì, hắc hắc như thế nào lại biết? Nguyên lai là hù ta!”

Trương Đức Bưu nhún nhún vai, thầm nghĩ: “Giả mạo trưởng bối có cái gì không tốt? Lão ba rất cứng nhắc a.”

A Nhĩ Đan nhìn pho điêu khắc hoàng kim Quyền Ý phía sau Nham Thạch Man Chuy vẫn biến ảo không ngừng, ánh mắt không khỏi sáng ngời, lấy nhãn lực của hắc hắc tự nhiên có thể nhìn ra đây là một loại võ học tương đối cao thâm, kết hợp đấu kỹ cùng tâm pháp, so với tuyệt học trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng cũng không kém, mồm miệng không rõ nói: “Võ học này của người, có thể dạy ta hay không?”

Nham Thạch Man Chuy kinh ngạc vạn phần, bất quá hắc hắc là người thành thật, cũng không có nghĩ nhiều, cười nói: “Đây là võ học ta tự nghĩ ra, gọi là Thánh Nguyên anh hùng vương tọa, trụ quốc tướng quân muốn học, ta tự nhiên có thể dạy người.”

Trương Đức Bưu trốn ra khỏi thành chủ phủ, lắc đầu thở dài một tiếng, thầm nghĩ: “Lão ba gặp nạn rồi, hai người bọn họ, một người khô khan, một gã tư chất ngu dốt, hai người này tiến đến cùng nhau, ngay cả Thần Á nữ thần cũng muốn khóc”

199. Chương 199: Kì Công Đấu Khí Bảng

Cùng tộc chung huyết thống, Trương Đức Bưu trong lòng quên đi tâm nguyện, thông nhất Nam Cương Man Tộc thành một mối. Hắn chỉ có thể nói một tiếng tiếc hận.

Người Nam Cương tại Công quốc sớm đã đầu phục Thần Vương điện, nhờ sự che chở trên danh nghĩa của Thần Vương điện, căn bản không thể trở về, sớm muộn gì cũng sẽ tái kiến với người Nam Cương trong rừng rậm trên chiến trường.

Mà đầu sở gây nên chuyện Nam Cương phân liệt, chính là tiền trụ quốc Đại tướng quân Mục Già La.

Đối với vị Đấu Thánh từ ba trăm năm trước này, Trương Đức Bưu nửa phần hảo cảm cũng không có. Mục Già La quyền lực to lớn, trong lòng hắn rất rõ ràng nếu không phân liệt Nam Cương, cho dù trở thành đại trụ quốc, quyền lực cũng sẽ bị trường lão hội của thần miếu hạn chế. Chuyện này đối với hắn mà nói là không thể tha thứ.

Bởi vậy hắn mang tinh nhuệ Nam Cương rời khỏi Lạc Nhật Sâm Lâm, hình thành ngũ đại chủ thành. Thế gia san sát, ngăn cách người Nam Cương cùng Lạc Nhật Sâm Lâm.

Cũng bởi vì hắn ngang ngược, trường lão thần miếu phân liệt, một bộ phận trường lão đi Thiên Nam, định cư tại Nam Minh công quốc, Nam Cương Man Tộc cường đại từ nay về sau chia ra làm ba, từ một chủng tộc mạnh mẽ biến thành chủng tộc xuống dốc, võ học Nam Cương cũng bởi vậy thất truyền không biết bao nhiêu, Thần Á thần miếu không còn là thánh địa võ học nổi danh nữa, địa vị xuống dốc không phanh.

Mục Già La sau khi chết vẫn như trước không có buông tha quyền lực trong tay, để lại tọa kỵ, Thủy Hệ Thánh Long An Đức Lỗ, để con rồng này trở thành tọa kỵ của Đấu Thánh sau đó.

Nếu là tọa kỵ bình thường, Trương Đức Bưu ngay cả nhìn cũng lười nhìn, nhưng đây là một Thánh Long vũ lực cường đại cực đoan, đi theo Mục Già La không biết bao nhiêu năm, tư tưởng của Mục Già La chính là tư tưởng của nó!

Nếu để nó trở thành tọa kỵ của A Nhĩ Đan, lấy vũ lực của con rồng này, cùng danh vọng của nó ở trong lòng người Man Tộc, Mục Già La sẽ tiếp tục ảnh hưởng tới Nam Cương Man Tộc.

Dù sao, An Đức Lỗ là tồn tại có địa vị ngang bằng với Đấu Thánh, nhưng lại cười tọa kỵ của tiền nhiệm trụ quốc Đại tướng quân, đại biểu không phải ý chí của A Nhĩ Đan, mà là ý chí của Mục Già La.

Nam Cương Man Tộc hiện giờ, quyết không thể cho phép một gã đã chết còn tiếp tục khoa tay múa chân gây phân liệt Nam Cương Man Tộc, cho nên Trương Đức Bưu mặc kệ biết thân phận Thủy Hệ Thánh Long An Đức Lỗ, vẫn ngang nhiên một quyền đánh chết nó.

Trong lòng A Nhĩ Đan cũng rõ ràng suy nghĩ của Trương Đức Bưu, cho nên mới không tiếp tục truy cứu, ngược lại chủ động giúp Trương Đức Bưu hủy thi diệt tích.

Thời đại của Mục Già La đã qua rồi.

Qua vài ngày, thú tộc ở hải dương xa xôi rốt cục đã phái sứ giả tới, cùng Nam Cương Man Tộc trình liên minh hiệp nghị thư. Sứ giả đoàn do trí giả Nemo Yabu suất lĩnh, Hillman không có đến. Lilith thánh nữ được nhìn thấy thân nhân, vui mừng vạn phần, mang theo tiểu Nhĩ Nhã vây quanh Nemo Yabu trưởng lão.

Trương Đức Bưu thấy trong mắt nhưng âm thầm lắc đầu, thánh nữ đại nhân tuy rằng thông minh lanh lợi, nhưng vẫn không nhìn ra Nemo Yabu hiện giờ đối với nàng cực kỳ lạnh lùng, giống như đối mặt với một người xa lạ, còn đám người Lyon vẫn nhiệt tình như trước.

“Hillman không tới. Nói vậy chắc hắn đang đánh sâu vào cảnh giới Kiếm Thánh rồi?” Trương Đức Bưu trầm nghĩ.

Hillman là kỳ tài ngút trời, lấy tư chất của hắn, đánh sâu vào Kiếm Thánh khẳng định so với A Nhĩ Đan này càng thêm đơn giản, cũng so với người khác còn dễ dàng hơn rất nhiều.

Sứ giả đoàn có phụ thân Nham Thạch Man Chuy cùng A Nhĩ Đan tiếp đãi, Trương Đức Bưu mừng rỡ thanh nhàn. Ở trong không gian Thánh Nguyên vương tọa cùng chạy đến chạy lui trong tân Thiết Lô cổ. Hắn

không ở đây mấy ngày nay, lão diên Ngũ Tư không chịu ngồi yên, đi theo đám người Titan trưởng lão đi thăm uyên, Trương Đức Bưu nguyên bản tính toán tái quán quýt lấy hần, khiến hần vẽ mấy đồ án võ học, nhìn thấy hần không ở đây, đành phải thôi.

Trương Đức Bưu hoài nghi mấy đồ án mà lão diên vẽ kia chính là Đấu Chiến Thắng Quyết trong truyền thuyết, chỉ dựa vào tàn đồ một bàn tay, hần có thể từ đó lĩnh ngộ ra Chích Thủ Già Thiên là tuyệt học thuộc loại nghịch thiên này, nếu để hần hoàn toàn học được mấy đồ án, thành tựu có thể nghĩ!

“Một bộ tàn đồ Đấu Chiến Thắng Quyết liền lợi hại như vậy, tâm pháp của nó khẳng định càng thêm kinh người! Bao quát ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo, tâm pháp đại viên mãn, so với Ma Thần Chân Thân của ta còn lợi hại hơn, hiện tại Ma Thần Chân Thân của ta chỉ có ba mươi sáu điều. Còn khuyết thiếu một cái Đấu Khí thông đạo mới có thể so sánh cùng Đấu Chiến Thắng Quyết!”

Hiện giờ, mười loại tuyệt thế tâm pháp trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, Trương Đức Bưu chỉ có ba loại không gặp qua, một loại là Hoàng Cực Kinh Thể Quyết chủ tu của triều đại Công quốc Nam Minh, trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng bài danh thứ sáu, là tâm pháp hoàng thất của Nam Minh, loại tâm pháp này lấy vương đạo bá đạo mà trừ danh, chỉ có hoàng đế mới có thể tu luyện, ngay cả Ca Thư thái tử cũng không có tư cách tu luyện.

Thứ hai là Thần Vương Bất Diệt Kim Thân trong Thần Vương pháp điển, trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng bài danh đệ nhị, được xưng gần với đấu tâm pháp vô địch Đấu Chiến Thắng Quyết, nhiều trưởng lão của Thần Vương điện cũng không có tư cách tu luyện, truyền nhân của nó cực kỳ thần bí. Nhưng đều là đại cao thủ.

Thứ ba chính là tâm pháp ở trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng bài danh thứ chín, ở phía trên Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, nhưng về loại tâm pháp này ghi lại rất ít, cũng không có gặp qua truyền nhân của nó, hần là không phải võ học trên đại lục này. (Thạch Trư viết: chương thứ bảy mươi một viết sai, đem Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết viết thành bài danh thứ chín, chỗ khác không có viết sai.)

Kỳ Công Đấu Khí Bảng là do Thần Vương điện bài danh các tâm pháp trên thế gian, ghi lại đều là võ học truyền lưu từ xưa đến nay. Chiến Thần bí quyết bởi vì mấy ngàn năm không có truyền nhân, cho nên không có ở trên bảng, mà Nham Thạch Man Chuy vừa mới sáng lập Thánh Nguyên Anh Hùng Vương Tọa tâm pháp, đến nay không có chiến tích để kiểm nghiệm uy lực của nó, ngoại nhân cũng không biết có một môn tâm pháp như vậy, Kỳ Công Đấu Khí Bảng đương nhiên sẽ không bài danh.

“Lão diên là trưởng lão Thần Vương điện, chẳng lẽ tâm pháp Đấu Chiến Thắng Quyết cũng ở trong Thần Vương điện? Không đúng, không đúng, nếu Thần Vương điện có được tâm pháp Đấu Chiến Thắng Quyết, lão diên cũng sẽ không bị đồ án Đấu Chiến Thắng Quyết này bức diên. . .”

Trương Đức Bưu trầm lời không giải, nếu tâm pháp Đấu Chiến Thắng Quyết không ở Thần Vương điện, như vậy nó nằm ở đâu?

“Đây thật đúng là một môn tâm pháp thần bí khó lường, không biết đến tột cùng là ai sáng lập. Ma Thần Chân Thân của ta so ra vẫn kém Đấu Chiến Thắng Quyết, tâm pháp vận chuyển thiếu một cái Đấu Khí thông đạo, mà đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân cũng không có bao hàm thông đạo này, muốn đem Ma Thần Chân Thân tu luyện đến đại viên mãn, xem ra chỉ có đi tìm ba loại tâm pháp còn lại.”

Trương Đức Bưu trầm nghĩ. Thần Vương Bất Diệt Kim Thân là bí mật bất truyền của Thần Vương điện, lấy thực lực của Thần Vương điện, Trương Đức Bưu xông vào không thể nghĩ ngờ là tìm chết, mà Hoàng Cực Kinh Thể Quyết ở trong tay quốc chủ Nam Minh, Nam Minh cùng Thần Vương điện là một mạch, hơn nữa quốc chủ Nam Minh thậm chí có thể đưa cho Thất Già La Tử La Thiên Trưng như vậy. Ở trong cung của hần người tu luyện Tử La Thiên Trưng quyết hần là không ít!

Hai địa phương này đều là long đàm hổ huyệt, mặc dù mang theo Thái Ca cũng chỉ có vào không ra, huống chi lão hổ này không biết chạy đi đâu tiêu dao khoái hoạt rồi, đến nay vẫn chưa trở về.

“Do đó, chỉ còn lại loại tâm pháp bài danh thứ chín, bất quá loại tâm pháp này ta ngay cả tên cũng không biết, như thế nào đi tìm? Trước hỏi A Nhĩ Đan, lấy kiến thức của hần, nói không chừng sẽ biết.”

Trương Đức Bưu ở trong không gian thánh địa long quy của Man Tộc tìm được A Nhĩ Đan, hần đang đứng xem mười hai đạo Quyền Ý thần niệm, hai tay ra quyền, khí thể nổi lên. Giờ phút này khí thể của hần vô

cùng cường đại, cường độ xa xa vượt qua ngày đó đại chiến cùng Trương Đức Bưu, hiển nhiên thân thể hắn đã hoàn toàn tiếp nhận Đấu Khí cùng lực lượng bạo tăng, tu vi lại có tinh tiến!

Hiện tại A Nhĩ Đan mới chân chính là Đấu Thánh, nếu tái giao thủ với hắn, Trương Đức Bưu mặc dù sử xuất Ma Thần Chân Thân chỉ sợ cũng vị tất có thể đả thương đến hắn. Chỉ có thể vận dụng Chích Thủ Già Thiên loại chiêu số mạnh mẽ này!

A Nhĩ Đan khí thế lên đến đỉnh, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, một quyền đánh ra, Quyền Ý thần niệm dấu vết hư không, bán vị diện này nhất thời vĩnh viễn để lại bóng dáng của hắn!

“A Man, chờ ngươi thành tựu Đấu Thánh, bán vị diện này chỉ sợ căn bản không thể thừa nhận một quyền của ngươi.”

Trương Đức Bưu khiêm tốn cười cười, nói: “Bán vị diện này là sau khi long quy đạt tới cấp truyền kỳ hình thành, ta làm sao có thể phá hư?”

A Nhĩ Đan cười nói: “Ngươi không có thành tựu Đấu Thánh, căn bản không thể cảm nhận được sự cường đại của Đấu Thánh. Ta vốn không có tư cách đột phá, chính là dựa vào Minh Vương Chi Tâm luật động người truyền thụ, cung cấp khí huyết lạ thường cho thân thể. Lúc này mới đột phá, tu vi của ngươi hiện giờ đã có thể ngang ngửa với ta, tương lai nếu đột phá Đấu Thánh, tu vi bạo tăng. Quyền Ý phá toái không gian, bán vị diện này sẽ bị ngươi hủy diệt! Ta phát hiện nội tình càng hùng hậu, sau khi thành tựu Đấu Thánh tu vi tăng phúc cũng càng lớn. A Man, nếu ngươi cho rằng ngươi còn có thể tinh tiến tu vi, ta đề nghị ngươi tiếp tục tu luyện. Không cần đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh.”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng gật đầu, hắn mở tam đại đan điền, ngưng luyện Ma Thần Chân Thân, tu vi đúng là còn có thể tiến bộ, hơn nữa tâm pháp Ma Thần Chân Thân này khuyết thiếu ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo, không coi là hoàn mỹ, chỉ có đem Ma Thần Chân Thân tu luyện đến cảnh giới đại viên mãn, hắn mới có thể động thủ, tiến quân Đấu Thánh.

“Đúng rồi, tướng quân, ngài có biết tâm pháp bài danh thứ chín trên Kì Công Đấu Khí Bảng hay không?”

A Nhĩ Đan nhíu nhíu mày, nói: “Tâm pháp tham nhiều không tinh, chủ tu một môn đối với tu dưỡng Đấu Khí của ngươi mới có lợi thật lớn.”

Trương Đức Bưu không nói gì, A Nhĩ Đan thật sự vì tốt cho hắn, mấy ngày nay hắn vẫn tu luyện Ma Thần Chân Thân, trong cơ thể dĩ chủng Đấu Khí đều đã chậm rãi chuyển hóa. Đấu Khí càng ngày càng tinh thuần. Đường nhiên, hắn tu luyện thời gian ngắn ngủi, xa xa không tinh thuần bằng A Nhĩ Đan.

“Kì Công Đấu Khí Bảng tâm pháp bài danh thứ chín, ta cũng không biết là cái gì, nhưng ta từng gặp qua một người, hắn tu luyện hẳn chính là tâm pháp này.” A Nhĩ Đan nghĩ nghĩ, nói.

Trương Đức Bưu mắt trong không khỏi lộ ra hi vọng, chỉ nghe A Nhĩ Đan tiếp tục nói: “Ta lúc ấy đã là đại trụ quốc Hắc Kì cấm quân, suất lĩnh đại quân đánh vào Nam Minh, bốn tập công quốc đô thành Yến Kinh, nhưng ở ngoài thành Yến Kinh ba trăm dặm bị một chi quân đội ngăn lại. thống lĩnh của bọn họ bộ dạng rất kỳ quái, là người trưởng thành vóc dáng thấp bé, miến cường cao đến hông của ta. Cùng Ái Nhân trong truyền thuyết thực tương tự, nhưng không phải Ái Nhân, lỗ tai dài, cùng Tinh Linh giống nhau như đúc. Người này khi động thủ, tốc độ công kích nhanh bất khả tư nghị, giống như một đạo quang. Ta đánh ra một quyền, hắn có thể đánh ra hơn mười quyền!”

“Công kích tốc độ nhanh?” Trương Đức Bưu kinh ngạc nói: “Chẳng lẽ là Tử La Thiên Trưng?”

A Nhĩ Đan lắc đầu nói: “Tử La Thiên Trưng? Không phải! Tử La Thiên Trưng đặc thù rất rõ ràng, không tổn hao, thân pháp quý bí, tốc độ mặc dù nhanh, nhưng còn không nhanh đến loại trình độ này. Hắn là thuộc loại hình tốc độ, người căn bản không thể phản ứng kịp! Hiện tại ta sau khi trở thành Đấu Thánh, ra tay tuy rằng cũng không chậm, nhưng so ra vẫn kém gã gia hỏa kia!”

Trương Đức Bưu hoảng sợ, hắn đã giao thủ với A Nhĩ Đan, thậm chí tốc độ công kích của hắn có bao nhiêu đáng sợ, nhưng A Nhĩ Đan bây giờ so ra còn kém gã người lùn thần bí kia, như vậy người này tốc độ ra tay đến tột cùng nhanh như thế nào?

“Tướng quân, ngươi có biết người này đến tột cùng là chủng tộc gì hay không?”

A Nhĩ Đan lắc đầu cười nói: “Trên chiến trường ai còn hỏi cái này? Hắn tốc độ mặc dù nhanh vô pháp tưởng tượng, nhưng lực công kích không đủ, đánh vào trên người ta còn không thể lấy mạng ta, lúc ấy ta liền đứng cho hắn đánh, sau đó chớp đúng thời cơ một quyền đánh chết hắn. Bất quá bởi vì hắn ngăn trở một đoạn thời gian, Hắc Kỳ cầm quân mất đi hiệu quả tập kích bất ngờ, đành phải thừa dịp đại quân công quốc chưa vây kín, chạy nhanh ngay đêm, đúng rồi, ta còn nhớ rõ binh sĩ gọi hắn là Khảm Đức tướng quân, theo ta thấy, người này là tạp chủng của Ái Nhân cùng Tinh Linh sinh ra, trong lịch sử Ái Nhân từng trở thành người thống trị Đại Lục, nô dịch Tinh Linh Tộc mấy trăm năm, sau khi Tinh Linh Tộc khởi nghĩa, đem Ái Nhân sát tinh quang (giết sạch)”

“Khảm Đức tướng quân?”

Trương Đức Bưu trong lòng vừa động, vội vàng mở ra không gian giới chỉ, lấy ra hải dương địa lý đồ mà Sundae đại tướng quân cho hắn, chỉ thấy hải vực ở phương tây xa xôi còn có vài Đại Lục xa lạ, trong đó giữa hai mảng Đại Lục có một cái Đại Lục kiểu tương liên, khối Đại Lục ở phía nam kia được người Hải tộc ghi rõ là Khảm Đức Đại Lục.

“Chẳng lẽ nói hậu duệ của Ái Nhân cùng Tinh Linh đều đi nơi này? Mà Khảm Đức tướng quân kia chính là từ chỗ Đại Lục này chạy tới?”

Trương Đức Bưu cẩn thận lật xem hải dương địa lý đồ này, giữa Khảm Đức Đại Lục cùng Đại Lục này còn có một mảng hải vực rộng lớn, hải tộc tại mảnh đất này ghi rõ ký hiệu nguy hiểm, viết “Thiên phạt chi hải”.

“Tướng quân, ngài biết thiên phạt chi hải là địa phương gì hay không?”

A Nhĩ Đan cười nói: “Ta chưa bao giờ đi quá xa, làm sao biết chuyện tình ở hải ngoại.”

A Man, tấm hải dương địa lý đồ này của người thật là một kiện bảo bối, cho ta phục chế một bản, chờ đánh lui Thần Vương điện, ta cũng muốn thoát ải, chung quanh.”

Trương Đức Bưu cười nói: “Đương nhiên có thể. Đúng rồi tướng quân, người cùng lão ba ta học tập võ học, đến tột cùng thế nào?”

A Nhĩ Đan chần chờ một chút, lắc đầu nói: “Tính tình ba người, thật không tốt, quả thực không thấu hiểu! Ta chỉ hỏi nhiều hai câu, hắn liền giận tái mặt, đập một cái chụp nát cái bàn”

Trương Đức Bưu lại đợi vài ngày, Thái Ca hỗn đản kia vẫn là không trở về, Man Tử thở dài một tiếng, buồn sầu nhìn nhìn hải dương đồ, khoảng cách tới Khảm Đức Đại Lục chỉ sợ xa ngàn dặm, không có Thái Ca, thì hắn phải đi không biết lãng phí bao nhiêu thời gian, chỉ là lão hổ này cố tình chạy trốn vô tung vô ảnh.

Mà Tiểu Hắc tin cậy, còn ở trong không gian giới chỉ của hắn ngủ li bì, con song đầu Địa Ngục khuyến này từ sau khi ăn đầu Hắc Ám Nguyên Tố Tinh Linh liền lập tức tiến vào trạng thái tiến hóa, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không thức tỉnh.

Thời điểm Thái Ca tiến hóa nếu không phải ăn tảng đá đen thần bí kia, chỉ sợ đến bây giờ vẫn chưa tiến hóa thành công, mà Tiểu Hắc nếu như tiến hóa thành Tam Đầu Địa Ngục đại, khẳng định cần lâu hơn.

“Quên đi, Thái Ca không trở lại, ta tự mình đi, thuận tiện xem thiên phạt chi hải đến tột cùng có bộ dáng gì!”

200. Chương 200: Thiên Phạt Chi Hải

Trương Đức Bưu đi vào tân Thiết Lô cốc. Thu hồi Sơn Khâu chi chùy, trong khoảng thời gian này Huoshan đại sư đã sửa chữa xong Sơn Khâu chi chùy, sau đó tìm được Lilith, chỉ thấy hồ tộc thánh nữ ngồi ở quảng trường trong thành, nhìn một đám tiểu Nam Cương nhân hừ hừ ha ha đánh tới đánh lui, bóng dáng có chút cô đơn. “Xem ra nàng đã biết Nemo Yabu trưởng lão chuyển biến thái độ đối với nàng, chuyện này nói ra cũng có quan hệ với ta.”

Trương Đức Bưu trong lòng thở dài một tiếng. Kỳ thật trong lòng hắn cũng rõ ràng Nemo Yabu trưởng lão sở dĩ lạnh lùng đối với Lilith, tất cả đều là bởi vì ngày đó ở Chiến Thần điện Lilith không nghĩ ngợi gì liền

trị liệu thương thế cho mình. Rồi sau đó chính mình lại bắt cóc vị thánh nữ này, cùng nhau ở chung lâu như vậy, chỉ sợ trong lòng Nemo Yabu trưởng lão, nàng đã là phản đồ của thú tộc, mà Lilith rốt cục cũng ý thức được điểm này.

“Thánh nữ đại nhân, ta nghĩ ta muốn ra ngoài lần nữa.” Trương Đức Bưu đi tới phía sau nàng, cười nói.

Lilith vội vàng đứng dậy, nói: “Chúng ta khi nào thì đi?”

“Ta nghĩ một mình đi thôi.” Trương Đức Bưu nói rất chậm, lắc đầu nói: “Lần này ta đi địa phương rất xa, Thái Ca lại không ở đây, chỉ sợ không có cách nào mang người theo.”

Trên mặt thánh nữ hiện rõ thần sắc thất vọng, ngay cả Man Tử “gà tồ” này cũng có thể nhìn ra được, thân thiết nói: “Nguy hiểm lắm không? Có muốn mang theo tiểu Nhĩ Nhã bảo hộ người hay không?”

“Mang theo nàng?” Trương Đức Bưu trong lòng vừa động, hướng phía quảng trường nhìn lại, chỉ thấy mấy tiểu tử Nam Cương đang vây quanh tiểu cô nương kia bảo nàng đứng lên chạy hai bước, tiểu cô nương kia liền mạng lắc đầu.

”Tiểu Nhĩ Nhã, đến bên này!”

Tiểu cô nương thật cẩn thận từng bước một đi qua, Trương Đức Bưu cười tủm tỉm nói: “Ta muốn đi xa nhà, người có nguyện ý theo giúp ta hay không?”

“Có nguy hiểm không?” Tiểu cô nương ngẩng đầu, cặp mắt to đen lúng liếng vụt sáng lần nữa, nói.

“Ân, phải đi Thiên Phật chi hải.” Trương Đức Bưu lời còn chưa dứt, chỉ thấy nha đầu kia phù phù một tiếng, lại giả chết. Trương Đức Bưu bất đắc dĩ nhún nhún vai, hướng Lilith cười nói: “Xem ra đành phải một mình ta đi.”

Lilith cũng buồn cười. Nâng tiểu Nhĩ Nhã đứng lên, ôm vào ngực, thấp giọng nói: “Người cẩn thận một chút. Ta không có bên người, đừng sinh anh hùng, bị người khác đánh chết nhé.”

Trương Đức Bưu đột nhiên cảm thấy tâm thần có chút bất an, giống như chính mình rơi xuống một cái đại võng, vô lực giãy dụa, vội vàng nói: “Ta đi trước!” Dứt lời, chạy trốn mất dạng.

Ra khỏi Nam Cương chủ thành, Man Tử nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy như trút được gánh nặng, thét dài một tiếng, đi nhanh về hướng tây.

“Đồ La, lần này người còn muốn chạy trốn đến nơi nào?”

Trên Thảo nguyên đột nhiên truyền đến một tiếng hét to, hơn trăm Lang Kỳ gào thét xông lên ngọn núi nhỏ, nhìn dưới chân núi sáu bảy chiến sĩ của bộ lạc Lang Khiếu, tên chiến sĩ Man Tộc cầm đầu kia cười một con Tật Phong Lang Vương hùng vĩ màu đỏ, trong tay mang theo một cây lang nha bổng, thở hồng hộc, trên lang nha bổng kia còn dính mấy khối huyết nhục, vẫn còn nhỏ máu xuống phía dưới.

Đột nhiên, tất cả Ngân Nguyệt Cự Lang cùng nhau ngẩng đầu, ngửa mặt lên trời tru lên ô ô, thanh thế kinh người!

“Đồ La, đầu hàng đi!” Lang Kỳ thủ lĩnh đẩy mặt nạ bảo hộ gắn trên đầu thiết khôi ra, cười ha ha nói: “Thần miếu của các người đã bị Bartle vương phá hủy, tất cả tộc nhân đều làm nô lệ, Bartle vương niệm tình người là một chiến sĩ, cho nên mới không động thủ giết người. Thúc thời thì mau đầu hàng đi, nếu không chúng ta đành phải động thủ giết sạch các người!”

Đồ La thở hổn hển mấy khẩu khí thô. vương của bộ lạc Quỷ Mang của các người sau khi giết chết giáo hoàng của Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu, liền bắt đầu oanh oanh liệt liệt thống nhất chiến tranh trên thảo nguyên, thẳng đến trước đó không lâu mới bị đại quân của Bartle vương tiêu diệt, chỉ còn hãn suất lĩnh hơn trăm danh tộc nhân còn sống trốn tới đây, lại gặp Lang Kỳ đuổi giết, chỉ còn lại vài người trước mắt này.

“Đồ La đại ca, làm sao bây giờ?” Một gã chiến sĩ của bộ lạc Quỷ Mang nuốt ngụm nước bọt, run giọng nói.

“Chỉ chết mà thôi! Hồng nguyệt, sát!” Đồ La quát lên một tiếng lớn, Tật Phong Lang Vương gào thét một tiếng, “nghĩa vô phản cố” hướng Lang Kỵ đại quân phóng đi. vài gã chiến sĩ của quỹ mũi nhọn bộ lạc khác mặt mang tuyệt vọng, đều gơ Mã Dao lên theo hấn xung phong!

Đây là một hồi quyết chiến không cân sức, tất cả mọi người mang quyết tâm phải chết, bọn họ vừa chết, đại danh từ bộ lạc Quỹ Khiếu sẽ biến thành lịch sử, vĩnh viễn biến mất!

“Các người đây là muốn chết!” Lang Kỵ thủ lĩnh hừ lạnh một tiếng, nhìn đám chiến sĩ này. Trầm giọng nói: “Không lưu người sống!” Sau lưng tất cả Lang Kỵ điên cuồng hét lên một tiếng, như thủy triều lao xuống chân núi.

Đúng lúc này, Lang Kỵ thủ lĩnh đột nhiên nhìn thấy một cái bóng thật lớn, vội vàng ngừng đầu nhìn lên, chỉ thấy giữa không trung là một bàn tay thật lớn do Đẩu Khí cấu thành ngang nhiên chụp xuống, cơ hồ đem tất cả Lang Kỵ đều bao phủ trong đó!

Ba!

Cả ngọn núi nhỏ này cơ hồ bị một chưởng ngạnh sinh sinh đánh thành đất bằng, rõ ràng biến thành một ấn ký bàn tay thật lớn.

“Hồng nguyệt dừng lại!”

Đồ La vội vàng ghì mình cự lang lại, hoảng sợ nhìn trận kịch biến này, chỉ thấy một thân ảnh cường tráng đột nhiên nhảy lên, tung khiêu như bay, tuyệt trần mà đi!

“Đồ La đại ca, người kia là ai?” Vài gã chiến sĩ khác đều đi đến bên người Đồ La, ngơ ngác nhìn thủ ấn này, hơn trăm Lang Kỵ tinh nhuệ của thảo nguyên, thế nhưng đều chết dưới một chưởng của người này, không ai còn sống!

“Chẳng lẽ người nọ là Kiếm Thánh? Tại sao vô duyên vô cớ giúp chúng ta”

Đồ La nhẹ nhàng lắc lắc đầu, lẩm bẩm nói: “Hắn hình như là một cố nhân của ta, thảo nguyên đã không còn gì lưu luyến. Chúng ta đi, đi phương đông!” Dứt lời, chuyển đầu sói, dẫn đầu gào thét rời đi, chiến sĩ khác vội vàng đuổi theo hấn.

Đồ La quay đầu lại nhìn thoáng qua. Thầm nghĩ: “A Man, thật là người sao? Còn nhớ rõ năm đó tu vi của người và ta không chênh lệch mấy, không nghĩ tới khi gặp lại người đã trở nên lợi hại như thế. Ta và người chênh lệch càng lúc càng lớn.”

Ra tay tiêu diệt Lang Kỵ, cứu Đồ La chính là một bước nhạc đệm trên đường tây tiến của Trương Đức Bư, Đại Lục rộng lớn mấy vạn lý, lấy tốc độ đi nhanh nhất của hấn hơn nửa tháng vẫn chưa đi đến bờ biển. Hiện tại hấn đã xâm nhập đến cảnh nội di tộc. Di tộc là tên gọi chung của người Trung Nguyên đối với dân tộc “không định cư” này, cùng Nam Cương Man Tộc được xưng là Man di. Bởi vì cuộc sống của di tộc thật sự rất ác liệt, hoàng đế trung thổ không có chút hứng thú đối với việc chinh phục bọn họ.

Di tộc đa số sinh hoạt tại sa mạc, cưỡi linh thú thay liệt mã. Bọn họ ở trong ốc đảo sa mạc thành lập thành thị đơn sơ, tín ngưỡng dị đoan thần linh, những người này đều là cường đạo trời sinh, đốt sát đánh cướp chung quanh. Trương Đức Bư một đường đi tới thật đụng không ít đạo tặc, cường đạo chặn đường, thời điểm Man Tử tâm tình tốt liền một chưởng chụp chết bọn họ, thời điểm tâm tình không tốt liền mặc kệ. Xông thẳng qua, trực tiếp bị hấn đâm chết.

Bởi vậy sau khi Man Tử rời đi thật lâu, di tộc còn truyền lưu một truyền thuyết, thời điểm người “Kiếm ăn”, nếu gặp được một gã dã man nhân, hãy lưu ý vẻ mặt của hấn, thời điểm tâm tình hấn không tốt nói không chừng người còn có thể sống sót.

Nhưng không may, tên dã man nhân kia là rất thích xem gia hỏa này.

Lại qua hơn mười ngày, Trương Đức Bư rốt cục đi đến cuối Đại Lục, một mảnh đại dương mênh mông xuất hiện ở trước mắt.

Bờ biển còn có một đại thành thị của di tộc, thành thị này so với địa phương khác phồn vinh hơn, cơ hồ có thể so sánh với thành thị ở Trung Nguyên, con gái mặc áo choàng tuyết trắng, hắc sa che mặt, nhưng vẫn

lộ ra phong tình lạ thường. thành thị này cũng đồng thời là một cái cảng, mọi người sinh hoạt tại nơi này dựa vào thông thương giữa cảng cùng với vùng duyên hải, thương mại rất là phát đạt.

Trương Đức Bưu tìm được một vị chủ thuyền, đưa ra một cái kim tệ. Nói: “Biết đi Thiên Phật chi hải sao không?”

Chủ thuyền kia lắc lắc đầu. Bên cạnh một gã cộng thủ cười nói: “Cáp Tang, cho ta mười kim tệ, ta nói cho người!”

Cáp Tang trong ngôn ngữ di tộc ý chỉ khách nhân tôn kính. Trương Đức Bưu lại lấy ra mười mai kim tệ, thủy thủ kia lấy đi, từng cái đặt ở rặng nanh cần một ngum, mặt mày hớn hở mừng rỡ, lộ ra hàm răng to khỏe, nói: “Ca ngọ chủ, vàng ròng nguyên chất! Cáp Tang, ngài là từ trung thổ tới? Khó trách không biết, ở nơi này Thiên Phật chi hải không gọi tên này, mà kêu là “ma quỷ hải!”

Trương Đức Bưu mừng rỡ, vội vàng nói: “Có thể mang ta đi hay không?”

Gã thủy thủ lắc đầu nói: “Cho dù ngài đem cả ngọn núi vàng cho Khoa Lâm ta, ta cũng sẽ không đáp ứng, đi ma quỷ hải? Ta có mười cái mạng cũng không đủ!”

Trương Đức Bưu thất vọng vạn phần, lại hỏi mấy chiến thuyền khác. Các chủ thuyền vừa nghe nói hần muốn tới ma quỷ hải. Trên mặt đều lộ ra vẻ hoảng sợ. Một người di tộc hảo tâm nói cho hần, nơi đó là chủ trường phạt thể nhân, có ma quỷ.

Trương Đức Bưu cười khổ không thôi: “Khi dân di tộc cướp bóc giết người, dũng khí thật lớn. Nói đi Thiên Phật chi hải liền sợ tới mức giống như rùa đen rút đầu. Quên đi, cùng lắm thì ta đi một mình!”

Hần đang muốn trực tiếp đi vào biển, lảng ba mà đi, đột nhiên một tên di tộc đi đến trước mặt hần. Cúi đầu nói: “Cáp Tang, ngài chính là đi ma quỷ hải?”

Trương Đức Bưu trong lòng nghi hoặc, gật gật đầu

Người nọ cười nói: “Chủ nhân nhà của ta cũng muốn đi ma quỷ hải, có một chiếc thuyền lớn, thủy thủ cũng đều là nô lệ của quý phủ. Chủ nhân nghe nói người ở cảng hỏi thăm đường đi ma quỷ hải, bởi vậy bảo tiểu nhân đến mời.” Dứt lời. Cung thân dẫn đường.

“Chủ nhân nhà người là ai?”

“Quốc sư tể quốc, Ngột Đột Cốt Tư đại nhân!”

Trương Đức Bưu đi theo người hầu này, một đường đi đến cảng bỏ neo, ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy một chiếc thuyền lớn bỏ neo ở trong nước, con thuyền này nam vàng nam bạc, cực kỳ lộng lẫy xa xỉ, toát ra một mùi nhà giàu mới nổi.

Đi đến trên thuyền, gã người hầu bước đến trước mặt một lão giả, thấp giọng nói: “Quốc sư, Cáp Tang đã tới rồi!”

Quốc sư Ngột Đột Cốt Tư “uh” một tiếng. Nhẹ nhàng huy phát ống tay áo, gã người hầu vội vàng khom lưng lui ra.

“Cáp Tang từ trung thổ đến sao? Ngần dặm xa xôi chỉ vì đi ma quỷ hải hả?”

Ngột Đột Cốt thanh âm khô khốc. Phảng phất trong cổ họng thiếu nước nghiêm trọng, mặt không chút thay đổi nói: “Không biết Cáp Tang đi ma quỷ hải làm gì?”

Trương Đức Bưu cẩn thận đánh giá vị lão giả này, chỉ thấy hần khung xương rộng thùng thình, mặc áo bào tro. Hai tay đều đứt ở trong tay áo, mũi ưng, ánh mắt thật sâu, hai đôi mắt nhỏ, con ngươi sáng ngời hữu thần, giống như hai ngọn lửa nhỏ thiêu đốt ở trong hốc mắt.

“Vị quốc sư đại nhân này, thế nhưng cũng là cao thủ Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong!”

Trương Đức Bưu không khỏi nao nao, người di tộc tu luyện Đấu Khí cùng ma pháp cũng không nhiều, võ học cùng ma pháp không được truyền lưu rộng rãi ở đây, hơn nữa nơi này cũng không có võ học cao thâm gì. Hần chưa từng nghĩ đến có thể ở chỗ này gặp được một vị cao thủ.

“Ta chỉ đi qua ma quỷ hải, tính toán đi Khảm Đức Đại Lục. Quốc sư đại nhân, ngài đi ma quỷ hải có gì phải làm sao?”

“Khảm Đức đại lục?”

Ngột Đột Cốt sắc mặt kịch biến, sát khí phóng lên cao. Hai tay đột nhiên bắn ra, giống như độc xà hướng cổ họng Trương Đức Bưu chớp tới, lạnh lùng nói: “Người đi Khảm Đức Đại Lục làm cái gì? Chẳng lẽ người cũng là vì đồ vật đó?”

Sát ý của hắn mặc dù nặng, nhưng Trương Đức Bưu còn không đặt ở trong mắt, nhẹ nhàng khởi thủ, năm ngón tay nhảy lên, thế công của hắn đều bị đỡ lại, mỉm cười nói: “Quốc sư đại nhân đang nói cái gì?”

Ngột Đột Cốt gắt gao nhìn hắn, qua một lúc lâu sau đột nhiên nhoẻn miệng cười, có vẻ âm trầm đáng sợ, ha hả cười nói: “Không có gì. Nếu Cáp Tang ngài cũng đi Khảm Đức Đại Lục. Chúng ta đây càng thêm tiện đường. Dễ sinh thân cận với nhau. Thủy thủ, xuất phát!”

Thuyền lớn chậm rãi hướng biển sâu, Ngột Đột Cốt đối với Trương Đức Bưu càng thêm nhiệt tâm, tiếp đón hắn các loại sơn trân hải vị trên thuyền, trân tra món ngon, tối ban đêm lại phái hai di tộc nữ nhân thị tẩm. Trương Đức Bưu đầu lớn như cái đầu, đuổi hai nữ nhân trên người mang theo vị dương tảo này ra ngoài, sau một lúc lâu, Ngột Đột Cốt phái người đưa tới một cái khay bạc, trên khay đặt đầu của hai nữ nhân kia, nói: “Cáp Tang. Các nàng hầu hạ không chu toàn, quốc sư đã sai người giết, thỉnh Cáp Tang nghiệm minh!”

Trương Đức Bưu lộ ra vẻ chán ghét, phất tay nói: “Người trở về nói cho Ngột Đột Cốt, muốn lấy lòng không cần làm như vậy, muốn cái gì cứ nói rõ!”

Chỉ chốc lát sau, Ngột Đột Cốt cười to đi tới. Khàn khàn nói: “Cáp Tang”

“Hãy gọi ta là Đức Bưu Man Chuy!” Trương Đức Bưu nhíu nhíu mày đầu, nói.

Ngột Đột Cốt bị hắn làm cho ghen một hơi, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, âm âm cười nói: “Đức Bưu các hạ, bổn tọa lấy lòng các hạ, cũng không phải e ngại thực lực của người. Mà người cũng là một vị cao thủ. Cho nên muốn nhờ ngài giúp ta lấy được đồ vật này mà thôi.”

Trương Đức Bưu đây là lần thứ hai nghe hắn nhắc tới kiện đồ vật này, không khỏi nổi lên lòng hiếu kỳ, Ngột Đột Cốt là quốc sư một quốc gia, thứ tốt gì mà chưa gặp qua chứ, nhưng cái đồ vật này thế nhưng có thể khiến hắn nhớ mãi không quên. Nói: “Quốc sư đại nhân muốn ta giúp người lấy được cái gì vậy?”

Ngột Đột Cốt mỉm cười, không có trả lời. Trương Đức Bưu ánh mắt chợt lóe, đang muốn nói chuyện, đột nhiên chỉ nghe bên ngoài truyền đến tiếng thủy thủ kinh hô, tiếng người ầm ỹ, ồn ào huyền ảo.

Ngột Đột Cốt lỗ tai giật giật, cười nói: “Đức Bưu các hạ. Ma quỷ hải đã tới rồi.”

Trương Đức Bưu đi ra khoang thuyền, nhất thời một cỗ nhiệt phong đập vào mặt, trong không khí ẩn ẩn có mùi của lưu huỳnh.

Lúc này là chính đêm khuya, không trung bên ngoài lại đỏ rực một mảnh, chỉ thấy bầu trời đêm vỡ ra từng đạo khe hở thật lớn. Giống như một miệng vết thương trên không trung, nham thạch nóng chảy cùng nước biển từ trong cái khe này khuynh đảo ra. Rơi xuống mặt nước biển phát ra âm thanh kinh thiên động địa!

Vết rách không gian nếu dựa theo không gian pháp tắc, hẳn là đã sớm khép lại, nhưng không biết nơi này đã xảy ra sự tình gì, vết rách vẫn tồn tại, càng không ngừng có nham thạch nóng chảy rỉ ra, giống như bùn nhão đang chảy xuống.

Trương Đức Bưu hí mắt nhìn một lát, hoảng sợ phát hiện vết rách không gian cũng không phải yên lặng bất động, chúng nó không ngừng chuyển dời vị trí, đem phiến hải vực này phong tỏa, cho dù là mao điều cũng đừng mơ tưởng từ nơi này bay qua!

“Nơi này chính là Thiên Phật chi hải!”

201. Chương 201: Quyền Phá Hư Không

Thuyền lớn dần dần đứng lại ở Thiên Phật! Nhóm thuyền viên nhìn thấy sấm sét trên bầu trời liên xanh mặt, sợ tới mức mặt không còn chút máu, có ít người lúc này quỳ xuống, hướng thần linh di tộc của bọn họ cầu nguyện.

Ngột Đột Cốt đứng ở đầu thuyền, lớn tiếng quát: “Đứng lên, đều đứng lên! tiếp tục đi cho ta!”

Mấy nô lệ đầu mục mang theo cương đao ánh mắt không tốt đi tới đi lui trong đàn nô lệ, nhìn thấy tên nô lệ nào quỳ xuống không dậy nổi liền một đao chém rơi đầu nô lệ đó xuống, sau đó đá thi thể xuống biển.

Dưới dâm uy như thế, đám nô lệ thủy thủ này đành phải đứng lên, dùng sức lợi động, thuyền lớn chậm rãi hướng Thiên Phật chi hải mà đi.

Ngột Đột Cốt vung vẩy hai tay, nhìn thấy sát một dòng nham thạch nóng chảy lướt qua cạnh thuyền, con người trong đôi mắt nhỏ hiện lên một vẻ hung ác nham hiểm. Hắc hắc cười nói: “Đức Bưu các hạ, người có biết ma quỷ hải vì sao tên là Thiên Phật chi hải không?”

Không đợi Trương Đức Bưu trả lời, hắc liên lẩm bẩm: “Đám dân đen ngu xuẩn này, thật sự nghĩ là trong biển có ma quỷ gây sóng gió! Hắc hắc, phiền hải vực này kỳ thật là do chiến trường viễn cổ. Rất nhiều cường giả giao chiến ở trong này, làm cho hư không thoát phá, bởi vậy hình thành sự giao hòa giữa thế giới khác cùng thế giới chúng ta. nước biển cùng nham thạch nóng chảy này chính là từ thế giới kia theo vết rách mà đến

Trương Đức Bưu trừng lớn ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy không gian vết rách này thỉnh thoảng di động, có khi vết rách bị cái gì đó ngăn chặn, đình chỉ chảy nham thạch nóng chảy cùng nước biển, ngược lại lộ ra nham Thạch mệnh mông.

Các vết rách này vô cùng lớn, mặc dù đem trăm chiến thuyền lớn bỏ vào cũng vô pháp nhét đầy, nham Thạch này giống như phiêu phù ở trong hư không, mông cổ thần bí.

Mà dưới biển, cũng đồng dạng có không biết bao nhiêu không gian vết rách, không ngừng cắn nuốt nước biển, ở trên mặt biển hình thành một đám lốc xoáy thật lớn!

Đám nô lệ thật cẩn thận lái thuyền, tận lực tránh đi lốc xoáy cùng vết rách trên không trung, hướng tới chỗ sâu trong Thiên Phật chi hải!

“Xem ra vết rách không gian đúng là câu thông với thế giới khác. Nhưng mà...”

Trương Đức Bưu chần chờ một chút, nói: “Quốc sư đại nhân, nếu là cường giả giao thủ phá hủy hư không, Quyền Ý thần niệm cùng ma pháp tàn niệm của bọn họ tại sao không bảo tồn xuống?”

Ngột Đột Cốt ánh mắt lóe ra, cười lạnh nói: “Thiên Phật chi hải đã tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm, nơi này không gian rung chuyển không ngừng, còn có Quyền Ý cùng tàn niệm gì có thể bảo tồn chứ?”

Trương Đức Bưu trong lòng nghi hoặc, Ngột Đột Cốt thấy thế nào cũng không giống một người nói thật, trong lời nói của hắn khó mà tin được.

Ngột Đột Cốt cười ngạo nghễ, nói: “Đức Bưu các hạ từ phương đông tới, chỉ có bốn tọa mới biết được con đường bình an thông qua Thiên Phật chi hải, người muốn đi Khảm Đức Đại Lục, trừ phi bay qua, nếu không chỉ có thể nghe bốn tọa, vì bốn tọa bán mạng!”

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên thuyền lớn dưới chân kịch liệt run rẩy, chỉ thấy một đạo không gian vết rách từ giữa thuyền đảo qua. Một đoạn thân thuyền nhất thời biến mất không thấy, chỗ đó giống như bị áp xuống!

Chỗ thuyền bị chặt đứt hoàn toàn có một tên nô lệ đầu mục đứng, cả người chỉ còn lại một nửa, vô lực ngã vào trong nước biển!

Chiến thuyền dưới chân Trương Đức Bưu đã không còn đủ một nửa, phát ra một tiếng nổ “lách cách”, đầu thuyền lập tức bị nước tràn vào. Vô số người bị cuốn đi, kêu thảm thiết mấy tiếng!

“Chúng ta đi!”

Ngột Đột Cốt rống một tiếng, giống như một con chim bay lên, dừng ở chỗ cách rất xa trên mặt biển. Trương Đức Bưu lập tức đuổi kịp, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nửa chiến thuyền kia chậm rãi chìm vào trong nước, trên thuyền vô luận nô lệ thủy thủ, tôi tớ hay là thị nữ Ngột Đột Cốt mang theo đều rơi xuống biển, giấy dựa không ngớt.

“Đừng nhìn, bốn tọa lười để ý, đám dân đen vốn chính là bốn tọa mang đến để hưởng phúc, chết thì chết! Mau đi, theo không kịp bốn tọa, người sẽ chết không nơi táng thân!”

“Người này đúng là tâm ngoan thủ lạt!”

Trương Đức Bưu hít vào một ngụm lãnh khí, bước nhanh đuổi kịp hần, thầm nghĩ: “Ta nguyên bản nghĩ hần mang theo nhiều nô lệ cùng tôi tớ là muốn điều khiển thuyền lớn đi Khảm Đức Đại Lục, không nghĩ tới người này chỉ muốn hưởng phúc! Vì hưởng phúc. Hại chết bao nhiêu tánh mạng, người này ngoan độc quả thực có thể so sánh cùng Zaid, không, Zaid so ra còn kém hần, vong linh Thánh Ma Đạo Sư sở dĩ đánh giết lâu thuyền Thần Vương điện, là bởi vì hần cùng Thần Vương điện có huyết hải thâm cừ, giận chó đánh mèo, mà Ngột Đột Cốt này hại chết đều là người một nhà!”

Ngột Đột Cốt không ngừng chạy vội phía trước, thế như tuấn mã, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Đức Bưu không nhanh không chậm đi theo phía sau hần. Cười âm trầm, nói: “Tu vi cũng không tệ lắm, người nghĩ thế nào? Người hoặc là bán mạng cho bốn tọa, hoặc là chết ở chỗ này! Hắc hắc, không có bốn tọa dẫn đường, bất luận kẻ nào cũng đừng mơ tưởng đi ra khỏi Thiên Phật chi hải!”

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng, mỉm cười nói: “Ta nguyên bản tính toán cứ như vậy đi theo người, một đường thuận lợi tiêu sái đến Khảm Đức Đại Lục, nhưng nếu người mở miệng, như vậy ta chỉ có thể không biết xấu hổ”

Lời còn chưa dứt. Ngột Đột Cốt đột nhiên như gió xoáy trở lại, ầm một tiếng, Đấu Khí Hóa Hình, bốn cánh tay lại từ dưới nách chui ra. Phân biệt hướng tới bách hội, yết hầu, ngực, hạ âm, đều là chỗ yếu hại chộp tới, nghe răng cười nói: “Sớm biết tiểu tử người sẽ không thành thật như vậy, bốn tọa chỉ có thể đánh người thành thật lại!”

Hần còn chưa quơ được Trương Đức Bưu, đột nhiên chỉ nghe ầm một tiếng, thân hình đối phương tăng vọt, biến thành một pho tượng dữ tợn thân cao bốn thước. Ma Thần Chân Thân từ trên cao nhìn xuống.

Ngột Đột Cốt dáng người nguyên bản cũng cực kỳ cao lớn, nhưng lúc này hần cảm thấy giống như chính mình trong chớp mắt biến thành một ả nhân, mũi chân nhếch lên cũng chỉ có thể đến rốn đối phương!

Hô!

Trương Đức Bưu một quyền nện xuống, sáu cánh tay của Ngột Đột Cốt còn chưa kịp hạ xuống. nắm tay kia đã đánh xuống đỉnh đầu hần, đành phải nâng cánh tay lên chắn.

Chỉ nghe bốn tiếng trầm đục, bốn cánh tay do Đấu Khí hóa thành bị kia một quyền ngạnh sanh đánh nổ, lại nghe ầm ầm hai tiếng, ngay cả hai cánh tay còn lại cũng bị chấn nát. Một tiếng trống vang lên. Cả người bị ngạnh sanh bị ép xuống đáy biển!

Trương Đức Bưu nắm tay hóa thành bàn tay, một chương ấn ở trên mặt biển, hô một tiếng nâng lên, nhất thời Đấu Khí dấy theo một thủy trụ phóng lên cao, giống như một con rồng nước ở giữa không trung uốn lượn không ngớt!

Ngột Đột Cốt vừa mới chìm vào trong nước, liền bị cột nước bắn lên, căn bản không kịp phản ứng, đột nhiên một trảo thủ cực lớn phá cột nước mà đến. Nhắc hần lên, lôi hần từ trong nước ra.

“Hảo thủ đoạn. Hảo thủ đoạn! Không nghĩ tới người cư nhiên là một gã Kiếm Thánh. Bốn tọa xem như có mắt như mù!” đôi mắt nhỏ của Ngột Đột Cốt xoay chuyển nhanh chóng, vội vàng kêu lên: “Không nên, bốn tọa mang người đi ra Thiên Phật chi hải!”

Trương Đức Bưu cười lạnh nói: “Ta là Kiếm Thánh, đương nhiên có thể lảng không bay qua phiến hải vực này, còn muốn người có ích lợi gì? Người trước nói cho ta biết người đi Khảm Đức Đại Lục là muốn tìm bảo vật như thế nào. Ta mới có thể quyết định có giết người hay không!”

Ngột Đột Cốt chần chờ một chút, Trương Đức Bưu lập tức bóp chặt tay, vội vàng kêu lớn: “Ta nói, ta nói! Ta đi Khảm Đức Đại Lục là vì tìm kiếm Thần Cách!”

“Thần Cách?”

Trương Đức Bưu nao nao, lực đạo trên tay đột nhiên tăng thêm, cười lạnh nói: “Người chỉ là một gã tu luyện đến Đấu Khí Hóa Hình, cũng xứng biết Thần Cách? Còn dám gạt ta, lão tử bóp chết người!”

Thần Cách là một thứ gì đó cực kỳ hư ảo mờ mịt, Trương Đức Bưu ở trong ma pháp bút ký trên thượng cổ ma pháp tháp mới biết qua, hoàng đế thời đại Thánh Nguyên Ma Pháp, Hắc Đình Tư đại đế vì muốn bắt tử bắt diệt giống như thần linh, vĩnh viễn thống trị thế giới. Cho nên thống lĩnh các cường giả đi Thâm Uyên tầng thứ chín, ý đồ giết thần, cướp đoạt Thần Cách.

Thời đại Thánh Nguyên cách hiện giờ đã qua mấy vạn năm, chuyện này cũng thành thần thoại, chôn vùi ở trong biển lịch sử, Trương Đức Bưu căn bản không tin tên quốc sư di tộc sao biết được bí ẩn trong đó chứ.

Ngột Đột Cốt bị hấn niết đến hai mắt trắng dã. Hai chân đá tới đá lui, nói: “Ta không có lừa người, thật sự không có.”

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, bàn tay to thoảng thả lỏng, Ngột Đột Cốt dùng sức thở dốc mấy ngụm, cười bồi, nói: “Ta thật sự không có lừa người, tiền bối, người có biết ta từ đâu tới đây không?”

“Ta quản người từ đâu tới đây, còn dám nói láo, lão tử hiện tại sẽ đưa người đi Địa Ngục báo danh!”

Ngột Đột Cốt rung mình một cái, vội vàng nói: “Tiểu nhân kỳ thật cũng không phải di tộc nhân, cũng không phải đến từ một chủng tộc nào trên đời, tiểu nhân đến từ Thâm Uyên tầng chín”

“Thâm Uyên tầng chín cũng có nhân loại sao?”

“Không sai.”

Ngột Đột Cốt cười nịnh nói: “Thâm Uyên tầng chín có nhân loại, nhưng cũng không nhiều, nơi đó có một tòa thần miếu, tên là Chư Thần Điện, nghe nói có người trước kia từng đến Thâm Uyên tầng chín lưu lại võ học bảo khố, tiểu nhân chính là một người quét rác trong Chư Thần Điện, ngại nơi đó thật sự rất kham khổ, cho nên trốn ra, may mắn không có bị ma thú trên đường giết chết, ra khỏi Thâm Uyên liền đi tới di tộc. Đám man di này chưa từng gặp qua võ học cao thâm, tiểu nhân liền hiến lộ thân thủ, đám dã man nhân này coi tiểu nhân như thiên nhân, liền phong tiểu nhân lên làm quốc sư.”

“Một kẻ quét rác của Chư Thần Điện, cũng có tu vi Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong? Thật không hồ là võ học bảo khố do cường giả viễn cổ lưu lại, nói vậy cường giả viễn cổ này, chính là đám người Hắc Đình Tư đại đế.”

Trương Đức Bưu không khỏi hứng thú, nói: “Tiếp tục nói!”

Ngột Đột Cốt rung mình một cái, tiếp tục nói: “Tiểu nhân sở dĩ biết Khảm Đức Đại Lục có thần cách, là ở trong Chư Thần Điện trông thấy, ngày ấy tiểu nhân ở trong Thần Điện quét rác...”

Trương Đức Bưu nghe đến nhập thần, đột nhiên Ngột Đột Cốt quát lên một tiếng lớn, Đấu Khí toàn thân bỗng nổ tung, ngạnh sanh nổ tung năm ngón tay của hắn, hắn liền đứng trên mặt biển, chạy như điên!

“Đức Bưu Man Chuy, người nghĩ lão tử là kẻ ngốc sao. Nhìn không ra người là Nam Cương Man Tộc?”

Ngột Đột Cốt cười ha ha, tiếng cười như kiêu: “Người căn bản không phải là Kiếm Thánh, Nam Cương Man Tộc quả nhiên danh bất hư truyền, có thể đem Đấu Khí cùng thân thể luyện đến cường độ Kiếm Thánh! Nhưng mà không có trở thành cao thủ Thánh cấp, không có lão tử dẫn đường, người ở chỗ này chờ chết đi!”

Trương Đức Bưu giận tím mặt, khởi bước về phía trước đuổi theo, đột nhiên một đạo không gian vết rách bay qua, vội vàng dừng cước bộ, chờ đạo liệt ngân này dời đi. Ngột Đột Cốt đã biến mất không thấy!

“Gian xảo, hần thực gian xảo !”

Trương Đức Bưu nhìn bốn phía, chỉ thấy đám không gian vết rách này không chỉ song song di động, phương thức di động của chúng loạn thất bát tao, cao thấp tả hữu trước sau bốn phương tám hướng, căn bản không có quy luật gì, tùy tiện chạy trên mặt biển về thủ đô, sẽ giống chiếc thuyền bị vết rách không gian gạt bỏ!

Trương Đức Bưu lại nhìn dưới chân, đáy biển cũng có không ít vết rách không gian, ở trong biển tuyệt đối nguy hiểm hơn so với trên mặt biển!

“Ngột Đột Cốt không thể lưu, khó trách có thể sống từ Thâm Uyên tầng chín chạy ra, không có người dẫn đường, đúng là không thể thông qua Thiên Phật chỉ hải. Xem ra, đành phải phí một phen khí lực ”

Hắn đi nhanh về phía trước, đi trên dưới một trăm thước, đột nhiên trên không trung một đạo vết rách thật lớn lướt qua, hắn đang muốn lui về phía sau, lại bất đắc dĩ phát hiện mặt sau sớm đã có một đạo vết rách ngăn trở đường lui, mà ở dưới chân hắn, một đại lỗ xoáy đang chậm rãi hình thành!

“Theo hai bên chạy tới? Phỏng chừng ta còn chưa chạy đến cuối, đã bị lưỡng đạo vết rách này ép lại, cho dù có được thân thể cường hãn như Đấu Thánh, cũng muốn bị xé thành mảnh nhỏ!”

Trương Đức Bưu hít vào một hơi thật dài, đối mặt với tuyệt cảnh như vậy , trừ phi có được thực lực Thánh cấp, theo trên không bay qua, hoặc là có được Minh Vương Chi Tâm thời kì toàn thịnh, đem vết rách không gian xé rách, nếu không chỉ có đường chết!

Hắn hiện tại không khỏi nhớ tới chỗ tốt của Thái Ca. Lão hồ kia tuy rằng rất bừa bãi, không đáng tin, nhưng vượt qua loại hiểm cảnh này đối với lão nhân gia mà nói quả thực là không cần tốn nhiều sức.

Hai đạo vết rách di động tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đi tới trước người hắn hai mươi thước, mang theo nham thạch nóng chảy cuộn cuộn giáp công mà đến!

“Cho dù không có Thái Ca, ta cũng có thể xông qua! Ma Thần Chân Thân, Chân Thật Chi Nhân, Chích Thủ Già Thiên, phá! Phá! Phá!”

Trương Đức Bưu rít gào một tiếng, ngưng tụ ra Ma Thần Chân Thân ba đầu sáu tay , mở ra Chân Thật Chi Nhân, sáu chỉ điểm sáu quyền đánh Chích Thủ Già Thiên, sáu đạo Quyền Ý cùng nhau oanh ra phía trước!

Oanh! Oanh! Oanh!

Tiếng nổ liên tục, vết rách không gian phía trước bị sáu đạo Quyền Ý của hắn ngạnh sanh oanh kích ra một cái thông đạo, Trương Đức Bưu lập tức phi thân tiến lên, giống như phi điều nhảy vào trong không gian thông đạo kia, lướt đi nhanh chóng, rốt cục trước khi không gian thông đạo khép lại đã thoát thân ra!

Hắn vừa mới giẫm lên mặt nước, dưới chân không khỏi lão đảo, Ma Thần Chân Thân nhất thời tiêu tán, thân thể khôi phục nguyên trạng, liên tiếp oanh ra sáu quyền Chích Thủ Già Thiên, tinh khí thần cơ hồ tiêu hao sạch sẽ, thiếu chút nữa không thể chống đỡ thân thể tiếp tục đứng trên mặt biển!

Sau lưng, hai đạo vết rách không gian thật lớn rốt cục đánh vào nhau, nhất thời bộc phát ra một loạt tiếng nổ như Sơn Băng Địa Liệt, không gian bị chấn đặc thoát phá “rầm rầm”, giống như một trăm siêu cường cầm chú đồng thời nổ mạnh!

Trương Đức Bưu quay đầu lại, nhìn thoáng qua, lòng còn sợ hãi, nếu không phải hắn mấy ngày nay vẫn tu luyện Ma Thần Chân Thân, trong cơ thể Đấu Khí càng ngày càng tinh thuần, tu vi cũng như nước lên thuyền lên, chỉ sợ căn bản không đủ tinh khí thần thi triển sáu lần Chích Thủ Già Thiên. Giờ phút này đã muốn chết trong không gian thoát phá, tuyệt đối không còn đường sống!

“Trở về nhất định phải hảo hảo cảm ơn A Nhĩ Đan. Không có hắn chỉ điểm, ta đã phải chết. Thiên Phật chỉ hải thật đúng là vô cùng nguy hiểm. Xa xa vượt qua những hiểm cảnh từ trước tới nay, phía trước còn không biết có bao nhiêu tình huống như vậy đang chờ ta.”

Hắn nghỉ ngơi một lát, tinh khí thần nhanh chóng khôi phục, từ khi Đấu Khí càng ngày càng tinh thuần, tốc độ khôi phục tinh khí thần cũng càng lúc càng nhanh.

Nếu Đấu Khí của hắn có thể tinh thuần giống như A Nhĩ Đan, Trương Đức Bưu tin tưởng chính mình mặc dù không tu luyện Di La Thiên Trưng, cũng có thể làm được Đấu Khí không tổn hao!

Nhưng mà, hắn vừa dưỡng sức chân khí. Vừa đi nhanh vào sâu trong Thiên Phật chỉ hải.

Trương Đức Bưu vừa mới rời đi, một bóng người lặng lẽ từ dưới nước chui ra, đúng là Ngột Đột Cốt. Gương mặt âm lãnh lộ ra một tia sợ hãi: “Hắn cũng quá cường hãn đi! Chỉ dùng bàn tay trần oanh mở một cái

không gian thông đạo, chỉ có đầu sở Thần Điện mới có thể làm được, thế giới này tại sao vẫn còn cao thủ như vậy, nhưng mà, người còn muốn chạy ra khỏi Thiên Phật chi hải, đó là không có khả năng, không có ta dẫn đường, sẽ có vô số tình huống như vậy chờ người, trên đường đi, vẫn còn vô số Quyền Ý của cường giả lưu lại...”

202. Chương 202: Cửu Tử Nhất Sinh

Thiên Phật Chi Hải quả thực là địa phương hung hiểm bậc nhất, khó trách trên đại dương địa lý đồ đánh dấu vô cùng nguy hiểm, chỉ sợ ngay cả bọn họ cũng chưa từng đi vào phiến hải vực này.”

Trương Đức Bưu nằm ở trên mặt biển, thở hổn hển, hiện tại hắn ngay cả khí lực nâng một đầu ngón tay lên cũng không có. Ngay tại vừa rồi, hắn dùng Chích Thủ Già Thiên, loại chiêu số mạnh mẽ này, đánh ra một cái không gian thông đạo, chạy ra khỏi vết rách không gian phong tỏa. Nào biết vừa mới thoát vây, lại là đến một đạo không gian vết rách, đành phải chấn động trái tim, lợi dụng Minh Vương Chi Tâm luật động, cung cấp khí huyết lạ thường cho thân thể, ngạnh sanh đem tu vi khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, lại đánh ra một cái không gian thông đạo, lúc này mới miễn cưỡng chạy trốn được!

Minh Vương Chi Tâm luật động tuy rằng có thể trong thời gian ngắn gia tăng mấy lần khí huyết, nhưng đối với thân thể hao tổn thật lớn, không thể dễ dàng vận dụng. Huống chi lúc ấy cực kỳ nguy hiểm, tim của Trương Đức Bưu đập mạnh, giống như liệt mã chạy như điên, lúc này mới miễn cưỡng đem tu vi tăng lên tới đỉnh phong, nhưng làm như vậy khiến cho thân thể hắn hao tổn nghiêm trọng, thể năng hao hết, nhất thời nửa khắc không thể phục hồi như cũ.

Dưới loại nguy hiểm cường độ cao này, hơi chút thất thần chính sẽ có kết cục chết không có chỗ chôn, hắn cũng không phải lần đầu tiên bộc phát ra toàn bộ tiềm lực, loại bùng nổ này tuy rằng đối với thân thể hao tổn thật lớn, nhưng không phải không có lợi.

Trương Đức Bưu rất nhanh liền phát hiện, sau khi tắt cả Man Đẩu Khí tiêu hao hết, rồi lại khôi phục, Man Đẩu Khí càng thêm tinh thuần, khôi phục một lần tương đương với tu luyện một tháng!

Đây là bởi vì Đẩu Khí tiêu hao, tái tu luyện Đẩu Khí sẽ làm Đẩu Khí tinh thuần hơn, hơn nữa hắn đã từ bỏ Long Mông Bảo Tượng, Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết, mà toàn tâm toàn ý tu luyện ngũ loại tuyệt học đại thành Ma Thần Chân Thân, Đẩu Khí sau khi khôi phục chính là Man Đẩu Khí phù hợp nhất với Ma Thần Chân Thân!

Thời gian bốn ngày ngắn ngủi, độ tinh khiết của Đẩu Khí của Trương Đức Bưu cơ hồ đạt tới trình độ tinh khiết mà người khác tinh tu một môn tuyệt học hơn hai mươi năm, tuy rằng còn không so được với A Nhĩ Đan biến thái, nhưng tốc độ khôi phục Đẩu Khí so với trước đây tăng lên hai phần ba.

Đây là một tiến bộ rất lớn, Đẩu Khí tinh thuần, uy lực tâm pháp càng lớn, hơn nữa tốc độ khôi phục cũng càng mau.

Trương Đức Bưu cũng không có nhiều thời gian, hắn cũng không có tính nhẫn nại như A Nhĩ Đan, dùng một trăm năm rèn luyện Đẩu Khí, năm mươi năm tích lũy trùng kích Đẩu Thánh, hắn phải trong một năm thậm chí nửa năm trở thành Đẩu Thánh, làm nam nhân cường đại nhất Nam Cương, đi đối mặt với triều đại Nam Minh công quốc cùng Thần Vương điện!

Hắn thậm chí tính đến khả năng xấu nhất, nếu ở Khảm Đức Đại Lục tìm không thấy loại tâm pháp bài danh thứ chín trên Kỳ Công Đẩu Khí Bảng nên không thể hoàn thiện Ma Thần Chân Thân, chẳng sợ sau tu vi này khó tiến thêm, cũng phải mạnh mẽ đánh sâu vào cảnh giới Đẩu Thánh, bảo hộ tộc nhân an toàn!

“Hy vọng có thể tìm được loại tâm pháp này.”

Rốt cuộc tu vi của Trương Đức Bưu đã khôi phục, nhưng thân thể còn có chút mềm nhũn, đi nhanh về phía trước.

Lướt sát! Lướt sát!

Một cái vết rách không gian thật lớn quay cuồng bay qua trước mắt hắn, bên trong không có dòng nham thạch nóng chảy tràn ra, cũng không phải nước biển mãnh liệt mệnh mông, càng không phải núi nham thạch,

mà là một mảnh không trung xanh thẳm xinh đẹp, mây đóa mây trắng chậm chậm trôi qua, nhìn xuống phía dưới, thậm chí còn có một mảnh cỏ xanh bất ngát.

Trương Đức Bưu trừng lớn ánh mắt, chỉ thấy trên cỏ cư nhiên còn có một người trẻ tuổi đứng ở nơi đó, tò mò nhìn hắn, sau đó hướng hắn há mồm la to, không biết nói cái gì đó.

“Thế giới kia cư nhiên cũng có nhân loại!”

Trương Đức Bưu đang định hướng hấn phát tay, vết rách không gian đã trôi xa, trong lòng thở dài một tiếng, lẩm bẩm nói: “Không biết cái thế giới kia có bộ dáng gì ”

Nơi này là cổ chiến trường, là địa phương các tuyệt đại cường giả thời kì viễn cổ chiến đấu, vũ lực của bọn họ quá mức cường đại, phá hủy không gian, tạo thành hai vị diện va chạm, hình thành Thiên Phật chi hải.

Vết rách không gian tuy rằng lực phá hoại rất mạnh. Nhưng là thông đạo đi thông thế giới kia , đương nhiên, cho dù là Kiếm Thánh ,Đấu Thánh, cũng đừng mơ tưởng theo thông đạo này đi tới thế giới kia, không gian lực sẽ chấn bọn họ dập nát thành những hạt nhỏ nhất!

Lại đi tiếp không biết bao nhiêu dặm, Trương Đức Bưu đột nhiên dừng cước bộ, nghi hoặc nói: “Nơi này như thế nào lại không có vết rách không gian?”

Lại nói tiếp, thật kỳ quái, trong Thiên Phật chi hải đột nhiên xuất hiện một mảnh địa phương cực kỳ im lặng, phạm vi ước chừng bốn năm dặm, không trung tươi thắm u lam, không có một đám mây, nước biển cũng tĩnh lặng đáng sợ, không có chút gợn sóng, giống như một mặt gương màu lam.

Không có âm thanh, không có không khí lưu động sinh ra gió, cũng không có vết rách không gian quay cuồng, nơi này quả thực bình tĩnh tới mức quỷ dị, nhưng ở ngoài bốn năm dặm hải vực, vết rách không gian lại qua lại tung hoành, va chạm, phát ra tiếng nổ nặng nề!

“Phiến hải vực này đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Trương Đức Bưu thật cẩn thận chạy trên mặt biển, chỉ khi cước bộ hấn hạ xuống mặt biển mới tạo nên một gợn sóng rất nhỏ, truyền ra bốn phía. Lập tức biến mất ở phương xa.

Đây là một mảnh không gian tĩnh mịch trong Thiên Phật chi hải!

Càng đi sâu vào bên trong, trong lòng Trương Đức Bưu càng bất an, nơi này thật sự rất im lặng , im lặng khiến cho người ta hít thở không thông!

Đột nhiên, hắn dừng cước bộ, ngơ ngác nhìn mặt nước, mặt biển vẫn phẳng như gương như trước. Trương Đức Bưu nhẹ nhàng nâng mũi chân lên, ở trên mặt nước ấn mạnh một chút, lúc này nước biển lại giống như trở nên vô cùng cứng rắn, lấy lực lượng của hắn thế nhưng ngay cả bọt nước cũng không có giấm lên được, càng đừng nói sinh ra cho dù là một đạo sóng gợn!

“Không gian phong tỏa!”

Trương Đức Bưu sắc mặt kịch biến, bay nhanh lui về phía sau. Đột nhiên thân thể cứng đờ, phẳng phất có một bàn tay to lớn vô hình gắt gao bắt lấy hắn, gắt gao không thể nhúc nhích!

Tạo thành loại tình huống này chính là không gian phong tỏa. Lấy tu vi của Trương Đức Bưu, hắn cũng hoàn toàn có thể lấy tinh khí thần chặt chẽ tập trung đối phương để công kích, một quyền đánh ra, khiến đối thủ căn bản không thể nào tránh né, nhưng công kích đặc biệt ấy là áp súc không gian, khiến không gian sinh ra gợn sóng, cũng không phải hoàn toàn là phong tỏa không gian.

Mặc dù hắn dùng Chích Thủ Già Thiên cũng sẽ oanh phá không gian sinh ra dao động rất nhỏ, đối với khổng lồ lực lượng cũng không hoàn mỹ.

Mà phiến hải vực này hoàn toàn lâm vào trạng thái yên lặng, nhất là trung tâm hải vực, đồ vật gì cũng không thể nhúc nhích, loại lực lượng khổng lồ này quả thực đạt tới cảnh giới đại viên mãn, hoàn mỹ!

Trương Đức Bưu điên cuồng hét lên một tiếng, thanh âm căn bản không thể truyền ra, bị đè ép ở trong miệng, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất!

Đông! Đông! Đông!

Trái tim hần bỗng nhảy lên kịch liệt, trong nháy mắt hướng toàn thân cung cấp mấy lần khí huyết, tam đại đan điền cùng nhau bùng nổ, cổ động Đấu Khí toàn thân. Man Đấu Khí mệnh mệnh kích động ngạnh sinh sinh phá vỡ không gian phong tỏa, ngưng tụ ra Ma Thần Chân Thân, lúc này cảm giác thân thể mới lại giống như của chính mình, vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ở trung tâm phiến hải vực này, gần ngàn thước trên trời, đột nhiên xuất hiện một quyền đầu, quyền đầu lớn như quả núi, giống như lưu tinh lao xuống phía dưới!

” Quyền Ý thần niệm của cường giả viễn cổ!”

Sắc mặt của Trương Đức Bưu nháy mắt trở nên dữ tợn, trái tim nhảy lên càng thêm kịch liệt, Ngột Đột Cốt ở trên thuyền khi này nói Quyền Ý thần niệm cùng ma pháp tàn niệm của cường giả viễn cổ đã bị vết rách không gian hủy đi, hiện tại xem ra vốn không phải vết rách không gian hủy đi những Quyền Ý cùng tàn niệm này, mà là Quyền Ý cùng tàn niệm của cường giả xé rách không gian!

Nắm tay to như dãy núi kia đột nhiên oanh phá không gian, ngay sau đó dừng ở trên mặt biển, giống như khoảng cách hàng cây số căn bản không tồn tại!

“Đấu Chiến Thắng Quyết, Chích Thủ Già Thiên? !”

Sắc mặt Trương Đức Bưu càng trở nên dữ tợn, một quyền này dĩ nhiên là chiêu thức cường đại nhất của hần, Chích Thủ Già Thiên!

Nhưng một quyền này so với quyền của hần sử xuất càng cường đại hơn, càng thêm hoàn mỹ, cường đại tới mức hần khó có thể theo kịp, một quyền nện xuống, nước biển trong phạm vi ba dặm nhất thời bị bốc hơi sạch sẽ, không có thì gì có thể tồn tại. Giống như nước biển tự dưng biến mất một mảng lớn!

Trương Đức Bưu đứng ngay bên cạnh một quyền này. Nhìn thấy nắm tay hạ xuống liền lập tức xoay người, sáu cánh tay nhất tề oanh ra sáu quyền, đồng dạng là Chích Thủ Già Thiên, đem không gian phong tỏa mạnh mẽ đánh nát, lập tức thả người đứng lên, bỏ chạy!

Oanh!

Nhưng vẫn không thể tránh, đạo Quyền Ý của cường giả viễn cổ kia sượt qua thân hình hần, đưa hần giống như đạn pháo bắn bay đi, người ở giữa không trung, bốn cánh tay do Đấu Khí Hóa Hình lập tức “bùm bùm” phân giải, huyết nhục giống như bị lưỡi đao vô hình cắt quá, toàn thân cao thấp nhất thời vỡ ra không biết bao nhiêu vết thương, mỗi đạo đều sâu tới tận xương!

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy cốt cách toàn thân đều bị cổ cự lực này đánh cho dập nát, ầm ầm một tiếng rơi xuống mặt biển cách đó hơn hai ba dặm, sau đó trượt dài trên mặt nước vài dặm, khó khăn mới lắm dừng lại, vừa mới đứng lên lập tức tứ chi mềm nhũn, hai chân quỵ xuống, hai tay chống trên mặt biển, thở “vù vù”, máu tươi từ khóe miệng không ngừng trào ra!

Quyền Ý bên mới chỉ sượt qua, liền đánh hần trọng thương!

“May mắn, nếu ta đi đến trung tâm Quyền Ý của vị cường giả viễn cổ kia, một kích này chỉ sợ sớm đánh ta chết không thể chết lại ”

Trương Đức Bưu chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ hình như đều rụng rời, vội vàng ngưng thị tự thân, không khỏi cười khổ một tiếng. Đấu Khí của hần rối loạn không chịu nổi. Đấu Khí giống như ngựa hoang thoát cương, ở trong thông đạo đầu đá lung tung, mà ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo cũng xuất hiện tổn hại khác nhau, ngũ tạng lục phủ cũng có dấu hiệu tan vỡ, máu chót nhất chính là xương cốt của hần thể nhưng cũng che kín vết rạn, giống như chỉ cần hơi dùng sức, sẽ tan vỡ giống như đồ sứ!

“Đã lâu không có bị thương, lần trước bị thương là lúc nào nhỉ? Nhớ không được, đáng sợ, Quyền Ý thần niệm của cường giả viễn cổ thực là đáng sợ, so sánh mà nói, vết rách không gian xuất quỷ nhập thần ngược lại đáng yêu hơn rất nhiều.”

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy đạo Quyền Ý thần niệm kia vẫn không biến mất, không biết khi nào sẽ đột nhiên bộc phát, mà phiến hải vực kia giờ phút này theo nước biển vọt tới, hình thành một cái lỗ xoáy thật lớn .

“Nếu lại gặp được tên Ngột Đột Cốt hồn đản kia, lão tử nhất định phải giết chết hần!”

Thầm quyết tâm, Trương Đức Bưu bắt đầu vận chuyển tâm pháp Ma Thần Chân Thân, Đấu Khí bắt đầu chậm rãi chữa trị tổn thương, tâm pháp Ma Thần Chân Thân dung hội sở trường của năm loại tuyệt học, có diệu dụng của Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, dẫn đầu đem cốt cách chữa trị, Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết đem Đấu Khí thông đạo tu bổ hoàn thiện, Long Mông Bảo Tượng Quyết chữa trị tổn thương phế phủ, cường hóa nội tạng, Thái Hảo Phất Năng Thắng Quyết xử lý vết thương bên ngoài thân thể, Chiến Thần Quyết lợi dụng công năng thú hóa, đẩy nhanh tốc độ chữa trị các khí quan!

Qua rất lâu. Trương Đức Bưu rốt cục đem thân thể chữa trị xong, tu vi đều khôi phục, hình như loáng thoáng còn có tinh tiến. Hơn nữa cường độ các khí quan trong hắc thân thể cũng có tăng lên, cốt cách trong suốt giống như bạc trắng, phế phủ phun ra nuốt vào các dòng khí, quả thực giống như một đầu cự thú hoang dã đang nuốt vụn phun vụn.

Lúc này đây tìm được đường sống trong chỗ chết so với việc đại chiến một hồi cùng cường giả như A Nhĩ Đan còn muốn mệt hơn, thu hoạch cũng tương đương khả quan, các phương diện tiềm năng thân thể của hắc tăng lên thật lớn!

“Nhưng lần này rất nguy hiểm, nếu lại qua vài lần, thân thể của ta so với đám người A Nhĩ Đan, Milro còn cường hãn hơn.”

Trương Đức Bưu trong lòng còn sợ hãi nhìn nhìn phiến hải vực kia, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, bỏ qua ý tưởng lại đi nơi đó rèn luyện một lần nữa. Lúc này đây có thể còn sống đi ra đã làm may mắn rồi, nếu lại đến một lần nữa, hắc vô cùng có khả năng sẽ chết ở nơi này.

Lần này đã dạy cho hắc biết ở loại địa phương như Thiên Phật chi hải này, càng là địa phương bình tĩnh càng nguy hiểm, mà địa phương thoát nhìn nguy hiểm ngược lại an toàn hơn rất nhiều.

Đương nhiên, là tương đối an toàn, một... không ... Nếu không để ý bị cuốn vào vết rách không gian, hắc sẽ chết rất khó coi.

Trương Đức Bưu tiếp tục đi về phía trước, gặp được càng ngày càng nhiều Quyền Ý thần niệm do cường giả viễn cổ lưu lại. Còn có ma pháp tàn niệm, trong lòng cũng ngày càng nghi hoặc: “Xem ra cường giả ở trong này đã xảy ra một hồi chiến tranh kịch liệt, bọn họ quả thực là những tồn tại giống như thần linh, rốt cuộc là bọn họ tự tàn sát lẫn nhau, hay là đối kháng với kẻ thù bên ngoài?”

Về viễn cổ có rất nhiều chân tướng, đã sớm biến mất trong sông dài lịch sử, ngay cả thời đại Thánh Nguyên cách ngày nay gần nhất cũng không có nhiều văn hiến được ghi lại, chỉ như đốm trên thân báo, tưởng tượng một chút sự cường thịnh cùng phồn vinh của thời đại kia, về phần nhiều bí văn chỉ sợ không có bao nhiêu người biết.

“Có không ít cường giả tu hành đấu Chiến Thắng Quyết, xem ra tại thời đại này Đấu Chiến Thắng Quyết cũng được truyền lưu rộng rãi, không giống hiện tại, không tìm thấy người nào tu luyện. Đáng tiếc, nếu ta có được Đấu Chiến Thắng Quyết, liền có thể cùng Ma Thần Chân Thân của ta so sánh một chút ưu khuyết của hai chủng tâm pháp”

Trương Đức Bưu rất tin tưởng đối với Ma Thần Chân Thân có thể so sánh được với Đấu Chiến Thắng Quyết.

Tuy rằng vũ kỹ Đấu Chiến Thắng Quyết có thể nói là hoàn mỹ không tỳ vết, nhưng theo tâm pháp mà nói, Ma Thần Chân Thân cũng không kém hơn chút nào, chỉ cần hoàn thiện ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo, Trương Đức Bưu có tin tưởng Ma Thần Chân Thân của mình hoàn toàn có thể so sánh cùng Đấu Chiến Thắng Quyết!

Mười ngày sau, hắc rốt cục đi ra khỏi Thiên Phật chi hải, nhìn thấy trước mặt là đại dương mênh mông, Trương Đức Bưu rốt cục nhẹ nhàng thở ra, ở trong Thiên Phật chi hải mấy ngày này, với hắc mà nói là một hồi tai nạn, cũng là một lần kỳ ngộ lớn lao.

Trong Thiên Phật chi hải hắc gặp nhiều nguy hiểm, vài lần tìm được đường sống trong chỗ chết, suýt nữa chết đi, cũng bị thương thể nghiêm trọng nhất từ lúc chào đời tới nay, nhưng thu hoạch cũng tương đương kinh người, giờ phút này Man Đấu Khí của hắc rất tinh thuần, thắng đuổi theo A Nhĩ Đan quá khứ kia. Hơn nữa cường độ thân thể lại tăng lên, đây đều là tài phú hiếm có!

“Lại nói tiếp, thật đúng là hần phải cảm tạ tên hồn đản Ngột Đột Cốt kia, lần sau gặp được hần, sẽ không tra tấn hần, trực tiếp đánh chết!”

Trương Đức Bưu mở ra hải dương địa lý đồ, phân biệt phương vị Khảm Đức Đại Lục, quay đầu lại nhìn Thiên Phật chi hải một cái, thét dài một tiếng, lập tức đạp hai chân chạy trên mặt biển, hướng về phương xa mà đi.

“Tâm pháp bài danh thứ chín trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, còn có Thần Cách mà Ngột Đột Cốt tìm kiếm, ta đến đây!”

203. Chương 203: Hy Vọng Không Phải Thái Ca

“Lại là một cổ ma pháp tàn niệm của cường giả.” Trương Đức Bưu đứng ở trên biển gào thét nhìn về phía trước, chỉ thấy phía trước ba bốn dặm hải vực đột nhiên bị ma pháp tàn niệm vô hình xé rách, hình thành một cái động khẩu tối đen như mực.

Tuy rằng hần đã rời khỏi Thiên Phật chi hải. Nhưng ở trên đường đến Khảm Đức Đại Lục, vẫn tùy ý có thể thấy được Quyền Ý cùng tàn niệm của cường giả viễn cổ. Nhưng không có dày đặc như trong Thiên Phật chi hải.

Theo Thiên Phật chi hải một đường đi tới, Trương Đức Bưu cơ hồ có thể họa ra con đường giao chiến của các cường giả này, những người này ở Thiên Phật chi hải bắt đầu giao thủ quy mô lớn, một trận chiến này hần là đã chết không ít cường giả. Trong đó có một phương chiến bại. Bắt đầu trốn chạy về hướng tây, mà trên mặt biển có vô số Quyền Ý cùng tàn niệm, hần là do phe chiến thắng đuổi giết người chiến bại lưu lại.

Trương Đức Bưu triển khai bản đồ, lộ tuyến chạy trốn ấy đúng là đi tới Khảm Đức Đại Lục.

“Tu vi của những người này cơ hồ có thể so sánh cùng chủ nhân trên cổ pháp sư tháp, tu vi đạt tới cấp độ như bọn họ cơ hồ rất ít phát sinh chiến đấu, vì sao những người này lại giao chiến?”

Trong lòng Trương Đức Bưu đầy nghi hoặc, không có lời giải đáp, tiếp tục tiến về phía trước, không biết đi được bao lâu, đột nhiên một Đại Lục xanh um tươi tốt, vô biên vô hạn xuất hiện trên biển, nhìn không được thét dài một tiếng, cước bộ nhanh hơn, chỉ qua một lát liền đi vào lục địa.

Hai chân thật sự đạp trên mặt đất. Man Tử cuối cùng nhẹ nhàng thở ra. Mấy ngày nay hần một mực vượt qua biển, nhìn nước biển còn có chút chán ngắt, thầm nghĩ: “Nơi này chính là Khảm Đức Đại Lục sao?”

Cây cối trên Khảm Đức Đại Lục cực kỳ già nua, phong cách cổ xưa, tán cây rộng lớn, dây leo quấn đầy trên thân cây. trên đó đủ loại ma thú thiên kì bách quái. Lớn có thương vương, mã hầu, nhỏ như là rắn rết thần lằn, mà ở dưới tàng cây rất hiếm có là độc xà nghê. ở sâu trong rừng thỉnh thoảng truyền đến một tiếng rống của đại hình ma thú.

Cách đó không xa chính là một con sông lớn. So với A Nhĩ Kiên Chi Hà của Lạc Nhật Sâm Lâm còn muốn rộng lớn hơn, nước chảy càng gấp, trong bụi cỏ chỗ cửa sông có một con đại xà dài mấy chục thước đang nằm, bụng ăn đến tròn xoe. Lười biếng ngẩng đầu nhìn Trương Đức Bưu một cái. Lập tức chậm rãi bơi vào trong nước, ở trong sông trở mình lặn xuống, biến mất không thấy.

“Con đại xà này, thấp nhất là vương cấp ma thú cấp mười lăm!”

Trương Đức Bưu trong lòng khiếp sợ một chút, lập tức dọc theo bờ sông hướng trong rừng rậm đi đến. Dựa theo quy luật phát triển văn minh, nếu trên đại lục này có văn minh tồn tại, nhất định sẽ ở cách dòng nước không xa, chỉ cần dọc theo sông lớn đi, khẳng định có thể gặp được dân bản xứ.

Đi được hơn mười dặm. Hần đột nhiên dừng cước bộ, ngẩng đầu nhìn về phía trước, chỉ thấy một ngọn núi cao tới hàng dặm xuất hiện ở trước mắt. Ngọn núi này cao lớn hiem trở, nhưng giữa núi lại vỡ ra một lỗ hổng nhìn thấy mà ghê người, giống như bị một người một kiếm bổ ra!

“Lại là nơi cường giả viễn cổ giao thủ...”

Trương Đức Bưu càng đi vào sâu trong Đại Lục trong lòng càng giật mình, Khảm Đức Đại Lục chỉ có mép bờ biển mới có rừng rậm rạp, sau khi xâm nhập Đại Lục hơn trăm dặm, cảnh vật trước mắt liền thay đổi,

nơi nơi là dấu vết viên cổ cường giả giao thủ lưu lại, có một ít là hồ to hình thành hồ nước. Một số vết kiếm tạo thành hà lưu, càng nhiều chính là thổ địa hoang vu thê lương.

Đại Lục này cơ hồ bị các cường giả hủy diệt rồi!

Tuy rằng cường giả viên cổ chém giết tới tận nơi này, thực lực đã muốn hao tổn trên diện rộng, nhưng trải qua không biết bao nhiêu vạn năm. Nơi đây vẫn như trước tràn ngập Quyền Ý cùng tàn niệm của bọn họ, giữ lại lực phá hoại thật lớn, đại khái tương đương với không gian cổ chiến trường trong Thánh Nguyên vương tọa, chỉ có tu vi đạt tới Đấu Khí Hóa Hình hoặc là thất cấp Đại Ma Đạo Sư mới có thể bình an thông qua!

Trương Đức Bưu trèo lên một tòa núi cao, từ xa nhìn lại, chỉ thấy Đại Lục này chỉ có một số địa phương không bị tổn hại, các địa phương này thường hình thành ốc đảo, diện tích không lớn, miễn cưỡng có thể so sánh với một quận huyện của Bắc Chu. Trong các ốc đảo đứng sừng sững trước không ít thành thị nhỏ. vậy đây chính là nơi người Khảm Đức sinh sống, điều kiện sinh tồn cực kỳ ác liệt.

“Sau khi bị Người lùn thống trị, Tinh Linh Tộc đã giết hết người lùn, lấy sự kiêu ngạo của Tinh Linh Tộc, khó trách đem người Khảm Đức do bọn họ cùng người lùn sinh ra đi sung quân đến loại địa phương này.” Trương Đức Bưu nhìn các thành thị này, thầm nghĩ.

Tinh Linh Tộc đúng là dân tộc coi trọng huyết thống nhất, người Khảm Đức tuy rằng có được huyết thống của bọn họ, nhưng các tinh linh tao nhã quyết không cho phép huyết thống cao quý của bọn họ có pha tạp huyết thống của người lùn. Cho nên mới đem người Khảm Đức đuổi khỏi nhà, nhốt ở Khảm Đức Đại Lục loại đất cằn sỏi đá này, hơn nữa có Thiên Phật chi hải làm là chắn thiên nhiên, cho nên rất ít người Khảm Đức có thể trốn thoát.

Tại nơi này còn tọa lạc một tòa thần miếu to lớn, cao ngất trong mây, mà trung tâm đại lục bị một đám mây đen bao phủ, lôi điện nảy ra, một mảnh hỗn độn, bao phủ phạm vi không biết bao nhiêu dặm, hẳn là địa phương cuối cùng mà các viên cổ cường giả giao thủ.

Trương Đức Bưu đi xuống dưới chân núi, đột nhiên vài bóng người bay qua phía trên dãy núi, đem Hắc Ám ma pháp nguyên tố ở bốn phía kéo tới, khói đặc cuộn cuộn, gào thét hướng cổ chiến trường ở trung tâm Đại Lục bay đi.

“Khâm khâm, Đồ Thần Cổ Đô Tư, cho dù ngươi có được hai đại Kiếm Thánh thì vương, nhưng muốn bắt được lão tử cũng không dễ dàng như vậy!”

Trương Đức Bưu vội vàng ngừng đầu, nghi hoặc nói: “Nghe âm thanh, hình như là Zaid lão ca ca. Hẳn như thế nào cũng đi vào nơi này? Tâm tình tu vi của Zaid đã tăng lên nhanh chóng, thực lực so với trước kia cao hơn rất nhiều. Người nào dám đuổi giết hắn? Chẳng lẽ là cao thủ Thần Vương điện?”

Không trung có vài bóng người phi hành tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền biến mất ở trong tầng mây, căn bản đuổi không kịp, Trương Đức Bưu đành phải thôi, đúng lúc này cây cối phía trước đột nhiên truyền đến âm thanh, hơn mười cung tiễn gào thét bay đến, chính tề cắm ở trước chân hắn!

Đồng thời trong bụi cây lại bay ra mười mấy đại hỏa cầu. Đem phía sau người Trương Đức Bưu nổ tung một đám hồ to!

Trương Đức Bưu đã sớm nhìn ra các công kích này chỉ là thử, vẫn không nhúc nhích đứng ở chỗ cũ, chỉ thấy trong bụi cây một cái đầu thò ra, lại nhanh chóng rút trở về, kêu lớn: “Đại gia yên tâm, không phải Mao Lợi tộc nhân!”

“Nhiễm La, ta đã sớm nói, nơi này cách địa bàn nhân tộc còn xa lắm, như thế nào có thể có người Mao Lợi?”

“Cẩn thận có thể sống vạn năm. gia hỏa này xuất quỷ nhập thần, trước đó không lâu không biết từ nơi nào mời tới một đầu Tà Thần tọa trấn, Tà Thần kia vô cùng hung tàn, thần thông quảng đại, mang theo người Mao Lợi đốt giết đánh cướp chung quanh. Gặp bọn họ chỉ có thê thảm. Bằng hữu đối diện, vừa rồi thực là thất lễ.”

Trương Đức Bưu hí hửng nhìn lại, chỉ thấy ba dáng người thấp bé chui ra khỏi bụi cây, những người này thân cao nhiều nhất chỉ tới hông hắn. Ánh mắt rất lớn, tai nhọn, dung mạo tuần mỹ.

Sau lưng người Khảm Đức có đeo cung tiễn. Còn gã Khảm Đức ở trên cây gọi tới gọi lui khiêng hai thanh đại chùy tử, hai thanh chiến chùy này thể nhưng so với hắn còn muốn cao hơn, người còn lại là nữ tử Khảm Đức Ma Pháp Sư, bộ dạng nhỏ xinh đáng yêu, nắm chặt ma pháp kỉ. Cẩn thận theo dõi hắn.

“Những người này chính là Khảm Đức tộc?” Trương Đức Bưu trong lòng vừa động. Người Khảm Đức có được huyết thống của cả người lùn cùng Tinh Linh Tộc, dáng người giống ả nhân nhưng tướng mạo lại có thể so sánh cùng Tinh Linh Tộc.

Ba Khảm Đức nhân tới trước mặt Trương Đức Bưu, khi cách hai mươi thước thì đứng lại, nhất tề ngẩng đầu lên. bộ dáng giống như đang ngược nhìn một ngọn núi cao. Cái tên Nhiễm La Khảm Đức chiến sĩ kia hầu kết lẩn lộn một chút, thất thanh nói: “Nhân loại kia thật to lớn! Ngải Mĩ, hắn bộ dạng cao như vậy, chẳng lẽ là tộc người khổng lồ trong truyền thuyết ?”

Nữ tử tên Ngải Mĩ cũng khiếp đảm nhìn Trương Đức Bưu, thấp giọng nói: “Nói bậy, căn bản không phải Thái Thần!”

Cung tiễn thủ Đạt Ân suy nghĩ một chút, nhỏ giọng nói: “Chẳng lẽ là thực nhân ma? Nếu là thực nhân ma, như vậy hắn cùng người Mao Lợi thật ra là thân thích!”

Trương Đức Bưu ho khan một cái. Đánh thức những Khảm Đức mạo hiểm giả này suy đoán, ôn nhu nói: “Ta là Nam Cương Man Tộc.

Ba Khảm Đức nhân đình chỉ khắc khẩu, trầm mặc xuống. Sau một lúc lâu, Nhiễm La lấp bắp nói: “Các người xem, ta không có nói sai chứ? Hắn chính là tộc người khổng lồ trong truyền thuyết ! Uy, người khổng lồ sinh hoạt tại Nam Cương, người vì sao lại tới Đại Lục của chúng ta?”

Trương Đức Bưu cười to. Tuy rằng Nam Cương nhân thân thể cao lớn, nhưng chỉ cao hơn so với người bình thường một cái đầu mà thôi, so với Thái Thần tộc còn có chênh lệch một chút. Bất quá tới trong mắt người Khảm Đức, chỉ sợ người thường cũng có thể xứng với người khổng lồ. Hơn nữa người Khảm Đức tin tức bế tắc, còn không biết Thái Thần tộc đã bị diệt tộc.

“Các vị, ta cũng không có ác ý, do cưỡi thuyền lớn bị gió bão đánh chìm, rồi lạc tới nơi này.”

Trương Đức Bưu thuận miệng bịa đặt một cái lý do, ba gã Khảm Đức không có chỉ số thông minh quá cao, cũng không có hoài nghi. Khảm Đức chiến sĩ Nhiễm La buông hai thanh chiến chùy, cười nói: “Vậy là người vận khí tốt. Thể nhưng có thể trốn thoát khỏi Thiên Phật chi hải, Thiên Phật chi hải chỉ có Kiếm Thánh mới có thể thông qua. Người cao to. Người đời này đừng mơ tưởng còn sống trở về, trừ phi người trở thành Kiếm Thánh, có thể bay qua Thiên Phật chi hải.”

Trương Đức Bưu có chút không cho là đúng, Thiên Phật chi hải cũng không có hoàn toàn vây quanh Khảm Đức Đại Lục, bằng không gã Khảm Đức nhân chết trong tay A Nhĩ Đan cũng sẽ không chạy được đến triều đại Nam Minh để làm tướng quân, hắn cũng không phải Kiếm Thánh.

“Người cao to, nếu người không có nơi nào để đi. Không ngại tới bộ lạc chúng ta.” Nữ tử Khảm Đức Ma Pháp Sư cắn móng tay, nói.

“Người có thể trốn thoát khỏi Thiên Phật chi hải, nhưng chưa chắc có thể an toàn mà vượt qua Sâm Lâm có rất nhiều mãnh thú mạnh mẽ đến cực điểm.” Cung tiễn thủ Đạt Ân cười nói: “Ba người chúng ta là những chiến sĩ cường đại nhất trong bộ lạc. Người cao to, người đi theo chúng ta đủ để đảm bảo an toàn của người!”

Trương Đức Bưu gật đầu, hắn phát giác ma thú ở đây xác thực lợi hại hơn so với địa phương khác, nhất là trong cổ chiến trường, loáng thoáng truyền đến một hai tiếng rống nặng nề, hiển nhiên có một ít vương cấp ma thú đã thích ứng với hoàn cảnh sinh tồn nơi đó .

Viễn cổ chiến trường hung hiểm ra sao, cao thủ dưới Đấu Khí Hóa Hình đi vào chính là tử lộ, vương cấp ma thú tất nhiên càng thêm hung hãn, hơn xa so với ma thú khác, thậm chí không có Thánh cấp ma thú tồn tại, hắn cũng không có nắm chắc xuyên qua phiền cảm địa này, bởi vậy mới chịu đáp ứng bọn họ.

Đám người Nhiễm La dẫn đường phía trước, Trương Đức Bưu phát hiện người Khảm Đức quả thực là Tinh Linh trong rừng rậm, ở trên cây, dưới tàng cây túng kiêu như bay, linh hoạt dị thường. Mặc dù là thương

vượt cũng thấy mặc cảm.

Một đường đi tới, Trương Đức Bưu từ trong miệng đám người Nhiễm La cũng dần dần hiểu biết một ít tình huống về Khảm Đức Đại Lục. Đại Lục này gồm tam đại chủng tộc sinh sống. Ngoại trừ người Khảm Đức, còn có họ hàng gần của bọn họ là người Ngang Cách Lợi.

Người Ngang Cách Lợi cũng là hậu đại của người lùn cùng Tinh Linh, bất quá lại kế thừa huyết thống người lùn nhiều hơn, mũi to, bốn hốc mắt, lỗ chân lông thô to, làn da thô ráp, hơn nữa di truyền tính tình nóng nảy của người lùn, bởi vậy bị gọi là người Ngang Cách Lợi, ý tứ là xấu xí, dịch giận, dã man nhân.

Người Ngang Cách Lợi thành tựu trên phương diện vũ lực xa xa vượt qua người Khảm Đức, đây là bởi vì nguyên bản ả nhân thống trị thế giới cho rằng người Ngang Cách Lợi càng thêm tiếp cận huyết thống của bọn họ, cho nên đối với bọn họ càng thêm yêu thích, đem toàn bộ tuyệt học của ả nhân tộc cùng Tinh Linh Tộc truyền thụ cho bọn họ, sau khi ả nhân bị diệt tộc, người Ngang Cách Lợi cũng bị Tinh Linh đuổi vào Khảm Đức Đại Lục, bọn họ lợi dụng vũ lực, chiếm cứ các ốc đảo lớn, thành lập thành thị cùng quốc gia, tu kiến thần miếu ả nhân, thờ phụng công nghệ chi thần Áo Lục Mã Cáp.

“Xem ra ta đoán sai rồi. tâm pháp bài danh thứ chín trên Kì Công Đấu Khí Bảng, hẳn là tuyệt học của người Ngang Cách Lợi.” Trương Đức Bưu trầm nghĩ.

Loại võ học không biết tên này. Hiển nhiên bao hàm tinh thông của Tinh Linh Tộc cùng ả nhân tộc thì phải là tốc độ.

Người lùn là rất nhanh tiến lên vương giả, mà tần suất công kích của Tinh Linh thiên hạ vô song, hai tộc kết hợp cùng một chỗ, vì thế tạo nên tâm pháp bài danh thứ chín trên Kì Công Đấu Khí Bảng.

Khảm Đức Đại Lục còn có một chủng tộc, bị người Khảm Đức nhân là Mao Lợi tộc, là cư dân bản địa của Đại Lục này. Mao Lợi tộc là một đám thực nhân tộc nguyên thủy mông muội, bọn họ cung phụng một vị thần linh tà ác, Ma Thần Mạt Tổ, hai đôi cánh dài, đầu chim, thân lợi trảo.

Trong truyền thuyết, Ma Thần Mạt Tổ có ham mê tà ác, thích ăn nhân loại, dùng sợ hãi cùng khủng bố thống trị thế giới, tuyên dương hung tàn của hắn.

“Ma Thần Mạt Tổ sớm đã chết.”

Học thức của nữ pháp sư Ngải Mĩ so với Nhiễm La cùng Đạt Ân càng thêm phong phú, cười nói: “Người cao to, người xem bên ngoài Sâm Lâm có hơi tấn (quyền ý và tàn niệm) không? Nghe từ binh người Mao Lợi nói, Ma Thần Mạt Tổ đi tới Đại Lục phương đông ăn thịt người, chọc giận cường giả nơi đó. Vì thế các cường giả viễn cổ tụ tập lại. chém giết Ma Thần Mạt Tổ, nơi bọn họ chiến đấu biến thành Thiên Phạt chi hải. Ma Thần Mạt Tổ bị thương nặng, liều mạng bay trở về Khảm Đức Đại Lục, bị các cường giả truy đuổi, ở giữa Mạt Tổ thần miếu Khảm Đức Đại Lục bị giết.”

Trương Đức Bưu nghe thấy thế tròn mắt cứng lưỡi. Không nghĩ tới cường giả viễn cổ thật sự xử lý một thần linh, tuy rằng nói Ma Thần Mạt Tổ là Tà Thần, địa vị không bằng thần linh cao thượng khác, nhưng dù sao cũng là một thần linh, thế nhưng cứ như vậy chết ở trong tay nhân loại!

Cung tiến thủ Đạt Ân khuôn mặt mang vẻ u sầu, nói: “Lại nói tiếp, thật kỳ quái, nhưng gần đây Mao Lợi tộc lại bắt đầu hành động, bắt giữ ma thú xung quanh và tộc nhân chúng ta. Chúng ta bắt, cầu, cào một tên từ binh Mao Lợi tộc, nghe hắn nói, chủng tộc bọn họ lại nghênh đón một vị tân Tà Thần, đầu Tà Thần này so với Ma Thần Mạt Tổ càng thêm lợi hại, cư nhiên có ba đôi cánh, hơn nữa hung tàn không ai bằng! Bọn họ sở dĩ bắt giữ ma thú xung quanh và tộc nhân chúng ta, chính là nghe theo đầu Tà Thần này, hướng cả Đại Lục tuyên dương sự hung tàn của lão Tà Thần.

Ngải Mĩ gật đầu thờ dãi nói: “Mao Lợi tộc vốn cực kỳ hung tàn, lại đến một gã Tà Thần hung tàn không ai bằng, chủng tộc chúng ta sẽ không có ngày sống yên ổn.”

“Các người sợ cái gì?”

Nhiễm La cười lạnh nói: “Chúng ta học tập các viễn cổ cường giả, cùng lắm thì cùng đi đồ thần!”

“Đồ thần?” Ngải Mĩ cùng Đạt Ân lắc đầu cười khổ. Trầm nghĩ: “Nhiễm La hẳn hẳn này mỗi ngày đều khoát lác.”

Trương Đức Bưu nghe đến đó. Sắc mặt cổ quái, thầm nghĩ: “Hung tàn không ai bằng, Ma Thần sáu cánh, như thế nào cùng một khẩu hiệu với Thái Ca nhà ta? Sẽ không phải tên hỗn đản này chứ?”

Nghĩ đến đây, Man Tử không khỏi rung mình một cái. Nếu tôn Tà Thần của Mao Lợi tộc kia thật là Thái Ca, như vậy hẳn là chủ nhân Thái Ca trên danh nghĩa. Còn không phải trở thành cừu địch của cả Khảm Đức Đại Lục sao?

“Ta đã nhìn thấy cái ngày cao thủ của Khảm Đức tộc cùng Ngang Cách Lợi tộc đồng thời xuất động, đuổi giết ta ở khắp nơi, Thần Á nữ thần ơi hy vọng không phải Thái Ca, hy vọng không phải Thái Ca.”

204. Chương 204: Ma Thú Triều Dâng

Trương Đức Bưu cùng đám người Nhiễm La nói chuyện, từ trong miệng bọn họ biết được một số tin tức trọng yếu, tỷ như người Mao Lợi nghênh đón một pho tượng Ma Thần rất giống Thái Ca, đây là chuyện tình Man Tử tuyệt đối không muốn biết, biết ngược lại là gánh nặng tâm lý.

Mà hẳn muốn biết đến một số chuyện khác, như hoàn cảnh sinh tồn ác liệt ở Thiên Phật chi hải cùng Khảm Đức Đại Lục, tâm pháp bài danh thứ chín trên Kỳ Công Đẩu Khí Bảng đang ở trong tay chủng tộc nào, cùng với Thần Cách của Ma Thần Mạt Tổ ở nơi nào.

Việc này đối với đám người Nhiễm La mà nói, chẳng qua là truyền thuyết mà đa số mọi người trên Khảm Đức Đại Lục biết đến, cũng không phải bí văn kinh thiên động địa gì, nhưng đối với Trương Đức Bưu mà nói lại vô cùng trọng yếu.

Có đôi khi, bí mật lại giấu ở trong phong tục cùng truyền thuyết, vấn đề mấu chốt ở chỗ người có thể phát hiện ra nó hay không.

“Tâm pháp Ma Thần Chân Thân của ta là từ năm loại tâm pháp thoát thai mà ra, bao hàm ba mươi sáu điều Đẩu Khí thông đạo, chỉ có một thông đạo không sử dụng. Long Mông Bảo Tượng lực công kích đệ nhất, Thái Thần Phất Năng Thắng phòng ngự đệ nhất, Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân luyện cốt thuật đệ nhất, Chiến Thần Quyết có thể luyện thành hình thái Chiến Thần Tứ Tí Hóa Hình, Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết ngưng tụ Xích Thiên Ma thần chân thân, năm loại tâm pháp này cho dù là loại nào cũng đã cố định. Nói như vậy, môn tuyệt học của Ngang Cách Lợi tộc kia mới có thể bao hàm một cái Đẩu Khí thông đạo còn lại. . .”

Trương Đức Bưu nghĩ đến đây, trong lòng không khỏi nóng bừng lên, chỉ có điều động ba mươi bảy điều Đẩu Khí thông đạo, Ma Thần Chân Thân mới có thể chân chính so sánh được với Đẩu Chiến Thắng Quyết trong truyền thuyết, xa xa vượt qua các loại tâm pháp khác trên thế gian!

“Tâm pháp của Ngang Cách Lợi tộc, xem ra chỉ có đi Thần Điện của bọn họ một chuyện!”

”Tiểu Tâm, có cái gì đang lại đây!” Cung tiến thủ Đạt Ân đứng ở trên ngọn cây gọi tới. Đột nhiên dừng cước bộ, cao giọng nói.

Đang nói, đám người Trương Đức Bưu lập tức phát giác mặt đất đang rung lên rất nhẹ, phảng phất có quái vật lớn từ xa xa vọt tới, tốc độ cực nhanh.

“Không tốt, chẳng lẽ là ma thú bạo động?”

Khảm Đức nữ tử Ma Pháp Sư Ngải Mễ sắc mặt khê biến, vội vàng khởi động một cái Băng Sương ma pháp hộ thuẫn, bao phủ phạm vi hơn mười thước, đem bốn người đều bảo hộ trong đó, lo lắng nói: “Phía sau sao lại phát sinh ma thú bạo động? Chỉ có mùa đông chúng nó không tìm thấy thực vật, mới di chuyển quy mô lớn. Đạt Ân, người ở lại trên cây, Nhiễm La người tới bảo hộ ta!”

Sau đó nàng liếc mắt nhìn Trương Đức Bưu. Chần chờ một chút, lắc đầu nói: “Người cao to, người trốn phía sau chúng ta đi, thời điểm ma thú bạo động, chúng ta chỉ sợ không rảnh bảo hộ người!”

Nhiễm La che trước người Trương Đức Bưu, mang theo hai thanh đại chuỳ tử so với hẳn còn muốn tráng kiện hơn, đằng đằng sát khí, cười nói: “Người cao to, chúng ta đã có kinh nghiệm xử lý việc này, người vóc dáng tuy lớn, ngược lại không giúp được gì.”

Trương Đức Bưư mỉm cười, đang muốn nói chuyện, đột nhiên sắc mặt cũng thay đổi, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy rừng cây phía trước âm âm ngã xuống, một con ma thú ba chân trước to lớn, gào thét lao ra khỏi đám cây cối. Đầu đá lung tung, phá nát hết thấy những thứ chắn ở trước người!

Đây là tam chùng cự ma, Trương Đức Bưư chưa bao giờ gặp qua ma thú này, cao bằng hai người thường, da lông màu xanh biếc, khoe miệng còn lưu nước miếng, một gốc đại thụ to bằng hai người ôm bị chúng nó lao qua, liền âm âm ngã xuống, khí lực lớn kinh người!

Sắc mặt đám người Ngải Mễ càng trở nên khó coi. Nhất tề nuốt ngum nuốt bọt, Nhiễm La run giọng nói: “Cứu cấp tam chùng cự ma, nhưng lại có đến trăm con, xem ra lần này phải lâm vào khổ chiến rồi!”

Tam chùng cự ma thẳng hướng bọn họ mà đến, một đầu cự ma đứng mũi chịu sào, hung hăng đánh vào phía trên Băng Sương ma pháp hộ thuẫn, bùm một tiếng, ngã xuống, mơ mơ màng màng đứng lên, nhún nhún đại não, lúc này mới chú ý tới ma pháp hộ thuẫn, phần nộ hướng bốn người ở phía trong hộ thuẫn rút gào một tiếng. Huy động cái chân lớn đánh lên Băng Sương hộ thuẫn.

Đám người Nhiễm La khấn trương nhìn chăm chăm nó. Nào biết đầu tam chùng cự ma này chỉ đập một cái, rồi lập tức vòng qua hướng khác, nhanh chân chạy như điên.

Những con tam chùng cự ma khác cũng như thế, đối với bốn người trong rừng rậm làm như không thấy, ngược lại một đám liễu mạng phóng về phía trước, nếu là bình thường, đám ma thú này gặp được nhân loại khẳng định sẽ vây công, nhưng giờ lại hoảng sợ mà chạy.

Đám người Ngải Mễ hai mặt nhìn nhau, Nhiễm La nhúc nhúc, cười nói: “Chẳng lẽ đám gia hỏa ba chân biết chúng ta lợi hại, sợ chúng ta?”

Nữ Ma Pháp Sư thở một ngum, chỉ thấy tam chùng cự ma chạy như điên, mặt sau lại có một đám thập cấp ngạc đầu sư thân quái, đầu cá sấu. thân sư tử, bốn chân thô to giống như chân hà mã, đuổi theo phía sau tam chùng cự ma.

Trong đó một con ngạc đầu sư thân quái đột nhiên mở cái miệng rộng như bồn máu ra, một ngum cắn một đầu tam chùng cự ma thành hai nửa, yết hầu cao thấp lẫn lộn, đem huyết nhục nuốt vào bụng, sau đó quét mắt về phía bốn người trốn ở trong Băng Sương ma pháp hộ thuẫn, xong lại tiếp tục chạy vội về phía trước!

Đám ma thú hướng lại đây, đối với bốn người phảng phất như có mắt không trông, tự động tách ra hai bên, đi đường vòng

Đám người Ngải Mễ hai mặt nhìn nhau, lần này ngay cả Nhiễm La cũng hoài nghi mặt mũi của mình rốt cuộc lớn như vậy hay không?

Trương Đức Bưư nhìn về vào sâu trong rừng rậm. Sắc mặt đã bình tĩnh trở lại, ho khan một tiếng, nhẹ giọng nói: “Đám ma thú này hẳn là bị cái gì đuổi.”

“Không có khả năng! Chúng ta ở trong này đã vài chục năm, chưa từng thấy qua loại chuyện này!”

Nhiễm La đang nói, lập tức lại nhìn thấy một chích vương cấp ma thú gào thét từ sâu trong rừng rậm tràn ra, không khỏi sợ tới mức sắc mặt vàng như đất.

Vương cấp ma thú cũng không phải cái loại tiểu tạp ngư như tam chùng cự ma cùng ngạc đầu sư thân quái có thể so sánh, chúng nó có được thân thể so kiếm đấu sĩ còn mạnh mẽ hơn, ma pháp lực so với Ma Đạo Sư còn muốn khủng bố hơn!

Nếu một đám vương cấp ma thú mà xông lên. Tuyệt đối có thể dễ dàng đánh nát Băng Sương ma pháp hộ thuẫn của Ngải Mễ, nghiền bọn họ thành mảnh nhỏ!

Nhưng mà, khiến đám người Nhiễm La kinh ngạc chính là chỉ có ngẫu nhiên mấy con thử tiến công Băng Sương hộ thuẫn, phát hiện nhất thời nửa khắc không thể đánh vỡ, liền chạy đường vòng, cũng không dây dưa.

Đám vương cấp ma thú không chỉ có loài chạy bộ, còn có loài chim bay, từ không trung bay qua, truyền đến vài tiếng gào thét.

Băng Sương ma pháp hộ thuẫn bị vương cấp ma thú đánh sâu vào, lưng lay sắp đổ, Ngải Mễ sắc mặt tái nhợt, cười khổ nói: “May mắn bọn chúng chỉ chạy tới. Cũng không tấn công chúng ta”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, lần này ma thú triều cũng không phải đơn giản như đám người Nhiễm La tưởng tượng. Tinh Thần Lực của hắn đạt tới cấp bậc Thánh ma đạo, sớm cảm giác được ở xa xa truyền đến vài cỗ khí tức cường đại dị thường, khí tức này cơ hồ có thể so sánh cùng Kiếm Thánh!

Hơn nữa máu chốt nhất chính là, có một cỗ khí tức cường giả mơ hồ, tốc độ di động nhanh đến khó có thể tưởng tượng, làm cho người ta căn bản không thể bắt giữ!

Vương cấp ma thú từng đám từng đám vọt ra, vạn mã phi đằng, gào thét chạy về phía trước, đám người Nhiễm La sớm sợ tới mức mặt không còn chút máu, không nói được một lời, nhìn thấy đủ loại ma thú giống như thủy triều chạy qua bên người bọn họ.

Đột nhiên, trong đàn thú một trận hỗn loạn, một con cự viên cao lớn như tòa núi nhỏ không kiêng nể gì tiêu sái lại đây, đem các con vương cấp ma thú tránh né không kịp đều giẫm chết, không ít vương cấp ma thú hướng nó cắn xé, phát ra ma pháp công kích, nhưng căn bản không thể công phá phòng ngự cường hãn của ma thú này!

“Thâm sơn vượn ma trong Hôi Tẩn!” Ngải Mễ kinh hô.

Hôi Tẩn chính là chiến trường nơi viễn cổ cường giả đại chiến với Ma Thần Mạt Tổ, chỉ có số ít ma thú mạnh mẽ mới có thể sinh tồn ở nơi này. Thâm sơn vượn ma chính là ở trong đó, vương cấp ma thú cấp mười tám, phòng ngự kinh người, Quyền Ý cùng ma pháp tàn niệm do viễn cổ cường giả lưu lại đã không thể thương đến chúng nó, bởi vậy có thể sinh tồn tại loại địa phương này.

Một con vượn ma rút cục đi đến trước Băng Sương ma pháp hộ thuẫn, cũng không thèm nhìn một cái, trực tiếp một quyền nện xuống, Băng Sương hộ thuẫn nhất thời sụp đổ. “Oa” Ngải Mễ ói ra ngụm máu tươi, uể oải ngã xuống đất, đã bị ma lực phản phệ.

Nhiễm La vội vàng đứng ở trước mặt nàng. Huy vũ hai thanh đại chùy, thần thái điên cuồng, rít gào nói: “Đến đây đi! Lão tử mới không sợ người!” Lời tuy nói như thế, nhưng tay chân hắn đều đang run rẩy, tựa hồ ngay cả chiến chùy cũng không thể cầm chắc.

Con vượn ma kia gục đầu xuống liếc một cái hắn. ngón tay Nhiễm La nắm đến trắng bệch, khẩn trương vạn phần. Nào biết thâm sơn vượn ma đột nhiên co cái chân to lên bước qua đầu bốn người mà đi, ồm ồm nói: “Nhân loại, chạy mau, đại ác nhân đến đây!”

Nhiễm La nhẹ nhàng thở ra, nhũn ra như tương. Chỉ cảm thấy giống như tìm được đường sống trong chỗ chết, hận không thể xụi lơ trên mặt đất, thở từng ngụm từng ngụm.

“Ta quên, thâm sơn vượn ma cùng với ma thú khác bất đồng, chúng nó có thể nói chuyện”

Mọi người kinh hồn phủ định, Đạt Ân vội vàng cao giọng hỏi: “Đại ác nhân gì?”

Lại có mấy con vượn ma nhảy qua đỉnh đầu bọn họ, thanh âm truyền đến, đem màng tai chấn đặc ông ông tác hưởng: “Ngang Cách Lợi nhân Kiếm Thánh A Lạp Cống, không biết giàu to rồi phát điên, đem chúng ta đuổi ra khỏi Hôi Tẩn, hơn nữa đuổi giết không ngừng, ai dừng lại sẽ bị giết chết! Các người cũng đi nhanh đi, tên kia điên rồi!”

“Kiếm Thánh A Lạp Cống?” Đạt Ân từ trên cây trèo xuống dưới, thất thanh nói.

“A Lạp Cống là ai?” Trương Đức Bưu hiếu kỳ nói.

Nhiễm La nâng Ngải Mễ đứng lên, đi theo vượn ma về phía trước, nói: “A Lạp Cống là đại cao thủ của Ngang Cách Lợi tộc, tu luyện Chu Bàn Du Mộng quyết, hơn bốn trăm năm trước đã thành tựu Kiếm Thánh, là đệ nhất cao thủ của Khảm Đức Đại Lục! Sống thời gian dài như vậy, A Lạp Cống phỏng chừng đã muốn điên mất rồi. Người cao to, chúng ta đi theo đám vượn ma đi, vương cấp ma thú khác không dám thương đến chúng ta!”

Trương Đức Bưu sắc mặt cổ quái, nhẹ nhàng lắc đầu, cười nói: “Các người đi trước, ta nghĩ ở đây hội ngộ A Lạp Cống Kiếm Thánh, đệ nhất cao thủ của Khảm Đức Đại Lục này một lát!”

Nhiệm La chần chờ một chút, Đạt Ân vội vàng kéo hắc hắc nhảy lên trên vai một chích thâm sơn vượn ma , đem Ngải Mễ đặt xuống dưới, thấp giọng nói: “Ngải Mễ bị thương, không có bao nhiêu sức chiến đấu, chúng ta cùng người cao to không có thâm giao, không đáng bởi hắc hắc chịu chết”

Nhiệm La suy nghĩ một chút, gật đầu, bọn họ cùng Trương Đức Bưu chỉ là bình thủy tương phù, giao tình không sâu, gặp loại chuyện này đương nhiên bảo mệnh là quan trọng hơn.

”Người cao to, cẩn thận. Đánh không lại thì bỏ chạy, lời này khi nãy ta chưa nói, A Lạp Cống tốc độ thiên hạ vô song, người chạy cũng chạy không thoát! Nói tóm lại, người nếu đụng tới A Lạp Cống, sẽ chết chắc rồi

Đám người Đạt Ân rời đi, Trương Đức Bưu nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt sáng ngời hữu thần nhìn đám vương cấp ma thú vẫn không ngừng vọt tới, trong khoảng thời gian này ước chừng có gần ngàn đầu vương cấp ma thú chạy tới, bình thường hiếm thấy, trong đó có cả những tồn tại mạnh mẽ như thâm sơn vượn ma sinh hoạt tại Hôi Tẩn!

“Thư Bàn Du Mộng, sớm sinh chiều tử. Xem ra đây chính là công pháp thứ chín trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng.”

Thư Bàn Du Mộng là một loại ma thú kỳ lạ . Loại ma thú này sinh ra từ sáng sớm, lột da ba lượt, sau đó kén vợ kén chồng giao phối, buổi chiều sẽ chết, cả đời chỉ có mấy canh giờ, Kỳ Công Đấu Khí Bảng tâm pháp bài danh thứ chín dùng mệnh danh của loại ma thú này, hiển nhiên là quảng cáo rùm beng tốc độ của nó, tánh mạng địch nhân ngắn ngủi giống như loại giò đặc biệt này, dưới công kích loại võ học này, người phảng phất giống như nằm mộng, còn không kịp phản ứng đã đi gặp vong linh.

Đột nhiên, người khổng lồ bốn chân, trăm mắt từ trong Hôi Tẩn vọt tới, toàn thân cao thấp trải rộng vết thương to nhỏ. Người khổng lồ trăm mắt là ma thú cấp mười chín, cả người đều là con mắt to như bồn tắm, bất quá so với thâm sơn vượn ma tính tình thật là tốt, bọn này lại táo bạo hơn rất nhiều, nhìn thấy Trương Đức Bưu, người khổng lồ bốn chân trăm mắt lập tức ngưng tụ ma pháp lực, trong tay có thêm một tòa núi nhỏ, rít gào liên tục, vọt lại đây, giận dữ hét: ”Nhân loại! Ba Bó chán ghét nhân loại, Ba Bó muốn giết chết mọi người.

Trương Đức Bưu nhú nhú mày, Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực bắt đầu khởi động, không gian giới chỉ mở ra, một con phũ thủy đại ngô công theo không gian môn hộ uốn lượn bay ra, phảng phất như đang sống, bỗng nhiên chui vào đại địa chi phong.

Tiếp theo, đệ nhị hình thái Bích Tỉ Dao đột nhiên ngằm chui ra, giống như một con giao long, thẳng tắp phóng lên cao, xịch lạp một tiếng cắt gã khổng lồ trăm mắt thành hai đoạn, tiếp theo bích quang chột lóe, quần quanh người một gã người khổng lồ trăm mắt khác. Dùng sức giảo một cái, nhất thời đem ma thú cấp mười chín mạnh mẽ này treo cổ lên, huyết nhục vấy ra!

Hai gã khổng lồ trăm mắt khác đã vọt tới trước mặt hắc hắc, giờ cự thạch lên hung hăng nện xuống, Trương Đức Bưu di nhiên không sợ, trong tay có thêm hai thanh đầu đinh chùy, tinh khí dũng mãnh truyền vào hai thanh vũ khí cấp truyền kỳ, nhất thời bành trướng thành lớn, cùng hai khối cự thạch kia không sai biệt lắm, hô to một tiếng, đón nhận, rầm rầm hai tiếng nổ. cự thạch trong tay hai gã khổng lồ trăm mắt nhất thời thoát phá thành cặn bã, song chưởng gãy nát, bay ngược ra, con mắt không biết bị Đấu Khí hắc tặc mù bao nhiêu cái!

Trương Đức Bưu phóng người lên, huy khởi đầu đinh chùy hướng hai gã khổng lồ trăm mắt ném tới, thâm nghĩ: “Tinh hạch của ma thú cấp mười chín là thứ tốt. Phối hợp với Minh Thần Huyết đủ để tăng Tinh Thần Lực lên bốn năm lần, tăng lên tới Đại Ma Đạo Sư .”

Đúng lúc này, một con song đầu ba lặc viêm ma, quanh thân hùng hực hỏa diễm chạy tới bên người nó, là Thánh cấp ma thú cường đại, lúc này vui sướng khi người gặp họa nói: “Tiểu tử nhân loại, ma đầu A Lạp Cống kia sắp đến đây, người chết chắc rồi!”

Trương Đức Bưu trong lòng chỉ cảm thấy khí tức nguy hiểm , bất chấp xử lý hai gã khổng lồ trăm mắt còn lại. Bích Tỉ Dao lập tức bay lên, quần quanh thân. Gắng bảo hộ chính mình khi nguy hiểm đã đến phía trước!

Đột nhiên một đạo bóng xám chui vào mi mắt hắn, Trương Đức Bưu còn không kịp phản ứng lại, liền nghe một trận thanh âm giao kích dày đặc truyền đến, thân thể đột nhiên bị đâm ra trên dưới một trăm cái lỗ nhỏ. Sâu tới tận xương!

Trong nháy mắt này, hắn đã bị bóng xám kia đâm hơn trăm kiếm!

“Ma Thần Chân Thân!”

Trương Đức Bưu vừa sợ vừa giận, nổi giận gầm lên một tiếng. Toàn thân tinh khí thần bỗng nổ tung, Man Đẩu Khí mệnh môn kích động, thân hình tăng vọt, ngưng tụ ra Ma Thần Chân Thân ba đầu sáu tay, mở Chân Thập Chi Nhân, sáu tay cầm sáu kiện vũ khí cấp truyền kỳ, đánh vào bốn phương tám hướng!

Không gian trong phạm vi hơn hai mươi thước bị Quyền Ý thần niệm của hắn bao phủ, nhất thời đông lại, cho dù là Đẩu Thánh A Nhĩ Đan cũng không thể dễ dàng ngăn cản một kích toàn lực của hắn, bóng xám kia nhẹ nhàng chột lóe, dừng cách hơn hai mươi thước, hoàn toàn tránh ngoài phạm vi công kích của Trương Đức Bưu, tốc độ cơ hồ siêu việt cực hạn của nhân loại.

Trương Đức Bưu đối với vết thương trên người hoàn toàn không để ý, ngưng mắt hướng bóng xám nhìn lại, nhíu mày nói: “Người chính là A Lạp Cống tu luyện Thư Bàng Du Mộng, đệ nhất cao thủ của Khảm Đức Đại Lục?”

205. Chương 205: Đuổi Giết A Lạp Cống

Đạo bóng xám là một gã nhân loại thấp bé mặc đạo bào, mái tóc dài xoã tung phía trước, cơ hồ chiếm cứ một phần ba gương mặt. Tay ngắn chân ngắn, so với Nhiễm La Đạt Ân và Khảm Đức nhân còn muốn lùn hơn, mang theo một thanh tế kiếm đứng cách đó không xa. Ánh mắt đỏ bừng, hung hăng nhìn chằm chằm vào Trương Đức Bưu.

Ải nhân có thể sống lâu bốn năm trăm năm, sinh mệnh Tinh Linh lại càng dài, nhiều khi đạt hơn một ngàn năm, A Lạp Cống đồng thời có được huyết thống của ả nhân cùng Tinh Linh. Tuy rằng hơn bốn trăm năm trước đã thành tựu Kiếm Thánh, nhưng vẫn giống một người trẻ tuổi, vẫn tràn đầy sinh mệnh lực.

“Người là Nam Cương Man Tộc? Mục Già La là gì của người?” A Lạp Cống cau mày to, nói

Trương Đức Bưu không khỏi lắp bắp kinh hãi. Nói: “Người từng tới Nam Cương?”

A Lạp Cống cười lạnh nói: “Ta bốn trăm năm trước đã là Kiếm Thánh, Thiên Phật chi hải cũng không ngăn cản được ta, địa phương nào chưa từng đi qua? Năm đó cho dù là Mục Già La cũng là thủ hạ bại tướng dưới tay ta, nếu không phải hắn có một Thủy Hệ Thánh Long, đã sớm chết ở trong tay ta!”

Trương Đức Bưu mỉm cười nói: “Mục Già La đã chết, con rồng của hắn cũng đã bị ta xử lý.”

A Lạp Cống ngẩn ngơ, lúc này hai con sa la mạn xà yêu thật cẩn thận bò qua bên người hai người, vươn cái lưỡi dài nhỏ màu tím liếm liếm miệng vết thương trên người, sau đó ngán tư trăm mị nhìn Trương Đức Bưu một cái, nhẹ nhàng huy vũ ngọn roi trong tay do ma pháp nguyên tố ngưng tụ mà thành, cười khanh khách nói: “Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh, người phải nhanh giải quyết nhân loại này, chúng ta cần phải đào tẩu!”

“Các người thoát được rồi ư?”

A Lạp Cống cười ngạo nghễ, nói: “Trên đời này còn không có ai có thể chạy thoát khỏi lòng bàn tay của ta! Sa la mạn, các người tốt nhất ngoan ngoãn đi giúp ta ước thúc đám ma thú này, khiến chúng nó thành thành thật thật đánh sâu vào lãnh địa Mao Lợi tộc, miễn cho ta lại cùng các người động thủ!”

Hai yêu thú sa la mạn phần nộ thề cái lưỡi phát ra âm thanh xuy xuy, kêu lên: “A Lạp Cống, người là muốn chúng ta đi đối phó với tôn tôn Ma Thần của Mao Lợi tộc kia sao? Ngay cả người đều bị nó đánh ỉnh đầy thương tích, vội vàng thoát thân, vì cái gì muốn chúng ta đi chịu chết?”

A Lạp Cống cười lạnh, không hề trả lời, hai sa la mạn xà yêu bắt đầu đi, chỉ phải nhanh chóng hướng phương xa bơi đi, giờ roi ma pháp nguyên tố lên, phần nộ đuổi theo hướng vương cấp ma thú rút đi.

Các nàng cũng là Thánh cấp ma thú, tuy rằng không thể sánh được với Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh, nhưng cùng với các ma thú khác so sánh vẫn cường đại hơn rất nhiều. Dễ dàng điều khiển đám ma thú, khiến chúng nó dựa theo phương vị trước chạy như điên, đi tấn công lãnh địa Mao Lợi tộc.

“Nguyên lai A Lạp Cống nháo ra động tĩnh lớn như vậy, là vì đối phó với tân Ma Thần của Mao Lợi tộc.”

Trương Đức Bưu trong lòng vừa động, Kiếm Thánh vũ lực xác rất mạnh, nhưng so với Thánh cấp ma thú bình thường vẫn có chút không bằng, không nghĩ tới A Lạp Cống Ngang Cách Lợi nhân này thế nhưng có thể đồng thời đánh bại ba con Thánh cấp ma thú, bức bách chúng nó bán mạng ình, loại thủ đoạn này, Trương Đức Bưu tự hỏi lấy thực lực trước mắt của mình tuyệt đối không thể làm được.

“A Lạp Cống sở dĩ có thể chiến thắng ba con Thánh cấp ma thú, chỉ sợ là bởi vì Du Mộng tâm pháp tốc độ quá nhanh, khiến Thánh cấp ma thú căn bản không có đường hoàn thủ!”

Đây là ưu thế tốc độ!

A Lạp Cống đuổi sa la mạn xà yêu đi, quay đầu nhìn về phía gã khổng lồ bốn chân trăm mắt kia, trong đó hai gã khổng lồ trăm mắt sớm đã bị giết chết đến không thể chết lại. Mà hai gã khổng lồ trăm mắt còn lại cũng biến thành tàn phế, đã không còn sức chiến đấu, không khỏi tức giận đến hai mắt phun hỏa, hung hăng trừng mắt nhìn Trương Đức Bưu một cái.

“Tên Nam Cương Chết tiệt, hủy bốn trợ lực của ta! Xem ra vũ lực của ngươi không tồi, vậy ngươi tới thay thế chúng nó đi!”

Khi hắn nói chuyện, người rõ ràng đứng tại chỗ, thanh âm lại từ bốn phương tám hướng truyền đến, mơ hồ không chừng, rõ ràng sớm rời đi vị trí cũ, chỉ vì tốc độ quá nhanh, cho nên lưu lại một đạo tàn ảnh tại chỗ.

Trương Đức Bưu đơn giản nhắm hai mắt lại. Ba cái Chân Thật Chi Nhân mở ra. Không ngờ mặc dù là Chân Thật Chi Nhân được xưng khảm phá hết thủy, vẫn không thể xác định được vị trí của A Lạp Cống, chỉ có thể nhìn thấy liên tiếp hư ảnh quay chung quanh hắn.

“Thực là một loại tâm pháp làm cho người ta động tâm, có tốc độ của Thư Bàng Du Mộng, Ma Thần Chân Thân của ta có thể hoàn thiện đến cảnh giới chí thiện chí mi. Có thể gọi là đại viên mãn, có thể địch lại Đấu Chiến Thắng Quyết, ngay cả Kiếm Thánh ở trong tay ta đều không thể thoát đi!”

Trương Đức Bưu cười ha ha, ba cái đầu nhất tề há mồm ra, thanh âm trọng điệp cùng một chỗ, rầm rầm ù ù: “A Lạp Cống, đem Thư Bàng Du Mộng truyền thụ cho ta, ta giúp ngươi đuổi đi tân Ma Thần của Mao Lợi tộc! Nếu ngươi không chịu truyền thụ, như vậy ta đành đoạt lấy!”

“Ngươi muốn học tuyệt thế tâm pháp của ta? Năm đó Thần Vương điện cũng muốn tâm pháp của ta, ý đồ bắt lấy ta, đều không có thành công, ngươi muốn cướp. Kiếp sau đi!”

A Lạp Cống cười lạnh một tiếng, đột nhiên vô số kiếm quang toàn động, từ bốn phương tám hướng trút xuống, phóng nhãn nhìn lại, tất cả địa phương đều là kiếm quang, căn bản không có lỗ hổng nào!

Tốc độ của hắn đã nhanh đến cực hạn. Bởi vì ra tay quá nhanh, cho dù là chiêu thức trăm ngàn chỗ hở tới trong tay hắn, đều trở nên hoàn mỹ không tỳ vết! Truyện được tại

Trương Đức Bưu tùy ý để kiếm quang của hắn trực tiếp đâm lên người, chỉ thấy toàn thân cao thấp vô số ký hiệu Thái Thần Phát Năng Thắng sáng lên, làn da hơi hơi đau đớn. Nhưng không bị thương, mỉm cười, cất cao giọng nói: “A Lạp Cống, Ma Thần Chân Thân của ta. Tập hợp năm loại tuyệt học to lớn mà thành, cường độ thân thể đã muốn tu luyện đến ngang với Thánh Long! Thư Bàng Du Mộng của ngươi sở trường là tốc độ. Nhưng tề đoan đồng dạng cũng là tốc độ, tốc độ tiến công quá nhanh, lực công kích không đủ, căn bản không thể phá vỡ phòng ngự của ta!”

Kiếm quang đột nhiên biến mất, A Lạp Cống thu kiếm, nhìn thấy Ma Thần Chân Thân của hắn kinh nghi bất định, đột nhiên cười lạnh nói: “Thái Thần Phát Năng Thắng quyết? Một loại tâm pháp so với rùa còn muốn chậm hơn, chỉ dám tránh trong mai. Đồ vương bát đần, năm đó Thái Thần tộc chính vì vậy mà tuyệt chủng! Xem ta phá vỡ Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết của ngươi như thế nào, Khâu Sơn Vương!”

Chỉ thấy hắn hít vào một hơi thật dài. Cốt cách bùm bùm rung động, thân hình tăng vọt, trong cơ thể hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp, trong nháy mắt thân thể bành trướng trở thành một pho

tượng khổng lồ, khí lực cùng Ma Thần Chân Thân của Trương Đức Bưu không sai biệt lắm, đại uy phong lẫm lẫm, giống như thiên thần hạ phàm!

Khâu Sơn Vương!

Loại biến thân này là độc quyền của ả nhân Kiếm Thánh, trong cơ thể A Lạp Cống có được một phần huyết thống ả nhân tộc, biến thân thành Khâu Sơn Vương với hần mà nói cũng không khó khăn, thân ảnh vừa động, hướng Trương Đức Bưu phóng đi, nghe rằng cười nói: “Thư Bàng Du Mộng quả thật như người nói, lực công kích quá yếu, phá không được phòng ngự cấp bậc Thánh Long, nhưng mà Khâu Sơn Vương lực lớn vô cùng, đủ để bù lại tệ đoan của nó. Nam Cương man rợ, chết đi!”

Trương Đức Bưu đột nhiên cảm giác được khí tức nguy hiểm mãnh liệt, vang lên, trái tim cung cấp khí huyết gấp mấy lần cho thân thể. ký hiệu Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết thậm chí bị chấn ra bên ngoài cơ thể, ký hiệu như con bướm bay múa bốc lên, thích thành một đạo lại một đạo phòng hộ giới.

Chỉ thấy sáu tay hần cầm sáu kiện vũ khí. Đầu đinh chùy, kiếm băng to, Sơn Khâu chi chùy, cương tạc, Đại Khảm Dao, không đầu không đuôi hướng quanh thân ném tới!

Trong đó còn có đệ nhị hình thái của Bích Tỉ Dao, hóa thành một con đại ngô công xanh biếc, cao thấp tung bay trước sau người hần! Chỉ nghe tiếng đinh đinh đang đang bạo vang không dứt bên tai, phòng ngự cẩn thận như vậy, nhưng A Lạp Cống vẫn thành công đột phá, trên người Trương Đức Bưu trong nháy mắt nhiều thêm mười mấy vết thương!

”Nam Cương Man Tử, Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết so với rùa còn muốn chậm hơn, người căn bản không phòng ngự được

“Phải không?”

Trương Đức Bưu bộ mặt dữ tợn, Chân Thật Chi Nhân càng ngày càng to, cười to nói: “A Lạp Cống, người có phát hiện sau khi người biến thân thành Khâu Sơn Vương. Tốc độ so với trước chậm hơn rất nhiều? Chắc là thân thể Khâu Sơn Vương quá lớn, Đẩu Khí vận chuyển mất linh hoạt, làm cho tốc độ của người giảm xuống, ta hiện tại đã có thể bắt giữ thân ảnh của người!”

”Tuy Khâu Sơn Vương lực lớn, nhưng so với Long Mông Bảo Tượng của Man Tộc ta, vẫn thua kém nhiều lắm

Ba!

Oanh!

Một cây đầu đinh chùy ngang nhiên nện ở trên người A Lạp Cống, gã khổng lồ này nhất thời phun huyết, bay ngược ra sau, tiếp theo lại “đương ” một tiếng nổ truyền đến, Sơn Khâu chi chùy dừng ở phía trên cương tạc, vô số kiếm khí bắn nhanh mà ra, dày đặc chém tới A Lạp Cống, trong nháy mắt liền khiến hần thương thể so với Trương Đức Bưu còn muốn thê thảm hơn!

Cùng lúc đó, Trương Đức Bưu thả người nhảy lên, đuổi tới trước người A Lạp Cống, sáu kiện vũ khí này giơ lên, ngang nhiên nện xuống, nghe rằng cười nói: “Người rốt cuộc có dạy? Hay là không dạy?”

” Nam Cương man rợ này rốt cuộc là quái thai gì vậy?”

Trên người A Lạp Cống đầy vết thương. Cho dù gặp ba con Thánh cấp ma thủ kia, hần cũng không trọng thương nghiêm trọng như vậy, trong lòng khiếp ý, nổi giận gầm lên một tiếng, thân ảnh vừa mới rơi xuống đất, lập tức phóng người lên, hướng không trung bay đi.

Hần là Kiếm Thánh, sớm có thể lảng không phi hành, chỉ cần bay ra khỏi phạm vi công kích của Trương Đức Bưu, tiểu tử này liền không thể nê hà hần. Nào biết hần vừa mới bay lên, Bích Tỉ Dao đã xuất hiện trên đỉnh đầu hần. doc truyện tại . Ma đao trảm xuống phía dưới.

“Sáu kiện vũ khí cấp truyền kì! Tiểu tử này trong nhà là tiệm vũ khí sao?”

A Lạp Cống hận nghiêng răng nghiêng lợi. rơi xuống đất, chỉ thấy con đại ngô công kia tung bay trên đỉnh đầu hần, thủy chung khổng chế không trung, khiến hần không thể thoát đi.

“Huyết thống ả nhân của ta không tinh khiết. Biến thân thành Khâu Sơn Vương, phải qua một đoạn thời gian, thân thể mới có thể phục hồi như cũ, chỉ có khôi phục thân thể, mới có thể từ trong tay hắc thoát đi. Nếu không thay đổi Khâu Sơn Vương, lại không thể công phá phòng ngự của hắc... Thực là khó giải quyết, khó giải quyết a!”

Gã khổng lồ trong mắt tinh quang chớp động, thân ảnh bay nhanh lui về phía sau, Trương Đức Bưu thả người lên, theo sát phía sau, sáu thanh vũ khí cao thấp tung bay, không ngừng nện xuống, làm cho hắc không thể xoay người.

A Lạp Cố biến thân khiến cho Đấu Khí vận chuyển mất linh hoạt, nhưng hắc thì không băn khoăn chuyện này chút nào, Ma Thần Chân Thân của hắc dung hợp Đại Xích Thiên Ma thần quyết cùng Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, hai chủng tâm pháp này đều có được tác dụng cự hóa hình thể, mặc dù ở hình thái khổng lồ, Đấu Khí cũng vận chuyển như ý, không có chút trì trệ.

“A Lạp Cố, không cần xem thường tốc độ của người Nam Cương ta, ngoại trừ ả nhân cùng Tinh Linh, người Nam Cương ta chạy trốn nhanh nhất, người trốn không thoát đâu!”

“Người Nam Cương tốc độ cũng có thể được gọi với nhanh sao?”

A Lạp Cố tức giận đến hộc máu, ngoại trừ tên Ma Thần của Mao Lợi tộc kia, đây là lần đầu tiên có người có thể khiến hắc chật vật như vậy. Tốc độ của người Nam Cương tuy rằng rất nhanh, nhưng nếu hắc có thể biến thân lại, tuyệt đối có thể bỏ xa tên man rợ này, không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Thậm chí hắc chạy đến bên cạnh Đại Lộ, ngủ một giấc, man rợ này cũng không nhất định có thể truy được hắc!

“Năm đó ta gặp được Mục Già La, phá không được phòng ngự Đấu Thánh của hắc, chỉ phải vận dụng Khâu Sơn Vương, Mục Già La cùng Thủy Hệ Thánh Long của hắc đều không thể bắt giữ được thân ảnh của ta, bị ta đánh cho chạy trốn chết. Nhưng sao đùng tới tiểu tử này, hắc có thể bắt giữ được thân ảnh của ta?”

A Lạp Cố biến thân thành Khâu Sơn Vương. Đấu Khí vận chuyển mất linh hoạt, tốc độ chậm hơn một phân. Những người khác có lẽ không thể bắt giữ được thân pháp của hắc, nhưng Trương Đức Bưu có Chân Thật Chi Nhân, dễ dàng có thể nhìn thấu, bắt giữ chân thân của hắc, đánh cho hắc không có lực hoàn thủ!

Trong rừng rậm, chỉ thấy hai gã khổng lồ thân cao bốn năm thước một đuổi một chạy về phía trước, âm vang, đại thụ che trời chắn trước người bọn họ, bị hắc hai người nhẹ nhàng va chạm, nhất thời hóa thành vụn gỗ đầy trời. Cho dù là vương cấp ma thú cũng vô pháp thừa nhận va chạm của hai người, ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có, đã bị Đấu Khí cuồng bạo chấn thành thịt vụn.

“A Lạp Cố, mau đưa Thư Bàng Du Mộng quyết của người truyền thụ cho ta, ta tha cho người một mạng!”

“Nam Cương Man Tử, người đuổi được lão tử, lão tử liền truyền thụ cho người Thư Bàng Du Mộng!”

Trương Đức Bưu cùng A Lạp Cố trong chớp mắt liền vượt qua sa la mạn xà yêu, hai xà yêu chớp chớp đôi mắt, mờ mịt nhìn bóng dáng hai người. Trong đó một con sa la mạn xà yêu cười khanh khách nói: “Tỷ tỷ, ta không có nhìn lầm chứ? A Lạp Cố mà đầu kia thể nhưng bị người truy đuổi chạy trốn chung quanh, lão tiểu tử này ở Hôi Tẫn xem như xong rồi!”

“Cái lão hồn đản kia giết chết nhiều tỷ muội của chúng ta, xứng đáng!”

Một chích sa la mạn xà yêu khác cảm giận nói một câu, quấy rầy cười nói: “Vừa rồi Nam Cương Man Tử kia đến tốt cùng là ai, thế nhưng có thể đem lão hồn đản bức thành như vậy?”

Ngay sau đó, hai người Trương Đức Bưu đã vượt qua thâm sơn vượn ma, đám người Nhiễm La ngồi ở trên vai một chích vượn ma, trừng lớn ánh mắt nhìn Man Tử một đường đuổi giết A Lạp Cố, chạy như bay vượt qua, bụi mù tràn ngập, giống như lưỡng đạo nộ long, giết mình cười toe toét.

“Thanh danh của lão tử ở Hôi Tẫn này xem như hoàn toàn mất rồi”

A Lạp Cố mặt âm trầm, rốt cục đã đến giờ giải trừ biến thân Khâu Sơn Vương, giải trừ hình thái khổng lồ, thân pháp lập tức tăng vọt, bay nhanh như điện, chạy ra khỏi phạm vi công kích của Trương Đức Bưu, vù vù thổi hồn hển mây ngum, cao giọng nói: “Cường giả Nam Cương, dừng tay!”

Trương Đức Bưu thấy hấn phục hồi hình thể như cũ. Biết không thể đuổi theo hấn nữa, thầm nghĩ đáng tiếc, vội vàng dừng cước bộ, giải trừ Ma Thần Chân Thân.

A Lạp Cống nhìn miệng vết thương trên người hấn. Chỉ thấy các miệng vết thương mặc dù đang ở khép lại, nhưng tốc độ thông thả, thầm nghĩ: “Xem ra hấn cũng không có tu luyện đến cảnh giới Đấu Thánh Huyết Nhục Trọng Sinh, miệng vết thương khép lại bởi vì Đấu Khí hấn rất tinh thuần, tốc độ khôi phục thân thể kinh người. Mã cấp thần tại thượng, Nam Cương từ khi nào xuất hiện một quái vật như vậy chứ? Lão tử tung hoành thế giới nhiều năm như vậy, ngoại trừ tân Ma Thần ở Mao Lợi tộc, đây vẫn là lần đầu tiên bị chặt vật như vậy!”

“Cường giả Nam Cương, ta đã kiến thức thực lực của ngươi, hiện tại chúng ta có thể liên thủ, cùng đối phó với tân Ma Thần Mao Lợi tộc!”

A Lạp Cống thu tế kiếm, định vuốt chòm râu đỏ rực, lại phát hiện chòm râu yêu thích sớm bị cắt rụng, sạch sẽ, trong lòng thầm giận. Tuy rằng hấn tu vi siêu phàm nhập thánh, nhưng vẫn di truyền thiên tính của ả nhân, đối với chòm râu càng yêu quý, lập tức nhịn tức giận xuống, nói: “Ngươi giúp ta đuổi tân Ma Thần Mao Lợi tộc, ta truyền thụ cho ngươi Thư Bàn Du Mộng quyết, như thế nào?”

206. Chương 206: Ma Thần Thái Ca

“Thành giao!” Trương Đức Bưu không chút nghĩ ngợi, lập tức đáp ứng điều kiện của A Lạp Cống! “Tiền bối, vừa rồi đã đắc tội. Chúng ta cũng là không hòa thuận, ngươi xem, chúng ta hiện giờ ở chung rất vui vẻ sao, làm gì vừa thấy mặt liền dả dả sát sát, làm tổn thương giao tình hai tộc chúng ta.

“Ở chung vui vẻ? Ngươi nói thật tốt, ngươi thì vui vẻ, phá hủy râu của ta, còn muốn Chu Bàn Du Mộng quyết? Tính toán thật tốt!”

A Lạp Cống sắc mặt âm tình bất định, trong lòng đồng thời cũng thở ra, nếu bất hòa với Man Tử, quán quít quấy rối chung quanh hấn, phá hủy đại kế của hấn, hấn thật đúng là không có biện pháp giải quyết.

“Đến lúc đó tiểu tử này cuốn lấy tân Ma Thần Mao Lợi tộc, ta đi đánh lén, xử lý tên Ma Thần kia, sau đó nhân cơ hội biến thân thành Khâu Sơn Vương, làm thịt Man Tử! Nếu đánh không lại, lão tử lập tức rút ra, lưu Man Tử cho lão hổ hung tàn không ai bằng kia. Bất quá, ngàn vạn vương cấp ma thú, ba con thánh cấp ma thú, còn có ta cùng gã quái thai Man Tử này, còn không đánh lại lão hổ kia sao?”

Trương Đức Bưu thấy lão gia hỏa này sắc mặt cũng không tốt, nháo tới mắt mặt hấn, thầm nghĩ: “Tới lãnh địa Mao Lợi tộc kia, nếu phát hiện Ma Thần kia là Thái Ca, căn bản không cần ta động thủ, A Lạp Cống không truyền thụ Hồng Bàn Du Mộng quyết cho ta, trực tiếp phóng Thái Ca. A Lạp Cống tốc độ mặc dù nhanh, nhưng nhanh hơn Thái Ca? sao Nếu Ma Thần kia không phải Thái Ca. Mà thật là một pho tượng Tà Thần, lão tử quay đầu bước đi. Nhiều cường giả viễn cổ như vậy liên thủ mới giết được Ma Thần Mạt Tổ, ta không đáng vì Ngang Cách Lợi tộc mà liều mạng. Truyền nhân Chu Bàn Du Mộng Quyết không chỉ có một, nói không chừng ở Thần Điện Ngang Cách Lợi tộc còn có thể tìm được loại tâm pháp này.

Hai người đều tự mang kế hoạch nham hiểm, đợi cho đại đội ma thú đến, lập tức thúc giục chúng nó gia tốc đi tới, tiến đến lãnh địa Mao Lợi tộc.

Đại quân có ba con ma thú Thánh cấp, hơn ngàn vạn con ma thú vương cấp, còn có rất nhiều ma thú dưới thập cấp, cùng với Trương Đức Bưu, A Lạp Cống hai vị tuyệt đại cường giả như vậy, loại đại trận này, cơ hồ đem sinh mệnh ven đường dọn dẹp không còn, căn bản không có người nào, ma thú đuôi mù nào dám trêu chọc bọn họ, cho dù đi Hôi Tẫn, cũng đủ để hoành hành một thời.

Trương Đức Bưu đi tới gần thâm sơn vượn ma, lại phát hiện đám người Nhiễm La, Ngải Mễ đã biến mất, không biết là rời đi, hay là bị ma thú khác ăn luôn, trong lòng thở dài một tiếng: “Ta vốn tính toán nói cho bọn họ Tinh Linh Tộc đã bị diệt tộc, người Khảm Đức có thể rời khỏi nơi này”

Đại quân ma thú chạy như điên một ngày một đêm, không biết chết bao nhiêu ma thú cấp thấp, rốt cục cũng đi vào bộ lạc lớn nhất của Mao Lợi tộc, người Mao Lợi ở sơn mạch này cũng có văn minh của mình, xương cốt người cùng dã thú trải dài hơn mười dặm.

Bọn họ quả thật là dã man. Ăn tươi nuốt sống. Trong nạn đói, thậm chí ngay cả tộc nhân của mình cũng không buông tha. Trương Đức Bưu đi Ẩn Sơn Mạch, thậm chí nhìn thấy ven đường không ít người Mao Lợi đang gặm cái đầu lâu, hiển nhiên bọn họ không chỉ có ăn người Khảm Đức và người Ngang Cách Lợi, cũng ăn luôn tộc nhân của mình.

Trương Đức Bưu theo A Lạp Cống biết được lịch sử của Mao Lợi tộc, chủng tộc này cũng không phải chỉ hoang dã, bọn họ cũng có được hệ thống văn minh của mình, bao hàm Đấu Khí, ma pháp cùng Vu thuật, hơn nữa sau khi Ma Thần Mạt Tổ xuất hiện. võ học của bọn họ cũng được truyền thừa, cũng không phải không có cái nào.

“Võ học, ma pháp cùng Vu thuật của Mao Lợi tộc truyền thừa từ Ma Thần Mạt Tổ, nguyên bản Mạt Tổ thống trị nam bắc Khảm Đức Đại Lục, cả Đại Lục mọi người đều tín ngưỡng hắn, cho nên Mạt Tổ truyền xuống tri thức tu luyện Đấu Khí, ma pháp cùng Vu thuật.”

A Lạp Cống nói: “Bất quá sau khi Ma Thần Mạt Tổ chết, thực lực Mao Lợi tộc đã yếu tới cực điểm, nếu không phải chủng tộc bọn họ có một vị tân Ma Thần, ta mới lười ra tay đối phó bọn họ. Khiến ta nghĩ không ra chính là, tôn tân Ma Thần kia tốc độ còn nhanh hơn cả ta, làm hại ta ăn nhiều thiệt thòi, cũng may nó không có hứng thú ăn ta, lúc này mới tránh được một kiếp.”

Bất tri bất giác, đại quân ma thú đã đi vào sâu trong Ẩn sơn cốc, một tòa thành Mao Lợi tộc đơn sơ. Ven đường, đám ma thú phá hủy không biết bao nhiêu thôn trang Mao Lợi tộc, ăn thịt rất nhiều thực nhân tộc, Mao Lợi tộc thích ăn người, giờ phút này ngược lại bị ma thú ăn luôn, thực là báo ứng.

A Lạp Cống nhìn tòa thành Mao Lợi tộc đơn sơ, cùng với Mao Lợi nhân từ trong cửa thành lao tới, phát tay nói: “Sa la mạn, ba lạc viêm ma, động thủ đi!”

Sa la mạn nữ yêu cùng ba lạc viêm ma lập tức động thủ, rít gào liên tục, nhất thời không biết bao nhiêu đầu ma thú giống như thủy triều theo hai bên đỉnh núi lao xuống, hướng tới thành trại, giết!

Thành Mao Lợi tộc chiếm phạm vi hơn mười dặm, diện tích thật lớn, có thể chứa hai mươi vạn người sinh sống, trong thành còn có một tòa thần miếu thuần túy từ cốt lâu trắng xóa dựng lên, bên trong truyền đến từng trận khí tức ma pháp khủng bố.

Đối với loại khí tức này, Trương Đức Bưu rất tinh tường, hắn hiện tại đã hoàn toàn khẳng định, tân Ma Thần của Mao Lợi tộc tuyệt đối là tên hỗn đản Thái Ca này!

”Nó sống thật vô cùng dễ chịu. Chạy đến thực nhân tộc làm thần linh, để ta một mình ở bên ngoài chạy ngược chạy xuôi, lo lắng hãi hùng cho nó.

Đối với ma thú phô thiên cái địa xung phong liều chết, người Mao Lợi mặc váy cỏ không chút sợ hãi nào, quơ mộc mâu mộc xoa trong tay ngang nhiên đón nhận, trong miệng không ngừng hô to: “Thái Ca mãn tắc, ưu cách mỡ chú: Mao Lợi ngữ, mãn tắc là vạn tuế, ưu cách mỡ là hướng lên, xung phong!”

Quân tiên phong của Mao Lợi tộc không hề nghi ngờ là bị chôn vùi trong ma thú triều, ngay cả cảnh hoa cũng không thể trở mình nở một đóa, Ngay sau đó cửa thành mở ra, tinh nhuệ của Mao Lợi tộc, các Đại vu sư mang theo chiến sĩ mặc giáp từ trong thành giết ra, trống trận thùng thùng đông vang không ngừng.

Sa la mạn nữ yêu dùng sức huy roi da, hơn một ngàn đầu vương cấp ma thú đều tự rít gào không dứt, nhảy vào chiến trường, hướng Mao Lợi tộc Đại vu sư này giết tới, ngay cả này ma thú mười tám cấp mười chín cấp mạnh mẽ cũng gia nhập, đủ loại ma pháp phô thiên cái địa hướng thành trại nện xuống, cơ hồ trong nháy mắt liền giết sạch Đại vu sư, ngay cả tường thành đơn sơ cũng bị phá hủy hơn một nửa.

Ma thú gào thét hướng bên trong thành trại giết tới. Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, thầm nghĩ: “Mao Lợi tộc dù sao cũng là kẻ ăn tươi nuốt sống kẻ khác, căn bản không thể hình thành phòng ngự hữu hiệu, khó trách A Lạp Cống nói bọn chúng không cần đối phó.”

Đúng lúc này, trong thành trại đột nhiên truyền đến một cổ uy áp khủng bố, tràn ngập thiên địa, một tiếng rống vô cùng to, rõ từ trong thành truyền đến, chấn động lòng người.

Tất cả ma thú cơ hồ lập tức đánh mất tất cả ý chí chiến đấu, ma thú cấp bậc thấp bị dọa sợ vỡ mật, vương cấp ma thú cũng sợ tới mức phủ phục trên mặt đất. Không dám nhúc nhích. Chỉ có thâm sơn vượn ma và mấy con ma cao đẳng còn có thể chống cự cổ uy áp này. Lập tức xoay người bỏ chạy, A Lạp Cống thật vất vả mới chỉnh hợp được ma thú triều, trong nháy mắt liền sụp đổ!

“Mãn tắc! Mãn tắc!” Người Mao Lợi nhất thời giơ một nắm một xoa lên điên cuồng hét lên, cao hứng phần chấn hoan hô thắng lợi.

Sa la mạn nữ yêu quái trường tiên, liều mạng quét những cao đẳng ma thú chạy trốn, nhưng vẫn không thể vãn hồi xu hướng suy tàn, hai tỷ muội trừng lớn ánh mắt ngập nước nhìn về phía A Lạp Cống, cười quyến rũ nói: “Lão gia, hiện tại nên làm cái gì?”

A Lạp Cống mỉm cười, nói: “Để chúng nó chạy, lấy thực lực của chúng ta, còn không thể đối phó được tôn Ma Thần kia sao? Hừ, trên danh nghĩa người này là ma thần, nhưng theo ý ta, nó bất quá là một...”

“Thánh cấp ma thú cường đại mà thôi!” Sa la mạn nữ yêu cùng ba lạc viêm ma thoảng yên tâm, chỉ cần không phải thần linh, lấy bản lĩnh của chúng nó mặc dù đánh không lại, muốn chạy còn không dễ dàng sao?

Đúng lúc này, tiếng trống trận càng phát ra kịch liệt, một loạt cao đẳng Mao Lợi tộc võ sĩ, Ma Pháp Sư cùng Vu sư từ trong cửa thành trào ra, “rầm rập” đem đám người Trương Đức Bưu vây quanh, đẳng đẳng sát khí. Tiếp theo chiêng trống ồn ào náo động, một đám nữ nhân Mao Lợi mặc váy cỏ, quần áo hở hang múa những vũ đạo quái dị, đi vòng quanh, trong miệng rừ rừ, thần thái điên cuồng.

Đám người đột nhiên tách ra. doc truyện tại . Chỉ thấy tám Mao Lợi tộc đại lực sĩ nâng một cái kiệu thuần túy từ cốt cách tuyết trắng dựng thành, chậm rãi đi tới.

“Hừ, phô trương thật lớn! Lão hổ này thật đúng là xem mình trở thành thần linh rồi!” A Lạp Cống cười lạnh nói.

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên. Quả nhiên nhìn thấy Thái Ca lưỡi biếng ghé vào thành kiệu, vô cùng thích ý.

Khi kiệu hạ xuống đất, lão hổ ngáp một cái, duỗi thắt lưng, hí mắt nhìn quét bốn phía một cái, đột nhiên vươn tiểu móng vuốt chỉ vào một con yêu nữ sa la mạn trong đó, vô cùng uy nghiêm nói: “Bắt gia hỏa kia lại đây, để bản tôn ăn, chậm đã!”

Đột nhiên Thái Ca nhìn thấy Man Tử. Lập giường nanh múa vuốt, bốn chân đứng lên, rít gào nói: “Bản tôn muốn ăn gã Man Tử kia. Mau bắt hắn lại đây!”

Mao Lợi nhân võ sĩ lập tức xông lên, hung quang trong mắt A Lạp Cống chớp động, định đùa giỡn động thủ, Trương Đức Bưu nhẹ nhàng dè tay hắn lại. Bất đắc dĩ cười nói: “Thái Ca, không được náo loạn”

Lão hổ kia đứng hai chân sau lên, nhảy nhót ở trên cổ kiệu, gọi tới gọi lui. Thét to: “Ta sẽ nháo, ta sẽ nháo. Ta hôm nay không phải Nghĩa Bạc Vân Thiên!”

Trương Đức Bưu đầu lớn như cái đầu. Cười khổ nói: “Tốt lắm, tốt lắm, là ta sai rồi, không nên để lão nhân gia ngài Nghĩa Bạc Vân Thiên”

“Còn chưa đủ.”

Thái Ca phần nộ bay lên. Rơi xuống trên vai Man Tử, mặt mày hớn hỏ nói: “A Man, ta phát hiện ở trong này làm thần linh đùa rất tốt, có ăn có uống. Căn bản không cần người tự mình động thủ. Nếu không. Người cũng đến làm hai ngày?”

Trương Đức Bưu vội vàng lắc đầu. Một Thái Ca liền đem Khảm Đức Đại Lực náo long trời lở đất. Minh cũng không có hứng thú trở thành mầm tai họa trong mắt Khảm Đức tộc cùng Ngang Cách Lợi tộc.

“Thôi, quên đi, những người này cũng không thú vị, chỉ biết đập đầu quỳ lạy. Vẫn đi theo người tốt hơn một chút. Mỗi ngày đều có đồ vật tốt”

Đột nhiên Thái Ca bay lên. Hướng Mao Lợi nhân huy huy móng vuốt, nói: “Tản đi. Đều tản đi, bản tôn cùng với A Man đi ra một chút!”

Người Mao Lợi trừng lớn ánh mắt. Run sợ nửa ngày mới lĩnh ngộ được Ma Thần Thái Ca từ bỏ bọn họ, phần phật một tiếng chạy trốn không còn một mảnh, lưu lại một tòa thành trại trống không.

“Đám thực nhân tộc ngu xuẩn.”

Thái Ca quay đầu lại, nhìn thấy đám người A Lạp Cống, cười tủm tỉm nói: “A Man, đám này là tân bằng hữu của ngươi sao? Thoạt nhìn bộ dáng thực ngon miệng, di, Ải Nhân này nhìn rất quen mắt.”

A Lạp Cống cùng ba con Thánh cấp ma thú tròn mắt mở lớn, so với người Mao Lợi còn muốn lớn hơn, sau một lúc lâu, Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh mới hồi phục tinh thần. Run giọng nói: “Man Tử, đây là chuyện gì?”

Trương Đức Bưu áy náy cười. Nói: “Tiền bối, thực là ngượng ngùng, Thái Ca là bạn tốt của ta, trước đó không lâu tức giận chạy đi, ta chẳng đến hôm nay mới biết được nó trốn tới nơi này. Tiền bối, tôn Ma Thần của Mao Lợi tộc đã mất, ngươi xem hiệp nghị của chúng ta thế nào?”

“Hiệp nghị cái đầu ngươi!” Bạn đang đọc chuyện tại

A Lạp Cống nổi trận lôi đình. Rít gào nói: “Náo nửa ngày, nguyên lai là tọa kỵ của ngươi gây sóng gió! Còn muốn Chu Bàn Du Mộng quyết của ta? Mã áp thần tại thượng, nguyên rửa Man Tử này. Người Ngang Cách Lợi nguyên rửa Man Tử này, bản chân lưu nùng! Sa la mạn, ba lạc viêm ma, còn chưa động thủ xử lý bọn chúng?”

Ba lạc viêm ma rít gào một tiếng, đang muốn động thủ, trong miệng Thái Ca đột nhiên phun ra hai khối quang cầu một minh một ám, oanh một tiếng, đem nó chấn bay vài dặm. viêm ma choáng váng đầu óc đứng lên, liếc nhìn bốn phía một cái, lập tức vỗ vỗ cánh xoay người bỏ chạy.

Hai sa la mạn xà yêu thấy thế. Không khỏi rung mình một cái, vội vàng đem roi giấu ở phía sau, cười bồi nói: “A Lạp Cống, nơi này không có chuyện của tỷ muội chúng ta, các người chậm rãi tán gẫu.” Dứt lời, một trước một sau phi độn mà đi.

“A Lạp Cống lão gia hỏa này là điên rồi, cứ nhiên nghĩ muốn đối phó một con Lục Dực Kim Quang Hồng đồng thời có được thuộc tính quang minh cùng hắc ám, chẳng lẽ hắn không biết Hồng là sinh vật có tốc độ nhanh nhất? Hồng động thủ so với hắn còn nhanh hơn, A Lạp Cống sao có thể ép chúng ta như vậy, liều mạng với một con Hồng, chê chúng ta chết chậm sao?”

“Man Tử, hôm nay xem như ngươi lợi hại”.

A Lạp Cống nhìn thấy thế lực của mình tan rã, không nói hai lời, xoay người bỏ chạy, lướt qua con Hồng. Trong chớp mắt liền vượt qua sa la mạn xà yêu cùng ba lạc viêm ma, qua mấy hơi thở đã chạy trốn ra trăm dặm, tốc độ tuyệt luân!

“Tiền bối, làm gì đây?”

Trương Đức Bưu thanh âm theo phía sau không nhanh không chậm truyền đến, A Lạp Cống không khỏi rung mình, quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy Man Tử kia ngồi trên trán Lục Dực Kim Quang Hồng, không nhanh không chậm đi theo phía sau hắn, suy sụp vạn phần, dùng sức bộ. Tức giận nói: “Nam Cương Man Tử, ngươi cho dù giết ta, cũng đừng mơ tưởng từ trong tay ta đoạt được Chu Bàn Du Mộng quyết!”

Trương Đức Bưu từ không trung hạ xuống. Gãi gãi đầu, thử nói: “Ta có thể dùng thứ tốt hơn đối với ngươi mà.”

A Lạp Cống nhớ tới hắc diệu dụng của Ma Thần Chân Thân, có chút động tâm, lập tức lại lắc lắc đầu, thầm nghĩ: “Này Man Tử, ngươi thật không ý thể hiệp người chứ.”

Trương Đức Bưu nghĩ nghĩ. Lấy ra Sơn Khâu chi chùy cùng cương tạc ra, cười nói: “Đây là chí bảo Ải Nhân tộc các ngươi, Sơn Khâu chi chùy. Hai kiện vũ khí này, đủ để có thể đối lấy Chu Bàn Du Mộng quyết của ngươi không?”

“Lão tử là Ngang Cách Lợi tộc. Không phải Ải Nhân tộc!”

A Lạp Cống tức giận hừ một tiếng, nhìn thấy Sơn Khâu chỉ chùy, có chút lưu luyến không tha, hần tuy rằng tự xưng là người Ngang Cách Lợi, nhưng tình cảm đối với Ái Nhân vẫn không thể xóa nhòa, cắn răng nói: “Trao đổi! Nhưng ta phải có Sơn Khâu chỉ chùy trước, người không được đuổi giết ta.”

Trên mặt Trương Đức Bưu lộ ra vẻ tiếc hận, A Lạp Cống nổi trận lôi đình, rít gào nói: “Man Tử chết tiệt, người quả nhiên là muốn sau khi trao đổi sẽ xử lý ta, cướp Sơn Khâu chỉ chùy về”.

Sau khi giao dịch cùng A Lạp Cống xong, Trương Đức Bưu trong lòng sáng khoái vô cùng, Chu Bàn Du Mộng quyết quả nhiên bao hàm ba mươi bảy điều Đẩu Khí thông đạo. Tuy rằng không có Sơn Khâu chỉ chùy có chút mất mát. Bất quá Chu Bàn Du Mộng Quyết càng thêm trọng yếu, cười nói: “Tiền bối, người nếu không có tính toán khác, không bằng cùng ta đi thăm dò Mạt Tổ Thần Điện, như thế nào?”

A Lạp Cống cười lạnh nói: “Đi cùng người sao, lão tử điên rồi? Ta tung hoành thế giới nhiều năm như vậy, bình sinh chưa nếm qua hai lần mệt mỏi như vậy bao giờ, tất cả đều là tại người! Nói tiếp, Mạt Tổ Thần Điện cái loại địa phương nguy hiểm này. Ngay cả ta cũng không vào được. Ta khuyên người vẫn là bỏ qua ý niệm tầm bảo trong đầu đi. Miễn cho ngay cả chết cũng không biết chết như thế nào!”

Trương Đức Bưu mỉm cười. Nhẹ giọng nói: “Ta nghe nói nơi đó có Ma Thần Mạt Tổ Thần Cách.”

“Thần Cách?” lỗ tai A Lạp Cống và Thái Ca cùng dựng thẳng lên, thất thanh nói.

207. Chương 207: Theo Đuổi Lực Lượng

“A Man, chúng ta còn chờ cái gì nữa. hiện tại đi thần miếu Ma Thần Mạt Tổ, lấy... Thần Cách là xong!” Thái Ca hưng phấn bưng bưng, huy động móng vuốt lên nói: “Người một viên. Ta một viên, cho... để cho Tiểu Hắc một viên nữa!”

Trương Đức Bưu không có tức giận liếc mắt nó một cái: “Nếu Mạt Tổ Thần Điện thật sự tốt như vậy, ta đã sớm đi.”

A Lạp Cống cũng từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, sắc mặt âm tình bất định, nghiêm mặt nói: “Mạt Tổ Thần Điện xác thực chẳng phải tốt đẹp gì. Không biết bao nhiêu tuyệt thế cường giả viễn cổ chết ở nơi đó, Quyền Ý cùng tàn niệm mạnh mẽ của bọn họ vây quanh Mạt Tổ Thần Điện. Trong đó còn có ma pháp dư ba của Ma Thần Mạt Tổ, đừng nói là đi vào, cho dù là tới gần đều có chút khó khăn! A Man, người vừa nói như vậy, ta thật phát hiện có điểm kỳ hoặc. Mấy ngày nay, Khảm Đức Đại Lục đột nhiên có thêm rất nhiều cường giả, nguyên lai là Thần Cách Ma Thần Mạt Tổ hấp dẫn bọn họ lại đây ”

Trương Đức Bưu trong lòng nghi hoặc. Hần chỉ vừa mới đi vào Khảm Đức Đại Lục, phát hiện có người đuổi giết Trát Y Đức, cũng không biết còn có cao thủ khác cũng đi vào nơi này, nói: “Tiền bối, bọn họ là ai?”

“Trong đó có cao thủ thần vương điện, sau khi ta thành tựu Kiếm Thánh, từng du lịch thế giới, đi qua Thần Vương điện, nhận ra được mấy người trong đó. Còn có vài người, lai lịch khó lường, ta chỉ biết có hai người sử dụng chính là tuyệt học Minh Vương điện. Còn có hai người không rõ lai lịch, nhưng tu vi cực đoan khủng bố, ta chỉ xa xa xem qua bọn họ một cái, liền biết của mình không phải đối thủ.”

Trương Đức Bưu trong lòng lấp bắp kinh hãi. Nhưng cẩn thận ngẫm lại cũng giạt mình, dù sao Thần Vương điện cùng Minh Vương điện đông đảo cao thủ, cường giả không thiếu, cao thủ tu vi đạt tới cấp bậc Thánh Giả có thể dễ dàng bay qua Thiên Phật chi hải đi vào Khảm Đức Đại Lục, chỉ cần từ trong dân cư Khảm Đức hỏi thăm thượng cổ truyền thuyết của Khảm Đức Đại Lục, liền có thể đoán ra Ma Thần Mạt Tổ đã vẫn lạc, tài phú của hắn đều để lại ở Mạt Tổ Thần Điện.

Mặc dù không có Thần Cách. Cũng khẳng định sẽ có bảo vật mà Ma Thần Mạt Tổ cùng viễn cổ cường giả lưu lại, giá trị các bảo vật này không thể đo lường được. Đủ để cho các quái vật lớn như Thần Vương điện Minh Vương điện động tâm!

“Còn có hai người không biết lai lịch gì, tại sao lại biết bí mật của Mạt Tổ Thần Điện?” A Lạp Cống tự mình rất cao (cao trong cao thủ), ngay cả hắn cũng nói thẳng không phải đối thủ của hai người này, có thể thấy được tu vi của hai người này thật sự rất mạnh.” Trương Đức Bưu trầm nghĩ.

A Lạp Cống tiếp tục nói: “Mạt Tổ Thần Điện cũng không dễ đi, ta từng thăm dò qua nơi đó, bị Hỗn độn hôi tẫn ngăn cản ở ngoài, trải qua hai năm thăm dò, cuối cùng tìm được một thông đạo, chính là từ trên mặt đất thành thành thật thật tiêu sái đi qua. Chỉ có nơi đó Hỗn độn hôi tẫn lơng nhất. Bất quá một mình ta cũng không có nắm chắc tiến vào, cho nên mấy năm nay vẫn nhịn xuống, không hề động thân. Hiện tại có người cùng Lục Dực Kim Quang Hồng, chúng ta hoàn toàn có thể tiến vào Mạt Tổ Thần Điện!”

Hỗn độn hôi tẫn chính là do Quyền Ý cùng tàn niệm của viễn cổ cường giả, cùng với ma pháp dư ba của Ma Thần Mạt Tổ ngưng kết lại. Nơi đó không gian bị hỗn loạn, trong đó còn có viễn cổ cường giả cùng Ma Thần Mạt Tổ trước khi chết bùng nổ. Kiếm Thánh bình thường muốn thông qua cũng muôn vàn khó khăn.

“Hơn nữa, ta còn phát hiện một chuyện thú vị.”

A Lạp Cống cười nói: “Thần Vương điện dường như không đoàn kết, trong đó một tên trưởng lão Thần Vương điện, lại ngầm hạ độc thủ một trưởng lão khác là Kim Đô Lễ, đem trưởng lão Kim Đô Lễ giết chết, luyện chế thành thi vương!”

“Còn có loại chuyện này?”

Trương Đức Bưu hiếu kỳ nói: “Động thủ giết đồng bạn của mình, người nọ là ai?”

“Xem người nọ sử dụng ma pháp, hẳn là Thần Vương điện trưởng lão Đồ Thẩn Cố Đô Tư, chỉ là so với Đồ Thẩn ta gặp trước đây không giống. Giờ phút này hẳn thay đổi một gương mặt, thân người có long vĩ, thân thể bán long hóa. Hẳn là Vu Yêu, chỉ cần mệnh hạp (hộp chứa sinh mệnh) không bị phá, muốn đổi một bộ thân thể còn không dễ dàng sao?”

“Thân người có long vĩ?”

Trương Đức Bưu ngần ngừ. Gã Đồ Thẩn Cố Đô Tư chiếm cứ chính là thân thể của Hầu Nhân sao? Khó trách lần trước ta ở thượng cổ pháp sư tháp gặp Hầu Nhân Ma Ni, hẳn cư nhiên có thể sử dụng Hắc Âm ma pháp, nguyên lai Hầu Nhân Ma Ni đã chết, giờ phút này chiếm cứ thân thể hẳn chính là một vong linh Vu Yêu đạt tới cấp bậc Thánh Ma Đạo Sư.

Vu Yêu đem linh hồn của mình bảo tồn ở trong mệnh hạp, chỉ cần mệnh hạp không bị phá, hẳn sẽ vĩnh viễn bất tử, nhưng chính bởi vì nguyên nhân này, Vu Yêu đánh mất hết thấy cảm quan, nhìn thế giới vĩnh viễn là một mông lung. doc truyện tại . Không có sắc thái. Ăn mỹ lại giống như ăn ngọn nến, không có hương vị gì, ngay cả chạm vào da thịt hoặc chơi gái cũng chẳng khác gì cát đá.

Bọn họ chính là vong linh hành tẩu ở nhân gian, tuy rằng đạt được sinh mệnh rất dài, nhưng tất cả lạc thú đều bị đoạt mất. Hơn nữa Vu Yêu đem linh hồn của mình phong ấn tại bên trong mệnh hạp, khó có thể tăng thực lực.

“Đồ Thẩn sư thúc, đã lâu không gặp.”

Hồi Tẫn, bên cạnh Hỗn độn hôi tẫn, truyền đến tiếng vang trầm đục, Đồ Thẩn Cố Đô Tư phi hành trên không trung, thân thể phá vỡ Quyền Ý cùng tàn niệm mạnh mẽ của viễn cổ cường giả, Tinh Thần Lực quét ra bốn phương tám hướng, tìm kiếm bóng dáng Trát Y Đức.

Đúng lúc này. Đột nhiên Quyền Ý cùng tàn niệm của viễn cổ cường giả bị một cỗ áp lực mạnh mẽ trấn áp xuống, không trung trong phạm vi hơn mười trượng nhất thời trở nên thanh minh, một bóng người từ trong hư không chậm rãi đi tới, đứng ở trước người Đồ Thẩn Cố Đô Tư, cách đó không xa, mỉm cười nói.

Đồ Thẩn Cố Đô Tư ngẩng đầu lên, chỉ thấy người mới tới là một nam tử trẻ tuổi, dung mạo tuấn mỹ, cử chỉ tao nhã, khí độ phi phàm. Nơi nam tử áo bào trắng đi qua, Quyền Ý cùng tàn niệm đều biến mất, cũng không phải bị Đấu Khí của hắn áp chế. Mà là các Quyền Ý cùng tàn niệm bị hắn ngưng sinh sinh hủy diệt, không còn tồn tại nữa!

“Đan Mã Sĩ sư diệt. Người tại sao lại xuất hiện ở trong này, chẳng lẽ người đã đem Thần Vương bắt diệt kim thân tu luyện đến cảnh giới cao nhất sao?”

nam tử trẻ tuổi Đan Mã Sĩ kia chính là truyền nhân của Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, mỉm cười nói: “Không sai. Chẳng lẽ Đồ Thần sư thúc đối với ta cũng động sát ý, muốn đạt được thân thể của ta?”

Ánh mắt Đồ Thần Cố Đô Tư lộ ra một tia tham lam, khí thế đột nhiên tăng vọt, áp xuống Đan Mã Sĩ, hắc hắc cười nói: “Người là truyền nhân Bất Diệt Kim Thân mà thánh điện bí mật bồi dưỡng ra, ta sao có thể giết ngươi chứ? Bất quá Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, thật đúng là làm cho người ta mỗi mắt thêm thường, ngay cả ta cũng không nhìn được, muốn có được thân thể của ngươi

Đan Mã Sĩ lơ đãng đối với khí thế của hắn, phong khinh vân đạm đứng ở giữa không trung, thở dài nói: “Đồ Thần sư thúc, ngài vốn là thiên tài tuần kiệt của thánh điện, bao nhiêu anh tài thánh điện cũng không có tư chất như ngài, từ ba nghìn năm trăm năm trước người tự thành Thánh Ma Đạo Sư, trong lòng tiểu chất đối với ngài cũng thật sự bội phục. Bất quá năm đó ngài bởi vì tham dự diệt sát Man Tộc thánh phụ A Mộc Man Chuy, bị A Mộc đánh một quyền tan nát thân thể, chỉ có thể chuyển tu Vu Yêu, tu vi ba nghìn năm trăm năm qua của ngài vẫn không có tiến bộ, vẫn dừng lại ở cảnh giới thánh ma đạo.

Đồ Thần Cố Đô Tư sắc mặt dữ tợn, khí thế càng ngày càng cao, lạnh lùng nói: “Người rốt cuộc muốn nói cái gì?”

Đan Mã Sĩ mỉm cười nói: “Tiểu chất khi đi ra ngoài, Giáo hoàng đại nhân nói cho ta biết, muốn ta chú ý Đồ Thần sư thúc một chút, bởi vì ngài rất chú trọng lực lượng, đã đi lạc lối. Tiểu chất đi vào Hôi Tẫn, quả nhiên phát hiện sư thúc ngài giết chết Kim Đô Lễ sư thúc, lại luyện chế thân thể hắn thành thi vương, sư thúc, người khiến ta thất vọng rồi.”

Long vĩ sau lưng của Đồ Thần Cố Đô Tư trồi động, cười lạnh nói: “Ta muốn đạt được thân thể Đấu Thánh, không có mấy Kiếm Thánh thi vương, làm sao có thể bắt giữ Đấu Thánh? Đáng tiếc Kiếm Thánh cũng quá thừa thớt, nếu không sao ta lại xuống tay với Kim Đô Lễ? Đan Mã Sĩ, người lần này rời núi, hay là thập tứ thể giáo hoàng cho người giết ta?”

Đan Mã Sĩ lắc đầu nói: “Sư thúc ngài đối với thánh điện có công lớn, Giáo hoàng đại nhân sao lại bảo sẽ ta giết ngài? lão nhân gia bất quá là muốn nhờ ta nói cho sư thúc, ba nghìn năm qua, cách ngài theo đuổi lực lượng đều sai rồi!”

“Ta tu luyện sai lầm sao?”

Đồ Thần Cố Đô Tư cười khanh khách nói: “Đan Mã Sĩ, người mới tu luyện bao nhiêu năm? Một trăm tuổi, ở trong mắt ta người còn chưa cai sữa, cũng có tư cách nói ta tu luyện sai lầm? Mặc dù là thập tứ thể ở trước mặt ta, cũng là một mao đầu tiểu tử chưa trưởng thành!”

Đan Mã Sĩ mỉm cười nói: “Sư thúc, ngài biết vì sao tu vi của ngài vẫn dừng lại ở Thánh ma đạo hay không?”

Đồ Thần Cố Đô Tư hừ lạnh một tiếng: “Đó là bởi vì ta mất đi thân thể, đã không có thân thể, cho nên Tinh Thần Lực không thể đột phá.”

Nói chưa hết, một cỗ tinh thần uy áp ầm ầm từ trên người Đan Mã Sĩ phát ra, trong chớp mắt liền kéo lên cấp bậc thánh ma đạo, khí thế ngang với Đồ Thần Cố Đô Tư.

Đồ Thần Cố Đô Tư hoảng sợ phát hiện, Tinh Thần Lực của Đan Mã Sĩ còn đang không ngừng kéo lên, một lát sau, liền vững vàng trấn áp Tinh Thần Lực của hắn, kinh hô: “Người đã tu luyện đến cảnh giới tinh thần căn nguyên?”

Đan Mã Sĩ mỉm cười nói: “Không sai, tiểu chất hiện tại đã bắt đầu đánh sâu vào cảnh giới Đấu Khí căn nguyên. Sư thúc, người còn cho rằng người tu luyện không sai sao?”

sắc mặt Đồ Thần Cố Đô Tư âm tình bất định, Đan Mã Sĩ tu luyện đến cảnh giới tinh thần căn nguyên, tu vi xác thực đã vượt qua hắn rất nhiều, thậm chí bắt đầu hướng Kiếm Thánh đỉnh phong rảo bước tiến lên!

“Thật muốn đạt được thân thể của hắn a.”

Đồ Thần Cố Đô Tư lẩm bẩm nói, khuôn mặt cứng nhắc càng phát ra vẻ dữ tợn, đột nhiên nhe răng cười một tiếng: “Nếu ta sai lầm, vậy Đan Mã Sĩ người hãy đem thân thể cho ta đi!”

Không gian run run một trận. Áo Đinh Ai Mỗ cùng Kim Đô Lễ hai đại Kiếm Thánh thi vương bổng xuất hiện ở bên cạnh người Đan Mã Sĩ, nhất tề hướng hấn phát động công kích.

“Sư thúc, người thực là không biết hồi cải!”

Thân ảnh Đan Mã Sĩ hơi nhoáng lên một cái, né tránh thi vương công kích, đột nhiên xuất ra một quyền hướng phía xa nửa dặm, một đạo Quyền Ý thần niệm oanh tới, quát: “Zaid trưởng lão tránh ở nơi đó, xuất hiện đi!”

Một quyền này của cơ hồ đem không gian oanh thập, tất cả Quyền Ý cùng tàn niệm trước mặt nhất thời bị dọn dẹp không còn, từ xa nhìn lại, giống như không trung đột nhiên xuất hiện một thông đạo thời không, cơ hồ trong nháy mắt liền tới trước đạo Quyền Ý thần niệm kia!

Đạo dấu vết ở trên hư không bị Quyền Ý thần niệm đương trường hủy diệt, hoàn toàn theo không gian xóa đi! Bạn đang đọc chuyện tại

“Không ngờ, người cư nhiên có thể phát hiện ra ta!”

Một đạo sương mù dày đặc đen thui theo sau Quyền Ý thần niệm cuộn cuộn mà ra, hướng phương xa phi độn mà đi, trong hắc vụ truyền đến thanh âm của Zaid, cười nói: “Đồ Thẩn lão nhân, lão tử không cùng người chơi nữa”

“Còn muốn chạy? dễ dàng như vậy sao!”

Đan Mã Sĩ cười lạnh một tiếng. Thân hình bỗng biến hóa, làn da nhanh chóng hóa vảy màu mẫn kim hoàng sắc, phía sau kéo một cái đuôi rắn thô to, ở giữa không trung vung vẩy, âm âm hai tiếng, đánh bay Áo Đinh Ai Mỗ cùng Kim Đô Lễ hai Kiếm Thánh thi vương, tiếp theo một cánh tay từ dưới nách điên cuồng sinh trưởng, tinh khí thần thẳng hướng tận trời, giống như một đạo khí trụ!

“Phong!”

Đan Mã Sĩ quát lớn một tiếng. Sau đầu bỗng hiện ra một khối Chân Thật Chi Nhân phạm vi hơn một thước, đồng tử dựng thẳng, tinh quang bắn ra bốn phía, tám cánh tay nhất tề dùng sức vỗ vào nhau!

Ầm!

Zaid vừa mới chạy được một dặm, đột nhiên cảm thấy một cỗ cự lực từ bốn phương tám hướng đè ép lại đây, chặt chẽ đem không gian phong tỏa, tùy ý hấn tả xung hữu đột cũng vô pháp đào thoát, trơ mắt nhìn một quyền của Đan Mã Sĩ oanh thập không gian tới gần, không khỏi sợ tới mức hồn phi phách tán - hồn vía lên mây. Giọng the thé nói: “Hắc thạch ngực thủ, Vực Ngoại Thiên Ma? Người tu luyện chính là kim thân sao? Rõ ràng là tuyệt học của Vực Ngoại Ma tộc! Triệu hồi cao đẳng Đại Ác Ma, Garrosh. Đi ra!”

Giữa không trung đột nhiên xuất hiện một hắc sắc lốc xoáy thật lớn, Bát Mục Minh Thiềm ẩn ẩn từ trong lốc xoáy hiện lên, cao đẳng Đại Ác Ma Garrosh từ trong miệng cóc đi tới, hờn giận nói: “Zaid, người lại triệu hồi bốn tọa, đừng quên người còn thiếu bốn tọa ba nghìn sinh mệnh linh hồn, hơn nữa lần này cùng sở hữu bốn...”

Oanh!

một quyền của Đan Mã Sĩ kia cùng không gian phong ấn nhất tề đánh vào trên người Gia La Thập cùng Bát Mục Minh Thiềm, con Bát Mục Minh Thiềm to lớn kia còn chưa phản ứng lại liền bị đánh bạo, đẳng cấp thấp Ác Ma mấy chục tấn bị công kích của Đan Mã Sĩ khiến thân thể áp súc đến cực hạn, sau đó “ba” một tiếng bạo khai. Huyết nhục văng khắp nơi!

Cao đẳng Đại Ác Ma Garrosh cũng không dự đoán được vừa mới bị triệu hồi ra. Lại phải đối mặt với công kích sắc bén như thế, bị một quyền kia cơ hồ đánh cho xương cốt toàn thân đều dập nát, không gian phong tỏa hung hăng áp tới, nhất thời 2 cánh thịt màu đen sau lưng bị đánh cho dập nát, âm thanh lệ khiếu, thân thể một tiếng, hóa thành hắc vụ, biến mất trong Hắc sắc lốc xoáy!

“Zaid, đại gia người, triệu hồi bốn tọa thì ra là muốn bốn tọa làm khiên thịt, làm hại bản thân bốn tọa bị trọng thương! Lần sau bốn tọa đi vào nhân gian, chính là tử kỳ của người!”

Có Garrosh cùng Bát Mục Minh Thiềm cầm một cái, Zaid nhất thời thoát thân, một cổ hắc vụ chui xuống mặt đất, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Qua non nửa canh giờ, vong linh Thánh Ma Đạo Sư từ trên mặt đất ở ngoài sơn cốc hơn trăm dặm chui đầu ra, liếc mắt nhìn bốn phía một cái, phát hiện không có địch nhân đuổi giết, lúc này mới hoàn toàn hiện thân, thở vù vù.

“Thần Vương điện, Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, khó trách xếp hạng trên Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của Minh Vương điện ta, loại võ học này đến từ Vực Ngoại Ma tộc, cùng Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân giống nhau. Đều là võ học của thế giới kia!”

Zaid thở hổn hển mấy khẩu khí thô, thầm nghĩ: “Minh Vương điện Bạch Cốt Chân Thân là võ học của Địa Ngục, lần này lão tử chơi Garrosh một lần, xem ra nhân phẩm lão tử sau khi tính kế nguời đầu quá, danh tiếng ở trong chủng tộc Đại Ác Ma không tốt, sau này triệu hồi Đại Ác Ma khẳng định cũng sẽ không thành công. Mặc dù thành công, cũng là tên Garrosh kia đuổi giết ta, không hay ho, ta chỉ bất quá tính toán nghe lén một ít bí mật của Thần Vương điện, không nghĩ tới thế nhưng lại bị tiểu tử kia phát giác, ra tay thật đúng là lợi hại, suýt nữa một kích lấy đi mạng già của ta! Cũng may lão tử trước đó không lâu nghiên cứu ma pháp bút ký trong thượng cổ ma pháp tháp, cũng biết phương pháp tu luyện Chân Thật Chi Nhân. Chậm rãi tu luyện nói không chừng cũng có thể tiến thêm một bước.”

“Đan Mã Sĩ tuổi còn trẻ, tu vi đã thăng bậc Đấu Khí căn nguyên, không hổ là thiên tài do Thần Vương điện bí mật bồi dưỡng, trong những kẻ ta gặp, không ai có thể so được với hắn, chỉ sợ quái thai A Man kia cũng không được! Nhưng nói không chừng. Dù sao tiểu tử A Man kia còn chưa tới hai mươi tuổi, đã tu luyện đến loại trình độ này, tương lai vị tất đã kém hắn.”

208. Chương 208: Đánh Sâu Vào Đấu Thánh

Zaid nghỉ ngơi một lát, đột nhiên cảm giác được cổ khí tức thô bạo từ phía xa truyền tới. Vội vàng ngừng đầu nhìn, chỉ thấy giữa không trung một đầu lão hổ to lớn vô ba đôi cánh bạc gào thét mà đến, trong lòng vừa động: “Chẳng lẽ A Man kia cũng tới Khảm Đức Đại Lục rồi?” Vội vàng cao giọng nói: “Thái Ca, đợi đã!”

Đang bay trên không trung đúng là Thái Ca, nghe được tiếng Thánh Ma Đạo Sư kêu lên, cánh vừa thu lại, dừng ở trong sơn cốc, cẩn thận nhìn Thánh Ma Đạo Sư, ồm ồm nói: “Người là ai?”

Zaid hận không thể rơi lệ, mình và con Lục Dực Kim Quang Hồng này tuy rằng chưa đến mức vào sinh ra tử, nhưng tốt xấu gì cũng cùng nhau trải qua nhiều nguy hiểm, nào biết khi gặp lại, tên hỗn đản này thế nhưng ngay cả của mình cũng không nhận ra!

Vong linh Thánh Ma Đạo Sư nhất thời cảm thấy mình như không tồn tại: “Chẳng lẽ ta trong lòng gia hỏa này, ta chỉ bằng một người qua đường sao?”

Thái Ca cẩn thận đánh giá gương mặt Zaid, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, chỉ vào vong linh Thánh Ma Đạo Sư, hưng phấn nói: “Người chính là gã kia, a, người tên là gì?”

Zaid bị nó rót một gáo nước lạnh vào đầu, cao hứng nửa ngày, đầu lão hổ này vẫn là không nhớ rõ tên của mình, một chút cảm giác tồn tại giờ cũng biến mất không còn.

Không biết ở trong đầu Thái Ca hồ đồ, chẳng những Zaid hay các cường giả đều giống như người đi đường, hơn nữa cho dù là Man Tử bất quá cũng là một cái kẻ chạy cò, nếu không nể mũi tiểu hắc, Trương A Man cũng chỉ là một gã qua đường giáp mà thôi. Chỉ có vĩ đại như Thái Ca ta vĩnh viễn mới là diễn viên chính, cho nên vong linh Thánh Ma Đạo Sư tồn tại trong lòng lão hổ này cũng không phải như vậy.

“Ta tên là Zaid ”

Thánh Ma Đạo Sư miễn cưỡng giới thiệu một chút, Thái Ca quay đầu lại liếm liếm bộ lông của mình, không chút để ý nói: “À, Zaid, người bảo ta dừng lại có chuyện gì?”

Zaid phát hiện mình cùng đầu lão hổ này căn bản không có tiếng nói chung, nghẹn một bụng hỏa khí, nhin xuống, giận dữ nói: “A Man đâu? Hắn tại sao không ở cùng ngươi?”

“Hắn muốn nghiên cứu võ học tâm pháp gì đó, cùng một tiểu Ải Tử đang đi tới hướng này. Ta ngại bọn họ đi quá chậm, cho nên bay đến trước.”

Zaid chớp chớp mắt, cười nói: “Thái Ca đại nhân, làm phiền ngài đi đưa hắn đến đây, ta có vụ mua bán hạng nhất muốn giao dịch cùng với hắn!”

“Đại giao dịch?”

Thái Ca lập tức biến thành một đầu tiểu lão hổ, bay đến đầu vai vong linh Thánh Ma Đạo Sư, mặt mày hớn hớn nói: “Mua bán cái gì? Trước nói chuyện cho ta nghe!”

Zaid chờ một chút, trong lòng ngàn vạn lần không muốn, nhưng đầu lão hổ này vũ lực so với hắn muốn cao hơn, vạn nhất trở mặt động thủ mình khẳng định bất lợi, lúc này thấp giọng nói: “Ồ trong Mạt Tổ thần điện, có Ma Thần Mạt Tổ Thần Cách!”

Thái Ca im lặng không nói. Trong đôi mắt nhỏ hung quang chớp động, trong lòng tính toán nói: “Xem ra tin tức A Man có được đã để lộ phong thanh, muốn xử lý hắn hay không. Giết người diệt khẩu, hay là quên đi, miễn khi giết hắn, A Man lại ở bên tai ta huyền nào.”

Nghĩ đến đây, lão hổ vỗ vỗ thật mạnh lên đầu vai Zaid, đỉnh đặc nói: “Vong linh lão quỷ, ta thả ngươi một mạng. Cút đi, chạy trốn chết đi thôi!”

Thánh Ma Đạo Sư nghe mà mặt mày kỳ diệu, làm sao hồn đản vừa nghe đã muốn động thủ giết người diệt khẩu, chính mình vừa đi dạo một vòng trước quỷ môn quan, tiếp tục thấp giọng nói: “Đã có không ít cao thủ có đến Mạt Tổ Thần Điện, vũ lực cực đoan cường đại, trong đó có một Đan Mã Sĩ, ngay cả ta cũng không phải là đứng thủ, một chiêu liền suýt nữa đem ta phế đi! Cho nên ta nghĩ, chúng ta hãy liên thủ”

“Vong linh lão quỷ này suýt bị người ta một chiêu đánh chết, xem ra ta cũng không phải đối thủ đâu, thật không thể bảo hắn cút đi.”

Thái Ca vươn móng vuốt gãi đầu, suy tư nửa ngày, vẫn không nghĩ ra ý kiến hay, chỉ phải nói: “Ngươi trước đi theo ta.”

Zaid trong lòng mừng rỡ: “Đi theo Lục Dực Kim Quang Hồng, so với đi theo A Man còn an toàn hơn, tốc độ phi hành của Hồng nhanh nhất, cho dù gặp phải nguy hiểm, chỉ cần ngồi ở trên lưng nó, giấy lát chính là ngàn dặm, ai cũng đừng mơ tưởng đuổi theo!”

Bất quá Zaid ngàn tính vạn tính, duy nhất không có dự đoán được chính là, nếu thật sự gặp nguy hiểm, đầu lão hổ này hơn phân nửa bỏ trốn mất dạng trước, sẽ không để ý đến hắn.

trong từ điển của Thái Ca, chưa từng có từ cứu sống này, đây là bởi vì “Cứu sống” nhiều nét quá, lão nhân gia nó căn bản không viết ra được, tự nhiên sẽ không xuất hiện ở trong từ điển của nó.

“A Man, nơi này chính là một trong tám thần tướng - Tây Địch thần tướng trong di chỉ cung điện Ma Thần Mạt Tổ. Sau khi Tây Địch bị giết, tài phú nơi này sớm bị người khác cướp sạch.”

Trong Hồi Tẫn. Trương Đức Bưu cùng Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh A Lạp Cống một trước một sau. Đi đến trước một cung điện di chỉ, Tây Địch cung điện cực kỳ rộng lớn, theo đi chỉ lưu lại cũng thiên đồng trụ mơ hồ còn có thể nhìn thấy nó từng rộng lớn ra sao.

A Lạp Cống cười nói: “Thần tướng Tây Địch là thần tướng bài danh đệ ngũ dưới tay Mạt Tổ, bốn thần tướng bài danh trước phụng mệnh trấn thủ ma cung. bốn thần tướng khác phụ trách trấn thủ Khảm Đức Đại Lục. trong truyền thuyết Mao Lợi tộc, các viên cổ cường giả đuổi giết Ma Thần Mạt Tổ khi đi vào Khảm Đức Đại Lục. Gặp phải tứ đại thần tướng ngăn chặn, sau một hồi đại chiến, đám người Tây Địch lần lượt chết trận

Nói tới đây, A Lạp Cống quay đầu lại, nhìn thoáng qua. Chỉ thấy Trương Đức Bưu vừa đi một bên nhún mày suy tư, hiển nhiên căn bản không có nghe hắn nói cái gì, âm thầm lắc đầu, thầm nghĩ: “Người này

thực là một võ sĩ, không phải nói người Nam Cương đầu óc ngu si tứ chi phát triển sao? Như thế nào hẳn so với ta còn muốn thông minh hơn.”

Trương Đức Bưu không ngừng hướng hẳn hỏi tâm đắc tu luyện trên Chu Bàn Du Mộng Quyết, khi đó A Lạp Cống liền phát hiện, Man Tử này quả thực thông minh, không thể tưởng tượng, mình chỉ cần thoáng chỉ điểm, hẳn liền có thể lý giải, thông hiểu đạo lý. Thậm chí suy một ra ba, rất nhiều vấn đề ngay cả chính hẳn cũng không biết. Ngay cả lão hành gia đã tu luyện Chu Bàn Du Mộng Quyết bảy tám trăm năm như hẳn cũng không có nghĩ tới.

Thật sai lầm nha, không chính mắt nhìn thấy, ai có thể nghĩ đến Man Tử vụng về trong truyền thuyết, cư nhiên lại thông minh như vậy?.

Trên thực tế, đầu óc Nam Cương nhân quả thật không thông minh, nhưng cũng không thể đại biểu bọn họ ngu xuẩn.

Nam Cương nhân bỏ qua đầu óc, tin tưởng vũ lực, tin tưởng nắm tay có thể giải quyết hết thảy vấn đề, mà không muốn thúc đẩy đầu não suy nghĩ cách giải quyết khác, cho nên mới khiến cho các chủng tộc khác cho rằng người Nam Cương óc bé, chỉ có cơ thể là tráng kiện.

“Tâm pháp Ma Thần Chân Thân của ta đã muốn định hình, dung hợp tâm pháp khác càng ngày càng khó khăn, cũng may có A Lạp Cống đại cao thủ ở bên cạnh, không hiểu chỗ nào là có thể hỏi hẳn.” Trương Đức Bưu con mắt tí hí, thở ra một hơi thật dài, cho tới hôm nay, hẳn rốt cục đã dung nhập được Chu Bàn Du Mộng Quyết của Ngang Cách Lợi tộc vào Ma Thần Chân Thân!

Một loại bao gồm ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo, bao hàm năm loại tuyệt học Kỳ Công Đấu Khí Bằng cùng với thú tộc Chiến Thần Quyết sinh ra vô thượng tâm pháp, rốt cục ra đời!

”Hiện tại, Ma Thần Chân Thân của ta hẳn là có thể so sánh cùng Đấu Chiến Thắng Quyết?.

Trương Đức Bưu tâm hoa nộ phóng, lẳng lặng theo sát phía sau A Lạp Cống, chờ sau khi tâm thần bình tĩnh trở lại, liền lập tức thúc dục Ma Thần Chân Thân Quyết, tâm niệm vừa động, thượng, trung, hạ ba đan điền Đấu Khí bạo phát, chảy về phía ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo khắp toàn thân, ở trong thông đạo tùy ý du động, chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp dào dạt, thoải mái nói không nên lời.

A Lạp Cống đi ở phía trước. Đột nhiên nghe được từ trên người Trương Đức Bưu truyền đến đủ loại thanh âm, chung cổ tề minh, không khỏi kinh ngạc quay đầu lại nhìn.

Ba như, ba như!

Lòng ngực của Trương Đức Bưu có tiếng đấu khí chấn động, phát ra tiếng Bĩ Mông rống giận, cùng lúc đó, thông đạo kinh mạch của hẳn, đang không ngừng bị Đấu Khí chiết xuất củng cố, cốt cách càng ngày càng chắc chắn, cốt cách tuyết trắng dần dần để lộ ra màu vàng nhạt. Cơ thể tràn ngập lực lượng, càng ngày càng lớn mạnh, hơn trăm khối cơ bắp cùng nhau nhảy lên, phảng phất như con giun rất nhỏ, lớp giữa giống như éch, bắp thịt lớn giống như một đầu Mãng Xà du động dưới làn da!

Thân hình hẳn không ngừng bành trướng, trong khi A Lạp Cống quay đầu lại nhìn, liền thấy từng bước chân Trương Đức Bưu hạ xuống, thì thân hình lại bành trướng cao lớn hơn một phân, đi được hơn mười bước, chỉ nghe ba ba hai tiếng, giày dưới chân liền bị nứt vỡ, tiếp theo áo “xoạt xoạt” một tiếng tứ phân ngũ liệt, lộ ra thân thể hùng tráng vô cùng, mặt ngoài làn da che kín ký hiệu như hắc xà, các ký hiệu này còn đang vận vận du động, không ngừng biến hóa vị trí!

“Đây là tâm pháp gì?”

A Lạp Cống trong lòng khiếp sợ dị thường, chỉ thấy Trương Đức Bưu cước bộ càng chạy càng nhanh. Dần dần chạy nhanh như gió, vội vàng vận chuyển Chu Bàn Du Mộng Quyết, cấp tốc đuổi theo.

Trương Đức Bưu nện bước càng lúc càng lớn, từng bước liền bước ra hơn mười thước, cước bộ cũng càng lúc càng nhanh, nhanh như điện chớp phóng về phía trước. A Lạp Cống hai chân quá ngắn, chỉ phải cố lấy Đấu Khí toàn thân, toàn lực đuổi theo, lúc này mới có thể theo kịp hẳn.

“Tên này là quái vật gì vậy? Thế nhưng trong thời gian một nén nhang liền đem Chu Bàn Du Mộng quyết tu luyện đến tầng thứ bảy!”

Đấu Khí quanh thân Trương Đức Bưu cuồng loạn bay múa, cuồn cuộn không ngừng từ trong cơ thể lao ra, không tổn hao chút nào, lại trực tiếp phản hồi vào trong cơ thể, từ xa nhìn lại giống như một pho tượng Ma Thần to lớn, ma khí tràn ngập chung quanh, khí tức hung ác hắc ám quay chung quanh thân, điên cuồng chuyển động. Nhắc lên từng trận cuồng phong!

Đấu Khí của hắn ở trong tam đại diện tiến tiến xuất xuất, tốc độ vận chuyển Đấu Khí càng lúc càng nhanh, càng ngày càng tinh thuần, Tinh Thần Lực cũng theo đó đột nhiên tăng mạnh, đột nhiên, trong lồng ngực hắn truyền đến “Ba như! Ba như! Ba như” là thanh âm rống giận, long tượng cự lực thể nhưng trong nháy mắt ngạnh sinh sinh tăng cao gấp ba!

Long Mông Bảo Tượng tăng thứ tám. Chín đầu Bĩ Mông cự lực, có thể so với lực lượng Thánh Long vô địch, rốt cục đã đột phá! Bạn đang xem truyện được sao chép tại: [chams](#)

“Ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo, tâm pháp đại viên mãn, lại có thể mang đến biến hóa lớn như vậy ta nguyên bản nghĩ rằng Long Mông Bảo Tượng chỉ có thể sau khi trở thành Đấu Thánh mới có thể đột phá, không nghĩ tới mười bảy điều Đấu Khí thông đạo hoàn thiện lại đột phá, thuận lợi tiến vào cảnh giới tăng thứ tám”

Trương Đức Bưu còn chưa phục hồi tinh thần lại, cẩn thận thưởng thức biến hóa do lực lượng tăng phúc gấp ba mang đến, đột nhiên ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo cùng nhau chấn động, Đấu Khí tăng vọt, trở nên vô cùng sung túc, đầy đủ, Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết cũng một đường hát vang tiến mạnh, cơ hồ đồng thời xung phong đến cảnh giới tăng thứ tám!

Đại Xích Thiên Ma thần mang đến biến hóa còn chưa đình chỉ, Thái Thủy Phát Năng Thắng Quyết, Chiến Thần Quyết, Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân cùng với Chu Bàn Du Mộng Quyết vừa mới dung nhập vào Ma Thần Chân Thân, thế nhưng đồng thời đột phá, nhất tề đạt tới tăng thứ tám!

Giờ phút này, trong cơ thể Trương Đức Bưu Đấu Khí sung túc khó có thể tưởng tượng, thậm chí xa xa vượt qua bất cứ một vị Kiếm Thánh mà hắn chứng kiến. So với Đấu Thánh A Nhĩ Đan Man Chuy cũng không thua kém chút nào, tinh khí thần không nhận được lao ra bên ngoài cơ thể, từ đỉnh đầu bắn ra một đạo khí trụ, âm âm phóng lên trời cao!

Ầm!

Không gian trong Hôi Tẫn giống như một mặt đại đồng la, bị tinh khí thần của hắn chà đạp động, phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc, không gian chung quanh bị dư ba đi qua khiến cho nhộn nhạo, phảng phất như cơn lốc đảo qua, đem Quyền Ý thần niệm cùng ma pháp tàn niệm mà các viên cổ cường giả lưu lại trở thành hư không, lộ ra không gian trong suốt trong phạm vi hơn trăm thước!

Quyền Ý thần niệm cùng ma pháp tàn niệm trong nháy mắt bị tinh khí thần của hắn ngạnh sinh sinh xóa khỏi không gian!

A Lạp Cống hoảng sợ nhìn Trương Đức Bưu, đột nhiên lại nghe thấy trong lồng ngực hắn truyền đến “Đông” một tiếng nổ, chỉ thấy khí trụ do tinh khí thần của hắn hình thành càng thêm thẳng tắp, càng thêm thô to. Giống như một pho tượng Kinh Thiên cự trụ nhảy vào trời cao, chấn động không gian phía trên Hôi Tẫn từng đợt nhộn nhạo!

Minh Vương Chi Tâm luật động!

Trái tim Trương Đức Bưu thùng thùng âm vang, tinh khí thần cũng theo đó càng lúc càng lớn, uy thế cực kỳ kinh người. Sắc mặt A Lạp Cống phức tạp nhìn hết thấy một màn này, lẩm bẩm nói: “Hắn đến tột cùng đang làm cái gì vậy, ta đã biết, tiểu tử này đang nhân cơ hội trùng kích Đấu Thánh!”

Tinh khí thần của Trương Đức Bưu lại một lần một lần va chạm không gian, hắn thật sự đang đánh sâu vào Đấu Thánh, tu vi hắn tới bước này, đã đến cực hạn khả năng cất chứa của thân thể, Đấu Khí cũng tinh thuần tới cực điểm, muốn tiến thêm một bước căn bản là không thể, cho nên hắn thừa dịp nhuệ khí khi tâm pháp đột phá, chạm đến cảnh giới huyền diệu của Đấu Thánh, lập tức ngang nhiên khởi xướng đánh sâu vào lĩnh vực Đấu Thánh!

Nhất thời một cỗ khí thế cường đại lạ thường, từ trên không Hôi Tẫn truyền đi rất xa, cường đại đến mức làm cho người ta khiếp sợ, sợ hãi, run rẩy, thần phục!

Bên trong hỗn độn hôi tăn. Một đám tuyệt thế cường giả tiến đến mạo hiểm đều ngẩng đầu lên, nhìn về phương hướng Trương Đức Bưu.

“Hình như là tiểu tử A Man kia.” Thái Ca liếm liếm môi, vừa mới sơ ý..., lập tức bị một đạo Quyền Ý oanh lên người. Quay cuồng bắn ra vài dặm.

Zaid trên lưng nó hỗn hển nói: “Thái Ca, người cẩn thận chút được không? Tại loại địa phương này người còn dám thất thần.”

“Vong linh lão quỷ, người câm miệng! Tin ta đem người bỏ lại hay không?”

Vong linh Thánh Ma Đạo Sư hai hàng trọc lệ vô thanh vô tức theo hai gò má khô gầy chảy xuống: “Tình thế thật bi đát, A Man tên hỗn đản người còn không mau lại đây, lão tử không không chế được đầu Lục Cánh Kim Quang Hồng này.”

Mà một chỗ khác trong hỗn độn hôi tăn, Đan Mã Sĩ đang liều mạng công kích Quyền Ý cùng tàn niệm do viễn cổ cường giả đại chiến Ma Thần Mạt Tổ lưu lại. đột nhiên cảm nhận được cổ khí thế này, kinh nghi bất định, lẩm bẩm nói: “Người nào lại ở Hôi Tăn đánh sâu vào Kiếm Thánh, không đúng, không đúng, cổ khí thế này so với kiếm thánh cường đại hơn rất nhiều, chẳng lẽ là Đấu Thánh? Chỉ sợ cũng không đúng, Đấu Thánh cũng sẽ không có khí thế kinh người như vậy”

Ở phía sau hần, Đồ Thần Cổ Đô Tư trên mặt lộ ra vẻ tươi cười quỷ dị, nhẹ thấp giọng nói: “Ha hã, là tiểu tử kia sao? Không nghĩ tới hần có thể nhanh như vậy đã bắt đầu đánh sâu vào Đấu Thánh, rốt cục sắp tới mùa ta thu hoạch rồi. Thân thể Đấu Thánh hoàn mỹ!”

Mà ở phía dưới hỗn độn hôi tăn. Một gã thiếu niên áo bào tro đang chậm rãi hành tẩu trong vô biên vô hạn hỗn độn không gian, cước bộ bước đến, Quyền Ý thần niệm cùng ma pháp tàn niệm cuồng bạo đều ngừng lại, chỉ có sau khi hần đi qua mới lại bùng nổ. Ngột Đột Cốt nhắm mắt theo đuôi theo phía sau hần, thật cẩn thận. E sợ thiếu niên kia ra khỏi phạm vi bảo hộ của hần.

“Khí thế thật mạnh. Cơ hồ có thể so sánh với lúc ta đột phá.” Thiếu niên kia quay đầu lại, nhìn về phía xa xa. ánh mắt hần tựa hồ có thể xuyên thấu qua hỗn độn không gian, trên mặt lộ ra thần thái thú vị, nhẹ giọng cười nói: “Không nghĩ tới tại thời đại võ học suy thoái này, cũng có người có thể tu luyện đến cảnh giới hoàn mỹ.”

Ngột Đột Cốt cười nhỉnh nói: “Tư chất của thiếu chủ trên trời dưới đất là tuyệt thế vô song, người kia đương nhiên kém ngài. Đừng nói một gã Nam Cương Man Tử, cho dù là thần linh cũng kém ngài”

“Ít vượt mong ngửa đi.”

Thiếu niên mỉm cười. Nhưng thần sắc lại có vẻ hưởng thụ, cười nói: “Đáng tiếc chính là, người kia thiếu kinh nghiệm chiến đấu, chỉ sợ không thể thuận lợi đột phá Đấu Thánh.”

Dứt lời, thiếu niên trầm thổ dài một tiếng, ngữ khí tang thương nói: “Hiện tại người trẻ tuổi kia, thực là dễ xúc động, ở thời đại của ta, Man Tộc cao thủ phải khiêu chiến cao thủ khắp nơi, tích lũy kinh nghiệm chiến đấu mới có thể đột phá. Thôi, nhanh đi Mạt Tổ ma cung, nơi đó có một thứ mà Chư Thần Điện ta không thể đánh mất, chuyển sinh ma thai”

Trong Hôi Tăn, Trương Đức Bưu một lần một lần cổ động trái tim, hướng toàn thân cung cấp khí huyết cường đại gấp mấy lần, đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh. Nào biết mặc dù lấy tu vi của hần đã đạt tới trạng thái đỉnh, vẫn không thể thành công đánh vỡ rào chắn cuối cùng. Chỉ cảm thấy cảnh giới Đấu Thánh ngay tại trước mắt, tay đã sờ tới, đủ loại linh ngộ kỳ diệu. Nhưng cố tình khuyết thiếu một tia lực lượng cuối cùng, thủy chung không thể đột phá.

Trong lòng hần không khỏi càng ngày càng nôn nóng, đột nhiên tinh khí thần rơi xuống, tinh khí thần toàn thân kịch liệt hồi lui, Tinh Thần Lực lùi về trong óc. Man Đấu Khí nhanh chóng rút lui khỏi Đấu Khí thông đạo, toàn bộ quay về tam đại đan điền.

Trong nháy mắt trong cơ thể Trương Đức Bưu trống trơn, đánh sâu vào Đấu Thánh thất bại mang đến hậu quả nặng nề, chỉ cảm thấy tứ chi bách hài đau đớn đến nứt ra, ngực nặng nề, “oa” ói ra ngụm máu đen, ngã ngối, sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch. Không có một tia huyết khí!

A Lạp Cống thương hại nhìn hấn, thầm nghĩ: “Đánh sâu vào lĩnh vực Thánh Giả thất bại, hậu quả cực kỳ thảm trọng, chẳng những tu vi giảm xuống trên diện rộng độ, thậm chí ngay cả sinh mệnh lực cũng sẽ hao tổn rất nhiều. A Man đời này, xem như xong rồi. Đáng tiếc tư chất của hấn ”

Hấn còn đang nghĩ ngợi. Chỉ thấy Trương Đức Bưu lại ới ra ngụm máu đen, sau khi đó run rẩy đứng lên, vỗ vỗ tro bụi trên người, sắc mặt tái nhợt dần dần hiện ra một tia hồng nhuận, nhìn A Lạp Cống một cái, lạnh nhạt nói: “Chúng ta đi thôi.”

A Lạp Cống thấy hấn giãy lất liên vui vẻ, giống như đánh sâu vào Đấu Thánh thất bại không có hậu quả nghiêm trọng như vậy, không khiến hấn bị thương. đôi mắt nhỏ không khỏi trừng lớn tròn xoe, trông mắt hấn không thể nhảy ra cho hấn xem, nói: “Người tại sao còn không chết.”

Trương Đức Bưu quay đầu. Kinh ngạc nhìn hấn, nghi hoặc nói: “Đánh sâu vào cảnh giới Thánh Giả thất bại sẽ chết sao?”

A Lạp Cống nhìn hấn giống như nhìn quái vật, hẩn hẩn nói: “Chẳng lẽ không ai dạy ngươi, cảnh giới Thánh Giả nếu không đủ tích lũy, thì trăm triệu lần không thể đánh sâu vào sao?”

Trương Đức Bưu thành thành thật thật nói: “Không có.” Dứt lời, may mắn vạn phần nói: “Xem ra ta còn may mắn lắm, thiếu chút nữa liền hồ đồ mà chết ”

Sau một lúc lâu, A Lạp Cống cắn giận ới ra ngụm máu, quát: “Đám Nam Cương các ngươi thật biến thái, Man Tử biến thái! Mã Cấp Thần tại thượng, nguyên rửa tên Man Tử này.”

209. Chương 209: Hỗn Động Hôi Tẩn

Lúc trước ở Hắc Thủy thành. A Nhĩ Đan Man Chuy đánh sâu vào cảnh giới Đấu Thánh thất bại. Hao hết tu vi và sinh mệnh lực, nếu không phải Trương Đức Bưu xuất hiện, truyền thụ cho hấn Minh Vương Chi Tâm luật động, hấn tùy thời có thể chết đi.

Qua chuyện A Nhĩ Đan trải qua liền có thể biết, đánh sâu vào lĩnh vực Thánh Giả là một việc cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng điểm này, cũng không thể áp dụng trên người Trương Đức Bưu.

Thân thể của hấn đã tu luyện đến hoàn mỹ không tỳ vết. Khí lực sớm cường đại không thua kém cảnh giới Đấu Thánh chút nào, huống chi giờ phút này tu vi bạo tăng, cơ hồ cùng cấp với một phiên bản Đấu Thánh, lực công kích thậm chí so với Đấu Thánh còn mạnh hơn, đánh sâu vào lĩnh vực Thánh Giả thất bại đối với người khác không chết cũng phải trọng thương, nhưng đối với hấn mà nói, rất đơn giản.

Thử hỏi một gã Đấu Thánh, đánh sâu vào lĩnh vực Thánh Giả thất bại, hao tổn bao nhiêu?

Cho nên Trương Đức Bưu chỉ bị thương nhẹ. Cũng không có thương tổn đến nguyên khí.

Hai người rút cục đi vào hỗn động hôi tẩn, Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy từng đạo lôi điện ở trong bóng tối qua lại toàn động, phát ra tiếng trầm đục “lạc sát lạc sát”, lần lượt sáng lên, chiếu sáng cả một mảnh không gian.

Nơi này chính là hỗn động hôi tẩn, chiến trường cuối cùng nơi viễn cổ cường giả cùng Ma Thần Mạt Tổ và tứ đại thần tướng bảo hộ ma cung giao thủ, tứ đại thần tướng và không biết bao nhiêu viễn cổ cường giả lần lượt chết trận ở trong này, mà Ma Thần Mạt Tổ cũng ngã xuống.

Bọn họ trước khi chết bùng nổ, hình thành một không gian hình trụ phạm vi trăm dặm, trên không tọc hành tận trời, bởi vì không gian không ngừng thoát phá, trọng tổ. Cho nên một mảnh hỗn động, bởi vậy bị gọi là hỗn động hôi tẩn.

Nếu không phải Quyền Ý cùng tàn niệm của các cường giả này ma xát lẫn nhau, sinh ra lôi điện, nơi này tất nhiên là một mảnh tối đen, cơ hồ là một cái hắc động hình trụ phạm vi trăm dặm, bất cứ thứ gì dám tùy tiện xâm nhập đều bị nuốt hết, muốn đi ra ngoài trừ xem thực lực, còn phải xem vận khí bản thân.

Trương Đức Bưu hí híp mắt đánh giá một lát, phát hiện Quyền Ý cùng tàn niệm nơi này uy lực không bằng so với Thiên Phật chi hải do các cường giả sau khi trải qua chiến đấu ở Thiên Phật chi hải, đi vào nơi này tu vi đã không bằng trước, nhưng bởi vì không gian nơi này không có rộng lớn như hải dương, mật độ cao hơn nhiều ở Thiên Phật chi hải.

Thiên Phật chi hải tuy rằng nguy hiểm rất lớn, nhưng còn có cơ hội thở dốc, cẩn thận tìm kiếm nói không chừng có thể tìm được một con đường hoàn toàn có thể thông qua, mà ở nơi này không có đường nào, chỉ có thể đón Quyền Ý cùng tàn niệm của viên cổ cường giả, ngạnh sinh sinh đánh vào!

Tuy rằng này cường giả tu vi đã yếu đi không biết bao nhiêu lần, nhưng bởi vì mật độ rất cao. Cho dù là Đấu Thánh tu luyện đến cảnh giới Huyết Nhục Trọng Sinh tùy tiện tiến vào, cũng sẽ bị Quyền Ý cùng tàn niệm không ngừng xâm nhập thân thể, công kích vướng tay vướng chân, thân thể căn bản không có cơ hội chữa trị, sớm muộn gì cũng sẽ mệt chết ở trong đó!

Trương Đức Bưu nhìn thấy hỗn độn hôi tẫn, nhíu mày nói: “A Lạp Cống tiền bối, đúng như người nói, chỉ có mấy Thánh cấp cường giả cùng nhau liên thủ, mới có thể xông vào. Nếu là một người, chỉ sợ tu vi thấp nhất đạt tới cảnh giới tinh thần căn nguyên, thậm chí là Đấu Khí căn nguyên, mới có đủ nắm chắc!”

A Lạp Cống cười nói: “Cao thủ tiến vào thám hiểm, phần lớn là từ trên không bay vào hỗn độn hôi tẫn, mặc cho bọn hắn chưa từng nghĩ tới Quyền Ý cùng tàn niệm trên không là dày đặc nhất, chỉ có thành thành thật thật từ trên mặt đất đi qua, mới ít bị công kích nhất. Những người đó tuy rằng sớm đi vào trước chúng ta, nhưng chúng ta rất nhanh sẽ đuổi kịp bọn họ, thậm chí so với bọn hắn còn sớm tới Mạt Tổ Thần Điện hơn! A Man, thương thế của người tốt chưa?”

Trương Đức Bưu lập tức điều động Đấu Khí ở trong ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo chạy một chu thiên, gật đầu nói: “Đã khỏi bệnh, tu vi cũng đều khôi phục.”

“Tên biến thái!”

A Lạp Cống oán thầm một câu, nghi hoặc nói: “Đầu lão hổ kia của người đâu? Có nó, chúng ta xông vào càng dễ dàng hơn.”

“Thái Ca thích chạy loạn chung quanh, ai biết giờ phút này chạy đi nơi nào?”

Trương Đức Bưu cười nói: “Không cần lo lắng nó. thực lực của so với chúng ta hai đều cao hơn, cho dù nó xâm nhập không trung cũng không lo tới tánh mạng, nhiều nhất chỉ chịu chút đau khổ.”

A Lạp Cống âm thầm bĩu môi, thầm nghĩ: “Lão tử làm sao phải lo lắng cho nó, lão tử là lo lắng cho chúng ta.”

Trương Đức Bưu dẫn đầu đi vào bên trong hỗn độn hôi tẫn, chỉ cảm thấy áp lực quanh thân gia tăng mãnh liệt, đột nhiên một đạo đao hình Quyền Ý lẳng không đánh xuống, đao ý dài đến hai mươi thước trong nháy mắt liền chém xuống đỉnh đầu hắn. Trương Đức Bưu không né không tránh, cũng không chống đỡ, tùy ý để đao ý chém vào óc, chỉ nghe đương một tiếng nổ, đao ý va chạm cùng thân thể hắn, Hỏa Tinh văng khắp nơi, rầm một tiếng thoát phá!

Trương Đức Bưu cũng bị cự lực đánh lui mấy bước. Sờ sờ đầu, nơi bị chém trúng hơi hơi đau, bất quá không có bị thương chảy máu, quay đầu lại cười nói: “Tiền bối, không thành vấn đề, vào đi”.

” Man Tử này!”

A Lạp Cống âm thầm lắc đầu, kinh hồn táng đảm đi theo phía sau hắn, đi vào hỗn độn hôi tẫn, thầm nghĩ: “Người không có vấn đề, cường độ thân thể cùng cấp Thánh Long, đối lại là ta cho dù không bị chặt đứt đầu, cũng bị xin tỵ huyết!”

Tuy rằng hắn tu luyện Chu Bàn Du Động quyết, tốc độ nhanh khó có thể tưởng tượng, nhưng cường độ thân thể so với Kiếm Thánh khác cũng không cường đại hơn, tốc độ ở bên trong bụi tầng đã không có bao nhiêu tác dụng, chỉ có thân thể cường hãn cùng Đấu Khí tinh thuần hùng hậu mới là tiền vốn để cứu mạng.

“A Man, người đi nhanh phía trước, ta thủ hộ phía sau, chúng ta đi thôi!” A Lạp Cống lấy ra Sơn khâu chi chùy, nâng tay đánh nát một đạo kiếm khí đánh úp lại, nói.

Trương Đức Bưu tiếp tục đi tới, gặp được Quyền Ý cùng ma pháp tàn niệm liền một quyền đánh nát, hai người đi rất xa về phía trước, liền phát hiện áp lực tăng cường gấp đôi, uy lực của Quyền Ý thần niệm cùng ma pháp tàn niệm cũng lớn hơn vài phần, mật độ cũng tăng cao!

Đi về phía trước hơn mười dặm, Trương Đức Bưu cùng A Lạp Cống không thể không sử xuất toàn lực, liều mạng chống cự Quyền Ý cùng tàn niệm từ bốn phương tám hướng đánh úp lại.

“A Lạp Cống, người trước nghỉ ngơi một lát, ta mở đường”.

Trương Đức Bưu rít gào một tiếng, Bích Tỷ Dao ra khỏi không gian giới chỉ, quay chung quanh hai người, bay múa quanh thân, chắn nát Quyền Ý cùng tàn niệm ở xung quanh!

Hắn toàn lực thi triển, A Lạp Cống rút cục nhẹ nhàng thở ra, lau cái trán đầy mồ hôi, nhân cơ hội khôi phục thể năng cùng Đấu Khí, thầm nghĩ: “May mắn có tên biến thái này ở bên cạnh, nếu không ta chỉ có thể đi đến nơi này.”

Qua không lâu, đột nhiên Trương Đức Bưu cảm thấy áp lực đột nhiên không còn, đi vào trong một mảnh hỗn độn hơi tẫn im lặng, vội vàng dừng cước bộ, hai người ngẩng đầu nhìn lên. Chỉ thấy một bộ khung xương hoàng kim thật lớn đứng ở trên bụi tầng, trong phạm vi trăm mét chung quanh hắn không có Quyền Ý cùng tàn niệm nào.

Bộ khung xương hoàng kim cao tới hơn mười thước. Hai tay dựng một thanh đại kiếm cao ngang người, đầu lâu cúi xuống, tựa hồ như đang ngủ, chứ không phải tử vong.

ngực hắn vỡ ra một cái động lớn, hẳn là do tay địch nhân xé mở ngực hắn, bóp nát trái tim!

Tuy rằng cường giả này đã chết không biết bao nhiêu lâu, nhưng cốt cách của hắn vẫn lập lòe sáng vàng lên giống như trước, tràn ngập kim chúc, tản ra tuyệt thế hung uy, giống như mặc dù hắn đã chết, vẫn bảo tồn được sức bật trí mạng như trước!

“Đây là, hài cốt cùng vũ khí viễn cổ cường giả!”

Trương Đức Bưu cùng A Lạp Cống ánh mắt ngưng trọng, vội vàng bước nhanh tới, A Lạp Cống chớp tới thanh kiếm bằng to!

A Lạp Cống vừa mới đem đại kiếm kia cướp được trong tay, còn chưa kịp cao hứng, đã thấy đại kiếm kia “rầm” vỡ nát, thật sự là vui quá hóa buồn.

Trương Đức Bưu mở ra không gian giới chỉ, đem vị hài cốt của cường giả kia toàn bộ thu vào, cười tủm tỉm nói: “Tiền bối, loại cường độ chiến đấu này, đừng nói vũ khí cấp truyền kỳ, cho dù là ngụy thần khí cũng sẽ bị đánh nát! Chỉ có di cốt của cường giả, mới là bảo vật lớn nhất!”

Di cốt của Viễn cổ cường giả đã trải qua Đấu Khí của bọn họ rèn luyện, trình độ cứng rắn sớm vượt qua vũ khí cấp truyền kỳ, cho nên mới có thể bảo tồn trong hỗn độn hơi tẫn, trải qua không biết bao nhiêu vạn năm cũng không mục nát.

Cốt cách như vậy tạo thành vũ khí, uy lực tuyệt đối siêu việt hơn vũ khí cấp truyền kỳ!

A Lạp Cống cả giận nói: “Sao người không nói sớm?” Tròng mắt vừa chuyển, vừa cười nói: “A Man, không có luyện kim đại tông sư, người có bộ hài cốt kia cũng không có tác dụng.”

Trương Đức Bưu nhún nhún vai. Thầm nghĩ: “Nhà của ta có một vị luyện kim đại tông sư” đương nhiên lời này tuyệt đối sẽ không nói ra. Nếu không A Lạp Cống khẳng định muốn phân trước một nửa cốt cách, sau đó đi tìm Hoắc Sơn đại sư, rèn một kiện vũ khí cấp truyền kỳ.

“Nếu có thể đem cốt lâu của vị cường giả này, dung nhập vào cốt cách của ta thì tốt rồi, đủ để cho ta bớt đi trăm năm tu luyện!”

Trương Đức Bưu thở dài một tiếng. Ma Thân Chân Thân của hắn tuy rằng đã bước đầu hoàn thiện. Nhưng trong đó đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân khuyết thiếu công pháp Thiên Ma Ngoại Tương, không thể

tu luyện đến cảnh giới cao nhất, tầng thứ tám đã là trạng thái đỉnh phong, cường độ cốt cách khẳng định không thể bằng viên cổ cường giả này, chỉ có thể dựa vào không ngừng tu luyện.

Bởi vậy hần phồng chùng, chính mình khổ tu trăm năm, mới có thể đạt tới độ cao như vị cường giả này!

“Không biết trong hệ thống mười hai ma thú ký hiệu, có ký hiệu dung nhập, cường hóa cốt cách hay không, nếu có, tạm thời còn không thể đem cốt cách này luyện thành vũ khí”

Thái Ca chính là đại hành gia trên phương diện hệ thống mười hai ma thú ký hiệu, Trương Đức Bưu đối với cái này cũng có lý giải một ít, nhưng không phát hiện ra loại ký hiệu nào có thể dung hợp cường hóa cốt cách, xem ra chính là hần phải tình nguyện.

Hai người sau khi nghỉ ngơi một chút, thể năng khôi phục, lại tiến lên, Quyền Ý cùng tàn niệm viên cổ cường giả lưu lại uy lực càng lúc càng lớn, hai người cảm thấy có hết sức.

Hơn nữa ở con đường phía trước. Hai người phát hiện càng ngày càng nhiều thi cốt cường giả, bất quá cùng so sánh với bộ thi cốt đầy đủ đầu tiên. các thi cốt cường giả sau không có vận khí tốt như vậy, thi cốt của bọn họ bị Quyền Ý cùng tàn niệm oanh thành mảnh nhỏ. Khớp xương rơi rụng, đã không có nhiều tác dụng.

Trương Đức Bưu thầm đáng tiếc, đi đến nơi này, Bích Tỷ Dao đã không thể chống đỡ Quyền Ý cùng tàn niệm oanh kích, phạm vi phòng ngự càng ngày càng nhỏ.

Mà A Lạp Cống tuy rằng là Kiếm Thánh, nhưng lực công kích quá yếu, đã không thể trực diện chống lại Quyền Ý tàn niệm, Trương Đức Bưu không thể không sử dụng Ma Thần Chân Thân, cầm trong tay kiếm bằng to, Bích Tỷ Dao, hai cái đỉnh chùy cùng Nhận Linh Đại Khảm Dao. Năm kiện vũ khí cấp truyền kỳ, ngăn cản chung quanh, một đến mức mồ hôi đầm đìa, không thua gì lần ác chiến cùng A Nhĩ Đan Man Chuy!

A Lạp Cống đứng ở đầu vai hần, nhìn xung quanh, nếu có Quyền Ý hoặc là tàn niệm lọt vào, liền đánh nát. Ma Thần Chân Thân của Trương Đức Bưu cực kỳ khôi ngô, cao tới hai trượng, người Ngang Cách Lợi đứng trên vai hần còn dư dả.

Oanh!

Một đạo sấm sét hạ xuống. mắt sắc A Lạp Cống kịch biến, đột nhiên phát hiện trong bóng đêm phía trước một bộ thi cốt viên cổ cường giả đứng thẳng, vội vàng cao giọng nói: “Lại là một khối hài cốt đầy đủ! A Man nhanh đến đây, có thể nghỉ ngơi một lát!”

Trương Đức Bưu cũng phát hiện ra bộ hài cốt đủ kia, đang định đi trước, đột nhiên một bóng người từ không trung bay nhanh xuống, âm âm rơi xuống nơi thi cốt, cười ha ha, thân thủ đem bộ hài cốt kia giơ lên, Tinh Thần Lực vừa động, không trung vỡ ra một cánh cửa. Không gian giới chỉ chậm rãi nuốt hết cốt cách, đặc ý dào dạt nói: “Có cốt cách này, Thiên Tập Quan của ta hoàn toàn có thể tăng lên một tầng!”

“Minh Vương điện Xích Ô Sơn trưởng lão?” A Lạp Cống nhìn thấy gương mặt người nọ cả kinh kêu lên.

“Buông cốt cách ra cho ta!”

Trương Đức Bưu cũng thấy rõ gương mặt người nọ, chính là một trưởng lão Minh Vương điện từng một lần giao thủ trong thượng cổ pháp sư tháp. Gầm lên một tiếng, Tinh Thần Lực điên cuồng trào ra, hướng tới môn hộ của đạo không gian giới chỉ kia, Tinh Thần Lực hai người va chạm lẫn nhau, không gian giới chỉ cầu Minh Vương điện cao thủ nhất thời bị oanh đắc đập nát, bộ hài cốt cũng mất!

“Người nào. Dám can đảm ở trước mặt ta động thủ?”

Xích Ô Sơn giận tím mặt. Quay đầu nhìn lại, nhìn thấy A Lạp Cống đứng ở trên vai Trương Đức Bưu, không khỏi nao nao, phần nộ quát: “Lão Ái Tử, cư nhiên là người!”

Hần ngược lại thấy rõ gương mặt Trương Đức Bưu, không khỏi mừng rỡ như điên, rít gào một tiếng, cốt cách thô to hung ác xuyên phá làn da. Diên cuồng sinh trưởng ra phía ngoài, trong chớp mắt ngưng tụ thành một khối bạch cốt Thiên Ma, hình thành Thiên Ma Ngoại Tương, gờ khổng lồ bạch cốt dày đặc!

Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của so với Ma Thần Chân Thân của Trương Đức Bưu còn muốn lớn hơn, cao hơn một thước, bước từng bước đi nhanh về phía trước. Cước bộ hạ xuống, Nham Thạch bị giẫm lún, phẳng phất như đi trên bùn lầy, mảnh vỡ bắn ra bốn phía, nghe tiếng cười nói: "Man Tử ngươi sát hại thiếu chủ? Minh Thần tại thượng, để ta ở trong này gặp được ngươi! Chỉ cần giết ngươi, mang theo đầu của ngươi đi gặp Giáo hoàng đại nhân, ta chính là giáo hoàng tiếp theo!"

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng. Bả vai hơi run run, A Lạp Cống thân bắt do kỷ bay lên. Rơi vào khoảng không chung quanh bộ thi cốt.

"A Man, Xích Ô Sơn. đọc truyện tại . Tất cả mọi người là bạn tốt, mọi sự hảo hảo thương lượng, ngàn vạn lần không nên động thủ làm tổn thương hòa khí!" A Lạp Cống lo lắng vạn phần, vội vàng nói.

"Hòa khí?" Bạn đang xem tại - truyệnfull

Xích Ô Sơn cười ha ha, nói: "Lão Ải Tử, năm đó ta và ngươi bắt quá chỉ có gặp mặt một lần, giao tình còn không có sâu như vậy. giết chết con trai của Giáo hoàng đại nhân của Minh Vương điện ta, nếu ngươi không muốn đối nghịch cùng Minh Vương điện ta. Liền thành thành thật thật đứng ở nơi đó, không được nhúng tay!" Dứt lời, một đôi bàn tay bạch cốt khổng lồ của Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân đột nhiên điên cuồng sinh trưởng, quấn quanh cùng một chỗ, hình thành hai cái mũi nhọn thật lớn, hô một tiếng xé mở không gian, đâm tới Trương Đức Bưu!

"Tiểu tử, lần trước ở thượng cổ pháp sư tháp để ngươi chạy trốn, lần này ngươi sẽ không có tốt vận khí như vậy, chết!"

Thân hình Trương Đức Bưu vừa động. Từng bước liền đi tới phía sau hắn, năm kiện vũ khí nhất tề nện xuống, bộ mặt dữ tợn: "Lần trước ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng lúc này đây thắng bại còn khó nói!"

Oanh!

Năm kiện vũ khí cùng đập trên lưng Xích Ô Sơn, hoặc phách hoặc khảm hoặc tước hoặc tạp, nhất thời đánh cho Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của hắn rách nát không chịu nổi, cốt lâu rơi rụng một mảng!

"Chu Bàn Du Mộng Quyết? Lão Ải Tử. Ngươi cư nhiên đem loại tuyệt học này truyền thụ cho hắn!" Xích Ô Sơn bị một kích này đánh bay vài trăm thước, vừa sợ vừa giận, vô số cốt mâu từ trên người bắn nhanh mà ra. Hướng ảo ảnh Trương Đức Bưu đâm tới!

210. Chương 210: Ma Pháp Tàn Niệm Của Ma Thần Mạt Tổ

A Lạp Cống nhìn thấy hai người không nói hai lời liền lao vào nhau, ai thanh (giọng bị ai) thán độc (oán thán). Thấp giọng mắng Xích Ô Sơn, "Sở dĩ ta khuyên ngươi không nên động thủ, không phải sợ ngươi đánh chết hắn, mà là sợ tên quái vật A Man kia đánh chết ngươi a!"

Xích Ô Sơn tu luyện Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân hơn bốn trăm năm, từ lúc Bắc Chu kiến quốc hắn đã là Minh Vương điện trưởng lão, thời điểm A Lạp Cống du lịch thế giới hắn đã sớm danh dương thiên hạ, tuy rằng giờ phút này đã là già. Nhưng tu vi không chút giảm sút, thực lực vẫn vô cùng mạnh mẽ như trước, Đấu Khí vô cùng tinh thuần!

Chỉ thấy vô số cốt mâu bắn ra, đấu khí Thiên Ma bạch cốt của hắn vô cùng tinh thuần, các cốt mâu được Đấu Khí sai sử như vụn vụn như rắn, bắn ra có định hướng.

Loại võ học này đến từ Minh Vương Chi Tâm, bắt chước xúc tua của Minh Vương Chi Tâm, thể công vô khổng bất nhập, khó đề phòng nhất.

Lúc trước ở trong thượng cổ pháp sư tháp, Trương Đức Bưu từng nếm qua một lần. đọc truyện tại . Bị mười cái cốt mâu của Xích Ô Sơn xuyên thủng thân thể, nếu không phải thời khắc mấu chốt tránh bị trúng trái tim, sau lại có Lilith trị liệu, hiện tại đã sớm biến thành một đồng thi cốt!

“Nhưng lần thứ hai, người còn muốn đối phó ta như trước, sẽ không có dễ dàng như vậy!”

Trương Đức Bưu thả người đứng lên. Đối với cốt mâu trực diện đâm tới này làm như không thấy, hướng Xích Ô Sơn đánh tới, không trung đột nhiên phi đến một đạo Quyền Ý, hần cũng không thèm nhìn tới, giờ lên nhận linh Đại Khảm Dao phách dập nát.

Phanh! Phanh! Phanh!

Không biết bao nhiêu cốt mâu đâm đến trên người hần, nhưng ngay cả chút dấu vết cũng không lưu lại!

“Thân thể của ta. Đã luyện thành tầng thứ tám Thái Thần Phát Năng Thắng, phòng ngự thiên hạ đệ nhất!”

Trương Đức Bưu thét dài một tiếng, năm thanh vũ khí huy vũ, đem Quyền Ý cùng tàn niệm chung quanh chấn dập nát, nghe răng cười nói: “Thái Thần Phát Năng Thắng quyết tu luyện đến tầng thứ tám, đã là Kiếm Thánh Thái Thần tộc, Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của người có thể phá vỡ phòng ngự của ta sao? Hơn nữa ta cũng tu luyện Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, đối với loại tâm pháp này rõ như lòng bàn tay! Xích Ô Sơn, lần trước Thiếu chủ Minh Vương diện các người đánh lên ta, xứng đáng bị Hắc Âm Nguyên Tố Tinh Linh giết chết. Người cũng suýt nữa muốn mạng của ta, lần này lại muốn giết ta. Quá tam ba bận, ta cũng nên lấy mạng của người!”

“Phải không? Tiểu tử. Không cần nhìn trộm tuyệt học của Minh Vương diện ta, khóa!”

Trong miệng Xích Ô Sơn không ngừng kêu to, đột nhiên vô số cái cốt mâu trở nên vô cùng mềm mại, giống như một cái lưới lớn chụp xuống đầu, thử phì phò đem Trương Đức Bưu gắt gao khốn trụ, giống như một con nhộng trắng.

Tiếp theo, vị Minh Vương diện trưởng lão này thả người bay lên, hai tay cốt chất mũi nhọn đột nhiên phát sinh biến hóa, hình thành hai thanh liềm đao to lớn, cả người phẳng phất như một con bạch cốt đường lang to lớn, nhanh chóng tiếp cận Trương Đức Bưu, hai thanh liềm đao thủ tung hoành cắt tới, đem Quyền Ý cùng tàn niệm chung quanh tảo dập nát, nghe răng cười nói: “Năm đó Thái Thần tộc bị diệt tộc, cũng có một phần của Minh Vương diện ta, Thái Thần Phát Năng Thắng đối với ta cũng không xa lạ! Xem ta phá vỡ Thái Thần phòng ngự của người, Ba Bố Ma Thủ!”

Ba Bố ma là ma thú trong địa ngục, một loại đường lang cao đẳng Ác Ma. Song đao của nó thậm chí ngay cả vũ khí cấp truyền kỳ cũng dễ dàng cắt nát, được xưng là liềm đao thủ nhanh nhất.

Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân thân chính là tâm pháp từ trong địa ngục truyền lưu ra, trong đó bao hàm Ba Bố Ma Thủ này, bất quá chỉ khi tu vi đạt tới Thiên Ma Ngoại Tương mới có thể tu luyện.

Trương Đức Bưu tuy rằng từ trong tay Zaid có được tâm pháp Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, nhưng vì Ma Thần Chân Thân, cho nên bỏ qua cảnh giới cao nhất của Bạch Cốt Chân Thân là Thiên Ma Ngoại Tương, bởi vậy mặc dù hần thành tựu Đấu Thánh, cũng không có biện pháp tu luyện Ba Bố Ma Thủ.

Mà trong tâm pháp Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân, ngoại trừ Ba Bố Ma Thủ, còn có đại khái hơn hai mươi loại võ học cường hãn, Trương Đức Bưu lúc trước sở dĩ cảm thấy Thiên Ma Ngoại Tương khó có thể dứt bỏ, đúng là bởi vì các võ học này.

“Phá!”

Mắt thấy Ba Bố Ma Thủ của Xích Ô Sơn sắp sửa đem bạch cốt nhộng quấn quanh Trương Đức Bưu trảm thành ba đoạn, bên trong đột nhiên truyền đến một tiếng hét to, oanh một tiếng, bạch cốt nổ tung bắn ra bốn phương tám hướng, vô số khớp xương đầy trời bay múa, ối chao bắn ra bốn phía!

“Ba Bố Ma Thủ? Cũng phá cho ta!”

Năm thanh vũ khí cấp truyền kỳ của Trương Đức Bưu nhất tề đón nhận, trong nháy mắt không biết công kích bao nhiêu lần, đương trường đánh cho hai Ba Bố ma thủ của Xích Ô Sơn dập nát!

“Tiểu tử này khi nào thì trở nên lợi hại như vậy, ngay cả Ba Bố Ma Thủ cũng không thể làm gì được hần? Chỉ sợ ta không phải đối thủ của hần. Đáng tiếc hỗn đản Zaid kia không ở cùng ta, nếu không thêm thực lực của hần, nói không chừng còn có thể chiến một trận cùng tiểu tử này!”

Xích Ô Sơn trong lòng kinh hãi. Cấp tốc hướng về khoảng không phía trước bay đi, đúng lúc này, Bích Tỷ Dao trong tay Trương Đức Bưu tăng vọt hơn trăm thước, đại đao xanh biếc lớn lên đánh xuống đầu, Xích Ô Sơn tránh né không kịp, bị một đao này ngạnh sinh sinh chém lên vai sâu tới bốn thước có thừa, đã muốn thương đến bản thể bên trong Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân!

Trương Đức Bưu lực lượng thật lớn, Thánh Long lực ép tới hần căn bản phi bất động. Chỉ phải lão đảo rơi xuống đất.

Trương Đức Bưu lập tức rút đao. Nào biết Bích Lũy đao bị mắc kẹt trên giáp vai của Xích Ô Sơn, chết sống không rút ra được.

“Hắc hắc, tiểu tử. Đã không có chuỗi vũ khí này, ta xem ngươi làm sao bây giờ!”

Xích Ô Sơn nghe cười một tiếng, ngược lại buông tha đao tẩu, từng bước tiến đến trước mặt Trương Đức Bưu, lại ngưng tụ Ba Bồ Ma Thủ, hung hăng chụp xuống!

Trương Đức Bưu quyết đoán buông Bích Tỷ Dao ra, thân ảnh vừa động phiêu nhiên lui về phía sau, tránh thoát phạm vi công kích của Ba Bồ Ma Thủ. Xích Ô Sơn lập tức phóng người lên, hướng khoảng không về phía trước bay đi, cười to nói: tiểu Man Tử, cảm ơn tặng bảo đao!”

“Còn muốn chạy? Hạ xuống cho ta!”

Đột nhiên Xích Ô Sơn nghe thấy trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng quát chói tai, vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Trương Đức Bưu không biết từ khi nào thì nhảy đến đỉnh đầu hắn, bốn thanh vũ khí cùng nhau nện xuống, không khỏi sợ tới mức hồn phi phách tán - hồn vía lên mây, bị một kích này đập trên người. Nhất thời giống như đạn pháo bắn xuống mặt đất, đem mặt đất tạt ra một cái hố sâu tới hơn mười thước!

Xích Ô Sơn đầu óc mê muội bò lên, đột nhiên thân thể lại dính đòn nghiêm trọng, lúc này đây tốc độ công kích của Trương Đức Bưu mau đến khó có thể tưởng tượng. Một thanh kiếm bằng to, hai thanh đầu đinh chùy, một cây nhận linh Đại Khảm Đao, bốn phương tám hướng hạ xuống, quay chung quanh Xích Ô Sơn, chỉ thấy cốt tiết bay tán loạn, đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của Xích Ô Sơn nhanh chóng bị vỡ ra!

Nếu bị hắn tiếp tục bị công kích như vậy, thế tất sẽ bị phá vỡ bạch cốt chân thân, sau đó bị Trương Đức Bưu chém giết!

“Tiểu tử, ngươi cũng quá xem thường của tuyệt học Minh Vương điện ta!”

Xích Ô Sơn cười ha ha. Lập tức cốt lâu sinh trưởng, trong chớp mắt lại ngưng tụ ra bạch cốt chân thân, tốc độ phá hoại của Trương Đức Bưu lại không bằng tốc độ sinh trưởng của hắn!

” Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của ta sinh sôi không ngừng, cho dù đứng ở chỗ này cho ngươi đánh, một trăm năm cũng mơ tưởng giết chết ta!”

Trương Đức Bưu mặt nhăn mày nhú. tay vẫn không ngừng công tới Xích Ô Sơn, trong lòng thất kinh: “Không nghĩ tới đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân tu luyện đến Thiên Ma Ngoại Tương, lại có nhiều diệu dụng như vậy, không hổ là tâm pháp bài danh đệ tam. Muốn phá Bạch Cốt Chân Thân của hắn, chỉ có như vậy.”

Hắn đột nhiên thu các vũ khí khác, trong tay chỉ giữ lại một cây đầu đinh chùy, sáu cánh tay, nhất tề cầm chuỗi cự chùy này, cổ động Đấu Khí cùng lực lượng toàn thân, ngang nhiên nện xuống!

Ba như! Ba như!

Trương Đức Bưu đem Long Mông Bảo Tượng Quyết tu luyện đến tầng thứ tám có được mười đầu Bì Mông cự lực, lực lượng ngang cấp với một con Thánh Long. Hơn nữa tăng phúc Đấu Khí vô cùng hùng hậu, cùng với sáu cánh tay, lực lượng lại lớn đến đáng sợ. Cơ hồ không kém Long Mông Bảo Tượng quyết thứ chín tầng Tam Long Chi lực!

Hướng chi, Ma Thần Chân Thân của hắn dung nhập Chu Bàn Du Mộng Quyết loại gia tâm pháp tăng tiến tốc độ công kích này, tốc độ công kích cực nhanh cơ hồ nhìn không thấy bóng dáng, cơ hồ mỗi lần hô hấp liền công kích ngàn lần, đầu đinh chùy cùng Bạch Cốt Chân Thân chạm vào nhau sinh ra thanh âm như kính vỡ, Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của hắn cũng nhanh chóng vỡ ra, loại tuyệt thể chân thân

phòng ngự sánh ngang Thái Thần Phát Năng Thắng, công kích sánh ngang Long Mông Bảo Tượng, rốt cục bị hấn đánh vỡ!

A Lạp Cống giật mình nhìn hết thấy một màn này, cơ hồ quên tự hỏi. Năm đó hấn du lịch Đại Lục, sở dĩ cùng Xích Ô Sơn giao hảo. Đúng là bởi vì Chu Bàn Du Mộng Quyết của hấn đấu với Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân của Xích Ô Sơn cũng không chiếm được tiện nghi gì, mặc dù hấn biến thân thành Sơn Khâu Vương, cũng vô pháp phá vỡ phòng ngự của đối phương, hiện giờ cách bốn trăm năm, tu vi Xích Ô Sơn càng thêm cao thâm, Bạch Cốt Chân Thân càng thêm xuất thần nhập hóa, làm sao nghĩ đến bất quá trong thời gian uống một chén trà nhỏ, Xích Ô Sơn hoàn toàn bại, thậm chí tùy thời có thể bị giết!

Hấn đang muốn khuyên can hai người, đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức vô cùng nguy hiểm tới gần, vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trong không gian trăm dặm tất cả ma pháp tàn niệm cơ hồ đồng thời mất đi uy lực, tất cả ma pháp nguyên tố trong hỗn độn hồi tẩn tại một khắc này đều nhất tề hội tụ về phía Trương Đức Bưu, trong chớp mắt hình thành một đạo Hắc sắc ma pháp khí trụ. Hoành trên mặt đất, “ầm vang” đảo qua!

Một đạo ma pháp khí trụ này đi đến nơi nào, không gian nơi đó nhất thời bị xé rách, dập nát, tất cả Quyền Ý cùng tàn niệm đều bị hư không thoát phá cắn nuốt, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

A Lạp Cống không khỏi sợ tới mức Mao Cốt từng nhiên (long tóc dựng đứng), rốt cuộc bất chấp Trương Đức Bưu cùng Xích Ô Sơn, cấp tốc hướng xa xa bỏ chạy, âm thanh kêu lên: “Mạt Tổ ma pháp tàn niệm!”

Trương Đức Bưu đã cảm giác được khí tức vô cùng nguy hiểm này, ngẩng đầu nhìn đến xích Hắc sắc khí trụ đang hướng tới hấn, lập tức bứt ra lui về phía sau, đi ra vài bước, đột nhiên lại vòng trở về, Đấu Khí cuộn cuộn nổi lên Bích Tỹ Dao, như bão táp đuổi theo A Lạp Cống!

Trong lúc vội vàng, hai người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Ma Thần Mạt Tổ ma pháp tàn niệm rốt cục đã tới trước mặt Xích Ô Sơn, mà Xích Ô Sơn còn nặng nề bên trong, căn bản không hiểu, tử thần đã tới bên người, quơ quơ đầu, nhìn thấy Man Tử chạy như điên, cười ha ha nói: “Tiểu tử, hiện giờ biết tài nghệ của ta ...”

Một đạo ma pháp khí trụ kia cuốn qua người hấn, vị Minh Vương điện Kiếm Thánh này, tu luyện Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân bất tử cường giả, một câu còn chưa nói xong, liền bị nghiền tan xương nát thịt, huyết nhục đều bị không gian thoát phá cắn nuốt. Ngay cả một khúc xương cũng không có lưu lại, hoàn toàn biến mất!

Một vị tuyệt thế cường giả tung hoành bốn - năm trăm năm, cứ như vậy hoàn toàn bị gạt bỏ, phảng phất người này chưa từng xuất hiện!

Đây là lực lượng thần linh. Mặc dù đã chết không biết bao nhiêu vạn năm, ma pháp tàn niệm hấn lưu lại, vẫn còn như trước, không phải Thánh Giả có khả năng chống lại, nhẹ nhàng đảo qua, cho dù là Đấu Thánh, cũng muốn bước theo Xích Ô Sơn, tuyệt không có đường sống!

Trương Đức Bưu đuổi theo A Lạp Cống. Chỉ thấy vị Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh này bị Quyền Ý cùng tàn niệm khác giết đến mình đầy thương tích, không thể không biến thân thành Sơn Khâu Vương chống cự, vội vàng cùng hấn liên thủ, hai người quay đầu lại, nhìn thoáng qua. Chỉ thấy ma đạo pháp khí trụ kia rốt cục biến mất, chỉ để lại một đống hỗn độn

“Xích Ô Sơn bị chết rất thảm. Thi cốt vô tồn, thi cốt vô tồn a!” Nguồn tại

A Lạp Cống lắc đầu thở dài. Hơi có chút ý vị thổ tử hồ bi, nói: “A Man, loại địa phương này thật sự hung hiểm, ta cảm thấy chúng ta đi vào nơi này là một sai lầm

Trương Đức Bưu lòng còn sợ hãi. Cười nói: “Chúng ta còn có đường quay đầu lại sao? Lực lượng của ma thần, người cùng ta đương nhiên không thể chống lại. Bất quá ta phỏng chừng đây là Ma Thần Mạt Tổ trước khi chết bùng nổ, chỉ sợ hấn chỉ phát ra công kích ở đây thì hoàn toàn vụn vặt. Phía trước khẳng định không có loại cường độ công kích này.

“Hy vọng như thế đi” A Lạp Cống quay đầu lại nhìn một cái, chỉ thấy thi cốt của vị viễn cổ cường giả kia cũng bị Ma Thần Mạt Tổ tàn niệm cắn nuốt, không khỏi rung mình mấy cái, lẩm bẩm nói.

Hài cốt của cường giả viễn cổ chắc chắn ra sao chứ, mặc dù là vũ khí cấp truyền kỳ cũng không thể so sánh với chúng, cũng kém cõi hơn vài phần. Nào biết cứ như vậy, dễ dàng bị giảo thành mảnh nhỏ, có thể nghĩ năm đó Ma Thần Mạt Tổ trước khi chết sử xuất một chiêu ma pháp này, đến tột cùng tạo thành lực phá hoại lớn tới cỡ nào, không biết có bao nhiêu cường giả chết ở trong tay hắn.

Trương Đức Bưu cùng A Lạp Cố tiếp tục đi về phía trước, tuy rằng gian nan vô cùng, nhưng quả nhiên không có gặp được Ma Thần Mạt Tổ ma pháp tàn niệm, thử nghĩ một chút, nếu hỗn độn hôi tẫn nơi nơi che kín loại cường độ công kích này, đừng nói thánh cấp cao thủ không thể đi vào, dù là cường giả truyền kỳ cấp bán thần cấp, cũng muốn lực bất tòng tâm.

Trải qua thiên tân vạn khổ. Trương Đức Bưu đột nhiên cảm thấy quanh thân áp lực buông lỏng, thể xác và tinh thần thư sướng, chút bất tri bất giác đã ra khỏi hỗn độn hôi tẫn, trong lòng kỳ quái nói: “Chẳng lẽ chúng ta đi sai lầm phương vị?” Vội vàng ngẩng đầu nhìn lên. Dù hấn kiến thức rộng rãi, cũng không khỏi rung động một chút.

Chỉ thấy hỗn độn hôi tẫn tới nơi này, biến thành một cái ánh sáng hình trụ, giống như một ngục thâm tĩnh. trung tâm Thâm tĩnh là một tòa kiến trúc vô cùng khổng lồ, từng tòa tháp thẳng tắp cao lớn, một tòa nối tiếp một tòa, thẳng tới tận trời. Nhìn ra một chút đại khái rất cao!

Đám hắc tháp chiều cao không đồng đều, bốn tòa hắc tháp bốn phía hơi thấp, nương tựa trước tòa hắc tháp trung gian kia. Thang lầu của bốn tòa hắc tháp giống như Măng Xà quấn quanh ở mặt ngoài, tòa tháp ở giữa kia lại không có loại thang lầu xoắn ốc này, hẳn là từ bốn tòa hắc tháp này mới có thể tiến vào đến Mạt Tổ ma cung.

Một cỗ cỗ Hắc Ám nguyên tố tạo thành mây mù phiêu dăng ở giữa sườn hắc tháp, lúc này đã là ban đêm, một vầng trăng sáng như treo trên đỉnh hắc tháp, bị mây đen che khuất một nửa, như ẩn như hiện.

Trên không có năm tòa hắc tháp này, ầm ầm truyền đến thần uy tối nghĩ, tàn bạo, dữ tợn, lay động tâm linh, tựa hồ muốn đem hết thảy ác niệm trong nội tâm câu dẫn ra, làm cho người ta phát cuồng.

Thần bí, viễn cổ, hoang dã, chỉ có thể dùng sáu chữ này để hình dung cảnh tượng trước mắt!

A Lạp Cố ngây ngốc từ lâu. Nhìn thấy cảnh tượng này, lẩm bẩm nói: “Ma Thần Mạt Tổ Thần Điện, ma cung đệ nhất nhân gian!”

Trương Đức Bưu mỉm cười. Áp chế cảm xúc kích động trong lòng, nói: “A Lạp Cố tiên bối, đừng cảm khái, chúng ta đi!”

A Lạp Cố cười ha ha. Nói: “Đúng vậy, đợi chúng ta lấy được thần cách của Mạt Tổ, có cảm khái cũng không muộn!”

Hai người nhìn nhau cười. Nhất tề hướng một tòa hắc tháp gần nhất chạy đi, tốc độ vô cùng nhanh, phảng phất như jsi đạo lưu quang.

“Tài phú của ma cung, thần cách Mạt Tổ, ta đến đây!”

211. Chương 211: Thần Vương Bất Diệt Kim Thân

Tới Mạt Tổ ma cung càng gần, Trương Đức Bưu phát hiện các tòa ma cung càng khổng lồ. ngay cả một cái hắc tháp cũng cơ hồ cũng không thua kém thượng cổ pháp sư tháp, về phần ma cung trung tâm lại càng kinh người, chiếm diện tích rộng lớn.

Quả thực chính là ngũ trụ đỉnh thiên lập địa, từ đầu tới đuôi đều dựng thẳng tắp ở trong thiên địa. Cũng chỉ có thể giới ma pháp mới có thể có được kiến trúc to lớn như thế.

Hai người rất cục chạy đến dưới chân Mạt Tổ ma cung, nơi này thần uy đã nồng đậm đến mức có thể so sánh cùng Minh Thần huyết, bàng nhiên phái nhiên, trong đó hỗn loạn, tham lam, giết chóc, mơ màng, tàn

bạo các cảm xúc cực đoan cũng càng trở nên trầm trọng, nồng đậm, cũng may tu vi tới trình độ như Trương Đức Bưu cùng A Lạp Cống, ý chí kiên định, căn bản không bị các cảm xúc cực đoan ảnh hưởng.

Nếu là người thường. Chỉ sợ đã sớm bị cảm xúc cực đoan khống chế, làm trò hề.

“A Man, đa tạ người dẫn ta vào nơi này, lão tử đi trước một bước!”

A Lạp Cống đột nhiên cười ha ha, vọt người bay lên, hướng trên không Mạt Tổ ma cung thẳng tắp bay đi, không có một chút nghĩa khí, trước tiên lên cướp đoạt Mạt Tổ Thần Cách.

Trương Đức Bưu giận tím mặt, lại không thể nê hà, nếu đổi lại là hắn, khẳng định cũng muốn vứt bỏ A Lạp Cống, chính mình tiến đến cướp đoạt bảo vật.

Dù sao ở trong truyền thuyết, ăn Thần Cách có thể trở thành thần linh vĩnh hằng bất tử, hấp dẫn lớn như vậy đừng nói A Lạp Cống không thể chống cự, chỉ sợ bản thân cấp cũng không nhận được, muốn giết tới người chết ta sống!

“Bất quá kỳ quái chính là, Mạt Tổ Thần Cách từ thời kì viễn cổ đã tồn tại, vì sao các viễn cổ cường giả không có một ai đoạt nó đi?”

Trương Đức Bưu trong lòng ẩn ẩn cảm thấy được, Thần Cách có lẽ cũng không thần diệu giống như trong truyền thuyết vậy, hắn cũng không cho rằng chính mình là diễn viên duy nhất từ xưa đến nay, Mạt Tổ Thần Cách chỉ có chính mình mới có thể lấy được, cường giả viễn cổ tinh thông Đấu Chiến Thắng Quyết, người nào so với hắn càng thêm thần kỳ, càng thêm nghịch thiên?

“Bọn họ thậm chí ngay cả thần linh cũng có thể giết, vì sao lại lưu Thần Cách ở chỗ này? Ăn Thần Cách sẽ trở thành thần linh. Chính là truyền thuyết truyền lưu từ cổ chí kim, vị tất đã là thật sự” xem tại

Trương Đức Bưu dọc theo thang lầu xoắn ốc hướng về phía trước mà chạy như điên, thầm nghĩ: “Mặc kệ như thế nào, trước tiên đem Mạt Tổ Thần Cách thu vào trong tay, còn có bảo vật trong ma cung, cũng không thể buông tha!”

Hắn một đường chạy như điên, trong chớp mắt liền chạy đi hơn mười dặm, thang lầu của hắc tháp hình xoắn ốc, từ tầng dưới chót đến đỉnh tầng, chỉ sợ đến trăm dặm.

Trương Đức Bưu đột nhiên nhú nhú mày, hắn mới đi một phần mười. thần uy từ trong Mạt Tổ ma cung phát ra liên gia tăng gấp mấy lần. đọc truyện tại . Thần linh uy áp lại có thể quấy nhiễu Đấu Khí vận chuyển trong cơ thể hắn, xuất hiện cảm giác trì trệ rất nhỏ!

“Càng lên cao. Thần uy càng nặng, chỉ sợ tới đỉnh tầng, thần uy trầm trọng, không có bao nhiêu người có thể sử xuất toàn lực! Ha ha, A Lạp Cống khẳng định gặp tai ương ”

Hắn vừa mới nghĩ đến đây, đột nhiên đỉnh đầu truyền đến một tiếng hét thảm, vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên thấy A Lạp Cống từ trên cao rơi xuống, mới kêu thảm thiết mấy cái, đã rơi xuống nền đá bên dưới, đầu cắm sâu vào trong đất..

Trương Đức Bưu ghé vào vòng bảo hộ từ trên nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh giờ phút này chỉ còn một đôi chân lộ ra bên ngoài. Trong lòng sáng khoái vô cùng: “Lão hồn đản này, cư nhiên dám bỏ ta, xứng đáng bị như thế! Đáng tiếc tầng đá phía dưới còn không có cứng bằng đầu hắn, nếu không thật có thể khiến lão gia hỏa này đầu rơi máu chảy”

Đúng lúc này, đột nhiên nghe thấy một thanh âm kiêu ngạo xa xa truyền đến: “Oa ca ca, rốt cục đã đi ra! Vong linh lão quỷ, người nên cảm tạ ta, nếu không có ta, người đã sớm chết ở hỗn độn hôi tăn di, đây là Mạt Tổ ma cung sao?”

Không cần nhìn, Trương Đức Bưu cũng biết lao ra khỏi hỗn độn hôi tăn khẳng định là Thái Ca đại nhân, nghênh thanh nhìn lại, chỉ thấy Lục Dục Kim Quang Hồng đột nhiên đem theo Zaid trên lưng, lỗ mũi lao đến, há mồm phun ra một cái Hắc Âm đại quang cầu, oanh ở trên người Zaid còn chưa kịp phản ứng, đem vong linh Thánh Ma Đạo Sư đáng thương tạc đả bay lên, một lần nữa rơi vào trong hỗn độn hôi tăn!

“Thái Ca việc này không phúc hậu a, bất quá đổi lại là ta, cũng sẽ bảo nó làm như vậy ”

Trương Đức Bưu tròn mắt cứng lưỡi, chỉ nghe chích lão hồ kia hưng phấn oa oa kêu to, sáu cánh dùng sức vỗ mạnh. Gió lốc dựng lên, nhằm vào giữa Mặt Tổ ma cung.

“Ma Thần Mặt Tổ Thần Cách, là của lão hồ Thái Ca ta, ai dám tranh với Thái Ca, Thái Ca liền diệt!”

Trương Đức Bưu vỗ vỗ cái trán, không đành lòng nhìn lại.

Quả nhiên, chích lão hồ kia vọt tới nửa đường, thần uy mệnh mông cũng khiến ma pháp lực của nó nhiễu loạn, sáu cánh vô lực, rốt cuộc không khống chế được thân thể khổng lồ, từ không trung rơi xuống.

Giờ phút này, A Lạp Cống đã thanh tỉnh, chính mình rút ra từ trong Nham Thạch giống như nhỏ cái củ, lắc lắc cái đầu nặng nề. Đột nhiên nghe thấy trên đỉnh đầu có tiếng xé gió truyền đến, trong lòng giận dữ: “Ai dám đánh lên ta?”

Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một cái bóng to như ngọn núi nhỏ nện xuống đầu.

“Tên Man Tử kia quả nhiên đủ ngoan, lại đem con Hồng của hắn ném ra, trở thành ám khí đánh lên ta.”

Thái Ca rơi xuống, choáng váng đầu óc, mơ mơ màng màng nói: “Khi ta hạ xuống, giống như rơi trúng cái gì đó, hơn nữa nghe được một tiếng kêu thảm thiết, thê lương”

Lão hồ nâng mông lên, nhìn xuống phía dưới, lắc đầu nói: “Như thế nào không có? Chẳng lẽ là ảo giác” Mặt Tổ ma cung thần uy quá nặng, xem ra vẫn là thành thành thật thật tiêu sái đi lên.”

Thái Ca đứng dậy hướng một tòa hắc tháp đi đến, đại móng vuốt của nó nhấc lên, chỉ thấy A Lạp Cống in hình chữ “Đại” khảm ở bên trong nham thạch, lão Kiếm Thánh thất khiếu đổ máu, sau một lúc lâu mới hồi phục, trong lòng oán hận không thôi: “Lão tử từ lúc chào đời tới nay, đây là lần thứ ba chịu nhục! Lại nói tiếp, ba lượt đều là do một đôi chủ tớ này! Chẳng lẽ bọn họ là khắc tinh của ta ”

Ngay tại lúc này, Trương Đức Bưu đã nhanh chóng chạy được một nửa hắc tháp, đỉnh tháp ầm ầm hiện ra. Trong lòng không khỏi mừng rỡ.

Mà các cường giả tiến đến thám hiểm tâm bảo, cũng lần lượt đi vào trung tâm hỗn độn hôi tẫn, nhìn thấy Mặt Tổ ma cung vô cùng đồ sộ to lớn, người nào có thể nhìn được lòng tham? Một đám đều hướng ma cung trung gian bay đi, không ngờ không ai có thể tiếp cận ma cung kia, đều té ngã, từ không trung rơi xuống dưới.

các cường giả mặc dù thần thông quảng đại, nhưng sau khi ăn đau khổ, cũng không thể không thành thành thật thật đi thang lầu.

Trương Đức Bưu tranh thủ lúc rảnh rỗi, đại khái sổ sổ, trong lòng khiếp sợ không thôi: “Hai mươi ba tên cao thủ Thánh cấp, còn có rất nhiều gương mặt, không ít Thánh cấp ma thú cũng đến góp vui, xem ra cường giả trên đại lục đều chiếm được tin tức, đến hỗn độn hôi tẫn! Nếu các cao thủ đều lên đến, làm sao còn có phần của ta?”

Nghĩ đến đây, Man Tử sinh lòng ác độc, Man Đẩu Khí vọt tới dưới chân, chân trước đi qua, thang lầu xoắn ốc sau lưng liền lập tức sụp xuống. Dem thang lầu phá hủy.

Mà ở các tòa hắc tháp khác người thứ nhất trèo lên thấy vậy, cũng đồng dạng học theo, làm đúng cách, hủy diệt thang lầu xoắn ốc, thậm chí Thái Ca đã ở trên một tòa hắc tháp khác phá hư bốn phía, đám cường giả đi theo phía sau bọn họ tức giận, mắng không dứt, chỉ phải lấy ra tự thân vũ khí, cắm vào vách đá phía trên hắc tháp, mà leo lên.

Trương Đức Bưu nhún nhún vai. Đối với những người này nhục mạ mắt diếc tai ngơ, thậm chí nghĩ: “Tuy rằng phá đi thang lầu vẫn không làm khó được các gia hỏa cường hãn, nhưng tốt xấu gì cũng có thể ngăn cản bọn họ một chút. một lát công phu này, liền đủ cho ta đem Mặt Tổ ma cung cướp sạch không còn!”

Rốt cục, hắn dẫn đầu đi lên đỉnh hắc tháp, nhất thời cảm giác được Đẩu Khí trở nên trầm trọng, vận chuyển trì trệ. Tu vi thăng tấp giảm xuống!

Thần uy đã xa xa vượt qua uy áp của Minh Thần huyết, khủng bố đến cực điểm, trầm trọng đến cực điểm, lấy trình độ Đẩu Khí tinh thuần của hắn, thể nhưng cũng bị áp chế một nửa tu vi!

“Trình độ tinh thuần Đầu Khí của ta, tuy rằng so ra kém A Nhĩ Đan, nhưng so với những người khác muốn cao hơn rất nhiều, ta bị áp chế một nửa tu vi, cường giả khác khẳng định không chịu nổi. Khó trách thánh cấp cao thủ này, bay đến nơi này liền rơi xuống.”

Trương Đức Bưu trầm nghĩ.

Đi đến đỉnh tháp. Phía trước là một cái thông đạo sâu thẳm, đi thông tới trung tâm hắc tháp, phía trên thông đạo viết mấy cao đẳng Tinh Linh ngữ cổ đại.

Trương Đức Bưu ở trong tinh để học viện từng học qua loại ngôn ngữ này, tinh tế đọc, nhẹ giọng nói: “Bổ Lạp Sĩ thần tướng bảo hộ cung.”

“Xem ra, nơi này là cung điện của Bổ Lạp Sĩ thần tướng mộ trong tám đại thần Mạt Tổ ma cung. Bổ Lạp Sĩ thần tướng, hẳn là đã chết không biết bao nhiêu vạn năm, nói vậy trong cung điện bảo tồn không ít thứ tốt.”

Trương Đức Bưu nhắc chân đi vào trong thông đạo, chỉ thấy trong thông đạo có chút ánh sáng. Cũng không có âm u như trong tưởng tượng, vách tường phía trên thông đạo được khảm một viên khối thánh thú chi nhân. cách mỗi mười bước có một viên.

Thời kì Viễn cổ thánh thú nhiều hơn hiện nay nhiều, nói vậy đây đều là Ma Thần Mạt Tổ cùng tám đại thần ăn thịt thánh cấp ma thú sau đó lưu lại thánh thú chi nhân, đem mắt khảm ở bên trong ma cung, để chiếu sáng và trang trí.

“Nhiều mắt thánh thú như vậy, bốn tòa thần tướng bảo hộ cung cùng Mạt Tổ ma cung, chỉ sợ cũng đủ cho Bích Tỷ Dao của ta tiến hóa thành thần khí!”

Man Tử ý tưởng cướp đoạt, đem tất cả thánh thú chi nhân mình nhìn thấy tháo xuống, đều khảm lên Bích Tỷ Dao, chỉ thấy nơi hắn đi qua, nguyên bản thông đạo sáng ngời nhất thời trở nên một mảnh u ám

Đã làm chuyện xấu, phải làm đến cùng, bịt kín thông đạo, khiến các cường giả đi sau không có đường đi Mạt Tổ ma cung!”

Trương Đức Bưu nghĩ đến đây, lập tức động thủ, một quyền oanh ở trên vách đá thông đạo. Nào biết một quyền này hạ xuống, vách thông đạo kia nhiều thêm một cái quyền ấn, cũng không bị vỡ ra.

”Kỹ xảo luyện kim thật cứng rắn! một quyền này của ta có được lực lượng của một con rồng, cho dù là vũ khí cấp truyền kỳ cũng bị đánh thủng. thông đạo này chỉ sợ che kín luyện kim ký hiệu. Nhất thời không thể phá hủy

Trương Đức Bưu buông ý tưởng tha này, tháo xuống hơn ba mươi khối thánh thú chi nhân, rốt cục đi vào trong Bổ Lạp Sĩ thần tướng bảo hộ cung. Chỉ thấy bảo hộ cung là một hình bán nguyệt thật lớn, trên trần nhà, thánh thú chi nhân giống như sao trời, sáng ngời loá mắt.

Trực diện thông đạo chính là một pho tượng ngai vàng, cực kỳ lộng lẫy xa hoa, cơ hồ có thể so sánh với Thánh Nguyên vương tọa!

Phía sau ngai vàng chính là đường đi thông Mạt Tổ ma cung, chỉ cần đi qua là có thể tiến vào Mạt Tổ ma cung!

Trương Đức Bưu nhìn thánh thú chi nhân trên trần nhà, trong lòng ngổ phan loạn khiêu, nhưng không lập tức động thủ, ngược lại lập tức ngưng tụ Ma Thần Chân Thân, cầm trong tay năm thanh vũ khí, cẩn thận vạn phần.

Ở trong Bổ Lạp Sĩ thần tướng bảo hộ cung, cũng không chỉ có một mình hắn!

phía trước ngai vàng to lớn trong điện phủ, có một người khổng lồ đang quỳ, người nọ mặt hướng ma cung, quì một gối, phảng phất như hướng Ma Thần Mạt Tổ mà cầu nguyện, lại tựa hồ bảo hộ con đường đi thông ma cung.

Ma Thần Chân Thân của Trương Đức Bưu tuy rằng cũng được xưng là người khổng lồ, nhưng so sánh với hắn, quả thực chỉ là một hài đồng chưa lớn!

Chung quanh người khổng lồ này, rơi rụng vô số cự kiếm long lánh, các cự kiếm đã trải qua hơn mười vạn năm, nhưng vẫn tản ra từng trận hàn khí. Sát khí tràn ngập!

Các cự kiếm phẩm chất đều cao đến đáng sợ, mỗi một thanh cơ hồ đều tiếp cận vũ khí cấp truyền kỳ, thậm chí có mấy thanh kiếm có thể so sánh cùng vũ khí cấp truyền kỳ

Trương Đức Bưu con mắt híp lại, âm thầm đánh giá người khổng lồ này, chỉ thấy người này báo đầu quyền cánh, nhân thân điều vĩ. Hai cánh gắt gao khép kín, dán tại phía sau, rõ ràng là một quái vật nửa người nửa thú!

Đông. Đông, đông, ”

Trái tim quái vật nửa người nửa thú này vậy mà còn chậm rãi nhảy lên, máu chảy xuôi, mỗi lần trái tim nhảy lên một chút, hơn một ngàn thanh cự kiếm cũng reo lên theo, đình linh linh rung động.

Từ trên người hấn tản ra hung uy làm cho người ta hít thở không thông, cuồng bạo, giết chóc, huyết tinh, thậm chí không đứng trực diện với người này, cũng đủ để kẻ khác phát cuồng, phảng phất chỉ cần có người dám can đảm đi qua bên người hấn, hấn liền lập tức bạo khởi giết người!

Loại hung uy này. Trương Đức Bưu chưa bao giờ gặp qua!

“Chẳng lẽ người này chính là Bồ Lạp Sĩ thần tướng bảo hộ cung điện này? Hấn không phải đã chết sao.”

Trương Đức Bưu trong lòng khiếp sợ không hiểu, hấn có thể nhìn ra được, vị Bồ Lạp Sĩ thần tướng này sớm bị các viên cổ cường giả giết chết. Bất quá tuy rằng hấn đã chết đi, nhưng thân thể hấn đã tu luyện đến một loại cảnh giới huyền diệu thần kỳ. Mặc dù ý thức biến mất, thân thể lại như còn sống.

Hơn nữa khối thi thể không có linh hồn này, chấp niệm khi còn sống bảo hộ ma cung đã in thật sâu vào bên trong thân thể, do đó nổi lên một cỗ sát khí, ai dám từ nơi này thông qua, sẽ lọt vào công kích cường đại nhất của hấn sau khi chết!

Một chiêu!

Chỉ có một chiêu!

Một chiêu công kích cường đại nhất, sau đó Bồ Lạp Sĩ thần tướng sẽ hoàn toàn hao hết sát khí, chấp niệm biến mất, do đó mới chân chính là tử vong!

“Dem tinh thần, thân thể cùng ý chí rèn luyện đến cường đại như thế, thực là một đối thủ khả kính mà đáng sợ.”

Trương Đức Bưu im lặng. Lúc này hấn mới chú ý tới sát khí của Bồ Lạp Sĩ thần tướng cũng không phải nhằm vào hấn, mà là nhằm vào hai người khác trong điện phủ, trong đó một người là người quen của hấn, nhân thân long vĩ Hầu Nhân Ma Ni, hoặc phải nói là Đồ Thần Cố Đồ Tư, Thần Vương điện Vu Yêu trưởng lão!

Trương Đức Bưu ánh mắt đảo qua trên người Đồ Thần Cố Đồ Tư, sau đó lập tức dừng lại trên người tên còn lại, đồng tử không khỏi kịch liệt thu nhỏ lại!

Đó là một gã trẻ tuổi phong thần sâu sắc, dung mạo tuấn mỹ, cử chỉ tao nhã, một loại khí tức âm nhu tự nhiên từ trong thân thể toát ra, thậm chí ngay cả tao nhã Tinh Linh trong truyền thuyết, đặt ở trước mặt hấn cũng sẽ ảm đạm thất sắc.

Sát khí của Bồ Lạp Sĩ thần tướng đúng là nhằm vào hấn mà đến, hiển nhiên là người này tính toán đi qua, cho nên xúc động sát khí của hấn!

Giờ phút này gã trẻ tuổi kia sắc mặt dần dần ngưng trọng, chậm rãi hướng Bồ Lạp Sĩ thần tướng đi đến, rõ ràng là muốn cùng Bồ Lạp Sĩ lấy cứng chọi cứng. Lấy cường phá cường, mạnh mẽ tiếp một kích cực mạnh sau khi chết của hấn!

Trương Đức Bưu nhìn thấy gã trẻ tuổi bước từng bước một tới gần Bồ Lạp Sĩ thần tướng, cước bộ hạ xuống, thân thể cũng bắt đầu biến hóa. Một lớp vảy tinh mịn từ dưới làn da bắn ra. Nhanh chóng bao phủ khắp thân hình hấn, thậm chí hai má cùng mi mắt, cũng che kín tề lân màu vàng!

Thân thể hắn cũng dần dần biến hóa, “rắc rắc” sinh trưởng rất nhanh, sau mười bước, ngưng tụ thành một pho tượng Ma Thần chi khu. So với Ma Thần Chân Thân của Trương Đức Bưu còn khổng lồ hơn, thẳng bức Bồ Lạp Sĩ thần tượng!

Lược sát, lược sát. Một cái cánh tay từ dưới nách gã trẻ tuổi kia dài ra, cùng sở hữu tám cái cánh tay, huyết nhục chi khu. Phía sau một cái đuôi đen xì mập mạp không ngớt, càng ngày càng dài, hình thành một cái đuôi rắn, dáng vẻ khí thế vô cùng độc ác, nhất thời quét sạch vẻ tao nhã của hắn, trở nên dữ tợn vạn phần!

Trương Đức Bưu sắc mặt kịch biến: “Thần Vương Bất Diệt Kim Thân!”

212. Chương 212: Ma Thần Thủ Vệ

Thần Vương Bất Diệt Kim Thân là tuyệt học của Thần Vương điện, lúc trước Thái Ca cùng chủ cũ là Thánh Ma Đạo Sư đi Thần Vương điện trộm đồ, chính là Thần Vương Pháp Điển, mà Thần Vương Bất Diệt Kim Thân bao hàm bên trong Thần Vương pháp điển.

Loại tâm pháp này, xa xa vượt qua Long Mông Bảo Tượng, Thái Thần Phát Năng Thắng Quyết, cùng với Đại Xích Thiên Ma Thần Quyết trong Tà Linh Thánh Điện, là đương kim Đấu Khí tâm pháp bài danh đệ nhị, gần với Đấu Chiến Thắng Quyết.

Tuy rằng trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng do Thần Vương điện bài danh, nhưng Thần Vương điện cũng không có làm loạn, không cố ý nâng Thần Vương Bất Diệt Kim Thân lên, tương phản, bọn họ bài danh uy lực của các loại tâm pháp cực kỳ chuẩn xác, hoàn toàn có thể nói là công chính vô tư.

Trương Đức Bưu sở dĩ liếc mắt một cái liền nhận ra gã trẻ tuổi kia sử dụng chính là Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, bởi vì hắn ở hắc thạch thiết ngục từng gặp được, tám ngục thủ trấn thủ hắc thạch thiết ngục là đến từ Vực Ngoại Ma tộc của thế giới kia, tự xưng Thần Tộc, trong không gian Thánh Nguyên vương tọa điêu khắc mấy trăm vị cường giả cũng chính vì kỷ niệm thời đại Thánh Nguyên ma pháp, bởi vì chống cự Vực Ngoại Ma tộc xâm lấn mà hy sinh anh dũng.

Mà nay gã trẻ tuổi sử dụng Bất Diệt Kim Thân, cùng Vực Ngoại Ma tộc bộ dáng cơ hồ không có phân biệt, ngoại trừ nhan sắc có điều bất đồng. làn da Vực Ngoại Ma tộc là hắc sắc, mà Bất Diệt Kim Thân của hắn là hoàng kim.

Ở trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, chỉ có ba loại tuyệt học có thể ngưng tụ chân thân, phân biệt là Đại Xích Thiên Ma Thần Chân Thân trong Tà Linh Thánh Điện, Đại Thiên Ma Bạch Cốt Chân Thân trong Minh Thần Bảo Điện cùng Thần Vương Bất Diệt Kim Thân trong Thần Vương Pháp Điển, các chân thân cũng không phải Đấu Khí tuyệt học bình thường, mà là tham chiếu cấu tạo thân thể thần linh, ngưng tụ ra thân thể bất diệt!

Nghe Đấu Khí lưu động trong cơ thể gã trẻ tuổi này mệnh mông, Trương Đức Bưu liền có thể khẳng định loại tuyệt học Thần Vương Bất Diệt Kim Thân này, cho dù không bằng Ma Thần Chân Thân của hắn, cũng cách không xa!

Ti...

Gã trẻ tuổi kia sau khi ngưng tụ Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, đột nhiên Tinh Thần Lực điên cuồng khởi động, dần dần hình thành một con mắt cực lớn ở sau người, Chân Thập Chi Nhãn!

Chân Thập Chi Nhãn của hắn cùng Trương Đức Bưu rất khác biệt, không chỉ lớn đến bất khả tư nghị, hơn nữa đồng tử là một xà đồng hẹp dài, âm trầm quỷ dị.

“Tinh Thần Lực của hắn xa xa vượt qua cấp bậc Thánh Ma Đạo Sư, thế nhưng đã muốn tu luyện đến cảnh giới tinh thần căn nguyên, quả thực siêu việt vô số người, thẳng bức cường giả thượng cổ!” xem tại

Đột nhiên trong lòng Trương Đức Bưu dâng lên một cỗ sát ý, rốt cuộc không thể ngăn chặn, trong mắt hung quang bắn ra bốn phía.

Thần Vương điện là địch nhân của Nam Cương Man Tộc, sớm muộn gì cũng ở trên chiến trường phân sinh tử. Mà gã trẻ tuổi này thế nhưng đột phá đến cảnh giới huyết nhục trọng sinh, phải biết rằng tuyệt đại đa số Kiếm Thánh đều bị khốn thủ ở cảnh giới này, thậm chí lão quái vật A Lạp Cố đã sống mấy trăm năm, vẫn không thể tiến vào cảnh giới tinh thần căn nguyên!

Gã trẻ tuổi này khẳng định sẽ trở thành kình địch trong tương lai, tương lai phải phân sinh tử với hắn, không bằng hiện tại liền giết hắn!

“Tương lai Thần Vương điện cùng triều đại Nam Minh công quốc tấn công Nam Cương tộc của ta, không biết sẽ có bao nhiêu người chết ở trong tay hắn, nhất định phải giết hắn!”

Trương Đức Bưu Ma Thần Chân Thân bá bá rung động, ba đầu sáu tay, ba Chân Thật Chi Nhân cùng nhau mở ra, sát khí nhất thời tăng lên tới cực điểm, chặt chẽ tập trung vào hắn!

Gã trẻ tuổi kia đúng là Đan Mã Sĩ. Đột nhiên cảm giác được sát khí phía sau, cước bộ thoáng dừng lại, khối xà đồng Chân Thật Chi Nhân nhìn Trương Đức Bưu.

“Đồ Thản sư thúc, ngươi ngăn hắn lại.”

Đồ Thản Cổ Đô Tư ha hả cười nói: “Đan Mã Sĩ yên tâm, hắn không thể quấy nhiễu nhiều người. doc truyện tại . Bồ Lạp Sĩ đã chết không biết bao nhiêu vạn năm, chỉ còn chấp niệm cùng sát khí chống đỡ hắn, chỉ cần sát khí tiêu tán, chấp niệm sẽ biến mất. Sư đệ, ngươi đối phó một kích của hắn, đi thẳng tới ma cung tìm kiếm Mạt Tổ Thần Cách, ta còn có một số việc cần nói chuyện cùng với Đức Bưu Man Chuy tiểu huynh đệ!”

Dứt lời, hai đại Kiếm Thánh thi vươg theo không gian môn hộ đi ra, một tả một hữu đứng ở hai bên.

Trương Đức Bưu khẽ nhíu mày, trong lòng thất kinh: “Ngay cả cường sư Kiếm Thánh Odin Ehm, cũng bị hắn hạ độc thủ? Khó đối phó.”

Đúng lúc này, sát khí trên người Bồ Lạp Sĩ thần tướng phát ra càng nồng đậm, tim đập cũng dần dần kịch liệt, phanh, phanh, phanh, chấn động không thôi.

Tê, hô.....

Tê, hô.....

Trương Đức Bưu hoảng sợ phát hiện, Bồ Lạp Sĩ, vị thần tướng này đã chết đi, lồng ngực thế nhưng cùng tiếng tim đập, bắt đầu phun ra nuốt vào một dòng khí, mà theo hắn hô hấp, mấy trăm cự kiếm rơi rụng ở trong điện phủ phảng phất bị lực lượng vô hình dẫn dắt, chậm rãi chấn động” đình linh linh minh vang.

Đột nhiên, trong đó một thanh cự kiếm thoát ly khỏi mặt đất, bay giữa không trung, quay chung quanh Bồ Lạp Sĩ, chậm rãi xoay tròn bay vút lên, tiếp theo càng nhiều cự kiếm lăng không bay lên, gia nhập vào hàng ngũ xoay tròn, gào thét không dứt!

Trương Đức Bưu còn không kịp kinh ngạc, đột nhiên chỉ thấy Bồ Lạp Sĩ thần tướng hô một tiếng mở hai cái cánh ra, các cự kiếm “rầm rập” tụ cùng một chỗ, hình thành một thanh đại kiếm cao tới trăm mét, thẳng tắp dựng đứng ở trên đỉnh đầu của hắn!

Trong một khắc Bồ Lạp Sĩ thần tướng xoay người, đại kiếm đột nhiên đánh xuống, xé rách không gian, trong nháy mắt liền đâm vào mi tâm Đan Mã Sĩ!

Ngay sau đó, thần tướng nửa người nửa thú rút cục xoay người, hướng Đan Mã Sĩ đánh tới, thân ảnh hắn vừa động, chỉ nghe âm một tiếng nổ, cả điện phủ tất cả không gian thế nhưng bị thân thể hắn kéo song song về phía trước đi, ngang nhiên áp chế Đan Mã Sĩ!

Hắn công kích không chỉ nhằm vào một mình Đan Mã Sĩ, Trương Đức Bưu, Đồ Thản Cổ Đô Tư rõ ràng cũng nằm trong đó, chẳng qua Đan Mã Sĩ đối mặt với công kích vô cùng tàn nhẫn!

Không gian lực va chạm!

“Không xong!”

Ba người đồng thời cảm giác được nguy hiểm trí mạng, Trương Đức Bưu lập tức thật dài hít vào một hơi, trong nháy mắt đâm ra không biết bao nhiêu quyền về phía trước, Đấu Khí hân vô cùng hùng hậu, ngạnh sinh sinh đem không gian trước người đánh thành một đạo vách tường, chắc chắn có thể so với vũ khí cấp truyền kỳ, thậm chí siêu việt thân thể hân!

Thiếp!

Vách tường gặp phải không gian lực của Bồ Lạp Sĩ thần tướng, không hề trì hoãn liền tan rã, sáu cánh tay của Trương Đức Bưu, cong cong hung hăng đâm tới, không ngừng ra đòn nghiêm trọng, một đạo không gian chỉ tưởng thoát phá, lại đánh ra một đạo, gắt gao chống cự!

Cổ cự lực không thể địch nổi này bức lui hân đi bước một, rốt cục tựa vào trên vách tường diện phủ, huyết nhục cùng Đấu Khí đều bị gắt gao ngăn chặn, Tinh Thần Lực cũng bị phản hồi đến mi tâm, không thể động đây!

Mà ở một nơi khác, Đồ Thẩn Cố Đô Tư cường độ thân thể xa xa không thể so với Trương Đức Bưu, càng thêm không chịu nổi, thân thể trong nháy mắt liền bị không gian lực đè ép, đè cho bằng, gắt gao tựa vào vách tường diện phủ, thân thể nhất thời phân giải, lộ ra một bộ cốt cách kim quang sáng lạng!

Odin Ehm cùng Kim Đô Lễ hai đại thi vương cũng bị như thế, hoàn toàn bị áp thành một miếng thịt nát!

Đan Mã Sĩ tu vi cao nhất, nhưng lại bị thương nặng nhất!

Tám cánh tay của hân đều là huyết nhục tàn chi, trước nâng lên bốn cánh tay ngạnh kháng đại kiếm của Bồ Lạp Sĩ thần tướng, khi không gian lực đè xuống, đuôi rắn phía sau vẩy thật mạnh về phía trước, “đề” một tiếng đem không gian xé rách, thế nhưng cùng Bồ Lạp Sĩ lấy cứng chọi cứng!

Oanh! Oanh! Oanh!

Bồ Lạp Sĩ đánh ra ba quyền, đệ nhất quyền khiến cho tám cánh tay của hân hoàn toàn nổ nát, đệ nhị quyền chặt đứt đuôi rắn của hân. Đệ tam quyền oanh ở ngực hân, đánh nát thân thể được xưng bất tử bất diệt kim thân của hân!

Kim thân bị phá, thân thể Đan Mã Sĩ rách nát không chịu nổi, bay ngược ra sau, đồng dạng bị đè ép ở trên vách tường, không thể động đây, thậm chí ngay cả máu tươi trong miệng phun ra, cũng trong nháy mắt bị bốc hơi sạch sẽ!

Bồ Lạp Sĩ đánh ra ba quyền này, đột nhiên không nhúc nhích, kiếm quang đầy trời rầm rạp rơi xuống đất, đều biến thành sắt vụn, tan nát!

Rốt cục, không gian lực biến mất, đám người Trương Đức Bưu chật vật không chịu nổi. Trong miệng máu tươi không ngừng trào ra. Ngay cả năng sức lực nâng đầu ngón tay lên cũng không có, cốt cách trong cơ thể bọn họ, tựa hồ đều bị ép tới dập nát.

Mặt Tổ ma cung có tám đại thần tướng, một kích kia lại hung hãn như vậy!

Đan Mã Sĩ bắt đầu chữa trị thân thể, Huyết Nhục Trọng Sinh, bất quá hân trực diện đấu với Bồ Lạp Sĩ, đã bị thương quá nặng, Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực đều suy yếu trên diện rộng độ, tốc độ Huyết Nhục Trọng Sinh không nhanh bằng trước.

“Ta bị thương rất nặng, chỉ sợ tiểu tử Man Tử kia so với ta còn muốn thảm hơn, hân đánh sâu vào Đấu Thánh thất bại, còn không có linh ngộ sinh mệnh căn nguyên, đạt tới cảnh giới huyết nhục trọng sinh, ”

Đan Mã Sĩ miễn cưỡng... Nhìn lại, chỉ thấy Trương Đức Bưu quả nhiên cốt cách cùng cơ thể tấn toái, đang ở nơi đó chậm rãi khôi phục.

Bất quá tốc độ khôi phục của hân căn bản không thông thả giống như trong tưởng tượng của Đan Mã Sĩ, thế nhưng cùng Đan Mã Sĩ kém không có mấy!

“Không xong, tiểu tử này đối với ta động sát khí, nếu hân chữa trị thân thể xong trước, ta hôm nay sẽ chết không nơi táng thân!”

Trán Đan Mã Sĩ không khỏi toát mồ hôi lạnh, gia tốc Đẩu Khí lưu chuyển, nào biết kinh mạch hần cơ hồ nát sạch sẽ, Đẩu Khí vừa động, liền đau đớn khó nhịn, không khỏi mặt nhăn mày nhíu.

Mà Trương Đức Bưu cũng tính toán giống hần, hai người đều là tuổi trẻ tuần kiệt, tương lai khẳng định là cục diện không chết không ngừng, ai đứng lên trước, ai chính là người thắng cuối cùng, xử lý đối thủ, gạt bỏ nguy hiểm tương lai!

“Khanh khách”

Hai người đang giành giật từng giây, trong điện phủ trống rỗng, đột nhiên vang lên một trận cười quỷ dị, thân thể Đồ Thần Cổ Đô Tư đã muốn hoàn toàn biến mất chỉ còn lại có cốt lâu, bộ xương khô hoàng kim kia đột nhiên đứng lên, cười khanh khách không ngừng.

Trương Đức Bưu sắc mặt khê biến, hừ lạnh nói: “Lão bộ xương khô, ngươi cười cái gì?”

Đan Mã Sĩ sắc mặt cũng không đẹp chút. Ôn nhu nói: “Đồ Thần sư thúc, có chuyện gì tốt đáng để người cao hứng như vậy?”

Bộ xương khô hoàng kim kia vặn cổ, đầu bộ xương khô quay quanh cổ hai vòng, trong hốc mắt toát ra hỏa quang sâu kín, cười to “cạc cạc”, thanh âm chói tai.

“Đương nhiên là có chuyện cao hứng, bất quá là việc vui của ta, còn là bi kịch của các người a, các người biết ta đang cười cái gì không? Ta đang cười, sau cùng, ta mới là người thắng cuối cùng!”

Đồ Thần Cổ Đô Tư vươn cánh tay kim quang, đón ánh sáng, cẩn thận đánh giá, giống như đang nhìn vật xinh đẹp nhất trên đời, vừa lòng vạn phần, nhẹ giọng nói: “Đan Mã Sĩ sư đệ có lẽ không biết? Cốt lâu này, chính là mệnh hạn của ta, cất giấu linh hồn ta, đã bao nhiêu năm nhớ không rõ nữa, năm đó ta cũng có một lần kỳ ngộ, được một vị viễn cổ cường giả lưu lại cốt hài, nhưng không bao lâu ta bị A Mộc Man Chuy đánh nát thân thể, lúc ấy ta liền quyết định, đem bộ cốt cách này trở thành mệnh hạn của ta. Hiện giờ xem ra, quả nhiên là một quyết định vô cùng anh minh.”

“Có khối mệnh hạn này, ngay cả Bồ Lạp Sĩ. người thủ hộ Viễn cổ Ma Thần cũng vô pháp giết chết ta! Hơn nữa...”

Hỏa quang trong mắt bộ xương Hoàng kim nhảy lên, tựa hồ cực kỳ kích động: “Hơn nữa, còn có hai, a, không, là ba thân thể tốt nhất, chờ ta xâm chiếm ký sinh, ”khanh khách“, còn có chuyện gì so với chuyện này tốt đẹp hơn sao? Ha ha ha ha, ”

Trương Đức Bưu sắc mặt xanh mét, mặc không lên tiếng, tiếp tục toàn tâm toàn ý chữa trị thân thể.

Đan Mã Sĩ sắc mặt so với hần càng thêm khó coi, hai người bọn họ đều là tuyệt đỉnh cao thủ đương thời, kỳ tài có một không hai, chính là nhân vật tiền đồ vô lượng, thật không ngờ thể nhưng lưu lạc đến mức bị một gã đại Vu Yêu xâm chiếm thân thể!

“Các người yên tâm, tạm thời ta còn không chiếm cư thân thể các người, bởi vì hiện tại ta có đồ chơi rất tốt, ”

Đồ Thần Cổ Đô Tư “lạc sát lạc sát” đi đến trước mặt Bồ Lạp Sĩ thần tướng, thanh âm mê ly, khê cười nói: ” thân thể một pho tượng viễn cổ thần tướng, so với các người cường đại hơn nhiều lắm. Ta sẽ đem người nuôi dưỡng, đợi ta chán thân thể viễn cổ thần tướng, mới đổi một thân thể khác”

Phanh!

Tay bộ xương khô vừa mới chạm đến Bồ Lạp Sĩ thần tướng, đột nhiên vị thân thể viễn cổ cường giả này nứt vỡ ra, ở trong trần ngập bụi mù hóa thành một đồng bụi!

Đồ Thần Cổ Đô Tư ngẩn ngơ, sau một lúc lâu vẫn chưa phục hồi tinh thần. Bồ Lạp Sĩ thần tướng cũng không cường đại hơn so với cường giả đuổi giết Ma Thần Mạt Tổ, thân thể các cường giả này đều đã bị ăn mòn, chỉ còn lại có bộ xương, thân thể hần sở dĩ không hủy, đúng là bởi vì ý chí bảo hộ ma cung chống đỡ, hiện tại sát khí tiêu tán, thân thể nhất thời trở thành tro bụi, không còn tồn tại nữa!

“Thực là đáng tiếc a, vốn không nghĩ đến hiện tại phải động thủ giết chết các người, nhưng thân thể Bồ Lạp Sĩ đã bị hủy, xem ra đành phải ủy khuất một trong các người.”

Đồ Thần Cố Đô Tư hướng hai người đi đến, mỉm cười nói: “Nếu không, các người thương lượng một chút, ai cố gắng hiến thân thể cho ta hưởng dụng đây?”

“Không cần thương lượng!”

Trương Đức Bưu cùng Đan Mã Sĩ trầm miệng một lời, hai người nhất tề đứng lên, lạnh lùng nhìn hắn, sát khí tràn ngập. Đan Mã Sĩ song chưởng đã sinh trường ra, cực đại Chân Thật Chi Nhân đứng thẳng ở sau đầu.

Mà khí thế của Trương Đức Bưu cũng trong nháy mắt tăng vọt, Tinh Thần Lực ngưng tụ ra ba đầu, ba Chân Thật Chi Nhân, ba loại thanh âm “ầm ầm” chấn vang, cười lạnh nói: “Đồ Thần Cố Đô Tư, người nhiều lời vô nghĩa, đợi thời gian dài như vậy mới xuống tay với chúng ta!”

Đan Mã Sĩ cũng mỉm cười nói: “Đúng vậy, Đồ Thần sư thúc, nếu người lúc ấy liền xuống tay với chúng ta, chúng ta căn bản không có đường sống. Mà hiện tại, chỉ sợ tuổi người quá lớn, đã quên ta tu luyện đến tinh thần căn nguyên cảnh giới, chút điểm thương thế này với ta mà nói một lát sẽ phục hồi như cũ! Hơn nữa, người đã già hồ đồ, lại nói cho chúng ta mệnh hạn của người, chỉ cần hủy diệt mệnh hạn của người, người liền hoàn toàn tử vong!”

Đồ Thần Cố Đô Tư im lặng, đột nhiên cười khanh khách nói: “Các người thương thế căn bản không có phục hồi như cũ, cứ nhiên dám gạt ta?” Dứt lời, đột nhiên bạo khởi, hướng hai người đánh tới!

Trương Đức Bưu sắc mặt không thay đổi, khoe miệng lộ ra cười lạnh, Đan Mã Sĩ nhìn hắn một cái, trong lòng âm thầm bội phục, kiên trì kêu lên: “Đồ Thần sư thúc, hôm nay chính là tử kỳ của người!”

Đồ Thần Cố Đô Tư vọt tới một nửa lộ trình, đột nhiên hừ một tiếng, thân thể toát ra một cỗ hắc vụ, đem bộ xương hoàng kim quấn quanh, gào thét hướng Mặt Tổ ma cung phóng đi, cạc cạc cười nói: “Cho dù các người là thật là giả, ta cũng không mạo hiểm như vậy, trước tha cho các người một con đường sống.”

Thanh âm rất nhanh biến mất trong thông đạo thật dài, Đan Mã Sĩ rút cục nhẹ nhàng thở ra, cười khổ nói: “Hắn quả nhiên không dám mạo hiểm như vậy, Đồ Thần sư thúc sống quá lâu, lại càng sợ chết, càng sợ mạo hiểm, người chính là Đức Bưu Man Chuyết? Bỉ nhân Đan Mã Sĩ, Đức Bưu huynh đệ quả nhiên là đảm nhân (can đảm), nói vậy thân thể của người cũng không hoàn toàn khôi phục đi?”

Trương Đức Bưu mỉm cười gật đầu, ánh mắt lóe ra, nói: “Hiện giờ chúng ta có thể xem như hòa thuận, không bằng tạm thời không nên động thủ, chờ tương lai trên chiến trường tái nhất quyết sinh tử. Người cảm thấy thế nào?”

Đan Mã Sĩ ánh mắt chớp động, gật đầu cười nói: “Đề nghị tốt!”

“Không tốt!”

Trương Đức Bưu đột nhiên quay đầu, sắc mặt kịch biến: “Đồ Thần Cố Đô Tư đã trở lại!”

Đan Mã Sĩ vội vàng quay đầu, đã thấy phía sau rồng tuếch, thâm nghĩ trong lòng một tiếng không xong, còn không kịp phản ứng, liền bị Trương Đức Bưu một quyền oanh vào ngực, nhất thời bắn ra, từ trên không hắc thấp té rất xuống!

Man Tử vỗ vỗ tay, mặt không chút thay đổi nói: “Trên chiến trường quyết sinh tử? Những lời này người cũng tin sao, thực là thái độ mới xuất đạo, thực lực cao, đầu óc đơn giản.”

213. Chương 213: Đồ Thần Không Sai (thượng)

Đức Bưu cùng Đan Mã Sĩ đều bị thương cực kỳ nghiêm trọng. Nhất là Đan Mã Sĩ lại chịu công kích trực diện của Bồ Lạp Sĩ thần tướng. Dù là hấn tu vi kinh thiên động địa, cũng bị đánh thành trọng thương, Đẩu Khí thông đạo tấn tới, Đẩu Khí hỗn loạn, nhất thời bán tiền gian (chỉ thời gian rất ngắn) căn bản không thể khôi phục thực lực.

Trương Đức Bưu Đầu Khí thông đạo dị thường cứng cõi, thông đạo không có xuất hiện tổn thương quá lớn, nhưng đồng dạng cũng bị thương nặng, so với Đan Mã Sĩ không kém bao nhiêu.

Cho nên hai người trong nháy mắt hình thành ăn ý, đem Đồ Thần Cổ Đô Tư dọa chạy.

Bất quá, đợi trên chiến trường tái nhất quyết sinh tử, Man Tử chỉ là vui đùa, nhưng Đan Mã Sĩ tin là thật, tự nhiên là bị kích.

Nếu là cường địch, còn đợi cho đối phương ở trên chiến trường đại khai sát giới. Không bằng hiện tại liền thừa dịp hấn bệnh muốn mệnh hấn, trước hạ sát thủ, xử lý đối phương, lòng dạ đàn bà sẽ chỉ làm tộc nhân của mình gặp tai ương.

Trương Đức Bưu đi ra khỏi thần cung do Bố Lạp Sĩ thần tướng bảo hộ, đứng ở trước vòng bảo hộ, nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy Đan Mã Sĩ kêu thảm thiết, nằm trên mặt đất, thân thể vụn vẹo với góc độ không hợp với lẽ thường, vô cùng thê thảm.

“Tu vi hấn đã đạt tới cảnh giới tinh thần căn nguyên, hấn rơi từ trên cao xuống chỉ sợ cũng không chết. Nếu ta đi xuống giết hấn. Chỉ sợ là không còn kịp, các cường giả đã muốn đi tới một nửa lộ trình, qua không lâu nữa sẽ đi lên đến đây, đến lúc đó Mạt Tổ Thần Cách làm sao còn có phần của ta.”

Trương Đức Bưu ở trước thông đạo nhìn chung quanh, nhìn thấy hai tảng đá điêu khắc lớn phía trước thông đạo, không biết là điêu khắc ma thú Ma Thần gì. Dữ tợn hung ác, chỉ sợ trên dưới một trăm tấn, lúc này đi nhanh qua, song chưởng ôm lấy ngón chân cái thạch điêu. Dùng sức nhấc lên, chỉ cảm thấy thân thể một trận hư không, lại không thể nâng lên.

Nếu là bình thường, lấy lực lượng của hấn, đừng nói là thạch điêu trên dưới một trăm tấn, cho dù là một ngọn núi, cũng có thể dễ dàng khiêng trên vai, nhưng hiện tại thân thể bị hao tổn, còn không có hoàn toàn chữa trị, mà Đầu Khí cũng tiêu hao thật lớn, lực lượng kịch liệt giảm xuống.

Trương Đức Bưu lấy lại bình tĩnh. Nghỉ ngơi một lát, chỉ cảm thấy thể năng khôi phục một ít, song chưởng ôm lấy thạch điêu ngạnh sinh sinh bước đi đến trước vòng bảo hộ. đọc truyện tại . Cúi đầu nhìn lại. Chỉ thấy Đan Mã Sĩ trong thời gian này đã thay đổi một cái tư thế. Hiên nhiên không ngã chết, nhưng không thể nhúc nhích; nằm ở nơi đó vụn vẹo tứ chi, dần dần phục hồi như cũ.

“Tiểu tử này quả nhiên không chết! Rơi từ trên cao như vậy cũng không chết hấn, Kiếm Thánh tu luyện đến tinh thần căn nguyên thật đúng là vô cùng cường hãn! Nhưng mà lần này, hấn chết chắc rồi!”

Trương Đức Bưu cười lạnh một tiếng. Đem tảng đá lớn, hô một tiếng thả xuống, qua một phút đồng hồ khó khăn lắm mới rơi xuống đất, nện ở trên người Đan Mã Sĩ!

“Không xong, hình như trật một chút, không có đập trúng đầu hấn!”

Trương Đức Bưu vội vàng quay lại. Lại ôm lấy một tảng đá lớn khác, dùng sức nện xuống, 2 tảng đá lớn đánh vào nhau, nhất thời bụi mù tràn ngập, thanh âm qua vài giây mới truyền lên, không biết Đan Mã Sĩ đến tột cùng sống hay chết!

“Bị hai tảng đá lớn trên dưới một trăm tấn nện xuống đầu, nếu hấn còn có thể sống sót. Chỉ có thể nói mệnh hấn tốt”.

Trương Đức Bưu mở ra không gian giới chỉ, lấy ra khối Tiểu Hắc thạch lấy từ đáy biển Thần Điện ra, đang định ném nốt xuống, nhưng cẩn thận nghĩ nghĩ, lại đem tảng đá thả lại không gian giới chỉ.

Khối hắc thạch thần bí này nặng vô cùng, hấn từng mang theo nó đứng trên núi lửa Thiết Lô cốc, dễ dàng làm lún núi lửa xuống trăm mét, nếu dùng nó nện xuống. Đan Mã Sĩ cho dù có một trăm cái mạng cũng phải chết hết.

Bất quá tảng đá này diệu dụng vô cùng, bên trong ẩn chứa một loại lực lượng không rõ, Thái Ca chính là dựa vào loại lực lượng này. Mới tiến hóa thành siêu cấp ma thú lưỡng chủng thuộc tính quang minh cùng hắc ám, dùng tảng đá này để ném người, Man Tử còn có chút không đành.

Ngay tại một lát công phu này, phía dưới các cường giả đang ở liều mạng leo lên, trong đó thậm chí còn có một đầu thánh thú có thể so sánh với hoàng kim bỉ mông, bốn cánh tay và hai chân thô to, phẳng phất như

một con nhện khổng lồ dán tại hắc tháp, hướng về phía trước đi đến.

Có thánh cấp cao thủ đi bên người nó, liền bị đầu thánh thú hung ác này vươn một bàn tay ra, một quyền nện xuống, hung hãn dị thường!

“Đám cường giả kia lập tức sẽ đi vào nơi này, không thể trì hoãn nữa. Phải mau chóng đi Mạt Tổ ma cung trước!”

Trương Đức Bưu lập tức phản hồi điện phủ, nhìn nhìn thánh thú chi nhãn tỏa ra ánh sáng ngọc giống như sao trời trên đỉnh đầu, tâm niệm vừa động. Bích Tỷ Dao xich lập một tiếng thoát ra không gian giới chỉ, giống như giao long lục mãng bay vút lên

Lên!

Giờ phút này, Trương Đức Bưu đã muốn khôi phục hai ba thành tu vi, có thể so với cao thủ Đấu Khí Hóa Hình tiền kỳ, thao túng Bích Tỷ Dao hướng trần nhà điện phủ bay đi, tháo từng viên thánh thú chi nhãn xuống, khảm vào Bích Tỷ Dao, sau thu vào không gian giới chỉ.

Hắn ước chừng thu hoạch hơn hai trăm khối thánh thú chi nhãn, một viên thánh thú chi nhãn cuối cùng được tháo xuống, điện phủ nhất thời lâm vào bóng tối.

Lúc này các cường giả đã muốn leo lên đến đỉnh hắc tháp, tiếng người truyền đến, Trương Đức Bưu vội vàng thu Bích Tỷ Dao, dọc theo thông đạo đi thông Mạt Tổ ma cung chạy đi.

“Đồ Thản Cố Đô Tư tiến vào Mạt Tổ ma cung trước ta, giờ phút này có lẽ đã được không ít tài phú rồi, lão xương khô này tâm địa tàn nhẫn ác độc, ngay cả người một nhà nói giết liền giết, không có chút do dự, là một đối thủ so với Đan Mã Sĩ còn muốn khó chơi hơn.”

Trương Đức Bưu vừa mới vọt tới cuối thông đạo, liền nghe được Bồ Lạp Sĩ thần tướng bảo hộ cung truyền đến từng trận giao thủ kịch liệt, cùng tiếng mãnh thú rống liên tiếp, nói vậy các cường giả tiến vào trong điện phủ đã bắt đầu giao thủ.

Nếu trong điện phủ còn có thánh thú chi nhãn có thể chiếu sáng, những người này tất nhiên sẽ kiêng kị lẫn nhau, vị tất dám hướng đối phương ra tay, nhưng giờ phút này trong điện phủ là một mảnh bóng tối, ai cũng sợ bị đối thủ đánh lén, trong lòng cũng muốn nhân cơ hội đánh lén đối thủ, những người này cùng thánh thú mạnh mẽ không giết đến máu chảy thành sông, thật đúng là thực xin lỗi khổ công của Man Tử.

“Không biết Thái Ca bên kia thế nào?”

Trương Đức Bưu lao ra khỏi thông đạo, đột nhiên hai cái đại quang cầu một mình một ám từ trong bay đến, phía sau hé ra một cái miệng khổng lồ như huyết trì, vội vàng cao giọng nói: “Thái Ca, dừng tay!”

Đánh lén hẳn đúng là Thái Ca, nghe vậy không kịp xua tan ma pháp, vội vàng thay đổi quỹ tích ma pháp, hai cái đại quang cầu oanh ở hai bên thông nói. sóng ma pháp xung kích kịch liệt khiến Trương Đức Bưu lảo đảo một chút.

“A Man, người tới thật là chậm”. Thái Ca biến trở về một đầu tiểu hổ, bay đến đầu vai hắn, vươn móng vuốt gãi gãi tóc Man Tử, cười nói.

Trương Đức Bưu kinh hồn phủ định. Không có tức giận nói: “Ta ở bảo hộ cung gặp một trong tám đại bảo hộ thần tướng của Ma Thần Mạt Tổ, không bị đánh chết cũng đã là vạn hạnh lắm rồi! Người tại sao còn nhanh hơn ta, chẳng lẽ trong tòa hắc tháp kia không có thần tướng bảo hộ?”

Thái Ca lắc đầu, mờ mịt nói: “Cái gì là thủ hộ thần tướng? Ta tới điện phủ, không gặp được bất cứ ai, trực tiếp liền xông lại đây

“Mạng của người thật tốt.” Trương Đức Bưu thở dài một tiếng. Trong lòng cũng thấy may mắn, nếu Thái Ca gặp phải bảo hộ thần tướng, hơn phân nửa sẽ bị thần tướng kia xử lý.

“Đúng rồi, người có gặp được một bộ xương hoàng kim hay không?”

”Có

”Bộ xương hoàng kim kia đâu?.

Thái Ca bay đến trước vòng bảo hộ, nhìn xuống phía dưới bữu môi, Trương Đức Bưu ghé vào vòng bảo hộ nhìn lại, chỉ thấy Đồ Thần Cổ Đô Tư bộ xương hoàng kim kia giờ phút này dùng cả tay chân dọc theo một tòa hắc tháp cổ hết sức trèo lên. tại

“Bộ xương khô này vừa rồi lao ra thông đạo, ra về hù hỏ. Ta dùng móng vuốt vỗ nó rơi xuống.”

“Chụp hay lắm, chụp rất hay!”

Trương Đức Bưu tâm hoa nộ phóng, cười nói: “Hiện tại chúng ta có thể xem như người thứ nhất tiến vào Mạt Tổ ma cung? Đi, Thái Ca, chúng ta đi trước cướp đoạt Thần Cách, sau đó lập tức rời khỏi nơi này!”

Nơi đây cách Mạt Tổ ma cung còn có một đoạn đường, cũng may ma cung tới nơi này, lại xuất hiện thang lầu xoắn ốc có thể trèo lên. Trương Đức Bưu mang theo Thái Ca một đường đi qua, lực lượng của hắn dần dần khôi phục, thân thể cũng chữa trị được bảy tám phần, Đấu Khí cũng khôi phục đến năm sáu thành tu vi.

Một người một hổ, lại đại phá hư, đem cầu thang dưới chân giẫm nát, lúc này đã có không ít người vọt tới đỉnh tầng hắc tháp, đứng ở dưới Mạt Tổ ma cung chửi ầm lên, lại thành thành thật thật leo lên.

“Tiểu tử, ta nhận ra ngươi, đừng cho lão tử đuổi kịp ngươi, nếu không ngươi sẽ chết rất khó coi!”

“Đầu lão hổ cánh dài kia, ngươi cũng đừng kiêu ngạo, bọn lão tử quơ được ngươi, trước nhổ lông của ngươi, sau lại lột da của ngươi!”

“Tử Man Tử, cư nhiên để đầu lão hổ kia lại đánh lên ta, giao tình của chúng ta xem như xong!”

“A Man, Thái Ca, các đại gia!”

“Zaid cùng A Lạp Cống cũng lên đây?”

Trương Đức Bưu nhìn thoáng qua xuống phía dưới, nhún nhún vai. Giả vờ không nghe thấy, nhưng Thái Ca lại không có tính tình tốt như vậy, há mồm liên tiếp phun ra ma pháp, đem không ít người đánh rơi xuống, lại rước lấy một mảnh tức giận mắng chửi.

Mạt Tổ ma cung càng ngày càng gần, bên trong truyền đến thần uy nồng đậm giống như tượng rơi vào Huyết Trì, mỗi khi đi từng bước, đều phải thừa nhận áp lực lớn lao.

Loại áp lực này không chỉ nhằm vào tinh thần, Đấu Khí cùng ý chí, đồng dạng cũng trực tiếp tác dụng trên cơ thể, phảng phất như khiêng một tòa núi lớn, cho dù là cao thủ Đấu Khí Như Sơn tới nơi này, cũng sẽ bị thần uy ép tới tan xương nát thịt!

“Lại là một bộ hài cốt viễn cổ cường giả.”

Mắt thấy cửa vào Mạt Tổ ma cung lại phát hiện một cỗ thi cốt, thẳng tắp đứng ở trên cầu thang xoắn ốc, đây là một bộ thi cốt không đầu. Căn cứ trên khớp xương cổ, tình huống đó có thể thấy được người này là bị đối thủ niết bạo đầu!

Trương Đức Bưu không khỏi rung mình, một đường đi tới, hắn sớm phát hiện viễn cổ cường giả đem thân thể tu luyện vô cùng chắc chắn, xa xa vượt qua vũ khí cấp truyền kỳ. Thật không ngờ lại bị người khác niết bạo đầu, có thể thấy được thực lực người này khủng bố tới cỡ nào!

“Chẳng lẽ là Ma Thần Mạt Tổ ra tay? Hắn không phải thần linh sử dụng ma pháp sao, tại sao lại tới gần cường giả bác sát (đánh cận chiến)”

Hắn trong lòng ẩn ẩn có một ý tưởng, Ma Thần Mạt Tổ cùng các viễn cổ cường giả chém giết tới nơi này, chỉ sợ đã muốn hao hết ma pháp lực, không thể không cùng các cường giả vật lộn, cận chiến, bị buộc tới cùng đồ mạt lộ!

Mạt Tổ là ma thần, cho dù không dùng ma pháp, chỉ bằng lực lượng thân thể cũng cường đại cực đoan. Cho nên có thể giết chết các cường giả này, bất quá xem tình huống hắn hắn là không quá tốt.

Nếu như cận chiến, cho dù là Ma Thần. Đối mặt với cường giả tu luyện đấu Chiến Thắng Quyết tuyệt thế công pháp, mặc dù thắng lợi, cũng là thắng cực thảm!

Trương Đức Bưu đem khối thi cốt này thu vào trong không gian giới chỉ. thi cốt của các viên cổ cường giả cùng tám đại thần chính là tài liệu luyện kim hiếm có nhất. So với bất cứ cốt cách thánh thú nào đó còn chắc chắn hơn, cho dù không thể đem chúng nó dung nhập vào cốt cách bản thân. Cũng có thể rèn đại lượng siêu việt vũ khí truyền kỳ.

Càng là tới gần Mạt Tổ ma cung, hài cốt viên cổ cường giả lại càng nhiều, ngăn ngụt một đoạn đường, Trương Đức Bưu phát hiện hơn mười bộ thi cốt đầy đủ, toàn bộ là hoàng kim, chắc chắn dị thường!

Các viên cổ cường giả, mặc dù đã chết không biết bao nhiêu vạn năm, tử trạng cũng thiên kì bách quái, nhưng vẫn đứng thẳng ở trên cầu thang, tựa hồ cho dù chết, cũng không nguyện cúi đầu trước Ma Thần Mạt Tổ.

“Loại khí khái này, thực đáng khâm phục.” Trương Đức Bưu thầm nghĩ.

Bất quá khâm phục thì khâm phục, nhưng các thi cốt này Trương Đức Bưu vẫn nhất định phải thu đi, đây chính là tài phú vô cùng to lớn!

“Đáng tiếc chính là, không gian giới chỉ của ta, đã sắp đầy”

Trương Đức Bưu nhìn thấy mấy cổ cốt cách khác, có chút khó xử, đột nhiên nhớ tới một chuyện, cười nói: “Thái Ca, mở miệng rộng ra, ta đem các cốt cách này nhét vào trong bụng của ngươi.”

Lục Cánh Kim Quang Hồng hoảng sợ, vội vàng lắc đầu.

Man Tử hướng dẫn từng bước, nói: “Thái Ca, ngươi bỏ chúng vào trong bụng, tuyệt đối sẽ không hại tiêu hóa..... Nhiều nhất, đợi lấy được Thần Cách, ngươi phân phần nhiều!”

Thái Ca tính toán một lát, miễn cưỡng đồng ý đề nghị này, uy hiếp nói: “A Man, nếu ngươi không phân cho ta phần lớn, ngươi có biết, ngươi sẽ chết thật sự khó coi!”

Tranh!

Lão hổ nâng móng vuốt lên, một móng tay sắc bén bắn ra, cào vào vách đá trên Mạt Tổ ma cung thị uy.

Vách tường Mạt Tổ ma cung vô cùng cứng rắn, một quyền của Trương Đức Bưu chẳng qua có thể tạt ra một lỗ thủng to bằng cái miệng bát lớn, mà đối với đầu lão hổ này lại giống như cắt đậu hủ, cào mấy cái, liền lưu lại một cái động khẩu nho nhỏ.

Trương Đức Bưu rung mình một cái, hắc hắc cười gượng hai tiếng, nuốt nước mắt vào tim, nói: “Ma sủng của người khác, con nào không nghe lời chủ nhân chứ (nguyên gốc: ngàn ý trăm thuận), vì cái gì ma sủng của ta một con so với một con càng kiêu ngạo hơn.”

Sau một lúc lâu, Trương Đức Bưu rốt cục đi vào Mạt Tổ ma cung, chỉ thấy cửa vào (đồng môn) cung điện này màu đỏ thắm. Cự nhiên cao tới ba mươi trượng, độ dày cũng phải hơn trượng, nhân loại đứng ở trước cửa, cảm giác chính mình giống như một con kiến. Bé nhỏ không đáng kể!

Bất quá giờ phút này ma cung đại môn vỡ ra một cái cái động khẩu thật lớn, cái động khẩu kia hình nắm tay, phạm vi hơn mười trượng thật lớn, tựa hồ là bị một quyền oanh khai!

Thái Ca vươn móng tay cào vào đồng môn một chút. Chỉ nghe “tranh” một tiếng, móng tay suýt nữa bị đứt đoạn.

Trương Đức Bưu thấy thế, lập tức lấy ra Nhận Linh Đại Khảm Dao ra, cử dao hung hăng đánh xuống, “đương” một tiếng nổ, trên cửa đồng lại chỉ xuất hiện một vết trắng nho nhỏ, không khỏi hít vào một ngụm lạnh khí, quay đầu lại nói: “Thái Ca, đem cái cửa này cũng cắt vào trong bụng đi!”

Thái Ca rất nhanh thu móng vuốt, nhảy đến trên đầu Man Tử, móng vuốt dùng sức gõ ót hần, cả giận nói: “A Man. Ngươi đem ta trở thành cái gì? Cái cửa lớn như vậy, ta sao có thể nhét vào?”

Trương Đức Bưu đem lão hổ dỗ ngọt, nghi hoặc nói: “Người này đến tốt cùng là ai? Vũ lực cường đại như thế. thời điểm đi vào nơi này, vẫn còn có thể duy trì thực lực mạnh mẽ như thế!”

Các viên cổ cường giả cùng Ma Thần Mạt Tổ và tám đại thần nhiều phiên đại chiến, trên hải dương đánh ra Thiên Phật chi hải, ở Khảm Đức Đại Lục đánh ra Hôi Tẫn. Ở Mạt Tổ ma cung đánh ra hỗn độn hôi tẫn, thực lực giảm xuống, thậm chí ngay cả Ma Thần Mạt Tổ cũng mất đi ma pháp lực!

Trương Đức Bưu phóng chừng, đến chỗ này tu vi của các viên cổ cường giả, nhiều nhất còn giữ lại trước cao thủ cấp truyền thuyết, không nghĩ tới trước cửa Mạt Tổ ma cung lại xuất hiện một nhân vật cường hãn đến bất khả tư nghị. Một quyền liên oanh phá đại môn vô cùng chắc chắn này. Tựa hồ thực lực của hắn, trải qua nhiều tràng chiến đấu như vậy. Vẫn là cảnh giới bán thần hoành phong!

214. Chương 214: Đồ Thần Không Sai (hạ)

Dù là cường giả bán thần, là thần linh, trải qua nhiều tràng ác chiến cấp độ giống như bọn họ, khí lực đều suy giảm, không có bất luận kẻ nào có thể bảo tồn thực lực đến cuối cùng, bảo tồn thực lực chỉ có một kết cục, chết!

Nhưng mà hiện giờ, Trương Đức Bưu lại nhìn thấy có một cường giả như vậy, từ Thiên Phật chi hải giết tới đây, giết đến hỗn độn hôi tẫn, lại giết tới Mạt Tổ ma cung, đánh vỡ đồng môn trước ma cung, cùng Ma Thần Mạt Tổ nhất quyết sinh tử!

Trải qua nhiều chiến đấu như vậy, hắn vẫn ở vào cảnh giới bán thần đỉnh, phảng phất như một máy bay chiến đấu, vĩnh viễn là trạng thái đỉnh!

“Người này, chỉ sợ cao hơn năm mươi thước.”

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn xem nắm tay kia, khiến hắn giật mình kết luận.

Một quyền này oanh khai đồng môn, tất nhiên là có như là ngôi sao sáng trong số viên cổ cường giả, là cường giả đứng đầu!

Trương Đức Bưu không khỏi đối với người này sinh lòng kính sợ, một quyền oanh khai đại môn, tiến vào oanh giết ma thần, đây là khí độ cỡ nào?

“A Man, nhanh tiến vào!” Thái Ca sôi nổi tiến vào bên trong ma cung, thúc giục nói.

Trương Đức Bưu vội vàng đuổi kịp, đi vào ma cung, một người một hổ bước nhanh trên hành lang dài tiến về phía trước, chỉ thấy hai bên hành lang, vàng bạc tài bảo chồng chất như núi, vô cùng chói mắt. Nơi này tài phú xa xa vượt qua không gian Thánh Nguyên vương tọa, là ma thần Mạt Tổ ngàn vạn năm qua tích lũy, cùng với lửa gặt, cũng từ Mao Lợi tộc nhân tiền cống.

Mạt Tổ ma cung tài phú nhiều như thế, sớm vượt qua quốc khố của bất cứ một quốc gia nào trên đời!

Thái Ca vui mừng kêu lên một tiếng, một đầu tài tiến Kim Sơn bên trong, hân hoan: “Đều là của ta!”

Trương Đức Bưu nhíu mày nói: “Thái Ca, chúng ta nhanh lên, nếu không các cường giả đuổi giết lên, đừng nói Mạt Tổ Thần Cách, ngay cả các tài bảo này người cũng không có một phần!”

Thái Ca chần chờ một chút, đột nhiên mở miệng rộng, một ngụm nuốt vào một tòa Kim Sơn, sau đó đi theo phía sau Man Tử, vui tươi hơn hớn nói: “A Man, đi theo người thật tốt, ta ở Mao Lợi tộc làm Ma Thần tuy rằng sung sướng, nhưng chưa từng nhìn qua nhiều vàng như vậy, đám thực nhân tộc thật sự rất nghèo.”

Trương Đức Bưu âm thầm lắc đầu, thầm nghĩ: “Đáng thương lão hổ, cư nhiên bị tiền chủ nhân dạy dỗ thành một gã gia hỏa tham tài, có thể tưởng tượng được tướng mạo sẵn có của Bồ Lan Đức Lạp Thánh Ma Đạo Sư. Vị cung đình đệ nhất Ma Pháp Sư này, nhất định là tham tài như mạng, tổng tiền khắp nơi.”

Mạt Tổ ma cung cực kỳ sâu, giống như một vị diện không gian khác, từ bên ngoài thấy cũng không lớn, nhưng bên trong là một mảnh thiên địa khác. Mà phiên thiên địa này, bị Ma Thần Mạt Tổ kiến tạo thành hành cung cho chính hắn, thống trị nam bắc Khảm Đức Đại Lục!

Trương Đức Bưu vừa đi vừa hướng bốn phía nhìn lại, chỉ thấy giờ phút này Mạt Tổ ma cung đã bị tàn phá rất nhiều, nơi nơi đều là dấu vết do Ma Thần Mạt Tổ cùng cường giả thần bí kia giao thủ lưu lại.

Hai tồn tại mạnh mẽ vô cùng đánh tới đánh lui, một đường nhằm chỗ sâu nhất trong ma cung.

Khiến cho Trương Đức Bưu kinh ngạc chính là, vị cường giả thần bí kia lại không sử dụng vũ khí, mà dùng bàn tay trần chống đỡ một vị thần linh, nhưng lại có thể khiến tôn Ma Thần này không ngừng lui về phía sau!

Phía sau loáng thoáng truyền đến tiếng người âm ỹ, hẳn là các cường giả cũng leo lên đến Mạt Tổ ma cung, bắt đầu tiến vào cung điện thần linh này.

Trương Đức Bưu lập cười lên Thái Ca, nhanh như điện chớp chạy tới trung tâm ma cung, trong nháy mắt liền chạy được hơn mười dặm.

“Hảo, thần uy nặng nề!” xem tại

Trương Đức Bưu càng tiếp cận trung tâm ma cung, càng cảm giác được thần uy trầm trọng kinh người, ngay cả Đấu Khí của hắn đều bị khắc chế, tu vi thẳng tắp giảm xuống, tuy rằng thương thế đã phục hồi như cũ, nhưng cước bộ càng ngày càng trầm trọng, tốc độ dần dần chậm lại.

Nếu ma thần Mạt Tổ còn chưa chết, nếu không thần uy tại sao càng ngày càng nặng, hơn mười vạn năm vẫn chưa tán đi?”

Rốt cục, hắn nhiều lần trải qua gian nan, đi vào sâu trong ma cung, xa xa nghe được một cỗ huyết tinh khí nồng đậm, hỗn loạn trước thần linh uy nghiêm, đập vào mặt mà đến.

“Đây là Ma Thần Mạt Tổ?”

Trương Đức Bưu ngơ ngác nhìn cung điện to lớn trước mắt, chỉ thấy ở giữa cung điện là một thi thể khổng lồ đang nằm, máu màu đen đỏ (xích hắc sắc) chảy ra, hình thành một mảnh Huyết Trì nhỏ, thuần túy do thần huyết tạo thành.

Thần huyết vô cùng tinh thuần, thậm chí xa xa vượt qua Minh Thần huyết!

Chỉ cần cỗ thần huyết này, cũng đã là tài phú to lớn không thể tưởng tượng!

Trương Đức Bưu dựa vào một chút Minh Thần huyết, liền đem Tinh Thần Lực tăng lên tới cấp bậc thánh ma đạo, nơi này thần huyết nhiều như thế, chỉ sợ có thể tạo thành mấy nghìn thánh cấp cao thủ!

Người khổng lồ kia có ba cái đầu, phân biệt là cự mãng, mèo rừng cùng đầu nhân loại, long vĩ ưng trảo, nhưng ba cái đầu của hắn đều đã bị người đánh cho hi ba lạn, trong ngực cũng bị thủng một lỗ, trái tim bị niết dập nát!

Trên vách tường đối diện hành lang Mạt Tổ ma cung, có người dùng thần huyết viết mấy chữ to:

“Nam Man A Nhĩ Hãn Thần Á, đồ thần!”

“Gã cường giả thần bí kia, dĩ nhiên là người Nam Cương?” Trương Đức Bưu thất thanh kinh hô, trong lòng chỉ cảm thấy khó có thể tin.

“Cường giả đồ thần lại là người Nam Cương các người, thật đáng kinh ngạc.” Phía sau đột nhiên có tiếng người vang lên.

Trương Đức Bưu vội vàng theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai người đứng ở trung tâm Huyết Trì, trong đó một vị mũi ưng, ánh mắt hung ác nham hiểm, đúng là di tộc quốc sư đã bỏ hắn ở Thiên Phật chi hải, Ngột Đột Cốt.

Trương Đức Bưu kiểm chế sát ý, hướng tên còn lại, đã thấy người nọ dường như đang thưởng thức hắn. Ánh mắt cực kỳ sáng ngời. Mỉm cười nhìn hắn. Tựa hồ nay thân bậc hạ hán, non điểm tu vi.

Thiếu niên áo bào tro nhẹ giọng cười nói: “Nam Cương Man Tộc là khởi nguyên của Đấu Khí, người thứ nhất sáng lập Đấu Khí là một nữ nhân, tên là Thần Á, nàng đem Man Đấu Khí truyền thụ cho tộc nhân

của mình. Sau bộ tộc Nam Cương các người vì kỷ niệm nàng, đem thần thoại về nàng tôn vi đại địa chi mẫu, Thần Á nữ thần.”

Trương Đức Bưu nhú nhú mày, từ trước tới nay, ngay cả hắn cũng cho rằng Thần Á nữ thần thật sự tồn tại, nhưng không nghĩ đến Thần Á nữ thần dĩ nhiên là một phàm nhân.

Thiếu niên áo bào tro tiếp tục nói: “Thần Á lưu lại con cháu, dùng tên dòng họ của nàng, đây là bộ tộc Thần Á. doc truyện tại . truyền nhân của Bộ tộc Thần Á giết chết tiểu Tà Thần thì có cái gì là kỳ quái?”

Trương Đức Bưu mày mặt càng nhăn lại, theo như lời nói của thiếu niên áo bào tro này, ngay cả trong Thần Á thần miếu cũng không có ghi lại, hẳn là lịch sử xa xưa từ thời đại Thánh Nguyên thậm chí thời đại thần nguyên.

“Người là ai?”

Ngột Đột Cốt lập tức nhảy ra, phẫn nộ quát: ”Vô liêm sỉ! Sao người dám nói chuyện với thiếu chủ như vậy?.

Thiếu niên áo bào tro khoát tay, mỉm cười nói: “Người không biết không có tội, lịch sử ghi trên thần miếu Nam Cương Man Tộc Các người đã thất lạc rất nhiều, khó trách người không biết việc này. Kỳ thật bí tân này ở Chư Thần điện ta cũng không phải là bí mật.” Dừng một chút, thiếu niên áo bào tro kia tiếp tục cười nói: “Người cũng là đến tranh đoạt Mạt Tổ Thần Cách? Xem cái kia chính là Mạt Tổ Thần Cách!”

Trương Đức Bưu theo tay hắn nhìn lại, chỉ thấy ở trên không Huyết Trì, một vật thể Lưu Ly trong suốt huyền phù ở giữa không trung, trong sáng trong suốt, không ngừng hướng ra phía ngoài phân liệt ra một mảnh thủy tinh thể, phát ra tiếng vang rất nhỏ “rầm rầm”.

Mà ở phía dưới Mạt Tổ Thần Cách, huyền phù một cái huyết đồng thật lớn, vô số mạch máu theo thân hình Ma Thần Mạt Tổ lan tràn ra, rót vào bên trong huyết kiển. huyết kiển không ngừng hấp máu, một cổ một phù, tựa hồ đang hô hấp, lại tựa hồ đang cung cấp chất dinh dưỡng cho thân thể Ma Thần Mạt Tổ, quỷ dị vạn phần.

Thiếu niên áo bào tro mang vẻ xin lỗi, mỉm cười nói: “Chuyển sinh ma thai còn chưa hoàn toàn thành thực, muốn mượn Mạt Tổ Thần Cách để thúc giục nó, chỉ sợ người phải chờ một lát.”

Trương Đức Bưu hiếu kỳ nói: “Người không cần Mạt Tổ Thần Cách?”

“Ma Thần Mạt Tổ Thần Cách, đối với các người mà nói là thứ tốt, nhưng đối Chúng Thần điện ta mà nói, cũng chỉ là một vật bình thường. Hơn nữa”

Thiếu niên áo bào tro nhú nhú đầu mày, nói: “Ăn Thần Cách thần linh, nếu không thể trở thành thần linh, có thể rất nguy hiểm, nếu không đủ thực lực, tốt nhất không cần nếm thử.”

Trương Đức Bưu chần chờ một chút, trong lòng có chút không tin, quay đầu nhìn lại, đã thấy Thái Ca đứng ở đầu vai hắn, cau mày nhìn chăm chăm thiếu niên kia, một mực yên lặng không lên tiếng.

“Lão hồ này làm sao vậy? Lúc trước kêu la muốn cướp Mạt Tổ thần cách, hiện lại lặng lẽ hành quân sao.”

Thiếu niên áo bào tro tuy rằng thoát nhìn không có chút tu vi, nhưng ở trong mắt Trương Đức Bưu, hẳn lại thần bí khó lường, thậm chí so với Bồ Lạp Sĩ thần tướng còn muốn nguy hiểm hơn, trong lúc nhất thời không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hơn nữa người này tựa hồ đối với Mạt Tổ Thần Cách thờ ơ, duy nhất có thể khiến hắn hứng thú, ngược lại là cái gọi là chuyển sinh ma thai kia.

“Chuyển sinh ma thai là cái gì vậy?”

Thiếu niên áo bào tro áy náy cười nói: “Người không phải người Chư Thần điện ta, chuyện tình về chuyển sinh ma thai, chỉ sợ ta không thể nói cho người.”

Trương Đức Bưu im lặng, Thái Ca đột nhiên tỉnh táo lại, kề tai nói nhỏ với Man Tử: “A Man, người kia có chút quen mắt, ta nghĩ đã từng gặp qua hắn ở nơi nào rồi”

Thiếu niên áo bào tro nhĩ lực cực kỳ nhạy bén, nghe nói như thế hướng Thái Ca nhìn xem, nao nao, thấp giọng cười nói: “Lớn như vậy!”

Trương Đức Bưu cũng nghe thấy hần nói, trong lòng càng thêm nghi hoặc: “Chẳng lẽ tiền chủ nhân của Thái Ca cũng từng đến Chúng Thần điện dưới thâm uyên tầng chín trộm đồ vật gì sao?”

Chuyển sinh ma thai vẫn cuộn cuộn không ngừng cung cấp chất dinh dưỡng cho cơ thể Ma Thần Mạt Tổ, bên ngoài nhau thai càng ngày càng trong suốt, dần dần có thể thấy được bên trong. Trương Đức Bưu lúc này mới chú ý tới, trung tâm ma thai này, dĩ nhiên là một đứa trẻ con mập mạp, ngẫu nhiên mấp máy tay chân một chút, có vẻ cực kỳ đáng yêu.

Bất quá khiến hần cảm giác mao cốt từng nhiên chính là trên người đứa trẻ này bắt đầu tản mát ra một cỗ uy áp cường đại ra phía ngoài, cỗ uy áp này càng ngày càng mạnh, bắt đầu chỉ như có như không, chỉ khoảng nửa khắc liền đạt tới cảnh giới mười sáu cấp Đại Ma Đạo Sư, hơn nữa không ngừng kéo lên, mấy lần hô hấp, liền phá tan Thánh Ma Đạo Sư, nhưng vẫn không đình chỉ như trước, lấy một loại tốc độ khủng bố phá tan tam đại cảnh giới Thánh Ma Đạo Sư, sau đó tiến vào cấp truyền thuyết!

Một đứa trẻ con còn chưa sinh ra, trong thời gian ngắn ngủn, thậm chí còn chưa sinh ra, liền trở thành cao thủ cấp truyền thuyết, chuyện này nếu nói trước kia Trương Đức Bưu căn bản không tin, nhưng lại phát sinh ngay trước mắt hần!

“Chuyển sinh ma thai, chuyển sinh ma thai”

Trương Đức Bưu thì thào không thôi, đột nhiên linh quang vừa động, kinh hô: “Chẳng lẽ nói bên trong ma thai, là Mạt Tổ Ma Thần chuyển sinh?”

215. Chương 215: Cướp Lấy Thần Cách

Thiếu niên áo bào tro kinh ngạc liếc hần một cái. Cười nói: “Cư nhiên đoán trúng bảy tám phần, nhưng lại sai, trong cơ thể Ma Thần Mạt Tổ đựng dục ma thai, cũng không phải là Mạt Tổ, mà là một sinh mệnh bán thần bán nhân. sinh mệnh này kế thừa một bộ phận tư tưởng của Mạt Tổ, trời sinh chính là một ma đầu thích giết chóc. Cũng may Mạt Tổ ma tộc đã chết sớm, sinh mệnh và ý chí bên trong cũng bị diệt trừ rồi.”

Trương Đức Bưu trong lòng giật mình, hần có thể cảm giác được đứa trẻ trong ma thai này tản mát ra uy áp tuy rằng cuồng bạo, nhưng không có chút khí tức thô bạo cùng giết chóc, nghi hoặc nói: “Hiện tại trong ma thai đến tột cùng là ai?”

Thiếu niên áo bào tro chần chờ muốn nói. Ngột Đột Cốt vội vàng nhỏ giọng nhắc nhở: “Đừng, hần giả bộ lừa ngài nói đó!”

Thiếu niên áo bào tro bưng bình đại ngộ. Cười ha hả nói: “Thực là một gã Nam Cương giáo hoạt.”

Hần không trả lời, Trương Đức Bưu cũng không nghĩ đến, tuy rằng vị này thần bí khó lường Thiếu chủ Chư Thần điện chỉ nói mấy câu, hần liền có thể đoán được tác dụng đại khái của chuyển sinh ma thai.

Chuyển sinh ma thai hần là lực lượng oán khí trong cơ thể ma thần Mạt Tổ hình thành nên một loại sinh vật thần kỳ, có được huyết thống bán nhân bán thần. Chư Thần điện gạt bỏ ý chí bẩm sinh của ma thai, đem linh hồn của một người khác rót vào trong ma thai chuyển sinh. Tái thể làm người, bởi vậy loại ma thai này mới bị xưng là chuyển sinh ma thai!

“Nếu thật sự như vậy mà nói, đợi cho thân thể già đi, liền đem linh hồn của chính mình chuyển sinh đến một thân thể khác, chẳng phải có thể nói là vĩnh viễn bất tử, cơ hồ cùng cấp với thần linh sao?”

Tuy rằng nghĩ thông suốt điểm này, nhưng Trương Đức Bưu vẫn cảm thấy được khó có thể tin, ma pháp của Chư Thần điện đã xa xa vượt xa quá các thần miếu Thần Điện khác, ma pháp đến cực điểm, thậm chí bắt đầu đem ma pháp kéo dài đến lĩnh vực thần linh, bắt đầu ý đồ trường sinh bất lão.

Không chỉ thế, Trương Đức Bưu còn đi đến một kết luận làm cho người ta uể oải, là tu luyện Đấu Khí không có khả năng trở thành thần linh!

” Nam Cương ta là khởi nguyên của Đấu Khí. Thần Á sáng tạo Đấu Khí, ngay cả bọn ta cũng không thể trở thành thần linh, Đấu Khí đã trải qua bao nhiêu vạn năm phát triển. nhưng không có một người nào có thể đột phá cảnh giới bán thần, bước vào lĩnh vực cuối cùng. Chẳng lẽ nói, người tu luyện Đấu Khí, đều sai lầm rồi”

Hắn tỉnh tể nghĩ đến việc các tộc cung phụng tín ngưỡng chủ thần, phát hiện ngoại trừ Nam Cương Man Tộc tín ngưỡng chính là thần linh tu luyện Đấu Khí, đại đa số chủng tộc tín ngưỡng đều là thần linh tu luyện ma pháp.

Có thể thấy được, người tu luyện Đấu Khí đều vô vọng thành thần!

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng người ầm ỹ. Hơn hai mươi vị Kiếm thánh, Thánh Ma Đạo Sư cùng với hơn mười chích thánh cấp ma thú mạnh mẽ nhất tề xông vào, chạy ở phía trước đứng là Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh A Lạp Cống, nhìn thấy Man Tử lập tức ánh mắt đỏ bừng, cả giận nói: “A Man, người cư nhiên dám ám toán ta, lão tử phải giết ngươi!”

Lời tuy nói như thế, nhưng A Lạp Cống cũng là nhân vật khôn khéo, cũng không lập tức động thủ, mà đánh giá chung quanh một phen, đầu tiên nhìn thấy phiến Huyết Trì cùng thi thể Ma Thần Mạt Tổ kia, không khỏi nhàn tình sáng lên, lại nhìn thấy chuyển sinh ma thai trên không. A Lạp Cống ánh mắt trực tiếp đảo qua trên ma thai, dừng ở Thần Cách phía trên ma thai.

“A Man, cái kia chính là Mạt Tổ Thần Cách?”

Trương Đức Bưu gật đầu mỉm cười, nói: “Không sai, chính là Ma Thần Mạt Tổ Thần Cách. A Lạp Cống tiền bối, chỉ cần lấy được Thần Cách, ăn nó ngươi chính là thần linh!”

A Lạp Cống mừng như điên, vội vàng xoay người hướng Mạt Tổ Thần Cách phóng đi, khi chạy đến biên Huyết Trì đột nhiên lại ngừng, nhìn chằm chằm thiếu niên áo bào tro cùng Ngột Đột Cốt, sau đó đi bước một trở về.

Trương Đức Bưu hiếu kỳ nói: “Tiền bối. Ngươi không cần Mạt Tổ Thần Cách?”

A Lạp Cống hắc hắc cười lạnh, nói: “Tiểu Man Tử, ngươi muốn cho ta cùng tên áo bào tro kia liều mạng, sau đó nhân cơ hội kiếm tiện nghi, lão tử sẽ không mắc lừa ngươi đâu!”

“A Man, Thái Ca, các ngươi quá vô sỉ!”

Vong linh Thánh Ma Đạo Sư Zaid cũng lao ra hành lang, nhìn thấy Trương Đức Bưu cùng Thái Ca, nao nao, lập tức giận tím mặt, đã chạy tới, cười giận nói: “Lão hổ nhà ngươi ném lão tử quay lại hỗn độn hôi tã, thiếu chút nữa hại chết lão tử! Còn nữa, khi tới Mạt Tổ ma cung, ngươi cùng chích lão hổ kia chẳng những phá hủy cầu thang, còn phóng ma pháp xuống phía dưới, suýt nữa giết chết lão tử!”

Trương Đức Bưu đầu lớn như cái đầu, cười bồi nói: “Lão ca ca, ta tu luyện chính là Đấu Khí, ma pháp là Thái Ca làm.”

Trát Y Đức lập tức trợn mắt nhìn lão hổ, trong mắt Thái Ca có hung quang chớp động: “Vong linh lão quỷ, ngươi có ý kiến gì sao?”

Thánh Ma Đạo Sư rung mình một cái. Không dám trêu chọc nó, hướng Trương Đức Bưu cả giận nói: “A Man, ngươi là đồ khốn kiếp! Lão tử cùng ngươi thù sâu như biển. Bất cọng đái thiên!”

A Lạp Cống âm hiểm cười cười, châm ngòi ly gián, nói: “Zaid, chỉ sợ ngươi còn không biết. Xích Ô Sơn trưởng của lão Minh Vương điện các ngươi đã chết trong tay A Man huynh đệ.”

“Thật sao?”

Zaid nhất thời ném chuyện Thái Ca đánh lén hẳn sang một bên, vô cùng vui vẻ, cười to nói: “Giết tốt, giết rất tốt!”

A Lạp Cống khổ sở suýt nữa học máu, trong lòng chỉ cảm thấy mặc danh kỳ diệu, hẳn vốn tưởng rằng Zaid nghe nói như thế, lập tức sẽ cùng Trương A Man liều mạng, nhưng người này không những không tức giận, ngược lại còn cao hứng phấn chấn, bộ dáng hận không thể ngay cả trái tim đều lấy ra để cảm tạ Man Tử.

“Hiện giờ, nhân tuyển tân Giáo hoàng mất đi một người!”

Zaid cười tủm tỉm nói. Vong linh Thánh Ma Đạo Sư đột nhiên nhìn thấy Thần Cách, run giọng nói: “Cái kia chính là Ma Thần Mạt Tổ Thần Cách?”

Sau khi đã khẳng định, A Lạp Cống kinh ngạc ngược nhìn, vị vong linh Thánh Ma Đạo Sư này ngược lại không vội tiến lên, giống như lão thần đứng đó, dường như Mạt Tổ Thần Cách không khiến hắn động tâm chút nào.

“Người tại sao không đi cướp lấy Thần Cách?” A Lạp Cống hỏi.

Zaid híp mắt, đánh giá các cường giả đã tiến vào ma cung, cười tủm tỉm nói: “A Man tiểu hồn đản này không đi, lão tử cũng không dám động thủ. Tiểu tử này khôn khéo như quỷ, hắn không dám động thủ, tất nhiên là có kiêng kị. Chờ hắn cướp được, lão tử lại đoạt lấy từ tay hắn!”

A Lạp Cống hoàn toàn không nói gì, hiện giờ hắn cuối cùng đã hiểu, vị vong linh Thánh Ma Đạo Sư này cùng Man Tử, quả thực là cá mè một lứa, cấu kết với nhau làm việc xấu, hai tên này cũng không là người tốt lành gì.

“Ta nên đứng cách xa bọn họ một chút, miễn cho đánh mất tánh mạng còn không biết chính mình chết như thế nào.”

“Thiệt nhiều Ma Thần huyết! Ha ha. Đây đều là của ta!” Một gã Thánh Ma Đạo Sư vừa mới lao tới, nhìn thấy Huyết Trì trước mắt không khỏi mừng như điên, cất tiếng cười to, ánh mắt bễ nghễ, ngạo nghễ nói: “Ai dám giành giật với ta, ta sẽ giết người đó!”

Càng nhiều người vọt đến, một vị Kiếm Thánh khinh thường nói, hướng thi thể Mạt Tổ phóng đi, cười to nói: “Thần huyết có cái gì tốt? Ta lấy thân thể của Mạt Tổ Ma Thần, nếu có thể đem thân thể hắn tạo thành vũ khí, thì chính là thần khí thiên hạ vô song!”

“Thần Cách! Cái kia là Thần Cách!”

Trong nháy mắt, hai người đều phát hiện phía trên thi thể Mạt Tổ có Thần Cách huyền phù, nhất thời vứt bỏ thần huyết cùng thân thể Ma Thần, hướng về phía trước nhảy lên, hướng Mạt Tổ Thần Cách chớp tới!

Ba như!

Đúng lúc này, đột nhiên truyền đến tiếng gầm giận dữ, chích hoàng kim bĩ mông kia nhảy lên cao, hai đại tay bắt lấy gã kiếm thánh cùng Thánh Ma Đạo Sư ném trên mặt đất, khác hai tay khác lại hướng Thần Cách lao đi!

Rống!

Đột nhiên một con song đầu Thánh Long bay lên chích hoàng kim bĩ mông kia, hai long trảo bắt lấy đầu của nó, đột nhiên phát lực, phốc phốc hai tiếng. đọc truyện tại . Thế nhưng đem hai tròng mắt cực đại của nó ngạnh sinh sinh móc ra. chích hoàng kim bĩ mông rống giận liên tục, bốn cánh tay đánh loạn bốn phương tám hướng, nào biết song đầu Thánh Long kia lập tức vứt bỏ nó, mở ra cái miệng khổng lồ như Huyết Trì, hướng Mạt Tổ Thần Cách nuốt vào!

Oanh! Oanh! Oanh!

Bờ biển nhất thời nhấp nhô vô số đạo ma pháp cùng quang mang Đấu Khí, trong nháy mắt liên tục đập đến thân thể của song đầu Thánh Long kia, hơn hai mươi vị thánh cấp cao thủ cùng hơn mười đầu thánh thú đồng loạt ra tay khủng bố ra sao, song đầu Thánh Long cơ hồ trong nháy mắt bị oanh tan xương nát thịt, ngay cả cặn cũng không còn lại một chút, trong cơ thể hai khối Thánh Long long tinh cũng bị bốc hơi sạch sẽ!

Trong chớp mắt, hai đầu thánh cách ma thú một chết một bị thương!

Nhưng không gì có thể ngăn cản các cường giả quyết tâm cướp đoạt Thần Cách, một gã bay lên khỏi mặt đất, hướng Mạt Tổ Thần Cách phóng đi, giết đến kinh thiên động địa, cực kỳ bi thảm. Cho dù là bạn chí thân, ở giờ khắc này trở mặt thành thù.

Phàm là có người tiếp cận thần cách. Sẽ lọt vào công kích của phần đông cao, một đám cường giả thành danh đã lâu, hoặc là ẩn cư tìm kiếm đột phá, lần lượt ngã xuống!

Mà ở phía dưới Thần Cách, chuyển sinh ma thai kia cũng bị chiến đấu lan đến, bất quá tùy ý để cường giả công kích như nào, khối ma thai này vẫn thủy chung bất động như núi, tiếp tục từ trong cơ thể Mạt Tổ hấp thu chất dinh dưỡng, dần dần thành thực.

Phía dưới, chuyển sinh ma thai chính là thiếu niên áo bào tro, Thiếu chủ Chư Thần điện, tựa hồ đối với nhiều cường giả công kích đều lơ đãng, vẫn không chuyển mắt nhìn ma thai, dư ba chiến đấu của các thánh cấp cao thủ lan tới nơi hắn, hết thấy trở nên phong bình yên, đã không có uy lực gì.

A Lạp Cống gắt gao nhìn chăm chăm thiếu niên kia. Phát hiện hắn cũng không can thiệp vào việc người khác tranh đoạt Mạt Tổ Thần Cách, chân chính khiến hắn để ý chính là cái khối thịt heo kia, Ngang Cách Lợi tộc kiếm thánh trông mắt đảo quanh, rốt cục nhin không được sự hấp dẫn của Mạt Tổ Thần Cách, đột nhiên thả người dựng lên, liên tiếp ảo ảnh hưởng Thần Cách mà đi! Text được lấy tại

Hắn tu luyện Chu Bàn Du Mộng quyết. Tốc độ đã vượt qua cực hạn của nhân loại, trong nháy mắt vượt qua rất nhiều cao thủ, mọi người còn chưa kịp phản ứng lại, hắn đã thu Mạt Tổ Thần Cách ở trong tay, lập tức biến thân thành Sơn Khâu Vương, mở miệng rộng, đem Mạt Tổ Thần Cách ngạnh sinh sinh nhét vào trong bụng mình!

“Ha ha ha, Mạt Tổ Thần Cách là của ta!”

A Lạp Cống hùng cứ ở giữa không trung. Một cỗ lực lượng thần bí mệnh mông phát ra chung quanh, cuồng bạo mà tràn ngập lệ khí, cường đại đến cực điểm. Áp chế nhiều thánh cấp cao thủ cơ hồ thở không nổi.

“Đây là lực lượng của thần linh sao? Thật sự quá cường đại, ta cảm giác được trước nay chưa từng có lực lượng này” A Lạp Cống cúi đầu nhìn thấy hai tay, lẩm bẩm nói: “Ha ha, ta rốt cục đã trở thành thần linh bất tử bất hủ ”

Khí tức của hắn phát ra ngày càng dữ dội. Tràn ngập cảm xúc phản đối mạnh liệt, giết chóc, ghen tị, tham lam, mơ màng, tàn bạo, nhân tính trên người hắn dần dần mất đi, hai mắt đỏ đậm, hung hăng nhìn chăm chăm các thánh cấp cao thủ phía dưới, phảng phất như nhìn một đám sơn dương đội làm thịt, thù thù cười nói: “Các ngươi mạo phạm thần uy, đều phải chết! Còn có người”

A Lạp Cống cúi đầu hướng Trương Đức Bưu, ánh mắt màu đỏ giống như dã thú. Làm cho người ta không lạnh mà run, nghe rằng cười nói: “Tiểu Man Tử. Còn có chích lão hổ kia, các ngươi nhiều lần khi nhục ta. trước tiên bắt các ngươi khai đao!”

Trương Đức Bưu thương hại nhìn hắn, tiếc hận nói: “Người đã không còn là A Lạp Cống rồi”

A Lạp Cống cười ha ha, thanh âm cuộn cuộn như sấm, rít gào nói: “Ta đương nhiên không phải A Lạp Cống, ta là thần, hôm nay các ngươi mạo phạm thần uy, trừ phi quỳ xuống trước thần. Nếu không đều phải chết, sao lại thể này? Tay của ta...”

Bên trong khoảng không, hai tay Sơn Khâu Vương kia đột nhiên phân giải, hóa thành năng lượng thuần túy, tiếp theo hai chân hắn cũng đột nhiên phân giải, biến mất không thấy!

Trong giây lát đó, thân thể A Lạp Cống dần dần tan rã, chỉ còn lại có nửa thân thể. Nhưng còn không ngừng phân giải.

Đột nhiên thần trí hắn thanh minh. Ánh mắt trong suốt, nhìn về phía Trương Đức Bưu, tuyệt vọng nói: “A Man, cứu cứu ta, ta còn không muốn chết!”

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng lắc đầu, quay sang không hề nhìn, lẩm bẩm nói: “Ta cũng không thể cứu người”

A Lạp Cống, Ngang Cách Lợi tộc Kiếm Thánh, cứ như vậy hoàn toàn biến mất, không trung chỉ còn lại có Ma Thần Mạt Tổ Thần Cách, “rầm rập” phân liệt ra một phiến lại một phiến tinh thể, trong suốt trong sáng, xa hoa, lại vẫn tản ra hấp dẫn trí mạng như trước.

Nhiều cường giả im lặng nhìn thấy hết thấy này, trong lòng hoảng sợ không hiểu, ai có thể nghĩ đến Thần Cách căn bản không thể khiến người trở thành thần linh suốt đời bất diệt, ngược lại là một sát khí có thể

dễ dàng giết chết Kiếm Thánh?

“Hoặc là...”

Một vị lão niên Thánh Ma Đạo Sư thẳng hướng Thần Cách, mỉm cười nói: “Tên Ải Tử kia là cường giả tu luyện Đấu Khí, mà Ma Thần Mạt Tổ lại là thần linh tu luyện ma pháp, gã Ải Tử kia ăn Mạt Tổ Thần Cách, khẳng định tạo thành năng lượng xung đột trong cơ thể hắn. Cho nên mới tử vong! Mà ta Ngải Đức Lý An lại khác!”

Lão niên Thánh Ma Đạo Sư thân thủ hướng Mạt Tổ Thần Cách chớp tới, cười ngạo nghễ, nói: “Ta Ngải Đức Lý An, từ khi sinh ra, đã tu luyện ma pháp, đến nay đã được năm trăm năm! ma pháp lực của ta vô cùng hùng hậu, không phải như cái tên Ải Tử không có đầu óc kia, ta nhất định sẽ kế thừa Ma Thần Mạt Tổ thần cách!”

“Nguyên lai hắn chính là Ngải Đức Lý An!”

Nhiều cường giả ồ lên. có kinh ngạc, có sợ hãi, Trương Đức Bưu nghiêng đầu, thấp giọng nói: “Lão ca ca, Ngải Đức Lý An là ai?”

Trong ánh mắt Zaid cũng tràn ngập kính sợ, nhỏ giọng nói: “Ngải Đức Lý An là nhân vật thiên tài của Chu Quốc trước kia, vong linh Ma Pháp Sư. Nghe nói hắn vì nghiên cứu một môn vong linh ma pháp, mà đồ sát cả bốn tòa thành thị, mấy trăm vạn người, được xưng là ma đầu! Sau đó cao thủ khắp nơi thật sự không nhìn được hành vi của hắn, đuổi giết hắn, nghe nói lão gia hỏa này đã chết ở trong tay Thần Vương điện, không nghĩ tới còn không chết, lại ở phía sau xông ra, cướp đoạt Mạt Tổ Thần Cách!”

“A Man, lão gia hỏa này so với ta còn ác hơn nhiều, tu vi cao hơn ta, nếu hắn thật sự có thể dung hợp Thần Cách, đến lúc đó chúng ta sẽ chết không có chỗ chôn, không bằng thừa dịp hiện tại nhanh rời đi!”

Zaid còn chưa nói hết, Ngải Đức Lý An đã nuốt Mạt Tổ Thần Cách vào, Trương Đức Bưu mỉm cười nói: “Không cần, hắn chết chắc rồi!”

Ngải Đức Lý An lỏ tai giật giật. Nghe thấy thế, hung hăng nhìn về phía Man Tử, Trương Đức Bưu nhún nhún vai, hướng Ngải Đức Lý An khẽ cười nói: “Ngài đừng để ý, ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.”

Zaid hốt hốt nói: “Tử Man Tử, ngươi muốn chết sao? Lão gia hỏa này thủ đoạn độc ác, có thể xử dụng một ngàn loại phương pháp tra tấn người một trăm năm rồi giết chết người! Không xong, lão tử cũng mắng hắn, Minh Thần tại thượng, cầu cho lão già kia lập tức thất khiếu đổ máu, chết bất đắc kỳ tử.”

216. Chương 216: Chuyển Sinh Ma Thai

Ngải Đức Lý An đang nói thì sắc mặt kịch biến, trong cơ thể hắn đột nhiên nhiều ra một cái hắc động, cả người tứ chi vận vẹo. Kịch liệt co rút vào bên trong, trong chớp mắt từ một người sống bị rút thành một quả cầu thịt.

Quả cầu thịt vẫn không ngừng co rút lại. Cho đến khi thu nhỏ lại đến không thấy mới thôi, Ngải Đức Lý An vị cường giả này cứ như vậy biến mất, không trung chỉ còn lại có mai Thần Cách kia, tựa hồ bị mai Thần Cách kia cắn nuốt.

Nhiều tuyệt thế cường giả nhất tề rung mình một cái, hai đại cao thủ lần lượt ăn Thần Cách, thế nhưng lần lượt chết bất đắc kỳ tử, Thần Cách này căn bản không có thần diệu giống như trong truyền thuyết, ăn vào sẽ trở thành thần linh, ngược lại sẽ chết vô cùng thảm!

“Ăn Thần Cách, sẽ xuất hiện hai kiểu chết này. A Lạp Công cùng Ngải Đức Lý An chết bất đồng, hắn là bởi vì bọn họ một người tu luyện Đấu Khí, một là tu luyện ma pháp, năng lượng trong cơ thể bất đồng. Người tu luyện Đấu Khí sẽ bị Thần Cách phân giải, mà tu luyện ma pháp sẽ bị Thần Cách cắn nuốt.”

Trương Đức Bưu nhìn thấy giữa không trung vẫn là Mặt Tổ Thần Cách đang tỏa ra ánh sáng phi thường, thầm nghĩ: “Nhưng nghe ngữ khí của gã thiếu niên áo bào tro kia, Thần Cách xác thực có thể ăn, nhưng hiệu quả cũng không phải như trong tưởng tượng, ăn vào sẽ trở thành thần linh luôn. Như vậy, tác dụng của Thần Cách đến tột cùng là cái gì? Đến tột cùng như thế nào mới có thể bình an ăn Thần Cách?”

Hắn trầm nghĩ hoặc không có lời giải, lại vào lúc này, các cường giả khác đã muốn từ bỏ Thần Cách, bắt đầu đem lực chú ý đặt ở chuyển sinh ma thai.

Thiếu niên áo bào tro chú ý tới ánh mắt mọi người, hừ lạnh một tiếng, thanh âm phảng phất như một tòa núi lớn nện vào lòng mọi người, nặng nề kinh người. Trương Đức Bưu trong lòng cũng hơi kinh hãi, mọi người đi vào nơi này, đều bị thần uy áp chế tu vi, mà thiếu niên áo bào tro này lại vẫn phong khinh vân đạm như trước, phảng phất thần uy nơi này không có chút tác dụng nào!

Loại tu vi này, hắn chưa bao giờ gặp qua!

“Một tên không phải sợ!” Một lão giả cao giọng nói: “Bọn họ chỉ có hai người, còn có một gã là phế vật, chúng ta ngay cả song đầu Thánh Long cũng có thể một kích đánh chết, huống chi là hắn? Mọi người đồng loạt ra tay, xử lý bọn họ, đến lúc đó lại nhất quyết thắng bại, ai bản lĩnh cao cường, ai có thể lấy đi khối thịt này!” Ngột Đột Cốt tuy rằng cũng là đại cao thủ Đấu Khí Hóa Hình đỉnh phong, nhưng ở trước mặt các cường giả này lại chẳng là cái gì, bị coi là phế vật bài trừ ra ngoài.

Thân thể Thánh Long tương đương với một vị Kiếm Thánh cùng một vị Thánh Ma Đạo Sư liên hợp, mỗi lần mọc ra một cái đầu, tu vi liền tăng gấp bốn lần. Lực lượng của Song đầu Thánh Long cơ hồ ngang bằng với bốn vị Kiếm Thánh cùng bốn vị Thánh Ma Đạo Sư liên thủ, nhiều Kiếm Thánh, Thánh Ma Đạo Sư cùng thánh cấp ma thú như vậy đồng loạt ra tay, ngay cả song đầu Thánh Long cũng có thể bị giết, uy lực quả thật cường đại.

Ánh mắt Zaid lóe ra, cũng muốn ra tay, Trương Đức Bưu vội vàng kéo lấy hắn, nhẹ nhàng lắc lắc đầu. Thánh Ma Đạo Sư trong lòng nghi hoặc, thấp giọng nói: “Gã thiếu niên kia, đối với chúng ta uy hiếp lớn nhất. Đọc truyện tại . Trước xử lý hắn. Chỉ cần diệt trừ người này, nhiều cao thủ như vậy, nhưng không ai có thể ngăn cản chúng ta!”

Trương Đức Bưu lắc đầu nói: “Lão ca ca. Người nghe ta một lần, tốt nhất không nên động thủ.”

Zaid chần chờ, các cường giả đã muốn ngang nhiên ra tay, tuy rằng giờ phút này đã có không hề ít cường giả ngã xuống, nhưng lực công kích tụ tập cùng một chỗ, vẫn là kinh thiên động địa, thậm chí trong nháy mắt oanh tạc ra một cái không gian thông đạo!

Hơn mười đạo lực lượng thuộc tính bất đồng, cuộn cuộn như nước, trong nháy mắt liền tới trước người thiếu niên áo bào tro kia, thiếu niên áo bào tro vẫn một bộ dáng lạnh nhạt, đột nhiên nhẹ nhàng nâng bàn tay lên, phảng phất như muốn bằng một bàn tay này, ngăn cản một kích liên hợp của nhiều cường giả như vậy!

Hơn mười đạo lực lượng bất đồng đã tới trước người thiếu niên kia, uy thế hoàn toàn vượt qua nhất chiêu Chích Thủ Già Thiên của Trương Đức Bưu, mệnh mông đến cực điểm!

Nào biết thời điểm cổ lực lượng này hoàn toàn tản mát ra uy lực, đột nhiên đánh vào một tấm chắn vô hình, “ầm ầm” một tiếng nổ, lấy tốc độ nhanh hơn trước mà bắn trở về, từ nơi nào phát ra liền quay lại nơi đó, nhất thời hơn mười vị cường giả trong miệng phun huyết. Bay ngược mà ra, đều đập vào vách tường Mặt Tổ ma cung, thân sắc ảm đạm, không có một ai có thể đứng lên!

Mọi người ở đây, ngoại trừ Trương Đức Bưu, Zaid, thì chỉ còn lại có đầu hoàng kim bỉ mông bị mù kia, vẫn đứng ở trong Huyết Trì “vù vù” thổi hỗn hển, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Toàn trường im ắng, chỉ có Mặt Tổ Thần Cách phát ra rất nhỏ tiếng vang “rầm lạp”, không ngừng hướng ra phía ngoài phân liệt ra thủy tinh thể, thủy tinh thể này lập tức mai một.

Zaid hít vào một ngụm lãnh khí, lầm bầm nói: “A Man, người nói đúng, may mắn lão tử không có ra tay, nếu không kết cục liền giống bọn họ!”

Trương Đức Bưu trong lòng cũng khiếp sợ vạn phần, gượng cười nói: “Hiện tại, không ai cùng chúng ta đoạt rồi.”

“Thiếu niên áo bào tro này đến tột cùng là đến từ địa phương nào? Tại sao Đấu Khí hùng hậu như thế. Chỉ sợ đã muốn đạt tới cấp truyền thuyết đỉnh, thăng bức bán thần!” Zaid nghi hoặc nói.

“Hắn đến từ Chư Thần điện thần miếu dưới Thâm Uyên tầng chín.”

“Thâm Uyên tầng chín?” Zaid cẩn thận suy tư một lát, lắc đầu nói: “Không có nghe nói qua. Minh Vương điện ta trước đây cũng có cao thủ đi thăm dò Thâm Uyên, nhưng chưa bao giờ thấy qua Thâm Uyên tầng chín có cái gì gọi là Chư Thần Điện.”

Trương Đức Bưu sở dĩ biết Chư Thần điện, tất cả đều là theo Ngột Đột Cốt biết được, cũng chưa gặp qua, giờ phút này nghe Zaid nói như vậy. Ngược lại có chút không xác định.

Các cường giả đã bị thương rất nặng. Nhất thời không thể phục hồi như cũ, mặc dù bọn họ chưa chết, nhưng cũng sẽ không còn người dám ra tay. Man Tử trong lòng không khỏi tính toán nói: “Nơi này nhiều thần huyết như thế, đủ để tạo thành hơn một ngàn gã Thánh cấp cao thủ, đến lúc đó toàn bộ đến Nam Cương đi. Còn có thân thể Ma Thần Mạt Tổ cường hãn vô cùng, có thể so với thần khí, lại vẫn bảo tồn như trước. Còn có Thần Cách, còn có núi vàng núi bạc bên ngoài, còn có thánh thú chi nhãn trong các hắc tháp khác, hết thảy đoạt về! Tốt, mấy thứ này thật sự không ít, không biết bụng Thái Ca có đủ lớn hay không ”

Nghĩ đến đây, Trương Đức Bưu đưa mắt... Nhìn cái bụng nhỏ của Thái Ca đại nhân, Lục Dực Kim Quang Hồng đang gắt gao nhìn chằm chằm gương mặt thiếu niên áo bào tro kia. Đau khổ suy tư đến tột cùng ở nơi nào gặp qua hắn, cảm giác được ánh mắt của Man Tử, vội vàng quay đầu lại, không khỏi rùng mình, hồ nghi nói: “A Man, người lại động cái chủ ý quái gì thế?”

Trương Đức Bưu nhún nhún vai: “Không có gì. Thái Ca, người hiện tại trở nên nhiều tiện nghi lắm!”

Thái Ca lại rùng mình, nói nhỏ: “Ta cuối cùng cảm thấy được người không có chút hảo ý”

Thiếu niên áo bào tro đợi một lát, chỉ thấy chuyển sinh ma thai đột nhiên kịch liệt nhảy lên, liều mạng hút lấy chất dinh dưỡng từ thân thể Mạt Tổ, thi thể Ma Thần lấy mất thường có thể thấy được tốc độ héo rút, một lát công phu, một khối thân thể Ma Thần liền bị ma thai hấp thụ, thân thể nhanh chóng ăn mòn, biến thành tro bụi!

Trương Đức Bưu tròn mắt cứng lưỡi nhìn thấy hết thảy này, còn không kịp tiếc hận, chỉ thấy chuyển sinh ma thai kia tựa hồ vẫn cảm thấy chưa ăn no, bắt đầu cuộn cuộn không ngừng hấp thụ Ma Thần huyết, Ma Thần huyết trong Huyết Trì nhanh chóng giảm xuống, chẳng mấy chốc mà bị kia ma thai hút cạn

Thần uy bao phủ Mạt Tổ ma cung cùng hỗn độn hơi tẫn không biết bao nhiêu vạn năm trong nháy mắt liền biến mất không thấy, chỉ còn lại có Mạt Tổ Thần Cách vẫn đang phiêu đảng trên không.

Trương Đức Bưu đau đớn như bị cắt từng thớ thịt. Bên cạnh Zaid so với hắn còn muốn thống khổ hơn, chỉ cảm thấy lòng đang rỉ máu, hai mắt thất thần, lẩm bẩm nói: “Thân thể Ma Thần của ta, Ma Thần huyết của ta ”

Ma thai sau khi hút cạn Ma Thần huyết. Dường như đã ăn no, lại mấp máy không ngớt, đột nhiên trong ma thai vươn ra một bàn tay trắng nõn, xé rách nhau thai, một đứa trẻ con trắng nõn từ giữa nhảy ra, trên người tràn ngập từng trận thần uy, Tinh Thần Lục phổ thiên cái địa hướng ra bốn phía!

Thiếu niên áo bào tro mừng rỡ, cười nói: “An Định thúc thúc, người rốt cục đã tỉnh.”

“Ha ha, không nghĩ tới đã ngủ ba ngàn năm.”

Đứa trẻ con mở miệng nói. Thanh âm giòn tan, lại để lộ ra vẻ vô cùng tang thương, nói: “Điện hạ. Lần này khổ công cho ngài tự mình đến đây. Chẳng lẽ những người khác trong thánh điện, cũng đều chuyển thể sao?”

Thiếu niên áo bào tro gật đầu nói: “Bọn họ cũng đã chuyển thể trùng tu, hiện giờ Thần Điện ngoại trừ ta, chỉ còn lại có hắn, trước đó không lâu còn chạy đến tâm bảo, ở bờ biển bị ta bắt được. Ta vốn định giết hắn, không ngờ hắn mấy năm nay bốn sự tiến bộ, miệng lưỡi ngon ngọt.” Dứt lời, chỉ chỉ Ngột Đột Cốt.

Đứa trẻ con An Định lơ đãng. Nói: “Nói ngọt? Cũng là gã nịnh thần, theo ý chỉ bệ hạ, phạm là nịnh thần, trực tiếp đánh chết!”

Dứt lời, đứa trẻ con một chường án ở đỉnh đầu Ngột Đột Cốt, Ngột Đột Cốt toàn thân đột nhiên toát ra liệt hỏa hùng hực, cả thân thể và linh hồn đều cháy sạch không còn một mảnh!

Thiếu niên áo bào tro kêu khổ nói: “An Định thúc thúc, tại sao ngươi lại giết hần? Ta còn nói chuyện giải khuây cùng hần, hiện giờ trong thánh điện trống tuếch, chỉ còn một mình ta, còn phải mỗi ngày đối mặt với linh chủ quỷ nhiều, không ai nói chuyện với ta, càng ngày càng buồn a!”

“Hiện tại ta đã chuyển thể thành công, có ta cùng ngươi.”

“Ngươi trở về. Ta sẽ càng buồn hơn. An Định thúc thúc, ngươi không có phát hiện ngươi thực nhàm chán sao?”

Thiếu niên áo bào tro cùng đứa trẻ con không coi ai ra gì, thẳng hướng ra ngoài ma cung. khi đi ngang qua bên người Trương Đức Bưu, đứa trẻ con đột nhiên quay đầu lại, liếc mắt đánh giá hần một cái, nghi hoặc nói: “Người này là ai vậy? Còn chưa trở thành Đấu Thánh lại có tu vi thâm hậu như thế, điện hạ, hần quả thực có thể cùng ngươi năm đó so sánh, chẳng lẽ cũng là người thánh điện chuyển thể?”

“Hần là không phải.”

Thiếu niên áo bào tro cười nói: “Nhân ngoại hữu nhân, cũng không phải chỉ có một mình ta là thiên tài.”

“Đáng tiếc a. Hần cũng giống điện hạ, đi nhầm đường. Tu luyện Đấu Khí, vĩnh viễn không thể đi đến bước cuối cùng kia! Điện hạ, chờ ngươi trở thành bán thần cường giả, đến lúc đó nên chuyển thể tu luyện ma pháp.” Text được lấy tại

Hai người dần đi xa. Âm thanh dần dần không thể nghe thấy, Trương Đức Bưu có chút đắm chiêu, đột nhiên Zaid hướng ra phía ngoài đi đến, vội vàng hỏi: “Lão ca ca, đi đâu vậy?”

Thánh Ma Đạo Sư không có tức giận nói: “Trong ma cung ngay cả cái rầm đều không có, lão tử lần này mệt lớn, đương nhiên phải đi ra bên ngoài. Trước thu đi một tòa Kim Sơn rồi nói sau!”

“Ngươi trước từ từ đã, giúp ta gỡ mai Thần Cách này xuống.” Trương Đức Bưu vội vàng nhảy dựng lên, một tay chụp vào Mạt Tổ Thần Cách. Trải qua nhiều chuyện tình như vậy, nên không ai ngăn trở hần.

Thần Cách dừng ở trong tay. Man Tử chỉ cảm thấy hơi hơi đau đớn, hần còn chưa ăn mai Thần Cách này, mà nó đã bắt đầu ăn mòn thân thể hần!

Trương Đức Bưu vội vàng đem mấy thứ này thu vào không gian giới chỉ, nào biết rằng vừa mới bỏ vào, không gian đột nhiên hồng mất!

“Thái Ca” Man Tử quay đầu nhìn về phía lão hổ, hướng dẫn từng bước nói: “Đến, há miệng ra nào, để ta bỏ mai Thần Cách này trong bụng của ngươi ”

Lục Dực Kim Quang Hồng lập tức hô một tiếng bay lên, bỏ chạy mà đi, hét to: “A Man, ngươi đừng hòng làm như vậy!”

“Ngươi muốn nó làm cái gì?”

Zaid lắc đầu nói: “Cái gọi là Thần Cách, chẳng qua là đồ hại người, ai ăn vào sẽ chết, so với bất cứ ma pháp hay Đấu Khí nào đều nhanh!”

Trương Đức Bưu ném Mạt Tổ Thần Cách từ tay trái sang tay phải, giống như cầm một củ khoai lang phồng tay. Sợ bị thứ này ăn mòn thân thể. Cười nói: “Lưu trữ nó, lo trước khỏi họa, vạn nhất gặp được cao thủ mà ta đánh không lại, trực tiếp đem Thần Cách này ra, giết chết hần!”

“Vậy ngươi phải nhét vào miệng hần mới được.” Zaid cười ha hả nói.

Trương Đức Bưu cười khổ một tiếng. Đi nhanh về phía trước, đột nhiên dưới chân vấp phải một tảng đá, không khỏi lão đảo, suýt nữa ngã sấp xuống. Thánh Ma Đạo Sư lắc đầu cười nói: “A Man, ngươi phải lưu ý đấy! Xem ra tiểu tử ngươi đánh sâu vào Đấu Thánh thất bại. Thực lực tổn hại lớn, ngay cả tảng đá cũng kém điểm có thể sảy ngươi!”

Trương Đức Bưu sắc mặt cổ quái. Đánh sâu vào Đấu Thánh thất bại, thực lực có tổn hao nhiều hay không, trong lòng hần rất rõ ràng.

“Hiện tại đã không có thần uy áp chế, đừng nói là tảng đá, cho dù là một ngọn núi dưới chân ta, ta cũng có thể đem nó đá lăn! Đến tột cùng là cái gì đây, như thế nào lại nặng như vậy?”

Trương Đức Bưu xoay người đem tảng đá kia nhấc lên, sắc mặt trở nên càng thêm quái dị. Chỉ thấy tảng đá này là một quả hổ phách hình đá cuội. Không có chút ma pháp năng lượng, lại vô cùng trầm trọng, cầm trong tay, cơ hồ chính là một tòa núi lớn!

“Cùng với tảng đá mà ta trước kia ở đáy biển Thần Điện kiếm được có chút tương tự, bất quá tảng đá kia là Hắc sắc, mà khối này là màu đỏ, chẳng lẽ hai tảng đá này đều cùng là một loại đồ vật sao?”

Khối xích hồng sắc thạch này bởi vì ngâm trong Huyết Trì, nên có màu huyết sắc, hơn nữa không có năng lượng dao động gì. Thế nhưng không ai phát giác. Trương Đức Bưu suy nghĩ nửa ném tới, lúc này mới nhìn đến nó.

Man Tử trăm tư không giải, đang định đem thứ này cho vào không gian giới chỉ, đột nhiên nghĩ đến còn Tiểu Hắc đang trong trạng thái tiến hóa. Liền đem khối xích hồng sắc thạch này ném vào chỗ Tiểu Hắc.

“Không biết còn có tảng đá khác không?”

Trương Đức Bưu dọc theo Huyết Trì tìm kiếm một lần, không có phát hiện gì khác, lúc này mới hướng ra phía ngoài.

“Đáng tiếc vị thiếu niên áo bào tro cùng đứa trẻ chuyển thế kia đã đi quá nhanh, nếu không lấy tảng đá này ra hỏi bọn họ, lấy kiến thức của bọn họ khẳng định sẽ biết lai lịch.”

Rời khỏi Mạt Tổ ma cung, đi đến hành lang, chỉ thấy các cường giả lại vì vàng bạc tài bảo mà vung tay. Bọn họ bởi vì cảnh giới cao thâm, đối với tài phú bình thường căn bản không để ở trong mắt, nhưng tài phú trong Mạt Tổ ma cung thật sự rất nhiều, so với gì bất cứ một quốc gia đều khổng lồ hơn, khó tránh khỏi ngay cả bọn họ cũng nhìn không được mà động lòng tham.

Trong những người này, kẻ hung hãn nhất vẫn là Thái Ca, con Lục Dực Kim Quang Hồng kia quả thực giết đến đỏ mắt. Quả nhiên là ai dám cùng nó tranh đoạt, nó sẽ tiêu diệt vô cùng hung tàn!

217. Chương 217: Tam Đầu Địa Ngục Khuyến

Qua rất lâu. Mạt Tổ ma cung liền bị những người này cướp sạch, cả hành lang chỉ còn mấy đồng kim tệ, tài phú khác đều bị các cường giả lấy đi.

Trong đó tên hỗn đản Thái Ca cư nhiên đoạt được nhiều nhất, đem núi vàng núi bạc đều nuốt vào trong bụng, lại đi đá kích các cường giả kia, không ít Kiếm Thánh Thánh Ma Đạo Sư đã thu tài phú tới tay cũng bị nó đoạt đi.

Những người đó đều là tuyệt thế cường giả, tự nhiên không chịu bỏ qua, bọn họ lần này bị Mạt Tổ Thần Cách hấp dẫn đi vào ma cung, bị thần uy áp chế thực lực, nên mới bị nhục, bất cứ cao thủ nào ở đây thực lực so với mình đều không thấp hơn, càng quái thai như là thiếu niên áo bào tro, đã sớm ghen một bụng hỏa khí, muốn tìm người để phát tiết một chút.

Bất quá, cùng Lục Dực Kim Quang Hồng giao thủ, bọn họ lúc này mới phát giác chính mình thật sự sai lầm, quả thực so với đối mặt thiếu niên áo bào tro kia còn muốn ghen khuất hơn. mới nhất ở

Con Hồng này tốc độ phi hành cực nhanh, hơn nữa xuống tay rất ngoan độc, móng vuốt thẳng đến mặt, Kiếm Thánh cũng đến thế, may mắn có huyết nhục trọng sinh thì tốt. Nhưng Thánh Ma Đạo Sư không có loại bản lĩnh này, tránh không được, mặt mày hốc hác, cơ hồ từng Thánh Ma Đạo Sư đều bị trào của nó cào, đầy mặt và đầu cổ đều là máu.

Mà công kích của bọn họ căn bản không thể đánh trúng Thái Ca, chỉ thấy con Hồng này ở trong đám người như quang như điện, xuyên qua bay lại, đại hạ sát thủ. Nháo đến cuối cùng, mọi người lập tức giải tán, Thái Ca còn chưa hết hứng thú, chung quanh tìm kiếm đối thủ.

Trương Đức Bưu vội vàng gọi nó lại, cười tủm tỉm nói: “Thái Ca, đến đây, mở miệng ra”

Nào biết lão hổ nhìn thấy hắc lập tức xoay người bước đi, một bộ dáng trốn còn không kịp, kêu lên: “A Man, người đừng mơ tưởng đem khóa Thần Cách kia bỏ vào trong bụng ta!”

Trương Đức Bưu đuổi theo ra ngoài Mạt Tổ ma cung, chỉ thấy Thái Ca vọt lên trời cao, gió lốc dựng lên, hướng hỗn độn hồi tấn phóng đi.

“Khó thật. Để ta cứ như vậy cầm Mạt Tổ Thần Cách về nhà sao?”

Lại vào lúc này, đột nhiên không gian giới chỉ trên tay Trương Đức Bưu oanh đặc một tiếng, dập nát, suýt nữa thương đến ngón tay hắc, một chích Hắc sắc cự khuyến theo không gian giới chỉ rơi xuống, phủ phục ở trước cửa ma cung, vẫn ngủ vùi như trước “vù vù”.

“Tiểu Hắc quả nhiên hấp thu tảng đá thần bí kia, sắp hoàn thành tiến hóa rồi!”

Trương Đức Bưu trong lòng vừa mừng vừa sợ, vội vàng cao giọng nói: “Thái Ca trở về, Tiểu Hắc tiến hóa!”

Thái Ca chần chờ một chút. Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ma pháp nguyên tố trong phạm vi trăm dặm hỗn độn hồi tấn xao động, đều tụ tập phía trên Mạt Tổ ma cung. Một cái ma pháp lốc xoáy thật lớn trong nháy mắt hình thành, bao phủ ma cung, mênh mông như sấm!

Oanh!

Một cột sáng ma pháp theo trung tâm lốc xoáy thẳng tắp hạ xuống, dừng ở trên người song đầu Địa Ngục khuyến, ma pháp nguyên tố lớn đến kinh người nhanh chóng bị nó hấp thu, nhưng song đầu Địa Ngục khuyến vẫn ngủ say bất tỉnh như trước.

Cổ ma pháp xao động này. Thậm chí so với khi Thái Ca tiến hóa còn kinh thiên động địa hơn, trong hỗn độn hồi tấn, ma pháp tàn niệm các viên cổ cường giả lưu lại trong nháy mắt bị xóa đi, tất cả ma pháp lực tan biến, cả hỗn độn hồi tấn đột nhiên xuất hiện một mảnh thanh minh, đứng ở trong hồi tấn, ngẩng đầu lên có thể thấy được không trung sáng sủa!

Tiếp theo, hỗn độn hồi tấn lại bị Quyền Ý thần niệm của các viên cổ cường giả quấy phá, lại trở nên hôn ám.

Khi Tiểu Hắc sắp sửa hoàn thành tiến hóa, khí thế cơ hồ có thể so với ma pháp tàn niệm của Ma Thần Mạt Tổ!

Các cường giả đã tiến vào hồi tấn, thấy dị trạng như vậy, đều ngẩng đầu, nhìn về phía ma cung, kinh nghi bất định: “Có chuyện gì vậy? Chẳng lẽ lại có bảo vật xuất thế sao? Không có khả năng, Mạt Tổ ma cung đã bị chúng ta quét sạch, căn bản không còn bảo vật gì. Chẳng lẽ lại có người nào ở nơi này đột phá?”

Thái Ca vội vàng bay trở về, đứng ở đầu vai A Man, tò mò đánh giá song đầu Địa Ngục khuyến, sau đó “úc úc” cột sáng ma pháp kia. Ngủ khì cổ quái nói: “Trong cột sáng ma pháp, có ý thức kỳ quái dao động, mảnh nhỏ trí nhớ hỗn độn, tang thương!”

“Mảnh nhỏ trí nhớ?” Trương Đức Bưu nao nao, không có để ở trong lòng.

Địa Ngục khuyến so với Kim Quang Hồng là ma thú cao đẳng mạnh mẽ hơn, trong quá trình tiến hóa đến thánh thú xuất hiện điểm ngoài ý muốn cũng là bình thường.

Tiểu Hắc lần này tiến hóa thành Thánh cấp ma thú, hẳn là so với Thái Ca nghe lời hơn?”

Đối với điểm này, Man Tử tin tưởng mười phần, so sánh với Thái Ca, Tiểu Hắc căn bản không cần hắc lo lắng, Địa Ngục khuyến này thuở nhỏ đã cùng hắc lớn lên, trung thành và tận tâm, không chỉ nghe lời. Hơn nữa còn rất thông thái.

Nếu Tiểu Hắc tiến hóa thành Thánh cấp ma thú, Trương Đức Bưu không thể nghi ngờ được thêm một đại trợ lực!

“A Man, mảnh nhỏ trí nhớ này, rất không thích hợp!”

Thái Ca ở đầu vai hấn bắt an gọi tới gọi lui, hét lên: “Phương diện này bao hàm rất nhiều khí tức giết chóc, Tiểu Hắc nếu hấp thu các mảnh nhỏ trí nhớ này, chỉ sợ đối với trí nhớ của bản thân nó có ảnh hưởng.”

“Sẽ không phải là mảnh nhỏ trí nhớ của ma thần Mạt Tổ chứ?”

Trương Đức Bưu bị chính ý tưởng này hoảng sợ, lập tức lắc đầu nói: “Không có khả năng, mảnh nhỏ trí nhớ của Ma Thần Mạt Tổ bị chuyển thể ma thai hấp thu, lại bị thiếu niên áo bào tro của Chư Thần điện gạt bỏ, lúc này mới để cao thủ Chư Thần điện chuyển thể đến bên trong ma thai. Nếu không phải mảnh nhỏ trí nhớ của Mạt Tổ, như vậy khi Tiểu Hắc tiến hóa hấp thu trí nhớ này đến tột cùng là từ đâu ”

Hấn gãi gãi đầu. Đối với ma thú tiến hóa, Man Tử thật sự không hiểu biết nhiều lắm. Trên thế giới này, cơ hồ mỗi một loại cao đẳng ma thú tiến hóa, đều có hệ thống từ trước, trong đó bao hàm tri thức cực kỳ phức tạp, xa xa không phải hấn có khả năng hiểu được, lúc này đem chuyện này đặt ở một bên, cười nói: “Thái Ca. Người ở chỗ này coi chừng Tiểu Hắc, ta đi phía dưới đi dạo, thu mấy khối thánh thú chi nhân. Đúng rồi Thái Ca, mai Thần Cách này đặt ở trong bụng người, tuyệt đối không có hại. Người xem!”

Man Tử buông tay ra. Chỉ thấy Mạt Tổ Thần Cách lẳng lẳng phiêu phù ở không trung, như trước không ngừng phân liệt phân giải.

Trương Đức Bưu cười nói: “Trong bụng người không gian rộng lớn, Thần Cách này chỉ cần phiêu phù ở giữa không gian, sẽ không nguy hiểm như vậy.

Thái Ca chần chờ một chút, Man Tử thừa cơ rèn sắt khi còn nóng, ca ngợi nói: “Thái Ca thần thông quảng đại, còn có thể sợ Thần Cách nhỏ nhỏ của Mạt Tổ sao?”

“Được rồi, ta thần thông quảng đại, sao lại sợ một cái Thần Cách của tên thần linh đã chết?”

Thái Ca bị dụ đến mơ hồ, rốt cục quyết định để cho Man Tử đem Thần Cách bảo tồn trong bụng nó. Trương Đức Bưu đi vào trong bụng Thái Ca, lại phát hiện non nửa vị diện không gian trong cơ thể lão hổ này lại lớn hơn vài phần, khoảng không trên bán vị diện ma pháp nguyên tố kích động menh mông, vây quanh một khối tứ phương chính là Hắc sắc cự thạch, “ầm” vang chuyển động.

Ma pháp lực khổng lồ như thế, đúng là hiếm thấy, hiển nhiên thực lực lão hổ này so với khi ở U Hồn Chi Hải, lại tăng lên không ít!

Ma pháp nguyên tố này không chỉ chống đỡ không gian bán vị diện, còn không ngừng rèn luyện thân thể nó, dần dần tiến hóa yêu nguyên tố thể!

“Khó trách Lục Dục Kim Quang Hống cũng có thể trở thành linh chủ Thâm Uyên, chiếu theo tiến hóa như vậy xuống, Thái Ca khẳng định có thể ngưng tụ ra tiên thiên nguyên tố thể, trở thành truyền kỳ cấp ma thú!”

Trương Đức Bưu liếc mắt đánh giá chung quanh một cái, chỉ thấy tiểu vị diện này cứ nhiên sinh trưởng một mảnh Sâm Lâm nhỏ nhỏ, dựng dục ra lục ý mãnh; một hung sinh mệnh. Trong lòng lại tán thưởng. Sau đó mới buông Mạt Tổ Thần Cách ra.”

Dựng dục sinh mệnh, cái này ý nghĩa không gian bán vị diện trong cơ thể Thái Ca càng ngày càng hoàn thiện, tương lai thành tựu cũng sẽ càng lúc càng lớn.

Hấn ở lại tiểu vị diện của Thái Ca một lát, phát hiện Mạt Tổ Thần Cách không có dị biến, lúc này mới đi ra.

“A Man, ta cảm giác có chút không thích hợp, ”

Thái Ca cúi cúi đầu. Nghi hoặc nói: “Ta thật sự thần thông quảng đại như vậy sao? Từ thần thông quảng đại này, ta cảm thấy giống như có thể đổi thành Nghĩa Bạc Vân Thiên”

“Ha hã!” Trương Đức Bưu cười gượng hai tiếng, vội vàng nói sang chuyện khác, nói: “Tiểu Hắc sắp hoàn thành tiến hóa, phải qua tiếp vài ngày nữa, Thái Ca, người cũng không thể tùy tiện rời đi!”

“A Man, ta làm việc, người yên tâm!”

Trương Đức Bưu thả người nhảy xuống Mặt Tổ ma cung, rơi xuống đỉnh hắc tháp, đi vào một thông đạo khác, vừa mới đi vào nơi này, liền không khỏi kêu một tiếng xui xẻo, chỉ thấy trong thông đạo này tối đen, tất cả thánh thú chi nhân đều bị các cường giả thời điểm rời đi càn quét không còn.

“Không hay, sớm biết trước như vậy thì đã xuống tay hết!”

Trương Đức Bưu bước nhanh đến cung điện của tứ đại thần tướng khác, phát hiện hai tòa cung điện khác cũng bị cướp sạch, khi các cường giả này rời đi còn hận không thể đào ba thước đất, ngay cả quần lót của Ma Thần Mặt Tổ cũng muốn rút ra, đừng nói thánh thú chi nhân. ngai vàng của tứ đại thần tướng, đều bị những người này khiêng đi, mang về nhà hưởng dụng, phẳng phất như châu chấu quá cảnh, không có một ngọn cỏ.

“Cũng may ta đã chiếm được hơn 20 khối thánh thú chi nhân, nếu không lúc này đây liền mệt lớn. Không biết Đan Mã Sĩ có chết không? Nếu không chết, ta tiền hẩn một đoạn đường!”

Trương Đức Bưu theo đỉnh hắc tháp nhảy xuống, bên tai là tiếng gió “vù vù”, ước chừng qua vài khắc, mới “ầm ầm” rơi xuống đất, đem mặt tạt ra một cái hố lớn, Nham Thạch phẳng phất như bùn lầy bắn ra khắp nơi.

Đi tới nơi Đan Mã Sĩ ngã xuống, đánh giá chung quanh một cái, Trương Đức Bưu không khỏi nhú nhú mày, chỉ thấy địa phương hai cái thạch điêu thật lớn nện xuống chỉ có một bãi máu, Đan Mã Sĩ đã không thấy bóng dáng.

“Chẳng lẽ hẩn đã chạy thoát sao? Sau khi lĩnh ngộ tinh thần căn nguyên, sinh mệnh lực của Kiếm Thánh thật đúng là cường hãn không giống bình thường, nếu đổi lại là ta, đã sớm bị tạt thành thịt vụn!”

Trương Đức Bưu trong lòng ẩn ẩn cảm giác bất an, Kiếm Thánh chỉ cần không đương trường vẫn lạc mà chết, cho dù cắt đứt tứ chi, bọn họ cũng sẽ không chết. Muốn giết chết Kiếm Thánh, trừ phi chặt đầu bọn họ, hoặc là bóp nát trái tim!

“Đan Mã Sĩ hẩn là bị thương rất nặng, nhất thời nửa khắc không có biện pháp khôi phục, hẩn không thể chạy xa được! Nếu như để hẩn chạy trốn, tương lai muốn giết hẩn đã khó càng thêm khó!”

Trương Đức Bưu nhìn kỹ vết máu, lập tức thả người dựng lên, xâm nhập hồi tẫn. hỗn độn hồi tẫn không còn táo bạo như trước, ma pháp tàn niệm đều bị xóa sạch. Chỉ còn Quyền Ý thần niệm của viên cổ cường giả vẫn tàn sát bừa bãi không ngừng.

Mặc dù hỗn độn hồi tẫn so với trước nguy hiểm đã ít hơn rất nhiều, nhưng muốn thông qua, vẫn khó khăn rất lớn, thậm chí Kiếm Thánh đạt tới cảnh giới huyết nhục trọng sinh cũng có thể bị một chết ở trong đó.

Trương Đức Bưu ngạnh sinh sinh xâm nhập, đi được một nửa lộ trình liền cảm giác khó có thể tiếp tục, đột nhiên nhìn thoáng qua cách đó không xa có một chỗ không gian bình tĩnh, vội vàng tiến lên, thở hổn hển mấy khẩu khí thô.

Sau một lúc lâu. tu vi hẩn đều khôi phục, đang định rời đi, đột nhiên lưu ý đến trên mặt đất có vài miếng xà lân ánh vàng rực rỡ. Trong lòng vừa động: “Đan Mã Sĩ quả nhiên không chết, bất quá tu vi còn chưa hoàn toàn khôi phục, nếu không lấy thực lực của hẩn sẽ không bị Quyền Ý thần niệm đã thương. Bất quá tốc độ phục hồi thương thể của hẩn vẫn rất nhanh, chỉ sợ sau khi rời khỏi hỗn độn hồi tẫn, qua không lâu sẽ hoàn toàn khôi phục thực lực! Tu vi cảnh giới của hẩn so với ta cao hơn không ít. Tu luyện Đẩu Khí, cảnh giới mỗi một tầng cao hơn một tầng, nhưng chỗ tốt đạt được đều khó có thể tưởng tượng, đến khi ta đuổi theo hẩn, hẩn đã muốn khôi phục thực lực, chỉ sợ lại là một hồi ác chiến, thắng bại thật khó nói”

Trương Đức Bưu cẩn thận lo lắng một lát. Lấy ra thánh thú chi nhân, khảm ở trên Bích Tỷ Dao. Thầm nghĩ: “Vô luận như thế nào, Đan Mã Sĩ đều phải chết, thừa dịp hiện tại trước hoàn thiện Bích Tỷ Dao rồi nói sau.”

Hơn hai mươi khối thánh thú chi nhân toàn bộ được khảm vào Bích Tỷ Dao, chuôi đao nhất thời “hô” một tiếng triển khai, dài đến một trăm năm mươi thước. Lẳng lẳng trôi nổi giữa không trung, tùy ý để Quyền Ý thần niệm của viên cổ cường giả oanh ở trên mặt đao. đánh cho Hỏa Quang vắng khắp nơi, nhưng không có tổn thương gì!

Hiện giờ Bích Tỷ Dao hiển nhiên đã xa xa vượt qua vũ khí cấp truyền kỳ!

Trương Đức Bưu ngẩn ngơ. Hắn cũng không có dùng Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực khống chế Bích Tỷ Dao, nhưng chuôi dao này vẫn có thể huyền phù giữa không trung, hiển nhiên là bằng vào uy lực tự thân của nó!

“Hảo, hảo! Hiện giờ tuy rằng ta chưa đột phá Đấu Thánh, nhưng có Bích Tỷ Dao, cũng có thể ngự kiếm phi hành! Kiếm Thánh ở trước mặt ta, muốn chạy cũng chạy không thoát!”

Từ trước tới nay. Man Tử vẫn chỉ có thể đi bộ, nhìn thấy Kiếm Thánh Thánh ma đạo bay lượn tự do trên không trung, tuy rằng không nói. đọc truyện tại . Nhưng trong lòng luôn luôn có tư vị không hay, mà hiện giờ Bích Tỷ Dao có thể chống đỡ hắn phi hành trên bầu trời. Trong lòng không khỏi mừng rỡ như điên.

Trương Đức Bưu thả người đứng lên. Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực điên cuồng dũng mãnh tiến vào thân đao, Bích Tỷ Dao càng thêm to lớn, hô một tiếng mạnh mẽ phá vỡ Quyền Ý. đấu đá lung tung về phía trước, chậm rãi hướng hỗn độn hôi tẫn phóng đi, thế như chẻ tre bình thường!

“Hiện tại Bích Tỷ Dao được khảm gần bốn trăm khối thánh thú chi nhân, còn thiếu một ngàn bốn trăm khối nữa mà đã có uy lực bậc này, nếu khảm toàn bộ thánh thú chi nhân, thế tất trở thành vũ khí cấp bậc thần khí!”

Trong lòng hắn không khỏi khát khao vạn phần, chờ mong chuôi ma đao này hoàn toàn trở thành thần khí, thậm chí: “Nhưng Bích Tỷ Dao mới có đệ nhị hình thái, không biết đệ tam hình thái đến tột cùng là cái gì? Hoắc Sơn đại sư không nói, chỉ sợ chính hắn cũng không rõ bảo đao mình rèn, đến tột cùng có được diệu dụng gì.”

Bên ngoài Hỗn độn hôi tẫn. Đột nhiên truyền đến một tiếng giao thủ trầm đục, “lạc sát”. “Lạc sát”, đột nhiên một con đại ngô công từ trong hỗn độn lao ra, giống như một đầu hội phi cự mãng, giữa không trung vượn vẹo không ngớt. Trương Đức Bưu đứng ở phía trên Bích Tỷ Dao, phóng lên cao, quay chung quanh phạm vi hơn mười dặm, nhưng không phát hiện được dấu vết của Đan Mã Sĩ, lập tức phi hành dọc theo mặt đất, hướng phương xa bao táp mà đi!

“Người đang tìm ta sao Đức Bưu Man Chuy?”

Trương Đức Bưu lao ra hơn trăm lý. Đột nhiên nghe được một thanh âm cất cao giọng nói, vội vàng ngừng đầu nhìn lên, chỉ thấy Đan Mã Sĩ đứng trên không phía trước cách không xa, ngọc thụ lâm phong, áo trắng như tuyết, tiêu sái không nói nên lời.

“Đan Mã Sĩ huynh đệ, người đi thật nhanh!”

Bích Tỷ Dao lơ lửng, đứng ở giữa không trung, giống như một con đại xà quấn quanh, đầu rết nhô cao, Trương Đức Bưu đứng trên đầu rết, mỉm cười nói: “Nhìn thấy Đan Mã Sĩ huynh đệ không chết, tiểu đệ trong lòng thập phần bất an. Đặc biệt đến tiễn người một đoạn đường.”

218. Chương 218: Lực Tể Đan Mã Sĩ (Thượng)

“Đức Bưu Man Chuy. Người không nên tới, thật sự không nên tới.” Đan Mã Sĩ lắc đầu, nói: “Lúc trước ta bị người tập cốt cách tấn toái, may mắn thoát được tánh mạng, khi đó nếu người trực tiếp từ hắc tháp nhảy xuống, ta khẳng định hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Đáng tiếc, người bị Mạt Tổ Thần Cách hấp dẫn. Không có nhàn rồi tới giết ta, để cho ta có cơ hội thở dốc.”

“Hiện tại vẫn còn cách cứu vãn, không phải sao?”

Trương Đức Bưu hít vào một hơi thật dài, tâm pháp vận chuyển, toàn thân hơn trăm khối cốt cách “bùm bùm” điên cuồng sinh trưởng. Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực chen chúc mà ra, ngưng tụ ra Ma Thần Chân Thân ba đầu sáu tay, Chân Thập Chi Nhân, ba thanh âm trọng điệp cùng một chỗ, rầm rầm ù ù, nói.

Đan Mã Sĩ mỉm cười nói: “Không tồi, nhưng đáng tiếc chính là, người căn bản không phải đối thủ của ta”. Đang nói, chỉ thấy thân thể hắn cũng kịch liệt biến hóa, thân thể bành trướng, làn da nhanh chóng che phủ bởi kim hoàng sắc xà lân, ngưng tụ Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, thân rắn tay người, tám cánh tay, đuôi rắn, chân đặc không gian phẳng phất như gợn nước nhộn nhạo. gương mặt tuần nhã trở nên vô cùng dữ tợn.

Sau đầu hắn đột nhiên hiện ra một Chân Thật Chi Nhân cực lớn, khiến hắn càng thêm quý dị, giống như Ma Thần hạ phàm!

“Hiện giờ thực lực của ta đã khôi phục hoàn toàn, Thần Vương Bất Diệt Kim Thân của ta là công pháp do Thần Vương truyền xuống, từ vạn năm trước tới nay. Dung hợp vô số tâm pháp, đã muốn đạt tới trình độ tận thiện tận mỹ!”

Thân thể hắn xác thực giống như lời hắn nói, gần như hoàn mỹ, đuôi rắn vừa thô vừa dài, ở sau lưng vung vẩy bừa bãi. Lực lượng cực kỳ khổng lồ, không hề thua kém Ma Thần Chân Thân của Trương Đức Bưư.

Đan Mã Sĩ đuôi rắn thật mạnh, đánh cho không gian nhộn nhạo, cơ hồ nháy mắt đã tới trước mặt Trương Đức Bưư, nghe răng cười một tiếng. Tám cánh tay hoặc chưởng hoặc ấn hoặc quyền, ngang nhiên nện xuống. Không gian cơ hồ trong nháy mắt bị tạp thành một mặt tường khí, phạm vi hơn mười thước, bàn tay, dấu tay cùng nắm tay, liên tiếp nâng lên, hạ xuống, lạnh lùng nói: “Thần Vương Bất Diệt Kim Thân của ta, là căn cứ thân thể Thần Vương mà rèn luyện thân thể chân thân tới hoàn mỹ, dung hợp Đại Uy Thiên Long quyết, Thái Hảo Phất Năng Thắng Quyết, Chiến Thần Quyết, Thư Bàn Du Mộng Quyết, Hoàng Cực Kinh Thế Điển. Năm loại tuyệt học, cùng với vô số loại tâm pháp!”

Thần Vương điện vốn bảo tồn võ học trước kia của Chiến Thần điện, ngày trước Lilith đi Thần Vương điện ta tham gia thánh nữ đại điển, mục đích chính là muốn tìm được Chiến Thần Quyết, nhưng ngay cả tâm pháp Thư Bàn Du Mộng mà Thần Vương điện cũng có được.

Loại tâm pháp này trong hoàng cung triều đại Nam Minh trong hắn là bảo tồn bản sao, dù sao từng có một vị Ngang Cách Lợi tộc cao thủ tu luyện Thư Bàn Du Mộng quyết lướt qua Thiên Phạt chi hải, đi vào Đại Lục, trở thành tướng quân của triều đại Nam Minh công quốc.

Triều đại Nam Minh cùng Thần Vương điện là cá mè một lứa, Thư Bàn Du Mộng Quyết rơi vào trong tay Thần Vương điện cũng là đương nhiên.

Trương Đức Bưư cũng dùng bàn tay trần đón nhận, cánh tay do Đấu Khí Hóa Hình ngưng tụ dù sao cũng kém huyết nhục chân chính, vừa tiếp xúc bốn cánh tay do Đấu Khí ngưng tụ nhất thời “ba ba ba” bị chấn đặc dập nát!

Lập tức lại là hai tiếng bạo vang kịch liệt, bốn bàn tay huyết nhục thật lớn va chạm vào nhau, giống như bốn con đại mã hung hăng lao vào nhau, phát ra tiếng vang trầm đục

Hai cánh tay của Đan Mã Sĩ “bùm bùm” một trận bạo vang, huyết nhục nổ tung, cốt cách tăn toái, không khỏi lấp bắp kinh hãi: “Lực lượng thật cường悍! Nhưng lực lượng Long Mông Bảo Tượng, so ra vẫn kém Thần Vương Bất Diệt Kim Thân. Có được ba mươi bốn điều Đấu Khí thông đạo, gần với đấu Chiến Thắng Quyết!”

Chỉ thấy máu của hắn nhanh chóng từ hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp, lập tức đuôi rắn quất thật mạnh về phía trước!

Hô!

Bích Tỷ Dao dưới chân Trương Đức Bưư lập tức quay dựng lên, một con đại xà màu vàng cùng con đại ngô công màu xanh biếc quần quanh lẫn nhau, “lập lập”, thanh âm chói tai. Cười to nói: “Thần Vương Bất Diệt Kim Thân của người dung hợp nhiều loại tuyệt học. Tham chiếu chính là tám cánh tay của Thần Vương, mà Ma Thần Chân Thân của ta cũng không hề thua kém, tham chiếu chính là một thần linh, ba mươi bảy điều Đấu Khí thông đạo, tâm pháp đại viên mãn! Chân Thật Chi Nhân!”

Chỉ thấy ba con mắt dựng thẳng ở mi tâm của ba cái đầu cùng nhau mở ra, Đấu Khí lại ngưng kết, hình thành bốn cánh tay, sáu cánh tay cùng nhau cầm một thanh đầu đinh chùy, âm vang một tiếng, đầu đinh

chùy kia bị Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực của hắn đánh sâu vào, bùng nổ đến cực hạn, chùy đầu giống như một tòa núi nhỏ, vô số ký hiệu bay múa.

Bích Tỷ Dao đột nhiên tiến tới đỉnh đầu Đan Mã Sĩ, Trương Đức Bưu tay cầm búa tạ, một chùy nện xuống!

Đan Mã Sĩ đột nhiên cũng lấy ra nhất kiện vũ khí cổ quái, vũ khí hình thù kỳ quái, tay cầm dài ngắn hai trượng, đỉnh là một viên hoàn thật lớn sáng như tuyết, hai bên đều là lưỡi dao sắc bén, vừa như một thanh quyền trượng, lại giống như một thanh binh khí.

Chỉ thấy tám cánh tay hắn cùng nhau cầm chuỗi vũ khí này, hô một tiếng trở nên cực kỳ lớn, hiển nhiên cũng là một kiện bảo vật cấp truyền kỳ, cùng đầu đỉnh chùy kịch liệt va chạm!

Đương!

Lực lượng Đan Mã Sĩ dù sao cũng không thấp hơn hắn, bị một chùy này đập đặc như lưu tinh rơi xuống phía dưới Hôi Tẩn là ra một cái đầm lầy, rộng lớn ngàn dặm, Đan Mã Sĩ rơi xuống, “ầm” một tiếng đem đầm lầy đập ra một cái hố sâu phạm vi hơn mười thước!

Đầu đỉnh chùy trong tay Trương Đức Bưu đột nhiên vỡ nát, lại bị binh khí kỳ quái trong tay Mã Sĩ kia hủy bỏ. Hai thanh vũ khí lần đầu va chạm, trong đó đầu đỉnh chùy cấp truyền kỳ hoàn toàn bị hủy!

“Vũ khí thật là lợi hại, Thần Vương điện thực là tài đại khí thô! Thần Vương Bất Diệt Kim Thân tâm pháp cũng bao hàm Chu Bảng du mộng quyết, hợp lại tốc độ ta cũng không chiếm thượng phong, chỉ có hợp lực lượng, dùng sức phá vỡ kim thân của hắn, đánh chết hắn mới thôi!”

Trương Đức Bưu đem cả đầu đỉnh chùy đã hỏng để tại một bên, lại lấy ra một thanh đầu đỉnh chùy, một tiếng quát chói tai, từ không trung đập xuống, khi còn cách mặt đất hơn năm mươi thước, đầu đỉnh chùy nhấc lên một cơn lốc.

Đan Mã Sĩ vừa mới đứng lên. đọc truyện tại . Đầu đỉnh chùy liền rơi xuống đỉnh đầu, hắn vội vàng bay ra phía ngoài, đồng thời giờ binh khí kỳ quái kia lên che trước người.

Oanh!

Bùn lầy tung bay, trung tâm đầm lầy nháy mắt liền xuất hiện một hồ nước nhỏ, Đan Mã Sĩ bị cự lực va chạm, nhất thời không ổn định được thân hình, Thần Vương kim thân cuồng bạo lui về phía sau, đem mặt đất kéo lê ra một cái rãnh thật sâu!

Sáu cánh tay của Trương Đức Bưu giờ đại chuyển lên, hét to liên tục, điên cuồng phóng theo, một túng tam khiêu, cước bộ hạ xuống, liền đem đầm lầy nổ tung một cái hố to, bọt nước cùng bùn lầy vấy ra, trong chớp mắt khiến Đan Mã Sĩ bạo lui không dứt. Đại chuyển điên cuồng đập về phía trước!

Đan Mã Sĩ kêu lên một tiếng đau đớn. kim lân trên tám cánh tay đều bong ra, căn bản không thể ngừng thân hình, nháy mắt quay cuồng lao về phía sau vài dặm, nhưng vẫn bị Trương Đức Bưu truy đuổi, giao đấu hơn dặm.

Không phải chỉ có hắn bị đánh, đồng thời hắn cũng ỷ vào trong tay binh khí kỳ quái sắc bén cứng cỏi hơn xa so với vũ khí cấp truyền kỳ, điên cuồng bổ tới đầu đỉnh chùy, bất quá lực lượng Trương Đức Bưu quá lớn, tám cánh tay của hắn bị đâm cho căn bản vận nổi lực lượng. Cũng không thể tạo thành tổn thương nhiều cho đầu đỉnh chùy.

“Đức Bưu Man Chuy, thủ đoạn của ngươi xác thực rất cao, nhưng còn không thể đánh chết ta!”

Đột nhiên lưng Đan Mã Sĩ đột nhiên hiện ra một tòa núi nhỏ, trong lòng mừng rỡ, cái đuôi quạt mạnh vào núi đá, thừa cơ xoay người đứng lên, chỉ thấy tòa núi nhỏ kia bị Trương Đức Bưu huy động đại chuyển dùng sức va chạm, nhất thời tứ phân ngũ liệt, tòa núi nhỏ liền biến mất không thấy!

“Chỉ cần không đánh chết ta, ngươi chỉ có một loại kết cục lạc bại thân vong! Mà muốn giết chết ta, trừ phi ngươi tu luyện đến Đấu Khí căn nguyên”.

Đan Mã Sĩ lại lui đến hơn dặm, khó khăn lắm mới có thể ngừng lại, thân thể rách nát, bên ngoài thân, xà lân màu vàng bóc ra không biết bao nhiêu, trong chớp mắt kim lân lại nhanh chóng phủ kín toàn thân, chỉ thấy binh khí kỳ quái kia vẫn trắng nõn như trước, không nhiễm một hạt bụi, thế nhưng không hao tổn

chút nào, cất tiếng cười to nói: "Đức Bưu Man Chuy, hủy diệt một kiện bảo vật cấp truyền kỳ, lòng của ngươi nhất định đau lắm? Cái chuỗi vũ khí này, là trấn điện chi bảo của Thần Vương điện ta, tên là Thiên Phật.

"Thiên Phật chi nhân!"

Sau lưng hần khối Chân Thật Chi Nhân thật lớn kia đột nhiên di động, chui vào giữa viên Thiên Phật, viên này phảng phất như trở thành một ánh mắt, quỷ dị vạn phần.

Tám cánh tay Đan Mã Sĩ cầm chuỗi vũ khí này, thân thể ở trên đầm lầy nhanh chóng phóng tới hướng Trương Đức Bưu, cười nói: "Nội tình của Thần Vương điện so với Man Tộc các ngươi vĩnh viễn không thể tưởng tượng, Đức Bưu Man Chuy, để ta dùng chuỗi Thiên Phật này, tiễn ngươi đi gặp Thần Á!"

Trương Đức Bưu buồn rầu. khiêng Đầu đinh chùy trên vai đầu, "ầm vang" hai chân bước ra. chạy như điên về phía trước, nơi hần dẫm xuống, đầm lầy đều nổ tung, giống như một đầu cự thú hoang dã.

Ở phía sau hần, Bích Tỷ Dao như giao long phi hành giữa không trung, đột nhiên một đầu chui vào đầm lầy, biến mất không thấy.

Ngay sau đó, Trương Đức Bưu lại gặp được Đan Mã Sĩ, hai người cách xa nhau trăm mét, Đan Mã Sĩ liền huy khởi Thiên Phật trong tay.

Tiểu!

Một đạo Đấu Khí quang nhận cực mỏng cơ hồ mắt thường không nhìn thấy theo Thiên Phật chi nhân bắn ra, hình thành cự nhận rộng chừng hơn trăm thước, trong nháy mắt liền đi tới trước người Trương Đức Bưu!

Trương Đức Bưu giơ đại chùy che ở trước người, đẩy thật mạnh về phía trước, chỉ nghe "ba" một tiếng vang nhỏ, trên đầu đinh chùy lập tức xuất hiện một đạo vết rách thật sâu, đạo Đấu Khí quang nhận này uy lực mặc dù không bằng Thiên Phật, nhưng vẫn vượt qua tưởng tượng của hần, cơ hồ đem vũ khí cấp truyền kỳ hoàn toàn bị phá hủy!

"Ta xem ngươi có thể có bao nhiêu vũ khí! Bách Nhận Trảm!"

Đan Mã Sĩ xoay người dựng lên, tám cánh tay trong nháy mắt đem Thiên Phật chém ra mấy trăm lần, mấy trăm đạo Đấu Khí quang nhận giao nhau thành vòng, nhất tề hướng Trương Đức Bưu chém tới! Bạn đang đọc chuyện tại

Chỉ nghe "ầm" một tiếng nổ. Đầu đinh chùy nhất thời bị phân giải ra trăm khối tròn, hoàn toàn bị hủy!

Ngay sau đó Đấu Khí quang nhận hướng tới Trương Đức Bưu, cường độ thân thể hần nhiều nhất chỉ có thể so với vũ khí cấp truyền kỳ, nếu bị quang nhận cắt qua, thể tất giống chuỗi đầu đinh chùy này!

Đồng, đồng, đồng!

Trong lồng ngực Trương Đức Bưu đột nhiên truyền đến tiếng nháy kịch liệt, huyết khí tăng lên tới cực điểm. Quanh thân đỏ đậm như máu, vô số ký hiệu Thái Thần Phất Năng tràn ra bên ngoài cơ thể, hình thành từng tầng phòng hộ nồng đậm, bao phủ toàn thân.

Đấu Khí quang nhận "đề" một tiếng đảo qua người hần, nhất thời toàn thân cao thấp tất cả ký hiệu "rầm rập" phân giải, biến mất không còn!

Mà mặt ngoài thân thể hần rõ ràng xuất hiện mấy trăm vết máu tinh tế, sâu đạt tới nửa tấc, toát ra một chuỗi huyết châu nho nhỏ, nếu không phải hần tăng khí huyết lên mấy lần, cường hóa thân thể, một kích này cơ hồ đã cắt hần thành mảnh nhỏ!

"Đức Bưu Man Chuy, ta đã nói rồi, ngươi không phải là đối thủ của ta, hiện tại ngươi đi chết đi!"

219. Chương 219: Lực Tể Đan Mã Sĩ (Hạ)

Đuôi rắn của Đan Mã Sĩ nhẹ nhàng vung vẩy. Phía sau nhất thời giống như bị bom tạc, nhanh chóng phóng về phía trước. Huy khởi Thiên Phật chém tới cổ Trương Đức Bưu

“Đức Bưu Man Chuy, ta được thánh điện tuyển ra từ trong hàng tử chúng sinh, là thiên tài trong vô số thiên tài, ba tuổi tu luyện Đấu Khí, mười lăm tuổi đạt tới Hóa Hình đỉnh, mười năm tích lũy, hai mươi lăm tuổi thành tựu Kiếm Thánh! Trăm năm tu luyện Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, tu vi tốc hành tinh thần căn nguyên đỉnh phong, thẳng đuối theo viễn cổ cường giả! Người chết ở trong tay của ta, cũng không uổng, không tốt!”

Hắn đột nhiên cảm giác được một cổ khí tức mãnh liệt nguy hiểm tới cực điểm. lông mao dựng đứng, bắt chập chém giết Trương Đức Bưu, vội vàng phóng người lên, hướng về khoảng không phía trước bay đi. Trong đầm lầy dưới thân hắn, Bích Tỷ Dao đột nhiên phá vỡ bùn lầy. Bám theo thân hình Đan Mã Sĩ phóng lên cao, “xích lạp” một tiếng, huyết tương văng khắp nơi, cơ hồ cắt cái đuôi của hắn theo thành hai đoạn!

Chuôi Bích Tỷ Dao này từ lúc hắn phát động công kích, liền bị Trương Đức Bưu mai phục tại đầm lầy, dưới một kích suýt nữa muốn mạng của hắn!

Đan Mã Sĩ vội vàng bay đi, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy đuôi của mình bị cắt tận gốc, còn cắt tới cả bụng. Không khỏi sợ hãi: “Hảo ngoan độc, nguy hiểm thật, một vũ khí thật quý dị! Thiên Phật của ta tuy rằng cũng quý dị, nhưng so với chuôi dao này còn kém hơn một bậc!”

Dưới Đấu Khí cùng Tinh Thần Lực của Trương Đức Bưu thao túng, bích tỷ dao đuối theo không bỏ, phẳng phát như một con đại mãng, gắt gao quấn quanh Đan Mã Sĩ, dùng sức quấy, phải bầm thây hắn thành vạn đoạn.

Đan Mã Sĩ hét to liên tục, huy khởi Thiên Phật hướng bốn phương tám hướng quét tới, “ầm ầm” một tiếng nổ, rốt cục đánh bật được chuôi quái dao này ra, vội vàng thoát thân mà ra.

“Dao đến!”

Trương Đức Bưu vươn đại thủ, Bích Tỷ Dao gào thét một tiếng rơi vào bàn tay hắn, vô số khớp dao “rầm lạp” xếp lại. Ngưng tụ thành một thanh dao dài đến trăm mét, sau đó thả người dựng lên, một dao chém xuống!

Đan Mã Sĩ ngạnh sinh sinh phong bế miệng vết thương, huyết nhục mấp máy, chữa trị thân thể bị thương, huy khởi Thiên Phật đón nhận, nhe răng cười nói: “Đức Bưu Man Chuy, hủy diệt cái chuôi này vũ khí, người nhất định phải chết! Toái cho ta!”

“Không chắc!”

Trương Đức Bưu quát lên một tiếng chói tai, hai kiện vũ khí siêu việt cấp truyền kỳ rốt cục va chạm, phát ra kiếm khí cùng ánh đao, “đề” một tiếng hướng hai bên tê đi, trong nháy mắt uy lực tàn sát ra có thể ngạnh sinh sinh tê toái một đạo không gian hẹp dài. Không gian giống như tờ giấy, bị cắt ra dài đến vài dặm, lan tràn ở phía trên đầm lầy!

Một kích hợp lực này của hai người bọn họ đem dấu vết Quyền Ý thần niệm của mình đều nhốt vào bên trong vũ khí, sau đó ngạnh sinh sinh đánh vào hư không, lấy loại cường độ giao thủ này, hai đạo Quyền Ý thần niệm này đủ để mấy ngàn năm không tiêu tan. Uy lực giống như công kích của cao thủ Đấu Khí Hóa Hình!

Đan Mã Sĩ thấy Bích Tỷ Dao không có bị hắn chặt đứt. Trong lòng thất kinh, đồng tử co rút nhanh, vội vàng cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Phật trong tay vẫn sáng như trước, đồng dạng không có tổn thương, thoáng yên tâm: “Cái chuôi Thiên Phật này là Giáo hoàng đại nhân ban cho ta, lai lịch thật lớn, là quyền trượng của đệ nhất Giáo hoàng thánh điện trong thời kì Thánh Nguyên hành tẩu thiên hạ, tuyên dương giáo lý của thánh điện, đồng thời cũng là nhất kiện vô thượng bảo vật, nếu như có chút tổn thương, chỉ sợ trở về không thể công đạo.”

Trương Đức Bưu không có thừa cơ công kích, cũng cúi đầu kiểm nghiệm Bích Tỷ Dao, phát hiện thân đao không có bị hao tổn, nhẹ nhàng thả ra.

Liên tục bị Thiên Phật của Đan Mã Sĩ chặt đứt hai thanh đầu đinh chùy cấp truyền kỳ, nói không đau kỳ thật đều là gát người. số lượng vũ khí cấp truyền kỳ cũng không nhiều, hơn nữa thường thường đã là vật có chủ, hai kiện vũ khí bị hủy khiến lòng Trương Đức Bưu cảm thấy như đang rỉ máu. nguồn

“Lúc trước một đôi Sơn Khâu chỉ chùy, vì đổi lấy Chu Bàn Du Mộng Quyết. Giao cho A Lạp Cống. Sau khi A Lạp Cống bị Mạt Tổ Thần Cách phân giải, ngay cả Sơn Khâu chỉ chùy cũng bị cắn nuốt. Lần này lại bị hủy đầu đinh chùy, trong tay ta chỉ còn lại có một thanh kiếm bằng to cùng Nhận Linh Đại Khảm Dao và Bích Tỷ Dao. Kiếm bằng to cùng Đại Khảm Dao và đầu đinh chùy là vũ khí cùng một cấp bậc, căn bản không phải là đối thủ của Thiên Phật, cũng may cường độ Bích Tỷ Dao của ta đã tiến hóa đến siêu việt vũ khí cấp truyền kỳ, có thể cùng Thiên Phật lấy cứng chọi cứng!”

Trương Đức Bưu dùng khí tăng lên, Thiên Phật của Đan Mã Sĩ thật sự quá lợi hại, vũ khí cấp truyền kỳ bình thường chỉ có lưỡng chủng hình thái, loại thứ nhất là nguyên thái, không có biến hóa. Loại thứ hai là kích phát ma pháp trận cùng ký hiệu trong vũ khí. Làm vậy uy lực được nhân lên, càng trở nên to lớn.

Mà Thiên Phật đã có loại hình thái thứ ba, cất chứa Thiên Phật chi nhãn, uy lực so với đệ nhị hình thái còn hung hãn hơn!

Đệ tam hình thái của Thiên Phật, mặc dù hấn dùng Minh Vương Chi Tâm luật động mạnh mẽ tăng phòng ngự thân thể lên, cũng vô pháp ngăn cản. Nếu là bị Đan Mã Sĩ một đao đánh xuống, thể tất đầu người mỗi nẻo!

Bất quá hiện giờ sau khi Bích Tỷ Dao trải qua tiến hóa, đủ để ngăn cản Thiên Phật, một trận chiến này thắng bại còn rất khó đoán trước.

Hai người lại giao thủ, lúc này trong lòng bọn họ đều không có cố kỵ. Công kích càng hung hiểm hơn, kiếm khí cùng đao mang thẳng hướng tận trời, thỉnh thoảng xé rách trời cao.

Hai người liên đánh liên lui, ở trong đầm lầy Hôi Tẩn nhắc lên sóng lớn cuộn cuộn, từ xa nhìn lại, giống như hai cự thú hoang dã đến từ viễn cổ, đang liều mình chém giết, hung thế lớn khiến cho người ta sợ hãi.

“Ta không có thành tựu Đẩu Thánh, cứ chiến đấu tiếp, thể tất Đẩu Khí khô kiệt, thương thể thân thể không thể khôi phục. doc truyện tại . Sớm muộn gì cũng phải chết ở trong tay hấn, chỉ có thể dùng Chích Thủ Già Thiên đánh chết hấn!”

Trương Đức Bưu ánh mắt chớp động, đột nhiên đem Bích Tỷ Dao giao cho bốn cánh tay do Đẩu Khí biến hóa, hai bàn tay huyết nhục trong nháy mắt bày a thiên biến vạn hóa, đem tinh khí thần toàn thân niết ở trong tay, khí thể nhất thời tập trung Đan Mã Sĩ!

“Không gian phong tỏa? Phá cho ta!”

Đan Mã Sĩ cảm giác được nguy hiểm vô cùng mãnh liệt, kêu to một tiếng. đuôi rắn thô lớn lên đột nhiên hướng bốn phía quét tới, ngạnh sinh sinh đánh nát không gian phong tỏa, thân hình ở trong đầm lầy du động không ngừng, mơ hồ không chừng.

Trương Đức Bưu đang định một quyền oanh ra, nào biết thân pháp của hấn quá nhanh, thậm chí so với khi ở trên bầu trời còn muốn linh hoạt hơn, căn bản không thể tập trung hấn, khổ sở đến suýt nữa hộc máu.

Nếu không thể xuất ra công kích cực mạnh này trùng đối phương, sẽ bị hao tổn đại lượng tu vi. Trương Đức Bưu vội vàng đem tinh khí thần tán đi, tiếp tục chiến đấu.

Hấn vài lần muốn sử dụng Chích Thủ Già Thiên loại nghịch thiên tuyệt học này. Đem Đan Mã Sĩ ngạnh sinh sinh oanh sát, không ngờ Đan Mã Sĩ lại có thể phát hiện nguy hiểm trước tiên, viễn độn mà đi. Thắng đến khi hấn tán đi Chích Thủ Già Thiên mới quay lại tiếp tục chém giết.

“Phía trước giống như có người ở giao thủ, khí thể thật mạnh!”

Trên không đầm lầy đột nhiên xuất hiện hai vị Kiếm Thánh, xa xa nhìn đến Trương Đức Bưu cùng Đan Mã Sĩ giao chiến, trong đó một gã trung niên cao gầy trầm giọng nói: “Mục Tu lão ca ca, hai người này khí thể mạnh mẽ như thế, khẳng định là đỉnh cấp cường giả từ Mạt Tổ ma cung đi ra. Chúng ta đi xem!”

Tên lão nhân còn lại cũng lăm la lăm lét, hắc hắc cười nói: “Lôi Nạp Đức lão đệ nói được cực kỳ chí lí, đi trước nhìn xem. Đợi cho bọn chúng đánh đến lưỡng bại câu thương, chúng ta lại ra tay xử lý bọn chúng, cướp đoạt tài phú của bọn chúng lấy được trong ma cung!”

“Lão ca. Chúng ta ẩn cư nhiều năm như vậy, hiện giờ liên kết, quay lại nghề ngày xưa, thế tất Sở Hưởng Vô Dịch!”

Mục Tu cùng Lôi Nạp Đức một đường bay đến địa phương Trương Đức Bưu cùng Đan Mã Sĩ giao thủ, nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy hai người giống như lưỡng điều cự long, trở mình quay cuồng cồn, đao khí tung hoành!

Hai người sắc mặt hoảng sợ, hai mặt nhìn nhau: ” Đấu Khí của hai người kia thật mạnh mẽ, thậm chí so với hai người chúng ta còn cao thâm hơn, thật là sâu không lường được!”

“Cái kia Bát Tí Xà Khu, hình như là Thần Vương điện cường giả, truyền nhân Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, ”

Lôi Nạp Đức cảm thán, cẩn thận đánh giá hai người. Đột nhiên rút ra bảo hũ, dứt khoát nói: ‘Mục Tu lão ca, lúc trẻ đệ từng chịu đại ân của Thần Vương điện. Vẫn không có cơ hội báo đáp, hơn nữa ta cũng không nghĩ sẽ gia nhập Thần Vương điện để bị bọn họ ước thúc. Lần này chính là cơ hội để ta báo ân! ta đi xuống, giết gã gia hỏa ba đầu sáu tay trước, ân oán giữa ta cùng Thần Vương điện hoàn toàn xong hết, không bao giờ... thiếu bọn họ cái gì nữa!’”

Mục Tu chần chờ một chút. hai người bọn họ là ngư tử tâm ngư, mã tâm mã, là hảo hữu cùng nhau ẩn cư tị thế, hiểu nhau quá rõ. Lôi Nạp Đức từng là một gã du hiệp, chung quanh đốt sát đánh cướp, chuyện xấu làm không ít, rước lấy không ít cừu gia. Một lần trốn chết trên đường được truyền nhân Thần Vương Bất Diệt Kim Thân cứu, vẫn canh cánh trong lòng.

Sau lại nghe nói truyền nhân Thần Vương Bất Diệt Kim Thân xâm nhập Thâm Uyên, bị người ta giết. Lôi Nạp Đức còn tự mình đi lên Thần Vương điện tế điện, khóc lớn một hồi. Hiện giờ nhìn thấy truyền nhân tiếp theo của Thần Vương Bất Diệt Kim Thân cùng người tranh chấp, lấy tính tình ngay thẳng của hắn, khẳng định muốn ra tay tương trợ.

“Lôi Nạp Đức lão đệ. Người muốn đi hỗ trợ, ta không ngăn cản người, bất quá người cần phải chú ý nha! Người kia có thể cùng truyền nhân Thần Vương Bất Diệt Kim Thân giao chiến lâu như vậy, miễn cưỡng rơi vào hạ phong, thực lực khẳng định không tồi!”

Lôi Nạp Đức cười to nói: “Mục Tu lão ca yên tâm, ta hiểu được, theo ta thấy, gã gia hỏa ba đầu sáu tay kia g bắt quá chỉ như thế, tốc độ công kích chậm tới đáng thương, ta tu luyện chính là bách bộ phục long quyết được xưng là cận chiến vô địch. trong vòng trăm bước vô địch khắp thiên hạ. Hơn nữa ta tu luyện đến cảnh giới huyết nhục trọng sinh, đánh không lại còn không thể chạy sao? Người ở đây chờ ta, để ta đi xuống cận chiến với hắn, cuốn lấy gã gia hỏa kia. Để tân truyền nhân Thần Vương Bất Diệt Kim Thân nhân cơ hội làm thịt hắn, báo ân cứu mạng. Ta giải quyết xong một cái tâm nguyện này, chúng ta lại tiêu dao khoái hoạt khắp nơi!”

Dứt lời, Lôi Nạp Đức thả người xuống, rơi vào trong đầm lầy, điên cuồng hét lên một tiếng hướng Trương Đức Bưu chạy đi!

Trương Đức Bưu tu luyện Chân Thật Chi Nhân. Trên trời dưới đất bốn phương tám hướng động tĩnh đều rơi vào trong mắt hắn, sớm chú ý tới hai người. Bất quá không có để ở trong lòng, giờ phút này hắn đang rơi vào hạ phong, bị Đan Mã Sĩ bức bách không thể không buông tha khoái công.

Khoái công đánh với Đan Mã Sĩ căn bản không có hiệu quả, ngược lại bởi vì tốc độ công kích quá nhanh, do đó đánh mất ưu thế lực lượng, bởi vậy giờ phút này chiêu thức của hắn đơn giản trầm trọng, đem lực lượng Long Mông Bảo Tượng phát huy đến mức tận cùng, lấy chậm đánh mau, đứng vững trận tuyến.

” truyền nhân Thần Vương Bất Diệt Kim Thân, ta đến cuốn lấy hắn, ngươi nhân cơ hội chém giết hắn!”

Lôi Nạp Đức rít gào một tiếng, cước bộ đột nhiên nhanh hơn, một đạo ô quang hướng Trương Đức Bưu phóng đi, quát: ” trong vòng Trăm bước, ta ngay cả Thánh Long cũng có thể hàng phục, tiểu tử chết đi!”

Đan Mã Sĩ sắc mặt kịch biến. Quát lên: “Người không phải là đối thủ, tránh mau!”

Lôi Nạp Đức chẳng quan tâm. Hai tay chiêu thức thiên biến vạn hóa, ngang nhiên hướng Trương Đức Bưu công tới, lên tiếng cuồng tiếu nói: “Tiếp ta nhất chiêu bách bộ phục long thủ!”

Trương Đức Bưu giờ phút này bị Thiên Phật của Đan Mã Sĩ đánh cho đầy vết thương, trong lòng nôn nóng, đồng tử gắt gao tập trung thân ảnh Đan Mã Sĩ, đối với Lôi Nạp Đức cũng không thèm liếc mắt nhìn tới một cái, trong lồng ngực đột nhiên vang lên một tiếng trống nổ, huyết khí tăng vọt, một quyền hướng Lôi Nạp Đức nện xuống!

Oanh!

Một quyền này gặp bách bộ phục long thủ của Lôi Nạp Đức, Lôi Nạp Đức lúc này mới chú ý tới, nắm tay người kia không chỉ lớn tới bất khả tư nghị, hơn nữa tốc độ cũng nhanh đến bất khả tư nghị. Lực lượng cũng lớn đến cực điểm, không thể tưởng tượng, trực tiếp oanh phá thật mạnh đầu tay của hắn, một quyền đánh vào ngực hắn, thân hình bay ngược ra vài dặm khó khăn lắm mới đứng vững được!

“Thật là lợi hại, bất quá còn đánh chưa chết ta!”

Lôi Nạp Đức cười ha ha. Đột nhiên sắc mặt kịch biến, thân hình bùng một tiếng nổ tung, huyết nhục văng khắp nơi, không chỉ có huyết nhục, theo lực lượng bùng nổ hoàn toàn, ngay cả cốt cách trong cơ thể hắn đột nhiên cũng bốc hơi, không còn lại gì.

Một thể hệ cường giả tung hoành hoàn vũ, cứ như vậy bị mất mạng, thì cốt vô tồn!

Mục Tu đứng trên trời cao, ngơ ngác như nhìn thấy chính mình tiếp một quyền liền bị đối sát, tan xương nát thịt, đột nhiên hét lên một tiếng, hoảng sợ nhìn Trương Đức Bưu, giống như đối mặt với một pho tượng Ma Thần, cấp tốc xa độn mà đi, thế nhưng sợ tới mức ngay cả dũng khí báo thù cũng không có.

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng. Thầm nghĩ: “Ta tuy rằng còn chưa tu luyện đến Long Mông Bảo Tượng tầng thứ chín, nhưng lực lượng toàn thân hoàn toàn bùng nổ cũng cùng cấp với tam điều Thánh Long cự lực, đừng nói Kiếm Thánh không thể thừa nhận, dù là người khai sáng Long Mông Bảo Tượng quyết, vị Vạn Tộc tiên hiền anh hùng kia cũng vô pháp thừa nhận!”

Vị Vạn Tộc tiên hiền khai sáng Long Mông Bảo Tượng quyết cũng gần đem Long Mông Bảo Tượng quyết tu luyện đến tầng thứ tám, thời điểm đánh sâu vào thứ chín tầng bởi vì lực lượng bạo tăng, làm cho thân thể không thể thừa nhận mà nổ tan xác.

Khi đó, vị tiên hiền kia đã là cường giả cấp bậc Đấu Thánh!

Đừng nói Lôi Nạp Đức không có tu luyện tuyệt học trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, cho dù là Đấu Thánh bình thường, cũng tuyệt đối không thể thừa nhận lực lượng của Trương Đức Bưu, chỉ có Đan Mã Sĩ này tu luyện tuyệt thể tâm pháp bài danh đệ nhị trên Kỳ Công Đấu Khí Bảng, hơn nữa tu vi đạt tới tinh thần căn nguyên đỉnh, mới có thể đẩy hắn vào hạ phong!

Đan Mã Sĩ thừa dịp hắn một quyền oanh sát Lôi Nạp Đức, lập tức triển khai thân ảnh, quay chung quanh Trương Đức Bưu điên cuồng chuyển động, thân pháp nhấc lên cơn lốc, đem bốn phía đầm lầy hô một tiếng sắp xếp làm, lộ ra thâm đật mấy chục thước thấp thỏm, Thiên Phật trong tay trong nháy mắt huy lên hạ xuống hơn ngàn lần, vô số Đấu Khí quang nhận tề đặc rậm rạp, không gian cơ hồ toàn bộ đều là kiếm khí, từ xa nhìn lại giống như trong đầm lầy đột nhiên dâng lên một tiểu thái dương, hướng Trương Đức Bưu ngang nhiên áp chế!

“Đức Bưu Vạn Chuy, nếu ngươi có thể tiếp được nhất chiêu bất tử này, tương lai cho dù ngươi giết lên thánh điện, ta gặp được ngươi cũng sẽ nhường bộ lui binh!”

Cảm giác áp chế nguy hiểm vô cùng mãnh liệt, Trương Đức Bưu điên cuồng hét lên một tiếng, một dòng khí mệnh mông kích động, theo yết hầu lao ra, hóa thành vây thú, tê rùng, mái tóc đen tung bay, một tiếng tạc đặc đặc nát, trái tim trong lồng ngực thùng thùng kịch liệt nhảy lên, tiếng tim đập phảng phất như nhịp trống liên thanh, trong nháy mắt mạnh mẽ đem khí huyết không ngừng tăng lên thập bội, huyết khí toàn thân mãnh liệt như sóng vỡ bờ, toàn bộ làn da cơ hồ trong nháy mắt nứt ra, tai mắt mũi miệng đều trào ra máu tươi, lập tức bị Đấu Khí bốc hơi lên, huyết vụ bốc hơi lên!

Toàn thân tinh khí thần của hắn đều quán nhập vào trong Bích Tỷ Dao, chậm rãi, giống như biển rộng vô tận đột nhiên trở mình, trút xuống, Bích Tỷ Dao “răng rắc” sát bạo vang không dứt, trong nháy mắt biến thành loại hình thái thứ ba “con rết”, vẫn không có đình chỉ, chìm trả con rết bỗng phân liệt, biến thành một ngàn tám trăm bộ phận độc lập, vô số ánh đao phóng lên cao, quay chung quanh thân hình hắn thành một lớp xoáy to lớn, bay nhanh xoay tròn, giống như vô số sao trời bao phủ quanh thân!

Đệ tứ hình thái, rốt cục bị thập bội khí huyết của hắn hoàn toàn kích phát!

“Đan Mã Sĩ, nếu ngươi có thể tiếp được nhất chiêu bất tử này, ta sẽ chết cho ngươi xem!”

220. Chương 220: Mặc Dù Chết Chấp Niệm Vẫn Còn

Hai người lại giao thủ lần nữa.

Chuyện tới hiện giờ, không ai trong cơ thể bảo tồn một tia Đẩu Khí hoặc là Tinh Thần Lực cuối cùng, tất cả thực lực cùng tiềm năng đều hoàn toàn bộc phát, không dư một giọt nước!

Trong nháy mắt, uy lực của Trương Đức Bưu cùng Đan Mã Sĩ bùng nổ cường đại tới cực điểm, ngược lại uy danh không hiện, thanh âm do giao thủ sinh ra sớm bị không gian phong tỏa, không có chút thanh âm nào thoát ra.

Từ xa nhìn lại, chỉ thấy trong đầm lầy đột nhiên xuất hiện một cái đại quang cầu trắng xóa chói mắt, trung gian vô số quang mang xanh biếc chớp động, giống như sao trời.

Sau giây phút yên tĩnh ngắn ngủi, hào quang đột nhiên tán đi bốn phương tám hướng, trên mặt đầm lầy nhất thời xuất hiện một cái khí hoàn tuyết trắng thật lớn, kịch liệt bành trướng ra phía ngoài, nước, cây cỏ, bùn lầy, cây cối, hết thảy bốc hơi, thậm chí đạo khí hoàn này đụng vào một tòa tiểu thổ khâu ấy chục thước, tòa thổ khâu kia cũng đương trường bị san thành đất bằng!

Từ trung tâm giao thủ, đến phạm vi ba dặm, rõ ràng xuất hiện một cái hố sâu vòng tròn, tất cả vật thể bên trong đều bị bài xích sạch sẽ, chỉ còn lại một mảnh đất khô cằn! Bạn đang xem tại - truyệnfull

Một kích cực mạnh của hai đại cao thủ trẻ tuổi sắc bén như vậy, cơ hồ có thể so sánh với tình hình giao chiến của các viên cổ cường giả!

Rầm rầm, Bích Tỷ Dao phân giải ra một ngàn tám trăm lưỡi đao màu xanh biếc vây quanh Trương Đức Bưu, xoay quanh một vòng, đột nhiên bang bang phanh đánh vào nhau, lại kết hợp thành một thanh bích vọng ma đao, lẳng lặng huyền phù.

Bát Tí Xà Khu Đan Mã Sĩ bốn cánh tay bên phải dựng Thiên Phạt, thân hình ngang nhiên đứng thẳng, lạnh lùng nhìn Trương Đức Bưu ở đối diện. ánh mắt sáng ngời. Giống như hai mặt trăng, mặt không chút thay đổi, khí thế không chút giảm sút, vẫn vô cùng khổng lồ bằng bạc.

Trương Đức Bưu cũng lẳng lặng đứng đối diện hắn. Thân hình thẳng tắp như thương, bất quá hắn lại có vẻ chật vật hơn rất nhiều, Đẩu Khí Hóa Hình ngưng tụ ra cánh tay sớm thoát phá, ba Chân Thật Chi Nhân lần lượt tan biến, hai cái đầu khác cũng biến mất, Ma Thần chi khu bị đánh cho vỡ nát, đổ nát không chịu nổi, máu như suối, theo vết thương toàn thân chậm rãi chảy xuống, giống như một huyết nhân.

Ma Thần Chân Thân của hắn đã dần dần tán đi, rốt cục hoàn nguyên khí lực, tuy rằng vẫn rất mạnh tráng, nhưng đã không còn cảm giác áp bách rung động như trước.

Phù phù.

Trương Đức Bưu đột nhiên thẳng tắp ngã về phía sau, hai chân ngã chổng vó, hai mắt tròng tròn xoe, vẫn không nhúc nhích, tựa hồ đã muốn hồn phi phách tán - hồn vía lên mây!

“Ha ha, người rốt cục đã chết, thực là một kinh địch đáng sợ, thế nhưng có thể đánh cho ta sinh cơ đoạn tuyệt.”

Gương mặt Đan Mã Sĩ không có biểu tình đột nhiên lộ ra một tia mỉm cười, ý chí thả lỏng, dựng Thiên Phật đi ra hai bước về phía trước, một dòng máu màu vàng theo hân lồng ngực dần dần thẩm thấu ra, kim thân đột nhiên bạo liệt, xuất hiện vô số vết thương lại tề lại bạc, không nhin được phun huyết.

Hắn phảng phất không nhận ra thương thế của chính mình, ánh mắt sáng ngời dần dần ảm đạm, lại đi hai bước tới phía trước, kim thân đã nhanh chóng phục hồi như cũ, thân hình ầm ầm ngã xuống đất, bốn bàn tay mở ra, Thiên Phật rơi xuống.

Chỉ thấy Thiên Phật chi nhân trong viên hoàn dần dần khép kín, hình thái càng ngày càng nhỏ.

“Đức Bưu Man Chuy, người chết, ta cũng an tâm..... Một ngàn tám trăm kiện vũ khí cấp truyền kỳ, Thiên Phật cũng không ngăn cản được, ngăn không được a.”

Trong nháy mắt Hai người giao thủ, Bích Tỳ Dao phân giải thành một ngàn tám trăm kiện lưỡi dao, mỗi một phiến có thể được xưng là vũ khí cấp truyền kỳ, đồng thời hướng hắn phát động công kích, uy thế lớn tới cực hạn, Thần Vương Bất Diệt Kim Thân căn bản không thể ngăn cản!

Nhưng hắn cũng không phải cứ như vậy khoanh tay chịu chết, đồng dạng phát động thủ đoạn cực mạnh, hai người cơ hồ đồng thời lưỡng bại câu thương!

Đan Mã Sĩ phun ra một hơi cuối cùng, lảo lảo nằm ở bên người Trương Đức Bưu, chậm rãi nhắm hai mắt lại, hai vị tuần kiệt trẻ tuổi, một người là kỳ tài Thần Vương điện ngậm đắng nuốt cay bồi dưỡng trăm năm, một người là thiên tài của một chủng tộc đã xuống dốc đột nhiên quật khởi, tựa hồ cứ như vậy cùng chết!

Trong nháy mắt khi Đan Mã Sĩ khí thế cùng sinh cơ hoàn toàn biến mất, trong lồng ngực Trương Đức Bưu đột nhiên truyền đến tiếng tim đập rất nhỏ, đông, đông, xán”

Thông thả, nhưng thập phần hữu lực.

Tiếng tim đập càng ngày càng vang, nếu lúc này A Nhĩ Đan còn sống, khẳng định biết đây là Minh Vương Chi Tâm luật động, thời điểm bắt đầu thanh âm thật sự nhỏ bé, cơ hồ không thể nghe được.

Cuối cùng, sắc mặt tái nhợt của Trương Đức Bưu cũng dần dần khôi phục hồng nhuận, lồng ngực đột nhiên phập phồng một chút. Gian nan hít vào một hơi.

Hai mắt hắn dần dần khôi phục sinh cơ, con ngươi trũng lớn, sau đó cố gắng nghiêng đầu qua, nhìn nhìn thi thể Đan Mã Sĩ, miễn cưỡng lộ ra vẻ tươi cười.

“Khụ khụ, thực là đối thủ khả kính và đáng sợ, thế nhưng dụng ý chí ngạnh sinh sinh ngăn chặn thương thế, nếu ta không giả chết, chỉ sợ hiện tại đã muốn thi cốt vô tồn ”

Trái tim trong lồng ngực Đan Mã Sĩ đã sớm hoàn toàn dập nát dưới một kích cuối cùng kia của Trương Đức Bưu, sở dĩ ngạnh chống được đến hiện giờ, chính là muốn nhìn thấy hắn chết trước mặt mình.

Nếu Trương Đức Bưu không ngã xuống. Như vậy, với ý chí vô cùng cứng cỏi của hắn thế tất sẽ chống đỡ hắn tiếp tục phát động công kích, loại ý chí này, đã có thể so sánh cùng Bồ Lạp Sĩ thần tướng, có thể xưng là chấp niệm, tín niệm vô cùng cứng cỏi chấp nhất để lại dấu vết ở trong thân thể!

Chết cũng không mất tín niệm!

Quả nhiên khi thấy Trương Đức Bưu ngã xuống, tâm tình Đan Mã Sĩ thả lỏng, ý chí tiêu tán, không thể tiếp tục mạnh mẽ trấn áp thương thế, bởi vậy mới cảm thấy mỹ mãn, ngã xuống đất mà chết.

Trận chiến đấu này, không chỉ đối kháng lực lượng, tu vi, vũ khí cùng ý chí, đồng dạng cũng là quyết đấu sự tài trí thông minh.

Đan Mã Sĩ tu vi so với Trương Đức Bưu muốn cao hơn, ý chí so với hắn còn muốn kiên định hơn, vũ khí so với Bích Tỳ Dao kém hơn một chút, hắn chỉ thua một chút.

Sinh tử chiến, có đôi khi cũng không phải tu vi cao, vũ khí tốt, ý chí kiên cường sẽ thắng lợi, còn cần một ít tiểu thông minh cùng vận khí. Nếu Đan Mã Sĩ bổ thêm một nhát trên “Thi thể” Man Tử, Man Tử cho dù có chín cái mạng cũng muốn đi đời nhà ma.

Trương Đức Bưu lẳng lẳng nằm dưới đất, chậm rãi nhắm hai mắt lại, vẫn không nhúc nhích, qua hồi lâu mới chậm rãi hồi phục một tia thể năng. Một trận chiến này hắn bị thương so với bất cứ một lần nào trước đây đều phải nghiêm trọng hơn, thậm chí so với một kích di động không gian kia của Bồ Lạp Sĩ thần tướng còn muốn trọng thương hơn vài phần, hiện tại hắn không chỉ bị khô kiệt Đẩu Khí, Tinh Thần Lực cũng tiêu hao không còn một mảnh. Khi Bích Tỷ Dao phân liệt thành đệ tam hình thái, cùng cấp với một ngàn tám trăm kiện vũ khí cấp truyền kỳ, trong nháy mắt liền tiêu hao sạch sẽ tinh khí thần trù của hắn!

Một chiêu đã lợi hại siêu việt Chích Thủ Già Thiên, nhưng tiêu hao cũng lớn hơn rất nhiều so với Chích Thủ Già Thiên.

Lúc sau, cùng Đan Mã Sĩ va chạm một kích cực mạnh, Trương Đức Bưu cơ hồ bị hắn chặt đứt tất cả sinh cơ, Đẩu Khí thông đạo tấn tới, cốt cách bạo liệt. Cơ thể đều bị đánh thành thịt vụn, tam đại đan điền cũng bị hao tổn nghiêm trọng, kinh tâm động phách, nhưng bên ngoài làn da lại trông không có vẻ bị thương nghiêm trọng như vậy.

Nếu không phải hắn tu luyện Minh Vương Chi Tâm luật động, hiện tại cũng đã biến thành một khối thi thể!

Lúc này cùng Đan Mã Sĩ quyết đấu, tuy rằng tổn thất thảm trọng, nhưng sau khi hai người giao thủ, Trương Đức Bưu lại đột nhiên phảng phất nhìn thấy một cảnh giới thần kỳ, đủ loại xúc tua huyền diệu thần bí tiếp cận, ngộ nhiên tâm động, tựa hồ chỉ cần đâm qua tầng hơi mỏng kia. Liền có thể tiến vào cảnh giới kia.

Sinh mệnh căn nguyên, huyết nhục trọng sinh.

Đây là do chiến đấu tích lũy, nếu trước đây hắn ở trạng thái đỉnh phong, thể tất có thể dễ dàng đột phá, trở thành vị Đẩu Thánh thứ hai của Nam Cương Man Tộc, cường đại trước nay chưa từng có.

Nhưng giờ phút này hắn chỉ có một đường sinh cơ, toàn bộ bằng Minh Vương Chi Tâm luật động trụ vững tánh mạng, đừng nói Đẩu Khí, dù là lực lượng cũng biến mất sạch sẽ, ngay cả đứng lên cũng không thể!

Đừng nói tới một cường giả, cho dù là một đứa trẻ cũng có thể nhắc tảng đá tạp chết hắn.

Một cơ hội tốt, cứ như vậy không công thoảng qua trước mắt hắn, cái loại cảnh giới này dần dần đi xa, muốn chạm đến lần nữa không biết là tới khi nào.

Trương Đức Bưu lẳng lẳng nằm ở nơi đó, không biết qua bao lâu, trong đan điền chậm rãi dựng dục ra một tia Man Đẩu Khí vô cùng tinh thuần, chậm rãi chữa trị đan điền tổn thương. Không trung nổi lên phong vân, mây đen tụ hợp, qua không lâu. Một đạo lôi điện mang theo tiếng sấm cuộn cuộn thiểm lạc, mưa to tầm tã, Trương Đức Bưu mở đôi môi khô khốc nứt nẻ ra, nước mưa ngọt lành theo yết hầu chảy vào phế phủ, một trận thanh lương.

Cơn mưa tới mau. đi cũng nhanh, ở trong đầm lầy Hôi Tẩn lưu lại phiến phiến thủy oa nhợt nhạt, mưa to qua đi. Một đám vương cấp ma thú thấp nhất cũng là mười sáu mười bảy cấp từ trong hang ổ đi ra, chung quanh kiếm ăn chém giết, ma pháp bạo tạc cùng tiếng dã thú rống giận liên tiếp, đầm lầy nhất thời náo nhiệt hẳn lên.

Một đám lục ma sơn khôi đột nhiên xâm nhập bên trong chiến trường của Trương Đức Bưu và Đan Mã Sĩ, trong đó một con đứng lên, mặt nhăn, mũi dẹt sức hít hít không khí, dáo dác nhìn chung quanh, đột nhiên nhìn thấy Man Tử nằm ở chiến trường, nước miếng chảy ròng ròng xuống dưới.

Con lục ma sơn khôi điên cuồng hét lên một tiếng, song chưởng điên cuồng đâm vào bộ ngực, hình thể gầy yếu được thổi phồng lên, bành trướng lên, biến thành một chích bạo vượn, nhảy dựng lên, móng vuốt chói lợi hướng tới đầu Trương Đức Bưu!

Chỉ thấy lục ma sơn khôi vừa mới nhảy đến giữa không trung, khoảng cách tới Trương Đức Bưu chỉ còn hơn mười bước, đột nhiên thân hình tứ phân ngũ liệt. Huyết nhục bay tứ tung, giống như bị ánh đao, kiếm quang vô hình phá tan thành từng mảnh, đây là Quyền Ý thần niệm do hai người bọn họ chiến đấu lưu lại, bị ngạnh sinh sinh tách rời oanh sát!

Các con lục ma sơn khôi khác thấy thế, hoảng sợ muốn chết, ồn ào chạy trốn loạn cả lên, quả nhiên là thụ thật hồ xưng tán.

Trương Đức Bưu nhẹ nhàng thở ra, một kích cuối cùng kia của hắc và Đan Mã Sĩ hung hãn ra sao, không chỉ có tiêu hao hết thể năng, Đẩu Khí cùng Tinh Thần Lực của hai người, ngay cả Quyền Ý thần niệm cũng bùng nổ trước nay chưa từng mạnh như thế, cường độ dấu vết hư không hoàn toàn có thể so sánh với công kích của các cường giả trong hỗn độn hội tẫn!

Lục ma sơn khôi bất quá là vương cấp ma thú cấp mười sáu, muốn tiến vào không phải là muốn chết sao?

”Ha hả khụ khụ. doc truyện tại . Thực là may mắn, nếu không có Quyền Ý thần niệm của ta cùng Đan Mã Sĩ, chỉ sợ ta đã bị đàn dã thú này ăn sống rồi

Trương Đức Bưu cười khỏ một tiếng, miễn cưỡng ngồi dậy, vù vù thở hỗn hển mấy khẩu khí thô, bất đắc dĩ nhìn Quyền Ý thần niệm bao phủ ở chung quanh, thấp giọng cười nói: “Mà hiện tại, ta nghĩ muốn đi ra chỉ sợ cũng sẽ bị Quyền Ý của chính mình nghiền thành mảnh nhỏ, cơ thể của ta rất hư nhược rồi. Không biết Tiểu Hắc tiến hóa ra sao, tên Thái Ca kia ngàn vạn lần không được chạy loạn chung quanh mới tốt ”

Tinh Thần Lực của hắc cũng dần dần khôi phục, hướng từng bậc về phía trước kéo lên. Càng ngày càng mạnh, trong chớp mắt liền thuận lợi đến cấp bậc Ma Đạo Sư, Đẩu Khí trong đan điền cũng càng ngày càng dư thừa, đan điền bị thương đã muốn hoàn toàn chữa trị, so với trước lại càng thêm cứng cỏi. Nay đó Đẩu Khí bắt đầu được Tinh Thần Lực của hắc dẫn dắt ra khỏi tam đại đan điền, chữa trị các Đẩu Khí thông đạo bị tàn phá không chịu nổi.

Trái tim hắc vẫn đang sử dụng Minh Vương Chi Tâm luật động, cung cấp cấp khí huyết cường đại cho thân thể, điều trụ một hơi không tiêu tan. Nếu đột nhiên đình chỉ Minh Vương Chi Tâm luật động, hắc thể tất đi đời nhà ma, đi gặp Thần Á thần nữ.

Nhưng Minh Vương Chi Tâm luật động cực kỳ hao tổn cơ năng thân thể, giờ phút này thân thể Man Tử vẫn rách tung toé, chưa có dấu hiệu phục hồi, nếu không phải khí lực tiên thiên (khí lực trời sinh) của Nam Cương Man Tộc cũng rất biến thái, mà Trương Đức Bưu lại càng là biến thái trong biến thái, chỉ sợ lúc này hắc sớm bị Minh Vương Chi Tâm luật động đem thân thể hao tổn mà chết!

Ba ngày sau. Hắc rốt cục đem Đẩu Khí thông đạo chữa trị xong, trong cơ thể ba mươi bảy điều Đẩu Khí thông đạo thông suốt, Ma Thần Chân Thân tâm pháp vận chuyển, Đẩu Khí ở trong thông đạo tùy ý chạy chồm, càng thêm thư sướng, lúc này mới bắt đầu chữa trị thân thể bị thương.

Ma Thần Chân Thân tâm pháp, đồng thời cường hóa chữa trị các mặt thân thể, cốt cách, thông đạo, huyết quản, gân bắp thịt, mạch máu, máu, bất quá mặc dù như thế, hắc vẫn phải mất thêm một ngày mới hoàn toàn bình phục thương thế. Miễn cưỡng khôi phục bảy tám phần tu vi.

Trương Đức Bưu đứng dậy, ở trong vòng bước đi vài bước, cốt cách ba ba rung động. Cơ thể nhảy lên, huyết quản căng tràn. Máu đỏ, không có phát hiện chút dị trạng, lúc này mới thở ra một hơi thật dài.

Hắc đứng trước thi thể Đan Mã Sĩ, thật lâu sau, mới từ từ nói: “Đan Mã Sĩ, ngươi là một đối thủ khá kính đáng sợ. Cho dù ngươi là địch nhân của ta, nhưng sau khi ngươi chết ta cũng sẽ không cho phép đám ma thú đập hư thi thể của ngươi. Để ta giúp ngươi an táng!”

Dứt lời, thân thể Trương Đức Bưu đột nhiên bành trướng, ngưng tụ ra Ma Thần Chân Thân, một quyền, một quyền nện xuống mặt đất, trong chớp mắt đánh ra một cái hố sâu đạt tới mấy chục thước, sau đó ôm lấy thi thể Đan Mã Sĩ, nhẹ nhàng để vào phần mộ đơn sơ này.

Trương Đức Bưu đứng ngoài phần mộ, nhìn xác chết đối thủ, nắm tay phải đặt ở trước ngực, hơi hơi hạ thấp người, khẽ miệng giật giật, thanh âm không thể nghe thấy: “Dùng sĩ”

“Phong!”

Trương Đức Bưu đột nhiên hét to, sáu bàn tay thật mạnh hợp cùng một chỗ. Chỉ nghe âm âm một tiếng, bùn đất hai bên phần mộ bị Đẩu Khí cùng cường lực của hắc ngạnh sinh sinh đè ép vào nhau. Đem phần mộ chặt chẽ phong kín, khép kín!

“Thương thế của ta, đã xem như khỏi hẳn, hoàn toàn khôi phục tu vi chỉ là vấn đề thời gian, hiện tại nên đi thôi!”

Trương Đức Bưu thả người dựng lên, dừng ở trên Bích Tỷ Dao, đột nhiên cúi đầu nhìn đến di lạc vũ khí kia của Đan Mã Sĩ, nhẹ nhàng bắt tay nhất chiêu, Thiên Phật nhất thời bị Đấu Khí của hắn dẫn dắt. Ông một tiếng bay lên, rơi vào lòng bàn tay.

Chuôi Thiên Phật này giống như nước trong, trong suốt thấu triệt, tuy rằng bộ dáng hình thù kỳ quái, nhưng uy lực thật là kinh người, sắc bén dị thường, dễ dàng phá hủy hai thanh vũ khí cấp truyền kỳ của hắn giống như cắt đồ ăn vậy. Hơn nữa cái chuôi vũ khí này cũng có đệ tam hình thái, viên hoàn trung tâm cất chứa Thiên Phật chi nhân, uy lực cũng không kém hơn Bích Tỷ Dao bao nhiêu.

Vũ khí này rốt cuộc là chế tạo như thế nào? Sao bộ dáng có chút giống với giáo hoàng quyền kỳ? Cái chuôi Thiên Phật này, trước hết để ta chứng quả!”

Trương Đức Bưu đánh giá vài lần, sau đó một tay cầm Thiên Phật, đứng trên Bích Tỷ Dao. Sở dĩ không đem Thiên Phật thu vào không gian giới chỉ, bởi vì trải qua nhiều chuyện như vậy, cướp sạch Ngân Nguyệt Cự Lang thần miếu trong đó không gian giới chỉ đã có không ít bị phá hủy, còn lại không nhiều lắm, số không gian giới chỉ còn lại phần lớn đã muốn chứa đầy.

“May mắn bụng Thái Ca so với bất cứ không gian giới chỉ nào đều lớn hơn, cần gì có thể bỏ vào đó.” Man Tử thầm nghĩ.

221. Chương 221: Hoàn Toàn Thể Địa Ngục Khuyển

Thần Vương điện. Hắc thạch thiết ngục tầng thứ sáu. Hai vị hắc thạch ngục thủ theo thật dài đứng chung trẻ. khi đi qua thi thể A Mộc Man Chuy, một tên ngục thủ trong đó đột nhiên ngừng lại, mặt nhăn, mũi hít hít không khí: “Hình như có người, ”

Tên ngục thủ kia cũng dùng sức hít hít không khí, nói: “Sao ta không nghĩ thấy mùi nhân loại? Tề Cách, đi thôi, gần đây lại có vài vị tân khách tiến vào, chúng ta còn phải hầu hạ bọn họ chu đáo!”

Hắc thạch ngục thủ kia nghi hoặc nhìn thoáng qua bốn phía, lắc lắc đầu, đuổi kịp thân ảnh đồng bạn, khi thông qua truyền tống môn tiến vào một tầng. Từ sau khi truyền tống môn bị Trương Đức Bưu phá hư, vài vị ngục thủ bị nhốt ở thiết ngục tầng dưới chót, may mắn Thần Vương điện phái người xuống dưới chữa trị truyền tống môn, nếu không mấy người bọn họ sẽ bị nhốt chết ở nơi đó.

Hai gã hắc thạch ngục thủ sau khi rời khỏi. một bộ xương khô nằm trên mặt đất thông đạo đứng lên, quơ quơ đầu, ha hả cười nói: “Không nghĩ được hương vị nhân loại sao? Vậy đứng rồi, bởi vì trên người ta phát ra chính là hương vị vong linh hư thối a”

Bộ xương khô này chính là Đồ Thẩn Cổ Đô Tư, bên trong hắc thạch thiết ngục có bí tân rất mạnh, vô luận người nào tiến vào nơi này sẽ bị thiết ngục ngục thủ bắt giữ, mặc dù là Thần Vương điện trưởng lão cũng không cho phép tiến vào, cho nên hắn mới phải trốn tránh bọn ngục thủ này. Bạn đang xem tại - truyenfull

Đồ Thẩn Cổ Đô Tư mại khai cước bộ. Lạc sát sát đi đến trước thi thể A Mộc, hốc mắt sâu hoắm gắt gao nhìn chằm chằm khối thi thể Đấu Thánh đỉnh phong này, cười khanh khách nói: “Thực là một thân thể mê người, hoàn mỹ không tỳ vết! A Mộc, người quả nhiên bị thánh điện nhốt tại nơi này, năm đó người một quyền đánh nát thân thể của ta, hiện tại muốn đem thân thể của người trả lại cho ta. Dùng thân thể của người đi giết chính tộc nhân của người, nếu người còn sống, biểu tình trên mặt nhất định sẽ rất phản kích a”

“A Mộc, đem thân thể của người hiến cho ta đi!”

Bộ xương khô đứng ở phía sau A Mộc Man Chuy, dùng sức đi tới, lúc trước hắn cũng như vậy ngạnh sinh sinh xâm nhập thân thể Hắc Nhân Ma Ni, xâm chiếm hắn thân thể!

Không ngờ, mặc dù Đồ Thẩn Cổ Đô Tư dùng hết kim lực, cũng vô pháp xâm chiếm thân thể A Mộc, đây là bởi vì thân thể Đấu Thánh đỉnh phong, đã muốn cường hãn tới cực điểm, hướng chi A Mộc Man Chuy

năm đó đã bắt đầu đánh sâu vào cảnh giới truyền thuyết. Thân thể chuyển biến hướng tiên thiên thân thể, so với thân thể Trương Đức Bưu còn mạnh hơn mấy lần!

“Lão gia này, không nghĩ tới người chết lâu như vậy, vẫn ngạnh giống da trâu vậy!”

Đồ Thần Cổ Đô Tư thấy cốt cách của mình không thể phá vỡ thân thể hần, cười khanh khách không ngừng, nói: “Bất quá như vậy cũng tốt, ta liền xâm chiếm đại não của người, đem người luyện thành Đẩu Thánh thi vương cường đại nhất từ xưa tới nay, sau đó bắt Đức Bưu Man Chuy. Chiếm cứ thân thể hần!”

Dứt lời, vô số khói đen do linh hồn chi hỏa theo hốc mắt của bộ xương khô toát ra, hóa thành Hắc sắc xúc tua nhiều không đếm xuể, điên cuồng hướng tới tai mắt mũi miệng A Mộc Lý Man Chuy.

Nào biết đúng lúc này, trong lồng ngực A Mộc Lý thi thể trái tim đã ngừng đập lại đột nhiên nhảy lên, “đông”, kịch liệt nhảy lên, nhất thời một cỗ khí thể làm cho người ta sợ hãi lao ra, tuyệt thế hung uy đem Hắc sắc xúc tua này giảo đặc dập nát, âm âm nện ở trên người Đồ Thần Cổ Đô Tư, bộ xương khô lập tức bay ngược mà ra, bị cỗ hung uy này hiên phi, ngạnh sinh sinh khảm ở trên vách tường thông đạo!

“A mộc? Người còn chưa chết?!”

Đồ Thần Cổ Đô Tư kinh hãi muốn chết. Hần bị cỗ hung uy của A Mộc này va chạm một chút, linh hồn chi hỏa suýt chút nữa bị đánh tan, hỏa diễm trong hốc mắt lập tức ảm đạm xuống!

Sau một lúc lâu linh hồn chi hỏa của hần mới dần dần phục hồi như cũ, lại phát hiện A Mộc Man Chuy vẫn bị treo ở nơi này, vẫn không nhúc nhích, linh hồn vị Man Tộc thánh phụ này đã sớm tiêu tán, trái tim sở dĩ lại nhảy lên, cũng bởi thân thể hần thật sự cường đại, thân thể bất tử bất diệt, hơn nữa hần tu luyện đến Đẩu Thánh đỉnh phong, đã sớm lĩnh ngộ cảnh giới tinh thần căn nguyên. Linh hồn tuy rằng tiêu tán, nhưng tinh thần không chết, thân thể gặp phải nguy hiểm vẫn không tự chủ được phản kháng như cũ, kích hoạt tim đập!

“Đã chết còn không thành thật, làm ta sợ chết khiếp!”

Đồ Thần Cổ Đô Tư cảm giận phun ra ngụm nước bọt. Bất quá lại bị A Mộc chấn động tâm thần, quên mất rằng chính mình không có thân thể, chỉ phun ra một ngụm khói đặc đen thùi.

“Lão gia hỏa này, đã chết ba nghìn năm trăm năm, ta còn không đối phó được hần. Bất quá hai đại Kiếm Thánh thi vương của ta, đều bị thần tướng Bồ Lạp Sĩ trong Mạt Tổ ma cung một kích đánh cho dập nát, đã không có Kiếm Thánh thi vương, muốn bắt lấy Đức Bưu Man Chuy cùng Đan Mã Sĩ hai tên tiểu tử kia, tựa hồ không phải chuyện dễ dàng!”

Hần đột nhiên nhìn đến thi cốt cường giả khác trong thông đạo, các cường giả tuy rằng khi còn sống không bằng A Mộc Lý, nhưng kém không xa, đều là cao thủ đứng đầu lúc ấy, thân thể tuy rằng đã muốn mục. Nhưng cốt cách vẫn cường đại vô cùng!

Những người này, khi còn sống mỗi một người đều hơn xa so với đám người Odin Ehm, Kim Đô Lễ, càng thêm cường hần.

“Nếu như có thể khống chế thi cốt bọn họ. Uy lực so với mấy Kiếm Thánh thi vương kia càng thêm khủng bố, bắt lấy Đức Bưu Man Chuy cùng Đan Mã Sĩ tự nhiên dễ dàng!”

Qua không lâu, Đồ Thần Cổ Đô Tư rút cục khống chế sáu cỗ cốt hài cường giả, đầu tiên quen thuộc một phen, sau đó mang theo sáu bộ cốt hài hướng tầng một hắc thạch thiết ngục đi đến.

Ngục thủ Hắc thạch thiết ngục tầng thứ năm đột nhiên nghe được tiếng vang rất nhỏ từ chỗ chuyển biến truyền đến. doc truyện tại . Lập tức huy động đuôi rắn, nhanh chóng bơi qua. Vừa mới đi vào chỗ chuyển biến, đột nhiên sáu bộ thi cốt từ bên trong đánh tới, sáu bộ xương khô, mười hai cánh tay, nhất tề đâm ra phía trước, xuy xuy mấy tiếng, đâm thủng tám bàn tay của hần, tính cả đuôi rắn. Ngạnh sinh sinh bị đóng đinh trên tường!

“Ha hã, ta quơ được người. Rốt cục quơ được người, thân thể bảo bối của ta!”

Vị ngục thủ tầng thứ năm kia nhìn thấy kinh hãi vạn phần, một màu bộ xương khô hoàng kim chân thành đi đến trước mặt hần, miệng cười khanh khách không ngừng.

“Hiện tại, thân thể của ngươi thuộc về ta!”

Đây là một câu cuối cùng hắn nghe được.

Răng rắc, một âm thanh to lớn đột nhiên mạnh mẽ phá vỡ hỗn độn hơi tẩn, nhảy vào giữa hơi tẩn, nhẹ nhàng thổi ra, lau đi mồ hôi trên trán, tuy rằng uy lực của Bích Tỷ Dao đại trưởng, nhưng xuyên qua phiến không gian hơi tẩn này vẫn khiến hắn hoảng hốt như trước, mệt quá.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ma pháp nguyên tố bao phủ ở trên Mạt Tổ ma cung đã loãng đi rất nhiều, hiển nhiên Tiểu Hắc đã muốn tiến hóa đến thời kì mấu chốt cuối cùng.

Trương Đức Bưu trong lòng nhẹ nhàng thở ra. Lập tức thao túng Bích Tỷ Dao hướng Mạt Tổ ma cung bay đi, giờ phút này ma cung không có thần uy, nên không có chút ảnh hưởng nào đối với tu vi, dễ dàng liền bay đến giữa không trung. Thái Ca phát hiện ra hắn, vội vàng chớp cánh bay qua, lão hổ tranh công thường thức, khoe ra nói: “A Man, ta chưa từng rời đi nữa bước!”

“Thật sự không có rời đi?”

Trương Đức Bưu nghi hoặc nói: “Chẳng lẽ ngươi đổi tính rồi?”

Thái Ca căm giận nói: “A Man. Tiểu Hắc chính là huynh đệ của ta, ta sao có thể bỏ hắn một mình đi ra ngoài lêu lổng?” Dứt lời, vươn móng vuốt xé ra một khối thịt lớn, ước chừng có hơn mười cân.

Trương Đức Bưu nhìn nhìn miếng thịt ma thú kia, không biết là cái gì, sau đó lại nhìn lão hổ: “Thái Ca, khối thịt này là..., đã xảy ra chuyện gì? Ngươi có thể giải thích rõ ràng không?”

“Cái kia. A man...”

Thái Ca nhúc nhích, chớp chớp mắt. Nói: “Nếu Ta nói vừa rồi một khối thịt lớn từ trên trời rơi xuống, ngươi khẳng định không tin, có phải không?”

“Ngươi nói dối?” Trương Đức Bưu hờn hển nói.

“Được rồi, nhưng ta chỉ rời đi một lát, cũng không lâu...”

Thái Ca ủ rũ, nói: “Ngươi đi chưa được bao lâu, ta chợt nghe thấy trong Mạt Tổ ma cung truyền đến từng đợt thú rống, thăm nghĩ rằng chẳng lẽ Ma Thần Mạt Tổ còn chưa chết. Lại đợi qua hai ngày! Bên trong lại truyền đến tiếng đồ vật vỡ nát, lòng ta lại nghĩ, bên trong cho dù là Mạt Tổ sống lại, nhưng muốn uy hiếp đến huynh đệ của ta, cho dù cởi sạch quần áo cũng muốn cùng hắn làm một hồi. Vì thế nhịn không được, trộm đi qua nhìn xem, nguyên lai trong ma cung còn có một con hoàng kim bỉ mông bị mù, chạy loạn chung quanh, lúc ấy ta đã nghĩ dù sao cũng nhàn rồi. Không bằng thịt nó, vì thế mở miệng ra, nói với hắn, huynh đệ tới bên này đi.

Sau đó hắn bước đến miệng của ta. Không ngờ con này thịt rất ngon, có chút mùi vị nha!”

Man Tử đảo cặp mắt trắng dã, không còn gì để nói, nhưng Tiểu Hắc bình an vô sự, hắn cũng an tâm.

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trong thời gian nói chuyện cùng Thái Ca, ma pháp nguyên tố lốc xoáy trên không trung tòa lại thu nhỏ lại vài phần, đột nhiên cột sáng ma pháp trở nên thô to hơn, đem ma pháp nguyên tố lốc xoáy hút ra, “ầm ầm” một tiếng, rơi vào đỉnh đầu Tiểu Hắc!

“Tiểu Hắc sắp tỉnh!”

Trương Đức Bưu trong lòng mừng rỡ, vội vàng nhìn lại. Chỉ thấy con cự khuyển kia ghé vào trước cửa Mạt Tổ ma cung càng thêm khổng lồ, không có chỗ đặt chân, quanh thân Địa Ngục khuyển có một đạo ma đạo pháp nguyên tố quay quanh, lục đại ma pháp nguyên tố bất đồng sáng rọi, dày đặc như mây.

Địa Ngục mở to con mắt, mơ màng đứng dậy. Đột nhiên lại có một cái đầu từ bên phải cổ “ca ca ba ba” sinh trưởng ra, dữ tợn vạn phần, khóe miệng còn lưu nước miếng, thanh âm “ầm vang” theo cái hung ác đầu này vang lên, thanh âm trầm thấp, to lớn, cả quảng trường đều nghe thấy, tràn ngập uy nghiêm, trang nghiêm cùng thần thánh!

“Viễn cổ tang thương, trí nhớ truyền thừa hàng tỉ năm, tàn bạo, trung thành cùng giết chóc, cất giấu ở trong thiên tính huyết mạch rất cực đã thức tỉnh.”

Tam Đầu Địa Ngục khuyến đi bước một trên Mặt Tổ ma cung, mang theo một cổ khí thể cùng uy áp làm cho người ta sợ hãi, cổ khí thể này, mặc dù lấy lịch duyệt của Trương Đức Bưu cũng chưa từng nhìn thấy!

Chỉ thấy Tam Đầu Địa Ngục khuyến cước bộ nhẹ nhàng, chậm chạp dừng trên không khí, phía dưới lập tức hiện ra một cổ gió xoáy, vũng vàng nâng thân thể cao lớn của nó lên, tự do tự tại chậm rãi hành tẩu trong không trung.

Một cái đầu khác cũng mở miệng nói chuyện. Thanh âm trầm trọng: “Mặt La Tư, chiến tranh viễn cổ cùng giết chóc, ma pháp thời đại hủy diệt, các ngươi có quên chức trách của mình hay không?”

“Không có!”

Ba cái đầu đồng thanh nói, thanh âm trọng điệp, giống như hàng tỉ người cùng nhau hò hét: “Bảo hộ Địa Ngục chi môn!”

“Chúng ta đây còn chờ cái gì nữa? Đi Thâm Uyên, đi Địa Ngục!”

Nhưng nói tới đây, đột nhiên xuất hiện một thanh âm không hài hòa, một cái đầu ở giữa đột nhiên lớn tiếng nói: “Chờ một chút, chủ nhân của chúng ta còn ở nơi này, hãy đi hỏi hẩn trước đã, để hẩn đồng ý cho chúng ta đi bảo hộ Địa Ngục chi môn!”

Hai cái đầu Địa Ngục khuyến khác đột nhiên nhất tề quay qua, hung hăng nhìn chằm chằm Trương Đức Bưu. Đi bước một bức tới hẩn, thân hình di chuyển kéo theo không gian, khiến cho không gian chung quanh từng đợt nhộn nhạo, tuy rằng không bằng Bồ Lạp Sĩ thần tướng, nhưng đủ để người khác hoảng sợ, trăm miệng một lời rít gào nói: “Mặt La Tư, chủ nhân chúng ta chỉ có một, chình là Minh Vương thần đứng đầu Địa Ngục! Phàm nhân, không có tư cách làm chủ nhân chúng ta! Giết chết hẩn, ăn luôn hẩn”.

“Chờ một chút, Mặt La Tư!”

Cái đầu ở giữa lại nhảy ra. Phẫn nộ vạn phần, rít gào nói: “Hẩn là chủ nhân của chúng ta!”

“Mặt La Tư không có chủ nhân!”

Trương Đức Bưu ngạc nhiên nhìn ba cái đầu của Tiểu Hắc đột nhiên khắc khẩu, cái đầu tiên nói trở lại tăng chín Thâm Uyên, bảo hộ Địa Ngục chi môn, một cái nói trước muốn xử lý Trương Đức Bưu, làm thịt gã chủ nhân này, cái còn lại tìm mọi cách bảo vệ hẩn.

“Minh Thần tại thượng. Ai có thể nói cho ta biết đây là có chuyện gì?”

222. Chương 222: Cũng Dám Ngăn Chặn Tiểu Hắc Cùng Thái Ca

Hai cái đầu của Tam Đầu Địa Ngục khuyến làm cho túi bụi, đột nhiên một cái đầu trong đó miệng liên tiếp niệm địa ngục ngữ tối nghĩa khó rõ, nhất thời trong không khí hỏa hệ ma pháp nguyên tố cuộn động, cả không gian hỗn loạn thoáng chốc tràn ngập hỏa diễm đen thui nồng đậm.

Uy lực của đạo ma pháp cấm chú này còn chưa bộc phát ra, lại một loạt Địa Ngục chú ngữ tối nghĩa khó hiểu vang lên, Thủy Hệ ma pháp nguyên tố đã rục rịch, đem hỏa hệ nguyên tố áp chế, đại hỏa đảo qua.

“Mặt La Tư, ngươi nhất định phải đối nghịch với ta sao?” Cái đầu đại biểu giết chóc giận tím mặt, trong miệng nói Địa Ngục đột nhiên biến đổi, đổi thành Phong Hệ ma pháp cấm chú, thổi tán Thủy Hệ ma pháp nguyên tố, ẩn ẩn có xu thế hình thành phong lôi.

“Hẩn chỉ là một phàm nhân, phàm nhân không có tư cách làm chủ nhân của Mặt La Tư!”

Tán đi ma pháp cấm chú đối với Thánh Ma Đạo Sư mà nói là một việc vô cùng khó khăn, không lưu ý sẽ bị ma lực phản phệ, càng đừng nói đến việc tán đi đồng thời chuyển hoá thành ma pháp đối lập, nhưng tới tay Tam Đầu Địa Ngục, chuyển hoá lại thoải mái tự nhiên, không có chút dừng trệ cùng nguy hiểm, giống như trời sinh đã dễ dàng làm được.

Một cái đầu đại biểu trung thành cũng phần nộ vạn phần, ngành sinh sinh xoay ma pháp lực, đổi thành thổ hệ ma pháp cấm chú, kêu lên:

“Mạt La Tư, ngươi muốn giết chủ nhân, ta sẽ quyết đấu với ngươi!”

Cái đầu cuối cùng đại biểu tàn bạo lại làm người hoà giải, khuyên nhủ: “Mạt La Tư nhóm, chúng ta đều là nhất thể, đừng đánh!”

“Mạt La Tư, ngươi im miệng!”

Hai cái đầu trăm miệng một lời nói: “Ngươi hoặc là giúp nó, hoặc là giúp ta!”

Thái Ca cũng bị ba gia hỏa này làm cho hồ đồ, nhin không được cao giọng hỏi: “Uy, các ngươi, ai là Mạt La Tư?”

Tam Đầu Địa Ngục khuyến cùng quay lại, nhất tề nhìn nó: “Mạt La Tư chỉ có một, chính là chúng ta!”

“Thái Ca, ngươi hồ đồ, ngay cả ta cũng không nhận ra? Ta là Tiểu Hắc a!”

“Ta cũng là Tiểu Hắc vậy!”

“Còn có ta, bắt quá chúng ta cũng kêu là Mạt La Tư!”

Thái Ca một bên phi, một bên vươn móng vuốt sắc bén ra, cào mấy lần: “Một cái, ba, chúng ta, ”

Trí tuệ Lục Dực Kim Quang Hồng hiển nhiên không đủ dùng, lấp bắp nói: “A Man, cái này rốt cuộc là chuyện gì?”

Trương Đức Bưư bất đắc dĩ vạn phần, vươn tay chỉ đầu mình, Thái Ca bừng tỉnh đại ngộ: “Đầu của ngươi cũng hồ đồ sao?”

Man Tử không nói gì, Mạt La Tư là Địa Ngục ngữ. Chỉ Địa Ngục khuyến, mỗi một đầu của Tam Đầu Địa Ngục khuyến đều tự xưng là Mạt La Tư, hơn nữa cũng không cho rằng chúng nó là ba thân thể bất đồng, mà cùng là Địa Ngục khuyến. Còn nữa, bậc danh (tên gốc) của chúng nó đều kêu là Tiểu Hắc. Cho nên mới sẽ xuất hiện tình huống ngươi là Mạt La Tư ta cũng là Mạt La Tư.

“Thì ra bớt lo nhất vẫn là Thái Ca a!” Trương Đức Bưư đầy lòng u oán nói.

Tam Đầu Địa Ngục khuyến khắc khẩu sau một lúc lâu không có kết quả, đột nhiên rơi xuống mặt đất, bốn chân mại khai cước bộ, ầm ầm xâm nhập hỗn độn hôi tẫn, thể như chẻ tre, xông ra phía ngoài.

Trong đó một cái đầu rít gào nói: ” Mạt La Tư không cần tranh cãi nữa, các ngươi đều nghe ta! Đi Địa Ngục!”

Thái Ca lập tức hô lên, cuồng phong cuộn cuộn nổi lên. theo sau nhảy vào hôi tẫn, quay đầu lại kêu lên: “A Man. Mau!”

Hai siêu cấp ma thú biến mất ở bên trong hôi tẫn, Trương Đức Bưư vội vàng đuổi theo, sau khi Tiểu Hắc tiến hóa hoàn thành, ma pháp tàn niệm trong hỗn độn hôi tẫn lại khôi phục uy lực, lấy thực lực của hắn xông ra hôi tẫn càng thêm khó khăn.

Đến khi Trương Đức Bưư ra khỏi hôi tẫn, chỉ thấy Tam Đầu Địa Ngục khuyến cùng Lục Dực Kim Quang Hồng đã sớm xông qua, một con chạy như điên trên mặt đất, một con bay lượn ở không trung, gào thét hướng phương xa mà đi.

“Thái Ca, từ từ đi!”

Trương Đức Bưư rống lên một tiếng, bắt quá do tốc độ của Lục Cánh Kim Quang cùng Tam Đầu Địa Ngục khuyến cực nhanh, thanh âm cũng không đuổi kịp chúng nó, chỉ có thể trở mắt nhìn chúng nó biến mất ở phía chân trời.

Trương Đức Bưư ngẩn ngơ, kiên trì đuổi theo phía sau không bỏ, hắn chưa từng dự đoán được Tiểu Hắc sẽ xuất hiện loại tình huống này. Lúc trước Địa Ngục sinh trưởng ra cái đầu thứ hai, cũng không xuất hiện tình hình khắc khẩu.

Nhiều nhất là khi gặp được Zaid, cái đầu thứ 2 lén lút vơ vét tài sản mấy con vong linh của vong linh Thánh Ma Đạo Sư đáng thương, nhưng mặc dù như thế, vẫn lấy cái đầu thứ nhất là chủ đạo.

Mà hiện tại, cư nhiên ba cái đầu đều tự có ý thức cùng ý tưởng, khắc khẩu không ngớt, tuy rằng mở miệng là nói chúng ta, nhưng hành động lại không nhất trí.

“Chẳng lẽ khi tiểu hắc tiến hóa, mảnh nhỏ trí nhớ đột nhiên tới làm loạn? Tiểu Hắc hấp thu các mảnh nhỏ trí nhớ này, cho nên trí nhớ mới xuất hiện hỗn loạn, ba cái đầu cùng nhau tranh đoạt quyền khống chế thân thể?”

Trương Đức Bưu suy đoán tuy rằng không hoàn toàn đúng, xong khoảng cách tới chân tướng cũng kém không nhiều.

Tam Đầu Địa Ngục khuyến tiến hóa rất khác biệt so với bất cứ ma thú nào, loại tồn tại mạnh mẽ này sau khi chúng nó tiến hóa đến thánh cấp, có thể thao túng lục đại nguyên tố, đồng thời cũng sẽ hấp thu mảnh nhỏ trí nhớ trong không gian.

Các mảnh nhỏ trí nhớ là sau khi Tam Đầu Địa Ngục khuyến tử vong từ viễn cổ đến nay, trí nhớ phát ra không gian, tồn tại cùng ma pháp nguyên tố, đợi cho Địa Ngục khuyến tiếp theo đạt tới cảnh giới Thánh cấp ma thú, các trí nhớ này sẽ gặp dung nhập vào thân thể Thánh thú. đem lịch sử viễn cổ cùng vô số kinh nghiệm chiến đấu của Địa Ngục khuyến truyền thụ cho nó.

Làm như vậy hậu quả chính là, mỗi một con Địa Ngục khuyến sau khi tới Thánh cấp, thực lực sẽ trở nên mạnh mẽ chưa từng có, đủ loại ma pháp thuận buồm xuôi gió. Vô số kinh nghiệm chiến đấu giúp cho sức chiến đấu của nó trong nháy mắt tăng lên tới độ cao chưa từng có, Sở Hướng Vô Dịch!

Đây là nguyên nhân Địa Ngục khuyến bài danh thậm chí trên cả Thánh Long, Kim Quang Hồng.

Không chỉ có như thế, Tam Đầu Địa Ngục khuyến sau khi hấp thụ được mảnh nhỏ trí nhớ, sẽ biết được sứ mệnh lịch sử của mình, do đó biến thành đứng đầu cai ngục, người hầu của Minh Thần, trung thành và tận tâm trông coi Cửa Địa Ngục, bất luận kẻ nào muốn tiến vào Địa Ngục hoặc là theo bên trong trốn ra, trước tiên đều phải qua một cửa chúng nó.

Trong lịch sử, Tam Đầu Địa Ngục khuyến chưa bao giờ xuất hiện qua tình huống ba cái đầu mâu thuẫn lẫn nhau, ba cái đầu tuy rằng có được trí nhớ khác nhau, chức năng khác nhau, nhưng mục tiêu nhất trí là phải bảo hộ Cửa Địa Ngục.

Mà Tiểu Hắc cùng Man Tử lớn lên, sinh trưởng ra cái đầu thứ nhất chính là trung thành. Đối với hắc trung thành và tận tâm, ý niệm phục tùng Man Tử khắc sâu vào trong cốt tủy của nó, chưa từng có ý làm phản.

Sau khi tiến hóa ra cái đầu thứ hai, chút ít mảnh nhỏ trí nhớ dừng mảnh tiến vào trong cái đầu thứ hai, nhưng vẫn như cũ lấy trí nhớ Tiểu Hắc làm chủ đạo, không có biến hóa quá lớn, nhiều nhất là đại hắc cầu có đôi khi hành động lén lút.

Nhưng sau khi nó tiến hóa ra cái đầu thứ ba, huyết mạch thức tỉnh, trí nhớ viễn cổ dừng mảnh tiến vào trong não, liền hoàn toàn hình thành thể chân vạc, ba cái đầu đại biểu trung thành, tàn bạo, giết chóc, đều tự nghĩ muốn tranh đoạt quyền khống chế thân thể.

Trên không trung một con đại ngô công to lớn gần hai trăm thước “rầm lạp” bay qua, Trương Đức Bưu đứng trên đầu con rết, tuần tra chung quanh, nhưng thủy chung không tìm được thân ảnh Tiểu Hắc cùng Thái Ca.

Trên mặt đất tung tích duy nhất lưu lại chính là dấu chân của Tiểu Hắc, khi Tam Đầu Địa Ngục khuyến chạy trốn, một bước là trăm mét, chiều ngang thật lớn, dấu chân rất dễ phân biệt.

Một lát công phu, Trương Đức Bưu liền truy tung hơn trăm dặm, phía trước đột nhiên xuất hiện một cái lỗ xoáy đen thui, lằng lằng phiêu phù ở giữa không trung. Lằng lằng xoay tròn không ngớt, cũng là một cái cửa vào vực sâu. tại

“Xem ra Tiểu Hắc cùng Thái Ca đều tiến nhập Thâm Uyên, đi tầng chín.”

Con rết dưới chân Trương Đức Bưu đột nhiên lắc đầu cũng nhảy vào trong Thâm Uyên.

Tầng thứ nhất, trầm luân Thâm Uyên.

Hiện giờ trầm luân Thâm Uyên vẫn một vẻ hoang vắng như trước, đỉnh đầu là một mảnh hồi mộng mộng, không có không trung, theo từng đạo không gian vết rách có xích hồng sắc nham thạch nóng chảy trút xuống, dạng bố bình thường.

Lúc này vực sâu đang là mùa đông, ngoại trừ thác nham thạch nóng chảy ra, nơi nơi đều là tuyết trắng, tuyết rơi rất nhiều. Từ không trung phiêu phiêu dang dang rơi xuống.

Xa xa truyền đến tiếng thú rống liên tiếp, đây là bọn săn thịt người.

Giờ phút này là mùa nguy hiểm nhất, vương cấp ma thú đều ở trạng thái đói khát, tham lam săn thịt người, chỉ có một số cường giả tràn ngập tự tin mới lựa chọn tiến vào Thâm Uyên.

Trương Đức Bưu cũng không phải lần đầu tiên đi vào trầm luân Thâm Uyên, đối với Thâm Uyên hắn tuy rằng chưa thể nói hiểu biết rất rõ, nhưng cũng có chút kinh nghiệm. Bất quá cho dù là tầng thứ nhất trầm luân Thâm Uyên, với hắn mà nói vẫn tràn ngập thần bí như cũ.

Thâm Uyên là khi vũ trụ hình thành, bởi vì không gian kết cấu không hoàn chỉnh, không gian không cố định, do đó hình thành chín vị diện độc lập. Thâm Uyên không chỉ có đường nối các chủ vị diện, tạo thành rất nhiều không gian thông đạo, cũng tức là cửa vào, đồng thời cũng tương liên với thế giới vị diện của hắn.

Nơi này ẩn chứa tài phú vô cùng. Cũng cất dấu nguy hiểm lớn lao, có rất nhiều địa phương vẫn giữ lại khí tức từ trước thời đại viễn cổ, có một số Ma Pháp Sư thậm chí hoài nghi vực sâu đi thông thế giới khác, vẫn giữ lại truyền thống viễn cổ nhân thần hỗn cư như cũ.

Cũng tức là nói, trong vực sâu mới có thể tồn tại thần linh.

Tiểu Hắc cùng Thái Ca đã sớm chạy vô tung vô ảnh, Trương Đức Bưu từ từ phun ra một ngụm trọc khí, lúc trước lần đầu tiên đến trầm luân Thâm Uyên, hắn mang theo Tiểu Hắc, còn có Thái Ca, bị đám vương cấp ma thú cuồng bạo truy đuổi chạy loạn khắp nơi, chật vật không chịu nổi. Bất quá cũng là ở trong Thâm Uyên Ma Vực, hắn gặp được Gia Môn Lý Kỳ Ma Đạo Sư cùng A Cam cùng tiến thủ ý đồ kết bạn cướp hắn, sau đó hai người ngược lại bị hắn cùng Thái Ca cướp sạch, chỉ còn lại có cái quần lót, bất quá sau đó không ai dự đoán được, bọn họ cư nhiên trở thành bạn tốt.

Tuyết rơi rất nhanh lấp đi dấu chân của Tam Đầu Địa Ngục khuyến, Trương Đức Bưu vừa phi hành vô định vừa thông suốt, lúc trước hắn lần đầu tiên đi vào nơi này, mất vài ngày mới xâm nhập được trăm dặm, sau đó liền gặp Thâm Uyên Ma tộc khiến hắn không thể không chạy trốn chết.

Nhưng lúc này tiêu phí hơn nửa canh giờ, hắn liền bay được ngàn dặm. Từ xa nhìn lại, trầm luân vực sâu vẫn vô biên vô hạn. Trong lòng không khỏi khiếp sợ: “Thâm Uyên quá sâu, tầng thứ nhất so với chủ vị diện còn rộng lớn hơn!”

Hô!

Một con đại quái điều màu than chì gào thét bay qua bên người hắn, đây là một con tiền ưng trưởng thành, vương cấp ma thú cấp mười hai, chiều dài ước năm thước, sức nặng gần một tấn, quanh thân che kín vảy màu than chì, chỉ có cái đuôi cùng đầu mới có lông chim.

Chủ vị diện cũng không có loại tiền ưng ma thú này, nó không có móng vuốt, có hai đôi cánh bàng, hơn nữa bất đồng so với Thái Ca, cánh của nó trái phải một đôi, cao thấp một đôi, phẳng phất như một cái hình chóp.

Khi ma thú khác triển khai cánh, chiều dài đều phải vượt xa thể dài (chiều dài thân thể), duy độc loại ma thú này cánh ngắn còn không đến một nửa thân thể, khi phi hành, thân thể không ngừng xoay tròn, tốc độ cực nhanh.

Đầu Tiền ưng cùng Kên Kên giống nhau như đúc, nhưng miệng có hai đầu lưỡi, khi nó còn sống đều ở trên bầu trời, ăn cơm, ngủ hoặc là giao phối cũng tiến hành trên bầu trời, hơn nữa loại Phong Hệ ma thú này sinh sản cũng sẽ huyền phù ở không trung. Chỉ có sau khi tử vong nó mới rơi xuống mặt đất.

Đây là một loại sinh vật rất kỳ lạ của Thâm Uyên.

Trương Đức Bưu đối với tiền ưng này lơ đãng, nào biết sau một lúc lâu, con tiền ưng này lại bay trở về, xa xa lệ khiêu một tiếng, há mồm phun ra một đạo sóng điện xạ tuyến “hao hao lạp lạp” lóe lên không ngừng, hướng hần phát động tiến công!

“Một con vương cấp ma thú cấp mười hai cũng dám trêu chọc ta sao?”

Trương Đức Bưu hừ lạnh một tiếng, né tránh sóng điện xạ tuyến, chim trả đại ngô công đột nhiên tước quá, đem tiền ưng này cắt thành hai nửa.

Lại sau một lúc lâu, hần đột nhiên nghe thấy phương xa truyền đến một tiếng lệ khiêu, ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy không trung ở ngoài vài dặm là một mảnh đông nghìn nghịt, ngàn vạn tiền ưng gào thét hướng hần vọt tới, từ xa xa phun ra từng đạo sóng điện xạ tuyến, rậm rạp, che thiên, che lấp mặt trời!

Oanh!

Trương Đức Bưu tránh né không kịp, cũng không có chỗ tránh né, bị không biết bao nhiêu đạo sóng điện xạ tuyến đánh vào người, chỉ cảm thấy thân thể từng đợt ma túy. sau khi ma túy ngất ngủ, thân thể mới khôi phục không chế, không khỏi giận tím mặt, lập tức thao túng Bích Tỷ Dao nhảy vào trong đàn tiền ưng, chim trả con rết giống như độc long đại mãng, ở trong đàn tiền ưng dụng lực quấy loạn, chém giết không biết bao nhiêu tiền ưng, huyết vũ đầy trời như mưa tầm tã rơi xuống!

Đám tiền ưng cũng không ham chiến, theo bên người hần gào thét mà qua, chỉ có mấy con ý đồ dùng uế trác đầu hần (ì trên đầu sao ^^), đều bị Trương Đức Bưu nâng tay chụp chết.

“Không biết sống chết, không phải chứ!”

Đám tiền ưng xoay quanh một vòng. Lại lao xuống, lại là một mảnh sóng điện xạ tuyến dày đặc. Hơn nữa lúc này chúng nó đã học thông, sóng điện xạ tuyến không còn dày đặc như trước.

Đối với loại sóng điện xạ tuyến này, Trương Đức Bưu đầu lớn như cái đầu, nếu là ma pháp bình thường, lấy thực lực của hần một chớp mắt đi! Liên có thể xua tan ma pháp nguyên tố, duy độc đối với vô khổng bất nhập lõi điện ma pháp không thể làm gì, nhất thời thân thể bị từng đợt ma túy, ngay cả lực lượng khổng chế Bích Tỷ Dao cũng không có.

“Không xong, tuy rằng ta đứng ở chỗ này để chúng nó đánh, thì một trăm năm cũng không chết, nhưng ta cũng không có cơ hội hoàn thủ a!”

Cũng may tiền ưng tới cũng nhanh đi cũng mau. Lại gào thét bay qua bên người hần, chuẩn bị đợt xung kích tiếp theo. Trương Đức Bưu khôi phục quyền khổng chế thân thể, lập tức thao túng Bích Tỷ Dao phóng đi, sau một lúc lâu rốt cục lên đến mặt đất, lòng còn sợ hãi, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy đám tiền ưng ở trên không xoay quanh một vòng, tựa hồ đối với thực vật mặt đất không có bao nhiêu hứng thú, đều tự tán đi.

“Ta ngay cả loại cao thủ đạt tới cảnh giới tinh thần căn nguyên như Đan Mã Sĩ cũng có thể đánh chết, không nghĩ tới lại bị một đám vương cấp ma thú đẳng cấp thấp làm cho chạy trốn chết, đám tiền ưng này cũng đủ để kiêu ngạo.”

Tiền ưng ở vực sâu Ma Vực chính là vương cấp ma thú bình thường, chỉ có thể sử dụng ma pháp sóng điện xạ tuyến, không nghĩ tới chính là vương cấp ma thú bình thường này lại khiến một vị tuyệt đỉnh cao thủ như hần phai chạy trốn chết, chặt vật không chịu nổi.

Bích Tỷ dao kịch liệt lui hóa thành một chim trả con rết dài đến hơn mười thước. Quay chung quanh thân hần, xoay quanh bay múa. Đi đến nơi này, Trương Đức Bưu cũng ý thức được vực sâu thật sự nguy hiểm, không thể không cẩn thận.

Quần áo trên người hần đã bị sóng điện xạ tuyến của tiền ưng phá tan thành từng mảnh, liền theo không gian giới chỉ lấy ra một bộ pháp bào trưởng lão mặc lên, tiếp tục đi về phía trước.

”Di, ở phía sau. Cự nhiên còn có người dám đến Thâm Uyên? Đám người phía sau dám xâm nhập Thâm Uyên, không phải lão luyện thì là cường giả. Ta không biết đường đi tiếp theo, không bằng đến hỏi bọn họ.

Đại tuyệt đột nhiên đình chỉ. Trương Đức Bưu lưu ý thấy trên mặt đất có hơn mười dấu chân, trong lòng vừa động, lập tức cước bộ nhanh hơn, đuổi theo dấu chân, nhoáng lên một cái mà qua, nhanh tuyệt luân.

Càng đi về phía trước, trong lòng Trương Đức Bưu càng kinh ngạc, chỉ thấy lại có hơn mười dấu chân gia nhập chi đội ngũ này, một đường đi đến. Càng ngày càng nhiều dấu chân đến cùng nhau, hẳn đi được hơn mười lý, các dấu chân đã muốn hội tụ thành nước lũ. Ước chừng có đến ngàn người, thẳng tắp đi về phía trước.

”Quy mô mấy nghìn người, sao dưới Thâm Uyên lại xuất hiện nhiều người như vậy? Hơn nữa lại vào mùa ma thú bạo động?”

Các dấu chân này chính tề như một, hiển nhiên có tính kỷ luật cực cao.

“Chẳng lẽ là quân đội?”

Trong lòng Trương Đức Bưu càng tò mò. Qua không lâu, chỉ thấy trên bình nguyên hoang vắng trong tràm luân vực sâu đột nhiên xuất hiện một mảnh Sâm Lâm rậm rạp. phiến Sâm Lâm to lớn này do ma đẳng tạo thành, thân nắm giống như một phòng ở nhỏ, chung quanh thân lan tràn cành lá, sum suê rậm rạp, trong rừng rậm bạch cốt lạnh lạnh, đều là một ít cốt hài ma thú, còn có không ít thi thể nhân loại, nằm ở dưới tàng cây hoặc trong bùn đất, hẳn là mạo hiểm giả.

Các dấu chân cũng chưa đi nhập Sâm Lâm, mà là đi vòng qua bên cạnh.

Hắn vì muốn rút ngắn lộ trình. Thẳng theo rừng rậm xông qua, nào biết vừa mới đi vào Sâm Lâm, đột nhiên chỉ nghe một tiếng nổ “ầm vang”. Cả mặt đất Sâm Lâm đột ngột mọc lên vô số cành cây, bay múa đầy trời, giống như xúc tua, hướng hắn quần quanh. phiến Sâm Lâm này thể nhưng không phải cây cối bình thường, mà là một đầu ma thú vô cùng lớn, hình thể thậm chí so với Tam Đầu Địa Ngục khuyển còn khổng lồ hơn mấy chục lần!

Sát thủ đẳng!

Sát thủ đẳng cấp bậc xa xa vượt qua tiền ứng, là vương cấp ma thú cấp mười bốn, bất quá Trương Đức Bưu lại nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần không phải lôi hệ ma pháp dày đặc, cho dù là thánh cấp ma thú. Hắn cũng dễ dàng đối phó.

Hô!

Trương Đức Bưu một tay nắm đao. Bích Tỷ Đao đột nhiên trở nên vô cùng lớn, dọc theo mặt đất chém đi, cả sát thủ đẳng Sâm Lâm cơ hồ bị một đao san thành đất bằng!

sau khi diệt trừ sát thủ đẳng. Trương Đức Bưu lại đuổi tới phía trước, đột nhiên lưu ý thấy ven đường có một khối thi thể, thi thể bị đại tuyệt vùi lấp một nửa, lộ ra nửa đầu, là một sĩ binh đã bị đông cứng.

“Quân đội của Triều đại Nam Minh công quốc!”

Trương Đức Bưu nhìn thấy trang phục của sĩ binh kia, đột nhiên hiểu ra, đủ loại nghi hoặc nhất thời giải quyết dễ dàng: “Đi qua nơi này, tất nhiên là đại quân của triều đại Nam Minh, bọn họ khẳng định là muốn thừa dịp mùa đông, từ triều đại Nam Minh tiến vào Thâm Uyên. Sau đó theo hạp cốc đi ra, đánh lên Tân Lợi Đản thành phía sau Nam Cương. thành chủ Tân Lợi Đản thành Cấp Tu Tư nhất như chuột, hơn phân nửa sẽ không chống cự, bỏ thành mà chạy. Chỉ cần chiếm cứ Tân Lợi Đản thành. Thiên Đế Hắc Thủy huyền thước và Nam Cương chủ thành sẽ hai mặt thụ địch!”

Hắn sắc mặt trở nên âm tình bất định, không nghĩ tới hiện giờ triều đại Nam Minh đã bắt đầu động thủ, chẳng lẽ bọn họ đã bình định được tây nam cao nguyên thượng chư quốc?

“Không kịp đuổi theo Tiểu Hắc, có Thái Ca ở bên Tiểu Hắc, nó sẽ không sao.”

Trương Đức Bưu thả người đứng lên, cấp tốc hướng phương xa đuổi theo, đuổi theo hơn hai mươi dặm đường, hắn đột nhiên nghe được phía trước truyền đến kịch liệt tiếng ma pháp nổ mạnh, vang tận mây xanh, vội vàng nhanh hơn. đi thật xa, chỉ thấy trên đường có một thi thể nằm cháy đen, đều là sĩ binh của triều đại Nam Minh công quốc, hiển nhiên bọn họ ở trong này gặp phải đối thủ mạnh mẽ. Chết thảm trọng.

“Cũng dám ngăn chặn đại quân triều đại Nam Minh, những người này thật to gan”.

Trương Đức Bưu lại đi tiếp vài dặm, chỉ thấy trước mắt quả thực biến thành một mảnh địa ngục. Trên mặt đất xuất hiện một đám hồ to phạm vi nửa lý, trong hồ nham thạch nóng chảy cuộn cuộn, đại quân triều đại Nam Minh đi đến nơi này, thế nhưng toàn quân bị diệt, mấy nghìn người chết không có chỗ chôn!

Không trung Liệt Diễm hừng hực bao phủ phạm vi bốn năm dặm, một con Lục Dực Kim Quang Hồng cùng Tam Đầu Địa Ngục khuyển ở trong mây lửa xuyên qua bay lại. doc truyện tại . Tiếng gầm gừ không dứt. trong mây lửa còn có mấy thân ảnh thật nhỏ, cùng hai cự thú chém giết. Mà ở cách đó không xa, có hai vị Thánh Ma Đạo Sư phiêu phù ở giữa không trung, khẩn trương chú ý tình hình chiến đấu.

“Cũng dám ngăn chặn Tiểu Hắc cùng Thái Ca? Triều đại Nam Minh thật to gan!” Trương Đức Bưu nhúc nhích, thầm nghĩ.

223. Chương 223: Đại Trọng Lực Tràn

Bên ngoài trên một tòa núi nhỏ, Ca Thư thái tử của triều đại Nam Minh đứng ở đỉnh núi, nhìn lên chiến đấu trên bầu trời, đứng bên cạnh là một vị quái nhân Bát Tí Xà Khu (8 tay, đuôi rắn), hắc hắc cười nói: “Điện hạ, chẳng lẽ ngài vẫn cố chấp cho rằng, ngài hạ lệnh cho quân đội công kích hai thánh thú kia là quyết định chính xác sao? Theo ý ta, hai thánh thú này nóng lòng chạy đi, căn bản sẽ không trêu chọc chúng ta. Ngài hạ lệnh cho quân đội công kích chúng nó, lúc này mới chọc giận chúng nó, khiến chúng nó đại khai sát giới!”

“Hừ!”

Ca Thư thái tử sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói: “Đồ Thẩn trưởng lão, quyết định của ta tuyệt không sai! Lục Dực Kim Quang Hồng cùng Tam Đầu Địa Ngục khuyển đều là cao đoan chiến lược, giết chết chúng nó so với chiếm Tân Lợi Đản thành còn trọng yếu hơn! Huống chi, Đức Bưu Man Chuy ba lần bốn lượt làm nhục ta, giết chết hai đại ma sủng của hần, cũng có thể tiêu bớt oán khí trong lòng ta.

Đồ Thẩn Cổ Đô Tư ha hả cười nói: “Chỉ sợ câu nói cuối cùng kia mới là chân ý của điện hạ? Chính là điện hạ không ngờ được, hai ma thú của Đức Bưu Man Chuy đều đã tiến hóa tới thánh thú.”

Ca Thư thái tử sắc mặt càng thêm âm trầm, hần xác thực không dự đoán được điểm này, theo hần đoán tiểu hắc cùng Thái Ca tiến hóa nhanh lắm cũng chỉ là vương cấp ma thú hơn cấp mười.

Hần dẫn dắt thiên quân vạn mã, toàn bộ đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ của triều đại Nam Minh, tuyển từ các đại quý tộc thế gia của triều đại Nam Minh, bất cứ người nào đều là kiếm đấu sĩ, Ma Đạo Sư tiêu chuẩn, cũng có một vị cung đình Kiếm Thánh, hai đại Thánh Ma Đạo Sư, Thần Vương điện thậm chí phái tới hai vị cao thủ cấp trưởng lão.

Loại thực lực này, đừng nói đối phó với hai con vương cấp ma thú, ngay cả đối phó với mấy con Thánh Long cũng không nói chơi.

Lúc trước ở thiên na thành, Trương Đức Bưu xử lý ma sủng ưng khổng lồ của hần, hiện tại hần muốn bắt giữ hai con cường lực ma sủng của Trương Đức Bưu. trước thu một chút lợi tức.

Thật không ngờ chính là, hần vừa mới hạ lệnh tấn công Thái Ca cùng Tiểu Hắc, trong thời gian không đến thập phần chuông, quân đội triều đại Nam Minh toàn quân bị diệt, thế mới biết thống cái đại cái sọt, cũng may quốc chủ triều đại Nam Minh đối với lần đánh lên này cực kỳ coi trọng, phái ra rất nhiều cao thủ, lại thỉnh hai đại trưởng lão Thần Vương điện trợ trận. Đồ Thẩn Cổ Đô Tư trong nháy mắt phát động tinh trảm thuật đối với Tiểu Hắc, vội vàng cứu hần đi, nếu không ngay cả hần cũng phải chết trong quân.

Bất quá, muốn hần nhận sai, tuyệt không thể, thân phận thái tử triều đại Nam Minh cao quý ra sao chứ, cao quý đến mức vĩnh viễn không phạm sai lầm.

“Đồ Thẩn trưởng lão, Hỏa Liệt tổng quản, Bá Luân tướng quân cùng Tây Tây Phát Tư trưởng lão rốt cuộc được chưa? Có thể xử lý hai thánh thú kia hay không?” Ca Thư thái tử ngẩng đầu nhìn chiến đấu trên

không trung phía trước, chỉ thấy Thái Ca cùng tiểu hắc “bả ba” đang truy đuổi mấy người, chạy loạn chung quanh, nhủu mày nói?

Cùng Tiểu Hắc, Thái Ca chiến đấu là ba người, Tây Tây Phát Tư là Kiếm Thánh Thần Vương điện, tu luyện Đại Uy Thiên Long bí quyết, Bá Luân tướng quân là Thống soái lĩnh quân của triều đại Nam Minh, đại tướng danh tiếng lừng lẫy, tu luyện Chu Bàn Du Mộng quyết, mà Hỏa Liệt tổng quân còn lại là tổng quân trong đế cung triều đại Nam Minh, phụ trách mọi việc trong cung, cũng là một gã thánh cấp cao thủ. Tu luyện Tử La Thiên Trưng lực tràng.

ba người đều tự tu luyện một loại tuyệt học, hơn nữa đều tu luyện tuyệt học đến hoành phong tầng thứ chín.

“Ha ha. Điện hạ đừng lo lắng. Tam Đầu Địa Ngục khuyến kia xảy ra vấn đề, ba cái đầu không đoàn kết nhất trí, gần tương đương với thánh thú bình thường, uy hiếp lực không lớn. uy hiếp nhất vẫn là con Lục Dực Kim Quang Hồng, tốc độ của nó quá nhanh. Cũng may Mã Đình cùng Côn Đình Thánh Ma Đạo Sư đã che miệng nó lại, khiến nó không thể phóng thích ma pháp.”

Mã Đình cùng Côn Đình. Đúng là hai gã Thánh Ma Đạo Sư kia. Bắc Chu có tám trụ quốc đại cấm quân cùng quân đoàn Ma Pháp Sư cung đình, tướng quân của tám đại cấm quân trụ quốc, cơ hồ mỗi người đều là thánh ma đạo, Kiếm Thánh, Ma Pháp Sư cung đình cũng có mấy người là Thánh Ma Đạo Sư. Bất quá triều đại Nam Minh cũng không chút kém, ở vũ lực cao đoan, thậm chí còn hơn Bắc Chu, Mã Đình cùng Côn Đình đúng là Thánh Ma Đạo Sư cung đình do triều đại Nam Minh công quốc ngự dụng.

Hai người bọn họ nghiên cứu ma pháp đã mấy trăm năm, ứng dụng ma pháp xuất thần nhập hóa, ở triều đại Nam Minh có rất đông đệ tử. Người khác tới cấp bậc như bọn họ, đều theo đuổi uy lực ma pháp, bọn họ ngược lại cường điệu nghiên cứu ứng dụng ma pháp cấp thấp, hơn nữa đạt được thành tựu rất lớn.

Trong đó che lại Thái Ca miệng, sử dụng chính là trầm mặc thất ngữ thuật.

Đây là một loại ma pháp cấp thấp, Ma Pháp Sư trong thập cấp thường xuyên dùng để đối phó với Ma Pháp Sư cấp thấp, để che miệng đối phương, khiến đối phương không thể sử dụng ma pháp. Bất quá, theo Tinh Thần Lực tăng lên, Ma Pháp Sư có kháng tính đối với trầm mặc thất ngữ thuật ma pháp càng ngày càng cao, tới cấp độ chiến đấu như Ma Đạo Sư, cửa ma pháp này liền mất đi hiệu lực.

Mã Đình cùng Côn Đình hai người dùng loại ma pháp cấp thấp này, che miệng Lục Dực Kim Quang Hồng, với loại tạo nghệ này đã hoàn toàn có thể xưng là đại tông sư!

Đồ Thẩn Cổ Đô Tư ánh mắt cực kỳ độc, cười nói: “Lục Dực Kim Quang Hồng cùng Tam Đầu Địa Ngục khuyến tốc độ vẫn rất nhanh, đám người Hỏa Liệt tổng quân cùng Bá Luân tướng quân tốc độ hơi chậm, đuổi không kịp chúng nó, lúc này mới rơi vào hạ phong, bị hai súc sinh kia đuổi đánh? Bất quá Mã Đình cùng Côn Đình hai vị Thánh Ma Đạo Sư đã bắt đầu chuẩn bị đại trọng lực tràng, đem phạm vi hai mươi lý biến thành một cái trọng lực tràng. Bọn họ hai người liên thủ bố trí trọng lực tràng, trọng lực gấp chừng bốn mươi lần, Lục Dực Kim Quang Hồng cùng Tam Đầu Địa Ngục khuyến hình thể quá lớn, thân thể thừa nhận trọng lực lại càng lớn đến bất khả tư nghị, tốc độ sẽ chậm không thể tưởng tượng, mà đám người Hỏa Liệt tổng quân tốc độ tuy rằng cũng sẽ bị ảnh hưởng, nhưng giết hai thánh thú không thể nhúc nhích vẫn dư dả!”

Đại trọng lực tràng là một loại trung cấp ma pháp, có thể bao phủ phạm vi ba bốn mươi thước, thay đổi trọng lực, nhưng là một loại ma pháp không thực dụng, thay đổi trọng lực không lớn. Ma Đạo Sư sau khi đạt tới cấp mười bốn, Ma Pháp Sư sẽ buông tha cửa ma pháp này, bởi vì bọn họ ở cấp mười bốn đã có thể lĩnh ngộ trọng lực thuật, hiệu quả so với đại trọng lực tràng tốt hơn rất nhiều, hơn nữa trọng lực thuật là một loại đơn thể ma pháp, chú ngữ cũng không phức tạp như đại trọng lực tràng.

Mà Mã Đình cùng Côn Đình hai người lại đem cửa ma pháp không có bao nhiêu tác dụng này, nghiên cứu khai phá, tăng cường uy lực, không chỉ có bao phủ phạm vi đạt tới hai mươi lý, hơn nữa tăng cường đến bốn mươi lần trọng lực, cơ hồ đạt tới cấp bậc cấm chú, uy lực có thể so sánh cùng tinh trầm thuật cấm chú dùng với Tiểu Hắc!

Ca Thư thái tử cất tiếng cười to, trong lòng thư sướng vạn phần, cười nói: “Ngay cả ma pháp cũng không thể phóng thích, còn bị hạn chế tốc độ, hai con thánh thú kia chẳng phải sẽ bị nghẹn khuất mà chết sao,

thật muốn nhìn thấy vẻ mặt tên man tử kia lúc này... ma súng chết ở trong tay ta! Đây chính là hai thánh thú a, hơn nữa là thánh thú cao nhất! Tiểu vương muốn đem chúng nó lột da, róc xương, làm thành một chiếc xe ngựa, khiến tên Man Tử kia tức giận đến hộc máu!”

Đồ Thẩn Cổ Đô Tư cũng cười ha ha, trong lòng cũng cực kỳ thoải mái, thầm nghĩ: “Diệt trừ hai cánh tay đặc lực của tên Man Tử kia, khi đi bắt hãn, đoạt thân thể hãn liền đơn giản hơn rất nhiều.”

Di? Cái đầu bóng lưỡng kia là ai. Chẳng lẽ là một gã khổ tu sĩ?.

Ca Thư thái tử đột nhiên nhìn thấy bên cạnh chiến trường có một gã nam tử đang đứng, khoác một bộ pháp bào trường lão, trong tay cầm một cây quyền trượng, xem bộ dáng phảng phất như là khổ tu sĩ của Mỗ Cá thần miếu, nghi hoặc nói: “Mùa này sao còn có người đi Thâm Uyên lịch lãm?”

Hãn cùng Trương Đức Bưu đã không gặp mặt hai ba năm nay, trong trí nhớ của hãn, Man Tử tuy rằng mạnh mẽ, nhưng thực non nớt, bất quá trải qua này vài năm tôi luyện, giờ phút này Trương Đức Bưu hình thể càng thêm khôi ngô, khuôn mặt cũng trở nên thành thực hơn rất nhiều. Thêm nữa trên người khoác pháp bào trường lão, trong tay cầm Thiên Phạt, không giận tự uy, bởi vậy Ca Thư thái tử trong lúc nhất thời không nhận ra hãn

Hãn không nhận ra. Cũng không đại biểu những người khác không nhận ra, Đồ Thẩn Cổ Đô Tư sắc mặt đột biến, quát: “Không tốt! gia hỏa kia. Chính là Đức Bưu Man Chuy! Di, hãn sao lại cầm quyền trượng Thiên Phạt của thánh điện ta? Chẳng lẽ?”

Đúng lúc này, chỉ nghe một tiếng nổ “oanh”, Mã Đinh cùng Côn Đinh hai đại Thánh Ma Đạo Sư rốt cục đã chuẩn bị xong, ngang nhiên phát động đại trọng lực thuật, không gian tựa hồ đột nhiên đọng lại, sau đó hỏa diễm đầy trời đột nhiên trầm xuống, đều rơi xuống mặt đất, mặt đất không chịu nổi gánh nặng, “răng rắc”, rất nhanh sụp xuống dưới, trong chớp mắt lục địa trong phạm vi hai mươi lý, ước chừng sụp xuống vài trăm thước, biến thành một cái đại bồn địa!

Tiểu Hắc cùng Thái Ca. Cùng với bọn người Hỏa Liệt tổng quản không thể chống đỡ bay lượn trên không trung, giống như tảng đá rơi xuống, chật vật không chịu nổi, rơi vào bên trong bồn địa!

Hai ma thú to lớn dùng sức khởi động thân thể, không ngờ giờ phút này thân thể chúng nó nặng hơn bốn mươi lần, dùng nói tốc độ di động nhanh như trước, ngay cả đứng lên đều có chút khó khăn!

Đây là đại trọng lực thuật do hai vị Thánh Ma Đạo Sư liên thủ thi triển, một loại trung cấp ma pháp, uy lực như vậy!

trước khi Mã Đinh cùng Côn Đinh phát động đại trọng lực thuật, Trương Đức Bưu liền phát hiện Thái Ca có chút không thích hợp, lão hồ này lúc đánh nhau luôn luôn vô cùng kiêu ngạo, hơn nữa nhân phẩm cũng không tốt, nói thẳng ra là bẩn, lúc này đây lại không vừa đánh vừa mắng chửi người ta, đủ làm cho người ta kinh ngạc, không nghĩ tới tên này lại còn buông tha ma pháp thiên phú của chính mình, cái này càng thêm kỳ quái?

“Thái Ca luôn luôn thích dùng ma pháp oanh sát đối thủ, chỉ có khi đối mặt với kẻ yếu mới dùng sức cắn xé, lão hồ này tuyệt đối không thể đổi tính, chẳng lẽ là hai gã Ma Pháp Sư kia làm trò?”

Trương Đức Bưu ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy môi Mã Đinh cùng Côn Đinh một khai hợp lại, miệng vô thanh vô tức niệm động ma pháp chú ngữ, hãn đối với ma pháp đốt đặc cán mai, từ trước đến nay cho rằng ma pháp chú ngữ càng dài, uy lực cũng càng lớn, lúc này không chút nghĩ ngợi, lập nhảy lên bích tỷ đao, phóng lên cao, hướng một gã Thánh Ma Đạo Sư trong đó sát tới!

trong nháy mắt khi hãn phóng người lên, Mã Đinh cùng Côn Đinh đã hoàn thành đại trọng lực tràng, hai người nhất tề nhẹ nhàng thở ra, nhìn nhìn trọng lực tràng phía dưới, nhìn nhau cười, đột nhiên sắc mặt nhất tề biến đổi, chỉ thấy một cái bóng ma đã tới đỉnh đầu Mã Đinh, một chương ngang nhiên chụp xuống!

“Người muốn chết! Nguyên tố bắt diệt kiếm thể!”

Mã Đinh gặp nguy không loạn, cười lạnh một tiếng, lập tức ngưng tụ ra một thanh Nguyên Tố Chi Kiếm, gào thét đâm tới đại thủ của Trương Đức Bưu đang chụp xuống. Nguyên Tố Chi Kiếm đối với Ma Đạo Sư mà nói, uy lực vô cùng, nhưng ở trong mắt Thánh Ma Đạo Sư, uy lực bất quá cũng chỉ như thế, nhưng

Nguyên Tố Chi Kiếm của Mã Đình Thánh Ma Đạo Sư bất đồng, hai người bọn họ đối với trung cấp thấp ma pháp có ham mê cuồng nhiệt, ngay cả Nguyên Tố Chi Kiếm cũng được hai người cải tạo, mệnh danh là nguyên tố bất diệt kiếm thể, uy lực không kém kém chút!

Không ngờ nguyên tố bất diệt kiếm thể của hắn vừa mới đựng tới bàn tay Trương Đức Bưu. Lại giống như đánh lên tường đồng vách sắt, căn bản không thể xuyên thấu. Mã Đình khê nhưu mầy, nguyên tố bất diệt kiếm thể lập tức nổ tung!

Nguyên tố bất diệt kiếm thể có hai phương thức công kích, một loại chính là phách khảm giống như chiến sĩ, một loại khác chính là nguyên tố bạo tạc. Uy lực kinh người!

Nào biết Nguyên tố bất diệt kiếm thể vừa mới bạo khai, uy lực còn chưa kịp phát ra, liền bị Đấu Khí của Trương Đức Bưu ngăn sinh sinh đè ép đến cực hạn, hoàn nguyên thành thành Nguyên Tố Chi Kiếm như cũ!

“Người này là ai? Đấu Khí tinh thuần đến loại trình độ này! Chẳng lẽ là Tuyền Phong Kiếm Thánh?” Mã Đình Thánh Ma Đạo Sư kinh nghi bất định, đây là lần đầu tiên hắn thể nghiệm cảm giác thất bại.

Đại thủ Trương Đức Bưu không hề trở ngại, ầm ầm một tiếng, kích khởi chưởng phong đem không gian trong phạm vi trăm mét đông lại, từ xa nhìn lại giống như một cự chưởng trăm mét từ không trung áp chế!

Mã Đình Thánh Ma Đạo Sư vội vàng bay lên bỏ chạy, nhưng không nghĩ đến không gian chung quanh sớm bị chưởng lực của Trương Đức Bưu phong tỏa, trong lúc nhất thời không thể phá vỡ, bị một chưởng án hạ, hai bóng người từ không trung nhanh chóng rơi xuống. Lập tức chìm vào bên trong đại trọng lực tràng.

Chỉ nghe “ba” nhất thanh muện hưởng, Mã Đình Thánh Ma Đạo Sư đương trường bị chưởng lực của Trương Đức Bưu cùng trọng lực bốn mươi lần ép tới tan xương nát thịt, biến thành một bãi thịt nát!

Tiến vào trong đại trọng lực tràng, Trương Đức Bưu cũng thấy vô cùng trầm trọng, lực lượng bị áp chế, bất quá trọng lực bốn mươi lần với hắn mà nói ngoại trừ có chút không khỏe ra, cũng không có bao nhiêu dị thường?

Duy nhất khiến hắn cảm thấy kinh tâm chính là, Đấu Khí thể nhưng cũng trở nên trầm trọng hơn bốn mươi lần, Man Đấu Khí căn bản không thể thả ra bên ngoài cơ thể, đạt tới Đấu Khí biến hóa, trong cơ thể tuy rằng có Đấu Khí vô cùng hùng hậu, nhưng ngay cả Đấu Khí ngoại phóng cũng không thể, Đấu Khí chỉ cần phóng xuất ra bên ngoài cơ thể, sẽ gặp bị ép chìm vào nền đất!

“Loại lực tràng này, quả thực so với thần uy còn muốn lợi hại hơn, ta nếu sử dụng Ma Thần Chân Thân, sẽ phải thừa nhận trọng lực lớn hơn nữa! Xem ra trước kia Ta quá coi thường Ma Pháp Sư rồi”

Trương Đức Bưu huy động bích tỷ đao, cái chuôi đao này cũng bị đại trọng lực tràng khắc chế, lùi về dài ngắn hai trượng, cắm ở trong tay trầm trọng như núi.

Đúng lúc này. đám người Tây Tây Phát Tư đã thích ứng được trọng lực trong đại trọng lực tràng, lắc lắc lắc lắc đứng lên. Nhưng đâu có nghĩ đến tron nháy mắt công phu, một vị cao đoạn chiến lực bị chết vô cùng thê thảm!

“Người là ai?” Hỏa Liệt tổng quản gầm lên một tiếng, Tử La Thiên Trưng lực tràng nhất thời triển khai, một đạo lực tràng màu sáng ngọc như khổng tước xòe đuôi vừa mới hình thành ở sau người, liền lập tức tán loạn, Đấu Khí bị trọng lực ép tới, “ầm ầm” một tiếng, nện ở trên mặt đất!

Tây Tây Phát Tư cùng Bá Luân tướng quân hai người cũng đồng thời ăn một, phát hiện Đấu Khí ở trong trọng lực căn bản không dùng tốt như trước, trở nên sập trệ không chịu nổi.

Ba người liếc nhau, lập tức mại khai cước bộ, Tây Tây Phát Tư hướng Tiểu Hắc phóng đi, Hỏa Liệt tổng quản lại hướng Thái Ca phóng đi. Bá Luân tướng quân đi nhanh hướng Trương Đức Bưu.

Tiểu Hắc cùng Thái Ca hình thể quá lớn, hiện giờ bị ép tới không thể nhúc nhích, mà Bá Luân tướng quân chỉ cần cuốn lấy Trương Đức Bưu, Tây Tây Phát Tư cùng Hỏa Liệt tổng quản liền có thừa thời gian xử lý hai thánh cấp ma thú này!

Tiểu Hắc ba cái đầu khăn trương hẳn lên, nguyên tố tụ tập trong đại trọng lực, cũng biến thành nguyên tố tính trợ, ba cái đầu Địa Ngục khuyển, một cái phun ra một tiểu hỏa cầu có một thước, một cái phun ra một tia nước, còn một cái đầu cúi đầu nhìn thấy trước mặt hở ra một tiểu thổ khâu cao không đủ một thước, âm thầm rơi lệ.

“Mạt La Tư, hai tên ngu ngốc các ngươi, ta đã sớm nói, chúng ta phải đoàn kết nhất trí!”

“Mạt La Tư, ngươi nói thế khi nào?”

“Mạt La Tư, các ngươi không cần cãi nữa, địch nhân đã qua đến đây, ”

Thái Ca ghé vào một bên, miệng vừa mở lại hợp, không ngừng nói chuyện, nhưng không có một thanh âm nào, phần nộ trùng mắt nhìn “Mạt La Tư” đang khắc khẩu, xem khẩu hình miệng của nó, lão hổ này hẳn là đang mắng chửi.

Trương Đức Bưu ho khan một tiếng, lẳng lặng nhìn ba người càng ngày càng gần, nói: Tiểu Hắc, hiện tại tới lúc đại trọng lực tràn mất đi hiệu lực, còn bao lâu?”

một cái đầu Tam Đầu Địa Ngục khuyển ngẩng lên đến, cười khẩy nói: ” Man Tử chết tiệt, đem đầu ngươi tới miệng ta, ta nói cho ngươi còn bao nhiêu thời gian!”

“Mạt La Tư, ngươi không được nói chuyện với chủ nhân như vậy!”

“Hắn không phải chủ nhân chúng ta, chủ nhân chúng ta chỉ có một” chính là Minh Vương thần đứng đầu Địa Ngục!” Nguồn tại

“Mạt La Tư nhóm, các ngươi đừng cãi nhau!”

Trương Đức Bưu nhún nhún vai, Tam Đầu Địa Ngục khuyển đối mặt với tình huống ác liệt hiện giờ, vẫn không thống nhất ý kiến, sau khi Tiểu Hắc hoàn thành tiến hóa, ngược lại càng khiến hắn đau đầu.

“Khụ khụ Tiểu Hắc, Thái Ca, chẳng lẽ các ngươi không có biện pháp, thu nhỏ thân thể giống như trước sao?” Trương Đức Bưu nhịn không được nhắc nhở, nói: ” sau khi thể tích thu nhỏ lại, các ngươi hẳn là có thể tự do hành động?”

Tam Đầu Địa Ngục khuyển ngẩn ngơ, trong đó một cái đầu ca ngợi nói: “Chủ nhân anh minh thần vũ!”

“Phi, ta đã sớm nghĩ tới, bất quá nói chậm hơn hẳn một ít thôi.”

“Tốt lắm tốt lắm, đại gia đừng cãi, trước làm thịt gia hỏa trước mặt này rồi nói sau, ta đã không nhịn được nữa rồi, muốn ăn ngươi!”

Tam Đầu Địa Ngục khuyển thể tích thu nhỏ lại thành một Tiểu Hắc cầu, lập tức đứng lên, quay đầu thấy Thái Ca vẫn to lớn như trước, vội vàng chạy qua.

Chỉ thấy lão hổ này nằm úp sấp, nâng móng vuốt lên, một phen lại một phen lau nước mắt. đọc truyện tại . Ma thú có thể thay đổi hình thể, toàn bộ ý lại một môn ma pháp, biến hình thuật, thánh cấp ma thú thậm chí có thể biến hóa thành bộ dáng nhân loại, cũng là công hiệu của biến hình thuật. Nhưng chích lão hổ này còn bị trầm mặc thất ngữ thuật của Mã Đỉnh cùng Côn Đỉnh khống chế, không cách nào phát động ma pháp.

Bên ngoài Đại trọng lực tràn. Côn Đỉnh Thánh Ma Đạo Sư bay đến trên tòa núi nhỏ, rút xuống trước mặt Ca Thư thái tử cùng Đồ Thần Cố Đô Tư. Ca Thư thái tử nhịn không được nói: “đại sư, ngài sao không phát động ma pháp, làm thịt cái tên tiểu Man Tử kia?”

Côn Đỉnh sắc mặt ảm đạm, còn chưa hết thương cảm vì bằng hữu chết, lắc đầu nói: ” thân thể của ta quá yếu, tiến vào đại trọng lực tràn, sẽ lập tức bị áp tử. Mà ở ngoài đại trọng lực tràn phóng thích ma pháp, ma pháp sẽ bị trọng lực ép chìm vào mặt đất, không có uy lực gì.”

“Điện hạ, vẫn là để ta đi!”

Đồ Thần Cố Đô Tư ha ha cười, du nhập đến bên trong đại trọng lực tràn, hoạt động tự nhiên, phảng phất bốn mươi lần trọng lực đối với hắn không có chút tác dụng, hướng Bá Luân tướng quân cười nói: “Ngươi cùng hai người kia đối phó với Tam Đầu Địa Ngục khuyển đi, ta đến đối phó người này.”

Bá Luân tướng quân lập tức xoay người hướng Thái Ca chạy tới, cùng Hỏa Liệt tổng quản cùng Tây Tây Phát Tư liên thủ, hướng tiểu hắc cùng Thái Ca công tới.

“Người là hắc thạch thiết ngục bát ngục thủ? Tại sao lại ra khỏi thiết ngục?”

Trương Đức Bưu cau mày đánh giá Bát Tí Xà Khu vực ngoại Ma tộc trước mắt này vài lần, chỉ thấy hai mắt hần vẫn đục, rõ ràng đã đánh mất tất cả sinh cơ, nhưng trong đồng tử lại ẩn ẩn có ngọn lửa sâu kín chớp lên, đột nhiên hiểu ra: “Nguyên lai là Đồ Thần trưởng lão! Lần trước các hạ bỏ lỡ thân thể của ta, thật không ngờ lại tìm được một kiện rất tốt nha!”

Đồ Thần Cố Đô Tư cạc cạc cười to, âm trầm nói: “Không sai, người quả nhiên biết hàng. trong tay người chính là hoàng pháp khí Thiên Phật của giáo chủ đời thứ nhất của thánh điện ta, xem ra Đan Mã Sĩ đã chết trong tay của người. Quả nhiên rất cao, rất cao, điều này làm cho ta đối với thân thể người càng thêm thưởng thức. Đức Bưu Man Chuy, kính dâng cho ta đi! Ngủ đại thi vương, đi ra!”

Một khối cương thi thi vương theo không gian giới chỉ đi ra, dáng người khô ngô cao lớn, khí lực kinh người, rõ ràng là cao thủ Nam Cương Man Tộc. Trương Đức Bưu kiềm chế lửa giận trong lòng, đến khi một pho tượng thi vương cuối cùng theo không gian giới chỉ đi ra, nhất thời không kiềm chế được, ánh mắt trừng lớn tròn xoe, khóe mắt, hai hàng huyết lệ theo khóe mắt chảy ra, chảy qua hai gò má, run giọng nói: “Đồ Mông trưởng lão!”

Một khối thi vương cuối cùng đúng là đại trưởng lão của Nam Cương Thần Á thần miếu - Đồ Mông Di Lạc, giờ phút này đã bị Đồ Thần Cố Đô Tư luyện chế thành một khối thi vương, mặt không chút thay đổi, quanh thân tràn ngập tử khí nặng nề.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/da-man-vuong-toa>